

ב"ה

אין ליכט

פון תורה

ספר

נחלת עבי

על חמשה חומשי תורה

אידיש

55

הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק,
שנת תשל"ג לפ"ק

ספר

נחלת צבי

והוא

נופת צופים

הבו ממתקים וכלו מחמדים
עד חמשה חומשי תורה

דיא דברי מוסר פון זוהר הקדוש וואס האט גימאכט דער געטליכער תנא רבי שמעון בן יוחאי האבין מיר אויס גיקריבן דיא דברים פשוטים און נאכין קעתיק געווען אוף עברי מדימש און האבין גישטעקט אוף איינליכער בדרך פון דר תאך - צוא מאכין טרוינקען דיא קוועלעדיגע וואסער פון טיפען ברוינען וואס זענען זיסער אז האניק : גאר נאם הייליגע גימיון . עם זאל פאר שטיין גרויס און קליין . ובזכות זה וועלן מיר וזכה זיין אין ירושלים גיין . אמן וכן יהי רצון :

חברו הרב הרשן הגדול צבי הירש במחור"ד ירחמיאל זצ"ל תאמש סקראקא בן המנוח הרב הר"ר יוסף זצ"ל סבינא

ברפוס המשוב המסואר של השותפים

הרבני הנגיד מוה"ר משה נ"י שניידמסער

והנגידה האלמנה מרת נחמה ת"א אשת המנוח הר"ר יעקב ו"ל הערשענהארן

בלובלי

לפי"ק

תרנ"ג

שנת

פרשת בראשית

איינער איז מחדש עפעס אין דר תורה אונ ער גייט ארום אונ ווערט
 גיקריינט אזו מוט הקב"ה בדעקן די הייד דס די מלאכים זאלן ניש
 וויסן פדי וויא זאלן זיך ניש מתקנא זיין אין אים ביז עס וועט פון ד
 חידושי תורה גימאכט ווערן שמים תרשים וארץ חדשה דרום זאגט דער
 פסוק ובצל ידי כסיתך לנמוע שמים וליסוד ארץ דם הקב"ה בשיצט ארץ אים
 צו פלאנצן די שמים זארגן פון דר תורה דרום זאגט דר פסוק ולא
 לזיון צו זאגן צו די שערים אונ דיא דברי תורה ווס זעגן גצייגנט פו
 די תלמידי חכמים עמי אחת לזיען ניש עמי נאר עמי דאס איז מיינט
 מיט מיר פלומר הקב"ה זאגט דר תלמיד חכם איז גלייך פביכול צו
 מיר וויא איין שוקף אזו וויא איה האב מיט מיין דיבור בשאפן שמי
 זארגן אזו וויא דר פסוק זאגט בדבר ה' שמים נעשו אזו אוך דער תלמיד
 חכם בשאפט מיט זיין דיבור שמים זארגן וואול צו די ווס זעגן עוס
 פתורה דרום זאגט דר פסוק הוי מושכי העון בתבלי השוא וכעבות העגלה הש
 וויא צו די ווס זעבין פח צוא דעם שפן דאס דורך דעם ווערט זי
 גישטארקט מקיית צו זיין די לייט דרום שמיים כי רבים הללים הסלה ד
 איז די הסאה זי פריינגנט אום די לייט ווער איז דס גורם דס מאכט ד
 תלמיד חכם וואס ער מויג נאך ניש צו פסקנן אונ פסקת פר דע
 צייט הקב"ה זאל אונז מציל זיין פון וויא זאגט רבי שמעון צוא ז
 חכמיא איה בעט אייה אז איר זאלט פון איינער מול ניש ארום לא
 קיין שום נאך ווס איר ווייסט דס ניש רעכט אונ איר האט דאס ניש
 גיהערט פון קיין חכם גדול פדי איר זאלט ניש גורם זיין צו דר חס
 ויא זאל חס ושמים ניש מקיית זיין פיל לייט זיין אום זיסט • זאגן א
 חכמים הקב"ה דר רחמן זאל אונז מציל זיין דר פון • זאגט רבי שמע
 קום אונ זעה אז הקב"ה הט די וועלט בשאפן מיט דר תורה אזו ו
 דר פסוק זאגט ואתה אצלו אמן ואתה שעשועים יום יום די תורה בארזיקמן
 אז ויא איז גיווען דס פלי אומנות פון הקב"ה דאס ער האט פרי
 גוען אין דר תורה אונ דר נאך הט ער בשאפן דיא וועלט פדי
 לייט זאלן זיך פון אים אפ לערנן אז וויא זאלן פריער גוט זאכט
 געבין אין דר תורה איידר זיי זאגן פדי וויא זאלן זיך ניש טועה
 אין דר תורה אונ הקב"ה הט פיר קאל איין גועהן אין דר תורה איי
 ער האט די וועלט בשאפן דרום שמיים אז ראה יספרה הכנה גום חס
 דר נאך שמיים ערשט ויאמר לאדם אונ דרום שמיים אוך פיר ווערט
 צום ערשטין בראשית ברא אלהים את אונ דר נאך זאגט ער ערשט הש
 ואת הארץ חאמשי ביי הקב"ה גשיקט זיך דס חזי ניש צוא זאגן אז
 וואלט זיך חס ושלום טועה גווען אז ער זאל ניש גווען אריין סקן
 דר תורה פון דעסס וועגן הט ער דאס גפאן מען זאל זיך אפ לער
 חאמשי אייגן איז אנדערס לנדן זאל ער זיך פארט היטן ער זאל
 ניש טועה זיין אונ ער זאל ניש זאגן ווס ער ווייסט ניש קלאר וויא
 גיהער צוא זיין • רבי חייא הייבט אן מי סילל גבורות ה' ישמע כל חס
 קום אונ זעה בשעת הקב"ה הט גיוואלט די וועלט בשאפן האט
 אריין גקוקט אין דר תורה אונ הט די וועלט בשאפן אונ אלי בשעפ
 אזו ווי דר פסוק זאגט ואתה אצלו אמן לזיענט ניש אמן נאר אוקן
 תורה זאגט איה בין גווען די פלי אומנות פון הקב"ה בשעת פרי
 העולם אונ בשעת ער הט גיוואלט בשאפן דעם מענטשין האט
 תורה גזאנט פו הקב"ה דו ווילסט בשאפן דעם מענטשין אונ
 איז אן גברייט צו זינדנן פו דיר אונ אז דוא וועסט אים דן זיין ו
 נאך היין קעשי ידיך זיין אום זיסט זאגט הקב"ה איה האב
 בשאפן

ברא אלהים את השמים ואת הארץ רבי שמעון זאגט עם שמיים ואשים דברי
 בסוף ובצל ידי כסיתך לנמוע שמים וליסוד ארץ ולאמר לציון עמי אחת פון דעם פסוק
 לערינט מען אפ וויא דער מענטש בדארף עוסק זיין אין דער תורה
 ויחס וליילה דען הקב"ה אלזין הערט צוא זייער קול אונ פון אימליכן
 ווארט וואש דער מענטש איז מחדש אין דער תורה אונ אין קבלת
 סודות התורה ווערט דר פון בשאפן איין גייער הימל דאס הייסט ריע
 הרש דען מיר האבין גילערינט באותו שעה אז דיא דברי תורה גייען
 ארויס פון זיין מויל גייען וויא ארזיה למעלה אונ שטעלן זיך פאר
 הקב"ה אזו נעמט הקב"ה דעם דיבור אונ קושט אים אונ קריינט
 אים מיט זיבעציג קרוינען פון דיא אורות עליונים אונ איין דבר חכמה
 אי עם ווערט באנייט גייט דאס ארום אונ שוועבט אין זיבעציג
 עולמות של מעלה אונ פארהעפט זיך אין דיא סודות של מעלה פון
 הקב"ה אונ שוועבין אין דיא אכטצעהן וועלטין וואס זענען פאר
 הוילין פון אלע באשעפענעש דאס אוף וויא איז גיוואנט גווארן עו
 לא ראהו אלהים וזכת פון דארטין גייען דיא דברי תורה אונ שוועבין
 פאר הקב"ה אונ שטעלן זיך פאר אים • באותו שעה שמעקט ער וויא
 אונ עם איז צו אים לית נוחח ליבער פון אלץ וואש אוף דער וועלט •
 אזו נעמט ער דיא דאזיגע דברי תורה אונ קריינט זיא מיט דרייא
 הונדערט אונ זיבעציג מויוונט עטרות דער נאך שוועבט זיא למעלה
 ולמטה אונ עם ווערט דער פון איין רגע חדש אונ אוך פון אימליכן
 ווארט פון די חידושי תורה אונ קבלות וסודות ווערן דר פון בשאפן
 הימלען אונ וויא הייסן שמים תרשים שמים וואס ווערן בשאפן פון די
 חידושי תורה פון דיא בעלי תפלה אונ אז מען איז מחדש אין דיא
 גלות פון דער תורה וואס האט ניש קיין סודות זענען זיי עולה אונ
 עם ווערט דער ארץ חדשה דיא הייסן ארצות החיים אויף דעם
 האט ישעיה הנביא גיוואנט ניש שמים תרשים ווארץ החדשה אשר אני
 עושה עוברים לפני עם האט ברארפט שמיין אשר עשיתי וואס איה האב
 בשאפן • ווס שמיים אני עושה דס איז מיינט איה וועל בשאפען פון די
 חידושי תורה ווס שמייען פו מיר דרום שמיים אוך ואשים דברי בסוף ובצל
 די כסיתך לנמוע שמים וליסוד ארץ עש ווארט ברארפט שמיין נפתי שמים יסדתי
 ארץ וואלט מיינט גווען איה האב גפלאנצט די הימלזאונ האב גיגונט
 פעקטיגט די ערד • עם שמיים אבר לנמוע שמים וליסוד ארץ דס איז מיינט
 איה וועל פלאנצן הימלזין אונ ערד אלי צייט פון דיא חידושי תורה
 זאגט זיין וון רבי אלעזר צו אים ווס איז מיינט וויימך ובצל ידי כסיתך
 דאס הקב"ה מוט אים בשיצן מיט דעם שאמין פון זיין האנט זאגט
 רבי שמעון בשעת הקב"ה הט מוסר גווען די תורה צו משה רבינו
 דאפן זיך די מלאכים אין אים מקבא גווען אונ עם זענן גקומן כסה
 רבנות מלאכים עליונים אונ האבן אים גוואלט פו ברענין מיט דעם פייער
 פון זייער מול ביו הקב"ה האט אים בדעקט אונ בשיצט אזו אוד אז
 פת צופים

פרשת

בראשית

שפאפין די תשובה איידר די וועלט איז בשאפין גיטארין און
 שעת ער האט דעם מענטשן בשאפין הט הקב"ה גיטאנט עולם עולם
 ו און דייע אלע חלקים האבין קיין קיום גיט נאר אופ דער תורה
 דרום האב איך דעם מענטשן בשאפין ער זאל די תורה לערנן און
 זי גיט וועל איך דיק אום קערין לתורה וכו' און אלץ שטייט נאר פון
 דעם מענטשן וועגן אזוי ווי דער פסוק זאגט אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה
 יצאני און די תורה שטייט און רופט אום פאר די לייט זיי זאלן אין איר
 זוכט זיין און זיי גייען גיט זייערי אעריין צו הערן • קום און געה ווער
 ס איז עוסק בתורה דר שפעלט די וועלט און אימליכי מעשה אופ
 קין שפאנד און רעקמין תיקון אזוי ווי עס בדארף צו זיין און אזוי ווי
 ר מענטש איז בשאפין גיטארין אברים אברים איין אבר איבר דעם
 גדרין און אליגליד מיט אנגדר ווערן איין גוף אזוי אופ אלי בריות
 קין דר וועלט זענן פיל אברים און זייער אלי זענן איין עולם דרום איז
 ט דא איין אבר ביי דעם מענטשן ווס איז גיט דא אנמקעגן אבריה
 אופ דר וועלט און אלץ איז אנמקעגן דר תורה דען די תורה איז אופ
 זון גליד און שטיקער און שטייען איינר איבר דעם אנדרן און אז
 לי זענן אן גבריית זענן זיי איין גוף און דוד אז ער האט געזען אין
 י מעשים פון הקב"ה הט ער זאגט מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה עשית
 יצא הארץ קנין עס זענן אין דר תורה ויו וסודות ווס זענן פאר הויגן ווס
 ר מענטש קען גיט קומן מיט זיין שכל דר צו • אין דר תורה זענן
 לי דברים עליונים ווס זענן אנפלעקט און ווס זענן גיט אנפלעקט
 קין דר תורה זענן פל הדברים עליונים ותחתונים אלע זאכן פון עולם
 דה און פון עולם הבא דס אלץ איז מרוכז אין דר תורה און קיינער
 גערט גיט ער זאל משגיח זיין דרינגן צו פאר שטיין און וויסן זיי דרום
 מייט מי ימלא גבורות ה' ישמע כל תהלתו קום און געה עס איז גווען שלמה
 און הט גוואלט וויסן קלאר די דברי תורה און דקדוקי תורה
 נ הט גיט גקענט הט ער זאגט אמרתי אחכמה ויהי רחוק ממני איך האב
 זייענט איך וועל פאר שטיין דיא תורה אבר היינט געה איך אז זיא
 ז ווייט פון מיר און דוד הט זאגט גל עיני ואכביה נפלאות מתורתך קום
 ג געה עס שטייט ביי שלמה וירבו שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף
 אבין די חכמים מפורש גווען אז איז אימליכן משל איז גווען טונגט
 ט פינף מעלים היינט לערנן מיר אפ איין קל וחומר ומה דאך
 למה איז דאך נאר גווען אפאר דס זענן זייני הייד אזוי מיה גווען •
 תורה ווס הקב"ה אליין הט גרעט איז שון אפל שפן אז אימלקר
 גבור איז פמה משלים פמה שירות פמה שבתות פמה חכמות פמה
 וסודות עליונים און דרום שטייט מי ימלא גבורות ה' ישמע כל תהלתו •
 י פנחס בן יאיר איז גווען דר שווער פון רבי שמעון בן יוחאי און
 געט רבי שמעון מיט זיין זון רבי אלעזר זענן גווען פאר בארגן אין
 קן הייל דרייצן יאר מחמת מען הט אים גמסרת אזוי ווי עס שטייט
 דר גמרא אז ער הט שון בדארפט ארום גיין פון דר מערה הט
 רבי פנחס גמראפין צו רבי רחומאי אופ דעם בארטן פון דעם ים
 יסר און ער איז גווען איין אדם גדול און אגרוסר זקן און ער הט
 גיט גקענט רעכט זענן אופ זייני אונג זאגט ער צו רבי פנחס עס
 אמת ווס איך האב גהערט אז רבי יוחאי אונגער חבר האט איין
 גערין זון אזוי האב איך געזען מיט רוח הקודש אז איין אבן טוב גייט
 ס מיט גרום ליכט אזוי וויא די זון גייט ארום פון איר פוטער פאס
 דר ליכט די גאנצי וועלט אזוי ער אופ און זיין ליכט שטייט פון

דעם הימל פון צו דר ערד און שום דער וועקן מיט זיין ליכט אין
 אלי עולמות און די זעלביג ליכט איז פולל אין דיין היזו און פון דר
 גרוסר ליכט גייט ארום נאך איין קלענער ליכט דר וועט דר ליכטן
 די גאנצי וועלט וואל צו דיין חלק גיט ארום מיין זון גיט ארום און
 גיט נאך דעם אבן טוב ווס ער דר ליכט דיא גאנצי וועלט דען דיא
 שעה איז פליקט צו דיר • אזוי איז רבי פנחס אונקע גיטאנגן און הט
 זיך גשפעלט לעבין איין שיה אריין צו גיין אין איר • אין דער שיה
 זענן נאך דא צווייא לייט אזוי זעהט רבי פנחס צווייא פינגלען זענן
 גקומן און שוועבן אופ דעם ים זאגט ער צו זיי פינגל פינגל הט איר
 געזען דאס אורט פון פרי יוחאי וויא ער שוויינט אביסיל און זאגט
 ווייך פינגל פינגל גייט און זאגט מיר איין זענטפאר די פלידן איבר
 דעם ים און ער פארט אונקע אופ דער שיה וויא ער וויל ארום גיין
 פון דר שיה אזוי איז גקומן צו פלידן די צווייא פינגל און איינר האט
 אין זיין מויל איין ברבייל און אין דרינגן איז גשריבן אז רבי שמעון
 מיט זיין זון רבי אלעזר זענן פון דר הייל ארום גיטאנגען אזוי רבי
 פנחס גיטאנגן צו אים הט ער אים גפונן ווי זיין גוף איז פול מיט לעכר
 און שפאלטן דען ער איז דיא גאנצי צייט אין זאמר גוועסן זאגט
 רבי פנחס וויא צו מיר ווס איך געה דיק אין אזוי איין גשמאלט זאגט
 רבי שמעון אישיר וואל צו דיר ווס דו זעהסט מיה אין אזוי איין אופן
 דען דו זאקסט מיה אזוי גיט זעקן וואלסטו מיה אין אזוי איין מעלה גיט
 גיפונן דען פריער אז רבי שמעון הט גפרענט איין קשוא האט אים
 זיין שווער רבי פנחס גענטפערט צוועלף תירוצים און אז רבי שמעון
 איז ארום פון דר מעלה אז רבי פנחס הט אים גפרענט איין קשוא
 האט רבי שמעון אים גענטפערט פיר און צוואנציג תירוצים :

פתח ר"ש הייבט אן די פרשה פון בראשית ברא אלהים וגו' אין דר פרשה
 הט הקב"ה מרמו גווען די מצות התורה בדרך כלל פקודא קדמאה
 די ערשטי מצוה פון אלמען איז יראת ה' ווס זיא הייבט ראשית אזוי וויא
 דר פסוק זאגט ראשית חכמה יראת ה' און זיא הייבט יראת ה' ראשית דעת די
 יראת איז מען זאך אריין גיין צו וויסן אמנות הקב"ה אופ דר מצוה פון
 יראת שטייט די גאנצי וועלט און דיא יראת איז גמילט אופ דרייא
 חלקים צוויי חלקים זענן גיט קיין עיקר וויא עס בדארף צו זיין און
 איין חלק איז איין עיקר און די רעכטי יראת דען עס איז פאר האנדן
 אפענטש ווס ער פארקט זיך דרום פאר הקב"ה פדי דיא קניגד זאלן
 אים גיט שפארבין אדר ער הט מורא פאר איין עונש הגוף אדר פאר
 געלט הקב"ה זאל אים גיט שפראפן אדר ער פארקט זיך פאר עונש
 עולם הבא אדר פאר דעם גיהנם דיא צווייא מיני יראת זענן גיט קיין
 עיקר ושורש היראה אבר דר עיקר יראת איז צו פארקטן זיך פאר
 הקב"ה מחמת זיין גרוסקייט דס ער איז איין האר און איין גוועלטער
 איבר אלי בשפענש און אלי זענן אנמקעגן אים גיט גרעכניגט אזוי
 וויא דר פסוק זאגט וכל דיורי עלמא כלא חשיב :

בכה רבי שמעון וויינט און זאגט וויי צו מיר איך זאל יוא מגלה זיין
 וויי צו מיר איך זאל גיט מגלה זיין וועל איך זיא זאגן וויא דר
 עיקר היראה איז וועלן דיא רשעים וויסן ווי אזוי זייער הארין צוא
 דינגן און וועלן אים פארט גיט דינגן וועט זיין זייער עונש שפארקר •
 זאל איך גיט זאגן וועלן די חכמא פאר לירין דעם סוד פון דר זאך
 זאגט רבי שמעון אויף דעם ארם וויא די יראת הקדושה רועט וואס
 הייבט יראת ה' לייט אין דר אונקער איין יראת רעה סדר הקליפות דס איז

פרשת

בראשית

מקרהג דם איז איין יצועה בישא דם הקב"ה האט בשאפן די רשעים דר
מיט צוא שלאגין אונ ווער עם פארקט זיך פאר דער יראה בעה אויף
דעם טוט גיט רוען דיא יראת ה' לחיים דאס איז דר עיקר אונ יסוד פון
מצות התורה דר ווס היט די יראת ה' דר היט אלץ אונ ווער עם היט
דם גיט דר היט גאר גיט דם איז די תורה צום ערשטין מרמז אין דעם
ותארט בראשית דם וועגין די יראת ה' ווס הייסקט ראשית דעת דרום ברא
אלהים וגי דם הקב"ה אלץ בשאפין ווער עם היט דם היט ער די באנצע
תורה אפר ווער עם איז עובר אוף דעם שמיים די אנדרי יראה אויף
אים צו שלאגין אים דרום זאגט ער ווייטער והארץ היתה תורה וכוהו וחושך וגו'
דם דריגין וענין מרומז דיא ארבע מיתות בית דין וכוהו הייסקט חנק
וכוהו הייסקט מקילה חסד הייסקט שריפה וכוהו הייסקט הרג • אונ דר ווהר
ברענגט דרויף ראיות פון פסקים דרום שמיים צום ערשטין דר רמז
אויף דר יראה אונ דר נאך דר רמז פון אנדערי מצות התורה : פקודא
תנינא די אנדערי מצוה איז דא מרומז אז מען זאל הקב"ה דינען מיט
אזו אהבה וואס דיא יראה איז דריגען באהעפטמט ראש מען זאל ליב
האבין צו הקב"ה בכל תמים ווי אברקס וואס ביי אים שמיים תהייד לפי
ויהי תמים זאגט רבי אלעזר עם איז אפשר אז אמענמט האט ליב צוא
הקב"ה ווייל ער האט הצלחה אונ עושר אונ פבוד אונ אורף ימים
אפר ווען דער מדת הרין זאל אין אים שלט זיין וואלט ער אים גיט
ליב גהאט דם הייסקט גיט קיין רעכמע אהבה ניערמט וויא מיר האבין
גילערינימ ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך אפילו ווען מען נעמט דיר
אוועק דיין נפש אדר יסורים קומן אוף דיר זאלטמו גאט פארט ליב
האבין צו דינען אים דאס הייסקט דיא רעכמע אהבה דאס דיא יראה
מיט דער אהבה וענין מיט אנהדער • וויא רבי אלעזר דט דם אפ
גיזאגט איז גיקומען זיין פאטר רבי שמעון אונ רבי פיניחס אונ האבן
אים גיקושט אויף זיין קאפ אונ גיבענמט זאגט רבי פנחס בנודאי
דט מיד השיית אהער גשיקט איז דם די אנדרי ליבט ווס בלייבט אין
מין הויז דט מיר רבי רחוקאי גזאגט אז דר נאך וועמט ער דר לייקמן
דיא נאנצע וועלט זאגט רבי אלעזר בנודאי גיהער די יראה גיט פר
געסין ווערין ביי אלע מצות ומכל שבו ביי דר מצוה פון אהבה צוא
בהעפטין דאס מיט יראה ווען דר מענמט איז זוכה צו עושר ופבוד
ואורף ימים אונ קינד דען מוז דר מענמט צו דר אהבה בהעפטין
די יראה דריינער זאל זיך פארקמין זיין חטא זאל גיט גרום זיין צו
קיין שלעכטן דרום שמיים אשויר אדם ספחור חסיד וואול צו דעם מענמטין
ווס ער פארקט זיך תמיד אז די חטאים זאלין גיט גרום זיין צוא קיין
שלעכטן אונ אזו ווי ביי אהבה אז עם איז גוט דארף ער האבין יראה
אזו אויף ווען דער מדת הרין תקשה איז אין אים שלט זאל ער דר
וועקין די יראה אונ זאל דם מקבל זיין באהבה אונ זאל גיט שטארקן
זיין הארץ דרום שמיים ומקשה לט יסול כרעה ווען ער שטארקט זיין
הארץ אונ אזו דם גיט מקבל באהבה דר פאלט אין בייז דם איז די
דיא קליפה ווס הייסקט רעה נכסא ווערט גיפונען אז דיא אהבה ייראה
זענין גבלל באנאנד : פקודא הליתיה די דרימע מצוה דם איז מרומז אין
פרשה בראשית אז אימליכר זאל וויסן אז גאט איז איין שליט ומושל
איבר דער גאנצער וועלט אונ קען דארף אלע טאג איין יחוד מאכין
איז קריאת שמע מיט די זעקס ווערטער פון סעם ישראל ה' אלהינו ה' אחד אוף
די זעקס זייטן פון דר וועקט פיר וויסן זעלענה ולמטה דם ער מוז
פבזין זיין אין זיין ממשקה אז הקב"ה איז איין יחיד אויף אלע זייטן

ב

אונ זאל מארדק זיין אין דעם ווארט אהד צו ווייזן אז ער איז איין דר
אויף אלע זעקס זייטן אונ דרום איז דיא יליה פון אהד גרום אין דר
תורה אונ איז מרומז אין פסוק יקו חמים סתחת השמים אל מקום אחד
יחוד אים צו מאכן אין אלי עולמות דען ווערט די עדר פול פון ברכ
כל טוב אום ציהען פירות דרום שמיים תרשא הארץ דשא וגו' : פקודא רביע
די פערטע מצוה איז צו וויסן אז ה' הוא אלהים אזו ווי דר פסוק זאג
והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים אונ גיט ווי אפיקורסים זאגין אז עם
חס ושלום שמי רשויות איינער ווס טוט גוט אונ איינער שלעכץ
דין דם קען דר מענמט זעהען אין זיין הארץ • דען עם איז גאר איין
צו איינעם טוט איר חסד אונ צום אנדערין דין דרום שמיים והשבות
לבבך וועמטו וויסין כי ה' הוא האלהים דם חס ושלום עם איז גיט דא ק
פירוד חס ושלום דרום זאגין מיר יוצר אור ובורא חשך כולל צו זיין מ
יום דם איז ליבט אונ מדת לילה וואס איז חשך אונ הקב"ה איז ע
שלום ובורא את הכל אונ דם איז מרמז יהי מאורות ברקיע השמים להאיר על האר
פקודא המישאה דיא פינפטע פקודא איז מרומז אין פסוק ישרו חמים
נפש חיה דאס זענין דרייא ערלייא מצות איינס מען זאל תורה לער
דם אנדרי מען זאל עוסק זיין בפריה ורביה דם דרימע מען זאל
זיין אקינד צו אכט טאג • תורה לערנין מיר אפ פון ישרו חמים דען
תורה איז גיגליכין צו וואס דם הייסקט דער מענמט זאל אלע פ
מערין צו לערנן אין דריגין דרום שמיים ישרו זיי זאלין זיך וויידמען
תמיד עוכק זיין דרינען כרי זי זאל גיט פר געסין ווערין פון אים א
דורך דער תורה פקומט ער איין נשמה וואס זיא דייסקט נפש חיה
מיט דער נשמה איז ער זוכה צו זיין אזו וויא דיא מלאכים עליוני
אזו וויא דר פסוק זאגט ברכו ה' סלאכיו דם זענען די לוכדים וואס זיי
הייסן אוף דר וועלט מלאכים אונ דרום שמיים ווייטער דא יעוה יש
על הארץ דם דאס איז בעולם הזה אפר לעולם הבא האבן מיר גלערי
אז לעתיד וועלן די צדיקים זיין אזו וויא די אורל שוועבין בכל העו
אזו וויא דער פסוק זאגט וקווי ה' יהיוסו כח יעלי יוכר כשרים אונ דרום
דר זאגט לב סחור ברא ה' אלהים באשאת מיר איין ריין הארץ תורה צו
לערנען דען ויוח נכון יודש בקרי וועל איך זוכה זיין צוא איין הייליגע
נשמה : פקודא שתיאה דיא זעקסטע מצוה איז דער מענמט זאל עוס
זיין בפריה ורביה דען דורך דעם ווערט גימערט דיא נשמות אויב
אונ דורך די נשמות ווערן גימערט די חילות מלאכים ווען איין נשמה
גימערט אראפ אויף דר וועלט קומין מיט איר צווייא מלאכים איינ
פון דר רעכמער זייט אונ איינר פון דר לינקר זייט איז ער זוכה היי
זיי אים אזו וויא דר פסוק זאגט כי סלאכיו יצוה לך לשמך בכל דרכי איז
גיט זוכה זענן זיי מקרהג אויף אים • רבי פנחס זאגט דרייא מלאכי
קומען מיט איר וואס זייא זענין אפטרופסים אויף אים • ווען ער אי
זוכה אזו וויא דער פסוק זאגט אם יש עליו מלאך מליץ אחד סני אלף נהרגו לא
ישרו עם שמיים סלאך איז איינער • מליץ איז דער אנדערער אחד סני
איז דער דריטער • רבי שמעון זאגט עם זענען פינף דען עם שמיים
ויהנו איז דער פערטער ויאסו פדעוהו איז דער פינפטער • זאגט ער צו אי
עם איז גיט אזווי גיערמ ויהנו איז הקב"ה אליין ער טוט אים ליי
ועליגין אונ לייזין אים דען דאס האט קיינער גיט פפח גאר הקב"ה
אליין זאגט רבי שמעון דוא האקט רעכט גזאגט אונ ווער עם איז
מוגע פון פריה ורביה דער איז כמעט דעם עולם אונ דיא נשמות
לפעלה ווערן פר האלפן וואס דארט זענין דיא סם העליוני • זאגט דר

פרשת

בראשית

החיים אנו דעם עין הדעת וס אדם איז ארץ אים אן גאנגט גינארין
אנו קט אים גינדין דאס ארץ וויי אדם איז געסן אין גן עדן אנו
ווען ער וואלט ניש זיגדין וואלט ער אייביג דארט גינען אנו
וואלט דארט איין קיום געמאכט אנו ווייל ער האט דאס גכאט
ניש גהאלטן איז ער ארום גמאנגן הייב גיין אנו איז גשטראפט גינארין
רבי יצחק זאגט אדם איז גווען צוויי פרצופים אין איינס דר נאך קט
אים הקב"ה צו טיילט קט אים הקב"ה גמאכט פון איין זייט איין נקבה
אין דעם גרעסטן שיינקייט אנו האט זיא גבראכט צוא אדם דרום
שטייט וכן ה' אלהים את הצלע וגו' אנו הקב"ה האט אים גגעפן אנשמה
פון דעם ארץ וויי אלי נשמות קובן ארום אנו קט אים מוסוף גווען
הקב"ה אנו שכל אלץ צוא וויסן ביי ער האט גוואוסט מער פון אלי
מלאכים אנו האט גקענט זיין הארין מיין פון אלי בשעפויש אנו אז
ער האט גינדיגט זענין אלי מענוות החקכה פון אים פאר שטאפט
גינארין דרום שטייט וישלחו ה' אלהים מגן עדן ער קט אים אוועק גשיקט
פון חקכה אנו שכל ווס ער קט גיהאט לעבוד את הארמה ער זאל עוסק
זיין אין די מלאכות פון גשמיות די ערד צו ארבעטן :

ויאמר אלהים נעשה אדם זאגט ריש סוד ה' ליראו אזו וויי ער זאגט דאס
קומט איין דמות וויי איין גישטאלט אנו זאגט שמעון שמעון
וואס איז דאס ויאמר אלהים נעשה אדם אין דעם איז דס גישטאלט פאר
הוילין גינארין אנו מען האט אים שון מער ניש גינען זאגט רבי
שמעון צו זייני חברים ווער האט דאס מיד גירופין שמעון אנו קט
רבי שמעון מוז דאס זיין גיוויס הקב"ה דס אצונד איז דיא צייט אן
צו חובין סודות מגלה צו זיין אין דעם פסוק דען עס איז גוודא קיין
רשות ניש גגעבן גווארן קיינס צו מגלה זיין אנו אצונד פר שטייט איך
אז מיר איז יוא רשות גגעבן גווארן צו מגלה זיין אזו הייבט ער אן
גרויסע סודות צו זאגן :

פתח רש הייבט אן איר עליונים הערם צו החתונים זאמלט איך איין
בראשי ישיבות של מעלה ושל מטה דו אליהו איה בשווער דיק
נעם רשות אנו קום אראפ דו חנוך מט"ם דר שר פון דרוועלט דו אנו
דייני ראשי ישיבות ווס זענן אונטר דיר קומט אלי אהער דען איך
וועל מגלה זיין סודות דס טוא איך ניש פון מיין פבוד וועגן גיארט
פון ווענין הקב"ה נאר אמלחמה גדולה צו האלפן קענן דעם צדדי
רש זאגט אמאל בין איך גווען אנו מיני חברים אין דר שטאמט ווי
רבי ברוספדאי קט גיוואונט אנו די מוסער פון ר' ברוספדאי האט
גיהאט איין מנודה מיט זיבן ליכט האט זיא אנו גוויין דס ספר פון
רבי ברוספדאי אז מיר האבין אין דרינען גלערינט איז אראפ גקובן
תיקף חילות מלאכים אנו האבין אנו ארום גרינגיט וויי די לייט
זאמלין זיק איין צו אחופה בשמחת חתן וכלה אנו הקב"ה איז אוק
אראפ מיט זייני חילות צו הערין די סודות פון דעם ספר אנו הקב"ה
קט מיט זיק אראפ גבראכט דעם פאמך פון רבי ברוספדאי ער זאל
אוק הערין די סודות פון זיין זון אנו דיא נאכט איז גווען ליל שבעות
קט זיק הקב"ה גיפרייט מיט די רייד גלייך מיט דעם טאג ווס ער קט
געעבין די תורה אוק דעם פאמך סיני אמאל זענן מיר ווידר גווען ביי
זיין מוסר איז שזו רבי ברוספדאי גווען גישטארבין אנו זי האט נאך
ניש גיוואוסט קט זיא אנו אן גרייט אמיש אנו איין מנודה אנו מיר
האבן ניש גרעט קיין דברי תורה איבך דעם זאגט זיא צו אונד רבן
זי קומט דס ווס איר לערנט ניש קיין תורה היינט אזו ווי תמיד האב

איך גזאגט צו דר חכריא לאמיר ריין דברי תורה בדי זיא זאל דען
פון ניש גוואר ווערן אז איר זון איז גישטארבין וועט איר דורה אנו
אתקלה קובן דען זיא וועט חזו שטארבן פר צער הייבט ער אן בראשי
ברא אלהים דס איז די נשמה אז זיא גייט ארום פון דר מוסרם לייב אז
אוק איר גזאגט גינארין ווארץ היתה תורה וכוהו דען זייני אונד זענן קאן
פר מאכט אנו אז ער עפינט זייני אונד מיר ויאמר אלהים יהי אור ואל
שטארבט ווידר ויאמר אלהים יקו המים מתחת השמים אז מקום אחד ותרא
היבשה דען די נשמה גייט ארוף ווידר צו איר ארם אנו דר נוף בלייב
יבשה זאגט זיא רבן פון דיא רייד ווס איר שמועסט אלץ פון זענן
וועלט דס איז ניש אום זוסט זיא גייט צו איר ליכט וואס האטמטי
גיברענט אנו זיא קט גיהאט אין דעם אסימן אז עס איז גווען מיט שיי
גשטאלט אנו דר פון קט גלייכט אלערלייא גשטאלט קט זיא אצונד
גינען אז דאס ליכט איז פינצטר גווען זאגט זיא איר רבנים עס איז
מיר איין אבידה פר לארין גווארין איך וועל גיין זי זוכין זאגן זי זיי
מוז גוודא זיק מארקן זיי גייען אוועק אין ווער וועג אנו זי גייט און
די וועגן אנו גפינט אונד גקבט זאגט זיא צו דר טויב דו זינה דו ביסט
גווען אשליח נאמן צו דיין הארן אז נח קט דיק גשיקט אזו ווי דר פסוק
זאגט וישלח את הונח סאתו אנו עם שטייט ותשב אנו הונח דעת ערב האכט
אים גמאן דיין שליחות רעכט דרום בשווער איך דיק אז דוא זאכט
מיר אוק גיין אין מיין שליחות צו זעהן אוב מיין זון לעבט מיר איז
זיא אוועק גפלוגן אנו פר נאכט איז זיא צו ריק קובן אנו אירי פערדי
זענן גווען צו ריסיין וויי די מוסר האט דס דר זעהן קט זיא אן גרוף
צו וויינן אנו שרייען ביי די נשמה איז איר ארום אנו גישטארבין
אנו אזו ווי רבי שמעון מיט דר חכרייא גייען פרעגן זיי ווארום איז
דס קינד גייט ארום פון זיין מוסרם בוק איז זייני אונד צו זאגט ער
דרום שטייט ותכתו עיניו מראות דען אז דס קינד איז אין דר מוסרם לייב
ווייט מען אים אלי נקודות אנו מרפבות אזו וויי יחוקאל הנביא קט
גינען נאר אימליכן נאך זיין נשמה נאך ער איז דארט עוסק בתורה
אנו פר שטייט אלי מצות וויי זענן גגעבן למעלה דר נאך ווייט
מען אים דעם גיהנס ווער עס איז עובר אוק דר תורה וואס פאר איי
עניש ער קט אנו ווס פר איין שכר ער קט אז ער איז קיינס די תורה
דר נאך אז ער גייט ארום פון דר מוסר זענן זייני אונד פאר שטאפט
מחמת דעם ליכטיקייט וואס ער קט גינען אז ער איז גווען בייא דען
מוסר אין בויך אזו ווי דר פסוק זאגט ותכתו עיניו זייני אונד זענן מוסר
מראות מחמת ער קט גינען גרוסי אורות : ווארץ היתה תורה וכוהו ותושד אז
אוק ווער עס איז ניש עוסק בתורה זענן זייני אונד פר שטאפט לעוהי
אפר ווער עס איז זיא עוסק בתורה שטייט ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור
דר לייכטיקייט אים זייני אונד בעוה"ב צו זעהן דס גרום ליכט ווס הקב"ה
קט בהאלטין צו צדיקים לעוה"ב : אז ער גייט אוועק פון דר וועל
שטייט יקו המים מתחת השמים אל מקום אחד בלוקד זיין נשמה ווערט איי
גמאן אל מקום אחד וויי דר פסוק זאגט והרהו תשוב אל האלהים אשר נתת
אנו דר נוף בלייבט יבשה מרוקין דר נאך זאגט הקב"ה תוצא הארץ נפש
חיה רמינה דס זענן דיא חיות הקודש וואס וויי דער לייכטיקייט די נשמה
מקבל צו זיין רמינה אזו וויי דער פסוק זאגט על כפים ישאונך אדר תוצא
הארץ נפש חיה דס איז זיין פת זוג וואס גייט מיט אים בעוה"ב כחם ווס
ויהיו ארץ רמינה דס זענן פכה חילות מלאכים וואס קובן פון זיין פבת
וועגן דר נאך פרעגט אים הקב"ה אריין אין גן עדן אזו וויי דר פסוק

פרשת

בראשית

ש יאמר אלהים חדש הארץ דשא אלץ וום עם אוי בשאפן גווארן אין ת ימי בראשית איז אים אלץ מוזמן בעוה"ב אין גן עדן העליון אונ גן עדן התחתון וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד פד וואס ימיט מיט ביי דעם אנדרן מאגן כי טוב ווייל דר מוט איז בשאפן גווארן שני דרום שמיים דא טוב מאוד דס מיינט מען דעם מוט ווייל ער שוץ בשאפין גווארן: וירא אלהים את כל אשר עשה האמ דען הקב"ה ער ניש גזען וום זאגט ער וירא אלא הקב"ה הט אלץ פריער גזען עם וועט זיין אונ דרום זאגט דר פסוק את כל דאם איז מרבה אלי וזת וום וועלדר נאך זיין אונ וום עם וועט מחודש ווערן אין אימלכו אונ דס וום דר פסוק זאגט אשר עשה איז משמע וואס עם איז שון אפן גווארן דס ווייזט אויג וום הקב"ה הט דענסט מאל בשאפין ער דס בשאפן גרוסר הייט אזו וויא עם דארף דר נאך זיין ויכולו ים והארץ וכל צבאם ר' אלעזר הייבט אן מה רב טובך אשר צפנת ליראיך

אונ זעה הקב"ה הט בשאפין דעם מענטשן אוף דר וועלט דרי זאל גאנץ זיין אין זיין עבודה אונ אין זיינ ווערן פרי ער זאל ה זיין צו דעם אור וום ער הט בהאלפן צו די צדיקים וום דר פסוק ש ען רוא ראתה אלהים ונחת עשה למחבה לו אונ צו דעם אור איז ער נאר ה דורך דר תורה דען דר וואס לערינט תורה איז גלייף וויא ער גבעט די וועלט דען מיט דר תורה איז די וועלט בשאפן גווארין דעם רוח הט הקב"ה די וועלט בשאפן אונ מיט דעם רוח פון די ידי תורה הט די וועלט אקיום ומב"ש מיט דעם רוח אונ הכל וום א ארום פון די קלייני קינדר אז זיי לערנן ביי זייער הכי דרום זאגט מה רב טובך אשר צפנת ליראיך ווי גרום איז דס גומס וואס דו האסט אלפן צוה דיא וירא חטא מעלה דוא האסט גלערינט בששית ימי אשית אונ האסט בשאפן איין גן עדן בארץ אין דעם גשמאלט ווי איז למעלה אונ דרום זאגט ער נגר בני אדם דאם גע' למטה איז גען די מענטשן אונ דר גן עדן למעלה איז אנמקעגן די עליונים שים זאגט רבי שמעון אפילו דאס גן עדן של מעלה איז אויך גקעגן די מענטשן וום מוען דעם ווילן פון הקב"ה: ויכולו השמים ז אלץ איז נגמר גווארן הן למעלה והן למטה זאגט ר"ש שמים ווייזט אוף דר מעשה ואומנות פון תורה שבכתב ושבע"פ וכל דס דען די פירושים אוף דר תורה אונ ווייל עם איז שבעים פנים יה דרום איז מרמז דס ווארט ויכולו דס במרעפס ויבציו אופנים פון תורה שבכתב ושבע"פ: ויכולו עם זענן גרוינד פעקטיגט גווארן ווארן וכל צבאם דס זענן די סודות התורה אונ דינים פון דר תורה ו שבת סכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות מתקן צו זיין גרוינד פעקטיגן עם עולם מיט אימלכן מאג אונ אום ציהען רוחות ונשכחות אונ המ אום גצוגן רוחות ושדים אוב דו וועסט מיינן די שדים זענן ניש תקון העולם עם איז ניש אזו נייערט זיי זענן אוף דער תיקון אין ס העולם צו שלאגן מיט זיי די רשעים צו שמראפן זיי אוף זייערי שים קום אונ זעה עם שמיים ביי שלמה ויחכמתו בשבט אנשים ובגנני אים ווער זעננדי נגע' בני אדם דס זענן די מוזיקן וום זיי שמראפן זייט מיט עונש: קום אונ זעה בשעת שבת איז אריין גגאנגן אונ מקודש גווארין זענן זיי איבר גבליבן רוחות אן גופים אונ וויא ניש גרוינד פעקטיגט גווארין אזו וויא אנדרי בריות נייערט זיי נן נאר פסולת אזו וויא מען ליימערט איבר נאלד אונ עם בלייבט קל אזו זענן זייא גבליבן פגומים וחסרים גיט קיין גאנצי בריות

אונ ווייל זיי זענן פגומים רועט אוף זיי ניש דר רוח הקודש ווארם ער רועט ניש אוף איין אדם וום איז פגום אונ זיי פארקמיין זיך פאר דעם שם הקודש אזו אויך ווען דר מענטש איז פגום ווען ער שמארבט אונ לאזט ניש קיין קינד אוף דער וועלט אזו קאן זיך דיא נשמה ניש באהעפטן אין דעם שם הקודש אונ מען לאזט אים ניש אריין אין דעם פרגוד ומחיצה של מעלה ווייל ער איז ניש גאנץ אונ איז פגום אן קינדר ביי ער ווערט מתקן אזו וויא אבויס וואס ווערט ארויס גירסיין מוז מען אים וויינדר פלאנצן אזו מוז זיין ברודר דס ווייב פון דעם מת כיבם זיין אזו הט ער אתיקון אונ ווערט וויינדר גפארין אין דעם קינד וום זיי האפן: קום אונ זעה ווייל די שדים זענן פגום זענן זיי ניש באהעפט למעלה ולמטה דרום שמיים אוף זייא אשר ברא אלהים לעשות האט הט זיי בשאפין נאך צו מאן אין זיי די גופים דר ווייל איז אריין גגאנגן שבת זענן זיי גבליבן פגומים למעלה ולמטה אוב דוא וועסט פריען זייא האבין דאך רוחות פאר וואס זענן זיי ניש נשלם למעלה אלא ווייל זייא זענן ניש נשלם למטה איבער דיא גופים דרום זענן זייא למעלה אוף ניש נשלם אונ אלע קומען מצד הדין אונ זענן פד הולן פון די אונן פון דעם מענטשן אונ שמייען זאקען זיי צו איבלן אונ ביי צו מאן זיי זיי האפן דריי זאכן ווי מלאכים אונ דריי ווי מענטשן איז ווי די גמרא זאגט אין מסכת תגינה אונ אז זייא זענן בשאפין גווארן האפן זייא גנידרט אין תהום רבה זענן זייא דארטין גועסין גאנץ שבת אונ אז שבת איז אוועק גגאנגן זענן זייא ארום גגאנגן אוף דער וועלט אונ אזו איז היינט אוף דען אז שבת גייט אוועק דר וועקט זיך דר צד שמאל אונ דין אונ דאם אש של גיהנם פלאמט אונ אלי וואס זענן מצד שמאל שוועבן אוף דער וועלט אונ ווילן זיך מתרבה זיין אין אגוף אונ קענין ניש דרום מוז זיך דיא וועלט היטין פאר זייא דרום האט מען אין מוצאי שבת מתקן גיווען דעם שיר של פגעים דאם הייסט מען זאל זאגן ייהי גיט: קום אונ זעה ווען דער שבת גייט אריין אונ ווערט מקודש דען ווערט אויף דער וועלט סוכת שלום אונ ווערט פד שפרייט אויף דער וועלט ווער איז דר סוכת שלום דס איז שבת דען אלי שדים ורוחות רעות וקליפות אונ אלי צד המומאה גייען אריין אין סוכת רחום רבה דען אז עם דר וועקט זיך דיא קדושה אויף דר וועלט ווערט דר רוח המומאה בהאלטן אונ אנמלופט פד דר קדושה דען איז די וועלט אין דר שמירה העליונה דרום בדארף מען ניש אום לאזן אזו ווי אין דר וואכן שומר עמי ישראל לעי דען עם איז נאר מתקן גווארן אום דר וואכן אז די וועלט דארף האפן שמירה אבר אום שבת איז פד שפרייט סוכת שלום אין גיהנם ווערט דיא וועלט גיהמ אויף אלע ניטין אפילו דיא רשעים אונ אלי עולמות עליונים ותחתונים זענן גהיט דרום זאגן מיד דיא ברכה המורס סוכת שלום עלינו: נאך וום זאגט מען ועל ירושלים ווייל דארטן איז דס וואונגט פון דר סוכה דס איז די שכניה דען סוכה איז מיינש לשון דעקן זי ברעקט אוף אויג אונ איז מגין פון אלים בייזן דרום מוז מען אן ברייטן דא אונ זאגן הפירס קדי זי זאך אוף אויג מגין זיין וויא אמסר אוף אירי קינדר: קום אונ זעה בשעת די ישראל זאגן דיא ברכה אונ זענן מוזמן צו דר סוכת שלום אונ זאגן הפורס דען גיידט אראפ די קדושה עליונה אונ פד שפרייט אירי פליגל אוף די ישראל אונ ברעקט זיי אונ אלי רוחות רעות ווערן זיין גסאן פון דר וועלט דען זיין די ישראל אינסר דער קדושה פון זייער דעקן איז די סוכת

פרשת בראשית

ד

שְׁלוֹם נִיחַ גַּיַע גְּשָׁמוֹת צוֹ אִירַע קִינָדֵר דְרוֹם וַיִּיֵל דִּי גְשָׁמוֹת רַעְנָן בִּיַּיא אִיר אֹנֵן גִּיעָן פֿון אִיר אַרוֹם רַעְנָן גִּיט זַיא אִימְלִיכֵן אִינן גְּשָׁמָה יִתִּירָה וּסְ קוֹמֵט פֿון עוֹהֵב אֹנֵן מִיט דֵר גְּשָׁמָה יִתִּירָה וְעֵינִן וַיַּיֵּא זִיךְ מִשְׁמַח אֹנֵן מֵאֲבָן פֿר גַּעְבֵּן פֿון זִיךְ אֵלֵי דְבָרֵי חוֹל אֹנֵן אֵלֵי מוֹרָא אֹנֵן צַעֵר אֹזוֹ וַיִּי דֵר פֿסוֹק זָאָגְט בְּיוֹם הַיּוֹם ה' לֵךְ מִעֵבֶד וּסְגוּד וְגו' אֹנֵן אֵין לֵיל שְׁבַת מוֹז דֵר מַעֲנֵשׁ פֿאַר זִיכֵן פֿון אֵלֵי עֵסִין דָּס מַעֲנֵן זֵאל וַיִּוִּסֵן אֹז דֵער סוֹבַת שְׁלוֹם אִיז פֿלול פֿון אֵלֵין אֹנֵן אֵלֵין אִיז נִכְלָל אִין אִיר נֵאר מַעֲנֵן זֵאל גִיט פֿנוֹם מֵאֲבָן דִּי סְעוּדָה פֿון אִין דֵר פֿרִיא פֿון יוֹם שְׁבַת אֹנֵן דֵר גַּמְיִינְסְטֵר מוֹז הַאָבֵן צְוִיִּי תִכְשִׁילִים צוֹ אִימְלִיכֵר סְעוּדָה • אֹנֵן דִּי מַצְוָה פֿון גֵר שְׁבַת אִיז גִּיעָבֵבֵן גִּעוֹוֹרִין צוֹ דִּי וַיִּיבֵר פֿון דָּעס עֵם הַקְּדוֹשׁ דָּס וַיִּי זֵאלֵן אָן צִינְדֵן לִיכְט אֹמֵם שְׁבַת • דִּי תִכְמִים הַאָבֵן גִּזָּאָגְט דָּעס מַעֲנֵן וַיִּיֵל חוֹה הֵם פֿר לֵאשֵׁן דָּס לִיכְט פֿון דֵער וַוְעֵלֵט אֹנֵן הַאֵם פֿינְצִמֵער גַּמְאָכְט דִיא וַוְעֵלֵט מִיט אִיר חֲטָא דְרוֹם זֵאל זִיא לִיכְט אָן צִינְדֵן אױף שְׁבַת אָבֵר דֵער רַעֲכִמֵער מַעֲנֵן אִיז וַיִּיֵל דִיא סוֹבַת שְׁלוֹם רַעְנָן אױף אֹנֵן אֹמֵם שְׁבַת מִיט דִיא גְשָׁמוֹת דְרוֹם מוֹז דִּי אֵשָׁה מֵאֵן לְמִסָּה אֹזוֹ אַנְיִשְׁטֵאלֵט וַיִּי עֵם אִיז לְמַעְלָה אָן צוֹ צִינְדֵן דִּי לִיכְט דְרוֹם וַיִּיֵל דִּי צְוִיִּיא גְשָׁמוֹת פֿון דָּעס מַעֲנֵנְשִׁין לִיכְמִין אֹמֵם שְׁבַת דְרוֹם מוֹזִין וַיִּי אָן צִינְדֵן צְוִיִּיא לִיכְט אֹנֵן וַוְעֵן דִּי אֵשָׁה צִינְדֵר דִּי לִיכְט גַּהֲעֵר זִי צוֹ צִינְדֵן מִיט שְׁמַחָה וַיִּיֵל עֵם אִיז לְפָבוֹד דֵר שְׂכִינָה דְרוֹם אִיז זִיא זוֹכָה צוֹ הַיִּילִיגִי קִינָדֵר וּסְ וַיִּי וַוְעֵלֵין וַיִּין דָּס לִיכְט פֿון דֵר וַוְעֵלֵט אֹנֵן תּוֹרָה אֹנֵן יִרְאָה אֹנֵן וַוְעֵלֵין דֵר לִיכְמִין דִּי וַוְעֵלֵט מִיט שְׁלוֹם אֹנֵן מִיט דָּעס גִיט זִי דָּעס מֵאֵן לֵאָנֵג לְעֵבִין דְרוֹם גִּיהֲעֵרִין דִּי וַיִּיבֵר גִּוְהֵר זִיין אִין דֵר מַצְוָה פֿון לִיכְט צִינְדֵן אױף שְׁבַת :

היכל קדמא דס ערשמי היכל איז צו די צדיקים וס פארקמין זיך פאר הקב"ה אונד פר בייסן גיט די ירצה אנמקען דר ירצה פון דער קליפה • דס היכל איז ווען די גשמות פון די צדיקים גייען ארויס פון דער וועלט אזו גייט אימליכע גשמה נאך זיין מעלה נאך אין דעם היכל אזו מוון זיי דארטן זיין אן גקלייד אין אזו אמלבוש אונד גשטאלט ווי זי איז גיוען אופ דר וועלט אין גוף אונד דארטן גיט זיא דער ווייל גרויסע מענגנים ביי זיא זיצט דארטן נאך אירי מעשים נאך ביי זיא איז זוכה פון דארטן ארום צוא קימין אין גן עדן העליון אונד דארטן ווערט זיא אן גקלייד אין אמלבוש נאך אירי מעשים נאך אונד דורך דיא מלבושים קען זיא זעהען אונד משיג זיין דיא צורות עליונים אונד דעם פבווד פון הקב"ה אונד אין דעם היכל זענין די גשמות פון די פרי צייטיגע גרים ויאי גייען אהין צו זעהן פון דארטן דעם פבווד פון הקב"ה אונד ווערן גמלייד אין אמלבוש וס לייכט אונד אנמקענין דעם היכל איז אין און מיר קענין דעם גיהם דארטן זעהען דיא גשמות פון די גרים פון די מצרים רשעים וואס מען איז ויי בן דורה מלאכי חבלה אין פייער אונד ויי פרייען זיך וס ויי האבן דר קענט דעם פורא עולם אונד דריי מאל אין טאג זענין זיי זיך משמעשע אין דעם גרוסן מענג פון דעם אור בדרול של מעלה אונד דער ראש איביר ויאי איז עוברת אונד אונקלום בנר :

היכלא תניינא דר אנדערר היכל איז אינווייניג ווייטער פון דעם ערשטן אונד דיא מיר איז נאהענט צו דער מערת המכפלה דער היכל לייכט מין פון דעם ערשטן אין דעם היכל זענין די גשמות וס האבן גליטן אופ דר וועלט יסורים אונד האבן אופ זיך מקבל גווען פארברע אונד האבן גיט מבטל גווען פון דר תורה אונד תפלה אונד האבן מוהר ומשבח גיוען צוא הקב"ה אונד דעם היכל נאכין אינווייניג זענין דיא גשמות וואס האבן מקדש גווען מים וייער פח דעם שם הקדוש אונד האבן גיזאגט אסו יאה שסיה רכא סבדר מים פוננה דארטן זעהן ויאי דיא גרוסי לייכט פון די אורות עליונים אונד וייער ממנה איז משיח עד גייט אונד איז ויאי מנחם אונד גייט פון ויאי ארויס אונד גייט אין דעם דריטן היכל אריין דארטן זענין די וואס האבן גרוסי יסורים גליטן אונד אל גשמות פון די קלייני קינדר פון דעם רבי וואס זענין גשטארבן אונד דארטן זענין אוק די וואס האבן גמרויערט אופ חורבן בית המקדש אונד האבן גלאזט מרערין מים וייער גוויין אונד משיח איז זיי מנחם • ער גייט ארום פון ויאי אונד גייט אריין אין פערטן היכל דארטן זענין

שְׁלוֹם נִיחַ גַּיַע גְּשָׁמוֹת צוֹ אִירַע קִינָדֵר דְרוֹם וַיִּיֵל דִּי גְשָׁמוֹת רַעְנָן בִּיַּיא אִיר אֹנֵן גִּיעָן פֿון אִיר אַרוֹם רַעְנָן גִּיט זַיא אִימְלִיכֵן אִינן גְּשָׁמָה יִתִּירָה וּסְ קוֹמֵט פֿון עוֹהֵב אֹנֵן מִיט דֵר גְּשָׁמָה יִתִּירָה וְעֵינִן וַיַּיֵּא זִיךְ מִשְׁמַח אֹנֵן מֵאֲבָן פֿר גַּעְבֵּן פֿון זִיךְ אֵלֵי דְבָרֵי חוֹל אֹנֵן אֵלֵי מוֹרָא אֹנֵן צַעֵר אֹזוֹ וַיִּי דֵר פֿסוֹק זָאָגְט בְּיוֹם הַיּוֹם ה' לֵךְ מִעֵבֶד וּסְגוּד וְגו' אֹנֵן אֵין לֵיל שְׁבַת מוֹז דֵר מַעֲנֵשׁ פֿאַר זִיכֵן פֿון אֵלֵי עֵסִין דָּס מַעֲנֵן זֵאל וַיִּוִּסֵן אֹז דֵער סוֹבַת שְׁלוֹם אִיז פֿלול פֿון אֵלֵין אֹנֵן אֵלֵין אִיז נִכְלָל אִין אִיר נֵאר מַעֲנֵן זֵאל גִיט פֿנוֹם מֵאֲבָן דִּי סְעוּדָה פֿון אִין דֵר פֿרִיא פֿון יוֹם שְׁבַת אֹנֵן דֵר גַּמְיִינְסְטֵר מוֹז הַאָבֵן צְוִיִּי תִכְשִׁילִים צוֹ אִימְלִיכֵר סְעוּדָה • אֹנֵן דִּי מַצְוָה פֿון גֵר שְׁבַת אִיז גִּיעָבֵבֵן גִּעוֹוֹרִין צוֹ דִּי וַיִּיבֵר פֿון דָּעס עֵם הַקְּדוֹשׁ דָּס וַיִּי זֵאלֵן אָן צִינְדֵן לִיכְט אֹמֵם שְׁבַת • דִּי תִכְמִים הַאָבֵן גִּזָּאָגְט דָּעס מַעֲנֵן וַיִּיֵל חוֹה הֵם פֿר לֵאשֵׁן דָּס לִיכְט פֿון דֵער וַוְעֵלֵט אֹנֵן הַאֵם פֿינְצִמֵער גַּמְאָכְט דִיא וַוְעֵלֵט מִיט אִיר חֲטָא דְרוֹם זֵאל זִיא לִיכְט אָן צִינְדֵן אױף שְׁבַת אָבֵר דֵער רַעֲכִמֵער מַעֲנֵן אִיז וַיִּיֵל דִיא סוֹבַת שְׁלוֹם רַעְנָן אױף אֹנֵן אֹמֵם שְׁבַת מִיט דִיא גְשָׁמוֹת דְרוֹם מוֹז דִּי אֵשָׁה מֵאֵן לְמִסָּה אֹזוֹ אַנְיִשְׁטֵאלֵט וַיִּי עֵם אִיז לְמַעְלָה אָן צוֹ צִינְדֵן דִּי לִיכְט דְרוֹם וַיִּיֵל דִּי צְוִיִּיא גְשָׁמוֹת פֿון דָּעס מַעֲנֵנְשִׁין לִיכְמִין אֹמֵם שְׁבַת דְרוֹם מוֹזִין וַיִּי אָן צִינְדֵן צְוִיִּיא לִיכְט אֹנֵן וַוְעֵן דִּי אֵשָׁה צִינְדֵר דִּי לִיכְט גַּהֲעֵר זִי צוֹ צִינְדֵן מִיט שְׁמַחָה וַיִּיֵל עֵם אִיז לְפָבוֹד דֵר שְׂכִינָה דְרוֹם אִיז זִיא זוֹכָה צוֹ הַיִּילִיגִי קִינָדֵר וּסְ וַיִּי וַוְעֵלֵין וַיִּין דָּס לִיכְט פֿון דֵר וַוְעֵלֵט אֹנֵן תּוֹרָה אֹנֵן יִרְאָה אֹנֵן וַוְעֵלֵין דֵר לִיכְמִין דִּי וַוְעֵלֵט מִיט שְׁלוֹם אֹנֵן מִיט דָּעס גִיט זִי דָּעס מֵאֵן לֵאָנֵג לְעֵבִין דְרוֹם גִּיהֲעֵרִין דִּי וַיִּיבֵר גִּוְהֵר זִיין אִין דֵר מַצְוָה פֿון לִיכְט צִינְדֵן אױף שְׁבַת :

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם מיר האבן גקערינט אלה איז מוסל ראשונים עם האקט אפ דיא ערשטע דיא פסילת דיא עולמות וס זענין פרייער גווען דען הקב"ה האט פרייער בשאפן עולמות אונד גיט זיי חרוב גמאכט דרום זענין די ראשי תיבות פון השמים והארץ הו דס ויי זענין פרייער חרוב גווארן איז על פי סוד ויאמר אלהים יקו חסיד די תורה וס זי איז גגליכן צו וואסר זאל זי איין גזאמילט ווערן אל סקום אחר צו די וואס וייער אחוזה איז אין ה' אחר דרום זאגט דר פסוק אלה תולדות השמים והארץ בה' בראם איז אקלייני ה' אונד עס איז די אותיות פון אברהם צו ווייזן דס די תולדות וס זענין פון אברהם שמיים דורה די שמים וארץ וייל זיי לערנין די תורה אונד ווייטער איז גרויס סודות : וימע ה' אלהים גן בעדו וגי רבי שמעון זאגט מיר האבן דאך גילערינט דאס הקב"ה האט אלי עולמות בשאפן מים די אותיות התורה אונד האט אויס גיקרינט די אונטערשטע וועלט אונד דעם גישטאלט פון דער אויבערשטער אונד האט גימאכט דעם גן עדן של מטה אונד דעם גשמאלט פון דעם גן עדן של מעלה אונד אזו הקב"ה האט בשאפן דעם עולם האמער בשאפן אדם הראשון :

פתח ר"י הייבט אן והמה כאדם עבדו בריה דיא ישראל האבין עובר גווען דעם ברית אזו ויי אדם הראשון וס הקב"ה האט אים בשאפן אונד האט אים גקרינט מים אלי עפרות של מעלה דס ער איז פלול גיוען פון אלי עולמות אונד אלי בשעפעניש עליונים ותחתונים די האבין זיך אלי פר אים גפארקמין אונד הקב"ה האט אים אריין גיבראכט אין גן עדן ער זאל דריינן אלי מענגנים האבין פון די עליונים אונד די מלאכי מעלה האבין אים ארום גירינגילט אונד האבין אים מוידע גיוען אלע סודות עליונים פרייער זאל וויסן אלי תקבות אונד פר שמיין אין דעם

פרשת בראשית

י' אבילי ציון וירושלים און אלי וום זענן דר שלאגין גורארין דורך אוכות אשור ובבל און קשית וויינט ארץ זיי . אזו קוכן די גשיאים ברע דוד און געמיין אים אן און מרייסמן אים און ער הייבט אן צו זיין דם אנדרי מאל און דם קול גייט ארום און ער גייט אוף ארום גאנצט אונטן אונטן ביי ראש הודש אזו גידערין מיט אים אראפ פיל דות און לייכטונג וום זיי דער לייכטין אלי היכלות און רפואות צו חלאים און ווייטאג אינד דער שלאגניע וואס זענן אום גקומין און זיין גליטין יסורים קומין זיי אלי אראפ מיט קשית אזו טוט ער זיך איין מלבוש און דעם מלבוש זענן אום גקריצט ארי וום זענן אום קומין דורך דיי אוכות בכל ואשור און דאס קלייד גייט ארום זיין און קריצט אום און צייכניט אלע צורות פון דיי זענען און דעם לבוש פון דעם מלך עליין און הקב"ה איז אן גקלייד זעלביג קלייד וום ער איז גווען אן גקלייד בשעת ער הט דן גווען מצרים און ער קומט ווידער מיט פיל מלאכים און מרפכות של מלכה מיט מלבושים און אימליכר ברענגט איין מלבוש אן צו טאן א נשמות פון די הרוגים און אז זיי טוען אן דיי מלבושים האבן גרוסי מענגנים פון דעם אור העליון און נאגן אינווייניג פון דעם מלך שמייען די עשקה הרגי מלכות רבי עקיבא מיט זייני חברים גייען אוף צו דר ליכט וום היינט אססקלריא דמאיה און דס לויטער קומט פון פבור עליין דאס און זייא דאס דר פסוק גאנצט עו לא ראתה אלהים וזאת :

בְּלֵא הַמִּישָׁה דָּס פִּינְפֶטע היכל דס זענן אלי בעלי תשובה וואס זייא זיבן תשובה גאנא און זייערי עבירות און זענן גשטארבן בטבריה ב' אויף די וום האבן מקדש השם גווען און האבן אוף זיך מקבל גען מיטה פון גאטס ווען . היינטער דעם מער שמיים מנשה מקדש דיה וום הקב"ה הט אים מקבל גווען בתשובה שלמה . אינווייניג דעם היכל שמייען די גרוסי וום האבן תשובה גאנא און זייער טה און זיי אום גנאנגן בשעת זיי האבן זיך באראמין אוף זייערי שים און זיי זענן גנהה מאור העליון דרייא מאל אלי טאג קומט דעם היכל דס אור עליין און אימליכר איז גנהה נאך זיין מדרגה דעם היכל איז גרעקר פון זענעם דס אפילו צדיקים גמורים קענן זיין גיט אריין גיין און קיין שום מדרגה איז גיט דא איבער זייא גייערט דיי חסידים :

בל השש דס זעקסטע היכל איז דריינין די נשמות פון חסידים וואס האבן ליב גהאט צו גאט מיט גרוסי אהבה און אין דער מיר דעם היכל זענן אלי דייא וואס האבן מיחד גווען דעם יחוד פון יצא שמע דר ממונה פון דעם היכל איז אברכה ביי איין מיר לימן הקב"ה און אין דר אנדער מיר שמיים יצחק וום הט זיך גלאום דן אוף דעם מוכח פון איין קרבן שלם צו הקב"ה אין דר דרייטער שמיים זעכט אין מיטין און זיינע צוועלף שבטים ארום אים און שכינה אוף זייערי קעפ און ווען די ישראל זענן בצרקה חזי דער קין זיך די דרייא אבות און זענן מעורר דייא שכינה און זייא גייט אוף גקריינט און איז מנין אוף דייא ישראל און אזו ווי דייא היכלות ען גנן עין של משה אזו זענען זייא גנן עין של מעלה בסודות זענען און אלי די זעקס היכלות זענן אן גקריינט און גקריינט מיט דעם זיבעטן היכל :

בל השבע דאס זיבעטי היכל איז גנו וסחום פון הולך און פון בארנין

זיין פון אלי היכלות און די זעקס היכלות זענן אלי אוף צו ווארנין אין זיי אבר גיט דס זיבעטי היכל . און די זעקס למטה זענן אנגעקעגן די זעקס למעלה דרום שמיים בראשית בראשית מאכט בראשית ער הט בשאבין זעקס . און עס שטייט שית צווישן צווייא כאל כרא צו וויינין אז דס ווארט ברא גייט ארום און אראפ גלייך ווי עס שטייט צוויי כאר שית כרכו צו זיין אז די זעקס זענן גישמעלט אנגעקעגן דייא זעקס וואס איז למעלה בסודות עליונים און אלי זענן בסוד אחר ווי די בעלי הקבלה ווייטן און פאר שמייען די סודות וום זייען קאן גיט ארום שרייבן און אנגעקעגן דייא זיבן היכלות זענן שבעה מדורים זיבן חדרים אין גן עדן התחתון איין מדרגה איבר דער אנדערער אזו וויא עס איז למעלה דייא זיבן היכלות און איינס איז פרייט אין אנדערען דס אלי זאל זיין אין איין אחרות דאס ערשטע חדר איז למטה אין אפינצטער ארט און דארטין זענן רוחות . און שטארקי שטורים ווייטן זיי ווערן גיט געזען זיי האבן גאר קיין צורה גיט און אכמונה איז איבר זיי ער הייסט ס"ה ער הט מיט יד זיבעציג מכוונים ושרים וואס זייא שוועבן און ווערן געזען וויא פלאם פייער און בייא נאכט שוועבן זייא און ווערן גייערן אזו וויא פיגלן און אלע אין דער פריא גייען זייא ווידר אין זייער נקב התהום און ווערן גיט גייערן . דס אנדערע חדר איז איין ארט וום דארט איז מער ליכט אבר גיט זייער ליכטיג און דאס חדר איז אן גיברייט צו די מלאכים וום זענן ממונה אוף די בעשה בני אדם צו זענן זייערי בעשים עדות צו זאגן און אכמונה איז איבר זייא ער הייסט ג' און זייא הייבן אן שירה און ווערן שמיל און גייען אונטן און ווערן גיט געזען ביי די ישראל הייבן אן אונטן שירה זאגן . דען שמעלין זייא זיך אוף זייער ארט און ווערן געזען אין ליכטער גשטאלט ווי פרייער דרייא מאל אין טאג זענן זיי מקדש די קדושה און אז די ישראל זענן עולם בתורה אזו שוועבן זייא אלי ארום און זאגן עדות אוף דייא ישראל . דס דרייט חדר איז איין ארט פון ריך און פייער דארט ווערט גזען דר גדר דינור דס אין דעם פייער ווערן פון ברענט די רשעים און דארט זענן די מלאכי חבלה וום זיי מרייבן אריין דייא רשעים אין דעם גדר דר ממונה וום און זיי איז דר ס"ה דארט זענן מקברינים אויף ישראל ווען די ישראל טוען תשובה קענן זיי גאר גיט טאן און זיי אלי זענן מצד החסד על פני ההום דאס פערטי חדר איז ליכטיג און עס דר לייכט צו די מלאכים עליונים וואס זענן מלאכי חסד און די מלאכים הייבן אן שירה זאגן און לאזן גיט אום אזו ווי די מלאכים וואס זיי זאגן שירה און גייען אריין אין גדר דינור און ווערן דארט פון ברענט און ווערן ווידר בשאפן אבר די בלייבן אייביג אין זייער שטאנד די זענן מלאכי רחמים אוף זייא שמיים עושה סדאכו רוחות און די טוען שליחות אוף דר וועלט און ווערן גיט געזען צו קיין מענטשן און זייער ממונה איז ס"ד ער הט ביי זיך די שליסלען צו עפינן צו די בעלי תשובה און צו עפנן די מידין עס זאל ארום גיין די תפלות פון הקב"ה . דס פינפטע חדר איז ליכטיג מער פון אלי די אייברשטי עס זענן דריינן מלאכים אטייל פון וואסר אטייל פון פייער אטייל זענן זייא מלאכי רחמים און אטייל זענן זייא מלאכי דין . דייא זענן ממונה צו זינגען פון זייער העריון אטייל אין האלבי נאכט און אטייל אין דר פריא און זייער ממונה איז ג' און אז עס קומט האלבי נאכט אזו דר וועקט זיך דר צפון וויינט דאס דענטס מאל גייט הקב"ה אין

פרשת

בראשית

גן עדן ארצות מושבות וזמן מים די נשמות הצדיקים דען דר וועקט זיך דר רוח צפון צו די ווס וענן כמונה דענסט קאל שירה צוא זאגן דען הייבין אלי אן זאגין שירה אונ אז עס קומט דער אור הבוקר הייבן דיא אנדרי אן צוא זאגין שירה אונ אלי פוכבי רקיע אונ אלי מלאכים של מטה העלפן זיי שירה צו זאגן אזו ווי דר פסוק זאגט • בן יתור כוכבי בוקר וירעו כל בני אלהים ברו די ישראל הייבן דר נאך אן צו זאגן שירות ותשבחות • דס זעקסמי היכל איז קיוב למכות שמים דארט זענן די מחנה שכינה אונ מעשה מרובה אזו וויא דר פסוק זאגט יז חם גדול ורחב ידים וגו' שם אניות יחלכו דס קען מען ניט ארום שרייבין • דס זיבטי היכל איז איבער אלי דארטין ווערין נאר גיפונן נשמות הצדיקים דס זייא זענן זיך דארט מתענג בתענוגים פון דעס פבוד עליון דארט זענן די נגוי שלום וכרכוב נדרה אונ אזו אוף זענן בארץ התחתונה זיבן ארצות אלי אזו ווי אין גישמאלט למעלה אונ אלי זענן מודה ומשפח צו הקב"ה אונ אזו וויא אובן ווייסט קיינער ניט דעס פבוד פון הקב"ה אונ אזו וויא דאס אייברשמי היכל דיא זעהן דעכט דעס פבוד פון הקב"ה וויא עס פדארף צו זיין צו דינן אים אונ צו לזבן אים אונ צו דר קענן אים אזו אוף זענן די זיבן ערדין ווס הייסן איז ארסה גיא נשה ציה וקמא תבל דס העקשמי איבר אלי אוי תבל אונ אזו וויא דר מדרר השביעי איז איבר אלי מדורים צו די נשמות הצדיקים אזו איז דא תבל דס אייברשמי צו דיא גופות הצדיקים אוף דעס עולם דס אלץ זאל זיין למטה אין גשמאלט פון למעלה אונ אז אדם הראשון דס גוינדנט שמיים כי שבע ימול צדיק אונ אז אדם הראשון דס כוהררר בתשובה גווען שמיים אוף אים יום אזו ער ארוף גנאנגן אונ אז ער דס אראפ גיירט אוף דיא זיבן ערדין האט ער אוף אימליכן ארץ גיפאן מעשים טובים אונ תולדות אמיל האבן נשפראצט אונ אמיל ניט עס זענן דארט בריות אמיל זענן מיט צוויי קעפ אונ אמיל מיט דרייא קעפ אזו איז בוי זיבן קעפ עס זענן דא אזעלכי מקומות ווס דארט לייכט דיא זון מיט דער לבנה פוכבים ומלות אונ אין אמיל ערטער איז פינצטער אונ אזו גיפנט זיך ביי דילייט אין דעס עולם אמיל איז בייא זייא דיא ליכט מיט עשירות אונ אמיל פון זייא איז פינצטער מיט עניות אונ אמיל איז האלבי יארן מיט עניות אונ האלב מיט עשירות דס אלץ גיזענט זיך אין מל ווען זיי ווערן גפארן אין מילוי הלבנה אונ אין חסרון הלבנה אונ עס איז פאר האנדן מקומות ווס אוף זיי שמיים והבוי רק איז בו מים וואסר איז ניט דא אפר גחלים ועקרבים איז דא דס זענן די רשעים וואש זייערי הייך זענן פיל מיט מלאכי חבלה דס זענן דיא גחלים ועקרבים ווס גייסן מיט אלרליי יסורים אין זייער גוף דס מאכט אלץ ווס זיי זענן גיקומן אין גלגול מחמת עונות ווס זיי האבן גיפאן איינר זיי זענן גיקומן אויף דר וועלט אונ דרום ווערן זיי גישפראפט דורך דיא גיזי לייט וואס זענן גחשים ועקרבים אונ זייא האבן מחלוקת אין זייער שמוע אונ שציינן צו די שרי גיהנם ווי וויא אונ אמיל זענן וואס פל ימיהם איז בשמחה אונ עשירות אלץ וואס איז אין דיא שבעה ארצות אין ארץ ישראל אזו איז אין די שבעה מדורי גיהנם אונ אזו אוף גיפונט זיך אוף ביי די לייט ווס ווערן גישפראפט אמאל ביי זייער לעבן אונ דיא בעלי הקבלה פר שמייען עס גאנץ וואול וויא עס איז • נאר קען קען עס גיט ארום שמעלן :

קס רב ששון איז רבי שמעון אוף גישמאנן אונ דס גיאנט וואול איז נוסחת צופים

ה

צוא דיין חלק אדם הראשון דער אום דר ווייקטר פון אלי בשעפן פון דר וועקט דען הקב"ה דס דיה גרייטט איבר אלי עד האט דר אריין גבראכט אין גן עדן אונ דס דיר דארט מתקן גווען זיבן חופ דוא זאלסט זיך דריין משתעשע זיין אונ מתענג זיין אין דעס פענע פון דעס גן עדן העליון וואס אוף דעס גרוסן ענג האט דר דס גבעטן צו השנית לחוות כנועם ה' דס דר ענג איז העבר פון די שבע רקיעים אונ עס ווערט אן גרופן נעם ה' ולבקר בחיכל דס איז דר פענע פון די שבעה רקיעים אונ זיי שמייען איינר אנטקעגן דעס אנהר אונ אין אלי ביסטו גשמאנן אין גן עדן אונ דיא זיבן חופות עליון זענן גשמאנן איבר דיר ברי דו זאלסט מיט זיי גריינט ווערין אין זיבן חופות התחתונים דס דיר הקב"ה געבין דוא זאלסט זיך כן זיי משתעשע זיין אין אלי דס דיה הקב"ה גימאכט גוועלפונן דו זאלן נאנץ זיין אין אלי בוי זייני פים זענן נאך גנאנגן נאך דער עצה רב פון דעס גחש ביסטו ארום גרייפן גווארין אונ האסט גורם גיזין מיתה צו דיר אונ צו נאר דר וועלט דו האסט אנועק גלאזט די גרר תענוגים של מעלה ושל מטה אונ ביסט נאך גנאנגן נאך די תאוה המומאח פון דעס גחש ווס ער הייסט ראש פתיש דס דר גוף בהענן זיך אין דריין אבר גיט דר רוח אזו ווי עס שמיים ראש פתיש אכור ענג עניי ריש בוי עס איז נקומן דר חסיד אברתם אונ האט אן גיהובן דר וועלט מתקן זיין אונ דס דיה אריין גלאזט אין דר מתנה קדושה האט מתקן גווען למעלה ולמטה אונ די שבעה רקיעים עליונים א שבעה רקיעים התחתונים דס די תחתונים זענן היכלות צו די רקיע עליונים דס זיי זאלן אלי זיין איין יחוד אונ איין חיבור אזו וויא כן האבין שוין גישמעלט בייא זענע היכלות דרך פלל נאר דא וועל מיר דעכט מפורש אונ מיחד זיין וויא עס דארף צו זיין ברי אונגן חברים זאלן זיך גיט טועה זיין אונ זאלן גיין בדרך תלש אונ וו דר פסוק זאגט כי ישרים דרכי ה' צדיקים ילכו בה :

היכל הראשון הייסט היכל לבנת הספיר דס ערשטי היכל איז תחילת המדרגות עס שמיים ליכטיג גקריינט צוא ווערין בן דריי עליונות דר כמונה דער פון הייסט ס"ה ער שמיים אוף דער מיר דעם היכל אונ אזו אלי נשמות ווילין ארוף גיין שמיים דר כמונה בן זח אונ נאך אנדרי כמונים שמייען מיט אים אמיל פייער אפ צו בייניגן די זוהמא פון דער נשקה וואס זיא איז פאר פלעקט פון אן עבירות אונ אלי כמונים זענן פול אונגן איז דיא נשמה זוכה צוא א ווייקטר עפינט ער איר די מיר גייט זיא ווייקטר אבער אז זיא איז תלוי גיט זוכה אזו שמיים אוף דר אנדרר זייט איין כמונה מיט כמה אלב ורכבות משחיתים אונ אז דר כמונה ס"ד וואס ער איז מצד הקדון שמופט זיא ארום אזו קומט דר אנדרר וואס ער איז מצד המוכן אונ געמט זיא אונ ברענגט זיא אריין אין גיהנם אונ דארטין וועל זיא גבושפט צוועלף חדשים כמשפט רשעים בגיהנם אונ דר כמ ס"ה ווס ער איז מצד הקדושה שמיים ער אוף דר מיר פון דעם ה' אונ די תפלות אז זייא גייען ארום אונ שפאלטין אלי הימלין אונ צו קומן לפני המלך זענן זייא תפלות רבים אזו עפינט ער זייא די מיר אונ די תפלות גייען אריין אונ פון אלי תפלות ווערט גמא איין קרון בראש צדיק חי עולמים אונ אז עס איז אבער איין תפ יחיד קומט זיא בוי צו דער מיר פון דעם כמונה ס"ה ועדמ ער איז תפלה ריין אונ זיא איז ראוי זיא זאל אריין קוקן פר דעם כלך הקב"ה

פרשת בראשית

ס' ער איר די מיר גייט זיא אריין ואם לאו שמופמט ער זי אראפ
 ידערט זיא אראפ און שוועבט ארום אופ דער וועלט ביי זיא
 ז צו דעם רקיע התחתון דארטין איז אממונה ער הייסט ס'ה' ער
 ז אל תפלות ווס זיי ווערן נדחה זייא הייסן תפלות הפסולין
 האלט בייא זיך ביז דער ועלביגער מענטש וועט בעטן השיי אופ
 מעשים און וועט תשובה מאן אזו ווי עס גהער צו זיין און וועט
 לל זיי אנדריי רעכמי תפלות אזו נעמט דר ממונה ס'ה' און מילשט
 צו גויף מיט די ערשטי תפלות און ברענגט זיי אריין לפני המלך
 זש אבר אז דר מענטש ווס זייני תפלות וענן נדחה גיוראין און
 קיין תשובה ניט און איז זיך מושק לצד המומאה און איז זיך
 זן מטמא אזו נעמט די קליפה צו די תפלות און גייט מיט זיי
 און איז מוכיר זייני עבירות פאר הקב"ה און איז מקטרג אופ
 און דרום אלי תפלות און אלי נשמות ווס גייען ארום מוון זייא
 פר דעם היכל און דר ממונה ס'ה' ועמט צו די תפלה אוב דיא
 ה איז ראוי צו קומן פר הקב"ה אוב ניט . נאך דר מיר איז נאך
 מיד דס זיא ווערט אלי מאג געפינט דרייא מאל בזמן התפלה
 זיא ווערט ניט צו גשלאסן און די מיר איז פר די בעלי תשובה
 פר די ווס זיינין אין זייער תפלה פר השית און אלי שיערים און
 זים וענן פר שלאסן דס מען לאזט ניט ארום אן רשות אבער דיא
 זיין ווס הייסן שערי דמעות ווערן קיין מאל ניט פאר שלאסן און
 ז קומט ארום אזו אתפלה ווס זיא איז גווען מיט דמעות איז פר
 זן אובן איין מלאך ווס ער איז פון דיא אופנים ער שטייט אופ
 ז הונדרט חיות גדולות ער הייסט החסיאל נעמט ער די תפלה און
 תפלה ווערט מקושר למעלה און דיא דמעות ווערן אן
 זינט אין דר מיר און דעסט גלייכן אופ אנדריי דמעות וענין פאר
 זנט אופ די מרפבות עליזנות זייא זאלן ניט אום גמעקט ווערן
 די טרערן ווס מען דמ גלאזט למענה ולמטה אז דס בית המקדש
 זרוב גיוראין אזו וויא דר פסוק זאגט (ישעיה לב) הן אוראלם צעקט הוציא
 שלום מר יבכין און אופ די דמעות וואס מען לאזט אופ דעם טוט
 זנדיקים דרום שטייט ומטה ה' אלהים רמעה מעל כל תנים דען אז משיח
 קומן וועט הקב"ה אפ מעקן די דמעות פון דעם פנים דס מיינט
 די מרפבות העליונות און דער נאך וחרפת עטו יסיר מעל כל הארץ כי
 זבר אין דעם היכל איז פאר האנדן איין תיה זיא הייסט בוק זיא
 זולט אופ די אופנים ווס שטייען דארטן און אלי תפלות ישראל
 זיי קומן אין דר פריא איידר אלי האבן מתפלל גיווען אזו בלייבן
 דארטין און דר בוק איז זייא דר ווייל מתקן ביז אלי דאוונן אפ אזו
 ז דער ממונה תגדל כ"י ער איז שולט אופ אלי און ער נעמט
 תפלות און מאכט פון זיי איין כתר צו זיין הארין און אופ איז דר
 זיה ביק אממונה אופ דברי תורה ווס זיי ווערן דער וועקט בייא
 זש אז דר רוח צפון דר וועקט זיך היינט בחצי הכללה און ווער עס
 זש אופ די צייט תורה לערנן אזו נעמט ער די תורה און ליינט
 זצדיקן אין איין רקיע ווס הייסט ספר חובות וואס אלץ ווערט דרייגן
 זאריבין אזו ווי דר פסוק זאגט ויכתב ספר זכרו לפני וויימך שטייט
 גרוסי מידות ווס מען קען גיט שרייבן :

השיי הייסט היכל עטו שטיט דס אנדריי היכל איז נאך מער פר הולין
 ווי דס ערשטי אין דעם היכל איז דא דריי מידן און דר ממונה
 זן הייסט ס'ה' ער איז ממונה אופ דרייא זייטן וועלט דרום צפון

מזכה דרום און צפון וענן די מידן צו גשלאסן און מזרחיים איז אפיין
 און ער הט אונטר זיך צוויי ממונים זיי וענן ממונה אופ די מידן ווס
 זענן פאר שלאסן און אלי נשמות וואס זענן אום גקומן איבר זייערי
 עבירות ביי דעם בית דין אוידר פון אנדריי הרוגים זענן אלי אונטר די
 ממונים און דער ממונה וואס עס איז איבער זייא דער איז חוקק און
 זייכניט זייערי צורות אויף זייני קליידער וואס זייא זענן
 ברענגנדיג פייער און גייט ארום און ווייזט זייא צוא זיין הערין אזא
 נעמט ער דיא וואס זענן נהרג גיוראין און איז זייא חוקק אויף זיין
 מלבוש און די וואס זענן הרוגי בית דין נידערט דער ממונה אראפ
 אונטר די צווייא מידן וואס זענן פר שלאסן און די צווייא ממונים
 שטייען אופ זיי און פון דארטין זעהין זייא דעם פבוד פון די מענטשן
 ווס האבן מקיים גיווען די תורה און האבן גיהוים די מצות ביז דער
 ממונה ווס איז לצד מזרח עפינט זיי אופ די מיר און נעמט זייא אריין
 אין היכל און ער דט אין זיין האנט איין אור החיים ווס ער איז מלא
 אורות ער הייסט כוס הנחומין כוס החיים דען דס לייכט צו זיי און גיט זייא
 לחיים דרום ווייל זיי האבן גיטונקן איין פוס פון דעם עזש בית דין
 זענין זיי זוכה אנמקענין צו דעם פוס החיים און אנמקענין בייא דיא
 קליפות בהיכל המומאה איז דא אנדערד ממונה ער הייסט כוס התהילה
 כוס חסדו אזו וויא מיר האבן גילערנט אמאל איז זין אין אכוס למיכה
 אזו ווי עס שטייט ויין ישפח לבב איש און אמאל איז זין אין אכוס לדעה
 אזו ווייא עס שטייט ויין חמר מלא מסר דען עס איז אלץ אין דער מומאה
 אזו ווייא אין דר קדושה . אזו ווייא עס שטייט את זה לעומת זה עשה אלהים
 היכלות הקדושים והיכלות הממאים ווס זיי זענן מטמא מענטשן און
 אלע זייערי ממונים זענן לדעה אזו אויך איז דר יצר הרע אנמקענין
 יצר טוב און אין דעם אור משוש ווערט דער קאנט דאס חיים פון דער
 וועלט ווען דר עולם ווערט גידון בטוב אזו דער לייכט ער זיין אור
 דען ווערט גיפונן אייטיל שפחה וחיים אויף דר וועלט ווייל דר עולם
 איז גידון גיורארו לזכות ווען דער עולם ווערט גידון בדין און דר צד
 המומאה איז שולט און גישמארקט און דער אור ווערט גננו און אפ
 גיטאן דען שטייט דער גאנצער עולם בדין און דארט שטייען אלע
 מלבושים פון די נשמות הצדיקים ווס זייא גייען ארום צו בעטן פון
 זייער הערן און אז די נשמה גייט ארום און גרייכט צו דעם היכל אזו
 קומט דער ממונה ווס איז גיועצט אופ די מלבושים ער הייסט ז"א
 דען אין דר צייט אז דר מענטש טוט די מצות התורה בעום הזה דען
 אין דעם גשמאלט ווס ער איז בשעת מעשה ווערט אים אמלבוש אין
 דריין מתלבש צו זיין אויף יענם עולם און אז די נשמה גייט ארום אופ
 יענם עולם אזו נעמט דר ממונה דעם לבוש און גייט דר מיט צו דעם
 גדר דיגור דען די נשמה מוז זיך דארטן מוכלן און לייסרן און אמאל
 ווערט זי דארטן דר מרונקן און גייט שון גיט ארום נאר אלי אין דר
 פריא דר וועקט זיך אווינט פון דרום זייט דען שטייען אלע אויף און
 ווערן נתחדש און זאגן שירה און זינגן אזו ווי עס איז פאר האנדן
 אועלבע מלאכים ווס מען איז זיי מעכיר פון זייער ממשלה ווערן
 זיי דארטין פר ברענט און דער נאך ווערן זיי נתחדש אזו ווי פריער
 און זאגן שירה און גייען אועק אזו אופ די נשמות . און אז די נשמה
 איז ווערט און גייט ארום פון דם נהר דיגור אזו נעמט זיא דר ממונה
 ז"א און איז איר מלביש איר לבוש אזו ווערט זיא מתוקן און איז
 עולה למקדן דרך דעם מלאך מיכאל חתן של מעלה דס זיא זאל שטיין

אלי מאל פר הקבדה וואל צו דר נשקה ווס זי איז אזו זוכה אונ אוף זיי איז דר ממונה זיי אונ ער איז שולט אויף דעם היכל אונ דארטן ווערן בשאפין מושלים אחרים אוף דר וועלט די זענין שטייט מיט שש נשים זייא זאגן קדושה צוא זייער הערין דרייא מאל אין טאג זיי זענן קדושה מיט די צדיקים פחוט השערה אונ דיא שרפים שטייען צוא שטרופן די לייט בעולם הוה ובעולם הבא אונ צו די ווס זענין מולול אין אמענמשן ווס ער דט פון אים גילערניט אפילו איין זאך אין דער תורה אונ צו די מענמשין וואס זיי שאפין מיט אמענמשן ויש האט גילערניט ששה סורי משנה פון נאמס ווענין אונ ווען די אורות לייבטן אלע באנאדער לייט פון דעם אור ארויס איין היי וואס זיא איז שולט אויף די מלאכים וואס זייא הייסן שרפים אונ פיר חיות זענן אונמער איר די חיה הייסט יסי די חיה איז אממונה אויף די סודות התקפה וסודות התורה אין דער קבלה • אונ דרום במרעפט דער מלאך קבלה אונ אלי מפתחות פון דר תקפה איז ביי איר די חיה שטייט צו פגערן שבר פר הקבדה צו געבין צו די ווס לופן נאך די תקפה פון קבלה אונ סודות צו לערנין פון איטליכן מענמשן בדי צו קאנן זייער הערין אונ צו די מענמשן ווס זיי געבן שבר צו די דאוני ווס לופן נאך צו לערנן קבלה וסודות התורה אונ ווען דר מענמשן לייט אונעק פון דר וועלט אזו לייט ארום די חיה אוף פיר שרפים ווס זיי שוועבן אונ זי שוועבט פאר אים אונ קאמט ניט קיין משחיתים צוא מרעפן צוא אים אונ פכה מלאכי שלום רינגלן אים ארום אונ אז די שרפים ווערין גועהן אז זיי שוועבן פאר אים אזו ווערט פאר שמוסן אונ אונמער גטאן דיא נחשים שרפים ווס זיי קומן פון דעם נהש ווס דט גורם גווען מיתה אוף דר וועלט דס זיי זאלן אין אים גיט קאנן שולט זיין אונ דיא חיה הקדושה שטייט ווי די נשקה לייט ארום פרעגט זי די חיה אין די סודות התקפה אונ אין דר תקפה ווס ער איז נאך גלאפן נאך איר אונ דר נאך גיט מען אים זיין שבר אונ אז ער האט גקאנט לערנין קבלה מיט סודות התורה אונ האט זיך ניט בהעפט אין זיי אזו שמוסט מען דיא נשקה ארום אונ זי קומט שון ניט אריין אונ שטייט אונמער דעם היכל בהרפה ובבושה אונ אז די חיה הייסט אן צו געקן אונ צו ריין אירי פליגל אזו ריין די שרפים ווסוי זענאונמער איר מיט זייערי פליגל אונ פר גרענן די נשמות ניט רעכט היינן זיי שטייט אונ שטייט ניט אונ מען איז זי דן אלי טאג זיא לייבט אונ לייבט ניט פלומור ניט רעכט אונ האמשי זי דט מעשים טובים העלפט עס גיט דען עס איז ניט פר האנדן אזו אין שבר בעולם הבא ווי צו די וואס זענין משתל בתקמת התקלה צו זעהן דעם פבוד פון זייער הערין דורה די סודות התקלה אונ עס איז גיט דא קיין שיעור צום שבר ווס מען גיט צו די מענמשן ווס זיי ווייסן די תקמת הכבוד פון זייער הערין וואל צו זייער חלק בעולם הוה ובעולם הבא אזו ווי דער פמוק זאגט (משלי ג) אשרי אדם סגא חכמה ואדם יפיק תבונה ווייטער זענין גרוסי סודות וואס מען קען זייא גיט ארום שרייבען מעסקי הכבוזה :

אין דעם קדימיל ווערט גישריפן איר ער דרום משגיח מקיים צוא זי אונ אונמער אים זענן צוויי ספרים איינר פון דר רעכמט זייט אונ איינר פון דר לינקר זייט אונ דר ממונה דט בפח צו מתקן זיין די פתקין א זא זיי גייען ארום פון ניין האנט ווערין זיי איבך געענמפערט צו דעם ממונה ווס איז אין דעם ערשטן היכל אונ אז די פתקין קומן שון צו אים אזו זייען זיי שון ארום אונ מען קען זיי שון גיט אום קערין א תיפקה איז פר האנדן איין ממונה מצד המוסאח והקליפה מצד כח הדין הקל דער איז זיך שון גיט מרחם ער הייסט סגי אונ ער איז ממונה אויף דער מיר פון דעם ערשטן היכל ווס איז בצד המומאה בגיהנם א דארטן זענין פר האנדן בכה וכמה משחיתים ווס זיי שוועבן ארום אוף דר וועלט אונ זיי זענין אן גיברייט צו טאן דין אונ זיי שטייען דעם ממונה ער זאל פריער איבך זעהן די קוויטלך אונ דיא צוויי ספרים ווס זיי הייסן ספרים זיי זענן ממונה מתקן צו זיין די פתק אונ דר ממונה מליכ איז איבך זייא אונ דיא היכלות שבמומאה ווא דארטן זענין דר היפקה פון דיא ממונים שבקדושה דען דיא היכלות שבמומאה זענין ממונה נאר שלעכטן צוא טאן צו מענמשן • ק אונ זעה דר ממונה סגי נעמט דיא פתקין פון דעם גור דין פון דר ממונה וואס שטייט אין דר ערשטער מיר עפינט ער איין מיר לז החושך ווס הייסט כור שחה דארטן זענין פאר האנדן אלפים ורבב ווס זיי זענין אן גיברייט צו געמין די פתקין אונ דר ממונה איז א זי דען גייען ארום דיא פרוזים אונ רופין אום דעם פסק דין • דר שטייט דר ממונה מענין צו זיין אין די פתקין אונ מתקן צו זיין די פתקין פון די דינים איידר זיי גייען ארום פון דעם פתח דען דר נא קען מען שון גיט איבך מאכין די אנדרי מיר איז לצד מוכח אין מיר הענגט דר מות חיים דען דארטן זעהן גיתמתי אלי פתקין ד אונ די פתקין ווערין שון נגמר אזו וויא עס בדיאף צוא זיין איז פו האנדן איין ממונה ער הייסט ייז ער געמט די פתקין אין דר אנדרי מיר אונ איין ממונה שטייט אוף דר מיר ער הייסט עירי אונ אמק מיר איז איר נאמן אזו ווי איר ממונה הייסט דר ממונה דט אונמ זיך צוויי שמשים איינר איז מימין אונ איינר איז משמאל מצד ימ איז תולה חיים ומצד שמאל איז תולה מות אונ זייא האבען צוויי חתימות אין זייערי הענט חותם חיים אונ חותם מות • חיים איז מיט אונ מות איז משמאל • דיא מיר איז פאר שלאסן זאגן יאר נא שבת אונ ראש חודש ווערט זיא געעפינט צו ווייזן אז דר חותם חיים הענגט דארטן דען שבת וראש חודש הענגט דארטן נאר חיי אונ אום יום כפור דס אלי ישראל שטייען בתפלות ובקשות ותחנוני אונ דיגן פאר השת איז דיא מיר צוא גשלאסן ביז מנחה אונ נא תפלת מנחה קומט ארום איין רוח פון דעם בית דין וואס איז די היכל זכות אונ עפינט דיא מיר אונ דר ממונה פון דער מיר שטייט אונ דיא שמשים שטייען אחד מימינו ויחד שמאלו אונ דיא חתימות חיים ומות איז ביי זייא אין די הענט אונ אלי בריב אונ אלי פסק איז פו זיי דען ווערין דיא בריב גיתמתי ון לחיים ון למות דרום זא מיר אין תפלת געילה פתח לו שער בעת נעילת שער כי פנה יום ווארונם דער צייט ווערט דער שער געעפינט דרום זאגט מען אויך בתפלת געילה ותחטט לחיים מינים : דיא דרימי מיר שטייט לצד צפון דיא שטייט אין איר שטאנד צו וויסן אלי ווס דר דין איז אוף זיי ון צו שלאפרייט ון ווייטאג ון עניות אונעלכי דינים וואס זענין גיט אונ

פרשת

בראשית

ה ווען די מיר איז צו גשלאסן דען איז דר דין אן גצייכניט אוף מענטשן ווס זיי האבן גינדריגט אונ האבן קיין תשובה גיט נאמן תשובה שלימה איז מבטל דיא דינים דרום זאגט אויב (איוב יב) על אש ולא יסחה דם מיינט ער אוף דר מיר נוארום ער איז אוף אזוי ר גווארן צום שפן ער זאל אים מאן יסורים אבר דרגן דה דר אים גיט נאמט אזוי ווי עס שטייט ורק אח נסשו שמור אוף דר מיר ויט אממונה ער הייסט פרי ער איז ממונה אוף דר מיר צו שליפן אוף דעם מענטשן ווס ער איז ראוי צו דעם עונש כדי זיין תפלה גיט מקובל ווערן ביי ער וועט תשובה מאן אונ אז עס וועט גגור זיין איין דין אוף קלייני קינדר וואס זיי האבן גיט חוטא גיווען איז גור אים דא איין ממונה ער הייסט עיר גייט ער ארום אונ רופט דעם דין לצו שטאל ביי עס דר וועקט זיך איין רוח ווס ער איז סגיס דאס ער איז פשאפן גיווארן בשעת דיא לבנה איז גימינערט גרין אין דעם פערטן מאג ער הייסט אסכרה ער שטייט אין דריטן ממונה בסדרה הרביעי אונ איז ממונה אויף דיא קלייני קינדר צו זיין ער בווייזט זיך צום קינדר ווי איין פרויזא אונ שפילט זיך אים ביי ער מייט אים דען גייט זיין נשמה ארום אונ ער געקומט צו ברענגט זיא פר דעם ממונה ווס ער שטייט אין פערטן היכל ער איז זי מגדל אונ איז זיך משתעשע מיט איר ביי ער ברענגט פר המלך הקדוש אלי שבת אונ ראש חודש אונ ער פערטעט פאשעט דר רוגו אונ מרת הרין איז חליה שלט אויף דר וועלט מ הקב"ה אויף אזעלכי קינדר אונ הט פון ווערט ווערן דהס אוף וועלט אונ אזוי איז אלי קינדר ווס זיי שטארבן פר דרייצעהן יאר אפאן ווערן איבר גענעמפערט אין זייני הענט אונ דיא קינדר זענן אלט פון דרייצעהן יאר ביי צוואנציג דיא ווערן איבער געפערט אין איין אנדערן רוח ער הייסט אגרי ער קומט ארום עס נחש הקדמוני דס איז דר יצר הרע ווס ער הט גורם גיווען דה אוף דר נאנצן וועלט אונ פון צוואנציג יאר אונ ווייטער ווערט שוין גידון בב"ד של מעלה ווס זיי הייסן זכות אונ ווערט נאמט מלאך המות דען פון דרייצעהן ביי צוואנציג גייט אים נאך דר אגרי ער איז מסמרא דנחש דרום ווייל מען היט גיט אפ דס קינדר בר הייד דרום הט ער איין שליטה אונ ווי אזוי מען זאל אים אפ זן שטייט אין ספר תולדות אונ האמשי דר ממונה הט נאך אויף קיין רשות גיט שטייט יס ספח בלא משפט אונ עס שטייט והנה טוב מאוד מיינט מען דעם מלאך המות דען ער איז זיך מקדים אונ געקומט צו פר דר צייט איידר ער זינדריגט אונ דער ממונה וואס שטייט דר מיר דר ברענגט ארויף די נשמה אבר ביי דרייצעהן יאר מ ער צו גינזמן דורך אסכרה אין דעם פארטן זינד אונ די היכלות איינס קעגן אנדרין די קדושה אנמקענין דר מוממה אח זה לעסת דיא פערטי מיר איז מצד מערב די מיר שטייט צו רפואות ער מפתח הרפואות אין דער מיר שטייט איין ממונה ער הייסט ער איז ממונה על כל הרפואות שבעולם אונ ער איז ממונה צו ברענגן די תפלות פון די געלי יסורים ותלאים ובעלי צער גייט מיט ויערע תפלות ארויף צוא ברענגן זייא פאר הקב"ה ער הייסט מלאך מליך אחר מני אלף אונ עס שטייט ויאמר פדערו מרת שחת כומר דען ער איז עולה אונ איז אמליך טוב פאר דעם מענטשן איז מזכיר ויען זכות ווס ער האט גיטאן פאר הקב"ה דען דר

מלאך שטייט אלי מאל למטה אונ דרום שטייען דיא אלי מלאכים פון זכות ווי דר מרי איז ממונה דס איז לצד מערב די אלי פיר מירן זעגן בהיכל נוגה דען דארטן איז אלי גלומסקיים אונ לוטסקיים אונ דר רוח איז ממונה צו די אלי ווס זייא האבן אחלק לעולם הבא דא קריינט ער די נשמות באור דין היקר כדי די רוחות פון אנדרי היכלות זאלן וויסן דר וואס איז דא איז איין בן עולם הבא כדי ער זאל קענען דורך גיין צווישן אלי אונ קיינר זאל אים גיט ווערן דר רוח איז איין לויטריה רוח קדור מער פון די אלי ווס זעגן אונטר איר ער הייסט וירי אויף אים ווערט גצוין פון דעם שפן משחת קודש העליון אונ פון דארטן ווערט ער גינדיקט אונ ער איז דער נר וואש דר האט גינאנט ערכתי נר למשוחי ווייטער קען מען שון גיט שרייבן די סודות אונ אז די אורות קיבן זיך צו נוף ווערט כתובצין פון זיי אנדרי אורות גייט ארום פון זייא איין חיה קדושה אין נשטאלט אריה ונשר אונ זעגן אלץ איין נשטאלט ער הייסט ארי אונ דריין זעגן נבלל פיר אופנים פון ארליי נשטאלט אונ אימליכר האט אכט פליגל אונ זענן ממונה אוף אלי חילות השמים פון מלחמה האלמן אונ די ארבע אופנים זעגן לארבע רוחות העולם אונ ויער מלחמה ויערט דר וועקט מכח דעם התעוררות פון דעם היכל זכות פון דעם בב"ד דען פון ויער שווייס ווס גייט ארום פון זיי קומט דר פון ארום בניה חילות ומחנות אן השבון איז אן מספר אונ אלי שטייען אונטר די אופנים אמיל זעגן ממונה אוף שירה אונ אמיל זעגן שלוחים צו דר וועלט אזוי ווי דים זעגן אין דריטן היכל אין דר מוממה אח זה לעסת זה זעגן די אין דר קדושה אין דעם היכל הקדושה דארטן אין דר מוממה זעגן זיי אלי מלאך מפתח זיי זאלן שלעקצן מאן אונ די זעגן אנמקענין זעגן מען אז זיי זאלן גיט שלט זיין אוף די לוכדי הורה אזוי ווי דר פסוק זאגט כי מלאכתי יציה לך לשמר ככל דרכי אונ עס שטייט על כפי ישאונן סן תנוף באבן ורליד דר אבן הייסט אבן נגף צור מכשול אונ אין דר קדושה הייסט אנמקענין אבן בוחן פנת יקית צור ישראל אונ אלץ איז איינס אנמקענין דעם אנדרין אין דעם היכל שלישי בטובאך קיבן ארום צוויי משחיתים זיי הייסן אח וחית פון זיי גייען אלי שלוחים ווס גייען אפ קערן די לייט מריר האמת אונ די שטייען אוף אויף אלי לייט ווס גייען בדרך אמת דרום זעגן די אופנים מען צו זיין אוף די בעלי מצות זיי זאלן זיי גיט קעגן מויק זיין אונ קיין שום דעה מאן דרום הט זיך משה גפארבמן פר די צווייא בשעת ער הט ארפא גינדירט פון דעם פארג מיני אז דיא ישראל האבן חוטא גווען אזוי ווי דר פסוק זאגט כי יגורתי מפני האף והחמה אין מיטין היכל איז פר האנדרן איין נאנץ הויך ארט ווס עס שטייט נאנץ הויך מיט פיר מירן לר רוחות העולם אין אימליכר מיר איז פאר האנדרן זעהן אונ איינר איז איבר זיי אונ איז נבלל אין דעם אור ווס הייסט ארי אונ די פיר נעמן דעם דין פון היכל זכות ווס עס ווערט דארטן גיפסקת צו שלאגן די נשמה פון איר חטא וועגן זאגן זיי שטייען מיט פלאמן פייער אונ שרייבן צו דר נשמה אונ שלאגן זיא זיא שטייט אין דרויסן בגזיפה וויפיל מאג דס בית דין פון היכל זכות האבן גיפסקת זיא זאל שטיין בגזיפה אונ די פיר שטייען אוף מנה צו זיין צו די מענטשן ווס רייזן דברים במלים אונ זעגן ממא ויער מול מיט לשון הרע אונ רכילות אונ מיט אנדרי רייד ווס גיט פרוגן אזוי זעגן די אופנים מנדה אונ פערצג מען גייען גיט ארוף ויערי תפלות אונ קיבן גיט לטריה אונ שטייען בגזיפה אונ דר מענטש ווס איז אוף דר וועלט חייב גיווארן גזיפה פר זעהן מענטשין

מענטשן גייט דארטן ארום איין פרוז אלי מאג און רופן אום דער
 מענטש איז בניזפה און דר עבירה ווס ער האט עובר גווען ביז ער
 טוט תשובה רחמי יצלנו מעונש הזה אונ ווען ער טוט תשובה און דר
 עבירה זאמלן זיך איין די פערציג ממונים אונ זענן אים ווידר מתיר
 און רופן ווידר אום דער איז שוין גיט בניזפה אונ זייני תפלות גייען
 שוין ארויף אבער איידער ער טוט תשובה איז ער בניזפה למעלה
 למטה אונ די שמירה פון הקב"ה איז אפ גמאן פון אים אונ אפילו
 בייא נאכט איז זיין נשמה בניזפה מען פאר שליסט פאר איר אלי
 שערי שמים זיא זאל גיט ארויף קומין אונ מען שמויטט זיא ארויס
 אונ אז דר אופן ווס שמיים אויף איר אז ער ציט צו גיין קומט זיא
 און איין ארט ווס הייסט תא הרצים די מלאכים הייסן השמלים אונ דרום
 הייסן זיי הרצים ווייל זיי לופן מען זיין אויף דיא צדיקים אנטקעגן
 די רצים אין דר קדושה איז פר האבן רצים אין דר טומאה זיי לופן
 שלעכץ טאן צו די רשעים צו אויבן זייער מזל אונ מושל זיין אויף זיי
 אונ דס מיינט דר פסוק הרצים יצאו דוסיס די זענין מצד זה גלאפן אונ
 די מצד זה אונ דר סימן איז ווער שושן צלה ושחיה דאס איז אזו דיא
 רצים פון דר קדושה לופן אונ אז די רצים פון דר טומאה לופן איז
 ווער שושן נכוח דר ספר הלאנטי שרייבט ווען די ישראל לופן נאך
 מצות אויף דר וועלט מוט די פים זייני הלוחי הכת ובקר רולים הרבה לבית
 הכנסת אונ דעסם גלייכן ווס אמענטש טוט מיט זייני פים דען גיט ער
 אריין איין פח צו די רצים למעלה ווס זענן אין דר קדושה דען לופן
 זיי גשווינד צו מבטל זיין די גזירות רעות אבער ווען זייא זענן זיך
 מתעצל צו טאן מצות דען קרייזן דיא אנדרי רצים חו איין פח אין
 זייערי פים צו לופן דען איז ווער שושן נכוח דרום זאגט דוד קרבו דוסי
 ופה סחורתי רחוק פלוקר דרום האבין זיך מקרב גווען אונ גיפערט
 די דוסי ופה מצד הקללות ווייל זיי האבן זיך מרחיק גווען פון דר תורה
 אזו ווי אויבן שמיים את זה לעשות זה דרום הייסן זיי מנינים אונ אז
 זיי גייען ארויף אלי מיט אנאנד דר הייסן זיי אלי איין כנן דרום שמיים
 אונ סן דר ארום דעם היכל שמייען צוועלף גגלים אונ זיי זענן ממונים
 שרפים פון צוויי ערלי גשמאלט רוט אונ ווייס זיי זענן משגיח און
 די בעלי צער ווס די מענטשן זענן זיי מציר אונ ליידין ביי זיי דווקא
 אין גלות אונ זיי הייסן הלונות אויף זיי שמיים משגיח סן הלונות אונ
 זיי שמייען תמיד צו קוקן אין דיא וואס טוען תפלות אונ זענן זיך
 מקדים אין שול פון די ערשטי צעקן אזו גייען די ממונים אונ שרייבן
 עס אזת למעלה דען זיי זענן חברים צו זיי אזו וויא דר פסוק זאגט
 חברים מקשיבים לקול השמעני זכאן זענן די צדיקים ווס זייא ווייסן מחד
 צו זיין די תפלות אזו וויא עס גייער צוא זיין דען ווען דיא תפלות
 הייבן אן ארויף צו גיין דען גייען זיי מיט זיי אונ ברענגן זייא אריין
 אין אלי רקיעים אונ אין אלי היכלות ביו צוא דר מיר פון דעם פתח
 יעליו אזו גייען די תפלות אריין פר השירת גקריינט צו ווערן אזו ווי
 מיר האבין אויבן גיאגט . קום אונ זעה אלי ווס זענן מתפלל זייערי
 תפלות צו מקדש זיין צו זייער הערין מיט דעם גאנצן ווילן ובלב
 שלם אז דיא מחשבה ווערט אום גיצוין דווקא דעם דיבור ווערט
 גהייליגט דר שם הקדוש אונ אז זיי גרייכן צו די מלאכים ווס שמייען
 אויבן ווס זיי הייסן חברים געקן זיי די תפלה אונ גייען מיט זייא ביו
 דעם פערטין היכל צו דעם פתח . אונ ווען דיא ישראל זענן מתפלל
 ביי טאג זענן די חברים מיט זיי אונ זענן אויף משכה ומקדש שמו הגדול

אפר גיט ביי נאכט אזו ווי אנדרי מלאכים ווס זאגן שירה ביי נאכט
 קום אונ זעה עס שמיים גוול אבו וחסו ואומר אין משע חבר הוא לאיש משחית
 האבן זיי נאך געזעט אין דר גמרא דס גייט און דעם ווס ער עסט און
 איין ברכה איז ער גוול צו הקב"ה ווס ער איז אונור פאטר אונ איז
 איין חכר צו דעם משחית דס איז דר נחש ווס ער הט פר מיטין דיא
 ברכות פון דר וועלט אונ דר און ווס עסט אן איין ברכה פר מיט
 ער די ברכות פון דר וועלט דרום איז ער איין חכר צוא דעם איש
 משחית דרום באדארף אימליכער מענטש איין ברכה מאכין אונ
 מתפלל זיין צו הקב"ה דען ווערט ער איין חכר צו די אייברשמי חברים
 קדושים עס שמיים וחובב חכר ווס מיינט מען דס זאל דר ווס גייט נאך
 דר פסוק אחרא אונ איז חורש הרשים צו טאן כישוף צידמ און זיך ארויף
 דעם רוח הטומאה אונ איז זיך מחבר מיט דער חכרותא פון דעם
 חכר רע אונ דר איש משחית רוט אויף אים בחכרותא אונ פר וואס
 הייסט דער שפן יוצר הרע היב דען בשעת דער מענטש ווערט נאר
 גבאדין איז ער זיך מחבר צו אים אונ שמיים ביי אים אזו ווי איין חכר
 אונ דר נאך ווערט ער צו אים איין איש משחית ער רעט אים אן צו
 שלעכץ אונ דר נאך גייט ער אליין ארויף אונ איז און אים מקמרט
 אונ נעמט רשות אונ נעמט ביי אים ויין נשמה אזו איז פאר האנדי
 דר היפק פון די מלאכים חברים אין דר קדושה חכר טוב צו טאן
 מצות מיט מענטשן בעוזה ובעוזה אונ די חברים שמייען אלי מאה
 אויף זיי צו מנין זיין אונ צו העלפן זייא אונ מקדש אונ מוכר צו זיין
 דסמו הגדול : אונ פון דיא רב שרפים גייען ווידר ארויס פיר ממונים
 אנדרי אונ זיי זענן ממונה אויף אזעלי ווס טראכטן שלעכטי עצות
 שלעכץ צו טאן דעם צדיק האמשי זייא טוען עס נאך גיט גייען דיא
 ממונים ארום אונ זענן דס מודיע אונ זענן דס מבטל אונ זיי הייסן
 אראלים אונ האמשי אלי אראלים זענן נאך דרויף ממונה פון דעסם וועגן
 האט דאך אימליכר אבוונדר התמונת אונ אונטר זייא זענן ווידער
 ממונים אן צאל אונ אן מספר אונ דיא פיר עמודים שמייען לארבע
 רוחות העולם אימליכר שמיים און איין זייט אונ זיי הייסן חכים אזו
 וויא דר פסוק זאגט (שיר השירים ב) מציון סן חכמים די פיר שמייען און
 די לייט משגיח זיין ווס זיי טוען מעשים טובים אונ אויף די ווס האבן
 אין זין צו טאן מעשים טובים האמשי זיי קענען עס גיט טאן דר ממונה
 ווס איז לצד דרום דר שמיים משגיח צו זיין אויף די וואס זענן מנחם
 איין ארויפאן אונ דר ווס הט צער האמשי ער קאן זיי גיט געבן קיי
 געלט אונ צו דיא ווס גייען ברכה מצוה . אונ צו דיא ווס טוען חסר
 מיט מתים אונ דר ממונה איז דער קיום פון עמוד האמת אונ איז
 ממונה דאס צו גידענקין למעלה אונ אום צוא קרייזן זיין גשמאל
 למעלה צו ברענגן אים לעולם הבא אונ דר ווס שמיים לצד צפון דר
 שמיים משגיח צו זיין צו די ווס האבן אין זין גהאט צו טאן שלעכטי
 אונ האבן גיט גמאן אדר ער הט גוואלט טאן די עבירה אונ הט זיך
 גובר גווען אויף דעם יצר הרע אונ הט דס גיט גמאן דר ווס שמיים
 לצד מערב שמיים משגיח צו זיין אויף די ווס זיי מידן זיך אין דר תורה
 אונ ברענגן זייערי קינד צום רבי לערנן תורה אונ צו די ווס זענן
 משגיח אויף איין שלאפן אז ער זאל זאגן ווידוי אונ תשובה טאן
 אויף זייערי עבירות דען דר ווס איז משגיח אויף איין שלאפן אז ער
 זאל זאגן ווידוי אונ תשובה טאן אויף זייערי עבירות איז ער אים גורם
 גיצול ווערן פון זיין שלאפקייט אונ ווידר גוונד צו ווערן אויף דעם

פרשת

בראשית

מ דר פסוק (תחלה מ"א) אשרי שמסיר אל דל ביום רעה ימלטהו ה' ויום מיינמ
 ביום רעה עם ואלט גיהערט צו שמיין ביום רע אלא ביום או
 מאן ווס די רעה איז שולט אין אים צו נעמן ביי אים זיין נשקה
 דס הייסט איין חולה אזו ווי עם שמיים (שמואל ב' ז') סרוע אתה ככה
 וימלד אונ ווער עם איז אוף אים משקיל אונ משניה ער זאל
 רבך מאן ביום רעה ימלטהו ה' ווייל ער הט אים מציל גווען פון דעם
 אפיקים דורך זיין תשובה דר פר אז עם ווערט גמסר דער דין ער
 שולט זיין אויף דר וועלט ווס ער הייסט רעה אונ די אלי ממונים
 זיגן ביזם ראש השנה ווס הקב"ה שמיים בדין אוף דר וועלט אונ
 דר שטן מיט אלי מקטרגים קומן מקטרג זיין אוף דיא לייט דען
 גלין ויך איין אלי די ממונים אונ קריינין זייא מיט ווערי מעשים
 ווס ווס אויבין שמייען אונ קומן פר הקב"ה אוף דר צייט שמיים
 מן החלונות מציע מן התרכס עם שמיים מציען איז מייטש קוקן אזו ווי
 דר קוקט דורך איין גליין לעכיל קאן ער גיט העכט זעהן ווס ער
 אויף אזו איז צו דעם ערשטין אבר דר נאך משניה מן החלונות קוקט
 דורך די פענצער ווס איז גרויס ער עפנט אנרויסן שער מרחם
 צו זיין איבר אלי אונ אז הקב"ה איז משגיח אוף דר וועלט זעהט
 די חלונות אונ די חרפים אונ איז חס אוף דר וועלט דען ווען די
 זאל בלאזן שופר אום ראש השנה דער וועקט דאס דעם שופר
 זיין אונ דס קול של מטה איז מעורר דס קול של מעלה אזו גייט
 ווס אברה אונ רופט אום אין אלי רקיעים אונ זאגט קול דברי הנה זה
 משגיח מן החלונות מציע מן התרכס ווייסן אלי דס הקב"ה הט רחמנות
 דר וועלט אונ זאגן צדיקים זענן פיל זוכה דס זייא האבין איין
 ה אוף דר ערד דס זיי ווייסן דר מיט צו דר וועקן די רחמים של
 לה דרום שמיים אשרי העם יודעי תרועה תרועה איז אמאל די מייטש
 ברעכן אזו ווי עם שמיים תרועם בשבט כהל דס מיינט מען וואר צו די
 קים זיי ווייסן צו ברעכן דעם פח הדין הקשה זיי זאגן דר מיט גיט
 נפשו ווערן פיל זענן זוכה די צדיקים בעולם הנה ובעולם הבא דען
 ווייסן דעם וועג פון הקב"ה צוא גיין אין אים אונ מיוחד זיין דעם
 דר אזו ווי עם דארף צו זיין אונ די ממונים ווס הייסן חלונות אונ חרכס
 זייען אלי צו נעמן די תפלות פון צדיקים ארוף ברענגן זיי ממטה
 עלה אז תקדוש קרוף חוא זאל אוף זייא משגיח זיין אונ
 ס מוז זיין אין אימלגן בית הכנסת פענצער אבר אז
 איז קיין פענצער גיט דא טאר מען דארט גיט מתפלל זיין ווארום
 בית הכנסת של מטה איז אנמקען דאס בית הכנסת של מעלה
 דרינגן איז דא חלונות אזו ווי מיר האבן אויבין גזאגט אז אין בית
 סת הגדולה של מעלה איז דא צוועקף חלונות אזו דארף אין בית
 סת של מטה אוף זיין ווערדי עולמות זענן איינס אקעגנאנדרן של מטה
 אקעגען של מעלה דרום מוז אלץ גלייך זיין אונ אזו אויך איז
 שטעקט גווען דאס משכן מיט אלי פלים אזו וויא עם שמיים אין
 שט תרומה אונ דר כבוד פון הקב"ה איז עולה איבר אלי אזו איז
 אכמונה כח ער איז ממונה אוף די ווס האבן רחמנות אויף איין
 אזו ווי דר פסוק זאגט אשרי שמכיל אל דל אונ דרום שמייען די אלע
 דעם היכל אונ דס היכל השלישי איז נכלל אין דעם אנדרין ווס
 איבר דעם דרום אשרי חלקם וואל צו די לייט ווס ווייסן דיא איצות
 המלד אונ מיוחד זיין צו זייער הערין אונ מקדש צו זיין זיין הייליגין
 זן אלי כאר דען ער וועט זוכה זיין צו עולם הקה אונ עולם נבא :

היכל הרביעי דאס פערט היכל הייסט היכל זכות דארט זיצט דס בית
 דין של מעלה אונ זענן גזר אלי דינים צו אלי דורך דעם היכל
 ווערט דר קענט דיא ממשלה פון הקב"ה אוף דר וועקט דאס היכל
 שמיים צו הייסן דעם וועג פון דער תורה עם הייסט היכל זכות דען
 דרינגן ווערט גימשפט אלי דינים אויף דר וועלט אונ אלי זכיות אונ
 אלי חובות אונ אלי עונשים אונ שכר טוב צו די ווס הייסן די תורה
 אונ דס היכל זכות איז משונה פון אנדרי היכלות אונ איז פלול פון
 פיר היכלות אונ ווייל עם איז אין דרינגן דר יי ווס הייסט זכות דרום
 הייסט דס היכל זכות אונ הייסט אל דרויף זאגט דר פסוק ואל זועם ככל
 ים דיא פיר היכלות וואס זענן דרינגן נכלל האבין מירין פאר דער
 ערשטער מיר שמיים איין ממונה ער הייסט ס"ס אונ אנמקענן איז
 איין ממונה אין היכל המומאה מצד שבאל ער נעמט די דינים אונ
 די פסקים ווס מען פסקית דא אונ שוט זיי אוף דר וועלט אונ ווייל
 ער נעמט זיי פון דעם מלאך ס"ס דרום הייסט ער אויך ס"ס אונ ער איז
 שולט אויף די אספ"ה פון די קלייני קינדר אונ אז ער נעמט דעם פח
 הדין פון דעם היכל זכות רופט ער אום צו דיא ממונים ווס שמייען
 אויף די צוועלף מירין אונ דר רוח זכות ווס זענן אין אים פלול זייען
 פון אים ארויס שבעים מנהדרין של מעלה פינקלדיגע ליכט אונ אלי
 שמייען אין זיין עיגול דס הייסט קייליבדין אזו ווי דיא מנהדרין של
 ככה זענן געסן בעיגול אז איינר זאל דעם אנדרין זעהן אונ עם זאל
 גיט פר הולין ווערין אלי זכיות אונ אלי עונשין אונ אלי דינים פר אלי
 שמיין אורות פון זיי גייען ארויס נאך צוויי אורות ממונים דיא צווייא
 שמייען פאר זיי המיד גדות צו זאגן אונ שרייבין אלי פסקים לזכות
 אדר לחוב אונ אזו ווי עם איז עיב לצד זימן אזו איז עיב לצד שבאל
 אונ אין מיטן איז אויך דא עיב אין גאנצן איז דא צווייא הונדערט
 מיט זעכצין אונ דיא אלי יי זענן נכלל אין דעם רוח זכות פון דעם
 היכל ווערט אויך גימשפט הן מובות הן רעות נאר דריי זאכין דס איז
 בני הי' וסווי קינדער אונ לעבין אונ פרנסה לאו בזכות הענגט גיט אין
 דעם היכל זכות אלס כסולא נאר אין דעם אור ווס איז איבר דעם היכל
 ווס הייסט מול"ה פון דארט ווערט ארויס גיגעפן לעבין אונ קינדר אונ
 מונות אונ אין אימליכן פתח איז איין ממונה פון דר ערשטער מיר
 הייסט ער יודי ער נעמט פון דעם בית דין ווס איז נגמר גינארזין אונ
 איז מודיע ווס עם איז נגזר גינארזין צו די ווס שמייען אין דרויסן אונ
 זיי רופן אום דעם גזר דין ביו עם ווערט גיהערט אין די הימלין אונ
 פון די הימלין גייט מען ארויס אונ מען רופט ביז עם ווערט גיהערט
 בכל הרקיעים אונ זיי נידרין אראפ אונ זענן מודיע צו אלי תחתונים
 פון איין מדרגה צוא דר אנדרר ביו עם ווייסן אלי פויגלין פון דעם
 היכל אונ די עופות פון דר ערד די זענן עם מודיע אויף דר וועלט
 ביו עם נעמן די זאכין די משחיתים אונ זענן עם מודיע צו די לייט
 בחלום אונ דיא זאך ווערט מקנים לזמן קרוב אונ אז עם איז גיוען
 גביאים פון ישראל האבין זיי זייער נבואה גיהאט פון די צוויי עמודי
 עולם נביאי אמת ורבי אמת אונ אז די נבואה האט אויף גיהערט האבין זיי
 שון נאר גיהאט במראה אדער בחלום דס איז פון דער מיר וואס זייא
 זענן מודיע צו די מלאכים דען אימליבע מדרגה אונ אימליכר פתח
 האט אונגער זיך ממונים פון איר צד אין אלי רקיעים אונ איינר איז
 מודיע דעם אנדרין ביו מען ווייסט למטה אמיל זענן ממונים צוא
 הייסן לייט פר שדים אונ פר קגיפות אז די גייען אין וועג אמיל זענן

פרשת

בראשית

ח

ממונים צו העלפין צוא דיא לייט וואס ווילן זיך מטהר ומקדש זיין אמײל וענין ממונים צו טאן ניסים ואזותות אוף דר וועלט אמײל וענין משגיח צו זיין אין דיא מעשים פון דעם מענטשן עדות צו זאגן אויף וויא און אזו אזו אפ גישייד כמה מדרגות און אלע מצד אמונת הקדושה אזו איז אויף דער צד המומאה עם שיידין זיך אפ כמה מדרגות פון אירי היכלות אויף אלי מדרגות וענין שלעכץ צוא טאן אלי מענטשין און אפ צו קערן דיא לייט פון הקב״ה מיד טוב לידו רע און אמײל וענין מטמא צו זיין דעם מענטשין ווס ער וויל זיך מממא זיין אזו ווי מיד האבין גילערניט בא ליססא פוהחיו לו און וויא הייסן צואה יחמת אזו ווי דר פסוק זאגט צא תאמר לו און איינס איז אנמקענין דעם אנדרין די מדרגות הקדושה וענין צו די וואס ווילן זיך מטהר זיין דס זיי זאלן זיי העלפין און אנמקענין איז די מומאה צו די ווס ווילן זיך מטמא זיין אין דער אנדערער מיד שמיט אין ממונה ער הייסט יהי' ער איז ממונה אריין ברענגן די זכות פון אלי לייט ער ברענגט זיי אריין ווען מען איז בן דעם מענטשן און אז די זכות וענין מיין איז ער ממונה אויף זיין שכר טוב פון דיא זכות און איז מוצא דעם דין און איז אים מוסר צום מלאך פו' וואס ער איז אין ערשטין היכל אזו וויא אובין איז גישטאנן דען איז ער אים פודה מדרת שחת דען אז דר מענטש קומט צו דעם גילענר דס הייסט אז ער ווערט קראנק איז גלייך ווי ער איז תפוס מען איז אים בן אין דעם היכל אזו קומן אלי חובות און אלי זכות ווס ער דט גיטאן אויף דער וועלט און אז ער ווערט גימשפט אויף גומץ אזו ווערט נמסר זיין דין לצד ימין צוא דעם מלאך יהי' און ער איז מודע אז זיין דין איז לטובה ביז ער ווערט גיונד און דר פסק דין גייט אראפ פון איינס צו דעם אנדרין הז לטובה הן לרעה ווערט אלץ דר קענט פון איינס צו דעם אנדרין ביז עם ווערט מפורסם בכל מקום אין דר דריטער מיר איז אבמונה ווס הייסט יהי' דער איז לצד שמאל ער איז ממונה אריין ברענגן כל העונות וכל הרעות ווס דר מענש הט זיה אין זיי בהעפט און ברענגט זיי אריין אין אוראג שאל צו ווענין זיי מיט די זכות פון דעם ממונה ווס ער שטייט פריער און די וואג שאלן שטייען אין דר פערטער מיר דארטן ווענט מען אלי זכות און חובות פון מענטשין דורך די צוויי ממונים און אז דיא זכות וענין מנצח וענין ויידר פר האגדן אנדרי ממונים לצד ימין ווס זיי נעמן זיי און וענין מעביר פון אים אלי רעות און חלאים ביז ער ווערט גיקאלפין און אז די עונות ווענין איבר איז דא כמה ממונים לצד שמאל און זיין מול ווערט גשלאפט אזו גידערן די פון צד שמאל און נעמן זיין נשמה וזכה וואול איז דר חלק פון די צדיקים בעולם הזה ובעולם הבא • אין דער פערטער מיר שטייט דיא וואג שאל וואס דארט ווערט אלץ גיטאן דר ממונה דר פון הייסט אייז און אונטער זיך צוויי ממונים איינר לצד ימין און דר אנדרר לצד שמאל דר פון צד ימין הייסט יהי' און דר פון צד שמאל הייסט יהי' דער איז מכריז לצד ימין און דער אנדרר לצד שמאל און אלע וענין נכלל אין דעם היכל זכות און אז אלי ווערן אין אים נכלל גייט ארום אחיה קדושה זי הייסט רעס' די חיה שמיט משגיח צו זיין מיט די עיי' ה' די ממונים תם שוועבין ארום אויף דר וועלט און זעהן אום די פר בארגיני זאכין פון דר וועלט און משגיח זיין אויף דיא מעשים תם ווערן גיטאן ברצון וכלל שלם קאמשי דר מענטש מוט דס גיט נעכט נאר ווייל עם איז ברצון טוב און מיט דעם נאנגין הארצין און

די חיה איז משגיח אוף די תפלות דען אלי תפלות פון לייט שמייען אין זיין האנט און ער לייגט זייא אריין אין דעם היכל און זייא ליגן דארטן פערציג טאג משגיח צוא זיין אין זייא און נאך פערציג טעג נעמט די חיה אלי תפלות ובקשות און לייגט זי פר די מנהדרין של מעלה וואס זיי וענין דארטן אין דעם היכל און זיי וענין עם בן דען איז דר רוח ווס הייסט זכות ווס ער איז דר פלל פון די ע"ב אויות פון דר מנהדרין איז ער מענין אין זיי אוב זיי וענין לזכות אדר לחוב אייב ענין איז לזכות גייט דיא תפלה ארום און איז זיך מתגלגל און עם גייעט ארום מיט איר צוועלף אזרות ממונים און אימליקער איז תובע און בנערט אז די שאלה זאל מקיים ווערן וואג וועט מקיים הינטר דר חזק וענין ויידר פיר שרפים פון פלאם פייער זייא וענין אין די פיר זיימי פון דר וועלט זיי וענין ממונה משגיח צו זיין אויף די ווס היטין שבר ווי עם ברארף צו זיין און ווען די פיר שרפים ציען גייט פון זיי ארום ע"ב גלגלים פון פייער און פון זיי ווערט גימאכט דער נהר דינור וואס דארטן וענין אלף אלפים ישששש' זיי וענין דארטן צו טאן זייער שליחות און די פיר שרפים וענין משגיח אויף די וואס טוען זיך אן תענוגות אום שבת און ווי עם איז רעכט און די חיה שמיט אויף זיי און זיי ציען אונטער איר אלי טאג און דר פון ציט זיך דר נהר דינור און פו ברענט כמה רוחין וכמה מושלים ושרים של מעלה און אז עם קומט שבת גייט ארום איין פרוז און דער נהר דינור ווערט גישטילט און אלי דיניני וכעם וועם ווערן אלי גישטילט און די חיה איז עולה אויף דיא פיו שרפים און גייט אריין אין מיטין היכל דאס ארט הייסט עונג דען אז עם קומט שבת ווערן מסודר אלי שולחנות פון דיא מענטשין וואס גרייטן אן אלי מאכלים אויף שבת און די הייסן בני היכלא דמלכא דרוין וענין ממונים אלף אלפים ורכוב רכבות און די חיה גייט אוף די פיר שרפי אויף אלי ערט און איז משגיח אויף אלי מיטן און ווי אזו מען איז אים מענג מיט תענונים און די חיה בענטשט די לייט און דיא אלף אלפים זאגן דרויף אמן און דס איז דיא ברכה אז תמענו ע' ה' והרכבת על כמתי ארץ והאכלתך נחלת יעקב אביך וגו' און אלי זאגן אז תקרא וה' יענה תשוב ויאמר הנני ראש זאגט די חיה מיט אלע וואש וענין אונטער איר אז דער אייבערשטער ירח הקודש ווען דער מיש איז מיט תענונים אלץ דרייא סעודות פון שבת נאך דר דריטער סעודה נאך זייערי פרבות ווס זיי בענטשין אים לאזט ער אים און זאגט אז יבקע כשחר אודך וארוכת סהרה תצמיח וגו' און די שבעים מנהדרין ווס וענין דארטן ביטן ובשמת ובאמצע זאגן אלי הנה כי כבודך נבר דיא ה' אבר ווען דר מיש איז גיט מיט תענונים ווי עם גהער צו זיין דען איז די חיה מיט אירי פיר שרפי מיט די אלף אלפים ורפוא רבבות שמויטן זיי ארום און וענין זייא דוחה צו די משחיתים און די משחיתים גייען און ברענגן זיי אריין צו זייער ארט דס איז דר הופך פון ענין דס הייסט גייע און אז זייא ברענגן עם אריין אהין הייבן זיי אלי אן צוא זאגן ויאהב קללה ויבואה וזא חפץ בברכה וחרוק מסנני יבקע נושה לכל אשר לו ויבואו זרים גיעו אלי ה' משה חסד וגו' יהשם ישמרנו והמנא יצילנו דער רחמן זאל אונז מציל זיין דען דען עונג פון הקב"ה איז אז דר מענטש איז מענג דעם שבת דרום דער ווס איז מענג שבת ווס טוב איז די פיר שרפים ווס שמייען אונטער דער חיה שמייען זיי אנמקענין דעם נהר דינור און לאיין גיט זייער נשמה זאל פר ברענט ווערן בשעת זיא מובילת זיך אזו ווי אויבן איז גישטאנן • און הינטער דיא פיר חיות שמייען אין דרויסן פחד

פרשת בראשית

ממונים און רופין אויס אלץ ווס איז דרייניג ווערט ניפסקט נאר דריי זאכן ניט פנים • תמים • ומזוני • דען דאס הענגט ניט אן אין היכל זכות נייערט איז דעם מול עליזין וואס דער פון צידה זיך און דרייגען הענגט חיים של מעלה און מזונות און בגנים • און ווען דר מענטש ליגט קראנק ווערט ער זיך דארט נידון אויב דוא וועסט פרגענין אז ער ווערט דארט נידון אויף לעבין נמצא הענגט שוין לעבין אן אין זיי און ווס זאגסטו אז עס הענגט אן אין מול העליון • אלא אזו איז אז דער מענטש ליגט קראנק איז מען אים דארט דן און אז עס ווערט נגור אויף אים לחיים אזו צידה זיך דר חיים אראפ פון מקור החיים וואס הייסט מולא אזו ווערט ער ניוונד און אז עס ווערט נגור אויף אים חס ושלום למיתה ניט מען אים שוין ניט קיין חיים פון אויבן וכאז וואול צו די צדיקים ווס זייא ווייסן דעם וועג פון דר תורה און זענין דורך דעם זוכה לחיי העולם הבא און אויף זיי שטייט ועמד כולם

צדיקים לעולם ירוש ארץ :

היכל המיש דם פינפטי היכל הייסט היכל אהבה דר היכל שטייט צו ליכטיגן די היכלות ווס אונטער דעם זענין בסוד היתוד האמונה עס איז דרייניג דא איין מיר און דרוף איז איין ממונה ער הייסט סניגור ער שטייט אויף צו זיין איין סניגור און איין פיר שפרעכר אויף צדיקים צו פרגענין און זיי טובות דס די קליפות זאלן ניט קענען אין זיי שולט זיין אין דעם היכל איז פר האנדן איין ממונה ער איז פולל ארבע גוונים דס הייסט ער קט אין זיך פיר גשמאלטן ווייס און שווארץ גרין און רויט און ער הייסט מיר ער איז גרעסר פון אלי תפלות וואס זענין אונטער אים ער עפינט און שליסט צו אלי מירן עליונים ווס זענן ביי אים אין זיין רשות דריי מאל אין מאג און אלי תפלות תהתונים זענן נבלל אין אים און שטייגען הינטר אים און ווערן גשפייזט פון אים ער איז ממונה איפר אלי סודות פון זיין הערן ער הייסט אהבה דרום הייסט דס היכל אהבה דען דארט זענן פר בארן אלי מודות עליונים הגדולים די זענין ממונה איפר אלי סודות ורוזן צוא וועמין עס בדארף זייא בהעפטין דרוף זאגט דר פסוק שם אתו את רובי דר דער איז דער שומר עליון ער הייסט שומר ישראל שומר הברית פון דארטן גייט ארום איין רוח מקיים זיין די נשמות מיט דעם נפש צו אלי לייט דען עס ווערט געגעבן דרוף זיי און דרוף שטייט כי על כל מצוא פי ה' יהיה האדם דען אין דעם היכל שטייגען אלי נשמות און אלי גופים עליונים ווס די נשמות זענן זיך למעלה אין זיי מתלבש און זענן אן גיפרייט אראפ צו נידרין צו די לייט מיט שנברא העולם און דס היכל איז מקבל אלי נשמות ווס קומן ארום פון דעם נדר דינור ווס ער צידה זיך פון דעם גן עדן העליון און דרום איז דאס היכל קיין מאל ניט ליידג און אז משיח וועט קומן וועט ער דר וועקן דיא צווייא היכלות היכל אהבה און היכל זכות ווס זיי זענן גיגליכן צו צוויי פריסט און זיי שטייט שני שרד כשני עשרים תומי צביה און פון דארט קומן ארום אלי אורות וואס זיי הייסן להם החרב המתהפכת און פאר ווס הייסט עס חרב המתהפכת ווייל עס קערט זיך אום צו פיל גשמאלט און דס דר וועקט צו קאן דס שליחות פון קאם ביה און אזו ווי דס בד של מעלה ווס זענן אין היכל זכות אונטער דעם היכל אהבה איז דארטין דר להם החרב המתהפכת אזו אויך דס בד של מטה דארטן זיך אלי מאל דר מאגן דס די חרב איז איפר זיי און אז דר רוח מוט פרגעמן אום צידה אורות לכל צד אזו ווי דר פריסט מוט אום צידה אזו קומט ארום פון דעם רוח אנגדרי

חיה זי איז ממונה און דעם להם החרב המתהפכת און די חיה איז ממונה ווען עס ווערט נגור אונטער און דר וועלט זי זאל אום צידה אורות מזונות צו די בגי אמונה זיי זאלן ניט שטארבן כחבת דר נגור אונטער אונטער לעהנן די ערד ווען דר רוח המומאה איז שולט ווס זיי הייסן שור וכס דרוף זאגט דר פסוק לשור וכסן תשחק דענין צוויי משחיתים זענן ממונה בסוד הרעב איינר איז ממונה אז די לייט זאלן שטארבן פר הונגר און איינר איז ממונה און דס די לייט עסן זאכן זיי ניט זאט זיין און דעם היכל זענן צוויי ממונים זיי שטייגען אלף ורבוה רבבות זייא הייסן נפנים און אלף ורבבות ווס זיי הייסן רכבים און אלי שטייגען באהבה וחבה און זייא דר וועקן איין אהבה צווישן דיא צדיקים און צווישן הקב"ה און אז עס דער וועקט זיך דאס ליבשאפט מלמטה למעלה ומלמעלה למטה דען ווערט דס היכל דר פילט פון פמה טובות און פמה חסדים און פמה רחמים דען בהעפט זיך דיא אהבה של מטה מיט דר אהבה של מעלה אין איין דבקות פון זיי גייען ארום צוויי ממונים און זיי שטייגען משניה צו זיין אוה דיא וואס זענן מיחד דעם יחוד פון הקב"ה מיט אהבה און זענן זיך דרוף מוסר נפש באהבה און יחוד שמו הקדוש בתפלה ובקריאת שבע אזו גייען זיי ארום און זאגן ערות אין די לייט ווס טוען חסד און דער וועלט אזו גייען דיא חסדים ארום אין דעם היכל אריין גקריינט ווערן און דר נאך גייען זייא נאך העכר ארום גקריינט ווערן אין דער אהבה עליונה מכות הקב"ה אליין און און דעם שטייט גשרובין (תהלים קמ) כי גדול מעל שמים חסדך און און דעם היכל שטייט מיט רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונתרות לא ישפוטו אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בזה יבואו לו :

היכל המיש הייסט היכל רצון דען דארטין איז דר רצון פון הקב"ה ווס ער הייסט מצא פי ה' דארטן איז די שלכתה פון דעם דבקות פון דר וועלט און דעם שטייט כחוס השני שמתחיד אין דעם מצא פי ה' שטייגען אלי תפלות ובקשות פון דר וועלט און אז עס קומט דר זמן פון דס יחוד אזו ווערט אלי שלימות גפונן און אלי פנים ווערן דר לייכט און אלי תפלות גייען ארום דען דענסט מאל איז איין עת רצון און דרוף שטייט ואני תפילתי לך ה' עת רצון אין דעם היכל זענן וועקט מירן פיר זענן און די פיר זייטן פון דער וועלט היינט מוקח מערב דרום צפון און אחר למעלה ואחר למטה און דר ממונה ווס ער איז ממונה און אלי מירן הייסט ער זיי ער איז ממונה און אלי די ריזן וסודות עליונים ווס ווערן איפר גענפרט כפה אל פה כסוד דבקות האהבה און די סודות שטייגען ניט מגלה צו זיין נאר בשעת אז די מירן ווערן געפינט דען ווייסן אלי היכלות און אלי רוחות און אלי חיות און שירות אז דיא שערי רצון זענן געפינט גווארן און עס גייען ניט אריין אין דיא שערים נאר דער רצון התפלות דער רצון פון שיר ושבת צוא הקדוש ברוך הוא דער רצון פון דיא נשבות המדושים העליונים און דר רוח איז נמסר אין זיין רשות אלי סודות פון די נשמות וואס דר וועקן מיט גלוסקמיים וואהבה של מטה ושל מעלה מיט איין מאל דאס זענן די נאגץ הזכי נשמות היינט רבי עקיבא מיט זייני חברים אועלכי נשמות ווס ווערן ניט גנייט צוא וואשן זיך אין נדר דינור אזו זייא אנדרי נשמות מוזין זיך פריער טובלען און וואשן אין נדר דינור אזו וויא אובן איז גשמאנן קום און זעה דער רוח ציט און צוועלף אורות וואס שטייגען אונטער אים און זייא זענן שולט לארבע רוחות העולם בצד דרום דס איז צד ימין שטייט איין אור עליון דס איז מיש

פרשת

בראשית

ט

זה תהיה דם איז דער גרוסר פון אור העליון וואס ער קומט מצד דרום דם דר אור שמיים בתוקפו מצד ימין און ער איז איין אפומרופוס הגדול פון ישראל דען ווען דר צד המזרחא שמיים מקטרג זיין אויף דיא ישראל אזו שמיים מיכאל הישר הגדול צוא מענען מיט אים און ווערט איין סגנון און איין פיר שפרעכר מציל זיין דיא ישראל פון דעם שפן השונא אבער בשעת אז דר בית המקדש און ירושלים איז חרויב גווארן דען האבן גובר גווען די חמאים דענסט מאל האט דר צד המזרחא גובר גווען אויף די מענות פון ישראל און אויף מיכאל דרום שמיים השיב אחר ימינו מסני אייב ומצד צפון שמיים איין אנדרר אור דר איז גבריאלי ער נעמט די דינים פון דעם היכל הרביעי און גיט זיי אפ דעם ממונה ווס ער שמיים אויף דר טיר און דארטן ביי דר טיר שמייען אנדרי ממונים מצד המזרחא ווס זיי ווילן נעמן דעם דין ביי דעם ממונה ווס ער עמט די דינים צו טאן און צו צייטן טוט גבריאלי אליין דעם דין און ער איז דעם דין גיט מוסר צוא דעם צד המזרחא און אז ער אליין טוט דעם דין האמשי עם איז דאך דין איז דם דאך מיט חסד און דער ביי איז ארפואה דען גבריאלי איז פלול פון חסד און דין (עיון לקטוב' תורה) און דרום טוט ער אכפה און די רפואה איז דר ביי און דא איז מקיים דר פסיק דכרי' וז' כי כאשר יסיר אש את בנו ה' אלהי מסוד און דאס ווענין יסורים שר אהבה דם איז פלול מצד ימין וכיצד שמיאל בצד מזרח שמיים אנא דער ער הייסט וסאל ער איז ממונה אויף פל הרפואות און פיר צו פרענגן פר דעם הערין דר ווס הט אלאוני קרענק אזו קומט ער פר הקב'ה בקרב זיין דעם קץ פון דעם חלאת דם זיי האבן שון משלים גווען ויער חלאים רעים ונאמנים און אלי טאג רינגילט ער ארום דיא וועלט משלים זיין דיא רפואה בפקודת הקב'ה און דר וסאל הט איין אהיה מצד מיכאל מימין ומצד גבריאלי משמיאל און ער איז ממונה בשעת דער מענטש ווערט נידון קחים פון דעם פערטין היכל אזו איז ער זיך מקדים צו טאן ארפואה און די רפואה קומט מצד הדחק דרום ווייל ער איז פלול פון ימין ושמיאל דרום איז די רפואה מצד ימין און דר דוחק מצד שמיאל און דרום אז די רפואה קומט • קומט זיא מצד הדחק און מצד מערב איז איין אור ער הייסט גוראל און אוראל און ער איז דר פלל פון אלי און אשליח צו אלי און דיא פיער ממונים מלאכים מיכאל גבריאלי וסאל גוראל זיי זענן דער יסוד ואמונים צו די פיר יסודות צו ווס אימליכר מענטש הט וואסר פיער ווינט ערד עם שמיים (קהלת ח) ושבת אני את השמחה אשר אין טוב לדאם חתת שמש כי אם לאכול ולשתות ולשמוח ותוא ילוננו בעמלו

כ' ימי חיי איז דאך קשה פר ווס הט שלמה המלך גלופט די מענטשן ווס זיי זענען פרייליך • גאר ער מיינט די שבתה פון הקב'ה ווס זיא איז שולט בשבתות וימים טובים איז מער פון אלי מעשים טובים וואס ער טוט • גאר עסין און פרינקען און פריילעך זיין און ווייזן אשכחה אין דר צייט פדי ער זאל האבן אהלך לעולם הבא • והוא לזון בעמלו והוא • מיינט מען הקב'ה וואס הייסט היה ער טוט דיק פאלייטין אריין צו ברענגן דיין נשמה לעולם הבא • נאך אפשט איז יהוה גייט אויף דעם מענטש דר מענטש ווס עסט און פרינקט בשבת ווס טוב און איז זיך משלים ליינו טוט ער דם אשלייען צוא הקב'ה און הקב'ה גיט אים אפ בפלי פפליים • און מיט צוויי ערדיי זאבן טוט דער מענטש ליען צו הקב'ה איינס ווס ער גיט דעם ארומאן און הט אויף אים חס און איינס ווס ער איז מוציא הוצאות אויף שבת

ויום טוב אזו ווי דר פסוק זאגט מלח ה' חסן דל גסלוו יסלם לו און די פיר מלאכים האבן אימליכר ביי זיך נאך צוויי דם אלי זענן די יב מנהי המרכבה און אנמקענן זיי איז גווען די דולים דם ישראל זענן גינאנגן אין דער מדבר דרייא שקמים אוף אימליכער זייט איז אלץ גויען אנמקענן די יב מלאכים און אלי זאבין של מטה ושל מעלה א אלץ איינס אנמקענן אנדרין • פון דעם היכל גויען ארום אלי תפלת ובקשות ווס ווערן גטאן פאהבה אז ווי קומן אין דעם היכל בהעפם זיך אלי אין הקב'ה ובכל זמן ובכל יום איז הקב'ה זיך משתעשע מיט נשמות פון צדיקים אויף דעם שמיים או חתעני ער ה' ווייטר שמיים ד סוד פון די שבעה היכלות און ווי אנדרי תפלות זענן גשמעלט גווארן נאך די היכלות און עולמות אלץ ע"פ סודות בעדמות און צום סוף זאגן ער וואול צו דעם מענטשן ווס ער קען זיין תפלה קעמט מכונן זי זיין מחשבה ורצון מיט זיין קול ודבור דם איז דער נאנצר יהי הש דען זיין תפלה איז גיט חוזר צו ריק אום זיסט און ווערט מקובל און אז הקב'ה איז גויר איין גויה איז ער זיא מכבל אויף אים שמיים יששכר אביד ואסר ותגל יולדת און אלי מקמרינים ווערן אנמטר אים אונט גטאן און זיער חקק איז די עונות ווס ער איז מתודה נעמט ד מקמרג זיך פר זיין חלק אזו ווי דר שלער לעזאול איז אום יום כפף אויף ארי עבירות און ווען דר מענטש איז גיט מתודה איז ער אויף אים אייז מקמרג און קען אים ביי קומן • אזו איז אויף גווען ביי דעם קרבן די מחשבה טובה מיט דעם רצון איז גווען צו הקב'ה און דר וידידי איז גווען צו דעם חלק פון דעם שפן דם מיינט דר פסוק (מש כ"א) אכ רעב שונאך האכילתו לחם און דר סיכון איז יוא המלך וחמן היום אל הפסד אזו ווי אסתר הט אן גברייט דעם מלך מיט הכין צו דר מעודה האט מען דעם שפן אויף זיין חלק נעבעין די וידידי פון אלי חמאי און עבירות • וואול צו דעם מענטשין ווס ער ווייסט צו גיין בדרך אמת און דר וואס ווייסט גיט מסדר זיין דעם שכח פון הקב'ה א בעטר ער זאל גאר גיט גווען גבארין ווערין וואול צו דעם מענטש וואס ער קען בקשר וגיחוד זיין מיט זייני פונות בתפלה אין א עולמות וואול צו אים בעולם הזה ובעולם הבא ע"כ ביו אהער זענן מפורש די היכלות פון דר קדושה :

והנחש היה ערום ככל בית השדה זאגט רבי יצחק דער נחש איז דר צד הרע רבי יהודה זאגט עם איז גווען איין נחש ממש • ווי זענן גקומן פר רבי שמעון הט ער זאגט עם איז אלץ איינס דר הט אראפ גנידרט און הט גריטין אויף איין נחש און פר זיין גשמאל זענן אלי בריות אנמלאפן גווארין • און זיא זענן גקומן מיט ויער רייד צו דר אשה און האבן גורם גווען מיתה צו גאר דר וועלט א ער הט מיט זיין חכמה פר דארפן דעם ערשטין יילו דאס איז אד הראשון אזו איז דר חמא גנאנגן אויף דעם ס"ס ביו עם איז גקומן א אנדרר אייזיקריש דם איז יעקב אבינו ער איז גווען דם שיינקייט פ אדם הראשון און הט פון עשו ווס ער איז גווען דר פח פון דעם פר מיטין די ברכות ווס יצחק הט אים גוואלט בענטשין למטה א פון זיין פח למעלה און יעקב הט זיך ויידר ויינס אפ גנומן דען א קללות ווס ער הט אים פריער גורם גווען זענן אלי פר קערט גווארן צו ברכות :

והפקחנה עיני שניהם פריענט רבי חייא זיי האבן דאך פריער ביי שכל גיהאט פון מלאכים ויש זאגט דר פסוק אז זיי זענן

פרשת בראשית

דָּרָשׁ נֶאֱדָר דַּעַם הַמַּא קַלֵּת גִּוְאָרִין • אֵלֵא אִזּוּ מִיַּנְט דַּר פֶּסִיק עַם
 זִין גִּוְאָרִין אֲפִין וַיַּעֲרִי אִזּוּן אִזּוּ וַיֵּא הַאֲבִין גִּוְיַנְדִּיגִים וַיִּדְעוּ כִי עֲרִיסִים הֵם
 לִקְוֹמֵר אֲצִוְנֵד הַאֲבִין וַיִּי גִוְעָהָן וַיִּי אִזּוּ וַיִּי הַאֲבִין פּוֹנֵס גִוְעָהָן דַּעַן מַעַן
 מִי בִּי וַיִּי צוּ גִוְנֹפִין וַיִּיעֵר גִּוְס לִיכְמִקְיִים וְחֵם וַיִּי הַאֲבִין פְּרִיעֵר גִּהֵאֵם
 וְעֵנִן בְּרַעֲקֵם גִּוְעָהָן מִיַּם אֹרֹתוֹת שֶׁל מַעֲלָה אִזּוּ הֵינְט הַטְּ מַעַן עַם
 וַיִּי וַיִּי צוּ גִוְנֹפִין אִזּוּ וְעֵנִן גְּבִלִיבִין נֶאֱקָם דַּר פּוֹן אִזּוּ הַאֲבִין אֲן גְּקִלִּיד
 וַיִּי עֲלֵי הַתְּאֵנָה דַּס אִזּוּ דִּי בְּלַעֲטֵר וְחֵם וַיִּי הַאֲבִין מִיַּם דַּעַם חִטָּא גִוְעָהָן
 וְעֵנִן הַאֲבִין גִּנְעֵבִין כַּח צוּ דִּי קִלְפֹּת אִזּוּ וַיִּיא וְעֵנִן גִּוְאָרִין גִּשְׁמֵאֲרַקֵּם
 דְּרוֹם הַאֲבִין וַיִּי זִיק גִּוְאֵלְט אֲן קִלְיִדִּין מִיַּם דִּי בְּלַעֲטֵר פּוֹן דַּעַם בּוּיַם
 וַיִּיא וְזֵאל אֹף וַיִּיא מְגִין וַיִּין אִזּוּ דִּיא וְעֵלְט אִזּוּ גְּבִלִיבִין בְּקִלְלָה בִּיז
 וַיִּיא יִשְׂרָאֵל וְעֵנִן גִּשְׁמֵאֲנַעַן אֹף דַּעַם בְּאַרְגְּ מִיַּי דַּעַנְטֵם מֵאֵל
 וַיִּיא אֵלֶּן אִיִּין תְּקוֹן גִּהֵאֵם נֶאֱדָר דַּעַם הַאֵם הַקְּבִיָּה אֲן גְּקִלִּיד צוּא
 דְּכַס הַרְאֵשׁוֹן וְחֹהֵה מִיַּם לְכוּשׁ עִי אִזּוּ מִיִּישׁ הַיִּזֵּם אֲבָר פְּרִיעֵר הַאֲבִין
 וַיִּי גִהֵאֵם אִיִּין פְּתַנּוֹת אֹרֹר דַּאֵם לְכוּשׁ אִזּוּ גִוְעָהָן פִּיל גְּרוּיַסַּע אֹרֹתוֹת
 פְּפִילוֹ דִּיא מְלֶאכִים עֲלִיזִינִים וְעֵנִן אֲכַאֵפ גִּיְקוֹמִין נְהִיָּה צוּא וַיִּין פּוֹן
 עַם לְכוּשׁ אֹרֹר וְחֵאֵם וַיִּיא הַאֲבִין פְּרִיעֵר גִּהֵאֵם אִזּוּ וַיִּיא דַּעַר פֶּסִיק
 אֲמַנְט (הַתֵּלֵם ח') וְחַתְּרֹהוּ מַעַם מַלְאָהִים וְגוֹ אִזּוּ דַּעַר נֶאֱדָר הַאֲבִין וַיִּיא נֶאֱר
 וַיִּיא תְּנַתּוֹת עוֹר וְחֵאֵם דַּר גּוֹף הַאֵם דַּר פּוֹן הַנְּאָה נִיט דַּר גְּפֵשׁ דַּר
 נֶאֱדָר הַאֲבִין וַיִּי גִהֵאֵם צְחִיִּי וַיִּין קָן אִזּוּ גִוְעָהָן מַצֵּר וְחַתְּרֹהֵם הַנְּחַשׁ וְחֵם פּוֹן
 גִּיַּם קוֹמִין אֲרוֹם אֵלֵי מִינֵי שְׂרִים וְרוֹחוֹת רַעוֹת וְקִלְפֹּת וְכַל רַשְׁעִים וְחַצוּסִים וְעוּי פִּנִּים
 וְכַעֲרִים אִזּוּ הַבֵּל אִזּוּ גִוְעָהָן מַצֵּר אֹרֹם מַצֵּר הַסּוֹב וְחַתְּרֹהֵם וְעֵנִן וַיִּיא נִיט
 גְּבִלִיבִין בִּיז עַם אִזּוּ גִיְפֶאֲרִין גִּוְאָרִין שֶׁת דַּס דַּר עוֹלָם אִזּוּ פּוֹן אִיַּם
 פְּלֶאֱנֶאֱצַם גִּוְאָרִין אִזּוּ אֵלֵי צְדִיקִים אִזּוּ אֲזַקֵּן הַטְּ גִּוְיַנְדִּיגִים הַטְּ עַר
 וְזוּרֵא גִיְהֵאֵם וַיִּילִין עַר הַאֵם גִּוְעָהָן אֹיִף וַיִּיק פִּיל תְּחִילוֹת וּמַחְנֹת פּוֹן
 גִּיַּם וְחֵם וַיִּילִין אִיַּם אִזּוּ בְּרַעֲנִין בִּיז עַר הַטְּ תְּשׁוּבָה גִיְמָאן הַטְּ אִיַּם
 קַבְּבָה גִּנְעֵבִין אִיִּין צִיִּיכִין פּוֹן וַיִּינִי אֹתִיזוֹת תְּתוֹרָה דַּאֵם הַאֵם אֹיִף
 אִיַּם מְגִין גִּוְעָהָן :

דַּאֲרָמִן אִזּוּ עַר אֹיִף וַיִּיק מוֹשֶׁה דַּעַם פֶּחַ וּמְכוּנָה אִזּוּ הַטְּ אֲרַם מוֹשֶׁה
 גִּוְעָהָן דַּעַם פֶּחַ הַמוֹקְמָאָה דַּאֵם עַר אִיַּם מְטָמֵא גִוְעָהָן אִזּוּ נֶאֱר דִּיא
 וְעֵלְט דַּס אִזּוּ דַּר נְחֵשׁ הַרְעָה דַּעַן עַר אִזּוּ מְטָמֵא אִזּוּ הַטְּ מְטָמֵא גִוְעָהָן
 דִּי גִאֲצִי וְעֵלְט דַּעַן מִיד הַאֲבִין גִּילְעֵרִינְט אִזּוּ דַּר נְחֵשׁ דַּאֵם אִזּוּ דַּעַר
 מְלֶאֱהַ הַמּוֹת וְעֵנִן עַר נְעַמְט אֲרוּיַם דַּעַם מְעַנְמֵשׁוּן דִּי נְשָׁמָה בְּלִיכְט
 דַּעַר גּוֹף מְטָמֵא אִזּוּ עַר אִזּוּ מְטָמֵא דַּס גִּאֲצִי הַיִּזֵּם אִזּוּ צוּא אֵלֵי וְחֵאֵם
 גִּיְנַעֲהֵנִן צוּ אִיַּם אִזּוּ וַיִּיא דַּר פֶּסִיק וְאֲמַט (בַּסְרַבֵּר יֵשׁ) כַּל הַגּוֹנוֹעַ כַּחַת כַּנְּפֵשׁ
 וַיִּי וַיִּיאֹרֹם אִזּוּ עַר נְעַמְט אֲרוּיַם דִּי נְשָׁמָה אִזּוּ גִּנְעֵבִין גִּוְאָרִין לְשַׁת
 צוּ דַּר צַד הַמוֹקְמָאָה וַיִּי זֵאלִין רֹעֵן אֹיִף אִיַּם דַּעַן אִזּוּ דַּר נְחֵשׁ רִירַט אֲן
 אִיַּם אִיַּם וְעֵרַם עַר תִּיבַף מְטָמֵא דְרוֹם הַאֲבִין וַיִּי שׁוֹן אִיִּין שְׁלִיטָה אִזּוּ
 דְרוֹם וַיִּי דַּר נְחֵשׁ רִירַט וַיִּיק צוּ אִזּוּ מְטָמֵא קוּם אִזּוּ עַר דִּי גִאֲצִי וְעֵלְט
 אִזּוּ וַיִּי שְׁלֶאֱפִין בִּי נֶאֱכַט וְעֵנִן וַיִּיא מוֹעַם מַעַם מִיתָה אִזּוּ וַיִּיל וַיִּיא
 וְעֵנִן מוֹעַם אִיִּין מַעַם מִיתָה דְרוֹם שׁוֹנְעֵבֵם דַּר רִיחַ הַמוֹקְמָאָה אֹיִף
 דַּר וְעֵלְט אִזּוּ אִזּוּ מְטָמֵא דִּי וְעֵלְט אִזּוּ אֵלֵי מְעַנְמֵשׁוּן אִזּוּ רֹעֵם אֹיִף
 דִּי הַעֲנַם פּוֹן דִּי מְעַנְמֵשׁוּן דְרוֹם וְעֵנִן וַיִּי מְטָמֵא אִזּוּ עַר חַאֲפֵט וַיִּיק אֹיִף
 אִזּוּ דִּי נְשָׁמָה גִיַּט וְיִידֵר אֲרִיִּין צוּ רִיק צוּא אִיַּם אִזּוּ וְחֵם עַר רִירַט אֲן
 מִיַּם דִּיא הַעֲנַם אִזּוּ עַר מְטָמֵא וַיִּיל דְרוּיַף רֹעֵט דַּעַר רִיחַ הַמוֹקְמָאָה
 דְרוֹם זֵאל דַּר מְעַנְמֵשׁ נִיט גַּעֲמִין אִיִּין דַּר פְּרִיא דַּעַם מְלְכוּשׁ פּוֹן אִזּוּ
 אִזּוּ וְחֵאֵם וְחֵאֵם וַיִּיק נִיט גִּוְאֵלְט דַּעַן עַר אִזּוּ אֹיִף וַיִּיק מוֹשֶׁה דַּעַם
 רִיחַ הַמוֹקְמָאָה אִזּוּ אִיִּין וַיִּיק נֶאֱדָר מַעַר מְטָמֵא אִזּוּ דַּר רִיחַ הַמוֹקְמָאָה הַטְּ
 לְשׁוֹת צוּ רֹעֵן אֹיִף אִזּוּ אִיִּין אֲרַט וְחֵם עַר גִּיְפִינְט אֲצִיִּיכִין וְחֵם קוֹמֵט
 פּוֹן וַיִּין וַיִּיא אִזּוּ אִזּוּ דְרוֹם זֵאל וַיִּיק דַּעַר מְעַנְמֵשׁ וְחֵאֲשִׁין פּוֹן אִזּוּ אֲמַעַנְמֵשׁוּן
 וְחֵם הַטְּ וַיִּיק שׁוֹן גִּוְאֵלְט וְחֵאֲרֹם אִזּוּ עַר וְחֵאֲשִׁין וַיִּיק פּוֹן אִזּוּ אֲמַעַנְמֵשׁוּן
 וְחֵם עַר הַטְּ וַיִּיק נֶאֱדָר נִיט גִּוְאֵלְט דַּעַן צִידֵם עַר אֹיִף וַיִּיק אֲרוּיַף דַּעַם
 רִיחַ הַמוֹקְמָאָה אִזּוּ עַר הַטְּ לְשׁוֹת צוּ רֹעֵן אֹיִף אִיַּם דְרוֹם גִּיְהֵר וַיִּיק דַּר
 מְעַנְמֵשׁ צוּ הַיִּזֵּם אֹיִף אֵלֵי וַיִּימִין פּוֹן דַּעַם רִיחַ הַמוֹקְמָאָה פּוֹן דַּעַם נְחֵשׁ
 הַרְעָה עַר זֵאל אֹיִף אִיַּם נִיט שׁוֹלֵט וַיִּין אִזּוּ הַקְּבִיָּה אִזּוּ אֲזַ גְּבִרִישׁ לְעַתִּיד
 לְבֵא דִּיאֵלֵי כּוֹחוֹת הַמוֹקְמָאָה מְבַעֵר וַיִּין פּוֹן דַּר וְעֵלְט אִזּוּ וַיִּיא דַּעַר
 פֶּסִיק וְאֲמַט (וַיִּנְכְרִיהָ יֵד) וְחֵאֵם רִיחַ הַמוֹקְמָאָה אֲכַעֵר מִן הַאֲרִץ דַּעַנְטֵם מֵאֵל וְעַם

מקומות ווערדין בלע הסות לנצח :

וְחֵאֲרֹם יַעֲתֵא אַחַח אַחַח וְחֵאֲרֹם וְחֵאֲרֹם אַחַח יֵד • רַבִּי אֲבָא הֵיבְבֵם אֲן עַם שְׁמִיַּם
 (קַהֲלָה ג') מִי יוֹדַע רִיחַ כִּי חֵאֲרֹם הַעוֹלָה הִיא לְמַעַלְהָ דַּעַר פֶּסִיק וְעֵרַט
 גִּיְדִרְשָׁתָא אִיַּם פִּיל גִּשְׁמֵאֲרַט דַּעַן דִּי תוֹרָה הַאֵם שְׂבָעִים פְּנִיַם קוּם אִזּוּ
 עַר וְעֵנִן אֲמַעַנְמֵשׁ גִּיַּם בְּדַרְהָ הַאֲמַת אִזּוּ גִיַּם אִיַּם רַעֲכִיטִין וְעֵנִן אִזּוּ
 צִיַּט עַר אֹיִף וַיִּיק דַּעַם רִיחַ הַקְּדוֹשׁ פּוֹן צַד יְמִין פּוֹן אֲבִין אִזּוּ וְעֵרַט
 בְּהַעֲפֵט אִיַּם דַּר קְדוּשָׁה וְחֵם וְעֵרַט נִיט אֲפַ גִּיְמָאן פּוֹן אִיַּם דַּעַן דַּס קִינֵד
 וַיִּיא קוֹמֵט אֲרוֹם פּוֹן אִיַּם צִיַּט עַר אֹיִף אִיַּם דִּיא קְדוּשָׁה אִזּוּ דַּאֵם קִינֵד
 וְעֵרַט גִּיְהִילִיגִט אִיַּם דַּעַר קְדוּשָׁה פּוֹן וַיִּיעֵר הַעֲרִין אִזּוּ וַיִּיא דַּר פֶּסִיק
 וְאֲמַט וְחַתְּרֹתֵם וְחֵיַּם קוּדִישִׁים אֲבָר וְעֵנִן אֲמַעַנְמֵשׁ גִּיַּם נִיט אִיַּם רַעֲכִיטִין
 וְעֵנִן אִזּוּ צִיַּט עַר אֹיִף וַיִּיק אֲרוֹת דַּעַם רִיחַ הַמוֹקְמָאָה אִזּוּ אִיַּם אִיַּם
 בְּאִהְעֵפֵט דְרוֹם שְׁמִיַּם לֵא תַּמְסֹא כַּחַם וְנַסְמַחַם כַּסְּ הַכֵּא לְמַסָּא פּוֹתְחִין לוֹ וְחֵם
 דַּר מְעַנְמֵשׁ נְעַמְט וַיִּיק פִּיר אִזּוּ וְעֵרַט עַר גִּיְהֵאֲלִפִין דַּר צוּ אִזּוּ דַּר וְחֵם
 גִיַּם אִזּוּ דַּעַם וְעֵנִן פּוֹן דַּעַם רִיחַ הַמוֹקְמָאָה אִזּוּ דַּאֵם קִינֵד וְחֵאֵם עַר אִזּוּ
 מוֹלִיד צִיַּט עַר אֲרוּיַף אֹיִף אִיַּם דַּעַם רִיחַ הַמוֹקְמָאָה דְרוֹם שְׁמִיַּם מִ
 יוֹדַע רִיחַ כִּי חֵאֲרֹם הַעוֹלָה הִיא לְמַעַלְהָ דַּס אִזּוּ מִיַּשׁ הַקְּבִיָּה וַיִּיכַם רִיחַ פּוֹן
 דַּעַם מְעַנְמֵשׁוּן וְחֵם עַר בְּהַעֲפֵט וַיִּיק לְצַד יְמִין פּוֹן נֶאֱמַר בִּיהָ דַּעַן גִיַּם
 וַיִּין לְשָׁמָה וְרִיחַ אֲרוּיַף אִזּוּ וְעֵנִן דַּר מְעַנְמֵשׁ אִזּוּ וַיִּיק מְדַבֵּר צוּ דַּעַם צַד

פרשת בראשית

שמאל אין דר טומאה • דר נידרמ אראפ ווייל זיין וואונגנ איז מיט דער טומאה רוח הבחמה הורדת למטה גייט אייף דעם מענמשין אדם הראשון • ווייל ער מיט חנה האבין חומא גיווען אונג דעם מקבל גיווען דיא טומאה פון דעם נחש דרום האבין זיין גיהאט זיין זון פון דער טומאה דם איז קין און ער הט תשובה גיטאן הט ער גיהאט זיין זון פון דער קדושה דאס איז הבל • רבי אלעזר זאגט פריער האט בהעפט דר נחש זיין זוקמא אין חנה דר נאה הט זיך אדם מיט איר מזדונג גיווען דרום הט זי גיהאט צווייא זון איינר מצד הטומאה פון דעם נחש דאס איז קין און איינס מצד הקדושה מצד אדם הראשון דם איז הבל אונג דרום ווייל קין הט אין זיך גיהאט דיא טומאה פון דעם נחש דם איז גיווען דר פח פון דעם יצהר ווס ער איז דר מלאך המות דרום הט ער גיהרגת זיין ברודר הבל אונג פון אים קומין אלי בייו וואונגנ פון מויקים אונג שלדים אונג רוחות אויף דר וועלט דרום אונגן מיט הבל האבין גיבראקט קרבנות הט איטליקר גיבראקט פון זיין ארמ ווס ער הט אין דרינין איין אחיה דרום שמיים ויהי מקץ ימים דם איז דר פח פון דעם מלאך המות ווס ער איז קין כל כשר ער גיט איטליכין זיין קין הט ער גיבראקט זיין קרבן פון די פירות פון דער ערד אזו ווי עס שמיים (ישעיהג) אוי לושע רע כי פרי מעדליו ויכלו דיא פרי פון זייני מעשים איז דר מלאך המות פון דעם הט קין מקריב גיווען אפער הבל הביא נם הוא ער האט גיבראקט פון זיין צד הקדושה דרום שמיים וישע ה' אל הבל ואל מנחתו צוא הבל אונג צו זיין מנחה האט זיך הקב"ה גיקערט ואל קין ואל מנחתו לא שעה צו קין אונג צו זיין מנחה הט ער זיך גיט גיקערט אונג האט זיא גיט מקבל גיווען דרום שמיים ייחר לקין סאוד ויפלו פניו עס האט אים זייער באנג גיטאן האט אים הקב"ה גיזאגט הלא אם חטיב שאת ווען דוא וועסט תשובה טאן וועסט דוא דער זויבין ווערין למעלה אונג זיין נשמה וועט ארויף גיין אונג וועט גיט גידרן ווי איין בהמה ווס גידרמ אראפ • רבי יוסי זאגט איך האב אזו גהערט דעם פלשט אם חטיב שאת אז דו וועסט תשובה טאן וועט אפ גיטאן ווערין דר רוח הטומאה פון דיר וואס רא חטיב לפתח חסאת רובץ אונג אז דו וועסט קיין תשובה גיט טאן וועסטו בצאלט ווערין אין דר טיר פון דעם דין של מעלה דר דין ווס איז אין דיר בהעפט ער וועט דיר בצאלין • רבי יצחק זאגט קום זעה בשעת אז קין הט גיהרגת צו הבל הט אים הקב"ה גישאלטין נע ונר תהיה בארץ וזוא אהין ער איז גיזאגנן אויף אלי פיר זייטין פון דר וועלט הט אים די ערד גיט גיזאלט צוא געמיין אזו הט ער זיך גיקלאפט אין קאפ אונג הט תשובה גיטאן הט אים הקב"ה האלב גישענקט ווארום ער הט אים פריער גיזאגט נע ויד דר נאה שמיים וישב בארץ נוד קרמת ערו הט אים בגעניגט אדם הראשון אונג פריעט אים מיין זון ווי אזו איז זיין דין גנמר גיזאגנן האט אים קין גיזאגט מחמת איך האב תשובה גיטאן האט מיר הקב"ה מוחל גיווען • זאגט אדם הראשון אזו איז גרויס דער פח פון תשובה איך האב גאר גיט גיזאגט אזו הט ער אן גיהובין זאגין מסור שר ליום השבת שכל להיות לה' ונו' עס איז גוט צו לויבין גאט אונג צוא בקענין זיין זיגד פו אים עס הייבט ער זאל תשובה טאן דען דורך דעם איז ער מוחל אלי זייני עבירות :

אז ער הט שון קיין פח גיט צו טאן קיין שלעכץ אפן אין זיין יוג הט ער קיין תשובה גיט גיטאן דרום זאגט דער פסוק מפני שבה ה אייך דו ווערסט אלט זאלסטו אויף שמיין תשובה צוא טאן • דרום ווייל קין הט פון דעם פסולת גיבראקט זיין מנחה איז זיא מקובל גיזאגנן אזו וויא עס שמיים ואל קין ואל מנחתו לא שעה אפן דר הט גיבראקט פון דעם בעסטין אזו ווי עס שמיים סככות צאנו וסחל דרום שמיים וישע ה' אל הבל ואל מנחתו גאט הט זיא אן גיזאגנן זיין מנחת ייחר לקין סאוד עס האט צו קין זייער פו דראסין ווס זיין קרבן איז מקובל גיזאגנן הט הקב"ה צו אים גיזאגט למח חנה לו ווס פו דר דר דר דר הלא אם חטיב שאת אז דוא וועסט תשובה טאן אויף זיינע מעע וועסטו מקובל ווערין אונג אז גיט וועסטו גידערין אין גיהנם • אפער זאגט מען בדארף גיט פו הולין די מודות שאת איז די אות פון אשה דרום ווייל ער הט עובר גיווען אויף דעם פסוק ואל אשת עני לא תחן שכבוד אונג ער איז גילענין זיי זיין ברודרס ווייב זיא אויזאגט גיזאגנן אין איינס מיט הבל דרום שמיים ויקם קין אל הבל אחיו פריז איז ער אויף גישטאגן אונג הט מנחה גיווען מיט זיין ווייב אונג דר נאה הט ער אים גיהרגת אונג דם איז דר סוד פון דר זאך משה רב איז גיווען די נשמה פון הבל אונג דר מזרי ווס משה הט אים גיהרגת איז גיווען די נשמה פון דרום שמיים ווס כח ויזא כי אין אש ון איז כח וכה זאגין אונג די חכמים כה ער הט גיווען ווס ער הט אים גיט אין שטוב מיינט מען ער האט מנחה גיווען מיט זיין ווייב וכה ער גיזען ווס ער הט אים גיטאן אין פעלד אין משה הט גיזען לכל ווארום אפאל איז פו האנדן אז פון איין רשע קומט ארויס איין פלש אפן דא הט משה גיזען או ביז שלשים רבוא וועט פון אים ארויס קומין קיין גר דרום יד את המצרי הט ער אים גיהרגת • ויידר איז כרומו אם חטיב שאת דם הקב"ה הט אים גיזאגנן אז דר גיזען זייני קינד זיין מלכים אונג וועלן האלטין די ישאל אין גי דרום הט ער אים גיזאגט אז דו וועסט גוטם טאן מיט זיי אין גי וועל איך זיינע קינד אויף סובל זיין אונג וועל מארקה אפי זיין זאוב גיט לפתח חסאת רובץ איז דיא טיר פון דעם גיהנם גיעפנט צו צו געמיין איין נקמה צו דיר אונג צו זייני קינד דם זענן מודות כח ויד נגה זאגט רבי שמעון צוא זיין זון רבי אלעזר גיבענמשט ביך מיין קינד צו הקב"ה דם דר רוח הקודש טוט זיך דר וועקין זיי צו מעלה זיין אועלכי חידושים ווס זענן נאה גיט גיהערט גיזאגנן זאגט ער גיזאגט איז דם מרומן קול דמי אחיד צועקס אלי דאס איז דר בלוט פון די ישאל ווס די קינד פון קין דם איז דם ערב ווע זיי אין גלות גולדין אויף זיי שמיים כי מלאה הארץ חסם מפניהם דם ווס הט גיהרגת הבל איז דם מרומן אז די קינד פון קין דם איז דם ער רב וועלן צו געמיין דם געלט פון ישאל וואס קומין ארויס פון דר דם הייבט דמי אונג איין עני איז גליה ווי איין מת דרום שמיים קול אחיד צועקס אלי הקב"ה האט גיזאגט צו קין דו קומסט ארויס פון דר זוקמת נחש ביסטו גלייך ווי דר נחש הט גרם מיתה גיווען צו א דרום שמיים זיי אים ארוי מתה מכל הבחמה אזו האסטו אויך גיטאן זי מעשים אונג האסט דין ברודר גיהרגת אונג עס שמיים פוקר עון אבות כנים הקב"ה בצאלט דעם חטא פון די פעמט אויף די קינד ווען טוען אויך וייערי מעשים דרום לא חוספ חת כחה דר דאס דו וועסט וזכה זיין בעמיד זיין שלים איך האב גיזאגט צוא אדם ורוי כחה

פרשת

בראשית

השמיני ובהמת דם מיינמ מען אזעלכי בענימשון ווס זענן גלייה צו
הבמות וחיית זיי זענן אונגער די מזלות די אלי וועלן קוכן צו דיר
די נוקם זיין אין דיר אונ דיה הרנגין אונ דו וועסט זיין געוונד יע ווי
זי מרוצט עו ניה דם ער קוקט ארום פון דעם טוכאט הנחש ווס ער
איז טוכאט הנדה אונ דו ביסט נע בעוה"ז ונר בעוה"ב :

אמר קין אל ה' גדול עוני כנסת קין הם שוין תרטה גיהאמ אונ האמ
תשובה גימאן דרום שטייט וישם ה' לקין אות דא איז מרוכז מיט
עם ווארט אונ דם ברית מילה דם הייט ברית קודש דאס קין וועט
זיין צד הטוב דם פון אים וועט ארום קומען יתרו וואס ער האט
די מגייר גיווען אונ הם אויף זיך מקבל גווען דעם אות ברית מילה
דרום שטייט ובעני קני חותן משה חבר הקני נסרו מקין ער הם זיך אפ גשייד
פון קין קיי איז די אותיות קין זיין צד הטוב איז אפ גשייד גווארן אין
הגור דארטן איז קין מתוקן גיווארן פון זיין חטא אונ איז גווארן גיי
זיין אונ יתרו הם זוכה גווען דם זייני קינדער זענן גיעסן אין לשבת
גיוות מיט די סנהדרין דם הם הקב"ה גוויין צו קין אז ער וועט דר
איה מקובל ווערן בתשובה . הם קין גיזאנט אז הקב"ה איז מקבל
רשעים בתשובה מקבל שגון צדיקים ויצא קין מלפני ה' דר מיט איז ער
ארום גנאנגן פון פר גאט מיט זיין דין אונ הם אויף זיך מקבל גווען
לעץ ווס הקב"ה הם אויף אים גוור גווען אונ דרום שטייט וישם בארז נוד
קב"ה הם אויף אים פריער גוור גווען יע ויך ממילא ווער עם וואלט
איים דר זעהן וואלט אים גהרגיף היינט אז ער הם תשובה גמאן הם
איים הקב"ה גיגעבין זיין אות דם איז די ווי דם איז כוכבז אוף אות
מילה איז גווארן פון נד אותיות נד אונ גיט דם אליין גאר הקב"ה הם
איים גאה גגעבין קיסט עיו דם ווענן דר תשובה הם ער זוכה גווען
צום גן עדן :

איז גיליכין צוא איין פלאם פייער אזו ויזא עם שטייט קול ה' חתם להבו
אש פון דעם הקבל ווערט גבוים שמים תרשים אזו ויזא אויבן שטייט
אונ עם איז ויזר פאר האנגן איין הקבל וואס ער איז שלעכט דרויף
איז גיזאנט גווארן הכל מהה מעשה תעוועים דאס איז דאס הקבל פון לשון
דער אונ פון שקרים אונ דעם הקבל געמען דיא מלאכי הקבלה איז
פכאנצן דר מיט פאלשי הימלין אונ ערד דרום האט שלמה תכלה
גיזאנט יש הכל אשר נעשה על הארץ ווייטער זענן גרויך סודות פון דעם סוד
פון הקבל פון מענטשין אונ דרוף פרענגט ער דארט איין מעשה עם
איז גווען אמענטש פון די בעלי קב"ז דם מיינט מען די וואס גייען אויף
שטאלצן הם ער פגענימט צוויי תלמודי חכמים זאנט דר מענטש צו
זיי שלום עריכם ווי צהיין גייט איר ענטפערן זיי אים מיד גייען צו דעם
אונ צו דעם דרט אונ דם איז גיווען ערב שבת זאנט ער צו זיי איה
גייה אויף איהן אוב איר ווילט וועל איה ציף פרענגן צהיין אויף שבת
זאגין זיי צו אים ויזא קען דאס זיין מיד פארן מיט פערד אונ דוא
גייסט צו פוס אין דעם האפן זיי גיזעהן ווי דר מענטש לאפט גיה ווי
אשטערין אונ ער הם זיזא גמאכט מיט שמות זאגן האפן קפיצת
הדרה זענן זיי גקיסן צו דר בערה אין איין רגע זאנט ער צו זיי איר
רבגן גייט צריין זענן זיי אים גאה גינאנגן פון איין הייל אין דר אנדרר
ביז זיי זענן גיכוין אין אבוים גארטן הם זיך בעלי קב"ז אום גמאן פון
דעם גוף אונ האט זיך אן גימאן אין אנגהרן גוף אונ זיין פנים האט
גלייכט אזו ווי די זון אונ הם זיך גיעצט אויף איין פסא מלכות אונ
הינטר דר שטול שטייען דריי הונדרט תלמידים אונ זאגן דעם פסוק
אין קהלת הכל הכלים פיל מאר אן חשבון . פרעגין אים די רבגן וואס
איז דם איז דען גיט פר האנגן קיין אנדרר פסוק אין קהלת אזו ויזא
דר פסוק הקבל תכלים מיד פאלד איז ער אויף גישטאגן פון דר שטול
אונ הם זיי גינימן ביי די הענט אונ הם זיי צריין גיפרט אין זיבן
היכלות אין אימליכן היכל שטייט אן גישריבן הקבל תכלים אונ אין
זיבעטן היכל איז גווען אין אדלר אונ אקרוז איז אין זיין מול אונ אויף
איים איז גישטאגן אמויב אונ אויף דר קרוז איז גווען אן גשריבן ווער
עכ ווייטט גיט דעם סוד פון די זיבן תכלים ווס שטייט אין קהלת איז
אויף אים גיזאנט גווארן הוי הקוב ויזא אפרעמדער ווס גיעהנט אהער
זאל גיטייט ווערן ווי די רבנים האפן דם דר זעהן זענן זיזא אוועק
גינאנגן הינטר זיך זאנט צו זיי דר בעלי קב"ז איר זייט די חכמים פון
דעם דור איה בין צייה גאה גינאנגן ביז אהער הערן פון צייה חכמת
התורה צוים סוף זיזא איר קיין חכמים גיט איר זאלט וויסען אז מיט
דעם פסוק האב איה דם גאנצי בגון גמאכט אונ מיט דעם שוועב איה
אום די גאנצע וועלט מיט איין שוועב אונ צוא צייטען מיט צוויי
שוועב אונ צוא צייטען מיט דריי ביז זיבען שוועב אונ מיד
זענען אין גאנד אטייל בעלי קב"ז אונ דעם פסוק האב איה בקבלה
פון מיין פאטער אונ ער האט בקבלה פון זיין פאטער . האט
זיי דר בעלי קב"ז אום גיקערט גהרף עין אויף זייער ארט דם מיינט
שלמה המכה יש הכל אשר נעשה על הארץ זאגן זיי צו אים רבי זאנט אונ
חאפשי איין רגמו אין דעם פסוק בדי די חכמה זאר גיט זיין צו גידעקט
פון די בעלי תכלה אונגווי חברים . זאנט ער צו זיי . רבגן עכ איז
בונדאי גרויסק סודות אין דעם פסוק פון דעקט וועגין וועל איה
פארט זאגין פרקיוזא זיבן תכלים זענן פאר האנגן אין דעם פסוק ווס
קהלת הם גזאנט הכל איז איינס הכלים איז צוויי איז שון דריי הכל הכלים

פרשת בראשית

אין ויידר דריי אין זעקס הכל הכל איז זיבן דס איז אנטקענין דיא זיבן שמות הקדושים ווס זענן גזאגט גווארן בפעשה בראשית מען דארף צו וויסן אז עס איז נישט פון האנדן קיין ווארט אין דר תורה ווס עס איז נישט מרומז אין דעם סודות נפלאות וואול צו די מענטשין ווס זיי פאר שטייען :

הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה עם זענן פאר האנדן זיבן ערדין אייני איקר דר אנדער זיי הייסן ארץ • אדמה • ארקא • גיא • גשה • תבל • ציה • אונ תבל איז די אייברשטי פון אלי דרום שטייט ויהו ישפוט תבל כבוד אז אדם הראשון איז פון מריבן גווארן פון דעם גען ערן איז ער פון ווארפן גווארן אין דעם ארט ווס הייסט ארץ דאס איז איין מקום חושף ווס דארטן לייכט נישט די זון ווי אדם איז אהין גקומן הט ער זיך זייער גפארקמין אונ דארטן מוט פלאמין דס פייער פון דעם להט החרב המתהפכת אונ ווי שבת איז אום גנאנגן אונ ער הט תשובה גטאן הט אים הקב"ה שוין העקר גמאכט אין דעם ארט ווס הייסט אדמה דרום שטייט לעבוד את האדמה דארט לייכט דס גשמאלט פונדי פוכים ומלות אונ דארטן איז דס וואונג פון דיא לייט וואס זענן ארום גקומן פון אדם הראשון אונ די הונדערט מיט דרייסיג יאר אז ער הט זיך פארש גווען פון זיין ווייב • עס איז ביי זיי נישט פאר האנדן קיין שמחה קיין קאל אונ זיי שוועבין פון דארטן ארום אונ דר וועלט ווי מענטשין זענן זיי פון קערין לצד הרע אונ גייען צו ריק זיי זענן דארט מתפלל תפלות • אונ דארטן זייען זיי אונ עסן • נאר ווייזן מיט די אלי זיבן מיני תבואה איז דארט נישט פון האנדן • אונ דעם ארט איז קין והבל גפארן גווארן אונ אז קין הט גזינדעט הט אים הקב"ה אראפ גנידערט אונ דעם ארט ווס הייסט ארץ דרום זאגט קין הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה דו האסט מיד פאר מריבין פון דעם ארט וואס הייסט אדמה וחייתי בער בארץ ויהי כל מצויי הרגני ווארום דארטן איז להט החרב המתהפכת דרום האט ער זיך פון זיי גפארקמין אונ אז ער הט מהרהר בתשובה גווען הט אים הקב"ה אונ גבראכט אין דעם ארט ווס הייסט ארקא איז ער דארטן גווען אונ האט גהאט דארטן קינדן • אונ אין דעם ארט איז לייכט פון דר זון אונ דארטן זייען זיי וריעות אונ פלאנגן אלי ביי מער חוץ די זיבן מיני תבואה איז דארט אויך נישט פון האנדן • אונ די קינדן פון קין זענן מיט צוויי קעפ • אמטיל זענן הוה אונ גרום אונ אמטיל זענן קלייני זיי האבין נישט קיין געה מוישבת צוא צייטן זענן זיי מצד הטוב אונ צייטן מצד הרע • אונ האבין קינדן אונ שטארבין אזוי ווי אנדרי לייט • רבי שמעון זאגט די ארקא איז אזוי איין ערד ווס איז אום גמישט פון חשך אונ פון אור אונ דארטן זענן צוויי ממונים איינר איז אין חושף אונ איינר איז אין אור דארטן זענן זייא מקטבה איינער אין דעם אנדערין אונ בשעת קין איז גיקומין אהין האבין זיי בידי זיך משתף גווען אונ האבין גמאכט שלום דען זייא האבן געקן אז קין וועט האבן קינדן מיט צוויי קעפ איינר מצד אור אונ איינר מצד חושף אונ ווען דר אור איז שולט איז דער פח מנצח דעם אנדערין דרום האבן זיי גמאכט אלץ איינס אונ דער ממונה פון אור הייסט קסט"א אונ דר פון חשף הייסט עפר"א אונ זייער צורה איז פון מלאכים קדושים מיט זעקס פליגל איינר בצורת שור אונ איינר בצורת גשר אונ אז זיי זענן פנאנד האבן זיי צורת אדם ווען זיי זענן בחושף זענן זיי זיך מתהפך אזוי ווי די צורה פון אשלאנג מיט צוויי קעפ אונ זייען אזוי ווי אנטש אונ שוועבין אין תהום אונ וואשן זיך בים הגדול

אונ אז זיי קומן צו דעם ארט פון עמו ועמיל דר שרעקין זיי זיך אונ דר וועקין זיך אונ שפרינגן אין די חרי חושף פון מורא אונ זייא מיינן אז הקב"ה פנעקט זיי פערדין צום דין אונ צוויי ממונים שוועבין אין ים הגדול אונ פליהן פון דארטן אונ גייען ביי נאכט צו דר נעם די מוסר פון די שרים ווס די מלאכים האבן זיך מנעה גווען אין איר אזוי ווי עס שטייט ויראו בני האלהים את בנות האדם אונ זיי ווילן צוא איר געהענין שפרינגט זי אונ אונעק אונ זעקס מוונט מייל אונ מאכט זיך אין ווי פיל ארלייא ציורים פדי די לייט זאלן זיך מנעה זיין נאך איר אונ די צוויי ממונים שוועבין אונ דער גאנצער וועלט אונ קערין זיך ווייער אום אויף זייער ארט אונ זיי דר וועקין צו די קינדן פון קין מיט דעם יצר הרע צו גווינגן קינדן • דר הימל ווס דארט איז נישט אזוי וויא דיא הימל אונ די ערד איז נישט אזוי ווי די ערד זיא ציהט נישט אום אזוי זיך קיין תבואה אזוי ווי די ערד אונ אונ די צוויי ממונים עפר"א קסט"א זאגט דר פסוק (ויס"ה) אלהים די שמיא וואקא גו' דס מיינט מען זייא וועלן פאר לארין ווערין אונ וועלן שון נישט שולט זיין • אדם הראשון איז גווען אין דעם ארט אדמה ביי ער האט גווינגן זיין זון שבת אונ פון דארטן איז ער ארויף גנאנגן דרייא מדרגות פון קין ביי ער איז גיקומן צוא דעם ארט ווס הייסט תבל ווס דס איז די גרעסטע מדרגה איינר אלי ווי ער איז גקומן צו דעם ארט פון דעם בהמיק וואס ער ווערט אויך גירופן מיט דעם נאמן ארץ אונ אדמה דס ער שון איינר גשפונגן דרייא מדרגות גיא נשיה ציה : (גיא) איז איין גרום אונ אפרייט ארט דארט איז די ליינג אונ פרייט פון דעם גיהנם • אונ אין גיא נשיה ער דארט זענן פון שפרייט גווארן דר דור הפלגה ווס זייא האבין דעם מנדל גיבויט אונ זיי האבן דארטן גוואונן קינדן ווייל זיי האבן דען צעריינט דעם מלך עליזא אונ ווייל זיי איז נאדונט צום פייער ווס פרענקט תמיד אין גיהנם דרום זענן דארטן די לייט גרויסע עשירים זיי האבן דארט עפרות נהב אונ אכנים מוכות אונ ווען איינער פון דאנע קומט אהין גיבן זייא אים וואס ער וויל אונ זייא ברענגין אים אויך צוא צייטן צוא דעם ארט נשיה דען פון געסט ער אלץ אונ נאך דעם גייט ער אראפ צוא דעם ארט גיא אונ ווייסט נישט וויא ער איז גיא איז אין מיטן פון די שבעה ארצות דאס איז גיא כן הנוס אונ פון דארטן גייט ארום איין רצונע אהער אונ עס הייסט אויך גיא כן הנוס אונ דארט איז דיא מיר פון דעם גיהנם אונ אלי לייט וואס וואונן דארט ווייסן אלי תכמות אונ דארט זייען זייא אונ פלאנצין נאר קיין וויי מיט די זיבן מיני תבואה איז דארט נישט דא • אין דעם ארט זייען זענן קלייני אונ קורצע מענטשין אונ האבין נישט קיין נאז נאר צווייא לעבן דר אמום זאל ארום גיין אונ ווס זייא מנען פון געסין זייא תיכף דרום הייסט עס נשיה דאס איז מיינשט פאר געסין זייא זייען אונ פלאנצן בוימער אונ האבין אויך נישט דיא זיבן מיני תבואה • זיה איז אין ווייסט ארט דען ציה איז מיינשט ווייסט אונ שרוקן דארטן זענן לייט אין שוין גשמאלט אונ דרום ווייל עס איז איין שרוקן לאנד דרום זייא ווערין גווארן פון קאלטע וואסער אזוי גייען זיי דורך דר וואסער אונ זייא זענן בני אמונה דאס הייסט בגלייבטע מענטשין מער פון די אנדערע לייט אונ צוויישן זייא איז פאר האנדן שיינע דורות אונ גרויס עשירות אונ זייא זייען ווייניג ווייל דאס ארט איז שרוקן אונ פלאנצן ביימער אונ זענן נישט מצליח אונ זייער חשק איז נאר אהער פון אלי וייער ערדין עסין זייא נישט קיין פרויט נאר דיא וואס

פרשת

בראשית

והאזען אין חבל ד'א איז איפֿר אלי אזו וויא עס שטייט והוא ישום חבל
 בידו און דער תבל איז אויס גימלישט דס דרינען זענען די גשמאלטן
 פון אלע ערדן און אויך אלע געקען פון ששה אַרצות איז פר האַנגן
 אין דרינען תחומין און מקומות וואס ווערן אזו גירופין וויא דיא
 אַרצות אין אלע אידע ערשער איז אויך פאר האַנגן בריות משונות
 אייגס פון דעם אַנגרין אזו וויא דארטן ררוף האט דוד גיזאַנט סה רבו
 מעשך ה' :

רבי יצחק זאגט פון דר צייט וואס קן האט גיברעט צו תבל און איז
 גיזעסין אין דעם לאנד נוד האט זיך אַרס אפֿ גשייד פון זיין ווייב
 נאך די הונקרט מיט דרייסיג יאר האט זיך אַרס ווידר מדרב גווען מיט
 זיין ווייב און האביו גיהאט סה אַבער קין והבל זענן גיט גינען אין
 דעם גישמאלט פון אַרס נאר ברמות עליונים און בייא שת שטייט
 ויולד בוסותו ככלטו זאגט רבי שמעון ווייל אין די קל שגה האט ער פון
 זיך אפֿ גיטאן די ויהמא פון דעם נחש דרום אז ער האט זיך דר נאך
 פֿהעקט צו תורה האט ער גיהאט כדמותו ככלטו אימליכר מענטש וואס איז
 מטימא זיין וועג אזו צידט ער אויך זיך ארוף רוחות הטומאה און זיי
 ווערן פֿהעקט אין אים • וואול צו דיא צדיקים וואס גייען בדרב הלשר
 זענן צדיקי אמת און זיי און און זייערי קינד שטייט כד ישראל וכו' ויישו
 איז זאגט רבי חייא נאך דס שטייט וואחות תובל קון געט ווייל זיי האבין
 אלי מונה גינען מיט דר געקחה און די בני האלהים עזא ועואל האבין זיך
 גאך איר מנעה גינען זי איז די מופר פון די שרים און זי איז ארויס
 גיגאנגן מצד קן און זיא מיט ליליה איז קמונה אויך אסכרה פון דיא
 קליינע קינדער רבי אפֿא פֿרענט מיר האבין האך גילערניט אז דיא
 שרים שטארבין פאר וואס שטארבט זיא גיט און געקט
 נאך • זאג רבי חייא די דרייא געט ווליל ואגרת בת סחלה נוס וייא קומין
 ארויס פון איר פח די ועליו לעבין ביז הקבזה וועט מבער דעם רוח
 הטומאה פון דר וועלט • זאגט רבי שמעון ווי צו די לייט וואס וייא
 וייסין גיט און זענן גיט מושגיה און קעקן גיט און זיי זענן פֿר שטאפט
 זען ווען מען זאל גינען געבין רשות דיא אוגין צו זעהן וואלטן וייא
 זיך גיט געקענט פֿר וואונדערן ווי אזו מען האט אקיום אויך דר וועלט
 פֿר די שרים און פון דר געט קומין ארויס דיא שרים דרום מוז מען
 זיך משהר זיין אין וואסר אפֿ צו טאן איר שומאָה :

ה ספר תולדות אדם רבי יצחק זאגט הקבזה האט גיוויזן אַרס הראשון
 אלי צרות פון אלי דורות און פון אלי מושלים ווס וועלן זיין אויך
 שראל ווי ער האט גיוויזן צו דוד אז ער וועט זיין איין נפל און וועט
 איר גיט לעבין האט ער אים פון זיינע יארן גישענקט זיבעציג יאר
 דרום האט דוד גיזאַנט (תהלים צ"ב) כי שפחתני ה' בפעלתי דין ווערק האט
 זיך משיח גינען כמעשי ידד אינו דען אַרס איז גינען דיא מעשה ידד פון
 לשי ווארום אַרס האט גידארפט לעבין מוויינט יאר האט ער אים
 וועק גישענקט זיבעציג יאר און אז אַרס איז גיקומען צוא דעם דוד
 ון רבי עקבא האט ער זיך גיפֿרטייט מיט זיין תורה און האט זיך מצער
 ווען מיט זיין טויט דען ער איז גינען פון דיא עשרה החגי מלכות דאס
 שטייט וז ספר ווארום אז אַרס איז גינען אין גן עדן האט אים הקבזה
 ראפ גישקיט איין מפר דורך דעם מלאך וי' ער איז דר כמונה און
 גלי סודות עליונים הקדושים און דרינען איז גינען ע"ב מיני חכמות ווס
 ען האט גיט מנלה גינען צו די קדושים עליונים און אלי ע"ב חכמות איז
 זאגט גינען אין דעם ספר ווי דר ספר איז גיקען צוא אַרס האבין זיך

צו אים איין גיזאַמלט דיא מלאכים עליונים צו הערין און צו וויסן
 די סודות האבין זיי גיזאַנט ויסח על הכסמים אלהים על כל הארץ כבוד ; באותו
 שעה איז גיקומין צו אים דר מלאך הדי הקודש און האט אים גיזאַנט
 דו אַרס פאר פֿארג דעם פֿבוד פון זיין הערין דו זאלסט נאר אליין
 לערנין אין אים אזו האט ער אים פֿר פֿארגין דער נאך אז ער האט
 גיזינדיקט און האט ער גינען די מנעה פון זיין הערין איז דר ספר
 אונזעק גיפֿלויגין פון אים האט זיך אַרס גקלאפט איז קאפֿ אריין און
 האט גוויינט און איז אריין גיגאנגן אין סי גיהו דאס איז
 איין טיף פון די פיר טייכן ווס גייען פון דעם גן עדן און איז גיזעסין
 אין אים ביז אין האלו און דס וואסר האט אים גימאכט שפאלטן אין
 זיין לייב און זיין צוהה איז נשתנה גינארין באותו שעה האט הקבזה
 מרמו גינען צו רפאל האט ער אים ווידר גיבראכט דס ספר און ער
 האט אין אים גילערניט איז דאס ספר גיגאנגן בירושה צו זיין זון שת
 ביז צו אברהם אבינו האט ער אויך גילערניט אין אים און האט פון
 דארט גינען דעם פֿבוד פון הקבזה אויך האט מען גיגעבין איין ספר
 צו חנוך ווס ער האט דארט גיזען פֿבוד הקבזה און אלי אוצרות
 עליונים זענן היינט איפֿר גענטפֿרט צוא אים ער איז אמלאך און
 טוט דאס שליחות פון הקבזה און ער געמט אלי טאג מאה ברכות
 און איז קושר קשרים צו זיין הארין און הקבזה האט אים ארויף גינומן
 ער זאל פֿר אים משמש זיין אזו וויא דר פסוק זאגט כי דקח אותו אלהים
 בשעת הקבזה האט אים ארויף גנומין האט ער אים גוויזן כל אוצרות
 עליונים און דעם עץ החיים מיט אלי בלעפר און צווייגין דאס זייא
 זענן גרוסי סודות : זפֿאין זענן די חסדי עליונים וואס צו זייא איז
 נתגלה גינארין די חכמה עליונה און עס ווערט פון זיי אייביג גיט
 פֿר געטין אזו ווי דער פסוק זאגט סוד ה' דראו ובריתו להודיעם רבי יצחק
 זאגט פון שת זענען ארויס גיקומין אלע צדיקים וחסידים דער נאך
 האבין וייא זיך מתפשט גינען און האבין מוליד גינען און האבין
 זיך גילערניט מלאכות די וועלט מכלה זיין מיט כלי זיין שפֿיזן און
 שווערן דס דורך דעם האט מען גיט גאקערט און גיזייט קיין פֿלעד
 ביז נח איז גיקומן און האט זיי ממש גווען דיא פֿלים פון אקערן און
 דר נאך האבין וייא שון גיאקערט ווארום פֿריער האט מען גאר גיט
 גקענט אקערן אפילו זיי זאלן גינען האבין מיט עפים מחמת דיא
 ערד איז גינען פֿר שאלטן אז מען האט גיזייט ווייזן האט גינארקסין
 דערנר און דר נאך שטייט שון עוד כל ימי הארץ ורע וקציר מען האט שון
 גיזייט און עס האט גינארקסען תבואה : זאגט רבי אליעזר הקבזה
 איז אן גיפֿרטייט צו געבין איין רוח אויך דער וועלט מען זאל אייביג
 לעבין אזו וויא דר פסוק זאגט וסחה ה' אלהים דמעה מעל כל פנים והרפת עמו
 יסיר וכו' כי פ' ה' דבר רבי אלעזר זאגט אין די מעג פון דוד אנוש זענן
 דיא לייט זייער קלוג גינען און האבין מיט זייערי חכמות גיקאנט
 אויך האלטן דיא חילות השמים זיי זאלן גיט קענן מיט זייער פח
 טאן ווארום אז אַרס איז פֿר טריבין גינארין פון דעם גן עדן האט ער
 אויך זיך גיצויגען דיא פוחות החיצונים וואס זייא הייסען שופי אילנות
 בלעפר פון דעם בוים פון די קליפות וויא ער האט אין דרינען עוסק
 גינען אזו האבין זיי זיך אין דרינען מדרב און עוסק גינען ביז אנוש
 איז גיקומין און האט גינען די חכמה איז זייער חשוב אזו האבין
 זיי אלי אין דרינען עוסק גינען און די חכמה האט זיך מתפשט גינען
 ביז דעם דוד הקבול און אלע זייערע מעשים איז אלץ גינען צוא

פרשת בראשית

אין העקשמן כבוד און ווייזט אלי צדיקים וחסידים ווס זענן פון אים ארויס גיטויקען און זיי יירשיגען דעם כבוד גדול אין גן עדן און אלי אבות זאגן סה יקר חסדך אלהים וכנו אדם ככל נפשך יחסיו זאגט רבי יוסי די באנצע וועלט איידר זייא שטארבין מוזין זייא זעהען דאס פנים פון אדם הראשון. צו ווייזן גדות אז זייער מויט איז פון זייערע קטאים. גיט פהמא אדם הראשון אזו ווי מיר האבן גילערניט אין מיתה בלא חטא קיין שום מענטש שטארבט גיט אן קטאים נאר דריי מענטשין זענען גשטארבין פחמת דער עצה רעה פון דעם נחש הקדמוני. און די זענן זייא. עמרם דר פאמעד פון משה. און לוי ובניו און אמיל זאגן ישי דר פאטר פוןהוד הכהן. זיי האבן נאר גיט גיזינדט נאר פחמת עס איז נגזר גווארין מיתה אויף דר וועלט פחמת דעם נחש הקדמוני זענן זיי אויך גישטארבין. קום און זעה דר דוד פון נח האבין גיטאן זייערע קטאים בפרהסיא פון אלי. רבי שמעון איז אמאל גיגאנגען אין דיא מויערן פון מבריא האט ער גיזעהען אז די מענטשין זענען זיך מביטא אזו וויא דער דוד הכובל זאגט רבי שמעון ווי קימט דס אז זייא זאלן אזוא דער צענדען זייער הערין אפינטליך. האט ער גיגעבן זיינע זאגן אויף זייא זענען זייא אריין גיטארבן גיטארבן אין ים הדרך אזוינט. קום און זעה אלע זינד ווס ווערין גיטאן אפינטליך זענען זייא דוחה דיא שכינה פון דר וועלט. דר דוד הכובל האבין זיך גיהאלטן פנארה און האבין גיזינדט בפרהסיא און האבין דוחה גיזען די שכינה פון דר וועלט ביז הקב"ה האט זיי דוחה גיזען פון דער ערך דרום שטייט אין משלי הגו רשע לפני סוף הגו פינים סכפה וגו' הנפילים היו בארץ בימים הרם רבי יוסי זאגט דאס זענען עוא ועואל זייא זענען גיזען פון דיא מלאכים אוף זיי שטייט ועוף יוסף על הארץ און אז זייא האבין מזרר גיזען אין הקב"ה האט ער זייא אראפ גיטארבין פון זייער קדושה עלינה און זענען גראב מגושם גיטארבן אין דעם אויר פון דער וועלט אז זייא קענען שוין זיך גיט אים טאן פון זייער מבלש וואס זיי זענן דרינגען אן גיקלייד גיטארבן אין דעם גישטאלט פון דר וועלט דער נאך האבין זייא זיך טועה גיזען נאך דיא נשים יפות און האבין מינה גיזען זייא זענען נאך פאר האנדן עד היום זיי האבן גבאט קינד וואס הייסן בני אלהים ענקים גבורים: מדרש רות. ויראו בני אלהים את כנות האדם רבי חנינא זאגט דאס זענען עוא ועואל דס זיי האבין מקמרג גיזען אוף מענטשן דס זיי הקב"ה אראפ גינדערט און זענן פון גרעפט גיטארבן אין דעם אויר פון דער וועלט און ביי אלי מלאכים איז גיט אזו חאמשי אז זיי קוכן אוך אוף דר וועלט מוזין זיי זיך אויך אן קליידן מיט דעם אויר פון דר וועלט אָפּר דר נאך מוען זיי זיך דר פון אים אָפּר די מלאכים האבין זיך אזו פון גרעפט אז זיי קעגן זיך שוין גיט אים טאן דר פון רבי קמסא זאגט עס שטייט עושה מדאכו וחות. מסותו אש ליהם עס איז פון האנדן מלאכים פון רוח און מלאכים פון אש און פון דעסט וועגן זענן זיי שלום צווישין זיך און אז זיי קוכן אראפ מיט די צווייא מדות אוף דר וועלט ווערין זיי פון גרעפט מיט דעם אויר און אז זיי זענן אינגלן זיבן טאג פסדר קעגן זיי גיט ארויף גיין און דרום שטייט ויראו בני אלהים את כנות האדם ווארום שטייט כי טובות הנה דס מיינט מען זייער שיינקייט איז גיזען אזו וויא דאס ליבמקייט פון אויבין אז זיי האבין דא גיטארבן קינד דס זיי הקב"ה גנומן און דס זיי אריין גבראכט אינטר דיא דריי חשך דס זיי הייסן דריי קום און דס זיי אן גבונדן מיט אייזערני קייט

אין וואגן ווס ער קאן גיט צו רימן ווערין. קום און זעה אז הקב"ה זעט איין דין אין די רשעים חאמשי זיי וינדן פון אים זייער פון דעסט זענן איז ער זיך אויף זיי מרחם און גרענקט אז זיי זענן זייני מעשה ווי דס ער דס זיי בשאפן און איז זיי מארק אף און ווארט זיי און זעט חס אויף זייא. ווסם ה' על הרעה אשר דבר לעשות לעמו רבי יוסי זאגט עס פלשט למזכה ווייל זיי זענן מעשה ידיו דרום דס ער אויף זיי חס וועב אל לבו ווייל זיי האבן גיזינדט פון אים. און רבי חזקיה זאגט זעט לרעה ווען הקב"ה ווייל פון לירין די רשעים פון דר וועלט איז ער זיבול מקבל תנחומים אוף זיי גלייך ווי זיי זענן פון לירין גיטארבן און זעט ער איז שוין מקבל תנחומים העלפט שוין קיין תשובה גיט אָפּר זייער העלפט זיא תשובה. רבי חנינא זאגט וינסם ה' ער דס זיך מנחם זעט משלים גוען ווס ער דס בשאפן דעם מענטשין אוף דער וועלט זעט דעם גשטאלט פון די מלאכים פון אויבין דס די מלאכים האבן זעט אָפּ גגעבן כבוד אזו ווי צו הקב"ה כביכול אזו ווי עס שטייט אין הלוי (ח) ותהדרה מעט מאלהים וכבודו והדר העשרו און אז ער דס גיזינדט זעט ער זיך כביכול מצער גוען ויחעב אל לבו ווייל די מלאכים האבן גיט זאלט מביט זיין אויף דער פריצה פון דעם מענטשין און האבין זאגט סה אנש כי תוכירו און היינט האבן זיי איין פתחו פה זיי האבין עכט גזאגט. רבי יצחק זאגט ויחעב אל לבו הקב"ה איז זיך גיט משלח זעט ער שום איין דין אין דיא רשעים און דרום שטייט בצאת לפני ההלוי ויראו בני אלהים את כנות האדם ווס כביכול ווייל הקב"ה איז זיך גיט שמח אין דר מבלה פון די רשעים און דרום האבן די מלאכים קיין זייער גיט גיטאנט בשעת די מצרים זענען דער מרוקען גיטארבן דען עס שטייט אין (שמות כז) ולא קרב זה אל זה כל הלילה דאס מיינט מען דיא מלאכים האבין גיט גיזעהענט שירה צוא זאגן ווארום הקב"ה האט זאגט מיין מעשה די ווערין דר מרוקען און איר ווילט זאגן שירה. דרום אז אדם האט גיזינדט איז הקב"ה כביכול גיזען אין עצבות און אט גיטאנט צו אים דו אדם האסט גימאכט שלאף דעם פח העליון וחוטו עשה איז זיין ליכט פינגער גיטארבן און הקב"ה האט אים פון דריבין פון דעם גן עדן און האט אים גיטאנט איך האב דיך אריין גבראכט אין גן עדן לעבדה ולשמרה דו זאלט מברייב זיין קרפנות צום זיך האסטו פוגם גיזען אין דעם מזבח און האסט גיט מקריב גיזען זיין היינט און ווייטר זאלסטו זיין לעבד את האדמה און דס אויף אים זיך גיזען מיתה און פון דעסט וועגן אז ער איז גשטארבן דס הקב"ה זיט ביהאלטן אין דר מערת המכפלה ווס איז גיט ווייט פון דעם גן עדן און אז אדם האט גיטאנט דס גיטאנט אז עס איז גיט ווייט פון דעם גן עדן דס דר גימאכט די מערה פרי ער מיט חנה זאלין דארטין ליגן ער דס ארטן געזען אז אקליין ליכט גייט אריין פון דעם גן עדן אזו דס ער דר צו גילקסט דען דארטין איז נאהענט צום גן עדן קום און זעה עס ערמט גיט אפילו איין מענטש אָפּ גיטאן פון דר וועלט ביי ער זעהט ריער צו אדם הראשון און אדם פּרענט אים פון ווס גיטאנט אונזעק פון דער וועלט ענטפערט ער אים איפּר דיר ווייל דוא האסט גורם ווען מיתה צו דער וועלט זאגט ער מיין קינד איך האב נאר איין בינה גטאן און בין דרויף גשטראפט גיטארבן מביש דו האסט גטאן מה וּבְמִדַּת עֲבִירוֹת זָאָגְט רַבִּי חֵינָא נֶאֱחָד עַד הַיּוֹם שְׁמִיט אָדָם אֶלִי טָאָג וְגוֹ וְעָתָה דִּי אֲבוֹת צווייא מאל אין טאג און איז פאר זייא מתנדה אויף זיין קטא און היינט זיי דאס אָרְט ווס ער דס גהאט אין גן עדן

פרשת

בראשית

אז די פגיו קען זענען איין גוונקען גווארן אין חתום רבה פלעם הרשע הט גואגט מן אים יחני כלק סלק מואב מהררי קדם אבנ איו ווי זיי האבן תחילת מורד גווען אין הקב"ה אזו זענען זיי היינט אויך נאך מורד און לערנען פיישוף און זענען מסתוים פסליא של מעשה אבנ איו ווען זיי זאלן גיט זיין פון שלאסן אין די איינציג קייטין וואלטן זיי חרוב גמאכט די וועלט און דארטן אין די הרי חושד ציהען זיי ווער חיות פון צפון זייט דאס פון דארטן האבן אלי קליפות חיות :

וואמר ה' אסחת את האדם רבי יוסי הייבט אן עם שמיים (ישעיה נה) כילא מחשבותי מחשבותיכם קום און זעה אז אפענטש וויל זיך נוקם זיין אין דעם אנדערן שווייגט ער און זאגט גיט פריער אויס פרי זענער זאל זיך גיט היטן פון אים אפער הקב"ה איז גיט אזו ער טוט גיט קיין משפט אויף דר וועלט ביו ער רופט פריער אויס און איז מודיע צו אלי • ווארום קיינר קען אים גיט ווערן ער זאל גיט טאן און קיינער קען זיך גיט היטן פון הקב"ה ווארום קען גיט פשטיין אונסקען אים • הקב"ה הט גואגט צו נח אסחת את האדם ער הט זיי מודיע גווען דורך נח און הט זיי התראה גמאן עמלכי מאל און זייא האבן גיט גואלט פאלגן דר נאך דער אויף זיי גבראכט דעם מבול זענען זיי פאר לארן גווארן פון דר וועלט :

ויקרא את שמו נח לאמר זה יחמנו רבי יוסי זאגט חן איז די אותיות פון נח ביי די צדיקים ווייזט זייער נאמן אוף גומץ פון נח איז גווארן מצא חן און ביי די רשעים ווייזט זייער נאמן אוף שלעכץ אזו וויא עם שמיים וויר ער בכור יהודה רע כעני ה' איז פון דעם גאמן ער גווארן רע אז נח איז גבארין גווארן הט ער געהן אז די זייט זענען גרויס רשעים הט ער זיך פון זיי פון באהנין און הט דארטן גדינט השירה ער הט גלערינט אין דעם ספר פון אדם הראשון און פון חנוך • קום און זעה ווי אזו הט נח גיוואקסט אז מען דארף מקריב זיין קרבנות נאר ער הט גלערינט אין די ספרים הט ער דארטן גפונן מיט זיין חכמה אז דא וועלט הט נאר אקיום אוף די קרבנות און ווען די קרבנות זאלן גיט זיין וואלט די וועלט קיין קיום גיט גהאט און די עליונים וואקטן אויך קיין קיום גיט גיהאט :

מדרש הנעלם

בראשית ברא אלהים ונר רבי יוחנן הייבט אן עם שמיים בחכמת יבנה בית אפענטש דארף צוא זיין איין חכם אויף דער וועלט היינז פריער בויען אשטייב דר נאך פלאנען אנויין נארטין ער זאל האבן פרינסה דר פון דער נאך זאל ער געבן אויב מיט איר האבן קינדער געט ער זיי דר מיט מפרנס זיין • גיט אזו ווי די שופים ווס טוען פון קערט • דען רבי סימון הט גואגט דר וואס געמט פריער אויב און הט זיא גיט מיט עפים מפרנס צו זיין הייסט ער פרייא פון מצות אזו ווי דר פסוק זאגט במתים חמשי ווארום ווייל ער דארף תמיד נאר עוסק זיין אין דער פרינסה • גיט פבעבודת הבורא איז ער פרייא פון מצות אזו ווי איין מת • רבי יהודה זאגט עם איז גלייך ווי ער געמט איין אפ גאט צו זיך • דען רבי יהודה הט גואגט תחילת פלעגן דא חכמים תסידים געבן ווייבר • און פלעגן פארט אוועק לאזן חיי עולם הוה און האבן עוסק גווען בתורה ובמצות אין עבודת הבורא אפרי בוכן הוה דעם די וועלט איז טרוד נאך פרינסה דרום מוז דר מענטש פריער בויען אשטייב און אן גרייפן פון וואגן ער זאל פרינסה געבן זיין ווייב

און קינדער און דר נאך זאל ער געבן איין ווייב אזו קען ער דינן הערין און עוסק זיין בתורה אזו ווי די חכמים האבן גואגט אס איז אין תורה : רבי יהודה זאגט אז אפענטש געמט איין ווייב הייסט עכר ה' דען זיין הארץ איז שון ריין פון עבירות ער דארף גיט קיין אויף קיין פריענדי ווייבר און איז חכמים ולא תתורו אחרי לבבכם ותארי עו אשר אתם זונים אחריהם דרום גיהער דער מענטש פריער בויען איין ווי און זיך זעהן איין פרינסה און דר נאך געבן איין ווייב • מיר זעהן דר הקב"ה הט פריער ב וואט די וועלט און הט זיא גינדנד פועסט און הט אן גרייט אלערזיי פרינסות בהמות חיות עופות פיש יר בייכר דר נאך הט ער דעם מענטשן בשאפן מיט זיין ווייב • און זי הט גוואונען קינדער און הט גמאכט איין ישוב אויף דר וועלט אין בית ווס הקב"ה הט גבואט און דרום שמיים בראשית דאס מאכט וואס און אימליכר מענטש גהער זעהן אז ער זאל זיך קובע זיין צו צו דר תורה האמשי ער איז עוסק בדרך ארץ וכלאכה אדער במצות פון דעם ווען זאל ער זיך מאכן אלי טאג איין זייט צו לעען שיעור שניהם מסכתא עון • אויב אפענטש וויל זאגן אויך בין איין מיר פון אנרויכר משפחה עם איז גיט זיין אויך זאל טאן אמלאכה • דר הט זיך הקב"ה גפעדרט און הט אליין גמאן אמלאכה אזו וויא שמיים בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ דרום גיהער מען זיך לערנן פון השירה אויך צו טאן אמלאכה • און דרום הט ער בשא אדם צום הינטרשטין אז ער הט שון אלץ גמאכט שמים וארץ וכל ער הט אים גואגט ביו אהער האב אויך עוסק גווען במלאכה און היינט און ווייבר זאלט דוא שוין עוסק זיין במלאכה דרום שמי בראשית צום ערשטן איידר ער הט בשאפן איין מענטשן ברא אלהים גאט אלדינג בשאפן רבי יוחנן זאגט נאך ווס איז דר מענטש בש גווארין בצלם אלהים אזו וויא עם שמיים ויבא את האדם בצלם עם איין משל צו איין מלה ווס ער איז מושל אויף איין מדינה האט גבויט אלערליי בנינים און אפ גאסטן צו דער שטאט און דא גא מדינה איז משועבד גווען צו אים אמאל דער צום הוה גירופן גאנצי מדינה און הט איבר זיי געעצט איין שר און האט זיא נח פיו אהער האב אויך מיד מסריח גווען צוא אלי אייגער פדערפ פון ריכטן צו מאכן טירן שלעסר אפ גאסטן פון היינט און ווייבר דר שר גלייך אזו ווי אויך ער וועט מושל זיין אויף דער מדינה גר ווי אויך צו בויען און אויך אלי יאבן דר נאך האט ער דעם שר אזו אן גואגט ער זאל משגיח זיין אויף דר מדינה צו בויען און פון ריכטן די שלעסר פון דר מדינה און אלץ זאל צוא אים משגיח זיין און מען זאל פון אים מורא האבן אזו וויא פון דעם מלה אז אזו אויך הט הקב"ה אן גואגט בשעת ער הט בשאפן אדם הרא און דרום שמיים וטוראכס ותחכם היה על כל חית הארץ דרום שמיים א

בצלם אלהים עשה את האדם :

רבי יוחנן איז גגאנגן פון קיסוד קיין לוד און רבי חניא בר אבא אויך גווען מיט אים זענען זיי גיקופן צו איין פעדע זאגט רבי יוחנן פעלד איז גווען מיינס האב אויך עם פון קופט פרי אויך זאל דר חוכה זיין צו דר תורה זאגט רבי חניא און וויינט פון ווס האסטו דיר גיט גילאט אויף דיין עלטר זאגט ער אויך האב פון קופט אז ווס איז בשאפן גווארן אין זעקס טאג און האב דר פון גקופט אז ווס איז בשאפן גווארן אין פערציג טאג אזו ווי דר פסוק זאגט

פרשת

בראשית

ה כתר ארבעים יום ומרבעים לילה און איה האב מיר גיקופט חשובי זאכן
 ג גרום דס איז ענת תושיה חכמה ונבורה און ווי דר פסוק זאגט לי ענת
 תושיה אני בינה לי גבורה אז רבי יוחנן המ גילערינט תורה המ ויין פנים
 זוכמן וויא די זון אוף אים המ מען גרייענט דעם פסוק וואהביו כצאת
 מש בנבורתו רבי יצחק זאגט דיא תורה הייסט תושיה דס איז מייטש
 לאף דען זיא מאכט דעם מענטשין שלאף דאס איז אז ער הייבט
 לשט אן צו לערנין אפר אז ער לערינט שון שטייט לי גבורה דען צום
 לשטין מוז ער מלחמה האלטין מיט דעם יצר הרע אונ מוז זיק
 גיניגן ויין גוף אונ זיצן אין בית המדרש ביו ער ווערט גוואנט מיט
 דיה אונ חכמה אונ מעשים טובים בקומט ער די גבורה צו האלטן
 מלחמות ה' און ווי דר פסוק זאגט על כן יאמר בספר מלחמות ה' :

אמענטש וועט לערנין במעשה בראשית דיא מעשים פון איינליכן
 מאן וועט ער וועלן פרענין ווארום דס איז אונ דס איז דרום שטייט
 וירא אלהים כי טוב עם איז השיית אזו וואל גיפעלן ברארפטמו גיט פרענין
 דרוף . אדף לערינט אונ דיא תורה דיה ארץ אז אמענטש זאל זיק
 גיט באריכן מיט ויין זאך איידר עם ווערט פארטיג דען מאכט וועט
 אין דריין ויין אחרון וועט ער בלייבן אליגער דרום האמשי השיית
 המ דאך פריער גוויסט אז עם איז גוט המ ער פארט גיט גילשמעלט
 אז עם איז גוט ביז ער המ עם גומר גיווען . און גפינן מיר פמה מאר
 אין דער תורה אדף בייא מדום שטייט ארדה נא וראת האמשי הקב"ה
 האט אלץ גוויסט אונ המ גיט גיארפט אראפ גידרין שרייבט אונ
 די תורה פרי מען זאל זיק פון אים אפ לערנען דען דס בית דין זאל
 גיט פסקן איין דין דיה ויער שכל גיערט רעכט חוקר הדורש ויין
 און ווי דר פסוק זאגט וירשת וחקרת ושאלת חשב . אין דעם איז אן גקומן
 רבי אבא פרענין זיי אים די שאלה המ ער זיי גזאגט דרום שטייט וירא
 אלהים כי טוב דען ער המ אלץ גימאכט דיה ויין גיפאט היינן די ערד
 זאל מאן איר זאך . דס וואס זאל מאן ויין זאך אונ אז זיי האבן גמאן
 ויין רצון שטייט וירא אלהים זאט האט גזעקן כי טוב אז זייא האבין גוט
 גיטאן זיי האבין אים גיפאלנט דרום שטייט וירא אלהים את כל אשר עשה
 והנה טוב מאוד ער המ גזעקן אז אלי זאכן וואס ער האט בשאפן איז
 גיווען זיער גוט צוא שטיין אין ויער בשמאנד און וויא היינט זאלן
 גיט משנה ויין :

תנו רבנן דיא רבנן האבין גילערינט אלע פאג גייט ארום אפרו אונ
 זאגט דר וועקט זיק בני קדושים עליינוס אונ מוז די עבודה צו אייער
 הערן דס ער המ אייך געבן אנשמה הקדושה ווס זי איז אפ גשייד
 גיווארין פון דעם פסא הפכוד רבי אלעזר זאגט עם שטייט ויסח באסי
 נשמת חיים דס די נשמה הקדושה ווס זי קומט פון דעם פסא הפכוד .
 ביי אדם שטייט ויהי האדם נפש חיה דאס נפש חיה איז גאר איין נפש
 ווס עם איז בשאפן גיווארין פון דער ערד גיט פון דעם פסא הפכוד
 דען די תורה קלאגט זיק אויף אים אונ זאגט הקב"ה המ אים געבן
 איין נשמת חיים הקדושה פרי ער זאל האפען חיי העולם הבא צום
 סוף המ ער פר זינדיגט אונ איז גאר גבליבין ביי דעם נפש חיה ווס
 איז פון דר ערד דרום קלאגט די תורה נאך אזו אנשמה ווס ער המ
 גיהאט זאל ער היינט גאר האבן אנפש חיה אונ הקב"ה זאגט דיא
 אדם איך האב דיר גיגעבן איין נשמת חיים דען וי גיט חיים צו אירי
 בעלים דס זיא איז בשאפן גיווארין פון מיין פסא הפכוד אונ דיה
 דיני חטאים ביסטו גאר גבליבין בייא דעם נפש חיה וואס זיא איז
 בשאפן גיווארין פון דר ערד היי שווער איך ביי דיין לעבן אז דער
 ווס וועט עוסק זיין אין דער תורה אונ וועט זיא הייטן וועל איך אים
 געבן די חשובי נשמה ווס זי איז פון מיין פסא הפכוד אונ גיט חיים
 צו זיין הערין אונ דער וואס וועט גיט הייטן דיא תורה וועט ער גאר
 האבן אנפש חיה וואס זיי האפען זיק אים דר היילט דס זיי ווערן
 פר לענד מיט איר דרום זאגט קהלת מו וירע רוח בני האדם העולה היא לסעלה
 דאס איז דיא הייליג נשמה דס ויא גייט ויער ארוף למעלה פון דיא
 צדיקים ווס זיי הייסן אדם ויהי הבהמה היורדת לספא לארץ דס איז די נפש
 חיה וואס ער איז בשאפן גיווארין פון דער ערד . זאגט רבי אלעזר
 ביז דייציין גאר המ דר מענטש גאר דעם נפש חיה דר נאך איז ער
 זיקה גיט מען אים דיא נשמה הקדושה וואס זי איז מפיא הפכוד

זאכום
 הייבט אן עם שטייט הצדיק אכר וזין איש שם על לבו אנשי החסד נאססו
 ו סבין כי מפני הרעה נאסס הצדיק מיר האבין גילערינט אז הקב"ה ועהמ
 עם איז גיט דא קיין צדיקים אויף דער וועלט אונ עם איז דא פיל
 זעיס דענקט מאל מוז ער איין דין איין זיי זאגט רבי תנחום אזו ווי
 מעשה הגוף איז מיט דר נשמה אזו מוט הקב"ה מיט דער וועלט
 און אז דר מענטש זינדיגט נעמט ער ארויף ויין נשמה אזו אדף דר
 זיק איז דיא נשמה פון דעם לשע דרום נעקט צוא הקב"ה דעם
 זיק וואס ער איז די נשמה דס מיינט דר פסיק יקו המיס אל פקום אחר
 ס מיינט מען די צדיקים זיי זאלן איין גיטאן ווערין צו יענר וועלט
 איז איין פקום מייחד צו דר נשמה אזו בלייבט דר גוף מרוקין אן
 דר נשמה ותראת היבשה דיא רשעים ווערין שון ווערן אן געזען צו דין
 ארום עם איז שון קיינר גיט דא ער זאל אויף זייא גינן ויין אונ קיין
 זשים מוזים האבן זיי אדוהניט עם זאל אויף זיי גינן ויין דרום ווערין
 גיווען : אויף שטייט אז אהרן איז גשטארבן ויראו כל העדה כי גוע
 חו לזיען גיט ויראו גאר ויראו זיי ווענען ווארין גיעהן דען דר גינן
 גשטארבן ווארום פל זמן די צדיקים יענין אין דור קען דר מרת
 זיין אין ווי גיט שולט ויין אזו וויא דר פסוק זאגט ויאמר להשירים לולא
 חיי בחיורי גר אונ ווען הקב"ה מוט איין דין איז די רשעים נעמט ער
 זיער אוועק די צדיקים עם איז אמשל צו איין עשיר ער האט איין
 רטיין אמאל איז ער אריין גינאנגן אין גארטן האט ער גיזעהן
 רטיין דערנר המ ער זיי גהייסן אפ האקין דר נאך המ ער דארטין
 זעהן שייני רויזן וואקסן זאגט ער פון ווענין דיא רויזן וועל איך
 זן דארטן לאזן די דערנר אוך שטיין . דר נאך אז די רויזן האבן
 גהויבן זיער שמעקן המ ער זיי אויס גריסן אז ער האט זיי שוין
 יס גריסן זאגט ער אצונד איז שון צייט אז מען זאל די דערנר אום
 יסין פון דאנין אזו אויך די צדיקים אז זיי ווערין אפ גיטאן פון די
 זעיס מוט ערשט הקב"ה איין דין איז די רשעים דאס מיינט דער
 פסוק דודי יוד לגנו לערוגת הבושם לרעות בגנים ולקום שושנים :

אל ר יצחק המ גיפרענט צו רבי אלעזר אז זיי זענין גינאנגן אין דר
 מדבר אונ האט אים גיזאגט איך וועל דיה איין שאלה פרענין
 דר די זאלסט מיר הייסן האט ער צוא אים גיזאגט פרענין דען דו
 סמט פראי צו פרענין ווס דו ווילסט המ ער אים גיפרענט עם שטייט
 אלהים כי טוב איז משמע אז ער המ שון אלדינג בשאפן המ ער
 שט גזעקן אז עם איז גוט אונ פריער המ ער חס ושלום גיט גוויסט
 עם איז גוט זאגט רבי אלעזר דס איז איין אזהרה צו מענטשן אז

פרשת

בראשית

יד

רבי שמעון האמאל אמאל גמאכט אגרוסי מעודה און דעם גרופין אויף דר מעודה חכמי המשניות און פיל תנאים און דעם פדעקט דיא שמוכ מיט שיעורי פלים דר נאך דעם ער גזעצט די רבנים אויף איין זייט און דעם זיך גזעצט אויף דר אנדרר זייט און איז וייער פריילעך גיווען האבן אים די רבנים גיפדענט ווס ביסטו היינט מער פריילעך פון אלי מעג דעם ער זיי גיזאגט היינטיגן טאג נידרין אראפ נשמות קדושות אויף די ארבע בנפות החיות צו מיין זון רבי אלעזר דרום בין איך היינט וייער פריילעך דען דעם איז די רעכטי שמחה און דר נאך דעם ער גזעצט זיין זון רבי אלעזר לעבין זיך און זאגט צוא אים זעה מיין קינד דען היינטיגן טאג וועסטו בקימן איין הייליג נשמה עליזנה און זאגט רבי שמעון איין זאך איז גיווארן דיא שמוכ ארום גידינגילט מיט איימל פייער זענין דיא רבנים ארום גיאנגן האבן זיי גיזעהן אז אנאנצין טאג איז ארום גיאנגן ארויף פון דער שמוכ דר ווייל איז אן גקומן רבי יוסי פרבי שמעון בוקונא דעם ער גפונן צו די רבנים זיי שטייען און פר ווינדרין זיך וייער פדענט ער צו זיי ווס איז דעם זאגן זיי דר ריזק איז פון אש של מעלה דען מען קריינט היינט רבי אלעזר מיט אהייליג קרון דר ווייל זעהן זיי דאס עס איז אראפ פיר פליגיל פון דעם גשר של אש און דעם ארום גידינגילט צו רבי אלעזר מיט זיין פאטער רבי שמעון . און רבי יוסי איז דארטן גועסטן ביז דעם פייער איז אוועק גיאנגען איז ער אוועק גיאנגן צו רבי שמעון זאגט רבי שמעון צו רבי יוסי ווס ווילסטו זאגט רבי יוסי איך וואלט גערין גיעבין מיין טאכטער צוא דיין זון רבי אלעזר זאגט רבי שמעון לאז און זיין דעם ער גירופין די רבנים און האט פר וויא אשיריך נטאן זענין זיי דארט גועסטן דריי טאג און האבן גילערניט תורה זיי האבן נישט גלאזט קיין סוד אין משניות ווס רבי שמעון דעם זיי נישט גזאגט כל ימי אלי טאג פון רבי שמעון דעם מען נישט גועהן קיין רענין בוגין דען זיין זכות האט מגיו גווען אויף דעם דור . רבי יצחק זאגט די נשמה איז תמיד אין איר בשמאנר זי דעם אקיום אוף אייביג אפער אויף דעם גפש חיה שמיים הכרת תכרת הנפש ההיא עונה בה פדענט רבי יוסי אז דר גפש חיה איז און וויא איין רוח פון אבהיקה ווארום מאכט דר פרגום אויף דעם פסוק ויהי האדם לבנש היה לרוח מסללא דעם איז מייטש איין גפש וואס ער קען ריידן און אז עס איז יוא גדיקה צוא אבהיקה ווארום ריידן די בהמות נישט זאגט רבי יצחק ווייל וייער גוף איז גיקעטין גיווארן פון גרעברר ערד פון דעם מענטשין און ווידר זיי קענין נישט קוקן אויף דעם הימיל . זיי זאלן זיין פון און איין ערד ווי דיא מענטשין און זאלן קוקן אויף דעם הימיל און ווי מענטשין וואלטין זיי אויף גקאנט ריידן . זאגט רבי יוסי דער מעס וואס דיא זאגט ווייל זיי זענין פון גרעברר ערד ווי דיא מענטשין גיפעלט מיר אבר וואס דו זאגסט ווייל זיי קענין נישט קוקן אויף דעם הימיל וויא מענטשין דרום קענין זיי נישט ריידן גיפעלט מיר נישט ווס האט זיך גיוועגן וייער ריידן אין דעם . זאגט רבי יצחק דאס איז אגרוסי הילף צו די מענטשין ווס קענן קוקן אויף דעם הימיל . קום און זעה אז נבוכדנצר איז פר טריבן גיווארן פון מענטשין און איז גיווארן איין חיה דעם ער קיין הילף נישט גיהאט ביז ער דעם גיקוקט אוף דעם הימיל און ווי דר פסוק זאגט אבא נבוכדנצר סלכא עיני לשמיא נשליח ומדעי יתוב על דר נאך אפער האט אין הימיל אריין גיקוקט איז ער ווידר צו זיין שלל גיקומין אפער פרער איז ער גיווען איין חיה רעה :

פרשת נח

היינו נאר ער וואלט גווען גהאט קינדער מצד רוח הקודש הייליג אזוי ווי די מלאכים קדושים ווס זיי לעבן אייביג און זיי וואלטן ניט גהאט קיין יצר הרע אָפּר אז ער האט גיזינדיגט און האט גהאט קינדער חוץ דעם גן עדן האט ניט זוכה גווען קינדער האבן אין גן עדן דרום האבן זיי קיין קיום ניט גהאט אין גווארצילט ווערן און דער וועלט פון נח איז ארויס גיגאנגן פון דר תיבה פון דארטן זענען ארויס גיגאנגן אלי דורות און פון דארטן זענען זיי פּר שפּרײט גווארן און אלי פיר נייען פון דער וועלט :

וירא אלהים את הארץ והנה נשחחה ווארום איז די ערד פּר דאַרפן כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ ווייל די לייט האבן פּר דאַרפן זייער וועג מטמא זיך צו זיין . רבי חייא הייבט אן עם שמיים (נוכה ג) וירא אלהים את מנשיהם כי שבו מדרכם הרעה קום און זעה בשעת די לייט זענען פרום און הייבן די מצות פונדער תורה אזוי ווערט גשמארקט די ערד און אלי שמחות ווערט און איר גפונן ווארום ווייל די שכינה רועט און דר ערד דעווענען קרייזים ותחלתונים אין שמחה אָפּר אז די לייט פּר דאַרפן זייער וועג און הייבן ניט די תורה און זינדיגן פּר הקב"ה אזוי זענען זיי דוחה די שכינה פּר כבוד פון דר וועלט אזוי רועט דר שטן און קליפות און דר ערד און די ערד ווערט פאר דארפן פון זייה און עס קומט אייטל קללות איפּר דעם גזל ושנאת חנם ולשון הרע אָפּר ווען די מענטשן זענען פרום גיבן זיי אריין איין פּח וגבורה אין דר פמליא של מעקה אזוי ווי עם שמיים חנו עון לאלהים און דורך זייערי מעשים טובים האט די וועלט אקיום און די קליפות גוועלטיגן ניט און דער ערד פּרענט ער ווי אזוי קען זיין אז די קליפות זאלן האבן אשלישה אין ארץ ישראל און מסלק זיין די שכינה פון דארטן אמער מיר האבן דאך גלעדיגט אז אין ארץ ישראל רוען ניט קיין קליפות . און אויף ארץ ישראל איז ניט דא קיין שום ממונה נאר דורך הקב"ה אליין . קום און זעה אז קיין קליפה קען מאקי ניט שולט זיין אין ארץ ישראל נאר איין שעה קיינט אמאל אום אז דר משחית קומט און איז שולט מכית זיין מענטשן אזוי ווי מיר גפינן ביי דוד המלך עליו השלום אז דר דבר איז גווען אין זיינע צייטן שמיים וירא דוד את מלאך ה' עומד ורבו שמועס בידו דרום גפינן מיר אז אמאל ווערט די ערד פון ארץ ישראל פּר דארפן . זאגט רבי אלעזר אפילו אין דר צייט פון דעם דבר איז אויך ניט גווען דורך דעם מלאך המות נאר פון הקב"ה ווארום עס שמיים דא מלאך ה' און שמיים ווי דר המלאך הגואל און שמיים ווסע מלאך אלהים הן גומץ אדר שלעכץ אין קיינר ניט שולט און דעם נאר הקב"ה אליין אוב דו וועסט פּרענן עם שמיים דאך (איכה א) כי ראתה גוים בשא מסדשה די אומות זענען גאנגן קיין ארץ ישראל און האבן חרוב גמאכט דם בית המקדש אז די שרים של מעלה האבן דארטן קיין שליטה ניט ווייא אזוי האבן די אומות גקענט חרוב מאכן דאם בהמ"כ . קום און זעה עם שמיים כי אתה עשית דם איז מיימלש הקב"ה אליין האט חרוב גמאכט דעם בית המקדש און ווי דר שמיים עשה ה' אשר זום הקב"ה האט גטאן ווס ער האט גמראכט ווייטער זענען סודות . רבי שמעון זאגט די לייט האבן גיזינדיגט און די ערד איז פּר דאַרפן גווארן אזוי ווי דר פּסוק זאגט וירא אלהים את הארץ והנה נשחחה דען דר עיקר פון דער ערד זענען די לייט און מיט דעם ווס זייה האבן זיך מטמא גווען און דער ערד האבן זיי די ערד מטמא גווען אזוי ווי עם שמיים ותמטא הארץ ואקדו עונה עליה זאגט רבי יצחק צו רבי שמעון פּר ווס האט הקב"ה הן גווען

תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו די תוספתא אין וזר פּרענט ווס שמיים נח נח צוויי קאל . אלא אימליכר צדיק האט אין זיך נשמות אייני פון עוה"ז און דיא אנדרי פון עוה"ב דרום רופט ס הקב"ה מיט זיין נאמן צווייא קאל אזוי וויא מיר גפינן אברהם דעם יעקב יעקב משה משה שמואל שמואל שם שם נאר בייא שמיים אין קאל יצחק ווייל ער איז גפונדן גווארן און דעם ח איז אים ארום גיגאנגן זיין נשמה און איז אריין גיגאנגען אין זאל וואס מען האט מקריב גווען און זיין ארט דער נאך האט ווי דר אים גיקערט צו אים נאר זיין נשמה פון עוה"ב דרום גפינן ניט אז הקב"ה איז מייחד זיין נאמן און איין צדיק ווס ער לעבט זיפן אלהי פלגי נאר אז ער שטארבט אָפּר ביי יצחק גפינן מיר הקב"ה האט גיזאגט צו יעקב אנכי אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק און יצחק נאך גלעבט נאר ווייל זיין נשמה פון עוה"ז איז שון ביי אים ניט זען פון דער עמידה אן דרום איז גלייך ווי ער איז שון גשמארבין : תולדות נח רבי אבא זאגט ווס שמיים אלה דם ווארט פּסילת די זאכן ווס פריער נאר דרום זאגט ער אלה די זענען רעכטי תולדות רבי ניט דיא וואס פריער דען זענען גוועזן רשעים דרום זינט ס הראשון האט גיזינדיגט הייסן אלי מענטשן כי האדם דם איז ניט מעלה נאר גננאי אזוי ווי איינר זאגט דם זענען די קינדער פון דעם זא אָפּר אז נח איז גפארן גווארן הייסן אלי קינדער די קינדער פון אלה תולדות נח די קינדער האט נח מעלה גווען און דר וועלט און ניט ווי די תולדות פון אדם הראשון ווס הקב"ה האט זיי מעביר גווען דר וועלט און ער האט גורם גווען מיתה צו אלי לייט . זאגט רבי אמער עם שמיים דאך שון דר נאך וירא ה' לראות את העיר ואת המטרל בנו בני האדם און עם שמיים ניט בני נח . זאגט רבי אבא קום און זע עם שמיים בן חכם ישמח אב ווען ער איז אנוט קינד מוט אימליכר מאנדקעס פאטר צו נומן אָפּר ווענער איז אשלקט קינד דר מאנט שלכר זיין פאטר צוא שלעכטן אזוי דא און ווייל דער דוד הפלגה בין מורד גווען אין הקב"ה רופט ער זיי בני אדם זיי זענען אזוי ווי אדם עם שמיים דא אלה תולדות נח דאם זענען די תולדות וואס זענען ארויס אנגען פון דער תיבה אָפּר ניט די תולדות פון אדם הראשון ווס זען האט פּר טריבן פון דעם גן עדן . קום און זעה אז אדם וואלט גיבן קינדער אין גן עדן וואלטן זיי ניט גווען פּר דאַרפן גווארן לדור זות און דיא ליכט פון דער לבנה וואלט אייביג ניט גווען קלענער און און אלי וואלטן גווען גבליבן און אייביג און זיי וואלטן גווען גרויס ליכט מער פון די מלאכים אין גשמאלט און אין חכמה אזוי עם שמיים כולם אלהים כרא אותם אָפּר אז ער האט גיזינדיגט און ער האט ווס ארום גיין פון דעם גן עדן אזוי זענען זיי גבליבן אזוי ווי עס בדאראף זיין און האבן שון קיין קיום ניט פּרענט רבי חיקיה ווי אזוי וואלט עס הראשון גווען גקענט האבן קינדער אין גן עדן ער זאל ניט גווען דיגן וואלט ער דאך קיין יצר הרע ניט גהאט ער וואלט דאך גווען גליבן אן קינדער . דעסט גזייכען ווען די ישראל זאלן גווען בלייבן ביי ער מדרגה פון ממת תורה דם זייה האבן קיין יצר הרע ניט גהאט וואלטן זיי אליין גבליבן און קיין דורות וואלט שון ניט גווען נאך ביז זיי האבן גיזינדיגט מיט דעם עגל האבן זיי אוח זיך מושג גווען ס יצר הרע ענטפערט אים רבי אבא אז אדם הראשון זאל ניט ען זינען וואלט ער ניט גהאט קיין קינדער מצד יצר הרע אזוי ווייא

זי מיט וואסר און ניט מיט פייער אדר מיט אנדריי זאכן זאגט רבי שמעון רד"ה ווייל זיי האבן פאר נאכטן דעם בלוט פון מענטשן אזו ווי וואסר הייסט הייד דרום הט זיי הקב"ה בצאלט מיט הייס ווסער ווס די הויט איז פון זיי אפ גקראכטן מיט דר קאס ווס זיי האבן גינדוינט זענען זייא גיצאלט גווארן ווארום אופ אזי עבירות קען מען תשובה טאן אפר אופ דר עבירה מוזער שפארק תשובה טאן ער זאל האבן איין פפרה דען ער פאר דארבט זיך און איז מממא דיא ערד און פאר דארבט זיא :

רבי חייא און רבי יהודה זענען גיגאנגן אין וועג זענען זיי גיקומן צו גאנץ הויכע בערג האבן זיי דארטן גיזעהן גרוסי בייגער וואס זיי זענען נאך גילעגן פון דעם דור המבול זענען זייא גיגאנגן דרייא הינדערט מריט אופ איין בייין האבן זיי זיך זייער פרוואונדערט דרום און זאגן דרום האבן אונזערי חכמים גיזאגט אז דער דור המבול האבן זיך פאר קיין דין זענעןש ניט גיפארקומן אזו וויא דער פסוק זאגט (איוב כח) ויאסרו לאל סוד סמני ודעת דרכיך לא חפצנו דען אז די וואסר איז גיקומן פון דעם תהום האבן זיי מיט זייערי פיס צוא גשפאפט דעם תהום ביו די וואסר איז ארום גיקומן גאנץ הייס דעם די פיס זענען פאר פרענט גווארן דר פון און זיי זענען גפאלן און זיי זענען גשפארבן דר תוספתא פון דעם זיזער שרייבט עס גייט ארום איין קול פון די קולות של מעלה דעם קול צו פרעכט בערג און שפארקי שמייער און רופט אום אלי טאג אופ די רשעים זיי האבן אונן און זעהן ניט און האבן אויערין און הערן ניט און זענען דוחה פון זיך די הייליגע נשמה מיט זייערי עבירות און דרום ווערין זיי ניט אן גשריבין פספר דתיים אזו ווי עס שמייער יטחו כספר חיים ועס צדיקים אל יכתבו אפר אז דר מענטש איז מסהר זיין נפש רוח אזו רועט די נשמה צווישן זיי ווי צו די רשעים אז זיי גייען אוועק פון דר וועלט זייא ווערן איבר גענפרט אין דער האנט פון דעם שר של גיהנם ער הייסט יוסף און זיי ווערן דארטן פאר פרענט אין פייער און גייען ניט ארום פון דארט נאר אום שבת דאש חודש אזו ווי דר פסוק זאגט (ישעיה סו) והיה כמי בודש כהדשו ומרי שבת בשבתו יבא כל בשר להשהות לפני אמר ה' און נאך שבת וראש חודש גייט ארום איין קול פון צפון זייט ישובו רשעים לשואלה די רשעים זאלין זיך ווידר קערין אין גיהנם אריין אזו זאמלן זיך איין פיל פתות מלאכי תבלה פון אלי פיר זיימן און שלאגן זיי און טרייבן זיי ווידר אין גיהנם אריין און דריי קאל אין טאג אז די ישכאל זאגן אמר יהא שמיה רבא מבור ווערט הקב"ה אופ זיי מלא רחמים און איז מרמז צו דעם מלאך ווס ער איז ממונה אופ דעם גיהנם ער הייסט ש"ה און הט אין זיין האנט דריי שליסלען אזו עפינט ער אופ די דריי טירין וואס זענען אין דער זייט צו דר מדרג אזו זעהן זיי די ליכט פון דר וועלט און אז דר רויך קומט און פר שמעלט זיי דעם וועג זיי זאלין ניט זעהן דעם ליכטיקייט איז פר האנגן דריי ממננים ווס זיי קערין אוועק דעם רויך אופ זיין ארט אזו ווערט ליכטיג אופ אנדר האלבןשעה דעם ווערט גטאן דריי מאל אין טאג . וואול איז צו די צדיקים ווס זייערי וועגן זענען ליכטיג לעולם הקא אופ אלי זיימן אזו וויא דער פסוק זאגט (משל ה) ואורה צדיקים כבוד נונה הלך ואור ער נכון היים רבי אבא זאגט אין גיהנם זענען פר האנגן זיבן חדרים איינר איבר דעם אנדרין וואול צו די צדיקים ווס זענען ניט מממא זייער וועג און זייער נשמה מיט זייערי מעשים אפר ווער עס איז זיך מממא און מוט ניט קיין תשובה אז ער שפארבט

גידרם קען אים אין גיהנם אריין ביו דר אונמארשער מדרגה עס איז פר האנגן צוויי חדרים איינס לעבן אנדרן זייא הייסען שאל ואבדח ווער עס קומט אין דעם גיהנם פון שאל קומט ער דארטן אפ זיין עונש ביו ער קומט צוא איין העכרין גיהנם ביו ער קומט איבער אלי אבער אז ער קומט צוא דעם גיהנם וואס ער הייסט אבדח קומט ער שוין קיין מאל ניט ארום פון דארטן דרום הייסט ער אבדח איז מיינט פאר פארין . קום און זעה נח האט איין התראה גטאן אין זיין דור זייא זאלין תשובה טאן דען עס וועט קומן חלילה אויף זייא איין מבול האבין זייא אים ניט גיוואלט הערין ביו הקב"ה האט אויף זייא גיבראכט דעם דין פון דעם גיהנם דען עס איז דא איין גיהנם פון פייער אויף דיא מענטשין וואס האבן עובר גיווען אויף מצות לא תעשה און האבן גיוואריכט מיט דער עבירה איז מען זייא דן זעקס חרשים אין פייער און ווידער איז פר האנגן איין קאלטער גיהנם דארט איז מען דן די וואס האבן עובר גיווען אויף מצות עשה דאס איז מחמת עצלות ער האט אקאלטי טבע דרום איז מען אים דן אין קאלטי וואסער און מיט דיא ביידי האט מען דן גיווען דער דור המבול מיט פייער און מיט וואסר ביו זייא זענען גישפארבן און פאר לארין גווארן פון דער וועלט דער נאך האט שוין דיא וועלט גהאט איין קיום דורך נח דעו ער איז אריין גיגאנגן אין דער תיבה מיט אלי מינים וואס איז בשאפן גיווארן אויף דער וועלט . רבי חייא זאגט דרייא הונדערט יאר פאר דעם מבול האט זייא נח איין התראה גיטאן אויף זייערי מעשים און זיי האבן אים ניט גיוואלט צו הערין ביו הקב"ה האט זייא גמאכט פר לייך עס שמייער פרייער וראו בני האלהים את בנות האדם דען זייא זענען ארום גגאנגן נאקעט פאר אלי און דורך דעם איז גיווארן פיל זנות און זענען נאך גיגאנגען דעם יצר הרע און האבן דוחה גיווען דיא שבינה פון דר וועלט בחמת זיי האבן זיך מממא גווען מיט זנות שמייער כל בשר בא לפני דעם און דר יצר הרע דר שפן דר מלאך הכות ווס דער סוף פון אימליכין איז דורך אים דרום הייסט ער קו . בא לפני ער איז גיקומן פאר מיר מקמרג צו זיין אויף זייערי שלעכטי מעשים און וויי געכין פון מיר רשות זיי זאלין גישפארפט ווערין דרום ווייל דער איז גיקומן פר מיר גיב איך אים רשות והבני משחיתים את הארץ דרום עשר לז מאך דיר איין תיבה צו פר בארגין זיך דרייגן פר דעם שפן ער זאגן ניט קענען אין דיר שולט זיין קום און זעה מיר האבען גילערניט אז מען האט שון גיגעבן רשות צום משחית צו שייטן איין שפאט אדר איין מדרגה טאר מען זיך אויף דער גאס גיט ווייזן ווייל ער האט דעננט מאל רשות צו פר דארבין אלי לייט ווס ער זעהט דרום דעם אים הקב"ה גידייסן מאכטן איין תיבה . אוב דיא וועסט פרעגן עס איז נאר וואסר גיווען ווי קומט אהין איין משחית דער מלאך המות זאלסט ווייסן אז עס איז ניט דא קיין שום דין אויף דר וועלט ווס איז ניט דורך דעם מלאך המות אזו אופ איז ער גיגאנגן אין דער וואסר פון דעם מבול אוב דו וועסט פרעגן דר משחית הט דאך גיזעהן דר תיבה זאלסטו ווייסן אז ער הט קיין שליטה גיט סיידן ער זעהט דעם מענטשין אין פנים דרום בשעת מפת פבורות אין מצרים שמייער וואס דא תצאו אים ספתח ביתו ער בוקר ווייל דר משחית איז דארט גווען :

רבי חייא זיי זיי זענען גגאנגן אין וועג זענען זיי גיקומן אויף די בערג פון אררט האבן זיי דארטן גזעהן דיא מינים פון דר המבול זאגט רבי

פרשת נח

אליין גישמראפט אויף זייני עבירות :

רבי יצחק הייבט אן עם שמיים (שעי' סג) מולד ליסין משה ודוע תפארתו
 ביקע מים קום אונג ועד דעם חילוק פון משה צוא איין אנדערין
 בשעת די ישראל האבין גיונדריגט האט הקב"ה צו אים גיאנגט לאז
 מיד וועל איד דיא ישראל פר לענדן אונ וועל דיה מאכין צוא איין
 גרום פאלק האט משה גזאנט וויא אזו קען איד דאס מאן פון מיינט
 וועגן אצונד וועלן די גאנצי וועלט זאגן איד האב זיי אום גבראכט
 אזו ווי נח הט גיטאן בשעת הקב"ה הט אים גיאנגט איד וועל ברענגן
 אמבול אויף דער וועלט אונ דוא זאלסט דיר מאכין איין תיבה דוא
 זאלסט גיצול ווערן הט ער גיט מתפלל גיווען אונ הט גיט גיבעט
 פר זיי צו הקב"ה אונ הט זיי גילאנט פר לארין ווערן פון דר וועלט
 דרום הייסט דר מבול אוף דעם נאמין פון נח אזו ווי דר פסוק זאגט
 כי מי נח ואת לי אשר נשכחתי מעבורי מי נח עור על הארץ דרום הייסט דאס מי נח
 ווארום ער האט גורם גיווען דעם מבול ווייל ער האט גיט מתפלל
 גיווען אויף זיין דור זאגט משה אזוא וועט מען דאך אויף מיר אויף
 זאגן דס איד האב גימאכט פר לירין די ישראל פון דער וועלט
 דרום איז געסר איד זאל שטארבן אונ גיט לאזן דיא ישראל פאר
 דארבן ווערן מיר ויהל משה הט ער אויף זיי מתפלל גיווען זאגט רבי
 יצחק דר אן הייב תפלה איז גיווען למה ה' יחיה אפר בעמד איז קשה ווס
 הט משה גיאנגט למה ווארום גיטמו ברונו אויף זיי אמער זיי האבן
 דאך גריגט דס עגל איז דאך השירת געכט נאר מיר האבן גלערניט
 אזו איינר וויל שלום מאכין צווישן איינס ווס הט גיונדריגט אנמקעגן
 אנדערין זאל ער פר דעם גירעכטין מענמשיין קליין מאכין די זינד אונ
 אנמקעגן דעם ווס איז גירעכט גרויס מאכין די זינד אזו האט משה
 גיטאן אנמקעגן הקב"ה הט ער קליין גימאכט אונ הט גיאנגט למה
 אונ אנמקעגן די ישראל הט ער גימאכט גרויס אזו וויא דער פסוק
 זאגט אתם חטאתם חטאה גדולה אונ משה איז גיט אועק גיאנגן ביו ער
 האט זיך מוסר גפש גיווען אזו ווי עם שמיים ועתה אם תשא חטאתם ווס
 אין סתני נח סספור אונ הקב"ה האט וויא מוחל גיווען אזו ווי עם שמיים
 ונחם ה' על הרעה אפר נח האט גיט אזו גיטאן ער האט גאר גיווען ער
 זאל גיצול ווערן דרום תמיד אזו דר מדת הרין איז שולט אוף דער
 וועלט זאגט דר רוח הקודש ווי געמט מען אזו איין צדיק וויא משה
 איז גיווען דרום שמיים ויחוד ימי עולם משה עמי רבי יצחק זאגט חאמשי
 נח איז גיווען איין צדיק פון דעם וועגן איז ער גיט ראוי גיווען אזו
 הקב"ה זאל מציל זיין די וועלט פון זיינט וועגן ווארום משה הט גיט
 אן גיהאנגן איין זיין זכות גיערמ אין זכות אבות אזו ווי עם שמיים
 ער הט גיאנגט זכור לאברהם ליצחק וגו' אפר נח הט גיט גיהאט אין וועגן
 אן הענגען זאגט רבי אלעזר דאך האט ער גיאנגט מקריב זיין דעם
 קרבן ווס ער הט מקריב גיען נאך דעם מבול וואלט הקב"ה פארט
 מוחל גיווען זאגט רבי יהודה די רשעים האבן אלי טעג דר צעריגט
 צו הקב"ה זאל ער מקריב זיין אקרבן ער הט נאך מוכא גיהאט פר
 זיין לעבין אויף ווייל דיא רשעים האבן דר צאריגט להקב"ה אלע
 מאן . רבי יוסי איז גיווען שכית פר רבי שמעון פרענט ער צו רבי
 שמעון פר ווס האט הקב"ה פר קענט אלי בהמות וחיות ועופות אין
 דור המבול ווען דיא לייט האבן גיונדריגט וואס האבן די בריאות
 גיונדריגט ענטפערט אים רבי שמעון עם שמיים כי השחית כל בשר את דרכו
 ער הארץ זיי האבן אויף פר כארבין זיער ווען אונ האבן מונד גוען

י חניא צו רבי יוסי די צייכן פון דור המבול לאזם הקב"ה בלייבן
 קדורות פרי מען זאל ווען אז זייערי חטאים וועלן גיט אפ געקעט
 רין דען אזו איז דער סדר פון הקב"ה דעם גלייכן בייא צדיקים
 הקב"ה אז זייער גידעגניש זאל בלייבן לדור דורות . אונ דרום
 ווס ביי די רשעים נחם עיני רבי יוסי זאגט וויא צוא די רשעים
 ווילן גיט קיין תשובה מאן אויף זייערי עבירות כל זמן זיי זעגן
 דר וועלט וואלט וויא הקב"ה מוחל גיווען אונ וואלט אויף וויא
 גיווען אפר אז ער שטארקט זיך אזו דיא עבירות אונ מוט גיט
 תשובה אזו אז ער שטארקט פאלט ער אריין אין גיהנם . קום
 ועד דר דור המבול ווייל זיי האבן גישטארקט זייערי הערצער
 מאן זייערי עבירות בפרהסיא דרום האט זיי הקב"ה גישטארקט
 בפרהסיא . רבי יצחק זאגט אפר אזו אמענטש מוט איין עבירה
 דער היט שטארקט אים אויך הקב"ה בפרהסיא אזוא וויא מיר
 זען ביי איין סימטה . אזו אויך דר דור המבול זען אויך גישטארקט
 אריין בפרהסיא דען מתמת דר הייסער וואסער איז זיי זיער
 מוט אונ פלייש צו גאנגען אונ די בייגער זען צו פאלן גיווארין אונ
 אזו מקנים גיווארן ויסחו מן הארץ אונ זיי זען פר לארין גיווארין פון
 וועלט אונ פון יעגער וועלט . רבי יהודה זאגט אין דר צייט וואס
 זעגען פר לארין גיווארין איז הקב"ה טרויעריג גיווען ווס איז גיט
 קייגער זאל אויף זיי מגין וויא חאמשיע עם איז דאך גיווען נח גאר
 איז גינג גיווען ווס ער האט אויף זיך אליין מגין גיווען אונ האט
 מיר גיווען קינד אויף דר וועלט דרום שמיים כי אותך ראינו צדיק רפני
 ווס דאס מיינט דר פסוק גאר איז דעם דור איז ער גווען אצדיק
 ווס זאגט ברוך הוה איז איין שבת אפילו אין דעם דור פון רשעים
 ער גיווען אצדיק חאמשיע ער הט גיט גיהאט פון וועגן זיך אפ צו
 גן נוטם מכל שכן ווען ער וואלט גווען אין איין דור פון צדיקים
 זאל ער בודאי גיווען אצדיק נאר פר ווס הט ער גיט מגין גיווען
 דר וועלט ווייל קיין צעהען צדיקים זעגען גיט גיווען אויף דער
 זאל אזו וויא מיר גיפיענען ביי סדום אז אברכה הט גאר גיבעטין
 צעהען צדיקים . אפר דא איז דאך גאר גיווען ער אונ זיינע
 יא זין מיט זייערע ווייבר . רבי אלעזר הט גיפרענט צו זיין פאמר
 שמעון מיר האבן דאך גילערניט ווען עם איז דא איין דין אויף
 וועלט אונ דר דין גיט ארויס אויף זיי אזו נעמט הקב"ה צו דעם
 ק פרעגער פון דר וועלט אונ ער שטארקט פאר וויא פר ווס איז נח
 גיווארין הט ער אים גענטפערט מיר האבן דאך גלערניט ווייל
 ביה הט גיוואלט פון נח מוציא זיין ובע אויף דר וועלט אונ ויחד
 דין הט אין אים קיין שליטה גיט גיקענט האבן ווייל ער איז גווען
 האלטין אין דער תיבה קום אונ ועד עם שמיים בקשו צדק בקשו ענוה
 תתחרו ביום אף ה' אונ נח הט באנערט צדק אונ ענוה אונ איז גיווען
 גארנין אין דר צייט פון צארין דרום האט דער שטן גיט גיקענט
 מרג זיין אויף אים . רבי יצחק זאגט נח איז דורך דעם גיצול גיווארין
 ער הט אין וויא דתראה גיטאן אלי מאן אונ זיי האבן אים גיט
 אלט פאלגין הט ער מקיים גיווען דעם פסוק (חוקאג' ג) ואתה הוהרת
 וולא שב מרשע וגו' ואתה את נפש הצלה דר פון לערנען מיר אפ ווען
 ער שטארקט איין רשע חאמשיע דער רשע איז גיט מקבל דיא
 דאך ברארף ער אים פארט שטארקט ווארום דער מיט איז ער
 מציל ער ווערט גיט נתפס אין זיין חטא אונ דער רשע ווערט

איין מין מיט דעם אנדרין • רבי פנחס זאגט עס איז אמשל איין מלך
 קט תנונה גמאכט זיין וון בשעת תנונה איז ער גינארין ברוג אוף
 זיין זון און האט אים גידרנט • דער נאך איז ער גילאפן אויף דער
 תנונה און קט צו בראכין ארי פליס און צו ריטן אלי מלבושים און
 זאגט דען דיא אלי זאכין האב איך נאר גמאכט פון מיין קינדס
 זענן היינט אז ער איז שון מוט ווס טוג מיר אלי זאכין אזו אויך ביי
 דעם דור המבול אז דיא מענמשינע זענן אויס גלשמארבין זענן שוין
 די אנדרי בשעפיניש אויך נהרג גינארין • קום און זעה דיא רשעים
 האבין גמאכט אזו אלי בעלי חיים בהמות חיות ועופות האבין אויך
 פאר דארבין זייער זעג און האבין מכחיש גינען מעשה בראשית
 דרום קט הקב"ה גינאגט איר וועלט מכחיש זיין מיין ווערק דער פאר
 וסחיתו את כל היקום וועל איך אויס מעקן אין גאנצין מיין ווערק און
 איך וועל אום קערן די וועלט אזו וויא זיא איז פריער גינען אייפיל
 וואסער • און ווייטער וועל איך באשאפן אנדערע בריות וויא עס
 דארף צוא זיין :

כי לימים עוד שבעת אנכי מסמיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה פר ווס פערציג
 טאג נאר צו שללאגן רשעים אזו וויא מלקוח וואס ביי זייא שמיט
 ארבעים יכט זאגט רבי חייא דיא וועקט איז גינען אין עניות זינט אדם
 הראשון קט גינדיגט ביו נח איז גיקומן איז די וועלט ווידר מיושב
 גינארין • רבי יוסי זאגט דיא וועלט איז גיט גינארין מיושב און איז
 גיט ארויס גינאנגין פון דעם ווסח הנחש ביו די ישראל זענן גישמארבין
 אויף דעם בארג סיני און האבין גיהאט איין אהיהת אין דעם עין
 החיים איז ערשט די וועלט רעקט מיושב גינארין און אז די ישראל
 זאלן גיט גינען זינדיגין מיט דעם עגל וואלמין זייא גיט גינען
 גישמארבין דען די ווסח הנחש איז פון זיי במל גינארין בשעת קבלת
 התורה און אז זיי האבין גינדיגט מיט דעם עגל אזו זענן די לוחות
 צו בראכין גינארין וואס אויף זייא איז גינען דאס חרות פון אלע
 זאכין און דיא לויס זענן אויף זייא אויף גישמארבין און האבין דיא
 רשעים גידרנט אזו האט זיך דער וועקט דר נחש הרע און איז אלץ
 פר זיי גינאנגין און קט דאך אין זיי גיט ניקאנט שולט זיין ווייל זיי
 זענן גינען און גיגורט מיט פלי זיין קט זענן די שמות הקדושים ווס
 זיי האבין מקבל גינען אויף דעם בארג סיני און אז משה האט זייא
 גינאגט ועתה ווידר עירי מערד האבין זיי אפ גיטאן דס צירונג דס מיינט
 מען די שמות הקדושים אזו איז ווידר רשות גינעבין גינארין צו דעם
 נחש ער זאל ווידר אויף זייא שולט זיין דרום שמיט ויתנצלו בני ישראל
 את ערים סהר תורב עס איז גינארין אונעק גנומען זייערע צירונג דורף
 קה רבוא מלאכי חבנה אזו איז ווידר דר נחש אויף זיי גיקומן זאגט
 רבי חייא נח איז דאך איין צדיק גינען פאר וואס קט ער גיט במבול
 גינען דעם מויט פון דר וועלט זאגט רבי יוסי דרום ווייל די ווסחא
 פון דעם נחש קט זיך נאך גיט אויף גיהערט פון דר וועקט און ווידר
 זייא האבין קיין אמונה גיט גיהאט אין הקב"ה און האבין זיך
 בהעקט אין די קליפות חיצונות און ווידר ווייל נח קט אויך גינדיגין
 דעם נחש אויף דר וועלט דר מיט ווס ער קט זיך אן גינארין מיט
 חיים אזו זיי עס שמיט וישכרו ויתגל בחוף אהלו און מחמת עס איז נאך קיין
 תורה גיט גינען אויף דר וועלט דרום קט נח זיי גיט גיקאנט מציל
 זיין אזו זיי גינען דר זענן זיי גיין איין יהודי פריען זייא אים ווער
 ביקטו זאגט ער איך בין אשלים מנה איך זיין איז דער שמאט כרי

דיאס און אצונד איז פר סיבות דארף מען האבין דיא פיר מינים פון
 לולב מיט איין אחרונ גייא איך זייא פריענגין איין אחרונ מיט דיא
 פיר מינים ווי זיי גינען זאגט דער יהודי צוא זיי די מינים שבלולב קומען
 איבער בעמין להקב"ה ער זאל געבין רעגין ווארום נעמט מען זייא
 דווקא בחג הסוכות און גיט אנגידרן טוב זאגן זייא צו אים דיא רבנן
 האבין דאך שוין גינאגט דעם מעס נאר האסמו עפויס זייעס זאג און
 ענטפריט ער זיי די שמאט ווי איה זיין איז אקליין ארט מיר אלי זענן
 עוסק בתורה און מיר האבין ביי אונז רבי יצחק ברי יוסי ער זאגט
 אונז אלי טאג גייע תורה קט ער און גינאגט דרום נעמן די ישראל
 דיא פיר מינים אום סיבות צו ווייזן אז מיר האבין זוכה בדין גינען
 אום יום פפור און דרום נעמט מען די פיר מינים פדי מיט דעם זאל
 מען איפר בעמין להקב"ה מיט דעם סוד פון דעם שם הקודש וואס איז
 מרמז אויף דיא פיר מינים און דורף דעם וועלן מיר שולט זיין און
 מיר וועלן דר וועקן אויף אונז די הייליגי קוועלינדיגי וואס דרום
 איז דענקט מאל גינען אין בית המקדש ניסוד המים דר נאך קט ער זיי
 גינאגט גרוסי סודות זאגט רבי חייא און רבי יוסי הקב"ה קט אונז אן
 גיבריט דעם וועג וואול צו די לייט ווס זענן עוסק בתורה און רבי
 יוסי זייענט אוף אים דעם פסוק וכל בניד למורי ה' וכל שלום בניד ווי זיי זענן
 גקומן ווייטער איז פועל דבן זיזיך געצט זאגט דר יהודי ווארום שמיט
 וז' הסמיר על סדום שמיט דא דער שם חו"ה און בייא דעם דור המבול
 שמיט אלץ דר שם אלהים אלא וז' איז מייטש ער מיט זיין בית דין און
 אלהים איז מייטש נאר דס בית דין אלליין ביי סדום קט זיך דר דין דר
 וועקט נאר אויף זיי און גיט פר לענדן די גאנצי וועלט דרום האט זיך
 הקב"ה מיט זיי משתף גינען פדי עס זאל זיין רחמים בייא דעם דין
 אפר ביי דעם מבול איז די גאנצי וועלט פר דארבין גינארין האמשי
 נח מיט זייני קינדן זענן גיצול גינארין זענן זייא דאך גינען בהאלמן
 אין דר תיבה אפר אלדינג ווס איז גינען אויף דר וועלט איז דאך פר
 דארבין גינארין דרום שמיט אלהים און דר נאך אז דר רוגן פון אהים
 איז גשמילט גינארין שמיט ויכור אלהים את נח ואת כל החיה און ווייל
 הקב"ה איז פר הוילן און איז אויך אנפלעקט מפח זיין בית דין און
 ער איז פאר הוילן אין דעם ארט וויא אלי בככות קומין פון דארט
 דרום אלי זאכן ווס זענן פר הוילן רוט דרוף די בככה און ווס עס איז
 אנפלעקט קען דרוחקומן איין עין דער וויינט רבי יוסי אוף די סודות
 ווס ער קט דארט גזאגט און זאגט וואול צו דעם דור ווס רבי שמעון
 איז צווישן זייא אין זיין זכות קט אונז הקב"ה צו גשיקט דיא סודות
 פון אזו אנרויטן מענמשינע וואול צו די ישראל ווס הקב"ה קט זייא
 געבין די תורה הקדושה און זיי זענן עוסק אין איר טאג און נאכט
 אז זיי זענן גקומן צו רבי שמעון און האבן אים דער ציילט דיא אלי
 זאכין וואס ער האט גזאגט זאגט רבי שמעון בודאי האט ער
 רעקט גזאגט :

ויבא נח וחסדו ונשי בניו רבי חייא הייבט אן עס שמיט אס יסתר איש במסתרים
 וזכי לא אראנו נאום ה' וויא אזו האבין דיא מענמשינע זעלכו פאר
 שמואפטי הערצד און פר מאכטי אונן און זענן גיט משגיח צו וויסן
 דעם פבוד פון זייער הערין הקב"ה אזו וויא דער פסוק זאגט הלא את
 השמים ואת הארץ אני מלא דם זאמס פבוד איז פול אוף דעם הימל און
 אוף דר ערד און זיי ווילן זיך פר בארנן פון מיר מיט זייערי עבירות
 און זאגן סי חזני וסי ירעני דאס קיינער ווייטט גיט און זעהט גיט וסי

כי לימים עוד שבעת אנכי מסמיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה פר ווס פערציג
 טאג נאר צו שללאגן רשעים אזו וויא מלקוח וואס ביי זייא שמיט
 ארבעים יכט זאגט רבי חייא דיא וועקט איז גינען אין עניות זינט אדם
 הראשון קט גינדיגט ביו נח איז גיקומן איז די וועלט ווידר מיושב
 גינארין • רבי יוסי זאגט דיא וועלט איז גיט גינארין מיושב און איז
 גיט ארויס גינאנגין פון דעם ווסח הנחש ביו די ישראל זענן גישמארבין
 אויף דעם בארג סיני און האבין גיהאט איין אהיהת אין דעם עין
 החיים איז ערשט די וועלט רעקט מיושב גינארין און אז די ישראל
 זאלן גיט גינען זינדיגין מיט דעם עגל וואלמין זייא גיט גינען
 גישמארבין דען די ווסח הנחש איז פון זיי במל גינארין בשעת קבלת
 התורה און אז זיי האבין גינדיגט מיט דעם עגל אזו זענן די לוחות
 צו בראכין גינארין וואס אויף זייא איז גינען דאס חרות פון אלע
 זאכין און דיא לויס זענן אויף זייא אויף גישמארבין און האבין דיא
 רשעים גידרנט אזו האט זיך דער וועקט דר נחש הרע און איז אלץ
 פר זיי גינאנגין און קט דאך אין זיי גיט ניקאנט שולט זיין ווייל זיי
 זענן גינען און גיגורט מיט פלי זיין קט זענן די שמות הקדושים ווס
 זיי האבין מקבל גינען אויף דעם בארג סיני און אז משה האט זייא
 גינאגט ועתה ווידר עירי מערד האבין זיי אפ גיטאן דס צירונג דס מיינט
 מען די שמות הקדושים אזו איז ווידר רשות גינעבין גינארין צו דעם
 נחש ער זאל ווידר אויף זייא שולט זיין דרום שמיט ויתנצלו בני ישראל
 את ערים סהר תורב עס איז גינארין אונעק גנומען זייערע צירונג דורף
 קה רבוא מלאכי חבנה אזו איז ווידר דר נחש אויף זיי גיקומן זאגט
 רבי חייא נח איז דאך איין צדיק גינען פאר וואס קט ער גיט במבול
 גינען דעם מויט פון דר וועלט זאגט רבי יוסי דרום ווייל די ווסחא
 פון דעם נחש קט זיך נאך גיט אויף גיהערט פון דר וועקט און ווידר
 זייא האבין קיין אמונה גיט גיהאט אין הקב"ה און האבין זיך
 בהעקט אין די קליפות חיצונות און ווידר ווייל נח קט אויך גינדיגין
 דעם נחש אויף דר וועלט דר מיט ווס ער קט זיך אן גינארין מיט
 חיים אזו זיי עס שמיט וישכרו ויתגל בחוף אהלו און מחמת עס איז נאך קיין
 תורה גיט גינען אויף דר וועלט דרום קט נח זיי גיט גיקאנט מציל
 זיין אזו זיי גינען דר זענן זיי גיין איין יהודי פריען זייא אים ווער
 ביקטו זאגט ער איך בין אשלים מנה איך זיין איז דער שמאט כרי

פרשת נח

אפ גמאן פון דר וועלט דענסט מאל האבן שון די קליפות מיט דעם
 מדת הדין שולט גווען אויף דר וועלט בוי די רשעים זענן פאר לענט
 גווארן אזוי ווי דר דיא שכניה ניקומן אויף איר ארם פרגענט רבי
 יוסי אין ארץ ישראל זענן דאך אלי רשעים פר לענדן גווארן פר ווס
 איז די שכניה נישט ווי דר ניקומן אויף איר ארם אזוי ווי פריער עפארט
 רבי אבא עס איז אבד אין דרינג נישט גווען מיין צדיקים דען ווי צדיקים
 זענן רוב די שכניה אפילו אין חוץ לארץ כל שכן אין ארץ ישראל אונ
 פון די עבירות ווס זענן דוחה דיא שכניה איז דר ווס איז זיך מממא
 איז ער נישט זוכה צוא זענן פני השכינה אונ נישט צוא קומען אין זיין
 היכר דרום שמיים בייא דעם דור המבול ויסחו זיין זענן פון ארדינג
 אפ גמעקט גווארן קום אונ זעה אז הקב"ה וועט מחיה מתים זיין וועט
 ער בשאפן איין נייעם גוף צוא דיא מתים פון חוץ לארץ ווייא עס
 גיהער צו זיין דען איין פינגריל בלייבט איבד אין דיא ערד וואס עס
 ווערט נישט פאר פוילט ווערט דאס אזוי ווייא זייער טייג וואס מאכט
 דאס גאנצי טייג אויף גיין אזוי דורך דעם פינגריל ווערט גבויהט דער
 גאנצער גוף אבער דיא נשמה וועט הקב"ה נישט געבן צוא אימליכן
 נאר אין ארץ ישראל אזוי ווייא דער פסוק זאגט אין (חוקאל ל) כפתו את
 קברותיכם עמי והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והכחתי אתכם אל אדמתכם דם זיין
 ווערין זיך קויקלין אונטער דער ערד דער נאך שמיים ונתתי וחי בכס
 וחיים איה וועל דארט גיבן מיין רוח וועט איר דארט לעבדיג ווערין
 חוץ דר דור המבול ווס זיין האבן זיך שטארק מממא גווען אונ אויף
 זיין שמיים ויסחו סן הארץ זיין זענן אפ גמעקט גווארן פון דר ערד ווס
 דר פסוק זאגט ועמד כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ מיין מען דעם ארץ החיים
 זענן זיין פון דעם ארץ אפ גמעקט גווארן אבד צו דעם משפט וועלן
 זיין אויף אויף שמיין אזוי ווי דר פסוק זאגט (הניאל יב) ויכיסו מיני ארפת עפר
 יקיצו ארה לחי עורם ואלה להמות ולדראן עולם :

ויזכור אלהים את נח רבי אקעזר זאגט ווען דער מדת הדין איז שולט
 אויף דר וועלט גהער דר מענטש נישט דר מאנן זיין נאמן פאר
 הקב"ה אויבן דען ווען מען איז מוכיר זיין נאמן פר הקב"ה אויבן איז
 דר מדת הדין נקמט אויף אים צו גידייקן זיין עבירות ווס ער דעם
 גשאן מיר לערנן דס אפ פון דר שנימית אזוי ווייא דער פסוק זאגט
 למכים בוחיו היום ויעבור אלישע אל שונם דס איז גווען אום ראש השנה דאס
 הקב"ה איז דן די וועלט דעם אלישע צו איר גואנט היש לך דבר אל הסדר
 טאמר האסמו עפים צו היידין צו דעם מלך דס מיין מען הקב"ה
 וואס ער ווערט דענסט מאל אן גרופין המלך דקדוש וועל איה פון
 דייןט וועגן בעטן דעם ויא גואנט בחוד עמי אנכי יושבת איה וייל נישט מען
 זאל אויף מיר כשגח זיין אויף מיין מעשים ניערמ זיך וייל זיין
 צווישן נאר דעם פאלק ווארום דר וואס איז זיך כולל צווישן כלל
 ישראל דר ווערט אויבן נישט דר כאנט צוא שלעכטס דרום כל זמן
 דר מדת הדין דעם שולט גווען דעם הקב"ה אויבן נישט דר מאנט צוא
 נח נאר נאך דעם אז דר מדת הדין איז אונטעק גוואנגן שמיים וזכור
 אלהים את נח דעם ערשט הקב"ה דר מאנט דעם נאמן פון נח :
 רבי הוקה איז גוואנגן אין וועג פון קפוסקא קיין לוד דעם אים פגעניגט
 רבי יוסי זאגט רבי יוסי צו אים איה פר וויגד זיך זייער אויף דיר
 ווס דו גייסט אליין אונ מיר האבן דאך גילערניגט אז אפענטש זאל
 אליין נישט גיין אין וועג זאגט רבי הוקה איין וויגיל גייט מיט מיר ער
 וועט באלד קומין אהער זאגט רבי יוסי דרויף איז מיר נאך מער
 וואונדער

די מעשים אונ זיין פר בארגן זיך מיט זייערי מעשים פר הקב"ה
 איז איין משל צו איין מלך ווס ער האט גבואט איין פאליץ אונ
 דארט גמאכט פר בארגני היילין אונ אין איין צייט ארום האבן
 מורד גווען אין אים אונ האבן זיך פר בארגן אין די היילין זאגט
 מלך די היילין האב איה דאך אליין גמאכט אונ איר מייןט אז איה
 ס פון זיין נישט אונ איז נקומן אונ זיין מיט זיין חיל אזוי אויף זאגט
 ביה איה האב אליין בשאפן דעם אור אונ דעם חושך מיט אלי
 בארגניש אונ איר ווילט זיך פאר בארגן פון מיר דרום שמיים
 וסחר איש בסחרים ואני לא אראנו ווען אפענטש זינדניגט צוא הקב"ה אין
 בארגניש איז אים הקב"ה מפרסם אונ אז דר מענטש בהעפמ זיך
 דר הקב"ה בהאלט אים הקב"ה ווען דר מדת הדין איז שולט אויף דר
 לט ער זאל אויף אים נישט קענן שולט זיין כיום איה ה' אונ אז דער
 ת הדין זאל אים זעהן וואלט ער אין אים שולט גווען דרום האט
 זי שמעון זאגט אימליכר מענטש ווס האט איין שלעכט אויג איז
 פ אים שולט דאס עין רע פון דעם משחית ומחבל דרום זאל איין
 געטש גזר זיין ער זאל זיך נישט מקרב זיין צוא אים בדי ער זאל
 ש גיזוק ווערין פון אים ומכל שכן ער זאל זיך פר בארגן פר דעם
 זין ומלאך המות ווען ער דעם רשות צו פר בארגן די וועלט דרום
 שמיים בייא פלעם ונאום הנבר שחום העין ער האט גהאט איין שלעכט
 זיג אויף ווס ער דעם נקומט האט ער אויף גזון דרום דעם רוח פון
 דעם משחית דרום דעם ער זייער גוואלט זעהן די ישראל מיט זיין עין
 זע בדי ער זאל זיין פאר לענדן דר מיט דרום שמיים וישא בלעם את
 יו ויא את ישראל שוכן לשבטיו ער דעם אויף גיהובן די אויגן צו זעהן זיין
 זיין זעלעכט אויג דעם ער געהן אז די שכניה דעקט זיין צוא אונ
 עט אויף זיין ווי איין מומעד הויערט אויף אירי קינד אונ דעקט זיין
 מיט אירי פליגל אזוי זענן גווען צוועליף שבטים אונטער דר שכניה
 זוי ווייא די מרפבה עליונה דרום שמיים כרע שכן כארי וכבויא מי יקיימו
 דעם געהן די שכניה הויערט אויף זיין דרום שמיים ותהי עליו רוח
 הים עלי אז נישט די מיימש אויף פלעם נאר עליו מייןט מען אויף דיא
 שאל איז גווען דר רוח אלהים דרום דעם ער זיין נאר נישט גקענט פאן
 דרום אויף דעם הקב"ה גהייסן צו נח אז ער זאל זיך פר בארגן פונדעם
 זין פדי זיין עין הרע זאל אויף אים נישט שולט זיין אונ אז נח האט
 זעהן אז דר מלאך המות קויבט אין דר וואס איז ער אריין גוואנגן
 זיין דר טיבה אונ דעם זיך דארט פר בארגן צוועליף חדשים דען אזוי
 איז דר דין פון די רשעים אין גיהנם צוועליף חדשים :

מח את כל היקום אשר על פני האדמה רבי אבא זאגט דר פסוק ווייז אונ
 אז הקב"ה דעם צום ערשטן מעביר גווען אירי ממנונים של מעלה
 ווייא דר פסוק זאגט יספור ה' על צבא המרום כסרום פריער טום הקב"ה
 גולדן די צבא מרום אין הימל אונ ווי אזוי אים הקב"ה מעביר ער
 דעם אים איבד דורך פייער אזוי ווייא עס שמיים כי ה' אלהיך אש אוכלה
 ויא דם פייער פר פרגענט אנדר פייער דרום שמיים ויסח את כל היקום דם
 זייןט מען די ממנונים פון אויבן אונ דר נאך מאדם עד בהמה עד רמש ועד
 עוף השמים ויסחו סן הארץ דס זענן די אונטערשמי :
 ישארו את החיבה ותרום סעל הארץ רבי אבא הייבט אן רומה על שמים אלהים
 על כל הארץ כבוד וויי צו די רשעים ווס זיין וויגדן אונ דר צערניגן
 זיער דען אלי טאג אונ מיט זייערי ויגד זענן זיין דוחה די שכניה פון
 דר וועלט דרום שמיים ותרום מעל הארץ די שכניה דעם זיך דר הובן אונ

פרשת נח

ז

הים כידעם נתנו אפילו די פליש אין וואסר זענן אין איינער האנט גיגעבן גינארין ומביל שפן אנדערע בריות :

ויהל נח איש האדמה וישע כרבי יהודה און רבי יוסי קריגין אין דעם איינער זאגט דר בוים פון וויין מרובין איז פאר מרובין גינארין פון דעם גן עדן הט אים נח דא גיפלאנצט און איינער זאגט ער האט אים דא גיפונן האט ער אים אויס גריסין פון דעם ארט און דא איז ויידר גיפלאנצט אין דעם טאג הט דער בוים אויס גיצוגין פלעטעט מיט וויין מרובין און נח האט ווייא אין דעם טאג גמרעטין מאכן וויין אויף מריקן און הט גמרונקן און איז שיפור גינארין . רבי שמעון האט גיזאגט גרויס סודות פון דעם פרם וואס ער איז גיווען דא איז איין סוד פון דעם גפן וואס אדם הראשון איז דער מיט גכש גינארין און וואס דיא בני אהרן האבין גיזינדגט קען מען עס גי שרייבן עס איז אנרויסר סוד :

פתח ער האט אן גרופן און האט גיזאגט עס שמיים כי משעי אני אדתי וחסאתי נגדי תמיד ווי אזו דארף דר מענטש גהיט זיין ער זאל נישט ויזינדגט פון דער הקב"ה דען אז דר מענטש ויזינדגט ווערט זיין עבירה אן גצייקונג למעלה און ווערט נישט אפ גיזעקט נאר מיט גרויס תשובה אזו ווי דר פסוק זאגט (וימ"ב) כי אם חכבסי בנחר ותריב לך כודות וגו קום און זע אז דער מענטש ויזינדגט פאר דער הקב"ה איין כאל מאכט ער למעלה אצייכן און אז ער ויזינדגט נאך אמאל ווערט דער צייכן מע גישמארקט און אז ער ויזינדגט דאס דריטע מאל צו שפרייט זיך דר פלעק זייער שטארק דענסט מאל שמיים זשון נחת עיני לפני אז דר הקב"ה האט גיזינדגט פון דער הקב"ה מיט בת שבע הט ער גיזיינט אז צייכן פון דר עבירה וועט שמיין אויף אייביג אבר דער פסוק זאגט גס ה' הניכר חפאתך לא תמות השם ותברכה הט אפ גיזעקט דיין צייכן א הט מעביר גיווען פון דר וועלט זאגט רבי מיר האבין דאך גילערדין אז בת שבע איז גיווען ראוי צו דוד פון דר צייט אן אז מען הט וועלט בשאפין פון דעם הקב"ה זי גיגעבין צו אוריה החתי זאגט ער אזו איז דר סדר פון דער הקב"ה מיט מענטשין האמשי די אשה איז אן גיברייט צו דעם מענטשין קען אנגדרר זיך פלערין און דא געמען פאר איין אשה און אז די צייט קומט אז יענער זאל זי געמין אזו מוז דר מענטש שטארבין ווס האט זי פריער גיטויבן א ווערט גרחה פון יענע פרי ער זאל זיך אפ געבין זיין בת זוג דא איז דר מעס ווס ארץ פגען אין פריער גיגעבין גינארין צו פגען די זשקאל דס איז ארץ ידוע צו דיא מקובלים . קום און זעה דאס דוד האט מתודה גיווען אויף זיין חטא און האט תשובה גיטאן דעסס וועגין האט ער זיך פארט אלי כאל גיפארקטין פון זיינע און פאר דעם חטא פון בת שבע סאמר וועט זיין חטא גורם זיין וועט אויף אים גקברג זיין בשעת הספנה דרום שמיים כי משעי אדע אנדרר פשט איז כי משעי אני אדע וחסאתי נגדי תמיד דס הט ער גיזאגט אויף דעם חסרון הלכנה דס די לבנה איז קלענר גינארין דעם פערט טאג און דוד הט זי גוואלט מתקן זיין מיט זיינע שירות און זי איז מתקן גינארין ביו שלמה הקב"ה איז גיקומין איז זי ערשט דר ליי גינארין און די וועלט איז מתקן גינארין דרום זענן די ישראל גיגע פאר ויזרט אזו וויא עס שמיים וישבו איש תחת נפשו ואיש תחת תגולתו דעם הט דוד גיזאגט וחסאתי נגדי תמיד דס איז דר חטא הלכנה און תיקון וועט ערשט זיין אז משיח וועט קומין וועט מקוים ווערן

והאונדר ווי אזו גייסטו מיט אזו אמענטש ווס דו קאנטט מיט אים נישט עיסק זיין בדברי תורה אין ווען . מיר האבין דאך גילערניט ווער עס גייט אין ווען און איזניט עוסק בתורה קומט ער צו איין ספנה זאגט ער דס איז גוויס אזי דר ווייל קומט אן דס וינגיל צו גיין פלעגט אים רבי יוסי מיין קינד פון וואגין ביסמו זאגט ער איה בין פון לוד און איה האב גהערט אז דער תלמיד חכם גייט אהין אזו האב איה מיה אן גברייט מיט אים צו גיין צו פדינגן אים . זאגט צו אים רבי יוסי מיין קינד קאנטמו עפיים לערנין זאגט ער איה קאן וואול איה געדענק ווען מיין פאטער הט מיט מיר גילערניט פרשת הקרפנות און אז ער הט גילערניט מיט מיין עקטריין פרוורר האב איה אויף צוא גיהערט זאגט רבי יוסי מיין קינד זאג מיר עפיים ווס דו האסט גילערניט פתח הייבט ער אן עס שמיים ויבן נח מזבח לה' ויקח מכל בהמה המורה ווארום האט נח מקריב גיווען איין עולה דען איין עולה קומט דאך נאר אז אמענטש הט גיזינדגט מיט דר כחשבה נאר דס מראכטונג פון נח איז אזו גיווען . הקב"ה הט גוזר גיווען אויף דר גאנצער וועלט צו פאר דארפן און מיה האט ער מציל גיווען מאמר האב איה שיון מער קיין זכות נישט מיר בארד ויבן נח מזבח לה' האט ער גבוירט אמזבח וואס אדם הראשון הט אויף אים מקריב גיווען . און נאך ווס שמיים דס לשון יבו איז משמע ער הט גבוזאט איין גייעם מופח נאר דס מופח ווס אדם הראשון הט גימאכט האבן די חרות הרשעים צו פראכן הט דאס נח ויידר גבוזאט דס איז איין סוד און עס איז נאך דא פיל סודות ווס דס קינד הט מגלה גיווען איז רבי יוסי אויף גישמאגין און האט אים גקושט און זאגט פיל גוטס איז גיווען ביי דוד און איה האב דר פון גיט גויסט זאגט רבי יוסי איה וועל זשון מיין ווען גיט גיין נאר מיט דיר דען דר ווען איז מיט דר שכינה אן גיברייט פאר אונז האט ער גנומן דס קינד בייא דער האנט און איז גגאנגין מיט אים זאגט רבי יוסי צו אים זאג מיר ווס דיין פאטער הט גיזאגט הט דס קינד אן גרופן מגלה זיין גרויס סודות אויף דעם פסוק ויקחי מנשיקות פיהו זאגט רבי יוסי צו דעם קינד ווי אזו איז דיין נאמין זאגט ער אבא איז מיין נאמין זאגט רבי יוסי צו אים אבא איז מיינש אפאטער דו זאלסט זיין אפאטער אין דער חכמה און מיט לאנגי יאר ער לייגעט אויף אים דעם פסוק יששם אביך וואסר ותגל וידרדך :

ומראבם ותחבם יחית על כל בית הארץ הקב"ה הט זיי גיבענטשט אז פון היינט אן און ווייסר זאלן זיי האבין דאס גישמאלט פון אמענטשין דען צום ערשטין אז דער הקב"ה האט בשאפין אדם הראשון האט ער אים בשאפין אין דעם גישמאלט און אין דעם פארים פון הקב"ה און אז אלי בשעפניש האבין אויף גיהובין זייערע אויגין און האבין דר זעקן דעם הייליגין גישמאלט כדמות של מעלה זענן אלי דער ציפטרט גינארין און האבין זיך גפארקטין פאר אים און אז זיי האבן גיזינדגט איז דר גישמאלט פון ענדרט גינארין און איז שזן גיט גווען בעל אלהים אזו האבן זיי זיך שזן גפארקטן פון אלי חיות און בשעפניש און אזו אימיליכר מענטש איז ער איז גיט עובר אויף דר תורה ווערט זיין צורה גיט משתנה פון דעם גלם אלהים און אלי בריות פון דר וועלט האבן פון אים מורא אבר אז ער ויזינדגט ווערט ער אן דעם גלם אלהים און אלי בריות וחיות רעות זענן אויף אים שולט און דרום ווייל נאך דעם מכול איז די וועלט בניית גינארין דרום הט זיי הקב"ה ויידער גיגעבין שליטה אויף אלי חיות ובריות אזו ווי דר פסוק זאגט וכל די

הסוכות

פרשת נח

כי או אהמוך אל עמים שפה כדורה לקרוא כולם בשם ה' און ויחדר שמיים ויהי ה'
למלך על כל הארץ ביום ההוא ויהי ה' אחד ושמו אחד :

ויהי כל הארץ שפה אחת ודב' דער דור הפלגה האבין אלע גירעט בלשון
הקדש ויום כס לשון פר שמיים די מלאכים ויי האבין קיין אנדר
לשון גיט גירעט דרום שמיים ועתה לא יבצר מהם דען וועלן דיא דור
הפלגה אלץ פועל זיין דען אז מען קעמ אננדר לשון צו די מלאכים
זענן ויי דרויף גיט משגיח דען מעשה שרים איז נאר איין פר בלענדניש
פר די לייט און גיט מער און זיי האבין גוואלט דוחה זיין די קדושה
און שטארקן דיא מוכאזא דען וייא האבין גיוויסט אימלכין ממונה
אויף ווס ער איז גינעצט דרום האבין ויי מצליח גיווען אין דעם עיר
ומגדל וואס זיי האבין גיבויט און ווס ויער פתחה איז גיווען איז איין
גרויסר סוד דרום וייר ה' לראות הם הקדוש ברוך הוא אראפ גינדרט
צו זעהען זייערע מעשים פון דר בקעה דען ויי האבן גוואלט גרויסן
די מוכאזא אויף דעם ארט דווקא דען ויי הקב"ה מבלבל גיווען ויער
לשון דרום שמיים אשר בנו בני האדם אזו ווי אדם הם גישטארקט דיא
מוכאזא אוו האבין ויי אפ גקליבין דעם ארט דעם איז גוט גיווען דר צו
און וייא האבין גישטארקט דעם פח פון דער מוכאזא און דאס איז
גיהאנגן ביו די בני אפרים זענן אלזין ארום גינאנגן פון מצרים און
האבין גיט גוואלט ווארטן אויף דעם קז היטן זענן ויי דארטן אין
דר בקעה גיפאלן בקז היטם פון דר קליפה דרום שמיים ביי יחזקאל
ער הם גינעהן אין דר בקעה ויהי מלאה עצמות דען זיא איז גישטארקט
גיווארן פון דעם צלם ווס נבוכדנצר הרשע האט דארטן גישטעלט
און דר פח איז דר נאך צו בראבין גיווארן אז דיא מתים זענן אויף
גישטאנען אויף זייערע פוס און דער צלם איז צוא בראבין גיווארן
דענקט מאל האבין אלי אוכות גיוויסט אז קיין אנדרר נאט איז גיט
דא נאר נאט אלזין און נאך מער דעם מאג וואס הנניה מישאל ועוריה
האבין גקדש השם גיווען איז אלץ מתוקן גיווארן דרום שמיים והקדיש
את קדוש עקב וגו' רבי חייא הייבט אן עם שמיים והרשעים כוס נגרש וגו'
אזו ווי דר ים אז ער שטוריכט ווארפט ער ארויס פון זיק מיסט און
ליים און מינוף אזו אויף זענן דר רשעים דען זיי גייען אין קרויט ווען
און וואס עם גייט ארויס רייד פון זייער מול איז פול מינוף און אום
ווערדיג און מיסט ביו זיי זענן זיק משמא • קום און זעה וייא האבין
גינאנט הבה נבנה לנו עיר וגו' הבה איז מיטש אן ברייטן דען זיי האבין
זיק אן גיברייט צו בויען איין שטאט און איין מורקעס און מיט זייער
שמות האבין זיי ווידר גישפעניגט אנמקענען הקב"ה און האבין זיק
גיוואלט אויס צייען פון דעם רשות פון הקב"ה און צו געבן זיק אין
רשות פון דיא קליפות וייר ה' לראות דאס איז איינס פון דיא צעהען
ידידות ווס הקב"ה האט אראפ גינדרט עם שמיים וייר ה' ווייט דאס
אז הקב"ה איז גיט נאר אויבן ער נאל בדראפין אראפ גינדרען נאר
לראות ער הם אראפ גינדרט פון מרת הרחמים צוא זעהן וייא מיט
דער מרת הרין צום ערשטן אויף דיא מדרגות העלוינים און דער
נאך אויף די מדרגות התחתונים און ווייל זיא האבין למעלה אויף
פוגם גיווען דרום האט ער פריער משגיח גיווען למעלה דרום שמיים
פריער לראות את העיר דר נאך ואת המגדל אשר בנו בני האדם דאס זענן דיא
קינדן פון אדם הראשון ער הם אויף כוודר גיווען אין זייער הערץ
און ער הם גורם גיווען מינה קלל העולם :

בסמך אעבד מן הארץ וועט דער מינעט הירח רעכט מתוקן ווערין
אז היה גבור צד לפני ה' דער נמרוד איז גיווען איין שטארקר מאן ווייל
ער הם אן גיטאן דעם קלייד ווס הקב"ה האט אן גיטאן צו אדם
ראשון דען דורך דעם קלייד הם נמרוד גיקענט חאפן אלי בשפעניש
ג דרום הם ער גיהייסן נמרוד ווייל ער הם מורד גיווען און ווידר
גשפעניגט פר הקב"ה און פר די עליונים ותחתונים ער הם גיואנט
איז דר גיוועלמייג פון דר וועלט ביו זיי האבין אלי אפ גיקערט
הקב"ה און האבין גידינט עבודת פוככים זאנט רבי שמעון אין
די קליידר ווייסן די חכמים גרוסי סודות :

ויהי נור יום זענן גינאנגן אין וועג זאנט רבי חייא לאמיר אן
הייבין סחדל זין אין דער תורה האט רבי יוסי אן גיהויבן עם
שמיים כי ה' אחד סתהל בקרב סתניד להציל הקב"ה איז גינאנגען מיט די
אל אין דר מדבר אזו וויא עם שמיים וה' הולך לפניו ווס און אויך
די שכינה מיט דעם מענטשן אזו וויא עם שמיים צד לפניו וה'
לדור עמי אז דר מענטש איז פרום מיט הקב"ה גיט מיט אים צו
לפני אים און צו באשיצן אים אין דר וועגן פר אלי שלעבין דרום
ער זיק דר מענטש האלטן ריין און הייליג אזו ווי עם שמיים והיה
ד קדוש ווארום שמיים קדוש לשון יחיד עם וואלט בדראפט שמיין
שנים אלא דאס גייט אויף די איברים פון דעם מענטשן זיין גוף
זיין הייליג בדי די קדושה זאל קענען רוען אויף אים דרום זאנט
פסוק ולא יראה בד ערות דבר ווס איז מיטש דכר אלא דכר מינעט מען
דר דעם דר מענטש בדראף היטן זיין דבור ער זאל גיט היידן קיין
לשון און ליצנות און לשון הרע בדי ער זאל גיט מטמא זיין זיין
ל ווארום די שכינה גייט פון אים אונזעק דרום שמיים ושב סתהר
דער מענטש איז מטמא זיין גוף מיט זנות און הייליג גיט זיין
רום אויפאים גיט די קדושה דרום בדראפין מיר עוסק זיין בתורה
די תורה קריינט דעם מענטשן אויף זיין קאפ און דיא שכינה
מיט גיט אפ גיטאן פון אים • רבי חייא הייבט אן עם שמיים ויאמר
עם אחד וגו' דער דור הפלגה האט גפונן איין ארט פון דעם דור
גבול אפ צו קערין פון הקב"ה און זיי האבין גרויס הצלחה גיהאט
זייער ווערן ווייל זיא זענן גיווען עם אחד ושפה אחת און האבין אלי
ש לשון הקדש הם הקב"ה גיואנט ווייל זיי זענן איין פאלק און
גיין איין הארץ און היידן לשון הקדש דרום וועט נאך אלץ זיין
זי וויא ויילן זיק וועל מבלבל זיין זייער לשון און זייערי מדרגות
זנות הם זיי הקב"ה מבלבל גיווען און הם זיי פר שפרייט אויף
וועלט היינט לאמיר זעהן ומה דאך זיי האבין גלייקניט אין נאט
ווייל זיא זענן גיווען מיט איין הארץ און האבין גירעט לשון
דש הם קיין דין אין זיי גיט גיקענט שלט זיין ביו הקב"ה הם זיי
בל גיווען איז שוין אפך שפן מיר און דיא חברים מיר זענן בלב
און זענען עוסק בתורה בלשון הקדש קען גוודאי דער מרת
גיט שלט זיין אין אינז זאנט רבי יוסי פון דאנן לערנן מיר
אז כחלקת הם קיין קיום גיט דען ווייל זיי זענן מיט צו טיילפע
צד ווארום וייא האבין דאך אמת גלייקניט אין נאט נאר ווייל
אבין גיהאט איין הארץ הם דר מרת הרין גיט שלט גיווען אין
זאנט רבי חייא מיר לערנן אפ אלץ איז גיווענט אין דבור פון
מענטשן דען וויא באלד נאט האט נאר זייער לשון פר מיטש
זיי טיף פר שפרייט גיווארן אפר אז משחת וועט קיין שמיים

דאויג צייט זאגט רבי יחי אַמער וואָס דאָס דאָך דר נאָך גיהאט זיין זרע קודש דאס איז יצחק זאגט רבי חייא דוא ווייסט און איה ווייס וואס איה האב גיהערט פון רבי שמעון דרויף וויין איה ווייא אויף דער דאויג צייט דרום ווייל שָׁרָה האט שפּעט גיהאט אַקניד דרום האט זיא גיזאגט צוא אַבְרָהָם כאַ נא אל שפּחתי אולי אבנא סמנא אונ דיא שעה איז בייא גישמאנען צוא איד שפּחה הער זיא זאל האבין אַקניד פון אַבְרָהָם אונ האט גיזאגט פאר הקב"ה לו ישמעאל יהיה לפניך און האמשעק הקב"ה האט אים מבשר גווען אז ער וועט האבין יצחק האט ער זיך פאַרמט כּדבֿק גווען אין זשקעאל ביו הקב"ה האט אים גיזאגט ולישמעאל שמעתך אונ הט זיך מל גווען איידר יצחק איז גקומן אויף דער וועלט קום אונ זעה פיר הונדערט יאר איז גישמאנען דר ממונה פון זשקעאל און האט גיבעטין פאר הקב"ה און הט גיזאגט רבונן של עולם ווער עם מוט זיך מל זיין זאל קיין חלק גיט האבין און דין נאמן זאגט הקב"ה זיא האט ער גיזאגט זשקעאל הט זיך צוא דרייצען יאהר מל גווען פר וואס זאהל ער קיין חלק גיט האבן אין דין נאמען אזוי וויא יצחק זאגט הקב"ה יצחק האט זיך מל גווען צוא אכט טאג אזוי ווי דיא רעכטי צייט איז אָבֿר זשקעאל האט זיך גיט מל גווען אין דר רעכטר צייט זאגט ער פון דעקט ווענין אז ער האט זיך מל גווען זאל ער קיין שכר גיט האבין דר פר וואס האט הקב"ה גיטאן האט ער אים מרחיק גווען פון רבקות של מעלה און האט אים גיבעטין זיין חלק למטה אין ארץ ישראל און די בני ישמעאל וועלן שולט זיין אין ארץ ישראל אלאנגי צייט בחורבנו אז ארץ ישראל וועט גיט זיין בשלימות אזוי וויא זיין מל זיין איז גיט גווען בשלימות און דס וועט אויף הארטין די ישראל וויא וועלן גיט קאנען קומען אהין ביו זיין זכות וועט זיך אויס לאיין דענסט קאל וועלן דיא בני זשקעאל דר וועקן אמלחמה און מען וועט זיך איין זאמלען אויף וויא און וועלן מיט וויא מלחמה האלטין אויף דעם ים און אויף דר יבשה און איין מלחמה גאהענט קיין ירושלים און ארץ ישראל וועט גיט זיין איבער געגעבערט אין דער צייט וועט זיך דער וועקן איין פאלק מסוף העולם ועד סופו און וועלען מלחמה האלמען רבייא חדשים און פיל פעלקר וועלן זיך אהין איין זאמלן און וועלן מלחמה האלטין מיט וויא אזוי וויא דר פסוק זאגט: *גדעל די יטיד ווייל דר שם הקדוש איז ביימין און דיא תורה איז ביימין איז וויא דער פסוק זאגט מיטנו אש דח לסו דען אלז דינג הענגט אן אין דער רעכטער האנט און דרום גיהער מען תמיד שפארקן דעם ימין איפר דעם שמאל אזוי ווי עם שמיים השיעה ימין ענני :*

אלה חזרות נח רבי יהודה זאגט הקב"ה האט גימאכט ירושלים של מעלה אונקען ירושלים של מטה און הט גישווארין ער וועט גיט אריין גיין בירושלים של מעלה ביו דיא ישראל וועלען קומען בירושלים שר מטה אזוי וויא דער פסוק זאגט בקרבן קדוש ויא אבא כעיר און דארטין זענין ביהות פון מלאכים און די מירין הייסן צדק זייא זענין ממונה אריין ברענגען אהין דיא נפשות הצדיקים אויף וויא הט דר גיגלוסט און גיזאגט פתחו לי שערי צדק אבא במ אורה זה זה השער לה' דיקס יכונו כו און די שומרים זענין אויף מויערין אזוי וויא דער פסוק זאגט על חומות ירושלים דאס מיינט מען ירושלים של מעלה הפסדתי שמיים דאס זענין דיא מלאכים עם איז פאר האגדין זיבין מירין צוא דיא נפשות אריין צו גיין ביו וויא קומן אימליכר אויף זיין רעכטער

אַרם נאָך זייער מענה נאָך און אויף אימליכר מיר איז נא שומרים פתח הראשון די ערשטי מיר גייט די נשמה אין דער מערת המכפלה דען זיא איז גאהענט צוא דעם גן עדן און דער שומר איז אדן דראשון אויב זיא איז זוכה רופט ער אויס מינו ראמת אויס איין ארץ פריד צו דין קימען אזוי גייט זיא ארויס פון דער מיר און קומט צו דער אנדערער מיר וואס זיא איז בלשערי גן עדן און דארטין שמייע דיא פרוכים מיט דעם להט החרב חסחפכת אזוי זיא זוכה גייט זיא אריי בלשום און אויב גיט איז זיא דארטין מקבל איר עונש און זיי משפט די נשמה מיט פלאם פויער און אזוי גווען אין בית המקדש ש כרובים אז דער כהן גדול איז זוכה גווען איז ער אריין און ארויין גינאנגין בלשום און אויב גיט איז ארויס גינאנגין איין פלאם פויער פון די פרוכים און גיט אים פר ברענט אזוי איז אויף די פרוכים פון דעם גן עדן צו לימערין די נשמה און אז זיא איז זוכה גיט מען איז איין בודף פר איין סימן אריין צו גיין אין די שיערי גן עדן התחתון און דארטן איז פאר האנדן איין זייל פון ענן נוגה במישם און עשן נוגה איז ארום אזוי ווי דר פסוק זאגט וברא ה' על מכון הר ציון ועל ספרה ענן יוסם ואש נוגה און פון דארטן גייט זיא ארוף צו די שיערי ירושלים איז זיא גיט זוכה בלייבט זיא דארטן און ווערט דארטן אן גואט פון דעם גומין פון אויבן אָבֿר ווען זיא איז זוכה גייט זיא דורך דר זייל צו דר דרייצן מיר ער הייסט זכור ביו ירושלים איז זיא זוכה זענין דארטין פאר האגדין שומרים עפינט מען איר אויף דיא אלי מירין גייט זיא אריין און אויב גיט פאר שליטם מען די אלי מירין און מען נעמט ביי איד צו דעם בודף ווס זיא הט גבראכט אסימן און מען שמויטם זיא ארום אזוי זאגט די נשמה סצאנוי השומרים הסובבים בעיר דס זענן די מלאכי השרת ווס זיי הייסן הט בית המקדש וירושלים של מעלה נשא את דרדי מעיר זיי האבין ביי מיר צו גנומן דעם סימן דס הייסט דעם בודף שומרי החומות די ווס זענן שומרים אוף די חומות ירושלים ווען זיא איז אָבֿר זוכה אזוי גייט זיא ווייטר אין די שיערים און מוט לזבין צו הקב"ה אין בית המקדש ווס איז אויבין און סיכאל שר הגדול איז זיא מקריב פר אַבְרָהָם צו הקב"ה דס הייסט אזוי ווי אייגר ברענגט איין בתנה פר איין מלך און מיכאל גייט מיט איר ביו צו דר פערטער און די פינפטי מיר און זאגט פאר הקב"ה רבונן של עולם וואול צוא דיני קינד דיני ליב האָבֿר אברהם יצחק יעקב וואול צו די צדיקים ווס זייא זענן זוכה צו קומן צו דעם שער השביעי ווס ער הייסט ערובות דארטן זענין גני החיים און נשמות הצדיקים און דארטין ווערין זיי מלאכי השרת און לזבין פר הקב"ה און ווערין גישפייזט פון דעם לויטרין ליכט וואס זיא הייסט אספקלריא הסאריא און דארטין איז דיא מנוחה פון חיי עולם הבא דרום זאגט ער אלה תולדותי כו די מנוחה ונחלה ווס און דעם שמיים עין לא ראתה אלהים וולדת דר צו הט נח זוכה גווען ווארום נח איש צדיק תמים ווייל נח איז גווען אצדיק פמים הט זיך הקב"ה משתעשע גווען מיט זיין נשמה דרום שמיים את האלהים המהלך נח דאס מיינט מען אויבין גיט אונטן רבי יצחק זאגט הקב"ה הט גישווארין אז ער בגערט גיט אין דעם מוים פון די רשעים אזוי ווי דר פסוק זאגט ה' אני נחום ה' אלהים אם תחפץ כמות הרשע וגו' הקב"ה וייל אז דער רשע זאל תשובה מאן וועט ער לעבין בעולם הנה ובעולם הבא וואול צו די ישראל וואס מען זאגט זיי מוט תשובה וועט איר לעבין רבי יוחנן זאגט עם שמיים ועיני רשעים תכליה ומנום אבד מנום וגו' עם אז זאמשל צו גלגלים ווס זיי פלעגן רובין מענטשן

פרשת נח

אוף אריין גמאנגן און די תיבה האט זיך צוא גנומן און דא וואס האבן יא גיזינדיגט דאס זיי די תיבה ארום גשמוסן וכה דאך דאס תיבה איז נאר איין האלץ איז און גיווען מכל שכן די זענען שמים מיט דיא שומרים און דער פסא הקבוד געמין בודראי אן נאר אזוי אבערמט וואס ער דאס נישט גיזינדיגט און ווער עס האט יא גיזינדיגט שמויכט מען אים ארום רבי חייא זאגט נח איז גיווען סקני אסנה דם הייבט אקריינער גלייבן ער איז נישט אריין גימאנגן אין דר תיבה פון די וואסר זענען שון גרויס גווארן דרום שמיים ספני מי הסבל זאגט רבי יצחק קום און זעה דם רחמנות פון הקב"ה בתחלה דאס ער גמאכט גיזינדיג דם וואסר מיט רחמנות פרי זיך זאלן דורך דעם תשובה טאן דרום שמיים ויהי רגשם עס איז נאר גיווען איין העגן וועלן זיך תשובה טאן וועט דאס זיין רעגן פון ברכה און אז זיך האבן קיין תשובה נישט גיטאן איז דר פון גווארן איין מבור • רבי הייבט אן עס שמיים ויהי ר' את רח הכחות ו' אז נח איז ארום גימאנגן פון דער תיבה דאס ער גיזען די וועלט איז חרוב גווארן האט ער אן גיזינדיג צו ווייזן און דאס גימאכט רבנו שר עוקם פון וועגן די וינד פון דאס נארישי לייט האסמו חרוב גימאכט די גאנצן וועלט אבער וואלסמו בעסער נישט גיווען פשאפן דעם מענטשן אדר נישט פשאפן די וועלט דאס ער גיבראכט אקרבן עולה און האט זיך גישמעלט בתפלל זיין איז דרייט פון דר עולה ארום גימאנגן צו הקב"ה און עס איז אים גיווען נישט און גיזיבט זאגט רבי ר' ריחות זענען אויף גימאנגן דר ריח פון דעם קרבן און דער ריח פון דער תפיכה און דער ריח פון זייני בעשים טובים און דר ריח פון נח איז גיליבט גיווען צו הקב"ה מער פון אלד דרום שמיים ריח נחתו חסדו לחקירו לי בטעוהו דעם ריח וס נח דאס פרי מיר מקריב גיווען זאלט איר היטן דאס מיינט מען ריח עולה ותפלה ומעשים טובים • רבי יאנו זאגט נח איז אגרוסר חכם גיווען און דאס פרי שפאן דם לשון פון די עופות און פון אלי בראים וואס זיי ביינען מיט זייער שרייען און מיט זייער תנועות און אז ער איז גיווען אין דר תיבה דאס ער גמאכט עס איז נישט פאר האנדן קיין קלוגר עוף פון דעם ראב דאס פון זייני סיגנים קען מען פיל וויסן דרום דאס ער אים גישיקט אין שליחות • פריענט רבי חייא וויא דאס ער אזו גיטאן אבער עס זייניש דאך לא תהשו ולא העוננו און אז מען קוקט אויף דאס סיגנים פון דאס עופות איז מען דאך עובר אויף דעם לאו נאר דרום דאס ער גישיקט דעם ראב ווארום ער דאס זיך מצער גיווען וס די וועקט איז פרי לארין גווארן און דאס גמאכט רבנו של עולם דו ביכט דאך איין בעל רחמים און היינט איז דם רחמנות פרי קערט גווארן צווא אכריות און האכט זיך נישט כרחם גיווען איבער זייני קינד וס דו האסט זיי פשאפן דרום וועל אויך שיקן דעם ראב וס ער איז אויך איין אכר אויף זייני קינד • פריענט רבי יאנו נח איז דאך גיווען איין צדיק תמים ווי דאס ער אזו גירעט אנטקעגן השי אבער דם הייבט דאך איין ענות אזו היידן אנטקעגן השית מדרדר זיין נאך זייני בעשים זאגט רבי חייא ווייל ער דאס דם גירעט כחמת צער איז הקב"ה נישט כרונו גיווען דען דער מענטש ווערט נישט גישמראכט אז ער דעם בשעת צער אזו ווי איזוב דאס גירעט אקעגן השית כחמת זיין צער דאס אויך השית אויף אים נישט גיצעריגט אזו וויא דר פסוק זאגט לא בדעת ידכו ודבריו לא כהשכל און דר ראב דאס נישט גיוואלט זיין אין דעם שליחות פון נח ווייל ער איז גיווען אן גיברייט

לשון אוף דעם וועג אכאל דאס מען זיך אריין גימאכט אין דער תיבה האבן זיך פבראכט אז וועלדיג זייער מעשים דרעים זיך האבן גיטאן וועט מען זיך פבראי אן טאן גרום יסורים האבן ווערט גיבראבן דם תפיסה דווי און זענען אנטלאפן גווארן • דאס זענען זיי איז גיווען איין שומה ער דאס אויך גיזען די דאך און דאס אנטלאפן גווארן • צו מארגן איז גיקומן דר מלך ווען די קב"ה פון די גולנים האט ער גיזען ווי זיי זענען אלי אנטלאפן גווארן איינער איז גיליבן זאגט דר מלך דווא האסט דאך אויך גיקאנט גילויפן גלייך מיט זיי וס זאל אויך זי טאן זיך זענען דאך נישט דא דר זאל מען זייני אויך אום שפעטן דער נאך זאל מען דאך זיין • אזו אויך די רשעים וואס גיזען אין דער פרינצער מיט זייער קכמי מעשים פרי הקב"ה נאר די קלוגי זאגן וואס זארגן מיר טאן מיר זאלן פון דעם עונש ניצול ווערן לאמיר טאן תשובה ותפלה זיין מיר ניצול ווערן אכר די שומים זיי זענען דר וועג פון תשובה פרי זיי אפן וס אנדרי האבן געפוינט און זענען ניצול גווארן און פגערען נישט זיך זאלן אויך ניצול ווערן זאגט הקב"ה שומים זענען פרידער האבן שון גמאן תשובה וס זאל אויך זיך טאן אבער דאס דאך אויך גיזען דעם וועג און איר דאס איז דרינג נישט גוואלט און ניצול ווערן פון איינער דין וס שמיים אויף זיי ווען רשעים חיליה דרי אויך זאלן בלינד ווערן וסנו אכר סמים ותקות ספח נפש לעולם א איז פרי לארין זייער האפונג אזו אויך זענען גיווען דר דור המבול האבן גיזען אז נח מאכט איין תיבה און האט זיי אזו התראה זאן און האבן פארט נישט גיוואלט קיין תשובה טאן דרום זאגט ביה זייער העלחה איז שון פרי לארין ווייל זיי האבן קיין תשובה טאן גמאן ותקות ספח נפש דם זיי וועלן נישט אויף שמיים ליום הרין • זיי און רבי חייא זענען גימאנגן אין וועג זאגט רבי חייא זאג מיר פון די גומי זאכין וס דיין פאטער דאס גמאכט פון דעם פגענו פון נשקה בעולם דא זאגט רבי יאנו לאמיר פון דעם ארט צוועק זיין דרום דא איז נישט קיין רעכטי לייט זאגט רבי חייא אדרבה ווייל מיר זיין דא לערנען וועלן מיר פון זיי ניצול ווערן זאגט רבי יאנו דאס נישט גמאכט גווארן אויף איין ספנה אזו וויא זיך גיזען זאגט רבי יאנו עס שמיים כום היה לשלטה בכל רמון פרם מיינט מען די נשמה דאס איז גיפלאנצט גווארן כחמת פסא הקבוד היה לשלטה מיינט מען ביה ער הייסט שלמה ווייל ער איז דער שלום פון דר וועלט בכל זיינישט מען דעם פסא הקבוד דאס ער איז שלום אויף אלי חילות זמים ווארן און ער איז דר הער איבר אלי ער נישט די נשמה לנסוים ספני צו די צדיקים וס היטן די מצות ומאמץ לנסוים אח פרי דם איז ריוס דרינגן איז צוויי הונדרט גלוסטיג עולמות צו די צדיקים דהקב"ה איז זיך בחצות הלילה משתעשע מיט זיך און אז דר מלך דאס דעם גיזען האט ער גילוסט דר צו און דאס גמאכט רבשע חסדו ותקרב ישכון חצרו וואל צו די לייט וס זענען וכה דארט צו רינגן דאס רבי אפרוה אימליכר מענטש גיזער גיזר זיין כל זמן די נשמה פרי אים ער זאל נישט חומא זיין און תמיד איבר קלערן אין זייני רשעים פרי ער זאל האבן זיין מענה גלייך ווי אנדרי צדיקים אז די קב"ה וועט ארום זיין צווא זענען מיט השכינה זאל אים קיינער נישט קענען מיר לערנען דאך פון דר תיבה אז בשעת נח איז אין איר אריין גינגען זענען אלי בחמות רוחות ועופות וס זיי האבן נישט גיזינדיגט

אוף אנגער שליחות צוא שפייזן אליהו הנביא אזו וויא עס שפייט
 וועלכעס טביאם לו בשר ולהם דרום שפייט עד יבושת המים • יבשת אזו ריא
 אותיות פון תלשבי דם אזו אליהו תלשפי • אונ אז נח דם גיעהן אז
 ער מוט ניש זיין שליחות דם ער גלישקט די מויב אונ דרום האט ער
 זיא גלישקט צו גייוון כונה מוחה אין לב ברחמת דעם גרויסן צער אזו איר
 הארץ ניש פאר האנדן מיט איר • אונ ווידר בחמת דיא מויב אזו
 מקבל אוף זק איר מוט זיא שמרעקט אויס איר האלז מען זאל זיא
 קוילן אונ עם אזו ניש פר האנדן צווישן אלי עופות איר גלייכן דרום
 זענן די ישראל גיליכין צו אמויב דרום האט זיא נח גלישקט פאר
 איין סימן אז עס אזו צו אונז אוף אזו רעכט מקבל זיין דעם צער וום
 הקב"ה דם אוף אונז גלישקט • ער וועט אונז אליין העלפין :

אמר רבי יוחנן בן גודי רבי יוחנן בן גודי דם גואגט הקב"ה דם גינומין
 שם בן נח אונ דם אים אפ גלישיד פר איין כהן לאק עלייו אונ האט
 גימאכט רוען די שכינה אוף אים אונ דם אים גרופין מלכי דוק סלך שלם
 אונ זיין ברודר יפת האט בייא אים אין כהמ"ד תורה גילערינט ביו
 אברהם אבינו איז גיקומן אונ דם אוף דארט גלערינט תורה האט
 אים הקב"ה צו זיק פהעפט אונ דם אין אלי פר געסן האט אברהם
 מתפלל גיוען אזו הקב"ה זאל תמיד מאכין רוען זיין שכינה אין דעם
 בית הקדוש פון שם דם אים הקב"ה מוכה גיוען אזו ווי עס שפייט
 אתה כהן לעולם על דברתי מלכי דוק זאגט רבי יוחנן יפת איז דאך גיוען
 עלטר פון שם נאר דרום דם הקב"ה בעקער ליב גהאט צום שם ווייל
 ער דם תמיד עוסק גיוען פתורה אונ האט זיק אפ גלישיד פון דער
 וועלט אונ פון וועמין דם שם גיהאט די תורה נאר דאס הראשון דם
 זיין ספר גילאזט צו זיין זון ון שם אזו דר ספר גינאגין בירושה ביו ער
 איז אן גיקומן צו שם אזו וויא אויבין איז גלישמאגין • זאגט רבי יוסי
 אז שם דם זיא גיהאט די תורה ווארום דם השירה גינארפט גפאמן
 זיבן מצות צו די בני נח אמער וויא זענן דאך פריער גלישמאגין אין
 דר תורה נאר בחמת דעם צער פון דעם מבול האבן זיי פאר געסן
 די תורה דם זיי הקב"ה דר מאגט דיא זיבן מצות רבי יוסי זאגט חז
 זיי האבן ניש פר געסן די תורה נאר הקב"ה דם גואגט אז איה וועל
 זיי גיבטן די נאנצי תורה וועלן זייא ניש ווערן האלטן אפילו איין
 מצוה אזו וויא מיר גיפין מענטשן האבן גואגט וועט דרום לא חסדו
 דרום וועל איה זיי געבן חאמשי די זיבן מצות זייא זאלן דער ווייל
 האלטן ביו עס וועט קומן איינר דאס מיינט מען אברהם אבינו ער
 וועט שוין האלטן דיא נאנצי תורה אזו וויא עס שפייט עקב אשר שמע
 אברהם בקולי וגו' בשעת אזו אברהם דם גלערינט מיט שם דם ער אוף
 זיק מקבל גיוען צו האלטן די נאנצי תורה :

תנו רבנן די רבנים האבן גילערינט בשעת אזו נח איז ארום גנאגין
 פון דר תיבה אונ האט גיעהן אזו דיא נאנצי וועלט איז פאר
 דארבין גיוארן האט ער אן גיהויבן צו וויינין אונ דם גואגט רבונו
 של עולם דוא ביסט דאך איין רחום וחנו וואקסטו גינארפט אוף זייא
 דחמנות האבן פר וום האסטו זיי פר דארבן דם אים הקב"ה גענערט
 אצינד מוסמו אוף זיי בעמין פר וום בשעת איה האב דיר גיזאגט כי
 ואתח ראתי צדיק לפני כדור הוח וחי הנני מכיאי מכול וגו' האסטו ניש גיבעמין
 אדף זיי נאר ווייל דר האסט גיהערט אזו דוא וועסט ניצול ווערן פון
 דעם מבול דם דיק ניש גיהארט אוף דער גאנצער וועלט • היינט אז
 אלדינג איז שון פר לארין גיוארן הייבסטו ערשט אן צו בעמין פר

זיי • זאגט רבי יוסי קום אונ זעה דעם חילוק פון נח צוא שפער
 צדיקים דען ער דם ניש מתפלל גיוען אונ דם ניש מגין גיוען איין
 זיין דור אבר אברהם אבינו אזו הקב"ה דם אים גואגט ועקב מדוכ נימור
 כי רכה שפייט וגו' אברהם ויאמר האף חספה צדיק עם רשע ער דם פיל גיבעמין
 פר זיי אזו אפילו עם וועט מער ניש זיין צווישן זיי נאר זעהן צדיקים
 זאקין אלי ניצול ווערן • אונ ווידר בייא משה רבינו גיפין מיר אז
 הקב"ה האט אים גיזאגט דיא ישראל האבין גיזידינט מיט דעם ענין
 שפייט ויהל משה ער דם אזו לאנג גבעמין ביו ער דם זיק מוכר גיוען
 פון זיי ערט וועגן בעוזה ובעוה"ב ער דם גואגט אם תשא המאמת ואם א
 וגו' אונ ווידער שפייט ויאמר להשמידם כולי משה בחיו וגו' אזו אוף א
 צדיקים האבין מגין גיוען אוף זייער דור אונ האבן ניש גלאזט דעם
 מדת הדן זאל שולט זיין אין זיי • אבר נח דם הקב"ה מיט אים לאנג
 גירעט פר דעם מבול כדי ער זאל אוח זיי בעמין אונ ער דם זיק נאר
 ניש גקעקט צו די רייד נאר ער דם זיק גמאכט איין תיבה אונ דר
 נאנצער דור איז פר לארין גיוארן :

רבי שמעון מיר אלער זענן געסן אין דר שפאט מבריא פרעגט
 אים רבי יהושע רבי פר וום דם נח ניש גבעמין אוף זיין דור
 זאגט רבי שמעון ווייל ער דם זיק ניש גלייבט ער זאל אליין ניצול
 ווערן דען השירה דם אים גיזאגט כי ואתח ראתי צדיק וגו' האט ער זיק
 גימאכט ווייל דר נאנצער דור זענן רשעים איז ער אקעגן זיי אצדיק
 דרום דם ער גואגט הלוואי וואלט איה גקאנט בעמין איה זאל אריין
 ניצול ווערן זיי אזו קען איה נאך בעמין אוף דעם נאנצין דור זאגט
 רבי אלעזר פון דעסט וועגן וואלט ער פארט גינארפט בעמין און
 דער וועלט ווארום הקב"ה האט הנאה אזו קען רעט גומץ אוף זיי
 קינד מיר לערנן דם אפ פון גרען בן יואש ער איז ניש גזען אזו
 אגרויסר צדיק נאר ווייל ער דם גרעט גומץ אוף דיא ישראל שפייט
 בייא אים ויאמר לוח' לך ככהך זה והושעת את ישראל מיד סדון וואס מיינט מען
 דר ככהך דם איז דר פה וום דר האסט גרעט גומץ אוף ישראל מיט דעם
 כח וועסטו זיי העלפן פון מדון זאגט רבי אלעזר חאמשי איינר איז
 אצדיק גמור מער פון דר נאנצער וועלט נאר ער רעט רבילות ארעו
 שלעכץ אוף דיא ישראל איז זיין עונש גרעסיר פון איר ווארום מיר
 גיפין ניש איין גרעסרן צדיק פון אליהו הנביא אין זיין דור אונ ווייל
 ער דם גרעט שלעכץ אוף די ישראל אזו זיי עם שפייט כי עונש ברויח ב
 ישראל את מונחותיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב דם דם הקב"ה זייער גיהארט
 שפייט וויימר ויסא מראשותיו ענות רצפים הקב"ה דם אים גיזאגט דו ביסט
 ווערט דו זאלסט עסן אקובל וום עם איז גפאקן גיוארן אוף קול
 ווייל דו האסט גרעט שלעכץ אוף די ישראל שפייט וויימער וילך כנ
 האכילה ההוא וגו' ארכעס יום אזו דאך קשה זיי אזו גלישקט זיק אזו ער דם
 גילעבט מיט דעם עסן פערציג טאג נאר אזו מיינט מען דקב"ה דם
 אים גייוון די פערציג מעג אונ פערציג נעכט וואס משה רבינו איז
 גיוען אוף דעם הימיל מקבל זיין די תורה דר ווייל האבן די ישראל
 גימאכט דם עגל אזו משה רבינו ניש אנועק גינאגין ביו הקב"ה דם
 זיי מוחל גיוען דם הקב"ה גיזאגט צו אליהו דו וואלט גינארפט אזו
 אזו טאן ווארום זיי זענן מייני קינד דם זיי האבן מקבל גיוען דיא
 תורה אוף דעם בארג סיני דם שפייט וילך בכת האכילה ההוא וגו' ער דר חור
 דם איז דר דר חורב וום די ישראל האבן דארטן מקבל גיוען דיא חור
 תורה זאגט רבי יצחק אליהו איז ניש אנועק גינאגין פון דעם ארי

עד קמ גישוארין פר הקבזה אז עד וועט ממיד זיין אמלין אויף
שלא אל אונ היינט ווער עס מיט איין מצוה ברענגט עס אליהו פר
בזה אונ זאגט דס קמ דר אונ דער גיטאן אונ גייט ניש אוועק פון
ס אורט ביז דר זכות ווערט פאר שרייבן אזו וויא דער פסוק זאגט
כ ספר זכרון לפני זאגט רבי יהודה וואס איז גיוועזן דר עזיש פון נח
דעס וואס ער קמ גיט גיפעטין פר זיין דוד ער איז ארום פון דר
ההינקערדיג אונ איז מבונה גיטארן אין די קינדערס אונ זיין
זון קמ אים גיטאן וואס ער האט אים גיטאן :

ווייסן דעס וועג פון דער תורה אונ ווילן ניש קלינגן אין איר אונ
זייער לייב איז שטארק זיי ווילן ניש מאן קיין תשובה דרום הייסן
זיי אביי לב דס איז טייטש שטארקי הערצד רחוקים זיי זענען ווייט פון
השירה אונ פון דר תורה וום זייא הייסן צדקה דרום האבין זייא קיין
שלום גיט אזו ווי אין פסוק שמיים (ישעיה סה) אין שלום אמר ה' לרשעים אבר
אברהם איז גיט גווען אזו ווי די רשעים אבירי לב אונ קמ זיך מקרב
גיוען צו הקבזה דרום קמ ער גיט הייסן אברהם אוהבי דר גיליבמר צוא
השירה אונ ער קמ מקיים גווען אהבת צדק ותשנא רשע מער פון זיין גאנג
דר וום זיי זענען ווייט גווען פון השירה אונ צדקה אונ שלום סתה רבי
יחסי הייבט אן (תהלים סה) סה ידיות משכנותיך ה' צבאות די לייט דארפן אז
ווייסן ווי אזו צו דינגן צו השירה דען אז השירה קמ בשאפן די וועלט
קמ ער אים גיטשט פייער מיט וואסר אונ קמ בשאפן די דימלין
דרום הייסן זיי שמים דס הייסט אשמים אונ עס קמ אלץ קיין קיום ניש
נאך דורך דר תורה אז די ישראל זענען עופס אין דר תורה בלייבט
אלץ שמיין אות זיין בשמאנדר קום אונ זעה אז עס קומט האלבי
נאכט גייט הקבזה אריין אין דעס גן עדן זיך צו פרייען מיט די נשמות
הצדיקים אונ אלי ביימר פון דעס גן עדן זאגן שירה אונ לובן השירה
אזו ווי דער פסוק זאגט אז ידנוכל עני יער מלפני ה' דען גייט ארום זיין
פרוז ווייא צו די מענטשן וום זייא שלאפן זיי ווייסן ניש אונ בערען
ניש נאלץ זעהן אז זיי וועלן אויף שמיין אפ געבן דין וחשבון צוא
הקבזה אונ זייער גוף ווערט אן גירופין טמא אונ די הייליג גשמה
וועט שוועפן אויף דער וועלט אהין אונ אהער אונ קיין שער עפינט
מען איר ניש מען ווארפט זי אזו ווי אשמיין פון אשזיידר דס הייסט
כף חקלע וויי צו זיי זיי וועלן ניש זעהן דעס מענג פון די צדיקים אין
גן עדן נאר מען וועט זיי איפר ענפרין אין די הענט פון דעס מלאך
רום דר שר פון דעס גיהנם זיי וועלן אראפ גייערין אונ ניש אויף
גיין אזו ווי עס שמיים (איוב יב) כלה עני וילך כן וידר שאול לא יעלה אין דר
צייט אז דר פרז רופט עס אים דר וועקט זיך אפלאם פון צפון זייט
אונ שלאגט אין אלי פיר זיימן פון דר וועלט אונ גייערס אין גריכט
צווישן די פליגל פון דעס האן אונ ער הייבט אן צו שרייען אונ
דר צו דר וועקט זיך קיינר ניש נאר די צדיקים דער וועמן זיך אונ
שמייען אויף אונ לערנן תורה אונ השירה מיט די צדיקים וום זענען
אין גן עדן פר געבן די תורה וום מען לערנט אין דר צייט אזו ווי
דר פסוק זאגט (שיר השירים ח) הושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמעני :

וואמר ה' אל אברהם וום שמיים פרייער ויסת הרון על פני תרח אביו נאך וואס
דארף דס שמיין נאר ביז דר צייט פון הרן איז קיינער ניש
גשטארבין פר דעס פארטס לעבין בשעת אז מען קמ אברהם אריין
גיטארפין אין קאלה אויבין קמ זיך הקבזה פוויזן צו אברהם אונ קמ
אים מציל גווען אונ הרן איז אויף גשטאנן דארטין האבין די פשרים
גזאגט אז אברהם איז גיצול גיטאן אין דעס זכות פון הרן סיד פאלד
אז ארום אפלאם פייער אונ קמ אים פאר ברענט אונ אמיל זאגן
די פשרים האבן גזאגט אז אין די קינדערפן תורת איז ניש שולט קיין
פייער דרום קמ מען אריין גיטארפין הרן אין פייער אונ ער איז פר
ברענט גיטארין אונ זיין פארט תרח איז דער בייא גישטאנן דרום
שמיים ער פני תרח אביו האבין שון אלי אומות גיוויסט אז השירה קמ
מציל גווען אברהם פון דעס פייער אונ אלי אומות האבן גבראכט
זייערי קינד צו אברהם אונ האבין גזאגט מיד האבין גייערן אז ח

האמט

פרשת קה קה

ה' אל אברהם די לך סתה רבי הייא רבי תיאי הייבט אן שמש אל אביו
לב ורחוקים מצדקה וויא שטארק איז דס הארץ פון די רשעים זיי

פרשת דה לך

רץ תחשבון פאר הקב"ה :

פתח ער המ אן גיהויבין עם שמיים אין (ישעיה ל) ביד כל זרם היתום ק
און זעה אז דיא ועלפניע צייט קומט אז דער מענטש ז

אנועק גיין פון דער וועלט ווערט דער גוף צוא בראבין און ד
נשמה וייל זיך אפ שיידין פון אים דענסט כואל האט דער מענטש

רשות צו זעןן אבער פריער האט ער קיין רשות ניט דען עם שמיים
פאר אים דרייא שלוחים און חשבונען אים זיינע יארין און זיי

עבירות וואס ער האט גיטאן אויף דער וועלט און דער מענטש
אויף אלס מודה און דער נאך חתימת ער מיט זיין האנט בדי

זאל אים קענען דן זיין לעולם הבא על הראשונות ועל האחרונות אויף ד
זייע און אויף דיא אלמע עם ווערט ניט פאר געסן פון אלע זיין

מעשים וואס ער האט גיטאן פל זכן דיא נשמה אזי אין אים גיין
דרום מוז ער אפ געבן חשבון פל זכן דיא נשמה אזי נאך אין א

איידער ער גייט אנועק פון דער וועלט . קום און זעה אזו וויא די
רשעים זענן קשה עורה אויף דר וועלט אזו זענן זייא קשה עורה אז זי

גייען אנועק פון דער ווערט דרום וואול צוא דיא לייט וואס לערנ
אויף דעם עולם די וועג פון השירה צו גיין דרינען אבער דיא רשע

אפילו אז זייא זענן בייא צדיקים בנערין זייא אויף גיט אפ צו לער
זיך פון זייא דרום גיהערין זיך די צדיקים צו שטארקן אז זייא זאק

מיט די רשעים לערנן די רעכטי ווענן פון השירה דען אז ער ווע
אים אפ לאזן וועט ער הרוב מאבין די וועלט גיט וויא אלישע ה

דחקה גינען צו זיין קגעכט גיחזי מיט ביירי הענט און לום ווייל ע
איז גינען ביי אברהם דמ ער זיך ניט מחבר גינען צו די רשעים א

זי באלד ער האט זיך אפ גישייד פון אברהם שמיים ויבחר לו לום את
כבר חידון און עם שמיים ויאתל עד סדום דער נאך שמיים ונשי סדום רע

וחסאים לה סוד :

ויקח את אברהם את שרי אשתו נאך וואס שמיים יקח נאר ער האט זיא מוש
גינען מיט גומי רייד דען איין מענטש דמ גיט קיין רשות אז

צו ציהען זיין ווייב אין אנגדער לאנד נאר מיט איר ווילן אזו זי
עם שמיים קח את אהרן קח את הכהנים אזי שייטש געם זייא אין מי

נוסע הייד דען ער האט איר מודיע גינען וויא עם איז שלעכט די
מעשים פון דעם דור ואת לום בן אחיו וואס האט אברהם גינען ווא

ער האט זיך מחבר גינען מיט לום דען ער האט גינען ברוח הקדש
אז פון לום וועט ארויס קומין דוד המלך ואת הנפש אשר עשו בחרו ווא

שמיים עש דם מיינט מען די גרים וואס אברהם האט גינען זיין
די גירות ווס שרה האט גינען זיין גליק וויא זייא האבין זיין

גינען און בשאפין דרום שמיים עש . פרענט רבי אבא זענן דע
נאך גינען אלי מענטשין ווס זיי האבין זיך מגייר גינען האט רב

אדער גינען זיא עם זענן אלי נאך גינען זיין הייסן עם אלהי אברה
זאנט רבי אבא ווערליג דו זאנט וואלט דאך ברארפט שמיין הנפ

אשר עשו ווס שמיים ואת הנפש דם אזי געפילס ברבה ואת הנפש מיינט מע
דר זכות פון די מענטשין ווס זיי האבין פרום גימאכט אזי גינען

מיט זייא דען אז איינער איז מובה דעם אנדרין מיט מעשים טובין
הענגט אין אים דער זכות און ווערט פון אים גיט אפ גיטאן דרום

שמיים ואת הנפש דר זכות האט אויף זי מגין גינען :

וידוי כאשר הקריב לבוא מצרימה זאנט רבי אלעזר עם וואלט ברארפט שמי
כאשר קרב ווס שמיים הקריב דם אזי שייטש ער האט גמאכט גינען

זאנט גרים בישחון אין השירה דרום בעסין מיר דך לערין אונד
קינד און דעם גומין וועג ווס דו ווייכט . און זייא זאנט דר פוסק

ותחיים סו גריב עמים נאסו עם אלהי אברהם . קום און זעה עם שמיים יקח
פתח את אברהם בנו וגו' ויצאו אתם וגו' איז דאך קשה עם גיהער צוא שמיין

זוא אתו אזי שייטש מיט אים . נאר דם ווייזט אז תרח און לום זענן
גנאנגן מיט אברהם ושרה ווארום זיי האבין גיט גוואלט זיין מיט די

רשעים און תרח און לום האבין גיט גוואלט אנועק גיין . נאר אז
תרח האט געזען אז אברהם איז ניצול גינארין פון דעם קאלה אובין

הט ער זיך בראכט ער זאל טאן ווס אברהם וועט אים הייסן דרום
שמיים ויצאו אתם דם מיינט מען אברהם ושרה . און דער ווילן פון

אברהם איז גינען גיין צו דעם לאנד בנען מיר באלד ויאמר ה' אל אברהם
הט זיך השירה באוויזן צו אים . און האט אים גנאנט גייא קיין ארץ

בנען פון דאן לערנן מיר אפ הבא לספר ססיען אמתו ווער עם וויל זיך
מסור זיין העלפט אים השירה ער זאל דר צו קומן דען מען ווארט

אויף דעם הימל ביו דר מענטש דער וועקט זיך פון אונטן אזו וויא
אליכט קען אנדרש גיט ברענן ביו מען צינט דם אן אזו אויך האט

הייליג פריער פון אויבין קומט גיט צו דעם מענטשן ביו דר מענטש
צינט דם אן פון אונטן און וויל עם זאל אויף אים רוען . אזו אויך

די גבוהה האט גיט גירום אויף קיין גביא ביו ער האט זיך פריער דער
וועקט זיין ווילן דר צו אזו זי עם שמיים בייא אלישע ויהי כנגן חסנו

ותהי עליו רוח ה' :

רבי אלעזר האט גפרענט זיין פאטער רבי שמעון מיר זעהן דאך אז אלי
זענן ארום גנאנגן מיט אברהם און תרח האט נאך גרינט עבודת

פזבקים בשעת ער איז גינאנגן מיט אברהם זיין ווילן טאן און מיר
גיפנין דאך אז הקב"ה וויל די רשעים זאלן טאן תשובה און ווארום

הט ער גנאנט צו אברהם לו דו איז משמע ער אליו זאל גיין עם ווארט
גינארפט שמיין לכו לכם איר זאלט גיין אברהם מיט תרח ווארום תרח

הט דאך אויך גינאנט גיין מיט אברהם . ענטפערט אים רבי שמעון
דו מיינטט אז תרח איז ארום גנאנגן תשובה טאן עם אזי גיט אזו

נאר ער האט גינאנט אנועק גיין פון זיין דור ווס זיי האבן אים גוואלט
הרגנען בשעת וויא האבין גינען אז אברהם איז ניצול גינארין

פון דעם קאלה אויבין האבין זייא גינאנט דוא האכט אונז אפ
גינארט און פאר פירט מיט זיי עבודת פזבקים דרום אזי ער

ארום גינאנטן מחמת מוכא און אז זי זענן גיקומען קיין תרן איז
תרח דארטן גיבליבן דרום שמיים וילך אברהם וכו' וילך אתו לום און עם

שמיים גיט תרח אבער דער נאך האט תרח אויך תשובה גיטאן
דרום שמיים ואתה תבוא אל אבותיך בשלום הקב"ה האט אים אין בשורה

גינאנט אז ער וועט ליגן מיט זיי געמערין בשלום און אז תרח זאל
קיין תשובה גיט גינען טאן וואס איז די בשורה ער וועט קומען צו

זיינע עלטרין איז דער פון גידרונגען אז ער האט רעכט תשובה
גיטאן און איז גינארין איין צדיק ואת הנפש אשר עשו בחרו דאס זענן די

שקאט לייט און זייער הויז גינען וואס אברהם ושרה האבן זייא
מחיר בתשובה גינען וילך אתו לום ער איז דרום גינאנגן מיט אברהם

בדי ער זאל זיך אפ לערנן פון אים גומע מעשים אבר ער האט זיך
גיט פיל אפ גילערינט רבי אלעזר זאנט וואול צוא דיא צדיקים זייא

לערנן דעם וועג פון הקב"ה צוא גיין דרינען און צוא פארקומן זיך
מאר דעם ווס דען דם אימליכר מענטש איז אן גיברייט צוא געבין

פרשת קד קד

וְעַם שְׂמִימִים וּפְעוּחַ הַקֶּרֶבֶת עַד הָאֵם גִּמְמַכְתָּ גִּנְעֵהֶנּוּן דָּאָם הָאָרֶץ
 מִן יִשְׂרָאֵל צוֹ תְּשׁוּבָה דַּעַן דְּוִיָּה דַּעַם וְדָאָם עַד הָאֵם וְיִי נְאֻךְ גִּיאָמֵט
 אֲבִינּוּ וְיִיא גְרוּסִים מִזְרָא גִיחָאָם אֲוֹנֵה הָאֲבִינּוּ גִישְׁרִינּוּ צוּאָ גִיאָמֵט
 שׁוּבָה אִז עַד זָאָל וְיִיא הֶעֱלֵפִין אִז אֲבָרְהֵם אִז גִּיאָמֵט קִיין מְצָרִים
 עַד זָאָל דְּוִיָּה דַּעַם גִּנְעֵהֶנּוּן צוֹ הַקְּבִיָּה דַּעַן אִין מְצָרִים אִז גִּוֹעֵן
 גִּרְעֵמֵי מִזְמָאָה אִין גְרוּסִי רִשְׁעִים אֲוֹנֵה עַד הָמֵ וְיִי גִיאָמֵט אִז
 גִּלְעָרִינֵט דְּוִיָּה דַּעַם הָמֵ עַד וְיִי מְקַרְבֵּן גִּוֹעֵן צוֹ הַקְּבִיָּה מִיִּט רִזְאָה
 גִּיאָמֵט רַבִּי יְהוּדָה קוֹם אֲוֹנֵה וְיִיא עַד הָמֵ גִנְיִדְעֵרֵט קִיין מְצָרִים אִין
 שְׁלוֹת פֿון הַקְּבִיָּה דְרוֹם זַעֲנִין וְיִיא קִינְדֵר גִּיקוּמִין קִיין מְצָרִים אֲוֹנֵה רִזְ
 יִיט דְרוֹם שְׂמִימִים וְיִי עַד הָמֵ אֲלִיין גִּינְיִדְעֵרֵט עִם שְׂמִימִים גִּיט יִי הַקְּבִיָּה
 אִל אִים זָאָמִין נִידֵר עַד הָמֵ וְיִי גִיאָמֵט צוֹ מְצָרֵן גִּוֹעֵן פֿון גִּוֹעֵן
 דְּוִיָּה עַד הָמֵ צוֹ אִיר גִּיאָמֵט הַבָּה גִּיאָמֵט כִּי אֲשֶׁת יִפֶּת מִרָאָה אֶת אֲצוּבַת וְיִים
 יִי אִז דוֹ בִּיסָט אִיין שְׁוִין מְעֵנְטֵשׁ דַּעַן מְחַכֵּת גְרוּסִים צִנְיֵעוֹת וְדָאָם אִין
 יִי אִז גִּוֹעֵן הָמֵ עַד וְיִי גִיט רַעֲכָט גִּיאָמֵט אֲדֵר מְחַכֵּת אִיר צוֹרָה אִין
 מִשְׁנֵה גִוִּיאָרִין וְעֵנֵן דַּעַם וְעֵנֵן אִז וְיִי דֵר מִדֵּר אִין אֲוֹמֵר דַּעַם
 עַד אִין מְעַן גִּיט אֲוֹ שְׁוִין וְיִי אִין דֵּר הִיִּים אֲבָר זִיא אִין גִּיבִילִיבִין בִּי
 יִי שְׁוִיָּקִיִּים נְאֻךְ אִיין פֿשֵׁט אִין עַד הָאֵם גִּינְיִדְעֵרֵט בִּיִּיא אִיר דִּיא
 כִּכְנִיָּה דְרוֹם הָמֵ עַד גִּיאָמֵט אֲסִיר נָא אֲחֻזִּי אֶת דָּם הָמֵ צְוִוִּי מִיִּימֵשׁ אִיין
 מִיִּימֵשׁ אִין פֿשֵׁט דוֹ זָאָלֵט זָאָמֵן דוֹ בִּיסָט מִיין שְׁוִיָּעֵסְמֵר אֲוֹנֵה נְאֻךְ
 וְיִי פֿשֵׁט אִין עַד הָמֵ עִם גִּיאָמֵט אִין דֵּר שְׁכִינָה אֲוֹ וְיִיא עִם שְׂמִימִים
 (שְׁשִׁיל ו) אֲסִיר לַחֲכַמֵּת אֲחֻזִּי אֶת דָּם אִין מִיִּימֵשׁ דוֹ זָאָלֵט וְיִי בְּהַעֲפִינּוּ אִין
 עַד שְׁכִינָה וְדָאָם וְיִיא וְעֵרֵט אִין גִּירוּפִין הַכֶּמֶת שְׁלֵמָה אֲוֹנֵה אֲבָרְהֵם אִין
 גִּיאָמֵט קִיין מְצָרִים אֲוֹ אִין אֲוֹ אִין אֲרֵט פֿון מִזְמָאָה פֿון רִשְׁעִים
 דְרוֹם הָמֵ עַד גִּיאָמֵט צוֹ דְּעַר שְׁכִינָה אֲחֻזִּי אֶת דוֹ בִּיסָט גִּלְיָה בִּי מִיר
 וְיִיא אִין שְׁוִיָּעֵסְמֵר צוֹ בְּהַעֲפִינּוּ וְיִי אִין דִּיר : רַבִּי יִצְחָק זָאָמֵט וְיִיא צוֹ
 רִשְׁעִים פֿון דֵּר וְעֵרֵט וְדָאָם וְיִיא עֵנֵן גִּיט מִשְׁנֵה וְיִיא אֲוֹ צוֹ דִּינִין
 הַשִּׁירֵת אֲוֹ קִלְיִין גִּיט אִז וְדָאָם אֲוִיָּה דֵּר וְעֵלֵט אִין גְרוּסִים אֲוֹ קִלְיִין
 אִין אִין אֲלֵךְ פֿון הַשִּׁירֵת עַד וְעֵרֵט אֲלֵךְ פֿרִיעֵר וְדָאָם עִם וְעֵט וְיִיא אֲוֹ
 וְיִיא דְּעַר פֿסוּק זָאָמֵט (יִשְׁעִיָּה פֿח) מִגִּיד מִרְאִישֵׁת אֲחִירֵת עַד קוֹקֵט אֲוֹ מוֹט
 גִּעֲשִׂים בְּתַחֲלָה וְיִיא עִם וְעֵט וְיִיא צוֹם סוּף . קוֹם אֲוֹנֵה דְּוִיָּה דַּעַם
 דוֹס פֿרַעַה הָמֵ גִנְיִמִין צוֹ שְׁרָה אֲוֹ אִין דְּוִיָּה דַּעַם גִּישְׁלָאָמִין גִּוִּיאָרִין
 דָּאָם דָּאָם שְׁלָאָמִין גְרוֹם גִּוֹעֵן אִז עַד זָאָל דְּעַר נְאֻךְ גִּישְׁלָאָמִין וְעֵרֵן
 וְעֵנֵן דִּי יִשְׂרָאֵל אֲוֹ וְיִיא עִם שְׂמִימִים וְיִיא אֶת פֿרַעַה נְעֵמִים גְדוּלִים אֲוֹ עִם
 שְׂמִימִים יִיחֵן ה' אֲוֹתוֹת וּמִפְתָּחֵם גְדוּלִים וְעֵמִים כְּמִצְרַיִם אֲוֹ וְיִיא דְּעַר נְאֻךְ אִין עַד
 גִּישְׁלָאָמִין גִּוִּיאָרִין מִיִּט צַעֲהֵן מְכוֹת אֲוֹ וְעֵנֵן שְׁרָה אִין עַד גִּישְׁלָאָמִין
 וְיִיא אִין מִיִּט צַעֲהֵן מְכוֹת אֲוֹ דָם אִין גִּוֹעֵן אֲסִימֵן אֲוֹ וְיִיא עַד הָאֵם
 אִין הִינֵט גִּישְׁלָאָמִין בִּי נִאָכְט אֲוֹ וְעֵט עַד אִים פֿר דִּי יִשְׂרָאֵל אֲוִיָּה
 שְׁלָאָמִין בִּי נִאָכְט דַּעַן וְדָאָם אִין אֲוִיָּה גִוֹעֵן דִּי נִאָכְט פֿון פֿסַח . אֲוֹ
 גִיאָמֵט נִאָכְט הָאֵם דִּי שְׁכִינָה גִירוּם אֲוִיָּה שְׁרָה אֲוֹ אִז פֿרַעַה הָאֵם
 גִּוִּיאָמֵט צוֹ אִיר גִּנְעֵהֶנּוּן אִין לַעֲבִין אִיר גִּישְׁמָאָמִין אִין מִלְאָה אֲוֹ וְיִיא
 הָמֵ אִים גִּיחָיִיסִין עַד זָאָל פֿרַעַה שְׁלָאָמִין אֲוֹ אֲבָרְהֵם אִין גִּוֹעֵן פֿאַר
 יִיכְרַט גִיאָמֵט אֲוֹ פֿרַעַה וְעֵט צוֹ אִיר גִּיט קַעֲנִין צוֹ מְרַעֲטִין
 אֲוֹ דְרוֹם הָאֵם הַקְּבִיָּה גִיט גִיחָיִיסִין צוֹ אֲבָרְהֵם עַד זָאָל גִּיין קִיין
 מְצָרִים מְעַן זָאָל גִּיט זָאָמִין אִין הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא הָאֵם אִים גִּישְׁקֵט
 קִיין מְצָרִים כְּדִי עַד זָאָל אִים דָּאָרְמִין אִין פֿאַן יִסִּירִים :

שְׂמֵעוּן אִיפְדֵר וְיִיא דְּעַר מִיָּה אֲוִיָּה דִּי מְעֵנְטֵשִׁין פֿון דֵּר וְעֵלֵט וְדָם וְיִיא
 בְּעֵרֵן גִּיט צוֹ וְיִיסִין דִּיא תוֹרָה אֲוֹנֵה אֲוִיָּה וְדָאָם הָאֲבִינּוּ וְיִיא אֲקִוִּים .
 פֿסַח הָאֵם עַד אִין גִּיחָיִיסִין עִם שְׂמִימִים (יִשְׁעִיָּה כו) נִפְשֵׁי אֲוִיָּה בְּכִלָּה אִין רִחֻי
 בְּקִרְבֵי אֲשִׁירֵד קוֹם אֲוֹנֵה זַעֲה וְעֵן אֲמַעֲנֵשׁ לִינִיט וְיִיא שְׁלָאָמִין בִּי נִאָכְט
 גִּיט פֿון אִים דִּי נְשִׁבָה אֲרוֹם בְּלִיבֵט נִאָר וְיִיא גוֹף מִיִּט אֲבִיסָל חַיִּוִּת .
 אֲלַע נְשִׁמוֹת גִּינְעֵן אֲרוִיָּה אֲבָרֵר גִּיט אִימְלִיכְעֵר אִין זוֹכָה צוֹ אֲוֵהן
 דַּעַם לְעַבְדֵּינּוּ גִיאָמֵט וְעֵן דִּיא נְשִׁבָה גִיט אֲרוִיָּה אֲוֹ וְיִיא גִיין אִיין
 מְדִרְיָה נְאֻךְ דְּעַר אֲבָרְעֵר אֲלֵךְ הַעֲבֵר קוֹמֵט וְיִיא צוֹם עֲרִשְׁטִין צוֹא
 דִּי רִחוּת הַסּוּמָאָה אֲוֹנֵה וְיִיא דָּאָמִין וְיִיא גִיט גִיין וְיִיא . אִין הִינְעֵן נְשִׁבָה
 וְדָאָם הָאֵם וְיִיא גִיט מְמַיָּא גִוֹעֵן הָאֵם וְיִיא קִיין מִזְרָא גִיט פֿאַר דִּיא
 רִחוּת הַסּוּמָאָה . אֲבָרֵר וְעֵן וְיִיא חֵם וְשְׁלוֹם גִיט רִיין אִין וְעֵרֵט וְיִיא
 פֿאַר אֲוֹם רִינְיִט אֲוֹ בְּהַעֲפֵט וְיִיא אִין דִּיא רִחוּת הַסּוּמָאָה אֲוֹ קַעֲנֵן
 גִיט גִיין וְיִיא דָּאָרְמִין וְעֵנֵן וְיִיא אִיר מוֹדִיעַ אֲפִיסָל וְיִיא וְדָאָם עִם
 וְעֵט בְּאֵלֵד וְיִיא וְיִיא הָעֵרֵן פֿון דַּעַם הִימָל אֲוֹ אֲמָלֵט שְׁפַעֲטִין וְיִיא
 אֲוֹ לֵאכִין אִים אִיר אֲוֹ וְעֵנֵן אִיר מוֹדִיעַ דְּכִרִים שְׁקִירִים וְכִנּוּסִים פֿאַרְשֵׁעַ
 זָאָמִין אֲוִיָּה גִיט וְיִיא אֲרוֹם גִיאָמֵט נִאָכְט בִּי דְּעַר מְעֵנְטֵשׁ חֲאָפֵט וְיִיא
 אֲוִיָּה אֲוֹ קוֹמֵט וְיִיא אֲוִיָּה אִיר אֲרֵט . וְזָאָל צוֹא דִּיא צִדִּיקִים וְדָאָם
 בְּקִדּוּשׁ בְּרִיךְ הוּא אִין וְיִיא מְגַלָּה אִין חֲלוּם וְיִיא מוֹדוֹת כְּדִי וְיִיא זָאָלִין
 וְיִיא וְיִיסִין צוֹא הִימִין פֿאַר דַּעַם מִדַּת הַדִּין . וְיִיא צוֹ דִּיא רִשְׁעִים
 וְדָאָם וְעֵנֵן וְיִיא מְמַיָּא דַּעַם גוֹף מִיִּט דְּעַר נְשִׁבָה . אֲבָרֵר דִּיא צִדִּיקִים
 וְעֵן וְיִיא שְׁלָאָמִין גִיט וְיִיא נְשִׁבָה אֲרוִיָּה אֲוֹ אִין זוֹכָה צוֹ וְעֵן דָם אֲרֵט
 פֿון עַד הַעֲלִיין אֲוֹ וְיִיא דֵּר פֿסוּק זָאָמֵט רִחוּת בְּנוּסֵם ה' וְכִבְקֵר בְּהִכְלוֹ אִימְלִיכְעֵר
 מְעֵנְטֵשׁ הָמֵ אִיין חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא אֲוֹ וְיִיא חֶשֶׁק אִין מְמִיד וְיִיא צוֹא
 בְּאֲהַעֲפִינּוּ אִין וְיִיא חֶלֶק וְאֲרוֹם אִימְלִיכְעֵר חֶלֶק הָאֵם אִין וְיִיא אִין
 קוֹרִישָׁה עֲלוֹתָה דְרוֹם זָאָמֵט דוֹר הַמִּלְחָה נִפְשֵׁי אֲוִיָּה בְּכִלָּה מִיין נְפֶשׁ מוֹט
 גְלוּסְמִין בְּאֲהַעֲפִינּוּ וְיִיא אִין דִּיר . אֲוֹנֵה דְּעַר נְאֻךְ אִין עַד זוֹכָה צוֹא
 אִיין יוֹחַ דְּעַר הִיִּלְיִיר חֶלֶק אִין גִּרְעֵסֵר פֿון דַּעַם הִיִּלְיִין חֶלֶק וְדָאָם
 הִיִּיסָט נִפְשׁ אֲוֹ דְּעַר נְאֻךְ אִין עַד זוֹכָה צוֹא דַּעַם חֶלֶק וְדָאָם הִיִּיסָט
 נִפְשָׁה אֲוֹ וְעֵרֵט עִם אִין זוֹכָה צוֹ דִּיא דְּרִיִּיא חֶלְקִים נִפְשֵׁי רִחוּ נִפְשָׁה דְּעַר
 וְעֵרֵט אִין גִּירוּפִין קִישׁ אֲוִיָּה גִיט מְעֵנְטֵשׁ אֲוֹ חֲסִים אֲוֹ אֲבָרְעֵר מְעֵנְטֵשׁ
 אֲוֹ דָם אִין אֲלֵךְ צוֹא פֿאַן דַּעַם כְּצוֹן פֿון הַקְּבִיָּה קוֹם אֲוֹ וְעֵה אֲוֹ
 וְיִיא אֲלִיכְט פֿון רִינְיִט וְיִיא נִאָכְט בְּרַעֲנֵט וְיִיא לִמְשֵׁר אֲוֹ אֲוִיָּה אִין דְּעַר
 גוֹף אִין רִיין אֲוֹ לִימֵר פֿון מוֹמְיָה לִיכְט אִין אִים דְּעַר אֲוֹ מְנִשְׁמָה
 לִיכְטִיג אֲוֹ עַד וְעֵרֵט אִין גִּירוּפִין קִישׁ אֲוֹ דְרוֹם שְׂמִימִים נִר ה' נִשְׁכַּח אֲרוֹם
 אֲוֹ אֲוִיָּה בִיִּיא אֲבָרְהֵם עַד הָאֵם גִיט גִיאָמֵט קִרִיגִין קִיין רַעֲכָמֵט
 נְשִׁבָה בִּינְדֵר הָמֵ גְמוּזֵט גִּירוּבֵט וְעֵרֵן דְרוֹם אִין עַד אֲרִיין גִיאָמֵט
 קִיין מְצָרִים צְוִיִּישְׁעֵן אֲוֵלְכֵט קִלְפוֹת אֲוֹ רִשְׁעִים אֲוֹ אִין פֿאַרְט
 בְּשִׁמְאָמִין בִּיִּיא וְיִיא צִדְקוֹת אֲוֹ אִין אֲרוֹם גִיאָמֵט בְּשְׁלוֹם אֲוֹ וְיִיא
 עִם שְׂמִימִים וְיִיא אֲכִים מְצָרִים דַּעַן הָאֵם עַד וְיִיא רַעֲכָמֵט בְּאֲהַעֲפִינּוּ אִין דְּעַר
 קְדוּשָׁה . אֲוֹ וְיִיא עַד אִין עַד מְגַלָּה גְרוּסֵעַ מוֹדוֹת . אִין אֲוִיָּה
 גִישְׁמָאָמִין רַבִּי אֲבָא אֲוֹ רַבִּי אֲלֵעֵזֵר אֲוֹ הָאֲבִינּוּ גִיקוּשְׁמֵט וְיִיא הַעֲנֵט
 וְיִיא הָאֲבִינּוּ גִוִּיחָיִיסִין אֲוֹ גִיאָמֵט וְעֵרֵט וְיִיא דְּעַר לִיכְטִיג דִּיא וְעֵרֵט
 אִין דִּיא וְעֵטֵט שְׁמָאָרְבִין וְזָאָל אִין צוֹ אֲוֹ וְדָאָם מִיד הָאֲבִינּוּ זוֹכָה
 גִוֹעֵן צוֹא הָעֵרֵן דִּיא מוֹדוֹת פֿון דִּיר וְזָאָל צוֹא דִּי צִדִּיקִים וְיִיא וְעֵרֵן
 גִקְרִינֵט אִין הַקְּבִיָּה אֲוֹ הַקְּבִיָּה אִין וְיִיא . וְזָאָל צוֹ וְיִיא כְּעוֹלָם הוּא וְכְעוֹלָם
 הַבָּא אֲוִיָּה וְיִיא זָאָמֵט דְּעַר פֿסוּק (יִשְׁעִיָּה ט) וְעַסֵּךְ כּוֹלֵם צִדִּיקִים וְיִיא אֲוֹ עִם
 שְׂמִימִים (שְׁשִׁיל ד') וְיִיא צִדִּיקִים כְּאֲוֹ בְּנוֹה הוֹלֵךְ וְאֲוֹ עַד נִכְחֵת וְיִיא :

רבי

פרשת

קד לך

רבי שמעון איי גיטאנגן קיין טבריא און מיט אים איז גיטאנגן רבי יום
און רבי רביא און רבי יהודה • אויף דעם וועג איז אן נקומין זיין
שווער רבי פנחס האבין זיין זיך כותהר גיווען מיט אים און האבן
אראפ גינדערט פון די איינלין און האבן זיך גינעצט אונטער דיא
בייקער • נאנט רבי פנחס ווייז מיר זיצען דא • ווייז איך הערין פון
דייני גוטע זאכן וואס דוא נאנט תמיד • האט רבי שמעון אן
גהויבן עס שטייט ילד למסעיו וגו' ווארום שטייט למסעיו לשון רבים עס
גייער שטיין למסעו לשון יחיד אלא עס איז גיווען צוויי מסעות איינס
זיין ציהן און איינס פון דר שכינה • דען איינליכער מענטש בדרך
צוא זיין איין זכר ונקבה דען ווערט דיא קדושה נישטארקט און דיא
שכינה רועט בייא זיי און פל זמן דר מענטש איז אין דר היים טוט
זיך די שכינה נישט אפ פון דר שטוב פון ווערין זיין ווייב דען די אשה
איז דר עיקר פון דער שטוב דרום שטייט בייא זיחק אבינו (בראשית
כה) ויביאה זיחק האלה שרה אמו עס האט דארטן איין ליכט גיברענט
תמיד פון ווערין דער שכינה וואס זיא האט זיך קיין זאל נישט אפ
גיפאן פון דעם אהל • און אז דוא וועסט פֿרעגן אז דיא שכינה איז
מער נישט שורה נאר ביי אישוואשה היינט אז ער גייט אָפֿר אין וועג
ווערט דאך די שכינה פון אים אפ גיטאן • איז דר תירוץ אייך דער
מענטש גייט אין וועג אריין מוז ער פֿריער מתפלל זיין פֿדי דורך דעם
אין ער מושה אויף זיך דיא שכינה פֿל זמן ער איז נאך אין דער היים
בייא דר אשה רועט דאך אויף אים די שכינה • דרום קאן ער אויף
זיך מבייטן זיין דיא שכינה דרום שטייט זיך למנו יהלך וישם לדרך פעטיו
דרום פֿל זמן דער מענטש איז אין וועג גייער ער זיך היטן פון איין
עבירה די שכינה זאל פון אים נישט אונטערגיין און דיא שכינה היט
אים אין וועג און שיד זיך נישט אפ פון אים ביי ער קומט צוא ריק
אריינס גייער ער זיך משיכח זיין בשמחה של מצוה היינו בזיווג און
פֿשמחה וואס די שכינה איז ווידער בייא אים און מען גיט אים שלום
אזו ווייא דר פֿסוק: נאנט (איוב ה) ודעת כי שלום אהלך ופקדת נוד ולא תחטא
אָפֿער אז ער איז זיא נישט פֿוקד בזיווג האט ער איין חטא ווארום ער
מינערט די קדושה עליונה ווארום דס ווייב איז אים גורם ער הייבט אים
אָפֿער אן אווייב הייבט ער נישט אים און דיא ברכה איז נישט שורה
בייא אים אזו ווייא עס שטייט ויקרא את שם אדם און ווען ער איז זיא
פֿוקד איז ער משיפע אויף זיין קינד איין הייליגע נשמה דאס הייסט
ער וועט האָבן איין זון אצדית ער וועט הייסן איין זון צוא הקב"ה
דרום שטייט וידעת כי שלום אהלך דען ווען דיא שכינה קומט מיט דיר
וואס זיא הייסט שלום אין זיין גינעלט ופקדת נוד ולא תחטא און ווייטער
איז דרויף גרויסע מודות :

זענן ברכות אהין ניקומין אזו ווייא דער פֿסוק נאנט ויהי ברכה ר
כאבסט אז ברכות ווערין קומין למעלה ולמטה פון זיינט ווערין אזו ו
עס שטייט וכברו כך כל משפחות הארמה דרום שטייט ומלכי צדק מלך שלם
גייט אויף הקב"ה דס דורך אברהם הייסט ער מלך שלם אַנאַנדר ביי
דען די צדיקים זענן מתקן אלי פֿגינות הוציא דהם זיין דס מיינט מען
מוזנות זאלן נישט פֿר מיטין ווערין פון דער וועלט און הקב"ה
אים מעגער ווייטער זענן גרויס מודות פֿרעגט אים רבי אַלעזר ווי
ביסטו פֿר אבעל מלאכה נאנט דער יהודי איך בין גווען איין מלך
מיט קינד אצונד האָבן זיי גנוסן רבי יוסי דפֿר חנן און האָבן א
אָפֿ גגעבן דיא קינד און האָבן מיר גוואלט צאלן אום זיסט הא
איך נישט גוואלט גלען קיין געלט אים זיסט האב איך מיד פֿר דו
צו דעם חכם נאנט אים רבי אַלעזר דו בדרךפֿסט די ברכה פון מ
פֿאָטר זענן זיי גיטאנגן גלייך צו רבי שמעון זענן זיי פֿר אים זעסן א
האָבן פֿר אים גילערניט אמאל האבן זייא גילערניט דעם זענן פֿ
וואַשן זיך נאנט רבי שמעון דר ווס וואַשט זיך נישט אזו ווי דר דין
אזו ווערט ער גשטראַפֿט פון אַוכן פֿעולם הוה ובעולם הפֿא א
עד איז אויף זיך גורם אַרומקייט דס איז דיא ראשי תיבות על גיש
רוב • עני ער ווערט איין עני און אזו ווי דר עניש איז אזו איז דר ש
פון דעם ווס איז יהודי אין נמילת ידים איז ער אויף זיך מושה ברכו
פון אובין ער ווערט גיבענשט מיט עשירות • אמאל האט ר
שמעון גינעקן ווייא דער יהודי וואַשט זיך מיט פֿיר וואַס האט ר
שמעון גיטאנט מלא ידיו מברכות דס איז די ראשי תיבות מים פֿל
ער זאל דר פֿילט ווערין דורך דעם מיט עושר אזו איז גווען ער ה
גיפֿונן איין מצויה און ער איז גיטאָרין אַנדרויסר עושר און איז גו
אַנדרויסר בעל צדקה און דס גילערניט זום גלייך • האט רבי שמע
אויף אים גלייגענט דעם פֿסוק ואתה תגיד בה' בקדוש ישראל תתהלל דאס
שטייט דוא זאלסט זיך פֿרייען מיט נאט און מיט דעם הייליגן נא
פון דיא ישׂראל וועסטו גילייכט ווערין :

אחר הדברים האלה היה דבר ה' אל אברהם מיר האָבן גלעניט עס גייט ארי
איין בת קול אזי טאג אויף דעם באָרג חורב און נאנט זיי
די מענטשן ווס זענן כֿבוה די תורה • דען די ווס זענן עוסק בתור
אויף דר וועלט • אז ער שטארבט און גייט אויף יענר וועלט גיט מע
אים אויף אזי זייטן שלום און הקב"ה איז אויף זיי און ער פֿאַרנט זי
פֿר קיינס נישט דרום שטייט אחר הדברים האלה דס מיינט מען די תורה ווי
זיא הייסט הדברים האלה ווען ער דס פֿיל תורה גלעניט • דר נאך א
ער שטארבט איז זיך הקב"ה מקדים צוא זיין נשמה און גיט א
שלום און איז איר מבשר בשורות טובות און נאנט צוא דער נשמה
ווס זיא הייסט אברהם אל חיה אברהם פֿאַרנט דך נישט אנכי מנור איך ווע
דיך בשיצן פון אלי בייזו מקטרגים און פֿר אלי בייזו פֿוחות המומא
אין גיהנם שכר הרבה סוד דייין שכר איז זייער גרוס דען דער וואס א
עוסק אין דר תורה פֿעולם הוה איז ער זוכה צוא ירשנן עולם הב
אזו ווי דר פֿסוק נאנט והנהיל אהיה יש דס איז די ירושה לעולם הב
ואוצרותיהם אמלא צו דר פֿילן די אוצרות אויף דר וועלט מיט עושר וס
הטובות שבעולם דר ווס גייט לסיס הקב"ה איז ער זוכה לעולם הבא און ד
ווס גייט למסאל הקב"ה איז ער זוכה צו עושר פֿעולם הוה • דען עס אי
פֿר האַנדין לצד שכאל אין דער קדושה און אין דער קליפה דרום
נאנט דר פֿסוק איר יסם ביטינה דס הייסט אז איינר לערניט פון נאקט
ווען

ומלכי צדק מלך שלם רבי אַלעזר און רבי חייא און רבי יום זענן גיטאנג
אין וועג און מיט זייא איז גווען איין יהודי ער האט זייא כֿנלה
גינען גרויס מודות אין דער תורה דער נאך האט ער גיטאנט עס
שטייט אנכי אנכי הוא מוה פֿשעיד למעני דאס איז מייטש הקב"ה מעקט אָפֿ
די זינד זיי זאלן נישט גינעקן ווערין ווס שטייט למעני דאס איז מייטש
פון מיינט ווערין מום און זעה די רשעים מאבין מיט זייערי עבירות
איין חסרון למעלה זיי זענן פֿונם און קיין רחמים קען אויף דר וועלט
גיט קיפֿן דרום נאנט הקב"ה איך וועל אָפֿ מעקן אייערי עבירות פון
מיינט ווערין פֿדי איך זאל קענין מייני ברכות מיט מדת הרחמים
כֿנלה זיין אויף דר וועלט • קום אונזעה ווייא אהין אַבְרָהָם איז גיטאנג

פרשת

קד קד

ענין און פרי עד זאל היסין צו סאן מצות ומעשים טובים גיט אים קבדה אריכות ימים לעולם הבא איז שוין אפילו שפן עושר וכבוד אוף וועלט ובשמה עושר וכבוד און דר ויס לערינמ גיט פון נאמס ווענין און פון עשירות ווענין גיט צו וויסן און טאן צדקה ומעשים טובים פון דר תורה גיט מען אים עושר וכבוד אוף דר וועלט פון דעם צד ומאל פון דר קליפה ויצר הרע און עד מוט דער מיט שלעכץ און דר נאך ירשת עד גיהנם • און אז דא וועסט וועלין פרענין איז דען טיפ פון האנדלן איין עושר פון דעם צד שמאל פון דר קדושה איז דר ירוץ דר ווס איז איין עני און לערינמ פארט תורה און איז זיק גיט במל דורך עניות דר איז דר נאך מקיים דיתורה דורך עושר און עשירות איז פון דר קדושה • רבי אבא אז ער איז גקומן קיין ארץ ישראל המערב אומס גירופן ווער עס וויל עושר מיט אריכות ימים זאל דר קומן צו מיר וועל איך מיט אים לערנן וועט ער האבן עושר מיט זיךס האבא זענן אלי צו אים גקומן איין עם הארץ איז גווען אין זיין נאם איז ער גקומן צו אים און זאגט איך וועל זיך מידן אין דר תורה דר איך זאל זיין איין עושר זאגט רבי אבא צו אים גוט דו וועסט זיין זיין עושר ווי אזו הייסטו ביי דיין נאמן זאגט ער יוסי זאגט רבי אבא זוא זייני תלמידים לערינמ מיט אים און איר זאלט אים רופין יוסי איר דעותא ויקא דר האר פון עושר און קבוד איז ער געקומן און האט לערינמ אמאל איין ער גקומן צו רבי אבא און זאגט צו אים רבי ווי זיין מיין עשירות וואס איר האט גיזאגט אז איך וועל האבן פון דעם ערנן פאר וואונדערט זיך רבי אבא און זאגט עס איז גידרונגן אז ער לערינמ גיט לשם שמים און איז אונעק גגאנגן אין זיין חדר פרי ער אל מתפלל זיין ער זאל שטארבן דר ווייל דען דער הערט איין בת קול זאגט זיין אים גיט מעניש ווארום ער וועט זיין איין גרוסר מקדן און איין צדיק איז ער אריין גגאנגן צו ריק און זאגט צוא אים זיין קינד לערן איך וועל דיר געבן עשירות דר ווייל איז גקומן איין מענטש און האלט אין זיין האנט אבעכיר פון גין גאלד אז ער האט אים ארויס גנומן איז גווארן די שמוע פול מיט ליכט פון דעם גאלד זאגט ער צו רבי אבא רבי איך וויל זוכה זיין צו דר תורה נאר איך זאב שוין ביז אהער גיט גלערינמ דרום וויל איך געבין איינס דעם בעכיר און ער זאל פאר מיר לערנן תורה דען איך האב גירשת פון זיין פאטער איין גרוסן אוצר ער האט גהאט אוף זיין טיש אזעלכי בייזעקן בעכר דרום וויל איך זוכה זיין צוא תורה האט רבי אבא רופן דעם רבי יוסי און זאגט אים נעם דעם בעכיר און לערן תורה זאגט רבי אבא זאגט דעם פסוק לא יערכנה חוב וכוונת ומסורתה כלי פו דער רבי יוסי איז געקומן און דעם גלערינמ און האט צוא גנומן דעם בעכר ומאל האט רבי יוסי גיקריגן גרום חשק אין דער תורה האט ער אן דורפן זייער צו ווייגן דעם אים רבי אבא דר זעהן זאגט ער אים וואס זיין נאמס זאגט רבי יוסי ווס האב איך גמאן איך האב אונעק גלאזט זיין זינס און בין עומק בחיי שעה ווס הייסט פון דר וועלט וועגן איך וויל גיט דעם בעכר דער רבי אבא גזאגט היינט זעה איך אז ער מוט עס לשם שמים דער רבי אבא זאגט צו דעם פון דעם בעכר נעם אים אפ זאגט צו מייל דעם געלט ארימי לייט און איך וועל דיר געבין אגרוסין זאלק אין דר תורה האט רבי יוסי אפ גגעבן דעם בעכיר צוא ריק פון ערנסט מאל אן דעם מען אים גירופן רבי יוסי גן פוי פון וועגן דעם בעכר פון און דר רבי יוסי מיט אלי זייני קינד זענן אלי גווארן

גרוסי ת"ח און גדלים בתורה און עם איז קיין גרעסערעד שוכר גיט דא פון דעם ווס לערינמ תורה און איז זיין מקיים דען זיי האבן די וועלט און זיירשנן זייני וועלט :

אחר הדברים האלה וכו' רבי יהודה הייבט זאגט לדורי ועלי חסוקה דם האבן מיר שוין לאנג מפורש גווען עם קומט גיט קיין ברכות פון אובן סיידן מען איז מעורר פון אונזן און קיין ברכות קומט גיט אויף איין ארט פון צער נאר דארט ווי עס איז דא שמחה אוף קומט גיט אוף אליידיג ארט נאר אז עס דעם און עפים שורה זיין אזו ווי מיר גיפונן עם שטייט ביי אשת עובדיה אלישע דעם איר זאגט (מלכים ב) הגיד לי מה יש לך כבית דען דיא ברכות של מעלה זענן גיט שורה אוף איין שלחו ריקס דעם זי גזאגט איך האב מער גיט נאר אביסל בזמל ווס מען קאן דעם פינגר אום שמירן זאגט איר אלישע נחמני ווייל דו האקט אביסל עם זאל קאנין דיא ברכה שורה זיין ובפרט בזמל קען בנודאי דיא ברכה שורה זיין אזו ווייא דער פסוק זאגט כשמו הסוב על הראש שטייט ווייטער יוד על הזקן כי שם צוה ה' את הברכה פון דעם שמו של מעלה ווערן גיזאלבט דאס מלכות הקודש און ווייל עם איז למטה בייא דיר דא אביסל בזמל וועלן קומן דיא ברכות מספור הסמו של מעלה און אויך דער שלחו וואס דער לחם הפנים איז גלעגן אוף אים איז גיט גוועזן זיידג אפילו איין רגע דען פון אים איז אראפ גיקומן אלימונות און אלי ברכות דרום ווייל אלי זאבן מזו זיך מתעורר זיין פון אונזן דרום שטייט אני לדורי ועלי חסוקה דיין חשק איז צו מיר איך זאל מקד צום ערשטין דר וועקן בכדי איך זאל מיר מאכן איין ארט אראפ צו ברענגן אלי ברכות רבר איר אני לדורי דען די שכינה ווערט גיט גפונן וויא רשעים זענן אבר אז דר מענטש קומט זיך במדה זיין איז מען אים מסדהר פון אובן און די שכינה רוט אוף אים קום און זעה עכ שטייט אחר הדברים האלה אז אבררם דעם נאך זאגט די מלכים און דעם זיי גיהרגת דעם ער מורא גיהאט מאמד וועט מען אים אפ רענגן פון זיין שכר ווס ער דעם פרום גמאכט מענטשן און היינט דעם ער גהרגת זייער פיל מענטשן דעם אים השנית גזאגט אל תירא אברהם דיין שכר איז נאך נאנין גרויס און וועסט נאך געמן פיל שכר דרוף ווארום עם וואלט פון זיין קיין גוטן גיט גווען און זיין אליין זענן אוך גרוסי רשעים און השי' דעם גרעט מיט אים כמחה דאס איז דיא היינטשטי מדרגה פון נבואה און אז אבררם דעם זיך מל גווען דעם זיך השי' בערה גווען צו אים מיט אגרוסי מדרגה פון נבואה ווארום אז ער דעם זיך מל גווען דעם ער שוין גהאט איין אחיזה אין דעם שם הקדוש דען ווען דר פריט זאל גיט זיין וואלט די וועלט קיין קיום גיט גיהאט אזו ווייא דר פסוק זאגט אם לא בריתי יוסם ולידה חקות שמים וארץ לא שמי :

והוא יהיה פרא אדם רבי שמעון זאגט וואל צו די מענטשן דאס השי' דעם זיי גרופן אדם אזו ווי דר פסוק זאגט ואתם נחמני זאגט זאגט אדם פו ווס הייסן זיי אדם ווייל עם שטייט ואתם נחמני זאגט אדם זייט בהעפם אין השי' און גיט די רשעים דרום הייסן זיין גיט אדם ווארום אז דר מענטש איז נכנס בביתו של אברהם און איז זוכה מקיים צוא זיין די מצות התורה הייסט ער אדם :

רבי יהודה איז גגאנגן פון בראשית קיין לוד צו זעהן רבי שמעון וואס ער איז דארט גווען איז מיט אים גגאנגן רבי חזקיה זאגט רבי יהודה צו רבי חזקיה דעם ווס רבי שמעון דעם גזאגט אוף דעם פסוק והוא יהיה פרא אדם איז רעכט אין טוד • נאר ווי שיקט זיך דר סוף פסוק

פרשת

קד קה

כב

ועל פני כל ארצו ישכון זאגמ אים רבי חזקיה איך האב דרוף גים גהערט
און חיל גישמ זאגין ווארום איך האב גילערניט עם שמיים וזאת התורה
אשר עם משה לפני בני ישראל ויום משה המ גלערניט דאס מענטשו זאגין
אבער וואס משה האט גישמ זאגמ סוארסטו גים זאגין • זאגמ רבי
יהודה עם שמיים כי הוא חיד ווארד יסד ווער עם איז וזכה צו דר תורה
און איז זיך גים פורש פון איר איז ער וזכה צו צוויי ערליי חיים בעולם
זהו ובעולם הבא דרום שמיים כי היא חניכה לשון רבים און דר וום איז זיך
פורש פון דר תורה איז גלייך וויא ער איז זיך פורש פון חיים אזו אז
מען איז זיך פורש פון רבי שמעון איז ער זיך פורש פון חיים ומה
דאך אז ער הט שון אן גהאבן צו זאגין אפשט קאן מען גים גומר זיין
איז שון אפל שכן די תורה וום זיא איז מתום וחתום על אחת כמה וכמה ווי
צו דעם דור וום רבי שמעון וועט אועק פון זיי דען אז מיר וענן גווען
פר רבי שמעון איז גווען אפין אלי סודות פר אונז און אז מיר האבן
זיך אפ גשייד פון אים איז אלץ גווארין פאר הולץ פון אונז און אלי
קוואלין פון חכמה איז גווארין פר מאכט פון אונז זאגמ רבי חזקיה
דרום שמיים בייא משה רבינו ויאצט סן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים איש
הרוקים ווי איין ליכט וום מען ציגט אן פיל ליכט פון איר און זי ווערט
גים חסר אזו איז רבי שמעון דר הער פון אלי ליכט און זיין ליכט
ווערט גים אפ גיטאן פון אים און זיא בלייבט אין זיין שטאנד און אז
זיי וענן גקומן צו רבי שמעון האבן זיי אים גפונען אוער איז עסק בתורה
הט רבי שמעון צו זיי גיזאגמ איין אוצר איז בייא אייך גווען און איז
וויידר פון אייך פר לארין גיווארין האבן זיי אים גיפרעגט אוף דעם
סוה פסוק הט ער ויזא גיזאגמ דרוף גרויסע סודות זאגמ רבי יהודה
רבי שמעון איז גלייך צו איין קוואל פרווען וואס ער הערט גים אוף
צוא געבין קיין וואס אזו אייך איז דר שכל פון רבי שמעון און ער
איז אזו ווי וויין וום שמיים אויף וויינע הייבן דס ער איז תמיד גוט און
וועפט גים אים וויי צו דעם דור וום רבי שמעון וועט אפ גיטאן
ווערן פון זייא :

אדם השירה המ גיוויזין צוא אדם אלי דרחת און זייערי מנהיגים
דעם גישמאלט וום זיי וועלן זיין אויף דר וועלט ווארום זיי שט
איז דעם גישמאלט פון בריאות העולם אן אזו אויף אלי צדיקים
שמוארבין וענן אן גיברייט צו ווערין אין דעם גישמאלט און אין ד
מלבוש וום זיי וענן גווען אויף דר וועלט און דאס הט אלץ הש
גיוויזין צו אדם הראשון בסודות עילוינים קום און זעה איידר דר מען
ווערט בשאפן ווערט אים גרופען כמעלה בת פלוני לפלוני און הש
ענטפערט איבר בידי נשמות צו דעם מלאך וום הייסט לילה דער
ממונה איבר דעם מראגן פון נשים דער נאך ווערן וויא צו שפה
אימליכר אין איין אנדערן גוה און אכאר ווערט איינר בשאפן פ
דעם אנדערין און אז עם קומט די צייט זיי זאלן זיך נעמן איז הש
מחבר בידי און זיי ווערן אזו ווי איין גוה און דרום שמיים אין כל
תורת השם אז דו וועסט פרענין אבער מיר האבן דאך גלערניט אז
ויווג פון דעם מענטשן איז נאך וויינע מעשים נאך דס איז אמת
ווייני מעשים וענן גוט פקומט ער דעם ויווג וום מען האט אויף ד
הימל אים גרופן און מען האט אים איבר גענעפערט צו דעם מל
ליה הט רבי חייא גפרענט אז זיין ויווג איז נאך ווייני מעשים נאך
דארף אפענטשן נאך וזוכן נאך זיין ויווג הט אים רבי אבא גענטפ
מיר האבן דאך גלערניט תמיד זאל אפענטשן פר קיפין וום ער ג
און זאל נעמן איין בת תלמיד חכם ווארום ריא פקדונות פון ג
וענן אויף גהובין ביי איין תלמיד חכם • תנאי מיר האבן גילערני
בסודות המסניות די מענטשין וום קומן אויף דר וועלט קענן מיט תפ
צו נעמן דעם ויווג פון יענעם אזו ווי מיר האבן גזאגמ אין דר גמ
שם יקדמו אחר ברהמס און דרום איז שווער פר השירה דר ויווג אזו
קריעת ים סוף • רבי יהודה האט גשיקט צוא רבי אלעזר און הא
גפרענט דעם סוד פון נשמות דס ווייס איך נאר עם איז מיר ק
דר וום הט שוין גיהאט זיין ויווג ווי נעמט ער היינט איין ויווג הא
ער אים גיענטפרט עם שמיים ביי דיא בני בנימין (שופטים כה) סוה נע
נתתיים וויא וועלן זיי נעמן ווייבר נאך דעם שמיים ותחטמו רכס איש
אשתו און זיי האבן גיחאפט ווייבר ותעלכו ויזא האבן גוואקט אזו
אויך אויף זיי איז גזאגמ גיווארן שם יקדמו אחר ברהמס סאמך וועט
אנגדרר פריער צו נעמן מיט תפלה און רחמים דרום איז דס שווע
פר השירה אזו ווי קריעת ים סוף • וואול איז צו די וום הקבה הט
מגלה גווען ווייני פאר בארגני סודות אין דער תורה און וויינע פא
בארגני ווען אויף זיי איז גזאגמ גווארן תורת ה' תמימה וואול צוא ד
וום לערנותורה און זענן זיך גים פורש פון איר קען דער וואס שיי
זיך אפ אפילו איין שעה פון דר תורה איז גלייך ווי ער שיי זיך א
פון דעם לעבן אזו וויא דער פסוק זאגמ כי הוא חיד ווארד יסד און ע
שמיים אורן ימים בימינה און עם שמיים אורן ימים ושנות חיים וכי : ד
יוסי הייבט אן ועמד כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ (זכאיו) פיל וענן זיי זוכ
דאס הקבה רופט ויזא אן צדיקים תנאי מיר האבען גלערניט אכ
סויזיגט און הונדרט מיט פינף און צוואנציג מלאכים איז פר האנג
זיי הייסן סארי וגישן די מלאכים שוועבן אויף דר וועלט און הער
אלץ וום דר מענטש רעט אזו נעמן זיי דס קול פרענגן עם ארוף אז
דעם הימל דען מיר האבן גילערניט עם איז גים פאר האגן אשונ
דיבור אז עם זאל גים אויף גיין דיא סאר נדגשני זיי נעמן דאס קול אז
מראגן עם פר דעם בית דין של מעלה און זיי נעמן דאס דן צו נטי

ודרו אברם בן תשעים ותשע שנה רבי אבא הייבט אן עם שמיים (שמואל ב כב)
כי מי אל מבלעדי ה' ומי צור וולתי אלהיו ווער עם איז איין שליט אדר
אממונה אויף דער וועלט דער קענט ער נאט ער ווייסט ער איז
נאר גיעצט און באפוילין פון נאט ער שמיים גים אין זיין רשות
ער קען אליין נאר גים טאן און ווער איז איין תקיף און איין
שטארק פועלן וואס ער קען טאן איין שום זאה אן דעם ווילן פון
השירה נאך איין פשט איז כי מי אל ווער איז אין זיין רשות און גים
אזו ווי זיין מזל אין הימל ווייזט אויף אים אכר השירה איז אלץ דינג
משנה אזו ווי זיין ווילן איז מי צור און ווער נאך הט אין זיך אזו איין
מעלה ווי השירה ער בשאפט איין צורה אין דר מומרט לייב און גים
אריין אין אים אנשמה בדמות עליו השירה בשאפט פון דעם בהעפמן
טאן און ווייב דאס קינד און איז פולל פון זייא בידי אזו וויא אונגרי
תקמים האבין גזאגמ דרום גהער זיך אימליכר מענטש די צייט פון
זיווג מקדש זיין ברי דס קינד זאל זיין ארעכטי גישמאלט צור שם רבי
חייא זאגמ קום און זעה ווי גרויס וענן די ווינדר פון השירה דען ער
באשאפט אפענטשין בדמות עליו און אלי טאג איז השירה כורא עולמות
יסוג ווייס אימליכר וום איז צו אים ראוי און אימליכר טאן און ווייב
איז איין ביו למעלה איידר ער בשאפט זיי וענן זיי אובין אין גישמאלט
אז ווי זיי וענן דר נאך • רבי שקעון זאגמ עם שמיים זה ספר תולדות

פרשת קה לך

צו שלעבד אלו ווי דער דיבדא איז אזו וויא דר פסוק זאגט אין
 י"ב כי עוף השמים יולד את הקול תור ווען איז מען עם דן רבי תיירא
 בשעת דער מענטש ליגט און שלאפט און די נשמה גייט פון
 אוועק און זאגט עדות און דעם מענטשן אזו ווי דר פסוק זאגט
 (מכילת) וסווכבתי חיקך שמור פתחי מיד דם איז שייטש פאר די נוס לגמ
 דין שוים דם מייגט מען דיא נשמה זאלסטו הימין פר איר דין
 ל דען זיא וועט עדות זאגן אויף דיר . רבי יהודה זאגט אויף אלי
 נ ווס דר מענטש טוט ביי טאג טוט זי אויף אים עדות זאגן בייא
 דם רבי אלעזר זאגט בשעת דר טאג טוט אוועק גיין און די זוןט
 מר גיין די ערשטי שעה אין דר נאכט אזו גייט דר האר פון די
 סלון וואס ער איז ממונה אויף דר זון גייט ער אריין אין צוועלף
 רים ווס זיי זענן ביי טאג אפן און אז ער גייט אריין ווערן זיי פאר
 דם און אין פרוז גייט ארויס און רופט אים שמיים אויף איר
 מרים און נעמט צו די שליסלן און נאך דעם פרוז זאמלן זיך אין
 י שומרי שערם של מערה און גייען ארויף און עם ווערט שמויל און עם
 נים קיינר קיין מויל גיט דען הויפן זיך אן אלי כוחות הריגים דר וועקן
 זיי גייען און שוועבן אויף דר וועלט ביז די לבנה הייבט אן צוא
 כסן הייבן אן צו בלאזן די דינים פון יבא ויללה מאל דר שרעקן
 כוחות הריגים ווס זענן שולם אויף דר וועלט . און אז מען בלאזט דם
 דרי מאל דר וועקן זיך די מלאכים ווס זאגן שירה פר השירה און
 גן שרות ותשכחות צו השירה און פיל הערן פון דינים דר וועקן זיך
 אויף דר וועלט אז דיא לייט שלאפן און דיא נשמה גייט ארויף עדות
 זאגן פר השירה אויף אלי אירי מעשים פון דעם טאג און אפילו זיא
 ערמ מחיב בדין טוט השירה מיט איר חסד און זי גייט ויירד אין
 פ און אז עם קומט אין מיטן דער נאכט גייט הקב"ה מיט דיא
 מלאכים אין גן עדן אריין צוא פרייען זיך מיט דיא נשמות הצדיקים
 אול צו די מענטשן ווס שמייען אויף האלבי נאכט לערנין דר איז
 וודאי איין פן עולם הבא און הקב"ה מיט אלי צדיקים הערוי אים
 ד אזו ווי דער פסוק זאגט הושב בנגים הברים מקייבים קולך חסמיני און
 קב"ה איז אויף אים ממשיך איין חוט של חסד דם ער ווערט אייבג
 יום און מען היט אים פון אויבן און אונטן וויימר שמייען סודות :
 בי אכא איז גינאנגין פון מבריא קיין מרוגיא צו זיין שווער און מיט
 אים איז גיווען רבי יעקב בר רב זענין זייא נקומין צום דארף
 רשא זאגט רבי אבא צו דעם בעל הבית האסטו ביי דיר איין האן .
 אגט דער בעל הבית וואס בדארפט איר איין האן זאגט רבי אבא
 זיך זיך אויף שמיין אין האלבי נאכט לערנין זאגט דר בעל הבית
 זיך האב איין וואג וואס איך גיט דאס אן מיט וואסר און זאגט
 אכט גייט דער פון מראפין און אז עם קומט אין מיטן דער נאכט
 ווערט עם ליידיג הייבט זיך עם אן צוא דרייען וויא אראד און עם
 יויבט אן קלינגין אז מען הערט עם אין גאנצין דווי . עם איז בייא
 מר גיווען איין אלטר מאן ער פלעגט אויף שמיין אין האלבי נאכט
 אזו ער מיר דם גימאכט ער רבי אבא גיזאגט גילובט איז השירה
 ווס ער מיק אהער גיבראכט . אז עם איז גיקומין הארבי נאכט ער
 זיך דם ראד אן גוהיין צו דרייען און קלינגין איז רבי אבא ורבי יעקב
 אויף גישטאנן און האבן גילעריגט הערין זיי ווי דר בעל הבית מיט
 זייני דריי קינדער זיצן אין הויז און לערנין און זאגן עם שמיים חיות
 זל אקום להודות לך און זאגן אויף דעם גרויס סודות זאגט רבי אבא

צו רבי יעקב היינט וועלן מיר זיך בהעפמין מיט דר שכניה . זענן
 זיי גינאנגען צו דעם בעל הבית און זאגן אים דו האסט גוט גיזאגט
 נאר פון וועמען האסטו דאס גיהערט זאגט ער פון דעם אלמין און
 זאגט ווייטער סודות . שמיים אויף רבי אבא און ער אים גיקושט און
 זאגט גילויבט איז השירה וואס האט מיק גיבראכט אהער עם איז
 פר רבי שמעון אויך אזו גיזאגט גינארין . און דר בעל הבית זאגט
 וויימר סודות אזו שמיים אויף רבי אבא און זאגט איך האב גימיינט
 אז די חכמה איז מער גיט פר האנדן נאר בייא די גרויסע מענטשן
 היינט זעה איך אז אפילו די קינדער וואס זענן אין דור פון רבי שמעון
 זענן אויך זוכה צו חכמה עליונה ווי צו דעם דור ווס רבי שמעון וועט
 אוועק פון זיי . האט רבי אבא ארויף גיליינט ביידע הענט אויף דעם
 בעל הבית קאפ און ער אים גיבענטשט און האבן ווייטער גילעריגט
 ביי עם איז טאג גינארין :

פתח דם רבי אבא אן גיהויבן עם שמיים ועטר כולם צדיקים וגי איז דאך
 אקשיא נאך וואס שמיים ועטר כולם צדיקים זענען דען אלע
 צדיקים עם איז דאך פאר האנדן צווישן זייא פיל רשעים וואס זענן
 עובר אויף דער תורה נאר מיר האבן גילעריגט וואול צו זייא . זיי
 זענען זוכה צוא מאכין איין פאוילינגיין קרבן צוא הקב"ה מיט דעם
 וואס זיי זענן מל זיערע קינדער צו אכט טאג און מאכין זייא איין חלק
 להקב"ה זיי זאלן ווערן אן גירופין צדיקים דרום זענען זיי זוכה צו
 ירשן דם ארץ החיים של מעלה . ולעולם ירשו ארץ מיינט מען דעם
 גן עדן וואול איז צוא דיא וואס הימין זיער הייליגן צייבן דען דער
 יהודי ווס לייקינט אין דעם הייליגן צייבן איז גלייה וויא ער לייקינט
 אין דעם גאמן פון דעם מלך אזו וויא עם שמיים (הושע ב) בה בגו כ
 בנים ווס יליו איז מייטש אז זייא גיוויגען קינדער פון פּרעמדע פעלשין
 זייא אין זיין הייליגן נאמען רבי אבא זאגט בשעת דער מענטש
 פריינגט זיין קינד מל זיין רופט השירה דיא פמליא של מעלה און
 זאגט צו זייא קומט און זעהעט וואס מיין קינד טוט אויף דר וועלט
 באותו שעה קומט אן ארדה הנביא וואס שוועבט דיא וועלט מיט
 פיר שוועבין און דרום האבין מיר גילעריגט אז דר פאטר פון דעם
 קינד גהייט אן אשמויל און זאגט זה הכסא של אליהו קומט צו גיין אלדה
 אויף דעם ברית און דער נאך גייט ער ארויף און זאגט עדות פאר
 הקב"ה אז ישראל זענען מקיים דעם ברית און אז גיט קומט ער גיט
 צו גיין . קום און זעה עם שמיים אין פסוק סח לך מה אליהו השירה עט
 אים גיפרעגט וואס טוסטו דא האט ער גינעמפערט קמ קנאתי לה כי
 עובו בריחד בני ישראל האט אים הקב"ה גיזאגט דא שווער איך ביי דין
 לעבין דער פר ווס דוא האסט גירעט אויף דיא ישראל און זאגסט
 כי עובו בריחד זאקסטו פמיר שמיין ווען דיא ישראל וועלן מל זיין
 זיערע קינדער און דאס מויל וואס האט גירעט שלעבין זאל אליין
 עדות זאגן אז דיא ישראל זענען מקיים דעם ברית און זענן מל
 זיערע קינדער דרום דארף מען מאכין אשמויל פון זיינט ווען ער
 זאל קומען צוא גיין דער ווייל איז גינארין טאג האבין זייא געוואלט
 אוועק גיין זאגט דער בעל הבית צו זיי אז איר האט שוין אן גיהובן
 מוזט איר גוכר זיין זאגט רבי אבא ווס איז דען זאגט דר בעל הבית
 איר וועט מארגן זעהען אלדהו נוארום איך מאך מארגן איין ברית
 מילה און בעט אייך איר זאלט זיך אויף האלטן בייא מיר זאגט רבי
 אבא דאס איז דאך אמצוה צו זענן דיא שכניה וועלן מיר ווארשן

פרשת

לקי קה

מדרש הנעלם

רבי יהודה פתח רבי יהודה הייבט אן עם שמיים אין (שיר השירים) הנצנים נראו באיך עת הוסיף הגיעוקול התור נשבעו בארצו ואגמ רבי יהודה קום אונ ועה וויא אמענטש גיהער נאר עוסק זיין בתורה ובמצות יוכים ולילה דען די מעלה פון דר תורה איז איפר אלי מעלות דען ביי דעם איפר האנדן צוויי גרוסי מעלות רעבין מיט עשירות אזו שמיים איד יעום ביטינה ובשאלה עושר וכבוד אונ פבור מיינט מען עשירות ווארום איין עושר דמ פבור אונ דס איז אלץ דורך דר תורה דען אלי נאכט נעכט דר מלאך סס"ט אלי נשמות הצדיקים אונ ווייט זיי פר הקביה אונ די מלאכים ווארפן מיט זייער שירה ואגן ביו עם ואמלין זיק איין אלי נשמות הצדיקים אונ הייבן אן זאגן שירה באנאנד צוא הקביה דרום שמיים הנצנים נראו באיך מיינט מען די מענטשן פון דר ערד ווס זענן עוסק בתורה לשעה עת הוסיף הגיע מיינט מען די צייט איז גקומן זינגן ומירות ותשבחות צו דעם בשעפד דורה וועמן ווערין די אלי זאכן זאגט ער פון וקול התור דס איז דער מלאך סס"ט וואס זאמלט איין אלי נשמות הצדיקים זאלן זאגן שירה צו הקביה דרום שמיים יעלו חסידים בכבוד דורה דעם מלאך סס"ט וואס ער הייסט פבור יענו על מסכתות טוען זיי זינגן ביי נאכט אז דיא מענטשן שלאפן רבי יעקב זאגט אלי נשמות הצדיקים זענן פשאפען גווארן סחת כסא הכבוד דען דיא נשמה פירט דעם גוף אונ ווייט אים צוא פאן דעם רצון הבורא רב דען אז הקביה שיקט אראפ די נשמה אין גוף אריין שמיים ויאמר ה' אל אכרס דס מיינט מען הקביה זאגט צוא דער נשמה וואס זיא הייסט אכרס דס איז צוויי ווערפר איב רים די נשמה הייסט אב ווייל זיא איז איין פאמט צו דר גוף דס הייסט זיא ווייל זיא איז פון איין הוך ארס דרום הייסט זיא אכרס אונ השית זאגט איד אן זיא זאל היפן דיא תורה מיט דיא מצות אונ ענטפרט איד איפר הונדרט שריסקן דאס הייסט מען זאל מאכן אלי טאג הונדרט פרכות מיט אימליכר פרכה ציקט ער אויף זיק איין שריסיל דרום שמיים דז לז עם באמרעפט הונדרט אונ אזו זאגט הקביה דז גייא ארום סאריד פון דיין לאנד דס מיינט מען דעם גן עדן וסולדתו פון דיין משפחה מיינט מען די מלאכים פון דעם הימיל סבית אבד מיינט מען אלי כחות הקדושה א זכ הרצן אשר יאמר אופ דר ערד איין וועלכין גוף איך וועל דיר וויזין דר נאך פענטשט הקביה די נשמה מיט זיבן פרכות (א) וועשך לגוי גדול איז איין פרכה (ב) ואכרס (ג) ואגולה שם (ד) והיה ברכה (ה) ואברהם סבדיך (ו) ומקלד אאור (ז) ובכור בד כל משפחות האדמה וילך אכרס גייט דיא נשמה אראפ כאשר דבר אליו ה' אזו ווי השם יתברך דמ גהייבן וילך אהו לוס גייט מיט אים תיבף דר יצר הרע ווס ער הייסט לוס דען ער איז דר נחש ווס ער דמ אן גירעט צו ארס הראשון אז ער זאל עסין פון דעם עץ הדעת אונ דאס ווארט לוס איז מיינט פאר שאלטין דען ער איז פאר שאלטין גווארין ווארום אופ אייז מאכט דער תרגום ליט אונ ביו דרייצען יאר ווס זיי הייסן שני עולה גייעלטיקט דער יצר הרע אליין אין דעם מענטשן דר נאך קומט דר יצר הטוב אונ דר שורש נשמה ווס ער הייסט חס ושבעים שנה און דר צייט כצאחו מחו גייט זיא ארום פון דעם יצר הרעס הענט ווס הייסט חיו ער איז נאר צארענדיג אונ פול מיט דין דען די קדושה קומט צו דעם מענטשן איין פייגן דעם יצר הרע

דין זעלכין מדרות אונ חידושי התורה איר זייט קדושים קינדער דעם המלך הקדוש אונ דר בעל ברית דמ זוכה גיוען צוא זעהן שגינה פנים בפנים אשר חלקו ואשרי חלקו אונ אופ דעם קינד וואס נפארין גווארין איז גיזאגט גווארין דר פסוק כל הנקרא בשמי ולכבודו תהו יצרתיו אף עשיתיו אונ דר פסוק וכל בכר לסודי ה' ורב שלום בניך דר נאך גן ויזא צוא רבי אבא פלייט דרייא מיל אופ דעם וועג זאגן ויזא בעל הברית דמ דס זוכה גיוען ווייל ער דמ מקיים גיוען איין מצוה ענט רבי אבא ווס פר אמצה זאגט דר בעל הכות מין ברודער נשפארפן אן קינד האב איה גנומן זיין ווייב אונ דעם קינד האב דא אכאמן גיעפן נאך מין פרודר זאגט רבי אבא ווייטר זאלסטו דס רופן אידו אונ דס איז רבי אידו פר יעקב האט אים רבי אבא ענטשט אונ איז אועק גאנגן וויא רבי אבא איז גקומן פר רבי עזר דמ ער פר רבי אלעזר דר ציילט די גאנצי מעשה אונ פר רבי זענון דמ ער מורא גהאט צו זאגן אמאל איז ער נשפאנן פאר רבי זענון זאגט רבי שמעון ווס מיינט דער פסוק ויסול אכרס על פני וירב אדריס לאכר אנהי בריה אהר איז משמע איז ער האט זיק מל גיוען ער גפאלן אופ דעם פנים אז זאגט דמ מיט אים גרעט אונ דער דר שמיים הנח כתיב אהר איז משמע אז ער איז שון גיוען גמלת ראה אקשיא פון דעם סוף פסוק אופ דעם אן הייב פסוק זאגט רבי אבא אוב עם איז ניקח אז איה זאל זאגן פר דעם דער די השוכי ד ווס איה האב גהערט זאגט רבי שמעון זאג זאגט רבי אבא איה זוכט מיה זיי זאלן ניט ענטש ווערין דורה דעם זאגט רבי שמעון ושלום משמעה רעה לא ירא נכח לבו בשות בה דס איז מיינט פר איין מענה רעה זאלן זיי ניט מורא האבן דען זיין הארץ זאל אים זיין פר רב אין זאט דמ ער אים דר ציילט די גאנצי מעשה אונ אלי דברי רב זאגט רבי שמעון איה בין גזור אז דוא זאלסט זיק מידין אלי גיטיני דרייסיג טאג און זייער תורה אונ זאלסט דס פר געסין דען זשטייט אל חמנע טוב מכעלי איז מיינט אז דו זאלסט ניט פר מידן זון גומץ פון דעם ווס ביי אים איז דס גוט אונ אזו איז גיוען נאך זאגט רבי שמעון איה בין גזור אז מיט זייער תורה זאלן זיזא פאר זיבין ווערין קיין פבל אונ זאלן פאר טריבין ווערין צווישן דיא ממים רבי אבא דמ זיק זייער מצער גיוען דרוף אמאל נעהט אים זי שמעון זאגט צו אים רבי שמעון איה זעה אין דיין פנים אז דוא זאסט גרום דאנה אופ אונאך זאגט רבי אבא ניט פון מיינט וועגן דר פון יהודים וועגן בין איה זיק מצער זאגט רבי שמעון דס ושלום זאלן ענטש ווערין גייערס די סודות זענן ביי זיי זייער אנפלעקט גן זיי דארפן זיי פהאלטן אונ אז זיי וועלן פר טריבין ווערן צו די פנים פון פבל וועלן זיי זיק פון זיי אפ לערנן אז זיי זאלן ניט אזו זיקה זיין די סודות דען זעלכין דברים דארפן ניט מגולה ווערן נאר ווישין אונן דען הקביה דמ מסכים גיוען אז די סודות זאלן נאר ביי גן מגולה ווערן רבי יובי זאגט עם שמיים אין (שעשע בת) אז יכע כשור זי דען הקביה איז אן גבריית אום צוא רופען דיין ליכט וועט דער קמין אזו ויזא דר מארגין שפערין דאס הייסט דיין מול וועט זיין ווס אונ דיין רפואה וועט דיר באלד שפראצין אונ עם וועט פאר דיר גיין כיון צדקה אונ דר כבוד ה' וועט דיק איין זאמקן :

פרשת

קד קד

כד

און די נשקפה דר וועקט אים דינן צו השירת און פירן אים אין רעכטן
 זענען יקח אברם את שרי אשתו דר גוף איז אקעגן דר נשקפה ווי איין נקבה
 אנטקעגן איין זכר • דרום זאגט דר פסוק ויקח אברם די נשמה געקט
 את שרי אשתו דאס מיינט מען דעם גוף פון דרייצעהן יאר און ווייטער
 תם את לוט דער יצר הרע ווערט גיט אפ גטאן פון אים ואת כל רכוש אשר
 רכשו אלי אורי מעשים טובים וואס זיא האט גיטאן נאך דרייצעהן
 יאר מיט דעם פח פון דער נשמה ואת הנפש אשר עשו בתרו און די אלי
 מצות וואס ער האט גיטאן ביז דרייצעהן יאר וואס זעגן נאר גווען
 מיט דעם יצהר דרום זענן וויא גיט קיין רעכטי מעשים • און דאס
 פאר ריכט אלץ די נשמה און פירט דעם מענטשן אין רעכטן וועג
 מיט תשובה ומעשים טובים און גייט אין שול און אין בית המדרש
 אריין פדי דר יצר הרע זאל בטל ווערן דרום שטייט ויעבור אברם בארץ
 עד מקום שכם דס הייבט ער איז גטאנגן אין בית המדרש אריין דארטן
 רעמט די שכניה אזו ווי עכ שטייט בייא יוסף ואני נתתי לך שכם אחד על
 אחי • עד ארון מורה דאס איז דער בית המקדש וואס דארטן זענן דיא
 מורה הנראות פון דער וועלט מיינט מען דיא סנהדרין זענן דארטן
 גיזעסן און מיט דעם ווערט דר יצר הרע אונטער מעניג אזו וויא איין
 קנעכט • דרום הייבט ער פלעגן אז ער טוט מעשים טובים ווערט אלץ
 פאר ריכט • און אז גיט הייסט ער פלעגן דאס הייסט אסוחר וואס
 ער רינגילט ארום הין און הער • אזו איז ער פריער רעמט ער אן מען
 זאל טאן איין עבירה דער נאך גייט ער ארויף אויף דעם הימיל און
 איז מקשה אויף דעם מענטשן און געקט רשות און גייט אראפ צו
 געבן ביי דעם מענטשן די נשמה שטארבט דער מענטש און ווערט
 ערד אזו ווי פריער איידר ער איז גיבארן גינארין און אז דיא צייט
 קומט דר מענטש זאל שטארבן וידך למסווי דאס איז מיינט ער גייט
 אוועק פון דר וועלט ווס זי ווערט אן גירופן נב ער גייט עד בית אל און
 וויל גיין למקום אשר היה שם אהנו בתחלה בין בית אל ובין העי דאס מיינט מען
 ער וויל גיין אין גן עדן אריין ווס דארטן פרייר זיך השירת מיט דיא
 נשמות הצדיקים איז זי זוכה קומט זי אל מקום המוכת אשר עשה שם ווס
 הקב"ה הט גימאכט כראשונה צום ערשטן און דר מלאך מיכאל שטייט
 און ער גינעהנט די נשמות הצדיקים לרח נחות צו אנשטאמן ריח
 איז ויא זוכה אהין צוא קומן ויקרא שם אברם בשם ה' און ווערט נצור בצור
 החיים דס איז אלץ אז ער הט מתקן גיווען דעם גוף אזו ווי מען דארף
 ער הט איין גיבויגן דעם יצר הרע און אז אפילו ער קומט מקטרג
 זיין העלפט אים זיין נשמה דרום שטייט ויהי ריב בין רועי מקבא אברם ובין
 רועי מקבא לוס דס מיינט מען דעם יצר טוב מיט זייני חילות קריגט זיך
 מיט דעם יצהר מיט זייני חילות דען זימליכער וויל מען זאל אים
 פאלגן איבך דעם איז דר גוף אין צער אויף דער וועלט :

ויאמר אברם אל לוט זאגט דיא נשמה צום יצר הרע איך פעט דיה איך נא
 תהי מריבה בינינו ווארום זאלסטו מיט דינע חילות קריגין מיט
 מיר און מיט מייני חילות כי אנשים אחים אנטנו מיר זענן דאך קרובים
 דען דר יצר טוב איז ביי דר רעכטער זייט פון דעם מענטשן און דר
 יצר הרע איז בייא דר לינקער זייט דרום זענן זיי קרובים דאס הייסט
 נאהענט ווי דען הלא כל הארץ לפניך המדבר נא מעלי עם איז דאך נא גינג
 רשעים אויף דר וועלט גיי דיר צו זיי דען זיי וועלן דיה פאלגן נאך
 זאגט ער צו אים אם השמאל אז דו וועסט מיה אן ריידן איך זאל עובר
 זיין איין לאו אין דער תורה וועל איך דיה גיט פאלגן ווימינה וועל

איך טאן אמצנה ואם הייטן און אפילו אז דו וועסט מיה אן ריידן איך
 זאל טאן אמצנה וועל איך דיר אויך גיט פאלגן דען זאמאל רעט זיך
 דר יצר הרע אז מען זאל טאן אמצנה פון גדלות וועגן אדרעס זא
 דער פון ארום קומן איין עבירה און ער האלט אזו לאנג מלחמת
 ביז ער זעהט אז ער קען נאר גיט פועל זיין שטייט ויפירו איש מלך את
 גייט ער אוועק פון דענסט מאל ואכס וישב בארץ הנגב זיצט ער בשלח
 און ער איז זוכה צו זיצן אין גן עדן ווס ער איז פון דרום זייט דאס
 הייסט פון דר רעכטער זייט צו הקב"ה און דר נאך שטייט ואכס נכ
 סאור בספקה דאס מיינט מען ער הט ויער פיל מצות ומעשים טובים
 און לוט דאס איז דער יצר הרע איז זיך מחבר מיט דיא רשעים דרום
 שטייט ויהאל ער סרום און ווייטער שטייט ואנשי סרום רעים וחמאים לה' מאו
 ווייל דר יצר הרע רעמט זיי אן צו ווידר שפעגנין אין נאט פרוך הוא
 פדי ער זאל וייא מאכין פר לירן און אז די נשמה בלייבט שוין א
 דעם יצר הרע און דר גוף בלייבט שוין ריין פון עבירות מוט הקב"ה
 זיין וואונגנב ביי אים און איז זוכה צו רשענין ירושה עליונה ותחתונה דרום
 שטייט ווייטער וה' אשר אל אברם אחיו המדבר לוט מעטו שא נא וגו' לך אתננה קוט
 התהלך בארץ וגו' וייא דיה משתגעשע אין ארץ החיים מיט אנדערע
 צדיקים ביז ער קומט צוא דעם מזבח לה' דורך דעם מלאך מיכאל
 איז ווי אויבן איז גיטאן און לוט בלייבט ביי דיא רשעים און וייא
 זינדגן דורך אים ביי וייא האבין שוין קיין תרופה גיט דרום שטייט
 וישמע אברם כי נשבה אחיו דר צדיק הערט אז דר יצר הרע איז גיפאנגן
 גינארין מיט גרויס עבירות ווי ער דר הערט דאס ויזק את חניכיו וידי
 כוחו גייט ער מיט נאך צדיקים וואס זענן מחונק במצות וידרו ער ד
 און זאגט נאך די רשעים צו שטראפן זיי און וייא מחזיר בתשובה
 זיין און איז וייא מודיע דעם דין פון גיהנם און פון עולם הבא און
 לאום וייא גיט אפ טאג און נאכט ויחזק עליהם לילה וייא שטייטן אויף
 האלבי נאכט צו שטראפן זיי ביז זיי זענן זיי מחזיר בתשובה שטייט
 ווייטער וירדם ער רובה אשר סמאל למשק זיי האבן די רשעים גישטראפט
 ביז זיי זענן גינאנגן זימיט חובה ווס איז פון דר לינקער זייט דס הייסט
 מצד יצר הרע און האבן זיך גיט באהעפט לצד רמין מצד היצר
 טוב עם שטייט ווייטער וישב את כל הרכוש אשר רכש דס מיינט מען וייא
 זענן חוזר בתשובה שלטיכה וגם את לוט ואת רכושו השיב זיי און דר יצר
 הרע זענן חוזר בתשובה זאגט רבי חזיא דר צדיק ווס הט גישטראפט
 די רשעים און הט זיי מחזיר בתשובה גיווען אז די נשמה גייט ארום
 פון זיין גוף גייט אים אקעגן מיכאל כה"ג ער איז מקריב די נשמה הצדיקים
 און גיט אים שלום דרום שטייט ומלכי צדק מלך שלם דאס מיינט מען
 מיכאל ער איז דר ראש פון דיא שיערי שלום צדק און זאגט צו אים
 שלום איז דיין קומען זאגט רבי חזיא פון דאנין לערנין מיר אפ אז
 איינער קומט פון דעם וועג און איינער גייט אנטקעגן און גיט אים
 שלום איז גלייך ווי ער גיט אים עסין און מרינגן דרום שטייט לא יבוא
 עמינו ומאובי בקהל ה' על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים האבען דען דיא
 ישראל בדארפט לחם וכים זיי האבין דאך גיהאט דעם טן ווס ער
 איז בעסר פון אלי אכילות אויף האבן זיי גיהאט דעם באר של מרים
 נאר ווייל זיי האבן זיי גיט מקדים בשלום גיווען איז גלייה וייא וייא
 האבין זיי גיווינציגט ויער לחם טובים אזו אויף מיכאל פענטשט דיא
 נשמה און זאגט צוא אים ברוך אברם לאל עינין קונה שמים ומרץ וואול צוא
 דר ווס דו האסט דר צו זוכה גיווען און דר נאך זאגט ער אים וכת

פרשת קד קד

הנצנים נראו כארץ דאס מיינט מען אז השירת קט די וועלט בשאפן
 קט ער געפינן דר ערד דעס גאנצן פח וואס זיא דארף פרי עס זאל
 קענען פון איר ארויס שפראצן פירות פון דעסט וועגן פון אדם
 הראשון איז בשאפן גיווארן קט פון איר נאר נישט גישפראצט דעסט
 גלייבן די הימיל האבן נישט געגעבן קיין רעגן פון אדם הראשון איז
 גיקומען אזו ווי עס שטייט וכל שיה השדה פרי יצא דאס איז מיינטש אלי
 גראזן האבן נישט גישפראצט פון אדם הראשון איז גיקומען ער זאל
 ארבעטן די ערד מיט בארד הנצנים נראו בארונקט אן גיהובן אלץ דינג צו
 שפראצן עת הזמר הגיע עס איז גיקומען די צייט די ערד זאל שיקה זאגן
 פד השית ווארום אדם הראשון איז בשאפן גיווארן אבר אז אדם
 הראשון האט גיזינדקט איז ווידער אלץ אפ גיטאן גיווארן אונ דיא
 ערד איז גישאלטן גיווארן אזו וויא עס שטייט ארוה הארסה בעבוד
 אויך שטייט כי תעבד את הארסה לא תסוף תח כחה לך וקוץ ונדרר תצמית לך דר
 נאך איז נח גיקומען אונ האט צוא גיברייט איין אקער אייזן מען זאל
 אקערען האט ווידר אן גיהובן וואסין תבואה דר נאך אז נח האט
 אויך גיזינדקט אזו וויא עס שטייט וישת מן היין וישכר ויחגל בתוך אהלו איז
 ווידער אפ גיטאן גיווארן דער פח פון דער ערד פון אברקס אבינו
 איז גיקומען מיט בארד הנצנים נראו בארד קט ווידר אן גיהובן צו שפראצן
 עת הזמר דיא צייט פון בשניידן איז גיקומען מיינט מען הקב"ה האט
 גיחיסן אברקס זאל זיך מל ויין הגיע קט גיברייט דורך אים קט די
 וועלט אקום גיהאט דען איידר אברקס איז גיקומען איז גיווען פד
 הוילן אלי ליכטיקייט אויבן אונ אונטן אונ אז אברקס קט זיך מל
 גיווען האט ער אויס גראמט אלי טומאות וקליפות פון דר וועלט
 אונ עס איז אנטפלעקט גיווארן אלי ליכטיקייט דרום שטייט וויא
 אלי ה הקב"ה קט זיך צו אים אנטפלעקט מיט דר מרפכה עליונה :
 וישא עיני ורא והנה שלשה אנשים נצבים עליו רבי אבא קט אן גיהובין עס
 שטייט מי יעלה בהר ה' וכו' יקום במקום קדש קום אונ זעה דען דיא
 מענטשין פון דר וועלט זעהן נישט אונ פנערין נאר נישט זיך דר וועקן
 צו טאן תשובה ווארום די מען פון דעס מענטשן גייען אוועק אונ אז
 עס קומט דיא צייט ער זאל שטארבן שטייען דיא מען נאהענט צוא
 הקב"ה דרום שטייט וקרב מן ישראל למות עס האבן גיברייכט דיא מען
 פון ישראל צו שטארבן פל זמן דר מענטש לעבט טראכט ער נאר
 נישט נאה וואס ער איז בשאפען גיווארען אונ לאזט אוועק זייני מען
 ליידיג אן תורה אונ מצות אונ דר מאנט זיך נישט אז ער וועט שטארבן
 אונ ווי אהין ער וועט קיכן דען נישט אימליכע נשמה איז זוכה צוא
 קוכן אויף איר ארם וואס זיא איז פון דארפן גינממען גיווארן נאר
 וואס פאר איין ארם זיא פאר דינט אויף דער וועלט אהין קומט זיא
 אויף יענער וועלט קום אונ זעה אז אפענטש איז זיך מדבק אין דר
 קדושה אונ וויל זיך תמיד באהעפטען אין השית דער נאך אז ער
 שטארפט לאזט מען אים ארויף גיין צוא דער קדושה וואס ער האט
 זיך גיזיגן אויף דר וועלט רבי אבא יאנט אכאז בין איך גיווען אין
 דעס ארם פון די בני קדם האבן וויא מיר גיזאנט דיא חכמה וואס זיא
 האבן גיהאט פון דיא ערשטע צייטן אונ האבן גיהאט ספרים של
 חכמה האבן וויא מיר גיזיגן איין ספר איז אין אים גישטאנען אזו
 ווי די מחשבות וואס דער מענטש האט אויף דער וועלט אזו ציהט
 ער אויף זיך איין ווילן פון יענער וועלט טראכט ער תמיד אין דר
 קדושה ציהט ער אויף זיך קדושה אונ אויב תלילה נישט איז פד קערט

פרשת וירא

וירא אלי ה' באלוני מסרי רבי חניא האט אן גיהובין עס שטייט (שיר ב')

הנצנים נראו כארץ דאס מיינט מען אז השירת קט די וועלט בשאפן
 קט ער געפינן דר ערד דעס גאנצן פח וואס זיא דארף פרי עס זאל
 קענען פון איר ארויס שפראצן פירות פון דעסט וועגן פון אדם
 הראשון איז בשאפן גיווארן קט פון איר נאר נישט גישפראצט דעסט
 גלייבן די הימיל האבן נישט געגעבן קיין רעגן פון אדם הראשון איז
 גיקומען אזו ווי עס שטייט וכל שיה השדה פרי יצא דאס איז מיינטש אלי
 גראזן האבן נישט גישפראצט פון אדם הראשון איז גיקומען ער זאל
 ארבעטן די ערד מיט בארד הנצנים נראו בארונקט אן גיהובן אלץ דינג צו
 שפראצן עת הזמר הגיע עס איז גיקומען די צייט די ערד זאל שיקה זאגן
 פד השית ווארום אדם הראשון איז בשאפן גיווארן אבר אז אדם
 הראשון האט גיזינדקט איז ווידער אלץ אפ גיטאן גיווארן אונ דיא
 ערד איז גישאלטן גיווארן אזו וויא עס שטייט ארוה הארסה בעבוד
 אויך שטייט כי תעבד את הארסה לא תסוף תח כחה לך וקוץ ונדרר תצמית לך דר
 נאך איז נח גיקומען אונ האט צוא גיברייט איין אקער אייזן מען זאל
 אקערען האט ווידר אן גיהובן וואסין תבואה דר נאך אז נח האט
 אויך גיזינדקט אזו וויא עס שטייט וישת מן היין וישכר ויחגל בתוך אהלו איז
 ווידער אפ גיטאן גיווארן דער פח פון דער ערד פון אברקס אבינו
 איז גיקומען מיט בארד הנצנים נראו בארד קט ווידר אן גיהובן צו שפראצן
 עת הזמר דיא צייט פון בשניידן איז גיקומען מיינט מען הקב"ה האט
 גיחיסן אברקס זאל זיך מל ויין הגיע קט גיברייט דורך אים קט די
 וועלט אקום גיהאט דען איידר אברקס איז גיקומען איז גיווען פד
 הוילן אלי ליכטיקייט אויבן אונ אונטן אונ אז אברקס קט זיך מל
 גיווען האט ער אויס גראמט אלי טומאות וקליפות פון דר וועלט
 אונ עס איז אנטפלעקט גיווארן אלי ליכטיקייט דרום שטייט וויא
 אלי ה הקב"ה קט זיך צו אים אנטפלעקט מיט דר מרפכה עליונה :
 וישא עיני ורא והנה שלשה אנשים נצבים עליו רבי אבא קט אן גיהובין עס
 שטייט מי יעלה בהר ה' וכו' יקום במקום קדש קום אונ זעה דען דיא
 מענטשין פון דר וועלט זעהן נישט אונ פנערין נאר נישט זיך דר וועקן
 צו טאן תשובה ווארום די מען פון דעס מענטשן גייען אוועק אונ אז
 עס קומט דיא צייט ער זאל שטארבן שטייען דיא מען נאהענט צוא
 הקב"ה דרום שטייט וקרב מן ישראל למות עס האבן גיברייכט דיא מען
 פון ישראל צו שטארבן פל זמן דר מענטש לעבט טראכט ער נאר
 נישט נאה וואס ער איז בשאפען גיווארען אונ לאזט אוועק זייני מען
 ליידיג אן תורה אונ מצות אונ דר מאנט זיך נישט אז ער וועט שטארבן
 אונ ווי אהין ער וועט קיכן דען נישט אימליכע נשמה איז זוכה צוא
 קוכן אויף איר ארם וואס זיא איז פון דארפן גינממען גיווארן נאר
 וואס פאר איין ארם זיא פאר דינט אויף דער וועלט אהין קומט זיא
 אויף יענער וועלט קום אונ זעה אז אפענטש איז זיך מדבק אין דר
 קדושה אונ וויל זיך תמיד באהעפטען אין השית דער נאך אז ער
 שטארפט לאזט מען אים ארויף גיין צוא דער קדושה וואס ער האט
 זיך גיזיגן אויף דר וועלט רבי אבא יאנט אכאז בין איך גיווען אין
 דעס ארם פון די בני קדם האבן וויא מיר גיזאנט דיא חכמה וואס זיא
 האבן גיהאט פון דיא ערשטע צייטן אונ האבן גיהאט ספרים של
 חכמה האבן וויא מיר גיזיגן איין ספר איז אין אים גישטאנען אזו
 ווי די מחשבות וואס דער מענטש האט אויף דער וועלט אזו ציהט
 ער אויף זיך איין ווילן פון יענער וועלט טראכט ער תמיד אין דר
 קדושה ציהט ער אויף זיך קדושה אונ אויב תלילה נישט איז פד קערט

פרשת וירא

כה

אונדר עיקר פון אלי זאכין איז ריפור ומעשה ומחשבה דורך דיא
 דרייא זאכין ציהם ער אויף זיך ון פון דער קדושה אדר פאר קערט
 חליקה • איז זיין מחשבה אונ דר קדושה אז עד שמארבט ווערט ער
 איין ממנה צוא דיגען פאר השירה צווישען אנדערע מלאכים אז
 וויא דער פסוק זאגט (וכריה ג) נתתי לך מחלבים בין העומדים האלה דעקט
 גלייכין האט ער זיך בהעפמ אויף דער וועלט אין שלעכץ גיט מען
 אים דארטין איין פאהעפטונג צווישן די מזיקים וואס הייסען נגעי בני
 אדם אונ אז ער שמארבט געמען אים זיין חברותה מיינט מען דיא
 נגעי בני אדם אונ שלעפען אים אין גיהנם אריין דארטין וויא אלי רשעים
 זענען מען זאל אים בן זיין דער נאך ווערט ער אויך איין מזיק אונ
 וויא זייא • דיא זאכין האב איך גילערניט אין זייערע ספרים
 וואס זייא האבען מיר גיוויזן זאג איך צוא זייא דיא זאכין גלייכין זיך
 אים מיט אונזער תורה נאר פון דעקט וועגען זאלט איר זיך
 דער ווייטערין פון דיא ספרים פון דיא בני קדם ווארום מען
 קען חלילה דורך זייא פר פירט ווערין פון השירה • אונ דיא חכמות
 של בני קדם האבין זיי גיירשט פון אברתם אבינו אזו וויא דר פסוק
 זאגט ולבני הפלגשים נתן אברהם מחנות דר נאך האבן זיי זיך גינמן צו פיר
 זיימן אפ קערין פון השי אבר די קינד פון יצחק דר חלק פון יעקב
 זענן גיט אזו • ווי דר פסוק זאגט ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק • כל אשר
 יו מיינט מען די קדושה ווס ער הט זיך בהעפמ אין השירה אזו ווי
 עם שמיים והנה ה' נצב עריו השירה שמיים אוף אים • הט ער דס אלץ
 איבר גענמפרט צו יצחק אונ יצחק הט דס איבר גענמפרט צו יעקב
 אזו וויא עם שמיים ומה עברי יעקב דרום זאל אפליכער מענמש
 בהעפמן זיין מחשבה צו השירה דרום שמיים סי עולה בהר ה' ווער וויל
 זיך בהעפמן אין השירה שמיים דר נאך גי כסים ובר לבב דר ווס הט
 רייני הענט אונ אלומר הארץ ער הט גיט קיין בייוי גידאנקן • נאר
 זיין ווילן איז צו דינן להשירה אשר לא נשא לשוא נסשו ער הט זיך גיט פר
 אום ווירדיקט נאר ער טוט מעשים מוכים זאגט אוף אים דר פסוק
 ישא ברכת סאת ה' קום אונ זעה בשעת אברתם הט זיך מר גיווען איז צו
 אים גישיקט גווארן דריי מלאכים אופינקלך זיי זאכן אים געבן שוים
 אפשר איז דיר קשה ווי קען מען זעהן מלאכים עם שמיים דאך עשה
 מלאכו רוחות נאר אז זיי זענן אראפ נקובן האבן זיי זיך אן גיקלייד אין
 דעם אויר פון דר וועקט זענן זיי אום גיוויזן גווארן ווי קענמשין אונ
 האמשי אברתם איז שלאף גווען איז ער זיי גלאפין אנמקען אזו ווי
 זיין מנהג איז גיווען • רבי שמעון זאגט פריער הט ער גימיינט זייא
 זענן מענמשין דר נאך אז ער הט גיווען אוף זיי די שכניה הט ער פר
 שמאנן אז זיי זענן מלאכים אונ זיי האבין גוויסט וויא שרה איז אונ
 האבן פארט גיפרענט אוף איר קום אונ זעה עם שמיים ועברתי בארץ
 מצרים אני ה' נאך וואס האט השירה בדארפט אליין גיין קיין מצרים
 הרגן די בכורים נאר די מלאכים ווייזן גיט ווער עם איז איין פבור
 אונ ווער עם איז גיט קיין פבור נאר השירה אליין ווארום זייא ווייסן
 גיט קיין זאך נאר ווס מען ענמפערט זיי איבר אז מען דארף עפים
 ברענגן אוף דר וועלט רופט מען אום אין הימל דר פון ווייסן דיא
 מלאכים אוף אז עם איז חלילה איין מגפה אוף דער וועלט האט דר
 מלאך הכות איין שליטה בדארף זיך דער מענמש פאר בארגן אין
 שטוב זיך גיט ווייזן אוף דר גאם ווארום מען קען חלילה פר דארבן
 זענן אבר פר השירה קען מען זיך גיט פאהאלפן אזו ווי דר פסוק

זאגט אם יסתר איש כסותרים ומי לא יראנו נאום ה' דרום האבן דיא מלאכ
 גפרענט אוף שרה זיי האבן אן איר גיט גוואלט זאגן די בשורה ת
 זיי אברתם גזאנט הנה באוהל האבן זיי גיזאנט שוב אשוב אלד כעת חיה ויה
 בו לשרה אשתך קום אונ זעה דעם דרך ארץ פר דעם עסן האבן זיי גי
 גוואלט זאגן די בשורה קדי מען זאל גיט מיינן מחמת דער גופע
 בשורה גיט ער זיי עסן נאר דער נאך אז זיי האבן שון אפ גינעס
 שמיים שוב אשוב ותי ויאלכו בדי עם זאל זיין אברתם איין פבור האט
 זיי זיך גמאכט גלייך ווי זייא עסן רבי אלעזר זאגט זייא האבן מאכ
 העכט גינעסן דען זיי זענן אש אוכלה אש אין דער סעודה איז פא
 האנדן גרוסקע מודות אלי עסן ווארן הט אברתם אפ גיהים עם זא
 זיין סחור אונ אז איינר איז גיווען פמא הפ ער גיט נקאנט צו מרע
 צוא זיין הוז הט אברתם גוויסט אז ער איז פמא האט אים אברת
 גהייסן ווארפן זיבן פאג אונ הט אים גיטוכיט אדער ער הט א
 תיכף אוף דר נאכט גיטוכיט אזו ווי אין דר תורה שמיים אברת
 הט אזו גטאן צו מאנזבלין אונ שרה צוא דיא מייבר אוף האט ע
 גיפלאנצט אבויס אונ דורך אים הט ער פאר שמאנן אין וואס דער
 מענמש האלט זיך אן צו אין דר קדושה אדר חלילה פר קערט א
 דר מענמש גיווען פון דר קדושה האט דר בוים צוא שפרייט זיי
 צווייגן אוף אים אונ הט גמאכט אשיינעם שאמן אונ אז גיט הט
 בום צו נוף גינמן די צווייגן הט שון אברתם גוויסט אז דר מענט
 הט איין אחיזה אין דר מוכאזה אזו הט ער אים גשטרפמ בו ע
 הט תשובה גטאן אונ אונטר דעם בום איז גווען איין קוואל ברונ
 אונ ווער עם הט זיך בדארפט תיכף מובלין זענן אים דיא וואסע
 אנמקעגן גילאפן אונ אוב גיט זענן זיי גווארן מרנמן הט ער גמוז
 ווארפן זיבן פאג אונ אפילו אז די מלאכים זענן צוא אים נקובן ה
 ער זיי אוף בודק גיווען אזו ווי עם שמיים יוקח נא מים מים אונ וויר
 שמיים והשענו תחת העץ דס מיינט מען ער הט זיי גהייסן צו גיין צו
 בום אוף מיינט מען והשענו איר זאלט זיך אונטר לעהענן איז הקב
 ווס ער הייסט עז חיים ער איז דס לעבן פון אלי באשפענש קום א
 זעה אדם הראשון הט גזינדיגט מיט דעם עץ הבעת אונ האט גו
 גיווען מיתה צו דר גאנצן וועלט דרום איז נקובן אברתם אונ הא
 מתקן גווען דעם חטא אונ הט די מענמשין בהעפט אונטר דעם ע
 החיים אונ הט דר גאנצן וועלט מודיע גיווען דיא אמנה פון גא
 ביה ויאמר שוב אשוב אלד איז דאך קשה שוב אשוב איז מיימש איך ווע
 מיד אום קערין איז משמע אז עם איז ביי אים אין די הענט דר מפת
 פון קינד אפער מיר האבן דאך גילערניט אז דר שליט פון קינד
 אונ פון רעגן אונ פון תחית המתים איז נאר ביי השירה אין די הענ
 גיט בייא קיין שום מלאך עם וואלט בדארפט שמיין שוב ישוב הקב
 וועט קובן אלא הקב"ה איז גישמאנן איבר די מלאכים אונ ער הא
 גזאנט שוב אשוב אונ דרום שמיים סתם ויאמר ווארום דאס גיט א
 הקב"ה והנה בן לשרה ווארום שמיים גיט הנה דר בו ווארום שמיים לש
 בריער זאל גיט מיינן פון דער דרום שמיים לשרה אשר דיא וועג
 האבן איין זון פון שרה :

והנה בן לשרה ריש הייבט אן עם שמיים בן יכר אב ועבר ארוני בן יכר
 מיינט מען יצחק ער הט ערליך גהאלפן זיין פארט בשעת ג
 האט אים גוואלט מקריב זיין אויף דעם מזבח פר איין קרבן איז
 אלט גווען זיבן אונ דרייסיג יאר אונ אברתם איז אלט גווען דונדר

פרשת וירא

ואברהם הולד עסס אונ אברהם איז גאנגען זיין בלייטן : רבי יהודה
 פרעגט אז אברהם הט גוויסט אז זיין זענן מלאכים נאך
 ווס הט, ער זיי בדארפט בלייטן . זאגט רבי אלעזר האמשו ער הט
 גוויסט אז זיין זענן מלאכים נאר ווייל ער איז גוואנט גווען אז ער
 זאל איסלען בלייטן דרום הט ער זיי און בלייט דרום גהער איסלען
 מענטש זייר זיין אז ער זאל דעם חבר בלייטן דען דס איז דר עיקר
 דרום אזו ווי ער איז גאנגען הט זיך גאט ביה צו אים בוויין דען ווען
 איינר בלייט זיין אורח איז ער ראוי די שכינה זאל זיך פהעפען אין
 אים צו מען זיין און אים : רבי חייא הייבט אן עס שטייט (עפסו ג') כי
 לא יעשה ה' אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים וואל צו דיא צדיקים
 דען הקב"ה איז זיי מגלה זייני סודות ווס ער טוט אין הימל אונ אוה
 דר ערד טוט ער אלץ דורך די צדיקים אונ פר הולט ניש פון זיי אונ
 ער איז זיך משתתף מיט זיי כדי די רשעים זאלן ניש האבן קיין פתחון
 פה אונ פגעומות און גאט דען זיי האבן ניש גוויסט פון דעם עונש
 דרום איז השי"ת מודיע די צדיקים כדי זיי זאלן זיי און זאגן תשובה
 טאן אונ אז זיי פאלגן ניש נאך דעם אז דר דין קומט און זיי האבן
 זיי שון קיין פגעומות ניש . רבי אלעזר זאגט וויי צו די רשעים זיין
 היטין זיך ניש פון זינד ומה דאך הקב"ה ווס זייני מעשים זענן דאך
 אמת אונ זייני וועגן זענן דין פון דעסט וועגן טוט ער ניש קיין דין
 ביי ער איז מגלה צו דיא צדיקים כדי דיא לייט זאלן ניש האבן קיין
 פתחון פה מכל שפן דיא לייט גהערין זיך בוודאי היטין אז מען זאל
 קיינר פון זיי ניש ריידן אזו ווי עס שטייט והייתם נקיים מה' ומישראל ומכל
 שפן די רשעים גהערן זיך בוודאי היטין דר מרת הדין זאל ניש האבן
 און זיי קיין פתחון פה און זייערי מעשים דרעים רבי יהודה זאגט
 עס שטייט וה' אמו המסכה אני מאברהם דען הקב"ה הט צו אברהם געגעבן
 נאנץ ארץ ישראל אזו ווי דר פסוק זאגט כי את כל הארץ אשר אתה רואה
 נר אתגנה דער נאך הט הקב"ה גוואלט אינר קערין דיא שמעט פון
 סדום הט הקב"ה גוואלט איך בדארף עס אים מודיע זיין דען עס איז
 דאך זייני שמעט . און איז ער דר פאטער פון אלי פעלקר אונ דרום
 הייסט ער אברהם דאס מאכט אב היטין גוים דרום גיהער איך דעם
 פאטער מודיע זיין אז איך ווייל זייני קינדער אום ברענגן דרום שטייט
 המסכה אני מאברהם רבי אבא זאגט קום אונ זעה וואס פר אגרוסר עניו
 אברהם איז גווען האמשי הקב"ה האט מיט אים אזו פיר גרעט אונ
 הט גוואלט זעקט סדום ועמורה כי רבה אונ הט אים גוואלט אז ער ווייל ברענגן
 איין דין און סדום אונ פון דעקט וועגן הט ער אים ניש גבעטן און
 לום ער זאל אים מציל זיין דען ער האט ניש בגערט קיין שכר און
 זייני מעשים . דרום הט הקב"ה גישקט לום מציל זיין דרום שטייט
 ויבור אלהים את אברהם וישלח את לוט וגו' אשר ישב בהן לום און די שמעט האבן
 פיל רשעים גוואלט נאר לום הט גיהאמ אביסך זכות דס ער האט
 אביסל גילערינט בייא אברהם דען עס איז דאך קשה ווארום
 שטייט אשר ישב בהן ער איז געסן אין זיין איז ער דען געפינן אין אלי
 שמעט נאר ווייל ער איז קיין גרויסער צדיק ניש גווען נאר דר זכות
 פון אברהם הט און אים מען גווען ווייל ער הט ביי אברהם גלערינט
 תורה אונ הט אים משמש גווען דען דר ווס איז משמש איין תלמיד
 חכם איז דס און אים מען אונ ווידר חמט ער לערינט זיך אפ פון
 זייני מעשים דען אז ער הט געגען אז אברהם איז מכניס אורחים הט
 ער אזו אזו גטאן האמשי ער הט זיך ניש אפ גלערינט אין נאנצן הט

זיבן אונ דרייסיג יאר ממלא או יצחק זאל גווען אשטופ טאן צו
 דעם מיט איין פיס וואלט ער דאך אים ניש געקענט בנדן אונ מקריב
 אונ ער הט זיך אבר גלאזט בנדן אונ ארום לייגן און דעם מן
 ווי איין לעמיל פריער זאל טאן דעם ווילין פון זיין פאטער יעדי
 זיי גייט און אלעזר עכר אברהם אז ער איז גקומן קיין תרן האט
 בייא זיך גיהאמ פיל פסח וזהב אונ אבנים טובות האט ער דאך
 גאט זאגן איך בין צו אברהם איין קרוב אדר איין ליב האבר אונ
 הט מכבד גווען זיין הערין אונ האב גוואלט איך בין איין קעכט
 דר מיט הט דר נביא גישטראפט די ישאאל אונ הט צו זיי אזוי
 גאט איר שעקט זיך זאגן אז איך בין איינער פאטער אדר איר זייט
 קעכט דרום זאגט ער אס אב אני בין איך איינער פאטער איה כבודי
 איז מיין כבוד בין איך איין האר ווי איז מיין מורא דרום שטייט
 כי לשרה אשתך ער וועט זיין איין רעכטער זון דען פון זיינט וועגן
 איז שרה גשטארבן אז מען הט איר גוואלט פון דר עקידה :
 קיפו על פני סדום רבי אלעזר זאגט זעה ווי השי"ת איז זיך נוהג מיט
 מענטשין מיט גוטסקייט ומכל שפן דר וואש גייט אין זיין
 דען אז הקב"ה איז דר די וועלט איז ער צום ערשטין מוכה דעם
 געטשין מיט איין מצוה כדי דר דין זאל ניש קעגן אין אים שולט
 מיר האבן גלערינט בשעת הקב"ה הט אמענטשן ליב שיקט ער
 צו איין כותה דאס איז דר ארומאן כדי ער זאל מוכה זיין דעם
 אונ ווער עס איז מוכה דעם עני איז הקב"ה און אים מושק איין
 ט של חסד און דר רעכטער זייט אונ ער פר שפרייט זיך און זיין
 פ אונ צייכנט אים כדי אז עס וועט קומן איין פורענות און דר
 לט זאל דר משחית אים ניש אן רירן דען דר משחית וועט אויף
 גען זייני אונ אונ וועט זעהן דעם צייכן און אים וועט ער זיך פון
 אפ שיידין אזו און הקב"ה הט גוואלט ברענגן איין דין און סדום
 דס האט ער צו אברהם מוכה גווען מיט די אורחים כדי דר זכות
 ל ביי שטיין צו לום ער זאל ניצול ווערן אזו און אלי מענטשן ווס
 טוען צדקה מיט די ארומי לייט אז עס קומט איין דין ווערט ער
 זיך דעם ניצול פון דעם טוט אזו ווי דר פסוק זאגט (משי ב') וצדקה
 ימסות דען אלי שעה וואס דר מענטש איז זוכה שרייבט מען עס
 א תפיף למעלה . דרום שטייט ויקומו משם האנשים דס מיינט מען פון
 סעודה ווס אברהם הט זיי גמאכט אונ הט זוכה גווען דורך דעם
 ווי מיר האבן אובן גוואלט . דרום שטייט ויאכלו האמשו זיי זענן
 ען מלאכים פון פייער נאר עס איז פר ברענט גווארן דרום שטייט
 גלו אזו ווי מיר גפונן ביי די קינדער פון אהרן ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו
 ל ווי האבן געהי גווען פון דעם אור השכינה שטייט דאס לשון
 גלו אזו דא און ווייל אין דעם זכות פון דר סעודה ווס ער הט און
 גמאכט איז דר וועקט גווארן דר חסד לאברהם וואס השי"ת שפייזט
 גמאנצי וועלט און די מלאכים ממלא זענן די מלאכים דורך דעם
 שפייזט גווארן דרום שטייט ויאכלו דס גייט און אובן זיי האבן אובן
 געה גווען פון דעם זכות . דרום גהער איסליכער מענטש מרינקן
 איין בוס של ברכה ווייל ער איז בימין דורך דעם איז ער זוכה
 ברכה עליונה ווס זיא איז מצד הימין פון הקב"ה אונ דר מיט איז
 מעורר רחמים דרום שטייט ויקומו משם האנשים וישקיפו אזו וויא עס
 שטייט וישקיפה מעטון קדש דען זיי האבן גבעטן השי"ת זאל קוקן און
 דרום מיט מרת הרחמים אונ דורך דעם איז לום ניצול גווארן :

פרשת וירא

כו

זיא מבטל אוף ויירא שמיים רצון יראי יעשה הקב"ה מום דעם רצון זייני צדיקים ווס זיי פארקמן זיך פראים :

ויאמר ה' אל אברהם ועקת סודם ועמורה כי רבה הקב"ה המ גזאגמ צו אברם עם איז פרא מיר גיקמן דס גשריי ווס זיי מוען צוא דר גא וועלט דס די גאנצי וועלט האבן זיך פרא מיטן פון צוא פארין

סדום אזו ויירא דר פסיק זאגט (איוב כ"ח) פרו גחל מעם גר הנשכחים מני דען ויירא האבין גיבאכט צווישן זיך אז איינר וועט קומן אהין

עכ וועט אים געבן עסן און מרוינקען זאל מען דעם מענטשן וואס אריין ווארפן דרום אוי קיינר צו זיי גיט גיקומן און אז איי

איז צו זיי גיקומן פלעגן זיי אים אום רונגרינגן און זיין פנים איז פ

ענדרט גינארן ביי ער איז גשמארבן אזו ווי דר פסיק זאגט נחיים ידעו עים איין פויגל המ דארט קיין וועג גיט גוויסט אוריה נא ואראה הכנען

איז קשה ווארום שמיים איין לשון יחיד עם וואלט בדארפט שם הכנענית דס גשריי פון דער גאנצער וועלט דען די גאנצי וועלט די

דאך אויף זיי גישרייען ענטפערט רבי שמעון דס גיט אוף דעם גש פון דעם מדת הרין דס דר מדת הרין המ תמיד גישרייען פרא הקס

ער זאג איין זיי מאו משפט מיט דין אוף האבן מיר גלערניט אז דר מו מדת הרין המ פיל מאל גישרייען פרא הקב"ה אז ער זאל מאן איין

אויף די שבתים ווס האבן פרא קופט יוסף קיין מצרים איז דר פון א גידרונגען אז דר מדת הרין שרייט פרא הקב"ה הבאה אלי דס גיט א

דעם מדת הרין ווארום ביי נאכט איז דר מדת הרין שולט אזו ווי שמיים כעבר היא באה ובכפר היא שבת דס איז מיישט ביי נאכט קומט

דר מדת הרין און איין דר פרי גייט ער אוועק און דס איז דער פרא וואס איין חולה ווערט פריי נאכט שלאכר ווייל דער מדת הרין

דענקט מאל מקטרג אויף אים דרום שמיים הכנענית איין לשון גקט דס גייט אוף דעם מדת הרין :

ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע רבי יהודה זאגט ווי האט אברם נאך געזען אזו איין דר בארמיגר פאמיר ווי אונזר פאמיר אברם

איז גווען קום און זעה עם שמיים ביי נח ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר לפני דס הייסט עם איז נקומן דר סוף פון ארי מענטשן איך וועל זי

אלי אום ברענגן און נח המ אוף זיירא נאר גיט מתפלל גווען אברם אברהם ווי פאלד השירה המ אים גזאגט ועקת סודם ועמורה כי רבה שמיים

תיפת ויגש אברהם ער המ געעהנט מתפלל צו זיין פרא זיי רבי אלע זאגט אברהם האט נאך אויף גיט גוט גיטאן ווארום ער האט גי

געטען ער זאל גיט איין מאן קיין צדיק מיט קיין רשע גלייך אברם משה רבינו בשעת הקב"ה המ אים זאגט סוד מהו מן הדרך עשו להם

מסכה שמיים תיפת ויחל ססה וגו' און איז גיט אנועק גגאנגן ביז הקב"ה המ אים זאגט סלחתי כדברך דרום איז גיט גיפונן גוארן איז קיין ש

דר קיין רעה נאמן אזו ווי משה רבינו און ווארום המ אברהם גא געטן אוב עם וועט זיין צעהן צדיקים זאלן ויירא מציל זיין צו סוד

און גיט אוף ווי צייער זאגט רבי יצחק ער האט גמינט דיא עשה ימי תשובה דאס איז פון ראש השנה ביז יום פפור אברם אוף ווייני

המ ער שון גיט גיקענט בעטיו ווייל קיין אנדריי צייט איז שון גיט דר אוף קיין תשובה אז מען מוט די צייט קיין תשובה גיט :

ויבאו שני המלאכים סודם בערב רבי יוסי זאגט פריער שמיים וילד ה' כאי כלה לדבר אל אברהם און אז דיא לשכנה האט זיך שון אפ גיטא

פון אברהם המ זיך אברהם אפ גקערט צו ריק צו זיין ארט ועגן שו

ער פארט די מדה גהאמ דרום המ זיין זכות מגין גווען ווס ביז אהער איז דיא שמעט גיט חרוב גווארן דרום שמיים כהו איין לשון רבים ווייל ער המ מגין גווען אוף אלי שמעט איז גלייך ווי ער איז גיעסן

אין אלע שמעט :

ואברהם היו יהיה לגוי גדול וואש איז דער מעם וואש השירה האט אים היינט גבענטשט צו ווייזן האמשי השירה זיצט ברין אוף איינס מום

ער מיט דעם אנדרין חסד עם איז ביי אים קיין שום שינוי גיט פאר האבן ער איז ברין אוף דעם און בחמים אוף דעם אין איין גער רבי

יהודה זאגט עם שמיים ואני תפילי לך ה' עת רצון צוא צייטן איז ער אין רצון און צו צייטן גיט . צו צייטן הערט ער צו און צו צייטן ווערט

ער גפונן צו די ווס בעטין אים און צו צייטן גיט אזו ויירא עם שמיים רדשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב רבי אלעזר זאגט גיט איז איין חילוק

פון איין יחיד צו איין ציבור אוף צווישן איין שפאט און צווישן דר גאנצער וועלט דרום ווייל אברהם איז גווען אזו ווי די גאנצי וועלט אזו

וויירא דר פסיק זאגט אלה תולדות השמים והארץ בהבראם און בהבראם איז די אותיות אברהם אוף האבן מיר גלערניט אז אין אימליכן דור מו

זיין דרייסיג צדיקים ווס אוף זיי שמיים די וועלט אזו ווי דער חשבון פון יהיה באמערפט דרייסיג און אברהם איז גשמאנין אנמקען אלי

דרייסיג דרום המ אים הקב"ה גבענטשט ואברהם היו יהיה רבי שמעון איז אכאל ארום גגאנגן אויף דר נאם האט ער גיעהן ויירא עש קומט

אן ארום פינגערט אויף דר וועלט זאגט ער צו זיין וון רבי אלעזר קום וועלן מיר געהן וואס הקב"ה וייל מאן אויף דער וועלט ויירא

זיי גיען זעהן זיי איין מלאך ער איז אזו גרויס ויירא איין גרויסר בארג און פון זיין מויל גייט ארום איין פלאם פייער פרענט אים רבי שמעון

וואס איז דיין בגער זאגט דער מלאך איך בין גיקומן חרוב מאכן די ווערט ווייל אין דעם דור איז גיט דא קיין דרייסיג צדיקים דען הקב"ה

המ גזאגט צו אברהם ואברהם היו יהיה דס מיינט מען אברהם בשמיים פאר דרייסיג צדיקים ממילא בדארף זיין אין אימליכן דור דרייסיג

צדיקים זאגט רבי שמעון צו אים איך בעט דיה אז דו זאלסט גיין צו הקב"ה און זאלסט אים זאגן איך בר יוחאי בין דא אוף דער וועלט

איז שון גינג איז דר מלאך גגאנגן און המ גזאגט רבשע דו ווייסט דאך ווס רבי שמעון המ מיר גזאגט המ הקב"ה צו אים גזאגט גיירא

און מאך חרוב די וועלט און הער גיט צו בר יוחאי ויירא דר מלאך איז נקומן אוף דר וועלט המ אים רש דר זעהן זאגט רבי שמעון צו

אים אויב דו וועסט גיט אנועק גיין וועל איך אוף דיר גוור זיין אז דו זאלסט גיט אריין קומן אין הימל און זאלסט קומן אוף דעם ארט

וויירא עירא ועמאל ועגן דרום זאלסטו ווידער ארום גיין צוא הקב"ה און זאגן אז עם איז גיט דא קיין דרייסיג צדיקים איז גינג צוואנציג אזו

ווי עם שמיים לא אשתית בעבור העשרים און אז עם איז גיטא קיין צוואנציג צדיקים איז גינג צעהן און אז עם איז קיין צעהן אויך גיט דא איז

גינג איך מיט מיין וון רבי אלעזר עם שמיים דאך על פי שנים עדים קום דבר דורך צוויי ערות זאל בלייבן שמיין די וועלט ווס זיא ווערט אן

גרויף דער אזו ווי עם שמיים בדבר ה' שמים נעשו און אז קיין צוויי איז אוך גיט דא איז גינג איך אליין איך בין צדיק יסוד עולם און עם שמיים

דאך וצדיק יסוד עולם און איין צדיק איז דר יסוד פון דר וועלט כאותו שעה איז ארום גגאנגן איין קול פון דעם דימק און המ גיזאגט וואול צוא

גיין תלק רבי שמעון דס הקב"ה איז גוור איין גיידה און דוא ביסט

פרשת וירא

פדאי אז דו וואלט נאך געזען אין ווער פורעניות

רבי יצחק און רבי יהודה זענן געווארן אין וועג זאגט רבי יהודה דעם דין ווס השירה האט גיטאן אין דור הבבול און סדום אז דאס געווען איין דין של גיהנם די רשעים פון דעם גיהנם ווערן אויך גידון מיט דעם דין פון וואסער און פייגער ווארום פריער ווערן די רשעים גיטשפט אין גיהנם צוועלף חדשים דארטן ווערן זיי גלייבט און דר נאך ברענגט השירה צו די צדיקים זיי זאלן שטיין אויף דער טיר פון דעם גיהנם זיי זאלו זעהן ווערן דין אזו בעפן די צדיקים אויף זיי צו השירה עד זאל זיי שון ארום געבן אזו האט הקב"ה אויף זיי רחמנות און ברענגט זיי אויף ווערן ארם זיי זיי פדארפן צו זיין און פון דעם טאג אן הט שון ווער גוף מנוחה אין קבר און די נשמה קומט אויף איר ארם קום און זעה אפילו דר דור הבבול איז אויך גלייבט גווארן אין פייגער מיט וואסער פון אויבן איז גקומן קאלמי וואסער און פון אויבן הייס אזו וויא פייגער ווייל דער דין של מעלה איז אזו דרום שטייט בייא וויא נברת ואש :

ותבט אשתו מאחרי עם וואלט פדארפט שטיין מאחריה זיא האט הינטער איר גיזעהן אפער מאחריה איז מייש'ש הינטער אים אלא מען מיינט אונטער דעם משחית ומחבל ווארום פל זמן אז מען זעהט ניט דעם משחית אין די אויגן קען ער אים גאר ניט מאן אפער אז זי הט גקוקט הינטער אים איז אום גקוכן אין דעם פנים פון דעם משחית דרום איז זיא גווארן איין שטיק זאך רבי חייא זאגט זיי זענן גווען זיי עו דם הייסט קמצינים אויף ארימי לייט און רשעים מיט דעם גוף און מיט דעם געלט און דר ווס הט ניט קיין רחמנות אויף איין ארום מאן איז ווערט עד זאל ניט דארבן קיין קיום אויף דר וועלט און אויף יענער וועלט און דר ווס הט רחמנות אויף ארימי לייט איז עד ווערט עד זאל האבן איין קיום און לעבן אויף דר וועלט און אויף יענער וועלט: ויעל לום כפוער וגו' רבי יצחק הייבט אן עם שטייט (איוב לז) והוא מסבוח מתהפך בחבולות לפעלם וגו' הקב"ה איז מסבב סבות אויף דר וועלט מיט אלי מעשים וועדליג די מענטשן פירן זיך אויף דר וועלט זענן זיי פרום און מוען גומי מעשים איז הקב"ה זיך נוהג מיט זיי מיט חסד אוב חלילה זיי זענן ניט פרום פירט ער זיך מיט זייא מיט דעם מדת הרין אזו ווי איינער מאכט איין פלי איז ביי אים אין די הענט צו מאכן אזו ווי ער וויל קום און זעה ווי אזו הקב"ה איז מסבב סבות ווארום איידר אברהם הט זיך פל גווען הט עד גהאט ישמעאל פד איין זון דר נאך אז ער הט זיך פל גווען הט עד ערשט גהאט יצחק ווס עד הייסט דע קודש ער איז גהיילגט פון אויבן דם קיין שום שלעכץ הט זיך אין אים ניט בהעפט און ווידר הט עד מסבב גווען עם זאל ארום קוכן צוויי אומות פון לום מיט זייני מעכט דורך דעם ווס זיי זעניי גיקומן אין דער מערה אריין :

רש זאגט עם שטייט ווא ידע בשכבה ובקופה דאס מיינט מען לום האט ניט גוויסט אז הקב"ה וויל עם זאל פון אים ארויס קומען דוד ושלמה און אנדערי מלכים דען אלי זענן ארויס גיקומן פון רות המואביה וואס בייא איר שטייט תשכב סגולותיו און ווידר שטייט ביי איר והקם כבודו ויש אה רעהו וגו' דם מיינט מען ולא ידע בשכבה ובקופה היינו ער האט ניט גוויסט אז פון אים וועט ארויס קומען רות וואס בייא איר שטייען דיא צווייא לשונות תשכב והקם קום און זעה דאס פרומקייט ווס אברהם איז גווען שטייט נאך פריער ארדה נא הקב"ה

האט

זאכים געווארן קיין סדום און אז זייא זענן גקוכן קיין סדום הט ש' דר זעהן איז ער זיי אנטקעגן גלאפן און ווי קומט דם • איז ען אלי אורחים אנטקעגן גלאפן און הט זייא געגעבן עסן און קן ומה דאך דיא מאכט פון לום האט נאר אשטיקיל פרום זן איין עני האבן דיא שטאט לייט זיא איין גשמירט אין האניק האבן זי גשטעלט צווישן בינן ביז די בינן האבן זיא אויף געעסן ווי אזו הט ער גיקענט פד די שטאט לייט אורחים אריין געבן זיי געבן עפן אלא דם איז גווען ביי נאכט האט ער גמיינט אז ער וועט ניט זעהן און פון דעסט וועגן האט ער מיט זייא ארום גילט ויין שטוב • רבי יצחק זאגט דרום איז ער זייא אנטקעגן געבן זען ווייל ער הט געזעהן אז אברהם איז זיי אנטקעגן גלאפן • רבי ה זאגט ער הט אויף זיי געזעהן די צורה פון אברהם רבי יומי זאגט הט געזעהן די שקינה אויף זיי דרום הט ער גזאגט כוונ נא ארובי און זאגט ער סוה קערט אפ און זאגט ניט גינערהט אלא נחמת האט זייא גיהייסן ארום רינגלן פדי קיינר זאל זיך ניט שטויסן דרום זאגט ער סוה קערט אפ פון דעם גלייכן וועג :

חזקיה הייבט אן עם שטייט כי הוא לקצות הארץ יבט תחת כל השמים וראה דען אימליכר מענטש פדארף תמיד קוכן בעבודת הכוה"ה און עוסק זיין בתורה יום וקולה דען אז ער איז עוסק בתורה געשים טובים טוט זיך השירה מיט אים פארנימן למערה ולמטה די תורה איז איין עץ חיים צו די וואס זענן עוסק אין איר צוא זיי חיים בעולם הזה ובעולם הבא קום און זעה השירה קוקט דר גאנצער וועלט צו געבן זיי מוונות און אלץ ווס זייא פדארפן זיי עם שטייט עני ה' אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה תחת כל השמים זעהט אויף דר גאנצער וועלט צו געבן זיי מוונות ווס אימליכער דר פדארף אזו ווי עם שטייט פוחת את ידיו ומשביע לכל חי רעוואגנדרר ט איז השירה זעהט אויף דר וועלט וואס זיא שטייט אונטער דעם ל און זעהט אלי מעשים וואס אימליכר פונדר טוט • קום און אז השירה הט געזעהן די מעשים פון סדום האט ער גישקט דיא זאכים צו פד דארבן זיי ויך קראתם וגו' פד וואס האט אברהם זייא קן פריער אפ וואשן דיא פיס דר נאך אריין גיין און לום האט ער גזאגט געכמינט איבן דר נאך וואלט איר אפ וואשן אייערי דם איז בדי די שטאט לייט זאלן ניט וויסן אז זיי האבן ביי אים כטיגט וואסרו לא כי ברחוב גלו ווייל מען הט דארטן קיינס ניט אריין זאט אין קיין שטוב אריין דרום האבן זיי גזאגט מיר וועלן אויף דר געכטיגן וו' המסיר על סדום פד ווס שטייט דא דר לשם הויה' ווס דר איז רחמים ווייל ביי דעם דין איז גווען רחמים אויף אזו ווי עם יבט ויהי בשחת אלהים וגו' ויכזר אלהים את אברהם וישלח את לוז און לום ניצול גווארן וועגן רחמים דען עם איז דער נאך פון אים ארויס גקומן צווייא אומות און דוד ושלמה :

כהוציא אותם התוצה קום און זעה בשעת דער דין איז שולט אויף דר וועלט פדארף זיך קיין מענטש ניט ווייזן אויף דר גאם ווייל עת דר דין איז שולט איז ביי דעם משחית קיין חילוק ניט צווישן צדיק און צווישן איין רשע • דרום הט נח גמוזט זיין אין דער ה בשעת דעם מבול און אין מצרים הט השירה גזאגט צו דיא אל אחס כה תצאו איש מפתח ביתו עד בקר און דרום שטייט בייא לום אל ארירי גיבט אז דר וועקט ניצול ווערן פוכות אברהם ביסמו ניט

פרשת וירא

כז

האם איסמגלה גיזען או ער וועט שמראפין דיא שמאט פון סדום
 דר נאך האט ער גיזען אז עס איז אויף גיגאנגן ארויף פון סדום און
 האט אלץ גיט גיבעטן אויף לופ ווס ער איז גיזען זיין ברודרס זון
 אפער מיניסטוי אז ער איז בייא אים נאר גיט חשוב גיזען ער זאל
 אויף אים בעטן מיט זעהן דאך אז אברקום הט זיך מוסר נפש גיזען
 צו האלפן מלחמה מיט פינף מלכים כדי ער זאל מציל זיין לופ פון
 זייערי הענט נאר ווייל אברקום הט זייער ליב גיהאט צוא הקבה און
 לופ איז גיט גיזען ערליך ער האט גיט קיין מצות גיטאן דרום הט
 ער אויף אים גיט גיבעטן הן בתחלה והן פסוק :

וואמר אברהם אל שרה אשתו אחותי היא איז קשה מיר האבן דאך גלערינט
 אז הקבה מוט אמענטשן איין מאל איין גס זאל ער דאך דס
 אנדרי מאל גיט סומך זיין אז מען וועט אים טאן איין גס ווארום אז
 ער ברענגט זיך אריין במקום סבנה גיזען פוז אים אוועק אזי זכות
 ווס ער הט פון פריער דרום האט יעקב גיזאגט קסנתי מכל החסדים ומכל
 האסח און אברקום הט ערשט גיהאט אין מצרים איין גס און איז גיצור
 גיזאריין נאך וואס האט ער זיך נאך אמאל אריין גיבראכט אין איין
 מקום סבנה אין זאגן אחותי היא נאר אברקום האט זיך גיט סומך
 גיזען אויף איין גס דר מיט ווס ער האט גיזאגט אחותי היא ווארום
 ווייל דיא שכינה איז תמיד גיזען מיט שררה דרום האט ער גיזאגט
 אחותי אזו ווייא עס שמיים אמר לחמה אחותי את דאס מיינט מען דיא
 שכינה און אויף איר זכות האט ער זיך סומך גיזען :

מדרש הנעלם

וירא אליו ה' באלוני סמרא דיא רבנים הייבין אן דעם פסוק (שיר א') לרח
 שמיך טובים שמן תורק שמך מיינט מען די נשמות בשעת זיא גייט
 ארויס פון דר וועלט אויף דעם הימל • קומט זי הקבה מברך זיין •
 רבי שמעון זאגט אז עס איז איין נשמה פון איין צדיק וואס זיא איז
 ראוי צו ויצין במחצית השכינה רופט הקבה צו די אבות און הייסט זיי
 גיין זיא מברך זיין און מקדים זיין שלום • ענטפערן דיא אבות עס איז
 בעסר דס קינד זאל גיין צו דעם פאטער • רופט הקבה צו יעקב און
 זאגט אים דוא האסט דאך גיהאט צער גדול בנים זייא דוא איר מקבל
 פנים און איה וועל אויך גיין מיט דיר אזו ווייא דר פסוק זאגט מברך
 מיך יעקב מלה רבי אלעזר דגדול האט אמאל זייער שמארק גילערינט
 דר ווייל איז גיקוכן צו אים רבי עקיבא זאגט רבי עקיבא צו אים אין
 וואס איז דר הער עומק זאגט ער אין דעם פסוק וכסא כבוד יתחיל דאס
 גייט אויף יעקב אבינו השית הט אים גימאכט פר איין בונדר פמא
 הקבוד מקבל צו זיין דאס לערנין פון דר נשמה פון דעם צדיק און
 הקבה גייט מיט אים מקבל פנים זיין די נשמות הצדיקים און אז די
 נשמות הצדיקים ענין זוכה צו זעהן דעם אור השכינה בוקין זיי זיך
 פר אים און זאגן דעם פסוק ברכי נפשי את ה' אלהי גדלת סאור וגו' זאגט
 רבי עקיבא דעם גאנצין שבח פון ברכי נפשי ביו הללו זאגט אלץ
 די נשמה צו נאט און נאט שמיים קעבין איר און זי לייבט צו נאט
 אפילו אויף דעם גוף ווס ער איז גיבלובן אויף דר ערד דרום שמיים
 ברכי נפשי את ה' וכל קרבי את שם קרשו און השית גייט מיט איר דרום
 שמיים וירא אליו ה' באלוני סמרא דס גייט אויף דעם צדיק און אז אברקום
 ויצחק זעהן דס בעטן זיי פון אים אז ווייא זאלין אויך גיין מיט אים
 מקבל פנים זיין דיא נשמה פון דעם צדיק דרום שמיים וישא עינו וירא
 והנה שלשה אנשים נכבים עליו דס מיינט מען אברקום יצחק ויעקב מיר באר
 וירן לקראתם ספתח האהל וישתחו אצלה בוקם זיך די נשמה צו זיי ווייל זיא
 זעהט מיט זייא דיא שכינה דרום שמיים אויף דר נשמה ער טו דרום
 עלמות אהבין דס מיינט מען דיא אבות האבן דיה ליב • דיא נאך איין
 פשט איז אויף דר פרשה די רבנים זאגן בשעת דר מענטש בדארף
 שמארבין איז דר יום הדין הגדול דען איידר די נשמה צו שיד זיך
 מיט דעם גוף זעהט זי די שכינה אזו ווייא דר פסוק זאגט כי לא יראני
 האדם ווי אמענטש זעהט מיר גיט ביי זיין לעבין אבר פאר דעם מוים
 זעהט ער זיא • און די שכינה קומט מיט דריי מלאכים מקבל צוא
 זיין די נשמה כחוס הוים דס מיינט מען די הדין פון דעם יום הדין ווס
 די נשמה צו שיד זיך מיט דעם גוף וישא עינו וירא והנה שלשה אנשים דס

פרשת וירא

נח די דרייא מלאכים וס וי זענן בודק אלי וייני מעשים וואס ער
 גיט און ער אלץ מודה און די נשמה גייט
 און ער אלץ מודה דענסט טאל אזוי וי זיך משלח און
 ארום צו גיין פון דעם עולם הדביל און צו גיין אויף דעם עולם
 התענוג דס אזי עולם הבא :

ויבנדיא רבנן האבן גילערניט אז רבי אליעזר הדול איז שלאף
 גיווען איז גיווען פרייטיג און זיין זון הורקנוס איז גיווען פון אים
 וס ריא האט אים מגלה גיווען גרויסי סודות און פאר באגרייני און
 הורקנוס האט זיי גיט גיטאלט מקבל זיין ווייל ער האט גימיינט אז רבי
 אליעזר איז גיט קלאר און דר נאך אז ער האט גיווען אז ער איז יא
 לאה האט ער מקבל גיווען פון אים הונדערט און איין און אכציג
 סודות עליונים אין דר תורה און אז ער איז גיקומן צום סוד פון אכציג
 סודות רבי אליעזר אן גיהויבן צו וויינן און האט גיזאגט הער
 זיין זון הורקנוס איך זעה אז דו וועסט אויך זיך אוועק זיין פון
 דר וועלט . דר ווייל זענן אן גיקומן די חכמי הדור אים מבקר חולה
 זיין האט ער זיי אן גיהויבן צו שעלטן פון וס זיי זענן ביז אהער צו
 אים גיט גיקומן אים משמש זיין . דען מיר האבן גילערניט ווער עס
 איז משמש אין תלמיד חכם איז גרעסר וויא ער לערנט מיט אים .
 ער ווייל איז רבי עקיבא אן גיקומן פגענט ער אים עקיבא ווארום
 גיסטו ביז אהער גיט גיקומן מיה משמש זיין זאגט רבי עקיבא רבי
 איך האב קיין צייט גיט גיהאט . זאגט רבי אליעזר צו אים איך פון
 זינד מיה אויב דו וועסט שטארבן מיט זיין מוים און האט אים
 גישאלטן אז זיין מוים זאל זיין ערנר פון אלי האט רבי עקיבא זייער
 גיוויינט און זאגט רבי לערין מיט מיר תורה האט רבי אליעזר
 גיעפנט זיין מויל און האט אן גיהויבן זאגן מעשה סוכה איז אראפ איין
 פייער און האט זיי פייער ארום גירינגלט . ווי די אנדרי חכמים האבן
 דס דר זעהן קאבן זיי גיזאגט פון דאגן איז גירינגען אז מיר זענן
 גיט ווערט צו הערן די סודות התורה זענן זיי ארום גיזאגן און רבי
 אליעזר האט צו רבי עקיבא מגלה גיווען גרוסי סודות וחדושים און דס
 פייער איז אוועק גיזאגן האט ער מיט אים גילערנט אין איין זאך דריי
 הונדערט הלכות פסוקות און ער האט גילערנט מיט אים די סעמים פון שיר
 השירים און רבי עקיבא האט גיוויינט איז גיקומן צוריק דס פייער פון
 אויבן און האט זיי ווידר ארום גירינגלט ווי ער איז גיקומן צו דעם פסוק
 סכנוי באשפות רחובי בתמותי כי תולת אהבה אני האט ער זיך גיזענט
 איין הארטן פון גיוויין און האט אן גיהויבן זייער וויינן און שרייען און
 האט גיט גיקענט היידן מחמת דר מודא פון דר שכינה וואס זיא איז
 דארטן גיווען און רבי אליעזר האט מיט אים גילערניט אלי סודות פון
 שיר השירים און שמות ויזן עליונים און ער האט אים בשווארן אז ער
 זאל גיט משמש זיין מיט דיא שמות כדי הקב"ה זאל חס ושלום גיט
 חרוב מאכן די וועלט פון ווען דר קדושה וואס אין שיר השירים איז
 און אז רבי עקיבא איז ארום גיזאגן האט ער אן גיהויבן שרייען און
 וויינן און האט און גיזאגט וויא איז צו דר וועלט זיי וועלן בלייבן איין
 יתום פון דיר . אלי חכמים זענען אריין גיזאגן און אימדיכער האט
 גיפרענט און ער האט אלץ גיענטפערט . ביז ער איז גיווארן גופס האט
 ער ארום גינאמען זייני הענט און האט זייא ארויף גילייגט אויף זיין
 הארץ און האט אזוי גיזאגט וויא איז צו דיר וועלט וס איך גייא אוועק
 פון דיר אלי אהות על צינים ורוני עליונים גייען אוועק פון דיר עולם התחתון

זיי צו דיר וויי צו איך צוויי הענט וס איז זייט צוויי תולדות איד וועט
 פון געסן ווערן פון דר וועלט דען רבי יצחק האט גיזאגט אז אלי יארן
 פון רבי אליעזר האט די תורה גילייכטן אזוי ווי דר מאג וס מען האט
 זי גיגעבן אויף דעם בארג סיני . דר נאך האט ער גיזאגט די תורה וס
 איך האב גילערניט פון מייני רבנים און דס וס איך האב אלליין פאר
 שטאנן ווען אלי מענטשן פון דר וועלט זאלן זיין שרייבר ווארטן זיי
 דס גיט גיקענט אים שרייבן און מייני תלמידים האבן פון מיר גיט
 מחסר גיווען נאר אזוי ווי מען מוט אריין פארב אין איין און און איך
 פון מייני רבתי האב מחסר גיווען אזוי ווי איינר טרינקט אפ פון דעם
 ים . דר נאך האבן זיי אים גיפרענט איין דין פון חליצה האט ער זייא
 גיזאגט גרויסי סודות און האט אנגייטן גיגעבן דס ווארט סהור און
 דר מיט איז אים זיין נשמה ארום גיזאגן און רבי עקיבא איז בשעה
 מעשה גיט גיווען . נאך שבת איז רבי עקיבא גיוואר גיזאגן אז רבי
 אליעזר איז נפטר גיווארן האט ער זייני קליידר צו ריפן און האט צוא
 ריפן זיין פלייש און האט גישריגן און גיזאגט הימלן הימלן זאגט צו
 דער זון און צוא דער לבנה אז דיא ליכט וס האט מער גילייכט
 פון זיי איז פינגער גיווארן רבי יהודה זאגט אז דיא נשמה פון דעם
 צדיק בדארף ארום גיין איז דס שמחה צו אים ווייל ער איז גיט און
 ער וועט מקבל זיין שלב אזוי וויא דר פסוק זאגט וירא וירא לקראת דיא
 נשמה דר זעהט די שכינה כופט זי ארום אנטקעגן בשמחה מקבל
 זיין איר פנים . וישחתו ארצה און בוקמ זיך צוא דער ערד . רבי יוחנן
 הייבט אן עס שמיים (שיר ב) ער שיפוח היום ונסו הצללים דאס גייט אויף
 אמענטשן דען ער איז אויף דר וועלט גלייך ווי איין שאמין אזוי וויא
 קהלת האט גיזאגט ואלו היה אלף שנים פסטים אמענטשן זאל לעבין צווייא
 מווינט יאר איז פיום המיתה גידיק וויא איין שאמין גייט אוועק אויף
 איין רגע . רבי שמעון פן פזי זאגט די נשמה פון דעם מענטשן מוט
 אים איין התראה און זאגט אים ער שיפוח היום ונסו הצללים די וועלט איז
 גלייך ווי איין אויגן בליק און ווי איין שאמין וס ער פון גייט בארד
 דרום בעט איך דייך טוב ומה לך דורי לצבי או לעפר האלים זיי גלייך וויא
 איין הירש און ווי איין יונגי אינד וואס זיי זענן גרינג אויף זייערי פים
 צו לויפן און דוא זאלסט לויפן צו טאן דעם רצון הבורא צו ירשן
 עולם הבא דס איז על הרי בשמים וואס הייסט הר סיני די בערג פון תענוג :
 ואל הבקר רח אברהם אז רב דימי איז גיקומן פון ארץ ישראל האט ער
 עס מפורש גיווען דאס דיא נשמה האט גיפונן איין הלף צוא
 דעם גוף דאס וואס דא איז פרשה איז מרומז דער רמז פון קרבנות
 און חאמשע דיא קרבנות וועלן בטל ווערן אבער דיא תורה וועט
 גיט בטל ווערן ווער עס איז גיט עסק אין קרבנות זאל ער עסק זיין
 אין דר תורה פון קרבנות רבי יוחנן זאגט אז הקב"ה האט גיזאגט
 צו משה דיא פרשה פון קרבנות האט משה גיזאגט צו השירת דאס
 איז רעכט אז דער בית המקדש וועט שטיין און דיא ישראל וועלן
 זיין אין ארץ ישראל . אבער אז דיא ישראל וועלן גיט זיין אין ארץ
 ישראל וואס וועלן זיי טאן האט אים השירת גיענטפערט לאוין זייא
 עוסק זיין איז דער תורה וועל איך וויא מוחל זיין זייערע עבירות
 מער פון אלע קרבנות פון דער וועלט אזוי וויא דער פסוק זאגט ויא
 התורה לעולה ולפניה וחסאת ולאשם ולפלואים פלוקר אז מען לערניט דיא
 תורה פון עולה אדער פון מנחה אדער פון דיא אנדערע איז גלייך
 וויא מען איז מקריב אקע קרבנות . רבי פרוספדאי זאגט ווער עס

פרשת

וירא

ואגם מיט זיין מויל די קרפנות אין שול אדער אין בית המדרש און
 אין זיך מכוין דריין אין דרוף פון האנדן איין פרישות ברית אז אלי
 בלאזים ויכ דר פאן זייני עבירות און זען און אים זאמלן היינט
 זאלן ווי אים גיט קענן טאן קיין שלעכטן זאך גומץ אז ווי אין דר
 פרשה שטייט אז דיא נשמה פון דעם צדיק ווס זיא הייבט אברדעם
 זעקט וזנה שלשה אנשים נצבים עליו אז דריי מלאכים שטייען אכטונ זעבן
 און דעם משפט פון זייני עבירות ווס מוט ער ויסחר אברהם האהלה איילט
 ער אין געלט אריין אין שול אדר אין בית המדרש צריין זעבן די
 תורה פון מנחות אז ווי עס שטייט מהרי שלש סמים קטת אזי די תורה
 פון קרפנות אז ווי עס שטייט ואל הבקר רח אברהם זען קענן זייא אים
 נאר גיט טאן אברכה ווי זען אים מבשר גומי בשורות און בענטשן
 אים אז וויא עס איז מרוכז אין דער פרשה עזרה אז קמורת איז זכפר
 זען גיט גינג ווס די צדיקים זענן מבטל דיא שלעכטי גזרה נאה
 מעד די אלי מקטרגים בענטשן זייא נאה דרום שטייט ויסחר אברהם
 ער הט גיאיילט טאן תשובה צו זעבן פרשת הקרפנות דער נאה
 ויאמר אזי זענן אלי כספים פפה אחר ויאמר שוב אשוב אלך כעת חיה זייא
 זאגן אים די וועקט זעבן און אז די פלאזים זעקן אז ער הט זיך
 גינגן איין גומי עצה צו טאן תשובה גייען ווי פון אים אונעק און
 גייען ביי מראכטין דיא עבירות פון דיא רשעים דרום שטייט תיבף
 ויקטו מסם האנשים וישקפו על פני סרום רבי יהודה זאגט אזי דר מדר
 פון הצדיק אז ער זעקט מען הייבט אן און ביי מראכטן זיין משפט
 איילט ער תיבף תשובה טאן מיט תפלות און פאסטין און צדקה
 זעבן אז ווי עס איז מרוכז אין דעם פסוק למען אשר יצוה את בנו וכו' לעשות
 צדקה ומשפט ביו די מקטרגים גייען אונעק פון אים דער נאה אז ער
 מתפלל און די רשעים זיי זאגן גיט אריין גיין אין גיהנם אריין אזי
 ווי עס שטייט (תהלים לה) ואני בחלום רכוש שק און בעט גיט די רשעים
 זאקן שטארבן ווארום זען הקב"ה וואלט צוא זעבן תורה פון דער
 וועלט בשעת ער איז גווען איין רשע וואלט דאך אברדעם אבינו מיט
 כל ישראל און דר וועלט גיט גווען און מען וואלט דיא תורה גיט
 מקבל גווען דרום זענן די צדיקים מתפלל זייא זאלן תשובה טאן
 רבי אבא הייבט אן עס שטייט ואלה הגוים אשר הניח ה' לבסות בהם את ישראל
 איה האב זעקן אז די וועקט הט מער קיין קיום גיט נאר איבך דיא
 מענטשן ווס זיי גוועלטיגן און דעם זיך הרע זען ווס הצדיק האט
 דרום זוכה גווען צו דר מלוכה זייל ער הט בצווינגן דעם זיך הרע
 מיר האבן גלערניט דר ווס זעקט איין די מלחמה פון דעם זיך הרע
 איז זוכה צו מלכות שמים ווארום הקב"ה הט נאר בשאפן דעם זיך
 הרע מען זאל מיט אים פרובין מענטשן אז ווי עס שטייט ביי מסכת ה'
 מלהים אחסם נאר נאה ווס דארף השי"ת דעם מענטשן פרובין בדי
 דר מענטש זאל גיט האבן קיין פרחון פה צו זאגן איה וואלט גווען
 איבך נישפארט דעם זיך הרע ווייזט מען אים דיא מלחמה צו זעקן
 ווי אז ער וועט זיך נוהג זיין דרום שטייט לויט דם איז דר זיך הרע
 ישב בשער סרום ער זיצט דארטן צו פרובין זיי רבי זאגט עס שטייט
 הרשעים כוסים נרס אז אפילו מען משפט דעם רשע איז ער מעיו פנים און
 בדייבט בייא זיין שלעכטן דרום שטייט סרום ישכבו ואנשי העיר אנשי סרום
 נסבו על הבית די רשעים רינגלן ארום זיך שטארבן און דר קדושה און
 און דעם זיך טוב רבי זיחק זאגט אז ווי השי"ת הט בשאפן איין
 גן עדן התחתון און דר ערד אז ווי עס שטייט ויסע ה' אלהים נן בעדן מקרט

כח

אז הט ער בשאפן איין גיהנם התחתון אז ווי עס שטייט (איוב כב)
 עיפתה כמו אוכל אונ ויזר הט ער בשאפן איין גן עדן און דעם הי
 פון ווען די נשמות הצדיקים נמורים זיי זאלן דארטן גישפייט זען
 פון גרום ליכטקייט ווס דארטן איז פון האנדן אז וויא עס שטייט
 והיתה נפש אדוני צדורה בצדור החיים את ה' אלהיך און קהלת שטייט ווי
 תשוב אל האלהים און האט ער בשאפן איין גיהנם און דעם הימל זי
 ווי עס שטייט ואת נפש אויבך יקרענה בהורכף הקדע מען ווארפט די נשמה
 אז ווי מען ווארפט איין שטיין מיט איין שליידר און דער גיה
 התחתון איז צו די רשעים נמורים משפט מען זיי מיט פייער אזי
 עס שטייט ויצאו וראו בספרי האנשים הפושעים ביונו ואשם לא תכבה אונ דר גיה
 איז צו די פושעי ישראל ווס האבן עובר גווען און תורה ומצות א
 האבין קיין תשובה גיט נאמן ווערן זייא דארטן גישליידרט א
 רינגלן ארום די גאנצי וועלט אז ווי עס שטייט סביב רשעים יחללונ
 ווערן דארטן גמשפט צוועקיף תלשים דער נאה קומט ער און זי
 ארט ווי ער איז ווערט דר פסוק זאגט אשר הסד' באפו ובחסותו מכוין
 מען עס איז פון האנדן רשעים ווס זעלן גיט און שטיין ליום תד
 ווארום פאפו מיינט מען בעולם הזה נכתמו איז בעולם הבא
 רבי זעקב זאגט די רשעים פון יהודים וואס האבן פון אים וויידיק
 דעם הייליגן צייגן און האבן מחלל שבת גווען בפרהסיא א
 חול המועד און האבין גלייקניט בתורה ובתחיות המתים דיא גיין
 אין גיהנם אריין און ווערן דארטן גמשפט לזורי דורות אבך זיי
 זעלן און שטיין לתחיית המתים און און זיי הט דניאל זאגט ויב
 מיטן ארמט עפר יקינו אלה לחיי עולם ואלה לתרפות ולדרוון עולם נאה שטייט ווי
 דראון לכל בשר מיינט מען עס וועט און זיי קומן אז פיל צרות אז א
 מענטשין וועלן זאגן די ראו הייבט אז מען זעקט זיי זאגט מען לא
 שון זיין גינג ווער משפט אבך און צדיקים שטייט ועסכולם צדיקים וכו'
 ויעל לוש מצויר רבי אברהם זאגט קום און זעה דר זיך הרע וועט גיט
 בטל ווערן פון דר וועקט ביז דר צייט ווס שטייט אין (ויחזקאל י'
 והסיותי את רב האמן מבשרכם האמשי דר זיך הרע זעקט ווי מען משפט
 די רשעים אין גיהנם גייט ער פארט ארום און דר וועלט צוא פאר
 פירן דיא מענטשין מיט זייני גארשקייט דרום שטייט יעל לוש מצויר
 מיינט מען דר זיך הרע שטייט און דעם מועד פון דעם גיהנם און
 אין פרשת דר דר האבין מיר זאגט פאר וואס דר זיך הרע הייבט לוש
 ווארום ער איז דר נחש הקסוני ווס איז פאר שאלמין גיווארן און און
 דעם ווארט איירי מאכט דר תרגום ליש רבי יהודה זאגט דריי הנהגות
 איז פון האנדן בייא דעם מענטשן איינס איז הנהגת השכל והחכמה דם
 איז דר פח פון דר נשמה הקדושה דאם אנדרי איז הנהגת התאוה דם
 דר מענטש גלוסט צו אלי זאבן דר פח גיט דעם מענטש לוסט צוא
 טאן אלדונג און דם דרימי איז נפש המתאוה דר האלט דעם גוף ער
 זאך זיך גרום האלטן און דם איז דער פח הנפש והגוף זאגט רבי
 יהודה דר זיך הרע גיוועלטיגט מעד גיט נאר אין דיא צוויי פוחות
 הנהגת התאוה ונפש המתאוה דרום שטייט וואמר הבכירה אל הצעירה אבינו וק
 מיינט מען דר נפש המתאוה זאגט צו דעם הנהגת התאוה לכת נשקה את אבינו זי
 קום מיר וועלן פייד זיך נאה גיין נאה פאזות הזיך הרע זענן ווי ביידע
 מסכים און בהעפטן זיך אין דעם זיך הרע וירד עסין און מרינגקן
 ווייטער שטייט ותקם הבכירה ותשכב און אביה מיינט מען בשעת דר מענטש
 ליגט און דעם בעט דר וועקט דם נפש המתאוה דעם זיך הרע מראכטן

פרשת וירא

אייק ניש פאר דעם יצר הרע זאגן זיין מיר קומן ניש ארום פון קיין שלעכטי מחשבות נאר פון קדושה דען רבי יהודה האט גזאגט דר וום איז זיך בקדש בשעת הויזונ גייען פון אים ארום פרום קינד וום זיי האבן קיין מורא ניש פו דעם יצר הרע אזו ווי דר פסוק זאגט ונתקדשתם והייתם קדושים נאך דאט ער גזאגט אז איינר גייט אין איין שפאטא אונ זעהט שייני ווייפר זאל ער זייני אונן אונעק מאן פון זיין אונן זאל זאגן דיא שפראך סד פסאן אונר אונר נא גריד נא חקיל פוק פוק דאבר קדושא רשכחא הוא ווארום מחמת דר היץ פון דעם וועג קען דער יצר הרע אין אים שולט זיין דרום זאל ער דס זאגן וועט ער ניצול ווענד:

פרשת חיי שרה

ויהיו חיי שרה רבי חייא זאגט אונזרי חכמים האבן גזאגט אז בשעת יצחק איז גבוהן גווארן אויף דעם כוכב איז יצחק אלט גווען זיבן אונ דרייסיג יאר אונ אין דער צייט איז שרה גישפארבן דרום שטייט ויבא אברהם דספוד לשרה ולכחותה ער איז גקומן פון דר המורה פון דר עקידה צו באקלאגן שרה אונ דר פסוק וייוט מיר אז אזוא וויפיל יצחק איז אלט גווען היינט זיבן אונ דרייסיג יאר אזו פיל איז גווען איר לעבן אבר איידר יצחק איז גפארן גווארן איז ביי איר גלייך גווען ווי זי איז גשפארבן דען אז איינר דס קיין קינד ניש איז גלייך ווי ער איז גשפארבן אזו ווי רחל האט גזאגט צו יעקב הכה לי בנים ואם אין טחא אנכי דרום זאגט דר פסוק וייהי דאם בטרעפט זיבן אונ דרייסיג חיי שרה דס איז גווען דס לעבן פון שרה אבר ביו זי האט גהאט צו יצחק איז גלייך גווען ווי זי דס ניש גלעפט:

ויקם אברהם מעל ובר ער איז אויף גשפאנן צו קופן די מערת המכפלה רבי יהודה זאגט אברקס דס גהאט איין סימן אין דער מערת המכפלה אונ זיין הארץ דס אהין גלוקסט ווייל ער איז דארטן אפאל גווען דס ער דארטן גווען צו אדם ותנה אונ ווי אזו ער דס גוויסט אז דאס זענן אדם ותנה ער האט דארטן גווען אז עס געפינט זיך איין מיר אין גן עדן צריין אונ דס גשמאלט פון אדם האט זיך פו אים גישמעלט קום אונ זעה דער וואס זעהט דאס גשמאלט פון אדם הראשון דער מוז שפארבן אונ אימלעכער מענטש איידער ער שפארפט זעהט ער צו אדם הראשון אבער אברקס דס אים גווען אונ איז גבליבן לעבן ער האט דארטן גוועהען איין ליבט ברענט אין דר מערה דרום האט אברקס זייער גלוקסט צו דר מערה אונ דרום האט ער ניש גפעטן תיבה אויף דער מערה פדי זיין זאלן זיך ניש מארקן אז ער דס גרום חשק דר צו דרום דס ער די בגינת גבעטין פריער זיי זאלן אים געבן אשטיקיל ער צו בגראבן זי אונ אז ער דס גהעקט אז זיין האפן אים גזאגט אין דעם בעסטן קבר בגראב דיין מת דרום דס ער זיי שון גפעטן אז זיי זאלן געטין פון זיינט וועגן צו עפרון בן צוחר דען איך מואעס ניש פון מיינט וועגן נאר פון אייער כבוד וועגן פדי איך זאל זיין אפ גשייד פון איך אונ דאס דס ער ארץ נקאן פדי זיין זאלן זיך ניש מארקן אז ער האט גרויס לוכט צוא דער מערה רבי אלעזר זאגט בשעת דיא מלאכים זענן גיווען ביי אברקס דס זיך דר מלאך רפאל גמאכט פאר איין מיר דס הייסט איין אקס אונ דרום הייסט ער רפאל דאס מאכט מיר אל אונ אברקס איז אים נאך גלאבן צוא חאפן איז ער אנטלאפן אין דער מערת המכפלה דרום שטייט ואל הבקר רח אברהם ווי ער איז גיקסן

ארישקייט פון דעם יצר הרע ביז ותהיו שתי כנות לום מאביון דיא כוחות ווערין מראגן פון זייער פאטר דר יצר הרע דס הייסט בהעפמן זיך אין אים רבי יצחק זאגט אלי צייט איז דער יצר ניש מפתה דעם מענטשן נאר דורך אכילה ושתיה אונ מחמת זעה פון וויין אבר בייא איין צדיק שטייט צדיק אונר לשובע נמשו ער מ קיין מאל ניש שיכור רבי יהודה זאגט איין תלמיד חכם וום שיכרת זיך אן איז אויף אים גזאגט גווארן דר פסוק נום וזה באר אונ ער איז נאך מחלל שם שמים דר מנהג פון רשעים איז נאר זעה פון וויין זיי דר וועקן אויף זיך דעם יצר הרע אזו ווי עס שטייט דע בשכבה ובקומה דער יצר הרע איז ניש משגיח בשכבה דאם מיינט עולם הזה ובקומה דאם איז עולם הבא רבי אברהם זאגט בשעת ברענגט אריין די רשעים אין גיהנם ברענגט מען דעם יצר הרע ער זאל זיי זעהן דרום שטייט ורוש נא צוערר דס איז דר יצר הרע דס ער הייסט לום קומט ער אין דעם צער פון גיהנם אונ אז ער דס דעם צער פון די רשעים פאלט אויף אים איין פחד מיט איין זערגניש ער מיינט מען וועט אים אויך דן זיין אונ אז ער זעהט אז מן משפט אים ניש גייט ער וויידר ארום אז צו ריידן די מענטשן שלעכץ רבי יצחק זאגט אז ער פארקט זיך אזו ווי עס שטייט כי דיא בת בעוזה ווארום רעט ער וויידר אן מענטשן צו שלעכץ נאר אזוי דר סדר פון די רשעים אז ער זעהט איין דין פארקט ער זיך אונ נאך איז ער וויידר ווי פריער אזו איז דר יצר הרע אויך רבי יצחק זאגט עס איז איין משל צוא גזלנים וואס גלין אויף דעם וועג אונ זיבן אויס איין קלוגין מענטשן וום ער האט אין זיך ווייכע רייד גלייך אים ארום אויף דעם וועג אונ ער באהומט עטליכע גענטשן הייבט ער אן צו ריידן מיט זיי מיט ווייכע רייד אונ ווערט זיי ווי אקגעכט אונ באדינט זיי אונ זיי גלייבן אין אים אונ ער פירט זייא צוא דעם וועג פון דיא גזלנים אונ אז זיי קוכן אהיו פרינגט ער ארום צום ערשטן אונ הרגיף זיי אונ זיי שרייען ווייא אונן וום מיר האבן דיר גלוקסט אונ האבן דיר גיפאלגט אונ אז הרגיף זיי גייט ער וויידר ארום אויף דעם וועג אונ רעט אייבר אנדרי גענטשן די וום זענן קלוג ווייסן אז ער דס שון פו פירט ווייא פיל גענטשן מיט זייני ווייכע רייד אונ דר נאך דס ער זיי גיררגיף וויין שון אים ניש פאלגן אונ דר ווייסערן זיך פון זיין וועג אזו איז אויך יצר הרע פון די גזלנים דס זענן די קליפות ער גייט צו מענטשן גרעט זיי אייבר מיט ווייכע רייד ער מאכט זיך פו איין קעכט אים אונ ווייזט זיי אועלכיי זאכן וום זענן אסור צו אים אונ רעט עס אן אז ער זאל אראפ ווארפן פון זיך דעם עול תורה אונ זאל עס זיין איין עכירה מאן אונ דיא שוטים גייען נאך נאך אים אונ אלגין אים אונ גייען אין זיין וועג דר נאך הרגיף ער זיי צום ערשטן ען דר יצר הרע איז דר מלאך המות דר נאך פירט ער אים אריין זיין גיהנם צו זיין חכרותה די מלאכי חבלה ווי דר רשע קומט אהין דייט ער נאך וום האב איך אים גיפאלגט אונ דער נאך גייט ער צום פון דעם גיהנם אונ חאפט אנדרי מענטשן מיט זייני גופי רייד וום זענן קלוג גייען ניש אין זייני וועגן אונ פאלגן אים ניש וואל זיי אונ וואל צו זייער חלק רבי יום זאגט איך בין אמאל גגאנגן זיין בכל האב איך גזעהן ווי שייני פחורים גייען צווישן שייני ווייפר זיבן האבן ניש גויגדיגט מיט זיי האב איך גזאגט צו זיי איר פארקט

פרשת

חיי שרה

כט

אין דר מערה הט ער דארטן גועהן ווס ער הט גועהן אונ ער פלענט שוין גיין תמיד אהין מתפלל זיין דען ער הט דארטן גועהן גרום ליכט אונ הט גשמעקט אנומן ריח אונ השיית הט מיט אים דארטן גרעט דרום הט ער גרויס חשק גהאט צו דר מערה . אויב דו וועסט מיינן עפרון הט דארטן אוף עפים גועהן . עפרון הט קיין זכות ניט גיהאט ווארום די קדושה הט זיך בהאלטן נאר צו איר הער אברהם אבר עפרון הט נאר גועהן אין איר פינצטערש דרום הט ער ויא פר קופט אונ הט גגעפן צו אברהם מייין וויא פיל ער האט אליין גוואלט דען אברהם הט ביי אים גקויפט די מערה אליין אונ עפרון הט אים נאך צוא גגעפן דם פעלד אוף ווייל ויא אוי פייא אים גמאס גווען אונ אז אברהם איז גקומן דם ערשטי מאל אין דר מערה הט ער גועהן איין גרום ליכט אונ די ערד הט זיך אוף גהייבן אנטקעגן אים האט זיך אנטפלעקט צוויי קברים פון אדם ותוה אונ אדם הט זיך בוויין צוא אים אונ ער האט גלאכט אנטקעגן אים אזו האט ער גוויסט אז ער וועט דארטן אוף פגראבן וועהן . נאנט אברהם צו אים אויך פעט זיך זאג מיר אויב אויך וועל דא אויך ליגן נאנט אדם צו אברהם הקב"ה הט מיר דא בהאלטן אונ אויך בין גילענין בהאלטן בין אהער אזו ווי איין פרי ונס ליגט בהאלטן אין איר שארעכץ ביי דו ביסט גקומן אויך דר וועלט האב אויך אין דיא גאנצן וועלט איין קיום פון דיניט וועגאונ דרום שטייט יוסף השדה והמערה וכל אשר בו אלם דינג ווס דארטן איז גווען דאס מיינט מען אדם הראשון דען אברהם האט זיין חטא מתקן גווען דרום ווס פריער איז גווען פר פארגן הט דם היינט אלץ איין תקומה גהאט דרום שטייט יוסף רבי שמעון נאנט בשעת אברהם הט אריין גפראגן שרה אין דר מערה אריין זענן אוף נשפאגן אדם ותוה אונ האבן ניט גקאזט מען זאל ויא דארטן בהאלטן וויא האבן גאנט מיר וועגן נאך בתרפה פון אונזר חטא ווס מיר האבן גגעסין דעם עץ הדעת אונ היינט איז אזעלכע צדיקים וועלן זיין מיט אונז וועט דאך נאך גרעסר זיין אונזר חרפה הט זיי אברהם גיען מפערט אויך בין אן גבריית מתפלל זיין אוף אויך איר זאלט שוין מער ניט פר שעמט ווערין דרום שטייט ואחרי כן קבר אברהם את שרת דר נאך אז אברהם האט אוף זיך מקבל גווען מתפלל זיין איז אדם גגאנגן אוף זיין ארץ אונ תוה אוף איר ארץ דרום שטייט את שרה מיינט מען זיי האבין אלי אקיום גהאט מיט שרה הורף אברהם אזו ווי עם שטייט אלה תולדות השמים והארץ בהבראם מיינט מען אדם ותוה וואס זענן גיווען הונדות שמים וארץ זיי קומן ניט ארום פון קיין מענטשן האבן זיי אקיום גיהאט הורף אברהם דאס ווייזן דיא אותיות בהבראם כאלהם אבר בין אברהם האבן זיי קיין קיום ניט גיהאט ווארום ער איז דער עיקר :

ואברהם וקו בא כשים וה' ברכ את אברהם בכל רכי הוורה הייבט אן עם שטייט אין תהלים אשרי תבחר ותקרב ישכון חציר וואול צו דעם מענטשן ווס זייני וועגן וועגן רעכט פארמיג פר הקב"ה דען בגערט ער אין אים אונ איז אים מקרב צו זיך אברהם האט תמיד גילוסט זיך מקרב זיין צו הקב"ה נאר מיט איין מאל קען מען ניט קומן צוא דר מדרגה עליונה נאר אלי טאג איז ער גגאנגן פון איין מדרגה צו דר אנדרר ביי אוף דר עלטר איז ער ערשט גקומן צוא דר מדרגה העליונה דרום שטייט ואברהם וקו אז אברהם איז ארץ גיווארין בא כשים איז ער גקומן צוא דער גרוסר מדרגה וואס זענן מדרגות עליונות דענקט מאל שטייט וה' ברכ את אברהם בכל הקב"ה הט אים געענטשט

מיט דר ברכה פון כלל אזו הייסט דם ארמוס פון דארטן גיען ארום אלי ברכות . אבר וואול איז צו די בעלי תשובה זיי זענן גרעסר פון צדיקים ווארום איין צדיק קען מיט איין מאל ניט קומען צוא איין מדרגה עליונה נאר אוף דר עלטר אזו ווי אברהם איז גקומן דר צו אוף דר עלטר : אוף ביי דר שטייט והמלך דוד וקו בא כשים ער איז אוף נאר גקומן דר צו אוף דר עלטר אבר די בעלי תשובה זענן תיבן וזכה צו דר מדרגה עליונה . רבי יוסי נאנט מיר האבן גלערינט און דעם ארץ וויא די בעלי תשובה שטייען האבן קיין צדיקים גמורין קיין רשות ניט צו שטיין אימלכר הט זיין מדרגה ווס ער איז ראוי דרום שטייט אשרי תבחר ותקרב ישכון חציר וואול צו דעם מענטשן וואס ער איז זיך גקדש אוף דר וועלט איז הקב"ה מקרב זיין נשמה אז זיי גייט יירשגן איר ירושה וואס עם איז איר ראוי לעולם הבא אונ איז זוכה צו דר קדושה ווס די מלאכים זענן זוכה דעסט גלייכן אז איינער פר אום ווערדיגט זיך חלילה אוף דר וועלט ציהט ער אוף זיך ארוף רוחות המוסא אונ אז ער שפארבט שלעפן אים די רוחות המוסא איז גיהנם אריין אבר ווער עם הייליגט זיך אוף דר וועלט איז ער צווישן די הייליגע מלאכים אזו וויא עם שטייט ונתתי לך מלאכים בן העוסים האלה דם איז די מדרגה פון חצר עם איז אזו ווי איין הויף פר דער שמופ דרום שטייט ישכון חציר אזו ווי ביי דעם משפן האבן די לויס גירענט אין חצר . ויודר איז פר האנגן איין גרעסר מדרגה וואס ווערט אן גרופן בית דרום שטייט נשבעה בסוב בית ווייטר איז נאך פאר האנדי גרעסרס נאר גאר ווייניג עם הייסט קדוש היינד דם הייסט איגעווייניג אזו ווי ביי די לויס שטייט והתנוס לפני המסכן אהן וכניו עם אזו פר האנדר כמה היכות כמה מעלות כמה מדורין כמה נהוין איינר איינר דעם אנדרין זענן ניט גלייך איינר צו דעם אנדרן איינר ווערט פאר שעמט פאר דעם אנדערניס ליכט ווס עם איז העכר . אונ אזו ווי די מעשים פון דעה נשמה אוף דר וועלט זענן אפ גשייד איינס פון דעם אנדרין אזו אוף יענר וועלט זענן אפ גשייד אירי אורות עיונים אז דר מענטש שלאפט אוף דעם פעט גייט די נשמה ארוף זעהו דעם פבוד פון הקב"ה אונז אלי רוחות המוסא רופן אים ראמט אים די מוסא ווארום דר מענטש איז ניט פון אונזרי לייט גייט דיא נשמה ארויף צווישן דיא הייליגע מלאכים איז מען איר דארטן מודיע דברים של אמת אונ אז זי גייט ויודר אראפ ווילין די רוחות המוסא אוף וויסן ווס זיא הט אויבן גהערט זענן זיי זיך צו איר מקרב אונ זענען איר מודיע אנדרי זאכן ווערן די הייליגע הייד פון אויבן מיט זיערי הייד פון די מלאכי חבלה אום גמישט אזו ווי תבואה צווישן שפריזא אונ ווער עם איז אגרופסר צדיק האבן זיי קיין רשות ניט צו פר מישין די הייליגע הייד פון אויבן מיט זיערי הייד אבר אז די נשמה איז חס ושלום אום היין אזו פדעפפן זיך אין איר אלי רוחות המוסא ווס זיי זענן אין דר אונטרשער מדרגה אונ ווי באלד די נשמה קומט ארוף האבן זיי ויא אמאל זאגן זיי איר די זאכן ווס זיי הערן מאחורי הפרגו ווס עם וועט זיין אוף דער וועלט אונ אמאל זאגן זיי איר גרום דיגן זיי לאבן אונ שפעטן אום איר . דם איז אז דר מענטש שלאפט אזו אויך אז דר מענטש שפארבט אונ די נשמה ווייל ארוף גיין חאפן ויא כמה מלאכי חבלה אונ גיבן זי אפ צו דעם מלאך רוסה אין די הענט אריין ער זאל ויא פירן אין גיהנם אריין אונ רופן פריער אויף איר אים אזו מוט מען די מענטשן ווס זענן עובר אוף דר תורה אונ שוועבן מיט איר אום די גאנצן וועלט

פרשת

חיי שרה

בן דר נאך ווארפט מען זיא אין גיהנם אריין אזו פיערט מען זיא
 עלף חדשים דר נאך קומט אימלכר אוף זיין ארמ ווס ער איז כאוי
 ר די נשמות פון צדיקים גייען גלייך ארום אזו ווי מיר האבן גאנגט
 ר אין די איגעווייניגסטן מדרגות איז קיינר ניט זוכה נאר דר ווס
 ריניט חכמת הקבלה וסודות התורה ווארום זייא ווייסען זיך רעכט צוא
 לעפמן אין דער קדושה אוף זייא שטייט עין לא ראתה אלהים וולתך יעשה
 חכה לו דם קיין אונ דם אין דעם קיין השגה ניט אפילו קיין נביא
 נן ניט רעכט פר שטיין די זאך ער זאל קאנען זיין האר נאר דורך
 גלה אונ סודות התורה מיט די לייט בארימט זיך השיית אלי מאג
 נ איז תמיד כוים זיי זייערי נשמות גייען ארום אלי טוערן אונ מען
 קרמ זייא ניט וואל אזו זייער חלק אוף דער וועלט אונ אויף יענער
 עלט אזו אויך אברקם דם זיך בהעפט אין השיית בימים עליונים דם
 נן די מדרגות עליונים ווס זיי הייסן סייס דען ער דם זוכה גווען צו
 מדרגות עליונים ווס פון דארטין קומן ארויס אלי ברכות דרום שטייט
 דרום זקובא בימים וה' בוד את אברהם בכל דם ווארט בכל איז דם ארט פון
 אלי ברכות :

בראשית צו די צדיקים אזו ווי עם שטייט וירא אלהים את האו כי טוב. סד
 פאלד וועט הקב"ה מתיח מתים זיין אונ עם וועט זיין אזו ווייא עם
 שטייט וירחא רכס ויא שמי שמי צדקה אונ עם וועט בלייבן נאר טוב אונ
 דר רע וועט אוועק גיין אונ די ערשטי גופות וואס האבן ניט מתקן
 גווען אוף דר וועלט וועלן זיין גלייך ווי זיי זענן ניט גווען בעדס הוהי.
 רבי יצחק זאגט הקב"ה וועט אויף זייא אויך געבין איין אנדער דרום
 ווערן זיי זוכה זיין וועלן זיי מיט די צדיקים אוף שטיין אונ אוב ניט
 וועלן זיי ווערן אלש אונמיר דיא פיס פון צדיקים אזו ווייא עם שטייט
 (הניאל ב) ורכים מיטני ארמט עפר קיצו אלז וועלן אויף שטיין אונ וועלן
 זיך שפעלן פר הקב"ה אין זייער צאל אזו ווי עם שטייט המוציא כספך
 צכאס אונ די מתים פון ארץ ישראל וועלן פריער אוף שטיין אונ דיא
 מתים פון חוץ לארץ וועט הקב"ה פשאפן זייערי גופים אונ וועט זיי
 אריין געבין איין רוח אונ זיי וועלן זיך קייקלן אונמיר דער ערד קיין
 ארץ ישראל אונ דארטין וועלן זייא מקבל זיין זייערי נשמות אונ
 דארטן וועלן זיי האבן איין קיום רבי אלעור אונ רבי יוסי זענן אמאל
 פייד גאנגן ביי נאכט אונ האבן גלערינט תורה זאגט רבי אלעור
 אז הקב"ה וועט כתיח מתים זיין וועלן אלי גשמאלטן שטיין פר
 אים אין דעם גשמאלט ווס זענן גווען אוף דר וועלט אונ הקב"ה וועט
 אימליכן רופין בייא זיין נאמען אויף דער צייט שטייט וירחא עמי יסיר
 דעם יצר הרע וואס ער האט פאר פינצערט דאס פנים פון דיא לייט
 וועט ער אפ טאן פרענט רבי יוסי פאר וואס אז דער מענטש לעבט
 איז ער ניט ממא אונ אז ער שטארבט איז ער טמא זאגט רבי אלעור
 ווייל דר יצר הרע געקט בייא אים דעם רוח מיט דר נשמה איז ער
 זייא ממא דרום בלייבט דער גוף טמא אבער דיא היידן וואס
 זענן גווען אין ארץ ישראל ווייל זייער גוף דם ממא גווען ביי זייער
 לעבן דרום אז זייער נשמה איז פון זייא אוועק גיגאנגן איז דער גוף
 גיבליבן אן מוכיח דרום האט אברקם אן גזאגט צוא זיין קנעכט
 אליער אז ער זאל ניט זעקן אווייב צו זיין וון יצחק פון זיי דען ווער
 עס דם זיך בהעפט אין זיי דם ער זיך ממא גווען אונ דם גמאכט
 איין גרוסן פנים למערה אונ האמשי ער דם אים פשווארן פון דעסט
 וועגין דם ער נאך תפלה גטאן ער זאל אים צוא שיקן דעם מלאך
 הברית צו הימן זיין ברית קודש ער זאל זיך ניט ממא זיין צווישן
 זיי אונ דר זכות פון אברקם איז גשמאן צו אליער אונ די ערד איז
 אים אנמקעגין גיקומן אונ אין דעם טאג ווס ער איז ארום גגאנגן איז
 ער גקומען צוא בתואל דרום שטייט וראב היום אל העין היינט בין איך
 ארום גיגאנגן אונ היינט בין איך גיקופן :

פרשת תולדות

אלה תולדות יצחק בן אברהם רבי יוסי זאגט פר ווס שטייט ביו אהער ניט
 בן אברהם נאר דא ווייס איך דען ניט אז ער איז גווען דר זון פון
 אברקם נאר אז אברקם איז גשטארבן איז גבליבן זיין צורה ביי יצחק
 אונ אימליכר ווס דם גנעהן צו יצחק דם ער גמיינט דם איז אברקם
 דרום אימליכר ווס דם גנעהן צו יצחק דם ער עדות גזאגט אז ער איז
 דר זון פון אברקם רבי יצחק איז אויף גשמאן ביי נאכט צו לערנן
 תורה אונ רבי יהודה איז גווען אין דר שטאט קסרון זאגט רבי יהודה
 איך וועל מיד גיין מחבר זיין מיט רבי יצחק צו לערנן תורה איז ער
 גגאנגן אונ זיין זון רבי חזקיה איז אויך גווען מיט אים אונ ער איז נאך
 נותן

בני יצחק זאגט עם שטייט וישבו העפר על הארץ כשהיה הקב"ה דם בשאפן
 אדם הראשון דם ער גיטמן ערד פון דעם בית המקדש אונ דם
 בייט זיין גוף פון אלי פיר זייטן פון דר וועלט דר נאך דם הקב"ה
 דם אריין גגעבן איין רוח חיים אזו ווי עם שטייט ויסח באפו נשפת חיים
 זי ער אויף גשמאן לעבעדיג אונ האט גיוואוסט אז ער איז כלול
 לינום ותהניום ער איז גווען בהעפט אין דר קדושה אונ דם גיוואוסט
 חכמה עליונה אויך אימליכער מענטש איז נכלל ממעלה וממטה
 נן די ווס זענן זיך בקדש אוף דר ווערט אז ער האט אקיד ציהט
 ר אויף אים אראפ איין קדושה פון אויבן אונ הייסט אקיד צוא
 שרית ווייל דער גוף איז היילעג ניט מען אים איין נשמה אויך פון
 ביין דער נאך אז דער מענטש שטארבט אונ דארף אפ געבן דין
 דם זייני מעשים ווס ער דם גטאן אז דיא נשמה איז גווען אין גוף
 שטיין זיך די פייד דיא נשמה זייט אויף איר ארט אונ דער גוף
 ערט זיך אום צו איר ערד אימלכר קערט זיך אום צו זיין ארט ווי
 ר איז גנומן גווארן אונ דם איז אלץ פר בארגן ביי הקב"ה ביו ער
 עט מחיה מתים זיין דעם זעלביגן גוף מיט זיין נשמה אונ דעמאלט
 עט הקב"ה ביי גייען די וועלט אונ וועט כואכן גידרין איין טל פון
 יבן אונ וועט מיט אים כתיח מתים זיין אזו ווי דער פסוק זאגט כי
 אורות טל דר טל קומט פון דיא אורות עליונים אונ פון דעם עז החיים
 דם ארום גיין לעבן אויך דר וועלט אונ וועט ניט אויף הערן ווארום
 זיינט אז דר יצר הרע מיט די קליפות זענן דא אויך דר וועלט איז די
 קב"ה ניט גאנגן אונ דר עז החיים איז ניט שולט אבר אז הקב"ה וועט
 עכיר זיין די קליפות וועט די לבנה ווערן נאנג אזו ווייא עם שטייט
 יה אור הנבנה כאור החמה רבי חזקיה זאגט אז דו וועסט וועלן זאגן אז
 די גופות שטייען אויף אבר אז עס איז גווען איין נשמה אין צווייא
 גופות ווי אזו וועט זיין זאגט רבי יוסי די גופות ווס האבן ניט מצליח
 זענן אויך דר וועלט צו מקיים זיין תורה ומצות איז גלייך ווייא זייא
 זענן נאר ניט גווען וועלן זיי ניט אויף שטיין אויף זיי שטייט והיה כעשר
 דבה ולא יראה כי יבא סוכ ער וועט ניט זעהן דם גופין פון תחיית המתים
 נן דר הינטרשטר נוח ווס האט מצליח גווען דר וועט אויף שטיין
 נן וועט דר זייכמן דם ליכט ווס הקב"ה האט בהאלטן פששת ימי

פרשת תולדות

ל

גווען גאר יונג אז ער איז גקומן צו דר טיד הערשט ער ווי רבי יצחק זאגט עם שטייט ויהי אחרי מות אברהם ויבקר אלהים את יצחק בנו איז קשה נאך וום קב"ה פראפט מענטשן צו יצחק אלא ווייל אברהם האט אים גיבענעמטשט פרי עשו זאל גיט ווערן געגעבנעמטשט * ווייל דיא ברכות וועלן זיין אוף אלי וייני קינד אונ עשו איז דאך זיין זון דרום הט אברהם אפ געגעבן צו הקב"ה די ברכות ער זאל אליין געגעבנעמטשן וועמן ער וויר דרום שטייט וישב יצחק ער איז גיוועקן עם באר דאס מיינט מען די שכינה וום זי איז גיליכן צו איין קוואל פרוגן לוי וויא וום אלי חיות אונ אלי ברכות קומן פון דארטן ארום דרום הייסט זיא באר לוי וויא אזו ווי פון אייין פרוגען גייט וואסר תמיד פון דעם קוואל אזוי גייט תמיד ברכות פון דר שכינה ווער יצחק לה לכות אשתו יצחק איז גיוועקן מיט רבקה צוואנציג יאר אונ זי הט קיין קינד גיט געהאט אזו הט ער תפלה גטאן ווייל השנית גלוסט צו דר תפלה פון צדיקים דען דורך דעם ווערט גימערט ברכות אויבן פון זייערי תפלות קום אונ זעה אברהם הט גיט מתפלל גווען וועגן קינדראמשי ער הט גזאגט ווי לא נחמ ווע דס איז גיט גווען בדרך תפלה נאר ער הט דר ציילט פו הקב"ה אבר יצחק הט מתפלל גווען ווייל ער הט גוויסט אז עם וועט ארום גיין פון אים יעקב מיט צוועלף שבטים נאר ער הט גיט גוויסט אויב זיי וועלן זיין פון רבקה אדר פון אנגדר ווייב דרום שטייט לכות אשתו די קינד זאלן ארום גיין פון איר ויתרונצו הכניס בקרב דאס איז לשון שמוסן וייא האבין מלחמה גיהאלטן דען יעקב האט גיט גוואלט האבן מיט אים אין אייגים קיין חלק פעולם הזה ובעולם הבא ווייל עשו איז גווען דער פח פון דעם נחש הקדמוני דרום איז יעקב גינאנגן מיט אים מיט רמאות אזו וויא עם שטייט ועם עקש תתפלל מיט איין קרוימן מענטשן זאלסטו זיך אויך קריימן בבטן עקב את אחיו דארט הט אים יעקב גווארפן צוא דער ערד צוא מאכן אים אונטר מעניג אונטר דר קדושה דרום הט מען אים יום כיפור גבראכט איין שעיר לעזאזל דען דר שעיר איז גווען צום כ"ה דר שר פון עשו דען מיט דר חכמה הט מען אים אפ גשייד פון דר קדושה אונ מיט דעם שעיר הט מען אפ גטאן אלי עבירות פון ישראל אזו ווי דר פסוק זאגט וישא השעיר עליו את כל עונות דם מיינט מען אז ער זאל גיט קעגן מקורן זיין אוף די ישראל דרום איז קיין חידוש גיט וום יעקב איז גינאנגן מיט עשו מיט רמאות דען יעקב איז גווען דר פח פון אדם הראשון אונ עשו איז גווען דר פח פון דעם נחש אונ ווייל ער הט גורם גווען צו אדם הראשון קללות דרום הט ער אים אויך פר פירט מיט רמאות : ויקרא שמו יעקב הקב"ה הט אים גרופין יעקב דרום שטייט גיט ויקרא יצחק אונ ויידר שטייט ויקרא לו אל אלהי ישראל מיינט מען אויך דר גאט וום איז אלהי ישראל הט אים גרופן אל הקב"ה הט אים גזאגט איך בין איין אל בעליונים אונ די ביסט איין אל דס הייסט איין שפארקר בתהוונים דרום האט זיך יעקב מתגבר גווען אנגעקעגן עשו מיט חכמה צו פר ביידין אים פון די ברכות :

גווען ביי אים • ווי אזו הט ער גקענט מענטשן צו יעקב • אלא דר שכינה איז מאקי תמיד גווען בייא אים נאר זי הט אים גיט גוואלט קנלה זיין אז עשו איז אשלעכטר פרי יעקב זאל געמן די ברכות זיין וויסן נאר אין זיין וויסן פון השנית אונ אזו האט גמוזט זיין דר ברכות זאכן צו גנומן ווערן מיט רמאות ווייל עשו איז דר נחש אזו ווי ער איז גנאנגן אנגעקעגן אדם מיט רמאות אזו הט מען זי מיט אים אויך נדהג גווען ברמי...ת אונ אז יעקב איז גקומן געמן דר ברכות איז די שכינה אויך מיט אים גינאנגן הט יצחק דר זעהן אונ איז ראוי לברכה דרום הט ער אים געגעבנעמטשט :

וידר יעקב גייד יעקב הט גוויסט אז עשו איז אן גהאלטן אין דין דר הט ער אים געגעבן לינדוין ער זאל אים שלאף מאכן זיין פח • אונ בראפט זאל צו בראכן ווערן עם איז אלץ גווען מיט חכמה וואר דורך דעם הט ער זיך פר קופט פאר איין קעעכט אונ האט אים גיגעבן די בכורה דענסט מאל הט יעקב גוויסט אז זייני קינד ווער מקריב זיין אין בית המקדש איין שעיר אונ איינס וועלן זייא אזוי שיקן לעזאזל ער זאל אויך פר קערט ווערן צו איין קעעכט אונ ווע ווערן איין מליץ אויף די ישראל רבי יהודה זאגט בייא דכן איז אזו גווען ווייל ער איז גווען אגרוסר כבלשף אזו ווי עם שטייט בחש ויברכני ה' בלילד אונ איז גנאנגן מיט גרום רמאות דרום האמשי יעט איז גווען איין איש תם דס הייסט אגאנצן מאן פון דעסט וועלן דר ער גמוזט זיך פירין מיט אים ברכאות אזוי שטייט עם חסיד תחתך יענר איז פרים זאלסטו זיך מיט אים פירין מיט פרוקקייט ועם תתפרת אונ מיט אקרוימן מענטשן דס הייסט ארמאי זאלסטו זיך מיט אים אויך נדהג זיין ברכאות :

וידר רעב בארן רבי יצחק זאגט עם שטייט ה' גידק יבחו קום אונ זעה דר אלי משפטים וום השנית מוט איז אלץ אכתי אזו שטייט הגור תפלע כ' כל רכיו מספם דען הקב"ה הט גיט גשפראפט אדם הראשון ער הט אים גבאטן איין מצוה וום זי איז גווען פון זיין מוכה ווע ער זאל גיט אפ קערין פון השנית מיט דעם וום ער וועט עסן פון דר עץ הדעת טוב ורע הט ער גיט מקיים גווען נאר ער הט עובר גווען א דעם דרום הט אים הקב"ה גשפראפט אונ דאך גיט אזו ווי אים א גקומן ווארום ער איז ווערט גווען אז תיכף זאל ער שפארכן הא אים הקב"ה דר קענגערט דעם צארין האמשי ער הט אים גזאגט אכרך מסנו מות חסות הט אים הקב"ה גירעכניט וועללי זיין טאג הייט מווינט יאר דרום הט ער אזו פיל גילעכט • נאר זיבציג יאר הט אוועק גשענקט צו דר המלך ווארום ער הט מער גיט געהאט ק לעבן חוץ די זיבציג יאר וום אדם הט אים גשענקט אזו אויך איטלי מענטש איז הקב"ה גיט דן אויף זייני שגעכטי מעשלים וום ער ט אלי כאל ווארום די וועלט וואלט הז קיין קיום גיט געהאט נאר דר לענגערט אים זיין צארן טאמך וועט ער תשובה טאן אזו שטיי וזי אבי דס שווער איך איז איך וויל גיט דר רשע זאל שפארבן נאר זי זאל תשובה טאן פרי ער זאל האבן עולם הזה מיט עולם הבא • א דרום איז ער אים מארק אפ טאנד וועט פון אים ארום קומן גי קינד אזו ווי מיד זעהן פון מרח איז ארום גקומן אברהם אבינו ג שורש פון דר גאנצן וועלט אונ מיט די צדיקים איז הקב"ה בדרך אויך זייערי מעשלים וום זיי טוען זאלן גיט אפ קערן אונ דר לינגען זייט אדר אין דער רעכטי זייט האמשי הקב"ה ווייסט וואל אז זי

פרשת תולדות

בִּי שְׁמִי אֹהֵב זֵינן פְּרוּב פֿון דעסט וועגן פְּרוּבט ער זײַא פֿרײַ אל אוף הייבן זײַער קאַפּ אַנמקעגין די מקמרינים מיט דעם יצֵר אוז שְׁמִיט בײַ אַבְרָהָם וְהֵאֱלֹהִים נִסַּח אֹת אַבְרָהָם דָּם וְוֹאֵרַם נִסַּח אִיו שׁ עַר הָט אֹהֵב גְּרוּפֿן אַזוּ ווי עס שְׁמִיט הָרִיטוּ נִס דְרוֹם שְׁמִיט ה' כִּחוּ הַקְּבִיָּה פְּרוּבט דעם צדיק ער זאל אים דר הייבן פֿעולס הַזֶּה עִם הַבָּא אִיו אֹהֵב הַט הַקְּבִיָּה גִּבְאָמֵן צו אָדָם הָרֵאשׁוֹן עַר זָאל עִסִּין פֿון דעם עַץ הַדַּעַת פֿרִי עַר זָאל בְּלִיבִין בְּמִדְרֵיגָה הַעֲלִיּוֹנָה אַז עַר הָט גִּיט מְקִיִּים גְּוֹעֵן אִנֵּן הָט זִיךְ בְּאִהֶפְט צו דעם פֿח פֿון יצֵר דְרַע הָט עַר גִּינִידֶערט לְמִדְרֵיגָה הַתַּחְתּוֹנָה דַּעַסֵּט גְּלִיבִין רִיעֵר אִיו עַר גְּוֹעֵן אִיו צַדִּיק תָּמִיד דֵּר נֶאֱדָה הָט אִים דְּעַר יצֵר פֿאַר פִּיהֶרַט עַר זָאל זִיךְ אָהֵן מְרִינֵקִין מִיט וַיִּוִּיִּין אַבְרָהָם הָט עַר הָט גִּינִידֶערט קִיין מְצַרִּים וְוֵאָם עִם אִיו פִּיר מִיט מוּטְמָאָה עַר זִיךְ פֿאַרַט בְּהֶעֱפֵט אִין דֵּר קְרוּשָׁה אַזוּ שְׁמִיט וִוֵד אַבְרָם מְצַרִּים בְּכִסּוּ אַזוּ וַיִּיא עַר אִיו אַרְיִין גִּינֵאָנֵן בְּשָׁלוֹם מִיט דֵּר קְרוּשָׁה אַזוּ עַר בְּשָׁלוֹם אַרְוִים גִּנֵּאָנֵן אִנֵּן יצֵחָק אִיו בְּפִוּנָה גִנְנֵן קִיין פֿלִשְׁתִּים תַּח הַנֶּגֶד פֿרִי עַר זָאל גִּיפְרוּבט אִון גִּלְיִימֶערט ווערין אִון אִיו אַרְיִין גִּנֵּאָנֵן אִון אִיו אַרְוִים גִּנֵּאָנֵן בְּשָׁלוֹם דְרוֹם הָט עַר גִּינֵאָנֵט וַיִּוִּיִּין וַיִּיבִיב אַחֲוִיתוּ הִיא דָּם הָט עַר גִּינֵינֵט דִּי שְׂכִינָה אִיו וַיִּי עִם שְׁמִיט לְחַכְמָה אַחֲוִיתוּ אֹת אַזוּ וַיִּיא עִם שְׁמִיט אִין פֿרִשֶׁת לֶךְ עִם אִיו אִיו גְּרוּבֵר סוּד דְרוֹם שְׁרִיבֵן מִיר דָּם בְּקִיצוֹר :

אַבִּימֶלֶךְ אֲבִימֶלֶךְ הָט אָן גִּזְאָנֵט זֵיין פֿאַלק אַז קִיין שׁוֹם מַעֲנֵטֵשׁ זָאָר אִים גִּיט אָן רִירֵן אִון ווער עס וועט אִים אָן רִירֵן זָאל גִּימִיט זֵיין קִים אִון יַעֲדָה וַיִּיא לֵאמֹר הַקְּבִיָּה הָאֵם גְּוֹוֹאֵרַט דִּיא רִשָּׁעִים דִּי תָמִיד אִז דִּי יִשְׂרָאֵל זָאָן בִּי זֵי גִיט צו נַעֲמֵן זײַער לֵאמֹר וַיִּוִּיִּין זֵיין גִּטָּאן מִיבֹת מִיט דִּי אַבֹּת אֲבִימֶלֶךְ הָט גִּזְאָנֵט צו יצֵחָק הַזֶּה יִצְחָק זֵיין לֵאמֹר אִיו פֿר דִּיר וַיִּי דִּי וַיִּלְחֵם מַעֲנֵטֵשׁ זִיךְ בְּאֶזְעָצִין יְהוָה זָאָנֵט וַיִּי צו דִּי רִשָּׁעִים דָּם אֲפִילוּ זײַער מוּכָה אִיו אִוִּיךְ גִּנֵּאָנֵן פֿרִיעֵר הָט עֲפֶרוֹן גִּזְאָנֵט צו אַבְרָהָם אַרְוִיט שְׁמֵעֵי הַשְּׂדֵה נִתְחִי זֵי פִּיטֵשׁ אִיךְ שְׁעֵנֶק דִּיר דֵּר נֶאֱדָה שְׁמִיט וַיִּשְׁקֹל אַבְרָהָם לִפְסוֹן וְגו' לְסוֹחֵר אַזוּ אֹהֵב אֲבִימֶלֶךְ אִין עֲרֵשְׁתּוֹן הָאֵם עַר גִּזְאָנֵט מִיין לֵאמֹר דֵּר דִּיר דֵּר נֶאֱדָה הָט עַר גִּזְאָנֵט לֹר מַעֲנֵטֵשׁ זֵי אַוועק פֿון אִוִּיךְ דֵּר זָאָנֵט דָּם אִיו דִּי מוּכָה וַיִּס עַר הָט אִים אַוועק גִּשְׁקֵט בְּשָׁלוֹם זָאָר זֵיין גַּעֲלֵט דְּעַר נֶאֱדָה אִיו עַר גִּינֵאָנֵן מִיט אִים פּוֹרַת בְּרִית וַיִּימֹר שְׁמִיט גְרוֹסִי סוּדוֹת אֹהֵב דִּי בְּאַרְוֹת וַיִּס דִּי אַבֹּת הָאָבִין אָבִין דֵּר מִיט בְּהֶעֱפֵט מַעֲנֵטֵשׁ זִיךְ אִין דֵּר אֲמִינָה פֿון הַקְּבִיָּה אַזוּ אִוִּיךְ עִם גִּיט אִין צִיצִית מִיט תְּפִינִין בְּאִהֶפְט עַר זִיךְ אִוִּיךְ אִין דְּעַר הַשְּׂרִיפָה פֿון הַקְּבִיָּה אִון ווער עס לִינֵט גִיט מְלִית וְתַפְּלִין אִון אָן צִיצִית רַעַם אֹהֵב אִים גִיט דִּי רַעַמִּי אֲמוּנָה אִון עִם מוֹט זִיךְ זֵיין אִים זֵיין יִרְאַת שְׁמִים אִון זֵיין תְּפִלָּה ווערַט גִיט אָן גְּנוּקֵעֵן פֿאַר הַקְּבִיָּה :

אִתּוֹ עִשׂוֹ בֶּט הַגְּדוּל רִבִּי אֲלַעֲזַר הִיבֵטֵט אָן אֲשֵׁרִי אַרְם עוּלוּ בְּדֵר מְסִיחָה בְּכִבְּסֵי וְוֵאל צו דעם מַעֲנֵטֵשׁ וַיִּס עַר הָט בְּמַחֲוֹן אִין הַקְּבִיָּה גִיט זֵי תַנְגִּינָה מִישָׂאָל ווערִיגֵה הָאָבִין תַּחֲלַת גִּזְאָנֵט דֵּר זָאָט וַיִּס מִיר אִים וועט אִוִּי מַצִּיל זֵיין קִים אִון יַעֲדָה אִז הַקְּבִיָּה מוֹט גִיט קִיין עִם מַעֲנֵטֵשׁ וַיִּס פֿאַר לֵאמֹר זִיךְ אִז מַעֲנֵטֵשׁ זָאל אִים מָאָן אִיו גִּט אִז זֵי הָאָבִין גְּוֹעֵן עִם אִיו שְׂעַקְטֵט וַיִּס זֵי הָאָבִין גִּזְאָנֵט הָאָבִין קָפּ תְּרַפָּה גִיט אִון הָאָבִין גִּזְאָנֵט דֵּר מֶלֶךְ זָאל וַיִּסֵּן הֵן הַקְּבִיָּה

וועט אִוִּי מַצִּיל זֵיין וְהֵן עַר וועט אִוִּי גִיט מַצִּיל זֵיין וועלן מִיר זִיךְ אֲלַץ גִיט בּוֹקֵן צו דִיין עֲבוּדַת כּוֹכְבִים דְרוֹם זָאל זִיךְ אַמַּעֲנֵטֵשׁ גִיט פֿר לֵאמֹר אֹהֵב אִיו גִּט נֶאֱדָה עַר זָאל זִיךְ פֿאַר זִיכְעֵרֵן אִון שְׂמֵאֲרָקֵן אִין דֵּר אַבְוֹנָה פֿיין הַקְּבִיָּה עַר זָאל אִים הַעֲלֵפֵן צו גִיין אִין זֵיין וועג וְוֵאֵרוֹם אִז אַמַּעֲנֵטֵשׁ קִימֵט זִיךְ מְסַחֵר זֵיין אֹהֵב דֵּר וועלט הַעֲלֵפְט מַעֲנֵטֵשׁ אִים פֿון אִוִּיךְ דְרוֹם שְׁמִיט עוּלוּ בְּדֵר מְסִיחָה בְּכִבְּסֵי וְוֵאל צו דעם מַעֲנֵטֵשׁ וַיִּס שְׂמֵאֲרָקֵט זִיךְ נֶאֱדָה אִין הַקְּבִיָּה גִיט אִין קִיין אַגְדָּרֵן פֿרִי עַר זָאל זֵיין אֹהֵב דעם וועג פֿון הַשִּׁירָה בְּכִל מְסִיחָה וַיִּי עַר דֵּר אֲרָף נֶאֱדָה אִין פִֿשֵּׁט אִיו צו שְׂמֵאֲרָקֵן זִיךְ אִין דֵּר תּוֹרָה וַיִּס זֵי הִיבֵט עוּלוּ אַזוּ שְׁמִיט עוּלוּ לַעֲשֵׂי יִחוּ וְוֵאל דעם מַעֲנֵטֵשׁ וַיִּס לַעֲרִינֵט תּוֹרָה נֶאֱדָה לַשֵּׁם שְׁמִים וְוֵאֵרוֹם אִז עַר לַעֲרִינֵט גִיט לַשֵּׁם שְׁמִים וְוֵאֵרַט אִים בְּעַסְדֵּר גִּיוועזֵן אִז עַר וְוֵאלֵט נֶאֱדָה גִיט גִיבְאָרֵן גִּיוֵוֵארִין דַּעַן עַר אִיו נֶאֱדָה בֵּאשָׂאֲפִין גִּיוֵוֵארֵן דְּעַרְעֵן תּוֹרָה אִון צוֹא פֿאַר שְׁמִיט דִּיא גְדוּלָּה אִון דִּיא מַעֲלָה פֿון הַשִּׁירָה קִים אִון יַעֲדָה דִּי מַעֲשִׂים פֿון יַעֲקֹב וַיִּעֲנֵן גִּנֵּאָנֵן גִּיוועזֵן צו זָאָט דְרוֹם הָאֵם זִיךְ דִּיא שְׂכִינָה פֿון אִים גִיט אָפּ גִּיפְאָן אִון אִז יצֵחָק הָאֵם גְרוּפֿין עֲשֵׂו צוֹא בְּעֵנֵטֵשׁ הָאֵם דִּיא שְׂכִינָה מוֹדִיעַ גְּוֹעֵן צוֹא רִבְקָה אִון זִיא הָאֵם מוֹדִיעַ גְּוֹעֵן צוֹא יַעֲקֹב דַּעַן אִז עֲשֵׂו וְוֵאלֵט חֵם רַשׁוּם גִּיבְעַנְטֵשׁ גִּיוֵוֵארִין פֿון יצֵחָק וְוֵאֵרַט יַעֲקֹב חֵם וְשָׁלוֹם קִיין שְׁלִיטָה גִיט גִיט אֹהֵב דְּעַר וועלט אֲפִילוּ אִיו מָאָן דְרוֹם אִיו דָּאָם אֲלַץ גִּיוועזֵן פֿון הַקְּבִיָּה אִז אִזוּ זָאל זֵיין עִם שְׁמִיט וִוֵדָה אֲוִיבֵט אִתּוֹ יַעֲקֹב אִון וַיִּוִּיִּין זֵי הָט אִים לִיב גִיט דְרוֹם הָט זִיא אִים גִיטִימִין מֵאֲכִין צוֹיִיא צִיִּקְעֵלֶךְ אִון עִם אִיו גִּיוועזֵן עַרְב פֿסח וְוֵאָם דַּעֲנֵטֵשׁ כֵּאל אִיו מַעֲנֵטֵשׁ מְבַעַר דַּעַם חֲמִץ דָּם מִינֵט מַעֲנֵטֵשׁ דַּעַם יצֵר דְרַע דְרוֹם הָט זֵי גִימֵאֵט צוֹיִיא תְּבַשְׁלִין רִבִּי יְהוָה זָאָנֵט דָּאָם הָט מְרַמֵּה גִּיוועזֵן אִז אִים זִים כְּפוֹר וועט מַעֲנֵטֵשׁ מַקְרִיב זֵיין צוֹיִיא צִיִּקְעֵלֶךְ אִיוִּיִס דִּיא אִון אִיוִּיִס לַעֲוִיל דְרוֹם הָט יַעֲקֹב גִּינֵבֵן צוֹיִיא צִיִּקְעֵלֶךְ אִיוִּיִס מְקַרִּיב זֵיין צוֹא הַקְּבִיָּה אִון אִיוִּיִס מְבַעַר זֵיין עֲשֵׂו מִיט זֵינִי תְּפִלּוֹת אִוִּימֶער יַעֲקֹב דְרוֹם שְׁמִיט שׁוּן גִּיט עִם אִון יצֵחָק הָט פֿון בִּינִי גִיבְעַן יִבֵּא לוּ זֵי עַר הָאֵם אִים גִּיבְרָאֵכֵט דַּעַם זֵי עֲלִינוּ הַקְּדוֹשׁ פֿון דַּעַם גִּן עֲדָן וְתַחַם רִבְקָה אִתּוֹ בְּדֵר עֲשׂוֹ וְגו' אֲשֵׁר אִתּוֹ כְּבִית דִּי קְלִיִּידֵר הָט עֲשֵׂו צו גִּינֵבֵן בִּי נְמַרְדֵּר זֵי וַעֲנֵן גִּיוועזֵן דִּי קְלִיִּידֵר פֿון אָדָם הָרֵאשׁוֹן וְוֵאָם הַשִּׁירָה הָאֵם זֵי אִים גִּימֵאֵכֵט אִון נְמַרְדֵּר פֿלַעֲנֵט חֲאָפֵן חַיִּית מִיט זֵי דַּעַן אִוִּיךְ דִּי קְלִיִּידֵר אִיו גִּיוועזֵן אִים גִּיבְאֵלֵט אֲלִי חַיִּית פֿון דְּעַר וועלט פֿלַעֲנֵן דִּיא חַיִּית זִיךְ אִהִין אִיוִּיִן וְאֲמַלְן אִון עֲשֵׂו הָאֵם מִיט נְמַרְדֵּר אִיוִּיִס דִּיא קְלִיִּידֵר מִלְחָמָה גִיטֵאלֵטֵט בִּיז עַר הָט אִים גִּינֵבֵרֵט אִון הָט דִּי קְלִיִּידֵר צוֹא גִּינֵבֵעֵן דְרוֹם שְׁמִיט יִבֵּא עִשׂוֹ מִן הַשְּׂדֵה הַזֶּה עִיף עַר אִיו גִּיוועזֵן מִיר פֿון רִצִּיחָה אִון עֲשֵׂו פֿלַעֲנֵט אִוִּיךְ גִיין מִיט דִּיא קְלִיִּידֵר חַיִּית חֲאָפֵן אִון עַר פֿלַעֲנֵט זֵי תְּמִיד גַּעֲבֵן בְּהֵאלֶפֶן צו רִבְקָה אִון אִין דַּעַם מָאָן הָט עַר זֵי גִיט מִיט גִּינֵבֵן דְרוֹם הָט זֵי זֵי גִיבְעַן צו יַעֲקֹב אִון וועזֵן עֲשֵׂו פֿלַעֲנֵט זֵי אִן מָאָן פֿלַעֲנֵן זֵי גִיט שְׂמַעְקֵן אָבֵר אִז יַעֲקֹב הָט זֵי אִן גִּיפְאָן הָאָבִין זֵי אִן גִּיטֵמַעְקֵט פֿון דַּעַם רִיח גִּן עֲדָן יַעֲקֹב אִיו גִּיוועזֵן דִּי נְשִׂמָה אִון דָּאָם שׁוִינְקִיִּים פֿון אָדָם הָרֵאשׁוֹן וַעֲנִין דָּאָה דִּיא קְלִיִּידֵר וַיִּוִּיִּין גִּיבְעַן אִוִּיךְ זֵי מִיר הָאָבִין דָּאָה גִּלְעָרִינֵט אִז דָּאָם שׁוִינְקִיִּים פֿון אָדָם הָרֵאשׁוֹן הָאֵם מוּטְמָאָה דָּאָם לִיבְטִיקִיִּים פֿון דֵּר זִון אִיו יַעֲקֹב דַּעַן אִוִּיךְ גִּיוועזֵן אִזוּ שִׁיין זָאָנֵט רִבִּי אֲלַעֲזַר דָּאָם אִיו גִּיוועזֵן אִיוִּיךְ אָדָם הָט גִּינֵבֵרֵט הָט קִיִּיעַר גִיט גִיבְעַנֵט קִינֵן אִין זֵיין צִינָה

פרשת תולדות

לא

אריין נאך מער ווי אין דר זון אָבֶר אז ער האָט דאָ גיזינדיגט איז
 טונקל גינארין ויין צורה אונ ויין הויך איז נאר גינארין הונדערט
 אילין • ווייטער זאגט ער גרויסי סודות פון דעם שוויקייט • אונ אז
 יצחק האָט גישמעקט דעם ריח האָט ער גיזעהן אז ער איז ראוי צו די
 ברכות אָבער ווען ער וואָלט נישט שמעקען וואָלט ער אים נישט
 גיבענמשט דרום שמיים ויח את ריח בגדי ויכרכו ער האָט גישמעקט
 דעם ריח פון וייני קליידר דרום האָט ער אים גיבענמשט ויאמר ראה ריח
 בני אמייל זאגן דס גייט אויף יצחק ער האָט דס גיזאגט • אונ אמײל
 זאגן ווען עס שמיים נישט ויאמר יצחק אונעם שמיים סתם • ויאמר גייט
 דס אויף דר שכניה די שכניה האָט גיזאגט זעה דער ריח פון מיין זון
 איז כריח שרה אזו וויא דער ריח פון דעם גן עדן ווס הייבט שרה דרום
 ויכרכו האָט ער אים גיבענמשט :

ויתן דר האלהים מסל השמים רבי אלעזר הייבט אן עס שמיים שיר המעלות
 אל ה' בצרחה די קראתי וגו' די שירה האָט גיזאגט וואָרום בשעת
 יצחק האָט גיזאגט צו יעקב גיזעהן אהער וועל איך דיה מאפין צו די
 ביקט עשו איז ער בשעת מעשה גיזוען אין אנדריסער צרה ער זאל
 אים גיט דר קענן דרום האָט ער מתפלל גיזוען צוא האָט אונ האָט
 גיזאגט בצרחה לי קראתי ויעניי איך האָב גירופין צו האָט אין מיין צרה
 אונ ער האָט מיר גיענטפּרט אונ איך בעט דיה ויזיא מיה מצייל ששפת
 שקר מלשון רמיה דס איז עשו דער נחש התקדמוני הען ער האָט מיט זיין
 רמאות דס הייבט לשון רמיה גבראכט קללות אוף דר וועלט מיט דעם
 ווס ער האָט אָדס הראשון אן גירעט צו איין עביהת • קום אונ זעה
 בשעת יצחק האָט גיזאגט צו עשו גיי אין פעלד אונ חאפ מיר איין
 חאפונג ווען ער וואָלט זאגן וויברנד וואָלט גיבונ גיזוען אָבֶר אז ער
 האָט גיזאגט למי ה' פר האָט וועל איך דיה פענמשין באותו שעה איז דר
 ציפּורט גינארין דר פסא הפכוד אונ האָט גיזאגט היינט וועט עשו דר
 נחש התקדמוני געפן אלי ברכות אונ יעקב ווס ער איז אָדס הראשון
 זאל בלייבן אזו באותו שעה איז גיקומין די שכניה מיט סיכא פר יעקב
 אונ אז יעקב איז אריין גיזאגן איז דער גן עדן אויך מיט אים אריין
 גיזאגן אונ אז עשו איז אריין גיזאגן איז דר גיהנם מיט אים אריין
 גיזאגן דרום שמיים ויהר יצחק הרדה גודיה ער האָט זיך זיער דער
 שראקן ער האָט נישט גיזיכט אז עשו איז אזו פיל אין דר טובאזה דרום
 האָט ער גיזאגט גס בירד יהיה איך האָב רעכט גיטאן ווס איך האָב
 גיבענמשט צוא יעקב וואָרום פון דיא מעג פון אָדס הראשון אן איז
 ראוי גיזוען אז יעקב זאל נעמן די ברכות פון עשו מיט רמאות מדה
 בגוד מדה וייל עשו איז גיזוען דער נחש התקדמוני וואָס ער
 האָט גורם גיזוען קללות מיט זיין שפת שקר ולשון רמיה אוף דעם
 נחש שמיים ויאבד קללה ותבואתו ולא הפך בכרחה ותרחק ממנו אונ ויידר שמיים
 ארוי אתה סכל הבהמה ומכר חית השדה אונ יעקב איז אדוים פון די קללות
 ווס אָדס הראשון איז גישאלטין גינארין אונ ויזיא זענין פאר קערט
 גינארין צוא ברכות דרום זאגט דוד המלך מיט רוח הקודש פה יחו
 לו ופה יסיף לו לשון רמיה דר נחש האָט מרמה גיזוען צו אָדס אונ האָט
 גיבראכט קללות אויף דר וועלט דר נאך איז גיקומן יעקב אונ האָט
 צו גיבונג די ברכות ווס ער האָט זיי ברארפּט האָבין אונ איר קללה
 איז איר גיבליבין ווס דר נחש עכט פילט ער אמעם פון ערר יחו לו
 האלהים מסל השמים ומשכני הארץ ער איז גיבענמשט גינארין פון אויבין
 זאג פון אונגין בחיור אחר קום אונ זעה בשעת דר נחש האָט גיבראכט

פרשת ויצא

ויצא יעקב ויסע בסוס רבי יצחק זאגט ער האָט באַגעניגט דעם הר
 המוריה וואָס דר נאך איז דארטין גישלאפן דאָס בית המקדש
 אונ ער האָט דארטן מתפלל גיזוען • רבי יהודה זאגט יעקב האָט נאך
 גיקאנט ווייטער גיין וואָרום עס איז גיזוען נאך גרוסער מאַג נאר מען
 האָט אים פון אונגן נישט גלאזט • רבי יוסי זאגט ער האָט דארטן מתפלל
 גיזוען וואָרום עס האָט אים ויער באַנג גיטאן נאך וואָס די בני עשו
 ציילן דס יאר נאך דר זון אונ וייני קינדד ציילן נאך דר לכנה וואָרום
 עשו איז דר עלטערער ברודר ער הייבט גרול ציילט ער צו דר זון
 ווס זי איז גרעסר אזו ווי עס שמיים את הסאור הגדול אונ יעקב ווערט
 אן גירופן קמן דרום ציילט ער וועדליג די לכנה דאָס זיא ווערט אן
 גירופן קמן ואת הסאור הקטן למשלת חליה דרום האָט אים באַנג גיטאן
 ווס הקב"ה האָט פיי אים צו גינאמן דיא מעלה פון דר זון דרום שמיים
 יילן שם כי בא השמש וילן איז פייטש קריגן ער האָט זיך מתרעם גיזוען
 כי בא השמש ווס הקב"ה האָט פיי אים צו גינאמן די מעלה פון דר זון אונ
 האָט דארטן אָפּ גיגעפן צוא עשו מיד הויכף יחם מאכני המקום האָט ער
 גינאמן דיא שמייתר פון צוא קאפן זיך מצער זיין אזו וויא משה האָט
 גיטאן אז ער האָט מלחמה גיזאלטין מיט עמלק שמיים יחסי אבן ויחסי
 תחתיו וישב עליה :

וידלום והנה סולם סובב ארצה רבי יצחק איז אמאל גיזעפן דער וייל איז
 דורך גיזאגן איין מענשט מיט צווייא קינדד זאגט איינר צו
 דעם אנדערן די וועלט וואָלט קיין קיום נישט גיזעהן ווען נישט דר ווינט
 אונ ער איז מלכה גרוסי סודות זאגט רבי יצחק אזעלכי פייגרי סודות
 זענן פיי אייך אונ איך זאל מיט אייך נישט גיין • זאגן זיי דו גייא דיר
 דיין וועג אונ מיר מונן גיין אין שטאט אריין אוף דר ברונה פון מיין

קינר

פרשת ויצא

וי היום ניט שווא שקד שומר העלפין ניט אלי שטארקי שוקרים :

וירא והנה באר בשדה רבי יהודה הייבט אן עם שטייט מסור לרוד בבהו
מסני אבשלום בנו איז דאך קשה אז איין זון יאנט נאך און וויל הרגנו
דארף מען דאך צו ווייגן ווארום הט ער גיוונגן נאר רוד המלך האט
גמיינט אז הקב"ה וועט אים שטראפן אוף יענר וועלט פו דעם חטא
פון בת שבע היינט אז ער הט גזעקן אז מען פצאלט אים אויף דר
וועלט האט ער זיך ויער גיפרייט . און ווידער ער האט גזעקן אז
גרעסערי פון אים זענן אויך אנמלאפן גיווארן פאר ויערי פיינט .
יעקב איז אנמלאפן פו זיין ברודר עשו אזו ווי עם שטייט ויבה עקב
שדה ארס כולשה איז אנמלאפן פו פרעה אזו וויא עם שטייט ויבה עקב
מסני פרעה נאך מער יעקב מיט משה זענען אליין אנמלאפן און מיט
דוד זענן אנמלאפן אלי גרוסי לייט און זענן גישמאנן פון אלי וייפן
צו הייטן אים דרום הט דוד גיוונגן שירה :

ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבא איז דאך קשה דאס ווייזט אום ווי איין
עזות ריידן אזעלכי רייד- נאר פונדאנן לערנן מיר אפ איר גרויס
פרומקייט דען זיא הט דס ניט גיזאנט איר שוועסטער רחל אין דיא
אונזן נאר זי איז אים אקעגן גאנגן און הט אים דס גיזאנט שטילר
הייט ער זאל דער פון אוך וויסן אז עם איז מיט דעם ווילן פון רחל
אזו ווי עם שטייט כי שכור שכחתי נאר זי הט מורא גהאט איר שוועסטער
רחל זאל ניט פו שעמט ווערן און ווידר ווייל איר גיזעקט איז פריד
גווען פו רחלס גזעלט דרום איז זיא גאנגן אנמקענן אים פדי רחל
זאל נאר ניט וויסן און זיא זאל ניט דארפן אריין גיין צוא רחל אין
גזעקט אריין . און ווידר לאה הט זיך גמראכט אפילו עם הייבט ניט
קיין עזות אים ארויס רופין פון רחלס גזעלט איז אפער ניט פדאי
אזעלכס טאן אנמקענן אישועסטער איבר די אלי זאכן האט זיא זיך
מקדים גווען אנמקענן גיין און זיא הט געזען אז דר עיקר השקמים
וועלן פון איר ארום קיפן און דרום הט זי ווי גלעבן געמיין על פי סודות
של חכמה רבי יומי זאנט ווי אזו הט זי גרויסט אז יעקב קומט אן נאר
דס אייזיל ווס יעקב הט דרוף גדימן הט אן גהאפן צו שרייען הט זי
דר קענט אז יעקב קומט אן דרום שטייט ששכר מסור גרס דר חמוד הט
גודס גווען זיא זאל אים ארום גיין אנמקענן און פון דער נאכט איז
גיבארן גיווארן ששכר כי שכור שכחתי אוך האב דיק גידונגן מיט דיא
דוראים פון מיין זון אוך האב איר גיגעבן איין סגולה צו קינד אבר
יעקב הט גיוואוסט אז קינד האבן איז נאר גיווענט אין מזל עלין
פון הקב"ה . און ווייטער זאנט רבי יהודה גרוסי סודות אוף דעם
פסוק מושיבי עקרת הבית אם הכניס שמחה דרום שטייט ויכור אלהים את רחל די

זכירה איז גווען פון השי' ניט פון די דודאים :
רבי יהודה אונ רבי חזקיה זענן גאנגן פון קפומקא קיין כוד זאנט רבי
יהודה לאמיר עומק זיין בתורה אזו ווי עם שטייט הבו גודל מלאהט
זאנט רבי חזקיה מיר זאכן זיין דריי וואלט רעכט גווען איינר וואלט
גיזאנט . און צווייא וואלטן צו גיהערט . זאנט רבי יהודה דאס איז
נאר ביי פענמשן ווייך אז איינר דר מאנט דעם שם בדארפן צווייא
ענטפערן זמן אזו וויא עם שטייט כי שם ה' אקרא אז אוך וועל דר מאנען
דעם שם הבו גודל מלאהט וואלט איר געבן איין גרוסקייט צו גאט אבר
ביי תורה אפילו צוויי לערנן גיבן זיא אוך איין גודל און איין שבח
פון דר תורה צו גאט זאנט רבי חזקיה מיר האבן גילערינט עם איז
פו האנגן איינזכירה קטובה אזו ווי עם שטייט ויכור אלהים את נח . ירכי

קינד איז רבי יצחק אוועק גאנגן און איז גיקומן פו רבי שמעון און
האט אים דר ציילט די גרוסי סודות פון זיי . זאנט רבי שמעון זייא
האבין רעכט גיזאנט די רייד זענן פון די איינקלעך פון רבי צדוק חלסא
דרום הט מען אים גירופן חלסא דס הייסט שלאפיקייט ווייל ער האט
גיפאסט פערציג יאר אז ירושלים זאל ניט חרוב ווערען ער האט
מפורש גווען אויף אימליכר זאך פון דער תורה גרויסע סודות און
האט מוסר גווען צו דיא קינד . איין אקליינר צייט ארום האט רבי
יצחק ווידר פגעניט דעם מענמשן מיט איין זון הט ער אים גפרענט
וויא איז דער אנדערר האט ער אים גיזאנט אוך האב אים חתונה
גימאכט איז ער גיבליבן אין שטאט ביי זיין שווער . ווי ער הט אים
דר קאנט זאנט ער צו אים פו ווס האסטו מיה ניט גיבעטן אוף דר
חתונה האט ער אים גיזאנט דא שווער אוך אז אוך האב דיק ניט
גיבעטן אויף דער חתונה איבר דרייא מענים איינט אוך האב דאך
דיק ניט גיקאנט טאמער ביסטו איין גרויסער מענמשן וועל אוך דיר
ניט קאנן אן טאן פבוד אזו ווי מען דארף און דס אנדרי מיר זענן
גווען איילינדיג אין וועג האב אוך דיק ניט גיוואלט ממריח זיין און
דס דרייט פדי דו זאלסט ניט פו שעמט ווערן ווארום ביי אונז איז
דר מנהג דר וואס עסט אויף סעודת חרן וכזה ניט ער זייא מתנות
מאמור האסטו ניט קיין געלט וואסטו דאך פאר שעמט גיווארן .
האב אוך אים גיזאנט חקב"ה זאל דיק אזו דן זיין למובה . פרעג אוך
אים וויא אזו איז זיין נאמן זאנט ער צדוק וואס עם הייסט דר קליינר
צדוק אין דר צייט האב אוך פון אים גיקערניט דרייצען סודות אין
דר תורה און דרייא סודות האב אוך גערעניט פון זייני זון דעם סוד
פון גבוהא אין דעם סוד פון חלום און וואס איז דער חילוק צווישען
גבוהא אדר חלום און פו ווס איין גבוהא איז נאר אויף איר ארמ ווי
אהין זיא גיהערט אבר דער חלום איז אויף דער גאנצער וועלט צוא
אימליכן נאך זיין מדריגה אזו ווי עם שטייט ויהלום והנה סולם מוצב ארצה
הט ער דרויף גיזאנט גרוסי סודות :

אם יהיה אלהים עמךי פרענט רבי יהודה אמער הקב"ה הט גיזאנט צוא
יעקב אזו פיל הבטחות אונ ער זאנט אויב הקב"ה וועט זיין מיט
מיר פלשוט ספק נאר ווייל עם איז גווען איין חלום ווס דר שטיינר
איז פון אים עם זאל זיין אביסל אמת און אביסל שקר דרום האט
ער גיזאנט אז עם וועט מקיים ווערן וועל אוך וויסן אז עם איז אמת
רבי חייא מיט רבי חזקיה זענען גיזעסן אונטער איין בוים איז רבי
חייא אנמשלאפן גיווארן הט ער גיזעקן צו אלהו זאנט אים אלהו
פון אייער תורה לייכט דס גאנצע פעלד און אצונד בין אוך גיקומען
דיר זאגן אז ירושלים וועט באד חרוב ווערן מיט אלי ערטר פון
די חכמים אצונד האט מען גיגעבן רשות צו דעם ס"ס ער זאל חרוב
מאנן ירושלים מיט אלי שטארקי פון דר וועלט דרום בין אוך גיקומן
צו די חכמים מודיע זיין אז מען הערט אוף צו לערנן גייט אוועק דס
לעבן פון דר וועלט דרום זאלט איר מיט אייער לערנן דר לענגערין
די יארין פון ירושלים דען די תורה איז איין עץ חיים ווען די חכמים
לערנן הט דר ס"ס קיין שליטה ניט דרום שטייט הקול קול יעקב דס איז
די תורה ווס זיא הייסט קול יעקב אבר ווען זיי לערנן ניט איז שולט
והרים זי עשו דער ווייל הט זיך רבי חייא אויף גיחאפט און דר ציילט
דס די חכמים . זאנן די חכמים דס ווייסט אימליכר אזו שטייט אם ה'
לא ישמר עיי קיינט קען די תורה ווס זיא הייסט מיט דעם שם יהיה אז

אלהים

אלהים את כרתו אונ איין פקידה למוכה מקור פקדתי אתכם אונ ויידער איז פאר האנדן איין זכירה לרעה ויזכו כי בשר המה און איין פקידה לרעה ופקדתי בשכם פשעם עם איז סודות עליונים די זכירה ופקידה למוכה איז מצד הקב"ה אונ דיא זכירה ופקידה לרעה איז מצד אלהים אחרים איינס אנטקעגן דעם אנדרן אונ איינס דר היפוך פון דעם אנדרן וואל צו דעם ווס זיין חלק איז אין דר קדושה אונ גיש אין דר מומאה חס ושלום אונ האלט מלחמה אנטקעגן דר מומאה ער זאל זי בייא קומן אזו וויא יעקב המ גמאן תחבולות ער זאל שלום זיין און דעם פת פון עשו פריער מיט דר בכורה דר נאך מיט דר ברכה וואל צו די צדיקים וואס זיי ווערן ניצול פון דר מומאה אונ זענן מושל אויף אירי קום אונ זעה אז איין מענטש איז מתפלל זאל ער גיש זאגן זכרי וספי ווארום עם איז פר האנדן איין זכירה ופקידה לרעה וועלן די מקמרגים נעמן זייני הייד אונ וועלן קארטן דר מאגן זייני חטאים אונ דורך דעם קעגן זיי אים מויק זיין גיערמט אז ער איז אנרויסער צדיק ווס מען קען נאר און אים גיש גיפן קיין חטאים אזו ווי ערדיא המ גואגט זכרה די אלהי לטובה דרום אז אומענטש איז מתפלל זאל ער זיך פולל זיין בלשון רבים אזו ווי אלישע המ גואגט צו שונמית אום ראש השנה היש לך דובר אל המלך מאמר האקמו עפים צוא היידן אונ בעמן צו דעם מלך עולם דם איז השירה וועל איה פאר דיר מתפלל זיין המ זי אים גענערמט בתוך עמי אנכי יושבת איה וויל גיש דוא זאלסט פר מיר אליין בעמן אונ מיה דר מאגן דען מען וועט און מיר מזכיר זיין מיני עבירות נאר איה וויל זיין צווישן מיין פאלק וועט מען און מיר גיש מזכיר זיין מיני עבירות :

וועג אונ המ גיש זוכה גווען און צו ציהען איר זון בגמין אונ זי איז מיט אים גיש גווען אפילו איין שעה און דר וועלט וויל זי המ איר פאמר מצער גווען :

יעקב הלך לרחוב ויפגעו בו מלאכי אלהים רבי אבא הייבט אן עם שמיים זכרי וזכרה ברא אותם קום אונ זעה וויא אזו מען ברארף צוא לערנן תורה ווי צו די מענטשן ווס לערנן גיש קיין תורה זייא האבן פאר שטאפט היערצן אונ פר שטאפט אונן דיא תורה שרייט פאר וויא לכו לחמו בלחמי ושתו ביון מסכתי די תורה שרייט מען זאל לערנן תורה בגגלה ובגסתר זיא איז גיליבן צו ברויט אונ זיין אונ קיינר איז גיש משגיח און איר קום אונ זעה אין דעם פסיק איז דא גרוסי סודות אונ דער פשוטר פשט איז און גוש ווארום וויל אדם הראשון מיט חנה זענן גווען כוונת אחר דרום שמיים ויכר אותם אלהים הקב"ה המ וויא גענעמט וויל קארטן וויא עם איז גיש דא קיין נקר וזכרה איז גיש שורה די ברכה קום אונ זעה אז יעקב איז גגאנגן קיין תרן איז עת גווען אן איין ווייב דרום אז ער המ מתפלל גווען המ מען אים גיש גענערמט נאר דורך איין הלום און היינט אז ער המ שון גהאט ווייבר אונ די שבטים שמיים שון ויפגעו בו מלאכי אלהים זיי האבן אים געעמט דען דורך יעקב מיט זייני שבטים האבן אלי חילות של מעלה גהאט שפע אונ ויידר פריער איז די שכניה נתגלה גמארן צו אים נאר איי חלום און אז ער המ שון גהאט די ווייבר איז זי נתגלה גמארן צוא אים אין מיטן טאג כסודות העני אונ יעקב המ די מלאכים דער קעגן וויל ער המ זיי דענסט מאר גווען אונ דרום המ ער זיי גרובן סתני דם איז לשון מחנות וויל ער המ זיי גווען אין דער נידריג מתקנה אונ אין דר הוכר כדריגה נאך ווס האבן וויא זיך בוויזן צו אים אונ ווס האבן זיי פון אים געפען אלא זיי האבן גווארט אז בגמין זאי גמארן ווערן דען וועלן זיי שון זיין די גאנצי מרפבה צוא דר שכניד למשה אזו ווי זיי זענן איין מרפבה למעלה ווארום יעקב מיט זייני צוועלף שבטים זענן אזו ווי אין דר צאל פון אחי ווס איז למעלה אזו וויא עם שמיים ושב יעקב ושבס ושאנן וזמן סתרי ער וועט בטוח זיין אונ קיינר וועט אים גיש קעגן דר שרעקן וויידי די שכניה מוט און וויא רגען ווי למעלה און דר מרפבה עליונה :

פרשת וישלח

וישלח יעקב מאכים רבי יהודה הייבט אן עם שמיים (תהלים צא) כי מלאכי יצוה לך לשמך בכל דרכי וויא באלד דער מענטש ווערט גמארן קומט צוא אים דר יצר הרע ער זאל אלי כאל מקמרג זיין און אים אזו ווי עם שמיים לסתת הסאת רובץ דם איז דר יצר הרע אונ דער יצר טוב קומט ערשט צו דרייצעהן יאר דענסט מאל זענן בידי אים דר יצר טוב גיש פון דר רעכטר זייט אונ דר יצר הרע ביי דר לינגט זייט וויי דר מענטש זיין ערליך איז דר יצר הרע כפוף אונטר אים אונ דר יצר טוב איז שוין שלום און דעם יצר הרע אונ די בידי זענן אן גבריית צוא הימין אים אין אלי זייני וועגן אזו וויא עם שמיים מלאכי יצוה לך לשמך בכל דרכי רבי אלעזר המ דעם פסיק מפורש גווען און יעקב הקב"ה המ אים אן גבריית מלאכים אונ שמירות דען ער איז גקומן גאגן מיט די שבטים א ווי עם גיהער צו זיין אזו ווי דכ גלייבן פון דער מרפבה עליונה דרום שמיים יעקב הלך לרחוב ויפגעו בו מלאכי אלהים ווי באלד ער איז ניצול גמארן פון לבן אונ המ זיך פורש

וענן גווען איין עבודה פוככים אונ פאר וואס הייסן זיי תרפים ווארום תורה איז מייטש איין לשון בויון דרום האט רחל זיך געעמט און זיי אונ לבן המ גואגט לסת גנבת את אלהי אונ לבן איז גווען אנרוסר מלשה ער המ דורך זיי גוויסט ווס ער המ גווארט רבי יהודה זאגט זיי זענן גמאכט גמארן אין איין געזעטר צייט אונ דר בעל מלאכה ווס מאכט עם מוז וויסן ווערקי שעה עם צו מאכן אונ אין וועלכי גיש דרום הייסט עם תרפים דם איז לשון היסה יוד לאז אפ דיני הענט עם איז היינט גיש די צייט צו מאכן אונ דיא תרפים היידן תמיד אונ גיבן עצות צום מענטשן און שלעכץ דרום המ כחל מורא גהאט זיי זאגן גיש געבין שלעכטי עצות צו לבן שלעכץ מאן צוא יעקב דרום המ זיא זיך געעמט און זיי האבן וויא שון גיש גקאנט היידן דרום המ לבן דריי טאג גיש גוואוסט אז יעקב איז אנטלאפן דרום שמיים ויוד לכו ביום השלישי כי ברח יעקב רבי יהודה זאגט לבן המ זיך אן גבריית מיט צווייא זאכין אנטקעגן יעקב איינס מיט גרום בישוף אונ דאס אנדרי מיט פלי זיין ער זאל אים אים ברענגן פון דער וועלט דרום שמיים ארמי אוכר אבי אונ אז הקב"ה המ דם געעהן המ ער אים גואגט השמר לך מדרך עם יעקב סטוב ער רע אונ לבן המ גואגט יש דאר זיי איה האב בפח דיר שלעכץ צו מאן וויל ער המ זיך פר זיכרמ אין זיין פלשה קום אונ זעה לבן איז גגאנגן אין איין טאג ווס יעקב איז גגאנגן אין זיבן טעג וויל ער המ צו יעקב גוואלט הרנגן פר דעם וואס ער איז אנטלאפן אונ פר דעם ווס ער המ צו גנומן די תרפים אונ האמשי רחל המ דאך מתכוון גווען צו גומין בדי ער זאל זיי גיש דינען פון דעם וועגן איז זיא גשטרעפט גמארן אונ איז גשטארבן און דעם

ער זאל מורא האבען און זאל מתפלל זיין צוא הקב"ה דען הקב"ה גלומט צו די תפלות הצדיקים און ווערט גקריינט מיט זייערי תפלות דר מלאך סניד נעכט אלי תפלות פון די ישראל און מאכט אקרין צו הקב"ה נאר עם איי דאך קשה יעקב הט גהאט אזו פיר מלאכים מיט זיך און הט פארט מורא גהאט פו עשו נאר די צדיקים ויילין זיך גיט סוכה זיין אוף איין גס נאר זיי מוען תפלה צוא הקב"ה רבי יהודה הייבט אן עם שמיים אשרי אדם מסחד תמיד וואל צו די ישראל דם הקב"ה הט זיי גנעבן די תורה של אמת דען דורך דעם זענן זיי זוכה לחיי עולמים דען דר ווס איז איז עופק בתורה ציהא הקב"ה אוף אים חיים עליונים און פרענגט אים לחיי עולם הבא אזוי וויא דער פסוק זאגט (דברים ל"ו) כי הוה הייך ואיך יסד ובכרונה תאריכו ישו זי גיט אים חיים בעולם הוה ובעולם הבא רבי אלעזר זאגט ווער עם איז דא עופק איין דר תורה איז זיין מוים גיט דורך דעם יצר הרע ווס ער איז דר נחש איין דר מלאך הנותן . נאר זיין מוט איז בנשיקה אזו ווי יעקב אבינו אזו ווי עם שמיים ישקנו משיקות פו דם הייסט דורך גאט אזוי ווי עם שמיים ביי אחרן יסת על פו דם איז לשון בהעפסן עם בהעפס זיך דם נפש איין דעם שורש ווס ער הט למעלה דרום די צדיקים ווס זענן עופק בתורה אז זיי שטארבן איז זייער גוף גיט מסמא און זיזא זענן סהור . אזו ווי די רגנים האבן אמאר געזען אלדו איז גשמאן אוף איין בית הקברות האבן זיי צו אים גזאגט דר האר איז דאך איין בזהן פארקסט דאך דא גיט שמיין הט ער צוא ווי גזאגט דיא צדיקים זענן גיט מסמא אז זיי שטארבן . אוף האבן מיר גלערינט אז רבי איז גישטארבן איז גיט גיטארן די כהונה דם הייסט אפילו כהנים גאבן זיך גימענט מתעסק זיין מיט אים ווייל קיין מוכאח הט אויף אים גיט גיזאגט כפל שכן יעקב ער איז גווען דר עין החיים נאך ווס הט ער זיך גיפארקטן און ווידר איז קשה השירה הט דאך אים גזאגט והנה אנכי עמך ושמתוך בכל אשר הלך און ווידר איז קשה ער הט דאך ביי זיך גהאט דיא חילות ומלאכים הקרושים אלא יעקב האט זיך גיט גיזאלט סוכה זיין אוף קיין גס ווארום ער הט גמיינט ער איז גיט ראוי צוא קיין גס ווייל ער הט גיט מקיים גווען קיין ביבד אב ואם און האט גיט עופק גווען איין דער תורה און הט גנעבן גיזיזא שוועסער און האמשי מיט דעם אמת הט ער דאך היילה גיט גינדיקט אזו וויא אונזר חכמים פו געמפן דם . פון דעסט וועגן פדארף זיך אמענטש תמיד פארקטן פאר השירה אזו ווי דר פסוק זאגט אשרי אדם סהור תמיד קום און זעה די תפלות פון די אבות זענן דר קיום פון דר וועלט און אלי בענטשן לעבן דורך זיי און עם ווערט קיין מאל גיט פו געסין דר זכות פון די אבות . אוף ווען די ישראל זענן איין איין צרה זעהט הקב"ה איין דר צורה פון יעקב ווס זיי איז אויבן אים גיקריצט איין פסא הכבוד און דורך דעם הט ער רחמנות אוף דר וועלט אזו וויא דער פסוק זאגט וזכרתיו את בריתי יעקב . יעקב איז גווען דם שגקייט פון אדם הראשון ווס אוף אים שמיים כולם אלהים עשה את האדם דער וואס האט גיזעהן צו יעקב הט ער גזעהן די אפסלויח המאירה . רבי יהודה זאגט איך האב גיזעהט אז דר ווס זעהט איין חלום יעקב אום גצירט מיט זייני מלבושים איז אסימן אז מען האט אים מוסיף גווען חיים רבי שמעון זאגט מיר האבין שון לאנג גזאגט אז איידער דוד המלך איז געזאפן גווארן הט ער נאר קיין לעבן גיט גהאט אוף דר וועלט ער זאגט נאר גיבארן גווארן און וואלט תיכף גישטארבן האט אדם

הראשון אים גשענקט פון זייני יארן זיבעציג יאר דען אדם הראשון באראפט לעבן מוויזנט יאר הט ער נאר גלעבט ניין הונדערט דרייסיג יאר דרום זאגט דער פסוק חיים שאל מסך נתת לו אונד ימים ימי דאס גייט אויף דוד המלך . דען אז הקב"ה האט פשאפן דר גן עדן און הט אריין גיבראכט דיא נשמה פון דוד הט ער גיזעהט אז דוד הט קיין חיים גיט אויף עולם הזה און האט אים אזו בשא חיים פיו השירה הט פשאפן צו אדם הראשון הט ער גזאגט דוד דאך מיין קיום גוארום אדם מאכט אדם דוד משה דרום הט ער גיזעהן פון זייני יארן דען זיי זענן בידי איין שורש און אז אדם היי גינדיקט האבן די אבות אים גמוזט שענקן יארן . אכרדעס הא פדארפט לעבן הונדערט מיט אכציג יאר הט ער אים גשענקט פו יאר יעקב הט אזו פיל פדארפט לעבן הט ער נאר גלעבט הונדערט זיבן און פערציג יאר און ניין און צוואנציג יאר הט ער אים גשענקט יוסף הט פדארפט לעבן אזוי פיל וויא יעקב האט ער נאר גלעבט הונדערט מיט צעהן יאר האט ער אים גילאזט זיבן און דרייסיג יאר מרעפט דם אן זיבעציג יאר נאר יצחק הט אים גיט גלאזין קיין יארן ווייל ער איז גיט גווען פון דעם אדם פון חיים אבר די אבות איז גווען זייער אחיזה איין דעם אדם פון חיים דרום האבן זיי אים גנעבן חיים קום און זעה די תפלה פון יעקב הט אים גהאלפן אז ער זאל נוצן ווערן פון עשו זיין זכות האט ער גיט גיזאלט אפ גיזען ער האט א גלאזט צו זייני קינדער און יעקב הט זיי צו טיילט אוף צוויי כחנות ויסם את השפחות ואת ירידה ראשונה די שפחות מיט זייערי קינדער הט גשטעלט צום ערשטן און הט גזאגט אים יבא עש אז עשו וועט קובן זיי און וועט זיי שלאגן וועלן האמשי דיא איבר גי אנמלפן איין דא קשה ווי אזו הט דם יעקב גטאן ער זאל שטעלן צום ערשטן די שפחות פדי מציל זיין די איבריגי אלא יעקב האט גזעהן אז די שכינה הט זיך אפ גטאן פון אהל חתל און פון אהל לאה און הא גראט אויף די בני השפחות האט ער גזאגט איך זעה אז זיזא זע גיהיט פון השירה דרום הט ער זיי גשטעלט צום ערשטן איין דר גיט הט ער אן גהובן מתפלל זיין און הט אזו גיזאגט אלוהי אבי אברהם ואבי יצחק וכו' כחנותי מכל הדסים יעקב הט גזאגט אלץ ווס די האכט מס צוא גזאגט איז נאר גווען אוף איין תנאי און איך בין גביענט פו זכות דען אלץ ווס די האכט מיט מיר גישאן ביי אהער איז גיאר גווען פון דייעט וועגן איך בין דעם ירחן אריבך לייך און היינט בין אי צוויי כחנות ביו אהער הט ער מסדר גווען דעם שבת פון הקב"ה דר נאך הט ער אן גהובן צו בעטן השלמי נא מיר אחי מיר עשו פון דא לערנין מיר אפ אז אמענטש וויל מתפלל זיין פאר הקב"ה אויף זי פדערפניש זאל ער פריער זאגן דעם שבת פון הקב"ה און דר נא זאל ער בעטן פון זיינט וועגן אזו וויא יעקב הט גטאן . אוף לער מיר אפ פון יעקב אז אמענטש נאר ארום זאגן זיין בקשה דעסט ווי יעקב הט גזאגט הצילי נא און אז די וועסט מיר זאגן איך האב דר שון מציל גווען פון רבן זאג איך דיר מיד אחי און אוב די וועסט מיין אנדריי כרובים זאג איך דיר מיד עשו און פו ווס בעט איך דיר מיד אבי אהרן ווארום איך פארקט מיד זייער פו אים דרום גהער מען גי פתח מתפלל זיין נאר רעכט צרום רייזן ווייל די מלאכים זענן מקבל די תפלות קעגן משנה זיין פתחת קמרון אבער אז ער ווע מפורש זיין די תפלה וועלן זיי שון גיט קעגן כשנה זיין :

פרשת וישתה

בְּרִכּוֹת אֶבֶר וְעַן דַּעַר שֶׁר וְיֹאֵלֶם נִישׁ קִיין שְׁלוֹם מֵאֵבֶן וְיֹאֵלֶם עֲשֵׂי
אוֹיֵךְ קִיין שְׁלוֹם נִישׁ גִּימְאָכְט וְיֹאֵרֹם אַלְץ דִּיגְג גִּינְעֵנְט זִיךְ נָאָר אִין
דִּי שְׂרִים שֶׁל מַעֲלָה :

וְהוּא עֵבֶר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּ אֲרֻצָּה רַבִּי אֶלְעָזָר זָאָגְט עִם שְׂמִימִים לֹא תִשְׁתַּחֲוּ
לֹאֵל אַחֵר כִּי ה' קָנָא שְׂמוֹ יַעֲקֹב אִין דָּאָךְ גִּינְעֵנְט דַּעַר אִיִּם דַּעַר
וְיִירָמֵד אֹנֵךְ דֵּר בַּעֲסָטֵר פֿון דִּי אַבּוֹת וְיִי קֹמֵט דָּם עַד זָאָל זִיךְ בּוֹקֵן
צוֹא דַעַם רָשָׁע וְנֹאֵם עַד אִיז גִּינְעֵנְט בַּאֲהַעֲפֵט אִין אִיין אֵל אַחֵר
אֹנֵךְ דֵּר הוּם בּוֹקֵט זִיךְ צו אִים אִיז גִּלְיִיךְ וְיִי עַד בּוֹקֵט זִיךְ חֲלִילָה לֹאֵל
אַחֵר וְעַסְמוֹ וְעֵלְזִין זָאָגְט תַּעֲלֵא בַעֲדֵיהָ סְגִיד לִיה דָּם הֵיִסְט אִיין בּוֹקֵט
אִין דֵּר צִיִּט וְעֵנְט עַד אִיז אִיין מַקֵּךְ מִזֵּן מַעַן זִיךְ צו אִים בּוֹקֵן עִם אִיז
דָּאָךְ אֶבֶר נִישׁ גִּלְיִיךְ דֵּר בּוֹקֵט אִיז נִישׁ קִיין אֵל אַחֵר אֶבֶר צו אִיין אֵל
אַחֵר מֵאֵן מַעַן זִיךְ דָּאָךְ נִישׁ בּוֹקֵן מַעַן נִישׁ דָּאָךְ חֲלִילָה אִיין כַּח אִין
דַּעַר מִזְמוֹנָה • נָאָר קוֹם אֹנֵךְ זַעֲדָה דוֹד הַמֶּלֶךְ הָאֵם גִּינְעֵנְט צוֹא נְבָל
הַכְּרִמְלִי עַד אִיז גִּינְעֵנְט אִיין רָשָׁע וְאַמְרַתָּם כֹּה לֹחִי וְאַתָּה שְׁלוֹם וְכִיחַךְ שְׁלוֹם אִין
דָּאָךְ אוֹיֵךְ דִּיאַ קִשְׂיָא וְיִיא גִינְעֵנְט זִיךְ דוֹד הַמֶּלֶךְ זָאָל אִים זָאָגְט וְאַתָּה
שְׁלוֹם מִיר הָאֵבֶן דָּאָךְ גִּילְעֵרִינְט אִז מַעַן מָאָר נִישׁ קִיין רָשָׁע שְׁרוֹם
נַעֲבִין אֹנֵךְ נְבָל אִיז דָּאָךְ גִּינְעֵנְט אִיין רָשָׁע נָאָר דוֹד הָאֵם גִּינְעֵנְט דַּעַם
פְּסוּק צו הַקְּבִי'ה וְאַמְרַתָּם כֹּה לֹחִי מִיִּינְט עַד צו דַּעַם חֵי עוֹלָמִים הַקְּבִי'ה וְזִם
לַעֲבֹט אִיִּבִיב אֹנֵךְ נְבָל הָאֵם גִּימְיִנְט אִז עַד זָאָגְט דָּם צו אִים בִּי יַעֲקֹב
שְׂמִימִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמַּסָּה אִז יַעֲקֹב אִיז שְׂרָאָה גִינְעֵנְט הָאֵם עַד זִיךְ
גִּיבּוֹקֵט הָאֵם יוֹסֵף גִּימְיִנְט עַד בּוֹקֵט זִיךְ צו אִים אֹנֵךְ דֵּר אַבִּית שְׂמִימִים
דָּאָךְ עַל רֹאשׁ הַמַּסָּה מִיִּינְט מַעַן דִּיאַ שְׂכִינָה אִז דָּא אוֹיֵךְ שְׂמִימִים וְהוּא
עֵבֶר לִפְנֵיהֶם • הוּא • מִיִּינְט מַעַן דִּי שְׂכִינָה אִיז גִּינְעֵנְט פֿר אִים אִז וְיִיא
עִם שְׂמִימִים הוּא עֲשֵׂי הָאֵם זִיךְ יַעֲקֹב נָאָר גִּיבּוֹקֵט צו דַּעַר שְׂכִינָה יִבִּין
מִזֵּל דְרוֹם שְׂמִימִים נִישׁ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לַעֲשֵׂי גִינְעֵנְט עִם שְׂמִימִים עַד בִּשְׁחוֹ עַד אַחֵר
עַד הָאֵם מַעַר קִיין כְּבוֹד נִישׁ גִּינְעֵנְט נָאָר צו הַמְּבִי'ה וְהוּא צוֹא דִיא
צִדִּיקִים וְיֹאֵם וְיִיעָרִי מַעֲשִׂים וְעֵנְט נָאָר לְכַבּוֹד הַשִּׁית נִישׁ אֶפְ קַעֲרִין
חֲלִילָה פֿון זִיין וְעֵנְט :

פרשת וישב

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ סוּרִי אֵבֶן בְּאֶרֶץ כְּנַעַן רַבִּי חֵיָא זָאָגְט עִם שְׂמִימִים רִבּוֹת רַעוּת
צִדִּיק וּמְכֹלֵם יִצְחָק ה' קוֹם אֹנֵךְ זַעֲדָה וְיִי פִיל מְקַבְּרִינִים דֵּר מַעֲנִישׁ
הָאֵם זִינְט עַד בּוֹקֵט אוֹיֵךְ דֵּר וְעֵלְמִס וְיִי בַאֲדָה עַד וְעֵרֵט נָאָר גִּיבְאָרִין
קֹמֵט שׁוֹיין דַּעַר יִצְרָר הָרַע אֹנֵךְ בַּרְעֵנְט אִין אִים עַד אִיז עֵרֵט פֿון אִיין
בְּהֵמָה וְיֹאֵרֹם אִיין בְּהֵמָה אִז זִי וְעֵרֵט גִּיבְאָרִין אִיז אִיר מַבַּע זִי זָאָל
אֲנִשְׁלֹפִין פֿאַר פֿייעַר אֹנֵךְ הִיט זִיךְ דַּעַר פֿון אֹנֵךְ אִיין קִינֵד אִיז דַּעַר
שְׂמִימִים לֹפֵט אִין פֿייעַר אַרִיין וְיֹאֵרֹם עִם אִיז אַלְץ אֶבֶר דַּעַם יִצְהָרִד
וְיֹאֵם אִין אִים אִיז קַעֲרֵט אֹם אִים צו בִּיזִין אִז וְיִי עִם שְׂמִימִים מִזֵּן יִל
מִסְכֵּן וְהִכָּה דָּם אִיז דֵּר יִצְרָר מִזֵּן וְיֹאֵם עַד קֹמֵט עֲרֵשֶׁט צו דַּעַם מַעֲנִישׁ
צו דֵּר צִיִּצְעֵקֵן יֹאֵר דְרוֹם הֵיִסְט עַד יִל אִיין יוֹגֵג קִינֵד אִיז בַּעֲסָר מִסְלֵו
זִק וּמְסֵל מִיִּינְט מַעַן דַּעַם יִצְרָר הָרַע עַד קֹמֵט צוֹא דַּעַם מַעֲנִישׁ תִּיבָה
וְיִי עַד וְעֵרֵט גִּיבְאָרִין דְרוֹם הֵיִסְט עַד אִיין אֶלְמֵר אֹנֵךְ עַד וְיִיִּסְט נִישׁ
וְיִי אִז זִיךְ צו פִּירִין אִז הָאֵם שְׂלֵמָה הַמֶּלֶךְ גִּינְעֵנְט כִּסֵּל מְחֻשֵׁד הוּלֵד דֵּר
יִצְרָר הָרַע קֹמֵט אִרוֹם פֿון דַּעַם עֲרֵשֶׁט חוֹשֶׁף עַד הָאֵם נָאָר נִישׁ גִּינְעֵנְט
קִיין רִיכְטִיקִים קוֹם אֹנֵךְ דְרוֹם קֹמֵט עַד פֿרייעַר צו דַּעַם מַעֲנִישׁ
כְּדֵי עַד זָאָל מִישׁ אִים גִּינְעֵנְט וְעֵרֵט אִין עַד זָאָל אִים גִּלְיִיבִין דַּעַם
נָאָךְ אִז דַּעַר יִצְרָר מִזֵּן בּוֹקֵט אִין קַעַן עַד אִים שׁוֹיין נִישׁ גִּלְיִיבִין עַד אִיז

בְּכֹחַ מִישׁ עִסוֹ עַד עֵלּוֹת הַשַּׁחַד רַבִּי שְׁמַעוֹן זָאָגְט אֲמַעֲנִישׁ אִיז דָּאָךְ נָאָר
פֿלִיִּישׁ אֹנֵךְ בְּכוֹחַ וְיִי קַעַן עַד זִיךְ רֵאגְלִין מִישׁ אֲמַלְאָךְ וְזִם עַד
נָאָר רִוַח אֹנֵךְ אִשׁ אִז וְיִי עִם שְׂמִימִים עוֹשֵׂה מְלֹאכֵי רִוּחוֹת מְשַׁחֲרֵי אִשׁ לִוְחִים
א פֿון דֵּר אִיין לַעֲרֵן מִיר אֶפְ אִז דִּיא מְלֹאכִים קֹמֵן אוֹף דֵּר וְעֵלְמִס
יִתֵּן וְיִי זִיךְ אוֹף אִין אִיין גוֹף פֿון דֵּר וְעֵלְמִס אִז אוֹף בִּי דִי מְלֹאכִים
וְעֵנְט גִּבּוֹמֵן צו אַכְרֵהֶם אִבִּינו שְׂמִימִים וַיִּאֲכֹלוּ וְיִי הַאֵבֶן גִּנְעֵנְט כְּדֵי וְיִי
אִין נִישׁ מְשֻׁנָּה וְיִין פֿון דַּעַם מְנַהֵג פֿון דַּעַר וְעֵלְמִס אִז אוֹף מְשֻׁנָּה
נִישׁ אִז עַד אִיז גִּבּוֹמֵן אוֹף דַּעַם הֵיִמֵּל שְׂמִימִים לֹחֵם לֹא אֲכַל וְיִיִּם לֹא שְׁתָּה
הָאֵם אִלִּי פֿעֲרִיצִיג מַעַן נִישׁ גִּנְעֵנְט כְּדֵי עַד זָאָל נִישׁ מְשֻׁנָּה וְיִין פֿון
א מְנַהֵג פֿון יַעֲנֵר וְעֵלְמִס אִז אוֹף דֵּר מְלֹאךְ הָאֵם זִיךְ אִין גִּבּוֹמֵן אִין
א גוֹף פֿון דֵּר וְעֵלְמִס דְרוֹם הָאֵם יַעֲקֹב זִיךְ גִּינְעֵנְט מִישׁ אִים רֵאגְלִין
א עַד אִיז גִּינְעֵנְט דַּעַר שֶׁר פֿון עֲשֵׂי דְרוֹם הָאֵם עַד זִיךְ גִּשְׁמֵאֲרֵקֵט
מְקַעֲנֵן יַעֲקֹב דִּי גִנְעֵנְט נֹאכְט אֹנֵךְ אִז עִם אִיז גִּבּוֹמֵן אִין דֵּר פֿרייא
וְיִין כַּח שְׂלֵאָף גוֹאֲרִין וְיִיִּל וְיִין כַּח אִיז נָאָר בִּי נֹאכְט אֹנֵךְ דֵּר כַּח
יַעֲקֹב אִיז גוֹאֲרִין גִּשְׁמֵאֲרֵקֵט וְיִיִּל וְיִין כַּח אִיז נָאָר בִּי מֵאָן אִז
דֵּר פְּסוּק זָאָגְט מִשָּׂא דוֹמָה אִיז קוֹרָא מְשַׁעֲרֵר שׁוֹמֵר מִה מְלִילָה דָּם מִיִּינְט מַעַן
וְיִי וְזִם עַד הֵיִסְט שְׁעִיר אִיז וְיִין כַּח בִּיִּיא נֹאכְט דְרוֹם הָאֵם דֵּר שֶׁר
זָאָגְט צו יַעֲקֹב שְׁלַחֲנִי כִי עֵלָה הַשַּׁחַד אֹנֵךְ יַעֲקֹב הָאֵם אִים גִּינְעֵנְט זִיךְ וְעֵר
הָאֵם נִישׁ אֲוֵעֵק שְׁקִיין כִּי אִם בְּרַכְתֵּנִי עִם וְיֹאֵרֹם בְּדִארְפֵּי שְׂמִימִים תִּכְרַכֵּנִי
לֵאמֹר דִּי מִיִּינְט גִּינְעֵנְט דִּי זָאָלְמִט מִיךְ פֿעֲנִישׁ וְזִם שְׂמִימִים בְּרַכְתֵּנִי דָּם
וְיִי מִיִּינְט דִּי הָאֵם מִיךְ שׁוֹן גִּבְעֵנְטִישׁ אִלֵּא יַעֲקֹב הָאֵם צוֹא אִים
זָאָגְט דִּי זָאָלְמִט מְסַפִּים וְיִין אוֹף דִּי בְּרִכּוֹת וְזִם מִיִּין פֿאַמֵּר הָאֵם מִיךְ
פֿעֲנִישׁ אֹנֵךְ דִּי זָאָלְמִט נִישׁ מְקַבְּרִין זִיין אוֹף וְיִי דְרוֹם הָאֵם אִים דֵּר
זָאָגְט דִּיא יַעֲקֹב יִשְׁמַר עוֹד שֶׁכֶּךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל דֵּר מְלֹאךְ זָאָגְט מִיר מוֹזִין
דֵּר דִּיגְג וְיִיִּד דִּי בִּישׁ אֹבֵן גִּקְרִינְט מִישׁ דֵּר מְדַרְגֵּה פֿון יִשְׂרָאֵל
וְזִם שְׂמִימִים וְיִיִּד אִז עַד הָאֵם מוֹדָה גִּינְעֵנְט אוֹף דִּיא בְּרִכּוֹת וְזִם
חֲתָק הָאֵם אִים גִּבְעֵנְטִישׁ • רַבִּי שְׁמַעוֹן זָאָגְט עִם שְׂמִימִים בְּרַצוֹת ה' רַבִּי
גִּם אֹיבֵי יִשְׂרָאֵל אִז קוֹם אֹנֵךְ זַעֲדָה וְיִיא אִיין מַעֲנִישׁ דָּאָךְ זִיךְ אִין
דִּיִּמֵּן צו גִּיין אִין וְעֵנְט פֿון הַשִּׁית אֹנֵךְ צו לַעֲרֵן תוֹרָה אֹנֵךְ מְצוֹת
עַן אִימְלִיכֵר מַעֲנִישׁ הָאֵם צוֹיִי מְלֹאכִים וְזִם וְיִי וְעֵנְט תְּמִיד מִישׁ אִים
וְיִיִּד פֿון דֵּר רַעֲכֵטֵר זִיִּט אֹנֵךְ אִיִּנֵר פֿון דֵּר לִינְקֵר זִיִּט אֹנֵךְ זָאָגְט
דוֹת אוֹף אִלִּי זָאָבֵן וְזִם דֵּר מַעֲנִישׁ מוֹט דָּאֵם מִיִּינְט מַעַן דַּעַם יִצְרָר
בִּי מִישׁ דַּעַם יִצְרָר הָרַע • אִיז דֵּר מַעֲנִישׁ זִיךְ מְשַׁחֵר אֹנֵךְ גִּיִּט אִין
מַעַן וְעֵנְט שְׂמֵאֲרֵקֵט זִיךְ דַּעַר יִצְרָר מוֹט אוֹף דַּעַם יִצְרָר הָרַע אֹנֵךְ דֵּר יִצְרָר
דַּעַר וְעֵרֵט צו אִים פֿר אִיין קִנְעֵמֵט אֹנֵךְ מֵאֵבֶן מִישׁ אִים שְׁלוֹם דְרוֹם
זָאָגְט שְׁלֵמָה בְּרַצוֹת ה' רַבִּי אִישׁ הֵיִסְט אִז דַּעַר מַעֲנִישׁ גִּיִּט אִין
עַבְדִּי וְעֵנְט גִּם אֹיבֵי יִשְׂרָאֵל אִז מִיִּינְט מַעַן דַּעַר יִצְרָר הָרַע מֵאֵבֶן
נִישׁ אִים שְׁלוֹם אֹנֵךְ וְעֵרֵט צוֹא אִים פֿאַר אִיין קִנְעֵמֵט אֹנֵךְ דַּעַר
אִם גִּיִּט חֲלִילָה אֹנֵךְ דַּעַם וְעֵנְט פֿון דַּעַם יִצְרָר הָרַע שְׂמֵאֲרֵקֵט עַד
דֵּר אוֹף דַּעַם יִצְרָר מוֹט אִז וְיִי עִם שְׂמִימִים מוֹט נְקֵלָה וְעַבֵּד לִי עִם אִיז בַּעֲמֵר
וְיִי דַּעַר נְקֵלָה דָּאֵם מִיִּינְט מַעַן דַּעַם יִצְרָר הָרַע אִיז אִיין עֶבֶד צוֹא אִים
רוֹם וְיִיִּל יַעֲקֹב וְעֵנְט אִלִּי זִיִּינְט וְעֵנְט גִּינְעֵנְט צוֹא הַקְּבִי'ה אֹנֵךְ וְיִין
מְחֻשֵׁד אִיז נָאָר גוֹעֵן צוֹא אִים דְרוֹם אִיִּבִי מִיִּינְט מַעַן דַּעַר שֶׁר שֶׁל
מִישׁ אִז גִּיטָן הָאֵם שׁוֹן עֲשֵׂי אִלִּין אוֹיֵךְ גוֹמֵר מִישׁ אִז מֵאָן עַד הָאֵם מִישׁ
אִים שְׁלוֹם גִּימְאָכְט אֹנֵךְ הָאֵם אִים מוֹדָה גִּינְעֵנְט אוֹיֵךְ דִּי בְּרִכּוֹת דְרוֹם
גִּימְאָכְט צו מְקַבֵּל יִי לִי אִישׁ יִל אִישׁ יִל עִם זָאָל בִּי דִיר פֿלִיִּיבִין דִּי

פרשת וישב

לד

אויף אים גליק ווי איין משא אוף האבן קיר גילערינט ווער עס איז
 איין קלוגר רשע אז ער הט אמשפט מיט זיין חבר איז ער זיך מקדים
 צו דינים פר זיין חבר פרי ער זאל זיך גרעכט מאכן אזו ווי עס שטייט
 צדיק וראשון בריבו דר ווס קוקט צום ערשטן איז גרעכט אזו איז אויך
 דער יצהר ווס ער איז דער נחש אזו ווי עס שטייט וחסד היה ערום ער
 איז גיווען אקלוגר קוקט ער איז ערשטן צו דעם מענטשן מיט דיא
 פאלשי מענות דר נאך אז דר יצר טוב קוקט איז אים שוין שווער צו
 גלובן דרום שטייט וחכמת הססן בויה מיינט מען דעם יצר טוב ווארום
 וייל דר יצר דרע איז פריער גיקומן זענן שון דר נאך זייני רייד פר
 שעכט דרום וועלכר דיין ווס הערט צו די מענות פון איין בעל דין
 איידער דר אנדערר איז גיקומן איז גליק ווי ער איז מקבל אויף זיך
 אלהים אחרים צו דר קדושה נאר אזו ווי עס שטייט וכל דעה וחקרו דר
 אנדערר קוקט און ווייט אים אז עס איז אלץ שקר דס איז דר וועג
 פון איין צדיק ער גלויבט ניט דעם יצר דרע ווס ער איז איין קלוגער
 רשע נאר ער ווארט ביז דר יצר טוב קוקט האמשי זיי לידן פון דעם
 יצר הרע פיל שלעכטן איז זיין הקב"ה מציל פון זייני הענט דרום
 שטייט רבות רעות צדיק וסכולס זיכנו ה' ווארום הקב"ה באגערט אין דעם
 צדיק און העלפט אים בעולם הזה ובעולם הבא וואו זייער חלק
 קום און זעה וויא פיל שלעכטן עס איז גיקומן אויף יעקב אבינו וייל
 ער האט זיך ניט גיווארט באהעפטן אין דעם יצר דרע און האט זיך
 מרחיק גיווען פון אים און הקב"ה האט אים גיהאלפן און האט אים
 מציל גיווען פון אלי שלעכטן ביז דער יצר הרע האט זיך דר ווייטערט
 פון אים אזו אויך אלי צדיקים לידן פון אים גרויס צרות איין צרה
 נאך דר אנדערר ביז זיי גייען ארויס פון זייני הענט און רשען עולם
 הבא • יעקב אבינו האט גיזאגט לא שמתי איה האב ניט גיהאט קיין
 פריד ביי לבן הארמי דען איה האב ניט גיקאנט ניצול ווערן פון אים
 ולא שקמתי און איה בין ניט גיווארן גישמילט פון דעם שר של עשו
 פריער הט ער מיד זייער מצער גיווען דר נאך האב איה גיהאט דעם
 צער פון עשו וכל נחתי איה האב ניט גיהאט קיין מנוחה פון צרות
 פון דינה אין שקם וכל רוגו דער נאך האב איה גיהאט דעם צער פון
 יוסף ווס איז גרעסר איבר אלי רבי יוסף זאגט עס שטייט הצדיק אבד ואין
 איש שם על לב הקב"ה איז משנית אויף דער גאנצער וועלט און אז ער
 זעהט אז מענטשן פירן זיך ניט אין רעכטן וועג און דר משפט איז
 אן גיברייט אויף זיין צו קומען נעמט ער צו דעם צדיק פון
 צווישען זיין ווארען פל זמן דער צדיק איז צווישען זיין
 קאן דר מרת הרין ניט שולט זיין אויף דר וועלט אזו ווי עס שטייט
 ויאמר להשמידם לולי משה בחירו דרום שטייט כי מפני הרעה נאסף הצדיק איידר
 דס שלעכטן בארף קומט ווערט דר צדיק איין גיטאן פרי ער זאל ניט
 קאנען מגין זיין אויף דעם דור קום און זעה יעקב איז גיווען דער
 בעמטר פון דיא אכות און ער איז ראוי גיווען צו ליידן דעם גלות
 ווס הקב"ה הט גיזאגט צו אברהם בכרית בין הבתרים נאר מחמת
 ער איז גיווען איין צדיק הט ער אויף גיהאלטן דעם מרת הרין אפילו
 דר הנגדר האט אויף גיהערט פון זיינט וועגן אז ער איז גיקומן קיין
 מצרים אזו אויך יוסף וואס ער איז גיווען אזו ווי דאס גישמאלט פון
 יעקב פל זמן ער הט גילעכט הט זיך דר גלות ניט אן גיהאבן אזו וויא
 עס שטייט ויסת יוסף נאך זיין מוים שטייט הבה נתחכמה לו אזו אויך פל
 זמן ד' צדיק איז אויף דר וועלט קען דר מרת הרין ניט שולט זיין און

הקב"ה איז מגין אויף דער וועלט פון זיינט וועגן דרום שטייט וישב
 יעקב בארז סגור אביו מיינט מען ער איז אלץ גיזעסן אין דעם פארקט
 פון דעם מרת הרין און האט אים אויף גיהאלטן :

אלה תולדות יעקב יוסף ווער עס האט גיווען דס פנים פון יוסף הט ער
 גיזאגט דאס איז די צורה פון יעקב דרום שטייט ביי קיינס ניט
 ואלה תולדות יעקב ראובן אדר שמעון נאר בייא יוסף בו שבע עשרה שנה רבי
 אבא זאגט הקב"ה האט מרמו גיווען אזו וויא יוסף איז אלט גיווען
 זיבצין יאר אז ער איז פר לארין גיזאגן דרום הט דאך יעקב אויף דר
 זיבצין יאר גיזאגט דר פר הט אים הקב"ה אפגיגעפין זיבצין יאר
 גיטע אין מצרים מיט גרויס שמחה יוסף איז גיווען איין מלך און
 אלי קינדער זענן פר אים גיווען דרום שטייט ויחי יעקב בארז מצרים שבע
 עשרה שנה דען דס איז גיווען זיין רעכט לעבין :

ויחלום יוסף חלום קום און זעה ווען אמענטש וייל זיך לייגן שלאפן זאל
 ער פריער אויף זיך מלך זיין עול מלכות שמיים דער נאך
 זאל ער זאגן איין פסיק פון חכמים אזו וויא אונזער חכמים האבן
 גישמעלט דאס לייגען פון קריאת שמע דען אי דר מענטש שלאפט
 גייט זיין נשמה ארויף און שוועבט אויף זענען עולם אימליכר נאך
 זיין מדרגה נאך און הקב"ה איז מודיע צווי דער נשמה מיט דער
 מדרגה פון חלום וואס עס וועט זיין אויף דר וועלט אדר זאבן ווס
 ער האט אין זין גיהאט ביי מאג און עס איז פר האנדן פיל מדרגות
 אין חלום אויך איז פאר האנדן איין מדרגה פון חזון און אימליכר
 איז זוכה נאך זיין מדרגה נאך און אמענטש פאר זיין חלום ניט
 זאגן נאר צווי זיין ליב האבר ווארום עס קען חס ושלום פאר קערט
 ווערן און דרום וייל יוסף האט זיין חלום גיזאגט צווי זייני ברודר
 ווס האבן אים ביינט גיהאט הט ער גרום גיווען אז דר חלום איז אויף
 גיהאלטן גיווארן צווייא און צוואנציג יאר אבער אז ער וואלט ניט
 זאגן פאר זיין ווארט דאס באלד מקנים גיווארן און ויידר אז זיין
 וואלטן אים פשיידן דעם חלום אנדערש וואלט אויך מקנים גיווארן
 נאר זיי האבן אים תיפף גיזאגט המלך המלך עלינו דרום איז דס מקנים
 גיווארן נאר אין אלטנער צייט ארום :

רבי חייא און רבי יוסף זענן גיווען ביי רבי שמעון זאגט רבי חייא מיד
 האפען גילערינט איין חלום וואס מען איז אים ניט פותר איז
 גליק ווי איין פריב וואס מען לייגט זיין ניט דרויף פרעג איה צו
 ער ווערט נאר ניט מקנים צו ער ווערט יא מקנים נאר ער ווייסט
 ניט זאגט רבי שמעון ער ווערט יא מקנים נאר דר מענטש ווייסט
 ניט דען עס ווערט ארץ למעלה אים גירופין עס איז ניט פר האנדן
 קיין שים זאך אויף דר וועלט עס זאל ניט הענגן אין איין חלום אדר
 איז איין פרוז אזו ווי עס שטייט כי לא יעשה ה' דבר וגו' השנית טום ניט
 קיין שום זאך סיידן ער רופט עס פריער אים אובין און פון דארטן
 איז זיך עס מתפשט צו די נביאים און אז עס איז ניט דא קיין נביאים
 ווייסן דיא חכמים און אז קיין חכמים איז אויך ניט דא ווייסט מען
 עס דורך איין חלום און אז דר חלום איז אויך ניט ווייסט מען עס
 דורך עזבות השמים :

רבי יהודה הייבט אן עס שטייט תורה ה' חמיטה משיבת נפש ווער עס איז
 זיך מבטל פון דר תורה איז גליק ווי ער מאכט תשוב די וועלט
 קום און זעה וויא אמענטש פדארף צו לערנען תורה דען אז ער
 לערינט תורה הט ער חיים בעולם הזה ובעולם הבא קום און זעה

פרשת וישב

אפילו דער וואס איז ניט עוסק בתורה אזו וויא עם בדארף צו זיין נאט ער אויף איין שׂכר טוב אויף דר וועלט אונ מען איז אים ניט דן און יענר וועלט אזו ווי עם שטייט אויך יום כיסיה ווער עם לערינט תורה לשׂקה המ ער אורק גימס אויף יענער וועלט וואס זיא הייסט אויך יום • ובשמאלה עושר וכבוד ווער עם איז ניט עוסק אין דר תורה פון גאמס וועגן המ ער איין שׂכר טוב אונ שלׂה אויף דער וועלט אונ דער וואס לערינט לשׂקה אז ער בדארף שטארבן גייט דיא תורה פאר אים אונ איז גנין אויף אים פרי דיא שר חיינים זאלין ניט קענען גינעקנין צוא אים • אונ אז דער גוף ליגט אין קבר היט דיא תורה אים • אונ אז די נשמה גייט ארויף אויבן גייט דיא תורה פאר איר אונ פמה שערים ווערין צו פראכין פר איר ביו זיא קומט אויף איר ארט אונ דיא תורה שטייט אויף דעם מענטשין ביו ער וועט אויף שטיין צוא תחיית המתים אונ די תורה איז אמליך יושר פאר אים אזא וויא דער פסוק זאגט בחתולכך תחיה אותך בשכך תסור עלך והקצות דיא תשיח • בחתולכך מיינט מען אז דוא וועסט גיין אין קבר בשכך מיינט מען אז דו וועסט לערנין אין קבר והקצות מיינט מען תחיית נבתיים אז דו וועסט אוף שטיין וועט זי זיין אמליך יושר אונ פר דיד ריידען דאס הייסט תשיח רבי זאלענר זאגט דיא תשיח מיינט מען אז דער מענטש וועט אויף שטיין תחיית המתים וועט ער קענן דיא גאנצי תורה אונ וועט זיא ניט פר געסן אונ ער וועט אלץ וויסן ווי ער האט פריער גילערינט אונ דס ווס ער האט פריער ניט גיקענט משיג זיין אונ רעכט קענין וועט דס אלץ אריין גיין אין זיין הארצין אונ וועט אלץ קענן אונ גרייכין אונ דיא תורה וועט אין אים ריידן דרום שטייט דיא תשיח רבי יהודה זאגט דער וואס איז עוסק בתורה אויף דער וועלט איז ער זוכה אין איר משמול זיין אויף יענר וועלט קום אונ זעה דער וואס איז ניט משמול אין דער תורה אויף דער וועלט אונ גייט בחושה אז ער גייט אנוועק פון דר וועלט געכט מען אים אונ מען פרענט אים אריין אין דעם אונמזשטין גיהנם וואס ער הייסט כור שאון ויס היין אזו וויא דער פסוק זאגט ועלתי כבוד שאון ספי היין דרום ווער עם איז זיק ניט משמול אויף דער וועלט אין דר תורה שטייט דרויף ויקחה ושלכו אונ הבורה דס מיינט מען דעם גיהנם וואס דארטין איז מען דן דיא מענטשן ווס האבן ניט עוסק גיווען אין דר תורה דרום שטייט והביו דק דער גיהנם נעכט נאר אזעלכע מענטשן ווס זענן גיווען ליידיג פון דער תורה וואס זיא הייסט מים אונ אין דעם בור איז פר האנדן אזעלכע משחיתים ווס האבן איין פנים ווי נחשים ועקרבים קום אונ זעה וויא אזו עם איז גרום דר מענטש פון ביטול תורה דען ווי פיל עבירות דיא ישׂראל האבן גישאן זענן זיא ניט פאר פריבן גינאכן ביו זיא האבן כובל גיווען דיא תורה אונ האבן זיק אפ גיטאן פון איר ווי עם שטייט סי תבס וכן את ואת על סר אבהו השׂרן ויאכר ה' על עובם את מותי רבי יוסי זאגט פון דאנן לערנען מיר עם אפ דען עם שטייט לכן גלה עם סכלי דעת זיי זענן דרום דר פריבן גינאכן ווייל זיי זענן גיווען אן דער תורה וואס זיא הייסט בעת דען אלץ שטייט נאר אוף דעם קיום התורה דיא תורה איז דר קיום פון אזי עולמות עיונים ותחנות אזו ווי דער פסוק זאגט אם לא בריתי יוסם ולילה וקולת ספיס וארץ לא שפתי :

פרשת מקץ

ידו פון שנתים יום ופרעה חולם רבי יהודה הייבט אן עם שטייט (אויב

כ"ה) קץ שם לחושך ולכל תכלית הוא חוקי ארץ אופל וצלמות דר פסוק איז איז אזו גזאגט גינאכן קץ דס איז דר שפן ער איז דר קץ פון אלי דען ער שוועבט אוף דר וועלט אונ איז דר נאך מקמרגן פר הקב"ה אונ ער וויל נאר אלי זאכן פר לערנן ער הייסט אבו גיף ווארום די רשעים ווערן גישמרוכלט דורך אים אונ שטייען אין ארץ עיפתי און איין גרום פינצטריגש קום אונ זעה ווי איין מענטש בדארף זיק משמול זיין אין דר תורה דען דורך דר תורה ווייסט ער ווי אזו צו רייבן צו השי דען דיא תורה רופט אים אלי מאג סי פתי יסור הנה אונ אז אמענטש איז עוסק אין דר תורה ווערט ער בהעפט אין דעם עין החיים אזו ווי דר פסוק זאגט עץ חיים היא למחויקים כה אונ אז אמענטש איז באהעפט אין דעם עין החיים אוף דר וועלט איז ער גשמארקט אין דעם עין החיים אוף יענר וועלט אוף • דען אין דעם עין החיים איז דאך פר האנדן פמה מדריגות בלעשר אונ צווייגן אונ דר שורש אונ דער גוף פון דעם פנים אונ אלי צדיקים זענן באהעפט אין דעם עין החיים אמיל אין גוף אליו אונ אמיל אין די צווייגן אונ אמיל אין דיא ווארצלען ביו כד ובי כד ווערט גפונן אז אלי זענן בהעפט אין עין החיים אונ ווער עם איז עוסק בתורה איז בהעפט אין דעם גוף אליו עם שטייט אל כסופט יעמיר ארץ דס מיינט מען דור המלך ווארום עם שטייט וירי דור עושה משפט וצדקה מיט זיין משפט המ ער גמאכט די וועלט זאל איין קיום האבן ואיש תרומות והרסנה מיינט מען רחבעם המלך קום אונ זעה אפילו עם ווערט גנור איין פורעניות אוף דר ווערט ווערט עם אוף גהאלמן בוכות הצדיקים כל זמן דור המלך המ גלעבט המ ער אוף גהאלטן דעם פורעניות פון דער וועלט אונ אפילו בשעת ער איז גשמארבן שטייט וגנתי על העיר הזאת לחושיעה למעני ולסען דור עבדי אויף כל זמן יעקב מיט יוסף האבן גלעבט המ זיק דר גלות ניט אן גהובן ואיש תרומות והרסנה מיינט מען פרעה ווייל ער האט גשמארקט זיין הארץ אונמקען משה איז תרוב גינאכן דאס לאנד מצרים אונ דורך יוסף דס לאנד אקוסבהאט אונ דס איז גווענדד חלום דרום שטייט וירי סקץ שנתים יום דס המ גורם גיווען ופרעה חולם :

וירי בבוקר ותפסנו ויתו רבי יוסי זאגט דרום שטייט ביי נבוכדנצר ותפסנו ויתו אונ ביי פרעה שטייט ותפסנו ווייל נבוכדנצר המ ניט גוויסט דעם חלום מיט דעם פתרון שטייט ותפסנו עם האט אים צוויי כאל גיקלאפט אפר פרעה המ גוויסט דעם חלום נאר דעם פתרון המ ער ניט גוויסט • שטייט ותפסנו עם המ אים נאר איין כאל גיקלאפט וישלח ויקרא את כל תרבותי מצרים מיינט מען די כישוף מאכר ואת כל הכמיה מיינט מען דיא שפערין ועבר אונ אלי האבן ניט גוויסט רבי יצחק זאגט האמשי מיר האבן גלערינט אז איין חלום איז וועדליג איסדריכס כדריגה • נאר איין מלך איז העבר פון אלי מענטשין דרום איז זיין חלום העבר פון אלי מענטשין דרום שטייט אשר האלהים עשה הלאה את פיעה ניט צו קיין אנדרין מענטשין • גייערט צו דיא נביאים חסידים ותכמים פון דעם דור • עם שטייט אותי השיב על בני ואותי תרה פון ראבן לערנן מיר אפ אז דר חלום איז נאר גיווענט אין דעם מענטשין וואס איז אים פותר ווארום עם וואלט גינארקט שטיין אותי השבת על בני ואותי תלה ווייל ער האט מיט פרעה אליו דארף ער דאך זאגן מיד האסטו גינעצט אוף מיין שמואל אונ אים האסטו גהאנגען נאר ווס דען שטייט אותי השיב על בני דס גייט אוף יוסף ווייל ער האט אזו פותר חלום גיווען איז דאס אזו מקיים גינאכן ווארום כל החלומות

פרשת

מקץ

הה

חלבו אתו הסה אינן און שמיים ירה כאשר פתר לנו כן היה דרום שמיים אותי השיב דם גייט אוף יוסף ער דעם דעם גימאכט מיט זיין פתרון :

ישלח מרעה ויקרא את יוסף וירצוהו מן הכבוד רבי אבא הייבט אן עם שמיים רוצה ה' את יראו את המיחלים לסדר קום אונן ועה ווי הקב"ה בגערט אין די צדיקים וייר זיי מאכן שלום אויבן אונ אונגמן אונ זיי פארקמן זיך פראים צו מאן זיין ווילן למיחלים לסדר מיינט מען דיא תלמיד די חכמים וום לערנן תורה ביי נאכט ציהט אוף זייה הקב"ה ארויף זיין גנאד ביי מאג און ווי עם שמיים יוסף יצוה ה' הסדר ובלילה שירה עם מיינט מען די תלמיד חכמים וום לערנן ביי נאכט מיט גאונג דרום שמיים גיט ביראו אונ עם שמיים את יראו ווארום עם איז גלייך וויא איינער באוויליגט דעם אנדרין מיט גומי הייד און און ווייל יוסף איז גווען מרוועריג אין דער תפיסה דר נאה אז פרעה האט נאה אים גשיקט שמיים וירצוהו איז מיימלש לשון איבר בעמין פרעה האט אים מפיים גווען מיט הייד פון שמחה דר פרייען זיין הארץ :

ירצא יוסף מלפני פרעה ויעבור בכל ארץ מצרים אנדערע מענטשן האבען איין גזאמלט תבואה איז פר פולט גווארן אבד יוסף דעם און גזאמלט תבואה אונ זי איז גיט פר פולט גווארן רבי שמעון זאגט הקב"ה דעם אלץ מעלג גווען אזעלכי סיבות כדי עם זאל מקוים ווערן וואס ער דעם גיאגט צו אבדקם בבית בין הבתרים ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה וואלט עם גקאנט אום קומן יעקב זאל קומען קיין מצרים מיט אייזרני קייטן מקיים זיין דעם גרות פון דעם ברית בין הבתרים נאר מחמת הקדוש ברוך הוא המ ליב גהאט די אבות דעם ער און גפירט אז יוסף זאל ווערן אין מצרים איין מלך איז שון יעקב מיט אלי שבטים אריין גקומן בכבוד גדול קיין מצרים ומחמת הקדוש ברוך הוא דעם צו גיאגט צו אבדקם זיין זאלן ארום גיין פון מצרים מיט פיל געלט דרום דעם השירה גשיקט איין הונגער אוף דר וועלט דעם גאנצי נאלד אונ זיבד פון דר וועלט זאל קומן קיין מצרים • אונ און איז תמיד דר סדר פון הקב"ה ער שיקט די רפואה פון דר מכה דר נאה אז עם איז שוין גווארן מצרים פול מיט כסף וזהב • האט ער אריין גיבראכט יעקב קיין מצרים מיט גרויס כבוד כדי עם זאל מקוים ווערן די הייד פון ברית בין הבתרים :

וירא יעקב כי יש שבר במצרים רבי חזקיה זאגט ווען עם איז איין צער און דער וועלט זאל זיך אפענטש גיט ווייזן און דער גאט ער זאל גיט נתפס ווערן דורך זייני זינד דרום האט יעקב גיאגט צווי וייני קינדך למה תחראו ווארום זאלט איר גווען ווערן פון מענטשן נאה איין פשט איז אז יחזק איז גישטארבן האט זיך יעקב מיט עשו גיטשילט מיט דר ידושה דעם עשו אפ גגעבן צו יעקב גאנץ ארץ ישראל נאר און דעם תנאי ער זאל און זיך געמן דעם גלות דרום זאגט יעקב צו די קינדך כי יש שבר לכם תחראו דער בראך פון דעם גלות וועט זיין נאה וואס זאלט איר זיך ווייזן פאר דעם דין של מעלה מאמר וועט גיפנין ווערן און אייך איין קסדרג ווי ששה ער דעם זייה מרבו גווען אז זיי ווערן זיין אין גלות און ווי די צאל פון היי דאס הייסקט צוויי דינדערט מיט צעהען יאר :

ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירוהו רבי אלעזר זאגט עם שמיים למה אירא כוסי רע עון עקבי יסובני קום אונן ועה עם איז פרא האנדן דריי וום פארקמן זיך אונ ווייזן גיט פון דעם און ווי דיא חכמים זאגן נאר עם איז נאה פרא האנדן וום פארקמן זיך אונ ווייזן גיט פון דעם • דעם מיינט מען

זיי פארקמן זיך פאר ווערן עבירות אונ ווייזן גיט אונ זייה דא גווערניגט אונ מראכמן נאר גיט זייה זאגן תשובה מאן ביט דע מי מען דעם יצר הרע פון דעם הייסקט ער כוסי רע ווארום ער דעם אונ מען דעם מען גיט אים לשות ער זאל מענטשן מסמא זיין וואס האבן אפ גקערט פון דרכי השירה דען דר וום איז זיך מסמא א דער וועלט איז מען אים מסמא פון אונן דאס הייסקט יי רע אונ זענן מסמא און אפעלכי קלייני עבירות וום דר מענטש האלט פרא נאר גישט אונ טרעט זיי מיט די פיס זענן זיי אים מסמא וואס אין וום פרא איין ווען אפענטש וויל גיין און פירט מען אים פון א קומט דר מענטש זיך מסמא זיין איז פאר האנדן אפעלכי וואס העלפן אים דר צו • מיר האבן גלערינט אז דר מענטש שמיים אין דער פריא דארף ער תיבף דיא הענט וואשן מיט אגרויסר אונ מקבד זיין די וואס פון און איין מענטש וום ער האט זיך ער גוואשן און דארף מען די רעכטי האנט פריער וואשן פון דר ליני האנט כדי דר צד ימין זאל זיך שטארקן על צד שמאל דאס הייסקט דער יצר הרע פרי מען זאל אים גיט געבין איין ארט ער זאל ושלום שלום זיין און אים דעסט גלייכען דארף זיך אפענטש צו הייסקט פון די קלייני עבירות וום ער האלט זיי פרא נאר גישט איז מיט דעם וואשן האמשי איין מענטש האלט דעם פרא גישט זענן מ דאך אז אויגרי חכמים האבן און דעם ווער מוהיר גווען אונ דר פארקמן זיך מענטשן אונ ווייזן גיט פרא וואס דען זיי האבן גיאגט דעם צד שמאל מיינט מען דעם יצר הרע זאל זיך שטארקן און דעם צד ימין בקומט ער און אים איין שריפה אונ דיא יי רע קומט אונ שרעקן אים דרום פארקט ער זיך • דוד המלך האט זיך תמיד גיהיט פרא אפעלכי זאגן צו זינדגן מיט זיי אונ דעם תמיד נאה גווייזן פרא ריכטן די זאכן איינר ער איז גגאנגן מלחמה האלט דרום האט ער שון פאר די פיינט קיין מורא גיט גהאט אין דער מלחמה • ק אונ ועה עם איז גווען פיר מלכים וום אימליך דעם גיט בגערט דע אנדרינס בגער • דוד דעם בגערט ער זאל נאה יאגן זייני פיינט א זאל זיך גיט אום קערן פון דר מלחמה ביז ער זאל זיי אין גאנצן פ לענדן פון וום דעם ער געפן עם זאל און זיין דרום וויי ער דעם זי אלי מאל גהיט פרא עבירות אונ דעם גיט גגעבן קיין ארט די פייני זאלן קענן און אים שלום זיין דרום דעם ער בגערט זיי צו יאגן זיי זיי זאלן אים יאגן מכה זיין זינד • אונ דר מלך אסא דעם שון גיט א בגערט ער דעם זיך שון מער גפארקמן האמשי ער דעם און מפשפ ע גווען זייני מעשים אבד גיט און וויא דוד דרום האט ער בגערט ער זאל זיא יאגן זייני פיינט אבד השירה זאל זיי שלאגן און וויא ע שמיים וירדסם אסא אסא דעם זיי נאר נאה גיאגט אבד השירה דעם זיי גישלאגן אבד ביי דוד שמיים ויכס ווי דוד דעם זיי אליין גישלאגן פ איין אבינט צום אנדרין • יהושפט מלך יהודה האט אנדרש בגער ער דעם גיאגט צו השירה איך קען זייה גיט יאגן אונ שלאגן פוודא גיט • נאר איך וועל מתפלל זיין אונ דו זאלסט זייה שלאגן דען ע דעם זיך גיט און מפשפש גווען ווי אסא דעם אים השירה און גמאן זיין עם שמיים ובעת החלו בוינה ותפלה נתן ה' סארכים על בני עמון חזקיהו מלך יהודה דעם אנדערש גיאגט צו השירה רבונן של עולם איך קען גיני מתפלל זיין אונ כפל שפן נאה יאגן אונ שלאגן דען ער האט זיך גפארקמן פרא זייני קלייני עבירות וואס מיר האבן אונן גשריבן דע

פרשת

מקץ

הקב"ה אוף גפאלגט אזו ווי עס שמיים ויהי כליהה הווא ויצא סלאך ה' סתתה אשור חזקה איז גילענן אוף זיין בעט און הקב"ה האט זיין ית גווען און פון זיי קען מען זיך איין קל וחומר געבן ומה דאך זלכי גרומי צדיקים האבן זיך גיפארקמין פון זייערי עבירות מפל זן אנדרי לייט גהערין בונדאי מורא האבן פון זיי דרום גיהער דאך זלכר מענטש צו היטן אפילו פאר אזעלכע קליינע זאכן און צו קען זיין זיי פדי די שלעכטי מען זאלן אויף אים קיין שליטה נישט ביזן דען זיי האבן גאר קיין רחמנות נישט קום און זעה עס שמיים יוסף את אחיו אז זיי זענן אריין גפאלן אין זיינע הענט הט ער אוף ג רחמנות גהאט ווייל ער איז גווען איין גאנצער מאן מיט אלי דת אבר שמעון ולוי וייל זיי האבן גהאט איין אחיזה אין דעם דין זשה דרום האבן זיין זיך נישט מרחם גווען אויף יוסף אזער איז זיין גפאלן אין זייערי הענט דרום זאגט דוד למה אירא איך טו מיד רכמין ביט רע פון די שלעכטי מען עו עקבי דורך די קליינע עבירות מען טרעט מיט די פים דרום שמיים הוי מוכי העון בחבלי השוא דם שיימש וויי גישרען אוף דא מענטשן וואס זיין ציהען אוף זיך זלכי קליינע עבירות ווס זענן ביי זיי אין די אוגן גלייך ווי אשלאף ריקיל היינט זיי מיין אז דם איז גאר קיין עבירה נישט און דר נאך דם עס כעבותות העילה אזו וויי דר שמריק פון איין וואגן וואס ער גראב דען דר שפן ווערט גישמארקט און פירט אים אראפ פון דם תוה און פון עולם הבא • וואול צו די צדיקים ווס זיי היטן זיך אלי עבירות און זענן תמיד מפשפש דאס הייסט זיין וזבין נאך תמיד האבן זיי עפים גטאן טוען זיין דרוף תיכף תשובה פדי עס ל נישט זיין אוף זיי קיין קיטרוג בעזקם הוה ובעזקם הבא דען דא דה ווייזט זיי דעם רעכטן וועג ווס זאלן גיין אין אים אזו וויי עס שמיים דרכי דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום ;

סוד אוחו לעיניהם פאר זייערי אויגן האט ער שמעון גיבונדין אבער אז זיין זענן אוועק גנאנגין הט ער אים אפ גיבונדין ג האט אים גגעבן עסין און מרינקען • אויב דו וועסט זאגן יוסף אט דאס איבך דעם גטאן ווייל עס שמיים אס רעב שונאך האכילחו לחם דיין שונא איז הונגריג זאלסטו אים גיבן עסין חס ושלום אז זוסף זדיק זאל דם איבך דעם טאן דען עס שמיים ווייטר כי נחלים אתה הוה ער ראשו נאר ער הט דם גטאן אזו ווי מען גיהער צו טאן צו איין וידר עס שמיים ויסלאו את כלים בר האט ער אויך דאס אלץ גיטאן א מען גיהער צו טאן צו ברודר • קום און זעה דא די אלי בן וואס זוסף האט גיטאן צו זייני ברודר און דא די אלי זאבין פון זוסף מיט די ברודר נאך ווס הט אזו בדארפט צו זיין דען די תורה זיין איין תורה של אמת עס איז נישט דא איין ווארט אין איר ווס עס אל נישט זיין סודות עליונים אלא אזו ווי עס שמיים אל תאמר אשלמה רע ים און זעה הקב"ה הט גמאכט דעם מענטשן ער זאל זיך שטארקן זיין דר תורה און צו זיין בדרה אמת לצד ימין און נישט לצד שמאל אדרום די אחיות פון ישראל איז בצד ימין דרום מזו זיין צווישן זיי הקב"ה ושלום וואס דאס איז בצד הימין ותחסד אבר נישט שגאה מתחילת חס ושלום ווארום דורך שגאה ומחלוקת ווערט שלאף דר ד יבין חיז און דרום איז דר יצר טוב מצד ימין און דר יצר הרע מצד שמאל פון דעם מענטשן און דא ישראל מוזן שטארקן דעם דר טוב אוף דעם יצר הרע מיט זייערי מעשים טובים און אז דער

מענטש קערט זיך חס ושלום לצד יצר הרע לשמאל ווערט דר יצהר גישמארקט אוף דעם יצר טוב דר יצהר דר מנוול איז נישט גאנץ ניערט פנום אבר דורך די עבירות מאכט מען אים גאנץ דרום זאל דר מענטש זעהן אז דר יצר טוב זאל ווערן גאנץ דורך זיינע מעשים טובים אבר נישט דר יצר הרע דרום זאגט שלמה אל תאמר די זאלסט נישט זאגן אשלמה רע איך ווער דעם יצר הרע גאנץ כאכן קוה אל ה' ויושע ליהואף צו נאט ער וועט דיר העלפן אז די זאלסט זיין בדרה ה'שר • נאך איין פשט איז אל תאמר אשלמה רע דא זאלסט נישט זאגן איך וועל בצאלן שלעכץ דעם ווס הט מיר גטאן נוסין ווארום עס שמיים משיי רעה תחת סוכה דר ווס בצאלט שלעכץ פון נוסין לא המוש רע מביחו וועט זיך קיין שלעכץ נישט אפ טאן פון זיין שמויב חס ושלום אזו אוף האמשי יעבר הט דיר שלעכץ גטאן זאלסטו אים פארט נישט בצאלן קיין ביי ווי דען קוה אל ה' ויושע ר ה' האף צו נאט ער וועט דיר דר פד העלפן און דער פסוק גייט אויף יוסף הצדיק האמשי זייני ברודר האבן אים גטאן שלעכץ פון דעסט וועגן האט ער זיין נישט גיזאלט בצאלן קיין שלעכץ בשעת זיי זענן גווען אין זיינע הענט ווייל ער הט זיך גיפארקמין פון השית אזו ווי עס שמיים את האלהים אני ידא ער האט תמיד גיהאפט צו השית און נישט גינג ער האט זיי קיין שלעכץ נישט גטאן נאר ער הט זיי נאך גוטס גטאן אזו איז דר סדר פון די צדיקים דרום הט הקב"ה ברוך הוא אוף זיי חס בעולם הוה ובעזקם הבא • רבי אבא איז אמאל גיווען אוף דעם טוער פון לוד הט ער גווען ווי אפענטש הט זיך גועצט אין איין גרוב פון איין שמיין ער איז גווען זייער מיד פון דעם וועג און איז דארטן אנגמשלאפן גווארן דר ווייל זעהט רבי אבא ווי איין שלאנג גייט צו אים ווי ער איז גקומן נאהנט צו אים איז אראפ גפאלן איין צווייג פון איין בוס און הט דעם שלאנג גהרגת ווי דר מענטש האפט זיך אוף זעהט ער ווי דר שלאנג ליגט מוט ווי ער איז אוף גשטאנן פון זיין ארט איז אים גיפאלן דר בוים אונטער אים און ער איז ווידר ניצול גווארן איז רבי אבא גיזאנגן צו אים און זאגט צו אים זאג מיר דיין מעשים דען איך האב דא גווען ווי השם יתברך הט דיר גטאן צוויי ניסים דם איז גוויס נישט אים יוסט זאגט דר מענטש פל ימי בין איך מיד נהג אז אמענטש הט מיט מיר גטאן איין רעה האב איך אים נישט גיטאן צוריק קיין רעה נאר איך האב אים נאך תיכף מוחל גווען און נישט דאס אלזין נאר פון דעם טאן אז האב איך מיד משתדל גווען אז איך אל אים נאך טאן טובות ווי רבי אבא הט דם דר הערט הט ער אן גוואפן וויינין און הט גזאגט דם איז דאך נאך גרעסר פון יוסף הצדיק דען יוסף האט עס גטאן אנגקעגן זייני ברודר און ער מוט אנקעגן פריעפדיעס איז רעכט ווס הקב"ה האט דיר גטאן זעלכע גרומי ניסים :

פתח ער האט אן גוויבין עס שמיים (מסעי) הולך בתום ילך כפת דער מענטש ווס גייט בדרה תורה גייט ער זיכערליך קיין שום דין קען אין אים נישט שולט זיין ומעקש דרכי יודע און דר ווס קערט אפ מדרה אמת און פנערט וואס ביי זיין חבר איז ווערט ער דר קענט אין דא אוגן פון די שרי הרין עס ווערט נישט פד לארין פון זיי זיין גשמאלט צו ברענגן עס פד הקב"ה און מקפיד זיין אוף אים נוסק צו זיין זיך אין אים אבר דר ווס גייט בדרה ה'שר איז הקב"ה אוף אים פגין און איז ככסה אוף אים די שרי הבנים זאלן פון אים גיט וויסן און דר

מען דען דר שפן ווערט גישמארקט און פירט אים אראפ פון דם תוה און פון עולם הבא • וואול צו די צדיקים ווס זיי היטן זיך אלי עבירות און זענן תמיד מפשפש דאס הייסט זיין וזבין נאך תמיד האבן זיי עפים גטאן טוען זיין דרוף תיכף תשובה פדי עס ל נישט זיין אוף זיי קיין קיטרוג בעזקם הוה ובעזקם הבא דען דא דה ווייזט זיי דעם רעכטן וועג ווס זאלן גיין אין אים אזו וויי עס שמיים דרכי דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום ;

סוד אוחו לעיניהם פאר זייערי אויגן האט ער שמעון גיבונדין אבער אז זיין זענן אוועק גנאנגין הט ער אים אפ גיבונדין ג האט אים גגעבן עסין און מרינקען • אויב דו וועסט זאגן יוסף אט דאס איבך דעם גטאן ווייל עס שמיים אס רעב שונאך האכילחו לחם דיין שונא איז הונגריג זאלסטו אים גיבן עסין חס ושלום אז זוסף זדיק זאל דם איבך דעם טאן דען עס שמיים ווייטר כי נחלים אתה הוה ער ראשו נאר ער הט דם גטאן אזו ווי מען גיהער צו טאן צו איין וידר עס שמיים ויסלאו את כלים בר האט ער אויך דאס אלץ גיטאן א מען גיהער צו טאן צו ברודר • קום און זעה דא די אלי בן וואס זוסף האט גיטאן צו זייני ברודר און דא די אלי זאבין פון זוסף מיט די ברודר נאך ווס הט אזו בדארפט צו זיין דען די תורה זיין איין תורה של אמת עס איז נישט דא איין ווארט אין איר ווס עס אל נישט זיין סודות עליונים אלא אזו ווי עס שמיים אל תאמר אשלמה רע ים און זעה הקב"ה הט גמאכט דעם מענטשן ער זאל זיך שטארקן זיין דר תורה און צו זיין בדרה אמת לצד ימין און נישט לצד שמאל אדרום די אחיות פון ישראל איז בצד ימין דרום מזו זיין צווישן זיי הקב"ה ושלום וואס דאס איז בצד הימין ותחסד אבר נישט שגאה מתחילת חס ושלום ווארום דורך שגאה ומחלוקת ווערט שלאף דר ד יבין חיז און דרום איז דר יצר טוב מצד ימין און דר יצר הרע מצד שמאל פון דעם מענטשן און דא ישראל מוזן שטארקן דעם דר טוב אוף דעם יצר הרע מיט זייערי מעשים טובים און אז דער

פרשת

מקץ

קעגן אים וואל צו די ליים ווס גייען בדרך הישר זיי זענן פון זיךערט
בעקום הנה ובעקום הפא :

פרשת ויגש

ויגש אלו יהודה רבי אליעזר הייבט אן עם שמיים כי אתה אבינו אברהם לא
יענו וכו' קום אונ זעה הקב"ה הט בשאפן די וועלט און אימליכר
פאג האט גיטאן זיין ווערן אזוי וויא עם איז ראוי גיווען אונ אז עם
איז גיקומען דער זעקסטער פאג האט הקב"ה גיוואלט בשאפן דעם
מענטשן איז גיקומן די תורה פון הקב"ה אונ זאגט רבוננו של עולם
דעם מענטשן ווס די ווילסט בשאפן איז אן גברייט דר זענען דך
אונ אוב די וועסט ניש דר לענגערן דיין צארן זאלסטו אים תיכף ניש
שטראפן איז בעסר אז דיא זאלסט אים גאר ניש בשאפן . האט איר
הקב"ה געענטפערט ווער איר דען אום ויסט אן גירופן איר אים איר
דר לענגער מיין צארין אונ שטראפ ניש תיכף . אונ אלץ איז בשאפן
גיווארן מיט דר תורה דען אירד הקב"ה האט דיא וועלט בשאפן
זענן אלי אותיות פון דער תורה נקומן פאר הקב"ה אונ זענן אריין
גיאנגן צוריק על סדר תשרוק היינו אין ערשטן איז נקומן די תיז אונ
הט גזאגט רבשע איז דיין רצון זאלסט מיט מיר בשאפן דיא וועלט
הט הקב"ה גזאגט גיין ווארום דורך דיר זענן דיא צדיקים אן גברייט
צו שטארפן אזו ווי עם שמיים והתית תיו על מצות האנשים האלה ומסודש
תחלו ליענות ניש מסודש איז מייטש מיין בית המקדש גייערט ומסודש
דס הייסט פון מיני הייליג צדיקים זאלט איר אן הייבן צוא הרגן
דרום קען איר מיט דיר ניש בשאפן די וועלט . דר נאך זענן אריין
גיאנגן די אותיות ש"ש הט מען זיי געענטפערט איר זייט ניש ראוי מען
זאל מיט איר די וועלט בשאפן ווארום פון איר גייענט מען אותיות
שי זענן אלי אותיות גדחה גווארן אפילו אות כ"ו ווס בשעת זי איז
אריין גיאנגן איז גווארן דר ציטערט צוויי הונדרט טויזנט וועלטן
אזו ווי עם שמיים אין זוהר משה בראשית ב"ו עם איז אריין נקומן דס
אות בית אונ מיט איר איז בשאפן גווארן די גאנצי וועלט ווייל זי
איז איין סימן ברכה דרום הייבט זיך די תורה אן מיט דעם אות בית
ביישת האמשי די אלף איז דס ערשטי אות פון דעם אלף בית איז
פארט מיט איר ניש בשאפן גווארן די וועלט ווייל מיט איר ווערט
גלייענט דס ווארט איוו וואלט תקילה די קליפות גהאט איין אן האלט
מחבת זייא הייבן דעם נאמן . קום אונ זעה האמשי דיא וועלט איז
באשאפן גיווארן מיט דער מדרגה פון אברתם הט ער פארט זיך
ניש משתדל גיווען צוא בעטין אויף אונז בשעת הקב"ה האט אים
גיוויזן דעם גלות בברית בין הבתרים אויך האט ער גזאגט וי
ישמעאל יהיה לפניך דרום שמיים כי אתה אבינו אברהם לא ידענו וישראל לא יכירו
אונ יעקב האמשי ב"י אים אין דער האנט זענען גיווען אלי ברכות
הט ער פארט אלי קינדער ניש גיבענטשט גייערט ער הט זייא אפ
גיגעבן צו דר שכניה זי זאל זיי בענטשן אזו ווי עם שמיים ויכל יעקב לצות
אח בניו אונ שמיים ניש לכה ווארום ער הט גזאגט די שכניה זאל זיי
בענטשן דעו די אלי ברכות ווס שמייען אין פרשת ויחי איז ניש גיווען
צו אלי שבטים ווארום מען גיפניט דארטן מער ניש נאר ראובן שמעון
לי דרום הט זיך יעקב אויך צו אונז ניש גזאכט דר קעגן גייערט כי
אתה אבינו די הקב"ה אלץ ביסט אונז פאטר אונ אונזר משגיח צוא
גענטשן אזו ווי איין פאטר איז משגיח אויף זיין קינד זענן וואס ער

דארף גואלט בעולם שכן דיא פוסט אונזר גואל אזוי שמיים הכלל הנחמ
דס איז דיין נאמן דרום בעטן מיר לייז אונז אום מיט דיין נאמן אויך
זאגן אונזר חכמים מען פאר ניש מפסיק זיין צווישן גאל ישאל אונ
צווישן שמונת עשרה אזוי אויך פאר מען ניש מפסיק זיין צווישן
תפילין של יד אונ צווישן של ראש איז אלץ צו ווייזן אז עם איז איינס
דרום זאגן מיר גואלט מעולם שכן די גאולה מוז זיין נאהינט צוא דער
תפלה ווס דס איז דיין נאמן . רבי יצחק מיט רבי יהודה זענן געסן
איין נאכט אונ האפן גלערניט זאגט רבי יצחק צו רבי יהודה איז אזו
ווי מיר האפן גלערניט אז הקב"ה הט בשאפן די וועלט אונ דעם
גשטאלט פון יענר וועלט פרי עם זאלן בידי זיין איינס זאגט רבי
יהודה בונדאי איז אזו זייא זענן בידי גליה אונ האט בשאפן דעם
מענטשן אויך אלי אזו שמיים אנכי עשתי ארץ ואדם עליה בראתי איר האב
בשאפן די ערד פון וועגן דעם מענטשן ווס גייט אויף ארום אויף איר
דען ער איז דר קיום פון דר וועלט דר נאך הט רבי יהודה גזאגט
גרובי סודות ווי אזו די נשמה דארף בשאפן ווערן קום אונ זעה אז
הקב"ה הט דעם מענטשן בשאפן הט ער איין גזאמילט ערד פון
אלי פיר זייטן פון דר וועלט אונ הט אים גמאכט כמקום בהמ"ק של משה
אונ איין נשמה הט ער אים גגעבן פון דעם בהמ"ק שר מעלה ווס זיא איז
נכלל פון דריי מדרגות היינו נפש רוח ונשמה . נפש איז דיא אונטרשטי
מדרגה רוח איז גרעסר פון נפש ער איז דר קיום פון דעם נפש אונ
די נשמה איז העכר פון די אלי מדרגות אונ זענן אלי אריין גגעבן
אין דעם מענטשן צו פאן דעם רצון פון השירה . אין ערשטן איז ביי
דעם מענטשן דר חלק ווס הייסט ניש דר מיט ווערט ער גזארן אונ
אז ער איז מטהר דעם נפש אונ האלט אים בקדושה ובטהרה אזוי
ווערט ער גיקריינט מיט דעם חלק וואס הייסט יוח דר נאך אז ער
פרייט זיך אן צוא דיין להשירה איז ער זוכה צוא דעם חלק הנשמה
הקדושה די גרעסטי מדרגה פון אלי אונ ער ווערט גיקריינט מיט
דר מדרגה הקדושה פון אלי זייטן אונ איז זוכה דורך דעם לעולם
הפא אונ הייסט איין ליב האבר צו השירה אזו ווי עם שמיים להחיל
אוהבי דס מיינט מען די ווס זענן זוכה צו דר הייליג נשמה . פרענט
רבי יצחק ווי קאן דס זיין אז די נשמה איז אזו אגרובי מדרגה מיר
גיפנין דאך בייא דעם דור הקבול שמיים כל אשר נשמת רוח חיים באשו
זענן אום גשטארבן אונ זיי זענן דאך גיווען רשעים ווארום שמיים
ביי זיי נשמה זאגט רבי יהודה צו אים דר פסוק גייט ניש אופדי רשעים
גייערט אויף די צדיקים ווס זענן גווען צווישן זייא הייסט תניד אונ יד
נאך אזעלכי צדיקים זיי זענן גשטארבן אז עם איז נאך גיווען מרוקן
איידר דר מבול איז גווען פרי זיי זאלן ניש האבן קיין צדיק זאל אויף
זיי מגין זיין דרום הט זיי הקב"ה פריער אוועק גנגקן אויף דעם שמיים
נשמת רוח חיים דס מיינט מען די צדיקים זענן גשטארבן פון דעם מבול
אז עם איז נאך מרוקן גיווען ווייטער זענן דא סודות ב"ו עם קומט
צו דר נאך פון יהודה מיט יוסף ווס זענן בידי גווען צדיקים אונ זי
זענן גורם פניה טובות אויף דר וועלט שלום צוא אלי שבטים אונ
שלום צו יעקב דס זיין רוח הט אקיום גהאט דורך דעם אזו שמיים
ותחי רוח יעקב אבותם : רבי יהודה מיט רבי יוסי זענן נקומן אין דר שטאט
כסר חנו ווי זיי זיין אופדר הארדריג קומט אריין איין מענטש ווס הט
גהאט אין דרוסן איין אייניל מיט משא זאגט רבי יהודה צוא רבי
יוסי מיר האבן דאך גלערניט אז דוד האט נאר גשקאפן וויא איין

פרשת

ועד דם איז נאר ווייניג ווס דען שטייט חנות לילה אקס להודות דר איד
 גמיי אוף האקבי נאכט דיק ציט לובן אבער אז ער האט אזו ווייניג
 גשלאפן איז ער דאך פריער אוף גישטאגן זאגט דר מענטש צו אים
 אז עס איז גווארן נאכט דעם ער זיך גיזעצט מיט זייני שרים דן זיין
 משפטים און דעם עוסק גווען אין דר תורה ביו עס איז גווארן נישט
 ווייט צו האלבי נאכט דעם ער גשלאפן ביז האלבי נאכט און אז עס
 איז גווארן האלבי נאכט איז ער אוף גישטאגן און דעם עוסק גווען
 בתורה און אין שירות ותשבחות צו הקדוש ברוך הוא דרום ווייל
 דוד המלך איז חי וקיים לעולמי עולמים דרום דעם ער זיך גהיט אז
 ער זאל נישט מועם זיין מעם מיתה דען דר שלאף איז איין זעכציגט
 חלק פון דעם מוט און פון זיין און פופציג מינוט און ווייטער איז מען
 שוין מועם איין מעם מיתה דרום דעם ער זיך דוד גיהיט אז ער זאל נישט
 שלאפן קיין זעכציג מינוט פריער זאל פלייבן חי און ער נאר נישט
 שלאפן לענגר מיט איין מינוט פריער זאל נישט פאר זוכן דעם מעם
 מיתה און עס זאל נישט שולט זיין אוף אים קיין שום זאך נאר חיים
 עליונים און אז עס קומט די מיטן נאכט און די קדושה עליזנה הייבט
 זיך אן מתעורר זיין און דער מענטש שלאפט אויף זיין פֿעט און
 בגערט נישט צוויי דר וועקן זיך אין פֿבדו הקב"ה איז ער מקושר אין
 מות און איז בהעפמ אין דר מומאז דרום איז דוד אויף גישטאגן
 משגיח צו זיין אין פֿבדו הקדוש ברוך הוא אלי כאל צווא בהעפמין
 איין חי מיט דעם אנדרין דען דוד איז חי וקיים לעולם • זענן גקומן
 רבי יוסי און רבי יהודה און האבין אים גיקושט און האבין אים
 גיפֿרעגט וויא אזוי איז דיין נאמין זאגט ער חקנה זאגן זיי צווא אים
 יתשר חלק וחקן אורחודי פֿלומד דיא זאלסט ווייטער גישמארקט ווערין
 אין דר תורה זאגט רבי יהודה צווא אים ווייל דיא האסט שוין אן
 גידויבין צו זאגן זאג אונז ווייטער פון דיא סודות עליונים האט ער
 זייא גיזאגט גרויס סודות דער ווייל איז גיקומין רבי אלעזר אז ער
 האט זייא דער זעהין זאגט ער דיא שכונה איז בודאי דא אין וואס
 זייט איר עוסק האבן זייא אים דער ציילט דיא גאנצי מעשה זאגט
 רבי אלעזר בודאי דעם ער רעכט גיזאגט האבן זיי זיך מתחבר גווען
 ין איינס און האבען עוסק גווען בתורה הייבט אן רבי אלעזר עס
 שטייט ה' אלהי ישועתי וס צעקתי בלילה גנוד קום און זעה דוד המלך איז
 אויף גישטאגן האלבי נאכט און האט עוסק גווען אין שירות
 ותשבחות משמח צו זיין הקב"ה דען אויבין הייבן אן האלבי נאכט
 פֿמה מלאכים צו זאגן שירה בשמחה און ווי פיל מינים אויף אלע
 זיימן לויבן און זינגן שירה און אז אפענטש מוט אויף דר ערד און
 לובן אין דר צייט צו גאט פֿגערט הקב"ה אין אים און אזי מלאכים
 הקדושים ווס זיי לובן צו הקדוש ברוך הוא פֿר זענן זיין קול ווס ער
 לובט צו הקב"ה דען דאס איז דער עיקר שלימות וואס דר שכח פון
 הקב"ה גייט ארויף פון דער ערד • קום און זעה דוד האט גיזאגט ה'
 אלהי ישועתי וו ווען איז הקב"ה מיין הילף דעם טאג ווס איך פֿערער
 מיך פֿריער ביי נאכט צו לובן צו השירה ווערט ער גישמארקט בייא
 טאג פון דעם יד ימין של הקב"ה און עס ווערט אויף אים גיזאגן איין
 חוט של חסד דרום זאגט דוד ווען איז הקב"ה אויף מיר מושך איין
 חוט של חסד צעקתי בלילה גנוד אז איך האב פֿריער דיא נאכט גישריגן
 צו דר שירות ותשבחות און האב עוסק גווען אין דער תורה דרום

זאגט ער דא המתיב יהלוייה עם גיהעקן צו לובן הקב"ה די לעבירדיג נישט
 ווס שלאפן מער פון זיין און פופציג מינוט דען דר מענטש איז אוף
 זיך מושך דעם מות אָבד ויאחזו מיר וואס שלאפען נישט קיין זעכציג
 מינוט איז דאך אויף אונז נישט שולט דר מות יכירי מיר וועלן לובן
 גאט און וועלן זיך בהעפמין אין אים ווס ער הייסט חי דרום שטייט
 וואס הרבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום זייא זאגען ווייטער גרויס סודות •
 זאגט רבי יהודה וואו צו די צדיקים זיי זענן מרבה שלום אויף דער
 וועלט דען זיי ווייסן מינח זיין דעם יחוד דען איידר יהודה מיט יוסף
 זענן זיך צו נויף גיקומן איז קיין שלום נישט גווען אויף דר ווערט און
 אז זייא זענען זיך צו נויף גיקומען איז גווארן שגום און שמחה איז
 גימערט גווארן למעשה ולכמה :

ולא יכול יוסף להתאפק לכך הנצבים עליו רבי חניא חייבט אן עם שטייט פֿור
 נחן לאביונים צדקות עומרת לעד קרנו הרום בכבוד קום און זעה הקב"ה דעם
 בשאפן די וועלט און דעם גימאכט גוועלטיגן דעם מענטשן ער זאל
 זיין אמלך איבד אלי און פון דיא מענטשן ווערט אפ גשיר פֿמה
 מינים צדיקים און רשעים און קלוגי און גארן און אלי זענן אקיום
 אויף דער וועלט אמיר זענן עשירים און אמיל עניים פֿרי מען זאל
 זיך מזהה זיין איינס פון דעם אנדרן דען דורך צדקה איז דר מענטש
 זוכה לחיי עולם און ווערט מקושר צו דעם עץ החיים און נישט דעם
 אליון נאר ער איז מקיים די גאנצי וועלט אזו וויא עס שטייט פֿור נחן
 לאביונים צדקות עומרת לעד אז ער גיט צדקה איז ער מקיים די וועלט און
 די צדקה שטייט אייביג און ווייטער שטייט רשע יראה וכעס דאס מיינט
 מען דיא קליפות דרום שטייט מתן ככתור יכסה אפ • אף מיינט מען דיא
 קליפות זיי ווערן פֿמל מתחת צדקה • רבי יוסי הייבט אן עם שטייט
 ביי אליהו ויקרא אל ה' ויאמר הוסי על האלמנה אשר אני מחגורו עמה הרעות להחיות
 את בנה קום און זעה צווייא האבן גירעט אנמקעגן הקב"ה משה און
 אליהו • משה האט גיזאגט למה הרעות לעם הזה ווארום האסטו שלעכץ
 גימאן צו דעם פֿאלק און אליהו האט אויך גיזאגט ווארום האסטו
 שלעכץ גימאן צו מיימן איר זון און זיי בידי האבן גיזאגט איין זאך
 משה דעם גיזאגט נאך ווס האסטו גיגעבן רשות צו דר קליפה וואס
 זיי זענן פון דעם יצודר אז זיי זאלין שולט זיין אויף דיא ישראך און
 אליהו דעם אויך אזו גיזאגט נאך ווס האסטו גיגעבן רשות צווא דער
 קליפה זיא זאל צו געבן די נשמה פון דעם קינד דרום זאגט אליהו
 דעם על האלמנה דען הקדוש ברוך הוא דעם גיזאגט צו אליהו איך האב
 גיבאמן איין אלמנה זיא זאל דיק שפייזן און דר ווס שפייזט זיין חבר
 ווס ער איז הונגערדיג דר דעם איין אלמנה איז דעם עץ החיים און איז
 גורם חיים זיך און זייני קינד און היינט די אלמנה וואס האט מיך
 גישפייזט זאל שולט זיין דר דעם איין קינד • אבער ווען איינר איז
 מקיים איין נפש אויף דר וועלט גיהער ער צווא האבן חיים און צווא
 בהעפמין זיך אין דעם עץ החיים און עס זאל נישט שולט זיין אין אים
 קיין מות דרום זאגט ער למה הרעות קום און זעה אז דר מענטש גייט
 לצד ימין אין רעכטן וועג אזו היט אים הקב"ה אלי כאל און דר צד
 דרע קען אין אים נישט שולט זיין ער ווערט אונטער גימאן פֿאר דעם
 מענטשן אָבד דער וואס גייט חס ושלום לצד שמאל דר ווערט אפ
 גימאן פון דר שמירה פון השם יתברך און אז דר יצר הרע זעהט אז
 אויף אים איז קיין שמירה נישט דא אזו איז ער שולט אויף אים און
 קומט אים פֿר געבן אזו נעמט ער אויבן רשות און ער נעמט בייא
 אים

פרשת יינש

אים זיין גשמה • משה האט גיזאגט למה הרעות לעם הזה דען עם איז גיגען גיזאגן רשות צו דעם צד הרע אז ער זאל משעבד זיין מיט די ישראל איז גלות נאך איין פשט איז דמה הרעות ער האט גיזאגט ווי פיל זענן אים גישטארבן און איבך גענעמפרט גיזאגן אין דר האגט פון דעם יצר הרע • קום און זעה בשעת דר יצר טוב דר וועקט זיך ווערט גפונן פל טוב און אלי פרכות אויף דר וועלט און עם איז אלץ שטיל דרום זאגט מען ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד שטיק פרי מכוון צו זיין דעם יחד אזו ווי עם גיהער צו זיין • רבי הייא פרעגט אמער אליהו איז נאך אויך אויף אזו איין מדרגה גיווען אז ער האט גזר גיווען און הקב"ה האט מקיים גיווען דען ער האט גזר גיווען אז עם זאל נישט זיין קיין רעגן איז אזו גיווען ווארום האט ער מוכא גיהאט פראויבל דען אז זיא האט גישקט מען זאך אים הרגן איז ער אנטלאפן גיזאגן וואס האט ער זיך גיהאט פראויב צו פארקומן ענמפרט רבי חסי ווייל די צדיקים זענן נישט מסתרים צו הקב"ה דארט ווי איין הייז איז שכיח אזו אויך שמואל הנביא אז ער איז גיגאנגן זאלפן דוד פראמלך האט ער גיזאגט צו הקב"ה ווי אזו קען איך גיין דוד זאלפן פראיין מלך אז שאל וועט גיזאגן ווערן וועט ער מיד הרגן האט אים הקב"ה גיזאגט געה מיט דיר איין רינד און זאג דו גייסט מקריב זיין איין קרבן דען די צדיקים ווערן נישט מסתרים זיין צו הקב"ה דארט וויא עם איז שכיח איין הייז • ווייטער זאגט ער גרויס סודות ווס אליהו איז גיזאגן איין מלאך שטייט ביי אים והנה רכב אש וספי אש ער האט אים גיטאן זיין גוף און איז גיזאגן אזו ווי איינער פון די הייליג מלאכים אזו ווי אנדרי קוישע עלינים זענן און מוט און דר וועלט דס שליחות פון האט פריער אז האט האט זיך צו אים פרויזן און האט אים גיפרעגט ווס מוסמו דא אליהו האט ער גיזאגט קאמ קאמ קאמ קאמ אים הקב"ה גיזאגט ער מתי ביו וואגן נאך וועסטו זאגן אז די ישראל זענן נישט פרום ווארום שטייט וואס כי עובד כותיר בני ישראל דיא ישראל האבן פראזט דעם ברית זיי זענן זיך נישט מל האט הקב"ה אים גיזאגט דא שווער איך ביי דיין לעבן דער פרווען דיא ישראל וועלן מקיים זיין דיא מצוה פון ברית מילה זאקסטו דער ביא זיין דרום אז עם איז איין ברית מילה דארף מען מאכן איין שמואל צו אליהו אזו אויך וועלכר מענטש ער איז מקנא קנאת ה' צבאות אזו ווי פנתם און אליהו האבן גיטן האט דר מלאך הכות אין אים קיין שליטה נישט אזו וויא אין אנדרי און איז תמיד בשלום אזו ווי עם שטייט ביא פנתם הנני נתן לו את בריתי שלום • ויפול על צוארי בניסן אחיו ויבך רבי יצחק זאגט אונזערע חכמים האבן גיזאגט יוסף האט דרום גיזאגט ווייל עם וועט צוויי מאל הרוב הרוב ווערן דאס בית המקדש וואס שטייט אין זיין חלק און ער ווערט אן גרופן צואר • אזו ווי עם שטייט כנגד דוד צואר בני לתפוח דער בית המקדש איז גיגריכן צו איין האלו וואס אויף אים הענגט אלי צירונג און שונקייט פון דעם גוף אזו איז דר בית המקדש דאס שונקייט פון דער גאנצער וועלט און אז דר בית המקדש איז הרוב גיזאגן שטייט על צוורנו נרדפנו ארף דעם בית המקדש ווס ער איז דר צואר פון דער וועלט זענען מיד גיזאגן נאך גיזאגט עם הייסט מיד זענן שוין מיד אים צואר בויען צוויי מאל ולא הונח לנו אונ זייא לאון אונז אים נישט בויען אונז ער פלייבט הרוב אזו ווי דר האלו אז ער ווערט פרארבעטן איז שוין דר גאנצער גוף פרארבעטן און מיאס אזו און אז דר בית המקדש איז הרוב און פינגער גיזאגן איז די גאנצער וועלט

אויך פינגער גיזאגן און ליכט שוין די הייזל און ערד און שמואל זענן פינגער גיזאגן דרויף האט יוסף גיזאגט אויך אויף די שבת דען זיי וועלן פאר מריבן ווערן אין גלות אריין ווארום אז דס פראויבל דען איז הרוב גיזאגן זענן אלי שבתים פאר מריבן און צו שפרייט גיזאגן צווישן אלי אומות דרום שטייט ווייט לכך אחיו עליהם פריער האט ער גיזאגט אויף דעם חורבן בהמיק און אויף גלות פון די עשרת השבטים ואחיו כן דברו אחיו אחו פרום שטייט נישט ביי זיי אז זיי האבן אויך גיזאגט נאר ער האט דאס אלץ גיזאגט פראויבל דען איז זיי האבן נישט גיזאגט דרום האבן זיי נישט גיזאגט • ווי נשבע בית מרעה ווארום שטייט והקול דרום זאגט רבי אלעזר דס איז קול פון הייזל ווס האט גיזאגט אויף חורבן בהמיק און גלות ישראל ווארום דא שטייט והקול און דארט שטייט קול ברמה נשבע אזו ווי דא מיינט מען דעם קול אזו דא מיינט מען אויף דעם קול רבי אלע זאגט עם שטייט נכספה וגם כלתה נפש לחצות ה' וגו' קום און זען אימלכר מענטש וואס דאווינט שמונה עשרה פאר הקב"ה מוז ער פריער זאגן אנדרי פרכות אלי פאג און מתפלל זיין אין דער צייט ווס מען דארף אין דר פריא און ביי פאג און אויף דר גאכט און זי מאר נישט מאכן הערן זיין קול אין דר שמונה עשרה דר חבר זי הערן און ווען ער מוט נישט אזו ווערט זיין תפלה נישט אן גנובן פאר השו"ת • ויבא את העגלות אשר שלח יוסף ווארום בשעת אז ער איז אוועק פון דעם פאמער האבן זיי גילערענט די פרשה פון עגלה ערופה האט ער אויך היינט דס גישקט פראיין סיפן • קום און זעה אז יוסף האט זיך אפ גישייד פון יעקב איז ער אוועק גיגאנגן אן עסין און אן לויבן הייסט בלייטן דרום איז גיווען וואס עם איז גיווען און בשעת יעקב האט גיזאגט סרוף סרוף יוסף שטייט ווייטער • כי ארד אל בני אבל שאלה ווארום איך האב דס אליין גרם גיווען איך האב גייסט אז די ברודר האבן אים פיינט און האבן אים פארט גישקט צו זיי און ווידר איך האבן אים נישט בלייט וואלט דס אויך גיווען אפ גיהיט פון שלעכטן אנדרי עפד מצרימה פון דאגן לערנן מיד אפ אז די שכינה איז גיווען מיט די ישראל אין מצרים און ווי אהיו די ישראל ווערן פראויבן גייט דר שכינה אויך מיט זייא און אז דיא ישראל וועלן ארויסגיין פון דעם גלות שטייט והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה דס איז בקיצור ווארום עם שטייט דרויף גרייט סודות :

פרשת ויחי

ויחי יעקב בארץ מצרים פאר וואס זענען דיא צוויי סדרות אין איינעם פרא שטאפט עם איז נישט פאר האנדן גיין הפסק אין דר תורה צווישן זיי אזו ווי אנדרי סדרות ווארום אז יעקב איז גישטארבן האט זיך אן גיהובן דר גרות פון מצרים און ווייערי אונן זענען פראויבן גיזאגן איבך דעם גלות מיט דעם שעבד • רבי שמעון זאגט פריער שטייט וישב ישראל בארץ מצרים און דר נאך שטייט ויחי יעקב צו ווייזן אזו ווי זיי זענען גיווען גיזאגט מיט תענוגי מלכות אזו אויך איז יעקב גיווען אין מצרים אין תענוגי מלכות דרום שטייט דיא סדרות נאדונט איינס לעבן דעם אנדערן און דרום שטייט ויחי דען אלי זייני טעגנען גיווען אין צער אזו ווי עם שטייט לא שנותי ולא שקפתי אבך די מעג ווס ער איז גיווען אין מצרים האט ער גיהאט איין גוט לעבן דס איז ביי אים גווען דר עיקר לעבן אז ער האט גינעהען אז דר וון איז איין סעך און זיינע

פרשת ויחי

מחמת וי האבן נטאן אלי מאנ מעשים מזכים אבר ווי צו די רשעים
 ווכ ביי זיי שמייט ניט קיין קריכה ווי זאלן גנעהנן פאר הקב"ה ווייל
 זייא זענן מיט חטאים דרום ווערין ווייא ניט גצייילט פאר הקב"ה און
 ווערן ניט גידיאכט למעלה דען דיא מעג פון דיא רשעים זענן פאר
 דארבן און גפיינט פו הקב"ה און זיי שמייט ויד רשעים באפלה לא ידעו
 במה יכשלו אבר ביי יעקב שמייט ויקרבו יי ישראל וייא האבן גנעהנט און
 חרפה גייערט נאנצי מעג מיט גרום שכתה ווייל זייא זענן אלי גייווען
 נאנץ דרום שמייט דא ישראל דאס איז אהעכרי מדרגה און אז דוא
 וועסט פרעגן עם שמייט דאך ויעקב איש תם און תם איז דאך מייטש
 נאנץ פון דעסט וועגן שמייט יעקב דער תירוץ איז קליבת הימים איז
 אנרעסרי מדרגה פון תם דרום מוז דא שמייט ישקאל רבי יוסי זאגט
 בשעת די מעג קוכן גצייילט ווערן פו הקב"ה איז פו האנדן אפאל
 ביי איין זכאי אז זייני מעג זענן חזק און בייא איין זכאי וואס זייני
 מעג זענן קרוב און ווערן ניט דר וויימרט און זענן נאהענט פו אים
 און חרפה וואול צוא זיין חלק דרום שמייט ויקרבו יי ישראל וייא זענן
 גייווען נאהענט :

ויקרא לבנו ליוסף פרענט רבי יצחק איז דען יוסף אליין גייווען זיין זון
 און דיא אנדערי שכתים ניט אלא זאגט רבי אבא יוסף איז
 גייווען זיין זון מער פון אלי ווארום מיר האבין גלערינט בשעת דאס
 ווייב פון פומיפר האט אים מצער גייווען אז ער זאל מיט איר זיין
 שמייט ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם עם וואלט ברארפט
 שמייט ואין איש בכית ווארט כשבע גווען אז קיינר איז ניט גווען אבער
 היינט איז משמע קיין שמוב מענטשין איז ניט גווען אבער אנדערי
 מענטשן איז ויא גווען אלא די צורה פון יעקב המ זיך דארטן בויוון
 צו אים דרום שמייט מאנשי הבית פון די שמוב מענטשן איז ניט גייווען
 אבר די צורה פון יעקב איז ויא גווען און אז יוסף המ דר זעהן די
 צורה פון יעקב שמייט פו אים המ ער מיט איר ניט גייןדינט קום
 און זעה עם שמייט ויסאן ויאמר המ הקב"ה זאגט דא שווער איך בייא
 דיין לעבין ווייל דו זאגסט ויסאן דו ווילסט ניט דען דר פו וועט און
 דיר קוכן איין אנדרר ויסאן צוא בענטשין דיני קינד און דורך דעם
 וועלן זיי גענטשט ווערן אזו ווי דר פסוק זאגט ויסאן אביו ויאמר ידעתי
 בני ידעתי ווארום זאגט ער ידעתי צווייא כאל נאר אזו זאגט ער איך
 ווייס וואול בשעת אז דוא האקט גזעהן מיין צורה און האסט ניט
 גייןדינט ווייס איך פון דענסט מאר אזו ביקט מיין זון . נאך איין
 פשט איז ווס עם שמייט לבנו ליוסף ווארום ווער עם המ דר זעהן יוסף
 המ ער עדות זאגט אז ער איז דר זון פון יעקב דען זיי האבין ביידי
 איין צורה גהאט און וויכר מחמת יוסף המ אים גשפייזט אויף דער
 עלטר דרום ווערט ער גרופן זיין זון מער פון אלי און ער המ גרופן
 צו יוסף מער פון ארי ווייל יוסף המ מער מאכט גיהאט ער זאל אים
 מראגן קיין ארץ ישראל רבי יוסי זאגט אבער יעקב המ דאך גויימט
 אז זייני קינד וועלן דא זיין אין גלות ווארום האט ער ניט גוואלט
 פארקאפן ווערן אין מצרים און האט זיך גהייסן מראגן קיין ארץ
 ישראל אמער וואלט דארטן זיין זכות מגין גווען עם שמייט דאך
 כרחם אב על בנים און ווייא איז דר רחמים אז ער האט זיך גהייסן פון
 דארטן אנועק מראגן אלא מיר האבן גלערינט בשעת ער האט
 גייןדינט קיין מצרים המ ער זיך ויער גפארקאפן און המ זאגט מאמר
 וועלן מייני קינד דר חס ושלום דארטן פאר פאלן ווערין און וועלן זיך

דר זענען אלי צדיקים און זענען אין תענוגי מרכות זייא האבין
 רבם אז ווי מלכים און ער איז גיועסטן צווישן זיי אזו ווי גומער
 שמייט און זיינע הייבן שטיל דרום שמייט ניט קיין צווישן
 צווישן ויפרי וירבו און צווישן ויחי יעקב איינס היינט און אין דעם
 ערין ווייל זייא האבין זיך גימערט מיט גתת איז זייער גוט גייווען
 ר לעבן . שבע עשרה שנה זאגט רבי שמעון דס ווייט האמטשע אלי
 פון יעקב זענן גייווען מיט פיל צער און אז ער האט דר זעהן
 אז איז בייא אים גלייך גייווען ווייא ער האט קיין מאל קיין צער
 גיהאט און עם האט זיך אים גידיאכט אז ער זעהט רחל
 דרום יוסף איז גייווען אין איר שיינקייט גלייך מיט איר . און
 עת יוסף איז אנועק פון אים איז יוסף ארט גייווען זיפצעהן יאר .
 איז נאנצען לעבען האט ער ניט גיהאט אזו ארויסין צער ווייא
 זיפצעהן יאר האט ער אליין גייווינט אויף דיא זיפצען יאר דרום
 מ אים הקב"ה גיזאגט איך וועל דיר געבן אנדערי זיפצען יאר .
 מ שית ידו על עיני דוא וועסט האבין אעלכע זיפצעעהען יאר
 מיט גרויס תענוג דרום שמייט ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה :

יא מיר האבין גילערינט די נאנצע צייט איז דיא שכניה מיט אים
 גווען ווס זי היילט היים דרום שמייט ויחי ווח יעקב אביהם פון דר
 מ אן וואס ער איז גייוואר גייווארין אז יוסף לעבט האט זיין רוח
 זיך גילעבט אבר פריער איז ער גווען גלייך וויא אמוסער מענטש
 גרום דער רוח הקודש פון אויבין איז ניט שוזה אויף דעם וואס
 איז בצער זאגט רבי יוסי דיא שכניה רועט ניט נאר אויף אזו
 זן ארט וואס איז נאנץ און צער אבער ניט דארט ווייא עם איז צער
 ג מרוחקייט נייארט דארט ווייא עם איז שכתה דרום זינט יוסף
 ז פו דארין גווארין איז יעקב ניט פרייליך גווען דרום המ און אים
 מ גרום דיא שכניה . רבי אבא זאגט עם שמייט עבדו את ה' בשמחה
 אז דעני ברננה עם איז ניט דא קיין שום עבודה פו נאט גייערט מיט
 מכה ווייל די שכניה רום ניט דארטן ווי עם איז קיין שכתה ניט
 מ דרום שמייט ביי ארשע ויהי כסגן המגן ויחי עליו רוח אלהים אז ער
 אט גשפילט און איז גווארן פרייליך איז אוף אים גקוכן דיא גבוהה
 פון נאט :

יקרבו יי ישראל למות פרענט רבי חייא עם שמייט ויחי יעקב בארץ מצרים
 פו ווס ביי זיין לעבין רופט ער אים יעקב און ביי זיין מוים
 רבם ער אים אן ישראל אמער ישראל איז דאך אנרעסרי מעלה פון
 יעקב און אנרעסרי מדרגה . זאגט רבי יוסי עם איז לעבט ווארום
 מ איז דאך קשה ווס שמייט ויקרבו יי עם האבן גנעהנט די מעג פון
 ישראל צו שמארבין אמער אמענטש שמארבט דאך אין איין מאנ
 זון אין איין שעה וועט עם וואלט ברארפט שמייט ויקרבו יי ישראל למות
 מ המ גנעהנט דר מאנ פון ישראל צוא שמארבן אלא מיר האבין
 גלערינט אז עם קומט די צייט פון דעם מענטשן צוא שמארבין אזו
 זענן גצייילט אלי מאנ ווס ער המ גילעבט פאר הקב"ה און אז זייא
 זעהנן פאר הקב"ה גידיאכט און גצייילט ווערן אזו באלד שמארבט
 דר מענטש . וואול צו דעם מענטשן ווס זייני מעג קוכן פו הקב"ה
 זן חרפה און קיין שום מאנ פון זייני מעג ווערט ניט פאר שמויטן
 מעלה מיט גרום חרפה וואול צו דיא צדיקים דאס זייערי אלי מעג
 זייען פו הקב"ה דרום שמייט ביי די צדיקים דס ווארט קריכה ויקרבו
 יי ישראל ויקרבו יי וייא האבן גנעהנט אלי פאר הקב"ה און חרפה

פרשת ויחי

לח

בהעפמן צו די מצרים און מאמר וועט זיך דיא שכניה אפ מאן פון די עם שמיים ויאמי אלהים ישראל במראות הלילה אל תירא מדרת מצרימה כי לגוי גיבול אשכנז שם פארקמט זיך גיט ווארום איך וועל דיך מאכן צוא איין גרויס פאלק און איך וועל דארפן זיין מיט זייא האט יעקב ווייזר גיזאגט איך פארקמט מיה מאמר וועל איך דארפן בנראבן ווערן און וועל גיט זוכה זיין צו פאנראבן ווערן מיט מייני עלטרין הט השירה צו אים גזאגט אייך איך וועל דיך אהף ברענגן פון מצרים גם עליה איך וועל דיך אהף ברענגן צו בנראבן ווערן מיט דיניי אבות און דרום הט ער זיך גהייסן אהף ברענגן פון מצרים קיין ארץ ישראל ווייל ער הט מוכר איהאט די מצרים זאלן אים גיט מאכן פון איין אפ גאט און ער הט גווערן אז הקב"ה וועט דך נאך גיצאלט ווערן פון אלי אפ געפטר און ווייזר מנחמת ער האט גווען אז דיא שכניה וועט זיין מיט דיא ישראל דרום האט ער שוין גיט ברארפט חכמות האבן און ליגן לעבן זיי • און ווייזר ער הט גווארט אז זיין גוף זאל ליגן צווישן דיא אבות ווייזר ער איז גווען דס שיינקייט פון אדם הראשון און זיין גוף איז גווען פון דעם פסא הכבוד הקדוש דרום הט ער גיט גקענט ליגן צווישן די רשעים אין מצרים גיערט צווישן דיא אבות דען ער איז גווען דר פלל פון זיי אברתם ליגט מימין און יצחק לשכאל און יעקב אין מיטן גזאגט איז ער דר פלל פון ביידר דרום שמיים ושכבת עם אבותי דען עם איז צווישן זיי קיין צווישן שייך גיט דא חס ושלום דרום הט מען אים תיקף ברארפט טראגן און ליגן צווישן זייא יקרא לבני ליוסף ויט ברארף שמיין לבני אלא ווייל זיין ווייזן און זיין מחשבה איז נאר גווען צו רחל דרום הט ער פון אים מער הנאה גיטהאט וויא פון אלי קינד דרום הט לאה גזאגט צו רחל הטעם קחתי את איש דען דר גאנצער ווייזן פון יעקב איז נאר גווען אין רחל דרום שמיים בייא יוסף בני • רבי שמעון הייבט אן עם שמיים הנסתרות לה' אלהינו קום און זעה וויא דר מענטש ברארף גוהר זיין פון עבירות און זאל זיך היטן ער זאל חלילה גיט עובר זיין דעם ווילן פון השירה דען מיר האבן גלעריגט אז אלץ ווס דר מענטש מוט אהף דר וועלט ווערט עם אן גשריבין אינאספך אהף זענר וועלט און גייט אריין בחשבון לפני המלך און ארץ איז אנטפלעקט פון השירה אזו וויא דער פסוק זאגט אם יסתר איש בכסתריו ואני לא אראנו און אז עם איז יוא אזו ווי אזו זאל זיך דר מענטש גיט פארקמפן צוא זינדן פאר זיין הער • אהף האבן מיר גלעריגט אז אפילו ווס דר מענטש הט במחשבה צו מאן איין עבירה ווערט אלץ גיט פון ראבן פון הקב"ה קום און זעה אז יעקב הט זיך מיטחד גווען אן ערשטן מיט גאה ער הט גמיינט דס איז רחל ווארום רחל הט איר מוסר גווען די סגנים ווס יעקב האט איר גגעבן און דעמאלט איז ראובן גפארין גווארין דרום האט ער גזאגט צו ראובן כחי וראשית אובי אפר השירה ווייסט דאך אלי פון ברנגי נאכין האט ער אהף גבראכט דעם רצון פון יעקב אהף זיין ארם און האט גגעבן דיא בכורה פון ראובן צו יוסף ווארום יעקב האט זיך פארט גטראכט עם איז רחל און ווייל די מחשבה איז אזו גווען דרום הט יוסף גירשית די בכורה ווס ער קומט ארום פון רחל און דרום הייסט ער ראובן דס הייסט ראובן געהט איין זון און הייסט גיט ראובן גני זעהט מיין זון ווייל זיא הט דס אלץ גווייסט • מיר האבן גלעריגט אז דיא מחשבה פון יעקב איז חס ושלום גיט גווען צו זינדן ער זאל וויסן אז דס איז לאה און פראקמן אהף אנגהרר אזו ווי דר שטייגער פון דיא רשעים דיא קינד

ווערין אן גרויזן מיט אנגהררנאמן דרום שמיים יקרא לבני ליוסף דען איז זיין זון מתתלה ועד סוף :

בפרשת תרוסה שמיים גרוסי סודות פון דיא קליפות און איז דאר פאריך אז קיין קליפות קען גיט אריין קיין ארץ ישראל דרום די קליפות פון די זיבן אומות ווס זענן דארטן גווען אז זיין גשמות זענן ארום גגאנגן פון זיי הט ארץ ישראל זיי גיט מקבל גען און זי הט זיי רוחה גווען ארום און זענן ארום גגאנגן ביי זיי זע ארום גקומן אום ארץ ישראל און די גשמות ישראל ווס זענן דאר גווען זענען אריין גגאנגן לקדושה דען כל מין חזר למינו און די גשמות ווס זענן גיט אין ארץ ישראל און זענן ארום גגאנגן פון די רשות הקליפות גייען זיי ביי זיי קיבן אהין וואול צוא דעם מענטש וואס זיין נשמה גייט ארום פארץ הקדושה איז אין אים גיט שר קיין רוח המומאה דרום שמיים אז מען הט גהאנגן איין מענטשן מען אים דעם דאזיגן טאג בנראבן פרי מען זאל דר ערד גיט גיט זיין ווארום ביי נאכט איז גגעבן גווארין רשות צוא דיא קליפות צו שוועבן אויף דר וועלט אבר אין ארץ ישראל האבן זייא קיין רש גיט צוא שוועבן נאר אז זיי האבן איין פלל זיין צוא גיין אהין דר שמיים כי קבור תקברנו ביים הרוא ולא חספא את אדםך וואול דיא גנפים די צדיקים ווס זיי האבן זיך גיט אריין גלאזט אין די נארישי פא פון די קליפות איז אהף זיי די קליפות גיט שולט אפר די וואס גיט נאך פגענוגי עוקם הנה און האבן זיך מממא גווען דעם גוף פון זייערי מעשים רעים אז די נשמה גייט ארום פון זיי האבן די קליפ אין זיי איין אחיזה זיי מממא זיין אפר די צדיקים ווס האבן זיך מאל גיט נאך גגעבן פגענוגי עולם הנה נאר אין שבת ויום טוב דר רוח המומאה אויף זייא גיט שורה זיין • ווער עם שטארקט מצרים און זיין גוף ווערט טמא פון דעם רוח המומאה ווס ווערט אים בהעפם קען ער גיט ריין ווערן ביי דר גוף ווערט פון פולט אז מען ברענגט איין גוף טמא פון מצרים קיין ארץ ישראל אים בנראבן דארטן זאגט אהף אים דר פסוק אין דעם לאנד איז קיין ווס המומאה גיט שולט און איר ברענגט מיר אריין דעם גוף טמא זייט מממא מיין לאנד נאר הקב"ה מוט פון דעסט וועגן איין רפון צו דעם גוף ער זאל גיך פון פולט ווערן היינט ער מאכט ווייזן גוטן וויינט דאס איז דוחה דעם רוח המומאה פון דעם גוף נאר זיי חאטשי ער איז גשטארבן אין מצרים האט פון דעסט וועגן אהף זי גיט שורה גווען דר רוח המומאה ווארום פון זיין לעבן הט ער זיך גצוגן נאך דעם רוח המומאה און פון דעסט וועגן הט ער פארט גוואלט מען זאל זיין גוף טראגן קיין ארץ ישראל נאר זייני ביי דרום האט ער גזאגט והעליח את עצמותי מה כייני בייך זאלט איר א ברענגן גיט דעם גוף פון ווס דעם יעקב זיך גהייסן טראגן קיין ארץ ישראל ווייל ער איז גיט גשטארבן און זיין גוף איז גברין אין שטאנד ווייל עם איז גיט גפונן גווארן קיין פסול אין זייני קינדער צוועלף שכמים מיט זייערי קינדער ביי זיבציג זענן אלץ גווען צדיקי דרום דעם ער זיך גיט גפארקמפן פון דעם צד המומאה ער זאל אהף שולט זיין • און ווייזר מנחמת זיין שיינקייט איז גווען אין גיטמא פון אויבין אין דאס שיינקייט און אלע אברים איז גווען אין גיטמאלט פון אדם הראשון דרום שמיים ושכבת עם אבותי ויטא סמנים איר זאלט דעם גאנצן גוף טראגן פון מצרים קיין ארץ ישראל

פרשת ויחי

אין נגזר גינארן ארץ דר וועלט און צו צייטן וענין ווי דס מודיע ריא לעבינדיג אין חלום אזו ווי דר פסוק זאגט בחלום חזון לילה בנפול חרמה על אנשים אין דר נפש מודיע צודי לייט בדי ווי זאלן זיך מקבל זיין מוסר און תשובה טאן און אין דר נאכט ווס די קוויטליך פון דעם פסק דין גיין ארום אזו ווערט אפ גיטאן דר צל פון דיא מענטשן ווס ויזא בדארפן שטארקן דס יאר און דר נפש ווס מיר זאגן אויבין שוועבט און איין ממונה ווס ער חתומית גידרם אראפ אין דר נאכט און פמה אלפים ורבוא רבבות מיט אים און געטין דעם צל פון אימליכין בזונדר און ברענגן אים ארוף למעלה און דר נפש שוועבט און זוכט דעם צל און קערט זיך ווידר אום אין קבר און רופט אום אז דר מענטש וועט צו אונז קומן איז ער איין צדיק פרייען זיך אלי און אוב נישט פרייען אלי וויי און אז מען ברענגט ארוף דעם צל ברענגט מען אים צו דעם עבר נאסן סט"ט און ער נעקט דעם צל און ברענגט אים ארוף און ויין ארט ומאותו שעה גרייט מען שון אן איין ארט צו דר נשמה און איין ארט צוא דעם רוח אין גן עדן התחתון און איין ארט צוא דעם נפש ער זאל האבין מנוחה און גיהה ויין פשעת ער שוועבט און גייט דען עס איז פר האנדן איין גפשוש ער האט קיין מנוחה נישט דס איז דר נפש ווס ער ווערט פר שניטין פון דעם גוף דר הט קיין מנוחה נישט ער גייט ארום און שוועבט און איין זיך מתגלגל ארוף דר נאציע וועלט און הט קיין מאל קיין מנוחה נישט יום ולילה דאס איז דר ערשטער עזש ארץ דעם נפש שמיים והכרתי אותה מקרב עמה דר נפש הט קיין שום זכרון נישט למעלה און ווידר איז פר האנדן איין נפש ווס ער ווערט נישט אזו פר שניטין ווי יענר ארץ דס שמיים ונכרתה חנפס החוה סלפס אני ה' ווס מיינט מען סלפס דאס מיינט מען דער רוח רענט נישט ארץ אים ער הט קיין שותפות נישט צו וויסן וואס למעלה איז און ווייסט נישט ווס אובן איז ווייל דר רוח רענט ארץ אים נישט און איז אים נישט מודיע ער איז גלייך ווי איין נפש פון איין בהמה אפר דר נפש ווס ער הט יום מנוחה דר גייט און שוועבט ארץ דר וועלט פגעניגט ער דעם ממונה דישה מיט וייני חילות ושרים נעמן ווי דעם נפש און ברענגן אים אין אלי מירין פון דעם גן עדן און ווייזן אים דעם פכוד פון די צדיקים און דעם פכוד פון זיין רוח און דר נפש איז זיך מדבק מיט זיין רוח מיט זיין לבוש דען רעט דער רוח מיט איר אין וועלט זאכין וזכאין די צדיקים ווס זענן יראי השם אויף דר וועלט און גייען מיט דריי מניחות אויף יענר וועלט :

קם רבי שמעון איז ארץ גשטאנן און בענטשט צוא רבי אבא און זאגט זכאין נייט איר מייני קינד און זכאה בין ארץ דס מייני אונזן ועדן דס דען פמה מקומות עליונים וענין צו אונז אן גיברייט און דר לייכטן אונז לעולם הבא רבי שמעון זאגט וואל צוא דער נשמה פון יעקב חאטשי וי איז אום גנאנגן אין מצרים איז זי פארט נישט אום גנאנגן ברשות אחר אזו וויא מיר האבן גילערניט אז זינט דיא וועלט איז בשאפין גינארן איז גאה נישט גינען אזו איין משה שלימה ווי די משה פון יעקב איז גינען אז זי איז נאר אוועק פון דר וועלט איז די נשמה תיפך נתקשר גינארן אין איר ארט אזו וויא אובין איז גשטאנן און אז יעקב איז אריין אין דר מערה איז דארטן גפונן גינארן אלי רוחות פון דעם גן עדן און די מערה הט גילייכט מיט פיל לייכט און איין לייכט הט גיברענט און אז דיא אבות וענין גיקוקן צו יעקב און האבן דר זעקן דיא אלי מצרים וואס זענן טיט

חלקיה אין פר האנדן אין דעם מענטשן ווי הייסן נפש רוח ונשמה עלי וענין נכלל אין איינס און אין דריי ערט איר פח דר נפש זיך קבר ביז דר גוף ווערט פר פולט און מיט דעם נפש פנויט צווישן די לעבדיג די מען זאל וויסן זייער צער און צו גלען דעם ארץ ויזא דער רוח גייט אריין תיפך אין גן עדן התחתון און זען ווערט ער אום גמאלט אין גשמאלט פון איין גוף פון דער גוף און הט דארטן הנאה פון זי יום און אין שבת ויום טוב וראש השנה ויום כיפור ויום ארוח אין גן עדן העליון און הט דארטן הנאה דר נאך זי יום זיך ווידר אום צוא איר ארט און ארץ דעם שמיים והיות אל האלהים און דיא נשמה גייט תיפך ארוף ארץ איר ארט פון זיא איז ארום גינען גינארן און כל זמן דיא נשמה איז נישט גינאנגן אויף איר ארט ווערט דער רוח נישט גקריינט אין זען התחתון און דער נפש ווערט נישט מיושב ארץ איר ארט זיא דיא נשמה קומט ארץ איר ארט דען האבן אלי מנוחה און וועלט איז בצער און מען גייט ארץ דעם בית הקברות פועטין עקט זיך דר נפש ווס אין קבר ארץ דעם גוף און דר נפש דער גוף דעם רוח און דער רוח דער וועקט דיא נשמה וואו דיא נשמה לט זיך פאר הקב"ה דענקט מאל האט הקב"ה רחמנות אויף דר גוף און כל זמן די נשמה גייט נישט ארויף אויף איר ארט דא גייט זיך און שטעקט זיך ארץ דר מיר פון דעם גן עדן און מען עפינט נישט ארץ די מיר אזו גייט ער און שוועבט און קיינר איז ארץ אים זענען איז ער זעהט ווי די ווערים עסין דעם גוף און ער קלאגט דעם גוף און שוועבט אלץ ארץ דר וועלט ביז די נשמה קומט איר ארט קומן זיא אלי ארץ ארץ ויערי ערשט דען ווי זענן אלי אן פט איינס אין דעם אנדרין דר נפש שפייט דעם גוף און איז איין צו דעם רוח דען זי ווערט גשפייזט צו דעם רוח און ווערט דר גוף פון אים און דר רוח איז איין שטול צו דר נשמה דס דר רוח שדר לייכט פון איר לייכט און אפילו ווי צו שייך זיך וענין ויזא זינט נישט אין גנאנגן אפ גישייד דר נפש איז ביי דעם גוף אין קבר ויום איז אין גן עדן התחתון די נשמה איז אין גן עדן העליון און זיא די ביינר זענן נאך אין קבר איז דר נפש אלץ דארטן און דיא ווערט גיקריינט מיט איין הייליג קרוין און דר רוח שמיים העליון היינט אים שבת ויום טוב וראש חודש לייכט דר נפש ויעקט פון ווי און ווערט מגולה מיט אלי ביינר אזו ווי צו דעם זיין און ווי גייען ארוף און לובן צו השנית אזו ווי דר פסוק זאגט וחותי האמרת ה' מי כסוד און דרום שמיים נישט אסרות ניינערם תאמרת עלן דר נאך זאגן ה' מי כסוד און אז מען זאל געבין רשות צו דיא זאלן זעהן וואלטן ווי גזעהן אום שבת ויום טוב וראש חודש ווי צורות שטייען ארץ דיא קברים און זענן מודה ומשבח צוא זיא אפר דס טפשות און שמות דאס איז מעקב אז זיא זאלן נישט אז זענן נישט משגית ארץ ווס ווי שטייען ארץ דר וועלט און בגערן משגית צו זיין פכוד מלך עליון ארץ דר וועלט ומכל שכן בעולם און זענן נישט משגית צוא וויסן אז דיא נאכט פון ראש השנה זיא די וועלט גימשפט און די פסא דריינים שטייען פר דעם מלך דן צו זיין די וועלט דען שוועבין אלי נפשיות מתפלל צו זיין אויף גיבדיג און די נאכט פון השענא רבבה אז דר דין איז שון ארום גייען זיא און שוועבן צו הערן און צוא וויסן ווס פר איין דין

פרשת ויחי

למ

אים גקומן איז תיכף אפ גטאן גווארן דס ליכטיקייט פון דר ליכט און אז יעקב איז אריין אין דר מערה דס זיך דס ליכטיקייט ווידר אום גקערט אזוי ווי עס איז גווען תמיד און די מערה דס קיין מאל נישט מקבל גווען קיין שום מענטש'שין און זי וועט קיין מאל נישט מקבל זיין גייערע די אבות גהערן דארטן צו ליגן איז אלי גשמות הצדיקים כגון דודך גיין דודך דר מערה פדי די אבות זאגן זעהן זערי קינדך ווס ווי האבין גלאזט אויף דר וועלט און זאלן זיך משמח זיין פאר הקב"ה רבי אבא פרגעט ווס איז דס פאלקסן ווס מען דס גפאלקסט צו יעקב אוב די וועסט זאגן דרום ווייל מען דס אים פרארפט פירן אויף דעם וועג אמער יוסף איז דאך גיבליבן איז מצרים און פון דעסט וועגן שטייט יוסף וירגטו אוחו און מען דס אים גפאלקסט אלא מען דס גיטאן פדי דר גוף זאל איין קיום האבן אזוי וויא צו דיא מלכים שוט מען היינט מען האט אים גפאלקסט מיט דיא

בעסטי אייך און מיט די שיעורי בשמים גימישט און דודך דעם דעם דער גוף איין קיום פיל צייט דען דיא ערד פון ארץ ישראל און פון מצרים פר לענדן גיך דעם גוף האט דס גמאכט איין קיום צום גוף און יעקב דס גימוזט זיין בקיום גוף ונפש ווייל ער דס גייערע דר גוף פון די איבריגי אבות איז גאנץ דרום דס זיין גוף אויך גימוזט זיין גאנץ דעסט גלייכן יוסף איז אויך גווען איין דעם גלייכן פח יעקב דרום איז ער אויך גבליבן בקיום גוף ונפש קיום הגוף איז גידוונגע פון ויחנטו אוחו און קיום הנפש שטייט וישם בארון בסגרים ווייל ער איז גווען איין צדיק איז תיכף זיין גשמה מקושר גווארין אין דר שכינה אזוי שטייט והנה ארון כרת ארון כל הארץ דרום ווייל ער דס אפ גיהים דעם הייליגן צייכן שטייט אוף אים וישם מיט צוויי וידן אזוי ווי איין צדיק ווס ער ירשת דעם ארץ החיים למעלה אזוי זאגט דר פסוק ועמד כבוד צדיקים לעולם וירשו ארץ נצר סמעי סעשה ידי להתמאר ; מליק ספר בראשית

פרשת שמות

אלה שסות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וכתו בו . והמשכילים יאזרו כוונה הרקיע וגו' והמשכילים דס זעגן די ווס קליגן און זעגן עוסק בתורה צו לערנן די סודות הקבלה יחזירו כוונה הרקיע דיא וועלן לייכטן און פינגלן אזוי ווי די אוברשטי ליכט ווס לייכטן אום דעם נהר הויזא סערו דס פון דר ליכט ווערן גישפייזט אלי עולמות און זעגן גהנה דר פון ווס דארטן זעגן נסתם כל רזין דאוריחא און דארטן לייכטן שמש ויזה כוכבים וסולות ערונים אזוי וועלן לייכטן די בערי קבלה ווייטר זעגן סודות ביו ואלה שסות בני ישראל איך האב דס גישריבין דודך גנלה להוריע שבחה של תורה ועוסקיה רבי שמעון האט אן גהוהן עם שטייט היה היה רב ה' אל יחזקאל גווארום שטייט צוויי מאל היה און ווידר יחזקאל איז גווען איין גביא נאמן ווארום דס ער אלץ מגלה גווען וואס ער דס גוועה ווען איין מלה פירט איינס אין זייני חדרים און היכלות און ווייט אים זייני פר פארגיני זאכן גישקט זיך נישט ער זאל מגנה זיין ווס ער דס גוועה און ווידר משה רבינו עלי השלום האט מער גייעה און דס גאר נישט מגלה גווען און ווידר מיר האבן גילערינט אז די שכינה רענט נישט אין חוץ לארץ ווי אזוי דס יחזקאל דס אלץ גיקאנט זעהן אין חוץ לארץ און ווידר די רייד זעגן אזוי ווי איינר איז נישט מיט קיין גאנצער דיעה גאר יחזקאל איז בודאי גווען איין גביא נאמן און ארץ ווס ער דס גייעה איז גווען באמונה און הקב"ה דס אים גיהייסן מגלה זיין עם דס גימוזט אזוי זיין נאנט רבי שמעון מיר זעהן דאך ווער עם איז תמיד גוואנט מיט צער און עגמות נפש אז עם קומט אים אן איין צער קען ער דס פר געגן און זאל עם ליידין אבד ווער עם איז נישט גוואנט מיט צער גאר מיט פגענוגים אז עם קומט אויף אים איין צער קען ער דס גאר נישט ליידין און פר געמיין דרום מוז מען ווייגן די ישראל ווס האבן גיגדרט קיין מצרים זעגן גווען גוואנטליך מיט צער דען אלי יארן פון יעקב וזיער פאמיר איז אלץ גווען מיט צער ויסורים דרום האבן זיי גקאנט פאר געמיין דעם גלות פון מצרים אבד דר צער פון גלות קבל איז גווען זייער אגרוס צער אויף דעם האבן גוויינט די מלאכים פון דעם הימל אזוי ווי עם שטייט הן אראלם צעקו הוצה מלאכי שלום מר יבכיו און די מענטש'שין

האבן אויך גוויינט אזוי ווי עם שטייט על נהרות בכל שם ישכנו גם בכתי בזכרונ את ציון פר ווס איז דס אלץ ווייל זיי זעגן גוויינטליך גווען מיט גרום פגענוגים ווי דר פסוק זאגט בני ציון היקרים הסולאים בסו און אזונד האבן זיי גיגדרט אין גלות בבבל און האבן גימראגן מיהל שטיינר אויף וזיערי אקסלן און די הענט גבוגדין ארונטר אז זיי זעגן גקומן קיין בבל האבן זיי זיך גימראכט אז הקב"ה וועט זיי שון חלילה פר לאזן אויף אייביג . מיר האבן גילערינט אז אין דר צייט דס הקב"ה גרופן זיין גאנצי פמליא של מעלה און זיין חיל מיט אלי שרים פון אובין און דס זיי גיזאגט ווס שוט איר דא אויף דעם הימל דען מייני קינדער זעגן אין גלות שטייט אויף וועלן מיר אלי איך וועל אויך מיט אייך נידרין אין גלות אזוי וויא עם שטייט כה אמר ה' למענכם שושלתי בכלה פון אייערש וועגן האב איך גיגדרט קיין בבל אזוי זאגט הקב"ה והודתי ברחים כלם דס מיינט מען אלי מרפבות חילות עליונים האבן אויך אלי גיגדרט קיין בבל אין דער צייט האבין זיך געפניט דיא הימלן און דיא גבוהה דס גירעט אויף יחזקאל און דס גווען ווס ער דס געעהן און זאגט צו די ישראל איר זאלט וויסן אז אייער האר מיט אלי זייני חילות זעגן גיקומט מיט אייך וואגן אין גלות האבן זיי נישט גוואלט גלייבן ביו ער דס גימוזט מגלה זיין און האט גזאגט וואר וואר איך האב אראפ גיגדרט האב איך גזעהן אזוי וויא איך זאג אייך און דס ווס ער דס מגלה גווען איז אלץ גווען פדי דר ישראל זאלן גלייבן וועלן זיי זיך משמח זיין אז זיי האבן שון גהערט די רייד פון יחזקאל האבין זיי זיך שוין גאר נישט גיזאגט אויף דעם גלות זיי האבן שון זיך פר זיכרט אז הקב"ה וועט וויא דארטן נישט לאזן מיר האבן גלערינט אין אלי ערשט ווי די ישראל זעגן פר מריבן גווארן איז די שכינה אויך גווען מיט זיי דס שטייט ביי גלות מצרים ואלה שסות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איז דאך קשה עם שטייט דאך שון בני ישראל ווס דארף שטיין את יעקב עם וואלט פאדארפט צו שטיין אוחו גאר אלה שסות בני ישראל מיינט מען דיא חילות עליונים האבן גיגדרט קיין מצרים מיט דר שכינה און מיט יעקב . רבי חייא פון הייבט אן עם שטייט את תלום לום נע עז די הנאה און דס גרויס פון

פרשת שמות

עם מעמלשן וס איז איין רע עין איז ניט גוט צו עסן אדער הנאה און דען וואלפן די ישראל ניט גווען גיגעסן פון דעם לחם מצרים אדען וויא ניט גיבליבען אין גלות מצרים און וואלפען ניט האט קיין צרות זאגט רבי יצחק גס איז אבער דאך אזוי איד גיטארין בפרית בין הכתרים ענטפערט רבי חייא גס איז רעכט עם שמיים דען כי גר יהיה ודען בארץ מצרים עם שמיים אדך נאר בארץ לא להם ויזא ואלין זיין אין איין אנדר לאנד אבר ניט אין ווי איין צדה ווי אין מצרים רבי יצחק זאגט דר מענטש ווס ער איז בעל נפש דס הייסט ער עכט פיל אונ מער פון אנאנדרין אדר ער מיט נאך ווס זיין הארץ גרופט אים אז ער פגעניגט איין רע עין דס הייסט א מענטש איין קניין זאל ער זיך פון אים דר ווייטרין אונ זאגט ער עפיו פון זיין ברויט דען עם איז ניט דא קיין ערענער ברויט זיך דר וועלט ווי פון דס רע עין אזוי עם שמיים כי לא יוכלו הסעדים

לכבוד את העברים דהם כי תועבה היא למצרים :

תא עם איז פר האנך דרייא זאכן ווס זענן דוחה די שכניה פון דער וועלט און מענטשען שרייען אונ זייער קול ווערט ניט הערט איינס איז דר וואס ליגט ביי איין נדה דען עם איז ניט פאר אנדן קיין שמארקערי מוכיאה אויף דר וועלט פון טומאת נדה ער ערשט טמא אונ אלי ווס גיגענן צו אים ווערן טמא אונ ווי זיי גייען פפט דיא שכניה אונעק פון וויא אונ ניט דאס אליין נאר ער איז נאך דס חלאים רעים אויף זיך אונ אויף זייני קינד ווס ער גיוויגט דר זיך דען אז דער מענטש גיגעננט צוא דר נדה שפרינגט אויף דס די מוכיאה אונ ער ווערט טמא אונ אלי אברים אונ די קינד ווס דר קט דר פון ציהט ער זיך ארויף דס רוח המוכיאה אונ ער איז פל ווי במוכיאה ווייל דער בנן ויסוד פון אים איז גיווען במוכיאה אזוי עם שמיים ותהי נדה עלי אונ דאס אנדרי אזוי דר ווס איז גילעגן וויא איין מואבית • אונ מיר האבין גילערינט עם איז ניט דא קיין נאה פר הקב"ה ווי די קנאה פון דעם וואס איז פונם דעם כרת קודש ען דס איז דר קיום פון דעם שם הקודש אונ דר סוד אמנות היחוד עם שמיים אין פסוק ויהל העם לגנות אל בנות מואב שמיים תיכף ירח אה' ישראל אונ די ראשי העם האבין גיוויסט דר פון אונ האבין וויא ניט ווערט דרום זענן זיי צום ערשטין גישמארפס גיטארין אזוי וויא עם מוויט קח את כל ראשי העם והוקע אותם לה' נדר השמש זאגט רבי אבא דער ידית הייסט שמש דרויף שמיים כי שמש ומנן ה' אלהים אזוי וויא דיא זון זיכט צוא דער וועלט אזוי לייכט דר ברית צו דעם גוף אזוי וויא איין אנציר איז מגין אונ בשיצט אויף דעם מענטשן אזוי אויך דר ברית דש איז אמגין אויף דעם מענטשן אונ דער וואס היט דעם ברית דש אזוי וויא עם בדארף צו זיין קען קיין שום גזק אין דער וועלט וואס אים ניט גיגענן דרום שמיים נדר השמש אונ איםליכן דור ווערן ראשים ומנהיגים זענש דער פר אז ווי ווייסן אז מען זינדעט מיט עם אונ זיי דרשנן ניט פון גאטס וועגן אויף דעם פנס הפרית אונ דר ווס איז מיט אפערעמדר זאגט אויף אים דר פסוק לא יהיה לך אלהים פני לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי ה' אלהיך אל קנא עם איז דרויף זיין קנאה פון השנית אונ כחמת דעם ווערט די שכניה נדה דען דר ווס איז פונם אונ איז מושקר אין דעם ברית ווס איז גחתמת אין דעם לייב פון דעם מענטשן איז גלייך וויא ער לייקינט אין חותם מלך לייקינט ער דאך אין דעם מלך אריין אונ ער האט ניט קיין

חלק באלהי ישראל זייערט מיט גרויס תשובה קען ער זיך וידער מתקן זיין אונ דס דרייט איז דר ווס איז ממית זייני קינד וואס זיין ווייב טראגט אונ איז גורם אז וויא זאכן שמארפן אין אירי גידערים ער איז סותר דעם בנן פון השנית דען אנדר גזלן הרגית פרעמדע לייט אונ ער דרגית זייני אייני קינד • דרייא רעות מוט ער ווס די וועלט קען עם ניט קיין אונ דרייב ווערט דר עולם צו נאנגן אייניג ווייס אונ מענווייסט ניט אונ השנית ווערט אפ גיטאן פון דער וועלט אונ עם קיכט אויף דר וועלט הרב רעכ סוח איין שווערד אונ הינגר אונ מוט זיי זענן סותר דעם בנן פון דר וועלט זיי זענן דוחה דיא נשמה זיא שוועבט אין דער וועלט אונ גיפינט ניט קיין מנוחה אונ דרויף ווייגט דר רוח הקודש אונ דיא וועלט ווערט גימשפט מיט אלי דינים וויא איז צו דעם מענטשן עם וואלט בעסר גיווען אז ער וואלט נאר ניט פשאפן גיטארין אויף דר וועלט וואול צו די ישראל אז זיי זענן גיווען אין מצרים זענן זיי ריין גיווען פון דיא דרייא פון נדה אונ פון זנות מואבית אונ פון ממית זיין דיא קינדער חאמשי עם איז נגור גיטארין אז מען זאל זייערי קינד אין סיף אריין ווארפן איז פארט ניט גיפונן גיטארין צווישן זיי אז זיי זאלן הרגנו זייערי קינד אין דר מוסרס לייב ומפל שפן דר נאה ובכוח זה זענן זיי ארום גינאנגן פון דעם גלות פון וואנען איז גידרונגען אז פון נדה האבן זיי זיך גיהיט זאגט רבי חייא פון דעם פסוק עם שמיים יועש כבוד נחשת ואת כנני נחשת

במראות הנכבאות דרום האבן די ווייב זוכה גיווען אז מען זאל מאכן דעם פיור פון זייערי שפיגל ווייל וויא האבן זיך גיהיט פון נדה אין מצרים אונ אז זיי האבן זיך מטהר גיווען פלעגן זיי קומין צו זייערי מאנין גיזירט אונ האבען גיקוקט מיט זייערי מאנן אין שפיגעל אונ האבין וויא דורף דעם מעורר גיווען צו פריה ורביה אונ פון מואבית זענען זייא נדה גיווען ווארום עם שמיים יעא כל צבאות ה' אונ וידער שמיים שבטי יה עדות לישראל דר שם איז איין עדות צו די ישראל אז זיי האבן ניט מנה גיווען אזוי ווי עם שמיים ואלה שמות בני ישראל • שבטי בני ישראל • דבר אל בני ישראל אז דו וועסט פרגען עם שמיים דאך וואו בו איש מצרי עם איז נאר איינר גיווען קט אים דיא תורה מפרסם גיווען דרום שמיים ווער ער איז גיווען ושם אמו שלמית בת דברי למסה דו אונ זיי האבן ניט ממית גיווען זייערי קינד אין דר מוסרס בויך זייערט זיי האבן עוסק גיווען בפריה ורביה אזוי ווי עם שמיים ובני ישראל פרו וישרצו וירבו פון די אלי דריי זענן דיא ישראל גיהיט גיווען בשעת זייא זענן אריין גינאנגן קיין מצרים עם שמיים בני ישראל אונ אז וויא זענן ארויס גינאנגן שמיים אויף בני ישראל בייא דעם אריין זיין שמיים ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה אונ בייא דעם ארויס זיין שמיים ובני ישראל יוצאים כיד רסה רבי שמעון זאגט אז די שכניה קט גינדערט קיין מצרים קט זי מיט איר גיפירט צווייא אונ פערציג מלאכים הקדושים ווס איםליכר קט גיהאט איין אות פון דעם שם הקודש מיט זיך זיג זיי אלי האבן גינדירט מיט יעקב קיין מצרים דרום שמיים ואלה שמות בני ואלה בטרעפט צוויי אונ פערציג דס איז אנטקען די צווייא אונ פערציג מלאכים וואס האבין מיט זייא גינדירט :

רבי יצחק איז גישמאנן פר רבי אלעזר בן עקב אונ האט גיזאגט די שכניה קט גינדירט קיין מצרים אזוי ווי עם שמיים ויאמר אנכי ארד עמד מצרימה זאגט רבי אלעזר קים אונ זעה אז די שכניה קט גינדירט מיט יעקב קיין מצרים קט מיט איר גינדירט טויזנט הייליגי מרפכות

פרשת

שמות

דרום שמיים בימי יועזר ארוים גיין נכש סאות אלה רגלי דיא וענען אלי ארוים גינאנגן מיט די ישראל ווארום אזו ווי די ישראל וענין אונגען ארוים גינאנגן אזו וענין למעלה דיא שס סאות אלה סרככות אויך ארוים גינען און די ישראל האבן געזען און גיוסמא זיי האבן זיך און פר זאקט פון זייערע וועגן דרום שמיים ולא יכלו להתמחה זיי האבן זיך גיט גיקאנט זאמען און עם שמיים גיט ולא רצו זייה האבן גיט גינאלט ווארום אין אמת האבן זיי זיך גיט גיקאנט זאמן איבר דיא מלאכים און דרום שמיים ואת יעקב און שמיים גיט אתו ווארום דס גיט אויף די מרפכות פון אובין ווס וענין גיקומן מיט יעקב זאגט רבי יהודה עם איז איין קל תומר ומה דאך אזו יעקב איז גיצול גינאנען פון קבן שמיים יעקב הלך לרכו וסגענו כו מלאכי אלהים איז שוין אפל שכן אז ער דס גינדערט קיין מצרים און הקב"ה דס אים גיקאנט אובי ארד עסק מצרימה איז דאך רעכט אזוי קענעט זאלן אויך מיט אים גידרין • רבי חייא איז גינאנגן פון אושא קיין לוד ער האט גיריפן אויף איין זייויל און רבי יוסי איז אויך מיט אים גינען דס רבי חייא אראפ גינדערט און געקט אן רבי יוסי ביי דר האנט און זאגט צו אים די מענטשן זאגן וויסן דעס פבוד ווס יעקב דס גיהאט בשעת הקב"ה דס אים גיאנט אובי ארד עסק מצרימה וואלפן זיי גיקושט די ערד פון דריי מייל ביו זיין קבר דען דיא מארי מתניתין האבען מפרש גינען דעס פסק ויזא משה קראת חותנו אז אהרן דס גינען אז משה גיט אנטקעגן איז ער מיט זיין זון אלעזר מיט ארי נשיאים וקנים און כל ישראל וענן נאך גינאנען ווארום ווער איז דען אזו זי מענטש זאל זעהען אז אועלכע גרויס לייט גינען און ער זאל גיט גיין • קענען מיר פאר שמיין אז סתמת דעס פבוד פון משה איז אזו גינען סכר שכו ועל אחת כמה וכמה אז הקב"ה דס גינדערט קיין מצרים מיט דיא ישראל האבן בודאי מיט אים גינדערט אלי הייזי מלאכים ומרפכות עליונים ותחתונים דרום שמיים הכאים מצרימה את יעקב רבי אבא הייבט אן עם שמיים אתי מלבנו כהה אתי מלבנו תכואי מיר האבן גילערניט רבי יצחק זאגט וויי צו די לייט זיי וויסן גיט און מראכטן גיט ווי אזו צו דיין צו השיית דען אלי טאג גיט ארום איין בת קול פון דעס בארג חורב און זאגט וויי איז צו די לייט פון זייער דיגסט צו השיית וויי איז צו די לייט פון דעס גיזין פון דער תורה אימליכר מענטש וואס לערניט תורה און מוט גמי מעשים אויף דר וועלט דר ירשת עולם הבא און דר וואס לערניט גיט קיין תורה און מוט גיט קיין מעשים טובים דער דס גיט די וועלט און גיט יענע וועלט • פרעגט אים רבי יהודה מיר האבן דאך גיקערניט אז אימליכר מענטש דס איין חלק לעולם הבא וועדליג ער איז ווערט נאך זייני מעשים נאך זאגט רבי יצחק אונורי הייד איז נאר גיקאנט גינאנען אז ער לערניט נאר גיט און דס נאר גיט קיין מעשים טובים דער דס גיט גיט ביידי וועלסן זאגט רבי יהודה ווען דיא לייט זאלן וויסן דאס ליבשאפט פון הקב"ה צו דיא צדיקים וואלפן זיי גישריין ווי די לייבן און לעקפרטן נאך יאגן צו מאן דעס רצון פון הקב"ה ווארום מיר האבן גילערניט בשעת הקב"ה האט גינדערט קיין מצרים דס ער גירופן צו זיין פמליא ותילות של מעשה און האט זיי גיקאנט גידרס קיין מצרים ווארום איך וועל אויך מיט אייך גידערן ווייטר וענין אביסר סודות :

רבי חייא זאגט פאר רבי שמעון ווארום דס דיא תורה צום ערשטין גיציילט דיא בגי יעקב צוועלף שקמים און דער נאך זיבעציג

מ

מענטשען אז ווייט עם שמיים כל הנפש הכאה לעקב מצרימה שבעים ענמפרט אים רבי שמעון דס איז צו ווייזן אז עם איז גינען זיבע אומות און דיא ישראל זענין אויך זיבעציג נאך האבין מיר גילער אלץ דינג ווס עם איז פר האנדן אונטן אזו איז אובן אויך אזו אין מרפכה עליונה וענו צוועלף ממונים ווס זיי האבן זייער פח פון צוועלף צירופים פון דעס הייליגן נאמן פון דאגן צו מילט זיך פח צו די זיבעציג שרים און דיא צוועלף ממונים לייכטין צו די צוועלף מלות און אלי פיר וויסן פון דר וועלט אזו וענן די ישר גינען למטה דרום וענו זייה אין ערשטן גיציילט גינאנען צווע און דר נאך זיבעציג דרום שמיים זיב גבולות עמים לספסר בני ישראל א שמיים כי בארבע רוחות השמים פרשתי אתכם ווארום שמיים גיט כארבע גבולות דס ווייזט מיר אזו וויי די וועלט קען גיט זיין אן פיר ווייזן אן איז גיט מיגלעך גינען בשעת מתן תורה אן דיא ישראל :

ויקם מיד חרש רבי אבא האט אן גידובן צו זאגן אשרכם וורעי על כל כ כס שלחו וכל השור והחמור וואול צו די ישראל ווס הקב"ה דס אין בגערט בשעת מתן תורה און דס זיי צו זיך מרוב גינען אזו שמיין וכך בחר ה' להיות לו לעם סגולה און שמיים כי חלק ה' עמו יעקב חבל נהמה א די ישראל וענו בהעפמ צו הקב"ה אז וויי עם שמיים ואתם הדבקים ב אלהיכם חיים כלכם היום און דרום איז זיי וואול גינען וויי וויי וענן על סיס דס מיינט קען זיי סענען צדקה די מעלה איז על כל סיס דס הייט עולם הבא :

ויקם מיד חרש אין ספר רב המנונא סבא האבן מיר גלערניט די מצרין וענין גיט גינאנען קיין מלך איבר דער גאנצער וועלט נאר פ ווענן די ישראל וואס וענין אהין גיקומען און גלות אריין און דא שטארקייט פון פבל איז נאר גינען גישטארקט פון ווענן די ישראל אנטויכוס איז אויך גיט גישטארקט גינאנען איבר אלי אומות גייערן פון ווענן דיא ישראל זייה זאלן זיין ביי זיי אין גלות דען די נאויג אומות זענין גינען גידעריגער פון אלע אומות נאר פון ווענן די ישראל וענין זייה חשוב גינאנען און דרום שמיים ביי דיא מצרין סבית עבדים ווייל זייה וענן עבדים צו אלי אומות • בייה פבל שמיים אויך הן ארץ כשרים זה עם לא היה אויף בייה דיא וואס האבין דעס ביי המקדש חרוב גימאכט שמיים הנה קטן נתיחד בניים כווי אחת מאור דרום שמיים ויקם מיד חרש וויי אז די ישראל וענן גיקומין מיין מצרים אי גינאנען צו דעס מלך מצרים איין סימה וגדולה צו מושל זיין איבר אלי אומות דען צום ערשטן האט מען גיגעפן למעלה צום שר איין פח וגדולה דר נאך האט זיין אומה אונטן גיהאט די מקשלה דרום שמיים ויקם מלך חרש על מצרים ממונה פון מצרים איז זייה גינאנען דען פריער דס ער גיט גיהאט די מקשלה איבר אלי אומות און דר נאך האט ער מושל גינען איבר אלי אומות אזו איז מקנים גינאנען מתן שלש רגזה ארץ תחת עבד כי מילך רבי חייא זאגט דרייסיג טאג פריער איידר עם קומט צו איינעם גומס אדר איין בראך רופט מען פריער אויס אויבין און אויך אמאל ווערט דיא זאך איבער גענעמפרט אין מויל פון די יונגי קינדער און אמאל צו דיא מענטשן וואס האבן קיין שכל גיט און אמאל ווערט עם איבר גענעמפרט צו די עופות השמים זיי רופן עם אום אויף דר וועלט און קיינר איז דרוך גיט משגיח און אז די מענטשין פון דר וועלט וענן זוכה און פרום ווערט עם איבר גענעמפרט צו די צדיקים פון דעם דור פרי זיי זאלן עם מודיע זיין צו

פרשת שמות

וועלט פרי ווי זאלן תשובה מאן צו השירה אפר אז קיין צדיקים
גים דא ווערט עם איבער געגעבן צוא דא וואס מיר האבען
פריער געזאגט :

אלעזר און רבי חייא און רבי יוסי זענן אמאל גשטאנן אוף דעם
דעם שווער פון לוד זאגט רבי יוסי איך וועל אייך זאגן וויס איך
די היינטיגן טאג געזעהן . איך האב געזעהן איין עוף אז גיפלויגן
הט דריי מאל אוף גרויבן וויין קאפ און אז איין מאל אראפ גיירט
הט זאגט עליזים עליזים וויס זיי שווערן אין הימל לימין דריי
גרעכטי הארן אז אוף דר ערד און איינר וואס איז גיעסן וועט
מער ניש זיצן מען איז אים מעכיר אין ברענג פייער מען פירט
ער זיין ממשלה פון אים און אויך זיין קיום און דרייא עמודים
שוניגים עליזים שטייען אוף אוף דר וועלט אזו הט דס עוף גזאגט .
האב איך אוף גרויבן מיין קול צו דעם עוף און האב גזאגט עוף
זאג מיר דעם וערביגן וואס מען איז אים מעכיר פון זיין שטאנד
ווער זענן די שלמונים ווס וועלן אוף שטיין אוף דער וועלט אזו
דס עוף מיר גווארפן דריי פערדן פון זיין רעכטן פליגל און איין
דר פון זיין לינקן פליגל און איך ווייס ניש ווס דס איז מרמו . הט
י אלעזר גנוקן די דריי פערדן און הט זייא גישמעקט איז ארום
אנגן בלוט פון זייני נאז לעכר אזו הט רבי אלעזר זאגט עם וועט
שטיין דריי שרים און וועלן גויר זיין גוירות רעות אוף ישראל דר
ד הט רבי אלעזר גנוקן דעם פערד פון דעם לינקן פליגל און הט
ש גישמעקט אזו איז ארום גזאגט איין שווארץ פייער האט רבי
יעזר זאגט עם איז אפ גטאן גווארן דיא ממשלה פון מצרים און
ט איז אן גברייט צוא זיין איין מלך וואס איז גווען בימי חורבן און
מיוכוס איז פון די דריי ער וועט שלום זיין אין זיי ער וועט ברעכין
ניגים און וועט ווידר בויען הט רבי אלעזר גווארפן די פערדן אוף
ערד זענן די דריי פערדן גפליגן אוף דעם לינקן הט רבי אלעזר
זייגט דר ווייל איז דורך גזאגט איין קינד און גיענט דעם פסוק מש
ירם תהא ה' רוב על עב קלובא מצרים און דער נאך איז גזאגט נאך איין
גד און הט גליענט דעם פסוק איז מצרים לשחח תהיה דער נאך גייט
דך אקניד און זאגט דעם פסוק ואברה חכמת מצרים האבן זיי ווידר געזעהן
דר לינקר פליגל איז פר ברענט זאגט רבי אלעזר דאס קול פון
עם עוף און דס ווס די קינד האבן גזאגט איז דס אנאנצי חקמה
ני איין נבואה און השירה וויל אונז מגלה זיין פאר חוקיני סודות .
ממשלה פון מצרים איז בויראזי אפ גטאן גווארן און איין מלך פון
יא דריי וועט מושל זיין און וועט ברעכין בניינים און בויען בניינים
זאגט רבי יוסי עם איז פיל חקמה אפר די חקמה פון רבי אלעזר איז
עסר פון אלי און השירה וויל מגלה זיין צו די לייט פר דולני זאכן
ס ער וועט מאן אזו ווי דר פסוק זאגט כי לא יעשה ה' דבר כא גלה סודו
ל עברו תבאים און איין חכם איז גערעכר פון אנביא מיט ארי זאכן דען
אף איין נביא רועט דער רוח הקודש אוף אציט אפר פון איין חכם
ערט דר רוח הקודש ניש אפ גטאן אייבג און זיי ווייסן ווס למעלה
למטה איז נאר זיי ווילן ניש מגלה זיין זאגט רבי אבא ווען עם זאל
ש זיין קיין חכמים אוח דר וועלט וואלט מען ניש גוויסט ווס די תורה
זי און ווען די מצות פון השירה און עם וואלט קיין חילוק ניש
זען צווישן דעם רוח פון אמענטשן און צווישן אפרהיה . זאגט רבי
חזק ווען הקב"ה ברענגט איין דין אוף איין אומה שום ער פריער

דעם דין אין ווער שר ווס איבר זיי איז געזעט למעלה אזו וויא דער
פסוק זאגט יקור ה' על צבא סוס פריער אוף דעם שר פון דעם הימל און
דר נאך ועל מלכי האדמה באדמה און ווס איז דר דין ווס מען טוט אויבן
צו דעם שר מען פירט אים איבר אין נדר דינור דאס איז איין טיף
פון פייער אזו ווערט זיין ממשלה אפ גטאן פון אים און מען רופט
תיבף אוב אין הימל די ממשלה פונדעם און דעם איז אפ גטאן גווארן
און דס קול גרייכט אין אלי הימלן ביז עם גרייכט צוא דיא מלאכים
ווס זענן ממונה אוף דר וועלט אזו רופן זיי אום אוף דר נאנדר וועלט
ביז עם קויט אן צו די עופות און צו די קינדר און צו דיא ממשלים
פון דיא מענטשן דבר אחר זאגט דר פשט איז ואלה שמות בני ישראל רבי
אלעזר פן ערד ווען ער פלעגט קויפן צו דעם פסוק פלעגט ער ווייזן
דען רבי אלעזר הט זאגט בשעת דיא ישכאל זענן גזאגט אין גלות
האבן זיך איין גזאמלט אלי נשמות פון דיא שכמים אין דער מערת
המכפלה און האבן גישריגן און האבן גזאגט סכא סכא רחמי דער
בארקט זיך ווי אפאטר איבר קינד איז מען דען ניש משעבד מיט
אייערי קינד מיט מדיקייט און הארטיקייט אפרעמד פאלק טוען
אין זיי נקבות . אין דר צייט איז דר וועקט גווארן דר רוח פון דעם
אדמן יעקב אבינו ער הט גינוקן רשות און איז אראפ גיירט און
הקב"ה הט גרופי אלי מרכבות וזירות ומלס בראש און האבן אלי גיירט
מיט יעקב און מיט די שכמים קיין מצרים דס מיינט דר פסוק הבאים
מצרימה את יעקב ראובן וכו' זאגט רבי אבא אוף דעם איז גזאגט דרס אב
על בניס רבי יהודה בר שלום איז גזאגט אונטר וועניגט מיט רבי אבא
זענן זיי אריין גזאגט אין איין ארט צו עסין דער נאך זענן זיי גזאגט
אויף דער נאס און האבן זיך גלייגט שלאפן מיט דיא קעפ אוף איין
פערטל און דס אייגענען איין קבר איידר זיי זענן אנשלאפן גווארן
האבן זיי גהערט איין קול פון דעם קבר איין מענטש איז גזאגט אין
דר ערד אריין ער הט דס גמיינט אוף זיך דען דאס איז שון צוועקף
יאר אז אויך בין ניש אוף גוואכט גווארן נאר אצינד דען איך האב
ערשט דר זעהן דס גישטאלט פון מיין וון זאגט רבי יהודה צו אים
ווער ביסט זאגט ער איך בין איין יהודי דען איך בין אין גויפה און
קען ניש קויפן אוף יענר וועלט איבר מיין וון דס איין עובר פוכבים
הט אים קליינר הייד אונעק גינגכת און אלי טאג שלאגט ער אים איז
ער ווער איך צער און כחכת זיין צער מען איך ניש קויפן אוף מיין
ארט . און זינט אויך ליג דא אוף דעם ארט בין איך ניש אוף גוואכט
גווארן נאר אצינד זאגט ער צוא אים איר ווייסט דען פון דעם צער
ווס קומט אוף די לעפדיגי ענטפערט ער אים איר לעפדיגי דא שווער
איך מיין קבר זאל צו פירט ווערן און זאל ווערן אויס גליידיגט פון
מיר דען ווען ניש אונזר גיפעט וואס מיר פעטן אוף דיא לעפדיגי
וואלפן זיי קיין קיום ניש גיהאט אפילו איין טאג אוף דר וועלט און
אצינד בין איך אוף גוואכט גווארן דען זיי זאגן מיר אלי טאג אז מיין
וון וועט פאלד קויפן אהער נאר איך ווייס ניש ווי אזו ער וועט קויפן
צו לעפדיג אדער טויטר הייד זאגט רבי יהודה צו אים ווס איז אייער
טאן אוף יענר וועלט דר ווייט הט דר קבר גטאן שטורכן און זאגט
שטייט אויף און גייט אונעק דען אצינד שלאגט מען מיין זון האבן
זיי זיך ווער פר וויינדרט און זענן אונעק גילאפן פון דארטין אהלבן
תחום שבת און זענן דארטן געשן ביי דער טארטן שטערן איז אוף
גזאגט אז זיי זענן אוף גשטאנן אונעק גיין האבן זייא געזעהן אייגעס
לופין

פרשת

שמות

מא

לרפן אינעם קום זיך אים גלאסן דאס בלוט פון זיין אקסיל האבן זייא אים צוגעהאלפן אונערדעט זיי דר ציילט די גאנציע מעשה זאגן זיי צו אים ווי אזו איז דיין נאמן זאגט ער לחמא בר רינאי זאגן זיי איינער צו דעם אנדרן דר מת איז גווען לינאי בר לחמא אונ האבן שוין מורא גהאט מיט אים מער צו ריידן אונ האבן זיך נישט אים געקערט. זאגט רבי אבא דם תוס זייא האבן גזאגט אז זייער תפלות זענן מין אוף די לעבדיג פון וואגן ווייס איך דס ווארום עס שטייט יעלוי בנג יבא ער הכיו זאגט רבי יהודה קום אונ זעה צוויי זאבן דס הקב"ה צו גזאגט צו יעקב אייניגס ער זאל אים היסן אין גלות אונ דס אנדערע ער זאל אים אוף ברענגן פון זיין קבר צו זעהן די שמה של חברותא הקדושה ווס זיי וואגן מוש זייגי קינד אונ ווי עס שטייט אנכי אור עמך מצריים דס איז אייניגס אונ ווי דר שטייט והעליתי אתכם מקברותיכם עמי אונ נאך שטייט ששם עלו שבטים ששבי יה :

זאבן אונ רבי חייא דס גימראכט אין דברי תורה וזייא זיי גייען זעה רבי יוסי ווי אשלאנג לויפט אים נאה זאגט ער צו רבי חייא זעה דס וויא דער שלאנג לויפט מיר נאך זאגט ער אף זעה נישט איך רבי יוסי אנטלאפן גווארן אונ דר שלאנג איז אים נאך גלאפן דר וויי איז רבי יוסי גלאפן אונ דס בלוט דס אים גירונגן פון דער נאז האט ער גהערט וויא מען זאגט רק אתכם ידעתי מכל מספחות האדמה על כן אפק עליכם את כל עונותיכם האט רבי יוסי גיזאגט זוכה דאך איה האב נאך קבטל גווען איין שעה פון דר תורה איז מיר אזו צו האנדן נקום מכל שכן דער וואס איז זיך נאר פורש פון איר קומט אים בודא אנמקענען נישט קיין גומץ . דס ער זען גוהובן צו זאגן עס שטייט כי אלהיך ברכך בכל מעשה ידי ידע לכתך במדבר נאך שטייט הסולחך במדבר הגדו והנורא נחש שרף ועקרב נאך ווס זאגט ער נחש שרף ועקרב נאר דס איז מער זאל דורך זיי שטרופן די ישראל זען וויא זענן זיך פורש פון דעם עץ החיים אונ אזו וויא עס שטייט כי היא חיד ואידי יסיד זאגט רבי חייא עס שטייט הושר שבטו שובא בנו דר ווס פר מידת די רוט פון זיין זון אר אסימן אז ער דס אים פיינט ומכל שכן די תלמודי חכמים וויל בודא נאט נישט אז זיי זאלן זיך אפ שיידין פון דעם עץ החיים אפילו ארבע ויאמר אל עטו ער דס זיי געבען איין עצה זיי זאגן מאן שלעכץ צו די ישראל רבי תנחום זאגט די מצרים האבן גזעהן איודי שמער אז זיי וועלן לסוף גשלאגן ווערן אייבר די ישראל דרום דס ער גהייט צו מאן אוף זיי שלעכץ מיר האבן גלערינט בשעת הקב"ה דס אייבר געמפרט די ישראל צו די מצרים דס ער אויף זייא גוור גווען זיבן גיורות אזו ווי דר פסיק זאגט ומרדו את חיהם בעבודה קשה בחומר ובדברים ובכל עבודה בשרה את כל עבודתם אשר עבדו בהם כפיך אונ אנמקענען דעם דס ער זיי געבען זיבן פרכות אזו וויא עס שטייט ובני ישראל . פרו' וישרצו זיבן ויעצו . במאור . מאור . ותכלא הארץ אותם . הגה נתחכמה לו הבה איז מיימלש אן ברייטן אונ לשון מסכים זיין זיי דען וויא האבן אלי מסכים גווען צו מאן איין דין אונ זיי האבן גזאגט פו ידכה מאמר וועקן זיי זיך מער דס הקב"ה גזאגט כו ידכה זיי וועלן זיך בודא מערן ויקוץ כפני בני ישראל דען דיא מלאכי האבין גשלאגן דיא מצרים אזו וויא מיט דער רבי רבי יצחק זאגט דיא מחשבה פון דיא מצרים איז גווען צו פאר מידן דיא ישראל פון פריה רביה אונ פרעה האט וויא איין עצה געבען אונ האט צו זייא גזאגט עס וועט גיבארן ווערן צו דיא ישראל איינר וואס וועט מאן איין דין אין אייערי אפ געמער . רבי יודן זאגט בשעת משה האט גזאגט ובכל אהי מצרים אעשה שפטים איז דער שר פון מצרים וואס ער הייסט דוסה גזאגן פיר הונדערט מייל אונ איז גיקומען פאר הקב"ה האט הקב"ה צו אים גיזאגט עס איז גיקומען דיא צייט אז איה זאל זיך אין דיא מצרים נאקס זיין אונ פריער אין דיר אזו וויא עס שטייט יסידו' על צבא המרום במרום באותו שעה איז צו גינומען גינארין דיא שררה פון אים אונ דער ממונה דוסה איז גווארן איין שר של גיהנם צו דן זיין די רשעים אין גיהנם . רבי יהודה זאגט ער איז איין ממונה אוף די מרים . רבי חגיגה זאגט עס שטייט ובאלהים עשה ה' שפטים איז קשה איז דען גיטאן גינארן איין דין אין די אפ געמער פון גאלד אין זילבר אונ האלץ אלא זאגט רבי יוסי די ווס זענן גווען פון גאלד אונ זילבר זענן צו האנגן גווארן אונ פון האלץ איז פר פולט גינארין גינארין . זאגט רבי אלעזר די אפ געמער פון מצרים איז גווען איין לעמעלע דרום האט הקב"ה גיבאמן

וויאמר אל עטו זאגט רבי שמעון מיר פר שטייען אז ווי עס שטייט אין דר פרשה מלך מצרים סתם מיינט מען זייער שר וואס זייא האבן אויבן אין הימל אונ אז עס שטייט פרעה מלך מצרים מיינט מען דעם מלך מצרים וואס הייסט פרעה דרום זאגט זייער שר דען ער דס זיי אריין גשקט אין זייער מחשבה צווא זאגן הנה עס בני ישראל רב ועצום מסנו דס הייסט די ישראל זענן שמואקער פון אונזר שר וואס אוף דעם הימל זאגט רבי יצחק די גאנציע ווערט צייען זייער פח פון זייער שר ווס אויבן אין הימל אבר דיא ישראל צייען זייער פח פון הקב"ה דרום הייסן זיי עס ה' זאגט פאלק נישט אפאלק פון דיא שרים דרום שטייט כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם ה' אלהינו זאגט רבי אבא עס וואלט גראפמ שטיין הנה עס ישראל ארער הנה בני ישראל נאך ווס שטייט עס בני ישראל מיינט מען די מצרים האבן גימראכט אז זיי זענן נישט עס ה' גייערש זיי זענן דס פאלק ווס זייא הייסן אוף דעם הימל ישראל רבי יודן פרעה צווא רבי יצחק מיר זעהן פלק האט גיזאגט הנה עס יצא מצרים ווארום שטייט נישט עס בני ישראל זאגט רבי יצחק פלק איז גווען אגרוסר פישוף מאכר אונ אזו איז דער סדר פון די פישוף מאכר זיי געמן אזו איין זאך ווס קיין חשד איז דר ביי נישט פר האנדן דרום דער קאנן זייא אוף נישט אין זיין מאג דעם פאמרוס נאמין נאר דר מוסרס נאמן ווס דר ביי איז קיין חשד נישט פר האנדן דען אזו איז דר סדר פון די שדים ווס זיי דר קאנן אין דיא זאך וואס מען זאגט זיי . איז דס שקר זענן זייא מודיע זייער שקרים . איז עס זאמט אלן נוס זיי זאגן צו צו איין קדיינר צייט איז זאמט . ומכל שכן צווא מאן איין מעשה :

וויאמר אל עטו זאגט רבי שמעון מיר פר שטייען אז ווי עס שטייט אין דר פרשה מלך מצרים סתם מיינט מען זייער שר וואס זייא האבן אויבן אין הימל אונ אז עס שטייט פרעה מלך מצרים מיינט מען דעם מלך מצרים וואס הייסט פרעה דרום זאגט זייער שר דען ער דס זיי אריין גשקט אין זייער מחשבה צווא זאגן הנה עס בני ישראל רב ועצום מסנו דס הייסט די ישראל זענן שמואקער פון אונזר שר וואס אוף דעם הימל זאגט רבי יצחק די גאנציע ווערט צייען זייער פח פון זייער שר ווס אויבן אין הימל אבר דיא ישראל צייען זייער פח פון הקב"ה דרום הייסן זיי עס ה' זאגט פאלק נישט אפאלק פון דיא שרים דרום שטייט כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם ה' אלהינו זאגט רבי אבא עס וואלט גראפמ שטיין הנה עס ישראל ארער הנה בני ישראל נאך ווס שטייט עס בני ישראל מיינט מען די מצרים האבן גימראכט אז זיי זענן נישט עס ה' גייערש זיי זענן דס פאלק ווס זייא הייסן אוף דעם הימל ישראל רבי יודן פרעה צווא רבי יצחק מיר זעהן פלק האט גיזאגט הנה עס יצא מצרים ווארום שטייט נישט עס בני ישראל זאגט רבי יצחק פלק איז גווען אגרוסר פישוף מאכר אונ אזו איז דער סדר פון די פישוף מאכר זיי געמן אזו איין זאך ווס קיין חשד איז דר ביי נישט פר האנדן דרום דער קאנן זייא אוף נישט אין זיין מאג דעם פאמרוס נאמין נאר דר מוסרס נאמן ווס דר ביי איז קיין חשד נישט פר האנדן דען אזו איז דר סדר פון די שדים ווס זיי דר קאנן אין דיא זאך וואס מען זאגט זיי . איז דס שקר זענן זייא מודיע זייער שקרים . איז עס זאמט אלן נוס זיי זאגן צו צו איין קדיינר צייט איז זאמט . ומכל שכן צווא מאן איין מעשה :

רבי אבי זאגט פלק דס זיי דר מאגט דרך ביון הנה עס דס הייסט מיר ווייסן נישט ווער זיי זענן אונ פון וואגן זיי זענן זאגט רבי יודן פר ווס זענן דעמאלט גווען עמון ומואב פון די זיבציג שרים גהיט אונ דאס פאלק פון הקב"ה זענן נישט גווען גהיט זאגט רבי עס איז גלייך וויא איין ארום מאן מיט איין עושר דר ארומאן מוז זייניגס אפ היסן אונ דר עושר היט זייניגס נישט אפ ויכפך שכן די ישראל זענן דס פאלק פון דעם אייברשטין וואס ער האט ליב דין זאמט אונ צום ערשטין משפט ער זייגי בני בית פרענר פון אנדרן דען זיי דארפן זיין מער גהיט פון עבירות אזו ווי עס שטייט רק אתכם ידעתי מכל מספחות האדמה על כן אפק עליכם את כל עונותיכם . רבי יוסי מיט רבי חייא זענן גזאגן אין וועלט

וויאמר אל עטו זאגט רבי שמעון מיר פר שטייען אז ווי עס שטייט אין דר פרשה מלך מצרים סתם מיינט מען זייער שר וואס זייא האבן אויבן אין הימל אונ אז עס שטייט פרעה מלך מצרים מיינט מען דעם מלך מצרים וואס הייסט פרעה דרום זאגט זייער שר דען ער דס זיי אריין גשקט אין זייער מחשבה צווא זאגן הנה עס בני ישראל רב ועצום מסנו דס הייסט די ישראל זענן שמואקער פון אונזר שר וואס אוף דעם הימל זאגט רבי יצחק די גאנציע ווערט צייען זייער פח פון זייער שר ווס אויבן אין הימל אבר דיא ישראל צייען זייער פח פון הקב"ה דרום הייסן זיי עס ה' זאגט פאלק נישט אפאלק פון דיא שרים דרום שטייט כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם ה' אלהינו זאגט רבי אבא עס וואלט גראפמ שטיין הנה עס ישראל ארער הנה בני ישראל נאך ווס שטייט עס בני ישראל מיינט מען די מצרים האבן גימראכט אז זיי זענן נישט עס ה' גייערש זיי זענן דס פאלק ווס זייא הייסן אוף דעם הימל ישראל רבי יודן פרעה צווא רבי יצחק מיר זעהן פלק האט גיזאגט הנה עס יצא מצרים ווארום שטייט נישט עס בני ישראל זאגט רבי יצחק פלק איז גווען אגרוסר פישוף מאכר אונ אזו איז דער סדר פון די פישוף מאכר זיי געמן אזו איין זאך ווס קיין חשד איז דר ביי נישט פר האנדן דרום דער קאנן זייא אוף נישט אין זיין מאג דעם פאמרוס נאמין נאר דר מוסרס נאמן ווס דר ביי איז קיין חשד נישט פר האנדן דען אזו איז דר סדר פון די שדים ווס זיי דר קאנן אין דיא זאך וואס מען זאגט זיי . איז דס שקר זענן זייא מודיע זייער שקרים . איז עס זאמט אלן נוס זיי זאגן צו צו איין קדיינר צייט איז זאמט . ומכל שכן צווא מאן איין מעשה :

פרשת שמות

א בראמן עם אין פיער צו מקיים זיין ספלי אלהים תשרום באש פרי
 מצרים זאלן שמעקון . דען גבראמינס שמעקט אוק . די ביינר
 דעם קרפן פסח מען גווארפן אופ דר גאס ווס איז נאך ערנר
 זען ביי זיי ווי אלץ ווס ער דעם זיי גימאן . דרום שמיים שפטים רבי
 וודה זאגט עם שמיים ובאלויהם עשת ה' שפטים מיינט מען דעם שר של
 עלה אזו ווי עם שמיים יסור ה' על צבא המרום כמרום און דס אלץ האפן
 יוקט זייערי חכמים ומפל שפן זייער שר דרום האפן זייא גיזאגט
 ת נחכמה לו רבי יוחנן זאגט די מצרים האפן גיהאט פיל ערלייא
 געמיר און דר מייך גילום איז גינען זייער אפ גאט און אין אלי
 ת הקב"ה גיטאן שפטים און דר אפ גאט איז צום ערשטן גשלאגן
 ווארן דרום איז דר מייך גווארן פריער פיל מיט בלוט און דר נאך
 מיינט ויהי הדם בכל ארץ מצרים . דפי אלודו זאגן ווארום שמיים ובעצם
 זאגט דס לערינט אונז אז די אפ געמיר פון עצים ואכנים סוכים האפן פון
 גילאזט בלוט . רבי שמעון זאגט דר עקב שלאגן פון די מצרים
 זיין איז גינען אין ים אזו ווי עם שמיים ולא נשאר בהם עד אהר און פריער
 זי גיטאן גווארן דינים אין זייערי אפ געמיר דרום שמיים הבה תחכמה
 פן ירבה והיה כי תקראת זיי האפן דורה פישוף גאגט ווס עם וועט אופ
 זיין דר נאך זאגן זיי ונספ גם הוא על שובאנו דאס מיינן זייא מחנות
 גלאכים וועלן רענן צווישן זיי ובלחם בנו אזו ווי עם שמיים ה' להם רכס .
 ועלה פן הארץ אזו ווי עם שמיים ובני ישראל יוצאים ביד רמה :

לך איש סכות דו רבי אלעזר הייבט אן עם שמיים שיר השירים אשר נשלמה
 מיר האפן געערינט בשעת הקב"ה דעם בשאפן די וועלט מיט
 זיין וויקן דעם גער בשאפן די הימלין מיט זיין רעכטי האנט און דיא
 דר מיט זיין לינקער האנט אזו וויא עם שמיים אף די יסדה ארץ וימיני
 תחת שמים און דעם באשאפן טאג און נאכט און מלאכים וואס זענין
 זאגן צו זאגן שיריה ביי טאג און מלאכים ווס זאלן זאגן שיריה ביי
 נאכט און אלי מלאכים פר נעמן די שיריה פון די ישראל רבי יצחק
 זאגט די מלאכים ווס זאגן שיריה ביי נאכט פר עמן די שיריה פון די
 ישראל ביי טאג דרום שמיים תברים מקסיכים לקולו און דיא וואס זאגן
 שיריה ביי נאכט די שיריה איז גרעסר פון אזי בעלי השיר . אז דיא
 עבדידי הייבן אן צו זאגן שיריה זענן די עליונים משיג ווס זיי האפן
 ריער גיט משיג גווען אפילו הימל און ערד זענן אוק מוסוף פח דר
 ון . זאגט רבי נחמיה וואל צו דעם ווס ער איז זוכה צוא וויסן דיא
 שיריה און צו פר שמיין און איז משיג גרום חכמה וכח וגבורה צוא
 וויסן מה שהיה ומה שעתיד להיות און דר דעם עם גויסט און דעם מתקן
 ווען פיל שירות ותשבחות אין ספר תהלים און דעם מרמו גינען ווס
 ים וועט זיין און דעם מוסוף גווען פח וגבורה מיט רוח הקודש צוא
 גינען תורה ותכמה און דעם עם אלץ מתקן גינען אין תהלים און
 תלמוד דעם נאך מער וזכה גינען מיט דעם שיר השירים ער דעם מתקן
 ווען גרוסי תכמות און פיל משלים דרום זאגט ער עשיתי לי שרים ושירות
 לומר אוק האב גיבארשט צו וויסן פון דיא שירים עליונים און פון
 זיי ווס זענן אונטער זיי דרום זאגט ער שיר השירים בלומר דאס איז דער
 איד פון די שירים של מעלה דס איז אזו איין שיר וואס דרינגן איז
 בלוק אלי ענינים תורה און חכמה פח און גבורה דס ווס איז שוין
 גינען און דס ווס עם וועט זיין דר שיר וואס די עליונים זינגן . רבי
 אלעזר זאגט די שירים של מעלה זענן גישמאן ביי לוי איז גבארן
 זאגן פון דר צייט און ווייטער האפן זיי די שירים גיזאגט . אז משה

איז גבארן גווארן און אהרן איז גיזאלבט גווארן און די לויס זענן
 גיהייליגט גווארן זענן ערשט די שרים גיקומן אופ זייער משמר און
 אז לוי איז גבארן גווארן האפן אלי שרים של מעלה גיזאגט דעם שיר
 מי יתנד כמה לי יונק שרי אמי אמצא בחוץ וגו' און פון לוי זענן ארום גיקומן
 די לויס ווס זענן גינען משודרים אונטן אין בית המקדש און זייא
 זענן גהייליגט גווארן און זענן גישמאן אופ זייערי משמרות אנטקען
 די שרים של מעלה ווס זאגן שיריה זענן די עולמות גווארן חברים
 אלי זענן גווארן איינס און איין מלה רענט אופ אלי זיי הייסן לויס
 דס איז מיינט בהעפמ אזו ווי לאה דעם גיזאגט הפעם ילדה אישי אלי אזוי
 אוק דעם זיק די שכינה באהעפמ מיט די קינד פון לוי משה אהרן
 ומרים מיט זייערי קינד און די משוררים של מעלה זענן גיט גישמאן
 אופ זייער משמר פון די דריי זענן גבארן גווארן דס איז משה אהרן
 ומרים ווס זיי האפן אלי גיזאגט שיריה דרום שמיים שרים זינגערס דס
 איז משה מיט אהרן ווס זיי האפן אלי גיזאגט אז ישיר וגו' וסרות זינגרנס
 מיינט מען מרים און ווי עם שמיים ותען להם כרים שירו דה' וגו' . תנא מיר
 האפן גילערינט אז לוי איז גיבארן גווארן דעם אים הקב"ה גינען
 און דעם אים בוחר גווען מער פון אלי בריד דר נאך דעם ער גווינן
 קהת און עמרם משה אהרן ומרים און אז עמרם דעם זיק אפ גשייד
 פון זיין ווייב און דעם זי ווידר צוריק גינען אין דר צייט האפן דיא
 מלאכים גיזאגט שיריה אופ דעם הימל דעם הקב"ה אופ זיי אן גישריגן
 זענן זיי שמיל גווארן ביי הקב"ה דעם גיניינט זיין רעכטי האנט אופ
 עמרם מיט די קינד און פר ווס הייסט ער עמרם ווייל פון אים איז
 ארום גיקומן עם דס אהרן פאקס העקער פון אלי הוכי און ווארום
 שמיים גיט זיין נאמין גאר עם שמיים ילד איש ווייל ער איז גיזאגן
 בצעקה שטיילר הייד און דעם יוכבד צוריק גינען קינד זאל גיט וויקן
 דרום שמיים גיט זיין נאמן גאר ילד איש :

ויקח את בת לוי און שמיים גיט איר נאמן אוק ווייל זיא איז צוא אים
 גיקומן בצעקה רבי אבהו זאגט ייד איש דס איז גבריאל ער דעם
 זיי צו אנגדר גיבראכט רבי יהודה זאגט עמרם אליין דעם זי צוריק
 גינען גאר דריבן שמיים גיט זיין נאמן צו ווייזן עם איז גווען מן
 השמים ווארום עמרם דעם גיט גיקאמט גווינן משה ביי ער דעם גנימן
 איין חלק פון דר שכינה דרום ביי אהרן ומרים שמיים גיט דר ויווג
 פון עמרם מיט יוכבד גאר ביי משה און דרום שמיים ותרם אותה כי טוב
 הוא דען הקב"ה דעם מיוחד גינען זיין נאמן אויף איר אזוי וויא עם
 שמיים טוב הוא לכל דער טוב פון הקב"ה איז גינען בייא משה :

דבר אחר ילד איש דש איז גבריאל ווש הייבט איש אזו ווי עש שמיים
 והאיש גבריאל וגו' . ויקח את בת לוי מיינט מען דיא נשמה דען
 מיר האפן גיקערינט בשעת דער גוף פון איין צדיק דארף גיבארן
 ווערין אופ דר וועלט רופט הקב"ה צו גבריאל און הייסט אים נעמן
 די נשמה פון גן עדן און גיט זי אריין אין דעם גוף פון דעם צדיק ווס
 ווערט גיבארן און ער איז דרום ממנה זי צו היטן . וועקטו פרעגין
 אפער דר מלאך ווס איז ממנה איפר דיא רוחות הצדיקים הייסט
 דאך לילה ווס ער איז ממנה אופ דעם טראגן פון איין אשה ווס דען
 זאגטו אז ער הייסט גבריאל גאר גבריאל הייסט אוק לילה ווארום
 ער איז מצד שמאל :

ויקח איש סכות לוי מיינט מען עמרם ויקח את בת לוי דס איז יוכבד . איין
 בת קוד דעם אראפ גיקערינט און זאגט ער זאל זי צוריק נעמן

פרשת

שמות

מב

דען עם האם גי'רטיקט דיא צייט מען זאל דיא ישראל אום לייזן פון מצרים דורך דעם זון ווס זיי וועלן האבן אונג הקב"ה דעם זיי גיהאקפן די שכינה זאל ידך גיט אפ טאן פון זייער זון משה וואס איז גיבארין גיזארן כחבת זייער ווילן איז גווען צו בהעפפן זיך מיט דר שכינה אזו וויא עם שמיים והתקדשות הרייתם קדושים ווען אבענטש הייליגט זיך אוף דר וועלט הייליגט מען אים פון יעני וועלט אזו ווי דר ווילן פון דעם מענטשין איז צו בהעפפן זיך מיט דר שכינה אזו ווערט דיא שכינה גיט אפ גטאן פון זייערי מעשים זאגט רבי יצחק וואל צו די צדיקים ווס זייער רצון איז תמיד זיך כדבך זיין להקב"ה אזו איז זיך הקב"ה צו זיי מדבך אונ פד לאזט זיי גיט אפ רי מענטשין ווס זייער רצון איז ווייט פון הקב"ה נאך מער זייא זענין זיך תליה מדבך צו דר מומקאח מיט די קרפיות • קום אונ יעדא עכרם דעם זיך בהעפמ צו הקב"ה איז פון אים ארום גקומן משה רבינו ווס די שכינה דעם זיך פון אים גיט אפ גטאן ביז אייביג וואל איז זיין חקק :

אוי פונדצי זייער גוט ווארום אלי טוערין זענן אויבן גיט פד שלא פד די טרערן פון מענטשין זיי זאלן אריין גייען דרום שמיים ווס דעם איז די שכינה זי שמיים תמיד כמלך זכות זיין אוף די ישראל און ווי אמוטר איבך די קינד ותרואו את הילד דעם זענן די ישראל ווס זען גריכן צו איין ילד ששועים ווען אפילו זיי זינדלן טוען זיי תיכף תשוב אונ וויינן פאר הקב"ה אונ בעלשן פאר אים אזו וויא איין קינד פא איין פאטר דרום שמיים והנה נער בוכה ער וויינט פד הקב"ה אונ ער ווערט תיכף אפ גטאן אלי גזירות רעות פון דר ווערט אזו וויא ע שמיים תחטול עליו זי איז זיך כרחם אוף זיי מיט דעם מדת הרחמ אונ זאגט מילי העברים זה די זענן גיט פון די ווס האבן הארפי הער אונ קשה עזרף זייערט פון דיא עברים טהורי לב פון זייערי אבן ואכהות ווייכי הערצד תשובה טאן פד הקב"ה ותקרא את אס הילד זי און גיוויינט אזו ווי עם שמיים קול ברמה נשמע מה בני ישראל הרל סב ער כנה סאנה להנחם זיי וויינן בידי און איינעם זאגט רבי יהודה לעת שמיים ככביבאו ובתנוניכ אובלס בזכות דעם גיוויין פון דער מיטר דר וועלן זיי קומן אונ וועלן זיך איין זאמלן פון דעם גלות זאגט רי יצחק די גאולה פון ישראל הענגט נאר אן איין וויינן ווען זיי וועלן לענדן די טרערין ווס עשו דעם גיוויינט פד זיין פאטר יצחק אזו עם שמיים וישא עשו את קולו ויבר זאגט רבי יוסי די טרערין ווס עשו גלאזט האבן גיאכט גינדרי די ישראל אין גלות אריין אפד מיט דע וויינן פון דיא ישראל וועט משיה קומן אזו וויא דר פסוק זאגט :

יבאו ובתנוניכ אובלס :

ותדר האשה ותלד בן ותרא אותו כי טוב הוא פד ווס איז ער גווען גוט ווארום ער איז גיבארין גיזארין גימלת דער הייליגר צייכין פון דעם מענטשן הייסט טוב אזו ווי עם שמיים אמרו צדק כי טוב רבי יוסי זאגט אז משה איז גבארין גיזארן איז גיזארין ליכטיג אין דר גאנצן שטוב דען דא שמיים כי טוב אונ בשעת הקב"ה דעם בשאפן דעם ליכטיקייט שמיים אוהוויא אהיה את האור כי טוב • ותצננה שלשה ירחים דעם וויינט אז ער וועט דר קענין דעם גרוסי ליכט פיי דר הייליגר תורה וואס ער האט מקבל גיווען אוף דעם פארן סיני בתורש השלישי ווס דענקאלט דעם זיך די שכינה צו אים באווייזן אונ דעם אוף אים גיוועט פד אלי ישראל אזו ווי עם שמיים ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו ה' ורא יכנה עור הצפני דען ביז אין דר צייט פון קבלת התורה דעם מען אלץ גיט גיוויסט וואס משה דעם גרעט מיט הקב"ה דרום שמיים משר ידבר והאלהים יענט בקול : ותקח לו היכת דעם ווייזט מיר אויף דעם ארון הקודש מיט דיא לוחות ותשרה ווייזט מיר אז עם איז גווען באדעקט מיט גאלד פון אייגעווייניג אונ פון דרוסן כחם ווייזט אוף די מצות עשה ומצות לא תעשה ווס זאט דעם דרוף מחמיר גווען ותשם בה את הילד דעם זענן די ישראל דר פסוק גלייכט זיי צו אקנד אזו ווי עם שמיים כי נער ישראל אהבו • ותשם כסוף דעם זענן די מצות פון דר תורה ווס זענין גיט אזו אגרוסר היוב צו טאן אין דר מדבר ביז סוף פערציג יאר אז די ישראל זענין שון אריין גיגאנגן קיין ארץ ישראל ווארום דארטן איז פאר האנדן פיל מצות ווס זענן גיט גוהג אין חוץ לארץ עי שם אויף די לעפצין פון די לוכדים ווס פסקנן שאלות צו די ישראל • ותחבב אתו מרחוק דאם מיינט מען די הייליג חכמה ווס הייסט אחות אזו ווי עם שמיים אמרו לחכמה אחותי את ווען די ישראל זינדלן תהיה איז דר מדת הרין אוף זיי מקמור דען עם שמיים די שכינה מיט דר הייליגר חכמה פון דר ווייזן אזו ווי עם שמיים מרחוק ה' נראה לי דעקאלט ותדר בת מרעה כל זמן אז די ישראל זענן צדיקים איז די שכינה ביי זיי נאהונט אפד אז זיי זענן זיך תלילה כרחק פון דר תורה קומט דר מדת הרין דעם הייסט ותדר בת מרעה ליתחין צו וואשין זיך אין בלוט פון די ישראל אוף דעם ביוש פון דר תורה על די האור מיינט מען דיא לומדים אונ דיא כוזה הזרואות ווס מאכין שלאף אידי הענט אונ ווילן גיט קערנין עריינט די תורה • זאגט רבי יהודה אלי זאבן הענגט אן אין תשובה אונ אין תפלה פאר הקב"ה ומכל שפן אז ער וויינט אין זיין תפלה

ויהי בימים הרבים ההם רבי יהושע זאגט עם איז שון גווען דר סוף פ דעם גלות מצרים אזו ווי עם שמיים יוסט סלך מצרים דר שר פ מצרים דעם אראפ גינדירט פון זיין גדולה אונ איז אראפ גפאלן זיין גאולה דען אז ער האט איין מפלה גיהאט האט זיך הקב"ה מאנט אין דיא ישראל אונ האט צו גיהערט זייער תפלה זאגט ר יהודה פד זמן דר שר פון מצרים האט גיהאט ממשלה איז גיט צו גהערט גווארן דעם גשרי פון די ישראל אונ אז דער שר איז ארא גפאלן שמיים יוסט סלך מצרים ויאחו בני ישראל מן העבודה ותעל שועתם אל האלה אפד ביז דר צייט זענין זייא גיט געגפרט גווארן מיט זייער גישריי זאגט רבי אלעזר קום אונ זעה די מדה פון הקב"ה ווען הקב"ה זיך כרחם זיין אויה די ישראל גינט ער אונ גינדט אראפ דעם כד הרין • רבי יהודה זאגט עם שמיים והנה מצרים נוסע אתריהם האט דא רבי יוסי גיזאגט אז דעם איז דר שר פון מצרים אונ דו זאגסט ווס מצרים מיינט מען דעם שר זאגט רבי יצחק אודקה דעם איז נאך אי רביה צוא דעם דען דא שמיים יוסט סלך מצרים אונ דארט שמיים מצרים נוסע אונ עם שמיים גיט מקד מצרים ווייל מען האט אים אראפ גינדירט פון זיין גדולה אונ ווארום שמיים יוסט נאר אזו ווי ביי משה שמיים כי מתו כל האנשים הבכשים את נפש מיינט מען דא דארט אז זיי האבן אראפ גינדירט פון זייער גדולה אונ אז די גדולה ווערט אפ גטאן למעלה ווערט עם למטה אויה אפ גטאן • רבי יוסי זאגט עם שמיים הנה יום בא לה' והיה יום אהר יודע לה' איז קשה זענין דר אנדרי מעג גיט צו השית זאגט רבי אבא פון דאנן ערנין מיר אז אי אפד אלי מעג איז די ממשלה פון די מולות אונ שרים שר מעל אפד דר טאג ווס משיח וועט קומן וועט זיין דיא ממשלה פון דע טאג צו גאט אליין צו טאן איין דין • רבי אבא זאגט אז השית מיר

פרשת שמות

אָבֵר אִז יַעֲקֹב אִז נִקְוֵם צו אִים זַעֲנָן דִּי וואָס אָפּ גִּינאַנגן צו אַיב
 אַז אױף צו אַ מִשָּׁה דְרוֹם אִז שׁוֹן נִים גִּוְעֵן דְעֵר שְׁמִיִּם דְרוֹם שְׁמִיִּם
 וּתְכַנֵּן וּתְדַלֵּן זַיִיא הָאָבֵן תִּיבָף אָן גִּשְׁעֵפֵט דְעֵן עִים אִז שׁוֹן קִיִּין שְׁמִיִּין
 נִים גִּוְעֵן . רַבִּי אֶלְעָזָר אֹנֵן רַבִּי אַבָּא זַעֲנָן גִּינאַנגן פֿון מְכַרְיָה קִיִּין
 צַפְרִי הֵט זַי בְּנֵעֲנִים אִיִּין יְהוּדִי אֹנֵן הֵט זִיךְ בְּהַעֲפֵט צו אַ גִּיִּין מִיט
 זַי זַאגְט רַבִּי אֶלְעָזָר אִימְלִיכֵר פֿון אֹנֵן זַאל זַאגְן דְּכַרִּי תוֹרָה הִיבְט אָן
 רַבִּי אֶלְעָזָר עִים שְׁמִיִּים וואָס אַלִּי הִנְבָּא בֵּן אִים אַל הַרוּחַ וּאִמְרַת אַל הַרוּחַ פֿון דְּעֵם
 פֿסוּק לְעֵרְגֵן מִיר אַפּ פֿון וואָגֵן דְּרֵי רוח קוֹמֵט אַרוֹם דְּעֵן ווי אַזוֹ הָאֵם
 יְחֻקָּאל גִּיקְעֵנֵט נְבִיאוֹת זַאגֵן אױף דְּעֵם רוח אַמְעֵר עִם שְׁמִיִּים דָּאךְ
 אִל אִים שְׁלִים כְּרוּת לְכַוּוֹת אַת הַרוּחַ אֶלָּא נָאֵר אִיִּין מְעַנְטֵשׁ קַעֵן גִּים שְׁלֵט זַיִן
 אױף דְּעֵם רוח אָבֵר הַקְּבִיָּה אִז שׁוֹרֵט אױף אֶלְץ אֹנֵן אױף דִּי רִיד הֵט
 עֵר נְבִיאוֹת גִּיאָטִי שְׁפִרְיִנְט דְּרֵי יְהוּדִי אַוְעֵק פֿון אִים זַאגְט רַבִּי אֶלְעָזָר
 וּסֵם הָאִמְטוֹ דְּרֵי זַעֲנָן זַאגְט דְּרֵי יְהוּדִי אִיךְ הָאֵב אִיִּין זַאךְ דְּרֵי זַעֲנָן זַאגְט
 רַבִּי אֶלְעָזָר וּסֵם אִזוֹ זַאגְט עֵר אַז דְּרֵי רוח ווערט אָן גְּקִיִּיד אִזוֹ אַנְוָף
 פֿון מְעַנְטֵשׁן אױף דְּרֵי וועלט וואָלט בְּדַאָרְפֵט שְׁמִיִּינִיכֵת אַסֵּר ה' מִן עֵרֵן כִּאי
 הַרוּחַ דְּעֵן דִּי רוחוֹת קוֹבֵן דָּאךְ פֿון דְּעֵם גֵּן גֵּדֵן פֿון דְּאָרְטוֹן זַעֲנָן זַיִן זִיךְ
 מְתַלְבֵּשׁ אױף דְּרֵי וועלט אִין אַנְוָף זַאגְט רַבִּי אֶלְעָזָר אַז דְּעֵר רוח גִּיִּיט
 אַרוֹם פֿון דְּעֵם גֵּע זִיךְ מְתַלְבֵּשׁ זַיִן אִיִּין אִיִּין גוֹף מוֹז עֵר פֿרִיעֵר אַרוֹף
 גִּיִּינְצוֹ דְּעֵם פֿסָא דְּכָבוֹד וּסֵם עֵר שְׁמִיִּים אױף פִּיר עֵטוֹדִים וּסֵם דְּסֵם אִזוֹ
 דְּרֵי מְקוֹד פֿון דִּי פִּיר יְסוּדוֹת וּסֵם אִימְלִיכֵר מְעַנְטֵשׁ הֵט אִין זִיךְ דְּסֵם אִזוֹ
 מִסֵּ רוח אֵשׁ עֵפֶר אֹנֵן דְּרֵי רוח מוֹז פֿרִיעֵר גֵּלְעֵן פֿון דְּעֵם פֿסָא דְּכָבוֹד פֿתַּח
 אֹנֵן חַיּוֹת פֿון דִּי פִּיר יְסוּדוֹת פֿרִיעֵר זַאל זַעֲנָן הָאָבֵן דָּאם חַיּוֹת פֿון
 מְעַנְטֵשׁן וּסֵם עֵר אִזוֹ פֿון דִּי פִּיר יְסוּדוֹת דְּרֵי גָאָךְ אִזוֹ עֵר זִיךְ מְתַלְבֵּשׁ
 אִין אִיִּין גוֹף . זַאגְט דְּרֵי יְהוּדִי הֵט שְׁפִרְיִנְטֵן וּסֵם אִיךְ הָאֵב לְשִׁפְרוּיִנְטֵן
 ווייל אִיךְ הָאֵב גִּזְעֵהֵן אִיִּין זַאךְ פֿון דְּעֵם גֵּן עֵרֵן . דְּעֵן אַבָּא בִּין אִיךְ
 גִּיאָנְגֵן אִין דְּרֵי מְדַבֵּר הָאֵב אִיךְ גִּזְעֵהֵן אִיִּין בּוֹים עֵר אִזוֹ גִּוְעֵן זַיִיעֵר
 גִּלְסִמִּין צו קִבֵּן אױף אִים אֹנֵן אֹנֵטֵר אִים אִזוֹ גִּוְעֵן אִיִּין הייל הָאֵב
 אִיךְ גִּנְעֵהֵט צו אִים הָאֵב אִיךְ גִּזְעֵהֵן אַז פֿון דְּרֵי הייל גִּיִּעֵן אַרוֹם פֿל
 מִיגִי רִיחַ בְּשָׁמִים פֿון דְּעֵר וועלט אַזוֹ הָאֵב אִיךְ מִיךְ גִּלְסִמִּין אֹנֵן
 בִּין אַרְיִין גִּיאָנְגֵן אִין דְּרֵי הייל כְּסוּדוֹת הַרוּחִים אִיךְ בִּין נִקְוֵם אױף אִיִּין
 אָרֵט וּסֵם דְּאָרְטִין אִזוֹ גִּוְעֵן פִּיל בִּיטֵר אֹנֵן רִיחַ וּבְשָׁמִים וואָס אִיךְ
 הָאֵב נִים גִּיקְעֵנֵט מוֹכֵר זַיִן דְּאָרְטֵן הָאֵב אִיךְ גִּזְעֵהֵן אִיִּין מְעַנְטֵשׁ
 אֹנֵן עֵר הֵט גִּיהָאֵט אִזוֹ זַיִן הָאָגֵט אִיִּין רוֹם אֹנֵן אִזוֹ גִּלְסִמִּין אױף
 אִיִּין מִיר אֹנֵן אַז עֵר הֵט מִיךְ דְּרֵי זַעֲנָן הֵט עֵר זִיךְ גִּזְעֵטֵט גֵּלְעֵבִין מִיר
 אֹנֵן הֵט זִיךְ פֿר וואָנְדֵרֵט אֹנֵן זַאגְט צו מִיר וּסֵם מוֹסָטוֹ דָּא אֹנֵן ווער
 בִּיסָטוֹ . בִּין אִיךְ גִּוְעֵן זַיִיעֵר אִין פֿחד אֹנֵן זַאג צו אִים מִיִּין דְּעֵר אִיךְ
 בִּין פֿון דִּיא חֲבָרִים שָׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֵּן יוֹחָאי אֹנֵן אֹנֵן אַזוֹ הָאֵב אִיךְ
 גִּזְעֵהֵן אֹנֵן בִּין אַרְיִין גִּיאָנְגֵן אִין דְּרֵי מַעֲרָה אֹנֵן הָאֵב גִּיִּירֵט אַהֵרֵר .
 זַאגְט עֵר צו מִיר ווייל דוּ בִּיסָט פֿון דְּרֵי חֲבָרִיִּיא גֵּעֵס דְּסֵם בִּינְדֵל פֿתָּבִים
 אֹנֵן גִּיב צו דְּרֵי חֲבָרִיִּיא וּסֵם זַיִן זַעֲנָן מְקוֹבְלִים אֹנֵן ווייסִין מוֹדוּת פֿון
 דִּי רוחוֹת הַצְּדִיקִים . אֹנֵן עֵר הֵט גִּיקְלָאָפֵט אױף מִיר מִיט דְּעֵר רוֹם
 אַזוֹ בִּין אִיךְ אַנְמִשְׁלָאָפֵן גִּיּוּאָרֵן הָאֵב אִיךְ גִּזְעֵהֵן אִין שְׁלֵאָף פֿכָּה
 חִילּוֹת וּשְׁיִירוֹת וּסֵם זַעֲנָן נִקְוֵם אִין דְּעֵם אָרֵט אַרְיִין אֹנֵן דְּרֵי אִיִּיקְעֵר
 מְעַנְטֵשׁ שְׂדָאָט מִיט דְּרֵי רוֹם אֹנֵן זַאגְט צו אִיִּין גִּיִּיט אִין דְּעֵם וועג
 פֿון דִּי בִּיטֵר . אִין דְּעֵם ווי זַיִן גִּיִּיעֵן הִיבְט זַיִן אָן צו אַ פֿלִיטֵן אִין דְּעֵר
 לִפְטָן אֹנֵן גִּיִּיעֵן אַרוֹף אִיךְ ווייסִים נִים ווייא אַהֵן ווייא פֿלִיעֵן אֹנֵן אִיךְ
 הָאֵב גִּהֵעֵרֵט פֿון זַיִן גְּרוֹסִי קוֹלוֹת אֹנֵן ווייסִים נִים ווער זַיִן זַעֲנָן אַזוֹ הָאֵב

דִּין אִין דִּי שְׁרִים שָׁל מַעֲרָה שְׁמִיִּים כִּי וַחַח בְּשִׁמִּים . אִז דְּעֵן דָּא
 שׁווערד צו אַ הַקְּבִיָּה זַאגְט רַבִּי יִצְחָק אַמְעֵר עִם שְׁמִיִּים דָּאךְ חֲרִיב
 דָּאם דֵם אױף שְׁמִיִּים וּחֲרִיב תִּאכַל בִּשְׂרֵי זַאגְט רַבִּי חִיָּיא דְּעֵר חֲרִיב אִזוֹ
 שָׁל דִּין דָּאם הִיִּיסֵט גִּלְיָהּ ווייא אִיִּין שׁווערד אַזוֹ הִיִּיא עִם שְׁמִיִּים
 דְּרֵי אַת מִלֵּאךְ ה' עוֹמֵר וּחֲרִיב שְׁלוֹפֵה בִּירוֹ הֵט דְּעֵן דְּרֵי מִלֵּאךְ גִּיהָאֵט אִיִּין
 עֵרֵר אִין זַיִן הָאָגֵט נָאֵר דְּסֵם גִּיִּינְט מְעֵן דְּעֵם דִּין רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֵּן
 זַאגְט דְּרֵי מִלֵּאךְ הַכּוֹת הֵט מִיר גִּיאָט ווען אִיךְ זַאל נִים חֵם הָאָבֵן
 דִּי לִיִּיט וואָלט אִיךְ זַיִן אַנְפֿלֵעֵקֵט דְּעֵם בֵּית הַשְּׁחִיטָה אִין זַיִיעֵר
 לִי בְּשַׁעַת אִיךְ קוֹלֵר זַיִן אַזוֹ ווי אִיִּין שׁוֹחֵט אַנְטֿפֿלֵעֵקֵט בִּיִּיא אִיִּין
 מִיךְ אֹנֵן רַבִּי אַבָּא זַאגְט דְּרֵי גִמֵר דִּין הִיִּיסֵט חֲרִיב דְּרוֹם שְׁמִיִּים וּחֲרִיב
 הַכּוֹת פֿרֵעֵנֵט מְעוֹנוּיִטֵר אִין זוֹדֵר . הִכִּי אִז חֲרִיב גִּיִּינְט מְעֵן מִאִקִּי
 גִּכְמִי שׁווערד וואָרוֹם שְׁמִיִּים וּשְׁבַח הַיָּבֵל אַל כִּדְבָה עֵר הֵט אֹם גִּיקְעֵרֵט
 שׁווערד אִין אִיר שִׁיד אַרְיִין זַאגְט רַבִּי אַבָּא דָּאֵרֵט גִּיִּינְט מְעֵן
 אַזוֹ דְּרֵי גִמֵר דִּין הֵט זִיךְ אֹם גִּיקְעֵרֵט צוֹם בַּעַל דִּין אֹנֵן צו אַ דְּעֵם
 אָרֵט ווי עֵר אִזוֹ נִגְוֵם גִּוְאָרֵן :

כִּי וַחַח מִשָּׁה הֵט גִּוְעֵן אִין דִּיא פִּינָף אֹנֵן צוֹאָנְצִיג אֹתוֹת פֿון
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וּסֵם דִּי יִשְׂרָאֵל זַאגֵן אִלי מִיט צוֹוִי כִּאל מִיט דְּעֵם הֵט
 גִּהֲרַגְתָּ דְּעֵם מְצַרִי דְרוֹם שְׁמִיִּים וּסֵם לִיכָה וּלְכָה וְךָ אַת הַסִּפְרֵי עֵר הֵט אִין
 נִים גִּזְעֵהֵן דְּעֵם כִּיכָה רַבִּי אַבָּא זַאגְט פֿרִיעֵר הֵט עֵר גִּזְעֵהֵן
 עֵר הָאֵט מְעִשִׂים מוֹכִים וּלְכָה אֹנֵן אֹבֵב עִם וועט אַרוֹם קוֹבֵן פֿון
 אִיִּין גוֹם קִינֵד וויא כִּי אִין אִישׁ עֵר הֵט גִּזְעֵהֵן בְּרוּחַ הַקּוֹדֵשׁ אַז עִם
 מִיט פֿון אִים נִים אַרוֹם קוֹבֵעֵן קִיִּין גוֹם קִינֵד דְּרוֹם הָאֵט עֵר אִים
 זַאגֵן דְּעֵן רַבִּי אַבָּא הָאֵט גִּיאָט עִם זַעֲנָן פֿכָּה לְשַׁעִים אױף דְּעֵר
 גֵּלְט וּסֵם פֿון זַיִן קוֹבֵט אַרוֹם צִדִּיקִים מְעֵר ווייא פֿון אִיִּין צִדִּיק אֹנֵן
 צִדִּיק וּסֵם קוֹבֵט אַרוֹם פֿון אֶרְשָׁע הֵט מְעֵר מַעֲלָה פֿון אִיִּין אַדְרָן
 דָּאם אִזוֹ אִיִּין מְהוֹר פֿון אִיִּין מְמַא מוֹב פֿון רַע אֹרֵר פֿון חִלְשָׁה
 פֿכָּה פֿון מְפֻשּׁוֹת דְּסֵם אִזוֹ בְּעַסֵר פֿון אֶלְץ אֹנֵן אַז מִשָּׁה הָאֵט גִּזְעֵהֵן
 וַחַח הַקּוֹדֵשׁ אַז עִם וועט פֿון אִים נִים אַרוֹם קוֹבֵעֵן קִיִּין זַרַע פֿלֶשֶׁר
 יִם הֵט עֵר אִים גִּהֲרַגְתָּ . אֹנֵן הַקְּבִיָּה הָאֵט גִּיאָט אַז עֵר זַאל גִּיִּין
 דְּעֵם בָּאֵר וּסֵם עֵר הֵט אִין יַעֲקֹב בְּגֵעֲנִיט אַזוֹ ווייא עִם שְׁמִיִּים וּשְׁבַח
 הַיָּבֵל אֹנֵן בִּי יַעֲקֹב שְׁמִיִּים אױף וויא וַחַח כִּי בִשְׂרֵי דְסֵם אִזוֹ אֶלְץ גִּוְעֵן
 בָּאֵר אֹנֵן חֲאִמְשִׁי מִשָּׁה מִיט יַעֲקֹב זַעֲנָן גִּוְעֵן אִין אִיִּין מוֹדִיעֵה
 בְּהַעֲפִיזוֹךְ צו אִיִּין בָּאֵר פֿון דְּעֵסֵט וועגֵן אִזוֹ דִּי מוֹדִיעֵה פֿון מִשָּׁה
 דְּעֵם גִּרְעַסֵר גִּוְעֵן רַבִּי יוֹסִי אֹנֵן רַבִּי יִצְחָק זַעֲנָן גִּיאָנְגֵן אִין וועג
 עֵנֵט רַבִּי יוֹסִי דְּרֵי בָּאֵר וּסֵם מִשָּׁה אֹנֵן יַעֲקֹב זַעֲנָן בִּי אִים גִּוְעֵן אִזוֹ
 גִּוְעֵן דְּרֵי בָּאֵר וּסֵם אַבְרָהָם אֹנֵן יִצְחָק הָאָבֵן גִּרְאָבֵן צו אִיִּין זַאגְט
 יִצְחָק בְּשַׁעַת דִּיא וועלט אִזוֹ בְּשִׁאָפִין גִּיּוּאָרֵן אִזוֹ דְּעֵר בָּאֵר אױף
 זַאגֵן גִּיּוּאָרֵן אֹנֵן עֵרֵב שְׁבַת פֿר נִאכֵט אִזוֹ זַיִן מוֹל בְּשִׁאָפִין גִּוְאָרֵן
 דְּסֵם אִזוֹ דְּרֵי בָּאֵר וּסֵם יַעֲקֹב אֹנֵן מִשָּׁה הָאָבֵן גִּזְעֵהֵן :

חֵן מִרוֹ שְׁבַע כְּנוֹת זַאגְט רַבִּי יְהוּדָה ווי אַזוֹ קַעֵן זַיִן אַז דְּסֵם אִזוֹ דְּרֵי
 פֿרִינְג פֿון יַעֲקֹב אַמְעֵר בִּי יַעֲקֹב שְׁמִיִּים דָּאךְ דְּסֵם אִלי פֿאַסְטֵר
 בֵּן זִיךְ גְּמוּסֵט אִיִּין זַאמְלֵן אַרְאֵפֵט צו אַ גֵּעֵמֵן דְּעֵם שְׁמִיִּין אֹנֵן דָּא
 יִיִּים אַז דִּי מְעַכְטֵר פֿון יְתוֹדֵר הָאָבִין צו זַיִן נִים בְּאִדְאָרְפֵט נָאֵר ווייא
 בֵּן אֶלְיִין אָן גִּשְׁעֵפֵט זַאגְט רַבִּי חִיָּיא יַעֲקֹב הֵט דְּעֵם שְׁמִיִּין אַרְאֵפֵט
 אִין פֿון דְּעֵם פֿרִינְג דְּעֵן בִּי דִּי פֿאַסְטֵמְעֵהֵר שְׁמִיִּים וְהִשִּׁיבֵנו אַת הַבֵּן
 גִּזְעֵהֵן וויִידֵר אֹם קַעֵרֵן דְּעֵם שְׁמִיִּין אױף דְּעֵם פֿרִינְג אֹנֵן בִּי יַעֲקֹב
 יִיִּים שׁוֹן נִים וּשְׁבַח אַת הַבֵּן ווייל תְּחַלַּת זַעֲנָן דִּי וואָסֵר גִּוְעֵן גִּיִּירִי

פרשת שמות

מן

וּסְדוּ בַיּוֹם וְעָנָן וַיִּשְׁרַח אֲנָנִים מֵאֵן גִּבְעוֹתַי בְּאֶנְפֵי הָאֵשׁ וְעָם אֲנִדְרֶה מֵאֵן עַד וַיִּבְרָא רִבִּי מִיַּד אֲנִי זֶה אֲנִיעַק גִּבְעוֹתַי וַיִּין וְעָנָן :

ותאמרן איש מצר העילו דר רוח הקודש דמ אים ויי גרעט ויי האפן אליין נים גוויסט ווס ויי זאגן דר מצדי ווס משה דמ גהרנת אין מצרים דמ דמ גורם גווען משה זאל קומן צו אונזעם אין אכשל איין מענטש זיצט אין דר מדבר און וויל זייער עסין פלייש און קען נים פקומן אכאל דר זעהט ער ווי איין פער יאגט נאך איין שעפפלי דמ זיך דר מענטש גשטארקט אקעגן דעם פער און דמ דם שעפפלי מציל גווען און ער דמ דם גקולט און דמ דם אזה געמיין :

ומשה היה רועה את צאן יתרו רבי שמעון הייבט אן עם שמיים רודי רועה בשושנים ווי צו די לייט ווס גיבין נים אכטונג און ווייסן נאר נים דען אין דער צייט אז עם איז אויף גאנגן אין דער מחשבה פון הקב"ה צוא בשאפין דיא ווערט זענען אלי עולמות און גאנגן אין ויין מחשבה און מיט דער מחשבה זענען אלי עולמות בשאפין גווארן אז וויא עם שמיים כולל ברבסה עשית און מיט דער מחשבה פון דער חכמה און מיט דער רעכטער האנט דמ ער בשאפן יעני וועלט און מיט דר לינקער האנט דמ ער בשאפין די וועלט אזוי ווי עם שמיים אף יד יסדה ארץ מיינט מען די לינקי האנט יסדי מסדה שום איז די רעכטי האנט ויי זענען אלי בשאפן גווארן אין איין שעה און אין איין רגע און דמ גיכאכט עולם הזה אנטקעגן עולם הבא און אלץ ווס עם איז אויף דעם הייבט איז אנטקעגן פר האנגן און דער וועלט און ווס עם איז און דר וועלט איז פר האנגן ויין גלייכן אין ים עם איז אלץ איינס ער דמ בשאפן אובין מלאכים און און דער וועלט דמ ער אנטקעגן בשאפין מענטשן און אין ים איז אנטקעגן דר ליתן אז ווי עם שמיים דמ את האוהל להיות אחד דם איז אלץ איינס קעגן דעם אנדרן ביי דעם מענטשן שמיים כי בצלם אלהים עשה את האדם נאך שמיים ותהסרוהו מעט מאלהים אונג דמ אום דר ווילט אין די צדיקים די אייברשטי מלאכים רופט ער ויי נים אן בניס מייני קינד און די צדיקים רופט ער בניס אז ווי עם שמיים בניס אתם לה' אלהיכם ער ריכט ויי קינד און ויי רופן אים פאטער אז ווי עם שמיים כי אתם אבני דרום שמיים רודי וואי לו ער דמ מיה אים דר ווילט און איה האב אים אום דר ווילט הרעה בשושנים תאמשי ארום די רופן זענען פר האנגן דערנר פון דעסט וועגן דמ הקב"ה אונג גטאן שפיין אין ארץ ישראל צווישן די עובדי פוכבים דם קיינר האט ויי נים גיקאנט עפים טאן נאך איין פשט איז ווארום הייבט הקב"ה רעה בשושנים אז ווי איין רויז איז רויט און איהר זאפט איז ווייס אזוי און הקב"ה פירט די וועלט מיט דעם מרת הדין ווס איז רויט און מיט דעם מרת הרחמים ווס ער איז ווייס אז וויא עם שמיים אס יהיו חסאיכם כשנים כשלג וליבנו ; רבי אבא איז גאנגן אין וועג מיט רבי יצחק אז ווי ויי גיין זענען ויי גיקומין צו רויזן בייטר דמ רבי אבא גינומין איין רויז און איז אונזעק גינאנגן דמ איר פגעניגט רבי יוסי זאגט ער צו אים די שכינה איז פוודאי דא און איה זעה אין די הענט פון רבי אבא דם ער דמ נאר גנומן די רויז פרי ער זאל פון איר אפ לערנן גרום חכמה וזאגט רבי אבא זען דיה אנדר מיין קינד האבין וויא זיך גיזעצט דמ רבי אבא איין שמעק גיגעבין די רויז און זאגט די וועלט דמ פוודאי מער קיין קיום נים נאר און דעם ריח דען מיר זעהן אז דר נפש דמ נאר

איה זיך און גחאפט פון דעם שלאף און האב שון מער נים גזעהן און פארקט מיה זייער און דעם ארט אין דעם האב איה גיזעהן דעם אייניגס מענטשן זאגט ער צו מיר ווס האבמו גוערן זאג איה צו אים איה האב גזעהן אין שלאף אזו און אזו זאגט ער צו מיר אין דעם זעע גיזען די רוחות פון די צדיקים אין גן עדן און דם ווס דו האסט גהערט פון ויי דם איז ווס ויי שמייען אין גן עדן אין דעם גישטאלט פון דר וועלט און פרייען זיך מיט די רוחות הצדיקים ווס גיין דארטן איהן דען אזו וואול ווי דר גוף ווערט גבוים און דר וועלט פון פיר יסודות אזו מוז דארטן דר רוח גבוים ווערן פון דר גשמה פון די פיר יסודות פון דיא אידים פון גן פון וואגן דער מקור קובט ארום דאס פנימיות און חיות פון אלי פיר יסודות און דם בינמל פתבים נעם צו און גיב דר חכרייא און גייא דיר דיין וועג איז גקומן רבי אלעזר מיט די חברים און האבן אים גקושט און ויין קאפ זאגט רבי אלעזר ביד החסד גלובט איז השית ווס ער האט דיה אהער גשקט פוודאי איז דם די לומרי זאך און הקב"ה דמ מיר אין מיין מול גגעפן דעם פקוק און ער דמ ויי גגעפן דם בינמל פתבים ווי רבי אלעזר נעמט ויי אין דר האנט און עפינט דיא פתבים איז גקומן איין פייער און דמ אים ארום גרינגלט ער דמ דריגן גזעהן ווס ער האט גזעהן און עם איז ארום נפלוין פון זייני הענט דמ רבי אלעזר גוויינט און האט גזאגט ווער קען פשטיין אין די גנוזי אצרות די בהעלמינש פון דעם מלך אז וויא עם שמיים ה' סי גור באהקד וסי ושכון בהר קדש ווער קאן וואונן אין דינינגעלטן און ווער קאן רוען און דיין בארן וואול דעם וועג און די שעה ווס איה האב דיה פגעניגט און פון דר צייט אן דמ זיך רבי אלעזר זייער משמח גווען און דמ נאר נים גיזאגט פאר דיא חברים ווי ויי גיזען באגענגן ווי איין קוואל ברונין וואסר האבין ויי זיך דארטן גשמעלט און האבן גטרונקן די וואסר זאגט רבי אלעזר וואול איז דם חלק פון די צדיקים יעקב איז אנטלאפן גווארן פאר ויין ברודר האט זיך אים גטראפן איין קוואל ברונין פון וואסר וויא דם וואסר דמ אים דר זעהן האבן ויי דר קענט זייער הארן און האבן זיך גפרייט מיט אים און זענען און גאנגן אנטקעגן אים און דארטן דמ ער פקומן ויין בת זוג משה רבינו איז אנטלאפן פר פרעה דמ זיך אים און גטראפן דר ברונין וואסר האבן אים דיא וואסר און דר קאנט און זענען אים אנטקעגן גקומן און אז משה האט דם דער זעהן האט ער גוויסט אז דא וועט ער פקומן ויין בת זוג ווארום דער רוח הקודש דמ זיך קיין כאל פון אים נים אפ גיטאן און דמ גוויסט אז צפורה וועט ויין ויין בת זוג וזאגט דר מענטש צו רבי אלעזר איה האב אזו גקערניגט דם יתרו איז גווען איין פוסר צו די עבודת פוכבים אז ער דמ זעהן אז עם איז אין איר קיין ממש נים האט ער זיך פון איר פורש גווען אזו האבן ויי אים אין חרם אריין גלייגט און אז זייני מעכטר זענען גקומן אן שעפין וואסר האבן ויי די פאסקעטער אונזעק גטריבן וויא משה האט גזעהן ברוח הקודש אז איבער דעם מרייבט מען ויי אונזעק מיד תיבף שמיים ווס משה ווישען איז משה און גשמאגן און דמ ויי גהאלפן וישק את צאנם און דמ אן גטרונקן וייערי שאף ווארום ער דמ זיך מקנא גווען פון וועגין הקב"ה וזאגט רבי אלעזר דו ביסט ביי אונג און מיר ווייסן נים דיין נאכן זאגט ער מיין נאכן איז יועזר בן יעקב זענן גקומן די חכרייא און האבן אים גקושט און זאגן דו ביסט ביי אונג און מיר האבן נאר נים גוויסט פון ריד

אין

פרשת

שמות

אין קיום אף דעם ריה • דרום גיהער מען צו נעמן אין דעם צו
הבדלה במוצאי שבת צו שמעקן דר פון • ער הייבט אן עם שמיים
אני לודי ודודי לי ווער איז מיר גורם ווס איה בין לדודי אונ מיין דודי
איז צו מיר ווייל ער איז הרועה בשושנים ער פירט דיא וועלט אזו וויא
ארויז שמעקט מען אונ זי איז רומ אונ די וואסר ווס מען קוועטשט
אום פון איר איז ווייס אונ איר ריה ווערט ניט פר ענדרט אזוי אויף
דעם אויפן פירט השירת די וועלט דען ווען ניט אזו וואלט חלילה
אוינדיגער מענטשקייט קיום ניט גיהאט דען דר חטא הייבט ארום רומ
אזו וויא עם שמיים אס יהו חסאיכס בשנים בשלג ילבינו אונ אז דר חטא
איזו מקריב אין קרבן שפרי נגט מען פון אים דס בלוט ווס איז רומ
אויף דעם מזבח וואס דר מדת הדין איז אויף אים רומ אונ דר ריה
קיימט אויף פון אים ווייס דען עם ווערט פר קערט פון רומ צו ווייס
דען דעם מדת הדין ווערט רחמים • אויף זאגט נפי יצחק אזו ווי אין
ריו איז רויט אונ ווייס אזוי אויף דר ריה הקרבן איז פון רויט אונ
קום אונ זעה די קרייטעקצער פון די קמורת אטייל זענען ווייס
היינו ווארעה אונ אטייל זענען רויט דס איז מר דרור אונ דר ריה
גייט אויף פון גיירי רויט אונ ווייס אזו אויף איז הקב"ה זיך נוהג
מיט דר וועלט בשושנים ווס זענען רויט אונ ווייס אזו וויא עם שמיים
הקריב די כל חלב ווס אזוי אויף אז אמענטש פאסט איז ער מקריב זיין
חלב דעם דאס חלב איז ווייס אונ דס בלוט איז רומ אונ הקב"ה איז
אום מכפר אונ אזו וויא ארויז איז רויט אונ קען ווייס ווערין דורך
פיער אזו איז דר קרבן ווייל מיר האבן היינט קיין קרבן ניט אוי דר
זענית אין קרבן • זאגט נפי יהודה דורך דעם תענית פון דעם
מענטשן ווערן זייני אברים שלאף אונ דר יסוד האש איז זיך גובר
אויף אים מיט דעם אש איז ער מקריב זיין חלב דעם דס הייבט מזבח
בפירה דרום אז נפי אלעוד הט גפאסט הט ער מתפלל גווען אונ הט
גיזאגט רבוננו שר עולם עם איז אנטפלעקט פאר דיר אז איה האב
מקריב גווען צו דיר מיין חלב דעם אונ האב זייא גימאכט דר היצין
מיט דעם שלאפקייט פון מיין גוף עם זאך זיין בויליגעט דר ריה ווס
גייט היינט ארום פון מיין מול ווי דר ריה פון איין קרבן ווס איז אויף
גיזאגט אונ דעם מזבח אונ דיא זאלסט מיד באווייליגן נסא ווערט
גיפונן אז אמענטש פאסט איז ער מקריב זיין חלב דעם אונ דס אש
אונ דר ריה ווס גייט פון זיין מול איז איין מזבח בפירה דרום הט מען
מתקן גווען די תפלות אויף דעם ארם פון איין קרבן גיערט ער זאל
אין זיי מכיין זיין אזו ווי מיר האבן גזאגט • רבי יצחק זאגט עם שמיים
כל דבר אשר יבוא באש תעבדו באש וספר אזו אזאך וואס עם איז דורך דעם
פיער מירין גווארן זאל עם דורך דעם פיער פשר ווערין סמילא
אזו וויא דר מענטש אז ער טומ איין עבירה דער היצט ער זיך מיט
דעם יצר הרע אזו איז ווידר זיין פפירה דורך דעם ווס ער דר היצט
זיך מיט דעם פאסטן אדר מיט תורה לערנן אדר מיט מעשים טובים
ווערט ער קדור • רבי יוסי זאגט אז דר בהמק איז גשפאנטן פלעגט
דר מענטש מקריב זיין אקרבן פלעגט מען אים דורך דעם מכפר זיין
זייני עבירות היינט איז די תפלה מכפר אויף דעם ארם פון דעם קרבן •
דבר אחר נאך איין פלשט איז אזו ווי רחין וואקסן צווישן זיי דערנר
אז אויף פירט הקב"ה די וועלט צדיקים מיט רשעים אונ
אזו ווי רחין קעגן ניט האבן קיין קיום סידן דורך די דערנר אזו אויף
דען די רשעים זאגן ניט זיין וואקסן צדיקים ניט דעקט דר קענט

גווארן דען רבי יהודה הט גזאגט אז ווען עם זאך ניט זיין קיין רשעים
אויף דר וועלט וואלטן די צדיקים גאר ניט דר קענט גווארן אונ דורך
זייערדי מעשים רעים דר קענט מען די צדיקים •
דבר אחר נאך איין פלשט איז הרועה בשושנים דאס מאכט שש שנים
השית איז מנהיג די וועלט מיט יעקס יאר אונ דס זיבטן
יאר איז שבת צו גאט דס הייבט שמיטה • אדר הרועה בשושנים מיינט
מען די ווס לערנן תורה דען שונים איז שייטש לערנן אין דעם זכות
פירט הקב"ה די וועלט •
ומשה היה רועה את צאן יתרו רבי תיירא הייבט אן עם שמיים מסור לודי ה'
רועי לא אהסר וגו' אזו ווי אפאסטויך פירט זייני שאף אויף איין
רעכט אונ איין פעטי פאשי לעבין מייכין פון וואסר אונ ער מאכט
רעכט פארטיג זייער גאנג אזו איז אויף הקב"ה דרום שמיים כנאות דשא
דביצני על סי מנחות יבאלו רבי יוסי זאגט דר סדר פון איין פאסטויך איז
צו פירן זייני שאף מיט ערלויכקייט צו מציל זיין זיי פון גול זיי זאגן
ניט עפן פון פנעמדי פעלדך אונ הט איז זיין האנט איין רומ פרי זיי
זאגן ניט גיין רעכט אונ לינק אזו אויף הקב"ה איז רועה די ישראל
ער פירט זיי אויף איין רעכטן וועג אונ די רומ פון דין איז זיין
האנט זיי זאגן זיך ניט גיין אן דר זייט •
דבר אחר איין אנדרר פלשט איז ימשה היה רועה וגו' רבי יוסי זאגט דר
ווס איז איין קלוגר פאסטויך צו פירן זייני שאף דר איז אן
גיבירייט צו מקבל זיין אויף זיך דעם עול מלכות שמים אבר דר ווס
איז איין שופטה איז אום אים גזאגט חסיה לכסיל סמנו זאגט נפי יהודה
משה איז גווען איין חכם צו פירן זייני שאף אזו אויף דוד איז גווען
איין חכם גדול אונ הט גיפירט זייני שאף פדין דרום הט אים הקב"ה
גימאכט פר איין מלך אויף כל ישראל ווארום אזו ווי עם שמיים רועה
זאן ער הט גיפאסט שאף פר ווס ניט ריגנר זאגט נפי יהודה דיא
ישראל הייסן צאן אזו ווי עם שמיים ואתנה צאני צאן פרעתי אונ ווידער
שמיים כצאן קרשים כצאן ירושלים אזו וויא דורך דיא שאף וואס מען איז
מקריב אויף דעם מזבח הט מען איין בפירה אזו דר ווס איז מנהיג
די ישראל אויף איין גוטן וועג איז מען זוכה דורך זייא לחיי עולם
הבא אונ ווידר אזו ווי אז די שאף גוויינן קלייני שעפסקה נעקט זייא
דר פאסטויך אויף זייני הענט אונ מראגט זייא נאך זייער מוסר
אונ איז זיך כרחם אויף זיי אזו בדארף דר מנהיג ישראל פירן דיא
לייט מיט רחמנות אונ ניט מיט אכזריות אזו אויף הט משה גזאגט
כי תאסר אני שאריו בהיסק אזו ווי איין גוסר פאסטויך איז מציל די שאף
פון חיות רעות אזוי אויף דר מנהיג ישראל איז זייא מציל מדין של
טפה וכדין של מעלה אונ איז זיי מדרוך לחיי העולם הבא אונ אזו
איז גווען דר רועה נאכן משה רבינו • הקב"ה הט גווען ווי אזו ער
פירט דיא שאף וועט ער מנהיג זיין מיט דר מדה דיא ישראל דרום
שמיים ומשה היה רועה את צאן יתרו אונ עם שמיים ניט צאני זייני שאף
דען אזו איין גרוסר עושר ווי יתרו איז גווען אונ הט אים גיעבן זיין
מאכט פר אווייב בן הקטם דעם ער אים שאף אויך געבן גאר משה
הט ניט גיוואלט פאסין זייני שאף מיט די אין איינעם מען זאל ניט
זאגן פון וועגן זייני שאף דרום פאסיט ער זיי אויף גוטי פאשי דרום
שמיים גאר יאומתי אבר ניט זייני כח סרו זאגט רבי תנחום האמשי
יתרו איז גווען איין עובד פוקבים פון דעסט וועגן ווייל ער הט מיט
משה חקר גיטאן דרום הט ער אים גיפאסט זייני שאף אזו וויא עם

באדארף צו זיין אוף גומי פאשי :

יבדנ את העמך את הסדר רבי יוסי זאנא פון דעם מאנ אן וואס משה
 איז גיבארן גווארן האט זיך דר רוח הקודש גיט אפ גימאן פון
 אים און ווייל ער האט גיזעהן אז אין דר מדבר וועלן די ישראל מקבל
 זיין די תורה און מצוות דרום האט ער גפירט זיינע שאף הינטער דער
 מדבר און האט גיט גיט גיט אריין פירן זיי אין דר מדבר ויבא ער הר
 האלהים חורבה ער איז אריין ארום גיבאנגען אוף דער בארג עס איז זיין
 משל צו זיין מאנגעט ווס ציהט צו זיך זיין ווי באלד ער דר זעהט
 אים שפרינגט ער אוף אים אזו אוף משה רבינו אז ער האט דר זעהן
 דעם בארג סיני דס איז דר הר חורב איז ער גשפרינגען אוף אים דרום
 שמיים ויבא ער הר האלהים חורבה זאנא רבי אבא משה רבינו און דער
 בארג סיני זענען ביידע אן גיביריט גוען מושט ימי בראשית און
 אין דעם מאנ ווס משה איז גיקומן צו דעם בארג האט ער אן גרויבן
 שמוקמין אנטקעגן משה אז ער האט דר זעהן איז ער גישפרינגען
 אוף אים און האבן זיך ביידע גפרייט זאנא רבי ינאי משה האט תיכף
 גוויסט אז דר בארג איז הר האלהים מיר האבן גילערינט דען משה האט
 אוף דעם בארג גזעהן עופות פליהן און שוועבן זיי האבן צו שפרייט
 די פליגל און גייען גיט ארום אוף דעם בארג צו שפעלן זיך אוף
 אים זאנא רבי יצחק ער האט גיזעהן עופות פליהן פון דארטן און
 פאלן פר זיינע פיס מיר תיכף האט ער דס פר שטאנען און האט גלאזט
 די שאף שמיים הינטער דר מדבר און ער אליין איז אהין גיבאנגען :

תנו רבנן די רבנים האבן גילערינט אין דר צייט ווס משה איז גיקומן
 צו דעם בארג סיני נאך ווס האט זיך הקב"ה צו אים באוויזן בלבת
 אש מיט פלאם פייער דס איז דאך דר מרת הדין זאנא רבי יצחק עס
 איז גוען די צייט פון מנחה ווס אין דר צייט איז ער שולט נאר פאר
 נוכ האט זיך השירה צו אים פריער גיט באוויזן פר דר צייט נאר דר
 עיקר איז אזו ווי עס שמיים ויבא אל הר האלהים חורבה דר נאך שמיים ויבא
 חקצתם את ה' און וייר שמיים וירא מלאך ה' אלו בלבת אש מתוך הסנה ווייל
 זיי וועלן זיין דר נאך אזו ווי דערנאך אזו ווי עס שמיים קוצים כסותים
 באש יתנו דס האט אים הקב"ה גוויזן אז זיי וועלן דר נאך זינדען און
 וועלן זיין ווי דערנאך צו פר ברענען אין פייער זאנא רבי יהודה פון
 דאנן לערנן מיר אפ דס רחמנות פון הקב"ה איז אוף די רשעים דען
 אזו ווי עס שמיים ווססנה בער באש דר מרת הדין ברענט אזו ווי פייער
 פון דעם גיהנם אוף די רשעים ווס זיי זענען ווי איין דארין אבד דאס
 רחמנות פון הקב"ה איז ווססנה אינגו אוכל דס קיין מאל פר דארקט ער
 זיי גיט מחמת דעם מרת הרחמים ווס ער האט אויף זיי רחמנות :

וירא מלאך ה' אלו בלבת אש פר ווס האט זיך הקב"ה צו משה באוויזן מיט
 פייער גיט אזו ווי צו אנדרי גביאים זאנא רבי יהודה משה איז
 גיט גלייך צו אנדרי גביאים ווארום אנדרי מענטשן אז זיי גינעדיגן צו
 פייער וועלן זיי פר ברענט און משה האט גינענט צו דעם פייער און
 איז גיט פר ברענט גווארן אזו ווי עס שמיים ווססנה אל הערמל אשר
 עס האלהים דרום שמיים וירא מלאך ה' אלו בלבת אש מתוך הסנה זאנא רבי
 אבא עס שמיים ביי משה כי מן המים משיחיה מען האט אים פון דעם
 וואסר ארום גצונאון ויער עס ווערט אום גצונאון וואסר דר פארקט
 זיך גיט פר פייער דען מיר האבן גילערינט פון דעם ארט ווס משה
 איז באשאפן גווארן איז פון דארטן קיין שום מענטש גיט באשאפן
 גווארן ער איז גינען גרינד פקעט אין אלי מרות ומדריגות דרום

שמיים בכל ביתו נאמן הוא וואס איז זיין חלק אז הקב"ה זאנא אליין אויף
 אים אזו איין עדות זאנא רבי יוסי עס שמיים דאדא קס נביא עור בישראל
 כמשה האט ר' יהושע פן לוי זאנא נאר ביי די ישראל איז גיט גוען איז
 איין נביא ווי משה רבינו אבד ביי די אומות איז גוען איין נביא כמשה
 און דס איז בלעס זאנא ער די זאנא בודאי רעכט און ווייסט גיט צו
 ענפערן ווי רבי שמעון איז גיקומן פריען זיי אים דס עסנפרט ער זיי
 חס ושלום עס זאל גלייך זיין גוט גווינד און שמעקנידער איל
 צו שלעכט גווינד אזו אוף חס ושלום מען זאל גלייכן בלעס צו
 משה נאר אזו איז דר פשט בייא דיא אומות איז בלעס חשוב גווען
 אזו ווי משה ביי די ישראל אבער זיי זענען גיט גלייך ווארום משה
 איז גווען אין די כוהנים העליונים הקדושים פון הקב"ה און בלעס
 האט משמש גווען פמדריגות התחתונים וואס זיי זענען גיט היילי
 דען הקב"ה האט ארץ בשאפן זה לעומת זה אזו ווי אין דער קדושה
 אזו איז דאס בקליפה כסף כפני אדם אזו וויא איין נאך דאס הייסט
 אבויאנע אנטקעגן אפענטשן אזו איז די מוכאא גווען די מדה פון
 בלעס בן בעור הקוס הרנו כחור רופט ער אים שוין אן פישוף מאבער
 וועקט וועלן זיין ער איז גרעסר גווען גיט און פריען זיין אייזי
 וועקט וויסן דעם אמת פון זיין גרויסקייט איז גיקומן רבי יוסי און
 האט אים גיקלעט זיינע הענט און זאנא אצורד איז מין גלוסקמייקיי
 פון מין הארץ ארום גיבאנגען און פון דאנן זאל מען וויסן אז עס
 איז פר האנדען עליונים ותחתונים יסן ושכאל רחמים און דין און על פ
 פנים זענען אפ גישייד די גביאים עליונים פון דיא גביאים התחתונים
 די הייליג גביאים זאנא רבי יהודה אזו ווי משה איז אפ גישייד גווען
 פון אלי גביאים ווס אין דר קדושה דען ער איז גווען העכר פון אל
 הייליג גביאים אזו איז בלעס אין דר מוכאא אוף העכר גווען מער
 פון אלי גביאים חרשים מכשפים די גבוהא וואס גיט הייליג וער פ
 פנים משה איז גווען למעלה און בלעס איז גווען למטה דס זענען
 פמה כידות וואס זענען אפ גישייד אייז פון דעם אנדערען זאנא רבי
 יהודה משה האט זיך גיבאראכט מאכר חס ושלום וועלן די ישראל פ
 דארפן ווערן אין דר שווערע ארבים פון די מצרים דרום שמיים ווי
 פראך ה' בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש ווססנה אינגו אוכל דא
 הייסט ווען אפזיין זיין וועלן זיין בייא פריען אין דר האנט אזו ווי אי
 דארן אין פייער וועלן זיי פארט גיט פר דארפן וועלן פיל זוכה זען
 די צדיקים דס הקב"ה האט זיי אפ גישייד בשעת בתן תורה פון אי
 רשעים די היידן ווס זענען גווען אין ארץ ישראל און האט זיי גירופ
 פנים אזו ווי עס שמיים כניס אתם לה' אלהים נך שמיים ואתם הדבקם ו

פרשת וארא

וידבר אלהים אל משה רבי זאנא עס שמיים אין פסוק בסוף כה' ער ער
 ביה ה' צור עולמים אימליקער מענטש גיהער זיך פל ימיו צו
 שטארקן און פר זיכרין אין הקב"ה דען אזו האט דרד גיזאנא אלי
 בסתתי וגו' ווער עס מוט זיין פטחון און זיין שטארקייט אין הקב"ה
 עס דארף צו זיין קען אים די זאנא וועלט קיין שלעכט גיט מאן א
 ווער עס מוט זיין שטארקייט אין דעם ישם הקודש ווי דר פסוק זאנא
 כי ביה ה' צור עולמים דען מיט די צוויי אותיות זענען אלי וועלען בשא
 גווארן עולם האט איז גווארן בשאפן מיט דער יוד און עולם ה

פרשת וארא

קעגן ארום גיין פון מצרים ווייל זיי האבן גיזעקן אז דיא וואס זענען גיזעקן תפוס אין מצרים האבן די מצרים גיבונדן מיט פישוף אז זיין זאלן שוין אייביג נישט קעגן ארום גיין פון מצרים דרום דיא בשורה פון ורוצאתי איז גרעקער גיזעקן פון אלץ דרום האט ער זיין גיזאנט והוצאתי אתכם און אז איר וועט מורא האבן מאמר וועט מען אייך נאך זאגען צוא שלעקען פאן אייך דרום זאגט ער והצלתי אתכם מעבורתם אייך וועל אייך שוין נאר מציל זיין פון זיין און אז איר וועט זאגן אז מיר וועלן שוין ארום גיין און גיצול ווערן פון זיי עס וועט אפך נישט זיין קיין גאולה זאגט דר פסוק וגאלתי אתכם כבודע נטייה אוב איר וועט זאגן אז מיר וועלן יא גיצול ווערן הקב"ה וועט אונז אפך נישט זעמן פון קיין פאלק און אנגדרר מלך וועט אונז זעמן אין גלות דרום זאגט ער ולקחתי אתכם לי לעם און אוב איר וועט זאגן אז ער וועט אונז יא זעמן פון אפאלקער וועט אונז אפך נישט ברענגן קיין ארץ ישראל דרום זאגט ער והבאתי אתכם אל הארץ וגו' :

ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני ה' אלהיכם די מצוה איז דיא ערשטי מצוה פון אלי מצות דאס מען זאל דער מענען הקב"ה בדרך כלל וברוך פרט • בדרך כלל איז מען זאל וויסן אז ער איז איין שליט עליזן דר האר פון דר וועלט און דאס אלץ בשאפן היכל און ערד און ארץ ווס עס איז דא אויף זיין און דאס בשאפן דעם מענטשן פון דר ערד און דאס איז אים אריין גיגען איין נשמת חיים דס איז בדרך כלל • אז דיא ישראל זענען ארום גיגאנגען פון מצרים האבען זיין נישט גיקענט צוא הקב"ה און אז משה איז גיקומן צו דר ערשטער מצוה ווס ער דאס זיי גילערניט שמיים וידעתם כי אני ה' אלהיכם הסוציא אתכם וגו' און ווען נישט די מצוה ווס ער האט צוא זיי גיזאנט וואלטן זיי נישט גיזעקן גיגרייבט אין אלי ניסים וגבורות ווס ער האט זיין גיטאן אין מצרים און אז זיי האבן דאס גיוויקט בדרך כלל דען איז גיטאן גיזאנען צוא זיין ניסים וגבורות און צום סוף פערציג יאר אז זיי האבן עויסק גיזעקן במצות התורה און משה דאס מיט זיי גילערניט סייד די מצות ווס זענן נודה נאר אין ארץ ישראל און סייד די מצות ווס זענן נודה אין חוץ לארץ אייך האט ער זיין שוין געלערענט בדרך פרט דרום האט ער זיין געזאגט גיזאנט וידעת היום והשבות אל לבבך וגו' און זאגט היום דאס הייסט נאר היינט אפך פריער דאס איז קיין רשות נישט גיהאט צו וויקן כי ה' הוא האלהים דס איז בדרך פרט אין דעם פסוק איז פאר האנדן פמה ריון וסודות דרום איז דיא ערשטי מצוה צוא קענען הקב"ה בדרך כלל ופרט • דר סוד פון איי ראשון איז בכלל • וואו אהרן איז בפרט און ארץ איז נכלל איז אמוד אז דר מענטש ווייקט בכלל אז ער איז משלים אלי וייני רמז אפרים מיט די שמה גידים מיט מצות התורה דיא רמז מצות עשה איז אנטקעגן די רמז אפרים און די שמה מצות לא תעשה איז אנטקעגן דיא שמה גידים און אז דער מענטש איז משלים די שמה מצות לא תעשה וואס זיין זעגן אנטקעגן די שמה מען וואס איז יאר אזו ווערט ער גיגענטשט פון זיין דען דורך אים ווערן די שמה מיט געגענטשט דרום ווערן זיי אים איין רפואה צו זייני שמה גידים דרום שמיים ביסוף תמן שכור דאס מיינט מען זיין שכר איז פון די מעג אליין זיי זענן איין רפואה צו אים וואו צו דיא ישראל דען דורך די מצות התורה ווערן זיי גירופן אדם אזו זיי עס שמיים אדם אתם זיי זענן כדומת אדם של מעלה דורך די מצות התורה ווס

זיין בשאפן גיזאנן מיט דר דיא די וועלט איז בשאפן גיזאנן מיט זיין און אפך די שמיים די וועלט אזו זיי עס שמיים כדומת אדם אלהים זייניט מען דעם מרת הדיון פרי די מענטשן זאלן זיך נודה זיין פריין זען זאלן נישט ארום גיין פון דעם לעקמן וועג • און דרום ווייל משה זיינו האט פריער גיזאנטלחת הרעותה לעם הזה איז גיקומן צוא אים דיא זערה פון דר דרום שמיים תיכף ודבר אלהים אל משה דאס איז בקיצור ווארום עס איז דא אין דעם גרויסי סודות :

וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב זאגט רבי חייא יעקב איז גיזעקן דער פחור שבאבות דרום שמיים ביי אלי אל אן איין ואז אפך ביי יעקב שמיים ואל מיט איין ואז צו ווייזן דאס ער איז דר גאנצער פון גלי אפך ער איז דאך נישט גלייך גיזעקן צוא משה זיינו דרום האבן זיי נאר גיזעקן מיט דער מדרגה פון אל שדי און משה דאס גיזעקן מיט דעם שם הרייה אזו זיי עס שמיים ושם ה' לא נודעתי להם וגם הקימותי את ברתיה אתם לתת להם את ארץ כנען דען ווער עס איז גיזעקן גימלת דער נישט גירשף דס לאנד ארץ ישראל עס האט קיינר נישט גירשף נאר דר ווס איז איין צדיק און דר יהודי ווס ער איז גימלת הייסט ער איין צדיק אזו זיי עס שמיים ועס כלם צדיקים לעולם ידשו ארץ ווען איז דס אזו זען ער היט דעם הייליגן צייכן און איז אים נישט פונם חלילה אזו זיי זיך גיפנין ביי יוסף ער דאס נישט גיהייסן איין צדיק ביי ער דאס גיהייט עס הייליגן צייכן און האט אים נישט ממכא גיזעקן בייא אשת פומי בע פון דענמאלט אן הייסט ער יוסף הצדיק • רבי חזקוני זאגט עס שמיים אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עון וויא אזו זענען דיא לייט ויער פאר זאמאפט זיי ווייקן נישט און זעקן נישט אייך ווס זיי האבן אקום אייך דר וועלט דען אזו הקב"ה האט בשאפן דעם מענטשן האט ער אים שאפן איז זיין גישמאלט און האט אים מתקן גיזעקן אין זיין תיקון ווס האט אים בשאפן פון דעם ארט וויא דער בית המקדש איז און ארמן האבן זיך געהעפט די פיר זייטן פון דר וועלט דס איז די פיר סודות מיט אש רוח עפר פון דעם איז דער גוף בשאפן גיזאנן און זיין שמה איז פון דעם בית המקדש של מעלה און דס איז נכלל גיזאנן זיין עשר מיט די אפריגי רביי יסודות דס זענען די נשמות פנימיות דר דעם איז דר מענטש גיזאנן כלל פון די עליונים מחמת דער שמה און פון דיא תחתונים מחמת דעם גוף דרום שמיים אשרי אדם יחשוב ה' לו עון ואין כדומת אדם וואו צו דעם מענטשן ווס עס איז קיין מא גיש דא איז זיין רוח דר הייסט אדם אזו אייך משה איז העכר ווען איז דר מדרגה פון די אבות דען אזו זיי דר בן אדם איז זיין שמה דס פנימיות פון זיין גוף אזו איז משה גיזעקן דס פנימיות פון אבות דס הייסט די נשמה פון די אבות דרום שמיים וואו אל אברהם יצחק ואל יעקב כאל שרי וגו' דס איז גיזעקן בקיצור דרך נגלה :

אמר רבנו ישראל אני ה' והוצאתי אתכם פריער רבי יהודה דער פסוק שמיים פר קערט פריער זאגט ער ורוצאתי און דר נאך והצלתי אייך נג דער נאך וגאלתי ער וואלט בדארפט פריער זאגן וגאלתי אייך על זיי אים לייזן דר נאך ורוצאתי אייך וועל זיי אים ציחן דר נאך גאלתי אפך ער האט זיין גיזאנט פריער זאגן דיא בעכמי בשורה גמ רבי יוסף אפך דיא בעכמי בשורה איז דאך נאר ולקחתי אתכם דעם ויהייה לכם לאלהים ווארום זאגט ער דאס צום הינטרשטען זאגט זי אפך די צייט איז ביי זיי גיזעקן די בעכמי בשורה אז זיין וועלן זיין גיין דען זיין האבן גימיינט אז זיין וועלן שוין קיין כאל נישט

פרשת

וארא

מה

וענין אין דר צאל שמה רמז דאס איז תריג מצות הייסט ער אדם דרום שמיים אדם אתם אזו אויף אזו השנית הט גיעבן די תורה צו די ישראל האט ער גיאנט אייך בדרה כלל אונ ה' אליה בדרה פרט עם איז אלץ איינס דען עם איז פר האנדן אפיקורסים ווס זיי זאגן אז עם איז דא צווייא רשויות חו איינר טוט גומץ אונ איינר טוט שלעכץ דרום איז דר עיקר יחוד צו אונזר אמונה כי ה' הוא האלהים מיט דעם שם אלהים איז הקב"ה פועל בתמים אונ מיט דעם שם הוי"ה איז הקב"ה פועל דין אונ דאס קען אמוענטש זעהן אין זיך אליין דען דיא רמז אכרים וענין אנמקען רמז מצות עשה ווס וענין מצד ימין אין דער צאל פון אברהם ווס עם בפרעפט רמז דס איז מצד החסד אונ דיא שמה ידים וענין אנמקען דיא שמה מצות לא תעשה מצד שמאל אונ אלי וענין דאך נכלל אין מענטשן דרום שמיים והשבות אל לבבך דר מענטש זאל זעהן אין זיין הארצן דען ער טוט צו איינעם גומץ אונ צו איינס שלעכץ אונ דאס איז דאך פון איין כח אזו איז דער כלל ופרט אלץ איין יחוד ה' אחר ושמו אחר נאר דארט ווי די קדושה הייסט ראשון איז דורך חסד ומזב • אונ ווי זי הייסט אחרון איז דין ומשפט דרום שמיים אזי ראשון ואני אחרון ומכרתי אין אלהים :

גיאנט ואזנר את כרתי הט ער גועהן ווי די בני אהרן וועלן מקלקל אין דעם ברית דרום הט ער גיאנט נאך ווס זאל איך אים שיקן אה קיין מצרים אויס לייזן די ישראל מחמת איך גידענק מיין ברית ברית ווס איך האב פורת גוען מיט דיא אבות צום סוף וועלן אי די בני אהרן מקלקל זיין דרום האט ער שון צוא אהרן ניט גוואל שיקן אז ער הט אפר גועהן אז ער וועט האבן פנחס וואס ער וויל מתקן זיין דעם ברית האט ער שוין גישקט אהרן קיין מצרים דר זאגט ער ווא אהרן ער איז דר ערשטער אהרן ווא אהרן ווסה זיין ווען גיירי נכלל אין איינס דרום שמיים הוא אונ ניט הם ווייל זיין ווען זיין ביידי איינס דרום זאגט ער מיט אלשון יחיד :

רבי ארעזר אונ רבי אבא האבן אמאל געקעטיגט אין לוד וענין זיי אוף גשטאנן בייא נאכט צו לערנן תורה הייבט אן רבי ארעזר עם שמיים וירעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים עם וואלט ברארן שמיין וירעת היום כי ה' וגו' והשבות וגו' אלא וואול צו די וואס זענן עוסק בתורה • משה הט אזו גיאנט אוב דוא ווילסט וויסן אז ה' הוא האלהים וועסטו דס וויסן פון ביין הארצן דען דוא האסט דאך צוויי הערן דר יצר טוב אונ דר יצר הרע אונ זיי ווערן נכלל אין איינס אזו דר כהד אונ כדוהר איז איינס • זאגט רבי ארעזר די רשעים מאבן אן פנס למענה דס דער יצר הרע ויערט ניט נכלל בימין אין יצר ט איפר ויערי עונות נאר דר פנס איז צו זיי אונ ניט צוא הקב"ה זיי טוען זיך דר מיט שלעכץ דרום שמיים שחת לו לא בני מוסס זיין סוף נאר זיך דס די ברכות קענן אוף זיי ניט נידרין אפר די הימלן זענן זיך אליין מקבל דיא ברכות דרום שמיים ועזר את השמים דיא ברכות ווערן אין די הימלן פר הארפן זיי קענן ניט אראפ נידרין אונ דיא מאבן די רשעים ווס זיי זענן ניט פולל דעם יצר הרע אונ דעם מזב גיערט זיי מאבן איין צווישן שיד צווישן זיי אונ בדיעבטן זיין אין דעם יצר הרע :

וידבר ה' אל משה ואל אהרן וצווס אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים רבי יוסי זאגט ער האט גיבאמין צוא משה אונ צוא אהרן פון דיא בני ישראל ווענין אז זיין זאלן דיא בני ישראל פירן בנחת אזו וויא עם גיהער צו זיין אונ אויף פרעה הט ער זיין גיבאמין אז זיי זאלן אים נוהג כבוד זיין ווייל ער איז איין חכם זאגט רבי יוסא ווארום שמיים דא תיכף אה ראשי בית אבות אלא הקב"ה זאגט צו משה האמשי זיין זענן היינט בעבודה קשה אלקטו זיי פארט פירן בנחת אלה ראשי בית אבות די ווס דו זעהסט וענין ראשי פתי אבות זיין קענין זיך רעכט מייחס זיין נאך ויערי בית אב זיי האבן זיך ניט פר מישט מיט דיא מצרים זיי זענן גיבליבן שמיין אין זייער הימלן שטאנד אונ זיי האבן זיך ניט מתחתן גיוען מיט די מצרים • רבי אבא זאגט דרום זאגט דר פסיק דא אלה ראשי בית אבות ווייל דער פסוק וייל מייחס זיין צוא משה ואהרן אונ וויין זייער מעלה אז זיי זענן ראוי אים צוא ציין די ישראל פון מצרים אונ צו ריידן פר פרעה אונ צו בצווינגן אים מיט דעם שטעקן ווייך צווישען אלי ראשי ישראל איז ניט גיוען זייער גלייבן קום אונ זעה עם שמיים ואזענר בן אהרן לקח לו סכנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פנחס אלה ראשי אבות הלוים איז קשה ער איז דאך נאר גיוען איינער וואס זאגט ער אלה לשון רבים איז משמע פיל נאר דרום זאגט ער בייא פנחס לשון רבים ווייל ער האט במקעשה זכרי דר האלפן כמה אלפים והבנות משרא דען דורך אים הט די מגפה אויף גיהערט דרום איז דער זכות פון רבים אין אים דרום זאגט ער איה בקלשון רבים אונ ער האט אויף מקיים גיוען דיא ראשי אבות הלוים דרום שמיים סתם ראשי אבות הלוים אזייה ווייזט אונ די תורה מיט תלד לו את פנחס אה ראשי אבות הלוים אז דס זענין די נשמות פון דיא צווייא ראשי הלוים דס זענן נרב ואביהוא זענן זיין אריין אין פנחס דרום זאגט ער את פנחס אלה ראשי ער הט מתקן גיוען ווס זיי האבן מקלקל גיוען דען זיי האבן מקלקל גיוען דעם יסוד הברית פון זיין ארט אפר פנחס האט מקיים גיוען דעם ברית דרום האט ער זוכה גיוען צוא זייערי נשמות דרום איז דר פסקא כרמו ווס ער וועט זיין אוב דו זעסט פרעגן נאך ווס איז דס די תורה דא מרבו אלא אז השנית הט

ואמרת אל אהרן קח את ספר פאר וואס האט ער ניט גהייבן נעמן דר שטעקן פון משה נאר ווייל דר שטעקן פון משה איז גייער הייליקר פון אהרן ווייל ער איז גנומן גמארן פון דעם גן עדן הגלגל מיט דעם שם הקדוש דרום הט הקב"ה ניט גוואלט אז דיא מכלשפ זאלן מיט זייערי שטעקן מיכאז זיין דעם שטעקן פון משה אונ ווי ווייל אהרן איז גיוען מצד ימין דרום הט ער מיט זיין שטעקן גמאכ אונפר טעניג די מצרים ווס זענן מצד שמאל אונ עם איז אפגעקע גיוען פאר הקב"ה אז דיא מצרים וועלן אוף מאבן פון זייער שטעקן שלאנגן אונ ווס האבן זיי גמאכט שלאנגן איז דס דען אהרדוש גיין ביי פרעה נאר פון דארטן איז גיוען די התחלה צו שלאנגן זיין דען במשלה פון פרעה איז גיוען פון דעם נחש אונ אז זיי האבן גועהן פון דעם שטעקן פון אהרן איז גווארן איין נחש האבן זיי זיך נפרד ווייל דער ראש התקב"ה פון זיי איז דער נחש אפר אז עם איז ווידר גווארן פון דעם שלאנגן אשטעקן איין עץ נחש אונ הט זייערי שטעקן איין שלאנגן האבן זיי זיך פר ווינדרט אונ האבן גועהן אז עם איז איין האר ער איז מושל איפר אלי פשפים דען זיי האבן תמיד גמיי אז איפר זיי איז קיין כושל ניט דא דרום איז דס גיוען דער גס זיין מסה אהרן את מסות עם שמיים ניט נחש אהרן נאר מסה דען דר נאך אז איז שון ווידר גווארן איין שטעקן הט ער זייערי שטעקן איין נשלוני דרום הט אהרן גטאן צווייא גסים איינס למעלה אונ איינס למטה

פרשת

זארא

ויאבד ה' אל משה אמור אל אהרן קח את ספק זבחה אחי ידך וי' ועל כל מקום
 מספרים יהיו דם זאגמ רבי יהודה וי' אלו הם אהרו גקענט גיין
 אין די אלי ערמער און ווידר עם שמיים דאך ויסלא שבעת ימים אהר הכוח
 ה' את היאור אין דאך משמע אז דר טייך אריין אין גישלאגין גי'וארין
 און דא שמיים אויף אלי וואסרין זאל אהרו גיין און זי'א וועלן אלי
 ווערין בלוט אלא טי' סערים מיינט מען דעם גילום אליין און פון דעם
 טייך גילום אין ארי וואסרין גישלאגין גי'וארין און אהרן האט גאר
 דעם גילום אליין גישלאגין דרום שמיים ולא יכלו מצרים לשתות מים מן היאור
 רבי יצחק זאגט ווען הקב"ה וויל שלאגין איין אוקה מיט דם שיקמ
 ער אויף זיי איין אוקה אויף מקה"ה אז זיי זאלן נהרג ווערין און
 ווארום הט הקב"ה אז נים גיטאן בייאפרעה דרום ווייל די ישראל
 זענן גיווען צווישן זיי וועלן זיי צער האבן דרום הט הקב"ה גישלאגן
 זייערע טייכין מיט בלוט אז זי'א זאלן נים קען טרינקן ווייל זייער
 ממשלה און פח של מעלה אין זען פון דעם צד און הקב"ה האט
 גוואלט צום ערשטן שטראפן זייער פח און זייער אפ זאמן דרום אין
 דער גילום זייער אפ האט צום ערשטן גישלאגן גי'וארין און פון אלי
 זייער אפ נעטר הט גוועלט בלוט דרום שמיים ויהי דם ככל ארץ מצרים
 וכעצם ובאבנים קום און זעה דיא ממשלה פון פרעה אין גיווען מיט
 וואסיר אז וי'א עם שמיים החנין הגדול הרובץ בתוך יאורו דרום אין דער
 טייך פר קערט גי'וארין צו בלוט דר נאך מיט צפרדעים זי'א זענן
 אריין אין זייער גידערים און האבן גישריגן מיט שטארקן קולות
 און זיי זענן ארום גי'וארין פון דעם טייך אויף דר יבשה און האבן
 גישריגן אויף אלי זייטן ביי זיי זענן גיפאלן אין זייער הייז אז וי'א
 מוטיע און דער טעם פון אלץ אין דאס השית האט זי'א גישלאגן
 מיט זעהן כחות דאס אין אלץ גיווען פון זיין די החוקה וואס ער אין
 שולט איבר ארי שרים און כוחות פון די מצרים פרי צוא מבלבל זיין
 זייער דעה דען זיי האבן נים גיווסט ווס זי'א אלץ טאן און מיט אלי
 זייער בדיעות און כוחות אז זיי זענן ארום גי'וארין עפים צו טאן
 האבן זיי נים גקענט טאן דען די די החוקה האט אויף זי'א שורה גווען
 דרום שמיים ושמן היאור צפרדעים ועלו ובאו כבית ה' 9

עלה אין צו זייען אז דר תנין העליון אין דר מדושה אין שולט און
 און למטה אז איין האלץ אין שולט אויף זייער שלאגן • און
 ענה אין אהרסר הקם גווען מער פון זיי ארי הט ער דר פון גי'וערן
 דער שולט העליון אין הקב"ה ער אין שולט איבער אלי למעלה
 ומה זאגט רבי זסי אוב דו וועסט וועלן זאגן אז דם ווס די מלשפים
 כן אין נאר אהיות עינים עם ווייזט זך נאר אום אזו און אזו אין
 די צו זיי אז מיט זייער פישוף מאכן זי'א יענים בלינד עם ווייט
 נאר אויס • דרום זאגט דר פסוק יהיו לתנינים זיי זענן מאקי רעכטי
 אגנן גווען • און דר נאך הט דר שפעקן פון אהרן זייער שפעקן
 איין גישלונגען :

הי'א אין גועסן אקאר אין דעם טוער פון אושא הט ער גי'וערן
 וי'א רבי אלעזר מיט רבי אבא גי'וען און איין עוף שוועבט נאך
 אלעזר זאגט רבי אבא צוא רבי אלעזר אפילו אין ווענגלוסטין
 דיר נאך צו גיין הט ער זיך אום גקערט צו דעם עוף צוא זעהן
 זאגט רבי אלעזר עם אין בודאי איין שליחות צו מיר מיט דעם
 דען הקב"ה מוט מיט אלעקן שליחות ער הט פיל שלוחים און
 ילו מיט דעם ווס הט גיט קיין רוח חיים • האט ער אן גהובן עם
 וי'א כי אבן סקיר חועק וכסם טעץ זענה ווי אזו דער מענטש זאל נהדר
 פון צו טאו עבירות און אויב ער וועט זאגן ווער וועט אויף אים
 דת זאגן די שטייגער און דם האלץ פון זיין דו וועט אויף אים עדות
 און צו צייטן פוט הקב"ה מיט זי'א שליחות קום און זעה דער
 זעקן פון אהרן אין דאך גווען איין טריקן האלץ פון דעסט ווען
 הקב"ה גיטאן מיט אים דעם אן הייב ניסים און צווי שליחות אין
 אים גווארן איינס ער אין גווען איין עץ יבש און אין איין שנה
 ער גווארן איין בריה און האט גיקריגן אין זיך איין רוח חיים
 טרבי אלעזר פר פלוכט זאל ווערין דר רוח פון דיא וואס זאגן אז
 ביה קען נים כחיה מתים זיין ווארום ווי קען ער מאכין פון דיא
 טי איין גייע בריה די מפשרים רשעים זענן ווייט פון דר תורה און
 זך מרחיק פון איד דען זאלן זיי זעהן אין דיא הענט פון אהרן
 גווען אשפעקן איין עץ יבש הט הקב"ה אין איין מיט גמאכט
 אים איין גייע בריה משובה מיט איין גוף ורוח כפל שכן דיא
 וות ווס אין זיי איין שון גווערדחות און נשמות קדושים און האבן
 זך גווען אין דר תורה ומצות זיס גיללה און הקב"ה הט זי'א פאר
 זיין אין דר ערד און לעתיד אז די צייט וועט קוכן צוא מחדשנין
 זעלט אין שון מכל שכן אז זיי וועלן ווידר ווערן איין בריה חדשה
 טרבי הי'א נים דם אריין נאר אפילו דר אייגער גוף וואס ער אין
 דא גווען וועט ער ווידר אויף שמיין אזו ווי דר פסוק זאגט יהי סמיד
 מי יסומו און עם שמיים נים יבד ער וועט ערשט פשאפין אבר עם
 ייט זיי די גופות אליין וועלן לעבד ווערן דעזאין ביינדל בלייבט
 דר ערד ווס ווערט אייבן נים פר פויקט און צוא תחיית המתים
 בט הקב"ה מאכן דעם גוף אזו ווי טייג און דאס ביינדיל אזו וי'א
 דר טייג און דם ביינדל וועט מאכן אויף גיין דעם נאגלן גוף און
 גוף וועט זיך דר פון דר הובן און וועט זיך מתפשט זיין פון אלי
 זן און דער פון וועט דער גוף ווערין גירונד פעסט מיט אלי זייני
 דים דר נאך וועט אים הקב"ה געבן זיין רוח זאגט רבי אלעזר דו
 קסט נום קום און זעה מיט ווס וועט דם ביינדל ווידר ווערן מיט
 טל אזו זיי עם שמיים כיוסל אורת מלך :

רבי שמעון דייבט אן עם שמיים קול כרטה נשמע נהי בני המרוצים רחל סככה
 על כתר איי קשה אמער רחל האט נאר גיהאט יוסף ובגומין
 ווארום וויינט רחל מער אויף אירי קינדער ווס זענן אין גלות מער פון
 לאה אמער לאה האט דאך מער קינדער גיהאט אלא אנגורי וחכמים
 האבן גאגט אז וי'א עם שמיים ועני לאה רבות ווארום זענן אירי אגין
 טונקל גווען ווייל זיי איין גשטאגן אויף די וועגן און דם נאך גיפרענט
 אויף די מעשים פון עשו האט מען איר גאגט זייני שלעכטי מעשים
 הט זי זיך ווער גפארבטן אז זי זאל נים אריין פאלן אין זיין נוכל ווייל
 זי איין עלטר דרום הט זי תמיד דרוף גוויינט האט הקב"ה צוא איר
 גיזאגט דוא שטייבם כפרשת ורכים און ווייניקט דוא זאלסט נים אריין
 פאלן צו עשו הרשע און דיין שוועסטער רחל וועט שטיין כפרשת ורכים
 און וועט ווייגן אויף גלות ישראל און אזו איין תמיד אז דיא ישראל
 זענן אין גלות מוט רחל ווייגן אויף אירי קינדער און ווייל זיא מוט
 זייער שרייען מיט קולות אויף דעם גלות ישראל דרום האט הקב"ה
 גשיקט קיין מצרים די קולות אזו ווי עם שמיים ויהיה צעקה גדולה במצרים
 אשר כסרו לא נהייתה און הקב"ה האט זי'א אן גברייט אנדרי קולות פון
 צפרדעים זיי האבן גשריגן אין זייער גידערים און די מצרים זענן
 נפאלן

פרשת וארא

מז

גמאל אוף דר גאס מזם עם איז נאר גווען איין צפרדע נאר זי האט
 גווען און דר גמ דר פילט נאך מצרים מיט צפרדעים און אלי האבן
 זיך מוסר נש גוועזאין פייער אזו ווי דר פסוק זאגט וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
 זיי זענן גווען אין ארץ און זיי האבן גאנץ באנו כאש ובמים ותוצאנו לרעה
 און אז דו וועסט פרעגן וועט דס גמאל די מצרים אז וויא זענן
 גאנגען אין פייער אלא גיט אלי זענן גפייגרט אין פייער און די וואס
 זענן ווא גפייגרט זענן ווי אריין גאנגען אין ברוט אריין ווען גווען
 אין ארץ און זענן דארטן צוא שפאלטן גווארן און פון זיי איז ארום
 גאנגען אנדרי פרעש און זענן אריין גאנגען אין ווער גידערס און
 האבן דארטן גשפרונגען און גשרינג ביו זיי זענן גשטארבן און דאס
 צו ערנד גווען בייא זייא פון אלץ קום און זעה עם שטייט ושרץ היאר
 צווערעני ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מסתד פרעה איז פרייער גישלאגן
 גווארן פון ארי און מער פון אלי ויהי שם ה' סבוכד מעתה ועד עולם גילובם
 זאל זיין דר נאמן פון השית אויף אייבג דס ער גידיינקט די מעשים
 פון די מענטשן ווען זיי מווען עם שטייט בייא שרד ויראו אותה שרי פרעה
 ויהלכו אותה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה אין דעם פסוק שטייט דרייא
 מאל פרעה עם איז גווען דריי פרעה איינר וועט האט גנומן שרד און
 איינר אין דר צייט פון יוסף און איינר אין דער צייט פון משה וואס
 משה האט אים גשלאגן מיט מכות מיט זיין שמעקן . און פרעה וועט
 ער האט גנומן שרד צו זיך און ווא איז דאך גווען אנרויס יפת תואר
 האט ער גהייסן די מאלרס אז זיי זאלן אפ מאלן איר צורה אוף דער
 מאנט אין זיין חדר איז נאך גיט גיט גווען פון אים האט ער גהייסן אפ
 מאלן איר צורה אוף איין טאביל און פלעגט דעם טאביל געבן צוא
 זיך און די מלכים ווען זענן נאך אים גווען אז זיי האבן דר זעהן דיא
 צורה האבן זיי זיך גפרייט דרוף ווען זיי זענן צו איר גאנגען האבן
 זיי דר פון הנהא גיהאט דרום איז דר מלך מער גשלאגן גווארן פון
 אלי אזו ווי עם שטייט ובחדר משכבך ועל מסתד פרייער אין זיין חדר און
 זיין פעט דר נאך שטייט ובבית לכויד ובמסד און ביי זיי שטייט גיט ועל
 מסתד אזו ווי עם שטייט ביי דעם מלך פרעה :

שמיל יוסם ויללה צו לובן צו הקב"ה עם איז קיינר ניש גווען אין מצרים
 ווען זאל קענן ריידן מיט דעם אנדרן פון וועגן דאס גישרייא פון דיא
 צפרדעים פון זיי זענן די מצרים פון דארבן גווארן און פחפת זייערי
 קולות זענן אויס גישטארבן ילדים ובערים אוב דו וועסט פרעגן ווארום
 האבן די מצרים ניש גידרגת דיא צפרדעים נאר עם איז גווען איין
 מכה וואס מען האט פון איר ניש גיקאנט אנטרוגן ווערן דהיינו אז
 איינער האט גווארפן אשמיין אויף איין צפרדע צור ער האט זיא
 גידרגת מיט איין שמעקן איז זיא צוא שפאלטן גווארן און עם איז
 ארום פון איר זעקט אויף איר ארט און האבן זיך צוא שפרייט און
 צוא קראכן אויף דער ערד דאס זיי האבן שוין ניש גיקאנט גיין און
 מרגען אויף דער ערד אויב זיי דרום האט מען זיי ניש גיפארט אן
 ריידן . קום און זעה פון דעם אויפרישטן ים גייען ארום מכה גרויסע
 טייכן און מלייני טייכלך זייא ציין און צו טיילן זיך אויף פיל זיימן
 און אימליכר איז מגדל אנדרי מיני פיש וואס זייא זענן שלוחים פון
 הקב"ה און אזו ווי אונטן גייען ארום פון דר וואסר אלרליי מינים
 אזו האט אימליכס זיין פח למעלה איז אייברשטן ים וואס זייא זענן
 שלוחים צו פאן דעם וויין פון הקב"ה ווען נכונה ברוח החכמה
 דרום האבן מיר גילערניט ים מיט עם איז פון האנדן וואסר וואס עם
 איז מגדל חכמים און עם איז פון האנדן וואסר וואס עם איז מגדל
 מפשים און די וואסר פון מצרים האט מגדל גווען מכלשפים און צעהן
 בדרגות פון פישוף איז אזו ווי עם שטייט קום קסמים טענון ומנחש וחובר
 חבר ושואל אוב ויעוני וירוש אל הסמים דאס זענען צעהען מיני חכמות פון
 פישוף אין דער צייט האט הקב"ה גישטרעקט זיין פינגר און האט
 צו מישט די אלי וואסרן פון מצרים איז פאר מיטן גווארן דיא גנים
 גלוינים פון די פחות און עם איז גווארן פון קערט די וואסר צוא
 בלוט אויך אלי בעד וואסר זענן פון קערט גווארן דען דיא חכמה
 איז פון זיי אונטק גינמן גווארן פון זייערי פחות למעלה וואס זענן
 אונטקענן די צפרדעים וואס צרייען . זייערי ממונים האבן שוין גיט
 גיהאט זייער פח האבן זיי גישרינג דס זיי קענן שוין מיט זייער פח
 נאר גיט פאן . אויך מיט דעם מכה פון ערוב האט ער למעלה זייער
 פח אין ים פון מישט זייער חכמה דס זיי האבן זיך גיט גיקאנט אין
 דעם בהעפמן און די וואס האבן פאר דארבן זייער וועג עם הייסט
 ערוב צו מישט גלייך ווי פלאים פון כשאט מינו אזו זענן זיי פון מישט
 גווארן למעלה . הקב"ה האט זייא מבלבל גווען אין איין כואל דרי
 זייער שטארק פח זאל אויך מבלבל ווערן און אלי נסים ונברות
 וואס הקב"ה האט גיפאן אין מצרים איז נאר גווען מיט איין האנט
 ער האט אויף זיי אויף גיחובן די האנט פון אויבן און פון אונטן און
 פון דארטן איז פון לארן גווארן דיא חכמה פון מצרים אזו וויא עם
 זשטייט ואבדה חכמתחכמו ובנית נבוניו חסתר נאך שטייט ומסכתי מצרים כמצייר
 איך ווער צו מישט דיא מצרים פון אונטן מיט דיא מצרים פון אויבן
 דען די אייברשטי חילות האבן צו שאפן אויף די אונטרישטי אזו זענן
 אלע פאר מישט גווארן און אז די פחות און די שרים לש מעלה
 זענן פון מישט גווארן האבן שוין די מצרים זיך גיט גיקאנט בדרעפן
 אין זייער פישוף ווארום דיא פחות לש מעלה זענן פאר מישט און
 מבלבל גווארן דרום האט הקב"ה אויף זיי גיבראכט דעם ערוב ווי
 זיי זענן פון מישט גווארן איינר מיט דעם אנדרן אזו אויך די כפן
 פון בינים עם קאז גיט גיפאן ווערן אונטן קיין שום נאך אז עם זיא

ניש

פרשת וארא

ג'ט אין דעם ארץ קומן דר פח פון אובן און אלץ ווס אונטן איז פר האנדן איז אלץ אין גישטאלט ווי זיין פח איז אויף דעם הימל . קום אונזערע עם איז פאר האנדן זיבן הימלן און אנטקענין זענען זיבן לענדער אימליכס לאנד פון די זיבן שמיים אונטער זיין פח פון דעם שר של בעלה און זיין צו שידן זיך אויף שבעים שרים זיין רינגלן ארום נאגין ארץ ישראל אויף דעם הימל . אזו אויף אויף דער ערד האט אימליכר זיין גבול און זיין פתוח אזו אויף איז דער גבול פון מצרים אובן האט הקב"ה גיטאן זיין צייכן און דרינגן זענען דארטן גיטארען פלאם פייער איז אלץ ווייט עס איז גיטוען וואסער איז אויס גיטריקניגט גיטארן אזו אויף אונטן הט אהרן גיטלאגן די וואסער צו ווייזן אז ער איז די רעכטי האנט פון הקב"ה אזו ווי עס שמיים יסוד ה' תרעם אייב די רעכטי האנט צו ברעכט אזי פיינט און די גרוסי שפעט אזו ווי עס שמיים ונהפכו נחליה לופת ועפרה לגפרית און דרום איז גיטארן פון דער ערד די כפה פון בינים אין כצרים :

רבי יהודה מיט דר חבריא זענען גיטאנגן אונטער וועגן זאגט רבי חייא ווען די חבריא גייען אונטער וועגן דארפן זיי גיין מיט איין הארץ און ווען זיין פגעניגן אדר זיין גייען מיט רשעים אועלכי וואס גייען אועק סתובי חסיד מוה הקב"ה זיך אפ שידן פון זיי . מיר לערנן דס אפ פון פלב אזו ווי עס שמיים ועבדי כלב עקב התח רוח אחרת עמי וסלא אחרת דס מיגט מען דעם רוח אחרת ווס ער האט זיך אפ גישייד פון די מרגלים :

פתח הט ער אן גיהובן עס שמיים ויעלו כנגד ובה ער הברון ער האט זיך אפ גישייד פון די מרגלים און איז אליין גיטאנגן קיין חברון צו פר שפרייטן זיך דארטן אויף די קברי אבות אין חברון און עס איז אויס גיטעבן גיטארן די שמאט פון איין ארב אזו ווייט עס שמיים ווי אהן את הארץ אשר דוד כה פר ווס הט מען איס גיטעבן חברון אפער ער איז דאך גאר גיטאנגען מתפלל זיין אויף דיא קברי אבות . ער זאל גיצול ווערן פון די מרגלים . גאר איך האב גיטערט אזו אגלייבן עס שמיים וישאל דוד בה' לאמר האענה באחתי ערי יהודה ויאמר ה' עלה ויאמר אנה אעלה ויאמר חברונה איז דאך די קשיא נאך ווס האט דוד גיטארקט גיין קיין חברון דארטן אליין זיין זיבן יאר איין מכה און דער נאך אז איש בושתי איז גישמארבן איז ער ערשט גיטארן איין מכה אין ירושלים איבר אלי ישראל אפער דוד איז דאך נאך גיטאלכט גיטארן פר איין מכה אז ישאל הט גילעפט . און דענקמאלט אז דוד איז גיטאנגען קיין חברון איז דאך שוין שאל גיטוען גישמארבן פאר וואס איז דוד ניט גיטארן תיבה איין מלה איבר אלי ישראל נאך ווס איז ער גיטאנגען זיין חברון און איז דארט גיטוען זיבן יאר . גאר דר מעס איז ווארום זי מלוכה פון דוד הט קיין קיום ניט גיטאט גאר פון די אבות דרום האט ער ניט גיקאנט זיין קיין רעכטר מלה ביו ער האט זיך בהעפט מיט די אבות וואס ליגן אין חברון אזו אויף פלב ער איז פון יהודה ווס ער איז דר שורש פון דוד דרום האט איס גיליכט דר רוח חכמה ו זיין קיין חברון ווס דאס איז זיין ארט און דאס איז גיטאלן אין זיין לך צו ירושן און די מקובלים פאר שמייען דיא מודות אין נאנצין :

רבי חייא און רבי חזקיה זענען גיטאנגן פון קפוסקיא קיין לוד און מיט זיי איז גיטאנגען איין יהודי און זיין אייזול הט גיטראגן משא פון חרות . אזו ווי זיין גייען זאגט רבי חייא צו רבי חזקיה עפען דיין זיין צו זאגן עפים פון די גופי דברי תורה ווס דו זאגסט אזי טאג

פר רבי שקעון פן יוחאי דאס הייליג ליכט הייבט ער אן עס שמיים דרכי דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום דס זענן די וועגן פון דר תורה דען דר ווס גייט אין איר וועג מוט הקב"ה אויף איס מאכן רוען דס וזפקיים פון דר קדושה און זיא מוט זיך פון איס ניט אפ אייביג וכל נתיבותיה שלום און אזי שפען פון דער תורה זענן אזי שרום . שלום רמעה שלום לכמה זי איז צו איס שלום בעולם הזה און שלום בעולם הבא און ער זאגט ווייטער גרוסי מודות זאגט דר יהודי דרכי דרכי נועם דאס מיניט מען עולם הבא אז דר סיד פון עולם הבא דר וועקט זיך איז זיך מתעורר כל טוב וכל ספחה וזאגט גרוסי אורות דרום הייטט עס נועם דרום האבן מיר גלערינט אז עס גייט ארין שבת האבן אזי רשעים אין גיהנם אוד מנוחה און חירות און אז שבת גייט אועק זענן מיר מעורר צו דר וועקן דס חירות העליון פון עולם הבא פדי מיר זאלן גיצול ווערען פון דעם עניש פון דיא רשעים ווארום דענסט מאל הייבט מען זיין ווייך אן דן צו זיין דרום זאגט מיר בשעת מעשה ויהי נועם גוי' דס זיפקיים פון עולם הבא ווס הייטט נועם און דס איז דס חירות פון אזי זאל עס אויף אונז רוען וכל נתיבותיה שלום אזי אורי שפען פון אזי זיפן איז כקבר דר צדיק ווס הייבט שלום ער מאכט שלום אובען און אונטען און מאכט איין יחוד און דער ליכט אלע עולמות מיט זיין גרויס פח . און ער זאגט ווייטער גרוסי מודות . זענן גיקופן רבי חייא און רבי חזקיה און האבן איס גיקושט און זאגן צו איס אועלכי פר פארניגט מודות זענן בייא דיר פאר פארניגן און מיר האבן עס ניט גיטויסט זיי גייען ווייטער ביו זיין קיפין צו איין פעלד האבן זיי דארט גיטוען בהמות ליגן טויט זאגן זיין דא איז בודאי איין דבר פון בהמות זאגט דער יהודי דאס וואס איז האט גיטאנט אז הקב"ה הט ממית גיטוען אזי שאף און רינדער אין מצרים עס איז גיטוען דרייא ארלייא מיני מיתות ביי די בהמות איינס פון דבר און איינס פון פדר און איינס פון פבור בהמה און ווס איז גיטוען ויער מיתה אלא עס שמיים פריער הנה יד ה' הויה כמקנך אשר בשדה ווארום שמיים ניט ביי אזי ד' ה' אזו ווי דא אקא אין איין האנט איז דא פינג פייגער און פריער שמיים אצבע אלהים הויה און דא שמיים ד' ה' דען דאס איז גיטוען די פינפמי מכה און אימליכר פינגר הט ממית גיטוען איין מין דרום שמיים דא פינגר מינים דרום שמיים כסוסים ובחורים כמגלים בכפר ובצאל עס זענן פינגר מינים צו פינגר אצבעות וואס הייסן יד דרום שמיים הנה יד ה' הויה כמקנך זאך דעם האבין זיך פר קערט די אותיות פון דבר און עס איז גיטארן דר פינגר און הט אלץ ממית גיטוען ווס עס איז איבר גבליבן . ווס איז דר חילוק צווישן זיי אלא אז דבר איז גיטוען זענן זיי גיפאלן בנחת און זענן פון זיך אליין פת גיטארן און דר בדר איז גיטוען מיט שמארקי רוגה און הט אלץ ממית גיטוען (שרץ היאור צפרדעים אין וזהר פרשת פינחס שמיים רבי פינחס הייבט אן עס שמיים לודו ה' לא גבה לבי ולא רמו עיני וזא הדכתי כבודות גוי' דעם פסוק האט דוד גיטאנט בשעת ער איז גיטאנגן אויף דעם ברעג פון דעם ים האט ער גיטאנט רבונו של עולם איז דען נאך גיטוען אט אמענש'ט ווס ער זאל זאגן צו דיר אזו פיל שרות ותשכחות ווי איך האב צו דיר גיטאנט איז גיקופן איין צפרדע און זאגט צו איס . דוד זיי זיך ניט אזו פיל כתנאה איך האב מער גיטאן פון דיר איך האב זיך כוסר נפש גיטוען אויף די רייד פון מיין קער מקיים צו זיין דען עס שמיים שרץ היאור צפרדעים גוי' בין איך אין פייער גיטאנגן צו מקיים

פרשת וארא

ג'קנ'פ'ט א'לי ב'ח'ח'ת ה'ח'י'צ'ו'נ'ים א'ונ ה'א'ב'ן א'וף ז'ך א'ר'ו'ף ג'צ'ו'י'ן ד'ע ר'ו'ח ה'מ'ו'כ'י'ף ד'רו'ם ש'מ'י'ים ו'י'ק'ח'ת'ם ל'כ'ם א'נ'ו'ת א'ו'ב ו'כ'ל'ת'ם כ'ד'ם א'ש'ר כ'ב ו'ה'נ'ע'ת'ם א'ל ה'מ'ש'ק'ו'ף ו'אל ש'ח'י ה'מ'ו'ז'ו'ת ד'ם א'ג'ו'ד'ת א'ו'ב א'יז ג'ו'ע'ן ד'ר מ'י'ט א'ו ר'א'מ'י'ן ד'ע'ם ר'ו'ח ה'מ'ו'כ'י'ף א'ונ ד'י ד'ר'י'י ע'ר'פ'ר מ'ש'ק'ו'ף ו'ש'ח'י ה'מ'ו'ז'ו'ת ו'ו'י'י'ן א'וף ד'ר ה'ע'כ'פ'י א'כ'ו'נ'ה א'י'י'ג'ם א'ו'ת א'י'מ'ל'י'כ'ר ז'י'ט א'ונ א'י'י'ג'ם א'י ד'ר מ'י'ט'ן ד'ם ו'ו'י'י'ז'ט א'וף א'י'י'ן ג'רו'ס'ן מ'וד ה'ח'ו'ד' ד'רו'ם ש'מ'י'ים ו'ס'כ'ח ה'י' ה'פ'ת'ח א'ז ד'ו ו'ע'כ'ט א'ו'י'ף ז'י'יא א'ו צ'י'י'כ'ע'נ'י ד'ע'ט מ'וד פ'ון ד'ע'ם ש' ה'ק'ו'ד'ש ו'כ'א י'ת'ן ה'מ'ש'ח'ת ל'כ'ו'א א'ל ב'ח'י'כ'ם ל'ג'נו'ף ו'ו'י'י'ט'ר ז'ע'נ'י'ן כ'ו'ד'ו'ת . ז'א'נ'י ר'ב'י א'ב'א א'י'ן ע'פ'ל'י'כ'י ע'ר'פ'ר ג'י'פ'י'ן מ'י'ד א'ז ה'ק'ב'י'ה ה'ט ר'ח'ק'נ'ו'ת א'ו ו'י'י'ני ק'ו'נ'ד'ר ב'ו'ע'ט א'י'ן מ'ע'נ'מ'ש' א'י'י'ן ה'ו'ז ז'א'נ'ט ה'ק'ב'י'ה ש'ר'י'ב א'וף מ'י' נ'א'מ'י'ן א'ונ ז'ע'ץ א'י'ה'ם א'י'י'ן א'ו'י'ף ד'ע'ם מ'ו'ע'ד ו'ע'כ'ט'ו א'י'ן א'י'ר ז'י'צ'י' א'י'נ'ו'ו'י'ג'י' א'ונ א'י'ך ו'ע'ל ד'י'ך ה'י'ט'ן פ'ון ד'רו'ס'ן . א'ז'ו א'ו'ך ד'ם ב'לו'ט ו'ו'י' ד'י י'ש'ר'א'ל ה'א'ב'ן ג'י'ש'פ'ר'ע'נ'ג'ט א'וף ו'י'ע'ר'י ב'י'י ש'מ'י'ד'ק'ף א'ונ א'וף ד'ע'ט מ'ש'ק'ו'ף א'י'ז א'ן ג'י'צ'י'י'כ'נ'ט ג'ו'א'ר'ן ד'ר מ'וד ה'ח'ו'ד' ש'ל מ'ע'ל'ה א'ז ד'ו ו'ע'כ'ט ו'ו'י' א'י'ן ש'ט'ו'ב ו'ע'כ'ט'ו ג'י'ה'י'ט ו'ו'ע'ר'ן ד'רו'ם ש'מ'י'ים ו'א'ת'ם ל'א ת'א'ו א'י'ש מ'פ'ת'ה ב'י'ר ע'ד ב'י'ק'ר א'ונ ו'ו'י'י'ט'ר ש'מ'י'ים ו'ו'א'ה א'ת ה'ד'ם ע'ל ה'מ'ש'ק'ו'ף ו'ו'י' .

ז'י'ן ד'י ר'י'יד פ'ון ה'ש'ר'ת א'ז'ו ו'וי מ'י'ד ה'א'ב'ן א'ו'י'ב'ן ג'י'ז'א'נ'ט א'ונ ג'י'ט ד'ם א'ר'ו'י'ן נ'א'ר א'י'ך ב'י'ן מ'ש'פ'ח ו'מ'ז'ו'ד ב'י'י מ'א'ג א'ונ ב'י'י נ'א'כ'ט א'ונ ש'ו'ו'י'ג ג'י'ט ש'ט'י'ל פ'א'ו'תו ש'ע'ה ה'א'ט ד'ו'ד ג'י'ז'א'נ'ט ה'י' ל'א ג'ב'ה כ'כ'י ו'ל'א ר'טו ע'י'ני מ'י'י'ן ה'א'ר'ץ א'י'ז ג'י'ט ג'רו'יס א'ונ מ'י'י'ני א'ונ'ן ז'ע'נ'ן ג'י'ט ד'ר ה'ו'ב'ן מ'ח'ק'ת נ'א'ו'ה ו'ל'א ה'ל'כ'ת'י ב'ג'ד'ו'ד'ו'ת :

פרשת בא

ו'יא'מ'ר ה'י' א'ל מ'ש'ה כ'א א'ל מ'ד'ע'ה ר'ב'י י'הו'ד'ה ה'י'ב'ט א'ן ע'ם ש'מ'י'ים א'ש'ר ח'ק'ם י'וד'ע'י ח'ר'ו'ע'ה י'י כ'א'ו'ר מ'כ'י'ד י'ה'ל'כ'ו'ן ד'י'א ל'י'י'ם ב'ד'א'ר'פ'ן ז'י'ע'ר ג'ו'ד'ה ז'י'י'ן צ'ו ג'י'ו'י'ן א'י'ן ד'ע'ם ו'ו'ע'ג פ'ון ה'ק'ב'י'ה א'ונ צ'ו ה'י'ט'י'ן ד'י' מ'י'צ'ו'ת ה'ת'ו'ר'ה כ'ד'י ד'ו'ר'ך ד'ע'ם ו'ו'ע'ל'ו'ן ז'י'יא ז'ו'כ'ה ז'י'י'ן צ'ו ע'ו'ל'ם ה'ב'א א'ונ ו'ו'ע'ל'ו'ן ג'י'צ'ו'ל ו'ו'ע'ר'ע'ן פ'ון א'לי מ'ק'מ'ר'י'ג'ים ל'מ'ע'ל'ה א'ונ א'ז ז'י'יא מ'ו'ע'ן י'וא ד'י'א מ'י'צ'ו'ת ה'ת'ו'ר'ה א'ונ ג'י'י'ע'ן ב'ד'ר'ך ה'י'ש'ר א'ונ י'ר'א'ת ה'ש'ר'ת ה'א'ב'ע'ן ז'י'יא פ'י'ד מ'ל'י'צ'ים א'וב'ן א'ז'ו ו'וי ע'ם ש'מ'י'ים א'ם י'ש ע'ל'ו מ'ל'א'ך מ'ל'י'ך א'ח'ד מ'ני א'ל'ף ש'מ'י'ים ו'ו'י'י'ט'ר ו'י'ח'נ'נו ו'יא'מ'ר פ'ר'ע'רו מ'ר'ד'ת ש'ח'ת מ'צ'א'י' כ'ו'פ'ר ד'רו'ם ו'ו'א'ל א'י'ז צ'ו'א ד'י'א מ'ע'נ'מ'ש'ן ו'ו'א'ם ה'י'ט'ן ד'י'א מ'י'צ'ו'ת ה'ת'ו'ר'ה פ'ר'ע'נ'ט ר'ב'י ח'י'יא נ'א'ך ו'ו'א'ם ב'ד'א'ר'ף ד'ר מ'ע'נ'מ'ש' ה'א'ב'ן א'י'י'ן כ'ל'א'ך פ'ר א'כ'ל'י'ן ע'ם ש'מ'י'ים ד'א'ך כ'י ה'י'ת'ה כ'כ'ס'ל'ך ו'ש'מ'ר ג'י'ד'ך מ'כ'ו'ד א'י'ז ו'ו'י'ד'ע'ר ש'מ'י'ים ה'י' י'ש'מ'ר כ'ס'ל ר'ע ד'ע'ן נ'א'ט ו'ע'ר'ט א'ר'ץ ו'ו'ם ד'ר מ'ע'נ'מ'ש' מ'ו'ט א'ו'ת ד'ר ו'ו'ע'ל'ט מ'י'יא נ'ו'ט'ץ מ'י'יא ש'ל'ע'כ'י'ן . ז'א'נ'ט ר'ב'י י'הו'ד'ה ע'ם א'י'ז א'מ'ת' ע'ם ש'מ'י'ים א'ב'ר א'ז ה'ק'ב'י'ה ה'ט ג'י'ז'א'נ'ט צ'ו'ם ש'ט'ן א'ו'י'ף א'י'ז'ב ה'נ'ה כ'ל א'ש'ר ל'ו ב'י'ד'ר א'ונ ש'מ'י'ים א'ז ע'ר ה'ט ג'י'ז'א'נ'ט צ'ו'ם ש'ט'ן ו'ח'ס'ת'ני כ'ו' ל'כ'ד'ע'ו ח'ס'ן ד'ו ה'א'ס'ט מ'י'ך א'ו'ם ז'ו'ס'ט א'ן ג'י'ר'י'י'צ'ט א'ו'י'ף א'י'ז'ב א'י'ך ו'אל ב'ר'ע'נ'ג'ן א'ו'י'ף א'י'ם י'ס'ר'י'ם פ'ון ד'א'נ'ן א'י'ז ג'י'ד'ר'ו'נ'ן א'ז ה'ק'ב'י'ה ג'י'ט ד'ע'ם ש'ט'ן ר'ש'ו'ת א'פ'י'ל'ו א'ו'י'ף א'ז'ע'ל'ב'ע'ן ו'ו'א'ם ב'ד'א'ר'ף ג'י'ט פ'א'ל'ן א'י'ן ו'י'י'ני ה'ע'נ'ט ק'ע'ן ע'ר א'ו'ך מ'ק'מ'ר'ג'י'ו'ן א'ו'י'ף א'י'ם א'ונ ד'א'ם א'י'ז פ'ר ב'א'ר'ג'י'ני ז'א'ב'ן ו'ו'א'ם ד'ע'ר מ'ע'נ'מ'ש' מ'א'ר א'י'ן ד'ע'ם ג'י'ט ט'ר'א'כ'ט'י'ן ד'י ח'ו'ק'ו'ת ה'ת'ו'ר'ה ב'ד'א'ר'ף ג'י'ט א'י'מ'ל'י'כ'ר ו'ו'י'ס'ן ג'י'ע'ר'ט ד'י'א צ'ד'י'ק'י' א'מ'י'ת ו'ו'ם ו'ו'י'ס'ן מ'ו'ד'ו'ת ה'ת'ו'ר'ה א'ונ ג'י'י'ע'ן ב'ד'ר'ך ח'ב'ק'ה צ'ו פ'א'ר ש'מ'י'י'ן ד'י ה'י'ל'י'ג'י ז'א'ב'ן פ'ון ד'ר ה'ת'ו'ר'ה :

ו'ע'ב'ר ה'י' ל'ג'נו'ף א'ת מ'צ'ו'ר'ים ז'א'נ'ט ר'ב'י י'ו'ס'י ד'ע'ר פ'ס'י'ק א'י'ז ק'ש'ה א'ז'ו ו'ו'יא ע'ם ש'מ'י'ים ו'ו'א'ה א'ת ה'ד'ם ו'ס'פ'ח א'י'ז מ'ש'פ'ע' א'ז ע'ר ו'ע'ט ז'ע'ק'ע'ן ד'א'ם ב'לו'ט פ'ון ד'ע'ם כ'ר'ב'ן פ'ס'ח א'י'ן ד'רו'י'ס'ן ו'ע'ט ג'ר א'י'ב'ר ה'י'פ'ו ד'י ש'ט'ו'ב ע'ר ז'אל ג'י'ט ש'ל'א'נ'י'ן א'י'ן א'י'ר ד'י'א ב'כ'ו'ד'י'ם א'מ'ע'ד ב'ד'א'ר'ף ד'ע'ן ה'ש'ר'ת א'י'ן מ'י'ט'ן ח'ל'י'ל'ה א'ונ א'י'ז'ב ד'ו'א ו'ו'ע'כ'ט ז'א'נ'ע'ן ו'ו'י'ל ד'א'ם ב'לו'ט א'י'ז ג'ו'ע'ן פ'ון א'מ'צ'ו'ה נ'א'ך ו'ו'ם ה'ט מ'ע'ן ע'ם ב'ד'א'ר'פ'ט ג'ע'ב'י'ן א'י'ן ד'רו'י'ס'ן א'ונ א'וף ד'ר'י'י ע'ר'פ'ר א'וף ד'ר מ'י'ד א'ונ א'וף ד'ע'ם ב'י'י ש'ט'י'ד'י'ל א'ונ א'וף ד'י ש'ח'י ה'מ'ו'ז'ו'ת א'ז'ע'ר ע'ם ש'מ'י'ים ו'ו'א'ו ג'ל' ע'מ'ק'ת'א ו'ס'ח'ת'ר'ת'א ה'ש'י' א'פ'ר'ע'ק'ט א'ז'י פ'ר ב'א'ר'ג'י'ני ז'א'ב'ן א'לא מ'י'ד ה'א'ב'ן ג'ל'ע'ר'י'ג'ט ע'ם ש'מ'י'ים ו'ו'א'ה ה'י' ו'י'נ'א'ץ א'ונ ו'ו'י'ד'ר ש'מ'י'ים ו'ו'א'ה ה'י' כ'י ר'ב'ה ר'ע'ת ה'א'ד'ם ב'א'ר'ץ ע'ם ו'ו'ע'ר'ט א'ו'י'ב'י'ן ג'י'ט'א'ן ה'ש'נ'ח'ה א'וף א'י'י'ן מ'ע'ש'ה ו'ו'ם מ'ע'ן מ'ו'ט ל'מ'ו'פ'ה א'ב'ר א'וף א'י'י'ן מ'ח'ש'ב'ה ר'ע'ה א'י'ז מ'ע'ן ג'י'ט מ'ש'נ'י'ת ג'י'ע'ר'ט א'מ'ח'ש'ב'ה צ'ו ע'ב'ו'ד'ת פ'ו'כ'כ'י'ם א'ו'י' ו'וי ע'ם ש'מ'י'ים ה'ס'מ'רו ל'כ'ם מ'ן י'ס'ת'ה ל'ב'כ'ט ו'ס'ר'ת'ם ו'ע'כ'ד'ת'ם א'ל'ה'י'ם א'ח'ר'י'ם ש'מ'י'ים ד'א מ'ח'ש'ב'ה א'ב'ר א'וף א'נ'ג'ד'ר מ'ח'ש'ב'ה ר'ע'ה ג'י'ט א'ב'ר א'ז מ'ע'ן מ'ו'ט ח'ל'י'ל'ה א'י'י'ן ע'ב'ו'ד'ה ב'כ'ע'ש'ה א'י'ז ז'י'ך מ'ת'ע'ו'ר'ר ד'י ה'ש'נ'ח'ה ש'ל מ'ע'ל'ה ד'רו'ם ה'ן ג'ו'פ'י'ן א'ד'ר ש'ל'ע'כ'י'ך ה'ע'נ'ט'ט א'ר'ץ א'ן א'י'ן ד'י'א מ'ע'ש'י'ם פ'ון ד'ר ו'ו'ע'ל'ט . ז'א'נ'ט ר'ב'י י'ו'ס'י א'לי מ'א'ר'ק'י'ן פ'ון מ'צ'ד'י'ם ז'ע'נ'ן פ'י'ל ג'י'ו'ע'ן מ'י'ט ע'ב'ו'ד'ת כ'ו'כ'ב'י'ם א'ונ א'לי ב'י'ז'ו'ר ז'ע'נ'ן ג'ו'ע'ן פ'י'ל מ'י'ט פ'י'ש'ו'ף ו'ו'ם ז'י'י ה'א'ב'ן

ו'יה'י כ'ח'צ'י ה'י'ל'ו'ה ו'ו'ל'ה'ב'ה כ'ל כ'כ'ו'ר ר'ב'י ח'י'יא מ'י'ט ר'ב'י י'ו'ס'י ז'ע'נ'ן ג'י'ז'א'נ'ג'ן פ'ון א'ו'ל'ש'א ק'י'ן ל'ו'ד' א'ונ ר'ב'י ח'י'יא ה'ט ג'רו'י'ס'ן א'ו'י'ף א'י'י'ן א'י'ו'י'ל ז'א'נ'י ר'ב'י י'ו'ס'י ע'ם א'י'ז צ'י'י'ט מ'י'ד ז'א'ל'י'ן ד'א ר'ו'ע'ן א'ונ מ'ת'פ'ל'ל ז'י'י'ן ת'פ'ל'ל ה'מ'נ'ח'ה ד'ע'ן מ'י'ד ה'א'ב'ן ג'י'ל'ע'ר'י'נ'ט א'י'י'ב'י'ג ז'אל ד'ר מ'ע'נ'מ'ש' ג'י'ו'א'ר'י'נ'ט ו'ו'י'ן א'י'ן ת'פ'ל'ת ה'מ'נ'ח'ה ד'ע'ן ב'י'ז ד'ר צ'י'י'ט ה'ט ד'ר מ'ר'ת ה'ד'י'ן א'י'י'ן ש'ל'י'ט'ו'ת א'ו'י'ף ד'ע'ר ו'ו'ע'ל'ט ד'רו'ם ד'א'ר'ף ד'ר מ'ע'נ'מ'ש' ז'י'ע'ר כ'כ'ו'י'ן ז'י'י'ן א'י'ן ד'ע'ט ת'פ'ל'ה . ז'א'נ'ט ר'ב'י ח'י'יא צ'ו ר'ב'י י'ו'ס'י ו'ו'א'רו'ם ש'ו'י'י'ג'ט'ו . ז'א'נ'ט ר'ב'י י'ו'ס'י א'י'ך ה'א'ב' ב'מ'ר'א'כ'ט א'י'ז מ'י'י'ן ש'כ'ל א'ז ד'י ו'ו'ע'ל'ט ה'ט ק'י'ן ק'י'ו'ם ג'ו'א' א'וף ד'י ר'א'ש'י ה'ד'ו'י ו'ו'ע'ן ז'י'י ז'ע'נ'ן צ'ד'י'ק'י'ם א'ז ו'ו'אל א'י'ז ד'ע'ם פ'א'ל'ק א'ונ ד'ר ו'ו'ע'ל'ט א'ב'ר ו'ו'ע'ן ז'י'י ז'ע'נ'ן ג'י'ט ק'י'ן צ'ד'י'ק'י'ם ו'ו'י'י . צ'ו ד'ע'ם פ'א'ל'ק א'ונ צ'ו ד'ר ו'ו'ע'ל'ט ז'א'נ'ט ר'ב'י ח'י'יא ב'נ'ו'ד'א'י ע'ם א'י'ז א'ז'ו . פ'ון ו'ו'א'נ'י'ן ו'ו'י'ס'ן מ'י'ט ד'ם ו'ו'א'רו'ם ע'ם ש'מ'י'ים ג'ש'ר'י'ב'ן ר'א'י'תי א'ת כ'ל'י'ש'ר'א'ל ג'פ'ו'י'ס' א'ל ר'א'ש'י ה'ר'ד'י'ם כ'צ'ו' א'ש'ר א'י'ן ל'ה'ם ר'ו'ע'ה ו'יא'מ'ר ה'י' ל'א א'רו'נ'י'ם ל'ל'א'ה י'ש'ו'כו א'י'ש ל'ב'י'תו ל'ש'לו'ם ע'ם ש'מ'י'י'ן י'ש'ו'בו א'י'ז מ'י'י'ט'ש' ז'י'י ז'א'ל'י'ן ז'י'ך א'ו'ם ק'ע'ר'ו'ן ע'ם ו'ו'א'ל'ט ג'י'ד'א'ר'פ'ט ש'מ'י'ים י'ש'ו'בו ב'ב'י'תו ו'ו'א'רו'ם ז'י'י ז'ע'נ'י'ן ד'א'ך ג'ו'ע'ן א'ו'י'ף ו'י'ע'ר'י ע'ר'פ'ט'ע'ר נ'א'ר מ'י'ט ה'א'ב'י'ן ג'י'ל'ע'ר'י'נ'ט ו'ו'ע'ן ד'ע'ר ר'א'ש' פ'ון ד'ע'ם פ'א'ל'ק א'י'ז ג'י'ט ג'ו'ט ו'ו'ע'ר'ר ד'א'ם פ'א'ל'ק ג'י'ש'מ'ר'א'פ'ט א'ב'ע'ר א'י'ם א'ז'ו ו'וי ע'ם ש'מ'י'ים ו'יא'מ'ר ד'ו'י א'ת ה'ש'ר'ת א'ש'ר ח'ס'א'ת'י ו'אל'ה ה'צ'א'ן מ'ה ע'ש'ו ד'ו'ד' ה'א'ט ג'י'ז'ו'נ'ד'י'ג'ט א'ונ ד'י י'ש'ר'א'ל ז'ע'נ'י ג'י'ש'מ'ר'א'פ'ט ג'י'ו'א'ר'י'ן א'י'ב'ר א'י'ם א'ב'ר ו'ו'ע'ן ד'ר ר'א'ש' ו'ו'ע'ר'ט נ'ת'פ'ס' א'ו'י' ג'י'ש'מ'ר'א'פ'ט ו'ו'ע'ר'ט ד'ם פ'א'ל'ק ג'י'צ'י'ל ד'ע'ן ד'ר מ'ש'ת ת'ד'ו'ן א'י'ז ג'י'ט ש'ו'ל'כ' א'וף ז'י'י א'ז'ו ו'וי ע'ם ש'מ'י'ים ו'יא'מ'ר ה'י' ל'א א'רו'נ'י'ם ל'אל'ה ד'ם ה'י'י'ס'ט ו'ו'א'ל'ט'ו'ן ז'י'י ג'י'ט ג'י'ה'א'ט א'ד'ו'ד'י'ם י'ש'ו'כו א'י'ש ל'כ'י'תו ל'ש'לו'ם ו'ו'א'ל'ט'ו'ן ז'י'י א'לי ג'ה'א'ל'פ'ן ג'ו'א'ר' ד'ע'ן א'י'ד'י ר'א'ש'י'ם ו'ו'א'ל'ט'ו'ן נ'ת'פ'ס' ג'ו'א'ר'י'ן א'י'ב'ר ז'י'י א'פ'י'ל'ו ה'ח'ש'פ'ט א'י'ז א'וף א'וף א'י'ם ג'נ'ד'ר ג'י'ו'א'ר'י'ן ע'ר ז'אל ג'י'ש'מ'ר'א'פ'ט ו'ו'ע'ר'י'ן ו'ו'ע'ן ע'ר ו'ו'א'ל'ט'ו'ן ג'י'ט ת'פ'ל'ה ג'י'ט'א'ן ו'ו'י'ל ע'ר ה'ט ז'י'ך ב'ה'ע'פ'ט צ'ו'א א'ח'א'ב' א'ז'ו ו'ו'יא ע'ט'ו' ש'מ'י'ים י'ו'ע'ק י'ח'ו'ס'פ'ט ד'ם ה'י'י'ס'ט ע'ר ה'ט ג'י'ש'ר'י'נ'ן מ'י'ט ת'פ'ל'ה צ'ו ה'ק'ב'י'ד' ו'וי ז'י'י ג'י'ע'ן א'ז'ו א'י'ז ג'ו'א'ר'י'ן ש'פ'ע'ט א'ונ ע'ם א'י'ז נ'א'כ'ט ג'ו'א'ר'י'ן ז'א'נ'י ו'ו'י'ן ו'ו'ם ז'אל'ן מ'י'ד מ'י'ד ז'א'ל'י'ן מ'י'ד ו'ו'י'י'ט'ר ג'י'ן א'י'ז ש'ו'י'ן פ'י'נ'צ'י'פ'ר ז'אל'י'ן מ'י'ד ד'א ו'י'צ'ו'ן א'י'ז א'ב'ר א'י'י'ן ג'רו'ס'ר פ'ח'ד . ז'ע'נ'ן ז'י'י ג'י'ז'א'נ'ג'ן א'י'ן ז'י'ט פ'ון ו'ו'ע'נ'ט א'ונ ה'א'ב'ן ז'י'ך ג'ע'צ'ט א'ונ'ט'ר א'י'י'ן ב'ו'ם ל'ע'ר'נ'י'ן ת'ו'כ'ה א'ונ ה'א'ב'י'ן ש'ו'י'ן ג'י'ט ג'ש'ל'א'פ'ן ו'וי ע'ם א'י'ז ג'י'ק'י'ס'ן א'י'ן מ'י'ט'ן ד'ר נ'א'כ'ט ז'ע'נ'ן ז'י'יא ל'ו'י'כ'י'ת

ער אזו אליין איין מוילד און האט אלץ פאשאפן און ער האט אלי
 זייערי פוחות צו פראכן און דאס די ישראל פארט ארום גיצונן דרום
 זיערס דס גיעקנש פון יציאת מצרים ניט אפ גיטאן פון די ישראל
 און אייביג אפילו ביי די הינמירשטי דורות וועט אלץ גראכט ווערן
 יציאת מצרים און די גבורות פון הקב"ה דען ווען עס וואקטן אפילו
 גקומן אלי מלכים פון דר וועקט און אלי גרוסי חכמים וואקטן זיין
 ניט גיקענט ארום זיען דא ישראל פון מצרים אזו וויא עס שטייט
 אזון אפר הקב"ה דא זיי אלי צו פראכן און דאס צוא ריסיין זייערי
 קשרים ארום צו זיען די ישראל דרום שטייט מי לא יידאן מלך הגוים כי
 לך יאתה כי בכך חכמי גוים וככך מלכותם מאין כבוד • בכך רבי שמעון רבי שמעון
 דאס גוויינט און הייבט און זיין קול און וואגט איר מיינט דאס הקב"ה
 דאס זיך ווי פיל מאל בארימט אין דר תורה מיט יציאת מצרים אזו
 ווי עס שטייט אשר הוצאתי ממצרים און ווידר שטייט וזכור את היום הזה
 אשר יצאתם ממצרים און נאך ווי פיל מאל שטייט אלץ דר מאנט אין
 דר תורה יציאת מצרים אלא מיר האבן גיערענט עס זענען זעהן
 מדרגות אין דר המוקאא אזו וויא אין דר קדושה דען השירה האט
 גימאכט איינס אנטקעגן אנדרן און אלי זייערי מדרגות זענען סתום
 גאר דא דרייא וואס מיר האבן אויבן גיקאנט וואס הייסן בכור פרעה
 בכור שפחה וכל בכור ברמה דאס זיין זענען דא דרייא קשרים פון דא
 דרייא מדרגות וואס דא מצרים האבן גימאכט מיט פישוף אז די
 ישראל זארגן ניט קענען ארום גיין אייביג פון דעם שעבוד מצרים
 אפר מחמת דעם זכות פון אברהם יצחק ויעקב זענען און גיקניפט
 גיזארגן דא דרייא קשרים פון פישוף און ער האט אין זיין נקמות
 גטאן דען הקב"ה דאס גידענקט די דרייא קשרים פון יחיד הקדושה
 אזו וויא עס שטייט ויזכור אלהים את בריתו את אברהם דאס איז איין קשר
 קדושה את יצחק איז דער אנדרר קשר ואת יעקב איז דער דריטער קשר
 דרום אלי ימים טובים און שבתות זענען איין זכר צו יציאת מצרים
 דען וואלט ניט גווען יציאת מצרים וואלט גיטגווען דאס היטונג פון
 שבתות ויום טוב דען דא ימים טובים זענען גישפעלט אנטקעגן דא
 אבות און איפר אלי דרום מוה מען דער מאנגן וכו' יציאת מצרים שבת
 און יום טוב און דאס איז אויך דר יסוד און דר עיקר פון דער תורה
 און דאס שלימות פון די ישראל דאס הקב"ה דאס זיין ארום גנומן פון די
 פוחות המוקאא ווס זיי זענען גווען דריין פר בונדן און דאס זיין דער
 הייבט און בהעפט אין זיך איפר אלי שרים של מעלה און איפר אלי
 פוחות צו האלטן זיין ווען פון דר תורה און מצות און צו הימן דא
 שבתות וימים טובים וואס האבן איין אחוזה אין דא אבות עליונים
 ווס אין זייער פח זכות זענען צו פראכן גווארן זייערי פוחות המוקאא
 ווס זענען גווען דריין פר בונדן אז זיי זאלן אייבג ניט ארום און דא
 שבתות וימים טובים זענען אקעגן די פוחות הקדושה ווס זיי האבן
 צו פראכן די פוחות המוקאא ווס איז איינס אנטקעגן דעם אנדערין
 און דאס ווס איר דאס גפרענט ווארום איז ניט גווען די גאולה ביי מאג
 דענקט מאל אז מער פרסום הגם עס שטייט היום אתם יוצאים איז משמע
 ביי מאג זענען זיי ארום גנאנגן און ווידר שטייט הוצאתי ה' אלהים ממצרים
 לילה איז משמע אז ער דאס זיי אום גצונן פון מצרים ביי נאכט אלא
 מיר האבן גלערינט דאס די עיקר גאולה איז גווען ביי נאכט דען דר
 טח ווס איז שלט ביי נאכט דאס קניפט און אלי קשרים און טוטו אלי

נקמות און ביי מאג דאס ער זיי ארום גצונן אפונמלך ביד רמה און
 דר פסוק זאגט ובני ישראל יוצאים ביד רמה און ווידר די קדושה פון ביי
 נאכט דאס און גיקניפט אלי קשרים פון דא מצרים און דאס ניט
 נקמות און דינים אין זיי און ביי מאג דאס ער אנטפלעקט און דאס
 מפרסם גווען די ניסים ונקמות ווס זענען גשעהן אזו וויא עס שטייט
 ובני ישראל יוצאים ביד רמה נאך שטייט ומצרים סקברם את אשר הכה ה' בהם
 בכור דאס איז דר פרסום הגם אזו זענען גיקומן רבי חייא מיט רבי יוחנן
 און צו שפרייטן זיך פר אים און קושן זייני הענט און האבן גווייני
 פר שמחה און זאגן די צורות הקדושים דאס זענען עליונים ותחתונים
 די ריכטן און זייער קאפ פון זיינט וועגן דאס הייבט דורף זיין תורה
 לייכטס די עליונים ותחתונים און גיטט זיי איין פח און צוא ריכט
 זייער קאפ צו זיין אקעגן די קליפות אזו וואז ווי הקב"ה דאס גמאכט
 ירושלים של מטה אין גישמאכט של מעלה אזו דאס גימאכט דאס
 שמעון בן יוחאי די הייליג מוערין מיט די מוערין עס קאן אהין גיין
 אריין גיין ווער עס וויל נאר אז די מוערין ווערן אים געפניט בכח
 עליונה און ווערן אים אן גברייט די מעלות און מדרגות פון דען
 מויער און שטייט דאס כל זכור את פני המדון ה' ווער איז דער פני הא
 דאס מיינט מען רבי שמעון בן יוחאי זאגט רבי שמעון איך האב נא
 גיט אום גזאגט די וואך ווס איר דאס מיד גפרענט מיר האבן גלעריני
 וו' הכה כר בכור השירה דאס גשלאגן די אלי ווס מיר האבן גיקאנט א
 זיי זענען גשמארבן זיי האבן ביי גוצט און אן גבונדן מיט דא פוחות
 ומדרגות המוקאא אמיל האבן ביי גוצט זייערי מדרגות עליוני
 און אמיל האבן גניצט מיט די מדרגות התחתונים וועדליג זייערי
 מדרגות זענען זיי תחתונים דען דאס גאנצי לאנד מצרים זענען גווען
 אין אלי מדרגות המוקאא זענען גשלאגן גווארן אזו ווי עס שטייט
 כי אין כות אשר אין שם סת און זענען גשעפט גווארן בשעת אז זיי האבן
 זיך איין גמאכט אין זייערי הייך איז גווען דר אור הייך פון דר שכיני
 דאס איז גוט צו דר בריקה מבער זיין דעם המין הייבט דא קליפה
 דענקמאט דאס מען אלי גמישפט און מיר האבן גיערענט דאס דא
 נאכט דאס גרייכטן אזו ווי דר מאג איז תקופת תמוז פרי דאס גאנץ
 פאלק זאל זענען ווי אזו הקב"ה משפט זיי אזו ווי עס שטייט וילא
 יאיר כחשיכה כאורה און בשעת זיין זענען ארום גנאנגן פון זייערי הייך
 האבן זיי גנומן אין אלי נאמן גולס מתיס פר אלי אין דא אונזן און ג
 איז ניט גווען ווער עס זאל פראכן און דאס זיי זיי גאך ערער גווען
 פון אלץ דינג ווס זיין האבן געהן דא ישראל גייען ארי ארום פא
 זייערי אונן אין איין זייט און און אנדר זייט האבן זיי גיזעהן ליג
 זייערי בתים און דאס איז אלץ גווען איין פרסום ה' עס איז נא
 גיט גווען זינט דא וועלט איז בשאפן גווארן קום און זעה וואס ע
 שטייט ליל שמורים הוא דה' וגו' איז דאך קשה פריער זאגט ער ליל
 שטייט איין נאכט דער נאך זאגט ער זמורים לשון רבים עס וואק
 גדארפט צו שטיין שמו און פר ווס דר נאך זאגט ער הוא הלילה ניט
 איך מאר ווייטער גיט שרייבען ווארום ער זאגט גרוסי מודות ג
 שטייט כימי צאתי ממצרים אראנו כפלאות אזו וויא בייא יציאת מצר
 שטייט ליל און לילה אזו וועט דארטן אויך ווין ליל וילדה דרום שטיי
 שומר מה מילת שומר מה מלי און ווידער שטייט אפר שומר אחא כוכב וגם ל
 דאס איז און פקיצור דרך נגלה גשריבן גווארן :

לא תעב את כעקו פנים דימין דריא מצוה ווייזט מען זאל כבער חמין זיין
 דען די מצוה איז איבער געפערט גווארן צו די ישׂראל אזו וויא
 ש שטייט וישא העם וגו' נאך שטייט שאור לא ימצא בבתיכם אונזרי חקמים
 זיין געזאגט דעם חילוק פון חמין ובעדה דען מצוה איז אנגעקען יצ
 ב און חמין איז אנגעקען דעם יצד דרע נאך דעם איז איין מצוה
 דר מאנן יציאת מצרים עס איז איין חויב אוף אימלכן מענטשן צו
 ציילן דעם שבת אייבג דען אונזרי חקמים האבן מפורש גווען אז
 מענטש ווס דר צייט יציאת מצרים און פרייר זיך מיט שמחה
 ר מיט ווס ער דר ציילט איז ער אן גברייט זיך פרייען מיט דער
 ינה לעולם הבא און צו מאכן אים אנרעסרי שמחה ווי צו אנגערן
 ער פרייט זיך מיט הקב"ה און הקב"ה פרייט זיך מיט זיין דער
 גווארן דר צייט זאמלט איין הקב"ה זיין פמליא של מעקה און זאגט
 גייט און הערט ווי מייני קינד דער ציילן מיין שבת און פרייען
 מיט מיין גאולה אזו זאמלן זיך אלי איין און בהעפטין זיך מיט
 ישׂראל און הערן דס דער ציילונג דעם שבת פון דער גאולה פון
 ער הארן און לובן צו הקב"ה אוף אלי נסים וגבורות ווס ער האט
 געווארן און דר ערד צו זייני בשעפגזש דען ווערט גמערט פח וגבורה
 זיין מיט דעם דר ציילונג אזו ווי איין מלך ווס האט הנאה אז מען
 ש אים דעם פח פון זייני מעשים ווס ער הט גמאן און מען לויבט
 ס דורך דעם פארקומן זיך אלי פאר אים און זיין פבוד ווערט דר
 זיין העכר איבער אלי דרום גהער מען צו דר ציילן יציאת מצרים
 אוף איז איין חויב אוף דעם מענטשן דר ציילן פאר הקב"ה און
 דעם זיין אלי נסים ווס ער הט גמאן אוב דו וועסט פרעגן ווארום
 דס איין חויב אמער הקב"ה ווייסט דאך אליין וואול ווס עס איז
 ען און ווס עס וועט זיין ווס איז דר פרסום הנס • אלא וודאי דר
 גמטש מוז גפרסם זיין די נסים און ארום צו ריידן אלץ ווס ער הט
 אן דען דיא דאזיג רייד וואס ער זאגט אויף דער וועלט
 זען ארוף אוף דעם הימל און די פמליא של מעלה זאמלן זיך איין
 זעהן די רייד און גיבן אויף איין לוב צו הקב"ה און זיין פבוד
 דס גברייסט פעולם הוה ובעולם הבא דעסט גלייכן ווען איינער
 מתודה אוף זייני עבירות ווס ער הט גמאן • איז דאך קשה נאך
 ס דאך דער מענטש מתודה זיין דען הקב"ה ווייסט דאך וואול
 זיין פון די אלי זאכן ווס דר מענטש האט גמאן און וועט טאן •
 ר מחמת דר שטן ונקמרג שטייט אויבן אלי כאל פר הקב"ה און
 מקמרג און ברענגט ארויף דיא עבירות פון דיא לייט פדי צוא
 זענן אוף ווי איין עונש און אז דער מענטש איז זיך מקדים און
 מתודה אוף אימלכר עבידה הט שזן דר נקמרג קיין פתחון פה
 אוף אים נקמרג זיין און קען שזן ניט פעדרן אוף אים קיין עונש
 ווערט פון אים אפ גשייד אין גאנצין און גייט דאך אוועק איז
 חודר בתשובה און מוט שזן ווייטער די עבירות ניט איז גוט און
 חלילה ניט ער איז נאר מתודה און קיין תשובה מוט ער ניט
 טאקט הט דר נקמרג נאך מער פתחון פה און זאגט רבשע דר
 יר מענטש איז נקומפר דיר מיט זיין עזות פנים און הט גזאגט
 און אזו האט ער מורד גווען אין זיין הערן און האט פארט קיין
 כה ניט גמאן • דרום גיהער דער מענטש זיך אפ דימין פון דיא
 זאכן און נאל זיך איין גוואגן צוא זיין איין עבד גאמן צו הקב"ה:

פקודא נאך דעם שטייט איין מצוה פון פסח אז מען זאל גידענקן
 לדורי דורות אז איין די צייט זענן מיר ארום גגאנגן פון דעם
 רשות פון די קריפות ווס הייסן חמין און זענן בהעבט גווארן אין
 דר קרוישה ווס הייסט מצוה דס איז דר יסוד אכונה וחודר של מעלה • ויאמר
 ה' אל משה ואהרן זאת חקת הפסח דס איז די מצוה אז מוזאר קולן דעם קרבן
 פסח פערצעהען טאג איין ניסן צווישן טאג און נאכט איין זכר צוא
 פסח מצרים און דר חויב איז אוף אלי אזו וויא עס שטייט ושהטו אותו
 כל קהל עדת ישראל בין הערבים און מען זאל אים הימן פון צעהן טאג אין
 ניסן ביו פערצעהן דען די צייט לויבט דיא לבנה און ווערט פוד אין
 דעם פופצענטן טאג און דרום זאל מען אים קולן צווישן טאג און נאכט
 דען די צייט זענן די דינים שלט און דיא קריפות האבן פח שלט
 צו זיין און זענן גורם דעם טיעט הייה דס דר אור פון דער לבנה איז
 גיט פול • דרום האט השירה גהייסן אז וויא זאלן זיך פריער מל זיין
 און אפ טאן די ערלה פון דעם ברית און דר ריח פון דעם גבראמנס
 איז צו הנאה האבן דר פון לדיח ניהוח און דרום שטייט וכל על לא
 יאכר בו עם פאר ניט עסין פון אים נאר דר ווס איז גמלת דר קען צו
 ברעכן דעם פח פון דר ערלה און דעם פח פון דר עבודת פוככים
 פון מצרים ווס איז גווען איין ש"ה ווס דס פטרעפט עולה אפר איין
 ערל הט ניט גמארט עסין און אז הקב"ה איז נקומן קיין מצרים הט
 ער גזעהן אוף די מירן דעם דס פסח ווס מילה ווס זיי האבן זיך מל
 גווען עס שטייט ולקחתם לכם אגורה אויב ושבחתם בדם אשר כסף דער אזוב
 איז גווען צו מכפר זיין דעם ריח הבוכאה און אלי רוחות רעות הט
 עס מעביר גווען מיט זיין התעוררות וואס מען האט גמאן מיט אים
 למטה און בגאולה העלינה ווס וועט זיין לעתיד לבא וועט הקב"ה
 פרענגן דעם יצחד און וועט אים שעכמן און אונגד ביי דעם קרבן
 פסח שטייט ושהט אותו כל קהל עדת ישראל דס איז איין זכר אויף לעתיד
 אוף דעם זמן הגאולה העלינה ווס וועט זיין אוף דיא ישׂראל • מען
 הט גשפרענגט מיט דעם דס על המשקוף ועל שתי המזוזות מען הט גוויזן
 דעם צייכן פון דס חברית און דר משחית איז נקומן און האט דער
 זעהן דס פלות הט ער זיך אוועק גצונג דער פון אזו וויא דער פסוק
 זאגט ולא יתן המסחת לבא אל בתיכם און ווען הקב"ה הט אליין גשלאגן
 די בכורים ווס שטייט ולא יתן המסחת איז דאך משמע אז דר משחית
 איז גינאנגין אלא הקב"ה האט בודאי אליין ממית גווען דיא בכורי
 מצרים נאר דר משחית איז גגאנגן צו גפינן איין ארט אריין צו זיין
 דס ער נאר אוף קענן משחית זיין און אז ער האט גזעהן דעם בראך
 פון דר ערלה אוף בידי זיימן פון פסח און פון מילה איז ער אנמלאפן
 גווארן און הט זיך אפ גשייד פון זייא און ווייל הקב"ה האט ממית
 גווען אלי בכורים פון די מצרים דרום האט ער גיגעבן דיא בכורים
 פון די ישׂראל פר איין פדיון פדי דר שטן זאר ניט האבן איין פתחון
 פה אוף ישׂראל און אין אלעמן הט הקב"ה גהיט צו די ישׂראל וויא
 איין פאכר היט זייני קינד :

בבית אחד יוכל די מצוה איז צוא עסין דעם קרבן פסח על מצות וסוריס
 דס איז צו ווייזן אז די שכניה איז אוך גווען אין דעם ביטריץ
 גלות מיט זיי אזו וויא עס שטייט וסוריס את חיהם בעבודה קשה און זינא
 האבן געעסן דעם קרבן פסח צו ווייזן ארץ ווס די מצרים האבן וויא
 גמאן אין שגעבוד הגלות און ווס מען טאר ניט צו ברעכן די בייער
 פון אים צו ווייזן זייער בזיון אינן חרפה דס זייער אפ נאט איז גייער
 אין

איין שעפסלי אונ אז ווי האבן קיין פיינר ניט צו פראכין האבן וויא דאך ווי ניט גקענט עסין אונ האבן ווי גמוזט ארום ווארפן אונ דר נאם דרך פנין דרום שמיים איר פארט ניט צו פראכין די פיינר אפר די הינט גענו גקומן אונ האבן ווי צו פראכין אונ אז די מצרים זענן גקומן אונ האבן געזען אז די הינט שלעפן די פיינר פון איין ארט אונ דעם אנדרן האבן די מצרים פראכין די פיינר אין דר ערד פרי די הינט זאגן ווי ניט קענן גפיגן אונ דס איז גווען דר רעכטער פיסול עבודת פוכבים ווייל ווי האבן וויא אליין פראכין אין דער ערד אונ הקבזה איז גרום גווארן מיט דעם העכסטן פבוד וגדולה אונ דיא קליפות זענן ווי אונטר מעניג נווארן אונ דער פיסול פון ווערן אפ געפירט איז גווען דורך ווי אליין דרום שמיים ועצם לא תשכחו בו :

וכל מסר חסור חסרה בשה די מצוה איז צוא לייגן דעם פטר חמור מיט איין שיה אונ ווער עס לייזט אים ניט אים זאך ער אים אפ האבן זיין האלו אונ נאקין אזו וויא עס שמיים ואם לא תסרה וערפחו אונ דער מעם איז דען מען פארדארף דעם יצר הרע מחיר בתשובה זיין אונ ער זאל ווערן איין יצר טוב דרום שמיים מעשה זו עור כנגדו איז ער זוכה איז ער אים אליין איין הילף צוא דער קדושה אונ אוב ניט איז ער אים איין שונא מקמרג צוא זיין אויף אים וויא זענן אין דעם גישמאלט דער יצר טוב איז פשה אונ דר יצר הרע איז פחמור איז ער זוכה אונ איז חוזר בתשובה אפילו ער איז פחמור איין עס הארץ חסדה ווערט ער אים גלייזט פון דעם גלות ווי איין שיה דס זענן די ישראל וואס הייסען שיה שיה פוורה ישראל אבער אז ער איז ניט חוזר בתשובה שמיים וערפחו ער איז איין קבזה עורף וויא וועלן צום סוף אים גימעקט ווערן פון דעם ספר יהוים אונ אויף ווי איז גיזאנט גיווארן פי אשר חטא לי אמתנו ספרי . והיה לאות על יד ולמספות בן עינד דיא מצוה פון תפילין הייסט קדושה אונ פאר דיא שיינקיים פון אלע גישמאלט למעלה אונ מען בדארף צוא לייגן תפילין של יד ושל ראש איינס נאך דעם אנדרין תיפף אונ קיין צווישן שיר ניט מאכן צווישן וויא ווער עס ווערט גיקריינט מיט דיא תפילין דער שמיים אין דמות עליון אונ איז בצלם אלהים אונ דאס הייסט מקבץ גיווען אויף זיך עול מלכות שמים שלמה פאהקה אונ ער איז אין דס דייקן עקזין . אויף אים איז גיזאנט גיווארן וויא כל עמי הארץ כי שם ה' בקרב עניד וירא מסר אונ דס איז גרויסי מודות :

פרשת בשח

והיו בשבת פרעה את העם רבי שמעון הייבט אן עס שמיים תפלה לחבוקי הנביא על שנינות אין דעם פסיק איז קשה ווארום שמיים נאר בייא חבוקי תפלה מער וויא בייא אלי נביאים פר וואס שמיים ניט תפלה לישעיהו אדער תפלה לישעיהו אדער אנדערע נביאים אלא מיר האבען גיקערנט אז אלישע הנביא האט זוכה גיווען איין מדרגה מער פון אלי נביאים נאר אחוץ משה רבינו אונ פון דעם וועגן דס ער ניט גינואלט במריח זיין זיין האר אזו ווי עס שמיים ויהי הייסט עיבור אלישע אל שונם וסם אשה גדולה ווארום רופט ער זי גדולה ווארום זי איז גרום גווען מיט אירי מעשים טובים זי איז חשוב גווען ביי דעם גאנצן דור . אונ ווייל זי איז גווען דיא עקרת הבית אונ דער מאן איז ניט שכח גווען אין דר היים דרום שמיים נאר דר מאנט איר נאמן גיט זיין נאמן . אונ אויף דרום הייסט זי אשה גדולה זי איז גרעכר אונ בעסר גווען

פון ארי נשים וס אין דר וועלט . דען אנדרי ווען ווי זעהן איין אור דר שרעקו ווי זיך אונ זענן זיך מצער וכפל שכן עס זאל וויא קאסט געלט . אפר די שונמית דס זיך גיפרייט אז זי קט ניהאט איין אור אונ דס אים גיגען געלט פרי זי זאל אים פבוד אן טאן אזו ווי גיהער צו זיין . דרום איז דס גאנצע דזו נאר גילובט דורך איר וואס אל אישה הנח נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא ווי אזו דס זי גיוויקט אז ער איז הייליג האבן אונזרי חכמים גיזאנט זי קט פר שפרייט איין ווייל ליליך אונ ער איז גיווען ריין אונ ווידער איז אויף זיין מיש קיין פלי ניט גיפלווען . נאר עס איז קשה עס איז פאר האנדין נאך אועלכך מענטשן וס האבן אין זיך די זאכן אונ ווידר וס זאנט ויהיה נא ידע איז משמע נאר זיא אליין ווייסט אקער אזי מענטשען האבען איז גיווען עסן אויף דעם מיש נאר דר פון דס זיא גיוויקט ווארום דער סדר איז איין מענטש שמיים אויף פון דעם שלאף גייט ניט קי שיינר ריח פון דעם גילעך אונ אז ער איז אויף גישמאנן א גיזאנען פון דעם גילעךער איין ריח נן ערד דס זיא גיזאנט ווען ער זאל ניט זיין איין הייליגר מענטש אונ דיא קדושה פון זיין האר זיא ניט זיין אויף אים וואלט אויף אים ניט גיווען דר רוח הקודש . דרום דס זי גיווארט אים אפ שיינדן ער זאל האבן איין פוונדן חדר ווארום עס איז אים קיין פבוד ניט צוא זיין מיט אלי מענטשן אין איינעם דס זי גיזאנט נעשה נא ערית קיר קטנה ונשים שם מסה ושלוחן וכסא ומנורה כיו גיפיגן אז די פיר זענן דר תיקון פון דר קדושה עליונה אונ נאך ווי דס זי גיזאנט פריער מסה דר נאך שולחן . ווארום איין גילעך איז ביי אמענטשן חשוב פון אלץ דינג ויהי היים די חברייה זאגן עס איז גיווען זיס טוב פון ראש השנה וואס דיא עקרות ווערן גידענקט א דעם טאג . אונ אלי מענטשן ווערן אויך דער מאנט אין דעם טאג דרום האט ער זיא גירופן אונ זאנט הנה הדרת אלנו את כל התרדה הוות דרום האכט מיר אפ גיגענען איין פוונדער חדר . דרום מוז איה הייגן אכטונג געבן אין דין דאס הקבזה איז דין די גאנצי ווערט . ווייל איז בין אפ גישיר אויף דעם ארט דארף איה אכטונג געבן פריגן ש עולם : מה לעשות לה היש דך לזכר אל המסך או אל שר הצבא אלו זי דען גווען איין יוצא ונקנס ביי דעם מלה זי זאל צו אים דארפן וואס ער דס זיא אזו גיפרענט נאר אין דעם טאג ווערט הקבזה אן גירופן הסדר הקדוש המסך המספס ער זיצט פדין דרום דס ער זיא גיפרענט אויב ער זיא ביינן פון אירט וועגן פר דעם מלה עליון דס זי געענטפערט בחוד עס אנכי יושבת דאס מיינט זי בשעת עס איז איין משפט אויף דער וועלך זאל זיך איין מענטש ניט אפ שיידען פון מענטשן פרי ער זאל ניט אליין גיבאכט אונ גיזיכניט ווערען למעלה דען אין דער צייט פר משפט די אלי וס ווערן דר קענט אונ פר צייכניט למעלה פאר זי זעקברט ווען ער זאל אפילו זיין איין צדיק ווערט ער נתפס דרום זיא זיך איין מענטש ניט אפ שיינן פון אלי מייט דען אויף איין רביים דס הקבזה רחמנות ער איז זיך אויף זי מרחם דרום דס זי גיזאנט בחי עמי אנכי יושבת איה ווייל אליין ניט דר מאנט ווערן נאר צווישען ביי פאלק אזו ווי איה האב גיטאן ביי אהער :

ויאמר נחזי אבל בן און לה זאנט אלישע זיא וועט פוודאי גידארפן ווער ווייל דר היינטיגר טאג איז גרום דס אלי עקרות ווערן גיבאכט אונ נפקד למעלה פאר הקבזה ויאמר למועד הזה כעת חיה את הובלת בן דאט דריבר גיזאנט למועד ווארום דאס קינד דס נאר גלעבט איין קליינע

פרשת

בשלח

יני צייט דען דר נאך איז ער גישטארבן ווייל ער האט גיזאגט אז
 ער וועט גייען גיטאן גאר צו איר ארץ נים צו איר איר מאן
 דר וועט איר פון אזוי איין צד איז ער מקושר צו דעם טויט ער האט
 קיין רעכט לעבן • דרום שטייט ביי אברקם למען הוה אשוב איר
 ליד אונ ניט צו איר וועל ורשב בהו על מסת איש חללים ווי דם קינד איז
 געטארבן האט זי אים גיליגט אויף זיין בעט ווייל זיא האט גיזעהן אין
 זיין די קדושה אזוי וויא אויבן איז גישטאן ויאמר לה השמים לה השלום
 דר השלום לילה ווייל זיא איז גיווען די עקרת הבית איז זיא גיקומען
 זיין אן איר מאן האט אלישע גיזאגט הקב"ה האט פון מיר פר הוילין
 האט מיר ניט גיזאגט דען פר וועט איר דם אזוי גיווען ווארום הקב"ה
 האט גיזאגט אפילו איר וועט אים זאגען וועט דאס קינד איר מווען
 זארגען ווארום זיין גבואה איז אזוי גווען אה חובקת בן אזוי וויא מיר
 זיין אויבן גיזאגט זאגט אלישע צו זיין משרת גחזי ער זאל נעמען
 אים שפעקן אונ זיין אהין אים מאכין לעבדיג זאגט די שונמית ה' ה'
 געשפט אה אעבד אז ער האט ווידר גשקט זיין משרת גחזי אין שליחות
 וועט האט זי אים ניט גיזאגט אפ לאזן נאר וויא האט גיקענט דאס
 געזען פון גחזי אז ער איז ניט ווערט עס זאל דורך אים איין גס
 זאן ווערן וועט פון על פון ועיני על עיני נאך וואס האט ער אזוי גיטאן
 דרום ער האט גוואקט אז דס וועט ער האט גיזאגט אה חובקת בן האט אים
 דס גיווען די מיתה ווייל ער איז מקושר אין צד הדין דרום האט
 גיזאגט אים אראפ זעהן איין רוח של מעלה וועט ער האבן איין
 נאכט לעבן ער האט אבר אים ניט גיקאנט אפ רייסן פון זיין ארט פון
 דס פח הדין דרום האט ער אים דר וועקט איין רוח של מעלה דאס
 זאל זיין מצד הרחמים איז ער אין דעם מקושר גיזאגט דען ווען
 גיזאגט אזוי ניט גיטאן וואקט ער ניט גיקאנט לעבדיג ווערן אונ
 דס קינד איז גיווען חבוקה הנביא ווארום הייסט ער חבוקה עס איז
 גישט צווייא מאל האלזון אונ ניט חיבוק עס שטייט דאך אה חובקת
 ער ביי אים איז גיווען צווייא ערביי איינס פון דר מוסר אונ איינס
 זיין אלישע דרום זאגט ער חסדה לחבוקה הנביא דען זיין גיזארגען איז
 געזעהן גיווען מצד התפקה על שגינות אין דעם דאווען מאג וועט אלי
 יונות פון דער וועלט הענגן אן אין אים דרום אז דיא גבואה איז
 זיין אויף אים האט ער זיך גיזארגען פר דעם דין • איז איין משל
 איינס האט איין הונט גיביסן דר נאך פארקט ער זיך אפילו פאר
 זיין גישריי זאגט ער ה' שמעתי שמעך וראתי ה' פעלד בקרב שנים הייה ער האט
 א אויף זיך מתפלל גיווען פעלד הייסט איר בין דיין ווערק דו האקט
 דו בשאפן זאלסטו מיה געבין צו די שנים העלוינים וואס אין וויא
 גענגט אן דס לעבן אונ איה זאל ניט שטארבן אזוי ווי פריער דרום
 גען ער האט גיזאגט זאגן גביאות האט ער גנומין איין פלי זמר צווא
 זיין אזוי ווי עס שטייט ביי דר שנין ליהו ער האט גיזארגען דיא פלי
 דר ער זאל זיך מעורר זיין מיט שירה וזמרה מבטל צו זיין פון זיך
 א רוחות הרעים • אונ אזוי אויך אלי גביאים בייא אלישע שטייט
 זיין קודי ר סיני דורך דר שירה וזמרה האבן וויא אויף זיך גיזארגען
 גבואה אבר משה האט קיין התעוררות ניט גיזארגען האבן ווייל
 זיין מדרגה אונ זיין גבואה איז גרעסר גיווען פון אלי גביאים וואל
 זיין חלק • קום אונ זעה אז די ישראל גענן ארום גיזארגען פון
 צדים איז אין זיין זייער רוח צו פראבן גווארן אונ זיין האבן גהערט
 שבתות אונ האבן זיך גיט גיקענט משמח זיין דען בשעת אז אלי

בשלת פרעה את העם וגו' :

ויהי בשלת פרעה וואס שטייט פריער ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו קום אונ
 זעה די נקמה עלינה וואס הקב"ה האט גיטאן אין מצרים זענן
 דרייא ערבייא מיתות גיווען איינס וואס וויא האבן גיטאן אין דיא
 בכורים אין מצרים וועט זיין האבן זיין גיהנום אונ איינס וואס הקב"ה
 האט זי גיטייט הארבי נאכט אונ איינס בשעת פרעה האט גיזעהן
 דעם טויט ביי זיך אין שטוב אונ אין די קינד אונ אין די קנעכט
 איז ער אויף גישטאן אונ האט זיך מורו גיווען אונ האט גיטייט זייני
 שרים אונ דופסים אונ אלי וועט האבן אים גיזאגט פר איין מלך אוף
 דעם פאלק אזוי ווי דר פסוק זאגט ערות אז פרעה איז אויף גישטאן
 ביי נאכט דס מיינט מען אזוי ווי די נאכט האט גיטאן אין די בכורים
 וועט הקב"ה האט זיין גיטייט אזוי איז פרעה אויך אויף גישטאן אונ האט
 גיטאן נקמות אין זייני שרים ודופסים אזוי ווי דר סדר איז פון איינס
 אז מען שלאגט אים מיט אשטיין שלאגט ער דעם אנדערן אזוי איז
 אויך גיווען פרעה אונ דר נאך איז ער גיזאגט אויף דעם מארק אונ
 האט אים גירופן צו די ישראל קוטו צו א מתוך עמי שטייט אויף אונ גייט
 ארום פון מין פאלק איר האט גיטייט אלי שטאמ לייט איר האט גיטייט
 אלי מייני הערן אונ דופסים אונ אין נאנגען מין הווי גיזינד אזוי וויא
 דר פסוק זאגט ויקרא למשה וראהו לילה אונ האט זיין גיזאגט עס איז אלץ
 אין אייער האנט וברכתם גם אותי איר זאלט מיר אויך בענמשין אונ
 זאלט מיה ניט מייסן אונ דר נאך האט ער זיין ארץ פלייט אונ האט
 זיין אום גיזען פון זיין לאנד אזוי וויא דער פסוק זאגט ויהי בשלת פרעה
 את העם :

ויסב אלהים את העם פרעה רבי יהודה פר וואס אז די ישראל זענן אין
 מצרים שטייט שלח את עמי וואס מאן אהה לשלח את עמי • בני בכורי
 ישראל האמשי אין דר צייט זענן זיין נאך ניט גיווען גימלת אונ זענן
 נאך ניט גיווען אן גיקניפט אין הקב"ה אזוי ווי עס גיהער צו זיין אונ
 אזונד זענן וויא דאך שוין יוא גיווען גימלת אונ האבן גיזאגט איין
 קרבן פסח אונ זענען שוין גיווען אן גיקניפט אין הקב"ה צום סוף
 רופט ער זיין עס אלא מחמת עמי איז גיווען אין זיין בהקפמ אונ אים
 גימישט דער ערב רב דרום רופט ער זיין אן מים עם דרום שטייט

ויקרא

פרשת

בשורה

2

יחזקאל את חסד על אשר עשו את העגל • ויקהל העם על אחוה • וירא העם כי
שש סשה און נאך פיל מאל דאס ביינזט מען אלץ דאס ערב רב ויאי
הייסן עם :

רבי יחזקאל און רבי יהודה זענען גינאנגין פון אושא קיין לוד און מיט
זיאי אזי גינען יוסף טייער מיט גמלים און זיאי האבן גיטראנגן
משאזת ווייז זייען הט דר סוחר יוסף דר זעהן איין פותית האט
גיקליבן ירקות אויף דעם פעלד אזו איז ער אנמקאפן פון זיאי און
האט זיך גישטארקט אויף איר האבן זיך רבי יהודה און רבי יצחק
זייער פד וואונדרט און זאגן מיר ברארפין זיך אום קערן פון דעם
זענ דען הקב"ה האט אונז בוויזן אז מיר זאל זיך ניש מתחבר זיין
מיט אים אזו ווייז זיאי האבן אוועק גיקערט פון דעם וועג האבן
זיי אן גיהויבן נאך קלערין נאך אים האבן זיאי דער קלערט אז
ער איז איין ממור ער איז דער זון פון אמצריט און דר פאטער איז
אויף איין פסל זרע גינען זאגן זיאי ברך רחמנא דשובי לו גילופט איז
נאט ווס ער הט אונז מציל גינען • הייבט אן רבי יצחק עם שטייט
לדוד אל תחרו במרעים ווארום שטייט מרעים און ניש חטאים אדר רשעים
אלא מרעים איז שייטש זיי איבן צו זיך אליין און צוא דיא ווס זיאי
בהעפן זיך מיט זיי רבי יהודה זאגט דרום שטייט מרעים זיאי זיך
מרחיק פון צו זיין מיט זיי גינעלין און חברים פדי דורך זייני מעשים
דעים זאלסטו ניש נתפס ווערן • קום און זעה וואלטין ניש גינען דר
ערב רב בהעפט מיט די ישראל וואלטין די ישראל ניש גינען גינען
מיט דעם עגל און עם וואקט ניש גינען גישטארבין אזו פיל פון דיא
ישראל און זיי וואלטין ניש גורם גינען ווס זיי האבן גורם גינען דען
דר חטא און די מעשה הט גורם גינען דעם גלות צו די ישראל דען
מיר האבן גילערניט בשעת הקב"ה הט אום גינען דיא ישראל פון
מצרים הט ער זיי גוואלט מאכן אזו ווי מלאכים און צו מאכן זיאי
חידות פון אלץ זיי זאגן זיין פריי פון מיתה און פריי פון גלות אזוי
ווי עם שטייט היות על הלוות לייען ניש חרות נאר חרות ווער עם וויל
זיין פריי פון אלעם זאל ער עוסק זיין בתורה ווס איז אוף די לוחות
און אז זיי האבן נמאן די מעשה העגל האבן זיי זיך ווידר גורם גינען
מיתה און גלות און די רוחות הראשונות זענן צו פראבן גווארן און
פמה אלפים פון די ישראל זענן גישטארבין דס הט אלץ גימאכט ווס
זיי האבן זיך מחבר גינען מיט דעם ערב רב און אוף דורך דעם ווערן
זיי ניש גרופן בני ישראל און ניש עמו נאר סתם העם אוב די וועסט
פרעגן עם שטייט דאך ווייטער דמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים דס איז
אז זיי זענן ארום גנאנגן איידר זיי האבן זיך נאך בהעפט מיט דעם
ערב רב רוכט ער זיי בני ישראל אפר דר נאך רופט ער זיי שון נאר
העם אזו ווייז עם שטייט וויר בשלח פרעה את העם ולא תום אליהם רבי יוסי
פרעניט עם שטייט כי כאשר ראהם את מצרים היום לא תוספו לראותם עוד עד עולם
איר וועט שזין דיא מצרים ניש זעהן אין דר נאך האבן זיי דאך ווא
גינען אלי טאג דעם ערב רב • זאגט רבי יהודה עם שטייט ערב רב
און עם שטייט ניש מצרים דען עם האבן גוואנט אין מצרים אנדרי
אוכות אוף און ווידר זיי זענן דאך גינען גמלת און אז זיי האבן זיך
גימלת זענן זיי שון ניש קיין מצרים משה הט גיהייסן זיי מקבר זיין
דרום זאגט דר פסוק צו משה לך רד כי שחת עסק סרו סחר סן הדרך אשר צויתם
צויתם דס איז שייטש די האכט גהייסן זיי מקבל זיין :

וחמשים עלו בני ישראל זיי זענן גינען זיין פינקט חלק פון די ישראל

רבי יוסי זאגט פינקט זענן גינען פון ישראל און איידר פון זיאי
רבי יהודה זאגט איין פופציגט חלק זאגט רבי שמעון וחמשים
מיינט מען ווייל עם הט אויף זיי גלייבט דר יובל וואס הייסט
חמשים דרום זענן זיי ארום גינאנגן ביובל בחושבן חמשים און ווען
דס וואלט ניש גינען וואלטן זיי ניש ארום גינאנגן דרום האבן זיי ווי
גימוזט פד זאמן פון יציאת מצרים ביז מתן תורה פופציג מעג
דר צייט האבן זיי ערשט מקבל גינען די תורה דען פון דעם אר
ווס די תורה איז ארום גנאנגן למעלה הייסט זיבל ווס זיי הט זיי און
גצווגן פריי דרום שטייט וחסשים עלו חסד ווא צו זייען צו לייענן חמשים
איפר דעם זענן זיי ארום גינאנגין פון מצרים אין דעם פח פון יוב
ווס הייסט חמשים :

ויקח סשה את עצמות יוסף עמי פד ווס הט משה אוף גיבראכט די בייני
פון יוסף ווייל ער איז גינען דר ערשט ווס הט גינען ער
גרות מצרים און ער הט מוסר גינען דעם סימן פון דר גאולה אז
הט גזאגט ואלחם פקוד יסקור און דר נאך אז משה איז גקומן זיי אוי
ליין און הט זיי גזאגט דס לשון פקד פקודי האבן די ישראל גילייב
אז ער איז איין נביא אמת און ווידר יוסף הט בשווארין די ישראל
זאלן זייני ביינר אוף ברענגן פון מצרים אזו ווייז עם שטייט כי הש
השביע את בני ישראל • ויה' הולך לפניכם ויסי רבי יוסי זאגט עם שטייט למנ
על אילת השחר סומו לודו מיר זעהן ווייז אזוי דיא תורה איז גליבט פ
הקב"ה דען איטליכר מענטש ווס איז עוסק בתורה איז גליבט און
און אונפן הקב"ה פד נעמט זייני רייד און פד קאנט אים ניש פעול
הזה ופעולם הפא און מען מוז עוסק זיין בתורה ויסס ויליה אזו ווי
שטייט והיות בו ויסס ויליה נאך שטייט עם לא בריתי ויסס ויליה און אזו ווי
דר טאג אן דר נאכט הייסט ניש גאנג נאר ביידי אין איינס באנג
הייסט איין טאג אזו אוף מוז די תורה גפונן ווערן ביי דעם מענטש
יום ולילה פדי עם זאל ביי אים שכים זיין דר רוח הקודש און דא
שלימות יום ולילה און מיר האבן גילערניט דאס דער עיקר נאכ
הייסט נאר פון דר אנדרר העלפט אן און ווייטער האמשי די ערשט
העלפט הייסט אוף נאכט אפר אין דר אנדרר העלפט גייט הקב"ה
אין גן עדן צריין זיך פרייען מיט די צדיקים דרום זאל איין מענטש
אויף שמיין און עוסק זיין בתורה אזו ווי מיר האבן גלערניט אז הקב"ה
מיט אלי צדיקים ווס אין גן עדן הערין אלי צוא זיין קול אזו ווייז
שטייט הישבת בגנים חברים מקשיבים לקול השמעני הישבת בגנים מייני
מען די פנסת ישראל ווס זי לופט להקב"ה בתורה בליקה וואל דען
מענטשנים חלק ווס פעדרט זיך אוף שמיין ביי נאכט לובן להקב"ה
בתורה און אז דר מארגן שמערן גייט אוף אזו פרייען זיך די פנסת
ישראל מיט הקב"ה און ציהן איין חוט של חסד אויף זיך און אוף
ווס לערנן תורה ביי נאכט אזו ווי עם שטייט ויסס יסוה ה' חסדו וכל
שורה עמי דרום הייסט זי אילת השחר אין תחלת הלילה ווערן אלי מענטש
פד שלאסן סומו נוער כלבים צועקים און אז ער שטייט אוף צחות לילה עוב
זיין בתורה איז וואל זיין חלק און איידר פריי איז הקב"ה מיט דר שכיני
זייער פרייקה און ניש בתנות לכל בני היקין • ווייטער זענן סודות
ווי הולך לפניכם ויסס דען הקב"ה מיט זיין פד און מיט דר שכינה האבן
זיך באהעפט מיט דיא אבות ויסס מיינט מען דעם פח פון אפר
ווס הייסט יום בעסוד עני מיינט מען יצחק לנחות הדרד מיינט מען יצק
אזו ווי עם שטייט ויעקב הלך לדרכו • ולילה בעסוד אש דהר • מיינט מען דר

החלק

רבי יוסי מימי רבי יהודה וענן גינאנען אין וועג זאגט רבי יוסי צו רבי יהודה מיר האבן גילעדניגט אז דארטין וואו עס שטייט דר שם ה' איז רחמים האמאשע השנית הט מיט זיי מלחמה גיהאלטין און האט גיפאן אין זיין דין דאך איז דר דין גיווען מיט רחמים און דא שטייט ה' ילחם לכם און מיר זעלען דא נישט קיין שום רחמים דען עס שטייט דאך ודא נשאר בהם עד אחד ייש אוי אפילו איינער פון זיין נישט גברין זאגט רבי יהודה די רייד קב איהך נהערט פון רבי שמעון אז אפילו דא איז איהך גווען דר דין מיט רחמים דס דער ים הט זיין צו גרעקט און זענן גשפארפן דר נאך הט זיי דר ים ארום גווארפן און הקב"ה הט בנערט אין זייער פבור און זענן גקומן צו קבורה און די ערד הט זיי נישט גוואלט מקבל זיין ביז הקב"ה הט איר אויס גשטרעקט זיין העכטי האנט הט זי זיי שוין מקבל גווען אזו וויא עס שטייט גשית יטיבך תכלעמו ארץ איז דאך דס אויך גווען דין מיט רחמים דען האמשי הקב"ה טוט איין דין דאך הט ער חס אויף זייני מעשה ידיו דרום שטייט ה' ילחם לכם ואחם תחרישו וואול צווא דעם חלק פון ישראל דאס הקב"ה הט וויא אום גקליבן צווא זיין חלק ונחלה רבי יהודה הייבט אן עס שטייט ויתפלל יונה אל ה' אלהיו סמעי הדנה און פריד שטייט ויסן ה' דג גדול לכלוע את יונה און וויידר וואס שטייט ער האט אן גברייט דעם פיש צו יונה עס וואלט פרארפט שטיין ויסן ה' את יונה לרג ווייל ער הט דאך יונה אן גברייט צום פיש און הט יונה גישקט צו אים אלא וודאי דר פיש איז גווען אן גברייט צו הימן יונה מער וויא אנדרי פיש דס יונה זאל זיך אין אים בהאלטן און אזער איז אריין גקומן אין דעם פיש הט ער גזעקן דורך זייני גרערים די פרייט פון דעם ים דען דר בויה פון דעם פיש איז גווען וויא אנדריסר היכל און זייני צוויי אוגן האבן גלייכפון ווי די זון און איין אבן טוב איז גווען אין זייני גרערים ווס ער הט צו אים גזייקט און ער הט גזעקן אלץ ווס איז דא אין ים און אין תהום אוב דו וועסט פרעגן ווס שטייט דר נאך יונה האט גיזאגט קראתי סברה לי איז דאך משמע אז עס איז אים דארטן איינג גווען אלא אז דר פיש הט אים אום גווינן אלץ ווס עס איז דא אין ים איז ער דר נאך גפייגרט הט ער נישט גקענט סיבל זיין איז אים דארטן דריי טאג זייער שלעכט גווען דען ער הט נישט גקענט פר געמן דס כרחוק דען איז ער גווען אין איין צדד רבי אלעזר זאגט אז יונה הט גזעקן אז אים איז זייער גראם הט ער זיך משמח גווען האט הקב"ה גיזאגט איהך האב דייך אהער נישט גבראכט דוא זאלסט פרייליך זיין ווס הט הקב"ה גטאן האט ער דעם פיש גטייט און דיא פיש פון דעם ים זענן גקומן ארום אים און האבן אים גביסן פון אלי ויימן הט זיך יונה זייער גפארקומן דרום שטייט ויתפלל יונה אל ה' אלהיו סמעי הדנה פריער שטייט דג ווייל ער איז לעבדיג גווען און דר נאך שטייט דנה ווייל ער איז שוין מת גווען אזו ווי עס שטייט והדג אשר ביאור סתה דרום שטייט קראתי סברה לי און עס שטייט נישט הייתי בצרה איהך בין גווען אין איין צדד אדר ישבתי בצרה נאר איהך האב גרופן פון דר צדד ווייל די פיש האבן אים מצער גווען סבסן שאול שונתי פאר וואס שטייט נישט סבסן דג אדר סבסן ה' אלא בשעת ער האט מתפלל גווען איז דר פיש שוין מת גווען און הקב"ה האט מקבל גווען זיין תפלה און הט דעם פיש לעבדיג גבראכט און דר פיש הט אים אויס גשפיגן אויף דר יבשה אלי האבן גזעקן אזו וויא דער פסוק זאגט ויאסר ה' לרג ייקא את יונה און ווייטער זאגט ער מודות :

ואתה חס את מסך נוסח את יד הייב אויף דיין שמעקן ווס דר שם ה' שטייט אויף אים און גייג דיין האנט כד הקודש און אז דיין וואכר וועלן דר זעהן דעם שם הקודש וועלן זיין אועק לופן דרום שטייט ונסח את יד גייג דיין האנט אוף איין זייט דען דיא אנדרי זייט וועסטו פרארפן אנדרד מאל צווא אנדרי וואכר זאגט רבי אלעזר ער שטייט דאך ספה אלהים זאגט רבי שמעון עס זענן גווען צוויי אים ספר רב המנונא סבא שטייט עס איז ארץ גווען איינער נאר סייט של הקב"ה אדר של משה איז גווען צווא דר וועקן דין גבורה דרום שטייט ונסח את יד איז מייטש דיין לינקי האנט צווא טאן דין ובקש און שפאלט אים עס איז דאך אונטן גווען דר תהום נאר הקב"ה הט גטאן נס פתוך נס אזו ווי עס שטייט פאר תהומות כלב ים און זיין זענן גנאנען ביזוך הים כיבשה דרום שטייט ויבוא כל בני ישראל וגו' ; ויסר את אונן סרכבותיו רבי שמעון זאגט עס שטייט וראו החיות ותנה אונס אחד בארץ און ער הט אונדעם גדרשת מעשה מרפכה של מעלה קום און זעה דס הקב"ה ווייזט אין אלדינג זיין ממשלה וויא ער איז מושל בכל און זיין ממשלה ווערט נישט אפ גימאן לערם וועלען עולמים ער הט גטאכט איין ממשלה מיט די אבות און נעכט אבריה און איז מיט אים מקיים די וועלט אזו ווי עס שטייט אלה תולדות השמים והארץ בהכרם איז די אותיות פאבריהם ער הט גנומן יצחק און הט מיט אים גפלאגצט די וועלט דס ער איז דר קיום פון דר וועלט אזו וויא עס שטייט ואת בריתי אקים את יצחק ער הט גנומן צו יעקב און הט אים געזעט לעבין זיך און איז זיך מיט אים משתעשע ומתפאר אזו וויא עס שטייט ישראל אשר כר אחפאר קום און זעה ווייך יעקב האט זיך אן גהארטן אין דעם גען חיים ווס דארטין היינט נישט קיין מיתה דרום איז יעקב נישט גשטארבן ווייטער קאן מען נישט שרייבן דורך גולה איבן די מודות המרפכה קום און זעה די מרפכה וואס איז גווען מבודד אויף מצרים זיא האט גוועלט גיבן איבן אנדרי מרפכות און אז פון דר מרפכה איז צו גנומן גווארן איר ממשלה זענן אלי ארום גנאנען פון איר ממשלה אזו ווי עס שטייט על מצרים על פרעה ועל הבחמים בו דרום שטייט סמעי עמיס ירגונו וגו אין דר צייט זענן אלי גקומן צו הערפן די מצרים אז זיי האבן גהערט די גבורה ווס הקב"ה הט גטאן במצרים איז שלאף גווארן וזיער פח פון דיא אלי וואס האבן זיך אין איר אן גהאלטן און אז דר פח איז צו פראכן גווארן למעלה זענן אלי די ווס האבן אין איר אחיקה למטה אויך צווא פראכין גווארן דרום שטייט ויסר את אונן סרכבותיו וינהגו בכבוד אז דער אופן איז צווא פראכן גווארן האבן זיי שוין נישט גקענט ווייטער גיין און דרום שטייט נישט אופני נאר אופן ווייל אלי זענן גווען פהעפט אין דעם אופן וואול דס חלק פון ישראל ביי זיי שטייט בו חרבן אויך שטייט ואחם הדנקים בה' אלהיכם חיים כולכם חיים אין הקב"ה ממש איהך שטייט כי יעקב בחר לו ה' און שטייט כי חק ה' עמי ער הט זיי אום גצונן מורע קודש צו זיין חלק דרום הט ער זיי געבען די תורה הקדושה עליינה הננוהה דיא וואס איז גווען בהאלטן צוויי טונגט נאר איינער דיא וועלט איז בשאפן גווארן און ווען זיין ליבשאפט הט ער זי געבען צו דיא ישראל מקיים זיין וואס איז איר שטייט און זיך בהעפטיז אין איר זאגט רבי יצחק בשעת אז הקב"ה הט גוואלט מעביר זיין די תולדות פון פרעה אונטן האט ער אין ערשטין אפ גטאן זייער פח אויבן ווייל דר פח וממשלה פון אלי מרפכות איז גווען למעלה ווארום די קדושה האט זיך מתגבש

פרשת בשלה

ען אין זיי למעלה דס די שכניה איז גווען אין מצרים פון דעם האבן
 ארי גהאט אייז פח און האבן גפירט די מרכבות אבר אזי הקב"ה
 זאפ גמאן דעם רוח קדושה פון וייער פח למעלה ביו דיא קדושה
 זארויס גינאנגן פון זיי דא האבן אלי מחנות נים גיקענט גיין און
 רן די אנדרי און אז זיי האבין נים גיקענט דס מאן אזו האט מען
 געביר גווען דעם ממונה פון מצרים פון זיין ממשלה מיט ברענדיג
 פייער איז די ממשלה פון מצרים אפ גיטאן גווארן :

מר רבי יצחק בשעת די ישראל האבן גנעקנט צו דעם ים הט הקב"ה
 גרופן דעם גרופן ממונה פון דעם ים און זאגט אים בשעת איה
 אב די וועלט בשאפן האב איה דיה גנעצט פאר איין ממונה אויף
 דעם ים אז די וואסר זאלן זיך שפאלטן פון מיני קינדר ווען זיי וועלן
 ארפן היינט איז גיקומן די צייט דאס וויא דארפן דיה איבר פארן
 ארפסטן זיך שפאלטן פון זיי אזו וויא עס שטייט וישב הים לסנות בוקר
 ויבטן לאתנו איז די אותיות לתנאו צו זיין ערשטן תנאי ווס הקב"ה
 מיט אים גהאט בשעת בריות העולם און אז די ישראל האבין
 וועקן די אינדין און די גלגלים פון דעם ים האבין גמאן שטוריקען
 גמקען זיי און פון הינטן האבן זיי גועהן פרעה מיט זייני תילות
 אבן זיי זיך וייער גפארקטן און האבן גישריגן צו הקב"ה אין דער
 זייט שטייט הים ראה וינס דס מיינט מען ער האט דר זעקן ארונו של
 סף ווס ביי אים שטייט וינס ויעא התועה ווייך ער הט נים גוואלט זיין
 מיט אשת פוט פרע דרום הט זיך דר ים אנטקען אים גישפארטן :
 זאמר מצרים אנוסה ספני בני ישראל אין דעם איז גרוסי סודות רבי חייא
 מיט רבי יוסי זעקן גנאנגן אין דר מדבר זאגט רבי חייא צוא
 רבי יוסי קום וועל איה דיר זאגן ווען הקב"ה איז מעביר איין ממשלה
 פון דער וועלט איז ער פריער מעביר זיין שר אין הימל און איז אים
 מיט מעביר ביו ער זעצט איין אנדרן אויף זיין ארט פדי עס זאל נים
 אפ גיין איין ממשלה אין הימל זאגט רבי יוסי עס איז בודאי אזו און
 זאגט סודות און דר ווייל האבן זיי דר זעקן איין מענטש קומט און
 זיי מושא איז פון אים זאגט רבי חייא מיר דארפן אוועק גיין ווייטער
 זארום טאמט איז ער איין עובר פוכים אדער איין עס הארין איז
 איה אסור מיט אים צו בהעפטן אויף דעם וועג זאגט רבי יוסי מיר
 וועלן דא ווארען ביו ער וועט קומן צו אונז וועלן מיר זעקן טאמט
 זי ער אגרויסר מענטש אין דעם גייט ער פיר פון זיי און זאגט דאס
 זען דארף דעם וועג ארום רינגלן מיט איין אנדרר זייט איה וייל צו
 איין חכרותא ווארום איה זייט אנדרן וועג וועקן מיר דארטן ארום
 זיין און וייל איה זאגן וייל איה וייל נים שולדיג זיין דרך איה איה
 זא עובר זיין אויף רופני ער לא תתן כשול דען איר זענט אין דעם וועג
 וויא איין בלינד איר זאלט נים ברענגן אייער גפש אין איין ספנה
 אגט רבי יוסי בריה רחמנא גלויבט איז הקב"ה דער בעל דרכמים
 ווס מיר האבין דא גווארט האבן זייא זיך מיט אים בהעפט בנאנד
 זאגט דר מענטש צו זיי איר זאלט נים ריידן ביו מיר וועלן דאש
 איבר גיין און דר ציילט זיי אויף זענעס וועג ווס מיר האבין אוועק
 גלאזט איז אמאל גינאנגן פון חכם מיט אכהן עס הארין איז דר עס
 הארין אויף גישטאנגן און הט דעם אנדרין גיהרגת אויף דעם ארט
 פון דעם טאג אן איז ווייטער ווער עס גייט אויף דעם ארט איז ער זיך
 סספן גפש דען דארטן איז פאר בארגני גלגלים און הרגנן אלי לייט
 זאש זייא קיכן צו דעם ארט די חכמים וויישן דאש ארט און חילין

דארטן נים גיין דען הקב"ה בערט ארי טאג דש בלוט פון דעם פון
 חכם וואש איז דארטן גיהרגת גווארן און ער הייבט אן זאגן סודות
 אויף דעם פוכו עור היום בנוכ לעמוד נאך זאגט ער קום און זעה דער
 פסוק רופט אן גבעת שאלו פון וואס הייסט דש ארט אזו נאר ווייל
 שאלו האט גיהרגת דיא שטאמט נוב עיר הפהלים הט זיך דער מדת
 הרין גובר גווען אויף דער וועלט און האט גיהרגת שאלו מיט זיינע
 קינדער און הט פון אים גימאכט פאר לירין דיא מלזכה און פמה
 אלפים מישראל זעקן דרובר אום גיקומן און ביו אהער איז דר חטא
 נים גישטילט ביו סנחריב איז גיקומן און האט אלע גימאכט ציטערן
 אזו אויף זינט דר פהן איז דארטן אום גיקומען איז קיינער דארטן
 נים איבער גיפארען פדי ער זאל זיך נים מספן גפש זיין זאגט רבי
 חייא צוא רבי יוסי האב איה דיר דען נים גיזאגט טאמער איז ער
 אגרוסר מאז ער הייבט אן עש שטייט (משלי ג') אשרי אדם מצא חכמה וואול
 איז צו אונז קענטשן ווש מיר האבן דיה גיפונן און וויישן פון דברי
 חכמה וואס יסוק תבונה און מיר האבן גווארט צוא מחבר זיין זיך מיט
 דיר און אויף דעם שטייט אז הקב"ה ברייט אים אן אויף דעם וועג
 דיא פני שכניה און אויף דעם שטייט ווארט צדיקים כאור נוגה דר מענטש
 הייבט אן לדוד מוסר לה' הארץ וסלואה און זאגט דרויף גרויסע סודות :
 ויסר את אופן מרכבותי זיין ממונה איז למעלה אפ גיטאן גווארן דרום הט
 ער למטה אכפלה גיהט אזו ווי זיין ממונה איז גיקומן אין ים העליון
 אזו איז ער גקומן דא ביים דתחתון וינהגו בכבוד פון ווס הט ער אים
 גפירט מיט שווערקיט אלס פון דאן לערנן מיר אפ אזו וויא דער
 מענטש פירט זיך דא אזו פירט מען אים פון אובן עס שטייט בייא
 פרעה ויכבר את לבי דר פאר האט מען אים פון אובן אויף גפירט מיט
 שווערקיט וואס מצרים אנוסה ספני בני ישראל דס הט גזאגט דער שר פון
 מצרים אויבין זאגט רבי יוסי עס איז דאך קשה ווען מען האט אים
 מעביר גווען פון זיין ממשלה ווי אזו הט ער גיקאנט נאך זאגן דיא
 ישראל אלס וודאי עס איז אלץ פריער אזו גווען אבר אז וייער פח
 מיט דעם שר של מעלה איז צו בראכן גווארן איז במל גווארן זייער
 פח פון אונטן דרום האבין זיי גיזאגט ב' ה' נלחם להם כמצרים דס מיינט
 מען אין דעם שר של מעלה אויבין :

וילשע ה' ביום ההוא וגו' וירא ישראל את מצרים סת וגו' עס שטייט מצרים לשון
 יחיד דס איז דר שר של מעלה פון די מצרים הט הקב"ה גוויין
 צוא דיא ישראל אז ער האט דעם שר איבר גפירט אין נהר דיגוד
 און אז מען פירט איינעס למענה איבר פון זיין ממשלה הייסט ער
 מת וירא ישראל רבי יצחק זאגט מיר גיפינען נים אז איינער זאל האבן
 אין זיך אזוי איין שטארקייט אנטקעגן הקב"ה אזו וויא פרעה זאגט
 רבי יוסי אפערד סיחון וועג האבין זיך אויף גישטארקט זאגט רבי
 יצחק עס איז נים אזו דען סיחון וועג האבין זיך נאר גישטארקט
 אנטקעגן דיא ישראל אבער פרעה האט זיך גישטארקט אנטקעגן
 הקב"ה דען ער האט אלי טאג גוועהען דיא גבורות און האט קיין
 תשובה נים גיטאן רבי חזקיה זאגט עס שטייט אית היא על כן אמרתי
 חס ורשע הוא מכלה און ער זאגט דרויף גרויס סודות . זאגט רבי חייא
 אזיב איז גשלאנגן גווארן מיט זייני יסורים אין דר צייט וואס ישראל
 זענין ארויס גינאנגען פון מצרים און ער זאגט עס איז אלץ גלייך
 פאר הקב"ה תם ורשע איז גלייך דען פרעה האט זיך גישטארקט
 אנטקעגן הקב"ה ישראל און האט גיזאגט ס' ה' אשר אסעס בקולו און

פרשת

בשלח

נב

איה האב גיט גיטאן דער וויכר השית' זאל איה גישטראפט ווערין גלייך מיט אים דר פון זעה איה אז תם ודשע הוא סבלה ווארום דס ווס עם שמיים וירא את דבר ה' סכבדי פרעה דאס מיינט מען אויב זאגט רבי יהודה די אבני פדר נוס ועגן גיווען אין מצרים און משה האט וויא אויף גיהאלטן אין דר לופטן האבין גייא דר נאך מטיט גיווען דיא אמורים בימי יהושע . דער פסוק איז קשה תחת שמיים וירא ישראל את ה' הגדולה אונ דער נאך שמיים ויראו העם את ה' זאגט רבי יהודה ישראל מיינט מען ישראל מביא דאס איז יעקב אבינו וואס ער האט גיגידרט אין גלות מיט זייני קינדער צו לידן דעם גלות אונ ער אליין דעם גיווען אלי נקמות ונבירות ווס הקב"ה דעם גיטאן אין די מצרים דרום שמיים וירא ישראל דס מיינט מען יעקב וואס ער הייסט ישראל און הקב"ה דעם גיטאן דעם גיטאן און דעם אים גיזאגט שמיים אויף און זעה דיני קינדער ועגן שוין ארויס גיזאגט פון דעם שטארקן פאלק און זעה די גבורות וואס איה האב גיטאן אין דיא מצרים פון וועגן דיני קינדער דס דעם רבי יוסי גיזאגט בשעת יעקב איז גיזאגטן אין גלות ארין קיין מצרים איז אויף אים גיפאלן אגרוסי מוכא און איין ציפורה גיט הקב"ה צו אים גיזאגט אל תירא מרדה מצרימה ווייל ער דעם זיה גיפארקטן דרום דעם השית צו אים גיזאגט פארקט דיה גיט דעם יעקב גיזאגט איה פארקט ביה פון דעם גלות דס מייני קינדער זאלין חלילה דארטן גיט פון דארטן ווערין האט הקב"ה גיזאגט צוא אים אנכי אוד עפר מצרימה זאגט יעקב איה פארקט מיה אז איה זאל דארט גיט פגראפן ווערן און וועל חלילה גיט קומן צו מייני אבות און וועל גיט זעהן די גדולה פון מייני קינדער און די גבורות וואס דו וועסט זיי טאן האט הקב"ה גיזאגט צו אים אנכי אעלך גם עלה אעלה איה וועל דיה אויף פרענגן צו זעהן זייער גדולה און די גבורות ווס איה וועל טאנצן זיי גם עלה איה וועל דיה אויף פרענגן צו די אבות ולקט מיט זיי פגראפן ווערן . און דעם טאג ווס די ישראל ועגן ארויס גיזאגטן פון מצרים דעם הקב"ה גיטאן צו יעקב אבינו און דעם גיזאגט שמיים אויף און זעה די גאולה פון דיני קינדער און די גבורות ונבירות וואס איה האב גיטאן און יעקב איז דארט גיווען און דעם דס ארץ גיווען דרום שמיים וירא ישראל את ה' הגדולה דס איז יעקב אבינו . רבי יצחק זאגט עם שמיים ויוציא בכחו הגדול מצרים ווס שמיים בפניו דאס מיינט מען פר יעקב ווס ער דעם זיי אליין גיבראכט קיין מצרים אין גלות ארין דרום האט הקב"ה פון אים דאס ארץ גיוויזין רבי חזקיה זאגט בפניו מיינט מען אברהם אזו ווי עם שמיים ויטל אברהם על פני ויאמר הלכנו סאה שנה וילד וועל איה דען צו דינדרט יאר האבן איין קינד דעם הקב"ה צו גיזאגט מיר דא שווער איה ביי דיין לעבן אזדו וועסט זעהן פמה חילות ובחנות ווס וועלן פון דיר ארויס גיין . און בשעת הקב"ה האט אים גיזאגט די ישראל פון מצרים ארי שבתים אלפים ורכבות האט הקב"ה אויף גיבראכט צו אברהם אז ער זאג זיי אלי זעהן דרום שמיים ויוציא בכחו פאר אברהם . רבי אבא זאגט אלי אבות ועגן דארט גיווען ביי דר גאולה דרום שמיים בפניו דס זעגן דיא אבות זאגט רבי שמעון אזו אויף תמיד איז דיא גאולה אין דעם זכות פון דיא אבות אזו ווי דר פסוק זאגט וזכרתי את בריתי יעקב ואמא בריתי יצחק ואמא את בריתי אברהם אזכור ואמא זכור דא וענען אלי אבות און נוס שמיים ויראין אונט אללא דס איז דוד המלך דאס ער דעם זיין אחיזה למעלה אין ארץ נתנים אונ ער איז אין איין מדינה מיט דיא אבות

און דורך זיי ארי איז תמיד דיא גאולה צו די ישראל . רבי יוסי ד גיברענט עם שמיים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים משה דעם פון גיזאגט לא תוספו לראותם עוד עד עולם זיי וועלן שוין אייבין גיט זעה מצרים און דא שמיים אז זיי האבן זיי דר נאך גיווען אללא ער ד גיטאן איר וועט זייא גיט זעהן לעפדיג אבד טויט וועט איר זעהן דרום שמיים כאשר רואתם את מצרים היום לא תוספו לראותם אזו ווי זעהם זייא היינט לעפדיג וועט איר זייא שוין גיט זעהן ווייני זעגן סודות :

אז ישר משה ובני ישראל וגו' ווארום שמיים גיט שר ער דעם גיזאגטן זישר איז מיינט ער וועט זינגען אללא לעתיד לבא האמטשע צדיקים זעגן שוין נפטר גיזאגטן און זעגן אויף גיזאגטן פמדרין של מעלה און זעגן נתקשר גיזאגטן בצדור החיים וועלן זיי אל תחיות המתים לעפדיג ווערין און וועלן זינגן די שירה . רבי שמעון זאגט פון דאנען לערנין מיר אפ עם שמיים ויסיפה' שנית ידולקמת את עמי דס זעגן די צדיקים ווס הייסן שאר עמו דען מיר האבין גלעזר די וועלט דעם קיין קיום גיט גייערט אויף די ווס מאבין זיה פון שרייב הייבט איין איבד בלייבונג און האלטין פון זיה נאר גיט אויב וועסט פרעגן אז זיי זעגן שוין בצדור החיים אן גיבונדין און זעגן שוין גענג בעולם העליון ווארום גידערט זיי הקב"ה אראפ אויף ערד זייא און לערין אפ פון די ערשטע צייטן דען צו דעם ערשט זעגן נאך גיווען אלי רוחות ונשמות פמדריות העליונות למי למעלה און הקב"ה דעם זיי אראפ גיידערט אויף דר ערד פכל אצונד דס הקב"ה וויל גלייך מאכן די קדומע וועג אזו שמיים זיי צדיק כארץ אשר יעשה טוב ולא יהא אויב דיא וועסט זאגן די מענטש ווס זעגן גישטארבין מפת דר עצה ווס דר נחש דעם גרום מיתה גי זיי האבין נאר קיין חטא גיט גיהאט נאך ווס זאלין זיי אויף שמיין די דארטן אויף אויף שמיין לתחית המתים זיי זאלין זיין די בעלי ג פון דעם מלך הכשית דרום האבין מיר גידערט אז משה וועט שירה לעתיד לבא אזו ווי עם שמיים כיס צאתן מארץ מצרים אראב דס הייסט איה וועל משה אליין ווייזן דס אנדערע מאל דען דר שמיים אז ישר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' מיינט מען די פון ישראל מיט משה וועלן זינגען צו הקב"ה :
תנינן מיר האבין גילעדינט אימליכער מענטש ווס זאגט אלי שירה מיט פונגה איז ער זוכה לעתיד לבא דען אין דער שמיים ווס עם דעם זיה גיטאן און ווס עם טוט זיה אין דיניטיג ווע און נוס עם וועט זיה טאן און אין דר שירה איז דר יחוד און די רעק אמונה און עם איז אין איר פון ימות הקשים דען אין איר גיזאגט זיה ארין בריינגען פון הקב"ה אלי שירות פון די עליונים ותחתיו ויאמר לאמר צו זאגן לדורי דורות דען דיא שירה וועט גיט פאר גל ווערין פון זיי אייבין און ווער עם איז זוכה זאגן די שירה אויף וועלט איז ער זוכה זיא צו זאגן אויף יענער וועלט און לימות הקי מיט דר גרויסע שמחה פון הקב"ה דרום שמיים לאמר צוא זאגן היינטיגע צייט און זאגן אין ארץ ישראל אז די ישראל וועלן דרי זייען צוא זאגן אין גלות צוא זאגן לעולם הבא :
אשירה לה' כי נאה גאה ער הערשט אויף דר וועלט און אויף יענר ווע פוס ורכבו רמה כים ער דעם בעביר גווען ויער ממשלה פון און און דעם פח פון ויער שר אויף דעם הימיל ווס זייער אן האלטין אז

פרשת בשלח

עם שמיים מרכבות פרעה וגו' און אזו וויא הקב"ה האט צו פראכין ארץ מרפכות המומאח וואס איפר וי"א מיט זייער פוחות למעלה אזו וענן אונפן אייך צו פראכין אונפר לארן גינארין :

תניא מיר האבן גילערניט רבי אבא זאגט וואול צו די ווס זענן זוכה צו זאגן דיא שירא אויף דער וועלט דר איז זוכה צו זאגן אויף יענר וועלס דיא שירא איז גיבויט גינארין מיט צווייא אונ צוואנציג הייריגי אותיות ווס אובין זענן זיי אויס גקריצט אין עשרה מאברות אונ עס איז ארץ גיצייכניט מיט דעס שם הקודש אונ דאס איז דאס גאנצקייט פון דעס הייריגען שם זאגט רבי שמעון אין דר צייט אז די ישראל זענן גישטאנין בייא דעס ים אונ האבן גיזאגט דיא שירא האט זיך הקב"ה צו זיי אנפלקקט מיט אלע זיינע מרפכות וחיילות דאס זיי זאלן דר קענן זייער כלך ווס ער האט זייא גיטאן ניסים וגיבורות אונ אימליכר דעם גינעקן פנבוואה מער אז אלי גביאים האבן גיזעהן . מען זעהט אין דר שירא אז איין רייד גיזעהר זיך גיט אן מיט דער אנדערער אונ וואס דער האט גיזאגט דעם דר אנדערער אויף גיזאגט אונ איינער האט גיט גיפערדירט איין ווארט פאר זיין חבר גייערט עס איז ארץ גינען כפסקי אחר אלי מיט אטאל גלייך דען דער רוח הקודש האט גירעט פון אלי מילער גלייך וויא פון איין מויל אפילו די קינדער וואס זענן גינען זייער מוסרם בויך האבן אלי גלייך גיזאגט די שירא מיט אטאל אונ האבן אלי גיזעהען וואס יחזקאל הנביא דעם גיט גיזעהען אלע האבן גיזעהען גלייך בשינפערלאך אונ אז זיי האבן אלע גלייך אויס גילאזט זענן אלי רייד זיס גינארין אין זייער נפש אונ האבען נאך גיגלוסט צוא זעהען דעם גרויסען תענוג צוא זעהען דיא שכניה אונ האבען גיט גינאולט אוועק גיין פון דארטין בחמת גרויס ליבשאפט אונ תענוג באאותו שעה האט משה גיזאגט צו הקב"ה מחמת גרויס ליבשאפט ווס זיינע קינדער האבן צוא דיר אונ ווייזן קוקין אין דיר ווילען זייא גיט אוועק גיין פון דאגען וואס האט הקב"ה גיטאן דעם הקב"ה באהאלטין זיין פבור ככיל צוא דער מדבר האט משה זייא גיזאגט אז זייא זאלין ווייטער זיהען אונ זייא האבען גיט גינאולט ביו ער האט זייא גינארין דעם פבור פון השם יתברך איז אין דער מדבר מיר פאלר מחמת גרויס אהבה ורצון וואס זייא האבען גיקוקט האט זייא משה גימאכט זיך אזו וויא עס שמיים ויסע משה אח ישראל משה האט גימאכט זיהען דיא ישראל סיס סוף ויצאו אל מדבר שור וואס הייסט מדבר שור אלא שור איז מייטש קוקין אין דער מדבר וואס זייא האבן דארטין באגערט צוא קוקין אין זיין זיי כבוד דאס לומערקייט פון פבור הקב"ה . רבי יוסי הייבט אן עס שמיים מוסור שורו דה' שור חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו סיני ורוע קדשו דעם מומוד האבין שוין די חכמים מפורש גינען אז דאס האבן גיזאגט די פרות וואס האבן גיפירט דעם ארון פון די פלשתים אזו וויא עס שמיים וישרנה הפרות בידו וישרנה איז מייטש זיי האבן גונגן שירא אוף דעם וועג אז זיי האבן דעם ארון גיפירט . דא איז צו פרעגן ווס דר צייקט דר פסוק פר אחרדוש אז די בהמות האבן שירא גיזאגט אקער אלי בשעפניש סייא למעלה אונ סייא למטה זאגן דאך שירות . אוב די וועקט זאגן אלי שירות זאגן די שרים פון אימליכן מין אונ דא האבן די פרות אליין גאגט שירא ווייל דר ארון הקודש מיט די לוחות התורה זענן מיט זיי געוען . נודע איז אזו ווייל דר ארון מיט דר תורה איז אויף

דעם גינען זענן אלי איפר גענומפרט גינארין ביס העליון אזו ווי ישראל האבן גינאולט אונ גיבעטן פון הקב"ה אזו אלי זאלין איפר גענומפרט ווערן אזו זייער האגט אזו דעם הקב"ה גטאן דרום שמיים ויכנס די אונטרשטע אונ זייער פח למעלה ווס ריית דרוף אלי אין עס זענן גינארפין אין ים אובין אונ אונטין די תחתונים אין ים עליונים בנהר דינור ווס העליון אזו ווי אויבין איז גישטאגען : וילי ויגורו רבי יוסי זאגט עס גיזעהר אימליכער מענטש זייער ליב האבן להקב"ה דען די גרעסטע עבודה איז מאהבה אונ דר ווס גלה להקב"ה מאהבה ווערט אן גירופין דר ליב האבר פון הקב"ה זעהר חכמים האבן גיזאגט דס ווס עס שמיים רעד ווע אבד אל תשוב אוף קרבנות גיט פר לאזין צו הקב"ה גייערט צו דינען אונ זיך גפמין אין אים אונ טאן זיינע מצות אים מקריב זיין קרבנות היקר סבית ועד דאס איז מייטש ריית אויס דעם יצר הרע ער זאל גיט דר חיצין אונ גיט גינעלטנין אין דיר אונ זאלשט גיט זאכטן אין דיין הארץ שלעכץ וועסטו גיט דארפן בריינגן קרבנות ית דרום שמיים רנהך איז מייטש דיין גינאונג דס אפענטש איז אונט אונ אזו גיט נודר פון בינע מחשבות דר נאך ווערט דען זיין מעשה די מחשבה איז נאר אזו ווי פיס צו דר מעשה אזו ווי גיט קען מען גיט גיין עפיים טאן אזו קען מען גיט טאן קיין מעשה זיין מחשבה סבית רעד מיינט מען די נשמה הקדושה ווס הקב"ה זייא דיר גינעבין ווס ער הייסט רעד דרום זאל מען דיין להקב"ה הקב"ה אזו ווי עס שמיים ויחבת את ה' אלהיך וגו' זה אלי ואנוהו אלי ישראל יבן גיזעהן ביי דעם ים ווס יחזקאל הנביא דעם גיט גיזעהן אפילו די דר ווס זענן נאך גינען איז זייער מופערש לייב האבן גיזעהן די נהה אונ האבן גיזוכט להקב"ה האבן אלי גיזאגט זה אלי ואנוהו וגו' : מיט שמחה אונ אזו נאט וועט זיך וויידער קערין קיין ציין זיין זאגן זה אלי ואנוהו ווי עס שמיים זה ה' קינט לו נגילה ונסחה בישועתי ויורה איז גינעסין פר רבי שמעון אונ זאגט עס שמיים קיד צוסיד כשאו קול יתרו ויבנו צופה מיינט מען די ווס האבן אזו הקב"ה וועט מרחם זיין צוא בויגען דס בהמיק . נשאו קול מיינט מען אימריבין טישין ווס וויינט אונ הייבט אוף זיין קול אוף דעם חורבן בית קדש דר איז זוכה צוא דעם וואס ווייט שמיים . יתרו ויבנו פנאנד זיין וויא זיינען אונ וועלן זוכה זיין צוא זעהן דס ביהמיק גיבוטער בבות פרעה וחיילו ירה ביס אזו הקב"ה דער וועקט איין מלחכה ווערין צו פראכין מדרגות עליונים ותחתונים דען איז גינען מרכבות וחיילו וגו' רבי יהודה זאגט עס שמיים ראוד מיס אלהים ראוד מיס חילו וגו' תרומות בשעת דיא ישראל האבן גינארפמ גיין איפר דעם ים גיט נאט גיזאגט צו דעם שר של ים צו טייל דיין וואסר פרי מיני דר זאלין דורך גיין זאגט ער דיא גאולה של רוגו ווס עס איז אצונד גיט רעקט גינען די זאליו אוס קומן דען דיא ישראל האבן אויך גיט עבודת פוכבים אין מצרים זאגט הקב"ה איך האב דרויף אפען דעם ים אונ האב מיט אים אטנאי גיהאט ער זאל אצונד פאלטן ווערן וואס האט הקב"ה גיטאן האט ער דער וועקט איין ארזקיים זענן די וואסר איין גישרוכפין גינארין דרום שמיים יאוד וילחיש וגו' דס די וואסר האבן אים דר זעהן זענן זיי דער ציטערש זיין אונ הקב"ה דעם אים גייהיסן דרגין די תיילות אונ זאל זיי נאך ארויס ווארפן אונ דר נאך דעם ער זיי צו גינעקט אזו וויא

פרשת בשלח

הענין און הייב ארץ דין קול פון דר תורה ווס די לערניקט וועל ארץ דיר געבן שכר טוב לעולם הבא • און דרום איז דוד המלך ארץ ארץ גישמאנג האלבי נאכט אין דר צייט ווס דר רוח צפון וויינט און זיין פידל הט גיהאנגן איבער זיין פעטיל אזו ווי עס שטייט אין דר נבואה ברכות • עס שטייט יחד הכי יוצר איז מייטש איין טעפר צו ווייזן אזו ווי איין טעפר קען צו ברעכן און ווידר גאנג מאכן אזו ווי ער וויל אזו אויך הקב"ה ער שלאגט און היילט ווידר ער ברעכט און בוים ווידר • דרום איז וואל צו די לייט ווס ווייער האפן איז צו הקב"ה און לערנן תורה כס דרך דעם בקימן ווי איין נשמה ווס זי העלפט אים לחי עולם הבא דרום שטייט הבא לטהר מסייען לו וויי צו די רשעים ווס זענן נישט זוכה צו דר נשמה ווערן זיי פר לארן לעולמי עולמים דרום שטייט כי אני ה' רופא און שטייט נישט סתם אז ער איז איין רופא לכל העולם אלא רופאך דין הייער נאר צוא דיא צדיקים איז ער דער רופא חולים :

הנני מסביר לכם למה שן השמים רבי יוסי הייבט אן מוחה את ידו ומשבע לבלתי יד רחוק ווס שטייט פריער עני כל אלה ישברו אלי בשעפנש האפן און הייבן ארץ ווייערי אונן צו הקב"ה אלי ווס זענן בני אמונה נהערן זיי אלי טאג מתפלל זיין ארץ מוונות ווייך דר ווס ער איז מתפלל צו הקב"ה אויף מוונות איז גורם אז אימליכר טאג ווערט גיבענשט פון דעם איין העליון ווס פון אים קיפן אלי מוונות דרום שטייט כידו וז יום יום און האמשי דער מענטש איז איין עושר מוז ער פארט אלי טאג מתפלל זיין ארץ מוונות כדי עס זאל גפונן ווערן מיט אים אלי טאג די ברכות מלמעלה און דרום באדארף דער מענטש נישט אפ מאכז מוונות פון איין טאג אויף דעם אנדרין אזו וויי דער פסוק זאגט ויצא העם ולקחו דבר יום ביומו חוץ ערב שבת באדארף מען אן בריימן ארץ שבת אזו וויא אונזרי חכמים האפן גיזאגט דען ווערט הקב"ה גפונן אלי טאג כלא ברכות און דרום שטייט מוחה את ידו ומשבע לכל הי ריחו פון דעם רצון און מתשבה פון הקב"ה ווס אלי ברכות קיפן ארויס פון דארטין ווער עס איז מתפלל אויף מוונות אלי טאג פאר הקב"ה ווערט ער גרופן צו הקב"ה בן הנאמן דר וואר האפטער וון כס פון זיינט ווערן ווערט גיפונן ברכות למעלה • רבי אבא הייבט אן עס שטייט וצחח' את ריחו את המיחלים כחפזו וויא אזוי גיהערין דיא לייט צו גיין אין דעם וועג פון דעם מלך הקדוש און פון דער תורה כדי עס זאל ווערן גפונן ברכות למעלה ולמטה דען מיר האבן גלערינט עס שטייט ישראל אשר כדאמאר הקב"ה זאגט איה ווער בארימט בודאי דמעלה ווערן ישראל למטה ווס עס איז דר פאר און דאס שיינקייט דס איז ער ווערט מקושר מיט די תפילין • האנא מיר האבן גלערינט עס שטייט וצחח' את ריחו הקב"ה בגערט אין די ווס ציהן אויס העם רצון עליהן דס זענן די ריחו • המיחלים ווס האפן צו זיין חסד און בעמן אלי טאג צו הקב"ה אויף מוונות • רבי יוסא סבא הט נישט מתקן גווען זיין מיש אלי טאג בזי ער הט פריער גבעמן פר הקב"ה אויף מוונות ער הט גיאגט מיר וועלן נישט מתקן זיין די סעודה בזי וי וועט אונן פריער גגעבן ווערן פון דעם מלך און נאך דר תפלה הט ער גווארט איין שענה און האט גיאגט אצונד איז דיא צייט אז זיא ווערט אונן גגעבן פון דעם מלך סבא והלאה ברייט אן די סעודה און אזו איז דר דרך פון די ירא חסא אכר די רשעים ווס גייען אין דיא קרומי ווערן נישט אין וועג פון דר תורה שטייט אויף זיי ווי משכית בבוקר כבר ידעתי

לאגט נישט דעם מענטשן בזי מען וועגט פריער איבער וויי מעשים פריער איז ער נאר נישט שולדיג און דר ממונה פון דעם איז מיכאל זי דס רחמנות פון הקב"ה האמשי דר דין קומט דורך מיכאל קומט רפואה אויך דורך אים אז ער איז אים מתקן וויי מעשים און מוט שובה פר זיין הארן דר דרום ווינט ווייער תחלת הלילה בזי האלבי נאכט דען גיין מיט אים ארום עהר ווינטן צו פעט מאכן די ערד אן ווארימין דיא קעלט פון דר וועלט און דר ממונה הייבט ער דר נישט איז שווער צו שלאפי מענטשן און אכר צוא דר גאנצער וועלט זי ער נישט אין דר צייט איז מען דן דיא רשעים אין גיהנם און דיא גאנצי וועלט ליגן און שלאפן און קיינר איז נישט מתפלל אוה ווי • דר פון ווינט ווייעט פון האלבי נאכט בזי טאג עס גייט מיט אים ארויס דר מאל מאה אלפים שלעכטי ווינטן ער איז שווער פר אלי נאר צו שלאפי איז ער נישט פר גרום קעלט און היץ ווס זיי האפן • אין דר צייט גייט הקב"ה ארום פון זייני פיל גלוקסיגי וועלמן און קומט זיך שפעלעשע זיין מיט דיא צדיקים אין גן עדן און איין קרוו רופט אים דר אים און זאגט ער צפון ובווי היסן דס מיינט מען דר וועק זיך די צפון נישט צו קיפן ארץ דר וועלט און צו דר וועקן דס גישמאקייט פון די שמים אין גן עדן אזו ווי עס שטייט הווי גני ילו בשמי אזו וויא מיר האבן גילערינט ווען דר צפון ווינט ווייעט און הקב"ה קומט אריין זיין גן עדן דען גיבין אלי בשמים און אלי ביימך איז גן עדן ווייער ששמאקן ריח און זאגן שירה פר הקב"ה אזו ווי עס שטייט או יוננו כל די יער מלפני ה' און אלי צדיקים זענן נהנה פון דעם ליכט פון אויבן און ווערן דר פון גישפייזט און זינגן און לזבין אין גן עדן פר זייער שפער דרום שטייט יבוא הוד רגבו ויחל פר סגרוי דם ווארט ויאכל גייט מיט ארץ הקב"ה גייערש ווי איינר זאגט דר דער זאל קיפן וועט דר נאכט עסן ווען הקב"ה קומט אין גן עדן אריין ויאכל וועלן זייני פר סגרוי דר פירות פון הקב"ה דס מיינט מען די צדיקים וועלן עסן דס וויינט ווס זיי זענען נהנה מזוי השכינה איז גלייך וויא זיי וואלמין געעסן אזו אשטייגן שטייט בזי די בני אהרן ויחזו את האלהים ויאכזו איז ארץ מייטש זיי האבן נהנה גיוען מזוי השכינה :

נגו רבו דיא רבנן האבן גילערינט אין דר צייט אז דר צפון ווינט הייבט אן צו ווייזן ווערן דר ציפוטש אלי הימלין וחיזת הקודש אופנים וצבא השמים זיי צימרון און הייבן אן צו זינגן גיזאגט און יוב צו הקב"ה ווס הט בשאפין די וועלט מיט זיין זאג בזי הקב"ה זייט אריין מיט די צדיקים דען קומט אריין פלאם פייער פון די גלגלי מציאות ער גייט ארויס אין דר גאנצער וועלט און קומט אונטר דיא ליגל פון דעם האן און מחמת גרום פארקט הייבט ער אן קלאפן זייט די פליגל און שרייען • און ווער עס הט חכמה ותבונה אין זיין ארץ דר וועקט ער זיך ארץ שטיין לערנן און זיין קול ווערט נהערט זיין גן עדן און הקב"ה הערט זיין קול פרייען אים דיא צדיקים און האבן רבונן של עולם ווער איז דס זאגט הקב"ה דס איז דר מענטש דס די הייליגי נשמה איז ביי אים און איז עומק בתורה הערט צו אלי ווי זיין קול דען עס איז מיר ווייער גיחא און ליבר מער אז אלי שירות נשפחות ווס מען זאגט פר מיר ארץ דעם הימל דרום שטייט הייבט זייט איז מייטש לשון ננות וחרפה האמשי ער זיצט אין דעם עולם עפעל איז ער פארט עומק בתורה הבריס סקטיבס לקול פר געמין זיין זל ווס עס איז ווייער ווס און ווייל אז עס איז אזו השמייעני מאך מיד

פרשת בשלה

נד

דרום שמיים וזבח ה' את יראו את הסתלים לחסרו זיי האפן צו הקב"ה דען ווערן די בני אמונה דר קענט דען זיי בעפן אלי מאג אויף מזונות דרום שמיים למען אנסנו הילך בחזרותי אם לא הקב"ה מוט זיי פרויבן אויב זיי זענן בני אמונה ולקטו דבר יום כיסמו דקא נאר אויף איין מאג אבער גיט פון איין מאג אויף דעם אנהרין רבי יצחק זאגט, עם שמיים צייט אכל רשוכע נסשו ווען עקט דר צדיק אז ויין נפש איז זאט פון תפלה און תורה. זאגט רבי שמעון קום און זעה אז הקב"ה הט געעפן די תורה צו די ישראל המער זיי צום ערשטן גפרובט אוב זיי זענן בני אמונה של הקב"ה און צו ווישן די רשעים ווס זענן גיט קיין בני אמונה מיט ווס הט ער זיי גפרובט מיט דעם מן דרום שמיים בייא דעם מן למען אנסנו און די ווס זענן יא בני אמונה נוען הט זייא הקב"ה גצייכניט מיט דעם רושם פון פתח של חסד אזו ווי דר פסוק זאגט למיתלים לחסרו און די ווס זענן גיט נוען קיין בני אמונה הט הקב"ה אפ גיטאן פון זיי דעם פתח עליזן און מען הט אום גירופן ובסן רשעים תחסר און פון דעקט ווען חאמשי די רשעים האבן פיל גקליפן לא הערף המרבח והסמנים לא החסיר ווער עם הט איבריג גקליפן איז ביי אים גיט איבר גפליפן און ווער עם הט וויגציר גקליפן איז ביי אים גיט אפ גינאנגן און דר מן איז גווען מעלה ריח מכל בשמים של גן עדו דען דורה דארטין הט דער מן אראפ גנידרט למטה און ווס פר איין מעם מען הט גוואלט הט מען גפילט און גישמעקט און ער הט גרויבט למלה הפבוד דען אזו איז דר מן צו אים גווען איין ברכה אין זייני גידערים און דורה דעם מן הט ער משיג גווען און הט גזעהן מה למעלה בחכמה עלינה און דרום האבן זיי גהייסן דור געה און זיי זענן גווען די בני אמונה און צוא זיי איז גיגעפן גווארן דיא תורה משיג זיין דרינגן און צוא וויסן אירי וועגן און די ווס זענן גיט נוען קיין בני אמונה שמיים און זיי שמו העם ולקטו וחסנו ברוחם אז דכו במדובה ווער הט זייא אזו פיל מטריח גווען צוא מאלין עם אדר צו קלאפן אין איין שמיים ווייל זייא זענן גיט נוען קיין בני אמונה אזו היינט אויף דיא וואס זענן גיט בני אמונה און בגערין גיט צו גיין אין זייני וועגן דיא מוון זיך מטריח זיין ווס גלילה נאך זייער פרנסה מאמר וועלן זיי גיט האבן קיין ברום צו עפן ווער איז דס גורם ווייל זייא זענן גיט קיין בני אמונה אזו און שמו העם דיא שומים וואס זענן גיט קיין בני אמונה האבן זיך גמוח מטריח זיין קלאפן אין איין שמיים אדער מיט איין מיל שמיין און נאך אנדרי פרחות און עם איז צום סוף גיט גוט גווען נאר כמעט לשד השמן גיט מעדד נאר אזו ווי מען מאכט מייג מיט בויםל דס הט זיי גורם גווען ווייל זיי זענן גיט נוען קיין בני אמונה זאגט ר' יוסי ווס שמיים רעד השמן אמטיל זאגן עם איז מייטש לשון קעמין אזו ווי מען קענט מיט בויםל און אמטיל זאגן עם איז מייטש איין לשד אזו ווי אשר ווערט גזעהן אין פיל ערליי גשמאלטן אזו איז גווען דער מן אלערליי פעמים: רבי חייא און רבי יוסי זענן גנאנגן אין וועג זאגט רבי יוסי צוא רבי חייא פל זמן מיר זענן אין וועג מוט הקב"ה מיט אונז נסים און אצינד איז אונז דר וועג ווייט מיר וועלין עוסק זיין בתורה וועט זיך הקב"ה מיט אונז בהעפמן. הייבט אן רבי חייא און זאגט מדרות פון מצות און מדרות פון לחם עוני. ווי זיי גייען הערין זיי איין קול זאגט איר מושלים רוחות ומזיקים וואס אין קרומין וועג גיט ארויף און גידעקט גיט אראפ אין אויגורין גצעלט. זאגט רבי יוסי ווייל הקב"ה פערט אן אויגור טעג ענדפער מיר וועלן עפים זעהן גייעס אדער עם

וועט אונז איין נס גשען. גייען זיי און זעצן זיך ביי איין שפארט פון איין שמיין. איז ארום גקומן צו זיי אמענטש און זייא זענן זייער דער שראקן גווארן זאגט רבי יוסי ווער ביסמו זאגט ער איך בין פון די לייט ווס זענן אין אראפ דס איז פון די זיבין לענדן ווס אובין איז גשמאנגן אין פרשת בראשית זאגט רבי יוסי צו אים איז דען דארטין און דא מענטשן זאגט ער עם איז ביי אונז פר האנדן מענטשן זייא זייען פערדן און שניידן און עסין. איין מייל זענן אין איין אנדער גישפארט ווי איך בין דא. בין איך ארויף גקומן צו זעהן דאס לאנד ווס איר זייט דרוף ווארום עם הט אגרויטן שם בייא אונז. זאגט ער זיא הייבט ארץ אלהא עם איז ארץ החיים אזו וויא דר פסוק זאגט ארץ סננה יצא לחם פון דעם לאנד גיט ארויס ברום אבר פון דיא זעהן לענדן ווס אובן איז גשמאנגן גיט גיט ארום קיין ברום ווען אפילו ער גיט ארויס פון זיי ברום איז דס גיט פון די זיבן מינים דגן חסה ושעור וגו' ווי זיי ריידן אזו איז דר מענטש וידער אריין גנאנגן אין זיין ארץ האבן זיי זיך זייער פר וויינדרט און זאגן הקב"ה ווייל אונז בוודאי דר וועלן אורף איין זאך. זאגט רבי חייא בוודאי אורף דעם פסוק וואו דוא האכט דא גזאגט גרענק איך אז איך האב גיהערט פון איין זון איין גרויס זאך איין רעכטן מעם אורף פסח ווארום האט זייא הקב"ה גגעפן אין ערשטן דעם לחם עוני פון פסח און דר נאך דעם מן ווס עם איז גווען לחם מן השמים עם איז דרוף פר האנדן גרוי מדרות נאך מעד האט ער גזאגט ווען דר מענטש גיט ארום אורף דר וועלן קריגט ער קיין שלכל גיט ביי ער עסט ברום און אז ער פר זוכט דע מעם פון ברויט קריגט ער ערשט שלכל צוא וויסן אלץ דינג און און דר קענן אזו ווי מען דארף אזו און די ישראל זענן ארום גנאנגן פון מצרים האבין זיי גיט גוויסט פון זיעת הקב"ה ביי ער הט זיי גמאכט פר זוכן פון דעם מן ווס ער איז מן השמים. אזו וואול ווי איין קינד קען גיט האבן קיין שלכל צו וויסן ווס עם מוט זיך אורף דר וועלט ביי ער פר זוכט דס ברום פון דר וועלט אזו אויך די ישראל האבין גיט גקענט משיג זיין און פר שמיין זעני ווערט ביי זיי הא פריער גימוזט עפן דעם מן מן השמים האבין זיי ערשט גוויסט א דר קענט אלי מדרות ווס עם איז פר האנדן אורף יענר וועלט. וויי קאן מען גיט שרייבען און דאס איז אויך גישריבען גווארען קיין ברהה גללה:

וואמר ה' אל משה עבור לפני העם רבי חייא זאגט עם שמיים חונה מלאך סביב ליראו ויהלצם וואול צו די צדיקים ווס הקב"ה פגערט זיי פבוד מעד אז זיין פבוד קום און זעה עם זענן פכה מענטשן ווי האבן מחרף ומגדף גווען אנטקעגן הקב"ה אזו וויא סתריב קיין גיזאגט מ' ככל אלה הארצות און הקב"ה הט אים פארט גיט גישמרא ביז ער האט פולשט יד גווען אין יחוקהו המלה שמיים ערשט מלאך ה' זיך בסנחה אשור און וידר רבבעם האט גידינט עבודת פוכן ער האט מקטיר ומפח גווען צוא איר האט אים אלץ הקב"ה גשמראפט. און אז עידו הנביא איז צו אים גקומן גביאות זאגן רבבעם אנטקעגען אים אויס גישמעקט זיין האנט עם שמיים ווי יד ולא יכול להשיבה אלו זיין האנט איז אים פר דארט גווארן ער דר גיט גיקאנט ברענגן צו זיך. אזו אורף פרעה הט מחרף ומגדף גיט און דעם גיקאנט מ' ה' אשר אסמט בקולו הט אים הקב"ה גישוויגן ביזו האט גיט גוואלט ארויס שיקון דיא ישראל פון מצרים קטייט ע

פרשת בשלה

יגד סתולל בעמי וגו' הנה יד ה' הרה במקד וגו' אזו אויף אין אלי ערטרעד
 יפנין מיר אזו הקב"ה אזו מער מקפיד אויף פבוד הצדיקים ווי אויף
 זיין פבוד • משה רבינו המ גי'אגמ עור מעס וסקרני נאך אביסל וועלן
 זיך די ישראל פר שטייגן ענטפערט אים הקב"ה עם אזו אצונד נים
 זייא צייט איך זאל מאגן זיין בזיון נאר עבוד לפני העם זייא זיך דורף
 אר דעם פאלק וועלן מיר זעהן ווער עם וועט אנמקעגין דיר זיך
 זעעלן ער זאל דיר עפ"ש שלעכץ מאן שטייטט דוא דען אין זייער
 שות דוא שטייטט דאך אין זיין רשות וספר אשר הכית בו את היואר קו
 יד והלכת ווארום המ ער גיהייטן געפן דעם שפעקן נאר ווייל ער איז
 ווען גיוואונטליק מיט נמים אונד דער שם הקודש איז אויף אים
 גישטאגן • זייער זעגן סודות :

אז ארום גי'אגנין זיין פח למעלה אנמקעגין דעם ס"מ אונד האמטע
 זיין פח איז גיווען אים למעלה האט ער אים פארט נים גיקאנט ביי
 קומן אן דם פח פון מעלה רבינו דרום זאגט כ"גה בהר לנאנשים צדיקים
 בני צדיקים וואס זייא זענען ראוי צוא זיין מיט דיר יודי משה כבדים אזו
 מייטש לשון פבוד אונד הייליג זייא האבין זיך נים כממא גיווען פל
 ימי חיו זענן זייא ווערט דעם פבוד צוא האלטין מלחמה של מעלה
 יקחו אבו וישיבו תחתיו ער זאל זיך מצער זיין מיט די ישראל אין איינעם
 והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל דאס ער האט גישמארקט די רעכטי
 האנט מיינט מען דעם מרת החסד אויף דער לינקער האנט מיינט
 מען דעם מרת הדין אונד האט זיך מכיין גיווען מיט דעם פאר
 שפרייטונג פון דיא הענט אז דיא ישראל זאלן גובר זיין למעלה
 וכאשר יניח ידו אין דר צייט ווען דיא ישראל שווייגן שמיל פון תפלה
 טאן המ משה נים גיקאנט אויף ריכטן זייא הענט למעלה וגבר עמל
 פון דאנין לערנען מיר אפ אפילו ווען דיא פהנים שטייגן אויף דעם
 דוכן צוא שפרייט די הענט ביי דיא קרבנות מתקן זיין אונד פרענגין
 פרכות אויף דיא ישראל קענען זייא נאר נים פועל זיין מיט זייערע
 מעשים ביי די ישראל זענען אויך מתפלל מיט זייא אין זייער
 תפלה יודי יודי אטונה עם גיהער צוא שטיין יודי אונד זייא זענען
 גיווען איין לשון רבים ווייל עם שטייט יודי ביידע הענט וואס
 שטייט יודי איין לשון יחיד אלא עם הענט אלץ אן אין דר רעכטער
 האנט דר זימן איז דר עיקר פון אלי אזו וויא עם שטייט יסיד ה' נאדר
 בכח יסיד ה' תרעץ אוב • כי מטה אמתה כחה איך וועל אפ מעקען למעלה
 אמתה איך וועל אפ מעקן למטה וגי זיין זכרון למעלה ולמטה רבי
 יצחק זאגט עם שטייט מטה אמתה איז מייטש איך וועל אפ מעקן אונד
 עם שטייט מטה תחתה דו זאלסט אפ מעקן אלא הקב"ה האט גי'אגמ
 איר זאלט אים מעקן זיין נאמן למטה אונד איך וועל אים אום מעקן
 למעלה רבי יוסי זאגט עמק המ מיט זיך גיבראכט אנדרי אומות
 מקחמה צו האלטן מיט די ישראל האבן זיך יענע זייער גיפארקטין
 צו גינעהן צו די ישראל נאר ער המ גינעהנט מלחמה האלטן דרום
 ויהושע יהושע יהושע האט צוא בראכן זייער פח למעלה מלחמה לה' בעמק
 סדור דור זאגט רבי יהודה עם איז נים דא אין קיין שום דור אויף דר
 וועלט וואס עם זאל נים זיין פון די רשעים של עמלקים אונד הקב"ה
 האלט מיט זייא מלחמה • רבי יצחק זאגט סדור דור איז מייטש לשון
 דירה פון דעם וואונגט של מטה צוא דעם וואונגט של מעלה אויף
 זיי שטייט יחם חמאים מן הארץ ורשעים עור אינם דם מיינט מען פעולם דוה
 ופעולם הפא אויף דעם זאגט ער כרכי נפש את ה' הללויה :

להפטורה דיומא

בפרשת יד לד שטייט וויא רבי אבא מיט נאך פיל תלמידי חכמים
 זענן גיווען אין איינעם אויף איין ברית מילה המ אימליכר
 גי'אגמ דברי תורה אונד רבי אבא הייבט אן עם שטייט אין (שומעם
 ה') כפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו ה' וום האבן דבורה וברק גיווען
 וום זיי האבן אן גיהובן זייער שירה מיט דעם פסוק אלא מיר האבן
 גילערניט די וועלט האט קיין קיום נים גייערט אויף דעם ברית אזו
 וויא עם שטייט אס לא בריתי יום ולילה חקות שמים וארץ לא שמת דען שמים
 וארץ האפען נאר איין קיום דורה דעם ברית דרום אז פל זמן דיא
 ישראל זענען פקמים דעם ברית האבן זיי איין קיום אונד עם קען קיין

בא עמק זאגט רבי שמעון עם איז נים פאר האנדין איין ווארט אין
 דער תורה עם זאל נים זיין אין דעם קוין וסודות עליונים של
 בקבה וואס זייא זענן מקושר אין שם הקודש הקב"ה פביכול זאגט
 ען די ישראל זענן חקילה נים פרום דא ווערט גישמארקט דר פח
 דעם דין תקשה קום אונד זעה בשעת דיא ישראל האבן גיוונדיגט
 אס שטייט תיבת יובא עמק ויהם עם ישראל בפרדים דם מיינט מען זייא
 אבן שלאף גימאכט זייערי הענט פון דר תורה אונד פון דר קדושה
 יבול ויאמר משה אל יהושע בהר לנו אנשים וצא הנחם בעמק פר וואס האט
 זעה גהייפן יהושע זאל מלחמה האלטן מיט עמק אונד נים ער אליון
 ר משה וואול זיין חק המ פר שטאגן אונד המ גיוויסט דעם עיקר
 עם פון דר זאך דרום זאגט משה איך וועל מיה אן פרייטן צו דר
 חמה פון אובן האלטן מלחמה מיט זיין שטארקן פח וום הייסט
 מן הרשע אונד דו יהושע פרייט זיך אן צו דער מלחמה מיט עמק
 זיך דר וועלט דרום שטייט והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל המ זיך
 שטארקט דר פח של ישראל אויבין דרום האט משה נים גיוואלט
 זיין מלחמה האקען מיט עמק פדי ער זאל זיין גרייט צוא דער
 חמה של מעלה ווען זיי שוין סנצח זיין דמטה • רבי שמעון זאגט
 מלחמה איז גיווען למעלה ולמטה אנמקעגין הקב"ה דם דר מרת
 זי המ זייער מקפיד גיווען אנמקעגין דעם מרת הרחמים ווייל די
 זאל זענן נים פרום גיווען אונד עמק האט גינעבן מענטשן
 האט זייא אפ גישטיגן דיא ערלות אונד האט גיווארפן
 קעגן הימר ער המ גי'אגמ נעם דיר וואס דו האסט פגערט • רבי
 עון זאגט דא זאלסט דיר נים האלטן פר גרינג דיא מלחמה פון
 לק דען זינט די וועלט איז בשאפן גיווארן ביי דעם זעלבין מאג
 גוג ופגוג וועט נים גיפונן ווערין אזו איין מלחמה אונד נים מחמת
 גרויסי חילות וגבורות וואס זענן זייער שטארק אונד פיל גיווען
 נאר ווייל זיא איז גיווען פון אלי זייטן אנמקעגין הקב"ה :

בר משה אל יהושע פר וום המ משה אום דער וויילט צו יהושע זאך
 גיין מלחמה האלטן נים קיין אנדערין ער איז דאך דענמאלט
 זאך נאר יונג עם איז דאך גיווען שטארקדי יונג זייט פון אים
 וום האט זייא משה נים גישיקט נאר משה האט דאס אלץ מיט
 פאר שטאגען אונד האט גיזעהן וויא עמק קומט אנמקעגן
 אל אונטן אזו דער וועקט זיך אויבין זיין שר ס"מ הרשע ער זאל
 העלפין זאגט משה צו דער מלחמה דארף מען האבן יהושע
 ער הייסט גער ער איז למעלה אין דער מדרגה וואס ער האט
 פון נער חיוי אזו יהושע איז ארום גי'אגנין אנמקעגין עמק למטה

שום אימיה אין זיי נים שולט זיין און אז נים האבין זיי קיין קיום נים
אין די ישראל האבן אז די מעג פון סיסרא מבטל גיווען דאס זיין
האבין נים מקיים גיווען מצות פרעה דרום שמיים וישכחו ישראל את
ע' ויסכור אותם ביד סיסרא ביו דבורה אזי גיקומן און הם מתגרב גיווען כל
ישראל צו מקיים זיין די מצות פרעה דען זענין אלי שונאים אונטר
מעניג גיווארין צו זיי און דרום הם הקב"ה גיזאנט צו יהושע ושוב מול
את בני ישראל שנית ווי אזו ויילסט דיא ישראל ברענגן קיין ארץ ישראל
אז זיין זענן פר שטאפט און האבן נים קיין מצות פרעה און כל
זמן זיין האבן נים מקיים גיווען דיא מצות פרעה האבען זיין נים
גיקאנט אריין קיין ארץ ישראל אזו דא אויף אז זיי האבן זיך מתגרב
גיווען דר צו דורך דבורה דרום זאנט דבורה בפרוע פרעות בישראל דען
זענן דיא שונאים אונטר מעניג גיווארן ווייך זיין האבין מקיים גיווען
פרעה הייבט זין דער אנדערער און זאנט עם שמיים ויהי בדרך בסלון
ויפגשוהו' ויבקש הסיוע ער הם גיווארט ממית זיין צו משה זאנט הקב"ה
דו ויילסט גיין קיין מצרים אים לייזן דיא ישראל און ויילסט מכניע
זיין אזו זיין מלך גדול און דו האסט דייין זון נים מל גיווען תאנא
מיר האבען גילערייט עם אזי אראפ גיקומען גבריאל מיט אפלאם
פייער צו פר ברענגן אים און הם אים גיוויזן זיין נחש שרף אים זיין
צו שרינגן און צוא פאר דארבן אים פאר וואס איז גיווען זיין נחש
אלא הקב"ה זאנט דיא ויילסט ממית זיין דעם נחש הנדוד
ותקיף און האסט דייין קינד נים מל גיווען ביו צפורה האט עם פאר
שטאנן ברוח תקודש און הם גינומן זיין שארף שמינגיל און האט
אים מל גיווען אזו וויא עם שמיים ותקח צפורה צור ותכרות את ערלת בנה •
הייבט זין דר אנדערער און זאנט עם שמיים ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי
ויגשו נאה וום הם ער זיי גירופן צו זיך אפער זיי זענן דאך נאהענט
גיווען ביי אים אלא בשעת ער הם גיזאנט אבי יוסף אחיכם האבין זיין
זיך פר וינהרט און דר שראקן דען זיי האבן גיווען אז ער איז זיין
מלכות זאנט ער צו זיי דס וום איך האב זוכה גיווען צו מלכות ווייל
איך האב גיהיט דעם ברית דרום זאנט ער גשו נא אלי ויגשו דען ווער
עם היט אפ דעם ברית און איז אים נים מסמא אריין צוא ברענגען
ברשות אחו איז ער זוכה למלכות און דאס לערין איך אפ פון בועז עם
שמיים ויהי' שכי ער הבוקר דר יצר הרע הם אים גיוואלט זין היידן צו
רות הם ער גישווארין זי' אז ער וועט אים נים פאלגן דרום האט
ער זוכה גיווען אז פון אים זענן ארום גיקומן מלכים מושלים איבך
אלי מלכים און פון אים וועט זיין מלך המשית וום ער ווערט גירופין
בשם הקב"ה און דער וואס איז פונם דעם ברית איז משקר זין
מלכות הקודש מן השמים נלחמו הכוכבים מססילותם נלחמו עם סיסרא וגו' מיר
האבן גילערייט באותי שעה אז דיא ישראל האבין זיך מדבק גיווען
צו אנטפלעקן דעם רושם הקודש מילה ופרעה אין זייער לייב דען
הם די וום הייסט חרב נוקמת נקם ברית זיין גיוואלט אלי חילות און
אלי וואפונג און אלי פלי זיין צו מלחמה האלמן מיט סיסרא און
דיא שטערין האבין מן השמים גיגעבין פייער אויף סיסרא מיט זיין
חיל און אימליכר שטערן הם זיין בונדורנאמן און ווערט דר מיט
גירופין זאנט הקב"ה צו זיי ברייט אייך זין צוא נקם זיין זיין נקמה
פון ווען מיני קינד • צווייא נקמות בין איך זין גיברייט צו מאן
אין זיי איינס פון דר זעקס הונדערט רכב בחור וום פרעה האט גיזינען
די סארן פון סצנים אויף דיא ישראל צו נאה זאנן זיי און מלחמה

האקטין מיט זיי און איין נקמה וום זיי האבן אצונד צרות זין זיין
צו מיינע קינד דרום זענן זיין נישפט גווארן מיט צווייא דיני
איינס מיט וואסר און דאס אנדרי מיט פייערימיט וואסר אזו זיין
עם שמיים נחל קישון גרס און מיט פייער אזו וויא עם שמיים מן השם
נלחמו הכוכבים און צווישן די שטערין איז גיווען זיין שטערין וום א
נים גיקומן צו דער נקמה איז ער פאר פלובט גווארן אויף אייב
ווען ער הייבט זין צו זייכטין קומען די אנדערע שטערין און שלינג
אים זיין און אלי זיין חבורתא ווערין מיט אמאל פר לארין אזו זיין
דער פסק זאנט אורו סרוו אמר מלאך ה' איז דען רשות צוא זיין מלאך
צו פלובין אלא דס איז גיווען דר מלאך וום עד שמיים ביי די ישראל
ויסע מלאך האלהים ההולך לפני מחנה ישראל וגו' וואס אלי פדי מלחמה זענן
אין זיין האנט דרום שמיים כי לא באו לעזרת ה' די ישראל זענן ארום
גיזאנגן פון מצרים לעזרת ה' בגבורים און ביי דיא שמיים גבורים זיין
האבן מלחמה גיהאלטין מיט סיסרא דס איז דר מלאך ה' וואס ע
ער הייסט המלאך הגואל וגו' ;

פרשת יתרו

וישמע יתרו כהן מדין חותן משה רבי חוקיה הייבט זין עם שמיים
אהרן את ירו עם שמיים ירו זין זיין יוד דאס איז מיינש אי
האנט דס מיינט מען מען גווער אויף צו הייבן דעם זימן אויף דע
שמאר • מיר האבן גיפונן אין ספר פון שלמה המלך זיין זאך דא
אימליכער וואס הייבט אויף זיין הענט ארויף אום זיסט נים בשע
דאוונן דר מענטש איז פר פלובט פון אובן • דען דרויף זענן געגעצט
זענן כמונים ווען דר מענטש הייבט אויף די הענט בשעת דאוונן
אדער בשעת ברכה • זאלן זיין צו זעמען דיא דאוויג תפלה אדער
ברכה און זעבין זיין פח אז דר שם הקודש זאל גיווערדיגט ווער
און ווערט גיבענשט פון אונטן און פון אלי זיין און זיין ווער
דרויף גיזעצט צוא זעמין דיא ברכות למענה און צו בענמשין דע
דאוונן מענמשין וואס האט גיבענשט אזו וויא עם שמיים ושמא
שמי ער בני ישראל ואני אברכם דרום זאל דר מענטש זיך אפ הייבן ער זא
אויף הייבן די האנט נאר בשעת תפלה וברכה ובקשה און נים און
זיסט • דען די דאוויג מכונים זענן זין גיברייט און דר וועקן זיך צו
דעם וום הייבט די הענט אויף אום זיסט זאלן אים שעלמן מיט רמי
קלות און דרויף שמיים ויהי קלה ותבאחו דא איז שורה דער רוח
המוקאא אויף די הענט וויא דער סדר פון אים איז צו זוכין זיך זיין
ארט וום איז זידיג אבר קיין ברכה רועט נים אויף זיין ליידיג אר
דרום שמיים הרמותי יד אל ה' אל עליו מאכט דער תרגום בצלו הייס
מיט תפלה ווארום אום זיסט וואלט ער נים אויף גיהויבן די הענט
און אין דעם אויף הייבונג איז דא גרויס סודות • און בשעת זיין
זענן פאר שפרייט און אויף גירכט ארויף ערלייכט דער מענטש צו
הקב"ה בכמה סודות עליונים אזו ווי עם שמיים בפרשת פראשו
ער זאנט עם שמיים ולא יראו פני ריסק דאס ווייזט מען זאל נים אוי
הייבן דיא הענט אום זיסט נאר בתפלה ברכות ובקשות צוא דען
וועקן זיין פוחות מעלה דס דרויף ווייזן די פינגר דען ווערט דר
צד המוקאא אונטער מעניג און לויבן צו הקב"ה קום איז נעה איין
זיין עם איז אין דער קדושה זיין מלך און זיין פון אזו איז אוי
גיווען קצד המוקאא זיין מלך וקם אל און אונטר אים זיין כח

פרשת יתרו

אין איין שפך האף זענן דאך ניין רייד עפים גיאכט אזו וואר זיין משה האט פאר נומן די רייד פון יתרו דרום שרייבט די תורה אן וישמע משה לקול חותנו צו לערנן אונן דרך ארץ :

וישמע יתרו כהן מדין ער הייבט אן צווא זאגן עס שטייט על כן אהר בננים ה' ולשמך אומרה דוד המלך הם דם גיזאנט ברוח הקודש בשעת ער האט גיזעהן אז דער עיקר איז דאס הקב"ה ווערט אויף גיריכט במעלה העליונה בכבוד למעלה ולמטה העסט גלייכן איז גיפאקן דר פחד ומרא אויף דעם גאנצן עולם אלי אומות האבן גיצימערט פאר הקב"ה און אז יתרו ווס ער איז גיווען דר גרעסטער מלשף איבער אלי פומרים פון וייער עבודת פוכבים איז גיקומן צווא משה איז גישפארקט גיווארן דיא ממלכה און דער כבוד פון הקב"ה איבער אלי דען אז אלי האבן גיהערט און גיזעהן אז יתרו וואס ער איז דר גרעסטער חכם און איין ממנה איבער אלע עבודת פוכבים און איז פארט גיקומן דיין צו הקב"ה און זאגט עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלהים דען האבן אלי זיך מרחק גיווען פון וייער עבודת פוכבים און האבן מודה גיווען אז עס איז אין ויין קיין מלש גיט דען איז גיהערט גיווארן דער כבוד פון גאט אין אלי זייטן דרום איז די פרשה אן גיצימיינט גיווארן אין דער תורה און די התחלה פון דער פרשה הייבט זיך אן מיט וישמע יתרו דען יתרו איז גיווען איינער פון דיא יעצני פרעה דען פרעה האט גיהאט דרייא יעצנים בלעם איוב יתרו דען יתרו האט גיוואוסט ארע עבודת פון אלי עבודת פוכבים און אלע ממונים וואס מען זאל צווא אים דיין און משמש זיין פאר אים • בלעם איז גיווען איין חכם אין אלי בשפים עס איז פאר האנדן בשפים וואס מען מוז וייא טאן מיט מעשה און אזעלכי ווס מען מוט מיט דיבור איוב האט זיך גיפארקמין ביראה און מיט יראה איז דער עיקר קנה צו זיין צו זיך הן בקדושה והן בטומאה קען דר מענטש אוף זיך גיט ציהן דעם רוח של מעלה און מקרב זיין זיך דר צו גייערט מיט יראה און מוז זיך מכרין זיין דם הארץ און זיין רצון מיט יראה און שברון לב דען איז ער אוף זיך מושל מלמעלה דעם רוח של מעלה און דעם רצון ווס ער בדארף און ווען ער מוט גיט זיין רצון מיט יראה צווא דר זעלבדיג וואך קען ער זיין ווילן גיט טאן צו בהעפמין זיך אין דר וואך סיי אין דר קדושה און סיי אין דר טומאה וכפל שפן די דברים עליונים בדארפן בודאי האבן יראה און אימה און רצון יתרו האט בדארפט האבן יראה צו זיין עבודה צו די קליפות דען עס סיי ווען מען בדארף צו זיי און ווען מען בדארף אפילו גיט האבן צווא זייא בדארף מען אלץ האבן די יראה פדי ווען דר מענטש וועט בדארפן צו זיי זאל ער בהעפט זיין אין זיי בלעם אין זייני בשפים אזו ווי מיד האבן גיזאנט איוב סחמת גרום מורא ווס ער האט געהאט האט ער זיך גיפארקמין פר הקב"ה ווייער ער האט גיזעהן די ניסים ונכרות וואס הקב"ה האט גטאן אין מצרים אזו האט ער בארד חוזר גווען צו הקב"ה און יתרו האט נאך אלץ גיט חוזר גווען ביי דיא ישראל זענן ארויס גיגאנגן פון מצרים און אלי קשרים און אלי בשפים ווס די מצרים האבן גיפאן אז די ישראל זאלן גיט קענין ארויס גיין האט אלץ גיט גיהאלפן און זענן פארט ארום גיגאנגן און דר נאך האט ער דיא מצרים נאך דר טרונקן אין ים דענסט מאל האט ער ערשט חוזר גווען צו עבודת השית אפר בלעם הרשע האט גיט חוזר גווען און ער האט זיך בהעפט אין טומאה און אין שלעכץ פון אלי קליפות און האמשי

וויא עס שטייט ויאמר אלהים אך עשרתי מצאתי און לי און אז דר מלך פון די קליפות זענן אונטר מעניג און צו בראכין גיווארן און בן צו הקב"ה דען איז הקב"ה איין שליט ומושל אליין למעלה אזו עס שטייט וכשבח ה' ביום ההוא לבדו און אזו וויא אויבן אזו איז אונטן עה איז גיווען איין מקד און האט גיזאנט צום ערשטן לא ידעתי את דר גאך האט ער מודה גיווען און האט גיזאנט ה' הצדיק און איז צווא זאכן גיווארן אויך יתרו דר פון און האט אויף גילויבט צו הקב"ה ווערט הקב"ה דר הויבן מיט זיין ווערדקייט איבער אלי למעלה ממטה און איינדר זיי האבן מודה גיווען האט מען גיט גיקאנט געבין התורה נאר אז יתרו איז גיקומן און האט גיזאנט עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלהים כבוד ה' עני אז דר הויבן גיווארן דר כבוד פון הקב"ה דער האט הקב"ה גיגעבן די תורה און זיין גאנצי ממלכה איז גיווארן אפר אלי דרום שטייט יודוך עמים אלהים יודוך עמים כולם און זאגט גרוסי דות איז גיקומן רבי אלעזר און קושט אים זייני הענט און זאגט זול אונזר חלק ווס מיר האבן גיהערט די סודות דם ליכט פון דר קרה גייט ארויף עד רום רקיע וכסא הכבוד ווער וועט נאך דיר לייכטן דם ליכט פון דר תורה ווייא איז דען נאך דיר וועט דער גלם זיין וויא איין יתום אבער דיין רייד וועלן לייכטן אויף דער גלם ביו משיח וועט קומען דענקמאל שטייט ומלאה הארץ דעה וגו' : זשכע יתרו האט דען נאר יתרו אליין גיהערט און גיט די גאנצי וועלט עס שטייט דאך שמעו עמים יהוון נאר אלי אומות האבן גיהערט געניג גיט צו בראכין גיווארן אבער יתרו איז צווא בראכין און געטר מעניג גיווארן פאר הקב"ה צווא זיין עבודה זאגט רבי אבא אויף דיא ערטר האבן מיר גילערינט אלץ ווס הקב"ה מוט למעלה ממטה איז אמת עס איז גיט פר האנדן איין זאך דער מענטש זאל פון זיך מדה זיין און דריין נוהג זיין ביזן ווארום עס איז אלץ זיך אמת און די ווערט דארף דם האבן דען אפאר איז רבי אלעזר זאגן אין ווען און רבי חזקיה איז אויך מיט אים גיווען האבן זיי עדה איין זאלאנט שטייט אויף רבי חזקיה צו דר שלאגן אים זאגט זיי אלעזר לאו ער שטיין זייא אים גיט כמית זאגט רבי חזקיה עס איז דאך איין שלעכטע זאך וואס עס איז מוזיק מענטשען זאגט רבי עזר עס שטייט דאך אם ישוך הכהן בלא רחש דער שלאנג בייסט גיט זיין מענטש ביי מען הייסט אים מן השמים און מען גיט איר רשות זאל כמית זיין דעם מענטשן און איין מאל קען זיך טרעפן אז זיא גיט איין שליח יענעם מציל זיין פון אנדערי זאכן און הקב"ה מוט דר איר גיט צו מענטשן איז אלץ איז כבוד פון הקב"ה ומעשה זי און די וועלט דארף דם האבן ווארום דען גיט וואלט דם הקב"ה זשכע בשאפין דרום גיהער דער מענטש גיט נוהג זיין קיין ביזן אין דם ער זאגט ווייער עס שטייט ויאמר אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד ב דם איז דר מלאך החיים מאוד איז דר מלאך המות דרום שטייט אלהים גאט דער לייכט אלי אורות למעלה ומטה און אין אלי זשעפניש קום און זעה יתרו האט איין עצה גיגעבן צו משה אויף גיט און משפטים דען עס האט אזו גמוזט זיין דם ער האט מסדר ווען די תיקוני דינים פר משה צו וויזן כי המשפט לאלהים הוא און גיט דר צד הטומאה חלילה און דינים זענן נאר גיווען צו די ישראל וויא עס שטייט חקי ומשפטי ישראל דרום זאל אמענטש גיט נוהג זיין בייזן אין דעם אנדערן ווען אפילו ער איז איין חשוב און יענער

אזו דעם פסוק וס מיד האבן פון דעם הערן גלעדיגט פּרעגט עד זיי וועלכער זאגן זיי דעם פסוק זה ספר חולדות אדם וגו' דם הקב"ה דם גווינן צו אדם הראשון אלא דורות וס זענן אן גברייט צו קומן אוף דער וועלט און אלא חכמים און פּרנסים וס זענן אן גברייט צו אימליכן דור ווייטער זענן סודות וס איז כרומו איז דעם פסוק זה ספר וגו' דאס איז צו וויסן אין דר צורה פון אימליכן מענטשן גרוסי חכמות וס ווערן גיזעהן אין זיבין ערטער פון דעם מענטשן אין די האר און אין דעם שמערן אין די אוגן און אין פנים און אין די לעפצן און אין די אווערן אין די קריצן פון זייני הענט אין די זיבן ערטער ווערט ביי דעם מענטשן דר קענט אלי זאכן און דס דעם יתרו גיזאגט צו משה דס ער זאל פר שמיין די חכמה ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שונאי בצע דרום זאגט ער ואתה תחזה איז טייטש די זאקט זעהן און זאגט נים ואתה תבחר די זאקט אומס קלויבין אלא נאך זיין פאר שטאנד נאך צו זעהן אין די לייט אלי ויעדי מדות דס איז צוא פאר שמיין ואתה תחזה צו דר קענן אין די האר פון דעם מענטשן מכל העם אין דעם שמערן אנשי חיל אין פנים יראי אלהים אין די אוגן אנשי אמת אין די לעפצן שונאי בצע אין די צייכן וס זענן פר האגדין אין דיא הענט שמירליכה אין די אלי קען מען דר קענן אלי מעשים און מדות פון דעם מענטשן אויב עס איז אויף אים שורה דער רוח חכמה אפּר משה דעם נים גידארפט דר קענן אין די חכמות ניערעט עס שמיין ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל וייל דער רוח הקודש איז ביי אים גווען דרום האט ער גוויסט אין איין אויגן בליק דרום האט ער גיזאגט כי יהיה לם דבר בא אלי עם וואלט גידארפט צו שמיין באו אלי לשון רביני זיי קומן צו מיר נאך וס שמיין באו אלי לשון יחיד ער קומט צו מיר נאר דס גייט אויף דעם רוח הקודש או מענטשן קומן צו מיר זיין דרום קומט תיבף דר רוח הקודש צו מיר דורך דעם דעם ער אפּר גוויסט און דעם נים גידארפט קענן חכמת היד וחכמת הפרצוף ויין יתרו דעם אים פראמן ווארום ער דעם אליין גוויסט תיבף ויין ער חכמת היד נאר דר זעהן מיט זייני אויגן דעס גייכן שלמה הקלף מיט זיין שמוך האמשי דר רוח הקודש דעם און אים נים גירום אזו ווי משו רבינו פון דעס ווען ווען ער דעם גיזעהנט צו דר שמוך איז און אים גיפאלן איין אימה און איין צימערניש און דער מיט האט ער גימשפט אן עדות דען די שמוך איז גווען פון פיל ערליי גימשאלט און ווער עס איז גיקומן פר דער שמוך מיט שקד דעם דס גימשאלט גימשורמט דעם שלמה גוויסט אז ער קומט מיט שקד ווארום די איבן פון דר שמוך איז גיפאלן אוף אלי מענטשן אין דעם האט שלמה גוויסט ווער עס איז גרעכט • אזו אוך דר מלך המשיח מיט דעם ריז וועט ער אלץ דר שמעקן אזו ווי עס שמיין ויהיה ביראת ה' ולא למרא עיניו ישפוט די האבן גימשפט דיא וועלט אן עדות און התראה אפּרע אגודי לייט מוון דן זיין דורך עדות בדין תורה די חכמים וס ווען דר קענט אין דעם גימשארט וואס אויבין שמיין פון חכמת הפרצוף ויהיבם צו געבן רפואה צו די לייט היילן ויעדי נפשות וואל איז זיין בעולם הזה ובעולם הבא ווייטער זענן ריזן ריזן סודות ונפלאות פון דר חכמת היד והפרצוף צו וויסן אלץ וס מען קאן עס נים שמעלין אוף טייטש וחסכילים יבין :

ואת שני כהני זאגט רבי חייא פר וס שמיין בניה אירי קינדר און נים בניה זייני קינדר אלא וייל זי האט זיה מיט זיי מתעסק גווען וייל משה איז נים גווען אין דר היים דרום רופט זיין דר פסוק אן בניה זאגט רבי שמעון דס וס עס שמיין ויבא יתרו ובניו איז נים טייטש די קינדר פון משה ניערעט פון יתרו דען ער מיט זייני קינדר זענן זיה גיקומן מגייר צו זיין דען איידר משה איז צו אים גקומן דעם ער קיין וון נים גיהאט און דרום האבן זייני מעכער גיפאמט זייני שאף און אז משה איז גיקומן צו אים דעם ער שוין גיהאט זכרים און אזוי אוך יעקב אז ער איז גקומן צוא לבן האט ער אין זיין זכות גיהאט פנים זכרים דרום שמיין ויבא יתרו חותן משה ובניו מיט זיין גאנצין היז גיזינד מגייר צו זיין און צו קומן תחת פגפי השכינה און די קינדר פון יתרו האבן זיה אוך מגייר גווען דרום שמיין ובני קיני חותן משה ערו מעיר התמרים דאס מיינט מען דיא שטאט יריחו :

פתח ער הייבט אן עם שמיין והלכו עמם רבים ואמרו לנו ונעלה אל הר ה' וגו' דר פסוק איז שוין גיברשט גיזאגן אין פיל ערטער דען אברתם דעם גרופן די קדושה הר ה' אזו ווי עם שמיין ברה ה' אזו וויא איין בארג איז הפקר צו אימליכן אזו איז די קדושה הפקר צו אימליכן און זיא אז פרי צו בהעפמן זיה אין איר און זי קבל זיין אל בית אלהי יעקב יעקב דעם די קדושה גירופן בית ער דעם גיזאגט אין זה כי אם בית אלהים זי הייסט הר און בית דאס איז אלץ איינס דען מען גייט אויף פון דעם בארג אין הו אריין נאר דס איז צו ווייזן זי הייסט הר נאר צו אלי הייבן וס זענן גיקומן זיה מדבק זיין תחת פגפי השכינה אפּר צו די ישראל הייסט זי בית אזו ווי איינהו בולאנט מען אזו אוך הייסט די שכינה בית צו די ישראל זיא איז צו די ישראל אזו ווי איין אשה מיט איר מאן אין איין חדר מיט חדרה ושקחה און הוערעט אויף זיי ווי איין סופר אוף אירי קינדר קום און זעה דא שמיין ויבא יתרו חותן משה ובניו ואשתו ווען עם שמיין שוין אז ער איז גקומן צוא משה וואס פדארף נאך שמיין אל הסוכר מיר ווייסן דאך אליין וואל אז משה איז גווען אין דר מדבר אלא צו ווייזן ווי אהין זיי זענן גקומן צו בהעפמן זיה אן הסוכר הר חארים דס איז די מדרגה פון די גרים וס זענן גקומן תחת כנפי השכינה דס איז פדמות הר צו זיי דרום זאגט ער אל משה ער זאל זיי מגייר זיין און צו פּרעגן זיי תחת כנפי השכינה זיי זענן גקומן אל הסוכר דס איז הר האלהים דס הייסט צו זיי נאר דר ווער עס איז גקומן דארטן איז ער גווען איין גר צדק ער דעם דרום גיהייסן גר וייל ער דעם פר לאזט זיין פאלק און זייני אבות און איז גקומן צו אפּרעמד ארט וס דעם נים גוויסט פון זיין לעב טאג אן דרום הייסט ער גר : רבי יצחק און רבי יוסי זענן גוועסן איין פאג און האבן עוסק גווען אין דר תורה אין דר שטאט מבריה דער וייל איז רבי שמעון בן יחיא גקומן צו זיי פּרעגט ער זיי און וס וייט איר עוסק זאגן זיי :

אין דעם פסוק וס מיד האבן פון דעם הערן גלעדיגט פּרעגט עד זיי וועלכער זאגן זיי דעם פסוק זה ספר חולדות אדם וגו' דם הקב"ה דם גווינן צו אדם הראשון אלא דורות וס זענן אן גברייט צו קומן אוף דער וועלט און אלא חכמים און פּרנסים וס זענן אן גברייט צו אימליכן דור ווייטער זענן סודות וס איז כרומו איז דעם פסוק זה ספר וגו' דאס איז צו וויסן אין דר צורה פון אימליכן מענטשן גרוסי חכמות וס ווערן גיזעהן אין זיבין ערטער פון דעם מענטשן אין די האר און אין דעם שמערן אין די אוגן און אין פנים און אין די לעפצן און אין די אווערן אין די קריצן פון זייני הענט אין די זיבן ערטער ווערט ביי דעם מענטשן דר קענט אלי זאכן און דס דעם יתרו גיזאגט צו משה דס ער זאל פר שמיין די חכמה ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שונאי בצע דרום זאגט ער ואתה תחזה איז טייטש די זאקט זעהן און זאגט נים ואתה תבחר די זאקט אומס קלויבין אלא נאך זיין פאר שטאנד נאך צו זעהן אין די לייט אלי ויעדי מדות דס איז צוא פאר שמיין ואתה תחזה צו דר קענן אין די האר פון דעם מענטשן מכל העם אין דעם שמערן אנשי חיל אין פנים יראי אלהים אין די אוגן אנשי אמת אין די לעפצן שונאי בצע אין די צייכן וס זענן פר האגדין אין דיא הענט שמירליכה אין די אלי קען מען דר קענן אלי מעשים און מדות פון דעם מענטשן אויב עס איז אויף אים שורה דער רוח חכמה אפּר משה דעם נים גידארפט דר קענן אין די חכמות ניערעט עס שמיין ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל וייל דער רוח הקודש איז ביי אים גווען דרום האט ער גוויסט אין איין אויגן בליק דרום האט ער גיזאגט כי יהיה לם דבר בא אלי עם וואלט גידארפט צו שמיין באו אלי לשון רביני זיי קומן צו מיר נאך וס שמיין באו אלי לשון יחיד ער קומט צו מיר נאר דס גייט אויף דעם רוח הקודש או מענטשן קומן צו מיר זיין דרום קומט תיבף דר רוח הקודש צו מיר דורך דעם דעם ער אפּר גוויסט און דעם נים גידארפט קענן חכמת היד וחכמת הפרצוף ויין יתרו דעם אים פראמן ווארום ער דעם אליין גוויסט תיבף ויין ער חכמת היד נאר דר זעהן מיט זייני אויגן דעס גייכן שלמה הקלף מיט זיין שמוך האמשי דר רוח הקודש דעם און אים נים גירום אזו ווי משו רבינו פון דעס ווען ווען ער דעם גיזעהנט צו דר שמוך איז און אים גיפאלן איין אימה און איין צימערניש און דער מיט האט ער גימשפט אן עדות דען די שמוך איז גווען פון פיל ערליי גימשאלט און ווער עס איז גיקומן פר דער שמוך מיט שקד דעם דס גימשאלט גימשורמט דעם שלמה גוויסט אז ער קומט מיט שקד ווארום די איבן פון דר שמוך איז גיפאלן אוף אלי מענטשן אין דעם האט שלמה גוויסט ווער עס איז גרעכט • אזו אוך דר מלך המשיח מיט דעם ריז וועט ער אלץ דר שמעקן אזו ווי עס שמיין ויהיה ביראת ה' ולא למרא עיניו ישפוט די האבן גימשפט דיא וועלט אן עדות און התראה אפּרע אגודי לייט מוון דן זיין דורך עדות בדין תורה די חכמים וס ווען דר קענט אין דעם גימשארט וואס אויבין שמיין פון חכמת הפרצוף ויהיבם צו געבן רפואה צו די לייט היילן ויעדי נפשות וואל איז זיין בעולם הזה ובעולם הבא ווייטער זענן ריזן ריזן סודות ונפלאות פון דר חכמת היד והפרצוף צו וויסן אלץ וס מען קאן עס נים שמעלין אוף טייטש וחסכילים יבין :

ואת שני כהני זאגט רבי חייא פר וס שמיין בניה אירי קינדר און נים בניה זייני קינדר אלא וייל זי האט זיה מיט זיי מתעסק גווען וייל משה איז נים גווען אין דר היים דרום רופט זיין דר פסוק אן בניה זאגט רבי שמעון דס וס עס שמיין ויבא יתרו ובניו איז נים טייטש די קינדר פון משה ניערעט פון יתרו דען ער מיט זייני קינדר זענן זיה גיקומן מגייר צו זיין דען איידר משה איז צו אים גקומן דעם ער קיין וון נים גיהאט און דרום האבן זייני מעכער גיפאמט זייני שאף און אז משה איז גיקומן צו אים דעם ער שוין גיהאט זכרים און אזוי אוך יעקב אז ער איז גקומן צוא לבן האט ער אין זיין זכות גיהאט פנים זכרים דרום שמיין ויבא יתרו חותן משה ובניו מיט זיין גאנצין היז גיזינד מגייר צו זיין און צו קומן תחת פגפי השכינה און די קינדר פון יתרו האבן זיה אוך מגייר גווען דרום שמיין ובני קיני חותן משה ערו מעיר התמרים דאס מיינט מען דיא שטאט יריחו :

פתח ער הייבט אן עם שמיין והלכו עמם רבים ואמרו לנו ונעלה אל הר ה' וגו' דר פסוק איז שוין גיברשט גיזאגן אין פיל ערטער דען אברתם דעם גרופן די קדושה הר ה' אזו ווי עם שמיין ברה ה' אזו וויא איין בארג איז הפקר צו אימליכן אזו איז די קדושה הפקר צו אימליכן און זיא אז פרי צו בהעפמן זיה אין איר און זי קבל זיין אל בית אלהי יעקב יעקב דעם די קדושה גירופן בית ער דעם גיזאגט אין זה כי אם בית אלהים זי הייסט הר און בית דאס איז אלץ איינס דען מען גייט אויף פון דעם בארג אין הו אריין נאר דס איז צו ווייזן זי הייסט הר נאר צו אלי הייבן וס זענן גיקומן זיה מדבק זיין תחת פגפי השכינה אפּר צו די ישראל הייסט זי בית אזו ווי איינהו בולאנט מען אזו אוך הייסט די שכינה בית צו די ישראל זיא איז צו די ישראל אזו ווי איין אשה מיט איר מאן אין איין חדר מיט חדרה ושקחה און הוערעט אויף זיי ווי איין סופר אוף אירי קינדר קום און זעה דא שמיין ויבא יתרו חותן משה ובניו ואשתו ווען עם שמיין שוין אז ער איז גקומן צוא משה וואס פדארף נאך שמיין אל הסוכר מיר ווייסן דאך אליין וואל אז משה איז גווען אין דר מדבר אלא צו ווייזן ווי אהין זיי זענן גקומן צו בהעפמן זיה אן הסוכר הר חארים דס איז די מדרגה פון די גרים וס זענן גקומן תחת כנפי השכינה דס איז פדמות הר צו זיי דרום זאגט ער אל משה ער זאל זיי מגייר זיין און צו פּרעגן זיי תחת כנפי השכינה זיי זענן גקומן אל הסוכר דס איז הר האלהים דס הייסט צו זיי נאר דר ווער עס איז גקומן דארטן איז ער גווען איין גר צדק ער דעם דרום גיהייסן גר וייל ער דעם פר לאזט זיין פאלק און זייני אבות און איז גקומן צו אפּרעמד ארט וס דעם נים גוויסט פון זיין לעב טאג אן דרום הייסט ער גר : רבי יצחק און רבי יוסי זענן גוועסן איין פאג און האבן עוסק גווען אין דר תורה אין דר שטאט מבריה דער וייל איז רבי שמעון בן יחיא גקומן צו זיי פּרעגט ער זיי און וס וייט איר עוסק זאגן זיי :

פרשת יתרו

די וואלד קנאבלן וועט איר גהיילט ווערן האבן מיר גגעסן די וואלד
 קנאבלן ווס ער הט גהאט גרייט זענן מיר אנטשלאפן גווארן אונד דר
 שווייס הט אונז פנאכן הט גווערט איין צייט דר נאך האבן מיר זיך
 אוף גהאפט זאגט דער מענטש צוא אונז אצונד איז הקב"ה גיווען
 מיט אייך אונד הט אייך גידאלפן מיט גליק וואס איד הט מיך דא
 גטראפן דען די רפואה פון אייער נאט איז דורך מיר גשיקט גווארן
 ווי מיר זענן אוועק גנאנגן זאגט ער צו אונז דען אימליכר מענטש
 זאל ערסן זיין מיט דעם אנדרן מענטשן נאך זיין סדר נאך איין זכר
 וועדריג זיין סדר איין נקבה נאך איר סדר איין חשובר מאן נאך זיין
 סדר זאג אייך צוא מיין זון רבי חייא בני דאס מיינט דער פסוק כה
 תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל דם מיינט מען צוא די בני יעקב נאך
 זייער פח אונ צו די בני ישראל נאך זייער פח זאגט ער צוא אונז
 דם וואס איר האט גיוועהן אז אייך האב ניט אוף גיהובין מיין קאס
 אונד האב מיט אייך ניט גירעט דרום ווייל אייך בין איין חכם אונד פר
 שטיי אין גראון מיין וויי אלי מענטשן וואס איז אין דור אייך האב
 עס גלערניגט פון מיין פאטער אלי דרכים פון די קרייטיכץ ווס אין זיי
 איז אמת אונ מיין וואונגנ איז ביי זיי זאגנץ יאר אונד דם קרייטיכץ
 ווס איר הט גיועהן ווס אייך האב עס צו גרעקט מיט די פלעסר פון
 איין וויין שטאק. עס איז אין מיין שטוב דא איין ארט אין צפון זייט
 דארטן איז איין מיל מיט איין קוואל אונד פון דער מיל גייט ארויס
 איין מאן מיט צוויי קעפ אונד איין בלוז שווערד איז אין זיין האנט
 אונד אזו איז ער אונז אלי טאג מצער אונד דער שרעקט אונד דרום
 האב אייך אוף גקליפן די קרייטיכצער. גייט מיר נאך וועט איר זעהן
 דעם פח פון די קרייטיכצער אונד ווס הקב"ה הט כצלה גווען אוף דר
 וועלט אונד קיין מענטש ווייסט ניט זיין וועג זייא זענן זן אויגן זן
 הערצער זיי פאר שטייען ניט. זענן מיר נאך אים נאך גנאנגן. וויא
 מיר גייען אויף דעם וועג הט ער גנידרט אין איין לאך אין דר ערד
 אונד הט גימאנד קרייטיכצער אוף דער לאך איז ארויס גינאנגן איין
 שלאנג אונד זיין קאפ איז זייער גרויס הט ער גנופן איין שטריק אונד
 הט גבוהן דעם שלאנג ווי איין ציקלי מיר האבן זיך זייער גפארקטן
 אונד ער זאגט גייט מיר נאך אונד מיר גייען ביי צו זיין הוז האבן מיר
 גזעהן דם ועקביני ארט אין דר פינצער אונד איין וואנט ער האט
 גנופן איין ליכט אונד האט גברענט מיט דעם פיער ארום דעם ארט
 פון דער מיל זאגט ער צו אונד וואס איר וועט זעהן זאגט איר זיך
 ניט פארקטן אונד רעט ניט אין דעם הט ער אוף גבוהן דעם שלאנג
 פון זיין קנפ אונד הט צו קלאפט די קרייטיכצער אונד האט גיטאן אוף
 דעם קאפ פון דעם שלאנג אזו איז דר שלאנג אריין גנאנגן אין דעם
 קוואל פון דער מיל אזו האבן מיר גיזעהן איין קול ווס דם נאנצי
 ארט איז דר ציטרט גווארן מיר האבן פר מורא גוואלט ארויס גיין
 הט ער אונד זן גנופן בייא דיא הענט אונד זאגט פארקט אייך ניט
 גנעהנט צו מיר. אין דעם גייט ארום דר שלאנג אונד דם בלוט רינט
 פון אים געמט ווידר דר מענטש אונד טוט ווידער קרייטיכץ אוף זיין
 קאפ אזו ווי פריער דר שלאנג גייט ווידר אריין אין מיל אריין אונד
 זאמט אביסל דר נאך האבן מיר גזעהן אז עס איז ארום גנאנגן פון
 דעם קוואל איין מאן מיט צוויי קעפ אונד דר שלאנג איז אים גלענן
 ארום זיין האלז ער גייט אריין אין קוואל אונד גייט ארויס אזוי איז
 גווען דריי מאל אונד הט גנאנט יוקוס יוקוס דם הייסט איין שפלה בריה

לערנין די תורה יומם גלילה אונד דיא תורה הייסט אויך תאומים
 וורה שבכתב ותורה שבעל פה אוף איז די תורה נבלל פון דרייא
 ורה. נביאים. ופתיבים. אונד איז גגעבן גווארן צו איין פאלק ווס
 און איז גידיט. פתגים. לויים. וישראלים. אונד אין דריטן חודש
 אייף דעם איז ארץ איין מעס. זאגט רבי חייא די צייט ווס די ישראל
 זיין גקופן צו דעם פארג סיני הט הקב"ה איין גיזאמילט אלי ישראל
 זיין הט אין זיי ניט גפונן קיין פסול נאר זרע אמת גהייליגט בני אבות
 זיין דר צייט הט הקב"ה גיזאגט צו משה אצונד וויל אייך געבין דיא
 זיך צו די ישראל דארפסטו זיי צו צייען צו מיר מיט דר אהבה פון
 די אבות אונד זיי איין שליח נאמן צו צייען די ישראל נאך מיר.
 ושה עלה אל האלהים וואל איז דר חלק פון משה ווס ער האט זוכה
 גיווען צו דעם פבוד אז די תורה אקין זאגט אויף אים דאס
 וות ומשה עלה וגו' קום אונד זעה דעם חילוק פון משה צו אנדרי לייט
 דר שטייג ארץ זענן עולה לגדולה הייסט עשירות אדר מלכות
 נ דעסט גלייכן אפר משה איז עולה לגדולה גיווען מיט דעם
 ש שטייט ומשה עלה אל האלהים וואל זיין חלק ווס ער הט דר צו זוכה
 זען זאגט רבי יומי פון דאן האבן דיא חכמים אפ גילערניגט דיא
 דר מטייען לו אין ערשט שטייט ומשה עלה אל האלהים ער ווערט גרופן
 זיין שם אלהים דר נאך הט ער זוכה גווען צו גירופן ווערן מיט דעם
 שם הקודש דרום שטייט ויקרא אליו ה' הקב"ה הט אים גרופן מיט זיין
 נאמן ר' יצחק זאגט עס שטייט אשרי תבחר ותקרב וישכון הציר וואל איז דעם
 גענושן ווס הקב"ה פנערט אין אים אונד איז אים מקרב צו רנען אין
 זיין היכל דען אימליכר וואס פנערט אין עבודת הקב"ה דר ווערט
 זייענעט מיט דעם צייכן פון אונד צו ווערן דר קענט אונד קאן וויסן
 ער איז דר אים דר וויילטער פון דעם מלך הקדוש העליון ער זאל
 זען אין זיין וואונגנ ביי וועסן דר צייכן ווערט גיפונן אונד גזעהן דר
 ט דורה אלי שעררים של מעלה אונד קיינר קאן אים ניט ווערן. רבי
 וורה זאגט וואל איז דר חלק פון משה אוף אים שטייט אשרי תבחר
 ויקרא אוף שטייט ביי אים ומשה נש אר הערמל. ונגש משה לבדו אל ה' והם לא
 יעלו דרום שטייט ויקרא אליו ה' פן יהיה לאסר כה תאמר לבית יעקב דם זענן די
 נקבות ותגיד לבני ישראל דם זענן די זכרים.
 דיא רבי'ס זאגט אמאל בין אייך גינאנגן אונד מיר וועגן איז מיט מיר
 גיווען מיין זון רבי חייא. ווי מיר גיין האבן מיר דר זעהן איין
 מענטש קלובט קרייטיכצער אוף רפואות אונד צו לחשים הייסט צוא
 פלעכין. האבן מיר אים גיפנענט ווס טוג דיר די קרייטיכצער הט
 ניט גענושן ער הט אפילו דעם קאפ ניט אוף גיהובין האב אייך
 אים נאך אמאל גיזאגט די רייד אונד הט אלץ ניט גענושן זאג אייך
 מיין זון רבי חייא דר מענטש גיזעהר האבן פר שטאפט אויערין
 דר אנרוסר שופה אדר אנרוסר חכם. האבן מיר זיך לעבן אים
 ודר גיעצט נאך דם אז ער הט שון זן גיקליפן די קרייטיכצער הט
 גנופן פלעסר פון וויין שטאק אונד הט זיי צו גידעקט אונד זאגט
 אונד אייך זעה אז איר זייט יהודים. אונד די וועלט זאגט אז יהודים
 בין זייער קלוג. אייך זאל ניט חס אונד רחמנות האבן אויף אייך
 ארט איר אצונד דער ווייטערט גיווארן פון מענטשן אזו וויא איין
 זרע ווס מען איז אים מרחיק פון אלי מענטשן. דען אייך זעה עס
 איז איינער גוף אריין גנאנגן איין ריט פון קרייטיכצער ווס געפן אייך
 גווען גארונט. וועט איר קרייטק ניז דריי פעג. דרום עסט אוף

פרשת יתרו

נז

ויהי צו דר מוסר תם וי הט אים גיבראכט אויף דעם ארט אין דעם
 איז די מיל אויס גריסין גינארן פון איר ארט אונ דר מאן איז ארום
 גינאנגן מיט דעם שלאנג אונ זענין בידי גפאלן מויט אונ אוף אונ
 איז גפאלן איין גרוסי מורא אזו זאגט דר מענטש צו אונ דאס איז
 אלץ פון דעם קרייטשן ווס איך האב גקליפן פאר איך דרום האב
 איך מיט איך גיט גרעט אונ האב גיט אוף גהרפן מיין קאפ בשעת
 איר הט גגעהנט צו מיר • אונ ער זאגט וואלטן די לייט גוויסט אונ
 פר שטאנן אלץ ווס הקב"ה הט גפראנצט אוף דער וועלט אונ אלץ
 ווס עס ווערט גפונן אוף דר ערד וואלטין זיין גוויסט דעם כח פון
 זייער הערן בהכמה גדולה אבר הקב"ה הט עס דרייבר פר בארען פון
 די לייט פרי זיי זאלן גיט אפ קערן פון זיין וועג אונ זאלן זיך גיט פר
 זיכרן אין דר חכמה אונ וועלן פר געסן אין אים • אונ אז מיר זענין
 גקומן פר רבי שמעון בן יוחאי אונ מיר האבן אים דאס דר ציילט
 זאגט ער פר גוויס אז דר מענטש איז אנרוסר חכם דען עס איז גיט
 דא קיין שום גראז אויף דר וועלט וואס זאל אין דריין גיט זיין איין
 גרוסי חכמה אונ איין פח גדול אין היפעל קום אונ זעה פון דעם
 קרייטשן ווס הייסט אויב ווס גאט הט גהייסן מטהר זיין דעם מענטשן
 הט ער אלץ גהייסן געסן דעם אויב ווס איז דר מעס דען מיט דעם
 דר וועקט זיך זיין פח למעקה ווס ער איז אויף אים ממונה דען איז
 דס מבער דעם רוח המטיבא אונ דער מענטש ווערט גרייניגט אונ
 אוף דיר זאג איך גידד ההטמא גלובט איז השי"ת דר רחמן ווס הט דיה
 מציל גווען • אטם רוחם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ווארום
 זאגט ער ער כנפי נשרים זאגט רבי יהודה עס קומט מיר צוא ווייזן אז
 השי"ת איז זיך מרחם אויף דיא ישראל אזו וויא איין אדלר איז זיך
 מרחם אוף זייני קינד אונ איז בדין אוף אנגידן אזו אוף איז הקב"ה
 גרחמים על ישראל אונ בדין גווען אוף דיא מצרים • ויהי כיום השלישי
 רבי אבא הייבט אן אחות לנו קסנה דס גיינט מען דיא פנסת ישראל
 ווס ויא איז בהעפמט צו הקב"ה ושרים איז לה דאס איז וואס מיר האבן
 גלערינט אז די ישראל זענן גקומן צו דעם בארג סיני האבן זיי קיין
 מעשים טובים גיט גהאט קיין שום זכות עס זאל אויף זיין מגין זיין
 דרום זאגט ער ושרים איז לה זיי האבן גיט קיין בריסט אזו וויא בריסט
 זענן דס שונקייט פון דר אשה אזו האבן זיי קיין שום שונקייט גיט
 גהאט מיט מעשים טובים מה נעשה לאחותינו כיום שידובר בה ווס זאקן מיר
 מאן מיט דיא הייד פון דר תורה בשעת הקב"ה וועט זיך צוא זיין
 בווייזן אוף דעם בארג סיני צו היידן מיט זיי די תורה אזו וועט זיך
 אונעק פליין פון זיי זייערי נשמות רבי יוסי זאגט בשעת די ישראל
 זענן גקומן צום בארג סיני נאך די דריי געכט וואס זיין האבן זיך
 פורש גווען פון זייערי ווייבר זענין גקומן דיא מלאכים עלינים אונ
 האבן מקבל גווען די ישראל באהבה די מלאכים זענן מקדש דעם
 שם העליון למעקה אונ דיא ישראל זענן מקדש דעם שם הקודש
 למטה מיט גרויס הייליג אונ זענין גיקריינט עלינים האבן גינאנט אחות לו
 קסנה ושרים איז לה דס הייסט עס איז אין זיי גיט דא קיין זכות ומעשים
 טובים מה נעשה לאחותנו דס הייסט ווס פאר איין פבור זאגן מיר אן
 מאן ביים אין דעם מאן ווס הקב"ה וועט זיך צו זיי אנפרעקן מיט זיין
 תורה רבי שמעון זאגט בשעת הקב"ה האט זיך גיוואלט צוא זיין
 אנפרעקן אוף דעם בארג סיני דאס ער גרופן צוא דער פמליא של

בעלה אונ הט גזאגט צו זיי אצונד זענן די א ישראל וויא קינד זיין
 ווייסזאך גיט מיין מנהגים וחוקים אונ איך וויל מיה מלה זיין צו
 זיי אונ אז איך וועל זיך מלה זיין צו זיי מיט פח וגבורה וועלן זיי
 גיט קענן ליידן דרום וועל איך מיה צו זיי בווייזן מיט רחמים פרי זיי
 זאלן עס קענן ליידן אונ מקבל זיין מיין חוקים דרום שמיים ויהי כיום
 השלישי בהיות הבוקר דא הט זיך דר וועקט דר זכות פון אברתם אונ זיין
 חסד ווס הייסט בוקר ווס ביי אים שמיים וישכם אברהם בבוקר ווייזען
 זענין מודות • זאגט רבי יוסי ברבי יהודה פנים פנים האבן דיא
 ישראל זענן די לומרי ליכט פון זייער הערן אונ עס איז גיט גווען
 צווישן זיי קיין הינקדיר אונ קיין שמוקער אונ קיין בליידר דען עס
 שמיים וכל העם רואים את הקלות קיין קרומער ווארום עס שמיים ויהי כיום
 בתחית היר קיין אפ גהאקער עס שמיים נעשה ושמע איז משמע זיין
 האבן גיקאנט אלדינג מאן אן איין חסרון אבר לומן העתיד שמיים
 אז ידג כאל פסח ותרו לישן אלס דס זעלביג מאל אז משיח וועט קומן
 וועט דר הינקדיר שפרינגן אונ דר שמוכר וועט זינגן •
 וידבר אלהים את כל הרברים וגו' רבי יהודה זאגט עס שמיים כי ימלא נבואת
 ה' ישמע כל תהלתו אין ווי פיל ווען גפינן מיר אז די תורה איז
 מזהיר דעם מענטשן ער זאל גיט זינדן אונ וויא פיל ווענין שמיים
 אז זי גיט אים עצות ער זאל גיט אפ קערן פון די רעכטי ווענין זיין
 ושמאל • ווי ער זאל תשובה מאן פר הקב"ה אונ ער זאל אים מחיל
 זיין • מיר האבן גלערינט דריי הינקערט אונ דרייזן מיני עצה גיט
 דיא תורה דעם מענטשן אז ער זאל זיין נאניג מיט הקב"ה דען ער
 וויל מיט אים מטיב זיין בעולם הזה ובעולם הבא • דיא וועלט איז
 אקענן יעני וועלט גליה ווי איין פיר הייז אקענן איין פארקן דרום
 איז עולם הבא של הקב"ה אונ ווען דר צדיק איז זוכה איז דאס זיין
 חלק דען מיר האבן גקערינט עס שמיים ען כל יא היה ללוי חלק ונתלה עס
 ישראל פר ווס איז דאס אזו ווארום ה' הוא נחלתו וואול דעם חלק פון
 דעם ווס איז זוכה צו ירשן די ירושה עליונה אזו איז ער זוכה אוף דר
 וועלט מבל שפן ווער עס איז זוכה לעולם הבא אונ צוא דעם בית
 המקדש של בעלה אזו וויא עס שמיים ונתתי להם כבית ובחמות יד אונ
 דארטן על אחת בקמה ובמה וואול דעם צדיק ווס ער איז זוכה צוא
 וואונען עס המלך איז זיין הויז • זאגט רבי שמעון וואול דעם צדיק
 ווס ער איז זוכה צו דעם ווס שמיים אז תענג על ה' ווארום שמיים גיט
 עס ה' נאר על ה' דס איז דר מיט ווס עליונים ותחתונים ווערן גצונן
 דר פון אונ גרוסטן דר צו דרויף האט יעקב גזאגט מאן יבא עורי אויך
 שמיים יעד עתיק יומין סמא וקדושי הקיבוץ דס גלום שקייט אונ נאר דער
 תענוג איז צו רופן צו דעם רוטריקייט ווס די לומרי ליכט גייט ארום
 פון דארט אונ וואס פון דארט ווערן גצונן אזי אורות וכתרים •
 ווייטער זענין מודות :

וידבר אלהים דס איז איין לשון אויס רופן ותיב מיר האבן גקערינט
 בשעת אז הקב"ה הט זיך אנפרעקט אונ אן גהרפן צוא היידן
 מיט די ישראל האבן זיך די עלינים ותחתונים דר שראקן אונ דיא
 נשמות ישראל זענן אום גנאנגן אונ דס הייליג ווארט הט געווענט
 ממשלה למטה אונ עס איז גווארן אים גקריינט אוף אלי פיר זייטן פון
 דער וועלט אונ עס איז ווידער ארום גנאנגן אום שעפיין דיא אורות
 עלינים אונ פון דעם מל של בעלה אונ האט ארום גרייניגט דיא
 ישראל אונ הט זיי ווידר אום נקערט די נשמות אונ איז אום גקריינט
 ווארן

פרשת יתרו

דעם בארג סיני איז דער בארג דער ציטרט גיטארן און אלי
 בערג פון דער וועלט זענן אויך דער ציטרט גיטארן זייא האבן זיך
 גרובן ארום און אראפ ביי הקב"ה דאס אויף זיי גשטארקט זיין האנט
 זענן זייא ערשט גיטארן אזוי וויא פריער און עס איז ארום גיטארן
 איין קול און דאס גירופן מה לה הים כי תנוס וגו' זענן זיי גיקומן און
 האבן גיטארט סלסני ארון חולי ארץ סלסני אלהי יעקב :

רבי חייא זאגט דיא אותיות וואס זייא זענן איין גקריצט גיטארן אין
 דיא הייליגה לוחות זענן זייא גיטען גיטארן פון גיירי זייטן
 אויף דער זייט איז גישטארטן אנכי ה' אלהיך און אויס דיא אייניגה אותיות
 האט מען גלייענט אויף דער אנדערער זייט לא תרחם און אויף דער
 זייט איז גישטארטן לא ייחיה לך און דיא אייניגה אותיות האט מען
 גלייענט אויף דער אנדערער זייט לא תנאם אזוי זענן זייא פייגה
 אנטקעגן די פייגה זייא זענן גיטען גיטארן פונם דאס אלי מענטשן
 וואס האבען דאס גיטען האבען זייא ערות גיטארט אז דאס איז
 מכתב אלהים בנודאי • דאס איז גישטרעקן בקיצור וויא אזויא דיא
 לוחות זענן גיטען :

וירד משה אל העם ויאמר אליהם און עס שטייט גיט ער האט צו זיי
 גיטארט זאגט רבי יצחק דער סדר פון דער וועלט איז ווען עס
 קומט אויף איין מענטשן פלוצלונג אנרויט פרייד אדר ארויס צער
 וואס ער האט דער פון פריער גיט גיטארט קען ער עס גיט פאר
 געמען דען זיין הארץ פאלט פון אים אוועק לפי שעה אבער אז ער
 וויינט פריער דר פון אזוי שטייט עס אויף איין שטאנד און ער קען
 עס שוין יוא סובל זיין ככל שפן דא וואס משה האט זייא אלץ גיטארט
 וואס דער נאך וועט זיין און האט זייער הארץ גישטארקט און זייא
 האבן פארט גיט גיקענט דר נאך עס פון געמען איז שוין אפך שפן
 אז ער וואלט זייא פריער גאר גיט גיטארט דרום שטייט צום ערשטן
 וירדו אלהים משה ער דאס זייא פריער גישטארקט זייער הארץ און דר
 נאך וירדו אלהים את כל הדברים פון דעקט וועגן האבן זייא עס פארט
 גיט גיקענט פון געמען דען רבי יסי דאס גיטארט אז דיא ישראל האבן
 גיטערט די רייד פון הקב"ה איז ארום גפוזגין זייערי נשמות אין זענן
 ארויף גיטארטן ביי דעם פסא הכבוד צו פאהעפטן זיך דארטן דאס
 די תורה גיטארט צו הקב"ה רבוננו של עולם ביי איה דען אים זיסט
 בשאפן גיטארן צווייא מויוינט יאר איידער דוא האסט בשאפן דיא
 וועלט • שטייט דען אום זיסט פיל מאל אין דר תורה צו ריידן צו די
 בני ישראל ווי זענן די בני ישראל • באותו שעה דאס די תורה וירד
 אום גיקערט די נשמות פון דיא ישראל אימליכען אין זיין גוף אריין
 דרום שטייט תורת ה' חמימה משיבת נפש די תורה אליין דאס אום גיקערט
 די נשמות צו די ישראל :

תאנא מיר האבן גילערנט אין דר צייט וואס הקב"ה האט גיטארט
 אנכי זענן אלע מצות פון דער תורה וואס האבן איין אחיזה
 אין המלך הקדוש העליון גבלל גיטארן אין דעם ווארט אנכי אזוי ווי
 מיר האבן גילערנט אלי מצות פון דר תורה זענן גרייפן אין המלך
 הקדוש און עס איז גיט דא קיין שום מצוה וואס זיא האט גיט קיין
 אחיזה אין הקב"ה דען אזוי וויא עס איז דא ביי אפענטשן ריח
 אברים ושמה גידין אזוי זענן ריח מצות עשה און שמה מצות לא
 תעשה אלי אין איינעם פון דען און תרי"ג און אימליכע מצוה פון זייא
 האבן איין אחיזה אין דיא אורות הקדושים פון הקב"ה אזוי וויא עס

אין אויף דעם רעכטן ארט אין די לוחות אבן אזוי גיטארט אימליכר
 דר וירדו • זאגט רבי שמעון אימליכר דבור איז גיטען פיל פון
 מעשים אויף דער זאך און פון אלי גירות שבר ועונש און אלי
 וסודות נסתרים אזוי ווי איין אוצר וואס עס איז פול פון אלס גוטן אזוי
 גיטען אימליכר דבור וירדו וואס עס איז ארום גיטארטן פון הקב"ה
 גשעט דר דבור איז ארום גיטארטן דאס ער אויס גווייזן גאר פאר
 גיט און אז ער איז אום גקריצט גיטארן אין דיא לוחות איז אויס
 זענן גיטארן אין דעם דיבור שבעים ענפים וואס איז דרויף ארויף
 אונטן און גיין און פערצג קרויזן פון איין זייט און גיין און פערצג
 זיין פון דר אנדער זייט אזוי ווי איין האמר שלאגט אין איין שטיין
 שילט ער זיך אויף עמליכר פונקען אזוי ווי עס שטייט וכפטיש יסוצ
 ע און אזוי ישראל האבן גיטען עז בעז און האבן זיך וייער גיפרייט
 גיט ארי דורות אחרונים וואס זענן גבארן גיטארן און דיא וואס וועלן
 גיטארן ווערן זענן דארטן גיטען און אלי נשמות האבן מקבל גיטען
 תורה אויף דעם בארג סיני אזוי וויא עס שטייט כי את אשר ישנו מה
 ת אשר אינו מה און אימליכר האט מקבל גיטען דיא תורה נאך זיין
 דרייגה פון דער נשמה איז גיטען און אזוי האבן גיטען און מקבל
 זענן דיא הייליגה רייד את כל הדברים זייא זענן גבלל גיטארן פון אלי
 מעשים און סודות גירות ועונשין למי דאס זיא זאל זיין זייער ריזשה
 אז ווי עס שטייט תורה צוה לנו משה מורשה אויב דוא וועסט וועלן מיין
 זאלי סודות וואס דו גערניכט מענטשו מבלה זיין צו אימליכר דרום
 שטייט אנכי ה' אלהיך אזוי ווי איה בין פון בארג און פון הולין פון אלי
 אז זאלן מיני רייד אויך זיין פון בארג און פון הולין אין דיין הארץ
 גיט אנפלעקט צו אימליכר דיא סודות התורה :

רבי יצחק זאגט ווארום דאס הקב"ה גיטען דיא תורה אין פייער אין
 איין פינצטרעג אזוי ווי עס שטייט והר בווער באש ער לב השמים חושך
 ווערלט צו ווייזן דר וואס עס איז עומק בתורה ווערט ער גיצול פון
 עס אש שר גיהנם און פון דעם פינצטרעג של צרות וואס די עוברי
 זוכבים האבן פון פינצטרעג דיא ישראל דען מיר האבן גילערנט אז
 הקב"ה האט גיטארט צווא אברתם כל זמן דיני מנדר וועלן עומק זיין
 בתורה וועלן זיי גיצול ווערן פון דעם גיהנם און פון דעם גלות און
 אז גיט מוין זיי זיין אין גיהנם און אין גלות זאגט אברתם דיני רייד
 זענן בנודאי רעכט • נאר עס איז פארט גיט מילעה צו פאר גיטן
 זיי מיט צוויי זאכן עס איז גיט מילעה זיי אלץ האבן גיט גיט
 גיט גלות נאר אויב דיר איז גיטא בעסר זאכן זיי זיין אין גלות און
 אלץ גיצול ווערן פון דעם גיהנם און אין גלות זאכן זיי זיין ביי זייא
 וועלן תשובה טאן פון דיר • זאגט הקב"ה צווא אים עס זאל אזוי זיין
 בנודאי אזוי ווי עס שטייט אם לא כי צורם סכרם דאס איז אברתם אזוי וויא
 עס שטייט הביטו אל צור חכמת צור מינט מען אברתם ער דאס זיי מוסר
 גיטען אין גלות אריין מ'הסגיד הקב"ה האט אויך מיט אים מסכים
 גיטען רבי יהודה זאגט פון דר צייט וואס די ישראל זענן ארום גיטארטן
 פון מצרים ביי מען דאס געבן דיא תורה האט גיטערט פופציג מעג
 קענן די שנת היובל דען דר יובל דאס זיי פריי גיטארט און דאס זייא
 אויס גיצול פון מצרים דרום שטייט אין דר תורה דר מאנט פופציג
 מאל גיצול מצרים ווארום זייא זענן גיקריינט גיטארטן מצד היובל
 ווייער זענן סודות :

תנא רבי יצחק זאגט פון דר צייט וואס הקב"ה דאס זיך פרייזן אויף דעם

שמיים נעשה. אדם בעלמנו כדמותנו. אדם עם שמיים וכבשרי אחזה אלוה פון מיין פלייש אונ ביין גוף דר קענט פון השנית. האמשי ביי הקב"ה גשקט זיך חליקה גיט מצויר זיין חס ושלום אזו אנלייכן ווייל הקב"ה האט גיט קיין גוף אונ גיט חליקה קיין שום דמות הגוף פון דעסם וועגן דורך דעם קעגן מיר פאר שמיין די אורות עליונים הקדושים אונ דעסם גלייכן. נמצא אז די תרי"ג מצות האבין איין אחוזה אין הקב"ה איין דרום ווער עם איז עובר איין מצוה פון דער תורה איז ער פונם חס ושלום עם וואס הייסט דמות פון הקב"ה אין דעם זעלבנן אבר וואס זיא האט איין אחוזה כביכול למעשה דרום שמיים ויצאו וראו בפני האנשים הפושעים כי שמיים כי דאס איז שיימש אין מיר ועלפערט ווייא צו דיא רשעים וועס וועגן עובר אויף דר תורה זיי ווייסן נאר גיט ווס פאר איין פנס זי מאכן למעלה. רבי שמעון דאס גיזאנט דאס ארמ וואס דר מענטש איז פונם למעלה דאס אליין איז מגלה אונ מפרסם זייני זינד. רבי שמעון זאגט הקב"ה אליין איז מגלה זייני זינד דען אנמקעגן הקדוש ברוך הוא דאס ער חוטא גיזען דרום אנפלעקט ער זייני זינד אזו ווייא עם שמיים גילו סמים עונו והארץ מתקוממת לו דיא שמים זעגן מגלה זייני זינד אונ אז זיא וועגן מגלה זייני זינד אזו מוט דיא ארץ זיין דין אונ זיין עונש. עם שמיים כדו ה' סניוד דאס גיינט מען זאלסט ערקעה האלמין צוא גאט דורך דר תורה ומצות וועט אים מקיים ווערן אזו ווי דער פסוק זאגט אויך יטיב בימינו ובשמיאלה עושר וכבוד :

לא תעשה לך פסל וכל תמונה זאגט רבי יוסי אלי גשטאלפן מעג מען מאכן נאר איין גישטאלט פון איין מענטשין מאר מען גיט דען דער גשטאלט פון א מענטשין איז שלם אין אלי גשטאלטן רבי יצחק זאגט עם שמיים אל חתן את פד לחטיא את בשרד אימליכר מענטש גיהער גיזר זיין ער זאל גיט עובר זיין אויף דר תורה אונ ער מאר גיט אום ציהן קיין דברי תורה פון זיין מויד וועלכס ער ווייסט גיט גלאר אונ דאס גיט מקבל גיזען פון זיין רבי דען וועקט מענטש ווס זאגט דברי תורה אונ דאס זיי גיט מקבל גיזען פון זיין רבי איז ער עובר אוף לא תעשה לך פסל וגו' אונ הקב"ה איז אן גיברייט פון אים גיצאלט ווערען לעולם הבא אונ אז די נשמה וועט וועלן אוף גיין אוף איר ארמ וועט מען זי אועק שטויסן פון איר ארמ אין דער זייט אריין אונ וועט פר נארבן ווערן פון איר ארמ ווס הייסט צויר החיים דס ארמ פון אלי נשמות רבי יהודה זאגט מיר לערנן דס אפ פון דעם פסוק למה יקנוף אלהים על מיד דאס איז דיא נשמה וואס הקב"ה איז אויף איר ברוזן איבער דעם קול פון דער תורה וואס זיא האט גיט רעכט גיזאגט רבי חייא זאגט מיר לערנען דאס אפ פון דעם פסוק כי ה' אלהיך אל קנא ער איז מקנא פון זיין נאמען וועגן הן אז ער מאכט איין גישטאלט ווס ער לייקנט אין דעם נאמן פון הקב"ה וכן פון דר תורה וועגן וואס ער דאס גיט רעכט גיזאגט דען מיר האבין גילערניט אז די נאנצי תורה איז אלץ שכות הקדושים עם איז גיט פר האנזן איין ווארט אין דר תורה ווס זאל גיט גכלל ווערן איין שם הקדוש דרום גיהער מען גיזר זיין מען זאל גיט לייקענין חליקה אין דיא הייליגי שכות דאס הייסט מען זאל זיך גיט טועה זיין אין דער תורה ווארום ווער עם לייקנט חליקה במלך עליון לאזט מען אים גיט אריין גיין בהיכל מלך אונ ווערט פאר דארפן פון עולם הבא רבי אבא זאגט דא שמיים יי תעשה כד פסל אונ בייא דער תורה שמיים אויך פסל לך שני ירוחט מבנים

דאס הייסט דוא זאלסט גיט מאכן איין פסל וואס דער בייא שמיים פסל לך הייסט אזו איין תורה וואס דו ווייסט גיט פון דין רבי ווארום כי ה' אלהיך אל קנא אויך וועל אריין גיצאלט נעמען פון דיר אויף יענר וועלט בשעת דין נשמה וועט וועלן אריין גיין פאר מיר וועגן אן גיברייט פטה וכמה כתבליים צוא נעמין דין נשמה אונ פירן זי אין גיהנם אריין רבי יצחק זאגט עם שמיים לא תעשה לך פסל אונ דס גיינט מען אז איין מענטש זאל גיט לייקען חליקה אין דעם קשר וואס דר מענטש האט זיך מקשר גיזען להקב"ה מיט דעם ווס ער איז אריין גיזאנגן בבריתו של אברהם אבינו אונ ווער עם לייקנט אז דעם לייקנט ער חליקה אין הקב"ה רבי יהודה זאגט פון דעם פסוק איז דס גידוונגען עם שמיים בה' בגרו כי בניס ויום ילדו ווער עם לייקנט אין דעם ברית לייקנט ער חליקה אין הקב"ה ווארום דער ברית האט איין אחוזה אין הקב"ה אונ עם שמיים לא תעשה לך פסל וכל תמונה :

לא תשא את שם ה' אלהיך רשות רבי שמעון זאגט עם שמיים וואס אליה אלישע סה תעשה לך הגידו לי מה יש לך בכית אלישע האט איר גיזאגט מאקער האסמו עפעס וואס דיא ברכה פון הקדוש ברוך הוא זאל שורה זיין דרויף דען מיר האבין גילערניט אז איין מענטש מאר גיט מאכן איין ברכה אויף איין ליידיגן טיש ווארום די ברכה של מעלה קען גיט שורה זיין אויף אליידיג ארמ דרום דארף דר מענטש מסדר זיין זיין טיש גאנץ שיין אונ זאד אויף אים בענטשן אונ ווען ער האט גיט מיט עפעס מסדר זיין זאל ער איבער לאוזן פון זיין עכן צו דעם בענטשין. אונ אז דיא שונאיות האט גיזאגט צו אלישע אז זיא האט בוים אייל האט ער גיזאגט דרויף וועט בוודאי שורה זיין דיא ברכה שליכה. פון דאנגן לערנן מיר אפ אז מען מאר גיט דר מאנן דעם הייליגן שם אויף איין ליידיג ארמ אונ ווער עם דר מאנט דעם הייליגן שם ליידיג וואלט אים בעסר גיזען ער זאל גיט בשאפן ווערן. רבי אלעזר זאגט מען מאר גיט דר מאנן דעם הייליגן נאמן פון הקב"ה צום ערשטין איידער ער זאגט פריער אנדערע ווערטן ווארום מיר וועהן אין דער תורה ווערט דער מאנט דער שם נאך דיא צווייא ווערטן כראשית כרא אונ דר נאך זאגט ער דס ווארט אלהים רבי שמעון זאגט הקב"ה דר מאנט גיט זיין נאמען גיזען אויף איין עולם שלם דען אין מעשה בראשית שמיים גיט דער מאנט דער שם היית כיו דיא וועלט איז פארטיג גיזאנען מיט אלץ דינג שמיים ערשט דער נאך כיום עשות ה' אלהים ארץ וימים אבער פריער איידער זיא איז פארטיג גיזען שמיים נאר דר שם אלהים דרום זאל דר מענטש אויך גיט דר מאנן דער שם אויף איין ליידיג ארמ דרום שמיים לא תשא את שם ה' אלהיך רשות די זאך האבן די חכמים גיזאגט בשעת הקב"ה האט גיפלאנצט די וועלט דאס ער גיזען איין שמיין ווס דרויף איז גיזען אויס גיקרציט דעם הייליגן שם אונ דאס דס שמיין גל אריין גיזאנען אין דעם תהום אריין אונ ווען די אונטערשטע וואסר וועלן ארויף זיין דער וועהן זיי דעם שם הקדוש אויף דעם שמיין אויס גיקרציט קערן זיי זיך אום צו ריק אונ דאס שמיין גל שמיים נאך עד היום אין דעם תהום. אונ אז דיא מענטשן שווערין אכט גייט אוף דר שמיין אונ איז מקבל דיא שבועה אונ קערט זיך וויידר אום אונ שמיים ווייטער אויף דעם תהום אונ די וועלט האט אקום. אבער בשעת מענטשין שווערין אום זיסט אונ חליקה פאלש אזו גייט דר שמיין ארויף צוא געמען דעם שקר אונ דיא וואסר גיזען ארויף איז שווערין אונ דיא

פרשת יתרו

תחת פון דעם זייליגן שם פליהן אונעק און ווילן פר פלייצן די ועלט אז וויא צום ערשטן איז דיא וועלט גיווען וואסר ביו הקב"ה ימים אן איין ממונה וואס איז ממונה אויף ו' ספתות סוד שם הקודש נקמט ער דס שטיינדיל און קריצט ווידר אויס די אותיות אזו וויא זעער קט ווידר דיא וועלט אקיום • און דיא וואסר קערן זיך אום דום שמיים לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא דאס הייסט דו זאלסט נישט רבם זיין און דיא אותיות זאלען חס ושלום ארויף קומען פון שבועת שרא וועגן :

אח יום השבת לקדשו דס איז דער כלל פון דער גאנצער תורה און אלי מודות התורה העניגן אן אין שבת ווער עס היט שבת איז גלייך וויא ער היט די גאנצי תורה :

בד את אביך ואת אמך דוא זאלסט וויא ערליך האלטן מיט אלערלייא פבוד דאס הייסט זאלסט וויא משלח זיין מיט דיני מעשים טובים אזו וויא עס שמיים גיל גיל אבי צדק איז דאס דער פיבוד אב אים • זאגט דער רעיא מהימנא דאס איז משה רבינו רועה נאמן דר את אביך מיינט מען הקב"ה מען זאל אים ערליך האלטן מיט וויינע קליידער צוא דער נשמה מיט כפי מצות • כבוד את ה' מהוה דאס ויינט מען תורה ומצות אזו שמיים אויך ימים בימינה וכשמאלה עושר וכבוד ען קיין מענטש הייסט נישט קיין עני נאר אז ער איז ליידיג פון תורה מצות און דאס גשירות פון דעם מענטשן איז נאר תורה ומצות דום שמיים כבוד את ה' מהוה דוא זאלסט נישט לערנען פרי מען זאל זיך דר פאר ערליך האלטן אדער מען זאל זיך רופן רבי נאר אזו וויא עס שמיים גדול לה' אתי און אזו וויא איין זון איז מחויב בפבוד אב אים ווייל זיין האבן אין אים איין חק דאס וויישע פון דיא אויגן ון דיא ביינער מיט די אברים איז פון דעם פאטער איג דס שווארץ פיל פון די אויגן מיט דיא האר און פלייש מיט דער הויט איז פון דר מוטער אזו אויך דארפן די פאטער און מוטער מגדל זיין ווייערע זינדער בתורה ובמעשים טובים אזו וויא עס שמיים ושנתם רבניך און זי דער פאטער לערינט מיט אים נישט קיין תורה איז גלייך וויא ער האט אים גימאכט פאר איין פסל דרום שמיים דער בייא לא תעשה לך אל אויך דער נאך ווערט דער זון איין פן סורר ומורה ער איז מביה אמער און מוטער ווייל ער איז איין עם הארץ ער איז חשוד אויף אלץ דינג אפילו צו הרגן איין מענטש און מונה זיין איג דינג עבודת זבובים ווען איינער גייט אויף אזו איין ארט וואו מען קאן אים נישט זיין וועט קיין ברכה נישט כאבן ווארום ער איז איין עם הארץ וועט מען מיינען ער איז פון דיא היידן • ער פאן רעיא מהימנא • כבוד את ה' אזו וויא דר פסוק זאגט כבוד את ה' דו זאלסט ערליכן צו הקב"ה הייג פון דיין געלט און פון דיין שמחה דאס הייסט זאלסט אים דינג נישט שמחה אזו זאלסטו משלח זיין דיין פאטער און מוטער מיט דייןע עשים טובים ווארום אזו וויא איין מענטש איז מחויב ערליך האלטן זיג מורא האבען פאר הקב"ה אזו איז ער מחויב ערליך האלטן און זיך האבן פר פאטער און מוטער דען די דריי וועגן חכרותה אין דעם מענטשן דמען יאריכון סיד דען עם איז פר האבן זיך למעלה ווס דס לעבן הענגט אן אין דעם • ווייטער וועגן סודות :

ה' תרצח לא תנאף לא תגנוב צווישן דיא דרייא איז דער טראפ מפסיק צו ווייזן אז עס איז פאר האנדן אין זיין חילוקים אפאל פאר ען זיין נישט טאן און אפאל מען מען זיין טאן דען ווען עס וואלט נישט

זיין קיין הפסק וואלט דיא וועלט קיין תקומה ניש גיחאם לא תרצח איז משמע מען פאר קיינעם ניש הרגן אפילו אז ער איז עובר אין עבירה וואס ער איז דרום חייב מיתה דרום שמיים איין פסיק צוא ווייזן אפאל איז אסור און אפאל איז מותר דא תנאף עם זאל נישט שמיין קיין פסיק איז מיטן וואלט משמע גיווען אז עס איז אסור מליד זיין קינדער און זיך משלח זיין אפילו מיט זיין ווייב אבר דר טראפ איז מפסיק צו ווייזן מיט אפרעקדי פאר מען נישט אבר מיט זיין ווייב מען מען לא תגנוב עם זאל נישט זיין קיין פסיק וואלט אסור גיווען אפילו צוא גנבן דיא געה פון זיין רבי אין דער תורה אדער דיא געה פון אהבם • אדער אדין אז עס קומט פאר אים איין משפט פון רמאים אזו מוז ער גנבן דיא געה פון וויא פרי דער משפט זאל ארויס גיין קלאר • אפער היינט אז עס איז דא איין פסיק ווייזט דס אז אפאל איז מותר היינט אועלכם ווס שמיים אובן מען מען • לא תענה ברעך עד שקר דא שמיים שון נישט קיין פסיק ווייל מען פאר קיין טאל נישט קיין פאלש עדות זאגן און מיט דברי תורה קט הקב"ה גמאכט זיין ערוינים און דאס גלערינט די לייט איין ווען מתקן צו זיין און גיין אין אים אזו וויא דער פסוק זאגט את ה' מלמד להועיל סודיך בדרך תלך • און אזו אויך לא תחמוד איז אויך קיין פסיק נישט דא • אוב דיא וועסט מיינן ווייך עס איז קיין פסיק נישט דא פאר מען נישט גלוקסין אפילו קיין דברי תורה קום און זעה בייא אלי שמיים דער איסור דרך כלל דא תרצח דא תנאף לא תגנוב • און עס שמיים נישט וואס • איז משמע אלץ • אבר דא שמיים ארום דרך פרט לא תחמוד בית דען לא תחמוד אשת רעך שרורו ועברו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעך אלו נאבען וואס צוא דיין חבר איז איז אסור צוא גלוקסין • אבר דיא תורה דאס איז תמיד דאס גלוקסמקייט און אויך זימים בעולם הוה ובעולם הבא דאס איז מען מחויב צוא גיחוסמען • דיא עשרת הדברות זעגן דרך כלל פון דער תורה פון ארי מצות • און דער כלל פון למעלה ולפטה • און דער כלל פון עשרה מאמרות וואס דיא וועלט איז מיט זיין בשאפן גיווארען • וויא זענען גיווען אים גיקריצט אוה דיא לוחות אבנים און אלי סודות זענען אין זיי מרום אין אימליכו אות • און די ישראל האבן דס גזעהן און האבן עם אלץ גוויסט ווי די תריג מצות זענן נכלל אין די עשרת הדברות • אלץ איז צו זיי גזעהן גווארן און עם קט גלייכט צו זייערי אונן אלי סודות התורה די זיין עליונים ותחתונים • וויא האבן גיועהען באשיינערדיך דס לויטערע ליכט פון דעם פבוד פון הקב"ה און א' איין טאג איז נישט גיווען זינט די וועלט איז בשאפן גווארן אזו ווי דר טאג ווס הקב"ה קט זיך אין אים אנטפלעקט צו די ישראל אוף דעם פארג סיני • אוב די וועסט פרעגן מיר האבן דאך גלער נישט אז איין שפחה האט גזעהן אוף דעם ים ווס יחזקאל קט נישט גזעהן • אבר דר טאג ווס זיי זענן גישמאנן אוף דעם פארג סיני איז נישט אזו גווען דען דעם טאג איז אונעק גיגאנגן די זוקא פון דעם נתן און אלי גופות פון די ישראל זענן גלייטרט גווארן מיט דעם לופטקייט פון די מלאכים עליונים ווען זיי זענן זיך מתלבש אין די לבושים ווס זענן לומר ווען זיין ברארפן טאג דאס שליחות פון זייער הערן אונ מיט די לבושים גיין זיי אריין אין פייער און פארקען זיך נישט • דעסט גלייכן דר מלאך ווס קט זיך באווייזן צו מנחם איז אריין גאנגן אין פלאם פייער און איז דורך דעם ארום

פרשת

יתרו

גמ

גמאנגן אופ דע הימל אזו ווי עס שפייט ויעל סלאך ה' בלהי הסוכה אונ אזו אוק אז פון די ישראל קט זיק אפ גיטאן די ווהקא פון דעם נחש איז ווער גוף גיבליבן רופער אן איין שום אנגרייניקייט אונ ווער גיטאן ווען אין זיי גווען ווי דר ווידר היקיע מקבל צו זיין דס אור אונ האבן גיקוקט אין דעם פבוד פון ווער הערן נוס אוק דעם ים איז ניש גווען אזו אנלייבן דען אוק דעם ים איז נאך ניש אפ גיטאן גיטאן פון זי די ווהקא פון דעם נחש אונ אוק דעם פארן סיני האבן אפילו די גלות אין ווער מופתים בוק גיטאן דעם פבוד פון ווער הערן אונ איסליכר קט מקבל גווען די תורה אזו ווי עס איז צו אים ראי גווען . אין דעם מאג אזו גווען איין שטיקה פאר הקב"ה קער פון דעם מאג נוס די וועלט איז פריאפן גיטאן דען דענקסטמאל איז די וועלט נאך ניש גווען אוק איר שפאנד ביי די ישראל האבן מקבל גווען די תורה אזו ווי דר פסוק זאגט אס לא בריתי ויבט ולילה חוקת שמים וארץ לא שמת אונ אז די ישראל האבן מקבל גווען די תורה אוק דעם פארן סיני דען איז ערשט די וועלט מבושש גיטאן אונ די שמים וארץ זען גבליבן שפייט אין איין קיום אונ הקב"ה איז גיטאן דער קענט למענה ורמטה אונ זיין פבוד איז אוק גיטאן אוק אלי אונ אוק דעם מאג שפייט ה' מלך גאות לבש ה' עוז התאור אונ עוז איז שפייט דיא תורה אזו ווי דר פסוק זאגט ה' עוז לעמו יתן ה' יכרך את עמו בשלום :

זוכחת עניו את עולותיך ואת שלמתיך תנא מיד האבן גקערנט ווער עס איז מקריב זיין מינד אים מל זיין איז גלייך ווי ער וואלט מקריב גווען אלי קרבנות פון דר וועלט פאר הקב"ה אונ גלייך ווי ער וואלט גיבויט איין מנחה פאר הקב"ה דרום נאכט מנחת סילה וסנה כיום ה' דרום מוז מען מסדר זיין איין מנחת היינו איין פלי מיט ערד אונ דרוף מל צו זיין דען איז דאס פאר הקב"ה גלייך ווי ער וואלט דרוף גיקולט עולות וקרבנות אונ דס איז פאר הקב"ה קער גיחא פון אלי קרבנות דרום שפייט וואס מנחת אכנים תעשה לי זוכחת עניו את עולותיך ואת שלמתיך שפייט ווייטער ככל מקום אשר אוכיר את שמי דאס מיינט מען מיקה נוס דרוף שפייט מיד ה' לראוי ובריתו להוריעם דרום וואל צו דעם מענטשן נוסער איז מקריב זיין קרבן בשמחה פאר הקב"ה אוק אים איז גיאגט גיטאן וישמחו כל חוסי כד לעולם ירגנו וגו' :

פרשת משפטים

המשפטים אשר חשים לפנים רפי שפיען זאגט אין דר פרשה איז מרוקו די דינים פון דר נשכיה ווי אזו זי איז מקבל איר עונש אונ ער זאגט דרוף גרוסי מדרות ווי אזו אמענטש קען פוקין אגרוסי נשכיה פון הקדוש ברוך הוא נוס ער וועט הייסן איין פן צו הקדוש ברוך אזו ווי עס שפייט בנים אתם לה' אלהיכם אוק דעם זאגט דר פסוק נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדת הים דר איז זוכה גיטעלטיגן אין אלי הימלין אונ אין אלי שרפים זאופנים וזיחת הקדוש אוק דעם זאגט דר פסוק וכי יסכור איש את בתו לאבכה איש . מיינט מען הקב"ה ער הייסט איש מלכה . את פתי . מיינט מען די נשכיה אונ אז ער זינדנט מוז ער גשפראפט ווערן דרום שפייט ווייטער לא תצא נצחת העבדים ויא זאל ניש ארום גיין אזו ווי דיא מדרגות נשמות וואס וויא הייסן עבדים ושפחות שפחה אמה . אגרוסו פלל מוז מען מודיע זיין אז עס קומן אמאד אראפ אוק דר וועלט נשמות הייליג איז בהעפפין זיק ווי די פלמדי חקמים גיין אין ווען אונ לערנן מיט זיי אונ זיי ווייזן זיק ווי

פרשת משפטים

ועתה צו געבן צו די מענטשן דר נאך אין דעם גישמאלט וויא זייא ארפן צו זיין אונ בישעת עם קומט די צייט ווי זאלן אראפ גיין אוף דר וועלט רופט הקב"ה צו דר נשמה אונ זאגט איר גיין צו דעם ארש זיין דעם גוף פלוגי און זאגט זי רבנו שר עולם פון אזו אוועלט ווס ידק בין דא זאך איך אוועק גייען אין אזו אוועלט ווס מען וועט אין זיך ארבעטן אונ איך וועל פר שעקט ווערן צווישן זיי זאגט הקב"ה ווי איר פון דעם טאג ווס די ביסט בלאפן גווארן ביסטו אן גיפרייט ווען צו גיין אוף דר וועלט אזו מוז די נשמה אראפ גיירן אונ אריין זיין אין דעם גוף דרום זאגט די תורה ווערט ווי אייער האר דט אוף זיך רחמנות דיא גומי פעריל ווס ער דט גיהאט דט ער זי אייך פר זאפט אום זיסט אז איר זאלט מיט איר ארבעטן אוף דר וועלט דרום געמיט וכו' וכו' אש דט אזו הקב"ה ער וועט אייך פאר קופן אה בתו אמה מיינט מען די הייליג נשמה פר איין דינסט איר זאלט מיט איר ארבעטן בעט איה אייך בישעת אז עם וועט קומן די צייט אז זי וועט ארפין ארום גיין פון אייך לא תזא כזאת העבדים זאל זי גיט ארום גיין זיין גיריכט אין זינד גייערט איר זאלט זי אפ געבן פריי אז קיינער זאל אין איר גיט קענן קיין שליטה האבן נאר לוקר אונ זיין הקב"ה זאל זיך מיט איר פרייען אונ זאל איר געבן איין גוטן שכר פון דעם ווערקייט פון דעם גן עדן אזו ווי עם שטייט והשבע בהצלות נסוד אבר דט רעה בעיני אדוניה ווען זיא איז איין גריכט מיט זינד אונ ווערט גיט זעקן כחמת אומגרייגקייט ווי צו דעם גוף ער ווערט פר לארין פון דר דאזיקר נשמה אוף אייבג דען ווען די נשמות גיין ארוף ריין פון דער וועלט גייט אימליכי נשמה ארוף בסקר שר מלך אימליכער בחמת מיט זיין נאמן מען זאגט דט אזו די נשמה פון דעם מענטשן אונ זי איז אן גיפרייט צו דעם גוף ווס זי האט גלאזט דרום שטייט עשר לו יעשה מיט און אבר אזו זי גייט ארום פר שמירט מיט עבירות שטייט אש לא יעדה מיט איין ארף זי איז שון גיט ראוי צוא דעם גוף אונ איז שון פר לאזט פין אים אבר אזו זי איז ריין שטייט והסדה וועט ער זי אום לייזן פון דעם גיהנם אזו ווי עם שטייט פדה נסוי מעבור בשחת אונ ווידר והסדה דט איז איין עצה צו אים ער זאל זיך אום לייזן מיט תשובה דט הייכט אין צווייען והסדה ער זאל זי אום לייזן מיט תשובה דר נאך והסדה וועט ער זי אום לייזן פון דעם גיהנם לעס נכרי לא ימשול למסכה ווער איז עם נכרי דען ווי זי גייט ארום פון דר וועלט אונ גייט ארוף אז זי איז זוכה זענן פר האנדן כמה חילות קדושים ווס שטיין אין וועג פון דעם גן עדן צו באהעפטן זיך אין איר אונ ברענגן זיא אריין אין גן עדן איז זיא תלילה גיט זוכה זענן אן גיפרייט כמה חילות נכרים בלאכי תבלה אין איר זיך נוקם זיין אונ אריין ברענגן זי אין גיהנם דרום זאגט דר פסוק לעס נכרי לא ימשול למסכה בכבוד בה די הייליג נשמה וועט גיט ווערן איבך גענומפערט צו זיי בכבודו בה ווייר זי גייט אין דעם הלייד וואס הקב"ה דט זי אן גקלייד אזו קען מיינר קיין שליטה גיט האבין אין איר אז זיא איז זוכה וואס לבט ייעדה קום אונ זעה וויא דר מענטש דארף גזקר זיין ער זאל גיט אפ קערין פון דעם גוטן וועג אוף דר וועלט דען ווען דר מענטש איז זוכה אונ היט זיא אוף דר וועלט אזו וויא עם גיהער צוא זיין אזו באגערט הקב"ה אין אים אונ באריכט זיך מיט אים אלי טאג בפמקיא של מעשה אונ זאגט ווערט דאס הייקיג קינד וואס איך האב אויף דר וועלט אזו זאגט אזו מיט ער אונ אזו זענן זייגי בעשים ווען דיא נשמה גייט

ארום לוקר אונ ריין אזו דר לייכט זיא הקב"ה מיט וויא פיר ערלייא לייכט ער ריכט אויס ארי טאג אונ זאגט דאס אזו דיא נשמה פון מיין זודן דרום שטייט וואס לבט ייעדה כספס הבנות יעשה לה ווס איז דער משפט הבנות דט איז אנרוקר סוד צו די חכמים עם איז פר האנדן אובן איין היכר ווס הייכט היכל אהבה ווס אין דעם זענן פאר בארן אלי אוצרות של מעלה דארטין גייען אריין די נשמות ווס זענן דיא ליב האבך פון דעם מכה ווען דר מלך געליון קוקט אריין אונ גפינט זיי דארטן איז ער זיי כחבק אונ מעשק אונ ברענגט זייא אוף מיט זיך אונ איז זיך מיט זיי משתעשע דאס הייכט כספס הבנות אזו וויא איין פאטר טוט זיין גליבטי טאכטער ער גיט איר גרוסי בתנות אזו אויך טוט הקב"ה צו דר נשמה אזו ווי עם שטייט יעשה למסכה לו אזו ווי ער איז זיך משלים אויף דער וועלט אזו איז אים הקב"ה משלים אוף יענר ווערט אזו ווי עם שטייט עין לא ראתה אלהים וולת עיני דר סבא טוט זיך פר שפרייטן אונ כתפלל זיין ער וויינט אזו וויא פרייער אונ זאגט אס אחרת יקח לו ווס מיינט מען אס אחרת וועט דען הקב"ה געבן צו די צדיקים איין אנדריינשמה דר נאך אונ גיט דיא ערשטי נשמה ווס זי דט זיך משלים גווען מיט אים אונ האט גמאן דעם ווילן פון הקב"ה אוב עם איז ווידר אזו איז דאך חס ושלום נאר קיין הבקשה גיט צו די צדיקים ער הייבט אן צוא זאגן עם שטייט וישבו העשר אל הארין כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה דעם פסוק דט מען גדרשת אוף חורבן בית המקדש דט די ערד איז ווידר גווארן אזו וויא זיא איז פרייער גווען אין אזו וויא עם שטייט והכעני אז כארץ אז די קליפות האבן ווידר דרוף אשליטה גיהאט והיות אונ דיא שכינה דט איז דר רוח הקודש חסיד דט זיך ווידר גקערט אז זיא דט דט דר זענן דט איז זי דט גצוגן צענדן כסקיות פון דעם קודש הקדשים אונ דט ארץ גמיינט אז די ישראל וועלן נאך תשובה טאן פר הקב"ה אונ אז דר צד הקליפות האבן שולט גווען אין ארץ ישראל איז זיא ווידר ארוף גגאנגן אונ דט זיך אפ גמאן אזו האבן די רבנים כפולש גווען דעם פסוקים אונ זעה דר רוח פון אצדיק דר ווערט גקריינט אין זיין גישטארט בגן עדן של מטה אונ אלי שקת אונ זיט טוב אונ ראש חודש ווערן זיי גיקריינט אונ זענן אן גבריט אונ צו שפרייטן זיך ארוף גיין אין גן עדן העליון אונ אזו וויא הקב"ה טוט מיט דיא נשמות אין גן עדן העליון ווס זיי זענן דארטן אזו טוט ער צוא דיא רוחות בגן עדן של מטה אז זיי גייען ארוף פר אים אונ מען זאגט דט איז דר רוח של פלוגי סיד תיכף קריינט הקב"ה צו דעם רוח אונ איז זיך מיט אים משתעשע אויב דו וועסט זאגן פון ווענן דעם רוח טוט הקב"ה גיט צו דר נשמה אזו ווי ער דט פרייער גיטאן עם איז גיט אזו גייערט שאר כמות ועונתה לא יער די דרייא זענן גרוסי כדודת ווס איז אובן אין גן עדן העליון ווס הייכט עין לא ראתה אלהים וולת יעשה למסכה לו אונ זי ווערט דר לייכט מיט אלי פר בארגני לייכט פון דעם עץ החיים דט ווערט אלץ גיט גמינרט פון דר נשמה דאס איז אלץ איין נשמה פון אצדיק אבר אז די נשמה איז גיט אזו וויא עם דארף צו זיין ווערט פון איר גמינרט די דריי זאכן אונ זי האט אפילו גיט איינס פון די דריי דרום זאגט דר פסוק וואס שלש אלה לא יעשה לה הייכט זי איז גיט זוכה דר צו ויצאה חסן שטויסט מען זי ארום פון אויבין זי כסף דר כסף איז מייטש גלוסקמייט אזו ווי עם שטייט כנסתה ווס כלתה נפש איז דאך דארטן די מייטש גלוסקמן דאס מיינט מען זיא איז גיט

פרשת

משפטים

ד

זכה צו די גרוסמיני עולמות פון דעם גן עדן ער זאגט ווייטער גרוסי
 סודות דר נאך זאגט ער אז דר מענטש ווערט אלס דרייצען יאר
 ווערט ער איין בן צו דר שכניה אז דוד איז אלס גווארן דרייצען
 יאר הט ער גזאגט ה' אטו אלי בני אתה אני היום ולחיד דרום ווייל פריער
 איז ער ניט גיווען קיין בן דס איז ווייל עס האט נאך אויף אים ניט
 גרוט די הייליגי נשמה דען די ערשטי דרייצען יאר הייסן שני ערלה
 דרום פון דעם און הייב פערצען יאר זאגט הקב"ה אני היום ולחיד דס
 הייבט ער הט זוכה גווען צו דר נשמה הייסט ער שון בן צו הקב"ה
 דרום זאגט דר פסוק וס לבנו ייעדנה פון דרייצען יאר אונ ווייטער ווס
 ער איז שון ארום גנאנגן פון די שני ערלה כספס הבנות עשה לה אזוי
 ויזא מען מוט אנדרי הייליגי נשמות דען מיד האבין גילערניט אלי
 מאג פון די דרייצען יאר ועקט הקב"ה דס קינד ווי ער גייט ארויס
 פון די קליפות אונ גייט אלי מאג אין בית הקדרש צו זיין רבי אונ
 צו פרכט די קליפות ווס ער איז דרינגן ווס מוט הקב"ה צו דר נשמה
 פירט ער זיא אין זיין חדר אונ גיט איר מתנות גדולות אונ צירט
 וי מיט דעם צירונג של מעלה ביו וי גייט לחיפה נאך דרייצען יאר:
 אם אחיה יקח לו קום אונ זעה אום שבת אז די ישראל זענן מקדש אין
 שול אזו קומן אראפ נשמות יחידות פון דעם עין חתים אונ רוען
 אוף זיזא אנאנצין שבת אונ אז שבת גייט אוועק גייען ווידער אלי
 נשמות ארויף אונ זיי ווערן גקריינט מיט הייליגי עשרות דורך דיא
 חידושי תורה וואס דר מענטש איז מחדש אום שבת אונ אויף דיא
 עטרות ווס די נשמה איז מקבל זאגט דר פסוק אם אחיה יקח לו חאמשי
 עס איז אים אן גברייט שארה כסותה ועונתה אזו ויזא אויבן שטייט פון
 דעסט וועגן די גידע ווערט פארט ניט גמינקט זיא בהאלט די עטרות
 פון דיא חידושי תורה אונ פון פריער . זאגט דר סבא איך מוז נאך
 ווייטער זאגן פרי איך זאל ניט עובר זיין אויף דעם פסוק אל חסד טוב
 סבעלי דס הייסט מען זאל ניט פר מידן דאס גומין פון הקב"ה אונ
 הקב"ה איז נאך דא אונ אויף ווען איר זאלט גיט זיין קיין זפאים
 וואלט איר מיה ניט פגעניגט ער זאגט ווייטער סודות פון דר נשמה
 עס איז איין משל איין אהובה אונ איין יפת תואר ויפת מראה איז
 פר בארגן אין איין היכל אונ זי האט איין ליב האבר אונ דיא ליב
 ווייסן ניט אירי פר בארגנש ווי זי זיצט פר בארגין זייערט איר ליב
 האבר ווס זיין לב נפש איז אלץ צוא איר אונ ווייסט אז פאר גרויס
 ליבשאפט ווס זי הט אים וועט זי זיך צוא אים פווייזן צו דר וועקן
 דס גרום ליבשאפט אונ ער גייט צו דעם הזו אונ רינגליט עס ארום
 אוף אלי וויסן ער הייבט אויף זייני אונגין אויף אלי זייסן זיא ווייסט
 נאך וואו אז דר אהוב האפט זי צו זעהן אונ ער גייט ארום דעם
 הויז ווס מוט זי עפינט זי די מיר פון דעם היכל ווי זי איז פר בארגן
 אונ ווייסט איר פנים צו איר ליב האבר אונ ווערט תיכף פר הולין .
 אלי ווס זעגן דר ביי זעהן נאר ניט נאר דר אהוב אליון . אזו איז די
 תורה זי ווערט ניט אנפלעקט נאר צו אירי ליב האבר ווייל זי ווייס
 וואו אז דער ליב האבר איז עובר ושב הין אונ אהער ער לערינט
 אונ וואלט געען צו פר שטיין דס פנימיות פון דר תורה וואס איז
 פר הולין אין דעם מלכות הנגלה דען באווייזט זי זיך אויף איין ארט
 אין סוד אונ פר דעקט זיך ווייטער אלי לייט לערנן דס אונ פר שטייען
 עס ניט זייערט ער אליון אונ זיין רב נפש איז אלץ צוא דער תורה
 אונ זי איז זיך מגלה צו איר ליב האבר בתחלה וויינג . קום אונ זעה

אזו איז דר מדר פון דר תורה בתחלה אז זי הייבט זיך אן אנפלעקן
 צו אים ווייזט זי זיך ברמיה פר שטייט ער עס איז גוט אונ אוב ניט
 שיקט זי צו אים אונ בפעלמ צו אים לאז דער שופט קומן אזו ווע
 איך מיט אים הייבן דס מיינט דר פסוק מי פתי יסור הנה רופט זי אי
 צו זיך אונ הייבט מיט אים אן צו הייבן אונטר דעם פרוכת ביו ער
 הייבט אן צו פר שטיין די תורה דרך דרש דר נאך מוט זי מיט אי
 הייבן איינלער דס איז אנדה דר נאך אז ער איז שון גיוואונט מי
 איר פווייזט זיא זיך צוא אים פנים אל פנים אונ רעט מיט אים אי
 רזין פטימן אונ אלי אירי פר בארגנש אלי וועגן ווס זיא האט אי
 הארץ אונקעס איז פר בארגן מימים קדמונים אונ דענסט מאל אל
 ער אנאנצן מענטש איין בעל תורה ער איז דר הער פון דעם הזו
 אלי אירי סודות ווייסט ער אונ עס ווערט ניט פר הולין פון אים אי
 זיא זאגט בתחלה האב איך דיר גווען דרך רמו דאס איז לאין גווען
 רזין סודות עליונים דער עיקר איז מען זאל ניט מוסף זיין אונ זי
 מינערן אפיקו איין אות אין דר תורה דרום זיהער דר מענטש רוד
 זיין נאך דער תורה צוא זיין איר ליב האבר וועט זיא זיך צוא אי
 אנפלעקן ער זאגט ווייטער גרוסי סודות מען קען זיזא ניט ארו
 שרייבן דר נאך קושט ער זיי אונ בענטש זיזא אונ זיזא זענין איר
 גנאנגן אז זיי זענן נקומן צו רבי שמעון דר ציילן זיי אים ווי דר סב
 הט זיי מגלה גווען סודות תורה הט ער זיך זייער גפרייט אונ ז
 ווינדרט זיך אונ זאגט איר זייט גווען מיט איין אריה עליו נבון חזק
 אשטארקר לייב ווס פניה נבורים זענן אנמקענן אים נישט אין דר
 תורה אונ איר הט אים פאלד ניט דר קענט איך פר ווינדר מיה
 אזו איר זייט ניצול גווארן פון זיין עניש זייערט הקב"ה האט אי
 פגערט מציל זיין ער לייענט אוף זיי דעם פסוק ואחר צדיקים כאור
 הולך ואור עד נכון היום וגו' אונ עס שטייט ועבר כולם צדיקים לעולם יירשו

וגו' ע"כ מן ר' ייסא סכא :

רעיא מהימנא

פקודא די מצוה נאך דעם איז מען זאל אום קערן איין אבידה
 דר נאך איז אמצה מען זאל איין גולה אום קערן זאגט
 בוצינא מדישא רבי שמעון צוא משה רבינו וואס ער הייבט רע
 מהימנא דו רעה נאמן הקב"ה וועט דיר אום קערן דיין אבידה
 דו האסט פר לארן איבך דעם ערב רב וואס זיי האבן גמאכט
 ענד דרובר איז גפאלן דיין פלה דס זענין די לחחות אזו וו דר פ
 זאגט וישלך פניו את הלוחות דרום איז צו דיר גזאגט גווארן די דק
 הט דיר כרמו גווען די יורה כגלות הרביעי עס שטייט הן כל אלה יסעל
 פעטס שלש עס נבר דא איז מרובו זייני גלגולים דוא מונום נדערין
 גלות וועגן דיין פלה בת יחידה דיא הייליגי וואס עס שטייט נלה
 חוסף קום כהולת ישראל אונ אז דו וועסט צו איר נדערין אין גלות
 זי דורך דיר אוף שטיין דס איז השכבת אבידה אונ די תורה איז
 גנאנגן אנמקענן דיר ווי די וואס פון דעם פאר אונ אזו אוף וו
 דיר הקב"ה אום קערן דיין גולה ויגול את החיית מיד המצרי המ
 באמרעפט משה אונ אין גלות וועט ער אפ שידן ערי מקלט
 בשירמען דיק פון פיל נאך יאגר ווס זאגן דיק נאך וואס האט
 סות גיט דען דו האסט אין מצרים אום גבראכט דעם מצרי ווס
 אים איז גווען דר נחש הקדמוני מיט אירי חיללות אונ דו האסט
 גדרגת פך דר צייט אונ האסט זיך ניט גפארקמן פר אלי נאך

פרשת

משפטים

קום און זעה חזקיה המלך המ גידארפט שטארבין המ ער מתפלל גיווען צו הקב"ה המ ער אים מוסף גיווען פופצין יאר אונ ער זאגט אסתי לא אראה יי איה האב גימינט איה וועל שוין גיט זוכה זיין צו זעהן יי בברז החיים ווען די נשמות גייען ארויף אין צויר החיים צו זעהן דם גרוסי אור וואס הייסט אספקלריה הסארה מוזין זיך די נשמות צום ערשטן אן מלידן מיט דעם מלבוש פון אירי מעשים טובים אזו אנה משה המ גיט גיקאנט ארוף גיין ביו ער איז גיקומן אין אין ענין און דאס איז גיווען צום אים איין מלבוש דרום האט ער גיזעהן וואס ער המ גיזעהן דרום זאגט ער אסתי איה האב גימינט איה וועל שוין גיט זוכה זיין צו זעהן אדם הראשון מיט די ישיב חול וואס זענן מיט אים ווייך ער המ גיט גנומקין אשה ער זאך האבן מיט איר קינד דרום האט אים ישעיה הנביא גיזאגט צו לביח כי מת אחה ולא תחיה כי מת אמה מיינט מען בעולם הויה ולא תחיה איז בעולם הבא אונ דר גאך אז ער המ גנומקן די מאכטר פון ישעיה המ ער גיזאגט דם נום אובן שמיים אסתי וגו' ומה דאך חזקיה וואס האט גיהאט זכות אבות און איז גיווען אגרויסר צדיק וחסיד האט ער גיזאגט איז שוין אכל שכן אנדרי וום האבן גיט קיין זכות אבות און זינדיגן פאר הקב"ה וויא וועלן זיי נעמען אויבן איין לבוש צוא דער נשקה וואס דער לבוש הייסט חליטא ריכטן וואל דר חלק פון דיא צדיקים וואס הקב"ה האט פון זייערט ווען בהאלמן בפה טובות ותענוגים לעולם הבא אויף זיין שמיים עין לא ראתה אלהים ויחד :

פרשת תרומה

וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל בני ישראל וקחלי תרומה דיא ישאךאך זענן אפ גישיר גיווארן צו מיר נאר איה האב איכר זיי צו שאפן גיט די שרים של מעלה רבי יוסי זאגט עם שמיים יקחלי תרומה דם מיינט מען ווער עם איז זיך משתדל און ווייט מאן איין מצוה מוז ער זעהן עם זאל גיט זיין תורה אום זיסט אן געלט און אן פח גיערט ווערליג זיין פח און זיין פח מעג און ווי עם שמיים איש כסתת ידו ככרבת ה' אלהיך אשר נהו דר וועסטו וועלן פרעגן עם שמיים דאך אכר לבו שבו ואכלו ולכו שברו בלא כסף ובלא מחיר יין וזולב דם גייט דאך אף די השתדלות פון הקב"ה זאגט ער עם אלא זאל זיין אום זיסט אן געלט דאס השתדלות פון דר תורה איז פרייא ווער עם וויל אין דעם זוכה זיין קען ער דר קענן די השתדלות פון הקב"ה דעם דאויגן מענטשן איז גרינג ווער עם וויל קען דער צוא זוכה זיין אן גערט אבער איעלבי השתדלות וואס הענגט אן אין איין מעשה סאר קען גיט געקן אום זיסט דען ער קען גיט זוכה זיין דורך דר מעשה ער זאל אף זיך ציהן דעם רוח הקודש נאר אז ער מוט דם מיט גערט אן דעם ספר שלמה המך שמיים דארט אזו ווער עם ווייך זיך משתדל זיין אפ מאן דעם רוח המומאה פון זיך און אים אונטר מענג מאכן דען די מעשה וום ער וויל מיט איר פועל זיין מוז ער זיא קופן פאר געלט ווי פיל מען וויל פר דר מצוה נאר דער רוח המומאה איז אן גיברייט אום זיסט אן שכר ער רועט אף דעם מענטשן און דעם זיין איכר פון וואגען מיט זיי און פירט זיי אראפ פון דעם רעכמן וועג בדי ער זאל גיזאן זיין וואונגן בייא זיין אבער דער רוח הקודש איז גיט אזו גיערט בשכר שרם און מיט פיל השתדלות און מיט גרויס מרחא און זאל זיך מתקן זיין בקדושה ובטהרה פון זיין גוף און מיט דעם רצון פון דעם

ה' האבן דיה נאך גיאנט כמה נשים נעסח אר"ה לילית אונ הקב"ה מ דיר נגעבן ערי מקלט באשירעמט צו ווערן פון זיי דם זענן די זערי תשובה • ויימר קען מען גיט שרייבן בדרך נגלה עם זענן גרויס סודות עליונים :

ל משה אמר עלה אד ה' ער זאל מיט זיי אריין גיין בברית דען אצונד האבן זיי מקיים גווען מצות פריעה דען אין מצרים האבן זייא ד נאר מל גווען אן פריעה און אצונד שמיים שם שם לו חוק ומשפט זיי אבן מקיים גווען מצות פריעה ישם נסרו מיט דעם אות ברית קודש וונד האבן זיי פורת ברית גווען דורך משה אזו ווי עם שמיים ייקח ה' חצי הדם וישם כאנגות ותצי הדם ורק על המזבח ונגש משה כבוד אל ה' וואל דעם חק פון משה וים ער המ גיהאט אזו איין מדרגה צו גזעהן זיין צו גאט וום קינד המ דם גיט זוכה גווען אונ די ישאךאך האבן וונד זוכה גווען וום זיי האבן ביו אהער גיט זוכה גווען • באותו יום האבן זיי גקריגן איין קיום בקיום העליון הקודש און מען המ אבשוורה נאגט אז הקב"ה וועמ רוען צווישן זיי אין בית המקדש אזו ווי עם שמיים ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם :

אז את אלוני ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר אין דעם גשטאלט וום הקב"ה וועט לעתיד בווען דם בית המקדש אזו ווי עם שמיים תיך בספרים • ואל אצילי בני ישראל וכו' דם זענן נקב ואביהווא וום זייא בן נהנה גווען מוזי השכינה וואלט זייא תיכף גקומן זייער עונש הקב"ה האט זייא גווארט אויף איין שפעטער צייט רבי זאגט אז זייא האבן בוראי געקסן און האבן זיך גישפייט דר מיט און זענן אצונד ראוי גווען דר צוא און דער מיט האבן זייא נאר גיט דעם גיערט דר נאך האבן זיי גינדיגט רבי ארעזר זאגט אפילו שראל זענן אף ראוי גווען דר צוא מקודש זיין אין דער שכינה דעם ברית וום זיי האבן מקיים גווען און האבן די תורה מקבל גען און האבן די זוכה גיט גיהאט צו זעהן אזו וויא דיא צייט ביו גיד לבא איז הקב"ה אן גברייט זיך אנטפלעקן צו די ישאךאך מיט זייני פבוד צו ווערן גזעהן עין בעין אזו וויא עם שמיים כי בעני וראו בשוכ ה' ציון נאך שמיים ונגלה כבוד ה' וראו כר בשכ יחדו וגו' :

ל משה בתוך הענין ער הייסט אן עם שמיים אסתי לא אראה יי ה' בארץ החיים לא אכיש אדם עוד עם ישיבי חול וויא נאר זענן פר ששאפט די וואס זייא ווייסן גיט און זענן גיט משגיח אין דער תורה און ז נאר זעהן וועלט זאכן און עם ווערט פאר געסין פון דער רוח התכמה דען ער ווערט גימישפט נאך זייני מעשים איז דארף אפ געבין דין וחשבון פאר הקב"ה אז ער שטארבט זעהט וואס ער זעהט איידער ער קומט אויף יענר וועלט קומט נאר אדם הראשון ער ויצט פאר דיא מויערין פון דעם גן עדן גהען אלי וואס הייסן דיא מצות פון הקב"ה אונ ער פרייד זיך זייא און בפה צדיקים שמייען ארום אים זייא הייסען ישיבי חול גיט ישיבי חול זייל זייא זענן גיט גווען אזו ווי איין חלדה אווילע עם שלעפט און לאזט ליגן • און ווייסט גיט פאר וועמען ער דאס אן גיברייט גיערט ישיבי חול אזו וויא עם שמיים חולו דם פון מיד אויך פון דעם גיהנם און שטארקט זיך צוא זיין זען און ווייך ישיבי חול אים שמיש בעלי תשובה וום האבן זיך זייען פון דעם וועג פון די רשעים דרום זיצן זיי אויף דר מיר פון גן עדן און זענן זיך משלח מיט די וואס קיכן אין גן עדן אריין

פרשת

תרומה

סא

נעם הארץ • נאך דעם הלואי זאל דס אים העלפן אז דר שם הקודש זאל מאכן זיין וואונגנ בייא אים אונ אזער איז שוין זוכה דער צוא כוונ ער זיך פירן צו זיין בדרך הנישר נים אפ קערן לויזין ושבאל אונ אז נים מוט זיך דיא קדושה תיכף אפ פון אים אונ ווערט שון ווייט אפ גיטאון פון אים אונ קען שוין אזוי גיך ווידער נים בקימן די דרנא דרום שמיים יקרו לי תרומה סאת כל איש פון דעם וואס הייסט איש איין שטארקער מענטש וואס שטארקט זיך איבער דעם יצר הרע אונ בגערט מיט זיין ווילן אונ הקב"ה וואס הייסט לי אזוי ווי עס שמיים לי אמר וכי נאך שמיים צור לכבי וסוב רב וייסכ לבו דאס מיינט מען און הקדוש ברוך הוא אזוי דא אויך אשר ידבנו לבו מיינט מען צו הקב"ה וואס ער איז דאס לב תקוה את תרומתי נאר דארפן ווערט גיפונג • אונ פון וואגען ווייסן מיר אז הקב"ה מאכט זיין וואונגנ בייא זיין אז מיר ועדן אז דר ווירן פון דעם מענטשן איז מיט שכתה צו הקב"ה דען ווייסן מיר אז דיא שכניה רועט אויף אים דען מוז מען דעם מענטשן קויפן פאר געלט אונ נאך זוכן מען זאל זיך מיט אים געהעפנין אדער צו לערנן מיט אים דרום האבין די חכמים גיטאנט סנה יד הניר מען מוז אים קויפן צו זוכה זיין בשכניה אונ מען מוז נאך זאגן נאך איין זכאי אונ אזוי אויך דער זכאי מוז נאך זאגן נאך איין רשע אים צווא קופן ער זאל פון אים מעכער זיין דיא יודקא אונ דיא קליפות אונטער מעניג מאכן אונ זאל אים מתקן זיין דאס גפש איז גלייך וויא ער האלט אים פשאפן אונ דער שכח ווס דורך אים גייט אויף צו הקדוש ברוך הוא איז מער ווי אנגדרר שכח ווייל ער איז גורם מכניע זיין דעם ציד המוכיאה אונ דער הייבען דעם כבוד פון הקב"ה דרום שמיים בייא אהרן ויבס השכיב מענער האט פיל ווידער גיקערט פון זינד אונ עס שמיים בריחי היתה אתו תמים והשלום קום אונ ועד ווער עס איז ארשע כחוויר למוטב ער זאל אנועק לאזין דעם שלעכטן ווען דר איז עולה אוף דרייא בעלות ווס איין אנדרר איז דער צוא נים זוכה איינס ער איז גורם מכניע זיין דעם צד המוכיאה אונטער דר קדושה אונ איז גורם דס הקב"ה איז עולה בכבודו אונ איז גורם מקיים צו זיין די וועלט אין קיום של בעלה ושך מטה אויף אזוי אגענטשין שמיים בריחי היתה אתו תמים והשלום ער איז זוכה צוא ועדען אייניקד אונ איז זוכה לעולם הזה ולעולם הבא אלי דינר שך מעלה קענען אים נים דן זיין בעולם הזה ובעולם הבא אונ ער גייט אריין אין די רבייצן שגעים אונ קיינר ווערט אים נים אויף אים שמיים גבור באקיינה וועדור ישרים יבורר כלומר דס איז אלץ זוכה דר ווס מאכט דר לייקטן דעם רשע פון זיין פינגער גיש :

תוספתא

מצוה דיא כצוה יקרו לי תרומה איז צו לערנען אקע סאג דעם שורש פון דער אמונה עליונה צוא וויסן דעם ווען פון הקב"ה דען דר ווס איז עוסק בתורה איז ער זוכה בעולם הזה ובעולם הבא אונ ווערט גיצול פון אלע מיני בייזע מקטרינים דען דיא תורה איז דער עיקר פון דער אמונה ווער עס איז עוסק אין דר תורה איז ער עוסק בייחד עליון • הקב"ה מאכט ווען זיין קדושה אוף אים אונ ער ווערט נים אפ גיטאון פון אים אונ ווער עס ווייסט דיא דברי תורה גיהער מען דאך נאך צו לערנן די ועדביגי רייד פון אים אונ מקיים צו זיין זיי סאת כל איש אשר ידבנו לבו תקוה את תרומתי דאס איז די תורה פון דעם

וס התכמה דיא תורה איז איין עין חיים צו געבין חיים צו ארי ווא שטארקן זיך אין איר אזוי וויא דר פסוק זאגט עין חיים ווא למחוקים ער איז זוכה זיך מקשר זיין אין דר תורה עליונה אונ אין דר ווער שוויינט ער נים אונ אפילו אין קבר מוט ער הייבן מיט זייני לעפן אזוי וויא דר פסוק זאגט רובב שפתי שנים :

וואת התרומה אשר תקחו וגו' דאס איז דאך גילעדיגט גינארן אז הקב"ה האט זיך אנפלעקט אויף דעם פארג סיני אונ דט גינעבין די תורה צו די ישראל אונ עשרה מאמרות איז אימליכר דיבור גינארן איין קול אונ דאס קול האט זיך צו שייד אויף זיבעציג קולות אונ אלע האבין גיהויבט אונ גיפונקילט צו די אויגין פון אלי ישראל אונ וויא האבן גיזעהן עין בעין דיא ליכט פון כבוד עליון אזוי וויא דער פסוק זאגט וכל העם רואים את הקולות אונ דאס קול האט התרעה גיטא אין אימליכן בונדר פון די ישראל אונ האט צו אים גיזאנט ביסט מיה מקבל אויף דיר מיט אזוי פיל מצות התורה וואס איז אין מיו נכלל האט ער גיזאנט זיא האט זיך דאס קול אום גיקערט אויף זיין קאפ אונ האט זיך ארום גידרייט ארום זיין קאפ אונ האט צו אים גיזאנט ביסטו מיה מקבל מיט אזוי פיל עונשים אין דר תורה האט ער ווידר גיזאנט זיא דער נאך האט דאס קול ווידר אום גיקערט אונ איז גיקומן אין זיין מול אזוי ווי דר פסוק זאגט ישני משקיות מיה אונ דיא ישראל האבין דיא צייט גיזעהן איין אור וואס ער איז פולל אל אורות אונ זיין האבין גיגלוסט דער צוא אונ אצונך זאגט הקב"ד צו זיי דאס ליכט וואס איר האט גיזעהן אויף דעם פארג סיני וואס אייער חשק איז דער צו זאלט איר דאס מקבל זיין אונ געכט עס אייך דרום זאגט ער תקוה את תרומתי ווייטער וענן גרוסי סודות • אזוי קומען דיא חבריא אונ קושין אים אוף זיין קאפ אונ זיין קופן פאר רבי שמעון אונ וענן פאר אים מסדר דיא רייד • וויינט רבי שמעון אונ זאגט איך ווייס בונדראי אז דער רוח הקודש העליון רועט אויף אייך וואול צו דעם דור וואס וערט דאס דען עס וועט שון אזוי איין דור נים זיין ביז דיא צייט וואס משיח וועט קומען דען וועט זיך דר תורה אום קערין צוא איר ארש וואול צוא דיא צדיקים בעולם הזה ובעולם הבא :

כתוב עס שמיים גישריבן יאמר אלהים יי אור יחי אור זאגט רבי שמעון דאס אור האט הקב"ה בהאלמן צוא דיא צדיקים לעולם הבא אזוי וויא מען הט גיזאנט עס שמיים אור ודע נצרך אונ דער אור האט גיט משמש גיזעהן אויף דער וועלט גייערט דעם ערשטין סאג דער נאך איז ער פר פארגן גינארן זאגט רבי יהודה ווען דר אור וואלט באהאלטן גינארן אין גאנצין וואלט דיא וועלט נים גיקענט שמיין אפילו איין רגע נאר הקב"ה האט עס באהאלטן אונ דט עס גיזויינט ווי מען זייעט תבואה אונ עס מאכט פירות אונ דר פון גלייבט דיא וועלט אויף זיין קיום אונ עס איז נים דא קיין שום סאג ווס עס זאל נים ארויסגיין פון דעם אור אונ דער פון דעם ער איין קיום אונ אויך אקע ערשטער וואס וענן עוסק בתורה בייא נאכט אזוי גייט ארום פון דעם אור אונ ווערט גצונן אוף זיי דרום שמיים יוסס יצוח ה' חסרו וכללה סירה עסי אין דעם סאג וואס דאס משכן איז אויף גישמעלט גינארען שמיים ולא יכול משה לבוא אל אורה סוער כי שכן עליו הענן דער ענן איז גיזעהן פון דעם ערשטן אור איז ער היינט אראפ גיקופן מיט דר שכתה פון דר שכניה אז זיא איז אריין גינאנגן אין משכן פון משה אונ פון דעם

פרשת תרומה

ותכלת וזאגת רבי יצחק תכלת ווערט גפארבט פון דעם פיש וואס ווערט גפונן אין ים כנרת אין חלק פון זבולון די פארב דעם מען גמוזט האבן ביי דעם משכן דען דר גשטאלט פון תכלת דעם גמוזט דרויף געווען ווערן ער הייבט אן עס שטייט וואס אלהים יי רבע דר רביע איז בשאפן גווארן אין דעם אדרין מאג מצד השמאל דעם מיט אים איז בשאפן גווארן דר גיהנם און דרום שטייט נים בייא דעם אנדרן טאג כ' סיוט ווייל עס איז בשאפן גווארן דר מלאך המות ווס ער הייסט חושך דעם ער מאכט פינצער דעם פנים פון דיא לייט אוב דו וועסט פרעגן עס שטייט דאך וידא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד ואנן דאך אנדריי חכמים אז דעם מיינט מען דעם מלאך המות ער איז זייער גוט ווארום שטייט נים כ' טוב ביי דעם אנדרין טאג איבך דעם מלאך המות נאר דר סוד איז דר פון דער מלאך המות איז בודדאי וייער גוט ווייך דורך אים זעהן די מענטשן אז זיי ווערן שטארבן דרום זען פיל מענטשן חוזר בתשובה פר זיין מורא און פארבאטן זייא זיך צו זינדן פיל פארבאטן זיך פאר הקב"ה ווייל זיין רצונה איז פר זיי צו שראפן דר מיט ווי גוט איז די רצונה צוא דיא לייט אז איבך איר זענן זיי גוט און גייען אין רעכטן וועג ווי עס געהער צו זיין דרום שטייט והנה טוב מאוד אבך ווס מיר האבן גלערנט פון דר הייבן ליכט רבי שמעון בן יוחאי והנה טוב דעם דעם איז דר מלאך המות ער איז זייער גוט ווארום אז הקב"ה האט בשאפן די וועלט דעם ער אלץ מתקן געווען איידר אדם הראשון איז בשאפן גווארן דער נאך האט ער אים בשאפן און כתבן געווען בדרה אמת אזו וויא עס שטייט אשר עשה האלהים את האדם ישר וכו' דער נאך אז ער האט גינדקט איז ער פר טריבן גווארן פון דעם גן עדן . איין גן עדן האט הקב"ה גפלאנצט לכמה אזו וויא עס שטייט וישע ה' אלהים גן בעדן סדקס און ער איז דעם גשטאלט פון גן עדן ווערט און גמאלט און אלי גשטאלטן פון גן עדן של מעלה זענן געוועט און גמאלט אין גן עדן של כטה און אלי צורות און גשטאלטן וואס זענן פאר האנדן און דר וועלט די זענן אלי דארטן אום גמאלט און דעם ארט איז אריין וואונג צו די רוחות הקדושים הן צו די ווס זענן שון געווען און דר וועלט והן צו די ווס זענן נאך נים געווען און דיא ווס זענן אן גבריים צו קומן און דר וועלט און דארטן זענן אלי רוחות זיך כתלכש אין אועלכי מבלושים וגופים ווס זענן געווען און דר וועלט און דארטן זענן זיי די ליכט פון זייערי הערן ביז זיי קומן און דער וועלט איז דעם גוף ולבוש החומר אריין אזו ווערן זייא אום גטאן און צייען אראפ פון זיך יענם לבוש און זענן זיך מתלבש אין דעם גוף אריין און ווען די צייט קומט ער זאל אונזעק גיין פון דער וועלט גייט ער נים אונזעק ביז דר מלאך המות קומט צו גיין און צייעט אום דעם רוח פון דעם לבוש הגוף פון דר ווערט אזו גייט דר רוח ויידר אין גן עדן אריין און איז זיך מתלבש אין דעם לבוש פון פרייער ווס ער איז איידלער ווס ער האט גהאט איידער ער איז גקומן און דער וועלט און עס איז גיין גרעסרי שמחה נים פר האנדן צו דעם רוח אין דר צייט אז ער איז זיך ויידר מתלבש אין דעם לבוש פון דעם גן עדן און פרייט זיך זייער ווס ער האט זיך אום גטאן פון דעם גוף און דורך יענם לבוש פון דעם גן עדן ווייסט זיך אסודות עליונים און ועדט . און דורך דעם האט דר רוח כטה תענוגים ווער איז דעם גורם אז דר רוח נאל האבן אועלכי תענוגים דעם האט אלץ דר מלאך המות

גן אן וואס דער אור איז בתאלטין גווארען איז ער נים אנפלעקט אריין גייערט ער איז מחדש אלי מאג מעשה בראשית . רבי יוסף דעם זיך גימיהט אין דר תורה און מיט אים איז געווען רבי יצחק רבי חזקיה וואגט רבי יצחק מיר זעהן אז דאס מעשה משכן איז זיך געווען צו מעשה בראשית אזו ווי די חכמים האבן גוואגט אבך פר שטיין רעכט די סודות קענין מיר נים וואגט רבי יוסף פרענגט זיך דיא רייד צו דעם הייליגן רבי שמעון בן יוחאי דען ער מוט רעכט אן גרייטן דעם גיקעכטס און מאכט עס זיס און גישמאק מיט דעם מעס אזו ווי הקב"ה האט אן גיגרייט מיט זייני מדרגות ער קען רעכט קאכן קיין שום מענטש בדארף שוין אין דריין קיין ואלץ נים זיין טאן פלוצער אז ער איז מגלה זיין סוד בדארף שוין ווייטער מער זיין מעס נים האבן ווייל ער איז מגלה מיט אלע סודות ופעמים ג נאך מער פון זיין עסין וואס ער מאכט קען אקענטש עסין און זינגן און צוא דער פילין זיך זיין בויך מיט אלע תענוגים שבעולם ג זאל נאך איבער לאזן . אויף אים ווערט מקוים ויתנו לפניכם ויאכלו תמידו כדבר ה' ער הייבט אן עס שטייט וי' נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו דעם פסוק האבן מיר שוין גילערנט אויף וויפיל ערטר נתן איז יימש ער האט אים גישענקט אזו וויא איינער נים צו זיין ליב האבן מכה ער האט אים געגעבן שלימות החכמה ועושר און פבוד ממשלה דיא אלי זענן גכלל אין דר חכמה וי' שרם בין חיים ובין שמה וי' זיך האבן זיך מגלה געווען אלי סודות וואס אנדריי לייט האבן גענויט דען שלמה האט געזעהן אז אפילו זיין דור וואס איז אין אים מער שלום ווי אין אנדערע דורות איז פארט נים געווען דער רצון פון הקדוש ברוך הוא אז דיא חכמה זאל אנפלעקט ווערן אין דער גורה וואס זיך איז סתום וגעלעס האט ער אין דער תורה געפינט בתמים מיט זיין חכמה און פון דעסם וועגן איז זיך נאך פר הולץ אד צוא דיא חכמים וואס זענן ווכה צוא דיא סודות התורה זענען זייא גמגמס אין זייא און קענען נים רעכט עפענין זייער מויל אבך ער דור וואס רבי שמעון איז דרינגען איז דער ווילן פון הקב"ה אז עס זאל אנפלעקט ווערן וועגן רבי שמעון דיא סודות התורה דורך אים אבער איך טוא מיר פאר וואונדערן אויף דיא היינטיגן חכמי הדור אז זייא נאלן רוען אפיו איין רגע פון עוסק זיין בתורה כל ימן רבי שמעון לעבט נאך אויף דער וועלט וויא צו דעם דור ווס רבי שמעון וועט אונזעק גיין פון דער וועלט און דיא חכמים וועלן זיך מערען און דיא סודות התורה וועלן פר געסין ווערן פון דר וועלט וואגט רבי יצחק וודאי איז אזו דען אקאר בין איך גיגאנגען אין וועג מיט אים האט ער נאר געפינט זיין מויל אין דר תורה האב איך געזעהן וויא איין עמוד הענין איז גישמאנען ממשלה לכמה און איין אור גדול האט גילייכט אין דעם עמוד הענין האב איך מיר זייער גיפארבטן און האב גוואגט וואול צו דעם מענטשן וואס עס איז אים אן גיבריים אועלכעס אויף דר וועלט וואס שטייט בייא משה יקמי כל העם והשתחוון איש פתח אהלו עס איז רעכט געווען צו משה וואס ער איז געווען איין גביא נאכן אויף דער נאגער וועלט און דאס דור האבן מקבל געווען די תורה און דעם פארג סיני און האבן געזעהן כמה נסים ונבירות אין מצרים און און דעם ים דעם דעם צו זיי בדארפט אזו זיין אבך בדור הזה איז נאר דער זכות פון רבי שמעון אזו פיל גורם און עס ווערן געזעהן נסים נאר דורך אים :

נרם

פרשת

תרומה

כב

גורם גווען ווס ער האט זיא אום גצוהן פון דעם גוף עולם הזה און
הקב"ה טוט זייער איין טובה גדולה זייני בשעפניש ווס ער בשאפט
זיי איין לבוש איידר ער ציהט זיי אום פון דעם גוף עולם הזה און זיי
בקומן איין בעטרין לבוש חוץ פון די רשעים וואס האבן ניט גיטאן
קיין תשובה שלימה צו הקב"ה זיי קומין נאקט אן איין לבוש בעולם
הזה און גייען אוועק אן אלבוש פון דר ווערט מיט חרפה ובושה
אוף איז פר האנדן אועלכי ווס ווערן גמישפט אין גיהנם וואס איז
אוף דר וועלט מיט דעם אש של מעלה אמיל פון זייא שרייען און
גייען אוף פון דעם גיהנם דס זאגן דיא רשעים וואס האבין מדרהר
בתשובה גווען און האבן ניט גקאנט מאן קיין גאנצי תשובה דיא
איז מען דן אין גיהנם און דר נאך זענן זיי מצפצף און גייען אוף .
קום און זעה דס תקמנות ווס הקב"ה האט אויף זייני בריות אפילו
ווען ער איז אנרויסר רשע ווייל ער הט גאר מדרהר בתשובה גווען
און מער הט ער ניט גקאנט מאן און איז גשטארבן איז ער בודאי
מקבל זיין עונש ווייל ער איז אוועק גאנגן פון דר וועלט אן תשובה
אבר די מחשבה טובה גייט ארום פר הקב"ה און נידרט אראפ און
צו ברעכט אלי פוחות פון די שיערי גיהנם ביז זיא קומט אויף דעם
ארט ווי דר רשע איז אין גיהנם און דר וועקט אים די מחשבה ווס
ער הט גהאט פריער דען ער איז מצפצף וועלה און גייט ארום פון
דעם גיהנם ווס הייסט שאיל אבר דר מענטש ווס הט ניט גהאט קיין
מחשבה טובה תשובה מאן דר ווערט פר לארן פר הקב"ה וואו צו
דעם מענטשן ווס מראכט גומי מחשבות פאר הקב"ה דען רעכניט
מען אים דאס גלייכן וויא ער וואלט מקיים גווען . אבער אשעכטי
מחשבה איז הקב"ה ניט מצרף למעשה גאר די מחשבה פון עבודת
כוכבים און האבן ניט מדרהר תשובה גווען דיא נידרין אין גיהנם
לדורי דורות און גייען שון קיין מאל ניט ארום פון דעם שאול אוף
זיי שטייט מנה ענו וילך כן יורד שאול לא יעלה און אוף די ווס זענן מדרהר
בתשובה שטייט ה' מסית ומחית מורד שאול ועל רבי יהודה זאגט דר דין
פון דעם גיהנם האבן מיר גלערייט דס מען איז דן די רשעים אין
דעם פייאר פון דעם גיהנם ווארום דארט איז אפיער וואס ברענט
מאן און נאכט אזו ווי די רשעים ווארימן זיק מיט דעם פיער פון
דעם יצר הרע עובר זיין אוף דר תורה אין דער צייט דר היצן זייא
דעם גיהנם . אכאל הט מען גוואקט הרגנן דעם יצר הרע אזו האבן
זיי אים אריין גבראכט אין נוקבא ותחוסא רבה און האבן אים פר חתמת
כחות של ברזל איז אין דר צייט פר לאשין גווארן דס פיער פון דעם
גיהנם ווייך קיין יצר הרע איז ניט גווען אוף דר וועלט און הט ניט
גברענט אבר אז דר יצר הרע איז ווידר אראפ גקומן אוף דר וועלט
האבן זיק די רשעים אן גוהבן מיט אים דר היצן מיט זיין פיער צו
והרגנן האט ווידער אן גוהבן דאס פיער פון דעם גיהנם צוא ברענן
ווארום דר גיהנם ברענט גאר פון דר היץ פון די רשעים ווס זיי דר
היצן זיק מיט דעם יצר הרע דרום ווערט דס פיער פון דעם גיהנם
ניט פר לאשן מאג און נאכט עס איז פר האנדן ויבן מדרהר גיהנם
און דר יצר הרע האט אוף ויבן געקן אזו וויא עס שטייט ווייטער
בפרשת קרח :

לובן צו הקב"ה דען איז דס איין שונאים צוא הקב"ה און דעמאל
ווערן צוא בראכן אלי שלמנות של מעלה פון זייער מעלה און א
קמונים ותילות של מעלה ווס זענן גווען מתקן בתקון המלך דר
ווייל אז די ישראל זענן מסדר למטה זייערי תפלות ובקשות צו
הקב"ה אזו זענן אלי תילות עליונים מסדר זייערי שבחות מתקן
זיין דעם תיקון הקודש מיט זייערי תקונים של מעלה דען די תילות
עליונים זענן חברים צו די ישראל משבח צוא זיין צוא הקב"ה מי
אכאל אוף צו ברענגן דעם פבוד הקב"ה למעלה ולמטה מיט א
מאל און אז די עליונים ברייטן זיק אן צו זיין תברים צו דיא ישראל
און די ישראל קופן ניט אין שול אריין מסדר צו זיין זייערי תפלות
ובקשות און צו לובן קמלה עליון דען ווערט צו בראכן דס שלמנות
פון די היידיגי קדושים עליונים פון זייער תיקון דען זייא קענען גי
ועלה זיין מיט זייער תיקון אזו וויא עס גיהער צוא זיין דען דר שב
פון הקב"ה איז גאר אז דיא עליונים ותחתונים לובן אים מיט א
מאל אין איין זעהה און אפילו עס איז ניט דא קיין פיל מענטשן א
שאר גאר צעהן זענן שון די תילות עליונים אן גברייט צו זיין חבר
מיט זיי ווייל דר תיקון של מעלה איז בעשרה דרום אז עס קען גי
זין מעדר פון צעהן איז גינגן צעהן דרום שטייט אוף בייא דען
משכן ואת המסכן תעשה עשר ידועות :

ועשית את הקרשים לסכך עצי שטים עומדים אלץ אזו ווי עס שטייט למעלה
שרפים עומדים מסעד לו דען דיא מעשה קרשים איז ארץ גווען
ווי למעלה דרום אזו ווי ביי זיי שטייט עומדים אזו שטייט ביי דר
קרשים און עומדים דען אלי מלאכים ותילות של מעלה מוזן שטיי
אזו וויא דער פסק זאגט ונתתי לך מהלכים בין העומדים הארה . עס שטיי
מסוד דודו ה' רועי לא אחסר מיר האבין דאך גלערייט וויא עס שטיי
פריער מזמור און דר נאך לדרו ווייט עס אז די שכניה איז פריי
גקופן צוא אים איידר ער הט גזינגן דעם מזמור און אז עס שטיי
לדרו מזמור איז צו ווייזן אז ער הט פריער גזינגן און פר ווס הט
דא די שכניה מקדים גווען דרום ווייל דר מזמור רעט פון מזונת
און אלי מזונות נידערין דורה דר שכניה דרום הט זי זיק גפענן
זאגט דוד ה' רועי אזו וויא איין פאסטוק פירט זייני שאף אוף אי
גוסר פאשי אזו איז הקב"ה מיין שפייר . אגאנדרר פשט איז ה'
מיר האבן גלערייט אז די מזונות פון דעם מענטשן איז שווער פ
הקב"ה אזו ווי קריעת ים סוף איז דא אין דעם צוויי פשטים איין
ווייל אלי מעשים פון הקב"ה זענן בדין ובצדק און אויף דין צדי
שטייט די גאנצי וועלט און אלי צייט איז ער דן צוא דער גאנצ
וועלט צו די צדיקים און צו די רשעים אזו וויא עס שטייט ב' צדי
דיקוה אהב און אז ער איז דן דיא מענטשן און זעהט פכה רשעי
והוטאים איז אים שווער צו געבן צו זיי שפייו דען ער שפייוט דא
די רשעים און אלי צייט און דאס טוט ער שון לפנים משורת הדין
און שפייוט זיי בחסד עליון דורה דעם חסד ווס ציהט זיק צוא דר
גאנצן וועלט און צו אלי חיות און וואלד ובהמות ועופות מקרי דא
ער ביי כניס עס איז ניט דא קיין שום בריה די גרעמטי און די קלענע
ווס ער שפייוט זיי ניט דרום איז דס שווער פר הקב"ה צו געבן זיי
מזונות מחמת זייערי שלעכטי מעשים אזו ווי עס איז פר אים שווער
גווען קריעת ים סוף דען בשעת הקב"ה האט גוואלט שפאלטן דע
יס צו די ישראל איז גקופן ויבן דר שר פון מצרים איז דס גענע

ואת המסכן תעשה עשר ידועות רבי יהודה זאגט עס שטייט כבוד עם הדרת מלך
דס זענן דס שיינקייט פון הקב"ה נאך מער ווען הקב"ה קומט
אין שול און דאס פאלק קופן אלי מיט אכאל און זענן מתפלל און

פרשת

תרומה

גיועסין איין נאכט וויא עס איז נאכט גיווארן זענן זייא אריין גינאנגן אין איין נארטן לעבן ים של סכריא האבן זייא געזען ווי צוויי שמערן גיין איינער פון דר זייט און איינער פון דר זייט און האבן זיך באגעגניגט און זענן פון בארגן גיווארן זאגט רבי אבא ווי גרויס זענען מעשה הקב"ה בשמים מסעל ועל הארץ פתחת ווער קען וויסן ווס דאס פטייט זאגט ר' אלעזר איד האב זייא דאך זיא גיזעהן און האב אין זיי אכטונג גיגעפן און איד האב משגיח גיווען אין פכה מעשים אחרים וואס הקב"ה מוט תמיד :

פתח ער הייבט אן גדול אדונינו ורב כח ווייסט מען דען ניט אז הקב"ה איז גדול ורב ועליו און ווס המ דוד פר איין שבת זאגט דר מיט אלא וואס שטייט פריער מונה מספר לכוכבים לכולם שסות יקרא ווען עס וואלטן זיך איין זאמלן דיא גאנצי וועלט וואס איז גיווען פון אדם הראשון אן ביו משיח וועט קומן און זאלן אלי ציילן דיא שמערין וואלטן זיי ניט גקענט איבר ציילן אזו וויא דער פסוק זאגט וכסור את הכוכבים אם תוכל לספור אותם און ביי הקב"ה שטייט מונה מספר לכוכבים לכולם שסות יקרא ער ציילט איבר אין איין רגע אלי שמערין און ריפט זייא אימליכן מיט איין זאמן דרום ווייל ער איז גדול ורב כח און אזו וויא זיינער קען ניט ציילן דיא שמערין נאר ער אליין אזו וויא עס שטייט בייא אים לתבונתו אין מספר קום און זעה עס שטייט הטועא בכספר צבאם לכולם בשם יקרא אלי שיערות ופוכבים והיילות ציילט הקב"ה און אימליכן בזונדר רופט ער אן מיט איין זאמן און עס ווערט אפילו איינער פון די פוכבים ומזלות ניט גבר אכט פון הקב"ה ווס זיי זאלן ניט גזעצט ווערן פאר הערן ופקידים ושרים וואס זאלן משמש זיין אוח דר וועלט אימליכן ווי עס איז ראוי צו אים און עס איז ניט דא קיין שום גרא אוח דר וועלט וואס איז דרוף ניט שולט איין פוכב ומלך פקדע און אוח אימליכן פוכב ומלך איז איין שר וממונה ווס ער איז משמש פון הקב"ה אימליכר וויא עס איז צוא אים ראוי אלי פוכבים ומזלות פון דעם הימל זענען משמש אויף דער וועלט עס שפראצט און וואקסט ניט קיין גרא און בייטר נאר אזו ווי דר פח פון דעם שמערין ווס אוח אים איז למעלה און אזו המ עם אוח דער וועלט איין מנהל אדר ארפואה צו אלי זאמן די גרוסי ממונים פון די חיות פוכבים ומזלות גייען אלי ארום בתחלת הלילה ביו דריי שעה אן אפערטיל דר נאך גיין ארום נאר קלייני ממונים און אלי ווערן ניט גזעהן לבטלה עס איז פון האגדן אטייל שמערין ווס זענן משמש אנאנצי נאכט צו שפראצין און מגדל זיין אוח דעם ווס זייא זענן ממונה און עס איז פון האגדן שמערין ווס זענן נאר משמש וויינג פון דר נאכט אז ער זעהט זיך נאר מיט זיין עיניב אדר דשא אוח ווס ער איז גזעצט המ ער שון אפ נשאן זיין דינגסט און מוט שון מער ניט בנאכט קיין שום זאך אז זיי מוען אפ די דינגסט פון הקב"ה אזו גיין זיי אריין אוח זייער ארט ווייסט זאגט ער גרוכי מודות פון די שמערין : רבי שמעון זאגט עס שטייט ולא אמר איה אלהי עוש הנותן ומורה כלילה דען די בנסת ישראל מוען לזבן צו דעם מלך שהשלוש שלו אזו וויא איין ליכט ווס שטיילט ניט אזו אוח מוט זי תמיד לזבן מקבל צו זיין דס אור שמחת עליון אלי שמערין ווס לייכטן ביי נאכט די זאגן אלי שיעה און לזבן און זינגן צו הקב"ה כל זמן זיי ווערן גזעהן אין הימל דען די מלאכים זאגן שיעה אלי דריי משמרות פון דר נאכט דען אז עס ווערט נאכט זענן זיך מתפשט אלי קליפות ורוחות רעות אוח

זיך פון דר הקב"ה און המ גאגט רבשע ווארום וויקסטו מאן איין צו די כצרים און צו די ישראל וויקסטו שפאלטין דעם ים וויא זיך דרוף גיין אכער זיי זענן דאך אלי גלייף חובבים פאר דיר און זיי ווענן זענן דרוף דין און אמת דען די דינגן עבודת פוכבים און דינגן אוח עבודת פוכבים די זענן נואפים און דיא זענן נואפים און זענען שופכי דמים און דיא זענען שופכי דמים כמים באותו שעה איז ווער גיווען פון הקב"ה צו שפאלטן דעם ים און ווען עס וואלט ניט זען דר זכות פון אברהם וואלטן אלי חלילה פון לארן גיווארן אין און די גאנצי נאכט איז הקב"ה גיווען בדין אוח דיא ישראל דען דר האבן גלעריגט ווס מיינט דר פסוק ויא קרב זה אל זה כל הלילה פון זיך לערנן מיר אפ אז די גאנצי נאכט זענן גקומן די מלאכים און זיך גיוואלט זאגן שיעה פון הקב"ה המ הקב"ה צו זייא גאגט מיין שיעה די ווערן דר מרונקן אין ים און איר ווילט זאגן שיעה פון מיר דעם ולא קרב זה אל זה כל הלילה עס שטייט ווי באשפורת הבורק הקב"ה המ קסט בכות אברהם ווס ער המ זיה געפערט גאנץ פריא צו מאן עס ווילן פון הקב"ה אזו ווי עס שטייט וישכם אברהם בכוכב אזו זענען וואסער אנוועק גלאפן פון די ישראל דרום שטייט רשב הים לפנות בוקר ווי דס איז די אותיות לתנאי דען הקב"ה המ איין תנאי גהאט מיט עס ים בשעת ער המ אים בשאפן אז ער זאל זיך שפאלטן פון דיא דאל און ווידר יאחז מיינט מען בכות אברהם וואס ער הייסט האוהרי דרוף אים איז דר ים צו שפאלטן גיווארן דרום אזו אוח איז דער מונות צו געבן איבר דעם דין דען דר דין קאום ניט אז מואל זיך מונות צו די רשעים אזו ווי עס איז גיווען ביי קריעת ים סוף דס דין המ ניט גילאזט אז די ישראל זאלן ניצול ווערין ווייל זייא זיך אויך גינדיגט און אזו אוח האבין מיר גלעריגט ויוונים איז דער פאר הקב"ה ער זאל מונות זיין איין זכר ונקבה אזו וויא זיעת ים סוף אזו וויא בייא קריעת ים סוף האט ער אויף דער שטייט די מצרים און אוח דער זייט האט ער מקיים גיווען צוא מ ישראל אזו אויך בייא זיווג שטייט מוציא אסירים בכושרות האבין גלעריגט אז בפולשות מאכט בכי ושרות דאס הייבט גיוויין גיוואנג דער מוח שמארבן און ער גיט זיין ווייב צוא אנאנדערין משי ער איז ארשע איז אים אכאר אן גיברייט איין אשה מוכה עס איז בדין אפער דאס איז גרוסי מודות דער נאך זאגט ער זיך דיא מונות של מעלה נידערין אראפ אזו זאגן דיא מלאכים דיה דיא מחנה זאגט קדוש און רופן צוא דער אנדערער און זייא זיך אויך קדוש און אזו אויך דיא דריטי ביו אלי מיט אפאל זאגן ש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו און אלי זענען מחובר איינער מיט דעם אנדערין דרום שטייט ביי די קרשים פון דעם משכן ווס זיי זיך גיווען אקגענין די מלאכים משלכות אשה אל אחותה כן תעשה לכל קרשי משכן און אזו ווי למעלה שטיין זיי גדיה ניט איין גבולן אזו אוח ביי ברעמער שטייט קרשי המשכן עומדים און עס איז גיווען שתי ידות לקרש האחד שטייליכר עק איז פולל גיווען פון זיך און פון זיין חבר אזו אוח איז תורה כי טוב סתרה מסתו בסף וסחורין תבונתה דר לעריגט מיט דעם ווס ווייסט און דר מיט דעם אזו ווערין זייא מחובר און גיפלאכטין גר מיט דעם אנדערין דער האט זיין תורה און אוח וואס ער האט גלעריגט פון זיין חבר און דר אנדער איז אוח אזו :

שית קרש נחמה חסידים רבי אלעזר און רבי אבא זענען אין אייגעם

פרשת תחומה

פרשת תצוה

ואתה הקרב אליו רבי שמעון זאגט עם איז אלץ איין קריכה ווען ווייסט מיין דעם יחוד השם צו דיין זיין הארץ דר צייט אז די קרבנות זענען גיווען האט דר פלן גיכאכט איין בכל העולמות דרום שמיים דא ואתה הקרב אליו דען אדרון המ גס פיל יהודים אין אלי עולמות אונג עם איז אלץ דער לייכט גיין אפילו די קליפות האבן און געהט גווען פון די קרבנות אונג דר ווס זיי האבן געהאט ניהאט האבן זיין זיך אפ נפאן פון דעם הקדושה אונג זי איז דר לייכט גווארן אונג דרום אז די ישראל ארום גאנגן פון מצרים איז דר אור הקדושה ניש רעכט לייכט פון גאט המ אפ געבן דעם שפן זיין חק ער זאל צו אויב יס מאן אונג בתוך כך ווי דר שפן המ זיך מתעסק גווען איז די מו אפ נפאן גווארן פון די ישראל אונג זענן זיין גווארן פון דר מו מיט דעם קרבן פסח דרום שמיים סס לה אלהי דרום האבן זי גמוזט עסן איילינדיג כדי דר שפן זאל ניש מקמיר זיין אויף זי פל זמן אויב איז גווען ביי אים אין דר האנט המ ער זיך פון זי נפאן אונג זיי האבן גקאנט רעכט זיך מדבק זיין אין הקב"ה ווא די ווס ווייסן רעכט מיין דעם יחוד פון הקב"ה ווייא עם צו זיין עם שמיים אלהי ססכלא תעשה לדאת וג המצות חסבור ווי געקבן די בידי באנאנד נאר דא חכמים האבן גזאגט ווער עם עסט אום פסח איז גלייך ווי ער דינט עבודת פוכבים ווארום חמין אז יצר הרע אונג עבודת פוכבים אונג אז די ישראל זענן ארום גינג פון מצרים זענן זיי ארום גינגאנגן פון רשות פון די קליפות ווי הייסן חמין לחם רע עבודת פוכבים אונג הייסט שאור דען דר הרע איז בייא דעם מענטשן אז ווי זוער טייג אז מען מוט דר טייג אריין גייט עם אויף ביסקיך ווייס אז אויך גייט דער יצר אריין אין מענטשן ביסקיך ווייס ביי ער ווערט פון מיטש אין גא אז ווי זוער טייג אין דעם טייג דרום שמיים לא יהיה בד אליו דען דיר ויאקסט דר אל דר דער יצר הרע דאס מיינט מען אית הג תשבור דאס איז דר יצר מוב צד הקדושה אלהי ססכלא תעשה הייסט דיר אריין זאלטו ניש מאכן פון און עבודת פוכבים כדי דעם ווס ער פון מיטש זיך אין דעם גאנגן גוף הייסט ער אריין עבודת פוכבים דרום שמיים י :

דר וועלט אונג אז די קליפות ורוחות רעות זענן זיך מתפשט אונג דר זענן זיך אונג דר וועלט אונג ווערן אלי לייט אנטשלאפן אונג זענן טועם אונגעזיגט חלק פון דעם מוט אונג אז די ששים רבוא מלאכים ווילן זאגן שירה קענן זיי ניש זאגן ביי זיי שייך זיך אפ פון די קליפות אונג אז זיי ווארפן דעם שלאף אויף די לייט אז זענן שולט אויף זיין די קליפות אונג ווערן טכא נאר חוץ אין ארץ ישראל דארטן האבן זיי קיין שליטה ניש נאך דעם אז דא מלאכים שייך אפ די רוחות רעות זיי זאגן שולט זיין למטה אונג זאגן זיין שירה אונג לובן פאר הקב"ה אונג אויך די ישראל קענן זיך לכמה ניש מדבק זיין בהקב"ה ביי זיי מוזן פריער פון זיך די טוכא אונגע שייפון אונג גיבן אים אפ זיין חלק אונג ווי אום יום כפור גיט מען דעם שעיר לעזאל אונג דעסט גלייך אין דר צייט זענן זיין זיך מדבק בהקב"ה דען הקב"ה המ אים גמאכט ארום דר קדושה אונג ווי איין מלך לייגט אנדער איין שלאנג אויף איין קעסטל פון אכנים מובות כדי קינר זאל ניש קענן קומען צווי דעם קעסטל אונג אז עם קומט דער לוי האבר פון דעם מלך זאגט אים דער מלך אז דא וועסט וועלן גיין צו דעם קעסטל זאלסטו דעם שלאנג אונג אונג אז מן וועסטו קענן דעם שלאנג אונגע טרייבן אונג וועסט ניצן פון מיין אוצר אונג אויך זאגט הקב"ה צו די ישראל אונג צו די מלאכים ווען זיי ווילן זיך מדבק זיין אין דר קדושה קענן זיי ניש איבר די קליפות ביי זיי שמוסן זיי אונגע קוין אונג די וועסט פריען עם איז דאך פון האנדן מלאכים שר אש אונג פריער איז דאך ניש מקבל קיין טוכא קום אונג זעה עם שמיים עושה סכאכו ורוחות די מלאכים פון דרום זענן רוח אונג שרתו אש להם די איגעווייניגסטי זענן אש אונג דא קליפות זענן אויך רוח הטומאה דרום מוזן זיי ארום שמוסן די טוכא פון זיך :

פתח ער המ זן גיהובן עם שמיים הללויה אודה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה די חכמים זאגן אז דוד המלך המ גזאגט תהלים מיט צעהן מיני שבח אונג איבר אלי איז דס ווארט הללויה דער איז פולל דעם שם ושבח אין איינעם אודה ה' בכל לבב איז צוויי הערצער דר יצר מוב מיט דעם יצר הרע דען פון דעם יצר מוב קומט ארום דעם מענטשן גומין דארף ער דרוף מאכן הסוד והסביב אונג פון דעם יצר הרע קומט דעם מענטשן שלעכץ דארף דר מענטש דרוף מאכן ברוך דין אמת . בסוד ישרים ועדה דס זענן די ישראל ווס ווייסן די רון ומדות פון הקב"ה אונג זאמלין זיך איין גאנצי עדה הייסט צעהן מענטשן לובין צווי הקב"ה דרום גיהער מען לובין הקב"ה אויף גוטס אונג אויף שלעכץ אונג גיהער אלץ מפרסם זיין אונג דר וועלט . אויב דא וועסט ווערן זאגן הקב"ה ווייסט דאך אלץ דינג נאך ווס דארף מען מפרסם זיין זיווישן מענטשן נאר מיט דעם ווערט גיהערט דר פבוד פון הקב"ה אז מען איז מפרסם איין גס אויף דר וועלט דרום שמיים ביי הקב"ה והתגדלתי והתקדשתי וגורעתי לעני גיים רבים וירעו כי אני ה' זאגט רבי יצחק פון צייטו המ אמענטש גזאגט צו זיין חבר זאג מיר אוןארט דברי תורה אונג אויך וועל דיר דר פון געבן איין מנה פסח היינט זאגט אמענטש צו זיין חבר נעם דיר איין מנה פסח אונג לערן דיר אליין תורה אונג גייט ווייך זיך ניש קערן אונג גיין זייני אורין צו הערן חוץ די זעלפני קדושים ווס זענן נאר ווייניג אויף דר וועלט דען מיט זיי בארימט זיך הקב"ה אז ווייא עם שמיים ויסך מולס צדיקים נעולם ישרו ארץ נצר סעע

פרשת

תצוה

מן וועג און זענן מ'מא זייער נפש מיט דר מומאה פון דיא
 ת דען הקב"ה דם בשאפן דעם מענטשן ב'דמות עליון און דם
 ריין גינעבן איין רוח הקודש ו'ס ער איז נכלל אין דריי ערליי
 סן נפש רוח ונשמה און די העכסטי מדרגה איז נשמה און
 ר מאכט די נשמה הקדושה אריין גיין אין דר עבודה פון דר
 ה איז ער די מ'מא און זי גייט ארום פון עבודת הקב"ה דען די
 נפש רוח נשמה איז אלץ איינס זיי זענן זיך מ'שדל אין איינעם
 ען ביי דעם מענטשין און אופ דעם איז גי'אנט גי'וארן הי'ד אה
 חכם ווען די זעהסט אמענטשן ו'ס ער האט אין זיך אלי דרייא
 ות נפש רוח ונשמה איידר די ווייסט ר'כט זייני מעשים אוב
 עט זיך מקרב זיין צו אים מיט ו'ס וועסטו אום דר קענ'אוב ער
 ד'הט די נשמה הקדושה און זי איז ביי אים וועסטו אים דר קענ'ן
 זיין ר'גן דען מיט דעם ר'גן דען ער די נשמה אום ג'ר'סן פון איר
 און דעם אריין גי'בראכט אופ איר ארט איין אל יו די קליפה אז
 ענטש היט די נשמה הייסט ער ע'כד ה' און ער איז אנאנצער
 ש אבר אז ער היט זי ניט און מחמת זיין ר'גן רייסט ער זי אום
 ג'ט אריין דעם אל דר די קליפה איז ב'ודאי דער מענטש מ'וד
 זן הערן מען טאר זיך ניט מקרב זיין צו אים און זיך ניט מחבר
 זיט אים און ער הייסט ט'וף נשמו באטו ער רייכט אום די נשמה
 זיין צ'ארן און עס ו'רעט אופ איר ארט איין אל ז' דרום זאגט דר
 ח'לו לכם פר מיד איהן מן האדם פון אזו אמענטשן א'ס נשמה באטו ו'ס
 מ' פר צוקט זיין נשמה מחמת זיין בעס און דעם זי מ'מא ג'ועומיט
 ל ו'ר כי כ'ה נחשב הו'ו ל'יען כ'מה ער איז נחשב וויא איין עבודת
 מ און דר מענטש ו'ס ר'עט מיט אים און איז זיך מחבר מיט אים
 זיך וויא ער איז זיך מחבר אין איין עבודת פוכבים ווייך דר
 דר עבודת פוכבים ר'עט ביי אים און ניט דאס אל'יין נאר ער
 י'ס ג'ר'סן די קדושה עליונה די הייליגי נשמה פון איר ארט און
 מאכט ר'ען אויף איר ארט דעם א'ר ז'ר ו'ס עס ש'מייט אל ח'פני
 ל'ים און אזו אויך טאר מען ניט קוקן אויף זיין פ'נים אויב דוא
 פ'רענ'ן א'מער עס איז דאך א'מאל ביי די ר'ב'ן אויך דא איין
 א'ר דר ר'גן פון די ר'ב'ן איז ג'ט אויף אלי זייסן דען מ'ד האב'ן
 ג'ט די תורה איז א'ש און די תורה מאכט זיי פ'רענ'ן אזו ווי ע'ס
 ש'ייט ה'מא כ'ה ד'ברי כאש נאס ה' דער ר'גן פון דיא ר'ב'ן איז פ'דברי
 און צו ג'עב'ן כבוד צו דר תורה און דאס איז עבודת הקב"ה
 ש'מייט ה' אלהי ו'גו א'בר ווען דר ר'גן איז ניט וועגן נאט נאר
 אנדרי זאכן איז נאר ניט דא אזו אזינד ע'ס זאל הייסן עבודת
 מ' מ'ש אזו וויא ד'ס און מען טאר נאר צו אים ניט גי'נעה'נין
 די וועסט מייגן אז דיא נשמה גייט נאר א'ועק פון אים לפי
 א'בער זיא ק'כט ויידר צו ריק ע'ס איז ג'ט אזו דרום ווייל ער
 א'ים דיא קדושה פון דר נשמה פון זיין ארט און ע'ס ק'כט
 אל ז' און נעמט צו ד'ס ארט און ווערט דארט גישטארקט און
 זיא ש'וין ניט צו ריק נייערט אז דר מענטש טומ ת'ש'בה אויף
 זיי ע'בירות און צו רייסט דעם אל ז' פון זיך אויף תמיד און
 זיך מ'שדל צו ווערן ג'הייליגט און צוא צי'הן אויף זיך דיא
 ה נאה דעם ה'לואי ו'אלט ער גי'וארן גיקריינט מיט דר נשמה
 ר'בי י'סי ער ווערט מ'ש ג'הייליגט זאגט ר'בי יהודה קום און
 שעת ער רייסט אים די נשמה און דער אל ז' ר'עט אופ איר

ארט דען ווערט ער ט'מא און איז מ'מא אלע זיינע אברים און
 אויך די אלי ו'ס גי'נעה'נין צו אים און דיא קדושה ל'יפט א'ועק פון
 אים און ע'ס איז זייער ש'וער אז ער זאל זיא ש'וין ויידר אום קערן
 מ'ידען אז ער הייליגט זיך זייער זאגט ר'בי י'סי כ'מה מ'מא'ים ווערן
 זיך דאך ג'רייניקט זאגט ר'בי יהודה אנג'רע מ'מא'ה קען ניט ט'ער
 טאן ווי זיא • זיא איז נאר מ'מא דעם גוף פון דרויסן דרום קען ער
 ויידר ט'הוד ווערן א'בר די מ'מא'ה פון בעס איז מ'מא'ה דעם גוף פון
 אינווייניג און פון דרוסן און איז מ'מא'ה דעם נפש דרום ש'מייט ח'לו
 לכם מן האדם אשר נשמה באטו מען זאל זיך היט'ן פאר אים דרום ש'מייט
 אלהי סכ'ה לא תעשה לו דוא ב'יסט זיך א'ר'יין מ'מא'ה מיט דעם אל נ'כר
 און דר נאך ש'מייט את ת'ג המצות השסוד דאס איז דר צ'ד הקדושה דוא
 זאלסט זיך נאר מ'דלש זיין :

ועשית ציץ והב סהוד ווארום הייסט ער ציץ דען ציץ איז מייטש קוקן
 מיט דעם ציץ דעם מען גיקוקט און דער קענט דעם מענטשן
 ו'ס ער איז • אין ציץ זענן ג'ווען אום גיקר'צט דיא אותיות פון דעם
 שם הקודש און ווען איין זכאי איז פר אים גישטאנן זענן גי'וארן די
 אותיות ו'ס זענן ג'ווען גיקר'צט זענן ארום בולט און האב'ן ג'לייכט
 אין זיין פ'נים אזו דעם ער ג'וויסט אז הקב"ה ב'נערט אין אים און ער
 איז איין ב'ן עולם ה'בא • און אז א'מענטש איז גישטאנן פר אים און
 זיין פ'נים דעם ניט ג'וויזן דעם מ'ראה הקודש ו'ס ש'מייט פרייער אזוי
 דעם דר פ'הן ג'וואוקט אז ער איז איין עוות מצח און מעןמוז אופ אים
 מ'כפר זיין און מ'תפלל זיין פר אים • קום און זעה די ח'כמים האב'ן
 דאך גי'אגט אז דיא וואס זענ'ן עוות מצח און האב'ן קיין פ'נשה ניט
 האב'ן זיי ניט קיין ח'לק לעולם ה'בא א'בר זיי האב'ן ניט ג'מיינט דיא
 עוות מצח ו'ס זענן ג'ווען צווישן די ישראל דען אז זיי האב'ן נאר
 ג'וועהן איז ציץ איז זייער הארץ צו ב'ראבן גי'וארן און האב'ן ת'שובה
 ג'טאן אויף זייערי שלעכטי מעשים דען דער ציץ איז גשמאנן
 פר איין צי'כן דר ו'ס דעם אים ג'וועהן דעם ער זיך גישעמט אופ זייני
 מעשים דרום דעם דר ציץ מ'כפר ג'ווען אויף עוות מצח דיא אותיות
 פון דעם שם הקודש איז ג'ווען אין ציץ א'ים גיר'צט און זיי האב'ן
 ג'רייכט און ג'פ'ניקקט און ווער ע'ס האט גיקוקט אין דעם פי'ג'ק'ין
 פון די אותיות אין זיין פ'נים פר ע'נדרט גי'וארן מ'חמת א'ימה ו'מורא
 און זיין הארץ איז אים צו ב'ראבן גי'וארן מ'חמת פחד און איז אונ'טר
 מעניג גי'וארן פר זיין הערן דרום האט דער ציץ מ'כפר ג'ווען • און
 אזו אויך דיא קמורת ווער ע'ס האט גישמעקט דעם ריח אזו דעם ע'ס
 אים ג'לייטרט מיט ל'מ'קייט צו ד'יגן זיין הערן און דעם פון אים א'פ
 ג'טאן דיא ז'המא פון דעם יצ'ר ד'רע און זיין הארץ איז נאר ג'ווען
 צו ד'יגן צו הקב"ה דען ע'ס איז ניט דא אויף דר וועלט ע'ס זאל צוא
 ב'רעבן דעם יצ'ר ד'רע אזו וויא קמורת • קום און זעה ע'ס ש'מייט מ'
 את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ו'שים קמורת ו'וייך כי יצא הקצף מ'ל'ט'ה
 היינט דען ע'ס איז ניט דא קיין גר'עסער ב'ראך צו די קליפות וויא דיא
 קמורת און ע'ס איז ניט דא אזו איין ג'ליב'טי וואך פאר הקב"ה וויא
 קמורת און דיא קמורת האבען מ'כמל ג'ווען אלי מיני ב'שפים און
 שלעכטי זאכן און ע'ס איז איין ג'י'רה פאר הקב"ה אז דר ו'ס ל'יענט
 אלי טאן ב'מעשה הקמורת דער ווערט גיצול מ'כל מיני ב'ישוף
 ש'בעולם און פון אלי פ'נעים ו'הרהורים ר'עים און פון דינים ר'עים
 און פון מ'ת און ווערט ניט ג'ווק דעם גאנצ'ן טאן דאס די קליפות

פרשת תצוה

מען אף אים ניט שולט זיין נאר דס איז אז ער איז זיך רעכט מבין אין די קטורת • זאגט רבי שמעון די לייט זאלן וויסן ווי דיא מעשה הקטורת איז חשוב פר הקב"ה וואלן זיי גינען אים יאמירן דיבור און וואקטן זיך גימאכט עפרות אויף זייער קאפ אזו וויא איין גילדיגע קרוין און ווער עס איז זיך דרינגן משתהל און איז זיך דרינגען מבין אלי טאג האט ער איין חלק בעולם הזה ובעולם הבא און טוט אפ פון זיך דעם טויט און ווערט גיצול מכל דינים פון דער וועלט ופרוחות רעות ומדינה של גיהנם • און ווען מען האט מקמיר גיווען קטורת און דר רויק איז אויף גינאנגן גייה אזו ווי איין זייל אזו האט דער כהן גיווען דיא אותיות פון דעם שם הקודש פאר שפריים און גיפלייגן אין אויר און זענן ארויף גינאנגן למעלה דורך דר זייל דר נאך האבין זיך ארום גידינגלט כמה מרכבות הקרושים און האבין זיך משמח גיווען למעלה אזו וויא מיר האבן שוין מפורש גיווען אויף אנגדר ארט עם שמיים מזבח מקמיר קטורת אין דעם פסוק איז קשה דען עם איז דאך גיווען צוויי מזבחות מזבח העולה און מזבח הקטורת דר מזבח העולה איז גיווען בחוץ און דער מזבח הקטורת איז גיווען בפנים ווארום רופט מען מזבח הקטורת דס ווארט מזבח איז דאך דר שייטש לשון שעקמן און אויף אים האט מען דאך ניט גינאכמן גייערט און דעם מזבח החיצון נאר ווייל עם האט גיבונדן און כבול גיווען פכה רוחות רעות וקליפות דאס זיי האבן ניט גיקאנט שולט און מקמיר זיין דרום הייסט דס מזבח ווארום זיי זענן גיווען אזו ווי גיקויקט דורך דיא קטורת און אז דר יצר הרע האט דער זעלן דיא מעשה הקטורת האט ער זיך אפ גימאן און איז אנגלאפן גיווארן ער האט ניט גיקאנט גינעהן צו דעם משכן און דרום ווייל קיינר האט ניט זוכה גיווען צו דר שמיחה של מעלה ווס די קטורת האבין דער וועקט גייערט הקב"ה אליין איז דס זייער חשוב גיווען בייא הקב"ה און ווייל אין דעם מזבח איז גפונן גיווארין איין ברבה איז ער דרייפר גישמאנען איגווייניג פר דולין און פאר שמעקט פון דעם אויג עם שמיים ביי אהרן ויעמוד בין המים וכן החיים ותעזר הסנה ער האט גיבונדן דעם מקאך הכות און האט אים מביגע גיווען ער זאל ניט קענן שולט זיין און טאן איין דין און מיר האבן דעם סימן בקבלה אז מען זאגט מעשה הקטורת בפנינה וברצון הלב איז אין דעם ארט ניט שולט קיין מקאך הכות און עם ווערט קיינר ניט גיווק • קום און זעה דר מענטש וואס דינים לויפן אים נאך דער מזו זאגן קטורת און זאל תשובה טאן צו זיין הערין דען דס איז אים איין הילת אז דיא דינים זאלן זיך פון אים אפ טאן און אז ער גיוואנט זיך זאגן קטורת צוויי מאל אין דר פריא און פר נאכט טוען זיך בודראי אפ די דינים פון אים אזו ווי עם שמיים בכוקר בכוקר ונר בין הערובים יקסירנה ונר און דס איז דר קיום למעלה וקמטה אזו ווי עם שמיים קטורת תמיד לפני ה' דאס איז למעלה כדורותיכם דס איז למטה אפר אז מען דר מאנט ניט די מעשה הקטורת רוען דארטין די דינים של מעלה און פיל מיתה איז חליה שכיח דרום שמיים קטורת תמיד לפני ה' דיא קטורת איז דער קיום און חשוב פר הקב"ה מער וויא אלי עבודות פון דער וועלט האמשי תפלה איז חשוב אבער קטורת איז נאך חשובר קום און זעה דעם חילוק צווישן תפלה אדר קטורת דען די תפלה האט מען מתקן גיווען אויף דעם ארט פון קרבנות ווס די ישראל האבין מקריב גיווען און אלי קרבנות אליין זענן ניט גלייך צו קטורת און וינדר תפלות זענן

נאר מתקן ווס מען דארף אפר קטורת איז מתקן און קישר קשרים דר תרגום מאכט אויף קשר קשר איז שייטש ער קניפט און איז ציידת אלי אורות צו דר לייכטן מער פונדצדינג עם איז מעביר די וודמא און איז קמטה דעם משכן דס ער ווערט דר לייכט און מקישר דרום מזו מען צום ערשטין מעביר זיין די וודמא פון דר וועלט דס איז דר רעכטר תיקון פון אלי טאג קום און זעה די קטורת האט מען מקמיר גיווען פר דעם קרבן תמיד דרום גהער מען זאגן די מעשה הקטורת פריער פר דעם דאוונן ושירות ותשבחות דען דס קען ניט אויף גיין און די תפלה קען ניט מתקן ווערין ביז מען מזו פריער אפ טאן די וודמא ומוטמאך דען גייט די תפלה ארום אן קטרום און ריין דס מען איז פריער מעביר אלי חיצונים וואול צוא דיא ישראל בעולם הזה ובעולם הבא דען וויא ווייסן מתקן זיין למעלה וקמטה אזו ווי מען דארף • אין דעם מדדש העולם שמיים רבי תנחום זאגט אמאל גיין איה גינאנגן אין ווען האב איה בגעניגט איהו פרעג איה אים זאגט מיר מיין האר וועקסט איז גוט פר די מענטשן פון דר וועלט האט ער מיר גיזאגט הקב"ה האט גויר גיווען בשבועה אז אין וועלכר צייט ווס די לייט ווערין דר מאנן די קרבנות אזו ווי משה רבינו האט זיין גיזאגט צו די ישראל אזו אפילו די אלי מלאכים ווס דר מאנן תמיד די זינד פון מענטשן זאלן אים מבייר זיין למזבה און אויך אין דער צייט אז עם איז שכיח חליה מיתה אויף דר וועלט איז גנור גיווארן און איין פרום איז ארום גינאנגן איבער אלי חיות השמים ווע מיני קינדר גייען אין פתי בנסיות ובתי מדרשות און זאגן דס ענין פון קטורת השמים מיט רצון וקבוצת הלב אזו ווערט במל דר טויער פון זיי זאגט רבי יצחק קום און זעה דעם שמיים ויאמר משה אל אהרן קח את הסחתה ונר פרענט אים אהרן נאך ווס זאל איה לעפן די מדה האט אים משה גענטפערט כי יצא הקיף מלפני ה' וואס שמיים דר נאך וייען חוד העדה והנה החל הנגף בעם און וויימער שמיים ויעמוד בין המים ובין החי ותעזר הסנה דר משחית וכחבל האט ניט גיקאנט שולט זיין און א דר מיט במל גיווארין :

רבי אחא איז גינאנגען קיין פפר מרשא איז ער גיקומען אין אר הארברגי הערט ער וויא דיא מענטשן זאגן עם איז גיקום אין גרומער מאן דארפן מיר גיין צו אים בעטין ער זאל אונז אר עצה קעבן וועגן דעם טויט עם איז שוין זיבן טאג וואס ער שטארבן זיך אלי טאג און הערט ניט אויף • זאגט ער זיין זאגן גיין אין ש אריין און בעטין פאר הקב"ה ער זאל זיך אויף זיין מרחם זיין • ווי זיי גייען קומין מענטשן און זאגן דער און דער איז גישטארבן א דר איז נופה למות זאגט רבי אחא עם איז איצונד קיין צייט ניט גיין אין שול אריין מתפלל זיין נאר איר זאלט פון אייך אפ שיי פערציג מענטשן זייער פרומי לייט און איה וועל מיה מצרפה זיין כן אייך און צו שייקט אייך צוא צעקן מענטשן אויף אלי פיר זיי פון דער שטאט און זאגט דעם ענין פון קטורת השמים מיט פון וקצון הלב וואס דס האט הקב"ה גינעבין צו משה און אזו זאלט טאן דרייא מאל האבין זיין אזו גיטאן און זענן איבער גיפארן א אלי פיר זייטין פון דער שטאט און האבן אזו גיזאגט דער נאך זא ער צוא זיין גייט צוא דיא לייט וואס זענן גומים קמות און ש זיין אפ אין זייער דיינער אריין און זאגט אויך אזו דער נאך זא איר זאגן דיא פסוקים ויאמר משה אל אהרן קח את הסחתה ונר בין

פרשת תצוה

מסכה האבין ויזא און גימאן און עם איז פון ויזא בטר גינארין דער מוים דר נאה האבין ויזא גיהערט איין קול עם האמ און גימאט סתרא סתרא שמיית חזי חולי איר אייברשמי בעלי דינים בלייבט אויבין און גידערט גיט אראפ דען דער דין מן השמים האמ שוין דא קיין שלמה גיט דען ויזא ווייסן אים מבטל זיין . דר ווייל און רבי אחא אנשלאפין גינארין הערט ער אז מען האמ אים גימאט אז דוא האמט שוין גימאן הארפסט דוא גיין צוא ויזא און זאגין ויזא זאקין תשובה טאן ויארומ ויזא זענען רשעים איז ער אויף גישמאען און האמ ויזא מחזיר בתשובה גינען האבין ויזא אויף זיך מקבל גינען אז ויזא וועלן זיך אייביג גיט מבטל זיין פון דברי תורה און האבין פר עגרת דעם גאמן פון דר שטאט ויזא האבין איר גינעבין איין אגרון גאמן כהא מחסא דאס מיינט מען דס איז די שטאט וואס הקב"ה הא אויף איר חס ורחמנות גיהאמ און האמ זיא מציל גינען פון דעם מוים . דר ווהר איז מאריך פון די בגדי כהונה מיט דעם חושן דער נאה זאגט ער אהור וקום צרתי וחשת עלי כסכת עם שמיית בשעת הקביה דס בשאפן צו אדם גראשון דס ער אים בשאפן פון צוויי גישמאלטן פון איין זכר און פון איין נקבה ביז הקביה האמ ויזא צו שיר און האמ זיא פאר אים גיבראכט פנים אל פנים און האבין ויזא גימערט צווישן זיך דיא אהבה און האבין גינארען קינדער דער נאה אז ויזא האבין זינדגוט און דער שלאנג איז גיקומען האמ חוה גינארען דר נאה זיך פון דער ווהמא פון דעם שלאנג ער איז גינען אין גישמאלט פון גיונים ותחומים און דרום ווייל ער איז גינען פון דער ווהמא פון עם נחש איז ער גינען דער ערשטער וואס האמ גידרגת זיין ברוהר קל מיר האבן גפונן בספרים קדמונים בשעת קין האמ גינאלט הרגין זיין ברוהר קבל האמ ער אים גיפסן מיט דיא ציין און ויזא שלאנג ביז ער האמ אים גידרגת דרום ווייך ער איז גיקופן מצד נחש דען אימלכר קערט זיך צו זיין שורש און אז אדם הא גינען זיך קבל איז גהרג גינארין און קין איז פאר מריבן גינארין האמ ער זאגט נאה וס זאל איה וויימר קינד האבן דס ער זיך אפ גשייד זיין תרה הונדקט און דרייסיג יאר און דר נאה הא ער זיך במראכט ג האמ גוינין מיט חוה דעם זון שת כדמותו ככלט ווארומ די קינדער זיין פריער זענן גיט גווען אין זיין גישמאלט דאס שמיית היינט וואס א אשה דרום שמיית אהור וקום צרתי און אזא אוף האמ זיך דער פלן זאל אן גטאן אין די אורים ותומים און חושן ואפוד דס איז אויף ער אהור וקום דס איז אלץ גווען מיט פיר רינגען און ווי די ארבע גילי גבה למענה און אופנים וחיית הקודש און אזא פל בעשה משכן איז זיך גינען אין גישמאלט פון דיא אורות ומקדש של מעלה דס די שכינה זאל אהר אים רוען און ווי למעלה :

פרשת כי תשא

בר ה' אל משה לאמר כי תשא את ראש בני ישראל למקודים ונתנו איש כופר נפשו וגו' רבי אבא ורבי יוסי זענין גימאנגן פון מבריא קיין צפורי זיין ויזא אהר דעם ווען דר זעהן צו רבי אלעזר ורבי חייא זאגט רבי א מיר וועלן זיך דא משתף זיין מיט דר שכינה האבן זיין גינארט זי זענן צו גימאנגן אז זי זענן גיקופן זאגט רבי אלעזר עם שמיית ה' אל צדיקים וזוויי אל שעתם דער פסוק איז קשה איז דען הקב"ה זיך אויף די צדיקים ער זאל ויזא נוסס טאן אקער מיר זענן דאך

כמה צדיקים ווס זיי האבן גיט קיין עסין אפילו איין ראב אין פעלד ווס זאגט דר פסוק עני ה' אל צדיקים אלא קום און זעה אלי בריות פון דר וועלט ווערן דר קאנט מען זאל אויף זיי משגיח זיין דן זיי זענן מצד הקדושה און דן מצד המוכחה דיא ווס זענן מצד הקדושה ווערן זיי דר קענט מלמעלה צו משגיח זיין אויף זיי מצד הקדושה און די ווס זענן מצד המוכחה ווערן זיי אויף דר קענט מלמעלה מען זאל אויף זיי משגיח זיין פון דעם צד המוכחה און ווי דר צד הקדושה איז שולט קען דר צד המוכחה גיט שולט זיין און קען דר צוא גיט גינענדין און קען אים גיט דוחה זיין פון זיין ארמ דרום זאגט ער עני ה' אל צדיקים דען דר צד המוכחה קען אויף זיי גיט שולט זיין און אצונד איז איין הייליג חכרותה און איין סינע משמים דא און גיט חס ושלום קיין שום צד המוכחה און קיין דבר דע קען אויף זיך גיט שולט זיין . זאגט רבי אבא מיר האבן דאך גלערנט אויף אזי זאבן ווי דר צד הקדושה רועט דרום האמשי עם ווערט גצייקט פון דעסט ווערן ווערן די ברכות דר פון גיט פאר מימין זאגט רבי אלעזר זיא עם איז גוים און זאגט רבי אבא דיא ישראל זענן דאך קודש און קומן מצד הקדושה און ווי עם שמיית קודש ישראל און ווי דר שמיית והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני פר וואס אז דוד המלך הא זיי גצייקט איז איז זיי גווען איין דבר און ווי עם שמיית ויחתי דבר בישראל מן הכבוד וער עת סודר זאגט רבי אלעזר ווייל ער הא גיט גנובן פון זיין קיין שקלים אום צוא לייזן ויזא עם שמיית ונתנו איש כופר נפשו לה' כסקוד אותם וזא יהיה בהם נגף כסקוד אותם דען מען מוז געבן דעם כופר פון קודש און ער הא ביי זיי גיט גנובן קום און זעה ישראל זענן קודש וואס שמייען גיט בחשבון דרום כוון זיי געבן שקלים איין אויס גינאנגן אז מען ציילט זיי דס איז כופר נפש דען דס כופר זאל גצייקט ווערן דרום זענן זיי גיט עולה בחשבון ויזא ויזא גינען הייבט אן רבי אלעזר עם שמיית ויהי מספר בני ישראל כחול הים אשר לא יסד ולא יספר ווס מיינט מען בחול הים אלא דרום איז צוויי פרושים דען די אינדן פון דעם ים אז ויזא גינען אויף מיט רונד און ווילן פר פלייצן די וועלט אז ויזא דער זעהן דעם זאמד פון דעם ים ווס איז אויף דעם פארטן און קערין ויזא זיך אום און ווערן גישמאלט און קענן שוין גיט שולט זיין צו פאר פלייצן און אויך ישראל זענן פחול הים און ווען דינים קשים ווילן אויף גיין און פגערין צו פר פלייצן און שולט זיין און אז ויזא דער זעהן ויזא דיא ישראל זענן אן גקניפט אין הקב"ה ווערין זיי צוא בראכן און קערן זיך אום פון זיי און קענן שוין גיט שולט זיין אויף דר וועקט דאס איז איין פשט ווס ויזא זענן גנליכין פחול הים . און נאה איין פשט איז אזו ווי דס זאמד פון דעם ים האבן דאך קיין צאל גיט און אויך ישראל האבין קיין חשבון גיט און שמייען גיט אין חשבון און גיט בכדה מיט מאסן דרום שמיית אשר לא יסד ולא יספר דרום אז דוד האמ ויזא גצייקט און האמ פון זיי קיין כופר גיט גנומן איז גווען איין רונד און עם זענן פר לארין גינארין פון די ישראל פכה חילות דרום שמיית בייא דעם משכן כל העובר על הסקודים קום און זעה קיין ברכה איז גיט שורה אויף אזו איין זאך ווס ווערט גצייקט דרום האמ מען גנעבין שקלים פאר כופר און קיין ציילן איז גיט גינען ביז מען האמ איין גזאמלט דעם כופר און מען האמ גנענמשט די ישראל דר נאה הא מען גצייקט דעם כופר און דר נאה הא מען ווי דר גנענמשט דיא ישראל גנענמשט ווערן די ישראל גנענמשט גינארן בתורה ובסוף דען

פרשת

כיתשא

סה

הט שוך קיין טומ גיט נקענט שולט זיין ווארום פון וואס איז שולט
 דר טומ אז מען צייקט ווייל די ברכה רועט גיט אוף דעם ווס מען
 ציילט און אז די ברכה ווערט אפ גטאן אז דר צד המומאה שולט
 און קען מוויק זיין דרום נעקט מען פופר ופדיין נפש דאס איז אז
 מען זאל דעם פופר ציילן און גיט די ישראל • רבי יוסי ורבי חייא
 זענן גנאנגן אין וועג דר ווייל איז נאכט גווארן האבין זיי זיך אנדר
 גנעצט אז דר טאג הט אן גוואן צו לייקטן זענן זיין אונעק גנאנגן
 זאגט רבי חייא זעה ווי דר צד פנים פון מורח לייקט אצונד און די
 ווס זען ביי די דררי קדם לעפן מורח דינן צו דר לייקט און אז דיא
 זון גייט אוף איז פון האנדן אזעלכיי ווס דינן צו דער לייקט אלוח וסנגל
 דעהי אוב דו וועסט זאגן דאס דינקט איז אום ויסט עם איז גיט אזוי
 גייערט זיי האבן די חכמה גיטים קדמונים ישנים אז די זון בדרוף
 אוף גיין איז גנעצט איין ממונה אוף דר זון און עם גייט ארום אותיות
 קדושות פון דעם שם העליון הקודש און זיי זענן גצייקנט אוף דעם
 ממונה און מיט דעם פח פון דיא אותיות הקדושים עפינט ער אלי
 פענצער אין הימל און דער ממונה איז איין ממונה אוף גאלד און
 כרמליות אדומים און די ווס וואזנין בדררי קדם ווס דינן צו דיא דעם
 גישבאלט האבן זיי גרשית סימנים פון דיא קדמונים און גייען און
 ווייכן די נקודת השמש ווס ווערט דר פון דס גאלד און דימענטן
 און גפיין זיי • זאגט רבי יוסי ווי לאנג נאך וועלן די געצין דינן זיין
 אוף דר וועקט אבער שיקר הט דאך קיין קיום גיט ער הייבט אן עם
 שמיים שפת אמת חכון לעד ועד אריעה לשון שקר קום און זעה דאס לוטרי
 אור ווס די שטערן אין הימל לייקטן זענן דאך אמת נאר די שומים
 דינן צו זיי און רופן זיי נאט ווייל השית פון זייערט וועגן גיט פאר
 לענדן די אלי נאר די ווס האבן גדינט צו זיי די וועט ער מכה זיין
 און אזו מיינט דר פסוק שפת אמת חכון לעד הט זענן די ווס האבן איין
 שפת אמת און זאגן ה' אלהי ה' אחד און אלץ איז אמת און גאן אום
 ה' אלהיכם אמת וועלן זיין זיין אן גבריית אוף אייבג ועד אריעה לשון שקר
 עם וואלט בדרוף שמיין עד יעד אלא ווי לאנג וועלן די היידן איין
 קיום האבן ביו הקב"ה וועט זיי פון דארבן אבר די צדיקים די שפת
 אמת בייא זיין שמיים עם זו וצרת די תהלותי ספור איך גנענק איך בין
 אקאל גנאנגן מיט רבי אלעזר בנענינט אים איין הייד פרענט ער
 צו רבי אלעזר דוא ווייסט פון דר תורה זאגט רבי אלעזר יוא איך
 ווייס זאגט דר הייד צווא אים איר זאגט אייער אמונה איז אמת עם
 שמיים דאך שפת אמת חכונלעד ועד אריעה לשון שקר און ביי אונז הט אלץ
 אקיום דרום שמיים חכון לעד און צו אייך איז ווייניג גווען מלכות און
 עם הט זיך פאלד אפ גטאן און ביי אייך איז מקנים גווארן ועד אריעה
 לשון שקר איין רגע הט איין קיום דר שיקר און הט קיין פשטאנד גיט
 זאגט רבי אלעזר איך זעה אז דוא ביסט איין חכם בתורה ווען עם
 ווארט שמיין שפת אמת כוננת לעד וואלט דיא שייטש גווען דעם אמת
 האמטו אן גבריית אוף אייבג עם שמיים אבער שפת אמת חכון לעד עם
 וועט אן גבריית ווערן אוף אייבג עם איז ערשט אן גבריית צו זיין
 דר שפת אמת אוף זיין שטאנד און וועט שפראגן פון דר ערד דען
 וועט זיין שפת אמת חכון לעד ווי דר הייד הט דאס דער הערט זאגט ער
 וואול צו דיר און וואול צו דיין פאלק וואס איר האט גירשית תורת
 אמת • גייען זיי ווייטער און זענן גיקומין צווא איין פעלד און האבן
 דארטן מתפלל גווען און זאגן פון היינט אן און ווייטער וועלן מיר

זיך כותבין זיין מיט דר שכניה און וועלן עוסק זיין בתורה עד זאגט
 ווייטער גרוסי סודות • קום און זעה עם שמיים וירא הנס כי בושש משה
 העם מיינט מען דס ערב רב האמשי עם איז גווען כושים ודורים כפתורים
 והגורמים אבר דס ערב רב מיינט מען די ווס זענן גווען נאר פון דיא
 מצרים אליין ווארום וואלפן זיי גווען פון אנדרי אומות וואלט דאך
 גדרפט שמיין עלו ווארום שמיים עדה נאר עם איז גווען איין עם
 ולשון איבר אלי מכשפים ותרומים פון מצרים ווס אויף זיי שמיים
 ועשו גם הם תרומים סודים זיי האבן גוואלט נאך טאן די נסים ונפלאות
 פון הקב"ה ווי זיי האבן גווען די נסים ונפלאות ווס משה הט גטא
 אין מצרים זענן זיי גנאנגן צו משה ער זאך זיין מטייר זיין דאט איז
 הקב"ה גיט גהייסן זאגט משה רבנו של עולם זיין וועלן זיך מגייר
 זיין ווייל זיי האבן גווען דיני גבורות און ווייטער אז זיי וועלן זעהי
 אלי טאג דיני גבורות וועלן זיי וויסן אז עם איז גיט פון האנדן קיי
 נאט חזן דיר • אזו הט זיין משה חקבך גווען • און אלי זענן גווען
 מכשפים • איבר זיי איז גווען צוויי עלצמי זיי האבן גהייסן זיין ויסבר
 די קינדן פון פלעם הרשע און דרום הט מען זיין גירופן ערב רב
 ווייל זיי האבן גהאט אנגעצמי צייט ווס פלעגן טאן זייער פישוף דר
 איז גווען פון תחלת דיא זיבעטי שעה ביו תחלת דער גייטער שעה
 דרום הייסט דס ערב רב איז שייטש אנרוסר נאכינט צווייא שעה
 נאך האלבן טאג און די קלערי מכשפים האבן גטאן זייער פישוף
 פון תחלת דער גייטער שעה ביו הארבי נאכט און יעני הייסן ש
 ערב ווסא עם איז גווען צוויי ערלי ערב רב דרום שמיים וגם ערב רב עד
 אהם זייער חכמה איז גווען זייער גרויס זיין האבין גווען אין דער
 מדרגה פון משה אבר אין דיא ערשטי ועקס שעה פון דעם טאג
 האבן זיי גיט נקענט שולט זיין אוף דיא עליונים • און דיא צייט זיין
 גווען ווס משה הט גדרפט אראפ גידרין פון דעם פארן און וויי
 פאלד זיי האבן גווען אז משה קומט גיט סיד שמיים פאלד ויבא ה
 אל אהיו דען מיד האבן גלערינט אז אין דר צייט האט משה חקבך
 גווען אלי זאבן פון כלל ישראל וועגן אפילו מגלת אסתר אזו ווי
 שמיים וקבל היהודים עם וואלט גדרפט צו שמיין וקבלו היהודים נאר ד
 גייט אוף משה ווס ער איז גווען דער כלל פון אלי ישראל ער הא
 מקבל גווען די תורה אפילו מגלת אסתר • שמיים ווייטער זיי האבן
 גזאנט צו אהרן קום עשה לנו אהים מיר ועדן אז די ישראל האבן הע
 גאנצן כבוד און דס גומץאונ אונז וענט איר מדרה רחוק • דען ב
 אייך שמיים ה' הולך לפניכם יום הקב"ה גייט פאר זיי • אזו וועלן מיר
 אוך האבן אזעלכן זאל גיין פון אונז מיר וועלן פאר אים טאכן מיר
 אונד פישוף וועט ער פון אונז גיין אזו ווי בייא אייך דען דיא עני
 הכבוד זענן נאר גנאנגן פון דיא ישראל אליין אזו שמיים ה' ה
 לפניכם יום און דס ערב רב מיט די בהמות וצאן וברך זענן גינאנ
 צו דעם אונטרשמן קום און זעה די גאנצי פערצג יאר ווס די ישראל
 זענן גנאנגן אין דער מדבר איז אין דער כחנה גיט גווען קיין ש
 לכבוד וטינוף דרום די בהמות ווס זיי האבן גיט גנעסן פון דעם
 נאר דאס גראו פון דעם פעלד זענן זיי גנאנגן חזן למחנה • זא
 רבי אלעזר צו רבי אבא וועדליג דו זאגט ווייט דאך אויס אז
 ערב רב האבין גיט גנעסן פון דעם פון • זאגט רבי אבא בודא ז
 אזו גווען זייערט זיי האבן גנעסן פון דעם ווס די ישראל האבין ז
 גנעסן אזו וויא איינער גיט צווא זיין גנעכט פון דעם ערנסטן דר
 שמיים

פרשת כי תשא

עמלק איז ב'תראי אופ אלי ויפון למעלה ולמטה רען אין דר צייט דעם זיך גישטארקט דר נחש הרע אופ די ישראל למעלה ולמטה אזו ווי איין נחש ליגט אופ דעם וועג אזו דעם עמלק ארויס גיקומט אופ דיא ישראל אונ דעם זיך פאר פארטן בפרשת דרכים דרום שמיים ווייטער אשר שם לו בדרך בעלותו מסערים ער דעם זיך פאר פארטן מיטמא זיין דעם מקדש ה' אונ די ישראל . ווי אזו ווייס איד דעם ווארום עם שמיים אשר ער בירד אונ דארטן שמיים סקדה לילה מיינט מען דאך טומאה אזו דא מיינט מען אדך טומאה אזו אדך שמיים ביי בלעם ויקי אלהים אל בלעם ויקר איז אדך טומאה . וועכטו וועקן פרעגן עם שמיים דאך ויקי אלהים ווי שיקט זיך זאגן דעם לשון טומאה . נאר הקב"ה דעם אים און גיברייט דאס מקום טומאה אים מיטמא זיין אונ אלהים מיינט מען זיין מדרגה ווס ער איז גיווען אין איר בהעפמ דען בלעם דעם גמיינט מיט די קרפנות וועט ער עולה למעלה זיין סיד דעם אים הקב"ה און גיברייט מדרגות הטומאה אזו ווי עם איז צוא אים ראוי מיטמא זיין דרום שמיים ויקר אלהים אל בלעם אזו איז אדך דר פשט ביי עמלק אשר ער דעם דיר און גיברייט דעם נחש למעלה ער זאל דר טומאה זיין אופ אלי ויפון אונ ווען משה וואלט זיך ניש גישטארקט מיט זיין פת למעלה אונ יהושע למטה ווארטן דיא ישראל אים ניש גיקענט ביי קומען דרום היט צו אים הקב"ה די שניצה לדורי דורות . עם שמיים ויאמר שאלו אי הקני דר קני מיינט מען יתרו אונ זוי קומן דיא מינדר פון יתרו צו עמלק אמער זיי האבן דאך גיוואנט אין יריחו אזו ווי עם שמיים ובני קני חותן משה ערו מעיר התמרים את בני יהודה אלא פון דר צייט און האבין זיי גרוצט אין תחום פון עמלק ביי שאלו המלך איז גיקומן עם שמיים וסר קני חתן עמלק דען די צדיקים חסידים ווס זענן צווישן רשעים ווערן זיי נתפס אין ווערן זינד אזו אדך ווען דעם ערב רב וואלט ניש גיווען צווישן די ישראל וואלטן די רשעים ניש גישטראפט גווארן אין מעשה העגל . קום אונ זעה עם שמיים ויקי ה' תרומה מאת כל איש אשר יבנו לנו עם שמיים כל איש איז מיטמע פון אלי אפילו פון דעם ערב רב דען הקב"ה דעם גיוואלט מאכן דעם משכן כפל צד אזו ווי איין פרי איז ארום איין שאקעקן אזו די ישראל זענן אינווייניג אונ דעם ערב רב איז אין דרוסין ארום זייא דרום האט ער גיווארט דעם ערב רב פולל זיין מיט די ישראל אונ דר נאך אז זייא האבן זיך בהעפמ אין ווער מיין טומאה אין עגל אונ האבן גורם גיווען מיתה צו די ישראל דעם הקב"ה גימאנט דר מעשה משכן זאל שון נאר זיין פון די ישראל און דעם ערב רב דרום שמיים ויקי משה את בני ישראל אונ דר נאך שמיים קרו מאתם תרומה לה' פון אייך אלייניג אונ ווי פריער ווס שמיים מאת כל איש וגו' :

ויקהל משה וגו' פון וואגן דעם ער זיי איין גיוואלט אלא זיי דעם ערב רב איז גיווען צווישן זיי דרום דעם ער גמוזט די ישראל פון זיי אפ שייך אונ בונדר איין זאגלן . רבי אלעזר מיט רבי זכאי זענן אקאר גיקומן פון רבי שמעון זאגט רבי שמעון מיין זון אלעזר דיא אונ די גאנצי חברה זיצט דא אין שמוב דריי טאג אונ איר זאלט אייך ניש ארום ווייזן אופ דר גאס ווייל דר מלאך הכות איז אצונד שכיח אין שטאט אונ ווייל עם איז אים גיגעבן גווארן רשות צו פון דארטן קען ער איסקליכן פאר דארטן אונ ניש דאס אליין נאר אז אמענטש ווייזט זיך פון אים גייט ער ארום אונ דר מאנט זייניענות למעלה אונ איז מקמרג אופ אים אונ פנעקט איין מעשט פון הקב"ה

שמיים ובני ישראל אכרו את המן נאר די ישראל האבן גנעמן פון ניש דאס רב רב מיט די צאן ויקר . זענן דאך דאס ערב רב אונטר מעניג זען צו די ישראל אונ אצונד האבן זייא פנעקט צוא טאן אזו איין עשה זייא זאלן ווערן גישטארקט מיט זייער צד הטומאה אונ האבן גזאנט . אדך מיר זאלן זיין איין פאלק בכלל אדך אדך מיר זאלן אדך האבן אעלבן ער זאל פאר אונז גיין אזו וויא איר . האט דערן גזאנט זייא ווען מבשיל זיין דאס היילג פאלק . איידער דאס רב רב זאלן זיין מיט זייא איין פאלק אונ אים גימלשט אין איין זאל אזו פנעקט זייא אפ שיידין פון דעם היידיגען פאלק ביי משה עם קומען . זיין פוננה איז גיווען למובה נאר מחמת עם איז ווען פיר לייט פון דיא ישראל וואס האבין זיך מיט זייא משתת זענן מיט דיא הערצער דרום אז משה איז אראפ גקומין האט ער זא גמוזט מברר ומלבן זיין זייא זייטערין פון דעם חטא אונ דעם זא און גישטראקען מיט דער וואסער זייא בודק זיין אזו וויא סומות זי די ישראל זענן לוטר גווארן עם איז צווישן זיי נאר קיין פסוקת זא איבך גיבליבן . אהרן דעם גזאנט פירט ניש יהודי האבן זיי דען קיין דער געלט ניש גיהאט נאר אהרן דעם זיך גישטראכט זיי ווערן זיך וויא קרייזן מיט די ווייבך אונ קונדר איידר זיי וועלן געבין דיא רייניק דר ווייל וועט משה און קומין . קום אונ זעה מיר האבין ערניגט אז דיא גרים זענן אזו וויא צרעת אויף דעם לייב איז דאך זעכט אזו זענן זיי צו די ישראל וכפל שפן דעם ערב רב זענן נאך זיין רעכטי גרים ניש גיווען אזו ווי עם דארף צו זיין . ווס האבין זיי זאגן ויתפיקו כל העם את נזמי הוזהב אשר באוניהם זייא האבן אריין אראפ גומין פון זייערי אוערן ויקי מידס ויער איתו בחוס אהרן האט דאך ניש האט פון די צוויי ככשפים יונס וימברס איינר איז גישטאנן אונ דר דר דעם גימאכט זיין פישוף זיי האבין ביידי איין עצה גיהאלטן זא איינר גינמין צוויי חלקים נאלד אונ דר אנהרר דעם גינמין איין שליט אופ דר אנדרר האנט דען אזו מוז זיין דר פישוף :

זי שמעון וויינט אונ זאגט אי חסידא קישא דיא אהרן משה אלהי הגדול אייבך דיין פרוימקייט זענן גפארן פיל מענטשן פון די ישראל אונ האסט ניש גוויסט ווס זיי מוען ווס האבין זיי גיטאן ווי באלד עם גקומן זעקס שעה אופ דעם טאג האבן זיי גנובן דאס נאלד ווס האבן אראפ גנומן פון די אוערין ווארום עם שמיים ויתפיקו דען פישוף איז אזו דעם מען דארף ניש חס האבן אופ דעם געלט זיי זיבן גזאנט די שעה שמיים היינט צוא אונז מיר זאלן מוצליח זיין דר טארן דעם ניש זאמן עם איז קיין צייט ניש פון האבן מיר זאגן האבן אופ אונזר געלט מיר תיכף ויתפיקו כל העם גלייך אזו ווי עם זייט מפרק הרים ומשכר סלעים זייא האבן מיט גוואלד אפ גיריסין דיא רייניק פון זייערי ווייבךס אוערין אונ האבן זיי צוריקדי אוערין :

פרשת ויקהל

ה' משה את כל עדה בני ישראל רבי חזקיה זאגט עם שמיים ויאמר שאלו אר הקני לכו סורו רדו סתוך עמלקין פון אויסער עמו וגו' קום אונ זעה וואס שמיים ביי עמלק סקדה את אשר עשה עמלק לישראל וגו' איז דאך קשה ווס אלי מלחמות ווס די אומות האבן מלחמה גהאלטן מיט די זאל איז פון הקב"ה פביכול נאר ניש שווער גיווען אונ עם דעם אים גיהארט אזו ווי די מלחמה פון עמלק נאר ווייל די מלחמה פון

ויקהל

את ה' דם וענין די ווייבר הט ער אפ גשייד און איין גראמילט בזוג
און דר מלאך המות האט זיך נישט אפ גטאן פון דיא ווייבר ביז דר
משכן איז אוף גישטעלט גווארן אפילו בשעת זיי האבן גיבראכט
די נדבות המשכן הט ער זיך פון זיי נישט אפ גטאן ביז משה הט זיי
איין עצמה גיגעבן אז זיי זאבן נישט קוקן אלי בחברותא מיט די ווייבר
און זייא זאלן זיך נישט געהן פנים בפנים נאר הינטר זייערי אקסלין
זאלן גיין די ווייבר אזו ווייא עם שמיים ויבאו האנשים על הנשים ווארדם
שמיים נישט עם הנשים מיט דיא ווייבר אלא זייער קומין איז נישט גיווען
מיט זיי אין איינעם דרום שמיים על הנשים פו דיא ווייבר דרום ווייל
דר מלאך המות הט זיך פון זיי נישט אפ גטאן ביז דר משכן איז אוף
גישטעלט גווארן דרום שמיים ויקם משה את המשכן ער הט די קלפה
אפ גשייד פון דר קדושה די חבריא וענין דארט גועסן דעם גאנצן
טאג און האבן עומס גווען אין דר תורה :

פתח רבי שמעון הויבט אן ויאמר ה' למה בא אתה וכל ביתך אל התיבה דעם
פסוק האבן שוין די חברייא מפורש גווען אבר קום און זעה
הט דען הקביה אים נישט גיקענט הייסן גיין אוף אנאנדר ארט און
דארטן זאל קיין מבול נישט זיין און אזו ווי ביי גדעון שמיים ויהי הורב על
הגת לבדה אוף דר גאנצער וועלט איז גווען של און אוף דר וואל פון
גדעון נישט אדר האט ער אים גיזאלט הייסן גיין קיין ארץ ישראל
דארטן איז דאך קיין מבול נישט גווען אזו ווי עם שמיים ולא גושמה ביים
יש דר רעגין פון דעם טאג פון דעם צארין דס איז דר מבול איז אין
ארץ ישראל נישט גווען אלא ווען דר משחית ומחבל גידרט אויף דר
וועלט דר ווס פו שליסט זיך נישט פו אים און ער וויינט זיך פו אים
איז ער מתחייב בנפשו ער הרגת זיך אליין . מיר לערנן דס אפ פון
לזם עם שמיים אל הכיס אחריד דער מלאך הט אן גיזאנט צו לזם דיא
זאלסט נישט קוקן אהינטר ווייל דר משחית גייט הינטר דיין אקסל
און אז די וועקט זיך אום קעבן פנים אל פנים וועסטו ניווק ווערן
דרום שמיים ביי נח ויסוד ה' בעה כרי דר מלאך המות זאל אים נישט
זעה און זאל נישט קענן שולט זיין אין אים . און די צייט וואס דיא
חברייא איז גווען פאר בארגן איז גישטארבין אין שטאמ דרייצין
גענטשן זאגט רבי שמעון ברי רחמיא גילובט איז השי ווס דר מלאך
המות הט נישט געהן אין אייער גשטאלט . דר וזהר איז מארק אין
דר קדושה פון שבת און אין די תפלות פון שבת אז דר שבת קומט
אן רופט אום איין כרוז אין אלי הימלן זייט אייך מתקן איר חייכות
און מרפכות אנטקעגן אייער הערן דען גייט ארום איין רוח מצד
ימין ער הייסט לבוש יק ער איז זיך מתפשט איבר אלי חילות ושרות
דען ווערט דר שולחן פון דעם מלך אן גיברייט בשמחה וואל צוא
דעם חלק פון דעם מענטשן ווס ער איז מסדר זיין מיש אזו ווייא עם
בדארף צו זיין און דר מיש שמיים אן חרפה אימליכר נאך זיין פו
מעג נאך און אז שבת גייט אריין מוז זיך דר מענטש אפ וואשן דען
אין דר וואכן איז שולט איין רוח חול און אום שבת בקומט ער איין
רוח הקודש נשמה יתירה דרום גיהער ער זיך מקדש זיין און זיך אפ
וואשן אין מרחץ אפ טאן פון זיך דעם שימוש של חול מקבל זיין די
הייליגי נשמה יתירה ווס דורך איר ווערט פאר געסן אזי מיני צער
דען דארטן ווי זי איז איר ארש איז פיל חנה ושכחה דען אז די
רוח ונשמה יתירה קומט אראפ וואשן זיי זיך אין די בשמים פון דעם
גן עדן און גידרט צו רוען אוף ישראל עם הקודש און אז זיא קומט

אוף אים און ער גייט נישט אונטק פו דר מענטש ווערט גמשפט און
ער געמט רשות צו טייטן אים זאגט ר שמעון דא שווער איד ביי דס
שם אלהים אז דס רוב פון דר וועלט שטארבן פו זייער צייט ווייל זיי
ווייסן זיך נישט צו היטן דען בשעת אז מען טראגט ארום איין מת
לבית הקברות אין דר מלאך המות שכח צווישן די ווייבר דען אזו
איז זיין סדר וינט ער הט איבר גרעט צו חיה און הט מיט איר גורם
מיתה גווען צו דר וועלט דרום אז ער מיט אנטענטשן און ווייבר
גיפין זיך דר ביי גיפנט ער זיך צווישן זייא וינט מען טראגט אים
ארום ביז זיי קערן זיך אים אהיים דען הט ער רשות צוא מויק זיין
און דרום איז ער גורם מיתה צו פיל לייט פו זייער צייט דרום שמיים
יש בספר בלא מספם אמטיל שטארבן אן איין משפט און פו זייער צייט
און ווי אזו ווערט מען דר פון גיזול אז מען טראגט דעם מת צום
קבר זאל זיך דר מענטש אום קערן זיין פנים אז די ווייבר זאלן גיין
הינטר אים און אז זיי זענין זיך מקדים זאל ער גיין הינטר זיך דס
ער זאל זיי נישט געהן פנים בפנים און אז ער גייט צוריק זאל ער נישט
גיין אוף דעם וועג ווי די ווייבר גיין און זאל זיי נאר נישט געהן גייער
ער זאל גיין דורך אנאנדרן וועג אהיים און מחמת די מענטשן ווייבן
דס נישט דרום שטארבן זיי פו דר צייט זאגט רבי אלעזר אז עם איז
אזו וואלט דאך גלייכר גווען אז מען זאל נאר נישט מקנה זיין קיין מת
זאגט רבי שמעון עם איז נישט אזו דען דר מענטש ווס איז אין דריין
גיהיט איז ער זוכה לאריכות ימים ומכר שכן לעולם הבא קום און
זעה נישט אום זיסט האבן די חכמים קרטונים פו צייטן מתקן גווען
אז מען הט ארום גטראגן דעם מת האבן זיי גבלאזן מיט איין שופר
אז די וועקט מיין מען הט דס מתקן גווען פון פבור המת וועגין
גיין גייערט מיין צו זיין אוף די לעבינדיגי דר מלאך המות זאל אין
זיי נישט שולט זיין און זיי זאלן זיך היטן פון אים :

ותח ער הויבט אן עם שמיים וכי תבואו מלחמה בארצכם על הצר הצורך אתכם
הורעות בהצרות על הצר מיינט מען דעם מלאך המות הצורך אתכם

ער פלידיינט אייך תמיד ער איז מביט צדיקים ווס די לייט זענן זיך
מצער אויף זייער מויט סאי תקמיה ווס פו איין תקנה זאלט איר טאן
הרעות דס איז ראש השנה ער איז איין יום הרין למעלה דר מלאך
המות גידרט אראפ משניה צו זיין אוף די מענטשן און גייט ארויף
למעלה מקטרג צו זיין און די ישראל ווייסן וואל אז דר מלאך המות
גידרט אראפ זענן זיי זיך מקדים מיט אשופר צו בלאן אוף אים ער
זאל צו בראבן ווערן און זאל נאר נישט קענן טאן און דס אל מגין
זיין אוף זייא וכפר שכן ווען ער מוט איין דין און הרגת מענטשן
וכפר שכן אז מען גייט לבית הקברות דען בשעת די ווייבר גייען
מיט דעם מת גידרט ער און איז שכח ביי זיי אזו ווי דר פסוק זאגט
גלה ויודות מות ווען גידרן אראפ אירי פים מות צו דעם ווס ער הייסט
מות הקביה זאל אונז כציד זיין קום און זעה עם שמיים כודר אשה
מנאפת דס איז דר מלאך המות ער הייסט אזו אכלה ומחתה פיה ער פו
פרענט די וועלט און הרגת מענטשן פו דר צייט וואס רב מעלה אן
און ער זאגט ער מוט נישט קיין אום רעכט דען ער באגערט דין און
בדין אמת שטארבן זיי און בשעת די ישראל האבן גמאכט דס ענד
און עם זענן אזו פיל חיל פון זייא אום גישטארבן איז דר יצר הרע
שכח גווען ביי זיי און אז משה הט דאס דר זעהן אז דער יצר הרע
איז שכח ביי די ווייבר און צווישן מתנה ישראל מיר תיכף ויקהל משה

פרשת ויקהל

אין גן עדן דר וועקן זיך אלי רוחות פון דעם גן עדן זאגן אשכנזים ישראל וואר צו אייך ישראל עם הקודש דם דר רצון פון אייער האר מוט זיך אזו צו אייך דר וועקן דרום שמיים ושמינו בני ישראל את השבת דם ווארט אה איז כרבה דעם רוח ונס נידרט אה זיי אים שבת אז ער זאל אה נהיט ווערן מיט תענוגים און שמחה דם חס ושלום קיין דאנה ווער אדר פלעס ורוזן זאל ניט זיין ביי דעם מענטשן דען עראזי פונם און דעם רוח ונשמה יתירה ווארום דארטן איר ארט איז פיל חדרה ושמחה דם איז מרמז לא תבערו אש מען זאל ניט אן צינדן דעם פלעס דאס איז דר פח פון דעם ס"ט און זיין פח איז פר לאשן און שמיל דם זיי קענן ניט שולט זיין און ווען דר מענטש דם אום שבת דאנה ווער ובעס שטארקן זיי זיך אויף דער היליגר נשמה דרום זאגט דר פסוק ושמינו בני ישראל את השבת אויף צו היטין די נשמה ורוח תתירה אז די קליפות זאלן זיך אין אים ניט שטארקן און אן גיצונדין ווערן דרום שמיים כל שומר שבת מתללו מען דארף היטין דעם שבת אז דיא קליפות זאלן אים ניט פר שוועקן און ווירד דר רוח ונס איז שולט אום שבת אה דיא ישראל האט הנאה פון וייערי תענוגים באכילה ושתיה פון דיא דרייא מעודות וואס זיי זענן אין דרייא מדרגות עליונות וואול צוא זייער חלק ווער עס איז מהנה דיא נשמה מיט תענוגים פון שבת דען דער רוח איז אנאנצי וואך נהנה פון דעם רוח העליון פון דיא יירות הקדושים אום שבת נידרט זיא אראפ און ווערט גיוואשן אין גן עדן און זיא דם איין תענוג פון דעם עונג הנאה און דר רוח ווערט גיקריינט מלמעלה ומלמטה און ווערט גיעהן אויף אלי זייטן מיט דר עטרה שק מעלה ושל מטה און ווייל זיא איז אין דר צייט בייא דעם מענטשן אזו מוט ער זי היטין און זי מענג זיין מיט אלי תענוגי אכילה ושתיה און מיט אלי מיני שמחה און טייערי מלבושים דען אזו ווערט זי גיקריינט און נהיט למטה און אין דעם ספר פון שלמה המלך און דאס הייליגי ליכט • רבי שמעון האט גיזאגט עם שמיים וכו' השכיני שבת ויכפש ווען דיא נשמה יתירה גייט אוועק נאך שבת זאגט זי וויי נפש זיא דם פר לארין דעם נפש איז דאך קשה ווארום איז וויי צו דעם נפש עם ניהער זיין וויי צו דעם גוף דען דר גוף פר ליקט נאך שבת דעם נפש • נאר דר מעס איז דען דר נפש פון דעם מענטשן איז איין ארט צו דעם רוח אזו ווי דר גוף איז איין ארט צו דעם נפש און אנאנץ שבת רועט דר רוח יתירה אין דעם נפש דען ער דם גרויס תענוג דר פון דרום האבין מיר גילערינט אז אלי נפשיות פון דיא ישראל ווערן גיקריינט אום שבת דאס איז ונס דר רוח איז דריין דרום איז רעכט וינפש עם איז וויי צו דעם נפש דען זיא פאר ליקט נאך שבת דעם נחת רוח און איר מעלה וואס זיא דם גיהאט אנאנץ שבת און דרום ווייל דר רוח רועט אום שבת דרום איז דיא צייט פון דיא תלמידי חכמים וחסידים וצדיקים זיך מוזג זיין אום שבת • דען ער קאן אראפ ציהין נשמות קדושות צוא זייני קנעדער און אז דער רוח ונשמה יתירה קומן אראפ און רוען אויף דר וועלט אזו מוען זיך אפ אלי רוחות רעות און דיא מקטרגים פון דר וועלט דרום דארף מען ניט מתפלל זיין אויף שמירה דען די ישראל ווערן מקיילא נהיט מכה דעם רוח און דר מופת שלום פר שפרייט אירע פרינגל אויף דיא ישראל און ווערן גיהיט פון אלי זאבן • אויב דיא וועקט פרעגין מיר האבין דאך גילערינט אז איין מענטש סאר ניט זיין אליין דיא נאכט פון מיטוואך און די נאכט פון שבת מחמת דיא

מוזיקים איז דאך קשה וואס דארף ער זיך צו היטין אום שבת זיא זענן דאך גיהיט פון אלי מקטרגים קום און זעה עם איז בודאי אזו די נאכט פון מיטוואך האבין זיי בודאי אשלימה ווייל די נאכט איז די לבנה קרענר גווארין דרום שמיים יי מואת ברקע שמיים מארת אן איין ואיז דרום האבין דיא מוזיקים שרים וקליפות אשלימה אין דער נאכט • און די נאכט פון שבת ווייל אלי ווערן פר שפרייט אריין צוא גיין אין נוקבא דתהום רבא אראפ דם זיי קענן ניט שולט זיין דרום גיהער זיך דר מענטש אריין היטין דען האמשי זיי האבן קיין שליטה ניט ווערן זיי צו צייטן גיעהן דרום אז דר מענטש איז אליין כח ער זיך היטין דען שבת איז איין שמירה צו דעם עם הקודש און ווען שבת גייט אריין אזו קריינט הקב"ה צו אמליכן פון די ישראל דא מוזן זיי די עטרה היטין און האמשי די קליפות זענן דאך ניט שכיח אין ישוב גייערט אין דר מדבר אפר צוא צייטן ווען אייגר איז אליין קען זיין ריע מולא דרום מוז זיך דער מענטש היטין אום שבת און שבת איז איין יום השמחה למעלה ולמטה צוא אלי און עם ווערט אליין גיהיט למעלה ולמטה אז דם אור הקודש פון שבת קומט זענן זיך דם עם הקודש מקדים צו גיין אין שול אריין בשמחה גיקריינט צוא ווערן בכח"י בחרי קודש של מלה מיט חשובי מלבושים און מוען לזבין בשירות ותשבחות מיט דעם רוח וואס שמיים אויף זיי למטה און דער שיר ושבח גייט ארויף למעלה און דיא עליונים ותחתונים זענן אלי בשמחה און ווערן אלי מיט אכזא גיקריינט דען הייבן אן דיא עליונים און זאגן וואול צוא דעם פאלק דאס זייער האר ווערט גיקריינט אויף וייא און אלי תילות הקדושים ווערן גיקריינט פון זייערט וועגין דער מאג פון שבת איז דער מאג פון דר נשמה ניט פון דעם גוף אז דאס פאלק גייען אין שול אריין איז אסור משתדל זיין און צוא ריידן אפילו שור זאבין ומפל שפן מילי דעלקא נאר שירות ותשבחות און תפלות מיט תורה • ווער עם איז עוסק אין מילי דעלקא דר איז מחלל שבת ער דם ניט קיין חלק בעמו ישראל צוויי מלאכים זענן דרויף ממונים אום שבת און מוען וייערי הענט אויף זיין קאפ און זאגין וויי צו דעם מענטשין ער דם קיין חלק ניט אין הקב"ה • דרום מוז מען זיך אלץ משתדל זיין מיט תפלות שירות ותשבחות פון וייער הארין און עוסק זיין בתורה און דער מאג איז פון דר נשמה וועגין און דרום לויבט מען מיט דעם שבח פון דער נשמה נשמת כל חי תכבד את שם וגו' ורוח כל בשר עם איז איין שבח מצד נשמה ורוח און דער מאג שמיים ברוח ונשמה און גייט בגוף אין דעם שבח פון דעם הייליגן מאג זאגט מען וייער איר דאס אייפרשמע ליקט וואס פון אים ווערן גישפייזט און דער לייכטין אלי חילות ומרפבות וכו' און אלי נוס זענן שולט אויף דר וועלט דאס איז דר שבח עולם הפא אין דעם מאג און אזו אויך איז דר שבח פון אל אירון על כל המעשים דער שבח איז מיט כ"ב אותיות עליונים נאך דעם סדר אהרן בית דאס זענען גרויסי מודות דרויף ווען דער שבח גייט ארויף קומן ששים רבוא מרפבות עליונים און ברענגין ארויף דעם שבח פון דעם הייליג פאלק און עם ווערן גיקריינט בפה מרפבות עליונים נוס זענן ממונים אויף די צדיקים אין גן עדן די ווערן אלע גיקריינט מיט דעם שבח און אלי מרפבות און אהרע נשמות פון די צדיקים גייען אלי ארוה בשבח זה ב"ח אין דעם שורש פון דעם פסא הקבד און אז דר שבח קומט לכסא הקבד שמיים ער דארט ב"ח

פרשת ויקהל

סז

די ישראל זאגן די קדושה פון כוסף דען גייט דאס ארויף למעלה ולמעלה דאס איז דר שבח ווס איז העבר פון אלי שבחים ישם משה איז די שמחה פון די אבות זיי זענן זיך קשמת מיט דעם מתנת חלקו פון משה דס איז במצור מחמת עם איז גרויס מודות ווייטר שמיים דר סוד פון ספר תורה וואס מען ליענט אום שבת זיבין מענטשן אנטקענין די זיבין קוחות וואס שמיים אין מסור לדוד הוה דה בני אלם אום יום טוב רופט מען אויף פינף מענטשן אום יום כפור זעקס אום ראש חודש פיר דס זענן פיר סודות • די תיבה הייסט די בימה ווס די ספר תורה ליגט דרויף אום מען ליענט דארטין דארף האבן ששה סודות הייסט זעקס מרעפ אויף זיין ארויף גיין גיט מער אנטקענין די זעקס מרעפ וואס איז גיווען ביי דר שמוג פון שלמה המלך דס איז אלץ איין סוד אום בשעת מען ליענט דארף מען נאר צו הערן דס קול פון דעם קרא אום בשעת מען ברענגט דיא ספר תורה צוא דר בימה דארפן זיין אלע אן גיגרייט צוא שמיין באימה זביראה ורתת ווע אום צו הערן בפונה גלייך וויא ער שמיים אויף דעם בארג סיני מקבל זיין די תורה מען דארף צו הערן דס ליענין אום גיט עפינין דס מויד אפילו בדברי תורה ומפל שפן אין אנדערי רייד גייערט צו שמיין באימה ויראה אום ווי עם שמיים ובפתחו עסו כל העם וזוני כה העם אל ספר התורה זאגט ר' שמעון אז מען עפינט אום דעם ארון הקודש ארויס נעמן די ספר תורה ליענין בצבור אום ווערן גיעפינט די שערי רחמים אום זענן מעורר צו דר וועקן איין אהבה למעלה אום גיהער דר מענטש זאגן ביד שמה וגו אום בשעת ליענין דארף דר קורא שמיין אויבין אום אלי מענטשן פון אונטן אום וויא ביי דעם בארג סיני וחיזבו כחמות הדרומה עלה אל האלהים אום דר ווס ער ליענט זאל האבן זיין פונה ורצון צו דעם ווס ער ליענט אום ער זאל וויסן אז ער איז דר שליח פון זייני הערן צו מאכן הערן צום גאנצן צבור דיא הייד דען ער שמיים העקער פון אלי אין דעם גישמאלט שך מעלה אום וויא הקב"ה האט גירעט אויף דעם בארג סיני דרום ווער עם ליענט אין דר תורה גיהער ער זיך מסדר צוא זיין די סדרה אין דער היים אום אז גיט זאל ער גיט ליענין אין דער תורה מיר לערנין דס אפ פון הקב"ה ער האט פריער גיליענט ארוין די תורה אום דר נאך האט ער זי גיאגט צו דיא ישראל אום וויא עם שמיים אז ראה ויסרה הכינה וגם הקרח דר נאך שמיים ויאמר לאדם הן ראת ה' היא חכמה אויף איז אסור צו דעם וואס ליענט אז ער זאל מפסיק זיין אין מיטן דעם פרשה גייערט אויף דעם ארט ווי משה האט מפסיק גיווען אויך זאל ער גיט ליענין די סדרה פון אנדערדי וואך אין דעם שבת דען אז מען ליענט אום בסדר די סדרות פון אגאנץ יאר אום זיי ווערן גיקריינט פון הקב"ה זאגט הקב"ה צו זיי דו ביסט פון דעם שבת אום דוא פון דעם שבת באותו שעה רופט הקב"ה צוא דעם מלאך יו"ט השם הגדול אום צו דריי אום פופציג מרפבות הקדושים ווס זענין אונטער אים אום זעצט זיי פון ממונים אז זיין זאקן משמש זיין די תורה אום אימליכי מרפכה נעמט ער אויף אימליכר פרשה אום אימליכר איז משמש דיא תורה זיין שבת דרום איז אסור צוא מיטן איינס מיט דעם אנדרין אום גיט מאכן ארוין גיין איין מרפכה אין דר אנדרר אפילו גיט מיט איין ווארט אום אפילו גיט מיט איין אות גייערט אימליכי פרשה וויא הקב"ה האט זיא גיטילט אום גייעצט אימליכי פרשה אויף אר משמרה אום דרום גייען אויף די זעקני

רייד ווס מען האט זיי גיליענט בצבור אום נעמט זיא די מרפכה וואס זי איז ממונה אויף דר פרשה אום ברענגט זיא אויף פון הקב"ה אום די זעקני רייד ממש ווס ווערן גיליענט למטה שמיין פון הקב"ה אום זאגן מיר פרשה פלוגי האט אום גיליענט דער ציבור פלוגי אז אום אז איז גיליענט גיווארין ווי עם איז ראוי אום גייען די רייד אוף אום ווערן גיקריינט ער כסא הקודש אום די מרפכה איז משמש פון אים אום אז איז אימליכי מרפכה פון אימליכין שבת זיין ווערן אלע גיקריינט אין דעם כסא הקודש אום מיט דעם גייען זיי ארויף למעלה למעלה אום פון אלי ווערט גימאכט איין כולל אקוד דרום וואל צוא דעם חלק ווס ער איז רעכט משלים אלי שבת זיין סדרה אום ווי עם בדארף צו זיין אז שבת גייט ארויס אום מויד די ישראל זאמין דעם שבת אום מען זאל גיט דוחה זיין דעם הייליגן גאסט דרום זאל מען זיך גיט היילין מיט מעריבי אום מען זל אז הייבן והוא רחום וכפר עון דס איז דר העכטר תיקון ווייל די קליפות עון משחית אף וחיבה זענין אגאנצין שבת גיווען פון בארגין דרום זאגט מען והוא רחום אז וויא זאלין אויף אום קיין שליטה גיט האבן • אום בשעת דיא ישראל זאגן ויהי נועם ואתה קדוש זאגן אלע רשעים אין גיהנם וואל צו אייך ישראל וואל צו אייך צדיקים וואס היטין דיא מצות התורה ווייא צוא אום רשעים וואס מיר האבן גיט זוכה גיווען צוא היטין די מצות התורה • דען איז דאך דער משונה גיט מקדים אום איין פרום רופט אום ישוכו רשעים לשאונה אום אלי מלאכי חבלה מרייבן וויא צוריק אין גיהנם ארוין אום קיינער איז זיך גיט מרחם איבער זיין וואל צו די ווס היטין רעכט שבת אויף דער וועלט אום זענען זיך מתענג בתענגנים • דער וואס פאסט אום שבת דער וועקן זיך אויף אים צווייא פאר השי"ת אייגר איז דער הייליגער רוח וואס ער האט הנאה פון דעם עונג שבת אום ער האט אים גיט מענג גיווען אום איינער איז דער ממונה וואס ער איז ממונה אויף דיא וואס פאסטין ער הייסט סג"ג אום גייען ארויף פאר דעם מלך הקדוש אום זענען מעורר דין אויף אים דען דר רוח פון שבת גייט ארויף בתכרון וואס ער האט גיט גיהאמ קיין עונג שבת למטה אום אז ער איז גיט גשלים מלמטה איז דר רוח של מעלה אויף גיט גשלים מחמת דעם תענית דרום איז דער מענטש ראוי צוא מקבל זיין איין עונג אום גישאלטין צוא ווערן נאר אז ער פאסט אפ אנגעקערן טאג פון דער וואך אויף דעם תענית פון שבת צוא רייסט מען אים זיין גור דין פון זיבעציג יאר עלייג עם איז אום אמשל צו איין מלך וואס ער פרייט זיך אויף זיין חתונה אום אלע לייט פרייען זיך אויף מיט אים זעהעט ער אז אפענטש זיצט תפוס אין גרויס צער אום הייסט אים דער מלך פרייא לאזין פדי אלי זאלן זיך משמח זיין מיט אים דרום ווער עם זיצט אום שבת אין איין תענית צו רייסט מען אים זיין גור דין הנקעה פדי אלע זאלין פרייעקע זיין בשמחת המלך עליון אבער דער נאך קערן זיך אום דיא ממונים וואס זיין שמראפין מענטשען אום בצאקן דעם מענטשן איין עונג ווייך פון זיינט וועגן איז גווען איין חסרון למעלה ולמטה וואס איז זיין תקנה ווייך ער האט מבטל גיווען דעם עונג שבת אום אין דער וואכין האט ער גיט גיפאכט האט ער דעם רוח חול זיא מענג גיווען אום דעם רוח שבת גיט דרום זאל ער אין דער וואכין אפ פאסטן נאך אטאג פדי דר רוח חול זאל אויך זיין בתענית דאס איז אים איין רפואה אום וויא די תורה האט מער מחמיר גיווען

פרשת ויקהל

עם ה' ויהי שון אליון גמאן דרום שמיים וחכל כל עבודת מסכן מהל סועד עם
ה' ויהי אום גלאזמ די עבודה וום דר משכן ה' אליון גמאן • אוו אוך
כיי בריאות עולם שמיים אוך יכור השמים והארץ איז אוך דר שמיים ויי
האבן ויהי אליון משלים גווען אזו אוך אז מען הט גבוים דעם בית
המקדש האבן אוך נאר די בעלי מלאכות אן גהובן אונ עם ה' ויהי
אליון גמאן דרום שמיים והבית כהבנותו עם וואלט שמיין והבית אשר כבתי
וואלט משמע גווען אז מען האט אים גבוועט עם שמיים דך אבער
כהבנותו איז שמיים אין זיין טאן פונען פון ויהי ועלברט אוו אוך שמיים
אכן שלטת סעע נכנה עם שמיים גיט פונגה גויערט נכנה עם איז אליון
גבוים גווארז אזו אוך אלץ וום איז קודש איז אלץ אליון גמאן גווארן •
ויקם משה את המסכן רבי יהודה הייבט אן עם שמיים אל חשמו אויבתי •
כי נפלותי קמתי ווער איז דר אויב דר ס'ס אונ די וום זענן שונאים
דער מלכות הקדושה זאגט דיא פנסת ישראל איר זאלט איך גיט
פרייען אוף מיין משקה דען אז איך פאל שמיים איך ווידר אוף אבר
אז איר וועט פאלן וועט איר שון גיט אוף שמיין גס כי אשב כהושרה או
• דען פמה פעמים אז די פנסת ישראל איז גיפאלן בגלות מצרים
ובכל האבן זיית דיא שונאים גוואלט פר לענדן פון דר וועלט אונ
האבן גיט גיקענט אזו ויי עם שמיים על עסד יעריסו סוד וגואמרו לכו ונכחידם
וגו' האמשי ויי זענן נפאלן אין גלות זענן זיי ווידר אוף גנאנגן דרום
אוך בגלות מצרים וום משה ה' זיי ארום גצוגן אונ הקב"ה ה' זיי
גמאן נסים ונפלאות דענקט מאל ויקם משה את המסכן עד ה' זיי אלי
מאל אוף גריכט ויכס הענן את אהל סועד אז דר ענן ה' צו גדעקט דעם
משכן ה' די שכינה גירום אוף דר וועלט אונ דר רוח המומאח איז
צו פראכן גווארן וום ער איז קז כל בשר אונ איז אפ גמאן גווארן אין
נוקבא דההומא רבא דרום שמיים ולא יכור משה לבא אל אהל סועד כי שכן
עלוי הענן דען דר רוח הקדוש האט גירום אוף דר וועלט אונ דר רוח
המומאח איז אפ גמאן גוואר נאר די רשעים האבן אים ווידר אוף
גצוגן אוף דר וועלט אונ ווען גיט וואלט ער שון אוף דר וועלט גיט
גווען אונ לעתיד איז הקב"ה אן גיבריים אים מעביר צו זיין פון דר
וועלט אזו ויי דר פסוק גאגט כלע המות לנצח וגו' אונ ווידר שמיים ואת
רוח המומאח מעביר סן הארץ ברוך יי לעולם אמן ואמן • יסודו יי לעולם
אמן ואמן •

חסרת ספר שמונת

בייא איין גנב וויא בייא איין גזן דרום ווייל דער גנב פארקט זיך
פאר מענטשין מער וויא פאר גאט דרום ברארף ער צאלן פפל אזו
אויך אז ער וועט אום שבת פאסטין אונ אין דער וואכין גיט אזוא
האלט ער חשובר דיא ימי החול פון שבת • וואול צו דעם מענטשן
וואס ער איז משלים למטה דעם עונג העליון אזו וויא עם ניהער צוא
ניין • דער יום השבת ווערט גיקריינט מיט זיפעצג קרוינען אונ דר
שם בקודש העליון ווערט נשלם אוף ארי זיימן אלי מדריגות ווערין
דר לייקט אונ אלי זענן בחדוה אונ דר מענטש טוז עדות זאגן די
גאכט פון שבת מיט דעם קידוש בשמחה אוף מעשה פראשית אונ
ויער עס ה' זיין מחשבה דר צו איז אים הקב"ה מכפר זייני עונות •

פרשת פקודי

אלה פקודי המסכן מסכן העדות דר רוח הקדוש אליון ה' גויווין צו אלי
דעם חשבון פון דעם פסח וזהב וואס די ישראל האבן גמדר
גווען אונ דר רוח הקדוש ה' גוואגט וכסף פקודי העדה מאח ככר וגו' כל
חובב העשוי למלאכה דען הקב"ה ה' פנערט אין די בעלי מלאכות אונ
ה' גוואלט וויין זייער גאמנות צו אלי דרום שמיים אלה פקודי המסכן
קום אונ זעה באותו שעה אז דר משכן איז אוף גישמעלט גווארן
ה' זען גישוועבט אונ ה' גוואלט גיפיען איין קמרון אוף
זייערי גאמנות ביי הקב"ה ה' אום גמאכט אינטר מעניג פר משה
אזו ה' ער גמאכט דעם חשבון בעל פרוח אזו ה' ער זייער גאמנות
אויף גיבראכט פאר אלי קום אונ זעה ווייל דאס משכן איז גיצייקט
גווארן דרום ה' משה גמוזט מתפלל זיין אז דיא ברכה זאל דרוף
דען דרום שמיים ויכור אותם משה וום פר איין ברכה האט זיית משה
גבענטשט יי רצון עם זאל רוען די ברכה אין דר מעשה פון אייערי
הענט דען איין וואך וום מען ציילט איז דרוף גיט שורה קיין ברכה
אונ די ברכה ה' גיט גירום אוף דעם חשבון ביי משה ה' עם אן גקיפמ
אונ מדיק גווען קמעלה דרום שמיים אלה פקודי המסכן מסכן העדות אשר
מיקר על פי משה אונ ווען עם וואלט גיט גיצייילט גווארין דרוף משה
וואלפן זיי קיין חשבון גיט גאגט מאכן גייערט די מדריגה פון משה
ה' עם גמאן ער האט גירום גווען אז עם איז גיצייילט גווארין דרום
שמיים אשר מיקר על פי משה קום אונ זעה בשעת די בעלי מלאכות האבן
אן גיהובן צו: מן דעם מעשה המשכן האבן זיי נאר אן גיהובן אונ

פרשת ויקרא

מיינט מען דעם משכן של מעכה אונ אין דעם טאג איתגווען אגרום
שמחה פר הקב"ה אונ אז מען הט מתקן גווען דיא ביידי משפנות
שמיים ולא יכול משה לבא אל אהל סועד אונ הקב"ה ה' לס גווען ה' ער
גאגט דר משכן איז דאך אויף גישמעלט גווארין דרוף משה זאל
ער אליון שמיין אין דרום סמי תיבת יקרא אלמשה ה' ער אים אריין גרופן
אונ ה' אום גוואגט דר חינוך המשכן דארף זיין מיט איין סעודה
דרום שמיים אום כי יקריב סכס וגו' ווייטער איז ער גמלה גרום סודות
אוך דעם פסוק כתיב לפני •

רבי שמעון איז גנאנגן אין וועג קיין מבראי ה' אים פנעניג אריז
זאגט ער צוא רבי שקוען שלום זאל זיין צוא דעם הערן זאגט
רבי

רבי שמעון אין תוס' איז צוגעבן די שכינה עיסק אין היכל וואָנט ער
 אין דר פרשה פון קרבנות אונ' וואָנט פון דיניט וועגן הידושים ווס
 דיא האַסט כחדש גווען אין דר תורה וואל צוא דיר דרום בין איה
 גקומן צו דיר • איה ואל דיר מקדים זיין שרום אונ דיק פּרעגן איין
 וואך ווס עס איז גפרענט גווארן כמתיבא דרקיע אונ דס איז די שאַנה
 סען הט גפרענט עם שמיים באחי לגני אחותי כלה אכלתי יעור עם רבשי וגו'
 דס הייבט הקב"ה וואָנט איה בין גקומן צו מיני פּנסת ישראל ווס
 הייסן פלה האב איה געעפן ווי שיקט זיך דס בעוהב'ה'ם ער געעפן
 אַמעד דארטן איז דאך גיט פּר האַבן קיין אביה ושתיה גאך ווס
 שמיים אכלתי דס איז גפרענט גווארן בישבה של בעלה וואָנט רבי
 שמעון ווס האט הקב"ה דרוף גענטפּרט וואָנט אליהו הקב"ה האט
 גוואָנט עס איז דאך פּר האַבן רבי שמעון פּר יוחאי לאו ער ענטפּרן
 דרום בין איה גקומן צוא דיר דיא וואָלט דרוף ענטפּרן וואָנט רבי
 שמעון ווי גרום איז דאס ליבשאפט וואס הקב"ה הט ליב די פּנסת
 ישראל האמשי בייא אים גישיקט זיך גיט קיין אכילה ושתיה נאר
 כחמת גרום ליבשאפט הט ער כשה גווען זיין רצון צוא מאן איר
 רצון ווארום דער סדר איז אזו צווישן התן וכלה איה קערן מיר
 אַוועלכס אפ פון דוד הסך ער הט גוואָנט צו הקב"ה כהניו ילכו שוק
 וחסידו ייגנו ער הט גידארפּט וואָנט ולידו ייגנו ווארום דיא שירה האבין
 דאך די לויס גוואָנט ווארום שמיים וחסידו נאר בשעת ער הט גוואָנט
 וחסידו הט אים הקב"ה גוואָנט דוד מיין סדר איז גיט אזו האט דוד
 גוואָנט בעכוו דוד צבדו אכ תשב פני משיתו וייל איה האב דיק צו מיר אן
 גיברייט דארפּסטו מיר מאן מיין רצון ווארום דר דרך ארץ איז אז
 איינר בעט דעס אַנדרו צוא זיך אוף איין קעודה טוט דר אורח זיין
 רצון אזו דארפּסטו מיר מאן מיין רצון האמשי זיין סדר איז גיט אזו
 ענטפּרט אים הקב"ה אז דיא האַסט מיד שוין אן גיברייט וועל איה
 מאן זיין וויילן דעסט גלייבן גפּינן מיר ביי די מלאכים ווס זעגן גקומן
 צו אַברתם האמשי אויף דעס היכל איז דאך גיט פאר האַבן קיין
 אכילה ושתיה נאר אים צו ליב האבן זיי געעפן אונ גטרונקן • אזו
 אוה הקב"ה כחמת גרום אהבה ווס ער הט ליב דיא פּנסת ישראל
 וואָנט ער אכלתי ווי וואָנט אליהו צו רבי שמעון רבי דא שווער איה
 ביי זיין לעבן אז הקב"ה בעצמו הט גוואָלט דעס תירוץ וואָנט נאר
 ער הט זיך גיט גוואַרט מחזיק טובה זיין פּר די פּנסת ישראל דרום
 הט ער מיר גיהייסן דיק פּרעגן פּר די וואָלט ענטפּרן וואל צו דיר
 וואל זיין חלק דאס הקב"ה טוט זיך פארטיגן מיט דיר למעלה אוף
 דיר וואָנט דער פּסוק צדק מושל בורא אלהים :

אדם כי יקריב כסם קרבו ווער עס איז אנאָנצער מענטש דער קען מקריב
 זיין אלי מדרגות עליונים אונ צו סאכן איין יחוד שלם אַבר ווער
 עס הט גיט קיין אשה דר הייסט גיט קיין אדם שלם זיין קרבן איז
 גיט ווערט אונ די פּרכות גפּינן זיך גיט בייא אים לא למעלה ולא למטה
 דען די שכינה רוט גיט אוף אים ווייל ער הייסט גיט קיין אדם ער
 איז איין בעל מוס אונ ווער עס איז איין פּגום ווערט ער נדחה פון
 אַבדיט אונ דרום נדב ואַביהוה ווייל זיי האבן קיין נשימט גהאט אז
 זיי האבן גינעקנט צו דר עבודה זעגן זיי גישטראפּט גווארן אזו וויא
 עס שמיים וזנא אש סמני ה' ותאכל אותם דרום שמיים אדם כי יקריב כסם
 קרבו דס איז זכר עם קב"ה אזו וויא עס שמיים וזנב ונקבה כראם ויקרא את
 כסם אדם רבי אהא איז גוואָנטן איין וועג אונ רבי יהודה איז אוך מיט

איים גווען וואָנט רבי יהודה מיר האבן גלערינט אז אבתולה ווער
 גיבענדישט מיט זיבין פּרכות דס איז אַנטקעגן די פּנסת ישראל ווי
 זי הייסט בתולה אזו וויא עס שמיים וזנב כן אדם שא נא קינה על בתולו
 ישראל דס גייט אוף די פּנסת ישראל איז דאך קשה עם שמיים נפל
 ולא תוסף קום בתולת ישראל איז מושטע אז זי וועט עס ושלום קיין תקופה
 גיט האבן אוף צו שמיין אונ אלץ ווס די חכמים האבן גוואָנט איז
 דעס וואָלט רעכט גווען אז דיא פרשה ואל שמיין פּרדה נחמה עם
 שמיים דאך אַבר דר ביי קני הייסט קלאג וואָנט ער בווּדאי איז איז
 אונ מיר איז דס אוך קשה גווען זעגן מיר גקומן מיט איין פינגער
 פּנים צו רבי שמעון אים פּרעגן וואָנט ער איז זיין פּנים ווערט דר
 קענט זיין הארץ ווא איה בווּדאי איז אזו וואָנט ער צו מיר זאג דיני
 הייד האב איה אים גוואָנט עם שמיים נפלה ולא תוסף קום בתולת ישראל ווען
 איז פּרזנו אוף זיין אשה אונ הט זי אַוועק גיטריבין פון זיך ואל ער
 זי שון אייביג נאר גיט אום קערן צו זיך אוב עם איז חליקה אזו איז
 דאך וויי צו די ישראל ווס זעגן פּר טריבן גווארן הט ער מיר גוואָנט
 האַסטו דען גיט גיהערט דעס תירוץ ווס די חכמים האבן אוף דעס
 גוואָנט ווא איה צו אים איה האב גיהערט נאר עם איז מיר נאך גיט
 רעכט וואָנט ער צו מיר אלץ ווס די חכמים וואָנט איז בווּדאי רעכט
 אַבר ווי צום דוד ווס ווער פאסטכר דס הייסן די צדיקים זעגן גיט
 פּר האבן צווישן זיי דען גיין די שאף אַרזין אונ ווייסן גיט ווי אהי
 זיי וואלן זיך קערן קען מוז כנלה זיין דעס פּסוק צו פּר שמיין קום
 אונ זעה אלי מאר ווס די ישראל זעגן פּר טריבן גווארן הט הקב"ד
 גכאכט איין זמן ווען זיי וועלן ארום גיין אונ אז עס איז גקומן דער
 זמן האבן זיך די ישראל תיבא אום גקערט אונ אין דעס גרות האַררזן
 וועלן זיי שון אַרזין גיט אום קערן אזו ווי פּריער אונ דר פּסוק ווייט
 איה אום אזו ווארום ווען עס וואָלט שמיין איה פּסוק נפלה ולא תוסף להקריב
 בתולת ישראל וואָלט די שייטש גווען זי איז גפּאָרן אונ איה וועל זי שוין
 גיט אום קערן עס ושרום אַבר היינט אז עם שמיים ולא תוסף קום איה
 שייטש זיא וועט שון אַרזין גיט אוף שמיין אזו וויא פּריער גיערט
 הקב"ה אַרזין וועט זיא אוף שמעלן זיא זאל גיין אוף איר אַרט עם
 איז איין כּש'ל צוא איין רייבן מאן וואס איז פּרזנו גוועזן אויף
 זיין ווייב האט ער זיא ארום גיטריבן אוף איין צייט זיא זאל צוא
 אים גיט קומן אַבר אז די צייט גייט אום גייט זיא אַרזין צו ריק אזו
 איז גווען צוויי דריי כּאל ער האט אלץ גיטאכט איין זמן אַבר אז
 דר זמן גייט אום גייט זיא אַרזין צו ריק אוף איר אַרט אַמאל האט
 זיא דר רייכר מאן פּר טריבן אן איין צייט אונ איז זיער ווייט גווען
 פון פּאלען וואָנט דר רייכר מאן צוגונד איז גיט אזו ווי פּריער דען
 פּריער פּלענט זיא אַרזין קומן אַבר היינט וועל איה אַרזין גיין מיט
 מיני בני היכלא צו פּרענגן זיא • אונ אז דער רייכר מאן קומט צו
 איר אזו זעהט ער זיי זיא ליבט אוף דר ערד מיט גרום שפּולות ווער
 זעהט די צייט ווי דר רייכר מאן הייבט זי אוף אונ בעט זיא אַביר
 אונ פּרענגט זי וויידר אַרזין אין זיין פּאלען אונ טוט איר אן גרום
 פּבור ווער הט אזו איין זכיה צוא זעגן דעס גרוסן פּבור אונ ער
 שווערט איר אז ער וועט זי שון קיין כּאל גיט מרחיק זיין פון זיך אזו
 איז אוך הקב"ה כּמה כּאל אז ער הט פּר טריבן דיא ישראל האט
 ער זיי פאר טריבן אוף איין זמן אונ אז דר זמן איז אום גיטאנגען
 הט זיא זיך וויידר אַרזין אום גיקערט פאר דעס מַקד אוף איר אַרט

פרשת ויקרא

אֲהַנְגֵר שְׂמֵרָבִין כֹּהֵן אִוִּים דִּי אֲרִימֵי לִימִי אֹנֵן דִּי עֲשִׂירִים בְּלִיבִין
 וְעֵינֵן זֵי אֲצִנְדֵּן נֶאֱדָה קִעֵר זִנְדִּינֵן זֶאנְט רַבִּי שְׂמַעוֹן דּוּא הֶאֱמַט נִטִּם
 גְּבַרְעֵנְט נֶאֱדָר דִּי חֲכָמִים הֶאֱבִין עִם שְׁוֹן מְפֹרֶשׁ גְּנוּעֵן וְעוֹן הַכֹּהֵן וְיִד
 צו דִּי רִשְׁעִים בְּצִדְקָתוֹ דַּעַם שְׂבַר פּוֹן וְיִיעֲרִי מִצְוֹת אֹנֵן זֵי מֵאֲכֹן פֶּאֶר
 לִירֵין פּוֹן עוֹלָם הֶבֵא אֲזוֹ גִיט עַד זֵי שְׁלוֹם אֹנֵן אִזוּ וְיִיא מִשְׁלִים מִיט
 אֲלַעֲרֵלִיא נְגִיץ קוֹם אֹנֵן זַעֲדָה אֲלֵי לִימִי זַעֲנִין גִּיט אֲזוֹ נֶאֱהַנְט צוּא
 הַקֹּהֵן אֲזוֹ וְיִי דִי עֲנִיִּים דַּעַן זֵי וְעֵינֵן דִּי בְּלִים פּוֹן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 נִוּם עַד גִּצַּט מִיט זֵי וְעַד זַעֲנֵן זֵי רַב נִשְׁבַּר וְנִרְבַּח זֹמַת דַּכָּא וְשַׁל רֹחַ דַּאִם
 זַעֲנֵן דִּי בְּרִים פּוֹן הַקֹּהֵן אֹנֵן אֲזוֹ עִם קוֹמַט אִיין רַעֲב אֹהֶן דְּר וְעוֹלַם
 דַּעַן וְיִינֵן זֵי פֶר הַקֹּהֵן אֹנֵן הַקֹּהֵן הַעֲרַט זֵי צו אֹנֵן צו זֵי אִזוּ עַד
 גְּעַהֲנֵט פּוֹן אֲלֵי אֲזוֹ וְיִיא עִם שְׂמִיטִי כִי לֹא בֹחַ וְלֹא שִׁקָּ עֲנוּת עִי דְרוּם
 אִזוּ הַקֹּהֵן גּוֹזֵר אֹהֶן דְּר וְעוֹלַם מִיתָה אֲדָר הַנְּגַר וְיִי צו דִּי רִשְׁעִים
 נִוּם זַעֲנֵן כִּסְ גּוֹרֵם וְיִאֲרוּם אֲזוּ הַקֹּהֵן אִזוּ וְיִהּ מִתְעוּרֵר מִשְׁנִיחַ צו זֵינֵן
 אֹהֶן דְּר וְעוֹלַם דַּעַן אִזוּ עַד מִשְׁנִיחַ אֹהֶן דַּעַם קוֹל פּוֹן דִּי עֲנִיִּים אֲזוֹ וְיִי
 עִם שְׂמִיטִי כִי שְׂמִיטֵי אֲשַׁמַּע צַעֲקָתוֹ עִם שְׂמִיטִי צוֹוִיִּיא מֵאֵל שְׂמִיטֵי אֲשַׁמַּע
 אִיִּינִם וְיִוִּיט מִיר צו הַעֲרֵן וְיִיעֲרֵר קוֹל אֹהֶן נִוּם וְיִיא שְׂבִירֵעֵן אֹנֵן אִיִּינִם
 אִזוּ צו בְּצִאֲרֵן צו דִּי נִוּם הֶאֱבִין גּוֹרֵם גְּנוּעֵן צו דַּעַם גִּישְׂרִיאֹנֵן וְיִיעֲרֵר
 שְׂמִיטִי וְשַׁמַּעְתִּי כִי חֲנוּן אֲנִי רַחֲמָנָא לִיעֲלֵן מִעוּשׁ הוּא דְרוּם אֲזוֹ עִם אִזוּ אִיין
 הַנְּגַר אֹהֶן דְּר וְעוֹלַם אִזוּ וְיִי צו דִּי רִשְׁעִים עֲשִׂירִים נִוּם וְיִיא הֶאֱבִין
 גּוֹרֵם גְּנוּעֵן צו דַּעַם גִּישְׂרִי פּוֹן דִּי אֲרִימֵי לִימִי קוֹם אֹנֵן זַעֲדָה דְּר קֶרֶבֶן
 פּוֹן אִיין עֲנִי אִזוּ גְּרִינְגֵר פּוֹן אֲלֵי וְיִוִּיל זֵינֵן הֶאֱרִץ אִזוּ אִוִּים צו בְּרִאֲכֹן
 חֲאֲשִׁי עַד הֵט אִיין מִחְשָׁבָה צו זִיִּדִּינֵן פּוֹן דַּעַסִּת וְעוֹנֵן מִחֲבַת זֵינֵן
 גְּרוּבֵן צַעֲר אֹנֵן דְּר צַעֲר פּוֹן זֵינֵן הוּי גְּזִינְד טוֹט עַר עִם גִּיט מִיט זֵינֵן
 נֶאֱנֵצֵן הֶאֱרִץ דְרוּם אִזוּ זֵינֵן קֶרֶבֶן גְּרִינְגֵר דְרוּם אִזוּ אִיִּמְלֵכֵר קֶרֶבֶן
 גְּנוּעֵן גְּצִיכֵינְט פֶר דַּעַם פִּלֵּן . עִם אִזוּ אִיִּיִּאל גְּנוּעֵן אִיין מַעֲשֵׂה אִיין
 עוֹשֵׂר הֵט גְּבִרְאֲכַט צוֹוִי מוֹיִבִין פֶר אֲקֶרֶבֶן צו דַּעַם פִּלֵּן הֶאֱמַט דַּעַר
 פִּלֵּן צוּא אִוִּים גְּזֶאנְט דְּר קֶרֶבֶן אִזוּ גִיט זִיִּיעֲר אִזוּ עַד אֲנוּעַק גִּיִּאֲנֵן
 אֲהִיִּים אֹנֵן אִזוּ גְּנוּעֵן מְרֹעֵרֵן בְּרַעֲנֵט מַעַן אִוִּים נִוּם בִּיטְמוּ אֲזוּ מְרֹעֵרֵן
 זֶאנְט עַד דְּר פִּלֵּן הֵט גִיט גְּנוּאֵל מְקַרִּיב זֵינֵן מִיין קֶרֶבֶן זֶאנֵן וְיִיא
 נִוּם פֶר אִיין קֶרֶבֶן דַּעַן דַּעַר פֶּסִיק זֶאנְט וְאִם דִּל הוּא וְאִין יִדוּ מִשְׁנַת אֲזוּ עַד
 אִזוּ אָרוּם אֹנֵן פֶר מֵאֲנֵט גִיט זֶאֵל עַד בְּרַעֲנֵן צוֹוִי מוֹיִבִין פֶר אֲקֶרֶבֶן
 זֶאנְט עַד נִוּם דַּעַן אִזוּ מִיין קֶרֶבֶן זֶאנֵן זֵי אִיין רִינְד זֶאנְט עַד אֲזוּ אִזוּ
 הֶאֱרִב אִיין מִחְשָׁבָה פּוֹן אִיין עֲבִירָה אִהּ נַעַם אֹהֶן מִיר אִיין נִדְר אֲזוּ
 עִם זֶאֵר גִיט אֹהֶן גִיין אֹהֶן מִיין מִחְשָׁבָה קִיין תְּהִירֵר חֲטָא פּוֹן דַּעַם
 טָאג אֲן פֶּעֲנֵט עַד בִּי טָאג הֶאֱנֵדֵן אֹנֵן בִּי נֶאֱכַט פֶּלְעֵנְט עַד נֶאֱדָר
 אֲבִיכָל שְׂרָאפִין אֹנֵן דְּר נֶאֱדָה פֶּלְעֵנְט עַד רֹפֶן זִינִי בְּרוּדֵר זֵי זֶאֲרִין
 מִיט אִוִּים לַעֲרִין בִּי טָאג אֹנֵן עַד אִזוּ גְּנוּאֲרֵן אִיין תְּלַמִּיד חֲכָם מַעַן
 הֵט אִוִּים גְּרוּפֵן יְהוּדָה אֲתֵרָא אֲמָלֵל הֵט זֵי צו אִוִּים גְּבִרְאִין רַבִּי יִיִּסָּא
 סָבָא הֵט עַד פֶר אִוִּים צוּא מִיילֵט נֶאֱדָר זֵינֵן נִוּם אִיין הֶאֱלֵב הֶאֱמַט עַד
 אֲנוּעַק גְּנַעֲבֵן צו עֲנִיִּים אֹנֵן דִּי אֲנִדְרִי הֶאֱלֵבִי הֶאֱמַט עַד אֲנוּעַק גְּנַעֲבֵן
 צו סוֹתְרִים זֵי זֶאֲלֵן פּוֹן זִינֵט וְעוֹנֵן הֶאֱנֵדֵן אֹנֵן עַד הֶאֱמַט זֵי גְּנַעֲבֵט
 לַעֲרִין תּוֹרָה :

דִּר אִין רַעַם הִינְטְרִשְׁטֵן גְלוּת וְעַם גִיט זֵינֵן אֲזוּ אֲלֵא הַקֹּהֵן אֲבִיין
 עִם זֵי אֲן נַעֲמִין אִין אִירִי הַעֲנֵט אֹנֵן וְעַם זֵי אִוִּים קַעֲרִין צוּא זֵינֵן
 קֶבֶל אֹנֵן דְרוּם שְׂמִיטִי וְלֹא תוֹכִיף קוֹם וְיִיא וְעַם שׁוֹן אֲלִיין גִיט אֹהֶן שְׂמִיין
 נִוּם דְרוּם שְׂמִיטִי כִיִּם הוּוּא אֲקִים אִת סוֹכַת דוּר הַנוֹפֶלֶת אִהּ וְעוֹל זֵי אֲלִיין
 אִהּ שְׂמִעֵלֵן וְעַד אִזוּ סוֹכַת דוּר דֵּם אִזוּ בַתְּנִלַת יִשְׂרָאֵל הַנוֹפֶלֶת נִוּם זֵי
 אֲלֵט אֲזוֹ וְיִי עִם שְׂמִיטִי נִפְלֵה דַּעַן זֵי אִזוּ אֲרָאֵם נֶאֱבֵלֵן פּוֹן אִיר הוֹכִי
 דְרִינְגֵן אִין גְלוּת אֹנֵן דַּעַר פֶּסִיק וְיִוִּיט אֹהֶן דַּעַם קְבוֹד וְשִׁבַח פּוֹן
 בְּנִסְת יִשְׂרָאֵל אֹנֵן דִּי וְיִהּ הֶאֱבֵן אִהּ גְּלַעֲרִינְט פּוֹן רַבִּי שְׂמַעוֹן בְּיִאֲהוּ
 זַעֲדָה זֶאנְט רַבִּי יְהוּדָה דְר מִיט אִזוּ מִיר פֶר עֲנִפְרֵט גְּנוּאֲרֵן נִוּם אִזוּ
 יִד קֶשֶׁה גְנוּעֵן אֹנֵן דֵּם אִזוּ בְּוֹדֵאֵי דַּעַר לויִסְתֵר פֶּשֶׁט אֹנֵן דַּאִם אִזוּ
 זִיִּיה צו דַּעַם נִוּם מִיר הֶאֱבִין גְּלַעֲרִינְט רַבִּי יוֹסִי זֶאנְט הַקֹּהֵן אִזוּ אֲן
 בְּרִיִּים אִוִּים צו רֹפֶן אֹהֶן דִּי בְּנִסְת יִשְׂרָאֵל הַנְּעִירִי מַעֲסַר קוֹם שְׂבִי ירוּשָׁלַם
 זִיִּיה וְיִי אִיעֲרֵר נַעֲמֵט אֲזוּ זֵינֵן חֲבֵר בִּי נִוּם הֶאֱנְט אֹנֵן זֶאנְט צוּא אִוִּים
 אֲזוּ אֹהֶן פּוֹן דַּעַר עֲרַד אֹנֵן שְׂאֲקֵל זִיִּה אֲפ פּוֹן דַּעַר עֲרַד זֶאנְט רַבִּי
 חֲטָא אֲזוּ אֹהֶן אֲלֵי בְּנֵי הַיִּבְלָא פּוֹן דַּעַם מְלָה וְעוֹלֵן אֹהֶן זֶאנֵן קוֹסִי אֹוִיר
 שְׂמִי אֹהֶן מִיין לִיכַט כִּי אִיר דַּעַן בִּיין לִיכַט דֵּם מִיִּינְט מַעַן הַקֹּהֵן
 לִיין אִזוּ גְּקוֹמֵן צו דִיר דַּעֲנַמְט מֵאֵל וְעַם זֵינֵן אִיין שְׂמִיחָה אֹהֶן אֲלֵי
 זֶאנֵן עַד וְעַם זֵי אִיִּיעֲרֵר בְּעֵמֶן אֲזוּ וְיִי עִם שְׂמִיטִי וְחַבָּא בַּח שְׁבַע אֵל הַמֶּלֶךְ
 הַחַיִּה דֵּם אִזוּ אִיין רַמֵּן אֹהֶן בְּנִסְת יִשְׂרָאֵל אֹנֵן פֶר נִוּם הִיִּסְט זֵי אִת
 בְּכַע וְיִוִּיל זֵי וְעוֹרֵט גְּעֵנְטִשְׁט מִיט זִיִּיעֵן בְּרַכּוֹת זֵי אִזוּ גִיקוֹמִין
 זֵינֵן חֲדָר פּוֹן דַּעַם מְלָה צוּם מְלָה אֲזוּ אִזוּ גְּנוּעֵן עֲמִלְכִי מֵאֵל אֲזוּ וְיִיא
 עִם שְׂמִיטִי וְחַבָּא דַּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְחַמְעוּד לַפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲבָר גְּעַתִּיד וְעוֹמֵט דְר מְלָה
 דִּר אִיר קוֹמֵן אֹנֵן וְעַם זֵי אִוִּים כַּפִּיִּים זֵינֵן אֲזוּ וְיִי עִם שְׂמִיטִי הֵנֵה מִלְכֵךְ יִבֵּא
 אִזוּ לִי דַּעַר וְעַם צוּא דִיר קוֹמֵן גִיט דִּיא צוּא אִוִּים יִבֵּא
 דַּעַר וְעַם קוֹמֵן צו דִיר דִּיה מַפִּיִּים זֵינֵן אֹנֵן דִּיה אֹהֶן צו רַעֲכֵמֵן אֹנֵן
 וְיִי בְרַעֲנֵנִן דִּיה אִין זֵינֵן הַיִּבְלָא אֹנֵן צו בְּהַעֲפֵמֵן זִיִּה אִין דִיר בִּיִּי אִיִּיבֵן
 אֲזוּ וְיִי דִר פֶּסִיק זֶאנְט וְאִרְשִׁתִּיד לִי לַעֲלֹם וְגו' כַּאֲסוּחַ אֲזוּ וְיִיא גִיִּיעֵן
 גְּנַעֲנֵנִן זֵי צו רַבִּי אֲבָא עַר גִיטוֹיִי אֲנַמְהֵעֵן זֶאנֵן זֵי דֵא גִיט דִר
 אֲרִיִּי הַחֲבִיבָה מִיר וְעוֹנֵן קֶבֶל זֵינֵן בְּנֵי הַשְׂכִּינִיה וְיִי זֵי הֶאֱבִין גְּנַעֲנֵנְט
 זֵי אִוִּים הֶאֱמַט רַבִּי אֲבָא אֲרָאֵם גְּנִירְט פּוֹן זֵינֵן אִיזוּל קֶבֶל צוּא זֵינֵן
 זִיִּיעֲר פְּנִים אֹנֵן זֵי הֶאֱבִין גְּזֶאנְט גְרוּסִי סוֹדוֹת :

פֶתַח דְר יְהוּדָה אֲתֵרָא הֵט אֲן גְּרוּבִין עִם שְׂמִיטִי וְאִסֵר שׂוֹאֵל אֵל חֲקִישׁ
 וְעַד אִזוּ דַּעַר מִינִי דַאִם זַעֲנֵן דִיא קִינְדֵר פּוֹן יִתְרוֹ דְר שְׂוֹעֵר
 פּוֹן מוֹשֶׁה אֹנֵן קִינִי אִזוּ מִיִּישׁ'ש נַעֲסַט דַּעַן זִיִּיא הֶאֱבִין זִיִּה גְּמַאכְט אִיין
 נַעֲסַט אִין דְר מְדַבֵּר צו לַעֲרִין דֶּאֲרַמֵן תּוֹרָה אֲזוּ וְיִי דֵר פּוֹיָגֵל נִוּם
 הִיִּסְט דְרוּר אֲזוּ וְיִי עִם שְׂמִיטִי יִתְרוֹ ס לֵה זֵי הֶאֱבִין גִיט בְּעֵרֵט צו
 הַאֲבַרְלֵעֵן

עֲרַר פּוֹן דַּעַם אֲנִדְרֵן דַּעַן אִיעֲרֵר בְּרַעֲנֵט אִיין קֶרֶבֶן עוֹלָה פּוֹן
 אֲרִינְד אֹנֵן דְר בְּרַעֲנֵט פּוֹן אִיין שְׂאֵף אֹנֵן דְר פּוֹן אִיין עוֹף אֲלֵא דְר
 עִם פֶר מֵאֲנֵט בְּדִאָרָף עַד בְּרַעֲנֵנִן פּוֹן אִיין רִינְד אֹנֵן דְר נִוּם אִזוּ
 אֲרוֹמְעֵר בְּרַעֲנֵט עַד פּוֹן אִיין שְׂאֵף אֹנֵן דַּעַר נִוּם אִזוּ נֶאֱדָר אָרוּם
 בְּרַעֲנֵט עַד פּוֹן אִיין עוֹף דַּעַן הַקֹּהֵן הֶאֱמַט גִיט מְטַרְחִין גְנוּעֵן אֹהֶן
 דַּעַם מַעֲנִשְׁטֵן מַעֲר וְיִי עַד פֶר מֵאֲנֵט אֲזוּ וְיִי דַּעַר פֶּסִיק זֶאנְט וְאִם דִל
 זֶאנֵן יִדוּ מִשְׁנַת רַבִּי אֲלַעֲרֵר זֶאנְט דֵּם אִזוּ וְעוֹדֵלִיג דַּעַם חֲטָא דַּעַן אִיין
 עוֹשֵׂר מִחֲמַת זֵינֵן עֲשִׂירוֹת אֹנֵן נֶאֱדָה זִינְדִיגֵט עַד גִיכַעֲר פֶּאֶר הַקֹּהֵן
 דְרוּם בְּרַעֲנֵט עַד אִיין רִינְדֵי אִיין מִיטִיל מַעֲסִיגֵר אִזוּ גִיט אֲזוּ בְּנִאֲרָה
 דְרוּם בְּרַעֲנֵט עַד נֶאֱדָר אֲשִׁאֲףֵי אִיין אֲרוּמָאן עַד אִזוּ תְּמִיד אִיין שְׂפֵל
 וְיִי בְרַעֲנֵט עַד נֶאֱדָר אִיין עוֹף דַּעַן הַקֹּהֵן אִזוּ אִיִּמְלֵעֵבֵן בִּן מִיט
 עֲכָמֵן מִשְׁפָּט וְיִי עַד זִינְדִיגֵט אֲזוּ אִיין קֶרֶבֶן זֶאֵל עַד בְּרַעֲנֵנִן . רַבִּי
 אֲלַעֲרֵר הֶאֱמַט גְּבַרְעֵנְט צו זֵינֵן פֶּאֲסֵר רַבִּי שְׂמַעוֹן מִיר הֶאֱבִין גְּלַעֲרִינְט
 אֲזוּ אִיִּיעֲר דְבִי עֲבִירוֹת קוֹמַט אִיין הַנְּגַר אֹהֶן דַּעַר וְעוֹלַם אֲמַעֲר דִיא
 דִּיא עֲבִירוֹת זַעֲנֵן כֹּהֵן נֶאֱדָר בִּיאִי דִיא עֲשִׂירִים אֹנֵן אֲזוּ עִם קוֹמַט

פרשת ויקרא

סמ

האנדלן כחזרה נאר צו מען זיך און דר תורה יום גליה דרום האבן זיי אוועק גצוהן פון יריחו אין דר מדרב אזו ווי עם שטייט בני קני חות משה עלו סערי התמרים כס מייננט מען יריחו ואחה עשית חסד עם כל ישראל ווס פו איין חסד הט יתרו נטמן מיט די ישראל נאר ווייל ער האט קנה גיווען צוא משה אריין נעמן אים אין דרו אריין . אונ ווידער האבן מיר גלערניט וויי ער הט גמערט איין פרשה אין דער תורה ואתח תהיה וגו' נאר עם איז דאך קשה ווי קומט דס אהער מען שמוסט דאך דא ווי שאול המלך הט מלחמה גהאלטן מיט עמק נאך וואס דר ציילט ער דעם שבח פון יתרו . נאר דער תירוץ איז אזו שאול המלך הט גואנט בשעת די ישראל זענן ארום גגאנגן פון מצרים הט זיך קיינר אקעגן זיי ניט גישטעלט מלחמה האלטן נאר עמק איז גווען דר ערשטער אונ דו יתרו האסט גמאן מיט די ישראל חסד אונ האסט מיט זיי גהאט שלום אזו ניט גלייך דו זאלסט זיין צווישן זיי . אונ ניט דס אריין הט יתרו גיטאן עם שטייט נאך ויסק יתרו מתוך משה עולה ונחמים לאלהים אונ ווען עם שטייט ווייטער ויבא אחת וגו' לאכל להם וגו' לפני האלהים לערנן מיר פון דאן אפ אז איינר איז מקדיש איין קרבן מיט דעם נאנצן הארצן איז זיך הקב"ה מוקין צו אים אונ יתרו הט דאך מקריב גווען קרבנות מיט זיין נאנצן הארצן אונ הט זיך מנייר גווען היינט איז זיין קרבן ויער חשוב גווען פר הקב"ה דרום שטייט לפני ה' אהיה קום אונ זעה אז איין עני ברענגט איין קרבן איז ויער חשוב פר הקב"ה ווייל ער איז מקריב צוויי קרבנות איינס דעם חב ודס פון זיין נפש גוף אונ דס אנדרי דעם קרבן ווארום ער האט דאך אלץ ניט צו עסן טוט ער פאסטן אונ פאר דעם געלט ברענגט ער איין קרבן שני היום או שני בני יונה ארער איין צעהנטיק ועמיל מעהך דרום איז אים הקב"ה תיבף מוחל זייני זינד אונ באוהו שעה רופט הקב"ה אום כי לא בזה ולא שקץ ענית עני זאגט דער יהודה אחרא דרום ווייל דר קרבן עני איז ביי הקב"ה חשובר פון אלי דס הט מיר גורם גווען איך נאר זיין אין דעם חק פון הקב"ה אונ דרום האב איך צו טיילט מייני נכסים צו די עניים ווייל זייא האבן מיר דס גורם גווען אונ אזו ווי עם דר היצט זיך אין זיין גוף דר חב ודס אזו דר היצט זיך זיין מנחה און דעם מנחת וברחשת . מיר האבן גלערניט אזו ווי דר יצר הרע הט אים דר היצט מיט זיין פאנה זיין חלב ודס מיט אלי אברים אזו הט ער גארפט ברענגן דעם קרבן מיט זיין רצון נפש ויהו ווארום דר עיקר איז דס בוויילונג פון דעם הארץ וואול צו די צדיקים דען זיי ברענגן אלי טאג איין קרבן צו הקב"ה דער מיט ווס ער איז זיך מוסר נפש פאר אים פון דעסט וועגן איז איין קרבן פארט בעסר ווארום דורך דעם קרבן ווערן געענטשט אלי עוקמות אונ זאגט ווייטער גרוסי סודות . זאגט רבי יוסא צוא אים אשירי חלק וואול דיין חק ווס דו האפט דר צו זוכה גווען וואול צו דיא וואס זעגן עוסק בתורה ווארום דר מיט זעגן זיי כבוד בהקב"ה אזו וויא עם שטייט ואתם הדוקים בה' אלהיכם חיים כוכם חיים :

נידערוי דיא נשמה זיא זאל אריין גיין אין גוף אריין זיא זאל געגען ווערן צו דעם מענטשן און דר וועלט איז ער זי מוהיר אונ איז איר בתורה מיט פיל תוכחות זיא זאל היטן תורה ומצוות אונ ניט דאס אלץ נאר מען פירט זיא דורך טויזנט מיט אכציג וועלפין זיך כשתלשע זיין מיט איר אונ איר ווייזן דעם פבוד פון דיא ווס זעגן עוסק בתורה אונ דענסט מאל שטייט זיא פאר הקב"ה מיט איין לבוש חשוב אין דעם גישטאלט ווס זי איז אן גבריית צו זיין און דר וועלט אזו שטייט זיא דארט אין איין לבוש איר גדול וחשוב אונ זעהט אלי טאג דעם פבוד פון הקב"ה אונ ווערט גקריינט מיט פיל קרונין אונ אז די צייט קומט זי זאל שון נידערן און דר וועלט וואונט זיא דרייט טאג איין געדן התחתון צו זעהן דעם פבוד פון די צדיקים דר נאך גייט זי ווידר ארום אויף איר ארט למעלה דר נאך גייט זיא אראפ און דר וועלט איז גוף אריין אזו קריינט זי הקב"ה מיט זיבן קרונין דר נאך גייט זיא און דר וועלט אונ זיצט אין דר פינצטערט אונ איז עוסק מיט פינצטערי זאכן אונ זינדיגט . אזו פאר וואונדערט זיך די תורה און איר אונ זאגט אזו ווי דו האסט גיעהן דעם פבוד ווס הקב"ה הט דר געגען אונ דס נאנצקייט וואס הקב"ה האט דך גאנגן גמאכט . היינט זאלסטו זינדיגן אונ זאגט איר אזו נפש כי תחטא דו זאקסט זינדיגן בתמידי זאגט רבי יוסי דר פסוק ונסו הצללים גיט איין עצה צו דעם נפש כי תחטא דס ער זאל נזקר זיין פון צוא זינדיגן אונ זאל זיך האלטן בקדושה ובטהרה איידר דער טאג פון דער וועלט וועט אוועק גבלאזן ווערן אונ דר שטארקט טאג וועט קומן ווס מען וועט דיק תובע זיין דין אוועק גיין פון דר וועלט ונסו הצללים איידר דיא שאפן פון דער וועלט וועט אנמאלפן . זאגט רבי אלעזר אימלכר מענטש הט פר זיך צוויי ערליי מיני שאפן אנרום אונ זיין קריינס אונ ווען זיי זעגן בידי פנאג הט דר מענטש איין קיום אונ איין שטאנד אונ אז ער דארף שטארבן גווען פון אים אוועק דיא שאפן דרום שטייט עד שיפוח היום דען או עם קומט דער זיס הכיתה ונסו הצללים גווען זיי אוועק פון אים דרום זאל אימלכר מענטש זעהן מתקן זיין זייני כעשים פאר המב"ה אונ מתודה זיי אויף זיא דען הקב"ה איז איין כחוס וחנון ער פר נעמט די תשובה וואס מענטשן טוען פר אים אונ דס זאל זיין עד שיפוח היום איידר די צייט קומט ווס די צללים אנמאלפן אבר דר מאג ווס די צללים גווען שון אוועק איז גלייך ווי איינר זיצט אין איין תפיסה אונ קיימאן און דעם הארו אונ גבונידן מיט שטריק . עם איז פארט גרעכניט פר תשובה נאר עם איז ניט גלייך וויא איינר שטייט נאך אין זיין פח אונ טוט תשובה דרום זאגט שלמה וזכור את בוראך בימי בחורותך עד אשר לא יבואו ימי הרעה דרום שטייט עד שיפוח היום איידר דר זיס הרין גדול קומט אן זאל דר מענטש רעכט מתקן זיין זייני מעשים ווארום אז די צייט קומט אז דר מענטש זאל שטארבן פאר וואונדערט זיך הקב"ה אונ זאגט נפש כי תחטא פר וואס זאלסטו זינדיגן אמער ושטעה קול אלה דו האפט דאך גישווארין בשבעה פאר מיין נאמן אז דוא זאלסט ניט לייענען פר מיר אונ איך האב דיר התראה גטאן דו זאלסט ניט זינדיגן ויהו עד אונ איך אריין האב דיר אן גיזאגט דוא זאלסט הימין מיניע מצות דרום איידר דער מענטש קומט תשובה טאן פאר הקב"ה שטייט א דאח אז דע די עבירות ווס ער ווייסט זיי וואול אונ זעהט זיי קלאר פר זיך אס לא יגוען ער וועט אויף זיא ניט מתודה זיין פאר הקב"ה

שטייט

פרשת

ויקרא

שמיים וייער או ער גייט אוועק פון דר וועלט נישא עניו מוז ער אליין ליידין די גבירות אויף זיך • נמצא ווער וועט קענן עפענין איין מויר און וועט קענן פשמיין פאר דקב'ה דרום שמיים ונפש כי תחם :

פרשת צו

דבר ה' אל משה לאמר • צו וגו' לאמר זאת תורת העולה היא העולה וגו' על המזבח העולה מיינט מען די שלעכטי מחשבה וואס קומט צוא דעם מענטשן ער זאל תורה וינדיגן און אפ קערן פון דעם רעכטן וועג הא העולה די דאזיגן מחשבה וואס גייט אויף צו אים זאל ער זיא פאר ברענן אין פייער דורך וועמן קען ער זי פו ברענן דורך דר שכינה וואס זיא הייסט אש אוכלה צוא פו ברענן פון זיך די מומאה און זיך מסדר זיין דורך דער שכינה אזו וויא אויף דעם הימל אז מען איז מעכיר איין שר איז מען אים מעכיר דורך דעם נהר דיור איין פייער פון פייער אזו אויף דר קרבן האט מעכיר גיווען דעם רוח המומאה ווס הא זיך בהעפט אין דעם מענטשן דורך זייני שלעכטי גיראנקן און די מומאה ווערט אונטער מעניג און די קדושה איז עולה למעלה און ווערט גיקריינט דרום שמיים הא העולה דען דורך דעם קרבן גייט די קדושה ארויף און דיא מומאה ווערט אפ גליייד פון אים • רבי אחא הייבט אן עם שמיים וואש על המזבח חקד בו לא תחכה וכער עליה הכהן עוים בכוקר בכוקר נאך וואס שמיים וכער עליה הכהן אלא מיר האבין גילערניט אז אמענטש קומט וינדיגן פו זיין הערין אזו צינט ער אן אין זיך איין פלאם פון דעם יצר הרע און ער איז דאך מצד המומאה אזו רוב אויף אים דער רוח המומאה און ווערט גיט במל פון אים נאר דורך דעם פייער פון דעם מזבח דען דס פייער איז מעכיר אלע שלעכטי מינים פון דר וועלט און אז דער כהן האט אן גיריכט דעם אש המזבח מיט דם הארץ האט ער דאך מכיין גיווען צו פו ברענן דאס אש פון דעם יצר הרע וואס איז מצד המומאה דרום שמיים לא תחכה דס פייער פון מזבח מאר קיין מאל גיט פאר לאשין ווערין פרי דער כח המומאה זאל זיך גיט מתגבר זיין דרום האבין מיר גילערניט דר אש המזבח איז אזו אפייער ווס דס פו ברענט אגדר פייער דס אש המזבח האט פו ברענט דעם אש המומאה און דר כהן האט דאס מסדר גיווען אלי טאג • זאנט משה רבינו אש חסיד חוקר על המזבח מיינט מען די תורה דען בייא איר שמיים הא כח דברי כאש גאוס ה' • לא תחכה אז מען וינדיגט טוט דיא עכירה גיט פאר לעשין דעם זכות פון דער תורה אבר אוכות פון אמצוה פו לעשט זי ויא דרום איז גיריכט די תורה צו איין גרויסן פלאם און איין מצוה נאר צו איין ליכט אזו ווי עם שמיים כי נר מצוה ותורה אור אזו וויא אליכט פאר לעשט זיך אזו ווערט אמצוה אויך פו לאשין דורך איין עכירה און ווער עם פאר לעשט מיט איין עכירה איין מצוה ווס זיא הייכט נר אזו ווערט זיין נשמה אויך פו לאשין ווס זי הייסט אויך נר ה' נשמת אדם אזו בייבט דר גוף אין דר פינצטער אזו אויך דר ווס איז גורם אז די שכינה זאל אפ גיטאן ווערן פון דר וועלט דורך זייני עבירות איז ער גורם איין פו לעשונג און איין פינצטערניש צוא נאר דר וועלט און אויף דעם ארץ ווי דיא שכינה איז גיווען רועט די קליפה אזו וויא עם שמיים ישפת כי תיש גביתה און דס פו לעשונג פון דער מצוה איז נאר בייא די עמי הארץ ביי זיי ווערט פו לאשין די מצוה ביי זיי ווערט מקיים דשעם בחוק יוסו אבר צו די תלמידי תכמים איז קיין פו לעשונג קיין

מאל גיט פו האנדין זיי דר לייכטן זי מיט כפה הי תורה מיט די סודות פון דר תורה און קבלה זיי דר לייכטן די שכינה זיי זענן מקיים די תורה און דורך דעם רויך וואס גייט אויף פון זייער עסן פו דעם מיט דס איז עשן המערכה גדיה ווי עם אזו ארויס גינאנגן פון דעם מזבח דער רויך פון דר מערכה און ברענגן אויף די שכינה און זענן מקשר ומיחד ארי עולמות • וייער שמייען גרויסי סודות • אין וחד בראשית זאנט רבי שמעון עם שמיים ייסב חוקיהו פניו אל הקד ויחפל קום און זעה דעם גרויסן כח פון דר תורה דען דר ווס איז עומק בתורה האט ער קיין מורא גיט פו קיין שום בשעפניש פון דר וועלט און גיט פו עליונים ותחתונים און גיט פאר קיין שום תלאים רעים דען ער איז אן גיהאלטן אין דעם עץ החיים ער לערינט תורה אלי טאג ווס זי איז איין עץ חיים זי גיט איין עצה צו גיין אין רעכטן וועג און ווי אזו ער זאל תשובה טאן פאר דקב'ה במבט צוא זיין ארי שלעכטי גירות וואס איז אויף אים גנור גינארען און אפילו אז עם איז גנור גינארן אז די גיורה זאל שוין גיט במל ווערין פון דעם וועגן לאזט די תורה גיט זי זאל אויף אים קומין דרום זאל אמענטש לערנין דיא תורה זיס גלילה און זאל מקיים זיין והגיה בו יום ולילה און זאל זיך גיט אפ שיידין פון איר דען דר ווס שייד זיך אפ פון איר שייד ער זיך אפ דעם עץ החיים • קום און זעה איין עצה צוא דעם מענטשן אז ער גייט זיך לייגן שגאפן אויף דר נאכט זאל ער פריער אויף זיך מקבל זיין עול מלכות שמים מיט דעם נאנצן הארצין און זאל איבער ענטפריין זיין נשמה צו הקב'ה דרום זאנט מען כיור אפקד רוחי וגו' און דורך דעם ווערט ער גינצול פון אלי בייזו מקטריגים און רוחות רעות און אין דער פריא אז ער שמיים אויף זאל ער לויבין זיין הערין ווס ער האט אים זיין פקדון צו ריק אפ גילעבין און דער נאך זאל ער גיין אין שול און זיך פוקין פו דעם היכל מיט גרויס יראה און דר נאך זאל ער מתפלל זיין זיין תפלה און זאל נעמן איין עצה פון די זכות הקדושים וואס זיי האבן מתקן גיווען דיא תפלות פאר הקב'ה און זאל זאגן דעם פסוק ויא כרוב חסדך אבא כבודך כבודך אנטקענן דעם זכות פון אבריהם אשתחוו אל היכל קדשך ביראתך אנטקענן דעם זכות פון יצחק דר נאך זאל ער זאגן מה טובו אוהליך ועבד אונט מיט דעם זאל ער אריין קומן אין שול און אז ער איז מכיין טוט זיך הקב'ה מיט אים בארימן און זאנט דו ביסט מיין קנעכט ווס איך טוא מיד מיט דיר בארימן :

בתוספתא כוהר כשלה זאנט ער אזו עם שמיים הביאמו ותפסו וגו' דס איז איין מצוה מען זאל בויען איין מקדש למטה אזו ווי עם איז דא אמקדש למעלה אזו וויא דער פסוק זאנט מכו לשבתך פניה ה' מען זאל בויען איין מקדש למטה מען זאל דרינגן מתפלל זיין אלי טאג צו דינגן דר מיט צו הקב'ה דען די תפלה וואס מען איז מתפלל אין שול דס איז איין עבודה ווס איז גיווען אין בית המקדש און דיא שול זאל זאל מען בויען וייער שייין און מתקן צו זיין מיט אלי תיקונים דען דס בית הכנסת של משה שמיים אנטקענן דעם בית הכנסת של מעלה און דס בית המקדש של משה שמיים אנטקענן דעם בית המקדש של מעלה אזו אויך דר משכן ווס משה הא גימאכט אין דר מדבר איז גיווען בדמות של מעלה מיט אלע תיקונים וואס אזו איז למעלה דרום גיהער מען מאכין דאס בית הכנסת בתכלית היום און מיט דער תפלה זאל מען מתקן זיין די תיקונים של מעלה אזו אויך מוז דרינגן

צו פֿענצמיר אזו ווי עס שטייט וכח פתיחן ליה אזו וויא למעלה שטייט
 משיג'ן סן החלונות מצוין סן החרכים אזו דו וועסט זאגן אז מען איז מתפלל
 אין מיטן פֿעקד איז ליכטיגער עס איז גיט אזו דען עס מוז זיין איין
 בית אזו ווי עס איז למעלה און ווידר די תפלה און רוח מוזין ארויס
 גיין דורך איין איינג אָרט אזו וויא דורך איין פֿענצמיר צו גיין בדרך
 הלשך קיין ירושלים אויף דעם שטייט סן הסדר קראתי יה עניי במרחב יה
 דד מענטש בדארף זיין רוח מיט זיין תפלה וואס גייען ארויס פון
 זיין מויל שיקן דורך איין איינג אָרט זייא זאלין זיך גיט גינגן לימן
 ולשמאל אָבר אין פֿעלד איז גיט אזו • אזו אויף ביי איין שופר גייט
 ארויס דס קול פון איין איינג אָרט צו שפאלטן די הימלן און דער
 וועקן דעם רוח למעלה • אויב דוא וועסט פֿרעגן אָמער בייא יצחק
 שטייט דאך וינא יצחק לשוח בשבת איז ער דאך גיגאנגן אין פֿעלד אריין
 תפלה מאן נאר יצחק איז גווען אנאגהדר מענטש וואס עס איז גיט
 גווען אויף דר נאָצער וועלט זיין גלייכן • און ווידר מען מיינט גיט
 ער האט מתפלל גווען בשדה נאר שדה גייט אויף דר שכניה זיא
 הייסט שדה אשר ברכו ה' אזו ווי מען האט שוין מפורש גווען • אין וזהר
 חלק שטייט רבי אָבא הייבט אָן עס שטייט תפלה רעני כי יעסוף וגו' מיר
 גיפֿינן נאר ביי דריי ווס עס שטייט ביי זיי תפלה תפלה למשה איש האלהים
 תפלה לדוד • תפלה לעני אויב דו וועסט פֿרעגן עס שטייט דאך תפלה לחבוק
 איז דאך שוין פיר אָלא די תפלה איז נאר ווס ער האט מודה ומשבח
 גווען צו השי"ת ווס ער האט אים אָנעלכי גיטס גימאן דען ער איז
 גווען דר זון פון שונמית ווס אַלישע הנביא האט אים לעבדיג גמאכט
 ביי די דרייא תפלה למשה איש האלהים דס זיין גלייכן איז גיט גווען בייא
 קיין שום מענטשן תפלה לדוד זיין גלייכן איז גיט גווען ביי קיין שום
 מלך און תפלה לעני דס איז מער חשוב ביי הקב"ה פון תפלה למשה ותפלה
 לדוד דען די תפלה גייט אריין פֿר הקב"ה פֿריער פון אלי תפלות פון
 דר וועלט ווייל דער עני האט איין צו בראכין הארץ און עס שטייט
 קיוב ה' לנשכרי לב דר עני קריינט זיך אלי מאר מיט הקב"ה און הקב"ה
 הערמ אים צוא און איז מקבל זייני רייד און אז ער לאזט אים זיין
 תפלה אזו עפֿנט הקב"ה אויף אלי פֿענצמיר פון דעם הימל און ארי
 תפלות איז דר עני דוחה מיט זיין צו בראכין הארץ עס וואלט שטיין
 כי יתעפר וואלט דיא מייטש גווען ער מוט זיך איין וויקלן עס שטייט
 דאך אָבער כי יסוף ער מוט אַנדערי ארום וויקלען דען ער וויקילט
 ארום אלי תפלות און לאזט זייא גיט ארויף גיין ביז זיין תפלה גייט
 פֿריער ארויף און הקב"ה זאגט אלי תפלות זאלין זיך זאמן ביז זיין
 תפלה וועט ארויף גיין פֿר מיר ווייל דר עני איז מתרעם און מאכט
 אָנדיג אנטקעגן מיר דרום פֿנער אַך גיט אז איין בית הן זאל אונז
 משפֿטין גייערמ אַך אליין וועל אים צו הערין דרום שטייט ולפני ה'
 יסוד שוחו אלי תפלות השמים פֿרעגן איינר דעם אַנדערין וואס מוט
 הקב"ה מיט ווס איז ער עוסק זאגן זיי הקב"ה איז עוסק אין זיין רוסט
 און מיט זייני פֿלים דס איז דר עני ווס ער איז מתפלל מיט שרעדין
 און איז מתרעם פֿר ווס עס גייט אים גיט גוט דער צו האט הקב"ה
 זיין חשק און זיין תפלה איז איבֿר אלי תפלות דען משה האט מתפלל
 גווען און וויא זעגן אויף גיהאלטן גיטאריין פֿמה ימים • דוד האט
 גיזעמן אזו אלי פֿענצמיר און מיין פון דעם הימל איז אָן גיברייט אז
 זי נארין זיך אלי עפֿען פֿר דעם עני און עס איז גיט פֿר האַרדן קיין

שום תפלה ווס הקב"ה זאל זיא גיך צו הערין ווי די תפלה פון דר
 עני דרום האט ער זיך אויף גימאכט פֿר איין עני און האט אים גיט
 די לבושי מלכות און האט זיך אַנדר גיזעמט אויף דר ערד אזו ווי
 איין עני און האט גיזאגט תפלה לדוד הסת וגו' כי עני ואביון אנכי איין שטייט
 גיין צוא מיר דיני אויגערין און ענטפֿר מיר ווארום אַך בין איין ע
 האט אים הקב"ה גיזאגט דוד דו ביסט דאך איין מלך און האסט
 שאפֿין איבֿר מלכים חקיים און לסוף מאכסטו זיך פֿר איין עני ואבֿי
 סיד תיקף האט ער אים גיקערט זיין תפלה אין אנגדרואופן און זאָג
 שמה נפשי כי חסיד אני דאָרפֿין מיר פֿאר שטיין אז דוד האַמשי ער אי
 גווען איין מלך האט ער פון דעסט וועגן זיך גימאכט פֿר איין ע
 מבח זיין גשמה ווייל ער האט קיין חיים גיט גיהאט נאר ווס די אָב
 און אָרם האבין אים גיגעבן פון זייערי יאָקען זיבציג יאר אזו ווי
 אויבין שטייט ווי אזו דאָרף שוין אַמילכר מענטש ווס איז מתפ
 זיך מאכין פֿר איין עני ואביון צו שטיין בלב נשבר וגדה פֿדי זיין תפלה
 זאל אריין גיין אין פֿלל פון אַנדערי תפלות דען אלי וואס היטן דר
 שיערי תפלה קענען גיט פֿאר האַרמין דיא תפלה פון דעם עני זי
 גייט ארויף אָן רשות און אז אַמענטש איז מתפלל דאָרף ער צו
 פֿרעכין זיין הארץ אזו וויא איין עני וועט זיין תפלה גלייך ארוי
 גיין און באַגעניגט זיך מיט אַנדערע תפלות פון די עניי א
 בהעפֿט זיך מיט זייא קומט זיא אריין פֿאר הקב"ה אין פֿלל פון א
 תפלות נאך וואס האט זיך דוד פֿריער גימאכט פֿאר איין עני דר
 יאך פֿאר איין חסיד ווארום איין מענטש מאר זיך גיט מאכין פֿא
 איין רשע און אוב דוא וועסט פֿרעגן ווערדיג אז עס איז אזו גיטה
 זיך דער מענטש ווידער גיט ארויס ריידן זיין עבירה ווארום ע
 מאכט זיך דר מיט פֿאר איין רשע עס איז גיט אזו דען ווען ער א
 מפורש זייני זינד און איז אַף זיי מתודה הייסט ער איין חסיד ווארו
 ער ציהט פון זיך אראפ דעם צד הטומאה ווס ער איז בהעפֿט גווא
 און קומט זיך צו בהעפֿטן אין דר רעכטע האַנט פון הקב"ה ווי
 איז אום גישטרעקט מקבל זיין די תשובה פון מענטשן אזו שטיי
 ויסנד פשוטה לקבל שבים דרום גיהער אַמענטש מתוודה זיין אויף זייני
 חטאים וועסטו מיינען הקב"ה איז אים גיט מקבל בתשובה ביי זי
 מוז ארויס ריידן זיינע חטאים אָבער אַזעכע עבירות וואס ע
 איז פון דעם מענטשן פֿאר היילן איז הקב"ה גיט מוחל מחמת ע
 האט זייא גיט ארויס גיזאגט עס איז גיט אזו גייערט ער דאָרף נא
 מתוודה זיין דיא עבירות וואס ער גידענקט און ווען ער מוט זיע
 רצון פון הקב"ה אזו שלעפֿן זיך שוין נאך אפֿילו דיא עבירות ווא
 עס איז פון אים פֿאר היילן אזו וויא מיר האבין גילערניט ביי
 הלכות בעור חסד דאס איז איין רָמו אויף דעם יצר הרע וואס הייס
 חמץ אז מען איז בודק חמץ אין איין שמוצ דאָרף מען גיט בוד
 זיין אין אַזעלכע ערשער וואס עס איז זייער הויך אָדער גאר גידער
 ווס קיין האַנט קען אהין גיט גרייכן אזו אויף ביי גנעים אז דר פֿ
 איז גקוכן צו דעם מצורע שטייט לכל טראה עניי הכהן ווי אזו ער קען
 גנע גלייך אָן קוקן ער דאָרף זיך גיט אראפ בייגן אָרר זיין קאפֿ ארו
 הייבן גייערמ די גנע ווס גזייה אַנטקעגן זייני אונגן אזו אַך דר חמץ
 דאָרף נאר מתוודה זיין ווס ער ווייסט און די אַנדרי זעגן שון גכד
 אין די נאזיני דרום האט זיך דוד גרעכניט צווישן די חסידים ער זא
 ארום

פרשת צו

זאנן דס פריעדיגן שפעטער און שפעטידיגן פריער גאר אזו וויא עס איז מסודר פסוק :

פרשת שמיני

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ובניו ולקחי ישראל רבי יצחק זאנא עם שמיים ברו יחד כוכבי בוקר ויריעו וגו' וואל צו די ישראל וס הקב"ה דס זיי געבן די הייליג תורה זי איז די שמחה פון אזי זייני שמחות די שעשוע פון הקב"ה אזו ווי עס שמיים ואהיה אמן אצלו ואהיה שעשועים יום יום די תורה איז דר נאמן פון הקב"ה און מיט דר תורה האט ער בשאפן די וועלט אזו ווי עס שמיים ואהיה אמן אצלו לייגענט ניש אמן איז פיימט איין דר ציהר נייערט אומן איז פיימט זיין פלי אומנות איז די תורה גיווען צו דר וועלט בשאפן און מיט איר דס הקב"ה בשאפן דעם מענטשן אזו ווי עס שמיים נעשה אדם בצלמו וגו' הקב"ה דס גזאנט צו דר תורה מיר וועלן בשאפן אומענטשן זאנט די תורה ער וועט דיק אבר דר צערנן און אז די וועלט אים ניש מאריק אף זיין וועט ער קיין קיום ניש האפן זאנט הקב"ה איה און די וועלן אים אויף האלטן און דר וועלט דען איה היים ניש אום יוסט איה אפס גאר פרי איה זאל מאריק אף זיין צו דיא רשעים . רבי חייא זאנט די תורה שכתב מיט דר תורה שבעל פה מאכן איין קיום דעם מענטשן און דר וועלט אזו ווי עס שמיים נעשה אדם בצלמו כדמותו מיינט מען תורה שכתב און תורה שבעל פה זייא הייךן צלם ודמות און דרום הייבט זיק אן דיא תורה מיט דעם אות (א) צוא זיינן פון זענן צוויי תורות שכתב ושבעל פה זענן אזי בשאפן גוזארן זאנט רבי יצחק (וארום איז דיא (ב) פון איין זייט אפין און די אנדרי זייט איז פראכט ווארום בשעת דר מענטש קומט זיק בהעפטן אין דר תורה איז זי אפין אומקענען אים און מאכט מיט אים חברותא און בשעת ער פראכט זייני אונן פון איר און גייט אין אנאנדערן וועג און לערינט זי ניש ווערט זי פראשפאט און דר אנדרר זייט אזו ווי מיר האבן גערענט עס שמיים אס תעובי יום יומי אעובי אז די וועסט מיה פראזן איין מאן וועל איה דיק פאר לאזן צוויי מאן און עס גיפניט זיק שון ניש קיין פתח פון ער קומט זיק מתחבר זיין מיט דר תורה צו בהעפטן זיק מיט איר פנים בפנים ער זאל שון זיא ניש פרא געבן דרום שטעלט זיק די תורה פרא לייט און עפינט זיי איין מיר און זאנט צוא זיי אליכס אישים אקרא און ווידר שמיים בראש הופות תקרא כפתוי שערים בעיר אמריה תאמר דרום הייבט זיק די תורה אן מיט דר (ב) ווייל זי איז גיווען איין בית און איין רפואה צו דר וועלט און דרום ווער עס איז עוסק אין דר תורה און לערינט זי איז גבייה ווי ער איז עוסק אין שם הקודש אזו וויא מיר האבן גערענט דיא תורה איז דורך שמות הקדושים . קום און זעה אלי וס זענן עוסק אין דר תורה בהעפטן זייא זיק אין השי און ווערן גקריינט מיט דר תורה און איז גלובט למעלה ולמטה און הקב"ה גרייכט צו אים זיין ימין ומפל שפן די וס זענן עוסק אין דר תורה ביי נאכט זייא זענן זיק משתף מיט דר שכינה און בהעפטן זיק אין איר און צו מארגן קריינט זיי השי מיט איין חום של חסד דס זיי זאלן דר קענט ווערן צוא דיא עקלינים ותחתונים און אלי אין דר פריא בשעת דיא פנסת ישראל קומן פרא הקב"ה אום צו זענן אזו זענן אלי צו אים אזו ווי עס שמיים כו יחד כוכבי בוקר ויריעו כו בני אלהים ויריעו איז לשון צו פראעבן דען זי

וס רייךן זייני וינד און דס זיק ווידר גמאכט אזו ווי איין קענט שמיים הנה כעני עכדים אל די אדוניהם ווידר שמיים הושע עכדך אתה אלהי דס זיק ווידר גרעכניט צווישן די וס זענן זיק מוסר נפש אויף ירוש השם אזו דס ער גזאנט שסח נמש עכדך כי אלד ה' אשא זאנט רבי עזר עס איז דאך ניש רעכט אויף הייבן דיא הענט גאר בתפלה מתחננים דרום הייב איה אויף מייני הענט בתפלה און זאג וועלכר נמש וס שטעלט זיק מתפלל זיין פרא הקב"ה מיט די פיר מדריגות אובן איז גלמאנן מיט זיין גאנצן ווילן אזו ווי עס דארף צו זיין ווערט זיין תפלה בודאי נתקבר און קערט זיק ניש אום ליידיג דיא הקב"ה גאר ער פערט זיק אום וס ער דארף . אין ערשטן זאל ער שטעלן אזו ווי איין עבד מסדר זיין דעם שבת פון הקב"ה מיט יום ושבת וס מיר זאגן פרא שמונה עשרה דר נאך זאל ער שטיין ווי איין עבד שמיים פרא זיין הארן מיט דר תפלת שמונה עשרה דר נאך אלי תפלות זאל ער אועק גיין אזו ווי איין עבד גייט אועק זיין האר דרום דס דר גזאנט דריי מאל עבד הושע עכדך שסח שסח ד . תנה עוד לעבדך . אקענען די דריי מאל וואס דר מענטש דארף מאכן פרא איין עבד צו הקב"ה און מוז ער זיק רעכנן צווישן די זענן זיק מוסר נפש פון ווען קידוש השם היינט מיט דעם יחוד ושמע ישראל ווער עס איז זיק דס מאל מכיין און איז זיק מוסר ש בשעת מעשה אויף קידוש השם אין דר מחשבה איז גלייך ווי וואלט זיק בפועל ממש מוסר נפש גווען אויף קידוש השם דער זיק זאל ער זיק מאכן פרא איין עני בשעת ער זאנט אסח ויכח און איז מיה גאויק לתפלה זאל ער שטיין בשעת שמונה עשרה מיט איין פראכן הארן ווי איין עני און זאל פולל זיין זיין מחשבה מיט זייס וס שמיין מיט איין צוא פראכן הארן דער נאך זאל ער זיק זאכן פרא איין חסיד בשעת ער זאנט שומע חסלה און זאל דארטן ארום דען אלי זייני וינד דען איין יחיד דארף דארטן מתורה זיין פרי ער זיק בהעפטן כסונו שר הקב"ה השופה לקבל שכר דען אזו הייסט ער זיין חסיד . אין דר צייט איז דר מענטש אין אלי פיר מדריגות ווי גיהען צו זיין און אלי דריי מדריגות זענן גבל אין דר מדריגה זענן עבד עס שמיים דריי מאל עבד אויף דריי ערטר און זענן אלץ נמש אויף זיי זאנט דר פסוק הנה כעני עכדים אל די אדוניהם צום ערשטן זענן די שירות וסירות וס ער הייסט איין עבד דר נאך אזו ער איז זיק מוסר נפש אויף קידוש השם בשעת קריאת שמע און אזו איין עני שמונה עשרה דס איז צווישן דעם ערשטן עבד און צווישן דעם דערן און איין חסיד בשעת שומע תפלה און דר דריטר עבד בשעת ער דס שון אלץ מסדר גיווען אזו ווי מיר האבן אובן גזאנט דר צייט אזו דר מענטש שומט אזו ווי דר סדר מיט דעם גאנצן רעזן איז דס ביי הקב"ה זייער לרצון שפרייט ער אויף זיין רעכטי גענט אויף אים בשעת ער מאכט זיק נאך שמונה עשרה דס דריטי זאל פרא איין עבד און הקב"ה זאנט אויף אים עבדי אתה די ביסט מיינ עבט אזו ווי דר פסוק זאנט ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר כד אחסא און תפלה קערט זיק בודאי ניש צוריק ליידיג פון דאנן קענן מיר אפ דען די גרוסי מעלה פון דר תפלה אזו ווי די אנשי פנסת הגדולה זענן אלץ מתקן גווען וועדליג די מעשה פון די עולמות עליונים דס זענן גרוסי מודות דרום זאל מען ניש משנה זיין דעם סדר אזו ווי עס זייס אין די תפלות וועדליג זייער מדריגה למעשה מען זאל ניש

פרשת שמני

עא

זאל זיין חכר אום פֿרענגן פֿדי זיי זאָן ביידי פֿצאלט ווערן און זאָגן
 ווייפֿער גרוסי סודות און זאָגט ער עס שפּייט קח לך על בן בקר לחמך
 ואל לטולה פֿדי זיי זאָן האָבן איין פֿפֿדה אויף זייער חמא און זאָלן
 מושלם ווערן מיט אַרדינג • אין דעם טאָג וואָס דר משפּן איז אויף
 גשפּעלט גוואָרן זענן נשלים גינאָרן אלי עליונים ותחתונים און עס
 איז גווען שלום ביי אלי און ווען עס וואַלט נישט איבֿר גשלאָנגן גוואָרן
 די מיטה פֿון גרב ואַביהוא וואַלט אזוי איין שמחה און די ישראל נישט
 גווען זינס זיי זענן פֿון דעם ים אַרום גאַנגן אזוי ווי דר טאָג מען הט
 זיי מוחל גווען דעם חמא העגל און די פֿהנים וּלְיָמֵינוּ וְיִשְׂרָאֵלִים זענן
 גרייניגט גוואָרן און אלי מקטרינים זענן גשפּיקט גוואָרן און האָבן
 גשפּעקט אַרום זיי און האָבן זיי גאר נישט גקענט טאָן ביי דר צייט
 אז דר חמא הט גורם גווען צו גרב ואַביהוא זיי האָבן פֿר מיטט די
 שמחה און האָבן גיבֿראַכט איין רונד אויף דער וועלט און האָבן
 גזינדריגט איינס זיי האָבן קיין ווייבֿר נישט גינמין דרום זענן זיי נישט
 ראוי גווען מקריב צו זיין און זיי האָבן דחק את השּׁעָה גווען דען
 זייער צייט איז נאָך נישט גווען צו דר עבודה און ווידר פֿון דעם פֿאַרן
 סיני אָן איז נאָך גווען זייער דין אזוי וויא עס שפּייט ויחוו את האַלמים
 ויחבלו וישתּו • ואל מצויל בני ישראל לא שׁלה ידו ווייפֿער שפּייט גרוסי סודות :
 וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר זאת החיה אשר תאכלו וְאֵרוֹם שפּייט לא
 אַהרן ווייל ער איז תמיד מבדיל צווישן טמא וטהור אזוי ווי
 עס שפּייט להבדיל בין חמסא ובין טהור רבי אבא הייבט אָן עס שפּייט מי
 האיש תחפץ חיים אורב ימים לראות טוב בצור לשונך מועד וגו' און ווידר שפּייט שומר
 פיו ולשונו שומר מצוות נפשו און דר פֿלשט מי האיש ווער איז דר מענטש
 וואָס ער פֿעקט אין עולם הַבָּא וואָס פֿון דאַרטיין גייען אַרום אלי
 חיים אורב ימים ער וויל זיך פֿהעפּטן אין די ימים העליונים פֿקדושה
 זאל ער היטן זיין מויל פֿון אַכילה ושתיה וואָס איז אַסור דען דס
 איז מטמא זיין נפש און איז אום מרחיק פֿון דיא חיים עליונים און
 אויך זאל ער היטן זיין מויל פֿון צוא ריידן לשון הרע און נאָך
 אַוועלכי דיבורים וואָס איז שלעכט וואָרום דאָס איז מרחיק פֿון דיא
 חיים עליונים אז ער זאל קיין חלק נישט האָבן אין זיי דרום הט הקבֿיה
 אָן גאַנט צו די ישראל וזאת החיה אשר תאכלו וגו' דס זיי זאָלן זיך היטן
 פֿון מאַקלים אַסורים פֿדי זיי זאָלן זיך נישט מעגן פֿהעפּטן און דר קדושה
 און זאָגט ווייפֿער סודות • דר וזדר אויך דיא גמרא אין פֿרכות זאָגן
 אז דר פֿסוק ותקדשתם וגו' גייט און גמירת ימים מען באַדאַרף צוא
 וואַשן דיא הענט פֿאַר דעם עסן און נאָך דעם עסן מיט אַחרונים
 און אין פֿרשה וישב זאָגט רבי שמעון עס שפּייט אורח כניס כס דען
 עס איז נישט פֿר האַנדן קיין שום מענטש און דר וועלט ווס ער זאל
 פֿייא נאָכט נישט פֿילן קיין מעם מיטה בשעת שלאָף און דער רוח
 הטומאה רועט און דעם גוף און אז די נשפּיה קומט צוריק גייט דר
 רוח הטומאה אַוועק פֿון אים און בלייבט אויף דיא הענט פֿון דעם
 מענטשן דרום זאל דר מענטש נזדר זיין ער זאל נישט אַרויף לייגן די
 הענט און די אַוּגן אייבֿר ער האָט זיך גוואַשן וואָרום ער קאן גזוק
 ווערן און אז ער וואַשט די הענט הייסט ער איין קדוש ער מוז האָבן
 צוויי פֿלים מיט אייבֿר זאל ער זיך וואַשן אין דר אַנדער גלי אַרביין
 זיא זאָל מקבל זיין די וואַסר מיט דר טומאה וזהמא דר מיט ווערט
 ער גהייליגט פֿון דר טומאה • דיא אייבֿרשטי גלי הייסט פֿרוק און
 די אייבֿרשטי גלי הייסט אַרויך דרום גזער מען גזדר זיי מען זאל

זו פֿרעכן אלי פֿחות הדנים און זיי ווערן צו גראָבן פֿר דעם בוקר
 דען דענטט מאַר דר וועקט זיך דר חסד פֿון אַכרם ווס ער איז שולט
 און דר וועלט אזי אין דר פֿרי אזוי וויא עס שפּייט וישכם אברהם בבוקר
 ויחבוש את חסויו מיט דעם האָט ער גיפונדן די קליפות ווס זיי הייטן
 חמורים רבי אַלעזר איז גינאָנגן אין ווען הט ער דר זעהן זיין עלטר
 פֿאַטער רבי פֿנחס בשעת ער איז גיפֿאַרן און זיין אייזל הט דס אייזל
 איין גשריי נישטאן הט רבי פֿנחס גינאָנט אין דעם שרייען פֿר שפּייא
 איך אז איך וועל האָבן אַרום שמחה דען ער הט בוודאי גיזעהן
 אז אַנגרד אייזל גייט אַנטקעגן ווי ער הט אַראַפֿ גינדערט פֿון דעם
 באַרן האָט ער דר זעהן רבי אַלעזר זאָגט רבי פֿנחס בוודאי אַצונד
 איז נשלים גוואָרן מיין שמחה הט רבי אַלעזר אַראַפֿ גינדערט צו אים
 און הט אים גקושט זאָגט רבי פֿנחס צו אים אוב די האַכט אַנאָנדן
 ווען ווס די פֿדאַרפֿסט אַוועק גיין גיי דיר און אוב נישט וועלן מיר זיך
 מחבר זיין מיט אַנגרד אויף דעם אַרם • זאָגט רבי אַלעזר בוודאי
 ביי איך גקומן אַקעגן דיר און ווייל איך האָב דיך גיפונדן וועל איך
 דיר נאָך גיין און וועל זיך מיט דיר מחבר זיין • פחה הייבט רבי
 פֿנחס אָן ויכרך ה' מציון ויאה כסוב ירושלים הקבֿיה זאל דיך גענמשן פֿון
 ציון ווייל פֿון דאַרפֿן קומן אלי פֿרכות און דר וועלט און ירושלים
 ווערט גיפֿענמשט פֿון ציון אזוי ווי עס שפּייט כי שם צוה ה' את הכרוב
 און פֿון ירושלים ווערט די גאַנצֿי וועלט געענטשט וראה כסוב ירושלים
 כל ים חיד אין דיניי טעג זאל נישט גיזעהן ווערין קיין רעגן בוגן אזוי ווי
 עס איז נישט גיזעהן גוואָרן אין די טעג פֿון דיין פֿאַטער וראה בניס לבניך זיי
 זאָלן זיין חסידים ויראי חמא דען אז צדיקים זענן אויף דר וועלט איז
 שלום און דר וועלט רבי אַלעזר הייבט אָן עשרת ימים בניס ותפארת
 בניס אבות די קינדער ווערן נישט גיקריינט גייערט מיט זייערי אבות
 און זאָגט דרום גרוסי סודות אזוי ווי זיי זענן גאַנגן הט גיבֿרייכט די
 צייט פֿון תפֿדה האָבן זיי אַראַפֿ גינדערט פֿון די אייזלן און האָבן
 מתפלל גווען אין מיטן דר תפֿלה איז גקומן אַשלאָנג און האָט זיך
 אַרום גוויקלט אַרום דר פֿוס פֿון דעם אייזל פֿון רבי פֿנחס הט דס
 אייזל צוויי מאל גישריגן נאָך דעם דאַבֿן זאָגט רבי פֿנחס ווייל איך
 האָב היינט גאַנץ פֿריא גריטן און דעם אייזל און האָב גימראַכט
 אין דבֿר תורה און ער האָט מיד גיפֿירט און איין אום גיין אַרם
 איבֿר דעם איז מען אים מצער זיי שפּייט און זעהן וויא אז אַשלאָנג
 איז און זיין פֿוס זאָגט רבי פֿנחס נחש נחש גיטא און רינגלן אום
 דיין קנפֿ אין איין לאַך אַרביין אזוי און דר שלאָנג אַראַפֿ גיפֿאַלן פֿון
 דר פֿוס שפּיקר ווייס זאָגט רבי אַלעזר ווי גאר איז הקבֿיה מדקדק
 מיט די צדיקים זאָגט רבי פֿנחס בוודאי איז הקבֿיה מדקדק מיט די
 צדיקים און היט זייא און פֿעקט אין זיי צו מערן זיי די קדושה אזי
 מאל העכר און דרום ווייל דר אייזל הט נישט גהיט מיין קדושה הט
 מען איר מצער גווען און דר נחש איז גווען איין שליח און הקבֿיה
 הט פֿמה שלוחים און מיט אלי מוט ער שליחות אַפֿידו מיט חיות און
 זיי עכ שפּייט ושלחתי ככם את חית השדה ושכלה אתכם זאָגט רבי אַלעזר שוט
 ער זיין שליחות דורך איין ישראל אויך זאָגט רבי פֿנחס זיא היינט
 דורך איין רשע שפּראַפט ער אַצדיק אַבֿר אַרשע ישראל שפּראַפט
 ער נישט דורך דעם אַנדערן רשע ישראל גייערט אז ער איז זיך נישט
 מכוין אזוי זיי דר פֿסוק זאָגט וישא לא ציה ער הטראַך נישט מכוין גווען
 אז ער זאל דעם חכר מַרְגָּנו גייערט חשיי הט אים צו גישקט אז ער

אם

פרשת שמיני

די גשמה דארף אראפ נידרין אוף דר וועלט קומט זיא פריער אין
 גן עדן התחתון אונ זענט דעם פבוד פון די צדיקים וואס זייא זענן
 דארטן מסודר שורות שורות אונ דר נאך פירט מען זיא אין גיהנם
 זי זאל דארטן זען די רשעים ווי זיי שרייען ווי זיי אונ קיינד איז זיך
 איבך ווי גיט מרחם אונ אנמקענען דעם ווייזט מען איר דאס זיא זאל
 ווייסן דעם שכר ועונש אז זיא וועט זינדן אונ דר צלם הקודש שמיים
 איבך איר ביז זיא קומט אוף דער וועלט אונ אז זיא קומט אוף דער
 וועלט קומט דר צלם צוא איר אונ פהעפמ זיך מיט איר אונ ווערין
 מגודל ביי נאנד אונ אין דעם צלם ווערין גפונן דיא מעג פון דעם
 מענטשן אונ הענגן אן אין אים אזו ווי עס שמיים כי חסול אטחו ולא נדע
 כי על מינו עלי ארץ דר צל אונ די מעג איז אלץ איינס אונ פון דעם מאג
 וואס די אשה ווערט מעוברת ביז זיא אנמחוייגט דאס קינד ווייסט
 מען גיט אונ מען פר שמיים גיט ווי אזו גרום זענן דיא מעשים פון
 הקב"ה אזו וויא עס שמיים סח רבו מעשיד ה' קום אונ זעה אלי רוחות
 וס גייען ארום אוף דר וועלט זענן זכר אונ נקבה דר נאה צו שיינן
 זייא זיך אימלכר אין זיין וועג איז דער מענטש זוכה בקומט ער זיין
 פת זוג וואס זענן פנאנד ארום גינאנגין פון זייער ארט אונ זענן זיך
 ויידר מוונג פנאנד אונ דרום שמיים חוצה הארץ נפש חיה למינה אונ ווען
 דער מענטש איז חלילה גיט זוכה אזו גיט מען אים אנגדער פת זוג
 אונ האבן קינד גיט אזו ווי עס דארף צו זיין :

אדם כי יהיה בעור בשורו שחת או ספחת וגו' רבי חייא מיט רבי יוסי זענן
 גנאנגן אין וועג וויא זיי גייען פגעניגט זיי אייז מענטש וואס
 האט פיל צרעת אוף זיין פנים אונ דאס פנים איז רום מחמת דעם
 צרעת זאגט רבי חייא צוא אים ווער ביסמו זאגט ער איה בין איין
 יהודי זאגט רבי יוסי דר מענטש איז איין חטא וייל דס צרעת איז
 אים אוף דעם פנים דס איז גיט קיין יסורים של אהבה . זאגט רבי
 חייא פוודאי איז עס אזו ווארום אז הקב"ה שמראפט איין מענטשן
 גיט מחמת קיין חטא נאר מחמת אהבה זענן די יסורים צו גדעקט
 זאגט רבי יוסי צו רבי חייא פון וואנן ווייסטו דס זאגט רבי חייא עס
 שמיים טובה תוכחת מגולה סא . . . כח מסותר ווען דיא שמראף איז מחמת
 אהבה איז דס פר פארגין פון דיא לייט דעסט גלייכן אז איינד וייל
 שמראפן זיין חבד זאל ער אים זאגן מוכר בכתר גיט פר לייט פרי ער
 זאל גיט מבויש ווערן דס הייסט מאהבה אזו אויך אז הקב"ה וייל
 שמראפן איין מענטשן שמראפט ער אים צום ערשטן אינווייניג אין
 דיא ביינד איז ער חזר בתשובה איז גוט גייען דיא יסורים פון אים
 אנועק אונ אז ער איז גיט חזר בתשובה שמראפט ער אים אוף דר
 חוט אונטר דיא קליידר דס הייסט נאה אוף יסורים של אהבה . אונ
 אז ער איז נאך גיט חזר בתשובה שמראפט ער אים אויפגימליך
 אוף זיין פנים פרי אלי מענטשין זאלין זעהין אז ער איז איין חטא
 אונ ער איז גיט דר אהבה פון זיין האר . זאגט דר מענטש צו זייא
 איר זענט גקומן איבער מיר מיט איין בינד אונ מיט איין עצה איר
 גהערט זיין פון די מענטשן וס זענן בייא רבי שמעון בן יוחאי אין
 שמוב דס זיי האבן פר קיינס קיין מורא גיט ווען מיני קינד וואלפן
 דא זיין וואלפין זייא זיך פאר מיר אן גינומען ווארום דעם איר איז
 אויפגימליך אזעלכי רייד זאגט רבי חייא צו אים די תורה הייסט אזו
 אין איר שמיים בראש חסות חקרא וואלפן מיר זיך גפארקמן פאר דיר
 בדברי תורה וואלפן מיר זיך גשעקט פאר הקב"ה מיר זאלן לעזם

אדם גיטן די געניל וואסר אוף אזו איין ארט ווי מענטשן גייען גיט
 זארום אוף דר וואסר רענען די קליפות קעגן זיי מוזיק זיין די מענטשן
 וס מערען אוף דר וואסר . אונ אזי אין דר פרי איינד דער מענטש
 וואשט זיך הייסט ער טמא אונ דער נאך אז ער וואשט זיה הייסט
 ער טהור דרום זאל ער גיט נעמן די וואסר זיך צו וואשן פון אזו איין
 מענטש וס ער אלייז הט זיך נאך גיט גוואשן איז ער נאך נאך גיט
 טהור אונ עס שמיים דאקהזהו הסחור על הטמא אונ מיט דר וואסר פאר
 מען קיין מלאכה גיט פאן נאר מען זאל זיא אום גיטן אוף אזו איין
 ארט וס קיין מענטשן גייען דארטן גיט אונ מען פאר די וואסר גיט
 לאזן איבך געכמינגן אין שמוב ווארום עס קען חלילה דורך דעם
 שולט זיין דר דין . אונ הקב"ה וייל אונ פגער מטהר צוא זיין דיא
 ישראל זיי זאלן זיין היילג אזו ווי עס שמיים חוקתי עליכם מים טהורים וגו' :

פרשת תזריע

ודבר ה' אל משה לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר זאגט רבי אבא מיר האבן
 גילערניגט אשה סורעת תחלה יולדת זכר אמער מיר האבין דאך
 נקערניגט אז הקב"ה איז גזור אוף דער טיפה וואס זיא זאל זיין איין
 זכר איד איין נקבה זאגט רבי יוסי וייל הקב"ה ווייסט וויא אזו עס
 וועט זיין דרום איז ער נאך פריער גזור אוף דר טיפה וס זיא זאל
 זיין . רבי אבא זאגט ווארום שמיים כי תזריע וילדה איז משמע זיא
 גיוויגט טיפה עס וואלט גדארפט שמיין כי תזריע ותהר וילדה זאגט רבי
 יוסי דר שמייער איז פון איין אשה זיגט זיא ווערט מעוברת ביז זיא
 גיוויגט דס קינד הט זי נאר אין איר מחשבה אונ אין איר מול זי זאל
 גיוויגן איין זכר אונ וואלט גגען זי זאל אים שון גיוויגן דרום שמיים
 אשה כי תזריע וילדה זכר רבי חזקיה זאגט עס שמיים סח רבו מעשיד ה' כולם
 בחכמה עשה ווי גרום זענן די מעשים פון הקב"ה אוף דר וועלט עס איז
 איין משל צוא איין מענטשן וואס ער נעמט אין זיין האנט עטליכי
 ערלייא מיני זאמין אונ זייעט וויא מיט אמאל דר נאך גייט עס ארום
 אימליכס בזונדן אזו הקב"ה פביכול הט גויעט די וועלט מיט איין
 קאל אונ דר נאך איז אימליכס ארום גקומן מיט זיין זאמין . קום אונ
 זעה בשעת דר מענטש קומט זיך מוונג זיין אונ איז זיך מקדש מיט
 פוננה ורצון הקדושה . אזו גיט דר רוח אין איין עלם ודמות ברמות עליונה
 אונ מיט דעם צלם ווערט ער בשאפן ארום צו גיין אוה דר וועלט
 איז ווי עס שמיים אד כולם יתחד איש אונ דר מענטש איז אין זיין צלם .
 דרום הט ער איין קיום אונ גיט אוף דר וועלט אונ שלמה המלך
 הט גיזאגט ער שימות חיים ונסו הצללים . קום אונ זעה איין מענטש פאר
 גיט ארום ווארפן איין פלי פון זיין הויז אונ זאל זאגן דס איז פר
 דעם צד המומאה אדר פר דעם טייוויל אדר דעסט גלייכן דען עס
 איז פר האגדין אגללייא מיני משחיתים וואס זענן אן גיבריים דיא
 זאך צו נעמן אונ פון דר שעה איז שון דרוף גיט שורה קיין ברכה
 וייל עס איז איז דר האנט פון דר מומאה ומכל שפן אז ער פרייט
 אן איין נאך פון דעם צד הטוב צו דר מומאה דען פון דר ציים וואס
 ער הט דס אן גבריית אד דס שון טיפה ויערס אונ אז עס קומט די
 מעג וס ער דארף שמארבן אונ דר צלם אלהים גיט פון אים אנועק
 קומט דר רוח המומאה וואס ער נאט זיך אין אים כדבך גווען אונ
 נעמט דעם צלם אונ שמארקט זיך אין אים אונ דער צלם גיט פון
 אים אנועק אונקערט זיך שון גיט אום צו אים . קום אונ זעה בשעת

פרשת

תזריע

עב

הבא נים פאר שעמט ווערין :

פתח הר מענטש הייבט אן עם שמייט מי אל כבוד נושא עון ועובר על פשע
 ער הייבט אהן וייגי הענט און וויינט דר ווייל ועגן אן גיקומן
 וייגי קינד וואגט דר קלענמער עם אזוי דא איין סניעמא דשמאי ער
 הייבט אן עם שמייט יש צדיק אובד בזדוק ויש רשע מארד כרתו דאס רוב
 מערט ניכר פר לארן איין צדיק אין זיין צדקות וויא איין נשע אין
 זיין רשעות ווי קומט עם זאל אזוי זיין עם אזוי דא פיל רשעים און דר
 דין הענטט איבר וויא ווערט דר צדיק געגש איבר ווי אזוי וויא סוין
 פאמער איז גשמראפט גווארן איבר די שמאט לייט דען ווי ועגן גווען
 איימל חצופים אקעגן אים און ער האט אין זיין קיין התראה נים
 גטאן און דאס ווי נים גשמראפט און דאס ווי קיין מאל נים פרשעמט
 און דאס אונז גזאמט עם שמייט לודי אל תחתו כמרים וייל איה קיד נים
 מיט ווי מתגרה זיין דרום און ער גשמראפט גווארן וואגט דער יהודי
 בנודאי בין איה איבר דעם גשמראפט גווארן ווייל איה האב רשות
 גיהאט צו שמראפן ווי און איה האב דס נים גטאן נים פסתה און
 נים בגלוי דרום בין איה אזוי גשמראפט גווארן . הייבט אן דער
 אנדרר זון און וואגט ויח כאמי נשמה חיים כל זמן אזוי די הייליגי נשמה
 איז בהעפט אין דעם מענטשן איז ער דר ליב האבר פון זיין הערן
 ער האט פטה שוקרים ווס וויא היסן אים אפ פון ארי ויימן ער איז
 גציינגט למעלה ולמטה און די שכניה הקדושה איז שורה אוף אים
 און אז ער קערט זיך אפ פון דעם גימל וועג אזוי ווערט די קדושה אפ
 גטאן פון אים און די נשמה הקדושה איז אין אים נים בהעפט און
 עם דר וועקט זיך איין רוח מצד הנפש דס איז דר שמן ער שוועפט
 אוף דר וועלט און רעגט נאר אוף דעם ארט ווי דר רוח הקודש איז
 גווען און איז אוועק גגאנגן אהין קומט דער רוח המומאה און איז
 דעם מענטשן מטמא און דר מענטש ווערט חסר און גציינגט אין
 זיין לייב און אין גשמאלט פון זיין פנים קום און זעה ווייל דר נפש
 תיה איז איין הוכי כדרינה דען זיא הייסט רוח מסלוא אזוי וויא דער
 תרגום כאכט פלומר דער נפש קען ריידן פר גאט און קיינר קען
 איר נים ווערן דרום וואגט דער פסוק נצור לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה
 דען ווען וייגי לעפעצן ריידן לשון הרע אדר אנדרי שלעכטי דבורים
 גייען די רייד ארום און בשעת זייא גייען רופן אלי אום נים אוועק
 אוף איין זייט און קערט אפ פון די שלעכטי רייד פון דעם מענטשן
 נאכט אום איין ארט צו דעם וועג פון דעם נפש הרע אזוי נים דיא
 נשמה פון אים אוועק און קען נים ריידן אזוי וויא דער פסוק וואגט
 נאלמתי דומיה החשיתי מסוב און דיא נשמה נים ארום בהרפה און אין
 גרוסי צרות און מען קאומט איר שוין קיין ארט נים אזוי וויא פריער
 ווייל זיא דאס מטמא גווען איר כויל מיט דברים רעים דרום שמייט
 שומר סיו ולשונו שומר מצות נפשו עם שמייט נפשו דס מיינט מען זיין נפש
 ווס פלעגט תמיד צו ריידן איז דס שמום גווארן איבר זיא שלעכטי
 רייד און דר וועקט דר מיט דעם נפש הרע דען ער איז דר פח פון
 לשון הרע דען אימטיקר בהעפט זיך אין וואס ער האלט זיך אין זיין
 שרש און אז די שלעכטי רייד גייען ארום אין ווער וועג וויא אהין
 זיי ברארן צו גיין צו דעם נפש וקלימות של מעיה דער וועקט זיך פטה
 רהות פון דר וועקט און גידרין אראפ און ועגן אים ווידער מטמא
 און דעם רוח הקודש ווס ער דאס גיהאט דען ער דאך שון פר לארין
 און איבר דעם ווערט ער מצורע און פר שלאקן און אזוי וויא דער

טונש איז צו דעם ווס רעם שלעכט אזוי דר עגש צו דעם ווס
 ריידן גומי ואכן און רעם נים דען ער איז פונם אין דעם ווס
 ווארום ער איז אן גברייט גווארן צו ריידן למעלה און למטה
 בקדושה וכפל שכן אז ער ווערט אז מעגש גייען אין שלעכטין
 און ער קען זיי ווערן און שמראפן און ער מוט דס נים דרום שן
 נאלמתי דומיה החשיתי מסוב דרום ווייר איה האב גשוויגין פון צו
 גומין דרום וכאבי נעכר בין איה במריבט גווארן מיט געגים . דא
 רבי הייא ורבי זמי אראפ גנידרט פון ווערן אייזקן און האבין
 גקושט און האבין זיך מיט אים בהעפט אגאנצן וועג וואגט רבי
 אוף זיי שמייט דר פסוק ואורח צדיקים כאור נוגה הולך ואור ער נכון היס
 יצחק איז גגאנגן קיין קפומקא צו זיין פאמער האט ער גווען
 אקענטש מראט אין גרוסי משא אויף זיין אקסיל וואגט רבי
 צו אים ווס מראט און ווי אהין מראט דאס . דאס ער אים
 גענפרט איז אים רבי יצחק נאך גגאנגן אין איין הייל ווערט ער
 ארויך גייט ארום אונטער דר ערד פון דר הייל און דר מענטש
 אריין אין איין לאך פון דארטן אין איין אנדרי הייל און איז פר
 גווארן פון אים האט זיך רבי יצחק ווער גפארבטן און איז
 גגאנגן פון דר הייל און דאס ויך געזעט אובן אוף דער הייל .
 ווייל קומט אן רבי יהודה און רבי חזקיה דר ציילט ער זיי די מע
 וואגט רבי יהודה גלופט איז השית ווס ער דאס דר מציל גווען
 די הייל איז פון דר שמאט מרוניא אין דר שמאט איז פול מצורע
 און אלי שמאט לייט ועגן גרוסי מכלשפים און גייען אין דר מר
 און נעמן שווארצי שלאנגן ווס ועגן עלטר פון צעיקן יאר און
 מיט זיי פישוף און אלי בשפים ווס זיי טון איז אין דר הייל אזוי
 זייא גייען באגענין וויא איין מענטשן פרגען וויא אים ווער ביק
 וואגט ער איה בין איין יהודי און דאס איז מיין קינד אן נקניפט
 אייזיל וואגן וויא וואס איז אים וואגט ער איה בין גוועסן אין
 דארף אין איין שמוב דריי יאר און איה האב דארטן נאר
 גזעקן און מיין קינד האט גלערינט תורה אלי מאג בייא
 רבי און אז ער פלעגט קומין אהיים פלעגט ער חורין זיין לעך
 און היינט אז ער איז אהיים גיקומין פון זיין רבי נאך דעם אז
 האט איבער גחורת זיין לערנן איז גיקומין איין רוח און האט
 מוזיק גווען דס וייגי הענט און די אויגן און דאס מויל איז אים
 קרימט גווארן און ער קען נים ריידן דרום גייא איה איז דר מע
 פון סגוד מרוניא מאמר ווערין זיי אים מאן ארפאה . וואגט רבי יהו
 האסטו עפים פריער נים גהערט פון דעם דאס עס זאל מאכאל דאר
 איינר גיווק ווערין וואגט ער יוא עם איז שוין לאנג דארטען איינ
 גיווק גווארן אמיל לייט האבין גזאמט עם איז נים איין מוזיק
 עם איז איין חולאת בידר משה און אמיל האבין גזאמט אז עם
 פון דעם הויז אבר דר נאך ועגן שוין פיל לייט אין דעם דאס גזע
 און עם דאס קיינעם נים גישאט וואגט רבי יהודה דס איז מחסת
 ער איז עובר אויף דעם וואס די חכמים האבין גזאמט . הייבט ר
 יהודה אן עם שמייט הוי בונה ביתו בלא דק ווייא צו די ווס בווען זיי
 הויז אן יצחק דען דארטן וויא דיא קדושה איז דא לויפן אוועק א
 רהות ומזיקים פון דער וועלט עם איז נים ווער ארט און דארט
 ווי די מומאה איז שורה קומט די קדושה נים אהין דען עם איז
 איר ארט דרום דס ארט ווס ער דאס ערשטין בלייבט ער דר

פרשת תזריע

ואבין אויך שמיים במה לה בעלה ושלל לא יחסר אזו אויך אברהם איז גינאנגן נעמין דאס גוטן פון אנדרי אומות און האט זיך נאר סוף גינען אויף איר זכות אז זיי פירי וועט מען נאר גיט קאנן מאן קיין שלעכטן און ווידר אברהם האט גינען איין מלאך איז גינאנגן פון איר און האט אים גינאנגט פארקט זיך גיט הקב"ה האט מיד גישקט אויס ציהן געלט פון אנדרי פעלקער און צווא הימן זיא פון ארץ דינג דרום האט אברהם נאר פון זיך מורא גיהאט ווייל ער האט ביי זיך גיט גינען קיין מלאך און פון אירעט וועגן האט ער זיך גיט גיפארקטן ווייל בייא איר איז גינאנגן איין מלאך האט אברהם גינאנגט זיא איז גיהיט אבר גיט איר דרום האט ער זיא גיפעטן אסרינא אחותי את למען יסב לי עם וואלט גינאנגט שמיין למען יסב לי הייסט פיל מענטשען וועלן מיר גוטן מאן און עם שמיים יסב לי לשון יחיד דם גיט אויף דעם מלאך וואס עם איז מיט איר גינאנגען ער וועט מיט מיר גוטן מאן בעולם הוה מיט געקט ויהיה נפשי בגלל מיינט מען בעולם הבא אז דוא וועסט גיט אפ קערען דיין וועג וועל איר קאפין עולם הבא דורך דיר אבר אז איר וועל נאר האבין געלט אויף דער וועקט און דוא וועסט אפ קערען דיין וועג וועט מיין נפש גיט לעבן לעולם הבא דרום האט דיר ריין פרי מיין נפש זאל לעפען לעולם הבא דורך דיר און דרום ווייל דער מלאך איז גינאנגן צו הימן זיי שמיים וינען את פניהם בגעים גדולים על רכב שרי אשת אברהם זי האט גיהייבט דעם מלאך ער זאל שלאנגן צו פרעה האט ער זיא צו גיהערט שרה האט דר מיט גינען איין סימן צו אירי קינדר אז זיא וועלן זיין דער נאך אין מצרים און פרעה וועט גינאנגן ווערן מיט עשרה מכות :

פרשת מצורע

ידבר ה' אל משה לאמר זאת תהיה תורת המצורע רבי אבא ואגמ עם שמיים ויהו לכם ספני חרב וגו' וזי אזו זאלין דיא לייט זיין גינאנגען צווא הימן זייער וועג און זיך פארקטין פון הקב"ה מען זאל גיט אראפ גיין חליקה מדרה הישר גיט עובר זיין אויף דער תורה און גיט פאר געסן אין איר דען דער וואס ער איז גיט עוסק בתורה הייסט ער איין מוה איין מענטש וואס הקב"ה האט זיך אין אים אן גיפירט און איז אוף אים פרינג די שכינה וועט גיט אוף אים און די מלאכים וואס זענן ממונה זאלין אים הימן ווערן פון אים אפ גינאן און גיט דם אללין נאר מען שרייט אויס פון אים און מען זאגט מיט אייך אפ פון דעם מענטשן ער האט גיט חס אויף דעם פבוד פון זיין הארץ ווי איז צו אים דען ער ווערט פון לאומ פון אויבן און פון אונטן ער האט גיט קיין חלק באורח החיים אבר ווען ער איז עוסק אין דר עבודה פון הקב"ה און מיהעט זיך אין דער תורה זענען אן גיפרייט פיל שוכרים צו הימן אים און דיא שכינה וועט אוף אים און אלע רופין אויס פאר אים און זאגן גיט אפ פבוד צו דעם גישטאלט פון דעם מלאך גיט אפ פבוד צו דעם בן המלאך ער איז גיהיט בעיקם תוה ובעולם הבא וואול איז זיין חלק קום און זעה מיט דעם לשון הרע ווס דר נפש האט גירעט צו הוה האט ער גוהם גינען מיתה צווא איר און צו אדם און צו דר גאנצער וועלט . בייא לשון הרע שמיים לשונת חרב חדה זייער צונג איז ווי איין שארפי שווערד אויך שמיים גוה למ ספני חרב פארקט אייך פון לשון הרע כי חספה עונות חרב דם איז די שווערד פון הקב"ה דען מיר האבן גילעריגט הקב"ה האט איין שווערד וואס

ז איין גנע איז אין און שמוז מוז מען זיא מסודר זיין און אוועק דעם רוח המומאח פון זין ארט און דר נאך מוז מען צו שמוסן שמיים און דאס האלץ און עם בויען ווידר מצד הקדושה מיט און מאכט ווען דרויף דעם רוח הקודש דאס דר רוח המומאח זיין דער פאר מורא האבין און מען ברארף אפ שמירין מיט ליים און דער ווייטן צווייא ספחים פון יענם ליים זאגט רבי ה לאמיר אים נאך גיין און זעהן וואס ער וועט מאן זאגט רבי עם איז צו אונז אסור ווייל ער גיט צו אועלבי מענטשן וואס ווייט פון דער תורה ווען ער זאל גיין צווא איין רבא שמים איין זעה צו נעמין אזו ווי געמן איז גינאנגן צו אלשע וואלטן מיר אים גינאנגן אבר אזו איז אסור גינאנגט איז גאט ווס ער האט אונז גינען פון אים זאגט רבי יהודה מיר האבין דאך גיקעריגט ארץ דינג מען זיך אפענטש הייבן חוץ פון איין לינדן בום פון עבודת פוכבים זאגט רבי יצחק דאס איז בוראי איין עבודת גיט און גיט דם אללין אפער עם שמיים דאך לא יסמך כד מסביר בנו בשם קום קסמיס מענין ומנחש זענן זייא אנוועק גינאנגן זייער וועג און מענטש איז גינאנגן אין דער מערה מיט זיין זון און עם איז אזו סוף גינען אז ער איז גיקומן צווא דר הייל האט ער גינאולט זיין זאל אן פינדען איז ארויס גינאנגען איין רויף פון פייער פון דער ה און האט גישלאגן דעם זון אויף זיין קאפ און האט אים גידרעט דר פאטר איז ארויס גינאנגן פון דער מערה האט ער אים גיפירן דעם ער גינאמן דם אייזיל מיט אים און איז ווידר אנוועק גינאנגן ים גיפירט אים ווייער רבי יהודה און רבי יצחק און רבי חזקיה מ ער פאר זיי און דער ציילם זיי די מעשה זאגט רבי יצחק אויף גינאנג דיר פיל קאל גינאנגט אז אהין איז אסור צווא זיין גילויבט נאט דאס אלי זייען מעשלים זענן אמת און אלי זייען ווענען דין זכאין זענן די צדיקים וואס זייא גינען בדרך אמת בעולם ובעולם הבא זאגט רבי אקעזר אלע מעשלים פון דעם מענטש זיין לשם שמים דם הייסט אויף אלץ דינג וואס ער בום זאל ער זיין לשם הקב"ה און איר מוא ארץ פון זיין דינסט וועגן צו דינג אים ער וועט אזו מאן וועט דרויף גיט קעגן קומין דער רוח המומאח ער איז אלי קאל אן גיפרייט צו די לייט און רוען אוף דר מעשה דר מענטש מוט דרום האט גירועט דר רוח המומאח אויף דיא ים וזכר שפן אז ער מוט די מעשה צו דעם צד המומאח דרום ווייט ונשמרת מכל דבר רע מען זאל זיך הימן מיט איין דיבור עם זאל זעה גיט ארויס גיין קיין שלעכץ . רבי אלעזר איז גינאנגן צו זיין דער און רבי אבא איז אויך מיט אים גינאנגן זאגט רבי אבא מיר דרין ריידן דברי תורה הייבט אן רבי אלעזר און זאגט עם שמיים זיא אחותי את למען יסב לי כעבוד איז דאך קשה אברהם אבינו איז דר בוראי גינען איין ורא חמא און איין ליב האפער צווא הקב"ה ער זאגן מען זאל מיר גוטן מאן פון דינימ וועגן נאר תאמשע דהם איז גינען איין ורא חמא האט ער זיך גיט גינאולט פון לאוין דר זיין זכות און הקב"ה האט אים אויך גיט גינאנגט אויס ציהן אין זכות גייערט אין דעם זכות פון שרה ער זאל דורך איר בקומין געלט פון אנדרי פעלקער דען דורך איין אשה איז איין מענטש דר צו האבן פיל געלט אזו ווי עם שמיים בית הוה נחלת אבות וס' אשה גינאן ווער עם איז זוכה צו איין אשה משפלת איז ער זוכה צו אלע

פרשת מצורע

עג

גִּנְעָה נִמְסָה פֶּר אֵינָן קִרְבָּן אֹפֶי דַעַם מִזְבֵּחַ אִזוּ וְיִיא עֵם שְׁמִימִים זִמְתָּ תִּתְּ
 תּוֹרַת הַמְצוֹרֵעַ בְּיוֹם מַחֲרָתוֹ • וְהוֹבֵא אֶל הַכֹּהֵן דְּאֵם מִיַּיְנִם מִעַן דַּעַם כְּהֵן עַל
 וְיִסְעֵר אִזוּ מִקְרִיבֵי דֵי נְשָׁמוֹת אֹנֵן דְּוִדְקָה דַּעַם הֵם דִּי נְשָׁמָה אֵינָן תִּתְּ
 אֹנֵן דֵּר אִזוּ וְיִסְעֵר אִזוּ דַּעַם הֵם פִּיל מְטָמָא גִּוּעָן בְּעוֹלָם הֵיךְ אִבְרָךְ דֵּר
 הֵם זִיךְ פִּיל מְטָמָא גִּוּעָן שְׁמִימִים מִעוֹת לֹא יוֹכֵל לְחַקוּ :

זֹאת תְּהִיָה תּוֹרַת הַמְצוֹרֵעַ רַבִּי יִצְחָק הֵיבְטָם אֵן וּתְרַח הַשֶּׁסֶס וּבִא הַשֶּׁסֶס וּגְרֵי
 פְּסוּק הַאֲבִיב מִיר שׁוֹן כְּפֹרֵשׁ גִּוּעָן אִזוּ דְּסִימִים אוֹיֵת דֵּר נְשָׁמָה
 פּוֹן דַּעַם מְעַנְשָׁן דַּעַן פֶּל זְמַן יִיא אִזוּ בִּי אִים דַּעַן וּתְרַח הַשֶּׁסֶס וּבִא הַשֶּׁסֶס
 אֹנֵן אִזוּ יִיא גִּימִם אֲרוּם פּוֹן אִים בְּתִשׁוּבָה אֹנֵן אִזוּ אֵינָן זְכָאֵי דַּעַן אִזוּ
 וְאֵל מְקוּמוֹ שׁוֹמֵר וּתְרַח הוּא שֶׁסֶס דְּסִימִים מִעַן זִיא קְרַעַת זִיךְ אֹנֵם צוּא אִזוּ
 אֲרַמִּם אִזוּ וְיִי דֵּר פְּסוּק זְכָאֵי וּבִא הַשֶּׁסֶס וּשְׁמֵר וְאִהֲרֵי יִאכֵל מִן הַקִּרְשִׁים קֹמֵם אִזוּ
 זַעֲה אֲלֵי חֲטָאִים אִזוּ הַקְּבִיָּה מְכַפֵּר אִזוּ מִעַן מוֹט תְּשׁוּבָה חִיָּן לִשְׁ
 דַּרְעֵי אִזוּ מִעַן קַעַם אֹפֶי יִינִן חֶבֶר דְּרוּם שְׁמִימִים זִמְתָּ דְּסִימִים זִמְתָּ אִזוּ
 דִּי תוֹרָה פּוֹן אֵינָן מוֹצִיא שֶׁסֶס דַּעַם דְּסִימִים זִמְתָּ מְצוֹרֵעַ זְכָאֵי רַבִּי חִיָּי
 דֵּר וְיִסְעֵר אִזוּ לְשׁוֹן דַּרְעֵי אֹפֶי זִינִן חֶבֶר אִזוּ עַד אֲלֵי זִינִי חֶבְרִים מְטָמָא
 אִזוּ יִי רִיבֵן יִיךְ אֵן אִזוּ אִים רְרוּף בְּדַרְפָּךְ מִעַן אִים פֶּר שְׁלִיכֵן וְיִאֲרוּ
 דִּיא רִיבֵי גִינְעָן אֲרוּף אֹנֵן זְעֵנָן מְתַעוֹרֵר אֵינָן רוּחַ הַמְטוֹמָאָה אוֹיֵת דִּיא
 מְעַנְשָׁן וְיִיָּל עַד קוֹמֵט זִיךְ מְטָמָא זִינִן קְטִמָּה אִזוּ מִעַן אִים מְטָמָא
 פּוֹן אֹבֵבֵן עַד הֵיבְטָם אֵן אִיכָה הִיתָה לוֹנֵה קִרְיָה כְּאִמְנָה דִּי וְיִסְעֵר אִזוּ
 נִאָבֵן צוּ אִיר הֵעֲרָן דְּסִימִים אִזוּ יִירוּשָׁלַיִם אִזוּ יִיא גִּוּוֹאֲרָן צוּ אֵינָן זִמְתָּ
 מְשַׁמֵּשׁ צִדֵּק יִלִּין בֵּה הַקְּבִיָּה וְיִסְעֵר הֵיבְטָם צִדֵּק וּבְשֶׁפֶט הֵאֵם עַד דְּרִיבֵי
 גִּוּוֹעַת אֲצוּבָה זְעֵנָן דְּרִיבֵי רִוְצָחִים וְיִיָּל זִימִי הַאֲבִיב מְעוֹרֵר גִּוּוֹעַת
 דַּעַם רוּחַ הַמְטוֹמָאָה דְּרוּם הֵאֵם זִיךְ הַקְּדוּשׁ פְּרוּק הוּא פּוֹן אִזוּ
 אֵם גִּיטָאן • וְכֹה דַּאךְ יִירוּשָׁלַיִם אִזוּ אִזוּא אִזוּ שׁוֹן אֲכָל שְׁכָן אֲבִדְרָה
 לִימִם רַבִּי יְהוֹדָה זְכָאֵי דֵּר מִדַּת הַרִּיבֵן פּוֹן הַקְּדוּשׁ פְּרוּק הוּא שְׁמִימִים
 צוּ בְּצִלְאֵין צוּ דִּי וְיִאֵם זְעֵנָן מוֹצִיא שֶׁסֶס רַע • בְּיוֹם מַחֲרָתוֹ וְהוֹבֵא אֶל הַכֹּהֵן
 פּוֹן דַּעַם אִזוּ גִּוּוֹעַת אִזוּ פֶּל זְמַן עַד זִינְדִימִם וְיִסְעֵר זִינִן תְּפִלָּה נִימִם אִזוּ
 גִּוּוֹעַת בִּי עַד קוֹמֵט זִיךְ מְטָמָא זִינִן אִזוּ וְיִסְעֵר אִזוּ עֵם שְׁמִימִים בְּיוֹם מַחֲרָתוֹ וְהוֹבֵא
 אֶל הַכֹּהֵן רַבִּי יְהוֹדָה מִימִם רַבִּי יִצְחָק זְעֵנָן גִּינְאֲנֵנָן אֹנֵן וְיִעַן הַאֲבִיב וְיִיא
 פְּרִיעֵר מְתַפְּלֵל גִּוּוֹעַת דֵּר נִאָךְ הֵיבְטָם רַבִּי יְהוֹדָה אֵן עֵם שְׁמִימִים עַד חִיָּים
 וְיִיא לְמַחֲרָתוֹ בֵּה דְּכִי אִזוּ דִּי תוֹרָה וְיִיא אֵינָן שְׁמִימִים בְּיוֹם מַחֲרָתוֹ
 הֵיבְטָם זִי עַד • פֶּר וְיִסְעֵר זִי תוֹרָה דְּסִימִים אִזוּ לְשׁוֹן וְיִינִין דַּעַן זִי וְיִינִים
 דִּי זְכָאֵי וְיִסְעֵר פֶּר הוֹלֵן אֹנֵן פֶּר שְׁמִימִים אֹנֵן זִי אִזוּ כְּנִגְלָה חֵם מִעַן
 הֵם נִימִם גִּוּוֹעַת אֹנֵן זִי הֵיבְטָם חִיָּים וְיִיָּל דְּכִי חִיָּים פּוֹן אֹבֵבֵן הֵעֲנִימִם אֵן
 אֵן אִיר אֹנֵן פּוֹן אִיר קוֹמֵט דְּסִימִים אֲרוּם לְמַחֲרָתוֹ בֵּה צוּ דִּי וְיִאֵם הַאֲלֵמִן
 אֵן דֵּר תּוֹרָה דַּעַן דֵּר וְיִסְעֵר אֵינָן אֲחִיזָה אֵן דֵּר תּוֹרָה הֵעֲרָ אֵינָן
 אֲחִיזָה לְמַעַלְהַ לְמַטָּה וּלְמַטָּה מְאֹשֵׁר דִּי דְּאִוִּינִי וְיִסְעֵר הַאֲלֵמִן אֹנֵמֵר דֵּר
 לִוְדִימִים אֹנֵן הַעֲלִפּוּיִם וְיִיא פּוֹן וְיִיעֵר זְעֵלֵם אֹנֵן דְּוִדְקָה דַּעַם זִינִן זִי אֹנֵן
 לְעִרְבָן זְעֵנָן זִי זִכָּה אִזוּ גְבִיאִים גִּינִן אֲרוּם פּוֹן זִי וְיִימִיר זְעֵנָן מִדוֹת :
 רַבִּי חִיָּי אִזוּ גִּוּוֹעַת אֵינָן נִאָכְט פֶּר רַבִּי אֲלֵעֵזֶר זְעֵנָן זִי אֹפֶי גִּשְׁמִימִים
 הַאֲלֵבִי נִאָכְט צוּ לְעִרְבָן הֵיבְטָם רַבִּי אֲלֵעֵזֶר אֵן כִּיִּים מוֹט חִיָּה בְּמוֹט
 אֵן דֵּר צִימִם אִזוּ הַקְּבִיָּה שְׁקֵט חֶסֶד אוֹיֵת דֵּר וְיִעַר זִיךְ דַּרְעֵי
 מְעַנְשָׁן וְיִינִין אֹפֶי דַּעַם מִאָרֶק פֶּר אֲרִי דַּעַן וְיִעַן הַקְּבִיָּה שְׁקֵט אֵינָן
 מוֹכָה אוֹיֵת דֵּר וְיִעַר שְׁקֵט עַד זִיא פֶּר אֲלֵי אֹנֵן מְעוֹרֵר דְּסִימִים אֹפֶי
 דֵּר וְיִעַר דְּרוּם זְכָאֵי זִיךְ דֵּר מְעַנְשָׁן זִיא וְיִינִין אֹפֶי דֵּר גִּאֵם פֶּר אֲלֵי
 אֹנֵן זְכָאֵי אֹפֶי גִּשְׁמִים טָאן דַּעַן וְיִעַר דַּעַן אֹפֶי אִים דְּסִימִים פּוֹן אֹבֵבֵן
 יְבִיִים רַעֲהָ רַחֵם עִם וְיִאֲלֵם בְּדַרְפָּם שְׁמִימִים יִיָּה בְּרַעֲהָ אֲלֵא בְּשַׁעַת דֵּר דֵּן

עַד שְׁקִיבָאֵם כִּימִם אִיר דִּי לְשַׁעִים אִזוּ וְיִי עֵם שְׁמִימִים חֶבֶר לֵה סִלְתָּ
 וְסִלְתָּ תְּהוֹשִׁעֲדוּן עֵם שְׁמִימִים שְׁדוּ כִימִם אֵינָן יוֹד דְּאֵם אִזוּ לְשׁוֹן דֵּן דְּאֵם
 חֵיבְטָם אִיר זְכָאֵי וְיִיכָן אִזוּ מִעַן וְיִעַם אִים אִזוּ דֵּן וְיִי אִזוּ וְיִי דַּעַם וְיִסְעֵר
 דְּאֵם אִזוּ שְׁוֹעֵרֵד אֵן מוֹיֵל אֹנֵן מִעַן אִזוּ אִים דֵּן כִּימִם דַּרְעֵי חֶבֶר פּוֹן
 הַקְּבִיָּה וְיִסְעֵר אִזוּ דִּינָג אֹנֵן דְּרוּם שְׁמִימִים זִמְתָּ תְּהִיָה תּוֹרַת הַמְצוֹרֵעַ
 וְיִסְעֵר דְּאֵם אִים גִּוּוֹעַת כִּימִם וְיִי צוּגָה אֵינָן רַע דַּעַן מְצוֹרֵעַ מִאָכְט
 מוֹצִיא רַע דְּאֵם אִזוּ לְשׁוֹן דַּרְעֵי • רַבִּי אֲלֵעֵזֶר הֵיבְטָם אֵן אֹנֵן זְכָאֵי קוֹם
 אֹנֵן זַעֲה דִּי לִימִם וְיִיכָן נִימִם אֹנֵן הֵעֲרָן נִימִם אֹנֵן זְעֵרֵן נִימִם דַּעַם רַעֲזוֹן
 פּוֹן הַקְּבִיָּה אֵינָן פְּרוּם שְׁמִימִים אִים אֲלֵי טָאָה פֶּר זִי אֹנֵן זִי פֶּאֶר נְעִמִן
 אִים נִימִם דַּעַן בְּשַׁעַת עֵם וְיִעַרֵם נִאָכְט אֹנֵן דִּי מוֹיִעֲרָן פּוֹן דַּעַם הֵיבְטָם
 וְיִעַרֵן פֶּר מִאָכְט דֵּר וְיִעַרֵם זִיךְ אֵינָן לֵאךְ פּוֹן דַּעַם תְּהוֹם רַבָּה אִזוּ וְיִעַרֵן
 מְשַׁחֲתִים גִּיבּוֹנָן אוֹיֵת דֵּר וְיִעַרֵם אֹנֵן הַקְּבִיָּה מִאָכְט פֶּאֶרֶן אֵינָן שְׁלֵאָפֶה
 אוֹיֵת דֵּר גִּיבּוֹנָן וְיִעַרֵם אֵינָן דִּי דְּאִוִּינִי וְיִסְעֵר אִזוּ אֹיֵת זִי אֵינָן
 הִתְעוֹרְרוֹת אֹנֵן חִיָּים • אֹנֵן מְשַׁחֲתִים שְׁוֹעֵבֵן אֲרוּם אוֹיֵת דֵּר וְיִעַרֵם
 אֹנֵן זְעֵנָן מוֹדַעֵר אֲלֵי לִימִם אֵן חֶרֶם זְכָאֵי • אֲמִירִי אִזוּ אֲמִתִּי אֲמִירִי
 אִזוּ שְׁקֵר אֹנֵן אִזוּ עֵם קוֹמֵט הַאֲכָבִי נִאָכְט דַּרְעֵי וְיִעַרֵם זִיךְ אֵינָן צְפוּן
 וְיִימִם אֹנֵן עֵם גִּימִם אֲרוּם אֵינָן פְּרוּם אֹנֵן הַקְּבִיָּה גִימִם אֲרִינִן אֵינָן
 עַדִּין צוּ פְּרִיעֵן זִיךְ דְּאֲרַמֵן מִימִם דִּי צִדִּיקִים דַּעַן גִּימִם אֲרוּם אֵינָן פְּלֵאָם
 פְּרִיעֵר אֹנֵן שְׁלֵאָנֵם דַּעַם הֵאֵן אֹנֵמֵר דִּיא פְּלִיגְעֵל הֵיבְטָם עַד אֵן צוּא
 שְׁרִיעֵן אֹנֵן וְיִעַרֵם אוֹיֵת דִּי לִימִם פּוֹן וְיִיעֵר שְׁלֵאָפֶה אֹנֵן קִינְעֵר דַּרְעֵי
 וְיִעַרֵם זִיךְ נִימִם אוֹיֵת שְׁמִימִים לְעוֹבְדֵי הַמְקוֹם אֹנֵן אִזוּ עֵם וְיִעַרֵם טָאָה
 שְׁרִיעֵם וְיִירֵד אִים דֵּר פְּרוּם אֹנֵן אֲרִי חִיָּלוֹת שְׁלֵי מַעַלָּה מוֹעַן לִוְיִעַן
 צוּ הַקְּבִיָּה אִזוּ וְיִי עֵם שְׁמִימִים כֹּהֵן יִהֵר כּוֹכְבֵי כֶּקֶר וְיִירַעוּ כֹּל בְּנֵי אֱלֹהִים אִזוּ וְיִעַרֵן
 גִּיבּוֹנִים פִּיל מוֹיִעֲרָן אֹנֵן מִירָן אוֹיֵת אֲרִי וְיִימִין אֹנֵן קִינְעֵר דַּרְעֵי וְיִעַרֵם
 זִיךְ אֲלֵן נִימִם צוּ דִּינָן וְיִינִין הֵאֲרָן מִימִם וְיִסְעֵר אֵינָן פְּנִים וְיִעַם עַד שְׁמִימִים
 פֶּר דַּעַם מְלַךְ עֲלִיּוֹן אִזוּ מִעַן וְיִעַם זִיךְ דֵּר וְיִעַרֵם אִים צוּ מְשַׁפְּטֵן אֹנֵן
 מִעַן וְיִעַם אִים בְּיַדְעֵן מִימִם קִינְעֵן דַּעַן מִעַן וְיִעַם דַּאךְ אוֹיֵת אִים קִינְעֵן
 זְכָאֵי נִימִם גִּיבּוֹנִים עַד זְכָאֵי גִיבּוֹנִים וְיִעַרֵם דַּרְעֵי פּוֹן דַּעַן שְׁמִימִים אוֹיֵת אִים
 גִּשְׁרִיבֵן כְּפִרְשִׁים נִחְוִים כְּפִח כְּהֵם יִקְשִׁים בְּנֵי הַאֲרָם אֹנֵן אֲיִירֵדֵר דַּרְעֵי מְעַנְשָׁן
 גִּימִם אֹנֵמֵק פּוֹנֵדֵר וְיִעַרֵם עַד גִּבְשֶׁפֶט מִימִם כְּפִיָּה דִינִים אֲיִירֵדֵר
 דֵּר נֶפֶשׁ מִימִם דַּעַם גּוֹף צוּ שְׁיִידֵן זִיךְ אֹנֵן אֵינָן דֵּר צִימִים חֵם זִי דַּרְפָּן
 זִיךְ צוּ שְׁיִידֵן גִּימִם דַּרְעֵי נֶפֶשׁ אֲרוּם פּוֹן דַּעַם גּוֹף בִּיזְעֵר זַעֲהֵעַם דִּיא
 שְׁכִינָה אֹנֵן מְחַמֵּת גִּוּוֹעַת שְׁכִינָה וְיִיא לְשִׁמְחָה חֵם דִּי נְשָׁמָה הֵם פּוֹן דַּעַם וְיִיא
 זַעֲהֵעַם דִּי הֵיילִיגִי שְׁכִינָה גִימִם זִיא אֲרוּם פּוֹן דַּעַם גּוֹף אֲנִימִקְעִינִן דַּרְעֵי
 הֵיילִיגִי שְׁכִינָה אֹנֵן אִזוּ עַד אִזוּ אֵינָן צִדִּיק אִזוּ קִינְעֵם זִיא זִיךְ אֵן אֹנֵן
 בְּהֵעֲפֵט זִיךְ אֵינָן דֵּר שְׁכִינָה אוֹיֵב חִיָּלוֹת נִימִם גִּימִם דִּי שְׁכִינָה אֹנֵמֵק
 פּוֹן אִים אֹנֵן דֵּר נֶפֶשׁ בְּלִיבְטָם אִבְרָ אֲלֵינִן אֹנֵן גִּימִם אֲרוּם אֹנֵן קְלֵאָנֵם
 אוֹיֵת אִיר אֵם שְׁיִוּוֹגָה פּוֹן דַּעַם גּוֹף דֵּר נִאָךְ וְיִעַרֵם זִי גִיבּוֹנִים מִימִם
 כְּפִיָּה דִינִים אֵינָן גִּיבּוֹנִים דְּוִדְקָה דַּעַם מְלֵאָה דְּזָמָה אֹנֵן דַּרְעֵי גּוֹף וְיִעַרֵם
 נִידוֹן אֵינָן כְּכֹר בִּיזְעֵר עַד וְיִעַרֵם עַרְדֵּר אֹנֵן דַּרְעֵי נֶפֶשׁ אִזוּ מְקַבֵּל וְיִינִין דֵּן
 אֵינָן גִּיבּוֹנִים בִּיזְעֵר אִזוּ מְקַבֵּל אֹנֵן גִּיבּוֹנִים וְיִינִין דֵּן אֹנֵן דַּרְעֵי נִאָךְ אִזוּ עֵם
 גִּיבּוֹנִים שׁוֹיִן דֵּר זְכָאֵי זִיא שׁוֹיִן מְקוֹדֵשׁ אֹנֵן מְסוּדֵר וְיִעַרֵם אִזוּ גִימִם
 זִיא אֲרוּם פּוֹן דַּעַם גִּיבּוֹנִים כְּתוּבָן אֹנֵן אֵם גִּוּוֹאֲשִׁין פּוֹן אִירִי זִינְדֵּר אִזוּ
 וְיִיא אֵינָן חֵם וְיִעַרֵם גִּיבּוֹנִים אֵינָן פְּרִיעֵר אֹנֵן קוֹמֵט אֲרוּם לִוְדֵר אֹנֵן מִעַן
 בְּרַעֲנָנִי מִי אֲבִיבִין אֵינָן גִּן עַדִּין לְמַטָּה דְּאֲרַמֵן וְיִעַרֵם זִי עַרְשֶׁם גִּוּוֹאֲשִׁין
 מִימִם וְיִאֲסֵר אֹנֵן בְּשִׁמְכִים אֹנֵן קִרְיִיבְטָרֵר וְיִיא דְּאֲרַמֵן דֵּר אִזוּ וְיִעַם
 שְׁמִימִים מְסוּדֵר מוֹר וּלְבִנָּה דַּעַן גִּיבּוֹנִים זִיא וְיִיא וְיִעַרֵם

פרשת מצורע

גייט נים אוועק בױ ער צו שמוסט אים די ביינר מיט די גליד דען ווערט אױך טהור דרום האפן מיר גלערינט דר ווס וויל זיך מפיא זיין איז מען אים מפיא וויי צו אים ווען ער רוח המוכאז אויף אים שורה און ווערט גפונן אום אים דען זאל ער וויסן אז הקב"ה וויל אים מבער זיין פון דר וועלט וואל צו די צדיקים ווס זיי זענן הייליג און ווערן גפונן בקדושה ובטהרה פר דעם מלך עליזן און אויף זיי איז שורה דר רוח הקודש בעולם הזה ובעולם הבא :

פרשת אחרי

וידבר אל משה אחרי מות שני בני אהרן רבי יצחק זאנאט עם שמיים עבדו אח ה' ביראה וגילו ברעדה און ויידר לשמיים עבדו את ה' בשמחה די צוויי פסוקים זענן דאך ויידר אנגד נאר מיר האפן גילערינט אלי מצות ווס אמענמש מוט צו דינען הקב"ה זאל ער זענן פריער קופן צוא יראת שמים ער זאל מוכאז האפן פאר הקב"ה און דורך דר יראה וועט ער קענן טאן די מצות התורה דרום שמיים מ ה' אלוהיך שואל מעט כי אם ליראה ו גילו ברעדה פון דאנן לערנין מיר אפ אז אמענמש מיר זיך נים פיל פרייען אויף דר וועלט נאר תורה ומצות זאל מען טאן בשמחה דרום שמיים עבדו את ה' בשמחה זאנאט רבי יוסי עם שמיים אחר מות שני בני אהרן עם וואקט גידארפט שמיין אחרי מות נבד ואביהו וועלן מירשון אליין וויסן אז זיי זענן בני אהרן נאר מיר האפן גלערינט דס זיי זענן נאך נים גווען אין ויער רשות ניערש אין ויער פאמירס רשות און דרום בקרבח לפי ה' ויסחו ווארום זיי האפן דחק השעה גווען פר ויער פאמירס לעבן . זאנאט רבי חייא איך בין גיגאנגן אין וועג צו קופן פר רבי שמעון לערנן ביי אים דיא פרשה פון פסח בין איך גקופן צו איין בארג און עם איז אין אים גווען גריפר דארטן זענן גזעסן צוויי מענטשן . ווי איך בין צו גאנגן האב איך גיהערט איין קול פון די מענטשן זיי זאגן עם שמיים שיר מסור רבני קרח גדול ה' ומחולל סאור מיר האפן גלערינט פון רבי שמעון אז דר שיר איז גרעסר פון אנדרי שירים דרום שמיים שיר מסור און אויך שיר השירים איז גיטאפילט און גרעסר פון אלי שירים . דעם מסור האפן די בני קרח גוונגן אויף דיא דאזיג וואס זיצן אויף דר מיר פון דעם גיהנם . בין איך צו גאנגן צו זיי און פריעג זיי ווער זענט איר זאגן זיי צו מיר מיר זענן סתרים און צוויי טאל אין דר וואך שיינן מיר זיך אפ פון דעם ישוב און מיר זענן עוסק בתורה ווארום אין דר היים האפן מיר נים קיין מנוחה האב איך זיי גזאנט וואל איז אייער חלק . האפן זיי אן גהובן צו זאגן קל זמן די דינים ווערן אפ גטאן פון דר וועלט ווערט דר דין אויך אפ גטאן און דיא מיתה פון צדיקים איז מכפר אויף די זינד פון דעם דור דרום ליעננט מען דיא פרשה אחרי מות אום יום כפור עם זאל זיין איין כפרה אויף דיא זינד פון ישראל און הקב"ה האט גזאנט זייט עוסק אין דס ווס עם שמוסט פון מיתה הצדיקים וועט פר מיר גלייך זייווי איר זענט מקריב קרבנות דעם טאג עכ זאל אויף אייך מכפר זיין דען מיר האפן גלערינט קל זמן אז די ישראל זענן אין גלות קענן זיי דאך נים מקריב זיין דיא שני שעירים פון יום כפור דרום זאלן זיי ליינן די פרשה פון אחרי מות ווס דארטן שמיים די מיתה פון די שני בני אהרן וועט דאס זיין איין כפרה אויף ויערי זינד דען נבד ואביהו זענן גלייך גווען צוא דיא זיבציג וקני סנהדרין ווס זענן גווען אין דר צייט פון משה דרום איז זייער

ז שלט אום דר וועלט זאל זיך אמענמש נים ווייזן אויף דר גאס נ זאל אליין נים זיין אויף דר גאס ווארום בשעת דער דין איז דא פדך וועלט רומ ער אויף אלי און ווער עם ווערט גוויין און בענענטן אים ווערט ער גמשפט מיט דעם דין דענסט מאר ווערט מקים פסוק וישנסה בלא משפט דרום שמיים וביים רעה ראה זעה און זיי גהיט נ זאלסט וויסן אז דר מדת הרין רועט אוהאלי דרום זאלסטו נים זיך גייען אויף דעם מארק פדי ער זאל דייך נים מרעפין ווייל עם שמיים כי גם את זה לעומת זה עשה האלהים גאט המ בשאפן איינס אקענין עם אנדרן אזו ווי אז עם איז איין טובה אויף דר וועלט רומ אויף אלי זיך אויך אז עם איז חלילה דר מדת הרין אויף דר וועלט רומ ער אויף אלי און אז ער בענענט אים מרעפט ער אים . קום און זעה אז דר מדת הרין איז שוקט אויף דר ווערט איז פר האנדין פמה שווערדין ס זיי קופן פון דעם חרב העליון ווס אויף דעם חרב שמיים חרב לה' וראה דס דס זענן די שלוחי דינים משחיתים זיי הייבן אויף ויער קאפ און זעהן אז דר חרב העליון איז רומ פון בלוט אויף אלי זימן אזו דר וועקן זיך פמה משפטים און גבורות אזו ווי עם שמיים איש ריבו ל ידו און ויידר שמיים וחירו שופח בידו און די אלי ווערן גפינן צוא טאן דין און וועל עם בענענט אין זיי ווערט ער גיווק דס איז אין משפאט אדר ארים דר שפאט אויף דעם פעעד . רבי חוקיה הייבט אן שמעה ה' זעה ווי אזו זענן די פנסת ישראל גלובט פר הקב"ה דרום זאנאט חוד שמעה ה' זיך הקשיבה רתי איך קניפ טיך אן מיט דיא פנסת ישראל צו זיין פר דיר האזינה תמלתי בלא שפתי מרסה ווס מיינט מען בלא שפתי מרסה אלא מיר האבין גילערינט אז אוימליכעס ווארט גייט ארום פון דר וועלט גיין ארוף און שפאקמן הימלן און גייט ווי אהין עם גייט און דארטן ווערט דס גפריבט איז דס גומ און איין פשר ווארט בענענט מען עם אריין פר דעם מלך הקדוש צו טאן זיין וויין און אז נים קערט מען עם אוועק אויף אנגדרי זייט צו דר וועקן מיט דעם ווארט דעם צד המוכאז דרום שמיים ביי יוסף עט בכבל גילו ווי זאנאט האפן זיי אים גפריינט ער עת בוא דברו וגי ביו זייני תפלות זענן גיפריבט גווארין למעלה און זייני רייד זענן גלייטרט גווארן דען עם שמיים ווייטר שלח סלך ויסתרו איז ער אין דעם טאג געפינט גווארן פון דר תפיסה וואל צו די צדיקים ווס זענן עוסק אין דר תורה און קענן זיך מקשר זיין אין הקב"ה ופנסת ישראל אויף זיי שמיים יסח אכיד דס איז הקב"ה יאסר דס איז די פנסת ישראל ותגד יוכתה דס איז דיין פאמיר און כופר ווס האפן דייך גבראכט אויף דר וועלט זאנט רבי אקעד איך מוז זאגן איין וואך ווס איך האב גילערינט ביי מיין פאמיר פון די נגעים פון אהו דען ווען דר רוח המוכאז רועט אין שטיוב און הקב"ה וויל עם זאל זיין ריין אזו שיקט ער איין נגע צרעת אין הוז דס איז פדי איינס זאל מקמירן זיין דס אנדרי דען דיא נגע הטמא גייט נים אוועק ביו מען צו שמוסט דס גאנצי הוז די שמיירן און דס הארץ און דיא נגע ווארט ביו דיא מוכאז גייט אוועק אזו ווערט טהור דס ארט און אזו אויך וועלכר מענמש ווס ער איז טמא גווארין און דר וועקט דעם רוח המוכאז אויף זיך און אויף דר וועלט דען ער רומ אויף אים אדר אויף דר וועקט און אז הקב"ה וויל ויידר מטהר זיין די וועלט אדר אים שיקט ער איין שמארקן מדת הרין דען ווערט ער גפינן און איז שורה אויף דעם רוח המוכאז און זענן מקמירן איינר דעם אנדרן ביו ער גייט אוועק און דר דין הקשה

פרשת אחרי

ויער ביתה ככפר אף די ישראל דרום שמיים ויחכים כל בית ישראל יבנו עת השריפה אשר שרף ה' דענעס איז ניט גווען וויער גלייכווייליג די ישראל: תאנא מיר האבן גלעריגט רבי יוסי זאגט אין יום הכפורים דארף מען לייגן די פרשה אחרי מות מכפר זיין אף די ישראל ווייל וויער ביתה הט מכפר גווען אף די ישראל פון דאגן לערנן מיר אפ אז עס קומן חליקה יסורים אף דעם מענטשן איז דס מכפר אויף זייני זינד און ווער עס איז זיך מצער אף ביתת הצדיקים איז מען אים מוחל זייני זינד דרום ליינענט מען דיא פרשה פון דיא בגי אהרן אום יום כפור כדי די מענטשן זאלן הערין און וועלן זיך מצער זיין אף וויער ביתה וועט מען זיי מכפר זיין וויערי זינד און ווער עס איז זיך מצער אדר ער וויינט אף דעם איז הקב"ה מכריז אף זיין און זאגט וסר עובד וחסאתך חסור און ניט דס אריין נאך הער ער איז זוכה זייני קנידה זאלן ניט שטארבן ביי זיין לעבן און אף אים איז גוט גווארן וסר עובד וחסאתך חסור יראה וזע יאריך ימים ותסוף ה' בידו יצליח :

רבי שמעון הט זאגט עס שמיים כל הנחלים הולכים אל הים והים אינו מלא זאגט רבי שמעון אף פר ווינדר מיה אף די מענטשן דס זיין האבן אונן און געהן ניט זיי האבן אווערן און הערין ניט זיי האבן אין הארץ און טוען ניט קליגן אין רצון פון הקב"ה ווי אזו שלאפן זיי און דר וועקן זיך ניט איידר דער פינצמער טאג וועט אף זיין קומן און וועט זיי צו דעקן און דער האר פון זיין פקדון וועט אפ געפן דין וחסבון פון זיין און אלי טאג שרייט מען אויס אין פרוז אף זיי און וויערי נשמות זאגן אף זיי עדות די תורה שרייט אף זיי און זאגט ער סתי וגו' ווי לאנג נאך שומים וועט איר ליב האבן די גארטיקייט פון דער מומאך גייט און שפייזט איהם מיט מיין שפייז און מרוקקט מיין וויין עס וויל אפר קיינר ניט צו גיין וויערי אווערן און צו בייגן וויער הארץ צו דר תורה קום און זעה דיא הינטערשטי דורות זענן אן גיברייט אז די תורה זאל פון זיי פר געסין ווערן און די חכמי לב וועלן איין גטאן ווערן און עס וועט ניט זיין ווער עס זאל עפיגן און פאר שליסן די תורה ווי צו דעם דור און פון היינט אן און ווייטער וועט שון ניט זיין אזו איין דור ווי עס איז היינט ביי און דר צייט אז מלשח וועט קומן וועט זיך דר וועקן די ידועה אף דר ווערט אזו ווי עס שמיים כולם דעו אותי מספס ועד גדולם ער זאגט ווייטער סודות מיר האבן גלעריגט משה רבינו הט גפרענט צו הקב"ה ווען די ישראל וועלן זינדיגן און וועלן תשובה טאן דורך ווס וועלן זיין גיבענשט ווערן זאגט הקב"ה צו אים ווס פרענטו מיה ובר אר אחו אחי דען אלי פרכות פון אובן און פון אונטן זענן איבך גענמפרט גווארן און זייני הענט :

כמעשה ארץ מצרים זאגט רבי אבא קום און זעה עס איז פר האגדין זעהן מדרגות אין דר מומאך מעכדי בנו ובחו כאש קוסם קסמים טוען ומנחש ומכשף וגו' די האבן איין אחיזה אין דר ווהמא פון די נעגל ניין מדרגות זענן אין מצרים און איין מדרגה איז אף דר גאנצן וועלט און די מצרים האבן זיך אין זיי מטמא גווען און דס זענן פיל מיני פישוף פון דארטן האבן די מצרים גוויסט פישוף מער פון דר גאנצן וועלט און ווען זיי האבן גוואלט טאן פישוף זענן זיי ארויס געקומען פון דר רוחות המומאך און האבן גימאכט אנגראבן און האבן ארום גרינגלט דעם גראבן מיט דעם בלוט פון דעם שעקטונג

און דס איפריגי בלוט האבן זיי איין גימאכט אין דס גרוב און דס פלייש פון דר בהמה האבן זיי דרוף אנדר גלייגט און אזו האבן זיי מקריב גווען וויערי קרפנות צו די שדים און קליפות דר מיט האבן זיי זיך צו זיי מקריב גווען און באויליגט מוט אנגדר אף די פערנ די ישראל זענן גווען ביי זיי אין גלות האבן זיי זיך דס פון זיין אפ גלעריגט און האבן אף מקריב גווען נאך די עבודות דרום שמיים כמעשה ארץ מצרים לא חששו איר זאלט ניט טאן אזו ווי די מצרים האבן גטאן און ווינדר שמיים ולא יזבחו עוד לשעירים זיי זאלן שון ניט שעקטן צו די שדים ווס זיי האבן איין פנים אזו וויי איין זיקעלי :

תאנא מיר האבן גלעריגט בשעת זיין האבן אזו מקריב גווען אף דעם פעלד האבן זיך איין גזאמלט אלי מיני שדים און האבן זיך צו זיין באוויזן אזו ווייא זיקעלעך מיט האר און האבן זיין מודיע גווען וואס זיין האבן גוואלט און דאס הינטערשט פון דיא זעהן מדרגות איז וורט אל חסמים דען מיר האבן גלעריגט רבי יהודה זאגט דיא נשמות פון די רשעים זענן דיא מויקים און דער וועלט . זאגט רבי יוסי עס איז נאך פאר זיין איין מוכר ווייא איז וויער עונש פון דעם גיהנום וואס זיין דארפן ליידין אויך וויערי זינד זאגט רבי חייא מיר האבן אזווי גלעריגט אז דיא נשמות פון די רשעים גייען אוועק פון דר וועלט אזו זענן פמה מלאכי חבדי אן גברייט אריין צו ברענגן זיי אין גיהנום אריין מען זאל זיי משפט אלי טאג דריי טאל דר נאך בהעפטן זיי זיך אין דיא מלאכי חבדי און גייען און שוועבן אף דר וועלט און זענן ממעה די רשעים ווס פון זיי איז שון פר שלאפן גווארן די שעה תשובה דר נאך ברענגט מען זיי ווייטער אין גיהנום אריין אזו פירט זיך מיט זיי אלי טאג און דר נאך אז זיי שוועבן אף דר וועלט קומן זיי אין קבר אריין ועדי ווי די ווערים עסין דס פלייש פון דעם גוף און זיין קאגין דארטי אף אים . דיא מלשפים האבן גקאנט טאן פישוף אף דעם קבר דען זיי פלעגן מאכן איין גשטאלט פון איין מענטשן און האבן פון אים גישאכטן איין פויגל דר נאך האבן זיי דעם פייגל אריין גלאזט אין קבר אריין און האבן גמאכט פישוף אף אלי פיר זיימן פון דעם קבר האבן זיך איין גזאמלט די מלשחיתים און האבן גיבראכט דעם נפש אין קבר און ער הט מיט זיי גרעט ווס זיי האבן גוואלט זאגט רבי יצחק וואו צו די צדיקים בעולם הזה ובעולם הבא דען זיי זענן איז גאנצן הייליג דר גוף מיט דעם נפש און מיט דעם רוח איז אף הייזיג און וויער נשמה איז קודש קדשים . קום און זעה עס זענן דריי מדרגות בהעפט אין דעם גוף נפש רוח ונשמה און די נשמה איז די אייברשטי מדרגה דען רבי יוסי האט זאגט אימליכר מענטש הט איין נפש און עס איז פאר האנדן איין נפש וואס איז גרעס פון דעם אנדרין פון וואס איין עוקס ער איז אזו זיין נפש דען איז אימליכן עולם זענן מדרגות פון נפש רוח ונשמה און ווען אמענטש הט זיין נפש איז איז זוכה און לעריגט תורה בקומט ער דיא מעלה פון רוח אזו ווי דר פסוק זאגט ער ישרה עלינו רוח מסופם מען ליידיגט און אף אים די מדרגה פון רוח איז ער זוכה און האלט רעכט דעם רוח אזו קריינט מען אים ככתר קודש עליו ער איז אלץ פולל דאס איז נשם איהו דס איז דר חלק ווס ער הייסט נשמה . תאנא מיר האבן גלעריגט אין די סודי סודות פון שלמה המלך דריי ערליי וואונגע הט הקדוש ברוח הוא גמאכט צו די צדיקים . איינס די ווס האבן זיך גווען

פרשת אחר

וענן נים פר שניטין גווארן פון דר וועלט מיט פרת אונ אז ל
 לט איז בצער אונ פדארפן האבן רחמים און גייען דיא נפשות
 בעפן רחמים אונ וענן מתפלל אוף זיי אונ וענן מודיע צוא דיא
 ות ווס ליגן אין דר מערת המכפלה און דר וועקן זיך דיא אבות
 גיין אין גן עדן להתחנן ווס איז אוף דר ערד אונ וענן זיך משתף
 א אנדרי צדיקים ווס וענן דארטן אונ זיי וענן גוזר גזירות טובות
 הקב"ה טוט זייער ווילן אונ קט חס אוף דר וועלט אונ די נפשות
 דיקים וענן תמיד שכיח מגין צוא זיין אוף דיא לעבדיג אונ דאס
 סט נפש אונ דר חלק הנפש ווערט קיין מאד נים פר לעגט אונ
 גישנימן פון דר וועלט כדי זיי זאלן ארץ קענן וויסן אונ מגין צו
 אוף דר וועלט אונ דס האבן גמיינט די חברה וואס זייא האבן
 נגמ אז די מתים ווייסן דעם צער פון דיא לעבדיג אפר אוף דיא
 עים שמיים ונכרתה הנפש ההוא מעמיה • דאס אנדערי וואונג איז גן
 התחתון דריגן קט הקב"ה נמאכט מייערי חדרים עליונים אין
 גישמאלט פון דעם עולם אונ פון עולם העריון אונ עם וענן
 גלבי היכלות פון פיר ערלייא גישמאלט אונ אין דריגן איז פאר
 גן אילנות אונ עשבים אונ דארטן וענן די מענטשן גיקלייד
 דעם גשמאלט פון דר וועלט אונ אין גשמאלט פון עולם העליון •
 דריי וואונג איז דר סודו העליון הקודש וואס ער הייסט צור החיים
 רמון וענן זיי זיך מתענג אין דעם עולם העליון וואס דרוף שמיים
 מתענג על ה' דס הייסט נשקה • אונ מיר האבן גלערינט אז די וועלט
 ארף רחמים אונ די צדיקים פון דעם דור וענן זוכה אז דער נפש
 שוועבט אוף דר וועלט זאל אוף זיי מגין זיין אזו גייט דר נפש
 איז מודיע דעם רוח אין דר רוח גייט אונ שוועבט אונ איז מודיע
 דר נשמה אונ די נשמה גייט אוף אונ בעט צו הקב"ה אזו קאמ
 ביה רחמנות אוף דר וועלט אונ גידרט אראפ די נשמה אונ איז
 מודיע צו דעם רוח אונ דר רוח גידרט אראפ אונ איז מודיע צום
 ש אונ אלי שבת אונ ראש חודש וענן זיך אלי דרייא כחבר אין
 גס אונ קומן זיך בנקן צום מלך הקדוש אונ דער נאך גייט ויידר
 זאלער אוף זיין ארט דס מיינט דר פסוק והיה מיר הודש בחדשו ומדי שבת
 וחול יבא כל בשר להשתחוות לפני עמר ה' אונ בשעת דיא וועלט באדארף
 פון צו רחמים אונ די לייט גייען אונ וענן עם מודיע צו די נפשות
 צדיקים אונ ווייגן דארטן אוף זייער קבר אונ די לייט וענן פרומי
 א אזו קענן זיך בהעפמן זייערי נפשות מיט די נפשות הצדיקים
 זאממן זיך אלי איין אונ שוועבן צו די אבות קיין חברון אונ וענן
 מודיע פון דר וועלט אזו גייען זיי אין דעם מוצר פון דעם גן עדן
 וענן דס מודיע צוא דיא רוחות הצדיקים אונ דיא רוחות וענן
 גיינט אין גן עדן אונ מלאכים הקדושים גייען צווישן זיי אונ אלי
 גן אונ וענן עם מודיע צו די נשמות אונ די נשמות בעמן אוף די
 דיגי איז קט הקב"ה חס אוף דר וועלט פון זייערמ וועגן אוף
 א נאנט שלמה איך רוב די מענטשן ווס וענן שון לאנג גשמארבן
 פון די מענטשן ווס לעבן נאך • נאנט רבי חייא איך פר ווינד
 אוב עם איז נאך דא איין מענטש אוף דר וועלט וואס ער זאל
 גן מודיע זיין צו די נפשות הצדיקים חוץ פון אונר חבדייא אפר
 אר קען מיינר נים • נאנט רבי אבא דר צער איז זיי מודיע • דיא
 תורה איז זיי מודיע • ווארום אז עם איז נים דא קיינר וואס ער
 מודיע זיין אזו ציהט קען אים איין ספר תורה אויף דעם בית

אלי בהעפמן מתפלל צו זיין פר זיי •
 האנא מיר האבן גלערינט רבי יהודה קט נאנט אכאל וענן גמאנן
 רבי חזקיה אונ רבי ייסא אין וועג וענן זייא גוכן אין דער
 שפאט גוש חלב אונ די שפאט איז דענסט מאל גווען חרוב האבין
 זיי זיה געצט נאדנט ביי איין קבר אונ רבי ייסא קט ביי זיך גהאט
 איין שטיק פון איין ספר תורה אפ גריסן אזו זיי ווי וענן געסן האט
 דר קבר אן גהובן שטורמן אונ שרייען וויי וויי דס זיא וועלט איז
 היינט בודאי אין צער ווייל איין ספר איז אהער אנמפלעקט אונ פר
 מריבין גווארן אדר אפשר וענן אהער די לעבדיג גקומן צו שפעטן
 פון אונר טבייש צו זיין אונר מיט דר תורה ווס זיי לערנן פרעגט אים
 רבי חזקיה ווער ביסטו נאנט ער איך בין איין מת אונ דר וועק מיה
 מחמת דר ספר תורה דען אכאל איז גווען דיא וועלט בצער וענן
 גקומן לעבדיג אהער צו דר וועקן אונר מיט אספר תורה אזו קאב
 איך מיט מיני חברים זיך מקדים גווען אונ מיר האבין עם מודיע
 גווען צוא דיא אבות אין חברון וענן זייא גמאנן אונ האבין מודיע
 גווען צו די רוחות פון צדיקים נאה דעם איז גפונן גווארן דיא ספר
 תורה פסל אונ זיי האבן משקר גווען בשם המלך דען דיא תורה
 איז אין גאנצן שמות הקודש אונ עם איז גפונן גווארן איין אפרגי
 ואז אין פסוק ושופעת שפע שתי פרסות האבן די צדיקים גיזאנט ווייל זיי
 האבן משקר גווען בשם המלך אונ מיר האבין זייא אום ויסט דער
 וועקט דר פאר האבן זייא מיה מיט מיין חבר דוחה גווען פון דער
 ישיבה ביז איין אלטר מאן ווס איז גווען צווישן זיי קט גבראכט איין
 ספר תורה פון רב הממונה סבא איז איז דער וועקט גווארן רבי
 אלעזר ברבי שמעון ווס איז גווען מיט אונר פנראבן איז ער גמאנן
 אין גן עדן אונ קט מתפלל גווען אזו וענן זייא גהיילט גווארן אונ
 פון דעם מאג אז ווס מען קט צו רבי אלעזר צו גנומן פון דאנן אונ
 מען קט אים אוף גבראכט צוא זיין פאטר אין זיין מערה אריין איז
 שון קיינר נים דא ער זאל זיך איין שפעקן צו גיין צו דיא אבות דען
 מיר פארבטן זיך שון צו גיין מיר זאלן נים גישטרופט ווערן אזו זיי
 פריער אונ היינט וענט איר גקומן צו אונר מיט דר ספר תורה קאב
 איך גיינט ווייל דיא וועלט איז בצער דרום בין איך דער שראקן
 גווארן אונ דר קבר קט גשמורעקט ווייל איך קאב גימראכט ווער
 ועט גיין מודיע זיין צו די אבות קיין חברון אזו איז רבי ייסא אונעק

ניטאנן

פרשת

אחרי

עה

גאנגן מיט דר ספר תורה זאגט רבי חזקיה חס ושלום דיא וועלט איז גיט בצער און מיר זענן חס ושלום גיט גקומען צו אייך מבייש צוא זיין זענן רבי חזקיה ורבי יוסא אוועק גגאנגן און זאגן בודאי אז קיין צדיקים איז גיט לא און דר וועלט שמיים די וועלט נאר פון וועגן די מתים זאגט רבי יוסא פר ווס אז דיא וועלט בדרארף האבן רענין גייט מען צו דיא מתים אמער עם שמיים דאך וורוש אל הסתים זאגט רבי חזקיה צוא אים ביי אהער האסמו גיט געווען דעם פנה פון דעם צפור פון דעם גן עדן עד קט אוז גזאגט וורוש אל הסתים קאט זענן די רשעים זיי הייסן תמיד מתים אפר די ווס הייסן צדיקי אמת און דר וועלט און זיי קט שלמה זאגט וישב אני את המתים שכבר מתו זיי זענן שון לאנג גשמארבן אפר היינט זענן זיי לעבדיג און ווירד אז די רשעים קומן צו זייערי מתים קומן זיי מיט פישוף צו דר וועגן מינים רעים שחתים אפר אז די צדיקים קומן צו זייערי מתים קומן זייא מיט תשובה פר הקב"ה און מיט איין צו פראכן הארץ מיט תענית און זענן מתפלל פר זיי פון זייערי נשמות וועגן פדי זיי זאלן פערטין פר הקב"ה און הקב"ה קט חס אזוי דר וועלט פון זייערט וועגן און און דעם האבן מיר גלערניגט איין צדיק וואס עד ווערט נפטר פון דר וועלט ווערט עד גיט פר קארן פון ארי עולמות אזוי ווי עם שמיים על כן עלמות אהבו לייגען גיט עלמות נאר עולמות איז מיינט וועלטן דען ביי זיין רעפן איז עד נאר שכיח אין דריי וועלטן אפר דער נאך איז עד שכיח אין אלי וועלטן וואול צוא זייער חלק :

תאנא מיר האבן גלערניגט עם שמיים ויהיה נפש ארוני צורה כבוד החיים עם ווארט גדארפט שמיין נשמת ארוני דען די נשמות זענן און דעם ארט צור החיים נאר אזוי וויא מיר האבן אובן גואגט וואול צו די צדיקים ווס זיי זענן אן גקניפמ איינס אין דעם אנדרן דר נפש אין ווי דר רוח אין דר נשמה און די נשמה איז בהעפמ אין נאט ווערט גפונן אז דער נפש איז און מקושר בצרור החיים זאגט רבי אלעזר מיר האפען גלערניגט אז ביי איין ספר תורה בשעת מען איז זיא מטלטל פון איין שול אין דער אנדערר הייסט בייא איר גלות דרום טאר מען גיט מטלטל זיין קיין ספר תורה פון איין ארט אויף דעם אנדערין זאגט רבי אבא אז די שכינה איז פר טריבן גווארן איז און אזוי געווען ביי זיא קט גיזאגט מ'יחנני בספר סלון אורחיס אין ערשטן פון איין שול אין דר אנדערר ביי דר נאך און דר נאך אין דר מדבר סלון אורחיס זאגט רבי יהודה די בני בכל פארקמן זיך צוא טראגן איין ספר אפילו פון איין שול אין דער אנדערער מכל שכן אזוי וויא אויבין שמיים :

תניא מיר האבן גלערניגט רבי שמעון זאגט צוא דר חכמיא כל זמן אז איך לעב וועלן די מענטשן גיט בדרארפן מטלטל זיין איין ספר תורה און דר נאט ולבית הקברות דער וועגן דיא מתים זאלן מתפלל זיין דען מיין זכות אליין איז פראי מגין זיין און דער וועלט ווארום דיא צדיקים זענן מגין פאר זייער לעבן און דעם דור ומפר שכן נאך זייער מוים וועט נאך מער מגין זיין וויא ביי זייער לעבין אזוי עם שמיים ונגווי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי אינן אז דר המלך קט גלעבט שמיים גיט און וועל מגין זיין און דר וועלט פון וועגן דוד גייערט נאך זיין מוט שמיים ערשט אזוי זאגט רבי יהודה ווארום שמיים למעני ולמען דוד עבדי איז זענן ביידיגלייך נאר ווייל דוד המלך קט זוכה גווען זיך בהעפמן אין דיא

דרייא זכות ווס זיי זענן שלשה רגלי המרכבה און עד איז גווען דען רבי אבא איז גגאנגן קיין קפומקיא און רבי יוסי איז אויך גיט מיט אים זעהן וויא אז איין מענטש גייט זייא אנמקעלען און איין זייכן און דעם פנים זאגט רבי אבא מיר דארפן אפ אונזר וועג פון דעם מענטשן ווארום זיין פנים ווייזט אום אז עד איז עובר גווען און דיא עריות פון דער תורה זאגט רבי יוסי פאמיר אים דער זייכן גקומן קליינר הייד און און וועלכי עריות האט גקאנט עובר זיין זאגט רבי אבא עם ווייזט אפר פארט אום אז קט עובר גווען און די עריות קט אים רבי אבא צו גריפן און זיי אים מיין קינד ווס פר איין זייכן האסמו און דיין פנים זאגט צו רבי אבא איך בעט אייך איר זאלט מיר שוין מער גיט שפר דען מייני עבירות האבן מיר דש גורם גווען זאגט רבי אבא אזוי איז גווען דיא מעשה זאגט עד איך בין איין קאר גיזאנגן ווען מיט מיין שוועסטער האבן מיר גיגעכמנט אויף איין הארץ האב איך מיר אן גיפרונקען מיט וויין און האב מיט איר מ' גווען ביי נאכט און אז מיר זענן און גישמאנן און דר פרי קט דר בעל הבית מיט איינעם גיקריגט בין איך אריין גיזאנגן צוויי זיי איך נאר זיי צו שידוך האבן זייא מיר ביידי גשלאגן דר און זייט און דר און דר אנדרר זייט האבן זיי מיר גימאכט די מפה א דעם פנים איז די מפה גגאנגן ביי דעם מוח בין איך גווען מטפן מיר ביי אונז ארופא מצוי גווען פרעגן זיי אים ווער איז דר רב זאגט דר מענטש עד הייסט רבי אלעזר זאגן זיי צו אים ווס פר א רפואה קט עד דיר גיגעבן זאגט עד רפואת הנפש עד קט מיר גהיי תשובה טאן אלי טאג און פון דר זייט אן טוא איך תשובה א זעה ארי טאג אין אשפגיל מיין זייכן מו איך וויינען פר נאט ווס איז דר האר פון דר גאנצער וועלט און מיט די מערען פון דיא אז וואש איך אפ מיין פנים זאגט רבי אבא אוב עם איז גיט גגור גווא און דיר אז קיין תשובה זאל דיר גיט העלפן וואלט איך דיר גמא א אז דער זייכן זאל דיר אראפ פון דיין פנים דאס איך וועל און דר זייענן וסר עיני וחמאחד תכופר זאגט רבי אבא צו אים זאג מיר נאך דר מאל דעם פסוק קט עד דרייא מאל נאך גזאגט צו רבי אבא דר פסוק אזוי איז דר זייכן אראפ גגאנגן פון זיין פנים זאגט רבי אפר הקב"ה קט דיר אפ גטאן דעם זייכן ווייל די האסט רעכט תשובה גטאן זאגט עד איך מו איין נדר אז פון היינט אן און ווייטר זאל איך עוסק זיין בתורה וימס ולילה זאגט רבי אבא ווי אזוי דיין נאט זאגט עד אלעזר זאגט רבי אבא דיין נאמן קט דיר גורם גווען זי נאט קט דיר גהאקפן ווארום אלעזר מאכט אל עור קט אים רבי אבא גיגענטשט און קט אים אוועק גשוקט • אמאל איז גגאנגן רבי אפר צו רבי שמעון איז עד גקומן אין איין שטאט קט עד געווען ווי איין איז גזעסן און קט גידרשת דעם פסוק איש בער לא ידע וכסיל לא יכין ויא ווי גאר זענן פר גארישט די מענטשן פון דר וועלט זיי זענן גי משגיח צו ווייסן און ווס זיי האבן איין קיום און דר וועלט ווס א זיי מעקב וואס זיי ווייסן גיט ווייל זייא זענן גיט משתדל און עוס בתורה וואלטן זיי עוסק זיין בתורה וואלטן זיי גוויסט דעם וועג דר פון וכסיל לא יכין את ואת דר נאר פר שמיים עם גיט פאר וואס הקב"ה שפראפט דעם צדיק און דר וועלט און בפרות רשעים כמו עשב דר רשעים

וואס

פרשת אחרי

רבי אבא אהא דהא אים גלויענט דעם פסוק ואתה שלום וביתך שלום :

פרשת קדושים

וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני וגו' קדשים תהיו וגו' רבי אלעזר זאגט עס שמימאל תהיו כסוד כבוד אין הבין איר זאלט גיט זיין אזו ווי איין פערד אדער איין מול אייזיל ווס ער פאר שמיים גיט וויא פיל מאל די תורה דר וועקט זיה ווי פיל מאל שרייט זיא אונ הייבט אוף איר קול צו דר וועקן אלי לייט פון אזי זייטן אונ אלי לייט סון שקאפן אונ בנערין גיט צו זעהן אונ גיט צו וויסן מיט ווס פר איין פנים וועקן זייא שמיין ליום הרין העליון אז דר מלך העליון וועט פרעגן אוף דר בוששה פון דר תורה ווס זיא דה גישריקן צו זיי אונ זיי האבן זיה גיט גקערט צו איר וויא זענין פנום אונ חסר פון דעם נאמנות פון דעם מלך עדין וויי צו זיי וויי צו זיי ווער נפש דיא תורה שרייט צו זיי אונ זאגט מ'פתי יסור הג' חסר לב ואסרה לו ווס הייסק חסר לב אלא דר ווס איז גיט עוסק אין דר תורה האט ער גיט קיין נאמנות הקדושה אונ איז פנום פון אלעמן דרום הייסק ער חסר לב דען מיר האבן גלערינט דר ווס איז גיט מקיים דיא תורה סאר מען זיה גיט מוכר זיין צוא אים אונ גיט האנדלן מיט אים קיין סחורה ומכש גיט צו גיין מיט אים אין וועג דען ער הט קיין נאמנות גיט אונ דרוף האבן מיר גלערינט דער וואס ער גייט אין וועג אונ איז גיט עוסק בדברי תורה איז ער מתחייב בנפשו ומכל שכן אז מען גייט מיט אזו אמענטש ווס ער גלענקט גיט אין כבוד פון זיין הערן אונ זיין נפש דר הט בודאי גיט חס אוף זיין נפש רבי יהודה זאגט דר ווס הט גיט חס אוף זיין נפש ווי אזו קען ער אום ציהן איין פשרי נשמה צו זיין זון דרום שמיים אל תהיו כסוד כבוד אין הבין ופאין זענן די צדיקים ווס זענן עוסק בתורה דען זיי ווייסן די וועג פון הקב"ה אונ זענן זיה מקדש בקדושת המלך עליון אונ זיי ווערין גפונן היילג אוף דר וועקט אונ דרום ציהן זיי אראפ איין הייליגן רוח צו זייערי קינד אונ די קינד הייסן בני המלך בני קדושים וויי צו די רשעים דען זיי זענן אלי הצופים אונ דרום יירשגן זייערי קינד איין נפש הצוף מצד המוכתה אזו ווי דר פסוק זאגט ונסחם כס אז אמענטש קומט זיה מטמא זיין איז מען אים מטמא דרום זאגט דער פסוק זאלסט גיט זיין אזו ווי די פערד ווס זיי זענן פיל מיט זנות איז סער מטמא זיי ארדינג עס שמיים דא אין הבין אונ וידר שמיים ומכלבים עוי נפש לא ידע שבעה וחסה רועים לא ידעו הבין פלוקר עס זענן צו אים אן גיבירייט דיא כלבים ווס זענן עזי נפש וחסה רועים זיי זענן שרים מטונים צו פירן אים אין גיהנם אריין דרום שמיים ביי זיי לא ידעו שבעה די מטונים זענן קיין מאל גיט זאט פון צו פירן אין גיהנם אזו ווי עס שמיים לעלוק שתי כנוה הב הב וגו' איש לבצעו וגו' דעם זענן די ווס פירן דעם מענטשן אין גיהנם אריין ווייל ער איז נאר נאך גינאנגין נאך דעם זעלט אונ איז גיט גינאנגין אין גאטס וועג אונ האבן זיה גיט היילג גבאמט אין זייער ויווג אזו ווי עס גיהער צו זיין דרום שמיים קדושים תהיו כי קדוש אני ה' איר זאלט זיין היילג אינדך קדושה ווס איר זענט באהעפט ווייך איה בין הייליג :

עבר אוף דר תורה מען בליען אזו ווי גראו אונ דוד המלך זאגט דס איז נאר להשמדם ערי ער הקב"ה גיט זיי אוף דר וועלט אונ עשירות פרי ער זאל זיי פר מליקן פון יענר וועלט דס זיי זיין אזו ווי ערד אזו ווי עס שמיים ועסותם רשעים כי יהיו אפר תחת לבי הצדיקים ער זאגט עס שמיים ויקם כי כחשי בפני יענה ווס מיינט דס פסוק אלא וואל צו דעם מענטשן ווס ער איז עוסק בתורה צו זיא אונ צו וויסן דעם וועג פון הקב"ה אונ ווער עס איז עוסק ה איז גליק ווי ער איז עוסק אין דעם נאמין פון הקב"ה משה וויא דר נאמין פון הקב"ה טוט משפט אונ דין אזו אוף איז דיא : קום אונ זעה דר מענטש ווס איז עובר אוף דר תורה אזו די תורה ארוף דער נאך גידערט זיא אראפ אונ מאכט דעם זען איין צייכן אוף זיין פנים פרי די אופרשמי אונ די אונטרשמי אים זעהן אונ זאלן אים שעקמן אין מיר האבן גלערינט אלי ה' פר ווס הייסן זייא עיני ה' ווייל זיי גיין אונ שוועפן אוף דר זען צו וויסן דעם וועג פון די מענטשן אזו הייבן זיי אוף זייערי אונ זעהן אין זיין פנים שרייען זיי אלי אוף אים וויי . וויי איז דס פעולם הזה וויי איז צו אים פעולם הפא מערט איך אוועק אים דען דר רוח המוכתה רעט אוף אים דען ער איז גיביריינט דר צייכן זאל אוף אים עדות זאגן אונ כל זמן דר צייכן שמיים זיין פנים איז דס פר איין עדות אונ אז ער הט איין קינד איז קינד אום גזונן אונ גנומן גווארן פון דר מוכתה גיט פון דער נשמה אונ דס זענן די עזי פנים פון דעם דוד די רשעים לאזו זיי זיה גיין אוף דר וועלט אונ שמראפט זיי גיט פרי צו פר דארבן ווער וועלט אונ מיר האבן גלערינט דר צדיק ווס איז עוסק דה יום ולילה איז הקב"ה אוף אים מושק איין חוש של חסד ער איז אן גיביריינט אין זיין פנים אונ פאר דעם צייכון פארמטין זיה גיט ותחתונים אפר תלילה אז איינר איז עובר אויף דר תורה ער גיביריינט ברוח המוכתה אונ עס אנמדיפין פר אים עליונים תונים אונ רופין אום קערט איך אוועק פון אים דען ער האט ד גיזען אוף דר תורה אונ מצות פון זיין הארין וויי צי אים וויי זיין נפש דר מענטש ציהט אוף זיה דעם רוח המוכתה אונ מאכט רשגן צו זייערי קינד דס הקב"ה הט אין אים קיין חלק גיט אונ ט אים גיין פרי ער זאל ווערין פר דארבן פון עולם הפא . זאגט אבא צו אים פון וועמן האסטו דס גלערינט זאגט ער אזו האב גלערינט דס די שלעכטי ירושה ירשגן וידר זייערי קינד אז ער ז קיין תשובה גיט אפר קיין שום זאך קאן גיט שמיין אנמקענין זככה אונ די רפואה הט מען מיה גלערינט איין מאל דס איך האב אט איין צייכון אויף מיין פנים בין איך גנאנגין אונ וועט הט מיה זענינט איין צדיק אונ דודה אים איז מיר דר צייכון אראפ . זאגט אבא צו אים ווי אזו איז דין נאמין זאגט ער אלעזר זאגט רבי א גרובט איז הקב"ה אז איך האב דיה אזו חכה גווען צו זעהן וואל דיין חלק פעולם הזה ופעולם הפא זאגט רבי אבא צו אים איך דר מענטש ווס איך האב דיה דענקט מאל פגענינט הט ער זיה שפרייט פר ר' אבא אונ הט אים גרום כבוד אפ גנעפן אונ הט אריין גיביריינט אין זיין הוז אריין אונ הט גמאכט אגרומי דה נאך דעם עסן תאבן זיי גואגט סודות זאגט ער צו רבי אבא ויחסי גלובט איז הקב"ה ווס איך האב דס פון דיר גקערט אונ

פרשת

קדושים

הם אים גי'אגט לאז מייני שכיחות זיין ביי דיר איה דארף זיין ניט
 האט ער אים גי'אגט מה דארף זיין גוף איז מיר ניט גי'עפן גי'וארן
 פאר איין פקדון מכל שכן זיין נפש איז מיר בודאי ניט גי'עפן
 גי'וארען פאר איין פקדון דען זיין נפש איז נאר איין פקדון בייא
 הקב"ה אזו וויא עס שטייט כיד אסקד רוחי • זאגט רבי חייא אזו
 איז דער דין אז ער גיט אנאגדן בהאלטן זיין שכיחות • זאגט רבי
 אלעזר אפילו דר בעל הבית אליין אז ער הט אים גי'אגט אונ דער
 נאך הט אים דער פועל גי'עפן בהאלטן די שכיחות איז אויך מותר
 אונ ער איז ניט עובר אוף לא תרין ווארום עס שטייט לא תרין פניה
 שכיד אונ נאך שטייט ולא תבא עליו השמש און ער הט אים שזן אפ
 גי'עפן הייסט שזין ניט פולח שכיד • קום אונ זעה עס איז ניט פאר
 האגדן קיין טאג עס זאל דרויף גיט שולט זיין דר יום העליון אונ אז
 ער גיט ניט אפ דעם פועל זיין שכר מיט זיין נפש איז גלייך וויא ער
 וואלט פוגם אונ כחבר גי'וען איז דעם יום העליון דרום שטייט מיט
 חתן שכיד אונ וי'דך שטייט לא תבא עליו השמש אויך שטייט לא תרין דען
 זיין נפש גיט ניט ארויף אונ דר נפש פון דעם עני מיט די בני בית
 גי'ען ארויף אזו ווי מיר האבן אויבן גי'אגט :

לא תלך הרש ולמני עור לא תתן מכסול דר פראסקר פשט איז אזו ווי דאס
 משמעות פון דעם פסוק אבר מיר האבן אין דר פרשה גלערינט
 אגדרי זאבן אונ איינס הענגט אן אין דעם אגדון • קום אונ זעה דר
 וואס ער שעלט דעם חבר אין דיא אויגן אונ ער פר שעקט אים איז
 גלייך ווי ער הרגת אים אונ דר פסוק זאגט אן לא תלך הרש דר זאלקט
 אים ניט שעלטן אפילו ער איז ניט דר ביי ווארום אז ער שעלט דעם
 חבר אזו גיט דאס ווארט ארויף דען עס איז ניט פאר האגדען איין
 דיבור עס זאל גיט זיין קיין קול דר ביי אונ דס קול גיט ארויף אונ
 פמה רוחות וכחות הדינים בהעפמן זיך אין דעם קול אונ זיין זיך
 מתעורר אין דעם ארט וואס הייסט מהים רבה דען דארטן זענען פאר
 האגדען פמה משחיתים אונ זיין דער וועקן זיך אלי אויף דעם
 מענטשן וואס לאזט ארויס איין שעקט ווארט פון דעם מויל דאס
 מיינט דער פסוק לא תלך הרש אונ ולמני עור לא תתן מכסול מיינט זען
 אז איינר מאכט זי'דריגן זיין חבר אדער ער שלאגט זיין גרויסען זון
 אדר ווען איינר איז נאך גיט ראיי צו פסקן שאלות אונ דינים אונ
 ער פסקת איז ער עובר ולמני עור פר איין בלינדן מענטשן לא תתן מכסול
 זאלסטו אים גיט ממשל זיין לעולם הבא דען ער ווייסט גיט אונ
 טוט איין גבירה דורך דיר אבער דער וואס גיט בדרה הישר אונ
 לערינט די תורה אזו וויא עס דארף צו זיין דער האט איין חלק טוב
 בעולם הבא דען דאס ווארט וואס גיט פון זיין מויל גיט עס ארויף
 אונ פמה עליונים קדושים בהעפמן זיך אין דעם אונ עס גיט ארויף
 בדרה הישר אונ עס ווערט גיקריינט בעטות קדושים אונ עס ווערט
 גי'ואושן אין גדר פון עולם הבא וואס ער צי'קט זיך פון דעם גן עדן
 עס איז גרויסי סודות אזו קומט די תורה אויף דעם נדר אונ ווערט
 דארטען באהעפמ אונ עס קומט אראפ איין אור גליון אונ ווערט
 גיקריינט אויף דעם מענטשן אין דעם דאוין טאג אבר ווער עס איז
 עוסק בתורה גיט אזו וויא עס איז רעכט עס זאל זיין בדרה אמת
 ובדרה הישר אזו אז דאס ווארט גיט ארויף קערט זיך אימליך אפ
 פון דעם וועג זיין זאלן זיך גיט מחבר זיין אין דעם אונ אלי זענן עס
 דחה אונק פון זיך עס קען קיין ארט גיט גיפן אונ ווער האט דס

אברים צוא הימן דיק אין אזי דייני וועגן אונ וי'דך שטייט כי בי חשב
 ללבו אבער אז דער מענטש האלט זיך ניט היי'דיג אונ צי'קט אויף
 דעם רוח המומאה אזו קומט זי צו דעם קינד ביי זיין אזו אים
 מית אונ אז זי איז אים ממית טוט זי פר אום היי'ניגן דעם רוח אונ
 דערט אייביג גיט אפ גי'טאן פון אים • אויב דו וועקט פרעגן אז דס
 גר ום זי מייט אים אונ די דריי מלאכים געבן ביי איר צו דעם רוח
 זיין זי זאל אים גיט מממא זיין זענן זי קה גיט מצד המומאה פר ום
 זי זי אש'רטה זיין צו הרגן נאר דר מענטש ום הט זיך גיט מקדש
 ווען אדר ער הט זיך גיט מבין גי'וען צו מממא זיין דרום קען זיין
 גי'ט זיין אויף דעם גוף אבר גיט אויף דעם רוח • פיל זענן זוכה דיא
 יקים ום זיין זענן זיך מקדש בקדושת המלך • די אלי זאכין וואס
 שטייט דא הט שלמה המלך מלכה גי'וען ער הט דס גיפן אין ספר
 אשמדאי המלך דארטן ווערט גיפן טויזנט מיט פיר הינדערט אונ
 גוף מייני מומאה ום איין מענטש איז זיך אין זי מממא ווייא צוא
 לייט דס זיין האבן פר שטאפט אויגן אונ זענן גיט אונ ווייסן גיט
 נ הערן גיט אונ זענן גיט משנית אויף זיך ווי אזו זיין בלייבן אויף
 וועלט • אונ זיין האבן דאך איין גוטי רפואה דאס איז דיא תורה
 ווייא דער פסוק זאגט והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ה' אליהם ;
 אז מיר האבן גילערינט אז קן מיט חבר זענען אפ גי'טאן גי'וארן
 פון דר וועלט האט אדם צוריק גי'ומן תורה צו זיך אונ זיין זענן
 יארן אן גיקלייד אין איין אנדרן רוח אונ האבן גי'ויגן שת אונ פון
 אים איז ארויס גיקומען אלי דורות הצדיקים אויף דער וועלט אונ
 הקב"ה האט גי'מערט דעם חסד אויף דר וועלט :

תעשו את רעך וגו' ביטו חתן שכיד ולא תבא עליו השמש כי עני הוא דוא
 זאקט ווען אז די זון זאל גיט אונטער זיין איידר דו גי'קט אים
 זיין שכיחות ווארום עס זאל חליקה זיין זון גיט אונטער זיין דו
 עסט אבר דעם שטארבן פאר דר צייט • פון דאן לערן מיר אפ
 זיין איינר איז מתנה דעם נפש פון איין ארובין האמשי דיא צייט איז
 זיין גיקומן דער מענטש זאל שטארבן איז אים הקב"ה אויך מתנה
 זיין נפש אונ איז אים מוסרף יארען ווייל ער האט מתנה גי'וען דעם
 נפש פון דעם ארומאן • קום אונ זעה דר ום האלט איין דעם שכר
 זיין דעם ארומאן איז גלייך וויא ער נעמט בייא אים צו זיין נפש מיט
 עס נפש פון זיין בני בית ער דר קערנט זי'ער לעבן אזו איז אים קאט
 זיך מקצר זיין נפש אונ זיין יארן פון זענער וועלט דען די היין פון
 זיין מויל ום ער הט גיט גי'עפן גיט ארויף פר הקב"ה דר נאך אז
 דר גיט אים גיט אפ זי'נע שכיחות גיט ארויף דער נפש פון דעם
 ריטיאן אונ פון זי'נע בני בית אונ שטייען פאר הקב"ה דרום אפילו
 און גי'וארן אויף דעם מענטשן פמה טובות אין פמה יארן
 ערט דס אפ גי'טאן פון אים אונ די גדרה מוכה ווערט צו ריסן אונ
 זיין נפש גיט גיט ארויף למעקה דרום האט רבי אבא גי'אגט רחמנא
 שכיבו הקב"ה ום ער איז איין רחמן זאל אונז מצייל זיין פון זיין אונ פר
 ער שעמבונג • אונ דס גיט אן אפילו דר פועל איז איין עושר אזו ווי
 עס שטייט ואלוי האט נוסח את נפשו עס שטייט מתם נפשו אימליך נפש
 פילו פון איין עושר ומכל שכן פון איין עני • אונ דרום פלעגט רב
 מבונא אזו צו טאן אזו ווי פאלד זיין פועל איז אונק גי'אגט פון דר
 רבט הט ער אים תיקף באצאלט • אונ דס אים גי'אגט געם דיר
 פ זיין נפש ום דו האקט מיר געבן בהאלטן אונ אפילו דר פועל

פרשת

קדושים

עז

חדם ג'ווען ווייל ער איז נים גיגאנגן ב'ד'ה הל'שר דרום ש'מייט ודמ'י עור לא חתן מכשול אונג ווי'דך ש'מייט ויראת מאלוהיך אני ה' אונג ווער עם ד'ט זייער חשק צו לערנן תורה נאר ער ד'ט נים ווער זאך מיט אים לערנן נאר מחמת גרוים חשק לערני'ט ער אליין אונג איז מגמגם ד'ס הייבט ער לערני'ט נים רעכט נאר ער גרייזט זייער אזו גייט אימליכ'ס ווארט ארויף אונג הקב'ה פרייט זיך ד'ר מיט אונג איז ד'ס מקבל אונג פלאנצט עם ארום דעם נחל אזו ווערט ד'ס ערבי נחל אזו ווי עם ש'מייט כאהבתה תשנה חסדי מחמת גרוים אהבה צו ד'ר תורה מוט ער גרייזן אין איר אונג פון דעקט וועניז איז דאס אז גינומן פר הקב'ה אונג דוד ה'מלך ד'ט גי'פען הודי' ה' דודך אהלך באמתך ווייט מיר דיין רעכטן וועג אונג איה זאל לערנן דעם אמת פון ד'ר תורה ודמ'י כבורה מישור וגו' וואל צו די ת'ס ווייסן דעם וועג פון ד'ר תורה אונג זענן עוסק אין ד'ר תורה ב'ד'ה הל'שר דען ווערט פון דער תורה גי'פלאנצט איין עין החיים קמעלה אונג דרום ש'מייט תורת אמת היתה כפיהו איז דאך קשה איז דען פר האנדין איין תורה ו'ס ויא איז נים אמת אלא אזו ווי מיר האבן אויבן גי'זאגט אז מ'ען זאל לערנן תורה מיט אמת אונג לשמה אבער נים אזו ווי דער מענטש ו'ס ער פסקת שאלות אונג דינים אונג ווייסט נים צוא עם איז אמת דען ער קען נאך נים רעכט • אונג פון דעקט ווענען זאל אמענטש לערנין פון אזו אמענטשען אויך דען האמשע ער לערני'ט נים ב'ד'ה אמת דען דו'ך דעם וועט דיא תורה אויף אים דאך מעורר זיין ער זאל זיא לערנען לשמה • קום אונג זעה אמענטש בדארף לערנין תורה אפילו שלא לשמה דען דו'ך דעם וועט ער קומען לשמה :

א'ם שוין ש'מראפין ב'גרוי פאר לייט זאל ער אויך א'ם נים זאגן ב'פ'רהב'יא דיא עבירה פאר אלע לייט ווארום ער וועט פאר שעקט ווערן נאר ער זאל א'ם אזו ש'מראפין אז ער זאל אליין דער פ'קן א מען מיינט א'ם אבער נים א'ם שרייען זיין חמא ב'פירוש ווארום ער וועט מבוילש ווערן דען הקב'ה האט חס אויף פבוד הבריות אפילו אויף רשעים אויך :

מפני שיבה תקום והדרת פני זקן דאס משמעות פון דעם פסוק איז אז וויא דער פשוט פ'שט איז אונג אויך האבן מיר גילעדינט מ'ען ב'דארף אויף ש'מייט פאר איין ספר תורה דען אזו ד'ט רב ה'מנ'נ' גי'סאן אז ער האט דער זעהען איין ספר תורה איז ער אויף גי'סאן אונג ד'ט ג'זאגט מפני שיבה תקום אז ער האט גי'זעהן איין חומש איז ער אוף גי'סאן אונג ד'ט א'ם ג'סאן איין הידור אונג האט גי'זאגט ודמ'י פני זקן אזו אויך מ'ען אוף ש'מייט פר איין תלמיד חכם דען ער איז אקיום פון ד'ר קדושה עליונה אונג איז גלייך צו דעם פ'ח עליון רב' ש'מען זאגט ער איז גלייך צו תורה ש'בכתב ולשפעל פ'ח נאך דאך האבן מיר גילעדינט דעם פסוק ב'ד'ר ד'ש אזו מפני שיבה תקום דיא תורה זאגן אז דעם מענטש ער זאל זיך דער וועקן אונג תשובה טאן פ'ל ז'מן און ער איז נאך זינג אונג האט פ'ח מפני שיבה איינר ער ווערט אלט ד'ר דענקט מאל ד'ט ער שוין קיין פ'ח נים תשובה צו טאן אונג אמענטש זאל נים זאגן איה וועל נאך תשובה טאן זייער ער זאל אין ד'ר זיגני'ט תשובה טאן אונג דאס איז איין שיינקייט אויף זיין עלטר ד'ר ש'מייט והדרת פני זקן אונג אז ער מוט ערשט תשובה אויף ד'ר עלטר א ד'ס נים קיין גרוסר ש'בח ווייל ער ד'ט שוין מ'מילא קיין פ'ח נים צו טאן עבירות זייער ד'ר עיקר ש'בח איז אז אמענטש מוט אין זי יונגת תשובה ו'ס ער ד'ט נאך פ'ח אונג תורה צו טאן עבירות אונג איז גובר דעם יצ'ר הרע אונג דרוף זאגט שלמה המלך גם כמעליו יתן נעו • וכוונת בוראך כימי בחיותיך ג'דענק דיין בשעפר איז דיין יונגת זאגט רבי אלעזר וד'יא איז ד'ר וועג אן גי'ברייט פר אונג אונג ד'ס ד'ר ד'ך פון הקב'ה • ער הייבט אן עם ש'מייט כ'יודע ה' ד'ר צדיקים רשעים חאבד נאט ב'רוך ד'וא ווייסט דעם וועג פון די צדיקים אונג ד'ר וועג פון רשעים ווערט פאר לארן דען הקב'ה גי'ט נים מיט זיין זייער מיט צדיקים צו היפן וויא אונג גומס טאן מיט זיין אפר ב'י די רשעים ש'מייט ודמ'י לחברה עש פועלי און אונג ב'י דיא צדיקים ש'מייט ודמ'י צדיקים כבור נונה הולך וואר ער נטון הי'ם :

פרשת אמור

ויאמר ה' אל משה אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש דא ישמא בעי רבי יהודה הייבט אן מה רב סוכך אשר צפנת ליראך פ'לח לחי'ס נגד בני אדם וויא נאר גומט איז ד'ר ב'האקט'נר אור וואס איז פר באר צו די צדיקים משש ימי בראשית אונג ער ד'ט עם נים פר מיטין פון וועלט דען ד'ס מאכט איין קיום אויף דער וועלט אלי מאג אונג ש'מייט אשר צפנת ליראך דען מיר האבן גילעדינט איין אור הג'ו העליון ד'ט הקב'ה בשאפן בשעת בריאת העולם דאס האט גליי מכוף העולם ועד סופו אונג הקב'ה ד'ט ג'זעהן אז עם וועט זיין רשע אור דער וועלט אזו ד'ט ער דאס ב'האלטן אזו וויא עם ש'מייט רשעים ארום אונג ד'ר אור איז אן גי'ברייט צו דיא צדיקים ג'עתיד לב' אזו ווי עם ש'מייט ודמ'י ל'ם ירו' ש'י ש'ס צדק וס'פ'ס בב'פ'ה קום אונג ז'ן

לא חסנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמי'ך אז אמענטש ד'ט ליב דעם אנד'ר זאל ער א'ם ש'מראפין ב'די ער זאל נים גי'ש'מראפט ווערן דו'ך א'ם אזו וויא הקב'ה מוט אזו וויא עם ש'מייט כי את אשר יאהב ה' יכיה וועמען הקב'ה האט ליב ש'מראפט ער א'ם אזו זאל ד'ר מענטש אויך טאן פריער זאל ער א'ם ש'מראפן ש'מילער הייד איז ער מקבל איז גומט אונג אויב נים זאל ער א'ם ש'מראפין צווישן זייני ליב האבר אונג בשעת ד'ר בית המקדש איז גי'ש'מאנען אונג עם איז גי'ווען איין ב'חן גדול פלענט אזו זיין אז אמענטש ד'ט ג'טאן איין עבירה פלענט א'ם הקב'ה זעבין איין חולאת פלענט ער שלאף ווערן ב'די ער זאל תשובה טאן האט ער תשובה ג'טאן איז גומט גי'ווען אונג אז נים ד'ט א'ם הקב'ה גי'ש'מראפט מיט זיין געלט אונג איז זיינע קינדער ב'די אימליכ'ר זאל וויסן אונג אימליכ'ר זאל ב'ידין פון א'ם ד'ט ער תשובה ג'טאן איז גי'ווען גומט אונג אז נים האט ער א'ם שוין גילאזט גיין זיין וועג אזו אויך זאל אמענטש טאן ב'תורה זאל ער א'ם ש'מראפן ב'סת' דרום ש'מייט חוכה דאס ערשטע מאל זאל ער א'ם אליין ש'מראפען ד'ר נאך זאל ער א'ם ש'מראפן צווישן זייני פריינד אונג חברים דרום ש'מייט חוכה דער נאך זאל ער א'ם ש'מראפין אנ'מפעקט פאר אלע דרום ש'מייט את עמי'ך אונג אז ער הערט ד'ך נאך נים זאלסטו א'ם לאזן גיין אונג ווען דער חבר איז אזווא אמענטש אז האמשע ער וועט א'ם ש'מראפן ב'סת' וועט ער אויך פאר שעקט ווערן זאל ער אפילו ב'סת' אויך נים ש'מראפין נאר ער זאל מיט א'ם ריידן פון אנדערע זאכין אונג זאל א'ם זאגן אז אמענטש מוט אזו איין עבירה ש'מראפט מען א'ם אזו אונג דו'ך ד'ר דעם וועט ער שוין אליין זיך דער קאנן אונג וועט תשובה טאן ולא חסנא ערו חסא דען אפילו ער מוז

פרשת אמור

מִעֲנֵשׁ אִישׁ שְׁלֹאֵהוּ אֹנֶן בְּדַאֲרָה אִוְעֵק גִּיזן פֿון דער וועלט און
 זון צו אים דריי שלוחים אונער ועקט פיל זאכן וס ער דעם פֿריד
 געווען אונ דר מאג איז דר ים הרין הגדול הגדול העליון דס דר מלך
 ערשט אפ צו נעמן ויין פֿקדון דס איז די נשמה וואול איז צוא דעם
 געמשן וס ער גיש אפ דעם פֿקדון דס איז די נשמה און ויין מען
 וי צו אים געגעבן בקדושה ובטהרה אפר אז ויין נשמה איז פר
 יורט גווארן פון דעם מינוף הגוף דס דר מענשט איז נאך גנאנגן
 דע פֿלענגים וואס וועט ער זאגן צוא ויין הערן פון ויין פֿקדון ער
 פֿט און ויני אונג אונ געהט דעם מלך הכות ער שטייט פאר
 אונ אבליז שווערד איז אין ויין האנט אונ ער ווערט גשטרופט
 אלי ויני אפרים ויין ווערן איין גשטרופין עס איז גיש דא קיין
 אפרין יסורים ווי בשעת דר נפש שירי ויך אפ פון דעם גוף דען
 איז דר שטארקסט דין אונ ער שטארפט גיש ביו ער געהט די
 ניה אונ מחמת דעם גרוסן פֿענג וס דר נפש דט צו דר שכניה
 וי ארום אקעגן דר שכניה אונ אז דס נפש גייט ארום בלייבט
 גוף אליין דרום שטייט למש לא יסמא בעמי דען דאס איז וייער
 סטייט וי זאלן זיך בהעפמן און דעם ארט ווי די קדושה איז
 ען דרום ווייל די פֿהנים האבן מער קדושה ווי אנדרי אז ווי עס
 ייט ביי וי כי גור אלהי על ראשו דרום ועגן וי אן גיזאנט גווארן וי
 זאלן זיך גיש מטמא ויין צו דר מוכאזה פון איין גוף מת :

דר או שה אורו ואת בני לא תשחטו ביום אחד פרענט רבי יהודה פר וואס
 זאל מען גיש מעגן קולין די בהמה מיט איר ולד אין איין מאג
 דר וועטט זאגן דס איז מחמת דעם צער פון דר בהמה לאז
 קולין אימליקס אין איין פונדער חדר וי זאלן זיך גיש געהן אדר
 דס שפעט פון דעם אנדערן אפר אין דעם אייגנס מאג . המ אים
 דר פון דר חבריא גזאנט קום אונ געה מיר האבין גלערינט עס
 וייער גוש איין תענית צוא איין תלוס אזו ויין איין פייער צוא
 עקדיה פֿלאקס אונ דוקא אין דעם אייגנס מאג גיש אין דעם
 ריין דען עס איז גיש פר האנדן איין מאג און דר וועלט וס עס
 און אים גיש שולט ויין מאג למעלה אונ אז ער פאכט דעם מאג
 איין תלוס האבן מיר גלערינט אז דר מאג גייט גיש אונעק ביו
 איז כבול די גיורה אונ אז ער לייגט אפ דעם תענית און אנדערן
 דא איז שון די ממשלה פון דעם אנדערן מאג אונ איין מאג גייט
 אריין אין דעם גבול פון דעם אנדערן דרום כוז מען נאר פאכט
 דעם מאג אזו און זאל איין מענשט ויין גהיש ער זאל גיש זינדן
 דעם מאג וואס ער זינדנט האט למעשה און זיך און איין ים
 וס ער איז איבר אים אונ דעם מאג וס ער זינדנט ווערט ער
 ס אקעגן די אנדרי מעג אונ מיר האבן גלערינט אז עס איז אלץ
 נאך דעם התעוררות פון דעם מענשטן למה אזו ווי ער איז זיך
 גוורר למשה איז זיך מתעורר אובין דער כח העליון איז זיך דער
 גשט מעורר אונ מוט חסד אויף דר וועלט דר וועקט זיך אובין
 דר חסד אונ רועט און דעם מאג אונ ער ווערט גיקריינט פון
 ש וועגן מיט חסד . אונ אז ער דר וועקט זיך און דר וועלט מיט
 מים דר וועקט ער אובין דעם רחמים און דעם מאג אונ דר מאג
 ש גיקריינט מיט רחמים פון ויני וועגן דרום איז דר מאג שוין
 אפוקרופוס בשעת דר מענשט בנדארף האבן חסד אדר רחמים
 דר מאג פר אים אמליץ ישר אובין . דעסט גלייכן פר קערט אז

דר מענשט מוט תלילה אכזריות און דר וועלט אזו דער וועקט זיך
 אובין אכזריות צו פר דארבן אים פון דר וועלט דען מיט דער כאס
 וס דר מענשט מעסט זיך און דר וועלט מעסט מען אים צו ריק .
 מיר האבן גלערינט אז די מדה פון אכזריות איז פר מיטן פון דיא
 ישראל וי דארבן צו ויין רחמים וואול צו די מענשטן וס ער מוט
 דא און דר וועלט גוטי מעשים דען איז פר האנגן פמה שרים וואס
 וי הייסן עיני ה' וי זעגן משנית און די מעשים פון דיא מענשטן דען
 מיט די מעשים פון אונטן דר וועקט ער וי אובין ויין גלייכן :

וספרתם לכם מסחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה רבי אבא מיט
 רבי חיאי זעגן גנאנגן אין וועג זאגט רבי חיאי וס מיינט
 דר פסוק מיט דעם ספירת העומר זאגט רבי אבא די חבריא האבן
 דאך שון מפורש גווען דעם מעסאפר קום אונ געה אז דיא ישראל
 זעגן גווען אין מצרים זעגן וי גווען אין רשות פון דר מוכאזה אזו
 ווי איין אשה גדה אין איר מוכאזה אונ אז ויין האבן זיך מל גווען
 אונ זעגן אריין גנאנגן בחלק הקדושה וואס הייסט ברית האט זיך דיא
 מוכאזה פון וי אפ גטאן אזו ויין איין אשה גדה דאס דר דס
 הערט אויף . בייא איר שטייט וספרה לה שבעת ימים זיא זאל אפ ציילן
 זיבין מאג איידער זיא ווערט מהור אזו דא אויף שטייט וספרתם לכם
 איר זאלט אייך ציילן פדי איר זאלט ווערן גריינינט כמים עליונים אונ
 דר נאך וועט איר זיך בהעפמן צו הקביה אונ וועט מקבל ויין דיא
 תורה דען אין תג השבועות האבין וי זיך בהעפמט צו הקביה מיט
 דר תורה . קום אונ געה וועלכר מענשט וואס ער ציילט גיש קיין
 ספירה ער זאל זוכה ויין צו דר ספירה הייסט ער גיש מהור אונ איז
 גיש בכלל מהור אונ איז גיש פדאי האבין איין חקק אין דר תורה .
 אבער ווער עס ציילט די ספירה אונ האט גיש פאר געפין איין מאל
 צו ציילן ספירה אזו אז עס קומט די נאכט פון שבועות זאל ער זיך
 משתדל ויין אין דר תורה אונ זיך בהעפמן אין איר אונ צוא הימן
 די ספירה עליונה וס עס קומט און דר נאכט אונ מיר האבן גלערינט
 די נאכט פון שבועות זאל מען לערנן תורה שבעל פה אונ ביי מאג
 תורה שפכתב אונ זאל זיך בהעפמן אין ויין אזו ווערן וי גפונן אובן
 בידי גנאנד די תורה שפכתב מיט דר תורה שבעל פה אונ מען
 רופט אום און אים וואי זאת ברית איתם אמר ה' ורחי אשר עליך ודבר אשר
 שסחי בסדי תו' אונ דרום האבן די חסידים הראשונים גיש גישלאפן די
 נאכט אונ האבן נאר גלערינט אין דר תורה אונ האבן גזאנט מיר
 וועלן ברענגן אהילגי ירושה צו אינז אונ צו אונגרי קינדן אין בידי
 וועקטן . דען די נאכט ווערט די פנסת ישראל גיקריינט זיא קומט
 זיך כחבר ויין מיט דעם מלך אונ די תורה וס מען לערינט די נאכט
 ווערט גיקריינט און איר קאפ . רבי שמעון המ אזו גנאנט צוא דר
 חבריא אזו וי זעגן גנאנגן לערנן די נאכט קומט מיר דארפן מתקן
 זיין די מבשטין פון דר שכניה פדי זיא זאל מארגן ויין אום גיפידט
 מיט אירי תיקונים אזו וי עס דארף צו ויין . וואול צוא דער חבריא
 וס וי לערנן קבלה דען קיינר קען גיש מאכין די מבשטין אזו וי
 זי קעגן אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא ווייטער זעגן גרוסי סודות זאגט
 דרוף רבי חיאי ווען איר וואלט גיש זוכה גווען צו ויין און דר וועלט
 צו הערן סודות נאר דס אליין וואלט און גינג גווען וואול צו דרום
 לערנן תורה אונ ווייסן דעם וועג פון דעם מלך תקדוש דען וייער
 וויין איז צו דר תורה און וי זאגט דר פסקיני ב' חשק וספרתו אשבתו ו

לקחתם לכם ביום הראשון כבי שמעון זאנא עם שמיים כל הנקרא בשמי
 וכבודי בראתו יצרתו אף עשיתו דם מיינא מען איין מענטשין
 וס הקב"ה דא אים גרופן זיין נאמן אזו ווי עם שמיים ויבא אלהים את
 האדם בצלמו אז דר מענטש שום אמת ומשפט איז זיין נאמן אלהים אזו
 ווי עם שמיים אלהים לא תקלל מיר האבן גלערינט אין ספר פון שלמה
 המלך בשעת דער מענטש איז זיך מווג שיקט הקב"ה אראפ איין
 גישמאלט ווי אזו ער זאל גבארין ווערן. אונ ווען עם זאך זיין רשות
 צו די אבן ויזא זאלן זעהן וואלט מען גקאנט זעהן ווי אויף זיין קאפ
 שמיים גצויכנט דס זעלבדיג גשמאלט אזו ווי עם שמיים ויבא אלהים
 את האדם בצלמו דער זעלם גייט פאר אים איידר ער קומט אויף דער
 וועלט אונ דר זעלם איז פון אבן בשעת דיא רוחות גייען ארום פון
 זייער ארט פון אובין דען אימליכער רוח איז אן גיברייט פון דעם
 מלאך הקדוש מיט דעם גישמאלט ווי ער איז דר נאך אויף דר וועלט
 אונ דר זעלם פערדט זיך פריער אליין אויף דער וועלט בשעת הויג
 אונ עם איז ניט פר האנדן קיין שום נאך אויף דר וועלט וס עם זאך
 איך דעם ניט זיין איין זעלם אונ אז דער מענטש שפארבט זיין אלי
 טומאות אונעק פון אים אזו בלייבט זיין גוף איכר אליין אן דער
 טומאה האמשי נאך זיין טויט איז ער זיך מטמא אכר פארט ניט
 אזו ווי פר זיין לעבן אז די טומאה זאל קענין ווייטער מטמא זיין .
 קום אונ זעה כל זמן די צוויי זעללים זענן ביי דעם מענטשן איז דער
 מענטש גהיט אונ דר גוף דס איין קיום אונ דר רוח רועט אין אים
 אונ בשעת די צייט קומט ער זאל שפארבן גייען זיי אונעק פון אים
 אונ איינס ברענגט ארוף דאס אנדערי אזו בלייבט דער מענטש אן
 שמייה אונ דרום שמיים ער שיפח היום ונסו הצללים זעללים איז שייטש
 צוויי . קום אונ זעה ראש השנה איז איין יום הרין השירית זיצט אויף
 דעם פסא דין דן צו זיין די וועלט אזו בדארף דר מענטש זיך דער
 וועקן מיט תשובה דען אין דעם טאג ווערן אלי קוויטלך גשריבן
 אינע זענין אן גברייט ארום צו זיין איז ער זוכה אונ שום תשובה צו
 רייסט מען זיין שעקט קוויטל . דר נאך גיט הקב"ה זמן בוי יום
 כפור שום ער תשובה איז גומ אונ אויב גיט הייסט הקב"ה חתקן
 די קוויטלך . וויי צו דעם וס די תשובה איז פון אים אפ גטאן איז
 ער נאך חוזר בתשובה הענט נאך זיין דין בוי דעם הינטרשטן טאג
 מכות דאס איז הושענא רבה דען שמיני עצרת גיהער שון גיט צוא
 מכות ער איז שון אבוונדרד יום טוב אונ דר גמיר התקמה דארף זיין
 דעם הינטרשטן טאג פון מכות איז ער רעכט חוזר בתשובה אזו
 ווערן זיי צו ריטן אדר מען האלט זיי אויף אכר אז ער איז חזי גיט
 חוזר בתשובה אזו גיט מען די קוויטלך ארום פון דעם בית המלך
 אונ מען גיט זיי אפ צו די שלוחים דאס איז גלייך אזו ויזא מען גיט
 ארום דער פסק דין צוא דעם תלוי ער זאל שוין טאן זיין דין אזו דא
 אויך דיא שלוחים מיינט מען דעם מלאך המות אונ דיא קוויטלעך
 קענן זיך שון גיט אום צוריק אונ די נאכט וס זיי זענן די קוויטלעך
 ווערן פון אים אפ גיטאן די צוויי זעללים אונ אז דר מענטש זעהט
 די נאכט דעם זעלם גיט אזו ווי אנדרי געכט איז אסימן אז עם וועט
 קעןן אויף אים איין דין אדר איין חולאת רל אונ אין די ספרים הראשונים
 טאבין מיר גיפונן אז די רבנה שמיים די נאכט רוטר אונ ער זעהט
 אויף זיין שאמין נאר זיין גוף אליין אונ דעם קאפ גיט איז אסימן אז
 ער מו אונעק זיין פון דער וועלט אונ זיין ווייב אונ קינדער וועלען

בלייבן לעבן אונ דס איז נאר אז ער טוט ניט קיין תשובה אכר אז
 ער טוט תשובה וועט ער פאר זוכין דעם מעם פון דעם מיט אונ
 וועט בלייבן לעבן אונ אז ער זעהט נאר דעם קאפ אונ דער גוף איז
 גיט דא איז איין סימן אז זיי ווערן שפארבן אונ ער וועט בלייבן אונ
 דאס איז נאר אז זייני קינדער זענן נאך קליין אונ זיין ווייב איז אין
 זיין רשות . אונ אז דיא פים גייען אפ וועט אים נאך לויפן פיל
 קראנקייט . אונ אז די הענט גייען אפ וועט נחסר ווערן זייני מעשה
 ידיו אונ אז דר שאמין לויפט אהין אונ אהער איז אויף אים גיזאנט
 גיזארין בנקי תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בוקר כחכות די גרויסע
 צרות וס ווערן זיין אויף אים . אכר די זכאין די חסידים זעהן אלי
 גלייך ווי זיי בדארפן היינט שפארבן אונ מוען תשובה שליכה פר
 זייער הערן אונ בדארפן גיט צו קיין אנדערי זאכן . זכאה איז זייער
 חלק בעולם הזה ובעולם הבא . קום אונ זעה עם שמיים כל הנקרא
 בשמי ווי נאר הויך זענן די מעשים פון הקב"ה דס די פריות דאס ער
 דט אונמן בשאפן דט ער זיי אן גיקניפט למעלה מיט זייערי פוחות
 אונ אז מען געמט אונמן צוא טאן אמצה דער וועקט מען דער מיט
 אויבן אזו ווי מיר האבן גיזאנט ביי דעם אויב זען ארו . אונ אמייד
 זאכן איז פאר האנדן וס זיי זענן זיך מתעורר אין דעם שם הקדוש
 היינז די פיר מינים פון לולב אחרונ הדס ערבה דס מיט דר מצוה
 איז מען מעורר למעלה אין דעם שם הקדוש אונ אויך בדבור
 ובמעשה איז מען אגן מעורר דעם פח פון אויבען דרום שמיים כל
 הנקרא בשמי אלי וס ווערן אן גירופן מעורר צו זיין מיין כבוד אויבען
 יצרתיו האב איך אים בשאפן צו טאן דר מיט אכעשה אף עשיתי מען
 זאל מעורר זיין דעם פח למעלה ווייטער זענן סודות פון דיא פיר
 מינים פון לולב :

פרישת בחר

וידבר ה' אל משה בחר סיני וגו' כי תבוא אל הארץ רבי אלעזר הייבט אן זאח
 תורת העולה היא העולה וגו' קום אונ זעה אז דיא נאכט גייט אונעק
 אונ די שווערן ווערן צו גיטאן אזו זענן די דינים אונמן מתעורר אויף
 דר וועלט אונ די באנצי וועלט שלאפט אונ אויף דעם מזבח של מטה
 שמיים אש חסיד חוקר ברענט דאס פייער האלכר נאכט דר וועקט זיך
 איין צפון ווינט אונ פון דעם מזבח של מטה גייט אפלאם אונ דיא
 שווערן ווערן גיעפינט אונ די פוחות דינים ווערן איין גיזאמליט אין
 זייערי לעכר אונ די שווערן פון דעם גן עדן ווערן אויך גיעפינט אונ
 דר פלאם גייט אונ שוועבט אונ ווערט צו מילט אויף פיל זיימן פון
 דר וועקט אונ דר פלאם גייט דס האן אונטר זיינע פליגל אזו קרייט
 דר האן דענסט מאל איז הקב"ה צווישן די צדיקים אין גן עדן אונ
 די פנסת ישראל לויבט צוא הקב"ה בוי אין דער פריא דען אין דער
 פריא דער וועקט זיך דער חסד פון אבהם אונ אלי דינים ווערען
 גישמילט דרום ווערט איין חוקה פרישט אונטקעגען טאג דען דיא
 דינים ווערן גישמילט ווארום אלי דינים קומט מחמת דינים אויף
 דעם מענטשן . קום אונ זעה אז די ישראל זענן אריין גיזאנגין קיין
 ארץ ישראל זענן גיט גיפונן גיזארין די דינים התחתונים אונ דיא
 שכינה דאט גירועט אויף דיא פרוכים דענסט מאל האט זי גיזאמ
 איין מנוחה מיט אלעמען דען האמשי דיא ישראל האבן גיזינדנט
 דאך האט מען גיט איבער גיעקטימט בוי מען האט מקריב גיניען

פרשת בהר

דעם תמיד של בן הערבים האם עד מבקר גיווען אויף די עבירות פון דעם מאן דרום האבין זיך אפ גיטאן אלע דינים און דיא עולה דעם גיברענט אויף דעם מופת דען דעם די קדושה גיהאט איין מנוחה דרום שטייט כי תבואו אל הארץ ושבתה הארץ דאס גייט אויף דיא כנסת ישראל ווס זיא ווערט אן גירופין ארץ החיים ארץ חסד דען וועט זיא זיין בשבתה ומנוחה צו הקב"ה דרום שטייט ושבתה הארץ שבת לה' ;

וכי תאסרו מה נאכל בשנה השביעית רבי יהודה דייבט אן כסח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונת אומליכר מענטש זאל תמיד גזרר זיין אין זיין הערין און זאל בהעפמין זיין הארץ אין דר אמונה שלימה דס הייסט עד זאל גאנגן זיין מיט הקב"ה און אן ער וועט גאנגן זיין וועט אב מייגר גיט קעגן טאן קיין שולעכץ . קום און זעה מיר האבן גלערינט אז פון דר מעשה ווס די ישראל פוען אונטן זענין זיי מתעורר אויבן מיר לערנן עם אפ פון ועשייתם אחס כפיכול מיט אייער התעוררות פון אונטן פוט איר אלץ אויבן דרום שטייט כסח בה' ועשה טוב מעורר צו זיין דעם פח פון צדיק וואס ער הייסט טוב דאס דער מענטש רועט אויף דר ערד און מאכט אלי יהודים בעולמות עליונים אלץ דורה זיינע התעוררות התחתונים קום און זעה די בני אמונה דיא ציהן אויף זיך דעם טוב אלי מאג אז זיא גיבן צדקה און מראכטין גיט אויף זייער געלט ווס ווערט גימנרט נאר זיא האבין אמונה אין הקב"ה אז ער וועט זיין מער געבן אזוי ווי עם שטייט יש מסור ונוסף עוד און מיט דר וועלט זיא ער מעורר למעלה אז מען איז אים משפיע טובה ווייך ער זאגט גיט אז איך ווער היינט אוועק געבין וויא וועל איך מארגן נעמן און הקב"ה גיט אים ברכות ער בלי די דרום שטייט וכי תאסרו מה נאכל בשנה השביעית שטייט ווייטער וצויתו או ערכתי לכם בשנה הששית איך וועל איך געבין איין ברכה אין דעם זעקסטן יאר אז דיא תבואה וועט וואקסן אויף דריי יאר דס זעקסטן און דס זיבעטן ווס מען זייעט נאר גיט און דס אכטן איידר עם וועט אויף וואקסן . און רבי חייא און רבי יוסי זעגן גינאנגן אין ווען זענן זיא גיקוכן צווישן גרויס פערג זעהן זיי ווי צוויי לייט גייען אין דעם איז איינר גיקוכן צו זיי און זאגט צו זיי איך בעט אייך גיט מיר ברויט צו עסן אזוי דעם איינר פון די צוויי ארויס גינגן ברויט און דס אים גיגעבין אין גאנצן זיין ברויט וואס ער דעם ברארפט האבין פון זיינט וועגן און דס אים אויך גיגעבין וואכר צו מרינקן זאגט דר אנדרר צו אים ווי וועסטו געבין עסן דען איך וועל דיר פון מיין עסין גיט געבין זאגט ער ווס דעם דס צו דיר איך בין דען גנאנגן מיט דיר עסין און ער דעם זיך גינעצט לעבין דעם זעני ביי דר עני דעם אפ גיגעסין און ווס עם איז איינר גיבליכן דעם ער דעם עני מיט גיגעבין און דר עני איז אוועק גינאנגן זאגט רבי חייא הקב"ה האט גיט גיוואלט מיר זארגן טאן דיא מצוה זאגט רבי יוסי שאכיר איז אויף דעם מענטשן איין גור דין גגור גיווארן דרום האט אים הקב"ה צו גישיקט די מצוה פרי ער זאל דורך דעם ניצול ווערין פון דר גזירה אז זענן זיי גינאנגן האבין זיי גינען ווי דר מענטש איז מיר גיווארן אויף דעם ווען זאגט דר אנדרר צו אים האב איך גען גיט גינאנט דוא זאלקט דיין ברויט גיט אוועק געבין זאגט רבי חייא צוא רבי יוסי מיר האבין דאך ברויט דארפן מיר אים גיבין זאגט רבי יוסי דו ווילקט ביי אים דעם זכות אוועק נעמן מיר וועלן זיין וועלן מיר זעהן דען איך זעה אין זיין פנים איין פלאם פון מיתה און הקב"ה האט דס אים צו גישיקט פרי ער זאל דורך דעם ניצול

ווערין פון מיתה דר ווייל זעהן זיי ווי דער מענטש האט זיך גינעצט אונטער אבנים און איז אנטשלאפן גיווארן און זיין חבר האט זיך גינעצט ווייט פון אים זאגט רבי יוסי מיר דארפן זיך זעצן ווערין מיר זעהן ווארום הקב"ה וועט אים בודאי טאן איין גס דר ווייל זעהן זיי ווי עם שטייט ביי אים איין פלאם פייער זאגט רבי חייא וויא אז דעם מענטשן ער וועט אצונד שמהארבין זאגט רבי יוסי דר מענטש איז פיל זוכה דען הקב"ה וועט אים טאן איין גס דר ווייל זעהן זיא זיי איין שלאנג גידרט אראפ פון דעם בוים און ווי דעם מענטשן דרגנין אזוי קומט דס פייער און דעם שלאנג פרי ברענט און דר פלאם דעם ארום גירינגילט זיין קאפ און איז אוועק גינאנגן זאגט רבי יוסי האב איך דיר דען גיט גינאנט אז הקב"ה וועט אים טאן איין גס און דו זאלקט זיין זכות גיט אוועק נעמן דר ווייל דעם זיך דר מענטש אויף גיחאפט פון זיין שקאף און ווייל אוועק גיין האבין אים רבי יוסי מיט רבי חייא אן גינאמען אן האבין אים גיגעבין עסין דאך דעם עסין האבין זיי אים גיוויזן דעם גס ווס הקב"ה האט מיט אים גיטאן זאגט רבי יוסי עם שטייט כסח בה' ועשה טוב וואול צו דעם מענטשן וואס ער גיט צדקה און פאר זיכערט זיך אין הקב"ה דרום שטייט וצדקה תצדק מסות ווארום די צדקה דעם איין אחוזה אין דעם עץ החיים און דער עני איז בהעפט אין דעם איקן חסות און מיט דער צדקה דר וועקט דר עץ החיים מחייה זיין דעם עני ווס ער איז חסוב כמת דרום אז דס אים אויך מציל פון דעם מוית :

פרשת בחוקות

אם בחוקתי תלכו דאס איז די תורה שבעל פה ווס אין דעם הענגן אן אלי דינים און עונשין און פקודין און משפטים תשמרו דאס איז תורה שבכתב און די צוויי תורות זענן ארץ איינס זיא זענן דר פלל פון דעם שם הקודש און ווער עם איז עובר אויף דר תורה איז גלייך ווייער איז פונם אין דעם שם הקודש פון הקב"ה ועשייתם אותם עם שטייט אחס אן איין ואז כביכול אז ער האלט די תורה איז גלייך וויא ער מאכט דעם שם . און גלייך ווי ער האט אלץ גימאכט דעסט גלייכן שטייט יעש דוד שם איז קשה דען דוד גימאכט דעם שם נאר ווייל ער איז גינאנגן אין דעם ווען פון דר תורה וכחות און האט גיפירט דיא מרוכה אז וויא עם דארף צו זיין איז גיווען גלייך וויא ער האט גימאכט דעם שם כביכול און עם איז גיט גיווען קיין שום מלה אוף דער וועלט ער זאל אזוי זוכה זיין וויא דוד המלך דען ער איז אויף גישמאגן האלבי נאכט און דעם זיך משבח גיווען און דעם גילערינט תורה ביי דער שם הקודש איז ארויף גינאנגן ככסא הכבוד דאס איז גיווען ביז טאג דרום שטייט אם בחוקתי תלכו . ועשייתם אותם אז איר וועט עוסק זיין מתקן זיין דעם שם הקודש מיט תורה שבכתב ושבעל פה כבוד אחד וועלן ביי אייך דיא ברכות גיפונען ווערין מתקן אז וויא עם דארף צו זיין :

ונתתי גשמיכם כעמם ותנתה הארץ יבולה ועץ השדה ית פרו אומליכר בוזנדר וועט געבין זיין פח אויף אייך ווייל איר האט גיהיט דעם שם הקודש אז ווי עם שטייט ושמו דר ה' לעשות צדקה ומשפט אין דאך קשה אז עם שטייט שוין ושכו דר ה' דאך ווס שטייט נאך לעשות צדקה ומשפט נאר דער וואס היט דעם דין פון דער תורה איז גלייך וויא ער האט גימאכט כביכול צדקה ומשפט דאס הייסט דער יחוד פון דעם שם הקודש

פרשת

בחוקות

עט

תקדוש רבי שמעון ויינט אונ זאגט ווייא צו די מענטשן דען ווייא וויישן גיט אונ זענן גיט משגיח אין דעם פבוד פון וייער האר ווארום ווער מאכט דען דעם שם הקדוש דר וואס גיט צדקה צו איין עני ווארום דר עני איז בהעפמ אין דעם דין אונ זיין עסין איז פון דין ער האט גיט פון וייערם נאר גיט נייערט ווס מען גיט אים אזוי ווייא די לבנה האט פון זיק גאר גיט קיין ליכט נאר וואס ויא געמט פון דר זון קום אונ זעה פר ווס איז איין עני גליק ווייא איין מת ווייל דאס ארם וואו ער איז בהעפמ איז דאס אים גורם אונ ווער עס איז זיק מדרום אייבר אים רענט אופ אים דר עץ החיים ווס ער היסט צדקה אזוי ווייא עס שמיים וצדקה תציל מסות אונ דרום איז די צדקה גרעשער פון אלץ דינג אזוי ווייא ער גיט פון אונמיין צדקה צו דעם עני אזוי דר וועקט זיק פון אובין אופ אזוי איין גלייכן אונ ער דר וועקט צדק ומשפט אזוי ווערט דר שם הקדוש ביהודו וואול צוויא דעם מענטשן ווס ער איז זוכה צו מאכין דעם שם הקדוש אונ דאס איז דווקא ווען ער גיט צדקה לשמה דס הייסט זיין בונה איז נאר פון השירה ווענין גיט ער זאל זיק דער מיט בארימען אונ עס דארף נאר זיין פסתר אז קיינר זאל גיט וויישן דען איז ער גורם דאס דער שם ווערט גאנג אזוי ווייא עס שמיים בצדקה תכונני דרום שמיים ועשתם אותם ער איז מייחד הקב"ה מיט דיא פנסת ישראל :

אויף אייך קיין שליטה גיט האבן גיט ביי נאכט אונ גיט ביי טאג אונ די לייט ווס זענין פון וייער צד וועלן אין אייך קיין שליטה גיט האבן דרום שמיים וחרב לא תעבוד כארצכם רבי אבא זאגט וחרב לא תעבוד בארצכם אפילו וייער חברותא וועט גיט אייבר פארין וחסבתי חיה רעה פון הארץ דס עס וועט גיט שולט זיין די ווס וועלן אייבר פארן אייבר אייך האמשי אפילו אן פרי זיין וועלן ווייא גיט אייבר פארן אופ אייך אונ דס הט גידרשת יאשיהו המלך בשעת אז ער איז נתפס נטארן אייבר חטאים פון דיא ישראל אזוי ווייא עס שמיים רוח אפילו מסת ה' נלכד בשותותם אין דעם פסוק איז דאך קשה אמער מיר האבין דאך גייערניט אז דר ראש פון דעם דור איז איין צדיק ווערין אלי ניצול אין זיין זכות אונ יאשיהו המלך איז דאך גיוען איין צדיק אונ איז וייער פרום גיוען פר ווס איז ער נאך גשמראפט גיוארן אייבר זיי נאר ווייל ער הט גיט גיואלמט גלייבין צו ירמיהו הנביא דען ירמיהו הט אים גיזאגט אז די ישראל זענן וייער גיט פרום ער זאל זיי שמר אפן אונ יאשיהו הט אזוי גיט גיטאן ער הט גמיינט אז זיי זענן אופ פרום אזוי ווי ער דרום איז ער נתפס גיוארן אייבר וייער זינד :

אם בחוקותי חלכו רבי יוסי זאגט עס שמיים מסת ה' בני אל תסא ואל תקין ווי נאר זענן די ישראל וייער גליבט פר הקב"ה דס ער שמר אפט זיי פרי זיי זאלן גיין בדרה הישר זיי זאלן זיק גיט קערן לימין ושמאל אזוי ווייא עס שמיים כי את אשר יאחז ה' יוכיח וכאב את בן ידעה אונ וועמן הקב"ה הט אפר גיט וייער ליב קערט ער ארעק זייני שמר אפט פון אים ער זאל אים גיט שמר אפן אזוי ווי עס שמיים אהבתי אתכם אמר ה' איך האב אייך ליב דרום האלט ער אופ זיי די רוט צו שמר אפן ווייא אזי צייט קום אונ זעה אז עס דער וועקט זיק דער דין צדק פון הקב"ה אזוי דער וועקן זיק פיל שרי דינים מסיו ומסמאל מיט פיל פייערדיגע ריטר פון פלאם פייער אונ גיין ארויס אופ דר וועלט צו שלאגן די מענטשן אונ הינטר זיי איז פר האנדן אנדרי ממונים פון פייער צו שלאגן גיין אונ דרייסיג מקלות זיי שוועבין אונ נידרן צוויא שלאגן דיא מענטשן דרום שמיים יספתי לסיה אהכם איך וועל מערין דעם מדת הדין אייך צוויא שמר אפן נאר איד זאלט קעגן ליידין נאר פון דעםט ווענן וועל איך אייך גיט פאר לענדן ווארום הקב"ה זאל חזקה גיבן זיין פון דעם מענטשן וואס ער איז שולדיג אקעגן אים וואלט דיא וועלט קיין קיום גיט גיבאמ אזוי ווי עס שמיים אם עונת חשטר יח אדני מי יעמר חסלת כפר ויקרא

ותתי שלם בארץ רבי יוסי זאגט עס שמיים רגו ואל תחטאו דעם פסוק האבן מיר שון מפורש גיוען דס דער מענטש זאל אן הייזין דעם יצר טוב אייבר דעם יצהר אונ עס דארף אזוי צו זיין אפר בשעת עס ווערט נאכט אונ דר מענטש ליינט זיק שלאפין דא דער וועקן זיק פכה בעלי דינים אונ דו שלותי הדין גייען ארום אונ שוועבין אופ דר וועלט איז דר צייט דארף דר מענטש ציטרין אונ זיק פארקמין פר הקב"ה דס ער זאל גיט אריין פארין איין וייערי הענט חלילה ווי זאלין אויף אים גיט שולט זיין אונ דער מענטש דארף זיק הימין ער זאל קיין שלעכץ גיט ארום לאוין פון זיין מויל פרייז זאלין זיק גיט דר וועקן אויף אים דרום שמיים מסיו בלבכם על מסככם ודוסי מלח אור זאלט שווייגן פון אלע שלעכטע זאכן קום אונ זעה בשעת דיא ישראל זענען זוכה פר הקב"ה שמיים ונתתי שלם בארץ איז זיק הקב"ה מחבר מיט די פנסת ישראל ושכבתם ואין סחריד אור וועט זיק לייגן אונ קיינר וועט אייך גיט דער שרעקן פאר וואס ווייל וחסבתי חיה רעה פון ייאר דס מיינט מען ארות בת חסלת מיט איר חברותא די קליפות וועלן

פרשת במדבר

ודבר ה' אל משה במדבר סיני וגו' רבי אבא הייבט אן עס שמיים ויכרא אליהם את האדם וגו' בשעת הקב"ה הט בשאפן צו אדם הראשון האט ער אים פאשאפין בדמותו אין דעם גישמאלט פון דיא עליונים והתהונים אונ ער איז גיוען פלול פון אלי בשעפניש אונ זיין שונקייט האט גייבט מסופ עולם ועד סופו אונ אלי האבין זיק פאר אים גיפארקמין אזוי ווי מיר האבין שון דס מפורש גיוען אופ אנאנדער ארם נאר עס איז דאך קשה אז עס שמיים שון ויכרא אליהם את האדם נכדסי נאך ווס פנדארף ער נאך זאגן בצלם אלהים כרא אותו אלא ווייך ער איז גיוען פלול פון זקר ונקבה ער איז גיוען צווייא צורות דרום

שמיים זכר ונקבה כרא אותם אונ ער הט גייעקן מיט זיין חכמה למעלה ולמטה אונ דר נאך אז ער האט גיזינדניט איז זיין ליכט גיטייערמ גיטוארין אונ זיין חכמה איז ארעק גיבאנגן פון אים אונ ער הט שון נאר גייעקן אופ דר וועלט גשמיזת אפר גיט פון אובין קיין רוחניות דר נאך הט ער גהאמ קינדר זענן זיי גיוען אין גישמאלט פון דיא עליונים והתהונים אונ זיי זענן בידי גיט גיבליבן ביו ער הט גיבאמ איין זון שתי פין אים איז די וועלט גיפלאנצט גיטוארין אונ די וועלט איז אלץ גיט גאנגן גיוען אין רעכמין שפאנד ביו אבדקם איז נקמין עק הט זי באגרפט בצד ימין דאס איז דורך חסד גלייך ווייא איינער

פרשת במדבר

פ

אויף דר וועלט נאר דס טוט דר מדת הדיון פרוכין דעם מענטש
 לדאות היש משכיל רורש את אלהים און פרי איין מענטש זאל קיין תירו
 גיט האבין צו זאגן אויב ער וואלט האבן די גשקה ווארט ער אוי
 גישטאנען ביי נאכט לערנען • זאגט רבי יהודה דיא דרייא אבוי
 זענען אזו ווי איין סגול דעסט גלייכן די פגנים לויס וישראלים וע
 אויך ווי איין סגול און דס איז אלץ איין סוד דס די אלע זענען
 דס הייסט איין מיינערע אוצר צו הקב"ה אזו ווי עס שטייט ויהי
 סגולה סכל העמים ער זאגט ווייטער סודות פון די דגלים :

רבי שמעון זאגט עס שטייט לדוד אידך ה' נפשי אשא וים המ דוד גימין
 וים ער האט גישמעלט דעם מזמור מיט איין איב • און וויר
 אלע מזמורים וים זענען גיזאגט גיזאגן מיט איין איב איז דא
 נאנאן דר איב און דר מזמור גייט אין אים אפ איין ואז • און וויר
 פר וים זאגט מען דעם מזמור נאך שמונה עשרה אז מען פארט
 תחנון • נאר דר מעס איז אז עס קומט דיא נאכט איז אימליכ
 מועם מעס מיתה דרום מזו מען זיך פעדערין צו געבין דיא נשכ
 בפקדון דהקב"ה און אז עס קומט אין דער פרייא און מען גיט א
 אפ זיין פקדון דיא נשקה דארף דר מענטש לויבין צו הקב"ה וז
 ער איז דער נאטו עליך דער נאך זאל ער גיין אין שול אריין און
 קריינען מיט תפילין און זיך צוא דעקן מיט איין מלית און ציי
 און זאל זיך אין ערשטן מסדר זיין מיט פרשת הקרבנות און
 מקוקן • דר נאך אז ער איז אויף זיך מקבר עול מלכות שמים מיט פס
 דומרה פון ברוח שאמר און ווייטער די מזמורים וואס דוד המ
 האט גיזאגט דס איז דר סוד פון מלכות שמים און האמשע דער עי
 איז דר דיבור וים דער מענטש טוט ריידן מיט זיין מליך פון דער
 וועגן הענגט ארץ אן אין דר מעשה אין ערשטן איז ער מקיים מצ
 ציצית ותפילין דס זענען תפילין של יד וואס מען דארף זיין ליי
 וציצית און תפילין של ראש דארף מען אן פאן שטייענדיג ד
 איז אנטקעגן דיא תפלות וים מען דארף זיין זאגן וציצית •
 ווידער שמונה עשרה דארף מען זאגן שטייענדיג דען דיא תפ
 איז גישמעלט גיזאגן בדיבור ובמעשה פרי זיין זאלין ביידע
 באהעפט • אבער אז מען איז חלילה פוגם אין דר מעשה פון ציי
 אדער תפילין אזו האט דר דיבור פון דר תפלה קיין תיקון גיט
 ער איז פגום למעלה ולמטה • דען דר מענטש מוז פריער גיזען
 ווערין מיט רעכטע מעשים דער נאך ווערט אן גינקען דער דיי
 פון זיין תפלה און זיין תפלה איז גאנץ און רעכט • ווייא
 דעם מענטשין וים ער איז פוגם אין זיין תפלה וים זי איז די עבו
 פון זיין האר • אויך שטייט כי תבאו לדאות פני וגו' גם כי תרכו תפלה
 שומע איה מו גיט פר זעמן אייערע תפלות דען עס הענגט אלץ
 אין דיבור ובמעשה און אז איין מענטש טוט רעכט תפלה מיט מע
 ודיבור ווערין דורך אים גיבענטשט די עליונים מיט דיא תחת
 און אז ער איז מתפלל שמונה עשרה זאך זיך אים אויס ווייזן
 ער גייט אנועק פון דעם עולם החיים וים דיא שמונה עשרה האט
 אחיקה אין דעם עולם • און אז ער גייט אויס שמונה עשרה זאל
 אים אויס ווייזן אז ער איז גישטראפט און ער איז גישטראכט
 איז אן גיהאקטן איז דעם מדת הדיון דארטן וואו די מיתה המ
 אחיקה און אזו ווי איידר מען האט אים די נשמה אפ גיגעבין ד
 מוז ער פאלין אויף זיין פנים און זאגן לדוד אידך ה' נפשי אשא און

אוי און וועט זיך מחבר זיין מיט איר מיט אנגדר דענקט מאל וועט
 הייסן די רעכטי שמונה כי בשמחה תבאו דען וועט אקעגן איר גיין כמה
 חילות צו דער שמחת התנונה וואס הקב"ה וועט האבן מיט דיא
 ישראל אזו ווי דר פסוק זאגט תהרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה און ווידר
 שטייט כי הולך לפניכם ה' ומספכם אלהי ישראל רבי אלעזר ברבי שמעון
 זאגט גרוסי סודות אין די דגלים • וים דו שכתים זענן גנאנגן ארום
 דעם משכן מיט פיר דגלים דס איז גלייך ווייא דיא מלאכים למעלה
 זענן ארום דעם פסא הקבור און דס איז ארץ גיזען ווי די מרפכה
 עליונה דס קען מען גיט ארום שרייבין • המ רבי פנתם זיין שווער
 דר הערט די סודות המ ער צו רבי אלעזר ניקולשט און המ גוויינט
 און גילאכט און זאגט וואל דיין חלק בעולם הזה ובעולם הבא ער
 המ אן גיהובן צו זאגן עס שטייט ה' אורי וישעי ממי אירא ה' מען חיי וגו'
 אז דר מענטש איז זוכה צו זען אין דעם אור העליון פון הקב"ה
 און הקב"ה דר לייכט אוף אים זיין ליכטיקייט דען המ ער קיין מודא
 גיט פר די עליונים און פר די תחתונים בגריפט אן אין מענטשין
 המ ער זיך שוין גיט צו פארקטן בעולם הזה ובעולם הבא פר אלי מדות הדינים
 אזו ווייא עס שטייט ה' מען חיי ועליך יורה ה' וכבודו עליך יראה אזו אוף אז
 איה בין בגריפט אין דיין פאטער רבי שמעון און אין דיר ווייא אזוי
 זאל איה טיך פארקטן בעולם הזה ובעולם הבא אוף דיר איז גזאגט
 גיזאגן דער פסוק ישמח אביך ואסך ותלך וילדתך • ישמח אביך מיינט מען
 הקב"ה • ואסך דס איז די פנתת ישראל • ותלך וילדתך דאס זענען דיני
 פאטער און מוטער וים ווייא האבן דיה גיוויגן • עס שטייט ביד אפקיד
 רוחי פריחה אוחי ה' אל אמת זאגט רבי אלעזר איז דאך קשה איז דען אזו
 דער סדר אז אמענטש זאך געבן דעם מלך עפעס צוא באהאלטן
 נאר וואל צוא דעם מענטשין וואס ער גייט בדרך הדרך הקדוש
 און זינדנטי גיט פאר אים • קום און זעה אז דיא נאכט קומט איז
 דר מדת הדיון דאס וואס דער טוט איז אין אים באהעפט איז ער
 שולט אוף דער וועלט און דר עץ החיים גיט ארויף און ווייל בייא
 נאכט איז שולט דער פח פון דעם טויט דרום איז דיא גאנצי וועלט
 מועם מעס מיתה ווייל דער מדת איז דאס גורם וואס ער איז
 דיא צייט שולט דרום זאל זיך דער מענטש פעדערין און געבין
 באהאלטן זיין נפש צוא דעם ארץ פון דר קדושה ביד סידו גלייך
 ווייא איינר גיט איין פקדון באהאלטן צו זיין חבר האמשע ער איז
 אים שולדיג געלט פון דעסט וועגן האלט ער גיט איין דעם פקדון
 פאר דעם געלט וים ער מאנט אים ווייר ער המ אים גיגעבן בתורת
 פקדון אזו אויף בייא דהקב"ה האמשע דער מענטש האט גיזינדנטי
 אנטקעגן אים האלט ער גיט איין די נשמה פר איין משכון ווייל ער
 גיט זי אים פר איין פקדון און ווערבר יהודי וים זאגט גיט פר דעם
 שקאף דעם פסוק איז ער גיט מביני אמונה דרום נעמט דער מדת
 הדיון אלע נשמות צוא זיך אין דער צייט זענען אלע נשמות מועם
 מעס מיתה און דר מדת הדיון איז גיט פרייא אז ער זאל ווידר קעגן
 דיא נשמה אין גוף אריין ביי עס ווערט מאג איז שוין דא דער עץ
 החיים וואס ער איז דורך רחמים דרום איז ער גורם מיתה זיין דיא
 מענטשן מיט זיין פח אימליכין מיט זיין נשמה און דער פח הכות
 ווערט אפ גיטאן פון דער וועלט אויב דוא וועסט פרעגן עס איז
 נאך פר האבן פיל מענטשן וים שטייט אויף אין מיטן דר נאכט
 ווי אזו נעקן זיי אפ זייער פקדון איידר דער עץ החיים איז שולט

פרשת

במדבר

יה מוסר נפש ויין צו דר מיתה גיט אזו ווי ביי נאכט וואס ער גיט
 גאר די נשמה פר איין פקדון . אפר היינט אז ער הט שוין מתורה
 גיוען אויף וייגע זינד אונ האט מתפלל גיוען אונ הט מקשר גיוען
 אלע עולמות מיט ויין דיבור ומעשה באדארף ער זיך היינט רעכט
 מוסר נפש ויין צו דר מיתה גלייך ווי ער וואלט גישטארבען .
 דרום איז דער מזמור גישמעקט גיווארן אויף דעם סדר איב אונ
 דרום איז אין אים גיט פר האנדן כס אות ואז ווייל זיא איז מרומו
 אויף דעם עין החיים אונ דא איז ער זיך מוסר למיתה . אונ דיא
 גוונה דר פון פר ווס ער בארף זיך מוסר ויין למיתה ווארום עס איז
 דר האנדן פיל חטאים ווס דר מענטש הט דרויף קיין פפרה גיט ביי
 ער שטארבט אזוי ווי עס שמיים ביי די בני עלי אם יכפר העני החל לבס
 דר חטתו אונ אז דר מענטש איז זיך מוסר נפש למיתה איז גלייך ווי
 ער וואלט באמת גישטארבן גאר ער זאל זיך באמת מוסר נפש
 ויין גיט אזו וויא ביי נאכט ווס ער האט זיא גאר גיעבן פאר איין
 פקדון ווי דען גאר באמת ובלב שלם זאל ער זיך מוסר נפש ויין
 זיין דס אויף אים רעכט ככפר אזו ווי איין רעפטע מיתה איז מכפר
 אויף די זינד . וואז צו דעם מענטשן ווס ער קאן זיך רעכט מכון
 ויין אין ויין תפלה דען איז זיך תקדוש ברךה הוא אויף אים מרחם
 אונ איז אים מכפר וייגע חטאים ווי צו דעם ווס ער בעט צו תקדוש
 ברךה הוא מיט איין וייט הארץ אזו וויא עס שמיים ויחטוהו כסיהם
 לשונם יכובלו ולבם דא נכון עמו אז ער זאגט לרוח אלדי נפש אשא גיערמ
 מיט איין שלעכט הארץ איז ער אויף זיך גורם ער זאל שטארבן פר
 ר צייט בשעת אז עס דר וועקט זיך איין דין אויף דר וועקט דרום
 דער אימליכר קעניש זעהען צוא בהעפמין ויין נפש ורצון אין
 קדוש ברךה הוא אונ זאל פר אים גיט קומען מיט אפאלש הארץ
 ען עס שמיים דובר שקרים לא יכון לנגד עיני ומכל שכן אז ער קומט
 ייחד צוא ויין דעם שם תקדוש אונ איז גיט מיוחד אזו וויא עס
 אדארף צו ויין דען גיט ארום איין קול אונ זאגט דא יכון לנגד עיני
 ר איז גיט אן גיבריים אנמקעגן מייגע אויגן וואול צו דיא צדיקים
 עולם הזה ובעולם דבא אויף ווי שמיים ובא ודוא את כבודי אונ עס
 מייט אר צדיקים ירו לשכר אזי גיקומען רבי אקעזר אונ האט אים
 וושט אין וייגע הענט אונ זאגט ווען אויף וואלט גאר
 קומען אויף דער וועקט וועגן דעם דאס צוא הערין וואלט
 זיך גנג גיוען זאגט רבי יהודה וואול איז אונזר חק פון די ישראל
 וויא זעהן זיך מדבק אין הקב"ה אזו וויא עס שמיים וחתם הדבקים
 מלהיבם היים כולכם היום אונ וויקער שמיים ועמך כולם צדיקים וכו' דער
 אריי דל שרייבט דער וואסקען גיט רעכט מכון ויין דעם סוד פון
 זנון מוסר צו ויין ויין נפש אויף קידוש השם אין דעם קאפיטל
 ר אלדי ה' נפש אשא איז גרויכע סכנה אונ אזו אויך איז משמע אין
 דר דרום זאל גיט אימליכר קעניש זאגן דעם פסוק אונ אויך נאך
 גועד מנגד וואס מען זאגט גאר דאס קאפיטל ה' אל באסך תוכיחי
 דער קען גאר מכון ויין דיא פירוש המלות אונ דיא פוונה האבין
 אנשי כנסת הדבורה גוואוסט אזו זאל מען מראכמן איז דס גנג
 פראקטע לייטיאונ אין פרשת יתרו שמיים אז איינר מוט אמצה
 איז מכון אין איר איז ער רעכט פארטיג פר הקב"ה אונ אז ער
 זיך גיט מכון האמשי ער איז דאך איין זכאי דר מיט ווס ער מוט
 האנה אפר עס איז גיט אזו נשיב וויא איינר מוט די סנה אונ

איז זיך מכון אין איר רעכט אונ ויין מתשבה איז פון ויין הערין
 וועגן דען איז ער ארץ מתקן אובין אזו וויא עס גהער צו ויין דען
 הקב"ה כגערט פון דעם מענטשן ויין הארץ אונ ויין וויקואונ האמשי
 די מעשה איז גיט אזו וויא עס בדארף צו ויין האט שוין דרויף דוד
 מתפלל גיוען ומעשה דינו כוננה עלינו דאס הקב"ה זאל עס פארט אן
 געמן דען אימליכר קעניש קען טאן די סנה אזו ווי מען בדארף
 דרום זאגט ער ומעשה ידיו אונזרי כעשים ווס מיר מוען דיא מצוה
 האמשי מיר מוען גיט אזו וויא עס בדארף צו ויין פון דעם וועגן
 כוננה עלינו זאלסטו אן ברייטן אובין אזו וויא עס גהער צו ויין . אונ
 ווייל מיט דער מחשבה דר וועקט דר מענטש אין עולם המחשבה
 וואס איז זאגן הויך דרום זאגט ער ויחי נעים ה' אלהינו עלינו דען דער
 הייסט נעים ה' האמשע מיר זענען גיט משיג מיט אונזער שכל אז
 הויך זאלסטו אן ברייטן גלייך וויא מיר האבן רעכט מכון גיוען
 אונ זאלסט מאכן אויף אונז רגען די קדושה ווס הייסט נעים ה' זאגט
 רבי אלעזר ווי זענען די לייט אזעלכע נארעשע דאס זיי ווייסן גיט
 אונ זענען גיט משיגים אין דר תורה דען עס איז דריין פר האנדן
 פכה פאר פארקענע זאכין דס מיט דעם וועג אז מען זוכה צו זעהן
 דעם נעים ה' ווארום דער ביי שמיים דרכיה ורכי מעם וכל נתיבותיה שלום
 ווס איז דר מעם דס איז דס ארט ווס די תורה איז פון דארטן ארום
 גיקומען זאגט רבי חייא מיר האבן גילערניט בשעת הקב"ה האט
 גיעבען די תורה צו די ישראל איז גיקומען אזו איין אור גדול פון
 דעם נועם אונ דס גיקריינט צו הקס"ה אונ פון דעם אור וועבן דר
 לייכט דס לייכטונג פון אלע עולמות אונ אלע הימקען אויף דר צייט
 שמיים צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעשרה שעמרה לו אמו אונ בשעת
 דס בית המקדש איז גיבוים גיווארן איז גאט גקריינט גווארן מיט
 דער עמרה אונ דענסט מאל איז הקב"ה גוועקן אויף ויין שטול אונ
 בשעת דער בית המקדש איז תרוב גיווארן איז דיא קרוין פאר
 פארנין גיווארן :

אמר ר' אלעזר דס רבי אלעזר גיאגט בשעת משה איז צריין גינאנגן
 אין עגן אזוא וויא עס שמיים ויכא משה בחוד העני את ער אין אים
 גיקומען אזו ווי אמענטש גייט אריין אין איין גרום ארט אריין זוא
 האט אים בגעניגט איין גרויסער מלאך ער הייסט ספי' דער מלאך
 איז כמורה אויף צוועלף מוויגט מלאכים שרוחים איז ער גקומן צו
 משה אונ האט אים גוואלט איין שריינגען האט משה גיעפניט ויין
 מויל אונ האט דר מאנט דעם שם פון מ"ב אותיות הקדושים ווס ער האט
 אים גלערנט פון הקב"ה בשעת ער האט זיך צו אים פוויזן אין סנה
 אזו האט זיך דר מלאך פון אים דר ווייטערט צוועלף מוויגט מויל
 אזו איז משה ווידער גגאנגן אין עגן אונ וייגע אויגן זענן אים גיוען
 ווי פייגרייגן קויגן ביז עס הט אים גאך אנהערר מלאך בגעניגט
 ער איז חשובר פון זענס ער הייסט יחידי' ער איז העכר פון אלע
 מלאכים מוויגט מיט זעכציג רבוא מייך אונ ויין קול איז גינאנגען
 אין צווייא הונדערט מוויגט הימלן דיא וואס זענן ארום גירינגילס
 מיט אש לכו ויית פיער אונ אז משה האט אים דעם זעהען האט ער
 גיט גיקענט ריידן ער האט זיך גוואלט ארום ווארפן פון דעם עגן
 ארום האט הקב"ה צוא אים גזאגט דוא ביסט דאך דר משה וואס
 דו האסט מיט מיר פיל גירעט עס האט גידויערט דייא טאג דוא
 האסט גוואלט וויסן דעם סוד פון דעם שם המיוחד הקדוש אונ היינט

פרשת

במדבר

פא

פארקלעבן דין פאר איינעם פון מייער ברידער אז משה האט דער הערט דס קול פון הקב"ה הט ער זיך גישטארקט און הט געפינגט זיין מויל מיט דעם שם פון ע"ב אותיות און אז דער מלאך האט דער הערט דעם הייליגן שם פון משה אין ער דער ציטערט גינארין און האט גינעהענט צו אים און האט אים גינאגט אשרי חלקך וואו צו דיין חלק משה האט צוא דיר אין אנטפערקט גינארין וואס עס איז גיט אנטפערקט גינארין צוא דיא מלאכים עליונים קדושים און ער איז גינאנגען מיט אים ביז ער איז גיקומען צו דעם שטארקן פייער פון דעם מלאך ווס ער הייסט סג"ל און מיר האבן גילערניט דר מלאך איז העכר פון אלע מלאכים מיט פינג הונדערט יאר גאנג און ער שטייט אונטער דעם פמא הכבוד און איז קושר כתרין פון דיא תפלות פון די ישראל ובשעת דר פתר קומט ארויף כראש המלך הקדוש און ער איז מקבל אלי תפלות פון ישראל טוען אלע חילות ומחנות ציטערן און ברומען און זאגן ביד 'יקרא ה' סאתר בית שכנתיה זאגט דר מלאך הוי"ו צו משה איך קען שוין ווייטער מיט דיר גיט גיין עס זאל מיר גיט פר ברענען דס שטארקע פייער פון דעם מלאך סג"ל באותו שעה איז משה דר ציטערט גינארין ביז הקדוש ברוך הוא הט אים אן גינומען און הט אים גישטארקט און הט אים געזעט פר זיך און הט מיט אים גילערניט די תורה און הט אים צו גילעקט מיט דעם אור ווס ער הייסט נועם אזו איז דער פנים פון משה גילייכט אין אלע הימלען און אלע חילות השמים האבן גיציטערט פר אים באותו שעה האט ער אראפ גינעדערט מיט דער תורה און אז דיא ישראל האבן גינזינעט אונטן הט הקדוש ברוך הוא צו גינומען פון משה מווייניט חלקים פון דעם אור הגלילין ווס הייסט נועם ווס משה הט גיהאט באותו שעה האבן אלי חילות עליונים און מלאכים אים גינאלט פר ברענען בשעת הקדוש ברוך הוא הט גינאגט צו משה לך דר כי שחת עמך איז משה ויער דער שראקין גינארין און האט גיט גיקענט רייך ביז ער הט פיד תפלה נטאן פר הקדוש ברוך הוא הט הקב"ה צו אים גינאגט משה שטארק דין אין מיין פמא הכבוד און הקב"ה הט אן גשריין אין אלי חילות ומלאכים און משה הט זיך גישטארקט אין די לחות און דס זיי אראפ גינעדערט אונטן און אף אים שטייט עיר גבורים עליה חכם ויורד עון מכסחה און פון דעם אור וואס עס איז אים גיבליבן נאך די מווייניט חלקים הט דר פון זיין פנים גילייכט ומה דאך נאר פון דעם אור וואס עס איז אים גיבליבן האט זיין פנים אזו גילייכט מען האט גיט גיקענט זעהן אין זיין פנים איז שוין אפל שפן דעם אור ווס מען האט אנוועק גינאמין פון אים זאגט רבי תיא סינר ה' נאדרי ככת דאס איז דיא תורה וואס איז גיגעבן גינארין מיטן סינר ה' תרעץ אויב דען עס איז גיט דא אזו אזאך ווס עס זאל צו ברעכן די עובדי פוכבים אזו וויא די תורה דרום הייסט דיא תורה עיי דאס הייסט שטארקייט אזו ווי עס שטייט ה' עון דעמו יתן און אז די ישראל זענען גיט עוסק בתורה ווערט גישטארקט דער פ"ח פון שלעכטע מלאכים און זיי זענען שורט אויף דיא ישראל און דיא ישראל קענען נאר קיין קיום גיט האבען און דרום זענען דיא ישראל פאר טריבן גינארין און פר שפרייט גינארין אזו ווי דער פסוק זאגט על מה אכרה הארץ ויאמר ה' עד עולם את תורתך דען כל זמן דיא ישראל זענען עוסק בתורה צו ברעכען וויא דעם פ"ח פון די מקברינים דאס מיינט דער פסוק סינר ה' תרעץ אויב די תורה וואס וי הייסט סינר ה' מוט צו ברעכען

דעם פייניג זאגט רבי אלעזר אורזאי אין אזו • אזו וויא עס שטייט הקול קול יעקב כל זמן דס קול פון יעקב ווערט גיהערט אין שול און אין בית המדרש מען לערניט תורה זענען גיט שולט די מקברינים אויף די ישראל אזו ווי מיר האבן גינאגט אין פרשת חיי שרה • רבי אלעזר הייבט אן עס שטייט גל עיני ואכסיה נפלאות מתורתך וויא נאר זענען דיא מענטשן נארין וויא ווייסן גיט און זענען גיט משתדל אין דר תורה דען די תורה איז דורך תמים וחרות און נאר מוט בעולם הוה ובעולם הבא זיא מאכט פרייא דעם מענטשן בעולם הוה ובעולם הבא און ער איז וזכה לאורך ימים עליונים ושלמים אזו וויא דר פסוק זאגט את ססרי יסוד אמלא און ווער עס איז משתדל אין איר קענען קיינר אין אים גיט שולט זיין אויב דוא וועמט פרעגען פון רבי עקיבא מיט זייני חברים און די אנדרי בני הגזרה זאג איך דיר דאס איז גיווען איין גזרה מן השמים און אזו איז אויף גינאנגען בכחשבה פר הקב"ה דס הט אזו גיטויט זיין דען דר מלאך המות הט אין זיי קיין שליטה גיט גיהאט און אויך וואלט זיך אדם הראשון בהעפמט אין דער תורה וואס זיא הייסט עץ החיים וואלט ער גיט גורם גיווען קיין מיתה דאך אין אלי דורות ווס נאך אים און דרום אז הקב"ה הט גיגעבן דיא תורה צו די ישראל שטייט חרות על לחות דאס הייסט ווען זיא וואלטין גיט זינדיגען און וואלטין זיך גיט אפ לאזן פון דעם עץ החיים וואלטין זיי גיווען חרות פרייא פון דעם מוט און דרום זאגט הקב"ה אני אמרתי אלהים אתם ובני עלין כלכם איך האב גימיינט איר וועמט שוין זיין אזו וויא די מלאכים ווס זיי שטארבן גיט קיין פאר אבו אז איר האט אבער גינזינעט כהנס תמותו מוות איר שטארבן אזו ווי אדם הראשון דרום ווער עס איז עוסק בתורה קען אין אים גיט שולט זיין דר נחש הקע מיינט מען דעם מלאך המות וואס ער הט פר פינגערט דיא וועלט זאגט רבי יוסי פר ווס איז משה רבינו גישטארבן ער הט דאך גיט גינזינעט זאגט ער משה איז בודאי גיט גישטארבן דען דר מלאך המות האט איז אים קיין שליטה גיט גיהאט ער איז דורך אים גיט גישטארבן און ער הט אים גיט ממבא גיווען נאר ער איז בהעפמט גינארין אין דר שכניה און איז גינאנגען לחיי העולם הבא ער הייסט ה' אזו וויא עס שטייט ובניהו בן יהוידע בן אישי חי רב פעלים סקבאל אזו אויך אלי צדיקים ווס זיי דר קענען ויער האר זענען אן גיברייט לחיי עולם צו לעבן אייביג אזו ווי עס שטייט כל הכתוב לחיים ברושלים דרום ווער עס לערניט תורה דר האט פרייא שאפט פון אלץ דינג אויף דער וועלט און אויף יענר וועלט דס מען פארשט אים גיט מען זאל אים בן זיין בעולם הבא ווארום ער איז איין צדיק ער הט גיט גינזינעט • קום אינ זעה אין דר תורה זענען בהאלטין פמה סודות דרום שטייט יסרה היא ספנינים ווי פיל פר בארגני אוצרות איז אין דר תורה בהאקטן דרום אז דוד המלך הט דס גיזענען ברוח הקודש און הט אין איר גיזענען פמה נפלאות ווונדליכי זאכן הט ער גיבעטין צוא הקב"ה און האט גינאגט גל עיני ואכסיה נפלאות מתורתך אנטפלעק מיר מייער אויגן וועל איך זעהן ווונדר פון דר תורה :

בפרשת ויקרא שטייט רבי שמעון זאגט עס שטייט עשרה עשרה חכפ בשקל הקודש ווארום שטייט צווייא מאל דס ווארט עשרה נאר איין עשרה זענען די צעהן מאמרות ווס מיט זיא איז די ווערט בשאפן גינארין און מיט דעם אנדערן עשרה מיינט מען די צעהן דברות פון דר תורה דס ווייסט מיר אז די צעהן מאמרות ווס מיט זיא איז דיא וועלט

פרשת

במדבר

ועלם בשאפין גיווארין איז נאר גיווען פון דיא צעהן דברות אז דיא ישראל וועלן עוסק זיין בתורה וועט די וועלט האבן אקיום אונ אז חילקה זיי וועלן ניט עוסק זיין בתורה וועט דיא וועלט תרוב ווערין אזוי ווי עס שטייט אס לא כרתיו יוסם ולילה חוקות שמים וארץ לא שפתי קום אונ זעה אז די צעהן דברות זענן פונקט אנמקעגן דיא צעהן מאמרות דער דיבור אנכי ה' אלהיך איז אנמקעגן דעם מאמר ויאמר אלהים יהי אור דען די אמונה ויחוד פון הקב"ה הייסט אור אזוי ווי עס שטייט ה' אור וישעבס אירא דר אנדרר דיבור לא יהיה לראי אנמקעגן דעם אנדערין מאמר יהי רקיע בתוך המים דס זענן די ישראל ווס זייער אחוזה איז אין דעם ארמ ווס הייסט שמים אזוי ווי עס שטייט ואתה תשטעסן השמים דס איז איין סוד • דען אפאל הט רבי יוסי גיפרענט צו רבי אלעזר אין וואס האבן דיא ישראל איין אחוזה הט ער אים גיענטפארט ויתן אותם אלהים ברקיע השמים דיא אחוזה פון די ישראל איז אין הקב"ה וואס ער הייסט שמים אונ די ישראל מאכטן איין צווישן שייד פון מים למים צווישן השית ווס ער הייסט מים חיים אונ צווישן די עבודת פוכבים ווס זי הייסט כוחות נשכרים גרייב מיט פאר שטונקני וואס דר דיבור לא תשא איז אנמקעגן דעם מאמר יקו המים מתחת השמים אל מקום אחד דען דר ווס שווערט פאלש כאכט ער איין צווישן שייד צווישן הקב"ה ושכינתה דרום שטייט יקו המים אל מקום אחד עס זאל זיין איין יחוד זכור את יום השבת איז אנמקעגן דעם מאמר תדשא הארץ דשא ווען ציהמ די ארץ הקדושה אום עשב מוריע ווע דס מיינט מען די נשמות חילות של מעלה דאס איז נאר בשבת דעווערט זי גיבענמשט אינדר צייט איז דר יחוד הקב"ה ושכינתה וואס זייא הייסט ארץ חסד לה' • ככר את אבד איז אנמקעגן יהי סאורות די תורה איז מרמו מיט דעם וואס זיא זאגט שמש וירח אויף קובצה ושכינתיה דען זיי הייסן די נעמין אזוי ווי עס שטייט כי שמש ומנן ה' וירח לא יאסף אונ ווייל עס איז אלץ איינס אן איין פירוד דרום שטייט יהי סאורות זיי זאלין זיין בידי ברחוד לא תרצה איז אנמקעגן ישרו המים נפש היה דוא זאלקט ניט הרגין איין מענטשין וואס ער הייסט נפש חיה איר זאלט זיך ניט גלייבן צו דיא פיש וואס איינר שלוינט איין דעם אנדערן לא תגנוב איז אנמקעגן הנה נתתי לכם את כל עשב איר זאלט נאר עסין ווס איה האב איה גיגעבין אונ ניט קיין פרעמדס לא תענה איז אנמקעגן נעשה אדם בצלמנו ווער עס איז בצלם איין גשמאלט פון דעם מלך זאקטו אים ניט פאלש עדות זאגן אונ ווער עס זאגט פאלשי עדות אויף זיין חבר איז גלייך ווי ער זאגט עדות חלילה אוף הקב"ה לא תחמוד איז אנמקעגן לא טוב היות האדם לבדו עס זאל זיך דיר ניט גלוקטין דעם בת זוג פון דיין חבר ווארום דו האסט דאך דיין בת זוג דרום שטייט עשרה דאס זענן דיא עשרת הדברות עשרה חכמ איז אנמקעגן די צעהן מאמרות וואס הויה זיי איז די וועלט בשאפין גיווארין • רבי יצחק זאגט די פינף דברות וואס עס איז גישטאנן אויף איינליבן כוח איז איינס אנמקעגן דעם אנדערין אנכי איז אנמקעגן לא תרצה דען ווען איינער הרגית דעם אנדערין מאכט ער הרענער דעם צלם ודמות פון זיין הארץ ווארום דער מענטש איז בצלם אלהים • לא יהיה איז אנמקעגן לא תאמך ווער עס איז מונה זייקייט ער אין הקב"ה דער צלם אלהים איז גיזייכניגט אוף דעם מענטשין אונ אז ער איז מונה איז ער משקר חלילה אין הקב"ה אזוי וויא עס שטייט בה' בגדו כי בניסודים ילדו לא תשא איז אנמקעגן לא תגנוב ווארום אפליקר נגב איז אן גיפרייט פאלש שווערין ווארום אייניש

בריינגט צו דעם אנדרן אזוי וויא עס שטייט חולק עם נגב שונא נפשו אלס שפע ולא יגיריזכור את יום השבת איז אנמקעגן לא תענה ברעך עד שקר דען שבת איז איין עדות אוף הקב"ה אז ער האט די וועלט בשאפין אונ דער מענטש מוז עדות זאגן כי ששת ימים עשה וגו' אונ שבת איז דער פלל פון דער גאנצער תורה אונ ווער עס לייקנט חלילה אין שבת לייקנט ער אין דער גאנצער תורה ככר את אבד איז אנמקעגן לא תחמוד אז ער מונה מיט דעם אנדרינס בת זוג אונ הט מיט איר אקינד האלט ער ערליך איין פרעמדן פאמראונ צו זיין פאמר ניט ער ניט אפ קיין פבוד אונ דרום שטייט ביי פיבוד אב למען יאירכון יסוד על האדמה וגו' אוף דר ערד ווס הקב"ה הט דיר גיגעבין ניט דוא זאלקט גרוסמין שדוה עכרו וכל אשר לדעך ווס עס איז פר האנדרן ביי דיין חבר • זאגט רבי אלעזר אין דיא עשרת הדברות זענן מרומז אלי מצות פון דער תורה גזירות ועונשין מהור ווספא שמים וארץ ים ותהום דען די תורה איז דר שם פון הקב"ה אזוי וויא דר שם פון הקב"ה איז מיט צעהן מאמרות אזוי אוף די תורה איז מיט צעהן מאמרות אונ די עשרת הדברות מיט דר תורה זענן אלץ דר שם פון הקב"ה וואל צו דעם מענטשין ווס ער איז זוכה צו דר תורה איז ער זוכה צו דס שם הקדוש פון הקב"ה זאגט רבי יוסי ער איז זוכה צוא הקב"ה מסש דען ער מיט זיין נאמן איז אלץ איינס בייך שמה לעלם ולעלמי עלמיו :

רבי חייא הייפט אן אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורו מראש אמנה וגו' דר פסוק גייט אוף דיא פנסת ישראל בשעת זייא זענן גיקומען מקבל זיין דיא תורה האט הקב"ה צוא איר גיזאגט אתי מלבנון כלה דו ביסט מיט מיר גיקומען פון דעם גן עדן העליון אתי מלבנון תבואי דוא ביסט גיקומן פון וועגין דייעע קינדר זאלן מקבל זיין די תורה תשורו מראש אמנה דר זאלקט מקבל זיין איין מתנה פון דייעע קינדר וועגין ווס זייא זענן אריין גיזאנען בראש אמנה העלית אונ האבן גיזאגט כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע זיי זענן גיווען אזוי ווי די מלאכים עקיונים ווס אוף זייא שטייט ברכו ה' מלאכיו גבורי כח עושי דברו לשמוע בקו דברו שטייט פריער עשי אונ דער נאך רשעט אזוי אויף דיא ישראל האבן פריער גיזאגט נעשה איינדר זי האבין גיזאגט נשמע • מראש שניר וחרטון דאס איז דר בארג סיני וואס זיי האבן גיגענעם צו אים אונ זענן גישטאנן אונטר דעם בארג אזוי ווי עס שטייט ויתעבכו בתחתית ההר • מסענות אריות דס זענן די בני שעיר דס הקב"ה האט זיי גיזאגט זייא זאלין מקבל זיין די תורה אונ זיי האבין ניט גיוואלט מהררי נמרים דאס זענן די בני ישמעאל אזוי וויא עס שטייט ה' מסני בא ורח משעיר למו הופיע מהר סאת ואתה מרכבות קודש ווס מיינט מען דס ואתה מרכבות קודש זאלא אז הקב"ה האט גיוואלט געבין דיא תורה צו דיא ישראל זענן גיקומין חילות מלאכים אונ האבין גיזאגט ה' ארוננו סח אדיר שפר בכל הארץ אשר תנה החד עי השמים אונ זיי האבין גיוואלט מען זאל זייא דיא תורה געבין האט הקב"ה גיזאגט צו זיי איז דען פר האנדרן מיתה צווישן איה אזוי ווי דר פסוק זאגט אדם כי ימות באהל וכי יהיה באיש חטא כשפט מות הומת איז דען דא איין חטא צווישן איה אדער איין אנגכה אדר ווייבר וואס דיא תורה זאגט לא תנאף איז דען דא צווישן איה שקר וואס דיא תורה באדארף אן זאגן לא תענה ברעך עד שקר איז דען דא צווישן איה גלוקטיקייט ווס עס שטייט איז דר תורה לא תחמוד ווס וויילט איר די תורה מיר תיפח האבין זיי גיזאגט ה' ארוננו סח אדיר שפר בכל הארץ אבד האבן שוין גיט גיזאגט תנה החד על השמים דרום שטייט ואתה מרכבות קודש

די מלאכים הקדושים ווס זיי זענן רבבות קודש האבן נקבס גיוען מען זאל געבן די תורה צו די ישראל :

להפטר דיומא מפרשת כי תשא

תחלת דבר ה' בהושע והיה מספר בני ישראל וגו' הקב"ה הט ניש ליב אז מען זאך היידין שקעכטם אויף דיא ישראל האמשע זייא זינדיגן און ווייל הושע הט אויף זייא גרעט שקעכטן דרום האט ער זייא דער נאך גיפענטשט מיט פכה ברכות והיה מספר בני ישראל כחול הים וגו' און ער האט זייא גינאלט מתויר בתשובה זיין פר הקב"ה און איז פון דארטין ניש אונעק גינאנגן ביז הקב"ה האט זייא מוחל גיוען זייערע זינד און זענען גינארין ריין פר אים אזו אויף בני אליהו שמיים ויבא וישב תחת רותם אחד וגו' ער הט אזו גנאנט דו האסט נשיקט איין אשה צוא דיא ישראל זיא הייסט דבורה עם שמיים בייא איר והוא יושבת תחת תמר דבורה און תומר איז דיא אזהיות פון רותם דרום שמיים דא רותם צו כרמו זיין אויף דבורה וואס בייא איר שמיים תומר זיא האט דיא ישראל מחזיר למוטב גיוען אזו וויא דר פסיק זאנט ער שקמתי דבורה וגו' און אויך האב שוין פמה מאר פאר זיי אויס גירופין אז זייא זאלין תשובה טאן און זייא פאלגין מיה ניש אזוא האט זיך הקב"ה צו אים אנפלעקט און זאנט צוא אים סה לך מה אליהו וואס טוסמו דא . אין דיא מעג פון משה ביכמו גיוען איין מקמרג ימקנא פון ווענין דיא מענטשען בייא מעשה זמרי דען פנתם איז אליהו און דו האסט מקנא גיוען פון מינט ווענין פון ווענין אהות ברית דרום האב אויך גינמען דעם אהות ברית מיט דעם ווילין פון משה און האב ריר אים גיגעבן ביז משה אליין האט גינאנט היי נוחו דו אה בריתי שלום און אז דער ברית איז דייער איז ניש ראוי אז דוא זאקסט מקמרג זיין און זאנט כי עזבו ברות בני ישראל דרום זאנט ער סה לך מה פיה במרעפת מילה ווייל דיא האסט דרויף מקמרג גיוען דרום זאל זיך עם אום קערן ווידר צו משה . באווחו שעה הט מען אונעק גנומן פון אים די מתנה ווס משה הט אים גיגעבן דרום שמיים ילד ככח האכילה הווא ארבעים ווס ער הר האלהים ער איז גינאנגן אהין צו פעמן ווידר אויף דר מתנה פון דעם ברית ווס משה הט גירשף כהר האלהים הט משה גנאנט די קענסט שון פון מיר ניש מקבל זיין די מתנה גיי צו די ישראל פון זיי וועסטו אים קענען ווידר צוריק נעמן הט ער אזו גיטאן און הט זיי איבן גיפעטן און הט שון גרעט גומס אויף זיי הט מען אים ווידר אפ גיגעבן . און ווידער גיפיגין מיר פמה גומס וואס הקב"ה הט גיטאן צו די ישראל האמשי זיי זענן שלעכט גיוען און הט פארט ניש גינאלט מען זאל אויף זיי היידין שלעכטן קום און זעה עם שמיים ואשלה לפניך משה ואהרן וסרים אמער עם זענין דאך גיוען פמה נביאים נאך משה עם וואלט באדארפט שמיין ואשלה לפניך משה אהרן וסרים ארעהו ונחםם יהושע אלישע און נאך אנדרי צדיקים נביאים ווארום זאנט ער נאר די דריי זאלא הקב"ה הט צו זיי אזו גנאנט מיני קינד מיין פאלק פר ווס גדענקט איר ניש אלי טובות ווס אויך האב אויך גיטאן אז אויך האב אויך גשוקט משה ואהרן וסרים . עם איז איין משל צו איין מלה ער הט אמדינה און שיקט צו זיי גרום שרים וחשובים אז זיי זאלן דס פאלק פירין און זיי מדרק זיין זענין זיי דאך זייערי דייגים דרום מוון זיי געבן צו די דייגים עמן און ווס זיי בארפן און אויך האב אויך גיגעבן משה הט ער אויך גפירט און אייערי קינד

און אייערי בהמות און הט זיך משתדל גווען אין אייערי דייגים און האט אויך גיגעבן דעם כן . אויך האב אויך נשיקט אהרן הט ער אויך גיבראכט די עניי כבוד אויך צו ברעקן אזו ווי די מלאכים און זעננים האבן אויך גוואשן אייערי קליידר ביט דעם סל היי זיי זאל ניש פר פולט ווערן און אייערי שך זענן תמיד גייא גווען אויך האב אויך נשיקט כרים הט זיא אויך גיבראכט דעם ברוגין כארה של סה איר זאלט דר פון מרונקן און אוה אייערי בהמות זייא האבן אויך גגעבן פון זייער עמן און מרונקן און איר זענט גינעסין בחופה של פבוד און איר הט זיי פון אייערן נאר ניש גגעבן און ניש דס אלס נאר זייא האבן אויף אויך תמיד משתדל גיוען און האבן תמיד מתפלל גווען אויף אויך למענה און איר הט זיי נאך גודילט . זאך רבי יוסי עם איז ניש דא אזו איין רחמן און אזו איין עניו ווי הקב"ה איז אזו וויא דר פסוק זאנט לא נפל דבר אחד מכל דבריו איז דא מושע אזו אלס זייני רייד זענן מקרים גווארן אפילו דס שלעכט וואו ער הט גנאנט אז ער וועט אויף זיי ברענגן עם שמיים אבן סכך דב הסוכ אוי גירונגן אז דס גומס איז מקרים גווארן אבן ניש דס שרעכ חאמשי ער הט גיבאכט אויף זיי איין כורא און הט אויף גהוין אז זיי די רצועה איז גקומן די שכינה און הט עם אויף גהאלטן ער זא זי אויף זיי ניש אראפ גירדין פון וואגן לערנין מיר דס אפ פון משל דען הקב"ה הט אים גנאנט דר רבי שחת עמר הקב"ה הט אויף זיי דר רצועה אן גיהוין אויף צו הייבן און משה הט ניש גוויסט זיין סכך הט ער גשוויגן און אזו הקב"ה הט גינעקן אז משה איז ניש מתפלל הט ער אים מרמו גיוען און הט אים גנאנט עמה הכחה לי לאו מיה גליה ווי ער הט אים צו גיהאלטן . הט משה פר שטאנגן אזו הקב"ה וויל אז ער זאך פר זיי מתפלל זיין הט ער גיזאנט וכוז לאברהם דס דר יד ימין פון הקב"ה הט שון הקב"ה ניש אראפ גיגירט די רצועה אויף זיי . אוב די וועסט פרעגן אז דיא שכינה איז תמיד גוואנטקט אז זי זאך אויף האלטן די רצועה פון דעם מלה וואו איז זי נענט כאר גיוען און זי הט גינאנט אז משה זאך אויף האלטן די רצועה פר ווס הט זי אליין ניש אויף גיהאלטן אזו ווי תמיד זאנט רבי זי אויך האב דאך די זאך גיזאנט נאר אויך קען ניש וויסן דיא לוישע זאך ביז מיר ווערן זיין פר דעם הייקיגן ליכט רבי שמעון . ווי זיי זענן גקומן פר רבי שמעון הט ער דר זעהן איין סימן אין זייער פני זאנט ער גייט אריין איר בני הקדושים גייט אריין ליב האבן דעם מכה און פון מיר גייט אריין איר ליב האבן אייער נאך דער אנדערין דען רבי אבא זאנט אזי חברים אלי תקמדי חכמים ויא האבין זיך ניש ליב גיין זיי אונעק פון דר וועלט פר זייער צייט אזי חברים ווס זענן גווען אין דר צייט פון רבי שמעון איז ביי זיי גווען אהבה של גמל ורות דרום איז גיוען די מודות אין דיא מעג פון רבי שמעון אנפלקעט ווארום רבי שמעון הט גנאנט אלי חבר בתורה ווס זענן זיך ניש קיין ליב האבן זענן זיי גורם דס זיי גיין גיברך הלשך און מאכן איין חסרון אין דר תורה דען די תורה איז דרוק אהבה וזאתו ואסת אזו ווי אבקהם הט ליב גיהאט צוא יצחק יצחק צו אברהם און זיי פייד צו יעקב און יעקב צו זיי פייד איז מויון זיין דיא חברים און זאלין ניש מאכן קיין חסרון און אזו ר שמעון האט זייא דס גיזאנט אז ער זעהט איין סימן אין זייער פני האבויני גנאנט וזאתו רועט דר רוח נבואה אויף דעם פוצינא קדי

הט מיה אריין גיבראכט אין איין שלעכטן גוף פון איין לשע אבר אז
 נוי איין זוכה אזו קומט זי אין גן. ערן אריין און באהעפט זיך אין איר
 אלימקה דס איז דר חלק ונס הייסט היה רוח ונפש השכלית און זיא מוט
 זיך דארט אן קליידן אין דעם לבוש און אין דעם גישמאלט ווי דר
 גוף איז גיווען אוף דר וועלט און איז דארט מקבל אלי תענוגים און
 אין דעם גן עדן התחתון קליידן זייא זיך אן דעם אויר פון דארטן
 אזו וויא די מלאכים עליונים אז ווי קומן אראפ אוף דר וועלט דען
 זענן זיי אוף פון דעם רוח אזו ווי עס שמיים עושה מלאכי רוחות אזו אוף
 איז דאך דר רוח בגן עדן של מעלה מתלבש אין דעם גישמאלט פון
 דעם עולם און טוען דארט מקבל זיין אלי תענוגים און בגן עדן
 זענן אלי ציורים אין דעם גישמאלט פון דעם אבערשטן עולם און
 פון דעם היגשרשטן עולם אוף און דיא צדיקים האבן דארט אלי
 תענוגים און אז עס קומט שבת וראש חודש טוען זיי זיך אים פון דעם נפש
 רוח און גייען אוף אין גן עדן העליון און זענן זיך דארט מתלבש
 אין איין לבוש וס ער אזו אין אלעלייא גישמאלט מיט פיהל אורות
 עליונים און זענן דארט נהנה מויו השכינה און אז דר רוח וויר ארום גיין
 אין איר ארט וס זי איז פון דארט ארים גקומן אזו ווי עס שמיים
 והרוח תשוב אל האלהים וגו' נעמט זי מיכאל הפהן הגדול און איז זיא
 סקריב ליה ניהוה פר הקב"ה און זיא איז דארטן בתענוגים אין דעם
 צורו החיים וס דרוף שמיים עין לא ראתה אלהים וזלתי און דער נאך גייט
 זיא ווידער אראפ אין גן עדן התחתון און הט אלע תענוגים מאפיל
 פון פריער און איז זיך ווידער מתלבש אין איין מלבוש און גייט
 ארום אין די ישיבות פון דעם גן עדן און לערינט דארטן תורה און
 אז דר רוח גייט אנוועק פון דר וועלט גייט זיא פריער אין דר מערת
 המכפרה און אדם הראשון מיט די אבות גיבין איר איין בוך פאר
 איין סימן מען זאל זי קאזן גיין ווייטער און אז זיא קומט פר דעם
 גן עדן בגענינט זיא אין די פרובים און אין דעם להם החיוב המתחמכת
 וס זיי זענן פאר דעם גן עדן לשמור את דרך עץ החיים ווען זיא איז זוכה
 זענן זיי דעם בוך פון די אבות עפ"י מען איר אוף די מיר זי זאל
 גיין ווייטער און אז חלילה זיא איז גיט זוכה שמויט מען זיא ארים
 און זי ויצט דארטן און איז זיך דארטן מתלבש אין דעם גישמאלט
 פון דר וועלט און אז מען נעמט ביי איר אנוועק דעם בוך זאגט זיא
 מצאנו השומרים הסוככים בעיר הכנז מצעוני בשאו את רדיו מעלי וגו' און דר נפש
 בלייבט ביי דעם גוף למטה אין דער ערד דרום שמיים אך בשור עליו
 יכאב ונשור עליו תאכד און אויף דעם הט מען גיזאגט אז די מתים ווייסן
 אויף יענער וועלט פון דעם פבור הצדיקים און פון דר וועלט און
 רייזן איינס מיט דעם אנדרן. עס שמיים בפרשת תרוכה איין מעם
 דרויף ווארום דר נפש בלייבט אין גוף און בתיון לא שמיים ותלכנה
 שחיהם כס ווייזט אונן אויף די צוויי לוחות און אויף די צוויי תורות
 שבכתב און תורה שבעל פה זיי האבן אראפ גינידערט אויף דעם
 בארג סיני וזהם כל העיר מינט מען די גאנצע וועלט הט גיצימערט
 אזו ווי עס שמיים וכל העם רואים את הקולות וגו' וידא העם וינעו און האבין
 גיזאגט הזאת נעמי די תורה וס זי הייסט וזת איז וויער גוט און וויער
 זיס אבר די לוחות זענען צוא בראכן גיווארן אזו וויא עס שמיים
 רשבו אותם תחת ההר זענן די אותיות פון דר תורה ארויף גיפלען הט זי
 גיאגט אני מלאה הלחני אויך בין גאר פול גיאגנן אויף דעם בארג סיני
 און היינט וויקס השיכני בין אויך ליידיג ארויף נקומן. דבר אחד ותלכנה

שחיהם דס איז דר גוף מיט דעם נפש און ווען דר מענטש איז חז
 בתשובה המ דר נפש ליב דעם וף און זאגט צו אים במשור תמותי א
 ושם אקבר האמישי דו וועסט שפארבן וועל אויך פלייבן בייא דיר א
 קבר אויף דעם שמיים בתהלכת נהנה אותך דס איז בעוקם הבא כס
 תשטור עלך דס איז אין קבר היט דער נפש דעם גוף והקיצות זיא ווע
 דיק מאכן ווידער אויף שמיין לתחיית המתים אבער ווען ער טומק
 תשובה גיט הייסט זי ערפה ווייז זיא קערט אום דעם אקין צוא זיא
 הייסט זי גייט אנוועק פון דעם גוף אזו ווערט ער פר לארן פון ביי
 וועלטן. זאגט רבי שמעון נאך דיר זענן דאך פיר קברים אום זיך
 אז דר גוף וועט פר לארן ווערן נאך וס וועט דר נפש אויף שמי
 לתחיית המתים. אלא הקב"ה וועט פונדאי גיט פאר דארבן ז
 בשעפנש גאר אז הקב"ה וועט מכייל זיין די קליפות און עס ווע
 מקוים ווערן אויף דעם ס"ס ובת וגו' וס אויף זייא שמיים כי שמיס בע
 נמלו והאריך כבוד תבנה אז זיי וועלן פר דארבן ווערן דענקט מא
 וועט הקב"ה מחדש זיין די וועלט אזו וויא עס שמיים כי כאשר השם
 החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה אגן זייא ווערן האבן איין תיקון דר
 הקדוש ברוך הוא בגערט גיט זיין מעשה רבוי זאל פר דארבן ווע
 דר גוף מיט דעם נפש ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד :

פרשת נשא

וידבר ה' אל משה לאמר נשא את ראש בני ישראל וגו' רבי אבא הייבט
 אשרי אדם לא תשוב ה' לו עון ואין ברוחו רמיה דעם פסוק ברארף מ
 צו פר שמיין קום און זעה תמיד אז דער זמן מנחה קומט הייב
 זיך אן דר מדת הדין צו דר וועקן אויף דר וועלט און אז עס ווער
 נאכט דר וועקן זיך אלע שומרים וס שמייען אין דרויפן ביי די מין
 און זיי צו שפרייטן זיך אויף דער וועלט און די גאנצע וועלט א
 מועם איין מעם מיתה בשעת זיי שקאפן און אז עס קומט האלב
 נאכט דען רופט מען אום איין פרוז אויף דר וועלט אצונך איז די
 צייט מען זאל זיך דר וועקן מיט שירות ותשבחות דען ווערט גפון
 דר תענוג פון אלי. וואול צו די מענטשן וס ער שמיים אויף די
 צייט צו לערנן תורה לשם יחוד קב"ה ושכינתיה ווייל דענסט מאל איז אי
 עת רצון און ביי נאכט גייט דיא נשמה ארום און מען פרענט זי
 אוף אירע מעשים וס זי הט אנאנצן מאג גמאן און זיא אליין זאגט
 עדות אוף אלעמן און אלץ ווערט אויף גישריבן אפילו אימליכ
 ווארט וס דר מענטש הט גירעט אנאנצן מאג גייט עס אלץ ארוי
 און שפאלט אלי הימלען און שמיים במקום הסיווד בין די נשמה גיי
 ארויף און באהעפט עס אלץ פר הקב"ה אזו וויא דער פסוק זאגט
 משוכבת היקר שמור פתיו פו דרום שמיים אשרי אדם לא תשוב ה' לו עון וזא
 צו דעם מענטשן וואס עס ווערט אים גיט גרעכינט זיין עון ווען א
 דס ואין ברוחו רמיה אז זיין נשמה ורוח זענן אוף אים קיין עדות גי
 אפילו אוף וינרוח פיו דענסט מאל ווערט עס אוף אים גיט גרעכינט
 איש או אשה כי יעשו מכל חמאת חמדס וגו' קום און זעה עס שמיים וס
 הקיני נפרד מקון מכני חובב חותן משה דאס זענען דיא קינדן פון ית
 ווארום הייסן זיי קיני דאס איז מיינט לשון נעמט ווייל זיי האבן זין
 גמאכט איין נעמט אין דר מדבר צו לערנן תורה אזו וויא איין עז
 מאכט זיך איין נעמט אזו האבן זיי זיך אפ גישייד פון די מענטשי
 אין דר מדבר. זאגט אז דר מענטש וס ער איז זוכה צוא גיין אי

פרשת נשא

תורה און צו בהעפמן זיך אין איר גווען דען אז ער גייט אין וועג
 זיך דער תורה ציהם ער אויף זיך ארויף דעם רוח קדושה עריונה
 זי ווי עם שמיים עד יערה עלינו רוח מסתום און אז ער איז מקיים דיא
 צוה התורה איז ער מקיים בייך עוקמות אזו וויא מיר האבן
 פארש גיווען עם שמיים ועשיתם אותם ליען איך אתם גלייה וויא ער
 אבט אלץ און יתרו איז פריער גווען איין כומר לעבודת כוכבים און דעם
 דינט צו דעם צד הטומאה דר נאה דעם ער זיך דר פון אפ גישיר
 און דאס זיך מחבר גווען אין הקב"ה דרום שמייםוכי קני דם זענן
 י קינד פון יתרו נסיד סמו זיי זענן גווען אפ גישיר פון דר טומאה
 ס עם קיבט מצד קין • און ווער עם איז עובר אוף דר תורה איז ער
 אום למעלה וקמטה צו זיך און צו נאר דר וועלט עם איז גלייך צו
 זיין שיה מיט מענטשן און עם איז דא צווישן זיי איין שומה מאבט
 דר אונטן איין לאך איז ער גורם איין רעה צו זיך און צו אלע לייט
 ס איז אין דר שיה דען זיי וועקן אלי דער טרונקן דרום שמיים איש
 ושה כי יעשו מכל הסאת האדם אפילו נאר איין איש אדר איין אשה וום
 וועט פאן איין עבירה העננט דר חמא אן צו אלי מענטשן • קום
 זונ זעה עם שמיים והסאת כארם עכרו בריה אדם הראשון דאס עובר
 גווען איין מצוה דעם ער גורם גיווען מיתה צו זיך און צו דר גאנצער
 וועלט און דאס פוגם גיווען למעלה וקמטה און זיין חמא איז נאה
 דר היום תולה ביו הקב"ה וועט מתקן זיין די וועלט אזו וויא זיא איז
 פריער גיווען און וועט אפ פאן דעם פגם פון דר וועלט אזו ווי דער
 סוק זאגט בלע המות לנצח ומחה ה'אלהים רמעה מעל כל פנים דרום זאגט דער
 סוק כי יעשו אז זיין וועקן פאן סכל הסאת האדם פון די זינד פון אדם
 הראשון ומעלה מעל כה' וואס ער דאס פוגם גיווען אין דר מדה פון ה'
 ער איז ארום גנאנגן פון מדת הרחמים פון הקב"ה הרחמן יצילנו הקב"ה
 דר רחמן זאל אונז מציר זיין אויף דער וועלט פון די רשעים און פון
 זייער חמא שטארבן איים פמה צדיקים פון זייערם וועגן חוץ וואס
 זיין וועגן גורם למעלה וקמטה רבי יצחק און רבי יהודה זענן גנאנגן
 פון אושא קיין לוד זאגט רבי יהודה לאמיר היידן דברי תורה און
 לאמיר גיין הייבט ער אן עם שמיים ווען איינר וועט עפענן איין גרוב
 אדער ער וועט זיא פון תחנת אן גראבן און איינער וועט אין איר
 פון אריין פאלן און וועט ניווק ווערן בעד הבור ישלם כזו דער בעד הבור
 בציאן היינט אז עם איז בייא דעם אזו על אחת כמת וכמה ווען איינר דעם
 גורם גיווען מיט זיינע חמאים צו דער גאנצער וועלט איז שוין אפ
 שכן ווי אזו זיין עונש איז איך פו מיה וואונדערן אז איינר איז גורם
 צו דער וועלט שרעכץ דורה זייני חמאים וויא אזו זאל איים העלפן
 תשובה אזו ווי דר פסק זאגט איש או אשה כי יעשו מכל הסאת האדם שמיים
 ווייטער והתורו את הסאתם והשיב וגו' אלא וודאי תשובה איז אזו גרוים
 אז מיט דער תשובה איז ער אלץ מתקן וואס ער דאס פוגם גיווען
 למעלה ולמטה זיך און צו דר גאנצער וועלט :

פתח רבי יהודה הייבט אן נאה אין דעם פסוק כזו דר ומצאוך את כל
 הדברים האלה פון דאגן לערנן מיר אפ אז תשובה איז גרעס פון
 אלץ איינר דר דין איז שולט אבר אז דר דין איז שוין שולט איז זיין
 פח זייער שטארק דער דין גייט שוין נים אוועק ביו ער איז משלים
 זיין שליחות און אז ער טוט תשובה איז ער מתקן זיך און די גאנצע
 וועלט דרום שמיים כזו דר ומצאוך את כל הדברים האלה דר נאה שמיים
 שבת ע' ה' אהיה ואמשע הקב"ה שקיט דעם דין אויף דר וועלט וייל

ער אויך אז מען זאל פאן תשובה פרי ער זאל מביב זיין מיט זיי
 בעולם הזה ובעולם הבא און עם איז נים דא קיין שום נאך אום דר
 וועלט וום זאל שמיין אבמקענן תשובה און ער איז אויך גורם מיט
 זיין תשובה דס די שליחה וום זי הייסם תשובה וועט זיך אום קערן
 אוף דעם ארץ פון דעם גלות און דיא תשובה איז אז ער איז זיך
 מוסר נפש אין דר תשובה צו השירה נעכט מען אן די תשובה אזו
 איז אלץ מתקן ער און די גאנצי וועלט למעלה ולמטה אבער דער
 רשע איז מקלקל זיך און די גאנצי וועלט פון זיינט וועגן איז לרשע ואוי
 לשכינו קום און זעה יונה איז אנטראפן גווארן און דעם נים גווארט
 גיין אין שליחות פון הקב"ה און פמה מענטשן וום זענן גווען מיט
 איים אין שיה זענן אלע שיר דר טרונקן גווארן אין ים ביו זיי האבן
 איים אריין גווארפן אין ים זענן זיי ניצול גווארן דער נאה דאס ער
 תשובה נטאן און דעם גירופן צו הקב"ה אין זיין צרה און איז ניצול
 גווארן און דעם מציר גיווען אין שטאט יונה פמה חילול דאס איז
 אלץ וייל ער דעם גירופן צו הקב"ה פון זיין צרה אזו ווי עם שמיים
 קראתי מצרה לי ויעניו און ויודר שמיים סן המצד קראתי י :

רעיא מדיכונא

רעיא מהיסג דס דעם גנאנט משה רבינו דר וועה נאבן צו ר' שמעון
 איש איש כי תשמה אשתו וגו' זאגט דר רעיא מדיכונא צו אליהו הייב
 אן דו אליהו מיט מיר אין די מצות דען דו ביסט מיר אלי מאד צו
 הולף דו ביסט דאך גווען אוך צום ערשטן פינחס בן אלעזר בן אהרן
 הכהן מיון ברוך ואח לצרה יולד ער הייבט אן און זאגט בייא דער
 מצוה פון פרשת סופה שמיים ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו דס איז
 מרוב אויף דעם יצר הרע ס"ס ער איז זיך מקנא אין דר הייליגער
 נשמה וום זי איז גיגליכן צו איין אשה וואס זיא איז שוין אין אירע
 מעשים אוף איר איז גיוואגט אשת חיל עמרת בעלה און ער כחמת זיין
 קנאה וייל ער זי מממא זיין אזו ווי ער דעם נטאן ביי אדם הראשון •
 ער דעם זיך מקנא גווען אין זיין ווייב ביו ער דעם זי איינר גירעט און
 דעם זיי גורם גווען מיתה און די צייט וואס ער איז איינר איר שולט
 איז ער זי מממא און זיין ווילן איז צו פר ברענן די נשמה אין פייער
 פון דעם גיהנם וקנא את אשתו והיא נמסאה און דרום האבן מיר גלערנט
 וכת איש כהן דס איז מיכאל פהן גדול כי תחללונת את אביה היא סתלת כמש
 תשרף דס די זוקמא און דיא סוכאה פון איר ווערט אין גיהנם פאר
 ברענט און גלייטערט אזו ווי מען לייטערט זילבר אין איין טעסט
 ווערט דאך דס פסולת פר ברענט אזו אוך די ישראל אז זיי זינדן
 ברענט זיי הקב"ה אין גיהנם זייערן זיי דארטן גיביטערט אזו ווי עם
 שמיים וצדמתיך כצורף את הכסף וגו' ביו עם ווערט אין זיין מקנים אם יהיו
 חסאים כשנים כשלג ילכינו דען ווען די ישראל זענן אום גלייט מיט דעם
 ערב רב זענן אלי מצד עץ הדעת טוב ודע זים און ביטער און אז זיין
 מאכין זינדן דיא ישראל זענן זיין אלע מצד הרע זיין זענן וויא דיא
 מי מיה וואס זענען ביטער גיווען און הקב"ה דאס גיהיסין אריין
 ווארפן איין האלץ אזו ווי עם שמיים ויורה ה' עץ וישך אל המים וימתקו
 המים אזו וויא בייא דער סופה אז דער פהן דעם אין דר וואס אריין
 גווארפן דעם שם הקדוש וום הייסט עץ און אז זיא איז סמא גווען
 זענן די וואס ביטער גווארן און עם איז גיווען וצבתה בסנה ונספת וכת
 איז זי צו שפרונגען גווארן און אז זיא איז גיווען ריין שמיים וימתקו
 המים זענן זיין זים גווארן און זי קאט גיהאט איין בן זכר אזו איז

פרשת נשא

פר

וְיָאָמְרוּ בְּיָמֵינוּ דְּרוּרָה דְּרַו וְיִאָמְרוּ אִזּוּ אוֹיֵךְ וְעַמְּךָ הַקָּבֵה הַפְּרוּבָן
 דִּי יִשְׂרָאֵל בְּיַד דְּרַו גְּאוּלָּה אַחֲרוּנָה דְּרוּם שְׁמַיִם יִתְבַּרְרוּ וְיִתְלַכְנוּ וְיִחַדְרוּ
 יְבִים אֲנִי וְיִי וְעַלְן וְעַרְן מִצַּד הַטּוֹב דִּי רוּם וְעַלְן בְּיַד שְׁמַיִן אוֹיֵךְ דְּעַם
 נְסִיחָא אֲנִי צוּ דִּי רְשָׁעִים וְעַמְּךָ מְקַיָּם וְעַרְן וְאֵל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יִבְוֹאוּ דָם
 הַקָּבֵה וְעַמְּךָ זֵי אֲנִי בְּרִינְיָנְעָן שְׁמַיִם וְיִיטְעֵר אֲפֻקֵר וְהַמְשַׁכְּלִים יִכְנוּ
 דִּי קְרוּנְעָן רוּם וְיִי וְעַרְן גִּיהֶאֱלָטֵן אִין דְּעַם עֵץ הַחַיִּים הָאֵם אוֹיֵךְ וְיִיא
 דְּנִיאָל גִּיהֶאֱלָטֵם וְהַמְשַׁכְּלִים יִחַדְרוּ כְּוֹהֵר הַרְקִיעַ דִּי רוּם וְעַלְן קְלִינָן אִין דְּעַר
 תּוֹרָה רוּם עַר הָאֵם אִיין אַחֲזִיה אִין דְּעַם עֵץ הַחַיִּים וְיִי וְעַמְּךָ מִעַן גִּימַ
 פְּרוּבִין גִּיעֶרְטֵם דִּיא וְוָאָם וְעַרְן מִצַּד עַץ הַרְעָה טוֹב וְרַע אֲנִי דִיא יִשְׂרָאֵל
 וְעַלְנִי אִין דְּעַם פֶּר וּזְכָן פֶּר דְּעַם עֵץ הַחַיִּים אֲנִי בְּזֻכּוֹת וְוָאָם וְיִיא
 וְעַרְן לְעַרְנִי דִּי תּוֹרָה וְעַמְּךָ דִּי גְאוּלָּה קִמְעֵן מִצַּד הַרְחֻמִּים אִין דְּעַר
 צִיִּית וְעַמְּךָ אִין וְיִיא מְקַיָּם וְעַרְן ה' כִּדְרֵי נִחְטָא אֲנִי נִאֵם אֲלִיין וְעַמְּךָ וְיִיא
 פִּירִין דָּאָם קִיין צִד הַרְזוּנָה וְעַמְּךָ שׁוֹן גִּימַ וְיִין צְוִיִּישִׁין דִּיא יִשְׂרָאֵל אֲנִי
 בִּיאָה דְּעַר תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְוָאָם הִינְנִם אִין דִּיא תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
 גְּשַׁמְעֵלְטֵם אִין אִיין לְבוֹשׁ פֶּר מִפְּוֹרִים וְוָאָם דְּרִינְעֵן אִין דָּא אֲסוּר וְסוּר
 כֶּשֶׁר וְסַלְטָא מוֹסַחַה וְסוּרָה רוּם מִצַּד הַטּוֹב אִין דָּאָם כֶּשֶׁר מוּתָר סוּרָה אֲנִי מִצַּד
 הַרְעָן אִין דָּאָם פְּסוּר אֲסוּר וְסַמַּת דָּאָם אִין וְיִיא דִּי וְעַלְטֵם וְעַרְטֵם הִינְנִם
 גִּפְיִרְטֵם כִּדְרֵי טוֹב וְרַע אֲבָר לְעַתִּיד וְעַמְּךָ דְּעַר אִין טוֹב וְרַע קִיין שְׁלִיטָה
 גִּימַ הָאֲבִין אוֹיֵךְ דִּי יִשְׂרָאֵל דְּעַן וְיִיעֵר פְּרַנְסָה וְעַמְּךָ שׁוֹין וְיִין מִצַּד עַץ
 הַחַיִּים דְּעַן וְעַמְּךָ שׁוֹין אִין דְּעַר תּוֹרָה גִּימַ וְיִין קִיין מַחְלֻקְתֵם מִצַּד הַרְעָ
 אֲנִי קִיין קְשִׁיָּא מִצַּד הַטּוֹמָאָה וְוָאָרֻם מַחְמַת דְּרַו שְׁלִיטָה פֶּרן מוֹמְאָה
 וְרַע פֶּר שְׁמַיִם מִעַן גִּימַ רַעְמַת דִּיא תּוֹרָה דְּרוּם אִין פֶּר הָאֲנַדְּיִין אִין
 דְּרַו גְּמָרָא מַחְלֻקְתֵם אֲנִי קְשִׁיּוֹת דְּרַו פֶּר פֶּר שְׁמַיִם אִין דְּרַו אֲנַדְּרִי
 פֶּר שְׁמַיִם אֲנַדְּרֵשׁ אֲבָר בְּזֻמָּן גְּאוּלָּה וְעַמְּךָ מְקַיָּם וְעַרְן וְוָאָם הַחַיִּים
 הַטּוֹמָאָה אֲעִכֵּר מִן הָאִירָא דָּאָם קִיין מוֹמְאָה וְעַמְּךָ שׁוֹין גִּימַ שׁוֹלֵט וְיִין וְעַמְּךָ
 שׁוֹין אִימְלִיכֵר דִּי תּוֹרָה רַעְמַת פֶּר שְׁמַיִן אֲנִי דָם עֶרְבֵי רַב מִצִּימַת
 וְעַרְנִי גִימַ נִחְשָׁב וְיִין גְּלִיחָה וְיִי וְוָאֲלִמִּין גִּימַ אוֹיֵךְ דְּרַו וְעַלְטֵם
 גִּימַ גִּינְעוּן וְיִיא וְעַרְנִי גִימַ פֶּר וּזְכָן פֶּר דְּעַם עֵץ הַחַיִּים אוֹיֵךְ וְיִיא
 אִין גְּזִאָמָה גִּינְוָאִירִין דָּם וְעַמְּךָ וְיִין דְּעַר חִילוּק צְוִיִּישִׁין עוֹלָם הַהִיא אֲנִי
 יְכוֹת הַקְּשִׁיּוֹת דָּאָם קִיין גְּלוּת וְעַמְּךָ גִּימַ וְיִין אֲבָר אֲנַדְּרֵרע מַעֲלוֹת
 וְעַרְנִי וְיִיא גִימַ הָאֲבִין וְיִין דִּי לִמְדִים אֲנַמְקֵעִין וְיִין אִין דְּעַר מַשְׁנִיּוֹת
 מִימַ אִיסוּר וְוָאָם מוֹמְאָה וְסוּרָה גִימַ אֲנַמְקֵעִין דִּי תַלְמִידֵי חֻכְמִים
 דְּעַן וְיִין וְעַרְנִי פֶּר שְׁמַיִם דָּם פְּנִימִית דָּם אִין אִישׁ סוּרָה אֲנִי וְעַרְנִי מְבוּיָה
 וְעַרְנִי פֶּר דִּי תַלְמִידֵי חֻכְמִים וְיִין וְעַרְנִי אֲקֵעִין וְיִין וְיִיא אֲוֹר אֲקֵעִין
 חוֹשָׁה דְּעַן בְּיַד יִשְׂרָאֵל שְׁמַיִם וְחַמְשִׁים עוּלָּו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֲרִץ מִצְרַיִם דְּרַו
 חֻמְשִׁים אִין מִיִּישׁ שַׁעַר הַחַמְשִׁים דָּם דְּרַו זֻכָּל מֵאֲבָם פֶּרן דָּרָטֵן פְּרִיאָה
 צוּ פּוֹפְצִיגִי יִאר דָּרָטֵן אִין דְּרַו עֵץ הַחַיִּים רוּם אֲלִי פְּרִיד קוֹמַת פֶּרן
 דָּרָטֵן אֲרוּם דְּרוּם אִין אוֹיֵךְ וְיִין גְּזִאָמָה גִּינְוָאִירִין חֶסֶד יַעֲלוּ כִּדְרֵי וְיִיא וְעַרְנִי
 אֲרוּף גִּיין אוֹיֵךְ דָּם בְּאֲרָג סִינֵי אוֹיֵךְ וְיִין שְׁמַיִם וְיִיעַ מִלֵּאֲהֶאֱלֹהִים וְגוֹי אוֹיֵךְ
 שְׁמַיִם וְוָאָם אַתְכֶם עַל כְּנֵי נִשְׂרִים דָּאָם וְעַרְנִי דִּי עֲנִי פְּבוּד וְוָאָם אַתְכֶם אִין
 אֲבָר דְּרַו עֶרְבֵי רַב וְעַרְנִי גִימַ גִּינְעוּן אִין דִּי עֲנִי פְּבוּד גִּיעֶרְטֵם דִּי יִשְׂרָאֵל
 אֲלִיין אוֹיֵךְ וְיִיא שְׁמַיִם וְכִנֵּי יִשְׂרָאֵל יִצְאִים כִּדְרֵי רַמַּת אֲנִי וְעַרְנִי דִּיא תַלְמִידֵי
 חֻכְמִים אֲרוּם גִּינְוָאִירִין אֲלִינִי פְּבוּד אֲנִי וְיִין אֲוֹר עַם אִין גְּזִאָמָה גִּינְוָאִירִין
 אוֹיֵךְ דִּי עַמְּךָ הָאֲרָצִים פֶּרן דִּי יְהוּדִים רוּם וְעַרְנִי מִצַּד הַטּוֹב וְיִיעִיבֻ בַּתְּחִילִית
 אִישׁ אֲוֹר וְעַרְנִי וְיִין שְׁמַיִן אֲנַמְרֵר דִּי צִדִּיקִים גְּלִיחָה וְיִין אִין פְּעַר דְּאֲנַמְרֵר
 וְיִין הָאֵר אֲנִי וְיִיא אִין קְנַעְמַת אֲנַמְרֵר וְיִין פְּעַל הַבֵּית אֲנִי אֲוֹר וְיִיא
 הַקָּבֵה הָאֵם צוּ וְיִין גְּזִאָמָה בְּשַׁעַת וְיִין וְעַרְנִי גְּשַׁמְאָן אֲנַמְרֵר הָעַם בְּאֲרָג

סִינֵי וְעַמְּךָ אִין מְקַבֵּל וְיִין דִּי תּוֹרָה אִין גוּם אֲנִי אֲוֹר גִּימַ וְעַמְּךָ אִין
 בְּאֲרָאָן וְעַרְנִי אֲוֹר אוֹיֵךְ וְעַמְּךָ הַקָּבֵה וְאֲנִי צוּ דִּי עַמְּךָ הָאֲרָצִים
 יְהוּדִים וְוָאָם וְעַרְנִי מִצַּד הַטּוֹב וְיִיא מְקַבֵּל וְיִין אוֹיֵךְ אִין
 תַלְמִידֵי חֻכְמִים גְּלִיחָה וְיִין אִין הָאֵר רוּם רִיִּית אוֹיֵךְ וְיִין פְּעַר דְּאֲנִי
 קְנַעְמַת פְּרִיא דִּינִי אִים אִין גוּם אֲנִי אֲוֹר גִּימַ וְעַמְּךָ אִין אֲלִי דָּא
 גְּלוּת בְּגִינְאָן וְעַרְנִי אֲנִי דָם עֶרְבֵי רַב אֲוֹר וְיִין פְּרִיא מִתָּן תּוֹרָה שׁוֹמֵר
 וְיִיא הָעַם וְיִיעוּ וְיַעֲמֵדוּ מִרְחוּק דָּם וְיִין וְעַרְנִי גִישְׁמָאָן פֶּרן וְיִיא אֲוֹר וְעַרְנִי
 לְעַתִּיד אוֹיֵךְ וְיִיא וְיִין פֶּרן דְּרַו גְּאוּלָּה אֲנִי וְעַרְנִי דִּי תַלְמִידֵי חֻכְ
 וְעַרְנִי אֲלִי אִין גְּרוּם גוּמַם אֲנִי גְרוּם פְּבוּד אֲנִי אֲוֹר וְיִין וְעַרְנִי וְיִיא
 דְּרַו פֶּרן אֲנִי אֲוֹר וְיִין וְעַרְנִי וְיִיא אוֹיֵךְ וְעַרְנִי בְּהַעֲפֵמֵן מִימַ וְיִיא שְׁמַיִם
 חֲנַע בּוּ יִד כִּי סָקֵל יִסְקוּל אוּ יִידָה יִידָה אִין דְּרַו צִיִּית וְעַמְּךָ מְקַיָּם וְעַרְנִי דְּרַו
 ה' כִּדְרֵי נִחְטָא וְיִין עַמְּךָ אֵל נִכְרֵר אֲנִי דְּנִיאָל הָאֵם גְּזִאָמָה וְרַעֲשִׁים בַּחֲשׁוּב יִסְמֵן
 וְעַרְנִי דִּי עֶרְבֵי רַב רוּם וְעַרְנִי גִימַ פֶּרן יִצְאִית מְצַרִּים אֲנִי אוֹיֵךְ וְיִין הָאֵם
 נִכְרֵר גִּינְוָאִירִין וְאֵל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יִבְוֹאוּ • אִין זֹהֲרֵר פְּנַחַם שְׁמַיִם וְיִיא
 אוֹיֵךְ דְּרַו צִיִּית שְׁמַיִם כַּה אֲמַר ה' לְרוּעִים הַחוּשְׁשִׁים כִּי דָם וְעַרְנִי דִּיא מְנַה
 אֲנִי דִּי פְּרַנְסֵי הַרְזוּר פֶּרן דִּי יִשְׂרָאֵל רוּם וְיִין וְעַרְנִי רְשָׁעִים אוֹיֵךְ וְיִיא
 גִּינְוָאִירִין דְּעַר פְּסוּק הַגָּה אֲנִי סַפְּתִיה וְהוֹלְכִיתִי חַמְרֻכָּה וְנִשְׁפַּתִּי
 כִּאֲשֶׁר נִשְׁפַּתִּי אַת אֲבוֹתֵיכֶם דָּם וְיִין וְעַרְנִי אֲנִי קוֹמֵן בְּמַכַּת חוֹשָׁה עֵץ
 דִּי רִיִּיד פֶּרן מִשְׁהָ • זִאָמָה רַבִּי שְׁמַעוֹן צוּא אִים דְּוָר רֹעֵה נִאָמֵן
 בְּאֲשׁוּעֵר דִּיהֵן דְּוָאֲלֵסֵת רִיִּידִין אֲוִבִין פֶּרן מִינְנֵם וְעַרְנִי דָּאָם הַקָּ
 זָאֵל גְּעִבִין רְשׁוֹת מְנַלָּה צוּ וְיִין דִּי תּוֹרָה דָּם מִימַ דְּעַם וְעַרְנִי אוֹיֵךְ
 אִים לִיִּין דְּוָאֲלֵסֵת פֶּר שׁוֹעֲמַת אִיבֵר דְּעַם חֶסֶד פֶּרן דִּי יִשְׂרָאֵל
 וְיִיא דְּעַר פְּסוּק זִאָמָה אוֹיֵךְ דִּיר וְוָאָם מַחְלָל מַשְׁעִיבֵי דְּרוּם וְיִיא אוֹיֵךְ
 דִּיר קָאָן מוֹכּוֹת דּוּרָה דִּיִּין דִּיבּוּר • זִאָמָה דְּרַו רֹעֵה נִאָמֵן מִשְׁהָ
 רַבִּי שְׁמַעוֹן דָּאָם בְּשׁוּעֵר אוֹיֵךְ דִּיהֵן בְּיַד דְּעַם שֶׁם תְּקוּדָה ה' דָּאָם
 זִאָלֵסֵת דִּיהֵן גִּימַ זִאָמֵן מִימַ דִּיִּין פְּחֻדָּן אוֹיֵךְ בִּין אִין גְּרוּסֵן צַעֲר
 קְעֵר מִיָּה כַּה וְכַה הִיין אֲנִי אֲהַעֲרֵר וְיִיא כִּי אִישׁ אִישׁ אֲנִי קִיִּינֵר
 דָּאָם עַר זָאֵל מִיר הַעֲרֵפֵן אֲנִי צִיָּהן מִיָּה פֶּרן מִיִּין צַעֲרֵם מִימַ דְּרַו קָבֵר
 רוּם עַם שְׁמַיִם אוֹיֵךְ מִיר גִּשְׁרִיבֵן וְיִין אַת רְשָׁעִים קְבוּרָם וְיִיא וְעַרְנִי
 גִימַ דְּרַו קְעֵן דָּם אוֹיֵךְ בִּין גִּינְוָאִירִין צְוִיִּישִׁין דִּיא רְשָׁעִים אוֹיֵךְ בִּין נַחֲ
 צְוִיִּישִׁין וְיִין וְיִיא מִת • דִּי תּוֹרָה אֲנִי דִּי תַלְמִידֵי חֻכְמִים וְעַרְנִי גִימַ
 מְבוּיָה אֲנִי דִּי אֲנִישֵׁי חֵיל יִרְאִי חֶסֶד מוֹזֵן צִיָּהן מַעֲרִי לְעִיר אֲנִי
 אִין וְיִיא אוֹיֵךְ וְיִין גִימַ מְרַחַם אֲנִי דְּוָאֲלֵסֵת רִיִּידִין פֶּרן הַשִּׁית כִּלְכִּיל
 צוּ וְיִיא דְּעַם דּוּחַק פֶּרן דִּי תַלְמִידֵי חֻכְמִים עַד כִּאֵן רַעִיא מְהִימָנָה
 אִישׁ אִישׁ כִּי חֶסֶד אֲשׁוּר וְעַרְנִי מַעֲלָה כִּי וְוָאָרֻם שְׁמַיִם צְוִיִּישִׁין מֵאֵל דָּם וְוָאָם
 מַעֲלָה אֲלָא זִיא פְּעַלְשַׁמַּת אִין אִין מֵאֵן אֲנִי דִּי בְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל
 דְּרוּם וְיִיא דִּי אֲשֶׁה אִין מוֹעֵל אִין דְּרַו שְׁכִינָה דְּרוּם שְׁמַיִם וְיִיא
 אַת אֲשׁוּר אֵל תְּבוּן דְּעַן דְּרַו פֶּרן אִין דְּרַו שׁוֹכֵן אֲנִי דְּרַו לִיב הָאֲבָר פֶּרן
 שְׁכִינָה דְּרוּם מוֹז עַר זִיא דָּן וְיִין דָּאָם קְעֵן מִעַן פְּרַעֲנִי נִאָה וְוָאָם
 דָּם גִּינְעוּן בְּיַד דְּעַם פֶּרן אֲמַעֲרֵר מִיר דָּאָן דָּאָה גְּלַעֲרִינִי אֲוֹ בִּיא
 קְרָבֵן הָאֵם בְּדָרְפֵם אֲנַדְּרֵר קוֹלִין גִּימַ דְּרַו פֶּרן דְּרוּם וְיִיא דְּרַו
 הָאֵם אִין אַחֲזִיה אִין חֶסֶד דְּרוּם טָאָר עַד גִימַ טָאָן קִיין דִּין אֲנִי
 זָאֵל קוֹלִין דְּעַם קְרָבֵן וְוָאֲלֵסֵת עַד דָּאָה גִימַ אִין דִּין וְוָאֲלֵסֵת עַד
 גִּינְעוּן אִין מִדַּת תְּחַדֵּר אֲנִי פֶּרן וְוָאָם בִּיאָה דְּעַר סוּפָה הָאֵם עַד
 גִימַ אִין דִּין מִימַ דִּיא מִימַ מְאָרְרִים אֲלָא דְּרַו פֶּרן הָאֵם דָּם גִימַ
 טָאָן וְיִיא עַד אִין חֶסֶד אֲנִי שְׁלוֹם מֵאֲכִין בִּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ עַד מֵאֲכִין
 דּוּרָה דִּי מִימַ הַקְּאָרְרִים וְעַרְנִי זִיא אִין סוּרָה אֲנִי הָאֵם גִימַ חוֹמַת גִּימַ

פרשת נשא

רבי חזקיהו הייבט אן אשתך בגנפן מוריה די אשה איז גנדיכן צו איין וויין שטאק אזו ווי איין וויין שטאק קען ניט מקבל זיין קיין הרבבה פון אנגדר מיין דס הייסט אז מען וויל איין ועצן איין צווייג אין אים מוז ער זיין נאר פון דעם מיין אבר ניט פון אנגדר מיין בוים אזו איז אויף איין אשה באהעפט זיך נאר אין איר בת זוג אזו ווי איין טויב האלט זיך נאר אין איר בת זוג מוריה זי בליהט אונג צידט אויס צווייגן אויף אליי ניט מיין דס איז בירכתי ביתך אין קיין הויז זי ניצט נאר אינשטוב זי גייט ניטאוף דר גאס פריי זי זאל חס ושגום ניט קופן לייט סכשול אונג צו איין חמא • בייך כשתלי ימים אייערי קינדר וועלן זיין אזו ווי דאס פלאנצן פון איין אייל בירט בוים אזו ווי איין אייל בירט בוים איז שענר פון אליי ביימער דען סיי זוכער אונג סיי וויינער פאר לייט זי ניט איירי בלעמט אונג זיא איז תמיד שענר פון אליי ביימער אזו וועלן איירי קינדר אויף זיין השובר פון אלע אונג ניט דאס אלליין נאר איר מאן וועט גבען טישט ווערן מיט אליי ברכות למעלה ולמטה מיט עושר אונג בנים ובני בנים אזו ווי דער פסוק זאגט הנה כי כן יבדוד גבר ידא ה' אונג ויודר שמיים יבדוד ה' מעיני וראה כטוב ורשלים כל ימי חייך וראה בנים לבניך שלום על ישראל :

איש כי יפלא לגדור רבי אלעזר הייבט אן סודע בבתי ואין איש ווי נאר וענן גליבט די ישראל פון הקביה דען ווי זיי וענן ווערט ער גיפונג מיט זיי אונג ווערט פון זייער ניט אפ גיטאן אזו ווי עס שטייט ועשיל מקדש ושכנתי בתוכם עס שטייט סתם מקדש דען אליי שולדן פון דר וועלט הייסן מקדש אזו ווי מיר האבן עס אויף אנגדער ארט שוין מפורש גיווען אונג די שכינה פערדט זיך נאר אין בית הכנסת וואו צו די מענטשן וואס ווערן גרופן צום ערשטן אין שול דען זייער זענן זיך סתקדש מיט דער שכינה צום ערשטן אונג די ערשטן זעהן דארפן מיט איין מאל אריין גיין אין איין צייט ניט איינציג ווייס דען דיא צעהן מענטשן זענן גלייך אזו וויא איינער דרום דארפן אליי אריין גיין אין איינע אונג גלייך אזו וויא דער מענטש איז מיט איין מאל באשאפן גיווארן אזו וויא עש שטייט הוא עשיר ויכבוד :

איש כי יפלא לגדור וואס מיינט מען כי יפלא דס הייסט ער וועט זיך אפ שידן פון אנגדער לייט ער זאל זיין הייליג אין גשטאלט פון אויבן אונג צו גיפונג ווערן גאנץ דען איין מענטש ווס ער קומט זיך מקדש וכבוד זיין איז מען אים פון אויבן מקדש וכבוד ער זאל זיין הייליג אונג קיין אונג מען פאר שפרייט אוף אים דיא אייבערשטי קדושה דס השיית ווערט דורך אים גיהייליגט אויף דער וועלט אונג אויף זענר וועלט :

פרשת בהעדותך

וידבר ה' אל משה לאמר הנה העלולת את הגרות וז' רבי יהודה זאגט וואו איז דער חלק פון זייער ישראל דאס הקביה דס אין זייער בנערט בשעת יציאת מצרים אונג דס זיי דענקאלט גיגעבן איין תורת אמת איין עין חיים דאס דורך דער תורה ירשנו דיא ישראל חיים געלסט דעה ובעולם דאס דען דער חפ ער בהעקט זיך אונג איז עוסק אין דער תורה דער האט דאס לעבן אונג ווער עס שייך זיך אפ פון דר תורה דער שייך זיך אפ פון זיין לעבן דען זיא אונג אליי איירי רייד זענן פולר חיים חיים דס לכוואייער אויף שטייט רפאות מתי לשרן ער זאגט ווייטער סודות • רבי אבא זאגט עס שטייט אשר העם יודעי חרותה

זייער בקרה ונרעה ויע האט זיא דער פאר איין בן זכר אונג דער פון זייער אונג ער האט זיא שלא פדין חושד גיווען אונג אז זיא האט זיא גינדיגט האט דער פון איר דין ניט גיטאן גייערמ דער שם הקודש אס ער האט אין דעם וואסער אריין גיטאן אונג דר פון האט זיא פיל אס גיפערענט זיא זאל זיך מודה זיין פריי מען זאל דעם שם הקודש אפ מעקן אין וואסער דרום אז זיא האט דיא וואסער גיטרונקען אס דער שם הקודש גיטאן אין איר דעם דין אבער ניט דער כהן • דר המעתיק דרום שטייט אין פסוק וכאו בזהמים המאדים למים די וואסער גיין גוט אונג זיס גווען נאר אין איר האט דער שם הקודש גמאכט זי ווי זענן אין איר ביימער גווארן ווייל זיא דס אין זיי פונג גיווען : די אלעזר הייבט אן אין דר פרשה ויבאו מרתה ולא יכלו לשחות מים סמרה כי מים הם איך פון וויינער מיה אין דר פרשה צו פאר שמיין די פרשה רעכט ווארום בייא דיא וואסער פון קרה שטייט שם שם לו חוק ששם ושם נסרו אלא דר ענין פון דר סוטה איז גווען אין מרה ביי דר וואסער דען די מצרים האבן גיאגט אז די קינדר פון די ישראל זענן זיין ווי אונג אויף די ישראל האבן זייערי ווייבר חושד גווען אז זיי האבן געה גווען מיט די מצרים ביי הקביה דס זיי גבראכט צו דעם ארט קרה בודק צו זיין זיי ווי איין סוטה מיט דר וואסער דרום שטייט זיענע ששה אל ה' זאגט הקביה צוא משה משה וואס ווייטסמו עס זענן כמה מקטרגים ומשחיתים אוף זיי דרום ווייך איך בודק זיין די ווייבר פון ישראל דרום שרייב אוף דס שם הקודש אונג ווארף אריין אין וואסער קיין וועל איך דר מיט בודק זיין אליי ווייבר אונג די מאנן וועלן דא ארשן פריי עס זאל שוין קיין שם רע ניט זיין אוף מייני קינדר אונג ל זמן אז איך וועל אליי ניט בודק זיין וועל איך מיין זאמן אוף זיי מיט מאכן רוען מיד שטייט ויורה ה' עז דס איז דר שם הקודש אונג ער זיא אים אריין גווארפן אין וואסער אריין אונג דעם שם וואס דר פון האט בודק גווען די סוטה דעם שם האט משה אין וואסער פון מרה קיין גווארפן דרום שטייט שם שם לו חוק ומשפט ושם נסרו דען דארטן זיא מען גיטאן חוק ומשפט מיט די ווייבר אונג דוא וועסט פרעגן עס איז רעכט ווס מען האט בודק גיווען די ווייבר אבר נאך וואש ניט מען די מאנן בודק גווען דען די מאנן האבן דאך אוך גטרונקען גלא מען האט זיי בודק גיווען אויב זיי האבן זיך ניט סממא גווען מיט די ווייבער פון מצרים דס איז גיווען די גאנצע צייט ווס זייער זענן דארטן גיווען אונג זייער זענן גיפונג גיווארן אלע זכאין צדיקים אונג מען האט גיעהן אז די זבע ישראל זענן מדושים דרום שטייט זייער דר וואסער ושם נסרו דארטן זענן זיי גיפרובט גיווארן אונג אז האט דר פון בודק גווען די סוטה מיט דעם שם הקודש אונג אז זיא איז קיין גווען זענן דיא וואסער אין איר זיס גווארן אונג האבן זיא רייניקט אונג זענן אין איר גווען ביי זיא איז מעוברת גווארן אונג זיא איז מעוברת גווארן האבן די וואסער אין איר דאס קינד שוין זונג קיין גמאכט דס עס דס אין זיך קיין שום חסרון ניט גהאט סכל ווס שבעל אונג אז זיא איז ניט קיין גווען זענן די וואסער אין איר פאר זענערט גווארן צו אשלאנג אונג עס דס פון איר גשמעקט די מוקצה אונג די ווקמא מיט ווס זיא דס בקלקל גיווען אונג גוונדיגט איז זיא זארן בגריפן אונג עס איז ווארן געווען איר חרפה ובשה פאר אליי • קאה איז דר חלק פון ישראל דס הקביה בנערט אין זיא אונג וויל זייער סמחה זיין

פרשת

בהעלותך

פה

שני פסוקים ואלו צוואות ה' ויום הקב"ה האם ויבא נענך היא הייתי
 תורה און הם זיי גלעריגט איר וועג זיי זאלן זיך אין איר באהעפטן
 צוא הימן די תורה וקצות דען דורך דעם איז ער זוכה לעולם הבא
 און האט זיין ארויס גיצונג פון מצרים פון דעם לשות הטומאה
 און האט זיין מקרב גווען צוא זיך זיין זאלן ווערן אן גהארפן אין
 זיין נאמן וום ער איז שלום על עליונים ותחתונים און מחמת גרום
 ליבשאפט הם ער זיין דענקאלט גרופן בני בכורי ישראל זיין זענן אין
 גשפאלט פון דר קדושה עליונה און האט צוא בראכן די כוחות
 הטומאה פון מצרים און הם אויף גבונדן די קניפן וום די מצרים
 האבן זיי פר בונדן מיט פישוף אז זיי זאלן ניש קענן ארום גיין פון
 מצרים דרום הם הקב"ה גהרנת אלי בכורים פון מצרים מיט זייערי
 כוחות וממונים של מעלה און די מכה הם הקב"ה ניש גיוואקט מאן
 דורך איין מלאך אדר איין שרף ווארום קיין מלאך הם ניש גקאנט
 וויסן וועלכער עס איז איין פבור און ווידער קיין מלאך האט ניש
 גקענט אוף גינדן דם פר גינדונג וום זיי האבן פאר בונדן דרום
 הם הקב"ה אריין גיחזם דם פאן • קום און זעה די נאכט פון מפת
 בכורות האבן די מלאכים גיוואלט שירה זאגן אז זייער צייט פון
 שירה איז גקומן הם הקב"ה צו זיין גזאנט היינט איז ניש די צייט
 איר זאלט שירה זאגן דען מיני קידר זאגן אונטראיין אנדרי שירה
 און אז עס איז גקומן האלפע נאכט הם זיך דער וועקט דער צפון
 ווינט און הקב"ה הם גפאן נקמות אין מצרים און די ישראל האבן
 אונטן גיזאנט שירה והלל מיט אגרום קול • אין דר צייט זענן זיין
 גיווארן פריי פון אלדינג און אלע מלאכים און חיות האבין פאר
 גומען דם קול פון די ישראל • דר נאך אז זיין האבן זיך מד גווען
 און זענן גיצייכנט מיט דעם דם מידה און דם פסח אוף דעם אייפר
 שמידל און אוף די צוויי מזוזות און אז דער משחית האט גזעהן
 דעם צייכן הם ער אוף זיין קיין שליטה ניש גיהאט ווארום הקב"ה
 הם אויף זיי חס גיהאט אז ווי עס שמיים וספת ה' על הפת אויב דוא
 וועסט פרענן ווארום שמיים וזא יום השחית איז משמע דער משחית
 הם גשלאגן אפער הקב"ה אריין הם דאך גשלאגן די בכורים נאר
 עס שמיים וה' הכה כל בכור שמיים וה' מיט איין ואז ווייזט דאס אז
 הקב"ה מיט זיין בית דין איז גווען אין מצרים דרום הם קען גימוזט
 צייכענן אויף אימליכר שמוט מיט דעם דם פסח ומילה פדי די וום
 זענן גווען מיט הקב"ה זאלן זיי ניש מוזיק זיין ישראל דען ביי אלס
 דינג דארף זיין מעשה מען זאל דורך דעם ניצול ווערן פון די
 מקטריגים אז אוף אוף דעם מנבח איז אוף גווען איין מעשה וום
 מען האט אוף אים גשפרענגט דם בלוט פון דעם קרבן פדי די
 מקטריגים ווארן ניש קענן מקמרג זיין דורך דער מעשה אפער אום
 ראש השנה וואס איז איין יום דרין און אלי בעלי לשון הרע די
 מקטריגים שמייען אלי אוף ישראל מקמרג צו זיין דענטם מאל דארף
 מען ניש פאן קיין מעשה נייערש מיט דבור תפלה ובקשה און מען
 טון ווייזן התעוררות מיט דעם רוח נפש דאס איז מיט דעם שופר
 אז ווי מיר האבן שון מפורש גווען דם מיט דעם שופר למטה דער
 וועקט מען דעם שופר גדול למעלה וום אלי רחמים קומן ארום פון
 אים וום דר מיט ווערן צוא בראכן אלי בעלי דינים און מקטריגים
 און זיי האבן דעם מאן קיין שריטה ניש און אז מען דר וועקט דעם
 רחמים פון אובן אז ווערן דר וועקט אלי איות די ליכט לייכטן פון

אלי זיימן אין דר צייט איז באור מי סלך חיים קום און זעה בשעת
 פאן גדול הם זיך מכרין גווען אן צו ציגנן די מנורה און דער
 הם ער מקטיר גווען די קמורת המים אז ניש עס דר וועקט למען
 דם אלי איות זענן דר לייכט גווארן און עס איז אגין מקושר גווא
 באגאנד אין דער צייט איז גיפונען גווארן ששון ושכחה אין א
 עזמות אז ווי עס שמיים שון קמורת ישמח לב דרום שמיים דם על
 בהעלותך את הנרות עם וואקט גידארפט שמיין בהדלקת לשון אן ציגנ
 ניש לשון אוף ברענגנן נאר מיט דעם וום ער הם אונטן אז גיצונ
 די מנורה הם ער אוף גיפראכט דאס התעוררות אובן דען עס
 אלץ גישמעלט גווארן קמטה אנמקענן דעם משכן של מעלה דר
 זאגט ער אל מול פני הסעודה די מנורה של מעלה איז גשמעטם אנמקע
 די מנורה של מטה בשעת דר פאן הם זי אן גצונדן איות שכחה
 הם ער דר מיט דר לייכט די שבעה נרות מטה :

רבי אלעזר מיט רבי יוסי ורבי יצחק זענן גיגאנגן אין וועג זע
 זיי נקומן צו די הרי חושף ווי רבי אלעזר הייבט אוף זיינע זע
 הם ער דר זעהן די הויכע פינצפערע פערט זיין זענן פמורא גר
 זאגט רבי אלעזר ווארט מיין פאטר דא גווען וואלט איך מיד גי
 ניש גיפארקמן און היינט אוף ווייך מיר זענן דריי מענטשן וו
 איך מיד אוף ניש פארקמין פון צו האבן דא איין דין זאגט ער
 זי ווי ליב זענן די דברי תורה דען אימלכם ווארט אין דער תורה
 איז גרוסע סודות ורזין עליונים און די תורה איז דר פלל העליון אז
 מיר האבן גילעריגט די תורה ווערט גדרשת מיט דרייצעהן כד
 איינס פון זיי איז כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל למד לא ללמד על
 יצא אלא למד על הכלל כוונתו איין זאך וום איז גווען אין פ
 פון אלי און עס איז ארום גיגאנגען פון דעם פלל אויף איינע זע
 ווייזט עס מיר אוף דעם גאנצן פלל אז אוף די תורה איז איין פ
 פיל סודות גדולות און האמשי איין זאך איז ארום גיגאנגען דר
 עס שמיים איין מיפור המעשה אדר עפים אנדערי רייד איז דאך
 מעשה ארום גיגאנגן פון דעם פלל פון דר תורה דען קענטשן מיר
 די תורה דר ציילט זיי איין מעשה און ווייטר מינט ניש די תורה
 נאר אז ווי עס שמיים פר אים און באמתלא למד על עצמו יצא עס אז
 ניש ארום גיגאנגן פון דעם פלל פון דר תורה וום זי איז אין גאנ
 גרוסע סודות ווייזן אוף זיך אריין דאס זייכט נאר די מעשה ווי
 ווערט דער ציילט ניש מער נאר עס קומט צו ווייזן על הכלל כוונת
 אוף דעם גאנצן פלל דם זיי זענן גרוסע סודות דהיינו עס שמיים
 פסקו ותנה התיבה בחודש השביעי בשבעה עשר יום לחודש על הרי ארז דא
 דר פסקו ארום גיגאנגן פון דעם פלל פון דער תורה וואס זיא א
 גרויסע סודות און דא דר ציילט זי נאר איין מעשה בעלמא ווי
 קומט אונן ארום וואו די תיבה הם גירענט אוף די פערט אדר א
 אנדרע פערט נאר דם איז ארום גיגאנגען פון דעם פלל למד על ה
 כוונת יצא צו לערנן און מיר זאלן גלייבן אז ווי די גאנצע תורה אי
 דר כלל עליון סודות הגדולות אז דאס איז אוף גרוסע סודות • פיר זע
 זענן די ישראל מען הם זיי גיגעבין די תורה עליונה וואס זיא א
 תורת אמת קום און זעה צוא איין שר איז אוף קיין פבור ניש צ
 ריידן אזעלכע פראסטע רייד ופיפל שכן אוף צו שרייבן על אית כ
 וכסה באלף אלפי אלפים הגדולות דער מכה מלכי המלכים הקדוש פ
 הוא דאס ער וואלט זיך גקענט מאכן איין תורה פון פיל היילי

פרשת

בהעלותך

יָבֹן שֶׁל מַעֲלָה נִיט צו שְׁמֹעֵן פְּרֹאסְמַע רִייד צו מאַכן דר פון איין
 וְרָה דִּהְיִינוּ דִּי רִייד פון דָּגָר אונ פון עֶשֶׂו אונ פון רָבֵן מִיט יַעֲקֹב
 י רִייד פון בְּלָעַם אונ בְּלָק אונ פון זְמֵרִי בֶן סֵלֹוּ דַעֲסָם גְּלִיבִין
 גְּדַעְרַע רִייד אונ סִיפּוּרִים וּמִם שְׁמִיעֵן אִין דֵּר תּוֹרָה אונ פֶּאָר וּוּאָם
 יוֹסֵפֶט זִי תּוֹרַת אֲמַת הַיָּהוּד ה' תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲרֹת ה' פְּקוּדֵי ה' יִדְאָת ה'
 זֹאת ה' וְגו' אִיךָ שְׁמִיעֵי הַחֲסִידִים מִזֶּה וּמִסּוּ רַב וְוִי גִישִׁיקֶט זִיךָ דִם לְשׁוֹן
 אֵל שְׁמִיעֵן אִיךָ אֲנִיעֶלְכֶע סִיפּוּרֵי דְבָרִים נָאָר דִּיא תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה
 יִסְמֵט פְּוֹדֵאֵי רַעֲמַת תּוֹרַת ה' תְּמִימָה אִין אִימְרִיבֶן דְּבֹר פון אִיר אִין
 וְרוּמִזוּ אֲנִיעֶרַע סוּדוֹת אִזוּ וְוִי מִיד הָאָבֵן גִּיאָמֵט • קוּם אונ זַעֲה דַעַם
 מִסּוֹק וְתַנַּח הַחִיבָה אִין אִזוּ גְלַעְרִינֵט גִּוֹאֲרֵן דַּעַן דִם וְוִיזִיט אִיךָ אֲנִיעֶרַע
 מֵאָבֵן אִיךָ כְּחוֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי דַאָם אִזוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה דַאָם דַּעַנְסֵט מֵאֵל דַּעַר
 עֶקֶן זִיךָ דִינִים אִיךָ דֵּר וְוִיעֶלֶט אונ הַקְבִּיָה יִעֲצֵט עַל פֶּסַח דִּין צוּא
 שְׁפִינֵן דִּי וְוִיעֶלֶט אִיךָ וְוִיעֶרַע מַעֲשִׂים אונ דְרוּם וְוִיעֶרַט אֵן גִּירִפֶן
 דֵּר פֶּסַח דִּין תִּיבַה דַּעַן דִּרִינֵן אִין אֵלֶּךְ דַאָם אִזוּ וְוִיִּיא אִין דַּעַר תִּיבַה
 זִזוּ אִיךָ אִין דִּרִינֵן דַאָם אֲלֵעֶרְלִיאַי בְּרִיב פֶּאָר בְּאֲרֻגִין אִין דַּעַם אֲזִיֵּר
 מִקְּקֶה וּמִם דִּרִינֵן אִין פֶּר צִיבִינֵט אֵלֵי זֹאבֵן • אֵלֵי סְפָרִים וְוִיא וְוִיעֶרֶן
 עֶפְרַיִם וְעַנֵּן פֶּר בְּאֲרֻגֵן דְרוּם וְוִיעֶרַט דַּאָרְמֵן נָאָר נִיט פֶּר גַּעֲסֵן אונ
 דֵּר פֶּסַח דִּין אִין אֵן גְּבִרִיִּט אִיךָ רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְוִיא עַר אִין אִיין יוֹם
 דִּרִינֵן דַּעַם טָאָג וְוִיעֶרַט דִּי גִאנְצֶע וְוִיעֶלֶט דַּאָרְמֵן נִידַאכֵט דְרוּם זֹאָמֵט
 דֵּר פֶּסּוֹק וְתַנַּח הַחִיבָה דֵּר פֶּסַח דִּין מוֹט רֹעֵן אִיךָ רֵאשׁ הַשָּׁנָה עַל הַיָּד
 יוֹדֵם דִם וְעַנֵּן דִּיא אֲוִיטֶר לַעֲהֵר פֶּר דַּעַם פֶּסַח הַרִינֵן דִם אִין דִּי שְׁרִי
 דִּיעִינִים דִּי שְׁרִים פֶּר יִלַּח וְיִבְנֵה דִם אִין לְשׁוֹן קְלָאָגֵן דִּי דֵּר וְוִיעֶקֶן זִיךָ
 זֹאָמֵט וְעַנֵּן שְׁכִיחַ פֶּר הַקְבִּיָה דַּעַם טָאָג אונ אֵלֶּע בְּעִלֵי תְרִיסֵן דַאָם הִיִּסֵט
 יוֹם וּמִסְמִיעֵן מִיט פֶּרִי זִינֵן דַּעַר וְוִיעֶקֶן זִיךָ דַּעַם טָאָג אונ שְׁמִיעֵן אֵלֶּע
 דֵּר הַקְבִּיָה אֲוִיטֶר דַּעַם פֶּסַח הַרִינֵן צוּ טָאָן דִּין אִיךָ דַּעַר וְוִיעֶלֶט אונ
 יוֹם יִשְׂרָאֵל וְעַנֵּן דַּעַם טָאָג מִתְּפַלֵּל תְּלִלוֹת מִיט בְּקִשּׁוֹת וְתַחֲנוּנִים פֶּר
 וְקְבִיָּה אונ בְּלֹאָן שׁוֹפֵר הַאֵם הַקְבִּיָה רַחֲמִנוֹת אִיךָ וְוִי אונ פֶּר קַעֲרֵט
 דַּעַם דִּין צוּ רַחֲמִים אונ אֵלֵי עֲלִיּוֹנִים וְתַחֲנוּנִים הִיִּבֶן אֵן צוּ שְׁרִיעֵן
 זֹאָמֵט זֹאָמֵט אֲשִׁירֵי הַעַם יוֹדֵעֵי תְרוּעָה אונ דְרוּם כִּזוּ מַעַן הָאָבֵן דַּעַם טָאָג
 יִיִּין בְּעַל תּוֹקֵעַ וּמִם עַר זֹאָל וְוִיִּסֵן דִּיא סוּדוֹת פֶּר דַּעַם בְּלֹאָן וְוִיא
 יוֹדֵעֵי פִּוְנָה דֵּר פֶּר אִין אונ זֹאָל קַעֲנֵן רַעֲמַת מְכוּיֵן זִינֵן כְּחוֹדֶשׁ אונ זֹאָל
 יִיִּין זֹאָמֵט מֵאָן בְּחֻקְהָ אונ דְרוּם שְׁמִיעֵי אֲשִׁירֵי הַעַם יוֹדֵעֵי תְרוּעָה אונ עַם
 שְׁמִיעֵי נִיט שׁוֹמֵעֵי תְרוּעָה וּמִם זִי הַעֲרִין בְּלֹאָן נִיעֶרֶט יוֹדֵעֵי תְרוּעָה וּמִם זִי
 יִיִּין וּמִם דִם בְּלֹאָן בְּמִיעֵי דִם הִיִּסֵט עַר זֹאָל קַעֲנֵן דַּעַר וְוִיעֶקֶן מִיט
 זִינֵן פִּוְנָה אֲוִבֵן צוּ פֶּר קַעֲרֵן דַּעַם דִּין צוּ רַחֲמִים דוֹרֶךְ דַּעַם בְּלֹאָן
 זִזוּ הָאָבֵן מִיד דִם מְפֹרֶשׁ גִּוִּועֵן אִיךָ אֲנִאָדֶר אֶרֶם • וְוִיא גִּיעֵן אִזוּ
 זִזוּ גִּיאָנְצֵן טָאָג וְוִי עַם אִין שְׁפַעֵט גִּוִּוֹאֲרֵן פֶּר נִאָכֵט קוֹבֵן זִי אִיךָ אִין
 אֶרֶם אונ זַעֲה דַּאָרְמֵן אִיין מַעֲרָה זֹאָמֵט רַבִּי אֲלֵעֶזֶר קִאָז אִיִּיעֶר
 רַבִּיעֶר אֲרִיִּין גִּיִּין אונ זַעֲה אֲוִיב דִם אִין אִזוּ אִיין אֶרֶם וּמִם עַם אִין אֵן
 רַבִּיעֶר פֶּר אֲוִבֵן אֵלֶּע אִזוּ גִּיִּים אֲרִיִּין רַבִּי יוֹסֵי אונ זַעֲהֵט אִין דַּאָרְמֵן
 זִינֵן דַאָם נָאָה אִיין הִיִּיד אונ אִיין לִיכֵט אִין דַּאָרְמֵן אונ הַעֲרֵט אִין
 זִינֵן עַם זֹאָמֵט בַּהֲעִלוֹתֶךָ אֵת הַבְּנוֹת אֵל מוֹל פֶּר הַמְּנוּחָה יִאֲרִי שֶׁעַת רְבִירוֹת וְגו' הַעֲלֵה
 חֲמוּמֵי אונ זֹאָמֵט דְרוֹף גְרוֹסֵעַ סוּדוֹת וּמִם מַעַן קַעֲנוּ נִיט אֲרוּם שְׁרִיבֶן •
 בְּיַיִסֵי הַעֲרֵט עַם אונ פֶּרִיִּיט זִיךָ וְוִיעֶר אונ דֵּר צִיִּילֵט דִם צוּא רַבִּי
 לַעֲרֵר זֹאָמֵט רַבִּי אֲלֵעֶזֶר מִיד וְוִיעֶלֶן אֲרִיִּין גִּיִּין דַּעַן הַקְבִּיָה הֵט אונ
 קִדִּים גִּוִּועֵן צוּ טָאָן נִיטִים הִיִּינְטִיגֵן טָאָג • זַעֲהֵן וְוִי אֲרִיִּין גִּיאָנְצֵן
 זִזוּ וְוִי דַּאָרְמֵן וְוִי צִוִּיִּי לִיִּיט וְעַנֵּן עוֹסֵק בַּתּוֹרָה זֹאָמֵט רַבִּי אֲלֵעֶזֶר

סֵח יִקֵר חֲסוֹדֵךְ אֱלֹהִים וּבְצֵל כְּנֶסֶד יִחְסִינוּ וְוִי עֲצִינֵן זִיךָ אונ עֲנֵן זִיךָ אֵלֵי מְשַׁכַּח
 זֹאָמֵט רַבִּי אֲלֵעֶזֶר וְוִי נָאָר וְוִירְדִיגֵן עֲנֵן דִּי גִיאָד פֶּר הַקְבִּיָה וּמִם אִיךָ
 הָאָב דַאָם הִיִּינֵט גִּיפּוּעֵן צִינֵד אֵן דִּי לִיכֵט צוּא דֵּר לִיכֵטִין מִיט דִּין
 תּוֹרָה הִיִּבֵט רַבִּי יוֹסֵי אֵן כְּהֵלוֹתֶךָ אֵת הַנְּהוּת עַם אִין גִּיאָן גִּוִּוֹאֲרִין
 צִוִּיִּי מְצוֹת אִיִּינֵם נָאָה דַּעַם אֲנִיעֶרֶוּ הַדְּלֶקֶת גְרוֹת אונ קְטוֹרֶת דִם
 זַעֲהֵן גְרוֹסֵעַ סוּדוֹת דִם מִיט דַּעַם הַתְּעוֹדוֹת לְמַטָּה אִין דַּעַר לִיכֵט
 גִּוִּוֹאֲרֵן דִּי שְׁכִינָה מִיט פֶּר בְּרָכוֹת בְּכָל הַעוֹלָמוֹת :

וַיְדַבֵּר ה' אֵל מֹשֶׁה בְּכַדְבַר סִינִי וְגו' וַיֵּשׁוּ אֵת הַפֶּסַח מִסוּעָדוֹ פֶּרְעֹנֵט רַבִּי אֲבָא
 מַעַן הֵט דַאָה וְוִי שׁוֹן אֵן גִּיאָמֵט בִּיצִיאַת מְצָרִים אִיךָ דַּעַם
 פֶּסַח וּמִם בְּדַאָרְף מַעַן זִי דַאָם נָאָה אֲמָאֵל אֵן זֹאָמֵט אֵלֵי דַאָם שְׁמִיעֵי
 כְּשַׁנַּת הַשְּׁנִית וְוִיִּיד דִּי יִשְׂרָאֵל הָאָבֵן גִּיאָמִינֵט דִּי מְצוּה פֶּר פֶּסַח אִין נָאָר
 גִּוִּועֵן אִין מְצָרִים אֲבָר נִיט לְרוּרוֹת דְרוּם הַט עַר זִי דֵּר אֲנִיעֶרַע יִאָר
 אֵן גִּיאָמֵט אִיךָ לְרוּרוֹת אונ עַר זֹאָמֵט גְרוֹסֵעַ סוּדוֹת אִיךָ כְּחוֹדֶשׁ הַשְּׁנִי
 זֹאָמֵט רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְוִי צוּ דִּיא לִיִּיט וּמִם זֹאָמֵט אֵן דִּיא תּוֹרָה אִין נָאָר
 כְּפּוּרֵי דְבָרִים פֶּר פְּרֹאסְמַע לִיִּיט אֲנִיעֶלְכֶע תּוֹרוֹת מַעַן אִימְלִיכֶעֶר
 מֵאָבֵן מִיט אֲנִיעֶרַעֲמֶטֶרן שְׁבַח אונ דִּי תּוֹרָה וְוִיל אונֵן דַּעַר צִיִּינֵן וְוִיא
 עַם אִין גִּוִּועֵן • הָאָבֵן דַאָה שְׁרִים וּמְלָכִים אִיךָ סְפּוּרִים אונ דְבָרִי
 הַיְמִיִּים וּמִם הַט זִיךָ גִּיאָן פֶּר צִיִּינֵן אֵם כִּו לֹאָ מַעַן דֵּר פֶּר מֵאָבֵן אִיין
 תּוֹרָה • אֲקִא קוּם אונ זַעֲה דֵּר עוֹלָם הַעֲלִיּוֹן אונ דַּעַר עוֹלָם הַתַּחְתּוֹן
 אִין אִיִּינֵם אֲנִיעֶרַעֲנֵן אֲנִיעֶרַעֲנֵן דִּיא צְדִיקִים אֲוִינֵן זַעֲהֵן אֲנִיעֶרַעֲנֵן דִּיא
 מְלָאָכִים אֲוִיבֵן • בְּיַיִסֵי דִי מְלָאָכִים שְׁמִיעֵי עוֹשֵׂה מְלָאָכִי וְחַחֵת דִם אִין נָאָר
 לְמַעֲלָה אֲבָעֶר אִין דַּעַר מְלָאָה וְוִיל אֲרִאָפֵט גִּיִּין אִין דַּעַם עוֹלָם מוֹז
 עַר זִיךָ מִתְּלַפֵּשׁ זִינֵן אִין אִיין לְבוּשׁ וּמִם אִין אִין גִּישְׁמַאֵל פֶּר דַּעַר
 וְוִיעֶלֶט אֲבָעֶר אִין דַּעַם לְבוּשׁ קַעֲנוּ עַר נִיט זִינֵן אִיךָ דֵּר וְוִיעֶלֶט אונ דִּי
 וְוִיעֶלֶט קַעֲנוּ זִינֵן נִיט פֶּר גַּעֲבֵן אונ אִזוּ אִין בְּיַיִסֵי מְלָאָכִים אִין שׁוֹיֵן אֲבָר
 שְׁבֹן דִּי תּוֹרָה וּמִם מִיט אִיר הָאֵם הַקְבִּיָה אֵלֵי עוֹלָמוֹת בְּשִׂאָפֵן אונ
 אֵלֶּע עוֹלָמוֹת הָאָבֵן נָאָר אִיין קִיּוּם דוֹרֶךְ דַּעַר תּוֹרָה דוֹרֶךְ אִיךָ
 גְרוֹסֵעַ סוּדוֹת אונ שְׁמוֹת הַקְדוּשִׁים מְמַלֵּא אִין הֵט בְּדַאָרְפֵט אֲרִאָפֵט
 גִּיִּין אִיךָ דֵּר וְוִיעֶלֶט וְוִיעֶן זִי וְוִיאֵט נִיט גִּוִּועֵן אֵן גִּיאָלִיִּיד מִיט דַּעַם
 מְלָבוּשׁ פֶּר דִּי כְּפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת וְדְבָרִים וְוִיאֵט זִי דִּי וְוִיעֶלֶט נִיט גַּעֲנֵט
 פֶּר טְרָאָן מִתְּחַת גְרוּם רַחֲמִנוֹת דְרוּם זַעֲהֵן דִּיא סְפּוּרִים נָאָר דַּעַר
 לְבוּשׁ פֶּר אִיר אונ דֵּר וּמִם מִיִּינֵט אִין דֵּר פֶּשׁוּטֶר פֶּשֶׁט אִין דִּי גִאנְצֶע
 תּוֹרָה אִין עַר גִּיאָרַט אִזוּ וְוִי דֵּר גוֹף פֶּר דַּעַם מַעֲנִשְׁשׁן אִין נָאָר אִיין
 לְבוּשׁ צוּ זִינֵן רוּחַ אונ אִין רוּחַ גִּיִּים אֲרוּם אִין זִינֵן גוֹף נָאָר
 נִיט דַאָם קִיּוּן מְכֻשׁוֹת דַּעַן דִּי מַעֲלָה פֶּר דַּעַם גוֹף אִין נָאָר אִין דֵּר רוּחַ
 אִין מִיט אִים אִזוּ אִין עַר מִיִּינֵט אִין דֵּר לְבוּשׁ פֶּר דֵּר תּוֹרָה אִין דַּעַר
 עִיקָר אונ עַם אִין דִּרִינֵן נִיט דַאָם קִיּוּן פְּנִימוֹת הָאֵלֵט עַר נָאָר חֲשׁוֹב
 דַּעַם לְבוּשׁ וּמִם עַר אִין אֲוִיבֵט נִיט דִּי סוּדוֹת וּמִם זִיִּיא וְעַנֵּן דִּיא נְשִׁכָּה
 דְרוּם אִין זִינֵן עוֹנֵשׁ גְרוּם מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה אִזוּ בְּלִיבֵט זִינֵן גוֹף עֶפְרֵר וְאֶפְרֵר
 דֵּר לְבוּשׁ אֵן דֵּר נְשִׁכָּה דַּעַן דִּי תּוֹרָה אִין גִּישְׁמַעֲלֵט מִיט אֲבָרִים אִין
 וְוִי דֵּר מַעֲנִשׁשׁ אִזוּ וְוִי עַם שְׁמִיעֵי אֲוִיבֵן אִין פְּרִשְׁתַּת בְּרֵאשִׁית דְרוּם הֵט
 דִּיִּיד הַמֶּלֶךְ גַּעֲמֵן גַּל עֵינֵי וּבִיבִיחַ נְפִלְאוֹת מְתוֹרֶךְ דֵּר זֹאָמֵט אֲנִיעֶרַעֲנֵן
 מִיִּיעֵט אֲוִיבֵן זִי זֹאָמֵט וְעַהֵן צוּ פֶּר שְׁמִיעֵן וּמִם אֲוִיבֵט דַּעַם לְבוּשׁ פֶּר דֵּר
 תּוֹרָה דִם אִין דִם פְּנִימוֹת דַּעַר פֶּר לְבוּשׁ דִּי תּוֹרָה זֹאָמֵט כְּאִשִּׁית בְּרֵא
 אֲרוּם אֵת הַשְּׁמִים וְאֵת הָאָרֶץ צוּם עַרְשֶׁמֶן הֵט הַשְּׁנִית בְּשִׂאָפֵן הִימֵל אונ
 עַרֶד דִם אִין נָאָר דֵּר מְלָבוּשׁ פֶּר דִּי כְּפּוּרֵי דְבָרִים אֲבָר דִם פְּנִימוֹת
 דֵּר פֶּר אִין מְרָבֵז וְוִיא הַקְבִּיָה הֵט בְּשִׂאָפֵן דִּיא מְרָבֵזִים עֲלִיּוֹת אונ דִּיא

פרשת

בהעדותה

פו

והיינו איין מענטשן אז עס קען זיין ער זאל זיך נישט
הקדושה העליונה און זאל זיא מטמא זיין אונז ער איז דס זיך גור
אז די שכינה ביט דר נשמה גייען אונזע פון אים און רוען גיט אים
איים דרום שמיים מיר צווייא כאר צוא ווייזן אז ער איז איין מענטש
וואס איז ראוי אז עס זאל אויף אים רוען דיא קדושה עליונה אז
ער אליין האט זיא מטמא גיוען קען מען אויף אים גיט מאכן רוען
דיא קדושה עליונה :

וביום הקים את המשכן ככה הענין וגו' רבי חנינא זאגט עם שמיים סוד גו
לאבינום צדקתו עומדת לנו קדו תרום בכבוד דר פסוק ווייזט אונז וועט
עם צו שפריים זיין געלט אויף צדקה אזו וויא עם שמיים יש כבוד ונס
עוד ווער עם איז כבוד זיין געלט אויף צדקה ווערט אים גימערט נאך
בער געלט און קעגן דרום ווייל דר עני איז חשוב וויא איין בת און
ער איז אויף אים מושך דעם כח ההיים מלמלה דרום ווערט ער
גיגענטשט און עם איז אשכחה אין אזי עולמות דער פח הדין וואס
איז שולט אין דעם עני ווערט אונזר טענין דורך דר צדקה :

פרשת שח

וידבר ח' אל משה לאמר : שלח לך אנשים רבי יהודה זאגט עם שמיים כצנח
שלג ביום קציר ציר נאמן לשולחו ונפש אדונו ישיב דם איז שייטש אזו ווי די
קעקט פון שנייא איז גוט צו דעם וואס שניים תבואה אין פעלד ער
האט דר פון גרויס הנאה אזו איז איין שליח נאמן צו דעם וואס ער
שיקט אים דס זענן גיוען פנתם ביט קרב ווס יהושע דס זיי נשיקט
פר כרגלים ונפש אדונו ישיב וויא האבין גורם גיוען אז די שכינה זאל
רוען אויף די ישראל און דס זיך פון זיי גיט אפ גיטאן • אבער דיא
אנדרי כרגלים וואס משה האט גישיקט האבן גורם גיוען איין ככה
לדורות דס הייסט איבר זיי איז דס בית המקדש חרוב גיארזין נאך
האבין זיי גורם גיוען דס ככה אלפים ורבבות מישראל זענן אויס
גיטמארבן אין דר כדבר און די שכינה האט זיך פון זיי אפ גיטאן :
רבי חזקיה ביט רבי יוסי זענן גינאנגין אין וועג זאגט רבי יוסי צוא
רבי חזקיה איך זעה אין דיין פנים אז דו מוסט עפיים טראכטן
זאגט ער צוא אים בודאי גיבאכט איך אין דעם פסוק וואס שלמה
המלך דס זאגט כי סקרה האדם וסקרה הבחמה סקרה אחר לחם כמות זה כן כמות
זה וגו' כי הכל הבל מיר האבין גילערניט אז אזי בייך פון שלמה זענן
בהאלטן ביט גרום חכמה און לסוף קעגן זיך דיא אפיקורסים טועה
זיין אין דעם פסוק זאגט ער עם איז בודאי רעכט מען זאג אין דעם
קלערין ווס שלמה דס גימינט דר ווייל האבין זיי גיזען ווי איינער
איז צו זיי גיקומן און בעט פון זייא איין טרוינג וואכר ער איז זייער
מיד פון דר הייז ווס די זון דס אים גיברענט זאגן זיי צו אים ווער
ביסטו זאגט ער איך בין איין יהודי זאגן זיי אפאר דס קמו זיך גמעט
אין דר תורה זאגט ער צו זיי איינר איך זאל מיט איינדיק רייזן וועל
איך בעסר ארויף גיין אויף דעם בארג מאן אטרוינג וואכר ווארום
אויף זייער דארשטיג געכט רבי יוסי ארום איין לאגיל מיט וואסר
און זאגט אים טרוינג דר ווייל דס וואסער דר נאך וועלן מיר מיט
דיר ארויף גיין אויף דעם בארג נאך וואס טרוינגן דס ער גטרוינגן
דר נאך זענן זיי מיט אים ארויף גינאנגן אויף דעם בארג און האבין
דארטן גיפונן איין לויטן קנאק וואכר האבין זיי אן גינאסען דעם
לאגיל מיט וואסר און זענן זיך דארטן איתר • זאגט ער צוא זיא

מדרגה הייסט ראשית דיא מדרגה הייסט אזו איין שם און חוץ
דעם פנימיות איז דא נאך בער פנימיות היינו די צדופי שכחות ווס
זיי גייען ארום פון די פסוקים היינו שם מ"ב און אנדערע שכחות ווס
גייען ארום פון דר פרשה דעקט גרייכן ויש עקב מכאר שבע איז דער
פשוטר פשט נאר אספור • עקב איז ארום גינאנגן פון דר שטאט
פאר שבע צו גיין קיין תרן אזו וויא דער אמת איז גיוען אבער דאס
פנימיות דר פון איז נאר אנדערש עם איז למעלה אזעלכי שמים עלמות
שדות הקדושות דס איז איינס מיט דעם פסוק ונהר יוצא מעין להשקות את הגן
דאס איז ארץ דיא עולמות עליונות דאס איינס האט אחריה אין דעם
אנדערין און די תורה קעט פשוט אזו וויא עם איז גיוען אבר זיא
גינט מען זאל פאר שמיין ווייטר וויא דאס אלץ גיט למעלה דרום
שמיים כי לא דבר רק הוא די תורה איז גיט קיין לידיגע זיך און אז דו
מינטט אז זיא איז זיא לידיג מם איז דס נאר פון איך ווייל איר פר
שמיים גיט און דרום שמיים דס לשון רק דס גיינט מען עם איז נאר
איין גוף וואס איז לידיג אן איין נשמה • קום און זעה דאס מלבוש
ווערט גיוען צו אזי און דער נפש רוח ונשמה זעהט מען גיט וואס
פר איין חשיבות איז אין דרייען און עם איז פר האנדן אזעלכע לייט
ווס זיי פר שמייען אין גוף די שבע פנימיות פון דעם מענטשן נאך זיין
נשמה נאך אזו ווי יהודי דס גינאנט צו משה ואהה תחיה סכל העם דוא
וועקט פאר שמיין אין חכמת הפרצוף אזו וויא עם שמיים אויבן אין
פרשת יתרו אז מען קאן פר שמיין אין דעם גוף פון דעם מענטשן
אזו אויך די תורה דס איין גוף און עם איז פאר האנדן דברי תורה
ווס זיי הייסן גופי תורה ווס זיי זענן זיך מתלבש אין דיא ספורים •
און די נארען פגען נאר צו פאר שמיין דעם מלבוש פון דיא ספורי
דברים אלץ און גיט ווס אונזר דעם מלבוש און די ווס זענן קלינר
ד זענן צו פר שמיין דעם גוף ווס אונזר דעם מלבוש איז און דיא
ווס זענן נאך קלינר די זענן עבדי כזה עליון די ווס זענן גישטאנן
אויף דעם בארג סיני זיי זענן נאר די נשמה דאס פנימיות פון דער
תורה דאס איז דר עיקר אלי מודות דאס איז דיא רעכטי תורה און
לעולם הבא וועט מען פר שמיין דס רעכטי פנימיות דס איז וויא איין
נשמה צו דר אנדרר נשמה אזו זענן אלי מדרגות עליונות איינס צו
דעם אנדרין און אזו ווי איין מלבוש דאס די שמים מיט אלי חילות
של מעלה און אלי מדרגות זענען נאר אזו וויא מלבושים צוא דעם
כבוד פון הקב"ה אויף ביי די נשמות איז אייני צו דר אנדערר איין
קבוש דס גיט אימליכר קען דס פר שמיין און איינס איז אן גיהאקטן
אין דעם אנדרן • ווייא צו דיא רשעים וואס זאגן אז די תורה איז נאר
ספורי דברים אלץ און פגען נאר צו לערנן דעם מלבוש אלץ גיט
בער • פיל זענן זוכה די צדיקים ווס זענן מסתפר אין דר תורה וויא
עם דארף צוא זיין אזו וויא מען האלט מיינען וויין אין איין בלי אזו
אויף ווערט דיא תורה דר קענט און גיהאלטן דורך אירי מלבושים
און ספורי דברים און דרום מוז מען פאר שמיין אז דיא מלבושים
זעקן צו דס פנימיות ומודות התורה :

ויעשו בני ישראל את הפסח כמעתו זאגט רבי יוסי פון דעם ווארט ויעשו
לערגן מיר אפ אז אימליכר ווס מוט אונטן אמצוה ווי עם דארף
צו זיין איז גלייך ווי ער וואלט גיטאן אובן ככמה זען מיט דר מעשה
קמטה ווערט דר וועקט למעלה אזו וויא אויבן שמיים :
איש איש כי יהיה מסא לנפש ווארום שמיים מיר צווייא כאר איש נאר דאס

פרשת שלח

פרענט מיך עפ'ים דען איך האב עוסק ג'ווען בתורה דורך
און און איך בין מיט אים ג'נאנגן צוא ויין רבי זאגט רבי חזקיה
עם איז דורך דיין זון איז בודאי וייער נומ גאר אנדער קשיא
מיר האבן ג'פרענט אויף דעם פסוק כי ספרה אדם וגו' מוזין מיר
אנדערן פרעגן ניש ד'ה זאגט ער צו זיי איר מענט מיר אויך זאגן
אבאך ג'פיקט מען איין פעריל מיט איין אבן טוב אין איין זעקל
איין ארום און . האבן וי'א אים ג'זאגט דעם פסוק מיט דר קשיא
ז'ער צו זיי מיט וס זענט איר דען זאפ ג'שייד פון אלי מענטשן אז
ווייסט ניש דעם פשט זאגן וי'א צו אים זאג דו אונד דעם פשט
מ'ער צו זיי דעם פסוק ד'ט שלמה ניש ג'זאגט פון זיינט וועגן אז
ג'ר ד'ט אלי פסוקים ג'זאגט ג'יערט ער זאגט אז די מ'פשים מיט
אד'ן הי'דן אוו דען זיי קוקן ניש אין דר תורה אונ זאגן אז דיא
ד'ט איז נאך פ'מקרה דען ח'קה הקב'ה איז ניש משגיח אוה אלץ
ג' ג'יערט עם איז איין טרעפונג צו דר בהמה אונ צו די מענטשן
שלמה ד'ט ד'ט ד'ט ווען האט ער זיי אן ג'רופן מיט דעם נאמען
קב'ה ווייל זיי זעגן ניש פר שטאנדיג זעגן זיי ג'ליך מיט איין בהמה
די הי'דן אזעלכ' נארשי רייד דרום זאגט ער פ'רער אמרת אני כבדי
ד' האב מיר ג'טר אכט על דברת בני האדם לכה ד'ט זיי זעגן ניש ג'ליך
אנדרי ליים וס האבן אמנה איז הקב'ה אונ די נארן ווערדיג
ער ש'ק זעגן זיי ג'ליך מיט בהמות דרום זאגט ער ולראות שהם בהמה
ה לים זיי וויין אים ווי די בהמות ווייל זיי זאגן עם איז אלץ במקרה
ס איז איין טרעפונג צו דר בהמה אונ צו די מענטשן עם איז אלץ
זייק ווייל זיי זעגן איין וייערי אונ אליו וי'א איין בהמה מחסור אמונה
זיי צו זיי וי'א צו וייער נפש עם וואלט זיי בעסר ג'ווען זיי זאלן נאר
זייק דר וועלט ניש ג'קופן אויף וייער שמות ענטפ'רט שלמה ווייטער
זונ זאגט מי ויער רוח בני האדם העולה היא למעלה ורוח הברכה הירדת היא למטה
אויך ווער ווייסט ד'ט צווישן די נארן דען וי'א ווייסן ניש דעם פבוד
פון הקב'ה מ'קד ג'ליין אונ דעם פבוד פון דר תורה ווייסן זיי אויך
יש אז וי'א וואלסן וויסן אז דער רוח פון דעם מענטשן גייט ארויף
אנץ הוף קקום הקודש מקום העליון צו ג'שפייזט ווערין פון דעם
גאר העליון פון דעם מלאך הקודש צוא זיין פצורר ד'חיים ער זאל
ג'פונן ווערן ביי הקב'ה אונ אז זי איז זוכה ג'רענט זיא מ'כאך פון
ד'ד ארויף פר איין מתנה צו הקב'ה פאר איין קר'ן אב'ר דר רוח
הבהמה ג'דרט אראפ אין דר ערד אין דעם ארט ווי זיא איז פ'רער
ג'ווען אב'ר דר מענטש איז דאך פצ'ם אלהים אז וי'א עם שמיים כי
בכלם אלהים עשה את האדם אויך שמיים נר אלהים נשמת אדם אונ וי'א אז
זאלן דיא נארן זאגן אז עם איז איין רוח אונ זי'א וויקין ניש דער
קעגן וייער מ'ר'נה דאס וי'א האבן איין רוח מלמעלה אויף וי'א איז
ג'זאגט ג'ווארן יהו כסוך לפני רוח זיי וועלן זיין אז ווי פלעווי וואס דר
ווינט פ'אט זי א'וועק וסלאד ה' דחה דר מלאך וואס איז מסונה אויף
דיא נשכות זאל אים אראפ שמוסן אין דער מ'ר'נה ד'מתנה פון
פון דעם ג'הנס ער זאל שוין ניש קעגן ארויף קופן לדורי דורות אוף
זיי שמיים יחפ'סחים סן הארץ וישעים עוד אינם כרכי נפשי את ה' הללויה וי'א
רבי זסי מיט רבי חזקיה האבן דר הערט די תורה פון דעם מענטשן
זעגן זיי ג'קופן אונ האבן אים ג'קושט אוף זיין קאפ אונ זאגן אז פיל
תורה איז פאר האנדען אין דיר אונ מיר האבן דער פון נאר ניש
ג'ווייסט . פיר זוכה איז דיא שעה נוס מיר האבן ד'ה פגענינט . זאגט

ער צו זיי ניש דאס אריין האט שלמה ג'זאגט . ער האט נאך ג'זאגט
ווייטער זה רע בכל אשר נעשה חתת השמש כי ספרה אהר לכל ויער עם זאגט אז
ווי אויבן שמיים הייסט ער רע ד'ט ער ד'ט קיין חלק ניש לעולם הבא
אז וי'א דר פסוק זאגט כי לא אל חסך רשע אתה לא יבורר רע . קום אונ זעה
הקב'ה ד'ט ג'זאגט וכתרת בחיים למען חתיה דר זאגט לעבן בעולם הזה
ובעולם הבא אונ אז די רשעים זאגן אז איין מענטש מיט איין בהמה
איז גאר ג'ליך ווי אז קעגן זי'א האבן איין חלק לעולם הבא . זאגן
זיי צו אויב דו וויקסט גיי'א מיט אונד בחברותא . זאגט ער איך זאל
אזו פ'אן וואלט מ'ך דיא תורה אן ג'רופיז פסיל איין גאר . פאר וואס
ווארום איך בין איין שליח . אונ שלמה ח'קה ד'ט ג'זאגט ספרה תלים
הפס שוחה שולח דברים ביר כסיל גמצא ויער איך ווערין ג'רופין פסיל קום
אונ זעה די מרגלים ווייל זי'א זעגן ניש ג'ווען קיין פני אמנה ערליכי
ש'וחים . זעגן וי'א ג'ווארען מתחייב בנפשם בעולם הזה ובעולם
הבא . ד'ט ער זיי ג'קושט אונ איז אוועק ג'נאגן אז זיי זעגן ווייטער
ג'נאגן האבן זיי פגענינט מענישן ג'יען אנטקעגן האבן רבי יוסי מיט
רבי חזקיה וי'א ג'פרענט אויף דעם מענטשן ויער ער איז זיין נאמען
זאגן זיי ד'ט איז רבי חגי איינר פון דר חבריא האבן די חבריא אים
ג'שיקט ער זאל אפ זוכן רבי שמעון בן יוחאי מיט זיין חבריא זאגט
רבי יוסי וודאי איז דאס רבי חגי וס ער האט פל מ'יו ניש ג'וואלט מען
זאל ווייסן וס ער קען . אונ דרום ד'ט ער אונד זאגט אז זיין זון האט
אים מובה ג'ווען אין דר תורה ער איז איין שליח נאכן זכאה איז ער
זכאה איז דר וואס ער האט אים ג'שיקט . קום אונ זעה אלעזר עבד
אב'ר'הם איז ג'ווען פון דיא קינד'ר פון פגען וואס בי'א אים
שמיים כען כידו מסוני מסה אונ עם שמיים אורר כען עבד עכרים יהיה לחתו
אונ ווייל ער איז ג'ווען איין שליח נאכן שמיים בי'א אים כוא ברוך ה'
אוב דו וועסט מיינן ד'ט ד'ט נאר ל'ן גרעט אב'ר ד'ט איז ניש ג'ווען
משמים נאך וס זאל ד'ט שמיין אין דר תורה זאלא ער איז ד'ט מאך
ארום ג'נאגן פון דעם פ'ל פון איר כען אונ איז ג'קופן ד'כלל פ'רוך
אונ איז ג'בענטשט ג'ווארן ב'שם הקב'ה אונ מיר האבן ג'קערינט אז
איין מלאך איז ג'קופן אונ ער ד'ט אריין ג'פאן אין מ'זי כון ל'ן דיא
ווערטר כוא ברוך ה' דרום ווייל ער איז ג'ווען נאכן איין זיין שליחות צו
אב'ר'הם דרום איז ער ג'קופן לכלל ב'ר'ה :

וישלח אותם משה וגו' כלם אנשים וי'א זעגן ג'ווען באותו שעה זכאים אונ
עלצטע פון די ישראל ג'יערט וי'א האבען אין זיך אש'לעכטי
עצה גנומען אוה זיך זעלבערט וי'א האבן ג'זאגט ווען מיר וועלען
אצונד אריין ג'יין קיין ארץ ישראל וועט אונד משה אפ זעצן פון אנד'ר
ג'שיאות אונ וועט מאכזי ג'יע עלצמי דרום האבין וי'א ג'רם ג'ווען
מיתה צוא זיך אונ צו דיא אלי וואס האבין פאר נ'מען וייערע רייד
אונ משה האט ג'זעקן אז זיי וועלן ניש מצליח זיין וייער ווען דרום
ד'ט ער מוסף ג'ווען די יוד צוא יהושע אונ דאט אויף אים מתפלל
ג'ווען אז ער זאל ניצול ווערין פון וייער ש'לעכטר עצה אונ אז פ'לב
האט ג'זעקן אז משה האט מתפלל ג'ווען פאר יהושע ד'ט ער זיך
פאר וי'א ג'יהיט אונ האט זיך אריין ג'ילאזט אין איין ס'נה אריין צו
ג'יין צו די ענקים אד'סן ששי וחלטי וואס וי'א זעגן ארויס ג'קופן פון דיא
מלאכים וס הקב'ה ד'ט זיי אראפ ג'ווארפן אוה דר ערד אונ זיי האבן
דא ג'האט די ריזין אונ פ'לב איז ג'נאגן קיין חברון אונ ד'ט מתפלל
ג'ווען אוה דיא קב'רי אבות אז ער זאל אויך ניצול ווערן פון וייער
שלעכטע

פרשת

שלח

פז

שְׁלַחְמֶנּוּ עֲצֵדָה • אֲנִי מִלְּשׁוֹהַּ הָמָּה אִים אֲצַוְדָּה גְרוּפִין יְהוֹשֻׁעַ אֲנִי הָאֵם
אִים מְקַשֵּׁר גְרוּעֵן מִיט דְּרַ שְׂכִינָה יֵאָדָּא מִיט אִים זִיין אֲנִי הָאֲמִישִׁי
פְּרִיעָר שְׂמִיט אֲדָה יִחַסֵּר מִשָּׁת אַל תִּישַׁע נָאֵר דְּסָ שְׂרִיבְכֵם נָאֵר דִּי תוֹרָה
וַיִּיָּלֶד עַד הָמָּה דְּאָה גְהוּיִסְן יְהוֹשֻׁעַ אֲבָר מִיט דְּסָ אֲכִית הָמָּה עַד פְּרִיעָר
גְּהוּיִסְן הוֹשֻׁעַ :

וַיְבֹאוּ עַד נְחֹל אֲשֵׁכֹל וְגַר רַבִּי יְהוֹדָה הִיבִט אֶן כַּה אֲסַר הָאֵל ה' בּוֹרָא הַשְּׁמַיִם
וְגַר וְוִי נָאֵר בְּדַארְף אֲמַעֲנִימֵשׁ זַעֲדָן בְּעִבּוּדַת הַקְּבִיבָה אֲנִי וְוִי
אֲנִי בְּדַארְף מְעַן תְּמִיד נִזְהָר יִיין אִיין דִּי רִייד פֿון דְּרַ תוֹרָה דְּעַן דְּרַ
וּסְמִיט עוֹסֵק אִיין דְּרַ תוֹרָה אִיין גְּלִיחֵי וְוִי עַר וְוִיאֵלְט מְקַרִּיב גְרוּעֵן אֲלִי
קְרִבּוּת פֿון דְּרַ וְוִיעֵלְט פֿר הַקְּבִיבָה אֲנִי נִיט דְּסָ אֲלִיין נָאֵר הַקְּבִיבָה אִיין
אִים כִּכְפָר אֲלִי יִינִי עֲזוּת אֲנִי גְרִיט אִים אֶן פִּיל גּוֹמֵס לְעוֹלָם הָבֵא •
רַבִּי יְהוֹדָה אִיין גְּנֵאָנְגִּימִיט רַבִּי אֲבָא זְאָנְט רַבִּי יְהוֹדָה אִיין וְוִיאֵלְט דִּיק
גְּנֵעֲרָן גְּפִרְעִיט אִיין זְאָה אֲמַעַר הַקְּבִיבָה דְּרַ דְּאָה גְרוּיִסֵּס אֲנִי אֲמַעֲנִימֵשׁ
וְוִיעֵלְט בְּדַארְפֿן שְׂמַאֲרָפֿן אֲנִי עַר אֲלִיין וְוִיעֵלְט אֲוִף אִים גּוֹזֵר יִיין דְּעַם
מוֹט וְוִיאֵרֹם הָמָּה עַר אִים בְּאֲשַׁאֲפִין אֲנִי דִּי תוֹרָה אִיין דְּאָה בְּאֲשַׁאֲפִין
גְרוּאָרָן צוֹוִי מוֹזִינֵט יֵאָר פֿר דְּרַ וְוִיעֵלְט עִם שְׂמִיט דְּאָה אִיין אִיין אִים
יִי יוֹט בַּחֲחַל אִישׁ כִּי יוֹט הִינֵנִי וְוִיאֵלְט אֲנִי קָאָן דְּעַר מְעַנֵּימֵשׁ וְוִיאֵם
קְעִרִיט תוֹרָה עַר מוֹז שְׂפִרְבּוֹגְלִיחֵי מִיט דְּסָ מְעַנֵּימֵשׁ וְוִיעֵלְט עַר לְעִרְנֵט נִיט
זְאָנְט רַבִּי אֲבָא דְּרַ וְוִיעֵלְט פּוֹן הַקְּבִיבָה אֲנִי יִינִי גְוִירוֹת וְוִיעֵלְט וְוִיעֵלְט וְוִיעֵלְט
אִיין דְּרִינֵן מִינֵן אֲנִי קְלַעְרִין • וְוִיעֵלְט דִּי מְעַנֵּימֵשׁ אֲנִי הָאֲסַמֵּת רְשׁוּת צוֹא
פְּרִעָרִין פְּרִעָר אֲנִי אִיין וְוִיאֵם דִּיא הָאֲסַמֵּת קִיין רְשׁוּת נִיט מְאָרְסֵמוֹ נִיט
מְקַדְדֵר יִיין עִם שְׂמִיט אֲלִי תַחַן אֲתִי פִיד לַחֲשֵׂא אֲתִי בְּשׁוֹר דְּסָ וְוִיעֵלְט וְוִיאֵם
הַקְּבִיבָה הָמָּה בְּהַאֲלִיפֿן אֲנִי יִינִי פֿר בְּאֲרִיגִי וְאָכֵן מְאָר מְעַן נִיט פְּרִעָרֵן
זְאָנְט רַבִּי יְהוֹדָה אֲבָא דִּי גְאָנְצִי תוֹרָה אִיין דְּאָה פֿר הוֹקֵן אֲנִי יִי אִיין
דְּרַ שֵׁם הַקּוֹדֵשׁ הַעֲלִיין אֲנִי וְוִיעֵלְט עִם אִיין עוֹסֵק דְּרִינֵן אִיין גְּלִיחֵי וְוִי עַר אִיין
עוֹסֵק אִיין שֵׁם הַקּוֹדֵשׁ הַעֲלִיין מְאָר מְעַן דְּאָה אִיין דְּרַ תוֹרָה אֲוִף נִיט פְּרִעָרֵן
צוֹ פֿר שְׂמִיט זְאָנְט רַבִּי אֲבָא דִּי תוֹרָה אִיין פֿר הוֹקֵן אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
אֲנִי עִם שְׂמִיט הַנְּסִתוֹת לַה' אֲלֵהֵנוּ הַנְּגִלַת לֵנוּ וְלִבְנֵינוּ דְּסָ וְוִיעֵלְט אִיין אֲנִי אֲנִי אֲנִי
אִיין צוֹ אֲנִי גְּעֵבֵן גְרוּאָרָן רְשׁוּת צוֹ קְלַעְרִין אִיין אִיין אִיין אִיין אִיין אִיין אִיין
אִיין פֿר הוֹקֵן דְּסָ גְּהֵעַר צוֹ גְּאָט וְוִיעֵלְט קֵעַן וְוִיעֵלְט וְוִיעֵלְט אִיין פֿר הוֹקֵן
אֲנִי בְּהַאֲלִיפֿן אִיין יִינִי דְּעָה וְכַכֵּל שְׂפֵן צוֹ פְּרִעָרֵן דְּרִינֵן קוּם אֲנִי זְעָה
עִם אִיין נִיט גְּעֵבֵן גְרוּאָרָן קִיין רְשׁוּת צוֹ קִיין שׁוּם בְּרָהּ צוֹ מְגַלָּה יִיין
סוֹדוֹת וְדוּבִיִּים מְטוּסִים דִּי זְאָכֵן וְוִיעֵלְט פֿר הוֹקֵן מְעַן זְאָר וְוִיעֵלְט וְוִיעֵלְט יִיין
גְּיַעֲרֵט צוֹ דְּרַ הִיילִיגֵר לִיכֵט רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יִזְחָא דְּסָ הַקְּבִיבָה הָאֵם
מְסַבִּים גְרוּעֵן דוֹרָה אִים אֲזַר עַר זְאָל מְגַלָּה יִיין סוֹדוֹת אֲנִי נָאֵר עַר
מְעַן מְגַלָּה יִיין דְּרוּם וְוִיעֵלְט יִיין דוֹר אִיין גְּצִיבִיכֵט לְמַעֲלָה וְלְמַטָּה דְּרוּם
זְעַן וְוִיעֵלְט יִינִי רִייד אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
דְּעַר דוֹר אִיין בְּוִי מְשִׁיחַ וְוִיעֵלְט קוּמִין • קוּם אֲנִי זְעָה עִם שְׂמִיט וְיִכְאֵר
אֲלֵהִים אֲתִי הָאֵרִם בְּלִצְמוֹ בְּלִצְמוֹ בְּלִצְמוֹ אֲלֵהִים כְּרָא אֲחוּךְ דְּסָ דְּרַ מְעַנֵּימֵשׁ אִיין מִיט אֲלִי
גְּלִיחֵי וְוִיעֵלְט אִיין אֲוִבֵן דְּרַ סוֹד פֿון דְּרַ פְּרִשָּׁה אִיין נִיט צוֹ פֿר שְׂמִיט
גְרוּסִי סוֹדוֹת עֲלוּיִים חֲשׁוּבִים קוּם אֲנִי זְעָה הַקְּבִיבָה אִיין זְעָה מְשַׁבַּח מִיט
דְּרַ תוֹרָה אֲנִי זְאָנְט גְּיִיט אִיין מִינֵן וְוִיעֵלְט זְעַן עוֹסֵק אִיין מִינֵן דִּינֵסֵט
דְּעַן וְוִיעֵלְט אִיין אִיין פְּרִעָרֵן אִיין גְּמִי אֲנִי חֲשׁוּבִי וְוִיעֵלְט אִיין דִּיא
מְעַנֵּימֵשׁ וְוִיעֵלְט דְּסָ נִיט זְאָנְט גְּאָט צוֹ יִי גְּיִיט אֲנִי זְעָה דְּרַ
גְרוּסִי וְוִיעֵלְט זְאָנְט יִי וְוִיעֵלְט אֲוִבֵן מִיט • זְאָנְט הַקְּבִיבָה עַלֵּן זֵה כְּנָג
וְוִיעֵלְט אִיין דְּרַ תוֹרָה וְוִיעֵלְט יִי אִיין גְּעֵבֵן גְרוּאָרָן מְצַד קִיין פֿון
הַקְּבִיבָה אֲנִי דְּרַ פְּסוּק זְאָנְט מִינֵן אֲשֵׁר דַּלְט דְּרוּם זְאָנְט עַר עֲלוּהָ

גְּלִיחֵי וְוִיעֵלְט וְוִיעֵלְט וְוִיעֵלְט וְוִיעֵלְט וְוִיעֵלְט וְוִיעֵלְט וְוִיעֵלְט וְוִיעֵלְט וְוִיעֵלְט
אִיין קְעַנְט אֲלִיין וְוִיעֵלְט אֲנִי פֿר שְׂמִיט דְּרִינֵן אֲלִי עוֹלְמוֹת אִיין וְוִיעֵלְט אֲנִי
הָאֲרִי סַח הִיא אִיין זְאָלְט זְעַן אֲנִי פֿר אֲרִישִׁין דוֹרָה דְּעַר תוֹרָה וְוִיעֵלְט אֲנִי
וְוִיעֵלְט אִיין כִּיאָכֵן אֲרָפֿן אֲנִי אִיין פְּרִעָרֵן לְעוֹלָם הָבֵא אִיין וְוִיעֵלְט זְעַן
אֲתִי הִיט חֲשׁוּב עֲלֵיהָ דְּאֵם זְעַן דִּי וְוִיעֵלְט אֲנִי דְּרַ הַעֲכַסְט מְדִרְיִין
אִיין גַּן עַדֵן אִיין זְאָלְט זְעַן הַחֹק הוּא הַרְסָה אֲוִבֵן יִי הָאָפֿן דְּסָ אֲלִיין זְעַן
גְרוּעֵן וְוִיעֵלְט יִי הָאָפֿן זְעַן גִּישְׂמַאֲרַקְט אֲוִף דְּעַם יִי דְּרַ הַעֲכַסְט מְדִרְיִין
אִיין מְחַמֵּת דְּעַם וְוִיעֵלְט יִי הָאָפֿן גִּישְׂמַאֲרַקְט פֿון אִים אֲנִי הָאָפֿן אִים גְּיִי
אִיין גְּנוּמֵן אִיין זְאָרְט זְעַן אֲוִבֵן יִי הָאָפֿן זְעַן גִּישְׂמַאֲרַקְט
אִיין דְּרַ תוֹרָה אֲנִי הָאָפֿן יִי גְּלַעְרִינֵט יִים וְלִילָה דְּרוּם זְעַן יִי דְּסָ זְעַן
אֲנִי אֲוִבֵן נִיט מְחַמֵּת דְּעַם אִיין זְאָלְט זְעַן הַמְּסַע הִיא אֲסַר אֲוִבֵן עִם אֲנִי
פֿר הָאָנְדֵן פִּיל לִיט וְוִיעֵלְט יִי זְעַן עוֹסֵק אִיין מִינֵן עֲבֹדָה אֲנִי שְׂמַאֲרָן יִי
אִיין דְּרַ תוֹרָה דְּרוּם זְעַן יִי זְעַן צוֹ דְּעַם אֲלִיין אֲנִי אֲוִבֵן עִם אִיין נָאֵר
דִּיא אֲנִי עֲלֵי לִיט וְוִיעֵלְט אֲוִף זְעַן וְוִיעֵלְט אֲוִף זְעַן וְוִיעֵלְט אֲוִף זְעַן
דוֹרָה דְּרַ תוֹרָה קְעִיט אִיין וְוִיעֵלְט אֲוִף דִּי יִי צוֹ פֿון דְּאָרְפֿן הָאָפֿן פֿר
מְוֹבֹת אֲנִי אֲוִבֵן נִיט אֲוִף זְעַן זְעַן דוֹרָה דְּרַ תוֹרָה הִיא סַח
אֲנִי אֲוִבֵן דְּאָרְפֿן אִיין דְּרַ עִץ הַחַיִּים לְעוֹלָם וְלְעוֹלָם עוֹלָמִים אֲנִי אֲוִבֵן דְּרַ
צְרוּר הַחַיִּים וְוִיעֵלְט דְּאָרְפֿן גְּנוּמֵן וְוִיעֵלְט פֿון אִים קוּמִין דִּיא נְשַׁמּוֹ
הַצְדִּיקִים אֲנִי אֲוִבֵן נִיט • אֲנִי זְאָנְט אֲלִיין הַקְּבִיבָה צוֹ דִּי לִיט דְּאֵם יִי
זְאָרִין דוֹרָה דְּעַר תוֹרָה זְעַן דְּעַם גְרוּסִין שְׂבַר דְּרַ פֿון :
וְוִיעֵלְט כְּנָג וְיִכָּא עַד חֲבֵרוֹן דְּרַ תְּרַגְּמוֹ מְאֻכְט אֲוִף חֲרִבּוֹ הַמִּיט נְכִיבֵי מִיט דְּסָ אֲנִי
לְשׁוֹן מְרוֹקִין דְּרַ פְּסוּק זְאָנְט אֲנִי דִּיא מְעַנֵּימֵשׁ גְּיִין מִיט אִיין
לְבוּשׁ פֿון מְרִיקְנֵשׁ אֲנִי עֲצָלוֹת וְוִיעֵלְט אֲנִי אֲנִי זְעַן מוֹט אֲנִי וְוִיעֵלְט אֲנִי
הִיכֵט עַר אֲנִי עֲצָל אֲנִי אֲוִף מִינֵן יִי אֲנִי וְוִיעֵלְט קִיין שְׂבַר נִיט
הָאָפֿן גְּיִעֵן יִי מִיט מְרוֹרִינִי הַעֲרִצָר עַר זְעַן עֲשִׂירוֹת מוֹט עַר נָאֵר
פֿון זְעַן לְעוֹלָם הוּא אֲבָר דְּאָרְפֿן מִינֵן עַר אֲנִי קִיין שְׂבַר אֲנִי
נָאֵר נִיט דִּיא דְּרַ נָאֵר יִיכָּא עַד חֲבֵרוֹן אֲנִי עַר קוּמִין זְעַן מְחַבֵּר יִינִי מִיט
דְּרַ תוֹרָה לְעִרְנֵט עַר מְקַא וְסַפְּחָה אֲנִי לְעִרְנֵט אִיין דְּרַ תוֹרָה אֲוִף גְּפִינִי
עַר דְּאָרְפֿן וְוִיעֵלְט אֲחִיסֵן שִׁי וְוִיעֵלְט עַר זְעַן פִּיל פְּרִגְנוּתוֹת אִיין דְּרַ נְמָר
מְחֹר אֲסוּר טוֹרֵר שְׂכַר וְעוֹשֵׁשׁ זְעַן דִּי וְוִיעֵלְט פֿון דְּרַ תוֹרָה אֲנִי דִּי דְּקוּדִי
וְוִיעֵלְט יִי זְעַן מוֹדֵד מְצַד רַבּוּתוֹת דְּסָ פֿון דְּאָרְפֿן אִיין דִּי תוֹרָה גְּעֵבֵן גְרוּאָרָן
כִּפִּי הַגְּבֻרָה וְחִבְרוֹן שְׂכַר שִׁימֵם בְּנִחַת דְּסָ זְעַן דִּי שְׂכַעִים פִּסִּים לַחֲוִירֵי דִּי תוֹרָה
הִיכֵט חֲבֵרוֹן וְוִיעֵלְט דְּרַ וְוִיעֵלְט יִי הִיכֵט עַר חֲבַר אֲוִף זְעַן צוֹוִי
תוֹרוֹת תוֹרָה שְׂבַפְתָּב וְתוֹרָה שְׂבַעֵל פֿה אֲנִי דִּי תוֹרָה שְׂבַעֵל פֿה וְוִיעֵלְט
אִיין פֿון דְּעַר תוֹרָה שְׂבַפְתָּב אִיין אֲנִי חִיבּוּר מִיט דְּעַר תוֹרָה שְׂבַפְתָּב
וְוִיעֵלְט אֲלִיין וְוִיעֵלְט אֲנִי תוֹרָה שְׂבַעֵל פֿה אִיין אֲלִיין מְרוּמֵן אֲנִי
תוֹרָה שְׂבַפְתָּב אֲנִי יִי אֲנִי כּוֹלֵל אֲלִי חֲכָמוֹת פֿון דְּרַ וְוִיעֵלְט דְּרוּם זְאָנְט
עַר לִפְנֵי צוֹעֵן מְסִירִים אֲנִי וְוִיעֵלְט דְּאָרְפֿן שְׂמִיט וְחֲרַב חֲכָמֵי שְׂמִיט מְכַל חֲכָמֵי
קוּם דְּעַן דִּי חֲכָמָה פֿון דְּעַר תוֹרָה אִיין אֲבָר אֲלִי חֲכָמוֹת וְיִכְאֵר עַר
אֲשֵׁכֹל דְּאֵם זְעַן דִּי דְּבַרִי אֲנִי אֲנִי דְּרִשׁוֹת דִּי הַעֲנֵן מְצַד יְהוֹדֵה הַאֲמֹנֹת
וְיִכְאֵר מְסַס זְמֹרֵה וְיִשְׁאוּחוּ כְּמוֹט בְּשִׁימֵם וְיִיא לְעִרְנֵן פֿון דְּאָרְפֿן הַשִּׁי מְרִקִים רַעֵל
חִיבוֹת דִּי וְוִיעֵלְט בְּנִי אֲמֹנָה פְּרִיעָרֵן זְעַן מִיט דִּי רִייד אֲנִי רִייד
וְוִיעֵלְט בִּי יִי גְּעַנְטֵשׁ אֲנִי וְיִיא פֿר שְׂמִיט אֲלִי חֲכָמוֹת פֿון דְּרַ תוֹרָה
אֲנִי יִי זְעַן אֲנִי חֲכָמֵי מִיט גְּנוּמֵן אֲפִרְוֹתֵהֶם דְּרַ זְאָנְט עִם אֲנִי מוֹתָר
אֲנִי דְּרַ זְאָנְט עִם אֲנִי אֲסוּר אֲנִי אֲלִי וְאֲלִי דְּבַרִי אֲלֵהִים חִיִּים זְעַן דְּאָה פִּינִי
אֲכַת מְצַד הַחֹדֵד הַפְּנִיטִית דְּעַן דְּאֵם אֲנִי אֲנִי נָאֵר יִי אֲרִט אֲנִי נָאֵר יִי
צִיט דְּעַן דְּרַ וְוִיעֵלְט פֿר שְׂמִיט רַעֲכָם זְעַן עַר אֲנִי חִי קִיין פִּינִי

פרשת שלח

ישלחם זאנן או מען לערינט ווערט מען שלאה אדברה אז איין שלאפר מענטש לערינט תורה הט ער איין רפואה אזו ווי דר פסוק זאגט רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך אוף שטייט וכלל בשוה מרמז זיי הייקט אזוי קרענק און מאכט אים שטארק אז דיא מקמרינים אליין רופן אוף אים אום און זאגן נאכט אום איין ארט פאר דעם מענטש ער איז איין עבד מלך דרום פארקט אייך גיט פרי זיי כי לחסנו הם זיי אליין גרייטן אן זייערי שפייז צו די ווס זענן עוסק בתורה אזו ווי עס שטייט פיי אליהו ואת העורבים צוהי לכלכלך ווייטער שטייט והעורבים מביאים לו לחם ובשר סר צלם מעלהם דם איז דר שטארקר פח פון דעם דין תקשה איז אפ גטאן דרום ונייל הקב"ה איז מיט אונז וי' אחט דרום פארקט זיך גיט פאר קיינס דען ווען מען לערינט תורה איז דר דין אן אים גיט שולט וואל איז דר חלק פון דעם ווס איז עוסק בתורה לשקיה דען זיי זענן מקישר אין הקב"ה כגיש אונז זיי ווערן אן גרופן אחים להקב"ה אזו ווי דר פסוק זאגט למען אחי ורעי אדברה נא שלום כד :

ויבואו ער נחל אשכול זאגט רבי אבא בשעת אז זיי האבן אפ גשניטן דעם אשכול האבן זייא אים גיט גקאנט אוף דופן ביז יהושע וכלב זענן גקיינן האט ער זיך ערשט גלאזט געטן דען האבן זייא אים אוף גהופן דרום שטייט וישאווהו במסם בשנים מיינט מען דיא צווייא יהושע וכלב זייא האבן דאך גיט גוידרינט האבן זייא גוויסט אז זייא וועלן אריין גיין קיין ארץ ישראל זענן זייא גקויכן צוויי דר פרי און האבן גזאגט צוויי איר דורך דיד וועלן מיר קענן קויכן קיין ארץ ישראל אז דיא וועסט זיך לאזן געבן אונז מיר וועלן אין דיר איין חלק האבן מיד ת פה האט זי זיך גרינגר גמאכט און הט זיך שוין גלאזט געבן רבי יצחק זאגט ווי זיי זענן גקויכן צוויי דיא גענקים האבן זייא נאר גוויזן דעם שמעקן פון משה אזו זענן זייא ניצול גווארן דען משה רבינו האט זייא מיט גגעבן זיין שמעקן דרום שטייט עלו זה און שטייט ואת הספה הזה דאס מיינט מען דעם שמעקן רבי יהודה זאגט משה רבינו הט זיי מוסר גווען דעם שם המפורש און אז דיא גענקים זענן גקויכן צוויי זענן זייא דורך דעם ניצול גווארן רבי יהודה זאגט דרייא געבן האבן זייא כפילים ענקים ופאים און אזוי האבן בארידן ימים גווען צום ערשטן אז הקב"ה האט זייא אראפ גווארפן פון דעם הימל האבן זייא גהייסן גפילים ווייל זיי זענן אראפ גיפאלן און אז זייא האבן זיך באהעפט מיט דיא בנות האדם און האבן מיט זייא גהאט קינדן האבן זייא גהייסן גענקים דער נאך אז זייא האבן ארום גשוועבט אוף דער וועלט און זענן שלאף גווארן פון דעם פח של מעלה האבן זייא גהייסן רפאים דם איז לשון שלאף רבי יצחק זאגט זייא האבן זיך אריין גווארפן אין ים הגדול אריין זענן זיי דר מרונקין גווארן אזו וויא עס שטייט והרשעים יחללו מחתת כים זאגט רבי שמעון ווען ישראל וואלטין אריין קומין קיין ארץ ישראל מיט דעם סימן פון לשון הרע וואלט די וועלט קיין קיום גיט גהאט דען דר פח פון לשון הרע איז אזו גרום דם הקב"ה הט זיי אוף אלץ כוחל גווען חוץ אוף לשון הרע און דר פח איז אזו גרום אז די דאוני נואם האבן גרעט לשון הרע זענן גשטארבן אונז עס איז גנור גווארן אז זיי זאלן אלי גיט אריין גיין קיין ארץ ישראל אונז עס איז גנור גווארן איין פכיה לדורות אז דיא צוויי פתי מקדשות זאלן חרוב ווערן די נאכט דען עס איז גווען די נאכט פון תשעה באב האט הקב"ה גזאגט זייל איר וויינט היינט

ישלחם זאנן או מען לערינט ווערט מען שלאה אדברה אז איין שלאפר מענטש לערינט תורה הט ער איין רפואה אזו ווי דר פסוק זאגט רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך אוף שטייט וכלל בשוה מרמז זיי הייקט אזוי קרענק און מאכט אים שטארק אז דיא מקמרינים אליין רופן אוף אים אום און זאגן נאכט אום איין ארט פאר דעם מענטש ער איז איין עבד מלך דרום פארקט אייך גיט פרי זיי כי לחסנו הם זיי אליין גרייטן אן זייערי שפייז צו די ווס זענן עוסק בתורה אזו ווי עס שטייט פיי אליהו ואת העורבים צוהי לכלכלך ווייטער שטייט והעורבים מביאים לו לחם ובשר סר צלם מעלהם דם איז דר שטארקר פח פון דעם דין תקשה איז אפ גטאן דרום ונייל הקב"ה איז מיט אונז וי' אחט דרום פארקט זיך גיט פאר קיינס דען ווען מען לערינט תורה איז דר דין אן אים גיט שולט וואל איז דר חלק פון דעם ווס איז עוסק בתורה לשקיה דען זיי זענן מקישר אין הקב"ה כגיש אונז זיי ווערן אן גרופן אחים להקב"ה אזו ווי דר פסוק זאגט למען אחי ורעי אדברה נא שלום כד :

ויבואו ער נחל אשכול זאגט רבי אבא בשעת אז זיי האבן אפ גשניטן דעם אשכול האבן זייא אים גיט גקאנט אוף דופן ביז יהושע וכלב זענן גקיינן האט ער זיך ערשט גלאזט געטן דען האבן זייא אים אוף גהופן דרום שטייט וישאווהו במסם בשנים מיינט מען דיא צווייא יהושע וכלב זייא האבן דאך גיט גוידרינט האבן זייא גוויסט אז זייא וועלן אריין גיין קיין ארץ ישראל זענן זייא גקויכן צוויי דר פרי און האבן גזאגט צוויי איר דורך דיד וועלן מיר קענן קויכן קיין ארץ ישראל אז דיא וועסט זיך לאזן געבן אונז מיר וועלן אין דיר איין חלק האבן מיד ת פה האט זי זיך גרינגר גמאכט און הט זיך שוין גלאזט געבן רבי יצחק זאגט ווי זיי זענן גקויכן צוויי דיא גענקים האבן זייא נאר גוויזן דעם שמעקן פון משה אזו זענן זייא ניצול גווארן דען משה רבינו האט זייא מיט גגעבן זיין שמעקן דרום שטייט עלו זה און שטייט ואת הספה הזה דאס מיינט מען דעם שמעקן רבי יהודה זאגט משה רבינו הט זיי מוסר גווען דעם שם המפורש און אז דיא גענקים זענן גקויכן צוויי זענן זייא דורך דעם ניצול גווארן רבי יהודה זאגט דרייא געבן האבן זייא כפילים ענקים ופאים און אזוי האבן בארידן ימים גווען צום ערשטן אז הקב"ה האט זייא אראפ גווארפן פון דעם הימל האבן זייא גהייסן גפילים ווייל זיי זענן אראפ גיפאלן און אז זייא האבן זיך באהעפט מיט דיא בנות האדם און האבן מיט זייא גהאט קינדן האבן זייא גהייסן גענקים דער נאך אז זייא האבן ארום גשוועבט אוף דער וועלט און זענן שלאף גווארן פון דעם פח של מעלה האבן זייא גהייסן רפאים דם איז לשון שלאף רבי יצחק זאגט זייא האבן זיך אריין גווארפן אין ים הגדול אריין זענן זיי דר מרונקין גווארן אזו וויא עס שטייט והרשעים יחללו מחתת כים זאגט רבי שמעון ווען ישראל וואלטין אריין קומין קיין ארץ ישראל מיט דעם סימן פון לשון הרע וואלט די וועלט קיין קיום גיט גהאט דען דר פח פון לשון הרע איז אזו גרום דם הקב"ה הט זיי אוף אלץ כוחל גווען חוץ אוף לשון הרע און דר פח איז אזו גרום אז די דאוני נואם האבן גרעט לשון הרע זענן גשטארבן אונז עס איז גנור גווארן אז זיי זאלן אלי גיט אריין גיין קיין ארץ ישראל אונז עס איז גנור גווארן איין פכיה לדורות אז דיא צוויי פתי מקדשות זאלן חרוב ווערן די נאכט דען עס איז גווען די נאכט פון תשעה באב האט הקב"ה גזאגט זייל איר וויינט היינט

פרשת שלח

פח

עם איז למטה איז אלץ אקעגן למעלה ווייסער זענען גרוסי מדות . אונ אזוי מיינט ער ועהה גדול נא כח ה' עם זאל גנדייכט ווערן דער פח איינס פון דעם אנדרן דען אלי עולמות זענען מקושר איינס אין דעם אנדרן דס דר תמים פון הקב"ה זאל זיך דער וועקן און וי"א כחש דברת לאמר דס מען זאל ווייסר וויסן לדודי דורות אז מען איז תליכה אין איין צרה זאל מען זאגן ה' אוד אפיס ורב חסד וגו' . פרעגט רבי יצחק פ"ר דס אין די שלש עשרה מדות פון פרשת פי תשא שמיים ורב חסד ואמת אונ דא שמיים גיט ואמת זאגט ער וי"ל וי"א האבן גזאגט שער דרום דס זיך דר מדת אמת פון זיי אפ גיטאן כבודת שאדס סודר מודרין לי אזוי אויך דיא אלי מדות ווס דארטן שמיים אונ דא גיט איז כחמת זיי האבן זיך פון זיי אפ גטאן דס זיי משה היינט גיט גקענט זאגן אזוי וי"א דארטן :

מעשה דינוקא זאגט דער מעתיק תחלת וועל איך דיר מודיע זיין אנרוסין פלל אז אין דיא ערשטי דורות איז גווען אגרוסי דקעה אין סודות התורה אונ וי"א האבן זיך אפ גשייד פון מענטשן אונ האבן גקענט מאכן איין יחוד פון ציומי שסות אונ פונות אונ זענען אריין גגאנגן אין גן עדן אונ אין היכלות ושיבות של מעלה אונ אויף דעם זאגט אויך די גמרא ארבעה נכנסו למדס דס איז אוועלבע זאכן ווס מען זאל דס גוף הענין גיט ארויס שרייבן נאר בדרה פלל אזוי אויך איז פיל מעשים אין דר גמרא . אויך ביי רבתי בר חנה שמיים פכה זאכן ווס ער דס געזען בשעת ער איז גיגאנגען אין דר מדבר אין איין שף-יוס זיי זענען דר ויידר דעם שלל פון דעם מענטשן נאר מען ברארף גרייבן אז דס איז גרוסי מדות אין מעשה מרפכה אונ אין מעשה בראשית נאר עס איז פר שפעלט אין אזוי איין לבוש אויך אזוי איז דס גישמאלט ווס עס שמיים אין דער אדרת וואס רבי שבען מיט דר חכמא זענען אריין גגאנגן אונ אזוי איז די מעשה פון דעם סבא אין פרשת משפטים אונ אין פרשת בראשית פון דיא בעלי קבין אונ דקסט גרייבן זענען פיל מעשיות אין ודור אונ אין דר גמרא איך שרייב עס מען זאל חס ושלום דס גיט פר גרייבן האלמן אונ מען זאל חס ושלום גיט שפעטן דר פון דען די זאכן שמיין גרוסי של עולם . רבי שבען מיט דר חכמא זענען גקופן אין איין הייל אונ האבן דארטן גפנין זייט ווס זיי האבן עוסק גווען אין דר תורה אונ האבן מגלה גווען אזעלכי מדות וואס וי"א האבן עס קיין קאל גיט גהערט זענען זיי ארום גגאנגן פון דר הייל אונ האבן זיך געזעט אין איין נארטן אונטר די ביימר זאגט איינר צום אנדרן וי"ל מיר זענען דא ווען מיר זאלן דא שפארבן וואלמן מיר פונדא גיקומין לעולם הבא אזוי ווי זיי זענען גווען פאלט און זיי איין שלאף זענען וי"א איין שלאפן גווארן אין דעם קובש דר זעקבינר כמנה אונ וועקט וי"א און אונ זאגט צו זיי שמיים און גיט ארום אין נארטן ווס איז אין דרוסן זיי גיין אונ זענען די בעלי סקרי ווס זיי לערנן פסוק אונ זאגן דעם פסוק כסדר הזה יתמו ושם ימותו אין דר מדבר וועלן וי"א שפארבן אבר און איין אנדר ארם גיט אונ דס איז גיגאנט און וייערי גופות אבר גיט און וייערי נשמות זאגט דר כמנה צו זיי גיט ארום וי"א זייען מיט אים ארום זאגט ער צו זיי דס איז דא עפים גיהערט אין דר מענה זאגן זיי מיר האבן גיהערט אין קול עס האט אזוי זאגט מאן דסק יתקשר מאן דקשר יתעד זאגט ער צו זיי ווייסט איר ווס דס איז זאגן זיי גיין מיר ווייסן גיט זאגט ער צו זיי דס איר געזעט

איז ויסט דר פר וועלן די צוויי פתי מקדשות הרוב ווערן די נאכט זינט איר שון וויינן באמת ווארום אז זיי האבן גרעט לשון הרע און ארץ ישראל איז גרייך ווי זיי וואלמן גרעט און הקב"ה אונ ווען עס וואלט גיט זיין די תפלה פון משה ווס ער דס מתפלל גווען וואלמן וי"א אלע פר דארטן גווארן פון דער וועלט . רבי הי"א זאגט וי"א האבן גיגאנט ונס ארץ ונת חלב ודבש היא וזה פריה דען וי"א האבן אפ גריסין אקליין צווייגיל מיט פלוימען אונ האבן גזאגט פון די פירות ווענען האבן מיר גיליטן אזוי פיל צרות מיט מידוקייט אקער אין מצרים איז דאך די פירות גווען צוויי קאל אזוי גרום אפס כי עז העם וי"א האבן גזאגט דען דר סדר איז אז די גבורים ליגן אין דרוסין פון דר שטאט מלחמה צו האלמן זיי זאלן גיט לאזן קופן קיין שוויג צו דר שטאט אונ די דאוני זענען נאר אין שטאט גבורים אונ תקיפים והערים כחיות ווען עס זאלן זיך איין זאמלן אלי מלכים פון דר וועלט ווארען זיי גיט גקאנט קיין שום פנס מאכן אין זיי זאגט רבי יוסי פון דעם גאנצן לשון הרע ווס זיי האבן גרעט אז דס ערנסטי גווען ווס וי"א האבן גזאגט עמל יושב בארץ הנבט עס איז איין משל ווען איינעם גיט איין שלאנג איין פיס אז מען וויל אים מאכן איין מוכא זאגט מען אים אט גייט דר שלאנג צו דיר אזוי האבן זיי אויך גטאן אונ האבן גיזאגט דר וואס האט זיך אונטר גנומן מלחמה צווא האלמן לבעלה ולמטה ער מיט זיין גרוסן פח פון זיין שר ס"ס דער זינט אין דרום וי"א מיר תיקף ותשא כל העדה את קולם ויכבו העם כלילה הווא אונ דיא נאכט איז גווען תשעה באב דרום האט הקב"ה קובע גווען מען זאל דיא נאכט תמיד וויינן . זאגט רבי יוסי זיי האבן זיך איין עצה גהאלמן צו ריידן לשון הרע און ארץ ישראל אונ און הקב"ה :

ועתה גדל נא כח אדני כאשר וגו' רבי אבא רבי יוסי זאגן די ישראל זענען פיל זוכה דען הקב"ה דס אין זיי פנערט אונ דס זיך פריקט מיט זי"א ווס זיי זענען עוסק בתורה אונ איינר איז מקושר אין דעם אנדרן זיי טענען דעם ווילן פון וייער האר . קום אונ זעה אז הקב"ה דס די וועלט בשאפן דס ער זיא גמאכט אזוי ווי איין מענטש ווס זיין הארץ איז דאך אין דר מיט גוף דען דאס הארץ איז דער פח פון אלדינג אונ דס הארץ וועט גישטארקט אונ איז פאגריפין אין מוח אונ איינס איז מקושר אין אנדערין אזוי אויך דס הקב"ה מסדר גווען די וועלט צום ערשטן האט ער מסדר גווען דעם ים אוקענוס ער זאל ארום רינגלן די גאנצן וועלט דר נאך דס ער מסדר גווען אז די שבעים אומות זאלן ארום רינגלן ירושלים דען ירושלים איז אין מיטן דעם ישוב פון דר וועלט אונ אין מיטן ירושלים איז דר הר הבית אונ דר הר הבית איז ארום דעם עזרת ישראל אונ דר עזרת ישראל איז ארום דעם לשכת הגזית ווי די סנהדרין זענען געוען אונ מיר האבן גלערינט אז אין דר עזרת דס קיינר גיט גמארט זייען נאר מלכי בית דוד אונ דער לשכת הגזית רינגלט ארום דעם אוקס אונ דר אוקס דעם מנבח אונ דר מנבח דעם היכל אונ דר היכל דס בית קדשי תקלים ווס דארטן איז גווען די שכינה אונ דיא פרובים אונ דס בפורת אונ דר ארץ אונ דס איז דס הארץ פון דר גאנצן וועלט אונ פון דעם הארץ ווערן גשפייזט אלי לענד אונ דש הארץ לכמה ווערט אויך גשפייזט פון דעם מוח העליון דען דס בית המקדש של משה איז גבוה אקעגן דעם בית המקדש של מעלה אונ איינס איז מקושר אין דעם אנדרן אזוי ווי עס שמיים מנו לשבת וגו' דען ארץ ווס

דעם

פרשת שלח

זאל צו גיין און שטארבן אין דעם עפר און זאל פאר פוילט ווערן אין אים • זאגט דר זקן ווס ער איז אויפן וויי אין מבינה דעכט גלייבן שטייט אויך וסגריכס אחס יסלו במדבר ווס שטייט וסגריכס זאל דס אוי דר יצר הרע דען פגרו אוי לשון חסרון דס מיינט מען דעס יצר הרע ווס ער נידרט אראפ און גיט קיין קאל גיט אופ אוי ווי ביי קודש שטייט מעלין כקודש ולא כחורין דרום זאגט ער במדבר הזה יחטו די פגרים זאגן צו גיין ווס יסוחו דען דר ווילן פון הקב"ה איז צו פאר לענדן די פגרים פון דעם יצר הרע פון דר ווערט אופ אייפג זאגט רבי אלעאי איר צדיקו אכפת גייט אריין און נעמט דען צו אייך איז גיגעבן גיטוארין לשות איר מענט אריין גיין ביי דעם ארץ וויי דר פרוכת איז פאר שפרייט וואול צו אייגער חזק זיי שטייגען אופ און גייען אריין אין אזוי איין ארץ ווס דארטן זענן די בעלי אגדה ווס זיי לערנן אגדות וסדרשים די זענן אין גאנצן נאר סודות בדרך גנלה איז זייער פנים טוט לייכטן אז זיי די זון זיי פרייען ווער זענן די זאגט ער דס זענן די בעלי אגדה די זענן אזוי פאך די ליכט פון דר תורה ווי עס בדארף צו זיין וויי שטיין און הערין פיל סודות והדושים פון די בעלי אגדה אפרעם איז זיי גיט גלעבן גיטוארין קיין לשות אריין צו גיין זאגט רבי אלעאי צו זיי גייט אין איין אגדה ארץ וועט איר זיי ווא קעגן זענן דארטן די בעלי אגדה זיי גיין אין איין אגדה גארטן זענן זיי דארטן קברים גראבן און ווערין תיבה וכדו גישטארבן און ווערן ווידר תיבה לעבדיג אן גליליד אין איין גוף קודש וואס ער האט גלייכט פון דיא אורות הקדושים זאגן זיי ווס איז דס זאגט ער אזוי טוען זיי אזוי פאך זיי שטארבן איז ווערט פאר קענט זייער וזחח הגוף ווס זייא האבן אין זיך פרייער גהאט און שטיין בארד אופ און זענן אין זייא נופים וואס זייא לייכטן אזוי וויא דיא הייליג נופים וואס זענן זענן גישטאנן אויף דעם בארד סיני אעקבי גופות וואס איר זעהט האבן זיי גהאט קשנות בתוך תורה אופ דעם בארד סיני אן וזחמא און אן לכלוך דס קיין שום צד דרע איז אין ווייא גיט גיטוען און דר נאך האבן ווייא אופ זיך גצויען דעם יצר הרע זענן ווייא ווידער אן גיקלייד גיטוארן אין דעם גוף אזוי וויא פרייער אין גשמייות אזוי וויא מיר האבן אצונד דס איז מצד יצר הרע פרייער גופות אזוי וויא עס שטייט וזחמא בני ישראל אח ערים מהר חזיר און דר וויי דר הערין וויא וויא עס גייט ארויס איין קול און זאגט גייט אריין און זאמקט אייך איין דען אליאב שטייט אופ זיין שטאנד און ארע זענען פאר אים זענן וויא ארע אונזעק גיפלויען און האבן שוין קיינעם גיט גיטוען וויא זענען נאר אריין אייפער גיפליבן אונטער דיא פיייער פון דעם גן עדן דער וויי דר האבן וויא ווידער דער זעהן איין אגדה מיר זענן וויא אריין גיטאנגען זעהן זיי דארטן איין היכל גייען זיי אריין און זענן זיך דארטן אנידר האבן זיי דר זעהן דארטן צוויי יונגן זיי הויבן אופ די אויגן דר זעהן זיי איין משכן און עס איז גיטאמט מיט אלרלייא ציורים און גיטועכט מיט אלערלייא גשטאלט פון דר וועלט און דרויף איז פאר שפרייט איין פאר האנג ווס ער האט גלייכט און גיפליקלט ווס די אויגן האבן דרייגן גיט גיקאנט אריין קוקן אין איין ערף פון צווייא תחום ערבת האבן זיי גיזעהען אין דעם משכן ביי דעם ארץ ווס דר פרוכת איז פאר שפרייט גווען ווייטער האבן זיי גיט גיקענט זעהן האבן וויא אראפ גיניגט ווייערע אויגן און דער הערין איין קול זאגט סודות ווס מען קען גיט שרייבן און זאגט ווייטער ווער עס וועט קוקן און וועט זעהען זאל

ס גרום אדלר און איין קינד האט גקליבן גראו דס איז רבי אלעאי דר שטאט גצויען מיט זיין זון וויא זענן אהער גקומן און זיין זון דר זענן די געעה וויא זיי זענן אהער אריין גגאנגן האבן וויא גיקענט פאר געמן דאס פינצטונש פון דער הייל און זענן דא שטארבן און דער ינוקא זיין קינד שטייט אליי פאך פאר בעלאל שעת ער נידרט אראפ פון דר ישיבה של מעקה זאגט ער פאר אים זיי ערליי זאגן איידר בעלאל הייבט אן בסודות התקמה ווס זייא זענן פאר הולין און גאנץ טיף דאס אליי זייני רייד זענן גרוסי סודות בקאות ווס עין לא ראתה אלהים ויחד און דס איז וואס ער האט גזאגט אין דעם תפסק דס מיינט מען דר ווס איז מפסיק און הערט אופ צווא ערנן און איז כמבטל פון דברי תורה צו ריידן דברים במרים דס זאל געשטיין ווערן זיין לעבן בעולם הזה און זיין דין וועט זיין לעולם בפאט מאן דקדק יתקד ווער עס איז מקצר אין דעם ווארט זאגן און זאגט דס גיך אונזעק און איז דרייגן גיט מארדק גנחת זאל פאר קורצט ווערן זיין לעבן פון דער וועלט מאן דקדק יתחד ווער עס זאגט אחד בדארף ער גיט מארדק זיין איין דר אליי פון אהר און אפ טיילן די * ביוגנד ייערט צווא לייגען אחד אין איינס און ווער עס איז מכובד אין אהר זעננט מען אים וויי יארו זיי זאגן צו אים ער האט נאך מער גזאגט געס זענן צוויי און איינס איז זיך דר צו משתף איז שון דריי און די דריי זענן איינס דס איז די פוננה פון קריאת שמע דהיינו מען זאל מכובד זיין שמע ישראל די צוויי ווערטן ה' אלהינו און דר שם ה' איז זיך מחבר דר צו דס איז אקץ אחד און דס איז די תמיכה פון אמת און דס מוז מען מכובד זיין אז דס איז אלץ איין יחוד ער זאגט ווייטער איין סוד דר נאך זאגט ער צווא וויא גייט ארום פון דאנין איר גרוסי צדיקים זיי גייען ארום און דר קמונה האט זיי גלעבן איין דרוי ווי זיי גייען ארום אזוי ווערט די מיר פון דר הייל פאר הולין פון זיי און וויא זעהן שון גיט און זעהן דער אדער נידרט אראפ פון דער הייל אין אגדה הייל אריין זיי שטעקען די רוח און גייען אריין און גפונן דעם נשר אופ דר מעקה ער זאגט צווא וויא גייט אריין איר חברים צדיק אמת דען איך האב נאך גיט געזעהן זינד איך בין דא אזוי איין חבורתא של שכיחה וויא איר זיי גייען אריין קוקן זיי צו איין וויין גארטן און דר נשר גייט אופ מיט זיי ווי זיי זענן גקומן צו די בעלי משנה וואס זיי לערנן משניות איז דר זעלביגער אדלר גיטוארין אין גישטאלט פון אכענטשן און איז גווען אן גמאן בגדי כבוד און האט גלייכט אזוי ווי זיי לייכטן און זעצט זיך לעבן זיי און זאגט צו זיי טוט אן כבוד און ווערדיקייט צו די בעלי משנה ווס זיי זענן מיט מיר גיקוקן דען איר זאגט זיי ווייזן פיל וויינד זאגט איינער פון זיי האט איר איין סתן זאגן זיי ווא צינן זיי אום צוויי רוחן זיי שמעקן דר פון זאגן זיי זעצט אייך הערן פון ישיבות זעצט אייך איר צדיק אמת זיי זעמן אן אין זיי און זעצן זיי לעבן זיך כאותו שעה האבן זיי דארט גלערניט דרייסיג הלכות וואס זיי האבן פרייער זיי גיט גוויסט און חוץ אנדרי סודות התורה זענן זיי אונזעק גגאנגן פון די בעלי משנה צו די בעלי טקרא זיי גיפן זיי אז זיי זאגן דעם פסוק אני אמרתי אלהים אחס וכני עליון כלכם אכן כאדם חסותו בשעת איר האט גזאגט געשה פאר גשמע האב איך גזאגט איר וויא אלהים וכני עליו • אכן אפר אז איר האט גצויען נאך דעם יצהר כאדם חסותו כזנמ איר שטארבן אזוי ווי אהם הראשון דאס זיין מיתה איז ער מוז נידערין אין דר ערד פגדי דר יצר הרע וואס אין אים איז

פרשת שלח

פט

בליבך תעריץ ויניע אויבין און ווער עס וועט ניט זעהן זאלן אים
 געפינט ווערן וויינע אויבין עס איז איין בוים פון שמונה עשר ווער עס
 בוקט זיך דער וועט זיין אויף גיריכט און וועט האבן איין קיום און
 ווער עס בוקט זיך ניט עסט אים אויף דער גוש הברע ווען ער גייט
 אריין צווישן די שני כוכבים אונטווייניג דעם וועט זיין ווילן גיין און
 ווער עס איז מעגליך דרינגען דעם ווערט זיין צוון אונטע גינגקען דער
 גרין פון דעם קינד איז גאנץ עס זאל ווערן גינגעקעט מקיפר צוא
 ווערן אזוי חט דס קול אוף גיהערט און הערין ניט מער זאגן די
 צוויי יונגען דס איר ביי אייך איין סימן זאגן זיי זיא און ציהען ארום
 וויינע צווייא ריזן וואס זייא האבן בייא זיך גיהאט האבן זייא כס
 גשעקט און זאגן צו זיי נעצט זיך אנטיר ביו איר וועט הערן צוויי
 גרוקע סודות עליונים פון די ראשי ישיבות ווס דא זענן אפר איר
 סאקט זיי ניט מגלה זיין און זייא מוזן ביי אייך זיין במוד זאגן זייא
 זיא זאגט רבי שמעון צו וויינע חברים אלי די זאכן ווס איר דס דא
 גיעהן און גיהערט שרייבט דס אוף ווי זיי קומן דר צוא זאגט ער
 עס שמיים אסתי אסמה דובי סמוא בלוני דס הייסט איך דארף היטן
 מיין צונג ניט מגלה זיין אונטעקע הוכע סודות און איך האב גפרענט
 מיין עקטער פאטער פון ווען די צוויי זאכן דס ער צו מיר גיזאגט
 היי דא שווער איך מיין קינד מיט די צוויי זאכן זענן בונט עולמות וסחריב
 עולמות דר ווס ער איז מיט זיי משמש אז זיי האבן גהערט די צווייא
 זאכן זאגן צו זיי די צוויי יונגען גייט ארום עס איז קיין רשות ניט
 דא צו אייך איר זאלט מער הערן אזוי דס איינר פון די צוויי יונגען
 ארום גיזאגן איין עפיל און גיט זיי און זאגט שמעקט אים האבן זיי
 גשמעקט און זענן ארום גיזאגן און ארץ וואס זייא האבן דארטן
 גזעהן האבן זיי גיט פר געסן ווי זיי גייען ארום איז צו זיי גיקומן צו
 גיין איין אנדערער ממונה און זאגט צו זייא איר חברים רבי אלעאי
 דס מיט גשיקט צוא אייך אז איר זאלט ווארטן אוף דער מערה ער
 וועט אייך מודיע זיין סודות עליונים ווס ער דס נאך גיט גיוואקט
 ער דס גינגקען רשות פון דעם ראש ישיבה ער זאל אייך מגלה זיין
 זען זיי גזאגן מיט אים און זענן גיקומן אוף דר מערה און ווארטן
 דארטן אוף אים דר ווייך האבן זיי איפר גיחזקת אלע רייד ווס זיי
 האבן דארטן גלערניט און גזעהן איז דעם איז רבי אלעאי אן גקומן
 און זיין פנים לייכט אזוי ווי די זון זאגן זיי צו אים האקמו גיהערט
 חדושי תורה זאגט ער צו זיי בודראי האב איך גהערט און עס איז
 מיר געגען גיווארן רשות אייך מגלה זיין די רייד האבן זיך אלע
 אנידר געעצט אוף דר מערה זאגט ער צו זיי איר שיערע לייט דס
 איר דס אזוי פיל וזכה גווען אז אייער האר דס אייך אזוי פיל גווען
 דס גישטאלט פון דר וועלט און צו אייך איז גאר גיט קיין מורא און
 איין ציטערניש זאגן זיי בודראי איז אזוי און מיר האבן זיך אזוי ווייט
 אריין גיקאמט אז מיר הערן שון גיט דעם דרך פון מענטשן און עס
 איז אונז אנרום וואונדער אוף דעם אלץ דינג ווס מיר האבן גינגעהן
 אין דעם בארג זאגט ער צו זיי די אלע פערט ווס איר דס דא געהן
 דס זענן אלע ראשי ישיבות צו דעם דור המדבר וואס זענן דא און
 זיי זענן אצונד וזכה ווס זיי האבן ניט וזכה גווען בייא ווייער לעבין
 און אלע ישיבות זאמקן זיך איין אלי ראש חודש און שבת ויום טוב
 צו דעם בארג וואו אהרן הכהן ליגט דארטן דער וועקן זיך צו אים
 און גייען אריין אין ניין ישיבה און באנייען זיך מיט דעם של ההור

והקדוש שכן הקדוש דר של ציקת זיך אויף זייא און זענן זיך אלע מיט
 אים מחולש בחיודו אחבת של סלך חקדוש ביו די ישיבה ווערט גרוסן ישיבה
 של אהבה און דער מיט טוען אלע בני ישיבה ציהען און פליען בייד
 נסתר ונעלם ווס איז ווייער פר דוכן און שווערן אזוי ווי די אדלערס אין
 דר ליכטיגער ישיבה פון משה רבינו און בלייבן אלי אין דרוסן גאר
 אהרן אללין גייט אריין צו אים און ווערן פאלד אן גרוסן מיט ווייער
 גאקן און קיינר זעהט גיט דאס פנים פון משה רבינו דען איין מסה
 הייסט איין פיר האנג איז פר זיין פנים און ארום אים איז פר האנטן
 ז עניי כבודאונ אהרן שמיים הייבט דר מחיצת פון משה די מחיצה איז
 מפסיק און גיט מפסיק דס הייסט עס איז גיט קיין רעכטער הפסק
 צווישן זיי און אלע ראשי ישיבות זענן אין דרוסן פון דעם פרוכת
 פון דעם סגודי און די אנדערע זענן אין דרוסן פון דיא עניי כבוד
 און זיי בייקמן אזוי מלאר און לויטר אז מען קען דורך זיי ארום זעהן
 די מסות פון משה ווס עס איז פר זיין פנים און דורך דר מסה זעהט
 מען אליכט ווס לייכט מער פון אלע ליכט פון דר וועלט און דאס
 איז דס פנים פון משה און זיין פנים ווערט גיט גיזעהן צוא קיינעס
 גייערט דס ליכט ווס לייכט דורך דר מסה און דורך די עניי כבוד
 משה זאגט דיא רייד כתם צו אהרן און אהרן איז זיי ווייטר מפורש
 צו די ראשי ישיבות און מיט ווס איז ער זיי מפורש מיט די מענינות
 החכמה ווס זענן פון אים פר דולין גווארן בשעת אז עס איז גיקומן
 די צייט פון יהושע ער זאל אריין פירן די ישראל קיין ארץ ישראל
 אזוי ווי עס שמיים ולא אוכל עד רצאת ולבא דען עס איז פון אים פר דרוסן
 גווארן די מענינות החכמה און אצונד איז ער זייא מפורש מיט גרויכע
 וואונדער און ער קערט זייא אום מיט קוואלין און אזויא וויא בעק
 וואסר קוועלין פון איר ארט אז קוועלט אימליכעס ווארט מיט פיל
 סודות נפלאות און אלי נשים צדקניות פון דעם דור המדבר קימן אל
 צו מרים אויך אין דר צייט ווי אויבן שמיים דען גייען אלי ארום ווי
 איין ספרות עשר אין דר מדבר און דר מאן ווערט גרופן יוסא והילא זיס
 של שחיה די ווייבר קומן צו מרים די נאכט פון שבת ויום טוב און
 זיי ווייטן אלי זיך משתדל זיין ביריעות בורא עולם וואל צו דעם דור מער
 פון אלי דורות פון דר וועלט זיי גייען ארום פון דר ישיבה של משה
 און פליידן ארום אין דר ישיבה אין היטל אריין און די ווס זענן נאך
 העכר פריהן העכר דס הייסט ישיבה של מעלה דעם חילוק פון דיא
 צוויי ישיבות וועמטן גפונן אין פרשת פי תצא אוף דעם דור המדבר
 איז גזאגט גווארן אשר העם שככה דו שככה במדברעפס משהאשרי העם שה' אלהיו
 פתח רבי אלעאי הייבט אן מגלה זיין סודות אין דעם פסק חסדי
 תחת עס ה' אלהיו ביו ער איז ארום גקומן אוף דעם פסק בסוד
 חסדי דו זאלסט גיט מיין אז דר פסק איז גזאגט גיווארן חזק
 אוף שלעכין גאר דאס איז אזוי דר פשט זיי האבן גידארפט זיין אי
 דר מדריגה פון חסדי תחת עס ה' אין ארץ ישראל און דעם סוד זאגט
 ער דס זיי מגלה גווען אפר היינט האבן זיי גאר די מדריגה אין חסדי
 מדבר ווייט פון דארטן גיט פנים לפנים ווי עס דאס גידארפט זיי
 אין ארץ ישראל ווס יסודו דס זיי מוזן אלי פאג וויידר שטארקן און
 הייבט אוף שמיין אן צוא קליידן אנדערע מלבושים ליכטיגע אזוי ווי
 איר דס געהן דס איז שיימש ווס יסודו דר מיט ווערן זיי גאנץ דרוסן
 שמיים יסודו דס איז לשון גאנץ וואל ויער חלק און וואל איז איער
 חלק ווס איר דס וזכה גווען איר חברים קדושים און די צווייא

פרשת שח

רות וּס איר קט ווי גיט געקומט נפונדן אונ זיי ועגן פון אייך פיר
אן גיטארו דען אין דריין גייען זייא ארום צו דר ישיבה שק משה
זיין פון ווייטן דרום שמיים בייא משה והאיש משה עניי סאר מער
אלי גביאים קט רבי אלעאי זיי אן גיטומין אונ פירט זיי אין דר
כה אריין זינט זיי האבן אן גהויבן צו זעהן בוי דער צייט האט
וערט זיבן טאג דס זייא האבן פאר זיך נאר גיט גועהין פון דר
למ זאגט רבי אלעאי איך ועל איך זאגן דעם פלשט פון דעם
ד ס איר קט גהערט דר ווס וועט גיט קלערין צו וויסן מה למעלה
משה דר וועט זוכה זיין די תורה צו פר שמיין מיט אפעני וויגין
הייבט עס וועט אים אלץ אנפלעקט ווערין דר נאך האט איר
ערט דר אילן פון שמונה עשרה דאס זעגן די אכצען חוקיות פון
שורה ביי דעם מענטשן אז ער בוקט זיך קיט זייא רעקט פאר
האריין ביי מודים דר וועט זיין אויף גירקט לתחתית המתים דר
ה קט איר גיהערט ווער עס גייט אריין צו די שני פרובים וועט
וילין נפאן ווערין מיינט מען אזו דער וואס גייט אריין אין של
דלגי צוויי טידי דיא ברייט דר נאך דאבינט ער אונ באהעפט
אין זיין הערין דען ווערט זיין תפלה אן גיטומן דר נאך ווער עס
מעין דרייען אונ באגערט דס זיינע בקשות זאלין מקיים ווערין
ווערט זיין בקשה דר ווייטערט פון אים דר נאך קט איר גהערט
קרבן פון איין קינד דס איז דר ווס בריינגט זיין קינד מל זיין
דר ער פירט אים צום רבי דס איז איין רעקט קרבן וואס ווערט
קבל ווייט איר חסר אין וזהר דר נאך שמיים ווי זיי גיט אין דר
רת הכפלה דר סדר איז אזו ווייפער לעבין ווייפער אונ מאפען
בין מאגן אדם צום ערשטן אונ לעבין אים איז חנה דר נאך שרה
ג לעבין איר אברהם אונ לעבין אים יצחק אונ לעבין אים רבקה
ג לאה לעבין איר יעקב לעבין לאה נמצא לינט אדם פון איין זייט
ג יעקב פון דער אנדרער זייט אבער אין ספר פון שרמה המלה
גייט אזו דער סדר אדם ותה שרה אברהם יעקב לאה רבקה
חק נמצא איז אדם פון איין זייט אונ יצחק פון דר אנדרער זייט
איז אנריסר סוד מען פאר עס גיט ארום שרייבן אונ אזו וויא
ליגין אזו ווערין זיי און שמיין צו תחתית המתים לאה וועט זיך
למח זיין מיט משיח בן דוד אינווייניג ווס ער קומט פון איר ארום
ג דוד ווס זי ליגט אין דרוסין חוץ פון דר מערה וועט זי זיך און
למח זיין אין דרוסין חוץ לירושלים מיט משיח בן יוסף זיי ווערן
ספר פיל סגולות ושערים אונ צווישן אלי איז אין מנדל פון אבן טוב
גייט נאגן הוה אונ ווערט אצונד גיט גיזעהין בוי דער ראש
כה קומט אונ דרום שמיים גישריבין דר פסוק מנדל עו שם ה' וגו'
זאגט דרום סודות אונ ער איז און מפורש און דעם מנדל ווס
שמיים אין בית הכנסת ווס דרום ליענט מען אין דר ספר תורה
זי הייבט עי ווי מען געמט זי ארום פון דעם ארון הקודש וואס
אלץ איז בית סודות אזו מוז דר מנדל האבן זעקס מדעפ מען
ארום גיין אונ דר חזן הכנסת מוז זיין איין צדיק אונ דר ווס ער
דס און גירופן צום ליעגן מוז און זיין איין צדיק אונ איבר אלי
דר ווס ווערט און גירופן ששי פון די זיבן דרום שמיים בוי ייח
שי ער ווערט גינרייפט אונ גישטארקטער איז מאריה קיט אונ
קט זיך גיט פר דעם מלאך הקות דס ער מען אים גיט מויק זיין
קט זאגט ער פון דעם מנדל גרוסע סודות ווס מען קען זייא גיט

ארום שרייבן זאגט איז דיין חלק ווס דו האקט זוכה גיזעהן צו די
הייליג רייד ווס זיי זעגן פר הלילין פון אלי וויסן מלמעלה וטלמטה
מעגים הוה ומעולם הבא זאגט רבי שמעון זיין נאך ווייך איך אייך
פרעגין צו וויסן אוב איר קענט מיר מודיע זיין די ווייפער למעלה
אוב זיי זעגן זוכה און צו גיין למעלה אדר גיין זאגט ער רבי זעקס
היכלות קט מען מיר גוויין קמעלה מיט כמה פגענונים בוי אין דעם
פרקת פון דעם גן עדן אין איין ווייכל איז דרייען בתיה בת פרעה
אונ כמה אלפים ורכבות ווייפער ווס זעגן מיט איר זוכה אימלעכע
באזונדר האבין ערטר פון פיר אורות וואס זייא לייכטן אונ האבין
פגענונים אן דחוק אלי טאג דריי מאל גייט ארום איין פרוז אונ זאגט
דא וועט אריין גיין דס גישטארט פון משה נביא הנאסו אזו גייט ארום
אמקעגן בתיה בת פרעה צו איין מחיצה ווס זיא קט אונ ווערט דאס
גישטארט פון משה אזו בוקט זי זיך צו אים אונ זאגט וויא ווערדיג
איז מין חלק דס איך הב דר צוין דס ליכט אונ דס איז איר גרעקט
פגענוג וואס זיא ווערט דאס גישטארט פון משה רבינו דער נאך
גייט זיא וויער אריין צוא דיא ווייפער אונ זענען דארטן עוסק צוא
לערנען במצות התורה אלי אין וויער גישטארט ווי זייא זענען גיזעהן
און דר ווערט אין מלבושים פון פיל אורות נאר זיי לייכטן גיט אזו
וויא דיא מלבושים פון מאנען דרום ווייל זייא האבן גיט גיקענט
מקיים זיין דיא מצות התורה אבער דארטן לערנען זייא אונ
זעגן משתדל אין דער תורה אונ אין דיא מעמים פון די מצות אונ
אלי ווייפער וואס זיין מיט בתיה הייסן נשים שאנגות די זעגן זיך
נאר גיט מצער אין דעם צער פון דעם גיהנם אין אנדרין היכל איז
מרח בת אשר אונ מיט איר זעגן כמה אלפים ורכבות ווייפער דריי
מאל אין טאג רופט אים איין פרוז פר איר דא קומט דיא צורה פון
יוסף הצדיק אונ זי איז זיך משמח אונ גייט ארום צו איין מחיצה
וואס זיא קט אונ זעהט דס ליכטיקייט פון דעם גישטארט פון יוסף
הצדיק בוקט זיא זיך צו אים אונ זאגט ווי ווערדיג איז דער טאג אז
איך האב גיאגט דיא בשורה צו מין עלמך פאמער יעקב אז יוסף
לעבט דר נאך גייט זיא אריין ווידר צודיק צו דיא ווייפער אונ זענען
משתדל אין לויבונג צו לויבן נאט מיט זיין נאמן אונ אימליכי אשה
בזונדר קט כמה שכחות אונ ערטר דר נאך קערן זיי זיך אום עוסק
צו זיין במצות התורה אונ אין אירי מעמים פון די מצות אין דריסן
היכל איז יוכבד דיא מופער פון משה נביא נאמן אונ כמה אלפים
ורכבות ווייפער זענען מיט איר אין דעם היכל ווערט קיין פרוז גיט
אויס גירופן אזו ווי אין יעני היכלות גייערט דריי טאג זעגן
זיי מודה ומשבח צו הקב"ה זיא מיט אלי ווייפער וואס זעגן מיט איר
אונ דיא שירת הים וואס זיי האבן גיזויגן און דס גס זיין זיי דארטן
אלי טאג אונ זיא אריין זאגט פון ותקח מרים הנביאה את התוף בידה וגו' אונ
אלי צדיקים ווס זעגן אונ גן עדן הערין זייא צוא אונ פאר געמען
זייער זיס קול אונ אזו און כמה מלאכים קדושים אונ דורק
דעם זעגן זיי מודה ומשבח צו הקב"ה אין פערטן היכל איז דבורה
הנביאה אונ אנדערי נשים צדקניות זענען מיט איר מודה ומשבח
וממך צו הקב"ה די שרה ווס דבורה קט גיזאגט אויף דער וועלט
אי רבי אי רבי ווער האט נאך גיזעהן אזו וויא דיא שכחה פון דיא נשים
צדקניות אונ פון די צדיקים ווס זיי זענען צו הקב"ה גאר אינווייניג
פון די היכלות זעגן דא פר פארגני היכלות פון דיא הייליג אקות

צדה רבקה רחל לאה דם די הַזְּלוּת איז ניט קיין רשות זיי מַנְלָה צו זיין און הייַזער קען זיין ניט זעבן • רבי שמעון פרייט זיך זייער און זאגט ווען איד וואלט מער ניט זוכה גינען נאר דאס צו הערן וואלט אויך גינג גינען אז איד נאר ביד משבח זיין דאס איד האב זוכה גינען צוא הערן דאס הייד פון אַפֶּת פון יענער וועלט זאגט ער א' חסד א' קדוש דוא וואלט וויסן דאס שפחה פון דאס הייד וואס איז אויף יענער וועלט וואס דער ראש הישיבה האט גיזאגט וואלטו זיך נאך מער משבח גינען זאגט רבי שמעון וואס פאר איין חידוש האשטו היינט גיהערט ווס דוא בישט צוא מיר גיקומען זאגט ער דעם פסוק האט דער ראש ישיבה גידרשן הקב"ה האט גיזאגט צוא יעקב ויפס שית ירו על עיני ווארום באדארף קען איין מת צו מאכן די אונן דרום ווייל דאס אויב פון דעם מענטשן איז גלייך צו דר באגער וועלט דעם ווייס רינגילט ארום דעם מיטלסטן פון דעם דר ים אוקינס רינגילט ארום די גאנצן וועלט דעם מיטלסטן פון דעם אויב איז אנטקעגן דער מדבר און ישוב און דעם שווארצי פון דעם און איז אנטקעגן קידש זיין דרום מאכט מען איין מת צו דאס אונן צוא ווייזן דעם די וועלט איז שון פר הולין פון אים און פאר שפאפט דאס ער זעהט שון ניט די וועלט • פּרעגט רבי שמעון אדרבה מען געהער אים עפּן זייגן אונן צו ווייזן אז די וועלט איז ניט פאר לארן פון אים דען ער וועט אויף שמיין צוא תחיית המתים זאגט ער א' חסד א' קדוש ווען קען זאל ניט פר שפאפן דעם גישטאלט פון דער וועלט וואלט ער ניט גיקענט האבן קיין חלק אין יענער וועלט דען יענער וועלט איז להיפּוּת פון דר וועלט אז דר זמן פון החיות המתים וועט זיין וועט פריער אלי זאכען פון דער וועלט פאר זאכן ווערן און עס טאר ניט איבער בלייבן אפילו כחמי השערה און דורך דעם טל פון תחיית המתים ווס ער וועט מאכן גידרן אויף זיין דורך דעם טל וועלן אזי וזחמות פון דר וועלט פאר לארן ווערן און אלי מואסקייט פון דעם גוף פון עולם הזה וועט אפ גטאן ווערן דר נאך וועט דער גוף זיין ווייזן איין מייג וואס דאס זוער מייג מאכט דעם אויף זיין און פון דעם וועט ער מחדש ווערן צו איין גייע ברית דרום ווייזט מען אים אז ער וועט שון ניט זיין אין דעם גישטאלט פון דעם גוף ווס איז אויף דר וועלט זאגט רבי שמעון דעם ווייס איד וואול אז איר זענט אויף יענער וועלט נקלייד אין לבושי פבוד עס איז פיל אורות קדושים דאס זענן גוף נקי וטהור וקדוש נאר איד פּרעג דיק אוב עס קען זיין אז אייגער זאל אויף דר וועלט אויך קענן זוכה זיין צו איין גוף ויני זאגט ער עס איז דא צוויי גערים ווס זיי האבן זיך מתלבש גינען צווישן אונן אז זיי האבן שוין גלערינט וייער עונש אויף זייער חטא וואס מען באדארף ניט מנלה זיין האבן זיי דאס גפרענט דעם ראש ישיבה דעם ער זיי גענעפּרט עס איז דאך אויף דר וועלט אויך גינען אזו אפן עס שמיים ויהי ביום השלישי וחלכס אסתר מלכות זיא דעם זיך אן נקלייד איין מלבוש פון עולם הבא דר לבוש מלכות דאס איז דער רוח הקודש פון מלכות שמים און אז זי איז נקיטן פר דעם רשע איז איר לבוש פון איר אפ גטאן גיזאגן אזו אויך מורכב יא מסני המלך מלבוש מלכות דר לבוש מלכות איז דעם גישטאלט פון די לבושי עולם הבא זאגט רבי שמעון ווי זיס זענן די רייד וואול צו מין חלק דעם איד האב דעם געהערט אז דאס צדיקים אויף יענער וועלט ווערן אן נקלייד מלבוש מלכות און אזו איז בודאי זאגט ער דר אייר פון דעם גו ערן ווס ווייזט פון דעם רוח הקודש

דאס איז די לבושי מלכות ווס די צדיקים זענן זיך מתלבש אין דעם גישטאלט וואס זענן גינען אויף דער וועלט דער נאך וועט דער רוח הקודש אויף זייער קאפ אויף אפּטן בוזנדר און ווערט גקריינט דר מיט פר איין קרון אויף זיין קאפ אזו איז מרדכי אויף גינען דרום שמיים ברבוש מלכות אין גישטאלט פון יענער וועלט און דער נאך ווערט ויג גיזאגט דעם איז דאס קרון ווס איז אויף דאס קעפ פון צדיקים אויף יענער וועלט און דעם האבן די ישראל זוכה גינען בשעת בתן תורה צו דעם לבוש ביו זיי האבן דעם ברבושה אפ גטאן אז זיין האבן גיזאגט אזו ווי עס שמיים ויתנצלו בני ישראל את עינים מהרוב דעם זיי האבן זיך אום גטאן פון דעם לבוש אזו שמיים ביי יהושע הפלן הגדול חסירו הנגדים הצואים סעלי קען דעם אים אום גטאן פון די מאוסע קליידר אזו ווי עס שמיים ולבושוו בגדים און מען דעם אים אן גטאן בגדים און לבושים פון יענעם עולם און ב' זמן דער גוף איז נאך אין קבר קען זיין רוח ניט אן מאן די לבושים דרום שמיים דארפן מען זאל אים פריער צום ערשטן אפ מאן די לבושי צואה דעם איז דר גוף פון דר וועלט דער נאך שמיים ולבושוו בגדים דעם מען אים אן גטאן מלבושים פון יענער וועלט און אז ער האט שוין דעם לבוש אן גטאן שמיים שון מלאה ה' עיני דעם איז די קרון פון רוח הקודש אויף זיין קאפ דעם הייסט מלאה ה' ער שמיים אויף די קעפ פון די צדיקים דעם איז ארץ אז יענער גוף איז שווינט דא אין קבר ווארוםפּל זמו אז יענער גוף איז נאך פר האנטל אין קבר קען דר רוח ניט מקבר זיין קיין אנטרן לבוש און אז דר גוף איז שון ניט פר האנטל אין קבר אין דר צייט איז גרייט דר לבוש אן צו קליידן דעם רוח אזו ווי דר יצר טוב מיט דעם יצר הרע דעם זיי קענן ניט זיין ביידי בנאנד זאגט רבי שמעון איד פאר ווייזער זיך אז בייא יהושע פלן גדול שמיים והשמן עומד על ימינו לשטן ווס קען שון זיין בייא אנטרן מענטשן זאגן זיי צו איב דו ביסט דאך איש חסיד וקדוש ווי זענן די זאכן פאר בארגן און פאר הולין זאגט רבי שמעון האמשי אונזרי חכמים ווייסן פון די זאכן פון יענער וועלט אפּר מיר ווייסן דאך ניט דען אז דער מענטש איז שוין גישטארבן און איז אויף יענער וועלט ווס דעם דר שפּן פר איין מיעיד דר פון וואס ער איז נאך דארטן אויף אים מקברג ניט גינג ער האט שון די נשכה ביי אים צו גינען און דעם אים מכיית גינען זאל ער נאך אויף אים מקברג זיין אזו ווי עס שמיים והשמן עומד על ימינו לשטן זאגט ער אז דוא חסיד וקדוש וואול איז דיין חלק קום און זעה דר גאנצער חשק און חוסט פון דעם שפּן איז נאר אז דער צדיק זאל ניט קענען אן מאן דעם לבוש המהור והקדוש און דר גוף פון דעם מענטשן דאס איז דער חלק פון דעם שפּן אין זיין מעשה פון זיין פח המוכאזא יצר הרע און איז אין דעם בהעפּט היינט אז ער זעהט דעם מלבוש פון דער וועלט דאס הייסט דער גוף איז שוין ניט גחשב ער איז שוין גרחה גיזאגן דרום איז ער מקברג דרויף דען ווען דער רוח וועט זיך מתלבש זיין אין דעם לבוש הקדוש והטהור פון יענער וועלט מוז דאך תיכּף פּטל ווערן דר גוף ווס ער איז דא מעשה גדיי פון דעם שפּן און דעם ווייל ער זייער ניט און וויידר בל זמן דער רוח האט נאך דעם לבוש ניט אן גיטאן קומט ער אלי פאל גיזאגן ווערן צו דעם גוף אין קבר און רעט צו אים און דאס איז זיין חלק דרום איז דאס אים גיזאגן אפּר אז ער זעהט אז ער מיט אן דעם לבוש הפּבוד דען ווערט בּטל דעם גישטאלט פון דעם יצר הרע אין יענעם גוף און דעם שפּן

פרשת שרה

עליונים ותחתונים און אונטער זיין זענן און גיבויים פל ישראל צו
 אטוין דאס זיין ווערן נים ארום גינפון זייערע פליגל זיין וועלן
 און גרום ווערן אז פל ישראל וועלן ארום אונטער זייער פליגל
 ווייטער איז חסר אין ווהר דער ראש ושיבה הם אפער דעם וזכה
 גווען צוא דעם פבור ווער קען זאגן דיא רייד וואס מען איז מחפש
 אלי פאג פאר דעם ראש ושיבה אי רבי אין אלי צייט אז דיא רוחות
 פון זכרים גייען ארום למעלה אין דער צייט גייען ארום אזי נקבות
 און זאמלן זיך איין צוא בתיה בת פרעה אין איר היכל און זענן
 זיך דארטן משמח מיט וויא פיל דברים משונים און פון דארטן גיין
 זיי אלי ארום מיט בתיה אין היכל פון סרח בת אשר און זענן זיך
 דארטן און משמח מיט פמה דברים חדשים גם ישנים און פון דארטן
 גייען זיין ארום און גייען אין היכל פון יוכבד און אזו גייען זיין
 אין אלי היכרות אצור רבי וויד איה דיר זאגן איין סוד קום און זעה
 אין אימליך שמטה ושמטה גיית ארום איין פרוז און רופט אים
 איר ואמלט איה איין אנשים ונשים און אלי פני אמנה און גיית
 ארום דען זענן זיך מתפשט אנשים ונשים און גיין ארום אלי קייני
 קינדר די זייג גידיק גיין אריין אין דר ושיבה של קנע און זענן זיך
 דארטן טשמה בשמחה און דר שר ווס די שליטל פון הקב"ה איז פני
 אים שמיים און זאגט זיין פמה דברים חדשים גם ישנים און אלי זענן
 שמחות וואס זיין האבן נאך אעלעם נים גועהן דען גיין אלי אריין
 אינווייניג און ווי פיל פרוכת און היכלות פר בארגני זענן דארטן
 ווס זיי זייכטן פון דעם נים ווס איז פועלם תבא אין דעם היכל ווס
 הייבט היכל אהבה פון הקב"ה דרום שמיים לחות בנוס ח' ולבקר כרייה און
 דר נאך פלען די קינדר ארום און אראפ אימליך און זיין ארט און
 טוען זיך ווידר אן אין די לבושים ווס זענן זייער פון פריער פיל וזכה
 איז דאס פאלק וואס זיין האבן צו די טובות לעולם תבא זאגט רבי
 שמעון ווי גאר נים זענן די גייד ווס איה הער דא וואל איז מיין חקק
 ווס איה האב דס אלץ וזכה גווען צו הערן און וואל איז דעם טאג
 ווס איה וועל אהער גיין זיי זאגן צו אים רבי גאר דריי מאג האבן
 מיר צייט ביי דיר צו זיין ווייטער איז חסר אין ווהר . עם הייבט זיך
 אן איין שמוס פון דעם יצר הרע ושמן הכסיל חובק את ידיו ואוכל את כשרו
 דס איז דר שפון ער גייט צו גוף די הענט פר ביטערט הייד און
 קלאגט און דר נאך עסט ער דס פלייש מיט גווארד דען דס הם ער
 פון איר זייג מרחות און קטרוג ווס ער הם גטאן און דעם מענטשן
 הם ער מער קיין הנאה נים גאר פון דעם גוף דס פלייש דס איז ויינס
 דר נאך שפרינגט ער און פרייט זיך אזו ווי איין פסיל אן שכל און
 עסט גאר זיין פלייש און ווייטער הם ער קיין רשות נים דס ביטרונג
 איז למעשה ולמטה ווען די ישראל זענן בצרה חלילה און זיי גיבן
 נים קיין פח למעלה דורך זייער מעשים טובים דענסט מאל איז
 פביכול איין צער צו הקב"ה אפילו און דעם פלייש ווס איז גוף דר
 הרע זיי זאגן איין שליטה האבן דען ער איז איין רוח וזינו אפר און
 דעם רוח ונשמה הקדושה ווס זיי זענן פון הקב"ה קענין נים שולט
 זיין די עליונים ותחתונים און דרום איז אלי בקבולים פון דעם שפון
 גאר ער זאל קענן שולט זיין און דעם רוח הקדושה און און רער
 נשמה אפר ער קען דס נים דר לאנגן קערט ער זיך אום און עסט
 זיין פלייש פון דעם גוף ווס דר גוף הם פון אים גהאט איין הילף און
 די וועסט וועלן זאגן עם איז איין שמחה צוא דעם סלאה הכות ווס

דס נים מיט דעם גוף אים צו גייען ביו אייביג אויב דוא וועסט
 זענן מיר גייען דאך אזי תחת חלילה פוקד זיין רבית הקברות
 און נים אויף דעם גוף גייערס דר נפש פל זמן ער גיית באקט
 איין לבוש אזו לאנג אז דס פלייש איז נאך פר האנדן אין קבר
 זי דר רוח אים פוקד און קומט צו דעם נפש און דר נפש איז פוקד
 דעם גוף אפר אצור אז קיין פלייש פון דעם גוף איז שוין נישט דא
 דעם גוף זענן מיר פוקד דעם נפש און נים צו דעם פלייש גייערס
 דעם נפש ווס ער ליגט נאך צווישן דיא ביינער דרום אזי תחת
 חלילה איז דר רוח פוקד דעם נפש ווייל ער וויל אז דר גוף זאל נאך
 קיים האבן כדי ער זאל קאנין איין קורבות האבין צוא דעם פלייש
 ווס איז דארטן דר שפון מקטרג . ווייטער איז גרויס סודות וואס
 מען טאר זיין נים שרייבן :

תח ווי יוסף דר ונקא הייבט אן אין דעם פסוק מנקה זיין גרויסי
 סודות אזו שמיים אויף דער ראש ושיבה און קושט אים ער
 נים צוא אים היד דא שווער איה אז דיא רייד זענן גינאגט גווארן
 ושיבה של קנע און אזו איז דס דו קדוש וחסיד ווי פיל שמחות על
 כחות איי גייערס גווארן מיט דעם קינדר אין דר ושיבה זיבן אין
 גוואניג מעלים הם ער גואגט אין דר תורה און מיט זיבניג כברים
 מיט מען זיין פאטר דעם טאג גיקיינט וואל דעם חלק ווס איז וזכה
 די זענן תורה צו זיין קינדר זאגט רבי שמעון זיין פאטר אליין האט
 מיט וזכה גווען מיט אים צוא זענען זאגט ער זיין פאטר האט אים
 לאזט לערנן אפר עם איז איין פאר בארגני זאך ווארום דס קינדר
 זיין ושיבארבין גייערס ווייל מען הם אים גיבארפט דן זיין איז שוין
 גפלעקט גווארן זיין חטא און איז גיצול גווארן פון דעם משפט
 זען זיין חטא איז גווען דס ער איז גווען אגרויסר חרף און ער הם
 יט זייג חרפות און קושיות זיין רבי מבייש גווען פר אלי און הם
 מיט גינאלט גיין צוא אגאנדרן רבי ער זאל אים רעכט מאכן זיין
 ענין און איבער דעם איז די דעה פון זיין רבי שלאף גווארן און
 מיט זיך מצער גווען און דעם דרום האט מען אים גוואלט דן זיין
 יט איין שווערן משפט און דרום האמשע ער איז גיצול גווארן
 דן די שרי דרינים ווס זיי האבין אים גוואלט דן זיין איז ער דאך פון
 עכט ווענין נים גיצול גווארן פון דעם גאנצן דין דען אלע ערשטע
 זיין טאג איז ער דא נים גזעהן גווארן רעכט מיט זיין גישטאלט
 זי ער ער הם זיך גוואשן מיט גרויס ווייטאג די זיבן מען ביו זיין
 שטאלט איז ווידר מושלם גווארן און פר ווס ער איז גישטארבין
 ארפסטו נים וויסן אי רבי אי רבי פיל וזכה איז דין חלק ער זאגט
 ווייטער פון די מיט חיים ווס זיי גייען ארום פון דיא חברים און זענן
 די מתפשט איז דריגן און זיי גייען אין דעם ים הגדול און עם ווערט
 דעם אן גיצייכנט איין יוד כלל און דער פון פרינקט דער
 זיין און ווערט זאט און איז זיך משמח און גיקיינט מיט זיין
 ווס קיים און אז נאך איין קוואל וועט ארום גיין פון דעם קוואל און
 עם זיך מתפשט זיין און וועט גיין פר בארגני הייד אונטר דעם
 דרום איין דארטן וועלן אלי מיט הדונים און מיט חוקים שלאף
 נ אונטר גיבאן ווערן דס זיי זאגן נים ארום גיין משחית וכחבל
 זיין דיא מענטשן און דער מיטן איז הנותן בים דוד וכסם עים נתיבה און
 זיין דער עזרה זענן פאר האנדן צווייא ברובים זיין זענן מעשה
 זיין של חסם דיתקע קינדר נים פאר שמיין אויף זיי שרייען די

עד איז מסת' מענטשן עס איז גיט אזו נאר עד ועקם דס איז דר רצון פון הקב"ה מאכט עד זיך גייד ווי עד איז פרייך צו טאן דעם ווילן פון הקב"ה אזו וויא עס שטייט רוח סעדה דס איז דר שפן עושה דברו עד טוט דס בפעלונג פון הקב"ה פּרענט רבי שמעון עד גייט דאך אונ שפּרונגט פּר די נשים בשעת לילה ואנט עד אי חסיד וקדוש עד טוט דס צו ווייז פּר דעם מלך אז עד הט אים ליב פּר צון הלב אפּר זיין נחת רוח איז מיט קלאג דרום שפּרונגט עד אפּר זיין מחשבה איז צו קלאגן ואנט רבי שמעון אז עד איז ווידר גיט גערין מסת' זיין דיא מענטשן נאך ווס גייט עד ארוף דר מאנן די עזנות פון מענטשן ואנט עד דרום ווייך עד איז איין וכן וכסיל עד מיינט עד וועט איין שליטה האבן אוף דעם רוח אונ זיין גאנצי שחטה אונ לוכט איז נאר פון דעם וועגן אפּר צום סוף איז אז עד איז נאר שוקט אוף דעם פלייש דס אליין איז נאר וייגס אונ דרום שטייט ישוב עמלו בראשו ווייטער איז חסר . אונ דער נאך ואנט עד גרוסי סודות אונ ואנט אז אלי ערבי שפּתות אז די ישראל זענן אונטן מקדש דעם שבת זאמן זיך איין אלי מדנות למעלה אונ איין פרוז רופט אויס גרייט אן די הייליגע שמואל ווער ועדט נאר דיא שחטה וואס דא איז דרייא הונדערט אונ גיינציג הימקן וויפיל כמונים וויפיל גיוועלטיגער זאמלין זיך איין צו זייער ארט אונ אז דיא ישראל אונטן זענן מקדש דעם שבת אונ הקב"ה איז זיך מתעורר על קדושת שבת דען גייט ארום איין ווינט פון די בלעטער פון דעם עץ החיים אין גן עדן אונ גייט ארויס אויף עולם הבא אונ די צווייגן טוען זיך שאקלן דען קוקט איין רוח פון עולם הבא אונ דר עץ החיים איז זיך מתעורר אונ ציהט אום נשמות קדושים אונ פאר שפּרייט זיי אוף דר וועלט אונ נשמות גיין ווידר אריין אייני טוען דר וועקן די אנדרי די גיין אריין אונ די גיין ארום אונ דר עץ החיים איז בשמחה דען ווערן די צדיקים גיקריינט מיט עטרות פון נשמות הקדושים אונ אלי זענן בשמחה אונ נאנץ שבת האבן זיי מנחת שמחה אזו אוף די צדיקים אלי אין גן עדן זענן אלי עולה אונ זענן זיך מתענג בתענוג עליון פון עולם הבא אונ אז שבת גייט אוועק אזו פליהן ווידר אלי נשמות פון צדיקים אוועק אונ זענן ווידר עולה ארוף . קום אונ זעה אז דר שבת קוקט אן גידרן אראפ נשמות יתירות מלמעלה צו רוען אוף דעם עם הקדוש אונ די נשמות הצדיקים פון גן עדן התחתון גיין אלי ארויף אין גן עדן העליון אונ מוצאי שבת גיין ווידר אלי נשמות ווס האבן גרועט אוף די ישראל ארוף אינ די נשמות הצדיקים גיין ווידר אראפ אין גן עדן התחתון אונ אז די נשמות יתירות גיין ארוף שטעלן זיי זיך איז זייער נשמאלט פּר דעם מקדש הקדוש אונ עד פּרענט זיי ווס פּר איין חידוש הט איר גיהאט אוף יענר וועלט אין דר תורה וואל צוא דעם ווס איז מחדש אין דר תורה בשבת אזו ואנט עס די נשמה צו הקב"ה ווס פּר איין שחטה מאכט הקב"ה עד זאמלט איין די פמליא של מעלה אונ ואנט הערט צו די חדושי תורה ווס די נשמה ואנט פון זענס מענטשן אונ דיא רייד ווערין גישמעלט אין די ביידי ישיבות ווס זענן למטה אונ וקב"ה למעלה תהמת דיא רייד . קום אונ זעה אז דר מענטש איז מחדש חידושי תורה אום שבת אונ די נשמה נידרט אראפ אונ איז עוקב אין זיי אונ איז דר מיט עולה פּר הקב"ה אזו הערן צו די גאנצי פמליא של מעקה די רייד אונ די מיות הקדוש זענן זיך מתקבש אין קער פליגל אונ אז הקב"ה פּרענט די נשמות אונ זיי ווייסן גיט דען

שטייט ביי די חיות בעמרת חרשינה כנשיהם בעמקם איז מייטש שוויגן אז וויא שוויגן אין דברי תורה דען תרפינה כנשיהם ווערן שלאף זייערי פליגל אונ פּר ווס הייסט שוויגן עמידה ווייל אז אמענעלש רעט ריידן זיך אין אים זיבן אברים אונ ריידן לכ ראה וקנה לשון שינים שפתים בשר אונ אז מען שווייגט שמוין אלי אונ ריידן זיך גיט דרום הייסט דס עמידה ווארום רב תקמונא קבא האט אן גרודן ישלה עורר מקודש ומציון יסעד מקדש מיינט מען קידוש ידים וואס מען וואשט זיך פּר דעם עסין ומציון יסעד דס מיינט מען דיא המוציא ווס דס לעהנט אונטן דאס הארץ פון דעם מענטשן יטור כל מנחותי . כל איז מרבה דיא כים אחרונים ווס מען וואשט זיך פּר דעם בענטשן ועולד ידשנה סלה דאס איז ברבת הכוזן בזימון ווען די וועסט אזו טאן יתו לד כלבד וכר עעתד ישלא דען גיט מען דעם מענטשן ווס עד וויל אונ אום שבת איז אזו די מייטש ישלה עורר מקודש דס מיינט מען דעם קידוש ווס מען מאכט פּר דעם עסן אוף דר זאך ווערן גיקריינט די צדיקים אין גן עדן פון איין שבת צום אנדערן . נאך הייסט עד אן עד הר ציון גבוהו וועלכר איז דר הוכר בארג דס מיינט מען דעם הר העברים וואס כישא איז דארטן ווארן בהאלטן . דיא שכינה וועט דארטן ארוף גיין אונ וועט מבשר זיין אוף דר וועלט אונ מיט איר וועט זיין די מטר פון משיח בן דוד ווס עד הייסט מנתם בן עמיאל אונ זיין מופר וועט מיט איר גיין אונ וועט אבשורה זאנן צו ציון אונ דאס קול וועט גיהערט ווערין אוף דר גאנצער וועלט אונ צוויי מלכים וועלן זיך דר וועקן אוף דר וועלט מלחמה צוא האקטן אונ דר שם הקדוש וועט ארום גיין אוף דר וועלט ווס עד וועט מבשר זיין אונ וועט זאנן הנה ה'אלהים בחוק יבוא וחרעו מושלח לו הנה שכרו אתו ופעולתו לפני הקב"ה וועט אום רופן אין אלי זייני פמליא של מעלה אונ וועט זאנן זאמקלט אייך איין אונ טוט משפּטן ווער עס הט זיך מוכר נפש גווען אוף קידוש השם ווס איז זיין שכר אונ זיי וועלן זאנן אזו אונ אזו ווער עס הט גליטן אין גרות כמה יסורים אונ איז גיידילט גווארן ווס איז זיין שכר וועלן זיי זאנן אזו אונ אזו ווער עס איז גישטראפט גווארן אלי טאג פון מיינט וועגן ווס איז זיין שכר וועלן זיי זאנן אזו אונ אזו . אונ דר פּסיק זאנט הנה שכרו אתו ופעולתו לפני ווס איז מייטש ופעולתו נאר אזו ווי עס שטייט מה רב טוב אשר צפת לירידי דס מיינט מען די פעולה פון הקב"ה עס שטייט אשר צפת דס איז מייטש ווס די האקט בהאקטן איז דאך קשה נאך ווס הט עד בהאלטן פּר וועטן פארכט עד זיך דען פּר גניבה אדר פּר גניבה אלא גיי אונ זעה דיא מעשה רחמים ווס הקב"ה טוט מיט דעם ווס עד שלאנט גיט עד איין רפואה דען הקב"ה שלאנט מיט דר יי שמאל אונ איז ווידר כקרב מיט דר ייטו אונ מיט דר שמאל ווס עד שזאנט וועט עד איין רפואה געבן צו דר וועלט מסתו תחת הרעה צפון איז דר שמאל מיט דעם שלאנט עד פון דארטן גיין ארום אלי דינים וגזירות קשות אונ דארטן רעט ווידר אלי שכר טוב אונ אלי טובות ווס הקב"ה הט אונגיגרייט צו די צדיקים לעולם הבא דען וועט הקב"ה רופין צו צפון אונ וועט זאנן צו דיד האב איך גיגעבין כל הטובות וכל שכר טוב צו מייני קינדר ווס זיי האבין גיליטן במה רעות אוף דר וועלט פון מיי קידוש השם וועגן גיב ארום דעם שכר ווס איך האב ביי דיר בהאלטן אזו ווי עס שטייט אוסר לבסוף הני ולחסינאל תכלאי דס איז מייטש צו צפון וועט הקב"ה זאנן גיב אפּ אונ צו דרום וועט עד זאנן די זאמלט גיט פּר מידן דר ברכות

פרשת שרה

הקדשות העליונות אונ וי' האבן גזעהן דאס גשטאלט פון דעם כבוד המדר סטקוס העליון אבער עם שמיים דאך ביי וי' מרחוק ה' נראה לי אבער קיינער איז נישט אזוי נאהענט גווען אזוי וויא משה אשר חקו אבל העולם דם ביי אים שמיים פה אל פה וזכר בו וסרה ולא בחידות ער זאגט ווייטער מידות אונ דיא מעלות פון משה • קימט רבי אבא אונ קושט אים אונ זאגט וודאי האסטו דעכט גזאגט אונ עם איז אזויא וואל צוא דעם חלק פון משה קער פון אלי נביאים דאס בשעת ער איז נסתלק גווארן פון דר וועלט דם זך קיינר נישט מתעסק גווען מיט אים נאר הקב"ה אליין האט אים אריין גיבראכט אין זיין מחיצת אריין אבר אנדרי נביאים האבן גזעהן די שכינה דורך פיר מחיצות ויראני את יהושע הכהן הגדול ווארם איז יהושע גשטאנן פאר דעם מלאך מיט איין גיריכטע קליידער ביי עם איז ארום גיגאנען איין פרוז אונ האט גיזאגט הסירו הכנדים הצואים מעליי מען זאל אים אויס מאן דיא אום ריינע קליידער זאגט רבי יצחק עם שמיים דא ועוסר לפני המלאך וואס מיינט ער פאר דעם מלאך אלא ער האט אים בן גווען אונ ער איז גישטאנען בדין פאר אים אזויא וויא עם שמיים ואל תאמר לפני המלאך כי שגגת היא מיינט מען דאך דארטין פאר דעם מלאך וואס ער משפט אים אזוי מיינט מען דא איה אזוי דען אימליכר מענטש ווס ער איז נישט זוכה אוף דר וועלט אן צו קליידן זך מיט מלבושים פון מצוה ווען ער שמארבט אזוי שמיים ער איז איין פר שמייערסן לבוש אוף יענר וועלט • אונ שמיים דרוף צו דעם משפט מען זאל אים בן זיין • קום אונ געה ווי פיר לבושים זענן אן גיברייט אוף יענר וועלט אונ דר מענטש ווס עם איז נישט זוכה אן צו מאן זך אוף דר וועלט מיט לבושים פון מצוה ווען ער קומט אוף יענר וועלט מיט מען אים אן אזוי איין קבוש ווס ער זאל מיט דעם דר קענט ווערן פר די שרים פון דעם גיהנם ווי צו דעם וואס מען קליידט אים אן מיט דעם קבוש דען עם זענן אן גיברייט פמה בעלי מדות הדין אים צוא נעמן אונ מאכין אים נידערין אין גיהנם אריין אונ דרום האט שלמה המלך גזאגט בכל עת יהיו בנדי לבנים דם מיינט מען דר מענטש זאך גזרה זיין אויף דר וועלט אן צוא מאן מלבושי מצוה דהיינו ציצית אונ תפילין אונ דעסט גלייכן אועלבי מלבושי מצוה כדי ער זאל אוף יענר וועלט אוף האבן אועלבי ווייס קלארי קליידר :

במדברש ווח מחזור שמיים רבי נהוראי זאגט אין פרשת ציצית שמיים על כפי בגדיהם לדרתם שמיים לדרתם חסר אן וואוין אזוי אוף ביי שבת שמיים לעשות את השבת לדרתם אוף חסר מיר האבן גלערנט מען האט מתקן גווען פרשת ציצית אין קריאת שמע אונ אין דער מוזוה ווס איז אין דר דירה פון דעם מענטשן שמיים נישט די פרשה פון ציצית מיט ווס ווערט גשלים די פרשה פון ציצית ביי דר מוזוה ווען אבענטש מיט זך אן איז די ציצית אונ גייט ארום פון דר מיר פון זיין שטוב איין גוויקלט אין ציצית אזוי זך ויה הקב"ה משמח • אונ דער מלאך המשוחות אנמלופט פון דארטין אזוי ווערט דער מענטש ניצור מפר משוחות וזך דרום שמיים לדרתם חסר עם מאכט דירה דם הייסט אז ער גייט ארום גאנץ מיט דר מצוה האט אוף אים דר משוחות ווס הייסט מוח איז ער • אועק נרוקט פון אים אונ דם נישט קיין רשות צו פר דארבן אים אזוי אוף ביי שבת שמיים לדרתם חסר ווארם אז עם קומט שבת דארף מען אן צינדן ליכט עם נאר

ז דאך קשה איז דען דר מדר אז נרום זאל פר מיינן די ברכות מער אלי ברכות קומן דאך פון דרום דם איז דר י' יסו פון הקב"ה דם אלי ברכות קומן פון אים ווס דען זאגט ער ולחיסו אל חכלאי אלא וחו שעה וועט נאט אוף וועקין צו אברהם אונ וועט צו אים זאגן ביי אוף דען די צייט איז גיקמן ווס איה לייז אום דיין קונדר אונ א געבין וי'א שחר טוב אוף אקעמן וואס וי'א האבן גיליטין אונ ווס וי'א אברהם דם אונז פר קופט אין גזות דען אז דם ער זך דם גיקליפן בברית בין הבתרים אז וי'א קינדר זאלין זיין אין גלות אז דר פסוק זאגט ואלא כי צום סכרם דם מיינט מען אברהם ווס ער קפט צור דם זיי פר קופט אין גזות דרום וועט זך אברהם מאכן זך ווי ער וואלט גינערן גיזעהן אז וי'א זאלין נאה מער גישקאני דין אונ גשטראפט ווערן אוף זיערי עבירות וועט הקב"ה זאגן זך פר שמי דאך אז די זאגט עם נאר לפנים אבר נישט באמת ווס ווער איה אויך נאר זאגן לפנים דרום זאגט ער אוסר לחיס איה ל זאגן צו אברהם ווס ער איז די יסו צו דרום אל חכלאי איה מוא דרך דר בעטין אוח דיין קינדר די זאלסט נישט פר מיינן זיערי טובות גשכר טוב פון זיי דען זיי האבן שון גענו צרות גליטן אוף זיערי וועלט חני גיב ארום דעם שחר טוב אשר צפנת ווס דם איז בצד צפון זיערי טובות ושחר טוב אונ די זאך וועט די שכינה זיי מבשר זיין • זך מער וועט זי זיי מבשר זיין דאס אנדרי מאל בשעת זיא וועט זיא גיין אוף דעם הי גדול וועט זי גיין פון דארטן מבשר זיין צו די גזות דר נאה וועט זי זיין אין ירושלים צו זעהן איר חורבן אונ וועט קיין ציין אונ דארטן וועט זי וינדר קלאגן אזוי ווי פריער אוף איר מ מיט פבוד ווס דארטן איז צו איר גינען אונ דארטן וועט זיא זען אז זי וועט נישט ארום גיין ביי די שחאל וועלן זיין אין ארץ זאל אונ חסי בה די מוסר פון משיח וועט מבשר זיין אזוי ווס ששמן אונ וועט זאגן זהו יושבת ציון כי גדול בקרבך קרוב ישראל וואס נישט מען כי גדול בקרבך דם איז הקב"ה ער וועט צו איר קומן אויף זיין פון דר ערד אונ וועט צו איר זאגן התנעו מעט קוסי וגו וודאי זיין ירושלים אונ הייסט ירושלים אונ מיט דעם אוף וועט זיין פמה שעות על שמחות צו די צדיקים אין גן עדן פון דרום אוף וואל צו דעם מענטשן ווס די גשמה זאגט דארטין עדות לפני המלך די שיי תורה פון שבת ווס ער דם אונטן מחדש גווען דם הקב"ה אונ זיין פמליא של מעקה אונ אלי נשמות הצדיקים ווס זענן אין גן ווערן אלי גיקריינט מיט די חדושי תורה • נאה מער האב איה נישט דם די הייליגי ליכט ווס זי איז פיל כבוד על כבוד ועשרות על עשרות מען דארטן צו דעם פאטר פון דער מענטשין בשעת הקב"ה ממש זאמלט איה איין צו הערן חדושים פון דר תורה פון דעם אונ מענטשן היפל קושונג איז אוף זיין קאפ פמה צדיקים ווס טוען קרייגין בשעת וי'א גידרין אראפ וואל צו זיער חלק וואס זענן משתדל אין דר תורה אום שבת מער זי אנגדרן קאפ ע"כ :

מ"ה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל וסרת אליהם ועשו להם ציצית רבי חקיה הייבט אן ויראני את יהושע הכהן הגדול וגו וזאגן זענן דיא קיים וואס הקב"ה האט באגערט אין זיער פבוד אונ האט וי'א גיבין דיא תורה הקדושה אינ די נביאים גאכנים וואס זיי האבן גיפירט בדרך אמת • קום אונ געה אימליכן נביא ווס הקב"ה ממש אוח גישעלט דאט זך הקב"ה צוא אים אנשפלקט במדרגות

פרשת שלח

צב

לבבכם וחרו עיניכם נאִה אִיעֲרִי עֵינַיִם וְלֹב סָאֲרַם אִיר נִיט נֶאֱה גֵיץ פִּי וְסֵם אִשֶׁר אַתֶּם זֹנִיט אַחֲרֵיהֶם כִּיט אִיעֲדֵר הָאָרֶץ אֹנֵם מִיט דִּי אֹנֵן מִוּט אִיר וְיִנְדִּיגֵן אֹנֵן וְיִוִּיל דִּי מִצְוֶה פֿון צִיצִית וְיִוִּיט אֹנֵם דְּעַר שְׂכִינָה וְוֹאט זִי הֵט גִּדְרָגַת אַלִּי בְּכוֹרִים אִין מִצְרַיִם דְּרוּם שְׁמִיט דְּעַר בִּיִיא אִיר אִיר אִיר אִשֶׁר הִוּצִוּוּ אַתֶּכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם זָאָנְט רַבִּי יוֹסִי עִם שְׁמִיט כִּיט צִחַת מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אַראָנוּ נִפְלֹאוֹת וְוֹאָרוּם שְׁמִיט כִּיט אִיר מִיִּשְׁרָאֵל כִּיט עַל וְוֹאָקֵט בְּדֶאָרְפֵט שְׁמִיט כִּיט וְוֹאָרוּם זִיִיא וְעֵנֵן דָּאָה אִין אִיין מֵאֶרֶץ אַרוּם גִּנְאָנְגֵן נֶאָר דֶּם מִיִּנְט מַעַן דִּי כְּנֻסֵת יִשְׂרָאֵל וְסֵם זִי וְעֵרַם אִין גְּרוּפֵן יוֹסִי לְמַעַל דָּען זִי וְעֵט דֶּר פֿון גְּעֵנְטִשְׁט וְעֵרֵן אִז דִּי גִאָוֶקֶט אַחֲרֹנֶה וְעֵט זִיין עִם שְׁמִיט וְאִמְרַתֶּם כִּיִם הִוּא הוֹדוּ לַה' וְגַר מִדְּעַת וְאִין בְּכָל הָאָרֶץ דֶּם זִי וְעֵט דֶּר קֶענט וְעֵרֵן דוּרְךָ דֶּר מִצְוֶה פֿון צִיצִית וְוֹ דֶּם וְיִוִּיט אֹנֵם דִּי כְּנֻסֵת יִשְׂרָאֵל זִי וְעֵט דֶּר קֶענט וְעֵרֵן אֹנֵם דֶּר גִּאָוֶקֶט וְעֵט דֶּם הִקְבִּה וְעֵט זִי וְיִוִּיט נִיטִים וְאוֹתוֹת וְכוּפֹתִים אִין דֶּר צִיצִית וְעֵט מְקִיִם וְעֵרֵן דֶּר פִֿסֶק כִּיִם הִוּא יִחִי ה' וְחַד וְשֵׁם אֹהֵר אָבֵן :

פרשת קרח

ויקח קרח עֲדֵר הָאָם זִיָּה גִנְוֹכֵן אִיין שְׁלֶעֶכְמִי עֲצֵה וְעַד עִם לֹפֶט נֶאֱה אִיין וְאָה וְסֵם גִּיָּהֶר נִיט צוּא אִים אִזוּ לֹפֶט דָּאָם פֿון אִיר אֹוֶעֶק אֹנֵן עַד קֶאָן דֶּם נִיט גִּרִיכֵן אֹנֵן נִיט דֶּם אֲלִיין נֶאָר אֲפִילוּ וְוֹ עַד הֵט נֶעֱמַט מַעַן אֹוֶיָּה בִּיִיא אִים אֹוֶעֶק • אִזוּ אֹוֶיָּה קֶרַח אִזוּ נֶאֱה גִלְאָפֵן וְסֵם עִם אִזוּ נִיט זִיִּנֶם הֵט מַעַן וְיִין וְאָה אֹוֶיָּה בִּי אִים צו גִּנְוֹכֵן אֹנֵן עִם אִזוּ פֿון אִים פֿר לֶאָרֵן גִּוֹאָרֵן אֹנֵן דָּאָם הָאָם עַד נִיט גִּנְרִיכִיךָ קֶרַח אִזוּ נֶאֱה גִנְאָנְגֵן נֶאֱה מִחֲלוֹקֶת דָּאָם הִיִּכְט צוּא מִיִּיכֵן דָּען דִּי וְעֵקֶט שְׁמִיט אֹוֶיָּה שְׁלוֹם אֹנֵן עַד הֵט זִי גִוֹאָלֶט מִיִּיכֵן אֹנֵן הֵט גִּקְרִיגֵן אֹוֶיָּה שְׁלוֹם דֶּם אִזוּ דֶּר שֵׁם הִקְדֵּשׁ וְסֵם הִיִּכְט שְׁלוֹם וְעַד עִם קֶרֶח דְּרוֹף וְעֵרַם עַד פֿר לֶאָרֵן פֿון אֲלִי וְעֵלְפֵן • בְּשַׁעַת הִקְבִּה הָאָם דִּי וְעֵלְט בְּשֶׁאֲפֵן הֵט זִי קִיין קִיִּים נִיט נִקְאָנְט הָאָבִין בִּזוּ הִקְבִּה הָאָם אֹוֶיָּה אִיר גִּלְאָוֶט רֹעֵן דָּעִם שְׁלוֹם דֶּם אִזוּ דִּי קְדוּשָׁה פֿון שְׁבַת דֶּם אִזוּ דְּעַר שְׁלוֹם פֿון עֲלִיִּינִים וְתַתְּחוּנִים אֹנֵן וְעַד עִם קֶרֶח דְּרוֹף וְעֵרַם עַד פֿר לֶאָרֵן פֿון אֲלִי וְעֵלְפֵן אִזוּ אֹוֶיָּה צֶלְפַחֵד הֵט גִּקְרִיגֵט אֹוֶיָּה שְׁבַת דֶּר מִיט וְסֵם עַד הֵט גִּקְלִיבֵן הָאָקֵן אֹוֶיָּה שְׁבַת אִזוּ עַד אֹוֶיָּה פֿר לֶאָרֵן גִּוֹאָרֵן דְּרוּם וְיִוִּיל עַד הָאָם גִּקְרִיגֵט אֹוֶיָּה דָּעִם שְׁלוֹם פֿון דְּעַר וְעֵלְפֵן זָאָנְט רַבִּי יוֹסִי עִם שְׁמִיט שְׁלוֹם רַב לְחֻבֵי הַדֶּרֶךְ וְאִין מִטוּ מִכְּשׁוֹל דִּי תוֹרֶךְ הִיִּכְט שְׁלוֹם בִּי אִיר שְׁמִיט וְכָל מִתְּבוּחֵי שְׁלוֹם אֹנֵן קֶרַח הֵט אֹוֶיָּה דְּעַר גִּקְרִיגֵט דְּרוּם אִזוּ עַד גִּישְׁמֶרְאֶפֶט גִּוֹאָרֵן מִלְּמַעַלָּה וְכִלְמַטָּה : וְיִאמֵר מִשֶׁה אֵל אֲהֵרֵן קָח אֵת הַמַּחֲתָה רַבִּי דִּיִיא זָאָנְט עִם שְׁמִיט חֲכַת מִטוּ מִלְּכָבִי מִוֹת וְאִשׁ חֲכַם יִכְפֹּרֶת וְיִיא אִזוּ דֶּאָרְפֵין זִיָּה דִּיא מַעֲנִשְׁטִי שְׁמֵאָרְקֵן זִי וְאָלֵן נִיט זִינְדֵן אֹנֵן וְאָלֵן הִיטֵן וְיִיעֲרִי מַעֲשִׂים דָּען אֲלִי מֵאָן גִּיין וְיִיעֲרִי מַעֲשִׂים אַרְוֶה מִיט אִיין וְוֹאָג אֹנֵן מַעַן נִיט אֹוֶבִין אֹוֶיָּה דָּעִם זִייעַר נִיט אֲכֻמוּנֵג זִי וְעֵרֵן פֿר שְׂרִיבֵן אִין אִיין בּוֹהֶר דְּרוּם נֶהֱעַה דֶּר מַעֲנִשְׁט זִיָּה אֶפֶס הִיטֵן פֿון צו זִינְדִּיגֵן דָּען אִז דִּי וְעֵקֶט וְעֵרַם וְיִיא פִּיל מֵאֵל גִּימְשֶׁפֶט גִיט אֹוֶיָּה זִיין רֹעֵז פֿר דָּעִם מְקָה אֹנֵן דְּעַר מִדְּדֵר הָרֵין מִוּט זִיָּה אֹוֶיָּה אִים דְּעַר וְעֵקֶן דְּרוּם שְׁמִיט חֲכַת מִטוּ וְאִשׁ חֲכַם יִכְפֹּרֶת בְּשַׁעַת דֶּר מִדְּדֵר הָרֵין מִיט דִּי שְׂרִי דִּירִיגִים שְׁמִיט אֹוֶיָּה מַקְטֵרֵן זִיין אֹוֶיָּה דֶּר וְעֵלְט אֹנֵן דֶּר רֹעֵז אִזוּ אֹנְמַקְעֵן אִים וְעַד עִם גִּפְיֵט זִיָּה אִין הוֹר אִין אִיין צִדִּיק וְסֵם עַד אִזוּ גִצִּיכִיט לְמַעַלָּה פֿאַר אִיין צִדִּיק אִזוּ הִקְבִּה אֹוֶיָּה אִים מִשְׁנֵיט מִיט זִיִּי מַעֲשִׂים שׁוֹבִים וְעֵרַם

זִיין לִכְתִּיב אֹנֵן גִּרִיטִין צו דָּעִם מִיט אִזוּ וְיִיא דִּי דִירָה פֿון אִיין הָתֵן הֵט וְוֹאָקֵט אֹוֶיָּה דְּעַר כְּלָה וְוֹאָרוּם שְׁבַת וְעֵרַם אִין גְּרוּפֵין כְּלָה דְּרוּם גִּהֶעַר מַעַן זִיא אִרִיין גַּעֲמִין אִין אִשְׁרֵיִיךָ דִירָה אִזוּ וְיִי עִם אִזוּ כִּיאִי צו אִיר דְּרוּם שְׁמִיט לְעִשׂוֹת אֵת הַשְּׁבַת מַעַן זָאָל אִין גִּרִיטִין פֿון שְׁבַת וְעֵנֵן לִרְחֵם זִיא אִרִיין בְּרַעֲנִין אִין אִיין שְׁיִנֵר דִירָה אֹנֵן אִזוּ זִי קֶמַט אֹנֵן גִּפְיֵט נִיט קִיין לִכְתִּב בְּרַעֲנֵן אֹנֵן גִּרִיטִין צו דָּעִם מִיט אֹנֵן דִּי דִירָה אִזוּ אֹוֶיָּה נִיט שְׁיִין זָאָנְט דִּי כְּלָה שְׁבַת דִּי דִירָה אִזוּ נִיט מִיִּשְׁרָאֵל כִּיט וְכִן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִם אִזוּ אֲצוּוִישֵׁן שְׁיִיד צוּוִישֵׁן מִיד אֹנֵן צוּוִישֵׁן דִּי יִשְׂרָאֵל דְּרוּם שְׁמִיט לִרְחֵם בִּיִיא שְׁבַת אֹנֵן בִּיִיא צִיצִית • זָאָנְט רַבִּי נְהוֹרֵיא אִיָּה זָאָן עֲדוּת אִזוּ דֶּר מַעֲנִשְׁט וְסֵם גִיט אַרוּם פֿון זִיין מִיד אִין גִּקְלִיִד מִיט צִיצִית אֹנֵן תְּפִילִין צוּוִישֵׁן דִּי צוּוִי בִּי שְׁמִידָלָה פֿון דֶּר מִיד אִזוּ אִזוּ זִיָּה דִּי שְׂכִינָה צו אִים מִוּדְמֵן אֹנֵן צוּוִי מִלְּאָכִים אִיִנֵר פֿון דְּעַר רַעֲמֵר זִיִט אֹנֵן אִיִנֵר פֿון דֶּר לִינְקֵר זִיִט בְּלִיטֵן אִים בִּזוּ אִין שׁוֹל אִרִיין אֹנֵן בְּעֵנְטִשֵׁן אִים אֹנֵן דֶּר מַקְטֵרֵן שְׁמִיט פֿון הִיטֵן פֿר דְּעַר מִיד אֹנֵן מִוּט נֶאֱה זָאָנֵן אָמֵן אֹוֶיָּה דֶּר בְּרַכָּה • רַבִּי יְהוּדָה זָאָנְט וְיִי פִיל עֲדוּת הֵט הִקְבִּה גִמְאָכְט צו דָּעִם מַעֲנִשֵׁן זִי וְאָלֵן אִים עֲדוּת זָאָנֵן אֹנֵן אֲלִי שְׁמִיט אֲקַעֲנֵן אִים זָאָלֵן אִים אִין זָאָנֵן עַד זָאָל נִיט זִיִּי שְׁמִיט דֶּר מַעֲנִשְׁט אֹוֶיָּה אִין דְּעַר פֿרִיא אֹנֵן צִיחַת אֹוֶיָּה זִיִּי פִים עַד זָאָל גִיין זָאָנֵן זִי אִים תְּלִי חֲסִדִיו יִשְׁמוּר שְׁמוֹר רַגְלֵךְ כַּאֲשֶׁר תִּחַךְ פִּלֵס מַעֲנֵךְ רַגְלֵךְ דִּיא וְאָלֶסֶט הִיטֵן דִּיִּי פִים אִזוּ דִּיא וְעֵסֶט גִיין אִין שׁוֹל אִרִיין אֹנֵן וְאָלֶסֶט אִיבֵר וְעֵנֵן דִּי מִרִיט פֿון דִּיִּי פִים עֲפִינֵט עַד אֹוֶיָּה זִיִּי אֹוֶיָּה צוּא וְעֵרֵן אֹוֶיָּה דֶּר וְעֵקֶט זָאָנֵן אִים דִּיא עֲדוּת עֵינֵי לִנְחֵם יִבִּישׁ דִּיִּי אֹוֶיָּה וְאָלֵן וְעֵרֵן וְסֵם אֲקַעֲנֵן דִּיר אִזוּ מִיִּנְט מַעַן הִקְבִּה שְׁמִיט דִּיר אֲקַעֲנֵן • עֲפִינֵט עַד אֹוֶיָּה דֶּם מִוִּיל צו רִיִּדִין זָאָנֵן וְיִיא אִים מִוּט לִשְׁנוֹר מִיט הִיט דִּיִּין צוּנֵג פֿון צו רִיִּדִין שְׁלֶעֶכְךָ שְׁמֵרְעֵמְךָ עַד אֹוֶיָּה דִּי הֵעֲנֵט עֲפִים צו מֵאָן זָאָנֵן זִי אִים סוּר מִיט וְעֵשֶׂה מִוּט קַעַר אֶפֶס פֿון שְׁלֶעֶכְמִי אֹנֵן מִוּט בְּעֵסֶר נִוּי מַעֲשִׂים • פֿאַרְקֵט עַד דִּי עֲדוּת אִזוּ אִים גִוּט אֹנֵן אֹוֶיָּה חֲלִילָה עַד הָעֵרַם נִיט וְיִיעֲרִי רִיִּד שְׁמִיט וְהִשְׁפֵן עוֹמֵד עַל יִמֵּנוּ לְשַׁבּוּ זָאָנֵן זִי אֲלִי עֲדוּת לְחֹב חֲקִיָּה • וְעֵנֵן דְּעַר מַעֲנִשְׁט וְיִי עוֹסֵק זִיין בְּעִבּוּדֵת הִקְבִּה וְעֵנֵן פִּיר מִלְּצִים אֹוֶיָּה אִים פֿאַר הֶאָנְדִין עֲדוּת צוּא זָאָנֵן לִכּוֹת וְלִסּוּבָה אֹנֵן וְעֵנֵן מִלְּצִים פֿר אִים וְעַד עַד דֶּאָרְף וְיִיא הָאָבִין אֹוֶיָּה אִין דֶּר פֿרִיא מֵאָכְט עַד וְיִי פִיל בְּרִכוֹת עַד לִינֵט תְּפִילִין אֹוֶיָּה זִיין קֶאָפֵט אֹנֵן דֶּר שֵׁם הִקְדֵּשׁ הַעֲלִיין אִזוּ אִין אִים בְּהַעֲפֵט אֹנֵן גִצִּיכִיט אֹוֶיָּה זִיין קֶאָפֵט אֹנֵן דִּיא רְצוּעוֹת הַעֲנֵגֵן פֿון בִּיִדי זִיִּיטִין אֲקַעֲנֵן זִיין הָאָרֶץ דִּיא וְעֵקֶט עַד דָּעִם כְּבוֹד פֿון זִיין הָאָר שְׁמֵרְעֵמְךָ עַד אֹוֶיָּה דִּי הָאָנְט וְעֵקֶט עַד אִזוּ עַד אִזוּ בִּיאַהֲעֵפֶט אִין דָּעִם קֶשֶׁד שְׁךָ תְּפִילִין פֿון דָּעִם שֵׁם הִקְדֵּשׁ אֹנֵן וְעֵקֶט דָּעִם כְּבוֹד פֿון זִיין הָאָר בְּשַׁעַת עַד מִוּט אִין דָּעִם מִלִּית מִיט דִּי צִיצִית וְוֹאָס הַעֲנֵגֵן אֹוֶיָּה אֲלִי פִיר עֵקֶן פֿון דָּעִם מִלִּית אַרוּם אִים אִזוּ וְיִי דִי וְיִיין מִרוֹבֵין הַעֲנֵגֵן אַרוּם זִייעַר צוּוִיִּינִי • אִזוּ צִיצִית אִזוּ אִיין מִצְוֶה אֹנֵן וְיִידֵר דִּיא פְּרִיכוֹת וְוֹאָס עַד מֵאָכְט נִיט וְיִיעֲרֵךְ פֿון זִיבִין פְּרִיכוֹת אַרוּם דֶּר הָאָנְט אֹנֵן נִיט מַעֲדֵר פֿון דִּרִיצֵעֵקֵן דֶּם וְעֵנֵן גְּרוּמֵי סוּדוֹת אִזוּ עַד מִוּט אִזוּ שְׁמִיט פֿאַר אִים פִיר מִלְּאָכִים עֲדוּת שֶׁל אֲמֵת פֿון דָּעִם מְקָה עֲלִיין וְסֵם זִי הַעֲנֵגֵן אִין דִּיא פִיר כְּנֻפּוֹת אֹנֵן וְיִוִּיל דֶּר מִלִּית פֿון צִיצִית וְוִיִּיט אֹוֶיָּה דֶּר שְׂכִינָה וְוֹאָס דָּאָם אִזוּ דֶּם הָאָרֶץ פֿון אֲלִי וְעֵקֶטִין עֲלִיִּינִים וְתַתְּחוּנִים אֹוֶיָּה עִם שְׁמִיט עִי ה' אֵל צִדִּיקִים וְגו' הִקְבִּה זָאָנְט וְעַד עִם וְיִיל נֶאֱה גִיין נֶאֱה מִיין יְרָאָה זָאָר נֶאֱה גִיין נֶאֱה מִיִּי עֵינַיִם וְלֹב סָאֲרַם אִיר

פרשת קרח

תִּיבָה דַּעַר רוֹגְו גִשְׁמִילֵט עִם אִיו אִיוּן קִשָּׁר צו אִיוּן הָעַר וְיֵאָמַר עַר אִיוּן בְּרוּגְו אִוּף זַיִנִי קִנְעֻמֵט שְׂאָפֵט עַר דַּעַם תְּלִיִן עַר זָאָל מָאָן זַיִן מִשְׁפָּט דַּר וְיִיִל קוֹמֵט אַרְיִין זַיִן לִיב הָאָבֵר וּוּם דַּר הָעַר הָט אִים זַיִנְעַר לִיב אִוּן שְׁמַעֲלֵט זַיִךְ אַנְדֵרֵר פֵּר אִים אַז דַּר הָעַר דַּעַר וְעֵדֵט אִים קִרְיֵט עַר אִיוּן פֵּרִילִיקֵה הָאָרֶץ מִיט אִיוּן פֵּרִילִיקֵה פֵּגִים אַנְמִקְעֵנִן אִים אִוּן הַיִּיבֵט אָן דַּר לִיב הָאָבֵר מִיט אִים צו רִיִדִין אִוּן דַּר הָעַר פֵּרִיִט זַיִךְ זַיִנְעַר מִיט אִים דַּר וְיִיִל קוֹמֵט אַרְיִין דַּר תְּלִיִן צו מָאָן זַיִן מִשְׁפָּט • בְּשַׁעַת דַּר לִיב הָאָבֵר וְעֵדֵט אִוּן דַּאָס פֵּגִים פּוֹן דַּעַם הָעַר אִיוּן זַיִנְעַר פֵּרִילִיקֵה אִוּן קוֹסְמִיִן הַיִּיבֵט עַר אָן צוּא פֵּעֵטִין דַּעַם הָעַר אִוּן עַר זָאָל מוּחֵל זַיִן דִּי זַיִנְד פּוֹן זַיִנִי קִנְעֻמֵט אִוּן הָעֵרֵט אִים דַּר הָעַר אִוּם אִוּן פֵּאָר נַעֲמֵט זַיִנִי רִיִד אִוּן אִיוּן זַיִן מוּחֵל זַיִנְעַר זַיִנְד דְרוּם שְׁמִיִטִים חֶמֶת מִלֵּךְ דַּר צֵאֲרֵן פּוֹן דַּעַם מְקֵה נַעֲנֵן מִלֵּאכִי מוּת אֲבַעַר וַיִּשָׁח חֶכֶם אִוּן עִם אִיוּן פֵּר הָאֲנֵדִין אִיוּן חֶכֶם וְצִדִיק יִכְפֹּרֵה מוּת עַר אִפֹּ וַיִּשָּׁן דַּעַם רוֹגְו אִוּן עַר וְעֵרֵט גִּשְׁמִילֵט • אִוּן אִוּךְ אִוּן מִשָּׁה הָאֵם גִּנְעֵהָן אִוּן עִם אִיוּן פֵּאָר הָאֲנֵדִין אִיוּן רוֹגְו פֵּר הַקְּבִיָּה מִיֵּד תִּיבָה הָט עַר נִנְאָמֵט צו אֲהֲרֹן קַח אֵת הַסַּתְהָה בְּרַעֲנָן דִּיא פִּינְעַר פֵּאָן אִוּן זַיִיא מְקַרִיב אִין אִיר קְמוּדַת דְרוּם וְיִיִל אֲהֲרֹן אִיוּן גִּוּעֵן דַּר לִיב הָאָבֵר פּוֹן הַשְּׁרִיִת • אִוּן מַעַן הָאֵם נִיט מְקַמִּיר גִּוּעֵן קִיִן קְמוּדַת נֵאָר דוּרְה אֲהֲרֹן דְרוּם וְיִיִל עַר הָט נִמְעַרֵט שְׁלוֹם אִוּף דַּעַר וְעֵלֵט : וְסַפֵּה אִיוּן לָשׁוֹן קִשֵּׁר עַר הָאֵם מִיִּיחֵד וּמְקַשֵּׁר גִּוּעֵן אֲלֵי עוֹקְמוֹת אִוּן דַּר מִיט הָאֵם עַר נִמְאָכֵט אִיוּן שִׁכְיָהה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת אִוּן וַיִּיא עִם שְׁמִיִטִים שֶׁמֶן וּקְסוּדֵה יִסְחָה לֵב דַּאָס הַיִּיבֵט וַיִּישָׁח חֶכֶם יִכְפֹּרֵה עַר הָט נִמְאָכֵט רִיִן אִוּן הָט אִפֹּ וַיִּישָׁח דַּעַם רוֹגְו פּוֹן הַקְּבִיָּה אִוּן הָט דַּר וְעֵקֵט גְּרוּים רַחֲמִים :

רבי אֶלְעִזֵר זָאָמֵט עִם שְׁמִיִטִים כֹּל אִשֵּׁר חֲמָנָא יֵד לַעֲשׂוֹת בַּחֲדָּךְ עֵשֶׂה כִּי אִין מַעֲשֵׂה וְחֲשׁוֹן גּוֹ' אֲלֵי רִיִד פּוֹן שְׁלֹמֵה דַּמְקֵה זַעֲנִין זַיִנְעַר פֵּאָר בְּאֲרֻגְנֵי חֲקֻמוֹת אִוּן פֵּר תוֹלֵן אִוּן אִין דִּי פִסּוּקִים אִיוּן מִשְׁמַע אִוּן עִם אִיוּן חֶסֶד וְשְׁלוֹם נֵאָר מוֹתֵר צוּא מָאָן אֲלֵי שְׁעַרְקֵמִי מַעֲשִׂים אֲמַעַר אִוּן אֲתַחֲבֵם וְיִי שְׁלֹמֵה אִיוּן גִּוּעֵן מַעַר פּוֹן דַּעַר נִנְאָצֵר וְעֵלֵט זָאָל עַר אִוּן רִיִדִין אֲקָא דַּס אִיוּן אֲלֵךְ פִּיל חֲקֻמָּה אִוּן זָאָמֵט עַר וְיִיִל דַּר יֵצֵר מוֹב אִיוּן לְצַד יִמִּין פּוֹן הַקְּבִיָּה אִוּן דַּר יִצְהִיד אִיוּן לְצַד שְׂמֵאל אִוּן עִם שְׁמִיִטִים וְחֲבַח אֵת ה' אֶלְחִיד בְּכָל לַבְבֵךְ אִיוּן מִיִּישָׁח מִיט דַּעַם יֵצֵר מוֹב אִוּן מִיט דַּס יֵצֵר תַּרְע דוּן זָאָכֵט פּוֹן דַּעַם יֵצֵר תַּרְע וַיֵּאָס עַר אִיוּן שְׂמֵאל וְאֲלַקְסוּ מֵאֲכֹן אִיוּן יִמִּין עַר זָאָל וְעַרְכֵן אִיוּן יֵצֵר מוֹב אִוּן דִּיא לִינְקֵי הָאֲמֵט הַיִּיבֵט יֵד אִוּן וַיִּי עִם שְׁמִיִטִים בְּיִי תְּפִילִין וַיִּיחֵ דַּר לֵאמֹר עַל יֵד דַּס אִיוּן דִּי לִינְקֵי הָאֲמֵט אִוּן דִּי רַעֲכֵמִי הָאֲמֵט הַיִּיבֵט כִּי אִוּן וַיִּי עִם שְׁמִיִטִים יִסִּיד ה' נִגְדִירִי בִּכְחַ הַיִּיבֵט זָאָמֵט אִוּן שְׁלֹמֵה דַּר מַעֲנֵמֵט זָאָל נִזְהָר זַיִן אִוּן אֲלֵי מַעֲשִׂים זָאָל זַיִן לְצַד יִמִּין צו דַּעַם יֵצֵר מוֹב חֲמָנָא יֵד דִּיִן לִינְקֵי הָאֲמֵט זָאָל גִּפּוֹנֵן וְעַרְכֵן צו מָאָן בַּכּוּחַ עֵשֶׂה צו דַּעַם צַד יִמִּין וּוּם עַר הַיִּיבֵט כִּי דַּעַן וְעֵט הַקְּבִיָּה רוֹעֵן בְּיִי אִים בְּעוֹלָם הַזֶּה אִוּן וְעֵט אִים נַעֲמֵן צוּא זַיִךְ בְּעוֹלָם הַבָּא אִוּן דַּעַר מַעֲנֵמֵט זָאָל נִיט זָאָנִין אִיךְ וְעֵל עַרְשֵׁמֵט תְּשׁוּבָה מָאָן אִוּן אִיךְ וְעֵל קוֹמֵן אִוּן יַעֲבֵר וְעֵלֵט כִּי אִין מַעֲשֵׂה גּוֹ' דַּעַן אִוּן דַּר מַעֲנֵמֵט גִּיִט שׁוֹן אֲרֻעֵק פּוֹן דַּר וְעֵלֵט אָן תְּשׁוּבָה הָעֵלְפֵט אִים שׁוֹן דַּאָרְטֵן נִיט קִיִן חֶסֶה אִוּן קִיִן דַּעַת וְעוֹן מַעַן אִיוּן אִים יוֹדֵם שְׂמֵאֲרֻקֵן יִי אִין גִּיהֶמֶט נִיַּעֲרֵט אִוּן דַּר מַעֲנֵמֵט וְיִי נִיצוֹל וְעַרְכֵן אִוּן דַּר מְקֵה הַקְּדוּשׁ זָאָל אִים דַּר לִיבִיבֵט אִוּן זָאָל אִים גִּיבֹן אִיוּן חֲקֵק לַעֲדֵב זָאָל עַר זַיִךְ מִשְׁמַלֵּל וְיִזְדַּרְדֵּן אִוּן דַּר וְעֵקֵט אִיִדֵר עַר שְׂמֵאֲרֻבֵט דַּס זַיִנִי מַעֲשִׂים מוֹבִים זָאָל נִגְדֵל וְעַרְכֵן לְצַד יִמִּין וְיֵצֵר מוֹב אִוּן זַיִן זָאָל זַיִן לַעֲשֵׂה

דַּעַן וְעֵט עַר הָאָבֵן אִיוּן נוּט חֲלֵק לְעוֹלָם הַבָּא אִוּן וְעֵט נִיצוֹר וְעַרְיִן פּוֹן דַּעַם דִּין תְּקַשָּׁה פּוֹן דַּעַם גִּיהֶמֶט דַּאֵ כִי אִין מַעֲשֵׂה וְחֲשׁוֹן בְּסֵאוֹל אִשֵּׁר אִתָּה גּוֹ' עִם אִיוּן אִין גִּיהֶמֶט פִּיל וְאוּנוּגָן אִיוּן אִיבַעַר דַּעַם אַנְדֵרֵרִין אִוּן דַּס אֲוִנְמִרְשָׁמַע וְאוּנוּגָן הַיִּיבֵט שְׂאוֹל אִוּן נֵאָר דַּס אֲוִנְמִרְשָׁמַע הַיִּיבֵט אֲבִדוּן דִּי צְוִיִי זַעֲנֵן נִאֲהֶמֶט אִיוּן לְעַבֵּן אַנְדֵרֵרִין וְעַר עִם קוֹמֵט אַרְיִין אִין שְׂאוֹר קוֹמֵט עַר וְיִדֵרֵר אַרְוֵף מַעַן אִיוּן אִים דַּאָרְטֵן דַּן וַיִּיא עִם קוֹמֵט אִים אִוּן גִּיִט אִוּף אִוּן וַיִּי עִם שְׁמִיִטִים מוֹרִיד שְׂאוֹל וְעֵל אֲבַעַר וְעַר עִם גִּידֵרֵט אִין אֲבִדוּן דַּעַן קַעֵן שׁוֹן אִיבִיגֵט נִיט אַרְוֵף קוֹמֵן אֲבַר אֲבַר דַּר וּוּם הָט אִין זַיִךְ מַעֲשִׂים מוֹבִים אֲבַר עַר אִיוּן אִיוּן בַּעַל חֲשָׁבוֹן דַּס הַיִּיבֵט עַר חֲשָׁבִינֵה זַיִךְ אֲלֵי מֵאֵל דִּי מַעֲשִׂים וּוּם עַר הָאֵם נִימָאָן אִוּן מוּט תִּיבָה תְּשׁוּבָה דְרוּף דַּר וְעֵט נִיט אַרְיִין קוֹמֵן אֲהֲרֹן אִוּן וַיִּי מִיֵּד הָאֲבִין גִּילְעַדִינֵט דַּס אִימְלִיכֵר מַעֲנֵמֵט אֲלֵי נִאָכֵט אִיִדֵר עַר לִיבֵט זַיִךְ שְׁלֵאֲפִין זָאָל עַר הָאֲבִין אִיוּן חֲשָׁבוֹן אִוּן זַיִנְעַר מַעֲשִׂים וּוּם עַר הָאֵם אַנְאָנְצִין מָאָן נִימָאָן אִוּן זָאָל בְּעֵמִין נִאָמֵט אִוּף זַיִן אִוּן זָאָל אִוּף זַיִן תְּשׁוּבָה מָאָן וְאוּרוּם בְּיִי נִאָכֵט אִין דַּר מִדַּת הַרִין שְׁלוֹמֵט אִוּף דַּר וְעֵקֵט אִוּן אִימְלִיכֵר אִיוּן מוּעַס פֵּעַם מִיֵּתָה דְרוּם נִהַעֵר אִימְלִיכֵר מַעֲנֵמֵט דִּי צַיִט אֲחֻשָׁבוֹן הָאֲבִין אִוּן כְּתוּדָה זַיִן אִוּן וַיִּיא פֵּר דַּעַם מוּט דִּיא לִיִט הַיִּיבֵט בְּעַלֵי חֲשָׁבוֹן דִּיא מַעֲנֵמֵטֵן וְעֵט מַעַן נֵאָר דוּרְה פִּירִין דוּרְה דַּעַם גִּיהֶמֶט אִוּן וַיִּי מַעַן פִּירֵט דוּרְה אֲלֵי גִשְׁמוֹת אִוּן זַיִיא זַעֲהֵן אֲלֵי גִשְׁמוֹת תְּרַשְׁעִים שְׂרִיִעֵן אִימְלִיכֵר פּוֹן זַיִן וְאוּנוּגָן אִוּן זַיִי בְּלִיבֵן אֲוִבֵן אִוּן נִיט צְוִיִישֵׁן זַיִי נִיַּעֲרֵט זַיִי זַעֲנֵן וְאוּן אֲלֵי אִוּרוֹת זַעֲנֵן אִוּן כְּפָה תַּעֲנוּגִים זַעֲנֵן דַּאָרְטֵן אִוּן תְּקוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹמֵט צו דַּעַר מִיַּעֲן זַיִךְ מִיט דִּי צִדִיקִים וּוּם זַעֲנֵן אִין גֵּן עֵדֵן דַּס אִיוּן וְיִיִל זַיִי זַעֲנֵן גִּוּעֵן בְּעַלֵי חֲשָׁבוֹן תְּשׁוּבָה צוּא מָאָן אֲלֵי מֵאֵל אִוּף וַיִּיַעֲרַע עֲבִירֹת וְאוּל צו וַיַּעֲרַע חֲקֵק בְּעוֹלָם הַיּוֹחַ וּבְעוֹלָם הַבָּא אִוּף זַיִי שְׁמִיִטִים אִד נְדִיקִס יִדוּ לַשֶּׁמֶץ יִשְׁכּוּ יִשְׂרָאֵל אֵת מִנְיָן :

רבי שְׁמַעוֹן הַיִּיבֵט אָן וְחֶמֶת כֹּאדֵם עֲבָרֵי בְרִית גּוֹ' דוּא אֲדֵם תְּרַאשׁוֹן דַּעַק אִוּף דִּי יַעֲדֵר פּוֹן דִּינְעַר אֲוִגִין דַּעַן הַקְּבִיָּה הָט צוּא דִּיר גִּיבֵאֲטֵן אִיוּן מְצוּה אִוּן דוּ הָאֵסֵט זִי נִיט גִּיבְעֵמֵט מְקִיִים זַיִן דְרוּם וְיִיִל דוּא גִּיבֵט גִּיוֹאֲרִין בְּאוּרִינֵט אִוּן אִיבַעַר גִּירַעַט צוּא דַּעַם נְחֵשׁ תַּרְע עַר הָט דִּיךְ אִפֹּ גִיבְעֵרֵט דַּר צו אִוּן וַיִּיא עִם שְׁמִיִטִים וְהַגְּחֵשׁ הִיֵּה עֵרוּם דְרוּם בִּיבְסוּ אִיבַר גִּירַעַט גִּיוֹאֲרֵן אִוּן הָאֵסֵט גִּוּרֵם גִּוּעֵן מִיֵּתָה צוּא דִּיד אִוּן צו נֵאָר דַּעַר וְעֵלֵט צוּא אֲלֵי קִיבֵרֵר וַיֵּאָס זַעֲנֵן אִרוּם גִּיבְעֵמֵט פּוֹן דִּיר קוֹם אִוּן זַעֲה דַּר וּוּם לֵאמֹר זַיִךְ אִיבַר רִיִדֵן צו דַּעַם נְחֵשׁ דַּס אִיוּן דַּעַר יֵצֵר תַּרְע דַּעַר וְעֵרֵט פֵּר לֵאָרֵן אִין אִיוּן רַעַע • קוֹם אִוּן זַעֲה אִיוּן רֵאִיָּה פּוֹן דַּר תְּקֵלָה עַר אִיוּן גִּוּעֵן אִין דַּר הַעֲכָסְמַעַר מַדְרִיגָּה אִין דַּעַם מְקוֹר פּוֹן דַּר קוּעֵלִיגְדִיעַ וְיֵאָסֵר אִוּן אִוּן עַר אִיוּן נֵאָה גִיבֵט גִּוֹאֲרֵן אִוּן אִיוּן אֲנְטְלֵאָפֵן אִין אֲפֵרַעֲכֵד לֵאָנֵד אִיוּן עַר אֲרֵאָפּ פּוֹן אִין הַקְּדוּשָׁה לַמְדְרִיגָּה הַתְּחִיבֻנָּה אִיוּן עַר פֵּאָרֵט גִּשְׂמֵאָנֵן אִין זַיִן שְׂמֵאָנֵד אִוּן אִיוּן נִיט גִיבֵאֲנַעֵן אִין דַּר צַד חֲמוּמָאָה חֶסֶד וְשְׁלוֹם אִוּן הָאֵם זַיִךְ גִּיהֶמֶט פֵּר אִים וַיֵּאָס שְׁמִיִטִים וְאוּלוֹם הִי ח' וְהִי נִפְשֵׁי כִי כִפְשַׁע בִּינִי וְכִן הַסוֹת דַּרְדַּךְ הָט גִּשְׁוֹאֲרֵן צו יִהְיֶהֶן אִוּן עַר אִיוּן אִוּן נִאֲהֶמֶט גִּוּעֵן פּוֹן דַּעַם מוּיִט דַּס אִיוּן דִּי קִלִּיפָה וּוּם זִי הַיִּיבֵט מוֹת אִוּן וַיִּי אִיוּן מְרִיִט עַר הָאֵם שׁוֹן אִוּן מִיֵּד גִּיבְעֵרֵט אִין דַּר מוֹרִידֵה הַתְּחִיבֻנָּה אִוּן עַר אִיוּן שׁוֹן אִוּן נִאֲהֶמֶט גִּוּעֵן אִוּן הָט פֵּאָרֵט נִיט אֲרֵאָפּ גִיבְעֵרֵט צו אִיר אִוּן הָאֵם זַיִךְ אִין אִיר נִיט בְּאֵהֶעֱפֵט וְאוּל צו זַיִן חֲקֵק דַּר וּוּם קַעֵן זַיִךְ הַיִּמִּין פּוֹן דַּר צַד חֲמוּמָאָה אִוּן פּוֹן אִיבַעַר מַדְרִיגָּה דַּעַן דַּעַר יֵצֵר תַּרְע הַיִּיבֵט חֶסֶד עֲתֵלֵת ו'

פרשת

קרח

מקרתו שכן מלאך המות יצא הרע אזו ווי מיר האבן שון גלערינט דער פון אז ער ווערט גירובין ויפען נעמן רע שון סמא שונא אבן מכשול צפוני ערל דם איז אנמקענין דיא זיבן היכלות וום וענן מצד המומאה אזו אוף איז אנמקענין די זיבן נעמין צו דעם גיהנם וואו מען איז דן דיא רשעים כור שחת דוכה טיש הין שאול צלמות ארץ החתיות דיא זיבן נעמין פון דעם גיהנם וענן אנמקענין די זיבן נעמין פון דעם יצר הרע ווי מיר האבן שון לאנג מפורש גווען אזו ווי עס איז פר האנדן מדרגות והיכלות לצד הקדושה אזו איז מדרגות והיכלות לצד המומאה אלי וענין שורט און ווערן גיפונן אוף דר וועלט כדד המומאה לצד שמאל און זיבן היכלות אנמקענין די זיבן נעמן פון דעם יצר הרע ווי שטייען הן צו זיין און מטמא צו זיין די רשעים וום בהעפמין זיך אין ווי און הימין זיך גיט פון זייערי וועגן ווען זייא זענן אוף דר וועלט דען דער וואס קומט זיך מסתר צו זיין אויף דר וועלט מצד המהרה איז מען אים מסתר אין דעם ארט וום הייסט סוד של האמנה והיחוד דען עס זענן פמה מדרגות און פמה ממונים וום שטייען אלי מקרב צו זיין די מענטשן צו עבודת הקב"ה און מסתר צו זיין זייא און ווער עס קומט זיך מטמא צו זיין מיט דעם צד המומאה וום זי איז טמא דען איז אוף פר האגדון פמה מדרגות און פמה ממונים וום שטייען אוף מטמא צו זיין דעם מענטשן וום ער איז זיך מקרב צו זיין עס שטייט סי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נמשו מיד שאול ווער איז דר מענטש וום ער איז פשאפן גווארין אוף דער וועלט ער זאל גיט זעהן דעם טוט דם איז דר יצר הרע דר מלאך המות דען די צייט וום דר מענטש קומט חשבון אפ צו געבן צו זיין הערן איידר ער גייט אנוועק פון דר וועלט זעהמער אים דרום זאגט דער פסוק סי גבר יחיה ולא יראה מות און זאל גיט זעהן וום הייסט מות און די זיבן היכלות וואס זיי זענן דיא שבעה מדורי גיהנם ווערן גירובין שנים עשר חודש דען אזו וויא עס איז דא שנים עשר חודש בצד הקדושה והאמונה במדרגה העליונה אזו אוף וענין שנים עשר חודש לצד המומאה וום די רשעים ווערן דארטין גימשפט מיט זייערי נשמות וואז צו די צדיקים וום זיי הימין זיך און פר מיידן וייערי פיס פון זיי אוף דר וועלט און גינעהענין גיט צו זייערי מירין פרי זייא זאלן גינזור ווערין אוף יענר וועלט פון זייא :

היכל הראשון דם ערשטי היכל פון דעם יצר הרע הייסט בור ים דם איז ליידיג פון אלץ דינג ווער עס קומט אין דעם ארין איז קיינר גיט דא ער זאל אים צו האקטן נייערט מען מאכט אים פאלן ער דמ דארטן קיין אונטר לעהנונג גיט צו גוטס אין דעם היכל שטייט איין ממונה ער הייסט ריפה ער שטייט למענה ולמטה ער נעמט די נשמה אז ויווערט נדחה פון דעם היכל הקדוש דורך דעם ממונה וום ער הייסט שח"י און ער שטייט בייא דעם ועלפין מיר פון דער צד הקדושה און דרום שטייט ריפה דארטן צו בגרייפנדי נשמה און פמה מלאכי חבלה וענן מיט אים און אונטער דעם ממונה איז דאך איין ממונה ער האט אונטר זיך אקפים ורבבות און דער ממונה הייסט פתח ער שטייט איבר צו ריידן אלי לייט און קערט אים וייגי אונן אז ער זאך זעהן אוף אזו איין ארט וום מען טאר גיט זעהן ככל סודי וגוה ומני כיוון און אלי וום זענן אונטר אים שטייען לעבן אים און גייען פר אים און גייטן אים אז ער זאל אפ קענן וייגע אויגן אויף וואס ער באדארף גיט צו זעהן און זיי זענן מעקלערש ביי אים צו אלעם ביידן דער ממונה שטייט אויף דעם קבר בשעת מען איז דן דעם

גוף און ער צו ברעכט אים די אוגן ווייל ער האט זיי דר ווייפערט אז ער איז גיווען אוף דער וועלט און דיא אויגן זענן דאך איז זיין רשות ווייל דער מענטש האט אים גיפאלגט און אויף דעם ארט ווערט גידון דיא נשמה ביו זיא גייט אריין צו דעם ארט וום הייסט כור דארטין וענין פמה נחשים ועקרבים ווי שטייען אלי און בגרייפן די נשמה און זענן זי דן אינווייניג פון דעם ארט איז נאך דא איין ממונה הטמא ער איז העכר פון דיא אלי ער הייסט גמג"ס ער איז רויט אזו ווי איין רויז ער שטייט תמיד שלעכטן מאן און צו איברן דען או דיא תפלה פון דעם מענטשן איז גיט רעכט און זיא ווערט נדחה און קען גיט ארוף קיבן אזו שטייט דער רוח און גייט ארוף און איז זיך משתתף ברוח המומאה העליונה און דער מאנט דארטין דיא זינד פון דעם מענטשן און דם איז דר מימן ויבא גם השמן בתוכו עמ שטייט גיט ויבא השמן עמ שטייט גם השמן דם איז מרבה דעם ממונה און פון דעם דאזיגן הענגען נאך פמה מלאכי חבלה אנדרי ממונים זיי הייסן גריניז דרום ווייל זיי רייצין אן אוף דעם מענטשן און זענן מקטריגים אוף זיי צו ברענגן אוף זייא דינים די זענן ממונה צו צו צו געבן איין שקעכטן ריבור וום דר מענטש ציהט אום פון זיין מול און דר נאך ציהט ער תיכף אים דברים קדושים ווייא צו זיי ווייא צו זייער לעבן דען זיי זענן גורם צו די מלאכי חבלה די גריניז זייא זאלן שורט זיין און פאגם זיין דעם מקום הקודש ווי צו זיי בעוה"ב ובעוה"ב די ממונים נעמן דם אום רייגע ווארט וום ער האט גזאגט פר דעם הייליגן ווארט און זענן דער מיט מטמא דעם ריבור קודש און דר מענטש איז שון גיט זוכה דריגן און דער מיט ווערט פביכול גישועבט דר רוח פון דר קדושה . און איבר אים איז איין ממונה ער הייסט סס"ה און ויפיל מלאכי חבלה גריניז ניסיון זענן אונטר אים און דר ממונה נעמט די דברים רעים ער נעמט אוף דר דאזיגע זאכן וום דר מענטש מוט וייא אוןארף פון זייגע הענט מיט פלעם ברענגט ער זיי ארוף און זאגט דאס איז דר קרבן וואס ענט מענטש האט צו אונט מקריב גווען דען אלץ וום עס איז בצד הקדושה בצד הימין איז פול נחת און ענוה און מנוחה . אבר מצד המומאה איז אלץ רחב ובעס און אז איינר ווארפט עפים מצד רחב ובעס דם זענן די אלי וום נעמן און ברענגן עס אוף און זענן די זאך מקריב צו דם צד המומאה און זאגן דם איז דר קרבן פון דעם מענטשן אוי איין פרוז ווערט אום גירופן אין אלי הימלען און זאגט ווי צו דעם מענטשן וום ער האט אפ גקערט נאך דם אל יי און דיגט צו דעם מיר און דר נאך גייט וויידר ארום איינפרוז דם אנדרי מאד און רופט אים און זאגט איי להם כי גידו סס"י . וואז צו דעם מענטשן וום ער מוט זיך הימין פון דעם וועג און קערט גיט אפ לימין ושמאל ער פאלט גיט אריין אין דם מימן גרוב דם מענן שון פון אים גיט ארום קיבן היכל השני דם אנדרי היכל איז נאך מער פינגערט ווי דם ערשטי היכל וואס ער הייסט ביי אנמקענין דעם נאמן פון דעם יצר הרע וום ער הייסט ששון און דם אנדערע הייסט שח"י אנמקענין דעם נאמן וום ער הייסט טמא אין דעם היכל איז פאר האגדן דכ"י מירין אויין

דכ"י זיימין : פתח הראשון די ערשטי מיד שטייט אין איר איין ממונה און אונטר אים איז פמה אלפים ורבבות ממונים ער איז ממונה אויף די לייט וום זיי פר דארטן זייער ווען ווי עס איז גיט דר סדר . און כ

פרשת

קרח

ממונה און מיט אים נאך פמה אלפים ורובות זאמלן זיך איין דר נאך אז ער שטארבט זענן זיי אים אלי מממא דיא נשמה זייא נעמן און ברענגען זיי אריין בן צו זיין און די אלי פוחות המומאה שטייען דארטן דען בשעת ער קט זיך דר היצט צו דר תאזה רוען זיי אויף אים זיי געזן דעם השק און ברענגען עס אויף למעלה און שטארקן זיך דער מיט :

פתח השני אף דער אנדרער מיר שטייט אויף איין ממונה ער איז ממונה אויף די ווס זיי זענן אזו ווי בהמות אנאנדר • און אנדרע זאמרים אדר אין די עריות פון דר תורה דר ממונה מיט פמה אלפים ורובות מיט אים שטייען אלי אים מממא זיין אזו וויא עס שטייט אויבן ביי די אנדרי • קום און זעה ארי די הרוג ביד אדר די ווס זענן שוין גשטראפט גווארן אויף זייערי עבירות דיא אלי זענן שוין אום גירימן פון דעם צד המומאה און זיי האבן שוין קיין חלק ניש אין זיי און ניש אין דעם ממונה ווס ער הייסט כוס התרעה ווארום זיי האבן שוין זייער עניש מקבר גווען דען אלי ווס זיי האבן נאך ניש גיטרוינקן דעם כוס פון דעם בית דין דר נאך אז זיין נשמה גייט ארום פון אים דען קומט דר ממונה און אלי ווס זענן מיט אים בגרייפן דיא נשמה און קט און דר יום הדין ויהי זייא זענן בן דיא נשמה מיט פמה דיניס משונים איינס פון דעם אנדרין אין דעם היכל שטייט איין רוח ווס ער איז ממונה אונטער אים פון דעם רוח חזק גייען ארום דרייא גייערי מראשן זיי פאלן איז כוס התרעה איינר הייסט חזק און איינער הייסט מר הטות און איינער הייסט קובעת און די דריי מראשן זאמלן זיך איין אין דעם כוס פון דארטין קומען זיי אויף דער שווערד פון דעם מראש המות קט דר מיט איי ער מכות דעם בענגטשן :

פתח השליש און ביי דר דריטער מיר שטייט אויף איין ממונה ווס ער איז ממונה אויף די ווס ליקענן אין דעם הייליגן צייכן און זענן משותף דרכם איז דר ממונה און מיט די ווס זענן מיט אים מניי ציורס זיי קאלן אום די נשים ממאות ווס ער קט זיך מיט זיי מממא גווען די זענן אלע גצייכינט פד אים אז ער גייט ארום פון דר וועלט און זיי זענן דר נאך מממא זיין רוח אין דעם היכל הענגן אן אלי מודת פון פישות הרגן דעם מענטש פאר דר צייט און אלי פישוף מאכר ווס זיי מוען זייער פישוף כוון זיך דארטן מממא זיין און דרום איז מען אים דארטן דן און דרום הייסט דר היכל שחת סמא און אין דעם היכל איז דא איין רוח וואס ער איז ממונה אונטער דעם רוח ווס שטייט פריער און פמה אלפים ורובות זענן אונטער אים און אלי שטייען אויף דער זייט בשעת דער רוח פון דעם מענטשן גייט אראפ מרגעלה פון דער צד הקדושה דען שטייען אלע פוחות המומאה מיט דעם ממונה און באדעפטין זיך מיט אים און זענן אים מודיע דברים פזכים ושקרים מיט אביסל אכתי בייד דען אזו איז דער סדר פון איין שקרן כוון ער פריער עפעס זאגן אכתי כרי מען זאל אים גלייבן אויף זייני שקרים דר נאך זענן זיך כחפשט די תהוונים צו די תהוונים ווס זיי האבן ניש קיין קיום און זענן מודיע דר וועלט זאכן לכסח צדיקים און אלי זענן אין דר מריגה לכסה • פון דעם היכל גיין ארום צוויי רוחות און זייא פר שמעלן זיך אמא און גישטאלט פון נשים און אפט זענן זיי אין גישטאלט פון מאנזבלין און שוועבן אויף דר וועלט און קומן צו דיא בענגטשן אין קלום זאקן אים מממא זיין זיי הייסן רוחות תהוונים לכסה זייא ווערן פון

צוויי פלאם פייער דען אז דיא רוחות של סעלי וואס זענן אז רעם היכל גייט ארום פון זייא צוועלף פלאם פייער און דר פון ווערן דיא צוויי רוחות התחתונים און דאס איז אלץ ביי דר מיר פון דר מומאה • וואל צו די צדיקים ווס זיי פר מיידן זיך פון די מירן און ווערן גיהיט פון זיי אויף זיי שטייט לשטרך משה ויה :

היכל השליש איז נאך מער פינצטער ווי די ערשטי עס איז ניש פאר האנדרין קיין שום ליכט דס היכל הייסט דוסה קעגן דעם נאמן פון דעם יצר הרע ווס ער הייסט שניא אין דעם היכל זענן פיר מירן און איין ממונה שטייט ביי דר ערשטער מיר און ער שטייט אין דעם שטארקייט פון דעם רוגו פון דער וועלט ווען דר דין רועט אויף דר וועלט נעמט ער אלי מינ פלי זיין און ליינט זיי אנידר ביי די מוערן פון דר שוור ער איז דר מכלול פון דער וועלט אזו שטייט יחד רשעים באפלה דא ידעו כמה יכשלו דר ממונה שטייט אויף די וועגן און עקמט ווער עס גייט אליין אין וועג און אז ער בענגינט אים קען ער אים מוזק זיין און אייבין זיין כוז • די אנדרי מיר שטייט בייא איר איין אנדרר ממונה ער שטייט צו נעמן דיא בריבליה פון די דינים און אונטער אים זענן פמה מלאכי חבלה ווס זיי האבן אויף איין שליטה צו געמן די קוויטליה פון די דינים און ער שטייט אויף דר מיר צווא געבן דעם פסק דין ווס ער ווערט גגור למעלה און גידרט אראפ אונטן צו די מירן פוחשה צו דעם ווס הייסט שחת און צו דעם ווס הייסט כוז און דארט זענן פאר האנדרן פמה אלפים ורובות ממונים ווס זענן שולט אויף דר וועלט צווא מאן דעם משפט אזו ווערט נשלם דר דין מיט דעם פסק :

פתח השני איז איין אנדרר ממונה ער איז שולט אויף חולאים און ווייטאג און אויף אלי שלאפקייט וואס הייסט אש של עצמות פון אים גיין ארום פמה אלפים ורובות וואס זענן אויף מיט אים ממונה אויף די חלאים און ווייטאג ווס מיר האבן אויבן גזאנט • פתח הרביעי איז איין ממונה ווס ער איז ווארן בשאפן בשעת מען קט די לבנה קלענר גמאכט אין פערטין טאג אזו ווי עס שטייט יחי מאורות ברקיע השמים ער הייסט אסכרה ער שטייט אויף די קלייני קינד ער זאל זיי ממית זיין ער ווייזט זיך צו זיי און לאכט און שפעט מיט זייא ביז ער איז זייא ממית אזו ווי איין אשה ווס זיינט דס קינד און שפירט זיך מיט אים און איז אים ממית • אין דר מיט פון דעם היכל שטייט איין רוח ער איז ממונה אייבר ארי ווס שטארבן פון דרייצעהן יאר ביז צוואנציג ער איז זיי ממית און ער איז מצד הנפש ווי מיר האבן אויבן גזאנט ער שטייט מיט אים און גייט אים נאך דרום הייסט דר מלאך המות טוב סאוד אזו וויא עס שטייט והנה טוב סאוד אזו ווי מיר האבן שוין כפודש גווען דר פון • זיי זענן זיך כחפשט און עס גייט ארום צוויי רוחות • רוח די זענן ממונה אויף די וואס הערין איין נוסח הייסט איין אן שרייאונג אין די וואס מייען זיך אין דער תורה און זענן דרויף ניש מקנא זיי געמיין זיך ניש אן פר די תלמידי חכמים און אויף די וואס שפעטין אין די הייד פון דר תורה אדער אין דיא הייד פון די רבנן דען פון די אש ויהי גיין ארום פמה אלפים ורובות און גיין ארום צו רוען אויף די מענטשן ווס זענן עוסק בתורה ובמצות און אויף די ווס גיין בעסק מצוה כרי זיי זאלן זיין מרועריג און זאקן זיך ניש משמח זיין מיט זייערי גומי מעשים און פר די צוויי קט זיך משה גפארכטן בשעת די ישראל האבן גיזינדינט און ער קט אראפ גינדירט פון דעם

פרשת קרח

וַיִּיָּאָר עָם בְּאֶדְרָאָף צוּא וַיִּזַן אוֹנַן עַל אִיז מְבֹנָה דַעַם עוֹנָן פּוֹן שְׁבַת אִיז עַר מִיט אַרְי גַּרְדִּינִי נִיסוּסִין מִשְׁחִיתִים וּסִם וְעִנְיִן מִיט אִימִם שְׁמִיִּין זִי דְאַרְטָן אוֹנַן אַלִּי זְאָנָן יַעֲקֹב נִשְׂחָה לִכְד אִשְׁרֵי דוֹחִבוֹ וְרִים יַעֲיֵו אֵלֵיהִי לִו סוֹשְׁחֵסְכֵר וְגַל יִתְחַנֵּן לְחִסּוּסֵי וְגַר יִיאֵבֵב קַלְלָה וְתוֹכּוּחָהּ וְגַר אִיז דְרֵר נֶאֱכַט פּוֹן שְׁבַת אִז דְרֵר מִיט וְעֵרְט אִיבֵר גִּיעֻנְטִפֶרַט צוּס צַד הֶרַע וְטָמֵא אִזוּ וְעֵרְט דְר צַד הֶרַע גִּשְׁמֵאֲרֵקַט אִז דְרֵר מְעַנְטֵשׁ וְעֵרְט אִיבֵר גִּיעֻנְטִפֶרַט אִיז וַיִּיעֲרִי הָעֵנֶם וַיִּיָּלֵעַ עַר אִיז גִּיעוּעַן חֶסֶד פּוֹן דְר צַד הַקְדוּשָׁה צַד הָאִמּוֹנָה דְרוּם וְעֵרְט עַר נֶמְסֵר קִיָּד הַטּוֹמָאָה אִזוּ אִז אִזְדָּאִיז בִּי אִלִּי סַעוּדוֹת פּוֹן יוֹם סוֹבֵאִיז רֵם הִיכַל אִיז דְר הִיפּוֹף פּוֹן כְּנִי חִי וְסוּבִי וַיִּי שְׁמִיִּין דְאַרְטָן גָּאָר שְׂקַעֲבֵץ צוּ טָאָן אִזוּ אִיז דַעַם הִיכַל וְיֵאָם אִיז אֶקְעִינִי וּסִם הִיִּיסֵט זְכוֹת דָּם הִיִּילִיגִי שְׁמִיִּין דְאַרְטָן אוֹף גִּיט קִיִּין כְּנִי חִי וְסוּבִי נִיעֵרְט נֶאֱךָ הָעֵקֶר אוֹף דַעַם אֲרֵט וְיֵאָם הִיִּיסֵט מוֹל הַעֲלִיּוֹן דְרוּם הָאֲבָן דִּיא חֲכָמִים גִּיזְאָנְט כְּנִי חִי וְסוּבִי לֹאֵר כּוֹנְוֹתָ תְלִיא סַלְחָא אִלֵּא בְסוּלָא תְלִיא סַלְחָא דַעַן וַיִּיָּא הָעֵנְיִן גִּיט אִיז הִיכַל זְכוֹת נֶאָר גֶּאֱנֵץ הוּךְ בְּסוֹל הַעֲלִיּוֹן אֶבֶר אִיז דַעַם הִיכַל חוֹב אִיז יוֹא דָא פֶּאָר קַעֲרַט דַעַר פּוֹן גִּיט מִיִּין קִינְדֵר אִזוּ גִיט קִיִּין לַעֲבֹן אִזוּ גִיט קִיִּין מוֹזוֹת וְעַן עַם קוֹמִין דִּיא קִינְדֵר פּוֹן דַעַם מְעַנְטֵשׁ צוּ דַעַם הִיכַל אִזוּ שְׁמִיִּין נְחֻשִׁים צוּ פֶּאָר דֶּאֶרְבִּין אִזוּ פֶּאָר לַעֲבֹדִין וַיִּיָּא אִזוּ פּוֹן דְאַרְטָן גִּיט אֲרוּם דְר קַסְרוּג אוֹף דִּיא קְלִינִי קִינְדֵר אִזוּ אוֹף שְׁמִיִּין וַיִּי דְאַרְטָן מוֹזוֹת מְעַבִּיר צוּ וַיִּזַן דְרוּם הִיִּיסֵט דְר הִיכַל חוֹבֵי אִזוּ פּוֹן דְאַרְטָן גִּיט אֲרוּם אִיִּין רוּחַ הַטּוֹמָאָה עַר הִיִּיסֵט אִוְרִי אִזוּ מִיט אִימִם וְעִנְיִן פְּקָה אֲרָפִים וְרַבְבוֹת אִזוּ אִלִּי הִיִּיסִין אִוְרִי יוֹם אִזוּ וַיִּיָּא דַעַר פְּסוֹק זְאָנְט יַקְבוּהוּ אִוְרִי יוֹם זִי שְׁמִיִּין אִרְי צוּא נַעֲמִין דַעַם דְבִיד קַלְלָה וְיֵאָם דַעַר מְעַנְטֵשׁ שְׁעֵלַט זִיָּה אִלִּיִּין בְּשַׁעַת פַּעַם שְׁמִיִּין וַיִּיָּא אִזוּ וְעִנְיִן זִיָּה מְתַעוּרֵר צוּא דַעַם זִיָּה שְׁעֵלַט וְיֵאָם עַר הִיִּיסֵט לִוְיִן נַחַש עַקְלָחוֹן כִּרְחַ צוּא מְעוּרֵר וַיִּזַן אִזוּ פֶּרַעֲגִינִין קַלְלוֹת אוֹף דַעַר וְעֵרְט אִזוּ וַיִּיָּא עַם שְׁמִיִּים יַקְבוּהוּ אִוְרִי יוֹם אִזוּ דִּיא אִוְרִי יוֹם וְעִנְיִן שׁוֹלֵט אוֹף פְּנִים אוֹף דִּיא אִזוּ גִיט אִזוּ אִזוּ שְׁעוֹת פּוֹן דַעַם טָאָן אִזוּ וַיִּיָּא נַעֲמִין דִּיא רִיִּיד וְיֵאָם דַעַר מְעַנְטֵשׁ שְׁעֵלַט זִיָּה אִלִּיִּין בְּשַׁעַת פַּעַם אֶדֶר בְּשִׁבְעָה אִזוּ מִיט דַעַם דִּיבּוּר אִזוּ עַר מְעוּרֵר דְר אוֹבְעֵרֶשְׁטֵן נַחַש עַקְלָחוֹן וְיֵאָם עַר הִיִּיסֵט לִוְיִתָּן אִימִם אוֹף צוּא שְׁמַעֲלִין צוּא פֶּאָר דֶּאֶרְבִּין דִּי וְעֵלַט דְרוּם הָאֵם אִיבֵב אִיז וַיִּזַן צַעֲר גִּישְׁאֲלֵטִין דַעַם טָאָן אִזוּ הָאֵם גִּיט גּוֹיָאֵלַט שְׁעֵקֶטֶן וַיִּזַן גּוֹף דְרוּם שְׁמִיִּים צוּם עֲרֻשְׁטָן בִּי אִיבֵב וַיִּקְלַח אִזוּ וַיִּזַן אִזוּ דְר גֶּאֱךָ שְׁמִיִּים יַקְבוּהוּ אִוְרִי יוֹם וְחַסְבָּא לִיעוּן גָּאָם וְיֵאָם עַר אִיזוּ אִיִּין רַחֲמֵן זֶאָר אִזוּ מְצִיל וַיִּזַן פּוֹן אִלִּי דְבִיד רַע וְכַעֲד דַעַר אִזוּ פּוֹן וַיִּיעֲרֵר שְׁמֵאֲרֵקִיִּים :

הִיכַל חֲמִישֵׁי הִיִּיסֵט שְׂאֵל אֲנִמְקַעְנִי דַעַם נֶאֱמָן פּוֹן דַעַם זַעַר הֶרַע דַּאֵם אִיז דְר סוֹד פּוֹן עֲרֻלָּה אִיז דַעַם הִיכַל אִיז נֶאָר אִיִּין מִיר אִיז אִיִּין מְמוֹנָה אִיז דִרְגִין דְר מְמוֹנָה אִיז גִּיעֻנְטֵט פְּמִיד מְעוּרֵר צוּא וַיִּזַן אִיִּין קַסְרוּג אוֹף דְר וְעֵלַט אִזוּ דְר רוּחַ הִיִּיסֵט אִיבֵב דְרוּם וַיִּוִּיֵל דְר נֶאֱמָן פּוֹן דַעַם הִיכַל הִיִּיסֵט אִיבֵב דַעַר סִימָן אִיז וְאִיבֵב אִשְׁתֵּי כִיבֵד וְכִן הָאֵשֶׁה אִיז דַעַם הִיכַל שְׁמִיִּים אִיִּין רוּחַ וְיֵאָם אִיז שׁוֹלֵט אוֹף אִלִּי אִזוּ עַר הִיִּיסֵט שׁוֹדֵר דָּאֵם אִיז דַעַר שׁוֹד וְשִׁבֵר אִזוּ פּוֹן דַעַם הִיכַל וְעִנְיִן יוֹבֵב דִּיא אִלִּי פֶּר וַיִּיִּסְטֵר אִזוּ פֶּר דֶּאֶרְבֵּר בְּחִזְרֵיבְנוֹת אִזוּ פּוֹן דִּי גִיעֻעַן אֲרוּם אִלִּי הַרְוִי דְרֵב וְרוּסִם וַיִּי גִיעֻעַן נֶאֱךָ דַעַם לַחַם הַחֵרֵב הַמְחַסְכֵּת אֶלְיָן צוּ פֶּר דֶּאֶרְבִּין אִזוּ אִז דְר אִיז שׁוֹלֵט אוֹף דְר וְעֵלַט אִזוּ וְעֵרְט גִּיפּוֹנִין דְר רוּחַ וְיֵאָם עַר הִיִּיסֵט שׁוֹד אִזוּ פֶּר אִזוּ נֶאֱךָ אִיִּין רוּחַ מִיט אִימִם וְיֵאָם עַר הִיִּיסֵט כִּסֵּף דִּיא גִיעֻעַן אִזוּ וְעֵרְט גִּיפּוֹנִין אוֹף דְר וְעֵלַט אֲנִמְקַעְנִי דִיא לִיִּים דְרוּם שְׁמִיִּים

לִשְׁרֵי וְלִכְפֵּן חֲשַׁח אִזוּ עַר מֶאֱכַט אִיִּין קַסְרוּג צוּ דִי מְעַנְטֵשׁ וְיֵאָם וַיִּיָּא גִיעֻעַן אוֹיֵף דִי הוִיכִי בְּעֵרֵב אִזוּ עַר פֶּאָר וְיֵאָם אִזוּ מְחִרֵב אֶלְיָן דְר נֶאֱךָ קַעֲרַט עַר זִיָּה אוּם אִזוּ מוֹט רִוִּיבֵן אִזוּ פֶּאָר וְיֵאָם צוּ דִיא לִיִּים אִזוּ וַיִּי שְׁמֵאֲרֵבִין הוֹרֵךְ דַעַם שְׂאֵמְפִיקִים אִזוּ וְעַן דִּי לִיִּים עַסְיִן וְעַן זִי גִיט זֶאָם דְרוּם וַיִּיָּלֵעַ וַיִּי וְעַן שׁוֹלֵט אוֹיֵף דְר וְעֵלַט אִזוּ אִיז דְר צִיִּים אִזוּ אִיִּינֵר מוֹט חֶסֶד מִיט דַעַם אֲנִדְרִין אִזוּ גִיט אִימִם עַסְיִן אִיז עַר פֶּרֵאִי אִזוּ עַר זֶאָל דוּחָה וַיִּזַן דִּי צוֹוִיִּיא רַחוּת לַחֲוִץ אִזוּ וַיִּיָּא זְאָלִין גִּיט שׁוֹלֵט וַיִּזַן אוֹיֵף דְר וְעֵלַט אִזוּ אִז דִּי יִשְׂרָאֵל מוֹעֵן גִּיט קִיִּין חֶסֶד מִיט דִּי לִיִּים אִזוּ וְעַן דִּי צוֹוִיִּיא רַחוּת מְבוּשֵׁם אִזוּ וְעַן גִּישְׁמֵאֲרֵקַט אוֹיֵף דִּיא יִשְׂרָאֵל דַעַן דְרִיבֵר וְעֵרְט דַעַר צַד הַטּוֹמָאָה גִישְׁמֵאֲרֵקַט אִזוּ דִּיא יִשְׂרָאֵל וְעֵרְטִין חֶסֶד וְשְׁלוּם אִזוּ נֶאֱמָר גִּישְׁאֵן אִזוּ אִז דִּיא יִשְׂרָאֵל מוֹעֵן יוֹא חֶסֶד אִזוּ וְעֵרְט דַעַר צַד הַקְּלִיפּוֹת גִּישְׁלֵאֲפֵט אִזוּ דַעַר צַד הַקְּדוּשָׁה גִישְׁמֵאֲרֵקַט אִזוּ אִיבֵר אִזוּ אִיִּין מְמוֹנָה וּסִם עַר הִיִּיסֵט גּוֹד דִּינִיא עַר אִיז מְמוֹנָה אוֹיֵף דִי אִזוּ וּסִם הִיִּיסִין גִּיט דִּיא שְׁנֵי עֲרֻכָּה פּוֹן אִיִּין בּוּיִם דָּם אִיז דִּי עֲרֻשְׁמִי דְרִיִּי יֶאָר אִזוּ אוֹיֵף אִיז עַר מְמוֹנָה אוֹף דִי וּסִם וַיִּי וְעִנְיִן גִּיט מִל וַיִּיעֲרִי קִינְדֵר צוּ דְר צִיִּים אִזוּ דְרוּם הָאֵם דְר נְחֻשִׁי גִיּוֹאֵלַט הֶרְגִּינִין דַעַם זוֹן פּוֹן מוֹשֶׁה בִּיז צַפּוּרָה הָאֵם אִימִם מִל גִּיעוּעַן אִזוּ וַיִּיָּא עַם שְׁמִיִּים וְחַקֵּךְ צַפּוּרָה צוֹר וְתַכְרוּת אִתְ עוֹלָת כְּנֵה אִזוּ דַעַר מְמוֹנָה הֵט צוּ שְׂאֵפִין אוֹיֵף דִי וּסִם פֶּר דֶּאֶרְבִּין וַיִּיעֲרֵר וְעַן וַיִּי הָאֲבָיִן גִּיט חֶסֶד אוֹיֵף דַעַם כְּבוֹד פּוֹן וַיִּיעֲרֵר הָאָר אֶפְ צוּא הִיִּיסִין דַעַם הִיִּילִיגִין צִיִּיבִין וּסִם אִיז וַיִּיעֲרֵר גּוֹף דְר מְמוֹנָה מֶאֱכַט וַיִּי נִידְרִין אִיז גִּיהֵגִם אֲרִיִּין וְיֵאָם עַר הִיִּיסֵט שְׂאֵל וְאִבְדוּן אִזוּ עַר וְעֵרְט דְאַרְטָן גִּישְׁפֶּט אִזוּ וַיִּי מִדֵּר הָאֲבָיִן אִוְיִבִין גִּיזְאָנְט אִיז דַעַר מִיט פּוֹן דַעַם הִיכַל שְׁמִיִּים אִיִּין רוּחַ אִזוּ פֶּר בְּאֲרָגְט זִיָּה אוֹיֵף דִי סִרְשַׁת וְרִכִּים וַיִּי דִי וְעִנְיִן צוּ שִׁידוּן זִיָּה צוּ זַעֲהֵן אִלִּי וְיֵאָם וְעַן עוֹבֵר אוֹיֵף דְר תוֹרָה אִזוּ מֶאֱכַט אִיִּין שׁוֹאָה צוֹוִיִּישִׁין עֲלִיּוֹנִים וְתוֹ וְתוֹנִים דַעַן דַעַר גֶּאֱנֵצֵר הִיכַל אִזוּ אִיבֵב פִּינְטִם שְׂאֵפֵט צוּ מֶאֱכַן אִזוּ עַר מִיט דִי אֲנִדְרִי מְמוֹנִים שְׁמִיִּין אִלִּי אִזוּ וַיִּזַן אֲפִרְיִילֵךְ פְּנִים צוּ מְעַנְטֵשׁן פְּדִי וַיִּיָּא זְאָלִין קַעֲנִין דוֹרֵךְ דַעַם אִיבֵעֵר רִיִּידִין אֶפְ צוּ קַעֲרִין מִדְרָךְ הָאִסְחַת אִזוּ זֶאָל זִי נֶאֱךָ גִיִּין אִזוּ דַעַר גֶּאֱךָ וְעִנְיִן וַיִּי אִלִּיִּין אִימִם מְמִית עַר זֶאָל פֶּר לֶאֱרִיִין וְעֵרְטִין פּוֹן בִּיִּידִי וְעֵלַמִּין אִזוּ וַיִּיָּא עַם שְׁמִיִּים וְאִחֲרִיתָהּ סַרְחַת כְּלַעֲנֵה חֵרֵב כְּחֵרֵב פּוֹת דַעַר רוּחַ אִיזוּ שְׁמוּזִיב פּוֹן פִּיעֵר וּסִם קִיִּין פִּירוּת קַעַן פּוֹן אִימִם גִּיט אֲרוּם קוֹמְזוֹאֵף דְר וְעֵרְט אִזוּ עַר אִיז גִּיט עַר שֵׁל קוֹדֵשׁ דַּאֵם הִיִּיסֵט הִיִּילִיגֵעַ עֶרֶד וּסִם פּוֹן אִיר מוֹמֵט אֲרוּם פִּירוּת אִזוּ הִיִּיסֵט עַפְרוֹת זֶהֵב נִיעֵרְט עַר אִזוּ סַעֲפֵר שְׂרִיפַת חֲסִמָּת אִזוּ דְר מִימָן אִזוּ עַר קוֹמֵט פּוֹן צוֹוִיִּיא וַיִּיָּטִין אִיִּיגִם וַיִּיָּד עַר אִיז פּוֹלֵל אִיז דַעַם חֲטָאֵת וּסִם עַר אִיז דַעַר כַּח פּוֹן דַעַם נַחַש חֲחוּק וְיֵאָם עַר הִיִּיסֵט חֲסִמָּת אִזוּ דָּם אֲנִדְרִי דְר מְעַנְטֵשׁ וְיֵאָם עַר מוֹט אִיִּין עֲבִירָה שְׁמֵאֲרֵקַט עַר חֲלִיקָה צוּ דַעַם עִשֵׁר עַר זֶאָל הָאֲבָיִן אִיִּין שְׁלִיפָה אוֹיֵף דְר וְעֵלַט אִזוּ עַר אִיז נִכְלָל אִיז מִי הַסִּרְשַׁת הַמְאֻרִים אִזוּ דְרוּם וְעֵקֶבִי אִשָּׁה אִיִּין מוֹטָה וּסִם זִי דָּם מוֹנָה גִיעוּעַן אִזוּ הֵט אֶפְ גִּיקַעֲרַט פּוֹן אִיר כּוֹאֵן זִי זֶאָל טָאָן דִי מְעַשֶׂה פּוֹן דְר קְלִיפָה וּסִם זִי הִיִּיסֵט אוֹף אִשָּׁה וְנִגִּים הֵט מְעַן אִיר גִּיעֻעַבִין מְרִיגִינִין דִּי וַיֵּאָסֵר מִיט דְר עֶרֶד וּסִם עַם אִיז גִיעוּעַן מְסַקֵּעַ הַמְסַבֵּן עַם אִיז אֶלְיָן כִּרְסוֹ הַעֲלִיּוֹן וְוֹאֵד דַעַם חֲלֵק פּוֹן דִּי יִשְׂרָאֵל וּסִם חֲקִבְיָה הֵט זִי מְסַהֵר גִיעוּעַן מִיט דִי מִיט מְהוֹרִים עֲלִיּוֹנִים אִזוּ וַיִּיָּא עַם שְׁמִיִּים וְרִקְיָה עֲלֵיכֶם מִיט מְהוֹרִים וְסַהֲרָתִם מִיט מְהוֹרִים הָאֲבָיִן מִדֵּר אִוְיִבִין גִּיזְאָנְט דַעַן דִּי מִיט רֶאֱשׁוֹנִים וְיֵאָם אִיִּין מְעַנְטֵשׁ וְיֵאָם זִיָּה פֶּר דַעַם עַסְיִן הִיִּיסִין סַהֲרָה אִזוּ דִּי מִיט אֲחֻרְזִים וְיֵאָם נֶאֱךָ

פרשת

קרח

זה

דעם עסקן הייסין חובה וואסער זענען מצד הקדושה הייסין וייה מצוה און דיא וואסער זענען מצד הקליפות הייסין זיי חובה דען מיט דעם וואסער ווס מען וואשט זיך פר דעם בענטשן דר מיט געמיז אפ די קליפות זייער חקק ווס זיי הייסין חובה דס זיי זענען אפ גיסאן פון דר קדושה און פון די הענט און קענען גיט מקטרג זיין דרום שטייט וורקתי עליכם מים סהורים וטהרות :

היכל הששי דר היכל איז איבר אלי היכלות ווס שטייען דא פריער . דר היכל האט פיר טירין איין מיר הייסט מות די אנדרי הייסט יע די דרייט הייסט נכות דיא פערט הייסט אופל און דיא פיר מירין זענען תמיד אן גיגריט שלעכץ צו טאן וייה זענען דר פלל פון אלי און אז אלי בהעפטיין זיך בנאנד אין דעם היכל אריין אזו ווערט ער איין בית חבר אזו ווי עם שטייט מאשת סדרים וכות חכר דר היכל איז נאר אן גיגריט אויף שלעכץ אויף דעם היכל זאגט דער פסקין ונעחרות נשקות שונא דען דער היכל שטייט נאר אן צו ריידן דעם בענטשן צו אלי תאוות רעות און צו אלי תענוגי הנוף פון עולם הזה . און דורך די תענוגים ווערט דר מענטש פאר טריבן פון עוה"ב און אופ'דס היכך זאגט דר פסקין גיפת תסוּכַת שפתי וזה אין דעם היכל שטייט אין רוח ווס ער איז ממונה אויף די אלי ווס זענען למטה און ער איז דר פוהל פון אלי רוחות . דער היכל איז גיצירט מיט שייני צירונג מין פון אלי היכלות אין דעם היכל ווערן גיפאנגן די פים פון די מפשים אויף דעם היכל שטייט אל תחמוד ויפה בלבב ואל תקח בעטפיה אין דעם היכל הענגין אלי תענוגים פון דער וועלט און אלי תאוות פון דיא מפשים וואס זיי זענען חסרי לב דען ווערן גיגענהט זייני פים צו דעם היכל וואס ער איז דער פלל פון אלי היכלות התחתונים דען שטייט והנה אשה לקראתו שיה ונה ונצורת לב דס ווארט שיה מיינט מען דס זעקסטי היכך דארטין שטייט די זונה איבער צו ריידן דיא מפשים מיט דיא גארין צו טאן שלעכץ . זי שטייט אין דעם היכל און גידערט אראפ מקטת ויין און רייזט וייה אן צו טאן שלעכץ אין דר נאה גייט זיא ארויף צו געבין לשות זי זאל האבין שרפה אויף זיין גשמה דען עם שטייט ורחוקה בו ונשקה לו זי נעמט אים אן און קשט אים און די אלי נשקות איז נאר מממא זיין דעם בענטשן נאה אידר שלעכץ נאה דען דאס איז דאס דביקות פון די אלי נשקות פון אלי וואס זענען לפי שעה זייער ווס . אבר בייא זייער סוף שטייט וחריותה כלענה וועלכער בענטש וואס ער לאזט זיך איבר ביידין אויף דר וועלט צו שלעכץ דער נאה אז עם קומט דיא צייט ער זאל שטארבן אזו שמעלט . זיא זיך איבער אים און ווערט אנפאלעקט צו אים אין איין גוף פון פייער און אשארבי שווערד איז אין אירי הענט און דריי טראפין זענען אויף איר אזו ווי מיר האבין אויבן גיזאנט און איין ספה איז פון די מים מרוזים און בשעת אז זי ווארפט אריין דעם טראפין אין דעם מויר פון דעם בענטשן אזו גייט דר טראפין אריין אין די גידערים דען ווערט די גשמה מבוקבל דר טראפין גייט און שוועבט אן גוף און רייסט אים די גשמה פון איר ארט און לאזט איר גיט קיין ארט אין דעם גוף זי זאל דארטין זיצן אין דס איז סרה כלענה און מאכט איר ביסר ווייל בשעת זיא איז גיווען אויף דער וועלט איז זיא נאה גיזאנגין נאה ויס וזכין און תענוגים און דר נאה ווארפט זיא איר ווידר אריין איין טראפין אזו גייט שוין ארויס די גשמה און דר בענטשן שטארבט דען אז דר צד

המומאה איז שורט אזו לויפט ארויס דיא הייליגי נשמה דער נא ווארפט זיא איר ווידר אריין איין טראפין אזו ווערט דאס פנים גע און גרין און דרום אזו ווי ער האט זיך בהעפמ בעולם הזה אין די נשקו דיעס דס קושין פון זנות אזו אויך איז זי שורט אויף דר גשמה און זיא גייט זייער שווער ארום פון דס גוף אזו ווי עם איז שווער זען שרעפין אבראבין שטריק דורך אין ענג לאך גייט ער זייער ענג זען שווער גייט די גשמה ארויס פון דעם גוף דאס הייסט נשקה מצד המומאה . אבר די נשקה פון איין צדיק איז פון דר שכנה גייט נשקה זייער גרינג ארויס פון דעם גוף אזו וייה עם איז גרינג ארויס געמיז איין נאר פון דר מיקה איז זיא זייער גרינג אזו גייט די נשקה זייער גרינג ארויס . עם שטייט חיהו מניה ותאסר לו דען און דעם היכך שטייען אלי מקטרגים און אלי שרוחים רעים ווס זיי ווערן גיפונג ביי דעם בענטשן און פון דאגן גייט ארום אלי די ווס ווייזן חלואו צו דיא בענטשן וייה ווייזן אועלכע שיקרים וואס וועט גיט מקדו ווערן גייערט צו פאר מושין און מבבלב זיין זייער העה וכו' שלום ע איך ווייס דו ביסט גימורט פון גוטץ וועל איך זיך מיט דיר בהעפמ מיט תענוגי עולם רכח גרות ודיים מיר וועלין גיין בנאנד וויי די בייס אצונד נאה נאר יונג ווען דוא וועמט דיר אצונד גיט אן טאן ק. תענוגים וועסט דו שון אוף דר ערטר גיט קענען זיך אן טאן תענוגי פו ווס כי אין האיש בביתו דר יצר טוב איז נאה גיט פו האגדן ביי די עכ איז נאה גיט זיין צייט ער קומט ערשט צוא דרייעקן יאר א איך בין מיט דיר פון דעם טאג אן ווס דו ביסט גיבארין גיזארוין א שטייט לפתח חסאה רובץ און היינט ביכמו נאה יונג איז דיא ציי זארסט דיר אן טאן תענוגים זאגט ווייטר דר פסקין ליום הסכה יבא לבי ווען גייט ער אים אנמקענען נאר ליום הדין דס איז ראש השנה ויא דר טאג הייסט בכסה ליום חגנו ווען דר בענטש וויל זיך תענוג אן ש זאגט ער עם איז נאה ווייט צו דעם יום הדין אבר אז דר דין קיך רגען אויפ'ר וועלט אזו קומט דר דין אויף אים צו משפטין און מקמו זיין אויף אים מען זאל אים שטראפן וואו צו די צדיקים ווס זיי ווייסן דעם הייליגין וועג און גייען אין אים וייה קערין גיט לוי ורלשמאל וואו צו זייא בעולם הזה ובעולם הבא :

היכל השביעי דס זיבטי היכל איז גיגליכן אזו ווי הייבן וואס דער ווי שטייט אויף זיי איז דס זיבעטי היכך פון דיא קליפות דאס גע שטייט אונדער די קדושות וואס הייסט יו יסיה דאס די קדושה דר פרייט עם דס הארץ . אבר דס איז אלץ פו קערט פון דעם און ווי זיא איז נאהונט צו דר קדושה זענן אינדס פיר בענטשן נכשל גיזוא ווס זיי האבין זיך בהעפמ אין זייער וויין טרובין זיי הייסן עבי י אשכות מורוח בייטרי וויין טרובין עם שטייט ביי נח אז ער איז גיזואא שייבור מיט די וויין טרובין פון דעם היכך עם איז גיט פאר האנגן קיין שום בענטש ער זאל אהין אריין גיין און מרינגקן פון דעם ווי עם זאל אים גיט גורם ויין מיתה מכתת דר מומאה ווס איז אין א פו האגדן און פון דעם וויין האט תה גיעעבין מרינגקן צוא און דראשון און זיי האבין זיך דארטין מממא גיווען און דר מיט האפן זיי גורם גיווען מיתה צו זיך און צו דר באנצור וועלט ווס נאה וייה אין דעם היכך שטייען אלי אום רייני גשמות וואס זייא האבין ז דארטין בהעפמ און האבין אפ גיקערט פון דעם רעכטין ווען זיי גיין נאה זנות און האבין זיך דר ווייטערס מדרך האמת און אזו

פרשת קרח

ורחות אונ ווי זייער גוף קט באראפמט בשאפין ווערן איז גיטארין שבת זענן זיי שון גיט באשאפין גיטארין איז דס גיטארין פגום דען איין נאך איז נאך נחמך דרינגן דס זיי זענען גיט נאנץ גיטארין אונ אז די עזמות זענען מקודש גיטארין אונ די ישראל זענען גשלים גיטארין איז זייער מדרגות אזוי איז די וועלט גשלים גיטארין פון איר חסרון אונ די לויס האבן מיט זייער עבודה דעם משכן מתקן גיטארין דר מיט נוס ווי האבן גבראנען דעם ארון האבן זיי מתקן גיטארין די זייט פון צפון ווארום אז הקב"ה קט בשאפין די וועלט קט גיטארין זייטן פון פאקט אונ צפון זייט קט גיטארין זייטן פון דרום זייטן זענען זייטן פון דרום האבן זיי עבודה מתקן גיטארין די זייט פון צפון דרום וויי די לויס זענען גיטארין פאריפין איז דעם צד למענה איז זייער שורש אזוי איז ארץ מתקן גיטארין אונ לעתיד איז הקב"ה אן גבריית אלץ מתקן צו זיין פון די צדיקים זענען צו דר לייקטן די לבנה אזוי וויא די זון אזוי ווי געם שמיית ויהי אור הלכנה כבוד החמה אונ געם שמיית לא יבוא

עוד שכתב וכו' :

רעיא מהימנא

כל ספר רחם זאגט משה דר רועה נאכען צו זיי די מצנה פון פריזן פטר חמוד איז דר מענטש זאל זיך אום ליזן און דר וועלט פון דעם עונש פון גיהנם פון יענר וועלט דרום שמיית הו כל אה יעל אל מעטם ושש עס גבר אונ דרום וויי די ישראל האבן זיך גיט אום גילויזט מיט דר תורה ווס זי הייסט כספ דס איז טיימש גלוקסן ווייל זיי האבן גיט גילוקסט לעולם הבא דרום זענען זיי פריפין גיטארין איז גלות נאך דריי מאל דר גלות איז גליק אזוי גילגול אונ זיי וועלן אצונד גיט אום גילויזט ווערן נאר מיט דר תורה אזוי ווי איין כבוד ווערט אום גילויזט מיט כספ חסות שקלים אזוי הייסט די תורה כספ חסות חוכה חיות דס דורך דר תורה איז קען זוכה צו דר לוקט אונ חשק לעולם הבא אזוי קומין די רבנן אונ בענטשן אים אונ זאגן צו אים דו רועה נאכען הקב"ה וועט דיק אום לייזן אונ כל ישאל דורך דיין גלות אונ ער וועט דיק מיט זיי משלח זיין אונ זייא מיט דיר אונ אין פרשת פנחס שמיית ווען איין צדיק איז זיך מתקמל פון איין ארש און דעם אנדרין אונ פון איין שטוב אין דר אנדערר איז גליק וויא ער ווארט גיטארין פיל מאל אין גלגול דרום שמיית עושה חסד ראלים לואובי ביז ער איז זוכה צו קומין נאנץ לעולם הבא זאגט שלמה וכן ראיתי רשעים קבורים וכבוד דר נאך איז מען זיי זון אין גיהנם דארטן זענן דריי משחיתים משחית אה ומה אבער ווען ער איז חונד בתשובה איז מען אים כבוד אזוי ווי גלות איז מכפר עון דרום שמיית אז דיא צדיקים זענען גיט חונד לעולם דס הייסט אז זיי זענען זיך שון מתקן קומין זיי שון זיגט אין אנגלח גוף אריין זיט ער הייסט עפר :

פרשת חוקת

וידבר ה' אל משה לאמר : ואת חקת התורה רבי זכ"י הייבט אן וואת התורה אשר שם משה קום אונ זעה דיא דברי תורה זענען הייליג אונ זיס אזוי ווי געם שמיית הנחמדים מזהב וספוד רב ומתקיים מדבש ווער עס איז עוסק בתורה איז גליק ווי ער שמיית אוח דעם פארג סיני אונ איז מקבל די תורה אזוי ווי געם שמיית היום חוה נחית דעם וויימער זענען סודות רבי שמעון מיט רבי אלעזר מיט רבי יצחק זענען גיטארין זייטן פרינעם פון יאיר זאגט רבי פינחס צו רבי שמעון איך דעם דיק וויי די רבי

דיא דעם זיך קומט גיטארין אונ האט זיך בהעפמ אין דער מומאזא פון דעם זיך גיט ארום פון דעם היבך איין רוח המומאזא אים קומט און זיין אונ דאס קינד וואס גיט ארום דער פון הייסט ער מקודש זיך ער קומט מצד המומאזא אונ אלי זאגן איה אים עדות אז ער זיך איין מקודש מחמת זייני שלעכטי מעשים וואס ער האט פון דעם המומאזא . דאס זיבעטע היבך הייסט איר החיות דארטן איז זיין רוח וואס ער הייסט זענען דרום שמיית ואת הצפוני ארום מעליכם פון דארטן גיטארין ארום אלע רוחות וואס זייא שוועבין אויף דער וועלט זענען צו זיין אויף אלע שלעכטע מעשים אונ געם גיטארין ארום פריזן נקען פלאמען פייער אונ ווערן פארד פאר קאשין זייא קומען פון געם חיים רבי דאס איז פון דעם היבך דרום שמיית משפחך תהום רבה אונ זענען אונעלכר רוחות וואס זייא קענען זיך גיט מתלבש זיין וויא דערע רוחות וואס קליידן זיך אן איין גשמיות אבער דיא ווערן דר גיטארין אונ תיבך גרייבן זייא גיט . נאך דיא רוחות איז דא דער רוחות וואס זייא שוועבן אויף דער וועלט צו טאן נסים צו דיא זיך דען זייא זענען גיט אזוי ממונה וויא יענע . ביז אהער זענען דיא זיך היכלות וואס זייא זענען מצד המומאזא מצד הנפש וואול צווא עס חלק וואס ער ווערט גיטארין דער פון אונ פון זייער איבר היידן מען זאל חלילה גיט נאך גיט נאך זייא דען זייא ווארפין איין גיטארין דעם מענטשן דאס ער מוז שטארבן פון אלע זייטן זאל מען זיך זיין פון זיי סמעה וסלמטה דען ווער עס ווערט גיטארין פון דעם קאפ פון עס שלאנג דער ווערט גיטארין פון דעם עק ווען זיא בייגט איין איר עס הרגת זי מיט דעם עק בלומר זי זעהט אז זיא זאל דעם מענטשן אקומען מיט אלעקלויא פוחות המומאזא וואס עס איז אין איר רופין דרום זענען אטייד לייט בשרים אונ פיל מעשים טובים אונ אטייד זאכין ווערן זייא גבשל ווייל דער נחש באקומט זייא אין זאכין אונ פון דעם ווען האט דאך דר נחש קיין רשות גיט צו זיין איין עונש ביז מען היישט אים פון אויבן דרום מוז זיך דער מענטש היסן אין אלי וועט ער נאך גיט זינדען פרי הקב"ה פרי מען דא אים למעלה גיט הייסן אז ער זאל אים בייסן אונ במית זיין אזוי געם שמיית אה ישוך הנחש בלא לחש דס הייסט ער מוט גיט אן רשות : זשמיית וייצר ה' אלהים את האדם עפר מן הארמה דר מענטש הייסט עפר גיט דעם נחש שמיית ועפר תאכל כל ים חיוי דס דר נחש עסט דעם דר פון דעם מענטשן דרום שמיית כי עפר אתה ואל עפר תשוב ביז הקב"ה דר דר ווערן דעם רוח הקדושה אונ וועט מבער זיין די מומאזא פון וועלט אזוי ווי דר פסוק זאגט בלע המות לגנח ומחה ה' אלהים דמעה מעל עינים אונ הקב"ה וועט וויידר אוח ריכמן דעם מענטשן וואס ער קומט עפר אז ער זאל שוין מטהר זיין זיך אויף דער וועלט אזוי וויא עס שמיית חקיצו ורנו שוכני עפר :

בד' הדי הוא וכו' עבודה אהל מועד רבי אבא הייבט אן הייבט על חוג הארץ קום אונ זעה אז הקב"ה האט דיא וועלט בשאפן קט ער זיא זאפן מיט דר תורה אונ קט זי גרוגנד פעקט אונ פון דעם ווען זי גיט דעם גבר גיטארין ביז אדם איז ארום גקומן מיט נאר שלימות אונ דר טאג שבת איז גהייקט גיטארין איז וויא ערשט קומט מתקן גיטארין דעם מאל איז גשלים גיטארין דיא עקיונים רחוקים אונ עס איז גיטארין איין שלמחה פבל העזמות אונ בשעת שבת קט באראפמט אריין גיטארין זענען בשאפין גיטארין די שרים

פרשת חוקת

גיש גיבארן ווערן גאך אין מאל אין איין אנדערין גוף עד גערט זיך אום צוא זיין ערשטער ערד פון וואגען עד איז דארט גנומען גווארן דען קעגן שון די אשה נעמן איין אנדרן מאן און מיט אים האבן קינדן . קום און זעה ווער עס וויל איין ואך מקיים זיין אונס זאל האבן אקיום נעמט ער זיין שוה און גיש צוא זיין חכר עד זאל דר מיט מקיים זיין עס זאל האבן איין קיום עד זאל שון קיין חרטה גיש האבן דרום זאגט דר פסוק ואת לפני ישראל דם איז נודג גיווען פר ציימן ביי די ישראל דם זיי זענען גווען צדיקים און האבן מקיים אלי זאבין זיי זאגן האבן אקיום חרקה דעם שוה אפר היינט האבן זיי די זאך אפר גישמעלט מיט אנדר גישמאלט מקבל קען צו זיין מיט איין מאנטיא אפר איין קרייד דם איז אלץ גרוסע מודות בקצור גשריבין בדרד נלה און דרום שמיים ואת התעוה בישראל דאס הייסט אקיום בישראל מיט דעם קיום עזיון און דאס אין חקת התורה איז אלץ איינס . ווייטער קען מען גישמעלן עס איז גרום מודות : יאספ אהו רבי הייא זאגט עס שמיים ושבת אני את המתים מן החיים דעם פסוק האבין מיר שון מפורש גווען . קום און זעה ארי מעשים פון הקב"ה זענען בדין אמת און עס איז אלץ נאך זיין רצון און קיינר קען אים גיש ווערן זאגן צו אים וום מוסמו עס איז דאך קשה ווי אזו דם שלמה גואגט איה לוב די מתים מער פון דיא לעבדיגע אמער דם ווארט זיי הייסט דאך איין צדיק אזו שמיים וכניהו בן היודע בן איש זיי דר וום גייט בדרה אמת הייסט ער זיי אונ איין רשע הייסט סת ווארום דם עד דא גואגט אז די מתים זענען בעסר פון די לעבדיגי נאר אלי רייד פון שלמה זענען גווען מיט חכמה ווען עס וואלט נאר גישמאלטן ושבת אני את המתים גיש מער וואלט איה אזו גמיינט ווי מיר האבן גואגט איז איין קשיא אף שלמה שמיים דאך אפר שכבר סתו מיינט ער אזעלכיי מענמשין וום זיי זענען שון איין מאל גישמארבין און האבן שון מקבל גיווען זייער עונש אף יענר וועלט און זענען נאך איין מאל גיבארן גיווארן די דאווי רופט ער אן מתים ווייל זיי זענען שון איין מאל גישמארבין האמשי היינט לעבין זיי רופט ער זיי דאך אן מתים אף די דם עד גואגט איה לוב דיא מתים שכבר סתו וום זיי זענען שון איין מאל גישמארבין און האבן שון מקבל גיווען זייער עונש די וועלן שון בודאי קומן לעולם הבא דרום לוב איה זיי בעסר מן החיים פון די לעבדיגע וום זענען קיין מאל גישמארבין און די ווייסט מען גיש אוב זיי וועלן קומן לעולם הבא קום און זעה די צדיקים זענען זוכה מקישר צוא זיין בערוו היים זיי וועלן זוכה זיין צו זעהן דעם גרוסין פבוד פון דעם מלה הפבוד אזו שמיים לחיות בעוים ה' ולבקר בהיכלו און זייער תענוג איז למעלה העכר פון די היידיגי מלאכים אין דעם ארט וואס היישט עזו העליון וואס דיא עליונים ותחתונים זענען דארטין גיש זוכה צו זעהן אזו שמיים עזו לא ראתה אלהים וזכר און דיא וום זענען גיש אזו זוכה האבן זייער ארט נידריגר אימקור ווערליג זיין מדרגה נאך זיינע מעשים זייא זענען גיש זוכה צו זעהן דעם עזו העליון זייערמ דעם עזו התחתון און דר ערן שמיים אופף דעם ערן התחתון דער חילוק איז צווישן זייא כיתרון האור מן החשך דר אונקערשטער ערן היישט איין גן צוא דעם אויבערשטין ערן און דר אויבערשטער איז איין ערן צוא דעם ערן התחתון און דיא וואס זענען נאר אין גן ערן התחתון אזו האבן זיי הגאה אלע ראשי תרשים און שבת פון דעם ערן התחתון אזו שמיים זייה מדי חודש בחודש ומיר

אזו חשוב למעלה און דוא האכט רשות צו מגלה זיין מודות וואס קיינר דם צו קיין זכות גיש דרום אנפלעק מיר עפעס איין זאך אין דר פרשה ואת חוקת התורה זאגט רבי שמעון צוא זיין זון רבי אלעזר שמיים אף אין זיין שמאנד און זאג איין זאך אין דר פרשה און דער נאך לאזין דיא חברי'א זאגן . שמיים רבי אקעזר אף און הייבט אן עס שמיים ואת לפני ישראל על הבאור ועל התמורה לקיים כל רבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו אין דעם פסוק מזו מען מסתפר זיין מען זאך אים רעכט פאר שמיין דען אז דיא קדמונים האבן גמאכט אזו איין הסכמה אף דר ווערט אז מען זאל מיט איין שוה קנה זיין איין נאך ווארום דם מען עס דר נאך מבטל גווען אמער ווען איינר איז מבטל איין זאך פון דער תורה איז גלייה ווי ער מאכט חרוב דיא וועלט אלא דאס איז כיון תורה ובסוד עליון גמאכט גווארן און דרום ווייל דיא ערשטע זענען גווען חסידים און צדיקים איז דיא זאך בייא זייא גיווען אנפלעקט איין קען צוא זאן מיט דעם שוה און אז עס איז גמערט גווארן דיא רשעים אף דר וועלט איז גימאכט גווארן די זאך אנדרש פדי מען זאל זעהן אז די זאך וום איז גישמעלט גווארן על פי סוד זאל זיין פר הגלן . דער פסוק זאגט אל חקרב הלום של נעלד מעל רגליך דם האט הקב"ה גמיינט אז ערנאל זיך פורש זיין פון ווייב וום זיי הייסט נעל און זאל זיך בהעפמן אין דר שכינה אז זי זאל תמיד זיין ביי אים דר נעל ווייזט אז ער זאל זיך אפ שידן פון דר וועלט וום ער גייט אוועק און זאל זיך בהעפמן אין אנדרין עולם דרום דם ער גיזאגט של נעלד זייא אפ פון זיך דיא מעשים פון עולם הזה דרום ארץ וום איין מת גיש צו איין מענמשין איז חלום איז גוט און אז ער נעמט עפים איז גיש גוט און אז ער נעמט צו איין שוה ווייזט ער אים אנער וועט אוועק גיין פון דר וועלט מיט זייגי פים צו גיין אף יענר וועלט און דם איז אז איין מת מוט דם אפר אז איין קעבדיגר ציהט אפ איין שוה און גיש אים צוא זיין חכר עד זאל דר מיט עפים מקיים זיין אזו מוט ער עס בגודת עליון און דר מעם פון דר חלצה איז איה בסוד עליון און אלץ איז איין שודש דר פון . קום און זעה אז איינר שמארבט אן קינד אזו קען זיין רוח גיש ארוף קומן ער איז נטרד און נע זנד אף דר וועלט און ער גיפנט גיש קיין ארט דרום האט הקב"ה ויידר חס גיהאט אף אים אז ער זאל ויידער קומן אף דר וועלט אין איין אנדערן גוף מתקן צוא זיין אזו ווי דר פסוק זאגט וואס און די נשמה אל עפר ישוב קומט ויידער אין איין אנדרן גוף עפר אריין מחמת דר ברודר דר יבם נעמט דיא יבמה דעם ברודערס ווייב און דם קינד וום ער דם מיט איר דאס איז די נשמה פון זיין ברודר וואס איז גישמארבין אזו האט ער איין תקון און אזו ער וויל זי גיש מייבס זיין מזו ער אן ביגדין איין שוה אף דעם פום און זי זאל אים אפ ביגדין און אראפ ציהן פון זיין פום און זאל נעמן דעם שוה צו זיך פון דעם מת וועגן צו ווייזן אז די נשמה קומט אף איר ארט על מנתתו פכבוד צו דר שכינה און זייא דארף דעם שוה איין ווארה געבין איה דער ערד צוא ווייזן אז אצונד איז גישמילט גווארן דער גוף פון דעם מת ער וועט שון האבין מנהגה ווייל זיין רוח איז שון ארוף גינמן גווארן למעלה אף זיין ארט און הקדוש ברוך הוא האט אף אים חס גיהאט און דענמאלט קען ער שון קומן אין איין הויכן עולם . און דם וואס זיא נארמט דעם שוה צו דר ערד ווייזט דם אז דער מת וועט שון מער

פרשת חוקת

ובח בשכתו און דער אונטערשטער ערן הייסט ערנה לשון נקבה און דר אויבארשטער הייסט ערן לשון זכר דרום זאגט שלמה ושבת אני את הכתובים ו התיים אשר חמה היים ערנה די מתים וואס זענן שון גישטארבן איין זאל אדר צוויי מאר און האבן זיך שוין מתקן גווען אזו וויא זיךרר וואס ווערט עטליכע מאל גרייטערט אין פייער און די פסקת גייט דער פון אונעק אזו אויך די נשמה איז שוין אויף יענער ווערט און קאמט שוין מקבר גווען איר ערנש און איז שוין לויטער איז איר בעסער ון התיים אשר חמה היים ערנה פון דיא וואס זענן אין ערנה דאס הייסט דער ערן המתותן וטוב משניהם און עם איז נאך בעסער פון די ביידע את אשר ערו לא היה דאס זיין רוח איז נאך אין זיין פשטאנד ער דארף גיט אראפ גיין מקבל זיין איין ערנש ער ווערט גשפייזט פון דעם סיוו וויא זיין דאס איז למעשה למעשה עם איז נאך בעסער פון ואלצדינג ווער עם איז נאך גיט אנטפלעקט גווארן און אפ גשייד גווארן פון זיין ארט און אלי רייד פון שלמה זענן פיל פר שטעלט מיט חכמה וואל צו דעם ווס ער היט די מצות פון דער תורה און איז אין איר עוסק ויטם גליקה דער איז אן גהאלטן און איז גהנה במדרגה געווינה מער פון אלי מענטשן ו קום אונ זעה בשעת הקב"ה האט זאגט צו משה וספר אחריו אל עמי איז שלאף גווארן דר כח פון משה דען משה איז גווען וויא איין גוף און אהרן איז גווען זיין רעכטע האנט און אז ער האט גוועהען אז זיין רעכטע האנט גייט פון אים אונטער איז שלאף גווארן זיין נאנצער גוף ווייל דיא רעכטע האנט איז פון אים גיבראכן גווארן דאס אים הקב"ה זאגט קח את אהרן ואת אלעו בניו אז די רעכטי האנט גייט פון דיר אונטער וועל איך דיר געבן איין אנדרי רעכטי האנט דס איז זיין זון אלעזר דאך איז דס גיט גווען בשלימות אזו וויא פייא זיין פאטער ווארום אז אהרן איז גישטארבן האבן זיך אפ גטאן די ענגי פבוד און בזכות משה זענן זיי ווידר גקומן אפר גיט בזכות אלעזר :

ברענט פאר אים און דס בעטל איז ארום און אריין גאנגן און איין וואקען איז איבער אים גשטאנן דען האבן שון ישראל גוויסט אז אהרן איז גישטארבן און האבן גוועהן אז די ענגי פבוד זענן אפ גטאן גווארן דרום שטייט וירא בני ישראל דאס איז שטייט זיין זענן ווארן ארום גוועהן דען דיא ענגים ווס עם איז גווען ארום זיי זענן אונטעק גאנגן דרום האבן אוף אים גוויינט כל בית ישראל מאנזבילן און ווייבר מיט די קינדער ווארום זיין האבן אים אלי ליב גהאט רבי שמוען זאגט די דריי מתים ערוינים משה אהרן וזכרים ווארום זענן זיי גיט בגראבן גווארן ביי אנדר גייערט אייטליכר אוף איין בוינדער ארט נאר אוף אלי ערטר ווי די ישראל זענן גווען במקום ספנה איז דארטן איינר פון זיי גישטארבן ער זאל אוף וויא מנין זיין און דורך זייער זכות זענן זיי ניצול גווארן ו פיל זוכה איז דער חלק פון דיא צדיקים בעולם הזה ובעולם הבא האמשי וויא זענן במקום העליון אזו זייער זכות איז גוור איין גוידה אוף די ישראל און זיי מוון תשובה אזו רופט הקב"ה צו די צדיקים ווס שטיין פר אים למעשה און איז מודיע אז זיין זאכן כבשל זיין די גוידה ווייל הקב"ה האט רחמנות אוף די ישראל פיל זוכה זענן די צדיקים דאס אוף וויא איז גזאגט גווארן ונחך ה' חסד והשביע בצדנות נפש ועצמותך וחליק וגו' :

ידבר העם באלהים ובמשה רבי יצחק זאגט עם שטייט ואלכש אסתר מלכות מנלת אסתר איז גזאגט גווארן פרוח הקודש דרום שטייט די מגלה צווישן די פתובים ויהי כיום השלישי עם איז שון גווען דעם דריטן טאג ווס זי הט גפאקט און איר גוף איז שלאף גווארן דען איז זיא גישטאנן מיט איר רוח אן איין גוף ואלכש אסתר מכות דען הט זי אן גטאן חשובי קליידר פון מלכות וואקט דאך גידארפט שטיין ואלכש בגדי מכות נאר דר פסוק מיינט זי הט זיך אן נקלייד מיט מכות שמים הקדושה דס איז די שכינה און הט זוכה גווען צו רוח הקודש פר ווס איז דס ארץ גווען ווייל זי הט אפ גהיט איר מויל פון ריידן אזו ווי עם שטייט אין אסתר מכות און מיר האבן גערענט דר ווס היט אפ זיין מול מיט זיין צונג ער זאל גיט ריידן קיין שלעכץ דער איז זוכה אן נקלייד צו ווערן פרוח הקודש און ווער עם קערט חלילה אפ מיט זיין מול צו ריידן לשון הרע און אנדרי שלעכטי רייד דא קומן דיא אייניגי בייזי רייד אוף אים אליין אונעם קומט אוף אים נגעים אדר צבעת ווס ברענין אים ווי איין גיפט פון אשלאנג אזו ווי מיר האבן שון מפורש גווען דעם פסוק וידבר העם באלהים ובמשה זיין האבן גרעם פיו אוף הקב"ה און אוף משה און האבן גזאגט למה העליחנו סבצים זיי האבן ביידי גלייך גמאכט מיט דעם זאגן נאך ווס הט איר אונז אים גיצוגין פון מצרים דרום איז אויף וויא אן גשיקט גווארן דיא ברענדיני שלאנגין ווס האבן זיי פר ברענט אזו ווי איין פייער עם הט גברייכט פון דעם מול פיו אין דיא גרעדים אריין און זיין זענן גישטארבן אזו וויא עם שטייט ושלח ה' בעם את הנחשים השרפים רבי חייא זאגט עם זענן גקופן אזעלכי נחשים ווס זיי האבן גמאכט מיט זייער מול און פלאמין פייער איז גווען אין זייער מול און האבן זיי גביסן און פייער אריין גווארן אין זיי דא זענן זייערי גרעדים פר ברענט גווארן און זענן גשטארבן די רייד זענן פיל מודות פר ווס עם איז אזו גווען :

ומשם בארת הוה הבאר ווארום הייסט ער אקאל באר און אקאל בארת ער

פרשת בלק

אמענעמלש גהיט אז ער זאל גיין בדרק אמת דען אלי וועגן פון דם נמשן זענן אלי מיט אצאל און די שומרים שמיין און דיא עדות פון אן גיברייט און באגערין איין לוי אמת און דיא דינים שמייען בל צו זיין דיא עדות און דיא וואס מענען דיא מענות ווייסן ניט אס מען וועט זיין פסקען למיין אדער לשמאר די אלי רוחות ווס ען ארויס פון דיא לייט דיא מקטרגים דיא שמייען פר זיין און געווען גייען הן קטוב והן לרע ווי עס ווערט נפסקת דען מיר האבן געריגט בכמה דינים ווערט דער מענטש גמשפט און דער וועלט און זיין לעבין אדר דער נאך דען אלי נאכן זענען בדין און הקב"ה אלי מאל ברחמים און זיין רחמים איז איבער אלי און ער וויל אס מענטשן ניט זיין נאך זייני מעשים נאך אזוי וויא דוד האט געט אס עונות תשור יה אדני מי יעמוד קום און זעה יהושע בן יהוצדק גינען אנרוכר צדיק און איין פון גדול ער איז געבאנען לפני פנים און האט דארטן גמשמש גווען בפרונה גדולה נאך דעם און האט אים אריין גיבראכט לשיבה של רקיע האבין זיה איין אמילט די בני ישיבה בן זיין זיין דין דען אזוי איז דר סדר פון דר יבנה של רקיע אז זיין אריין לדין גייט ארום איין פרוז און זאגט זי בני ישיבה גייט אריין אין הדר הבשר און דס בית דין קוכן צו גדר און דר רוח פון דעם מענטשן קומט פאר זיין דרוק צווייא מוננים אז ער קומט אריין גיגענהט ער צו איין פייערדיג זייל ווס דארטן שמיית חסד און אלי ווס זענן מחדש חידושים אין דר תורה דר דרוף אן גישריבן בייא דער בני הישיבה און די בני ישיבה למיין צו זעהן די רייד און די צווייא ממונים גיין ארום און ברענגן אס צו זיין מיד זעהן זי איז דס רעכט איז ווי עס פדארף צו זיין איז אל צו אים פניה עטרות פון אור ווס פינגקלין קרייען אים די בני ישיבה און אויב ניט אזי לאוחו כושה קען שמויטם אים ארויס החמא יען עס איז ווידר פר האנדן אנדרי ווס מען ברענגט אים אריין ווען קב"ה איז מחוקק מיט דר בני הישיבה און ער זאגט מאן סוכה ווער נט מכריע זיין צווישן אונז דר און דר מענטש אזי ער מכריע נאך ווס זי זענן מחוקק און עס איז ווידר פר האנדן אנדרי ווס גיין און דין אום צו קלערן ער זאל אים מאכן קלאר זאגט רבי זיין נאך דעם נאך ווערט דאך אמענעמלש נפטר ניט אין זיין צייט און ער שטארבט ווארום ווערט ער דארטן גמשפט נאך אכאל עס ער אזוי האבין מיר גילערניג און גיערט דאס ער דרמ בודאי אפ גיטא פון דר וועלט על פי דין נאר איידר מען זיט אים אריין אין דר כחיצה פון דיא צדיקים ברענגט מען אים יער און לדין פר דער מתיבתא דרקיע דארטן שמיית דר ממונה גיהנם מקטרג צו זיין זכאה איז דר מענטש ווס ער איז דארטן הנה בדין און אז ער איז דארטן ניט זוכה בדין נעמט אים דער מונה פון דעם גיהנם ארום און ווארפט אים און שליידרט אים ווי מען שלאדרט איין שליידר שמיין אזוי ווי עס שמיית ווא נפש יוד יקלעה בחי כה קלע און ער ווארפט אים אין גיהנם אריין ער זאל דרמן מקבל זיין דעם עונש אזוי וויא ער האט פר דינט און עס איז פקת גווארן און אים קום און זעה עס שמיית וואני את יושע הכהן ויל עמוד לפני המלך בשעה ער איז נפטר גווארן פון דר וועלט האט זיין אים גבראכט פר דעם ראש ישיבה ווס ער איז העכר איבער ארי גיט דרום שמיית עמוד לפני מלאך ה' דס איז דר מלאך כש"ש ווסן עמוד

עדי יסט דס איז דר ממונה איבער דיא נפשות אריין ברענגן זי אין גיהנם אריין דס איז דין חשק און זיין רוסט מען זאל אים תמיד געבן נפשות ער שרייט תמיד ה"ב ה"ב גיב מיד די לייט אין גיהנם אריין שמיית ער לשפט צו דר מאנען אים זייני עבירות יאמר ה' אה השטן נאך וואס שמיית צווייא מאל יערה ה' בך השטן ויערה ה' בך וגו' נאר איינס איז איין אן שרייאונג צו דעם מלאך רוסה און דאס אנדערע איז צוא דעם וואס ער גייט ארויס פון דעם גיהנם תמיד מקטרג זיין אויף דיא מענטשן קום און זעה דער שפן העליון דער נידערט אראפ אין גישטאלט וויא איין אקס און אלע דיא נפשות און רוחות פון דיא רשעים וואס זיין ווערין גמשפט אין גיהנם אריין אזוי עסט ער זי אפ כלהוד השור וויא איין אקס עסט אפ דס גראז אלי רוחות אין איין מאל אין איין רגע און נידרט זיין אראפ און גיט זיין אפ אין דר האנט פון דעם מלאך רוסה נאך דעם אז ער האט זיין איין גישלונגן דרום האט בלק גיזאגט עתה ילחכו הקהל את כל סביבותי כלהוד השור אזוי וויא דער שור הידוע ווס ער שמיית איין שלינגן און אפ צו עסין דיא רוחות פון דר באצור וועלט את יד השדה דס זענן די רוחות פון די מענטשן ווס קוכן אזוי וויא גראז פון דעם שדה העדינה זאגט רבי יוסי ווערדיג דעם איז דאך בלק גווען אנרוכר חכם אז ער האט דס אלץ גיוויקט זאגט רבי חייא בודאי האט ער איין גימוזט וויסן אלי די וועגן פון דעם שור דען ווען ער ווארט ניט רעכט וויסן זייני עסקים וואלט ער זייני חרשים וכשפים ניט גקענט מאנאגט רבי יוסי בודאי האכטו רעכט גזאגט און דר פח פון דעם אייניגים אקס איז אז מען רופט אובין אום און דר תבואה ווי אזוי זאל גראמין מיט איר וואקסן דען אלי טאג רופט מען אום און די רוחות פון די מענטשן ווי זיין זאכן זיין דס זענען דיא טעג פון חודש ניסן און פון חודש תשרי אזוי וויא מיר האבן דס און איין אנדר ארט גוט מפורש גווען :

וישח מלאכים אל בלעם וגו' עס איז פר האנדן אין דעם פסוק אכט און צוואנציג ווערט אקעגן די אכט און צוואנציג מדרגות פון בישוף וקסט פון דעם ציפור ווס ער האט גמאכט דא איז דאך אקשאי ווי איז ער גווען אזוי איין נאר אז ער האט זיך גוואלט בהעפמן מיט בלעם האט ער אים פריער גראפט משחד זיין און איבער בעפן און דר נאך זאל ער דס פון אים בערען גיט ער זאל תיפף זאגן וזה עס יא מספרים וגו' לכה נא ארה לי וגו' זאגט רבי יוסי פון דאנין לערנין מיר אפ אז בלק האט גוויסט אז דר רצון און דר חשק פון דעם רשע איז ער זאל טאן פיל שלעכץ דרום האט בלק גיטאן בישוף מיט קסמים וחרשים און האט גמאכט דעם ציפור ער האט גוויסט די מדרגה פון משה ווי נאר הויף זי איז חשוב האט ער אזוי לאנג חורש בחרשים גווען מיט בישוף ביז ער האט פר שטאגן אז די מדרגה פון בלעם איז דר טומאה איז אנגעקען דר מדרגה פון משה אין דר קדושה מיד תיפף האט ער גשיקט צו בלעם בן בעור כפתורה ווארום הייבט דס ארט פתורה אזוי ווי עס שמיית כפתור אום נהרים נאר דארטן רופט מען אן איין מיש פתורה און דרום ווייל זי זענען גווען פון די פתי עבודת פוכבים חערוכים לגר שולחן זיי האבן אן גיריכט איין מיש מיט עסן און טרינקן צו דר צד הטומאה און האבן גמאכט מיט בישוף און גוויס קטורת פר דעם מיש אזוי האבן זיך דארטן איין גוואמילט אלי רוחות הטומאה און האבן זיי מודיע גווען וואס זיי האבן גוואלט און אלי מיני חרשים און בישוף פון דר וועלט איז גמאכט גווארן און דעם

מייט מייט דס איז דר ממונה איבער דיא נפשות אריין ברענגן זי אין גיהנם אריין דס איז דין חשק און זיין רוסט מען זאל אים תמיד געבן נפשות ער שרייט תמיד ה"ב ה"ב גיב מיד די לייט אין גיהנם אריין שמיית ער לשפט צו דר מאנען אים זייני עבירות יאמר ה' אה השטן נאך וואס שמיית צווייא מאל יערה ה' בך השטן ויערה ה' בך וגו' נאר איינס איז איין אן שרייאונג צו דעם מלאך רוסה און דאס אנדערע איז צוא דעם וואס ער גייט ארויס פון דעם גיהנם תמיד מקטרג זיין אויף דיא מענטשן קום און זעה דער שפן העליון דער נידערט אראפ אין גישטאלט וויא איין אקס און אלע דיא נפשות און רוחות פון דיא רשעים וואס זיין ווערין גמשפט אין גיהנם אריין אזוי עסט ער זי אפ כלהוד השור וויא איין אקס עסט אפ דס גראז אלי רוחות אין איין מאל אין איין רגע און נידרט זיין אראפ און גיט זיין אפ אין דר האנט פון דעם מלאך רוסה נאך דעם אז ער האט זיין איין גישלונגן דרום האט בלק גיזאגט עתה ילחכו הקהל את כל סביבותי כלהוד השור אזוי וויא דער שור הידוע ווס ער שמיית איין שלינגן און אפ צו עסין דיא רוחות פון דר באצור וועלט את יד השדה דס זענן די רוחות פון די מענטשן ווס קוכן אזוי וויא גראז פון דעם שדה העדינה זאגט רבי יוסי ווערדיג דעם איז דאך בלק גווען אנרוכר חכם אז ער האט דס אלץ גיוויקט זאגט רבי חייא בודאי האט ער איין גימוזט וויסן אלי די וועגן פון דעם שור דען ווען ער ווארט ניט רעכט וויסן זייני עסקים וואלט ער זייני חרשים וכשפים ניט גקענט מאנאגט רבי יוסי בודאי האכטו רעכט גזאגט און דר פח פון דעם אייניגים אקס איז אז מען רופט אובין אום און דר תבואה ווי אזוי זאל גראמין מיט איר וואקסן דען אלי טאג רופט מען אום און די רוחות פון די מענטשן ווי זיין זאכן זיין דס זענען דיא טעג פון חודש ניסן און פון חודש תשרי אזוי וויא מיר האבן דס און איין אנדר ארט גוט מפורש גווען :

וישח מלאכים אל בלעם וגו' עס איז פר האנדן אין דעם פסוק אכט און צוואנציג ווערט אקעגן די אכט און צוואנציג מדרגות פון בישוף וקסט פון דעם ציפור ווס ער האט גמאכט דא איז דאך אקשאי ווי איז ער גווען אזוי איין נאר אז ער האט זיך גוואלט בהעפמן מיט בלעם האט ער אים פריער גראפט משחד זיין און איבער בעפן און דר נאך זאל ער דס פון אים בערען גיט ער זאל תיפף זאגן וזה עס יא מספרים וגו' לכה נא ארה לי וגו' זאגט רבי יוסי פון דאנין לערנין מיר אפ אז בלק האט גוויסט אז דר רצון און דר חשק פון דעם רשע איז ער זאל טאן פיל שלעכץ דרום האט בלק גיטאן בישוף מיט קסמים וחרשים און האט גמאכט דעם ציפור ער האט גוויסט די מדרגה פון משה ווי נאר הויף זי איז חשוב האט ער אזוי לאנג חורש בחרשים גווען מיט בישוף ביז ער האט פר שטאגן אז די מדרגה פון בלעם איז דר טומאה איז אנגעקען דר מדרגה פון משה אין דר קדושה מיד תיפף האט ער גשיקט צו בלעם בן בעור כפתורה ווארום הייבט דס ארט פתורה אזוי ווי עס שמיית כפתור אום נהרים נאר דארטן רופט מען אן איין מיש פתורה און דרום ווייל זי זענען גווען פון די פתי עבודת פוכבים חערוכים לגר שולחן זיי האבן אן גיריכט איין מיש מיט עסן און טרינקן צו דר צד הטומאה און האבן גמאכט מיט בישוף און גוויס קטורת פר דעם מיש אזוי האבן זיך דארטן איין גוואמילט אלי רוחות הטומאה און האבן זיי מודיע גווען וואס זיי האבן גוואלט און אלי מיני חרשים און בישוף פון דר וועלט איז גמאכט גווארן און דעם

פרשת

בלק

צה

מיש דרום הייסט די שטאט פתורה דס איז שטייטש איין מיש :
 פתח ער הייבט אן עם שטייט ועשויו שולחן עזי שסס אוד שטייט ונתח
 על השולחן לחם פנים אלי בלי קודש חם וענן גווען אין בית המקדש
 וים מען הט דורך זיי אראפ גצונן דעם רוח הקודש פון אובן אראפ
 אזו הט דר רשע מסדר גווען צוא דעם צד המומאה איין מיש מיט
 ברוט וואס ער הייסט לחם מנאח דען עם איז אלץ איינס אקעגן דעם
 אנדרן אונ די קליפה איז אקעגן דר קדושה אזו ווי מיר האבן שון
 קפודש גווען אונ שלמה המקדש הט גיזאנט כי מה האדם שיבא אחרי המלך
 את אשר כבר עשהו קום אונ זעה ווייל די ישראל האבין אוף דעם פארג
 סיני גזאנט דס ווארט געשה דרום פארקמן זייא זיך גיט פאר אלי
 געשויות וים מען טוט זיי מיט בעשה פשפים אונ קיין שום קסמים
 וחדשין קען זייא גיט טאן קיין שלעכץ איינס כהנות דעם ווארט
 געשה אונ דס אנדרי אז הקב"ה הט אום גצונן די ישראל פון מצרים
 הט ער פר זיי צוא פראבין אלי מיני פשפים וחדשין וקסמים אז זיי
 זאלן גיט קעגן אויף זיי קיין שליטה האבין אין דער צייט אז בלק
 איז גיקומן האט ער דאס אלץ גיוואוסט דרום האט ער גישקט צו
 בלעם בן בעור פתורה וואס דארף ער זאגן פתורה נאר ער הט אן גיגרייש
 דארטין אזו איין מיש צו וויסען דורך דיא רוחות ושרים איין געה
 וואס מען זאל טאן אז מען זאל קענען ביי קומן דיא ישראל דרום
 האט ער גשיקט צו בלעם אונ זאגט אים הנה עם יצאה מצרים דס הייסט
 איין אנדער פאלק קען מען טאן שלעכץ מיט בישוף אבער זיי זענן
 ארום גיזאנגן פון מצרים דאס הקב"ה הט פאר זיי צו פראבין אלע
 מיני בישוף זייא זאלן אויף זייא קיין שליטה גיט האבין דרום שיק
 איך צו דיר דוא זאלסט געבן דער צו איין געה :

עפס גזעקן אפר גיט רעכט ווארום ער הט גזעקן אז דורך אים ווען
 אין דר שטאט שימים גיהרנת ווערן פמה אלפים מישראל האט ג
 גזאנט בנודאי אוי מיר מיין מזל באגליקט צו טאן וום איך וויל אז
 נאך וום שטייט ועתה לכה עם ווארט גידארפט שמיין ועתה לך נאר
 הט גזאנט מיר וועלן האבן אשליטה אוף דר קדושה וים זי הייסט
 דען די קדושה שוועבט אוף זייא מיט אירי פליגל דיא קדושה הא
 גשלאגן די בכורים אין מצרים אזו שטייט כה אמר ה' כחצות הלילה
 אהער איז קיינר גיט גינען אויף דר וועלט ער זאל ביי קומן דעם
 אונ זאל אוף אים שוקט זיין נאר אצונד שטייט אונד מזל וועלן מ
 זיך האלפן איין געה אוף דר קדושה וים זיא הייסט כה אזו וויא ג
 שטייט וואכי אקרה כה מיר וועלן אום רייסן דעם כה פון זיין ארט א
 זענן ביירי גווען בעצה רעה על ה' ועל ששיו אפר זיי האבן גיט גווייכ
 אז דר כה וועט זיי אום רייסן פון דר וועלט :

כדי עזום הוא מסנו וום מיינט ער דר מיט גלייך ווי ער הט שון מיט
 מלחמה גהאלטן אונ הט גזעקן אז זיי זענן שמארקר פון זיי נא
 דר רשע איז אנרוקר חכם גינען ער האט גזעקן אז דוד המלך על
 השלום וועט ארום קומן פון רות המואביה וים ער איז גווען שטאר
 ווי איין לייב אונ וועט שטארק מנצח זיין די אומה די מואבים
 ער וועט זייא איין נעמין דרום זאנט ער אלשוין יחיד כי עזום הוא
 וועט פון זיי ארום קומין איין טלכות וואס ער וועט אונז מנצח
 דרום זאנט ער מסנו אונ דרום זאנט ער אולי אוכל טאכר וועל אי
 קעגן נכה כי מיר ווערן אום שלאגן איז דאך קשה פריער זאנט ע
 אלשוין יחיד אונ דר נאך אלשוין רבים נאר ער האט אזו גזאנט מ
 וועלן זיך בהעפטיין צו שלאגן די האנט פון דעם לייב וים ער ווע
 פון אונז ארום קומן פדי ער זאל גיט ארום גיין אוף דר וועלט א
 זאל גיט ארום טרייבן דיא מואבים פון זייער שטאט :

וידא בלק בן צפור פאר וואס שטייט ביי אים דער נאמן פון זיין פאטר
 מער וויא ביי אנדערע מלכים זאנט רבי אלעזר עם שטייט צווי
 סנאה בית דאס איז יתרו ורורו קו לה דאס זענען זיינע קינדער וואס זייא
 זענען גינעטין בכשת הגויות צוא קערנין תורה אונ האבין גיפסקת ארע
 דיני תורה נאך וואס שטייט סנאה בית ווארום פתחה האבין זיי זיך
 ארום גיצויגין אונ האבין זיך דער ווייטערט פון דעם פעטקייט אונ
 דס זיסקייט פון דר שטאט ירחו אונ זענן אונעק גזאנגן אין דר כדבר
 אריין פדי זאלן דארפן דערנן תורה מיט מנוחה אונ אז הקב"ה הט
 גזעקן אז זייער חשק איז נאר צו דערנן תורה הט ער זיי פון דארפן
 ארום גצונן אונ הט זיי אנידר גזעט אין לשפת הגויות דרום שטייט
 סנאה בית אונ יתרו האט אוך אזו גיטאן ער הט אונעק גווארפן דיא
 עבודת פוכבים אונ איז גיקומן מיט זייני קינדער צו בהעפטן זיך אין
 די ישראל אונ אלי אומות האבין אים דריבר מנדה גינען אונ נאך
 גיאנט אונ בלק איז גווען פון זייני קינדער ער הט אונעק גלאון דעם
 פאטרס ווען אונ אז די זקני מואב וקני מדין האבן דאס גזעקן אז
 ער איז פריער גווען מיט יתרו אויזאיינס זיי האבן ביירי גדינט עבודת
 פוכבים הט זיך יתרו באהעפט אין דר שכניה אונ בלק הט זיך פון
 זיי אפ גישייד דרום האבן זיי אים היינט גימואכט פר איין סקה גיט
 פריער דרום שטייט בן צפור ווארום דורך דעם האבן זייא אום
 גימואכט פאר איין סקה וויי ער איז גווען דר זון פון יתרו וואס ער
 הייסט צפור אפר אן דעם איז ער גיטראוי גווען צו זיין איין סקה :
 ועתה לכה נא ארה לי את הנס הזה נאך וואס שטייט ועתה דאס הייסט דיא
 געה איז מיר פגליקט מצליח זיין וים איך וועל טאן ער הט

פרשת בלק

איש ניקומן זאגט רבי אקענר עס איז אמשאל צו איין גרויסן הער עד וצט איז זיין פאלאץ אויף זיין שמואל דר ווייז קוכט איין מצורע פר זיין מיר און קלאפט פרענט דר גרויסר הער ווער קלאפט עס אין דר מיר זאגט מען דער און דר מצורע קלאפט ער וויל אריין גיין זאגט דער גרויסר הער לאזער נישט אריין גיין נאר איך ווייס וואו אז איך וועל אים ארויס שיקן זיין בקשה דורך איין שליח וועט ער עס נאר נישט אכטן און וועט אריין גיין און וועט פר אום רייניגען מיין היכל עס איז בעסר איך זאל אלליין ארויס גיין צו אים און וועל אים מאכן איין כורא אז ער זאל נישט אריין גיין אין מיין היכל ער זאל אים נישט פאר אום רייניגען און זאל חלילה נישט מטמא זיין מיין קינד און ער זאל נישט מטמא ווערן דורך אים אזו גייט ארויס דער גרויסר הער און זאגט צו אים הער צו מצורע דו זאלסט חלילה זיך נישט דער וועגן אריין צו גיין און מקרב זיין צו אים מיין זון דו זאלסט פאר מיידן דיין פים פון מיין זון זאלסט נישט גיין איין זיין וועג און אז דו וועסט דרוף עובר זיין וועל איך הייסן דיין גוף צו א שניידן אויף שמוק אבער ווען דער ליב האבער קלאפט אן ביי דעם גרויסן הער פרענט דער גרויסער הער ווער איך דס זאגט מען אז דאס איז דיין ליב האבער יענר זאגט דר גרויסר הער מיין אוהב בפנשי עס איז אים קיין פבוי נישט אז אנגדער זאל אים הייסן אריין גיין ניערט איך אריין גידער אים צו פירען שרייט דער גרויסר הער מיין אוהב בפנשי גייה אריין ער שאפט מען זאל היין כאבן דעם היכל ער זאל דארטן ריידן מיט אים • דא חלד עסהם לא תאור את העם כי כבוד הוא דו בדארפסט נאר נישט גיין דו לשב ודן לרע ווארום דוא ביסט פמא • ויאמר בלעם אל האלהים בלק מלך סובא שלה אלי אז ער דס שון גיזאגט בלק בן צפור נאך ווס דס ער נאך גידארפט זאגן מלך סובא אלא זעה דיא גאוף פון דעם רשע דר פסוק זאגט מלך לסובא בעה הווא איז משמע ער איז נישט ראוי גיווען צו א זיין איין מלך נאר מען האט אים גימאכט לפי שעה פאר איין מלך אזו וויא אויבן שטייט און ער האט זיך בארייכט גליק וויא ער איז איין חשובר מלך דער העכסטער מלך פון דער וועלט האט צו אים גישיקט :

שה פון ביה און צו א פרענגן דעם צד הרע בפה ובמעשה מיט וואה דער רשע האט אזו זאגט דיא ערשטי האבן זיך משתדל פון דריגען אבר וויא האבן נישט גיקענט דער דוד הפקדה האבן זיך ווערי זאבן במעשה איז ויער פה חסר גוארן פון וויא דען לישון איז מבולבל גוארן דרום האבן וויא נישט גקענט אבער איז דיין לישון דיר שארף און דיין פה איז אן גיגרייט מיט צוויי זי זאבן את אשר תכרד מכורד ואשר תאור יואר סייא דו בענמשט ווערט עס און סייא דו שעקסט ווערט מקיים עס הענטט אלץ אן אין וועלכין צד דוא ווילסט אויף פרענגען מיט דיין כויד סייא דיא שעה אויף בענמשין און סייא די סוכצה אוף שעלשין וועט אלץ עס ווערן אבר ער דס נישט גיוויסט אז הקב"ה איז סמיר שפה לנאמנים שטייט אלץ אין רשות פון הקב"ה דעם דוד הפקדה האט ער לישון מבבל גיווען אזו ווי דר פסוק זאגט אשר לא יסעו איש את רעהו • וסעם זכנים יחד דם איז דר מעס פון פקק מיט בלעם דס זיי זיך ביידן גיווען מיט איין עצה אויף שלעכץ דען וויא האבן ביידן גיבראכט קרבנות אזו וויא עס שטייט וועל בלק ובלעם און דיא חותת המ פקק אללין מסדר גיווען און צום סוף דס זיך דר רשע עס בארייכט פר הקב"ה שבעת המזבחות ערכיה וועל פר ואל סכוכה און זי מאנט נישט פקק זאגט הקב"ה צו אים דוא רשע איך ווייס אלץ לאלא דו בדארפסט נאר נישט ריידן גיערט וכח תכרד • וסעם זכנים אבר ויער מעס און ויער עצה המ הקב"ה צו גינמן דאס וויא זיך נישט גיקענט שוהט זיין מיט ויער כישוף וירבו אליו דברי בלק די דענגין גיווען אנמפלעקט און נישט בהארטן דען ער איז גיווען חסר און איין בעל כום אין דרייא ערפטר ער איז גיווען אחר און אחר און און אחר רגל ער איז גיווען קרום און פלינד מויב ער איז גיווען אן גיברייט צו דר קליפה דען מען מוז דווקא איין בעל מום און בלק מיט בלעם האבן זיך איין חברותא גימאכט דס ויערי געמן איז צו ביי קומין די ישראל עמלק המ זאגט מיין נאמען מאכט עס דא איין פאלק וועל איך שלאגן אזו וויא גיחש שלאגט מיט דעם עק • בלק המ גיזאגט מיין נאמן מאכט אל ער איז גיקומן און דס זיי גישלאגן אזו ווי זיין ווייזן איז גיווען עס האט גיזאגט מיין נאמן מאכט בל עס איז נאר קיין פאלק אויף האבן זיי קיין רועה נישט אונזרי געמין וועגן גורם מיר זאבן פר לענדן פון דר וועלט אבר הקב"ה האט אנדרש פר מייטייט די געמן ביי בלק איז די אותיות בל און ביי בלעם בל מאכט דס בלייבט איבר פון בלעם עס און בייא בלק איין מ' מאכט דאס הקב"ה האט מבבל גיווען ויער סיפע מחשבה אז וויא זאלין קענן שולט זיין אויף דער ווערט זאגט רבי שמעון צו א רבי אלעזר דוא זאגט רעכט :

פתח רבי אלעזר הייבט אן עמי זכר נא סה יעץ בלק מלך סובא וכח ענה אחוה בלעם בן בעור ער זאגט עמי ווי נאר שטארק איז הקב"ה איין רחמן אזו ווי אפאטר צו זייני קינדער אז דס קינד גינדיגט אזו שלאגט ער אים און אז ער דס נאך קיין חרטה נישט אזו שרייט ער אן אויף אים און זאגט אים אז ער וועט אים נאך שלאגן ווארום דער פאטער סראכט זיך אז איך וועל אים נאך שלאגן אזו וועט אים זיין קאפ וויי פאן און זיין ווייטאג איז דאך ביי מיר אגרום צער זאל איך אויף אים ויער שטארק אן שרייען אזו וועט אים פאר ענדערט ווערן זיין פנים וויא דען איך וועל אים גיין בעטין מיט גומע רייד פדי ער זאל זיך מצעד זיין אזו אויך פתחלה האט הקב"ה דיא ישראל גישלאגן האבן דיא ישראל נאך נישט חוזר גיווען האט ער אין וויא אן גישרייגן וועגן וויא נאך נישט חוזר אזו זאגט ער איך זעה איבער דער כפה ווס איך האב און זיי גשיקט מוט ווי ווי דר קאפ און ועגן זיך מצעד אזו איך דאך מיר אויך איין צער אזו וויא עס שטייט בכל צרות לו צו אז איך וועל ויידר אין ווי אן שרייען וועט ויער פנים פר ענדרט ווערן אז מען וועט וויא נאר נישט דר קעגן אזו וויא דער פסוק זאגט חשו שחור חארם דא נכרו בחוצות אז מען ווערט זיי דר קעגט מען זיי נישט איך וועל

מלך סובא חללה עסק דאס האט נישט גיפרענט הקב"ה חס ושלום גיערט זיין סדריות הטומאה ווס ער דס פאקי נישט גיוויסט עס דעם ער אים גיפרענט האמשי דיא חבריא זאגן הקב"ה אללין אים במעוה גיווען אזו ווי עס דס זיך גימראפן ביי אדם וקון און ווי מיר האבן שוין דס ספורש גיווען אין מדרש איין כותי המ זענט צו א רבי אלעזר איך זעה אגרעסרין פח מדרגה ביי בלעם זיי משה דען ביי משה שטייט ויקרא אל משה הקב"ה דס צו משה זיך גירופן און ביי בלעם שטייט ויקרא אל בלעם ער איז צו א

פרשת

בלק

צמ

וועל ריידן מיט זיין בתחוננים עמי סה עשיתי לך וסה הלאיתך מיין פאלק
 איה האב דיה גיקאזט שולט זיין אויף דיא בני היכלא דאס זעגן דיא
 בלאכים האב איה דיר דען גיטאן אנדרי מעשים זיין דו מיין עדות
 סה הלאיתך ווס האב איה דיה כספריח גווען עמי מיין ליב פאלק וכו' נא
 איה געט דיה גידינג נאר וואס פלך האט אויף דיר עצות גהאלטן
 אונ וואס פלעם האט אים גיענטפערט אצונד באדארף מען זעהן
 ווס איז דען גיווען די עצה פון בקק אונ דיא תורה האלט עס נאר
 פאר נישט גייערט נאר ברעם אזו וויא דער פסוק זאגט אריס איבד אבי
 ווייט און חסר אין ווהר :

ויקם כלעם כבוך ויחבוש את אחותו ער האט אריין גיזאמקט זיין אייזל
 פדי צו טאן זיין ווילן אונ דעם ווילן פון פלך אונ נישט דעם
 ווילן פון הקב"ה דרום ויחר אף אלהים כי הולך הוא דם ער האט זיך אויס
 גיצונגן פון דעם רשות פון הקב"ה ווארום הקב"ה האט אים גיזאגט
 ואמס את הדבר וגו' קום אונ זעה עס איז אזו צום ערשטין האט ער אים
 גיעבען רשות אונ האט אים גיזאגט קום לך אהם אונ אצונד שטיין שוין
 ויחר אף אלהים ער איז גיווען ברונגן פון דעם ער גייט ארא דר פסוק פאר
 ענטפערט עס אליין ויחר אף אלהים פון דעם כי הולך הוא דו ווייט מיר ער
 איז גיגאנגן צו טאן זיין ווילן אריין נישט ווי הקב"ה האט אים גיזאגט
 אזו ווי איה וועל דיר הייסן זאלסטו טאן זאגט הקב"ה צו אים דוא
 רשע דו ריכסט זיך אונ ביסט ניה מזוז ארויס צו גיין מיט דיין פרי
 זיין פון מיין רשות דא שווער איה אז דוא מיט דיין אהון זאם דוא
 מאכסט מיט דיין פישוף וועט איר אזי זיין אין מיין רשות סיי תיבף
 ויחציב מלאך ה' רשטן לו ווס שטייט מלאך ה' זאגט רבי אבא ער איז ארום
 גיגאנגן פון זיין אומנות אין אגאדער אומנות דען ער איז גיווען
 מלאך הרחמים דרום האט רבי שמעון גיזאגט די רשעים פון קערין
 דעם רחמים לדין דרום שטייט דא מלאך ה' דאס איז שטייט רחמים
 לשטן לו ער איז גיווארן פון אים שטן צו אים צו טאן דין רבי אקעז
 זאגט ער האט נישט משנה גיווען ער איז נישט ארויס גיגאנגן פון זיין
 אומנות אלא ווייך דער מלאך איז גיווען מצד הרחמים איז ער
 אנמקעגן אים גישטאנן ער זאל מקלקל זיין אזי זייני פעולות אונ
 זיין ווילן פון שפעטן דרום זאגט ער רשטן לו :

תנא מיר האבין גילערניט רבי שמעון זאגט וויא איז בלעם אהכם
 גיווען אונ אפישוף מאבער מער פון דער גאנצער וועלט אמער
 הקב"ה האט צוא אים גיזאגט ויך את הדבר אשר אדבר אליך אחותי תעשה אלץ
 וואס איה וועל דיר הייסן זאלסטו טאן אונ ער האט זיך גיטונן אין
 עצה ארויס צוא גיין פון זיין רשות ער האט גיזעהן אין זייני חרשים
 ופישוף וויא אזו ער וועט קעגן די ישראל ביי קומן האט ער מער
 נישט גיפונן נאר דורך זיין אהון דרום שטייט ויחבוש את אחותו ער האט
 אים אן גיקאך מיט אלי חרשים אונ פישוף וואס ער האט נאר גקענט
 האט ער אלץ כולל גיווען צו טאן דורך דעם אהון צו שעלטין דיא
 ישראל סיד באלד ויחר אף אלהים איז הקב"ה ברונגן גיווארן כי הולך הוא
 ער גייט צו טאן זיין ווייזן אונ נישט מיין ווילן ווס מוט הקב"ה האט
 ער מקדים גיווען איין מלאך הרחמים ער זאל גיין אנמקעגן אים אונ
 נאר ארץ פון שפעטן אלץ זייני כשפים וואס ער האט אן גישטעלט
 דרום ביי אהער שטייט נישט דר שם ה' ווס איז רחמים ווייל ער איז
 נישט גיזעהן גיווארן מיט זיינע כשפים אונ אצונד אז ער האט אן
 גיקרייט דאס אייזל מיט אלע מיני פישוף אונ פוחות הדינים צוא

שעלטין די ישראל האט הקב"ה גשיקט דעם מלאך הרחמים אנמקעגן
 אים ער זאל אוועק פירען דאס אייזל פון דעם ווען דרום שטייט ווס
 האמתן סו הייך הקב"ה האט צו אים גזאגט דו רשע האסט דיה אן גידייט
 מיט אלי מיני מומאזא צו פלוכן מיני קינד איה שיק אנמקעגן דיר
 איין מלאך הרחמים ער זאל דיר פאר שפעטן זיין מחצקה מיט
 זייני מעשים :

ותרא האמתון את מלאך ה' פרעגט רבי יצחק וויא קומט דס אזו איין חכב
 ווי בלעם איז גיווען זאל ער נישט זעהן דעם מלאך זאגט רבי
 יומי חס ושלום דר איז נישט ווערט אן קוקן איין הייליגן מלאך זאגט
 רבי יצחק עס שטייט דאך נפל וגלו עינים זאגט רבי יומי איה האב דר
 פון נישט גייערט אונ קען אויף דעם נאר נישט זאגן . זאגט רבי יצחק
 איה האב דרויף אזו גייערט ווען ער האט גידארפט צוא זעהן איין
 ער גיפארין נפל ויחא אונ אצונד האט ער נישט גידארפט צו זעהן זאגט
 רבי יומי איז דאך פלעם גיווען אין איין העכערער מדרגה פון אלי
 גביאים נאכט פון דער וועלט דער מיט ווס ער איז גיווען גלי עינים
 ער האט גיזעהן דעם פבוד פון הקב"ה אונ רבי שמעון האט דאך
 גיזאגט אז בלעם האט מיט זייני כשפים נאר גיוויסט אין די מדרגה
 התחתונים וואס זענען אנטון במומאזא אזו ווי עס שטייט וואס בלעם
 כן בשור הקוסם דר פסוק רופט אים נאר קוסם וויא גישקט זיך דס אז
 פון דעם פישוף זאל ער זעהן דעם פבוד פון הקב"ה נאך מער האט
 רבי שמעון גיזאגט פון דעם אייגעס טאל וואס ער האט גזעהן זענען
 אים דיא אויגן פאר קרימט גיווארן אונ דוא זאגט אז ער האט
 גיזעהן אין פבוד פון הקב"ה מיט אפעני אויגן זאגט רבי יצחק מיין
 זאך אונ זיין זאך מוז האבן איין לויפריקייט די סודות התורה זענען
 בודאי נאנץ הויך וואס די וועלט קען דס נישט פאר שטיין אונ דרום
 זאר מען נישט צו פערדין זיך מיט זבירי תורה איידר מען הערט דאס
 רעכט אונ מען ווייסט קלאר דיא זאך . זענען זיין גיקומן צוא רבי
 שמעון אונ פרעגן אים דיא זאך :

פתח הייבט רבי שמעון אן עס שטייט סה אנש כי תוכירו דעם פסוק
 האט מען שוין מפורש גיווען אז דאס האבן די שרים גליונים
 גיזאגט בשעת הקב"ה האט גיוואלט בשאפן דעם מענטשן האט ער
 גירופן פתות פתות פון מלאכים אונ האט זיין גיעצט פאר זיך
 אונ זאגט צו זיין איה וועט באשאפן איין מענטשן זאגן וויא פאר
 אים אדם ביקר כל ידו דער מענטש וועט אפירד איין נאכט נישט זיין איה
 זיין פבוד האט הקב"ה אים גישטרעקט זיין פינגר אונ האט זיין פאר
 ברענט דר נאך האט ער אנדרי פתות אנדער גיעצט אונ זאגט זיין
 אויך איה ווייך בשאפן איין מענטש האבן זיין גיזאגט סה אנש כי תוכירו
 וואס איז דר מענטש חשוב אז דו זאלסט אים נאר דער מאנן אונטער
 וואס פאר איין פבע וועט ער האבן אונ וויא אזו וועט ער זיין האט
 הקב"ה צו זיין גיזאגט דער מענטש וועט זיין אין אונטער גישטאלט
 בעלסטו כדמותו זיין חכמה וועט זיין מער פון אייער חכמה אונ דר נאך
 אז הקב"ה האט בשאפן דעם מענטשן אונ ער האט גיזינדיגט איז אויך
 אים ארויס גיגאנגן זיין כשפים איז גיקומן ער זאל אונ האב גיזאגט
 רבוננו של עולם מיר האבן פון דיר איין פתחון פה דען דעם מענטש
 וואס דוא האסט בשאפן האט ער גיזינדיגט זאגט הקב"ה ווען איה
 וואלט זיין אוף אזו איין וועלט וואלט איה נאך ערר גיווען פון זיין ווס
 האט זיין הקב"ה גיטאן ער האט זיין אראפ גיווארפן פון דעם היקט

ויער מדריגה זאגט רבי שמעון אצונד ווערן מיר אן הויז אונזרי
 יד דם וואס בלעם האט גיזאגט נומל תלוי עינים עם קען דאך גיט זיין
 בלעם זאל זיך נאר בארימן אדר ער זאל זאגן שקר וואלט דאך די
 דעה חליקה דס גיט גישריבן אונ אז עם איז ווידר אמת וויא קומט
 אז ער זאל זיין איין העכרר מדריגה פון אלי נביאי אמת אונ
 זיך די קדושה רעגט דאך נאר אוף אזו אפגעמישן ווס ער איז דר
 ראוי אונ אצונד ווערן מיר זיך אום מערין צוא דיא ערשטי רייד
 שעת הקביה הט די צוויי מלאכים אראפ גיזאגן פון דעם הימל
 אפן זיי גיזינדיגט דארף מען דאך פאר שטיין עם שטייט דאך עושה
 זאכו רוחות מסרתו אש להם זיין ועגן גיט וויא מענטשין זיי ועגן דאך
 זען מלאכים ווי קומט צו זיי זינד נאר קום אונ זעה אזי די מלאכים
 זיינען האפן גיט קיין קיום אונ קעגן גיט בלשמיין גייערט באור העליון
 ער זיך זיבט אוף זיי אונ איז זיי מקיים אונ ווען דער אור זאל זיך
 זי אפ מאן וואלן זיין קיין קיום גיט גקענט האפן וכפל שפן
 ער האט וויא אראפ גיזאגן אוף דער וועלט אונ האט זיין
 דר פון זיי צו גיזמן אזו זייער גישמארט נשתנה גיזאגן אונ
 זיי האבן אראפ גיזיערט הט אין זיי שולט גיזוען דר אור פון
 וועלט ועגן זיי פאר ענדערט גיזאגן איז איין אדרע מדריגה
 דס אונ זעה דר מן ווס האט גיזיערט צו די ישראל אין דר מדבר
 זי גיזוען פון אנאנץ חוכי מדריגה אונ איידר ער הט אראפ גיזיערט
 זעט ער גילייכט אין אלי עולמות אונ פון אים ועגן גישפויט גיזאגן
 די מדריגות אונ אלי מלאכים עליונים אונ אזער איז גקומן אוף
 עם אור פון דער וועלט איז ער פאר גרעסט גיזאגן אזו וויא פר
 ווערטי וואסער אונ עם איז נשתנה גיזאגן אזו וויא עם שטייט
 און כווע גיט גיט מער איז דאך שון איין פל שפן אז דיא מלאכים
 אפן אראפ גיזיערט אין דעם אור פון דר וועלט האט ער אין זיין
 זעלט גיזוען אז זיי ועגן פר ענדערט גיזאגן פון זייער ערשטר מדריגה
 דס זיי ועגן פריער גיזוען ווס הט הקביה גטאן ווי ער הט גזעהן אז
 ועגן פכעה די גאנצי וועלט האט ער זיי גבוגדיו מיט אייזערני
 ייטין אונטר די דרי חושך אין גאנץ סיפענש פון די בערג הט ער
 אריין גיזאגן אונ הט אים בדיקט דס פנים מיט פינצטערניש
 זיך דר צייט אז ער הט זיי אריין גיזאגן די ערשט פאר
 זיך קביה הט ער אים אראפ גיזאגן אין סיפעניש ביו אין האלו אונ
 קיין אונ דיא מענטשין וואס ווייטן זייער ארט קומן זיי אהין אזו
 זענען זיי די מענטשין פישוף יחש וקס אונ די הרי חושך היימן הרי
 דרום ווייל דר חושך האט זיך געפדערט פאר דעם ליכטיקייט
 זיך אונ בלעם האבן זיך פון זיי גלעדניגט פישוף אונ דס הט בלעם
 אונטן אים נביד בלק מהרי קום קום אונ זעה בלעם האט זיך בארימט
 מיט דעם ארט ער זאגט נאום שומע אמי אל דאס האט ער גיזיננט דיא
 ווי מלאכים ווס מען הט זיי אראפ גיזאגן דא זענען די לייט פון
 עליונים ווס זיי האבן פון דעם פריער גיזאגן אז זיי ועגן גיזוען
 ווס הקודש דרום זאגט ער אמי אל אונ זאגט גיט קול אל דאס איז
 שטייגער ווי איינר קומט פון איין דרשה פריענט מען אים פון וואגן
 מסמט זאגט ער איך קום פון צו הערן די רייד פון הקביה אזו דא
 זינט ער אוך די צוויי מלאכים זען ער הט מכין גיזוען דיא שעה
 זען דינים הענגען אוף דער וועלט אשר מחוה שרי יחיה וועמן מיינט ער
 עם הייטק נומל תלוי עינים נופל איז ער ווס הקביה הט אים אריין

גיזאגן אין דער סיפעניש אונ איין פינצטערניש האט צוא גיזיערט
 זיין פנים דרום הייטק ער נופל איין מאל איז ער אראפ גיזאגן פון
 דעם הימל אונ דר נאך איז דר סיפעניש אפן דר אנדרר מלאך הייטק
 גדי עינים ווייל אוף אים הט גיט בדיקט דר חושך ווייל ער האט גיט
 דר צערינט אנמקעגן הקביה אזו זיי יענר אונ בלעם רופט זיי מחוה
 שרי יחיה דס ועגן די צוויי נומל תלוי עינים אין דר צייט איז גיט גיזוען קיין
 שום מענטש ער זאל ביי זיי זיין נאר ברעם אריין ער איז אלי מאל
 גיזוען ביי זיי אוף די בערג דרום זאגט ער מהרי קום מיינט ער די הרי
 חושך זאגט רבי שמעון איך האב שון די זאך פמה מאל גיזאגט אונ
 די חברים קוקן אוף דס דא גיט דס הקביה פככול איז גיט שורה
 גיזיערט בסקום הקודש אזו איין ארט וואס עם איז ראוי ער זאל דרויף
 רעגן דרום הט הקביה אן גיזאגט לא ימצא בך סעכר בנו וכתו באש וגו' אונ
 ווי אזו קען ער זיך בהעפמן מיט די צדיקים דאס איז דער חלק פון
 ישראל ווס הקביה הט זיי גיהיליגט ער זאל רעגן צווישן זיי דרום
 זאגט ער כ' ה' אלהיך מתהלך בקרב מחניך ויהי מחניך קודש אלהי שמיים ויהימם
 קדושים אל תסמאנו בכל אלה ואקוץ כס דם איך קען צו זיי גיט גיזענען נאר
 צו די ישראל וואל איז זייער חלק אונ וואול איז צו די הייזיגי נביאים
 דס זיי ועגן הייליג אונ זייער חלק איז צו משמש זיין פחדושה ערוינה
 ותרם האהנו את מלאך ה' וחרבו שלופה כוידו איין דאך קשה איז דגן דער
 מלאך גקומן צו דעם אייזיל ער איז דאך נאר גקומן אנמקעגן
 ברעם מיט איין אום גישטרעקטי שווערד פר ווס האט דאס אייזיל
 גיזעהן דעם מלאך אונ בלעם הט אים גיט גיזעהן נאר צו אלץ איז
 דר מלאך הרחמים אונפרייט גיזוען ער איז גיזוען גבריט אנמקעגן
 דעם אייזיל ווס בלעם הט אים אן גישמעלט מיט גרום פישוף אוך
 איז ער אן גיברייט גיזוען אנמקעגן בלעם ער זאל גישטראפט ווערן
 פרי ער זאל גיט גיין אין קיין אנדרן וועג נאר וואו אהין הקביה וועט
 אים היימן זאגט רבי יוסי אצונד איז דאך קשה אז דיא רייד פון
 בלעם ועגן ווידער נאר גיזוען פון דיא מדריגות חתהתונים פון דיא
 קליפות ווארום שמיים ודן את הדבר אשר אדבר אלך אותו זעה זאגט רבי
 יצחק חס ושלום הקביה הט מיט אים נאר גיט גירעט גייערט דער
 מלאך הט מיט אים גירעט פון די ישראל וועגן נאר ווס דען שטייט
 ויכא אלהים אל בלעם מיר האבן גלעדניגט אזו אלהים איז אוך אמלאך ווס
 ער קומט מצד הרון הקשה אפמט רופט מען אמלאך בשם עליון :

ותם האחת מן הירד דס אייזיל הט אפ גקערט פון דעם וועג ווס בלעם
 האט אים אן גישמערט אנמקעגן די ישראל נאר ווי אזו האט
 דס בלעם גיזאגט ווארום ער הט זיך תיבף אין וועג גישמעלט צוא
 מאן מיט דעם אייזיל די זאכן ווס עם איז אנמקעגן די ישראל אזו הט
 ער גיזעהן אז ער ווייל גיט גיין אנמקעגן די ישראל דרום שטייט יד אח
 האחת בספל הט ער אים תיבף אן גישמעלט מיט פוחות דרייניגטקשים
 דרום שטייט גיט בספלו מיט זיין שפעקן נאר בספלי מיינט מען ער הט
 אים מבריש גיזוען מיט דינים קשים וחוקים קום אונ זעה דיא שטארקע
 חכמה פון דעם רשע דען ער הט גהאט גרויס חשק ער זאל מיט זיין
 גרום חכמה ארום גיין מרשות עליון שרעכץ מאן צו די ישראל פרי
 ער זאל דורף דעם גרום ווערן אין דער אנצור וועלט :

ויוסף מלאך ה' עבדו ויעמוד בסקום צו דר מלאך הט אים פר שפעקט אלי
 וועגן הט זי גיט גקאנט גפוגן קיין שום וועג ביז זיא הט גטומט
 זיך איינר זיינן אונטר אים וחרבך תחת כלעם וגו' ויפתח ה' את פי האחת דס

פרשת

בלק

איז איינס פון די זאכן וואס זענן בשאפן גווארן בערב שבת בין השמשות *
 זאגט רבי יצחק ב"ר אבא וועט זענן דיא רייד פון דעם אייזיל השוב
 גווען דס הייסט נאך ווס האבן דיא רייד גיטויגט צוא בלעם אדער
 צו דעם אייזיל אדר צו דיא ישראל זאגט רבי זוסי דיא רייד האבן
 אים גמאכט אנרוסי חרפה אנטקעגן דיא שרים ווס זענן מיט אים
 גיגאנגן זיי האבן פון אים גישפעט פשעת זיי זענן גקומן צו פלק
 האבן זיי צו אים גיזאגט צוא דעם שומה חאסטו אונז גישקט מיט
 אזו פיר פבוד עס איז נאך אין אים קיין שום ממשות גיט פר האנגן
 איז ער דורך דיא רייד פון דעם אייזיל זייער מבונה גווארן פון זיין
 פבוד זאגט רבי חייא אז דער אייזיל וואלט גיט ריידן וואלט בלעם
 גיט אפ גילאזט זיין זאך אונ דורך די רייד איז זיין פח צוא בראבן
 גווארן רבי אבא זאגט פאר ווס ביי קח שמיים נתפתח הארץ אונ דא
 שמיים ופתח ה' את פי החתון פר ווס שמיים גיט דארט און ופתח ה' את
 פי הארץ נאר דארטין דעם משה גוזר גווען און דער ערד האט זיא
 מקיים גווען די רייד פון משה אזו ווי ער דעם איר גזאגט ופתח הארץ
 את פי ה' עס איז גיט שייין אז עס זאל שמיין אז הקב"ה האט גמאן דיא
 ציווי פון משה זייערטי די ערד דעם גמאן אזו ווי ער דעם גשאפט אבר
 דא גיפונן מיר גיט ווער עס דעם און איר גוזר גווען זייערטי עס איז
 גווען דר ווילין פון הקב"ה אונ ווי אזו ער דעם גוואלט אזו איז גווען
 דרום שמיים ופתח ה' את פי החתון וייל פון אים איז דר רצון גווען רבי
 יהודה זאגט און דעם מסתכל גווען אין די רייד פון דעם און עס
 ווערט גזעהן אז עס קומט נאר גיט ארום דר פון נאר וייל הקב"ה
 דעם איר געפינט איר מול אזו גייערן זיין די רייד דברי חכמה אונ
 דו וועסט זאגן די חבריא האבן דאך גזאגט אז די שרים האבן אים
 גיפרענט וואו איז דיין פערד דעם ער זיי גענעמפרט עס פאקעט זיך
 אין פערד דרום האט דר און גיזאגט און בין נאך דיין אייזיל פון
 תמיד אונ דו האסט מער גיט אונ דו ביסט איין גינגער איז נאך די
 קשא דעם וי נאך גידארפט אן הובין הלא אנכי אחונך ווארום דעם זיא
 אן גיהובין מה עשיתי לך לערנין מיר אפ אז עס איז גיט דא קיין פח אין
 קיין בהמה עס זאל רוען אויף איר איין ריעה שליכה קום אונ זעה
 בלעם דעם גיט גיקענט בשמיין אנטקעגן דר דעה טפשות פון דעם
 און ומכל שכן און דעם דעת עליון חאסר החתון לכלעם מה עשיתי לך איז
 דען ביי מיר אין רשות צוא טאן גומס אדר ביי און גיט נאר וואו
 אז מען פירט מיה חאמשי בלעם האט זיא אן גילאדן מיט מעשה
 בשפים ויזמר בלעם לחתון כי חתעללה בי זעה ווס פאר איין מיפישער איז
 גווען ער וואלט בדארפט ראבן פון איר אונ ער דעם נאך אירע רייד
 אן גנומן אונ דעם איר דרום גענעמפרט דען האבן די שרים גלאכט
 פון אים זיין האבן גזעהן אז ער איז אגרוסר שומה דרום איז ער
 ביי זיי זייער מבונה גווארן ער זאגט צום און 17 ש חרב כירי זאגן
 זיי ווס איז דעם פר איין שומה ער וויל אגאנצי אוקה פר לענדן מיט
 זיין מול אונ צוא זיין אייזיל באדארף ער האבן איין שווערד מיר
 לערנין אפ אז אבהמה גייער נאר צו איר זאך עס גייער גיט צו איר
 עס זאל רוען און איר אנגדרררוח אן עס וועט קשה זיין צו אמענמשן
 פר ווס זאלן די בהמות גיט קענן ריידן אזו וויא מענמשן זאל ער
 זעהן דעם און פון בלעם אז הקב"ה דעם אים געפינט זיין מול ווס
 דעם ער גירעט ווארום ריידן איז נאר שייין פר אמענמשן ווייער
 איז חסר אין וודר :

ק

וידר בבוקר ויחך בלק את בלעם זאגט רבי יצחק בלק איז גווען ארעסט
 מכלשה פון בלעם נאר ער דעם גיט גיקאנט מכוין זיין די זעה
 מען קאן שעלטן אזו וויא בלעם דרום ויחך בלק את בלעם בלק דעם און
 אן גיריכט אונ דעם אים גיפירט צו אלעמן ויעלחו בסות בעל ווס שמיין
 בסות בעל אלא ער דעם גווען אין זייני בשפים דורך וואס ער וועט
 מען ביי קוכן דען זיי וועלן באבין כמות צוא דר עבודת פוכב
 ווס הייסט בעל אזו וויא דר פסוק זאגט וילכו אחרי הבעלים דרום שמיין
 ויעלחו בסות בעל ער דעם אים גוויין אז דורך דעם קען מען זיי ביי קו
 וויא מסם קצה העם ער דעם גווען אז די קצינים אונ חשובים מיט זייני
 גרויסן הער וועלן דיין דעם בעל אזו ווי דר פסוק זאגט זכראו ב
 הכעל אונ און ביי זייער מלך אחאב שמיים ויקראו בשם ה' ה' הוא האל
 אונ בלעם אז ער דעם דר זעהן דעם ער גיזאגט צו בלק בנה לי
 שבעה סוכות ער דעם גזעהן אז זייער מדרגה איז למעלה משבע סוכות
 איז אמשל איין גרוסער הער דעם איין ליב האבר אונ אז איינר ווי
 זיך מיט אים קרייגן האט ער מורא פאר דעם גרויסן הער גיט
 אונ ברענגט איין מתנה צום גרויסן הער ווי דר גרויסר הער זעה
 די מתנה זאגט ער ווי קומסטו צו מיר מיט דר מתנה אלא פדי
 זאלסט שלעכטן מאן צו מיין און דעם הייסט ער די מתנה ווארפן
 די הינט אזו און בלעם דעם גיבראכט די קרבנות פר הקדוש פר
 פדי ער זאל קענן שלעכטן מאן צו די ישראל זאגט הקדוש פר
 הווא רשע ווי קומסטו צוא מיר נאר פון ווען דיא ישראל דיין קר
 גייער פר די פלבים זאגט רבי שמעון קום אונ זעה דעם גנאי דר
 אום ווירדיגן רשע דען עס גיפינט זיך גיט אין דר גאנצער פרשה
 זאל שמיין ויאמר ה' את בלעם אדרע ויכר ה' זייערטי ויסם ה' דבר בפי כל
 גליה ווי איינר טוט אן זיין אייזיל איין צאם זאל זיך גיט קענן רי
 זעהן אונ אדער אזו אויך ויסם ה' דבר בפי בלעם הקב"ה זאגט צו אים
 רשע און ווי גיט אפילו דו זאלסט זיי בענמשן לא מעוקד ולא מרוב
 זייערטי גיי צו פלק אונ אז דוא וועכט וועלן עפנין דיין מול וועסט
 גיט זיין אין דיין רשות אונ גיט אין דיין מול הענגט אן דאס ריין
 אונ אפילו גיט דס בענמשן זייערטי מין קדושה וועט זיי בענמשן
 זי הייסט כ"ה תכריכי את בני ישראל דרום שמיים ושוב אל בלק אבר וכה תד
 מין קדושה פון כה תכריכו וועט זיי בענמשן אונ וועט ריידן פון ד
 מול אונ ווי ער איז גיקומן צו פלק אונ בלק דעם גייערטי די ברכו
 ווס בלעם בענמשט די ישראל האט ער גימינט ער בענמשט זיי
 מיט זיין ווילין דעם ער גיזאגט לקיב אויב קראתי און האב דיה גירופ
 אז דו זאלסט זיי שעלטן צום סוף בענמשטו זיין נאך זאגט בלע
 נעם נאר דיני בשפים אין דיין האנט דען מען קען מיט די בשפ
 און האלטן די קדושה אונ אום רייסן פון זיי די ברכות דרום זאגן
 ער החיצנה ער עולתך מיט דיין פישוף וועסטו קענן די קדושה מעפ
 זיין ואנכי מקדיש את און און וועל די קדושה אום רייסן פון די רייד
 ברכות זאגט הקב"ה צו אים דו רשע און וועל דיה אום רייסן
 אל בלק וכה תכריכו מין קדושה כ"ה מו ריידן ווי דער רשע האט דא
 גווען אז עס העלפט אים נאר גיט זאגט ער הנה ברך לקחתי וברך
 אשיכנח בלומר דיא ברכות פון דר קדושה כה קען און גיט אום קער
 און זאל זיין עוקר זיין אז זיא זאל זיין גיט בענמשן זאגט בלע
 הו עם כלביא יקום וויא קען מען דיא ישראל עפם מאן אז זיין זענע
 אזו שטארק דען היקף וויא זיין שמייען און פון דעם בע

פרשת

דוכים ותכענה מהם ארבעים ושנים ילדים די בערן האבין פון זיי גדרת
צוויי האג פערציג קינדער אנמקען די צוויי אונ פערציג קרפנות וום
פלך הט מקריב גווען :

פרשת פנחס

וידבר ה' אל משה לאמר : פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן רבי אלעזר זאגט עס
שמיים שמע בני מוסר אביר דאס איז הקב"ה ואל הפוש תורת אמך דאס
זען דיא כנסת ישראל מוסר אביר מיינט מען די תורה וואס אין איר
איז פר האנדן פכה תוכחות אונ מוסר אונ עזגשים אזו ווי עס שמיים
מוסר ה' בני אל חסאס דען דר וום איז עוסק בתורה בעולם הזה איז ער
זוכה אז מען עפינט אים אויף פיל מויערין אונ פכה אורות לעולם
הבא בשעת ער גייט אוועק פון דר וועלט פערט זיך די תורה פר
אים אונ גייט צו אלי שוקרים פון דיא מויערין אונ זאגט אונ רופט
אום פחתו שערים ויבא גר צדיק גרייט אן איין ארט צו דעם מענטשן עבד
המקד דען עס איז ניט פאר האנדן קיין גרעמרי שמחה פר הקב"ה
אזו וויא דער וום איז עוסק בתורה ומכל שכן אז איינר שמיים נאך
אוף ביי נאכט לערנן תורה דען אלי צדיקים הערן צו זיין קול אונ
הקב"ה איז צווישן גייט אזו ווי עס שמיים הושבת כנגד הברים מקשיבים
קולו השמעינו וום מיינט מען הושבת כנגד דס זענן דיא כנסת ישראל
וום זי איז בגלות הברים מקשיבים קולו דס זענן די מחנות עריונים הערן
אלי צו זיין קול ושבח אין גלות • קום אונ זעה ווער עס שטארקט
זיך אין דר שכניה זאך ער זיך שטארקן מיט אזעלכע זאכן וום האבן
אין איר איין אחוזה דס ער זאל תלילה ניט משקר ופוגם זיין מיט
דעם הייליגן צייכן וום ער איז אן גהאקטן אין דר שכניה אונ זי היט
אים אונ גיט אים שלום וכפל שכן ווער עס איז זיך נאך כקנא אוף
דעם וואס ער איז דרוף עובר אזו וויא פנחס האט גמאן ווארום דיא
ישראל וואלטן תליה גווען פר לענט גווארן איבך דעם וואס וויא
האבן גלייקנט אין דעם הייליגן צייכן אונ האבן אים פאר שוועקט
זיי האבן אים פוגם גווען אונ פינחס הט זיי מציל גווען אזו ווי עס
שמיים פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמיו זאגט רבי שמעון נאך
וום שמיים צוויי מאך בן אלעזר בן אהרן הכהן נאר אצונד הט ער בקומן
די צוויי נשמות פון נדב ואביהוא דרום שמיים פנחס בן אלעזר איז ער
אצונד גווארן בן אהרן הכהן ווייל ער הט בקומן דיא נשמות פון זייני
צווייא קינדער • רבי שמעון איז גועמן אונ האט עוסק גווען איז דער
פרשת פנחס איז צוא אים גקומן זיין זון רבי אלעזר אונ זאגט וויא
קומן די נשמות נדב ואביהוא אין פנחס אריין אוב דו וועסט זאגן
ער איז ערשט גבארין גווארן נאך זייער מוט אמער ער איז דאך
נאך פריער גווען איין סו הכהן זאגט רבי שמעון צוא אים מיין קינד
איך וועל דיר זאגן דעם תוך פון דר זאך בשעת נדב ואביהוא זענן
גשטארבן האבן זייער נשמות גיט גקענט ארויף קומין תחת כנפי
השכינה ווייל זיי זענן גשטארבן אן קינד אזו וויא עס שמיים וביים
ש הוי עס אונ ווער עס האט גיט קיין קינד איז ער מבעט הדמות
של מעלה אונ דרום זענן זייא גיט ראוי גווען כשמש זיין כפהונה
גדולה • ובשעת אז פנחס הט זיך כקנא גווען אוף דעם וואס דיא
ישראל האבן פר שוועקט דעם הייליגן צייכן אונ איז אריין גיגאנגן
צווישן אלי חילות אונ האט מיט זיין פלי זיין גישטאבן זמרי מיט
לובי ער הט זיי בידי ארום גמראגין אוף דר שפיז פר אלי ישראל

בלק

קא

אונ דר שבט שמעון האבן זיך אלי איין גזאמלט אויף אים איז איין
פרפחד די נשמה ארום גפלוגן אזו האבין זיך אין אים באהעפט ד
צוויי נשמות פון נדב ואביהוא וום זענן גווען גע ונד אן איין לכו
אזו איז אין אים ויידר אריין זיין נשמה זיא איז גבלל גווארן מיט
צווייא נשמות אונ האבן זיך אין אים גשטארקט דען ער הט אצונד
מרויח גווען ער זאל זוכה זיין צו זיין איין פון גדול וום ער איז פריער
דר צו גיט ראוי גווען דרום זאגט איזב זכר נא מי הוא נקי אבד דר רייני
צדיק אוב ער הט פר לארן זיין נשמה בשעת זיא איז פון אים ארום
גפלוגן ואיפה ישרים נכחור דס זענן דיא רעכט פארטיגע בני אהרן אי
פון זי גיט פר מיטין גווארן זיי זאלן אצונד בקומין וום זייא האבן
פריער פר לארן דען זיי האבן זוכה גווען צו דר כהונה גדולה דורך
פנחס דרום שמיים פנחס בן אלעזר איז ער פריער גווען אונ היינט איז ער
גווארן בן אהרן הכהן דען ער האט בקומן דיא נשמה פון דיא קינדער
פון אהרן :

וויאמר ה' אל משה קח את כל ראשי העם ורוקע אותם לה' נגד השמש פר וואס
איז זייא גקומען אזו איין משפט זאגט רבי יהודה ווייל זייא
האבן גינדיגט בגלוי ובפרהסיא דרום הט מען זיי דן גווען בגלוי
זאגט רבי שמעון פון דאנגן לערנן מיר אפ ווי אזו דער מענטש זאי
זיין חטא מתקן זיין מיט חסובת הסקל והגור אזו ווי ער האט גינדיגט
כזו אזו זיין דר תיקון מיט דר תשובה דען זיי האבן פוגם גווען אי
דעם הייליגן צייכן וואס ער ווערט אן גירופין שמש דרום הט מען
זייא דן גווען אנמקעגין דעם שמש אונ אז איינער מוט תשובה גמא
ער איז גיט רעכט מתקן אין דעם גישטאלט וויא ער האט גינדיגט
האט ער גיט קיין רעכטין תיקון דא ואיפה ישרים נכחור מיינט מען דיא
מענטשין וואס האבן רעכט פארטיגע מעשים פאר זייער הארן אונ
זענן כקנא לשמו הגדול זאלין מקדש זיין שמו כרבים אזו אובי
צווישן די שרי מעלה איז מען אים אדך מקדש אונ הקב"ה ווערט דר
קענט צווישן אלי מיט זיין צו נעמן אבך ישראל וום זייא דר קעני
אים ווערט ער צוא זייא דר קענט מיט זיין רעכטין נאמען דען אל
נעמן זענן נאר צו נעמן צו דעם שם ה' אזו אדך אימליכר מלאך הט
זיין נאכן ער זאל דר קענט ווערן מיט דעם שם המלו של אבך דיא
ישראל דר קעגן אים מיט דעם רעכטן נאמן זאגט ר שמעון וועלכר
קענטש וואס איז גיט מתקן וואס ער האט פריער גינדיגט איז
גלייך ווי ער וואלט משקר גווען אין דעם חותם הקנה אונ איך ליעזע
אוף אים דעם פסוק ומא אברה וכחש בה ונשבע על שפי דס מיינט מען ער
האט גפוגן איין אבידה דיא הייליגי נשמה אונ ער לייקנט אין איר
איז אים בעפר ער וואלט גיט גבארן ווערן מיר האבן גלעדיגט איין
צדיק גמור ווערט גיט נדחה פר איין רשע אונ דער רשע מען איים
קיין זעעכץ גיט טאן אבך איין צדיק שאינו גמור ווערט נדחה פר
איין רשע וועלכר הייסט איין צדיק גמור דר וום האט גיט איין פארר
קרימטע נשמה דס הייסט ער האט אין יענים גנטל גינדיגט נאר
ער האט איין רייני נשמה אונ ער פר זוכט אלץ מיט זיין חלק ער
בוים הייער אונ שלעפר אונ מויערן אלץ אין זיין חלק ונחקה אבך
איין צדיק שאינו גמור הייסט ער בוים אין אפרעמד גמלה דס הייסט
ער מוט מצות ופעשים טובים אונ ווייסט גיט אויב זייא זענן זייער
הייסט ער אצדיק שאינו גמור כחכת דיא נשמה איז גיט גיין דער
ווערט נדחה פר איין רשע גלייך ווי איינר שפעט אוף אגרוס גיט

פרשת פנחס

דעם וואס ער זאגט אז ער איז פריער איך גווען אפאן איז אז ער פלשט • קום און זעה דר פאן ווס ער הרגית אנפש ווערט ער פאל צו דר פהונה דען זיין פהרניה ווס ער הט אין איר איין אחיה ווערט גפנס און פסול צו אים ממקרא איז דאך פנחס מצד הרין פסול גווען צו דר פהונה ווייל ער הט גהרגת צו זמרי נאר ער הט מקנא גווען צו הקב"ה איז ער מניחם די פהונה אף אייבג צו אים און צו זיינע קינדר דורכי דורות • רבי אלעזר הייבט אן ויראני את יהושע הכהן הגדול עומד לפני מלאך ה' עם שמיים וויימר ויהושע היה לבוש בגדים צואים ועוכר לפני המלאך דר מלאך איז דומה עור של גיהנם און דר ווס גייט אין די פר שמירטי קליידר פירט ער אים אין גיהנם דרום האט ער אים אויך גוואלט פירן אין גיהנם פון עס איז גקופן איין קול הסירו הגברים הצואים מעלי מען זאל אפ טאן פון אים די פגרים צואים ווס זיי ווערן פון די שלעכטי מעשים פון דעם מענטשן דרום שמיים וראי העבתי מלאך עיני והלבש אותך סהצות און הט אים אן גטאן טייערי קליידר ווס דורכי זיי קען ער זעהן די פני השכינה דעם פבוד פון זיין הערן אז פנחס איז נישט אפ גיטאן גווארן פון דר וועלט פון עס איז צו אים פתוקן גווארן אנדרר קליידר ווס דר רוח הט פון זיי הנאה לעולם הבא און אין שעה הט ער אום גטאן זייני לבושים און הט אן גטאן דיא טייערי לבושים מקיים צו זיין הכני נותן לו את בריית שלום וויימר זאגט ער סודות עם איז גמאלט אז צדיקים זאגן זיין ויעיר ארום אז זיי מיר גפינן ביי רבי אלעזר פן פדת און רבי חנינא פן דוקא אזו אוך איזב איז גווען אצדיק און הט גליטן גרוסי יסורים דרום ווייל ער איז גווען איין זון פון איין יבקה דען אז איינר איז מייבם זיין פרוורם ווייב קומט אין דעם זון וואס ער האט מיט איר דיא נשקה פון דעם סת ער ווערט אצונגד כותקן ווס ער הט פריער מקלקל גווען דס איז איין צדיק ווע אל און די ווס זיי פר שמיין נישט זאגן זיי אז דרום איז אצדיק אמאל נישט גוט ווייל בני הוי ומווני דאו בזכות תריא מלחא זייערט עם גווענט זך נאר אין מול אפר עם איז נישט אזו דען מיר זעהן דאך בייא אברקם דען זיין מול הט אום גוויין אז ער זאל קיין קינדר נישט האבין האט אים הקב"ה ארום גצונן פון זיין מול אזו ווי עם שמיים ויצא אורו החוצה דען פר כהן תורה איז אלץ גווענט גווען אין מול אפילו בני הוי ומווני אפר אז די ישראל האבן די תורה מקבד גווען זענן זיי נישט אונטערין מול דרום ווייל אברקם הט גיהאט די ה' אין זיין גאמין דאס ווייזט אף חכמה חוכמי תורה וואס זייני קינדר וועלן מקבל זיין דרום האט ער אים געבן אלי הימלן און אלי מולות אז זיי זאלין זיין אונטער אים און אז ער וועט לערנן תורה לשה ער זאל זיא מקיים זיין דר איז נישט אונטער די מולות אפר זען ער לערנט די תורה נישט אויף דעם הנאי ער זאל די מקיים זיין איז ער יוא אונטער די מולות כפל שפן די עמי דארצום דס זיי זענן גלייך צו די בהמות דאס אף זייא שמיים ארום שוכב עם כל בהמת דאס פון זייא איז פטל גווארין דער פח המולות וויימר שמיים פון דעם מוד הגלגול פדי די מלאכים זאלין אים נישט דר קענן מוז קען אים מאכין שינוי השם ושינוי המקום ושינוי מעשה אזו וויא אברקם הט נישט זוכה גווען צו האבן קינדר פון ער הט משנה גווען זיין מקום אזו ווי עם שמיים יד לר מארצו און שינוי השם לא יקרא עור את שם אביס און שינוי מעשה דס הייסט קען מוז דיא ערשטע מעשים רעים אוועק ווארפן אין מען מוז טאן מעשים טובים אזו אויך ווער הקב"ה שיקט אראפ די נשמה פון אויבין און גרענט זי אראפ אף

דר יסוד איז קרום און איין גוונקן איז דער בנן נישט גאנץ ביי איז רעכט מתקן דעם יסוד • אזו אוך דער מענטש ווס זיין בנן תורה און מצות איז אלץ גוט נאר דר יסוד הייסט די נשמה איז זיין הייסט ער איין צדיק שאינו גמור אזו אוך פנחס האט נישט גווען צו דר פהונה גדולה ביי ער הט מקנא גווען לשם הקדש • הט ארץ רעכט מתקן גווען ווס ער הט פריער מקלקל גווען : זי יהודה הייבט אן לודי שמה נפשי כי חסיד אני וגו' הנוסח אליה עם וואלט גהערט שמיין הנוסח כד איך פר זיכר מיה אין דיר אבער היינט עם שמיים הנוסח אליך איז טייטש דוד הט פר זיכערט צו הקב"ה הקב"ה פביכול זאל פאר זיכערט זיין אין אים דס ער וועט אויף זיין אדי מצות ליקח צו לויבין הקב"ה אזו ווי עם שמיים הצות לילה עם להיות לו עם שמיים אקום איך וועל אף שמיין מיה מקדש זיין דיר ער זאגט שמה נפשי היט מיין נפש אז זי וועט פון מיר אוועק זען ווען דר נפש גייט אוועק פון דעם מענטשן צו רישגין עולם הבא אז דר נפש איז זוכה גיין פמה חילולת עליונים אקעגן און הימן און זיי ברענגן זי ארוף אלי ראש חודש און שבת צו מקשר זיין זי דר שכינה אפר ווען זי איז נישט זוכה אזו קומן פמה משחיתים איר קעגן און זענן זי דחה וויי צו דעם נפש דס זי ווערט גווארפן אזוי אשמיין אין אשליידר דרום הט דוד גיבעטין אז הקב"ה זאל אים טון זיין נפש און זי זאל מקובל ווערן פר הקב"ה כי חסיד אני ווי אזו זי ער זיך אליין גרופן חסיד אלא ווער עם היט זיין ברית קודש פון ת דר הייסט אצדיק וחסיד ער ירשת עולם הבא דרום שמיים יסוד עם צדיקים לעולם יישו ארץ דאס היינט מען ארץ החיים לעולם הבא : זי הייא הייבט אן ערות כיהוסף שמו וגו' שפת לא ידעתי אשפע יוכף האט גיקענט שבעים לשונות דען גבראל האט מיט אים גילערינט שעת אז דס ווייב פון פוסיפר הט אים תובע גווען קנות הט ער גמאכט גלייך ווי ער הט נישט פר שטאנן איר לשון דר נאך הט זי עם אן גחאפט ביי זיין קלייד און דר רוח הקודש שרייט אקעגן אים וסדר מאשה רעה מנורה אסרה הלליקה און ווייל ער הט גהיט דעם ברית ש ער זיך פהעפט אין דר שכינה דרום הט אים הקב"ה מוסיף גווען זיין אות פון זיין גאמין דרום שמיים ערות כיהוסף און אזוי אוך פנחס ער הט מקנא גווען אויף דעם ברית הט ער אים אוך מוסיף גווען זיין אות דרום הייסט ער פינחס מיט איין יד רבי זכמי זאגט ווער עם זי ככבד דעם שם הקודש פון זיין הערין און מוט אים ווערדיגן געהיז און היט דעם הייליגן צייכן איז ער זוכה אזו הקב"ה מיט אים גערדיגן איפר אלי דס ווייסן מיר פון יוסף ווייל ער הט גהיט דעם ברית אזו ווי עם שמיים וירכב אורו כמרכבת המשנה אשר לו און עם שמיים זיין אורו על כל ארץ מצרים און נישט דאס אריין נאר דער ים איז אוך משפאלטן גווארן פר זיין ארון אזו ווי דר פסוק זאגט היט ראה ויבט ויחלל זי אים שמיים וינס ויצא החוצה פנחס הט אוך זוכה גווען געדלם הזה עולם הבא • און הט לענגר געבעט פון אלי ויצא מצרים און הט ביה גווען לכהונה עולם ער מיט זייני קינדר נאך אים אויב די וועסט זענן ער איז דאך פריער אוך גווען איין פאן פר מעשה זכרי • עם זי אזו דען די ווס זאגן אז פנחס איז פריער נישט גווען קיין פאן נאר אצונגד איז ער ערשט גווארן ווי לערנן דס אפ ווייל עם שמיים בייא עשה זמרי והיחל לו ולדועו אחרי ברית כהונה עולם תחת אשר קנא איז משמע דר הט ערשט זוכה גווען צו איין אפאן איז פוודאי רעכט און נאך

פרשת

פנחס

קב

דער וועלט זאגט דער פּסוק משה פניו ותשלחו דען ווען דער משחית
 וּמֵהַיִסָּם עֲבֵרָה בְּעֵינֵיכֶם אִם אָנֹכִי עָר אִז שׁוֹן פֶּאָר עֲנֵדְעֵרְמִי אִין זײַן
 פֿאַר פֿון פֿרעגן אים די אַנדערע משחיתים דס איז דר חומא
 עֲנֵדְפֶרְמִי עַד דָּס עַר אִז שׁוֹן נִיט ווײַל עַר אִז שׁוֹן נִיט אִז יֵעָנֶם בְּנֵן
 עַר אִז שׁוֹן נָאָר אַנְדֶרֶר בְּנֵן אִז בײַ אִיין נַגַע אִין שְׁמוֹב שְׁמײַט
 יִפְרֹ אַחַר יָקָ וּפֶחַ אַתְּ הֵבִית אֲנִי עַר שׁוֹן אִין אַנְדֶרֶן גּוֹף וּגְדִיּוֹכְשֵׁר וְעֵצְמוֹת
 אִז דר ערשטער גוף נוס עד איז גיווען מיט אִיין נַגַע צרעת איז צו
 שְׁמוֹכֵן אִין דר עַרד אִז הַט עַר הײַנט אִיין תִּיקוֹן עִם אִז אִיין מִשָּׁל
 אַבּוּיִם וּמֵס מֵאֲכָט נִיט קײן פֿיל פֿירוד געמט מען די צווייגן אִז מען
 איז זײ מַרְבִּיב אִין אַנְדֶרֶן בּוֹם אִז מֵאֲכָט עַר שׁוֹן פֿירוד אִז גַּהֶעֶר
 אִז אַמֶּנְמִשׁ צו טאַן אַז עַר זִצְט אִין אִיין שְׁטאַט וּמֵס רְשָׁעִים זִצְוִן
 דאַרמִין אִז דוּרְךָ זײ קען עַר נִיט הֵאָלְמִין די תּוֹרָה וּמִצְוֹת אִז עַר
 איז נִיט מַצְלִיחַ בַּתּוֹרָה מִזֵּה עַר אַוּעֶק גײן פֿון דאַרמִי אִז אַנְדֶרֶר
 אַרְט וְזֵאָו עִם זִצְוִן רַעְמָטֵע לײַט וּמֵס הֵאָלְמִן תּוֹרָה וּמִצְוֹת וְזֵאָס דָּאָס
 הײַסט עַד הַיּוֹם הַזֶּה הֵאָלְמִן לְמַחְדָּשִׁים בַּח אִז דער מֵעֲנִשׁ הײַסט עַד כִּי הֵאָדַם עַד
 הַשָּׁרָה אִז די מִצְוֹת הײַמִּין פֿירוד שְׁמײַט ווײַטֶר אִז חֲשׁוּת וּכְרַח דָּעִם
 זֵאָלְמִן פֿר שְׁנײַדֵן פֿון עֹלָם הַזֶּה אִז פֿר דאַרמִין פֿון עוֹהֵב דְרוּם
 מִזֵּה עַר אַוּעֶק גײן פֿון דָּעִם אַרְט אִין אִז אִיין אַרְט ווי צדיקים זענן
 דרײַן דרום זאָגן די חֲכָמִים וְזֵאָס הַמִּדְוָשׁ עֵינֵךְ אִז הַמַּעֲשֵׂה עַר זֵאָגְמֵ ווײַטֶר
 פֿון אײַב עַר הַט נְמוּזִם לײַדן יִסּוּרִים כְּחֻמַּת דִּיא וַיִּנְד פֿון זײן דור
 אִז אִז אִז אִז אִז צדיקים וואל צו דָּעִם חֶלֶק פֿון דָּעִם צדיק וואס עַר
 קען מַנְצַח זײן דָּעִם נִקְמָטֵג מִיט דָּעִם אִז עַר מַצִּיל דָּעִם גַּאנְצֵן דור
 אִז ווערט אִיין רֹעָה גַאָנֵן וּמִנְהִיגֵה הַדּוֹר דְרוּם הַט מִשָּׁה זִוְכָה גווען
 צו זײן אִיין רֹעָה גַאָנֵן אִז די שְׁרָאָל דָּס ווי זענען נִיט פֿר לֶאֱרִין
 גײוואָרן פֿעֹלָם הַזֶּה אִז עַר הַאֵם וַיִּיא מִנְהִיגֵה גווען בַּתּוֹרָה וּמַעֲשֵׂים
 טוֹבִים אִז אִז אִז וועט עַר אִז ווי שְׁלֵמֵת זײן פֿעֹלָם הַבָּא אִין דָּעִם
 קִוְמָה אִיין צו זײ מִשָּׁה דער רֹעָה גַאָנֵן עַר פֿרענט ווען די וועלט
 איז בְּצִרָה נַעֲמֵט הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צו דָּעִם צדיק אִז אִז ווי אִיין אִיין
 אִז עַר אִז שְׁלֵאָף לֵאמֹר אִם דער רֹפֵא בְרוּם פֿון אִיין אַךְ פֿון זײן
 רַעֲמֵי הַאֵם פֿר וּמֵס לֵאמֹר עַר אִם נִיט פֿון זײן לִינְקֵה הַאֵם זי איז
 דָּאָה נִאָהִינְט צוֹם הַאֵרֶץ • זֵאָגְמֵ רַבִּי אַבָּא צו רַבִּי יוֹכִי אִז וועל דִּיר
 זֵאָגֵן וּמֵס עִם הַאֵם זִקֵּה גִיטְרַאָפֵן מִיט דר הֵיילִיגֶר לִיכְט רַבִּי שְׁמוּעֵץ •
 אַמָּאָל בֵּין אִיךְ מִיט אִם גַּאָנְגֵן אִין דר טָאָל פֿון אִשְׁמָאָט אִז מִיר
 הָאָבֵן עֹסֶק גווען בַּתּוֹרָה דָּעִם גַּאָנְצֵן טָאָג אִז מִחֻמַּת עִם אִז וַיִּיעַר
 שְׁמֵאָרֶק גווען די הֵיץ פֿון דער זון הָאָבֵן מִיר זִיך גִיזעֲצֵט אִין אִלֵּאָה
 פֿון אִיין פֿעֲלִיזֵן זֵאָג אִיךְ צו אִם וּמֵס אִז דָּס אִז אִז אִז מֵאָל וּמֵס רְשָׁעִים
 זענן דָּא אִיךְ דר עֲשֵׂט אִז דר דִּין אִז דָּא אִיךְ דר וועלט אִז ווערן
 די צדיקים גִּשְׁתָּאָנֵן אִז ווי מִיר הָאָבֵן גִּלְעָרִיגְט אִז די צדיקים ווערן
 גִּיחַאָט אִין דר וַיִּנְד פֿון דָּעִם דור פֿר וּמֵס אִז דָּס זֵאָל אִיךְ זֵאָגֵן דָּס
 אִז מִחֻמַּת וַיִּיא הָאָבֵן דִּיא רְשָׁעִים נִיט גִּשְׁמֵרַאָפְט עִם אִז דָּאָה דָּא
 בְּמַה מִזְכִּיחִים אִז דִּיא רְשָׁעִים זענען עִם נִיט מַקְבָּל עִם מִזֵּה זײן וַיִּיא
 שְׁמֵאָרֶק בְּדִי עִם זֵאָל נִיט בְּלִיבֵן קײן מִגֵּן אִיךְ זײ דען פֿל זִמֵּן ווי
 לַעֲבֹן קען קײן דִּין נִיט קִוְמֵן אִיךְ דר רְשָׁעִים ווײַל זײ זענען מִגֵּן עִם אִז
 דָּאָה אַבֵּר נִיט קײן שְׁמֵחָה אִיךְ זײ אִז ווי שְׁמֵאָרֶק וַיִּיא רַבִּי שְׁמוּעֵץ
 בְּוִדְאִי ווערן ווי נְתַפֵּס אִין די וַיִּנְד פֿון דָּעִם דור אִז ווי זענען כִּכְפֹּר
 אִיךְ דר וועלט פֿון וואָס ווײַסן מִיר דָּס פֿון די אַבֵּרִים פֿון דָּעִם גּוֹף

אז זײ זענען שְׁלֵאָף אִז עִם אִז אִיךְ ווי אִיין צִרָה אִז שְׁלֵאָנְט מען בְּלוּם
 צו דָּעִם חוֹקֵה אִין אִיין אַבֵּר אִז ווערט גִּיחַיִלְט דר נִאָנְצֶר גּוֹף אִז
 אִיךְ די נִאָנְצִי וועלט אִז גְּלִיחֵה וַיִּיא אַבֵּרִים אִז ווען דר מִדַּת הַדִּין
 אִז שׁוֹרָה אִז נַעֲמֵט הַקְבִּיָּה צוֹא אַצְדִּיק שְׁלֵאָנְט עַר אִיין אַבֵּר אִז
 דוּרְךָ דָּעִם צִיחֵט עַר אִז דִּי רְפוּאָה צו דר נִאָנְצֶר וועלט אִז ווי דר
 טָסוּרֵה זֵאָגְמֵ וְזֵאָס פֿוֹרֵם מִשְׁעֵנו מְדוּכָא מַעֲוֹנוֹתֵינוּ וּבַחֲבוּרָתוּ כִּרְפָא לֵנו ווען עַר
 מֵאֲכָט אַבֵּייד צו אִיין אַבֵּר ווערן אִז גִּיחַיִלְט אִז מִכְפֹּר אִיךְ דָּעִם
 דור אִז דָּס אִז דר סוּד פֿון צִדִּיק יֵעַ לֵי אִז אִז דר צִדִּיק אִז אִז דר שְׁמֵן אִי
 מִקְמָרֵג אִיךְ אִם אִז אִז דער דִּין שְׁלֵמֵת אִיךְ דָּעִם צִדִּיק אִז דער
 צִדִּיק אִז דר פֿר וְזֵאָה לְגִדּוּלָה עֲלִיּוֹנָה פֿעֹלָם הַזֶּה וּבְפִעֹלָם הַבָּא אִז
 צִדִּיק וּטוֹב לֵי אִז אִז הַקְבִּיָּה בְּנִעְרָט אִם נִיט צו נַעֲמִין פֿר דר וועלט
 הַאָב אִיךְ אִם ווײַדער גִּיפֿרענט ווען עִם זֵאָל נָאָר אִז ווי צוֹא אִיין
 צִדִּיק וואלט רַעֲמֵט גווען עִם אִז דָּאָה אַבֵּר דָּא פֿיר צִדִּיקִים וּמֵס זענען
 שְׁלֵאָף מִיט צִרַעַת אִז צִרַעַת אִז דִּי הָאָבֵן פֿיל מִטּוֹבוֹת אִז דר וועלט
 זֵאָגְמֵ עַר מִיט אִיין אַךְ מִיט צוויי יִסּוּרִים אִז מֵאָקִי גִינִיג אִז ווי
 מען שְׁלֵאָנְט בְּלוּם צו אִיין חוֹקֵה פֿון אִיין הַאֵם ווערט דר נִאָנְצֶר גּוֹף
 גִּיחַיִלְט אִז אִז אִז גִּינִיג אַצְדִּיק אַבֵּר ווען דָּס שְׁלֵאָפְקִיט שְׁמֵאָרֶק
 זִיך אִז ווערט גִּרַעֲכֵר אִז מִזֵּה מען שְׁלֵאָנֵן פֿון דר אַנְדֶרֶר הַאֵם אִין
 אִז אִז עִם אִז דָּא פֿיר עֲזוּנוֹת אִין דור אִז ווערן ווי אִז גִּשְׁתָּאָנֵן בְּדִי
 צוֹא מֵאָכֵן אִיין רְפוּאָה צוֹם נִאָנְצֵן דור אַבֵּר אִז עִם אִז נִיט דָּא קײ
 פֿיל רְשָׁעִים אִז אִז גִּינִיג אַצְדִּיק עַר זֵאָל נְתַפֵּס ווערן פֿעֹן הַדּוֹר דָּעִם
 עִם דָּאָרף נִיט די נִאָנְצִי וועלט שְׁלֵאָנֵן ווערן אַבֵּר אִז דָּס דור ווערט
 גִּיחַיִלְט מִיט תְּשׁוּבָה ווערן די צדיקים אִיךְ גִּיחַיִלְט אִין אַמָּאָל אִז פֿר
 הַאָבֵן אִז דר צִדִּיק אִז כִּי נִיטֵי קִרְאָנֵק עַר זֵאָל מִגֵּן זײן אִיךְ דָּעִם דוֹר
 אִז אִז עַר שְׁמֵאָרֶבֶט ווערן אִז גִּיחַיִלְט אִין אִז אִז אִז אִז אִז אִז אִז אִז
 זענען מִיר אִיךְ גִּשְׁתָּאָנֵן אִז זענען ווײַטֶר גַּאָנְגֵן אִז עִם אִז וַיִּיעַר אִיין
 הײַסֶר טָאָג גווען אִז דָּס שְׁמֵאָרֶקִיט פֿון דר זון אִז גִּרֹם גִּיזווען אִז
 עִם אִז אִז וַיִּיעַר שְׁלֵעֲקָט גווען בִּיז מִיר הָאָבֵן דר זען בִּימֵר אִז אִז
 הָאָבֵן מִיר זִיך גִּזעֲצֵט אִין אִשְׁמָאָט פֿון אַבּוּס הײַבֵּט אִן רַבִּי אַבָּא עַד
 שְׁמײַט שִׁיר לֵה' שִׁיר הַדָּשׁ תְּהַלְלוּ בְּקִצְהָ הַאֵרֶץ וַיִּיא נָאָר זענען די צדיקים
 גִּלְזֻבֵט פֿר הַקְבִּיָּה דען זײ זענען פֿון דר קְדוּשָׁה פֿון הַקְבִּיָּה לַעֲלֵל
 וּמֵס הײַסט יִשְׁרָאֵל אִז אִז וַיִּיעַר שְׁמֵחֹת אִז נָאָר צו מֵאָכֵן אִיךְ אִז
 בִּי אִז וַאֲכֹן דָּשׁ יִחַד קוֹבֵלֵה וּשְׁכִינִיתִיהָ דען מִיר הָאָבֵן אִז גִּלְעָרִיגְט אִז
 שְׁמֵחֹת וּמֵס די יִשְׁרָאֵל הָאָבֵן אִז זענען זִיך נִיט מִשְׁתַּף צו הַקְבִּיָּה אִז
 דָּס נִיט קײן שְׁכִיחָה אִז דר סִם מִיט זײן חֲבוּרָתָא זענען אִן גִּבְרִיטִים
 מִקְמָרֵג זײן אִיךְ דר שְׁמֵחָה אִז עִם ווערט אִין בְּכִיָּה אִז הַקְבִּיָּה אִז
 זִיך נִיט מִשְׁתַּף צו דָּעִם צער אַבֵּר אִז דר מֵעֲנִשׁ אִז מִשְׁתַּף אִין ווי
 שְׁמֵחָה צוֹא הַקְבִּיָּה וּשְׁכִינִיתִיהָ ווען דער מִקְמָרֵג קִוְמֵט מִקְמָרֵג צוֹא זײ
 אִיךְ דר שְׁמֵחָה אִז מֵאָכְט דער פֿון אִיין צער אִז זִיך הַקְבִּיָּה בְּכִיָּה
 מִשְׁתַּף אִין זײן צער אִז וַיִּיא עִם שְׁמײַט כָּל צִרַעַת לֵי עַד עַשׁ אִז בְּצֵר
 פֿון וואָס ווײַסן מִיר דָּס אִז מען דָּאָרף מִשְׁתַּף זײן צו הַקְבִּיָּה בְּשִׁעוֹ
 שְׁמֵחָה ווארד עִם שְׁמײַט יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשֵׁי עִם וואלט גִּיחַיִלְט צוֹא
 שְׁמײַן בְּעוֹשֵׁי אִין זײן בְּשִׁעֲפֶעֶר וּמֵס דען שְׁמײַט בְּעוֹשֵׁי לִשׁוֹן רַבִּים נָאָר
 די שְׁכִיחָה פֿון דִּיא יִשְׁרָאֵל אִז נָאָר מִיט די וואָס וַיִּיא הָאָבֵן אִין אִז
 אִיין חֶלֶק דָּאָס אִז הַקְבִּיָּה מִיט זײן פֿאַמֵּר אִז מוֹמֵר אִז חֵאָמֵשׁ דִּי
 פֿאַמֵּר אִז מוֹמֵר זענען שׁוֹן גִּשְׁתָּאָרֶבֶן נַעֲמֵט וַיִּיא הַקְבִּיָּה אִז ווײַסן

פרשת פנחס

דעם גן עדן אונג פֿרענגט זיין מיט זיך וויא זארוין זיין אויף דער
 קחה אונג אויף דעם שמיים נעשה אום בעלמנו מיר וועלען מאכען
 זאמפונת דען מיר האבין גיערעניגט דריי בעלי מלאכות הט הקב"ה
 מאכט ער זאל פון זיי אויס ציין די נאנצי וועלט דס זענן שמים וארץ
 אונג אימליקער האט איין מאג קשמש גיווען דעם ערשטן מאג
 זען די הימלן אויס גיצונג ווער אומנות אזו וויא עס שמיים ויאמר
 מנות אזו ווי עס שמיים יחי רקיע בתוך הים ווען די וואסר וואלט זיך
 צו טייקט הארב ארויף אונג הארב אראפ וואלט די וועלט קיין
 מים גינדאט • דעם דריטן מאג האט דיא ערד אויס גיצונגן איר
 מנות אזו וויא עס שמיים תרשא תארץ רשא • דעם פערטן מאג איז
 דער גיווען דיא הימלן יחי סאורות ברקיע השמים • דעם פינפטן מאג
 וויידר גיווען דיא וואסער ישעו הים שרץ • דעם זעקסטן מאג איז
 דער גיווען דיא ערד תוצא תארץ נפש חיה אז דיא דרייא זענען שוין
 דריטן גיווארן זאגט הקב"ה איך האב צו מאכין איין אומנות צו
 שאפן איין קענעמשיין אזו איז דרייא שותפים אין דעם קענעמשיין
 קב"ה מיט זיין מאסער אונג מומער דער פאטער גיט זיין חלק פון
 זיין ומים דיא מוסער גיט איר חלק פון דער ארץ אונג הקב"ה איז
 שותף צווא וויא אונג גיט אים דיא נשמה דרום שמיים ישפט ישראל
 שיי איז לשון רבים מיינט ער דיא דרייא שותפים אונג אז וייגע
 מאסער אונג מוסר זענן שוין נשפארבין גייט גאט אריוואין גן עדן
 געקט זיי ארויס ווי זאלן זיך משמח זיין אין דער שמחה פון ווער
 אונג דיא קענעמשיין ווייסן דאס ארץ גיט אפער בייא איין צרה
 יקיה איז הקב"ה גיט מודע צו דיא פאטער אונג מוסר אזו וויא עס
 שיינט בכר לי אקרא ה' ואל אלה אשוע • רבי אבא מיט רבי יוסי זענען
 עסן אין איין שאמין פון איין בוים אונג האבן דארט מגנה גיווען
 דות התורה דר וייל האבין זיי דר זענן וויא אין הויז גייט ארום
 ד ווי איין נישטאלט פון איין קענעמשיין איז רבי אבא גיפארין אויף
 פנים זאגט רבי יוסי איך גידענק איין מאל האב איך אויב דעם
 גיווען רבי פנחס גן יאיר דס ער הט גיזאגט סודות אין פרשת
 חס אויף דעם פסוק פנחס גן אלעזר וייל פריער איז דער ברית
 זען נאר צווא משה דרום אז פנחס האט מקנא גיווען אויף דעם
 ית הט משה רבינו אליין גימוזט זאגן צו אים הנני נוח לו את בריתי
 ס דרום שמיים לכו אמרו לי דרום זאג צווא אים אבך פון דעסט
 גין איז פון משה נאר גיט אונקע גינומען גיווארן עס איז גלייך
 זען ווי מען צינד אן איין ליכט פון דעם אנדערן ווערט דאך דאס
 שמי נאר גיט נחסר אין דעם קומט דר צל אונג זעצט זיך אנדער
 קולשט אים אונג זיי הערן אז איין קול שריעט ראקט אים איין
 מ רבי פנחס גן יאיר איז דא ביי אייך דעו מיר האבין גיערעניגט
 זעט דיא צדיקים זענן מחלש דברי תורה פון אזו איין צדיק וועגן
 ער איז שווארץ יענעם עקום אזו איין זיין נשמה פוקד דס ארט אונג
 מוט צו זיי ער זאגט וואול איז מיו חלק חס איך האב זוכה גיווען
 ז זיין פחברותא פון דעם גל הקודש אונג זאגט ווייטער פון רבי
 חס וועגן דברי תורה דער פסוק זאגט כל אשר חסצא יוד לעשות בכבוד
 ווי אימליקער קענעמט דארף זען צו מאן מעשים טובים פל זמן
 ליכט פֿרענט אים אויף זיין קאפ דס הייסט פל זמן די נשמה איז
 דעם גוף חס איז דער פח של מעלה אז וויא משה רבינו האט

גיזאגט ועתה יגדל נא כח ה' אזו זאל ער מאן דעם ווילן פון זיין האר
 כל אשר חסצא יוד לעשות חס דו קענסט מאן בכבוד פל זמן דר פח הייסט
 אין דיר עשה מוא אויף דעם פח האבין מיר גילערניגט כל העונות אמן יהא
 סמיה רבא בכל כוחו ער מוז דר וועקן דעם פח של מעלה אונג מיט דעם
 פח זאל ער צו פֿרעכין די קליפות דען ביי דעם פח איז דיא מעשה
 דס הייסט אויף דר וועקט קענסטו מאן פֿמעשה וחשבון אבך אז דו
 שפארבסט אין מעשה וחשבון בשאול אשר אתה הולך עמה דארט קען מען
 שוין גיט מאן קיין תשובה • פֿרענט ער וואס זאגט שלמה בשאול אשר
 אתה הולך עמה גייט דען אימליקער קענעמט אין גיהנם אריין זאגט ער
 בודאי איז אזו אז אימליקער קענעמט סוז גיי אין גיהנם אריין נאר
 עס איז פר האנדין אזעלכי חס גייען תיכף ארויס אזו ווי עס שמיים
 מוריד שאול ויעל חוץ דיא רשעים וואס זענן גישפארבין אן איין הרהור
 תשובה די גייען גיט ארום אבך אפילו צדיקים גמורים מוון אריין גיין
 די שעה אונג מען נעמט זיי תיכף ארויס פון דארט אונג די צדיקים
 פֿרענגן ארויף די רשעים חס ווי האבין מהרהר בתשובה גיווען שר
 דעם מוים אונג זענן גישפארבין אונג האבין קיין תשובה גיט גימאן
 דס איז גישריבן בקיצור • זאגט רבי אבא איך גידענק איין זאך וואס
 איך האב גיהערט פון דער הייליגער ליכט רבי שמעון ער האט
 דאס גיהערט פון רבי אליעזר עס איז איין מאל צווא אים גיקומן איין
 אפיקורוס אונג זאגט אלטער אלטער דרייא שאלות האב איך דיר צו
 פֿרעגן איינס איז וואס איר זאגט אז מען וועט איך בויען איין בית
 המקדש אפער מיר גיפונען דאך גיט אין דר תורה עס זאל זיין איין
 בית שלישי ורביעי דאס ווס האט גידארפט גיבוים ווערן איז שוין
 גיבוים גיווארן אונג ווייטער דארף שוין מער גיט זיין דען עס שמיים
 נאר אין פסוק שני בחי ישראל אויף שמיים גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון
 סו הראשון • די אנדערע שאלה איז דאס וואס איר זאגט אז איר זענט
 זייער גאהונגט למקד ערין אפער דר מדר פון דער וועלט איז דאך
 ווער עס איז גאהונגט צווא דעם מלך איז ער תמיד בשמחה אונג איר
 זענט תמיד אינזער אונג אין מורא ודחוק ויגון • די דריטי שאלה איז
 איר עסט גיט קיין גבלות ומריפות פדי איר זאגט זיין גיוונד אונג
 שפארק אין אייערע גופים אונג כסוף זייט איר תמיד שפארק מיט
 חלאים רעים אונג צווא פראכין מן הסתם זענט איר אזו איין פאלק
 וואס הקב"ה הט אייך פייגט • אלטער אלטער זאג מיר גיט קיין שום
 תירוץ ווארום איך וועל דיה נאר גיט הערין אונג וועד גיט פר נעמען
 דייער הייד • הייבט רבי אלעזר אויף זייגע אויגן אונג הט אויף אים
 איין קוק גימאן איז פון אים גיווארן איין הויפן ביינר דס הייסט ער
 איז תיכף גישפארבין אז דר רוגז איז פון אים גישמילט גיווארן הט
 ער אום גיקערט זיין קאפ אונג הט גיווייגט אונג זאגט ה' ארונו מה מיר
 שסר בכך האדת עס איז גיט פר האנדין קיין שום ווארט חס עכ זאל גיט
 ארויס גיין מפיו של הקב"ה • דיא אלי זאכין חס דר נשע האט סך
 גיפֿרענט האב איך דס גיפֿרענט צו אליהו האט ער מיר גיענטפרט
 מען הט דס כסדר גיווען גישיב של רקיע פר הקב"ה בשעת די ישראל
 זענן ארויס גיגאנגן פון מצרים הט הקב"ה גיוואלט אז זיי זאלן זיין
 אויף דר ערד אזו ווי די מלאכים קדושים למעלה אונג הט ווי אכין
 גיוואקט בויען איין בית המקדש אונג האט זיי גיוואקט פלאנצן איין
 הייליגי פלאנצונג אין גישטאלט פון אויבן אזו ווי עס שמיים הביאט
 תפסעט כהר נחלתו דוא זאלסט זיין אריין פֿרענגען אונג פלאנצן פדר

פרשת

פנחס

קבנ

נתקתה אין וואס פאר איין אָרַם סכּוּן לשכּוּחַ סעלת ה' מיט דעם בית המקדש וואס דו האַקט אלײן גימאַכט גיט קיין אַנדער דאָס איז דר בית ראשון מקדש ה' כּוננו ידו דאָס מײַנט מען דעם בית שני דייע הענט האָבן אלײן גימאַכט די בײַדי בתי מקדשים • אָבּר דער נאָך אז דיא ישראָל האָבען גיזינדיגט אין דער מדרבּר אונ זענען דאַרמטען גישטאַרבען הט הקבּיה זײַערי קינדּר גיבראַכט קיין ארץ ישׂראָל ווי האָבן זיך אָבּר שוין אָפּ גילעריגט צו טאָן שלעכטי מעשים האָבען זײַא שוין קיין זכות גיט גיהאט אז הקבּיה זאל זײַא אלײן בויען דעם בית המקדש מיט זײַני הענט דרום האַט דער בית המקדש גימוזט גיבוזט ווערן דורך הענט פון כּענטשען דרום האַט ער קיין קיום גיט גיקענט האָבן ווייל ער איז גיווען מעשה בני אָדם קען ער קיין קיום גיט האָבן דרום הט דוד גיזאַגט אס ה' לא יבנה בית שוא עכלו כּונו בו דען עס וועט קיין קיום גיט האָבן אזו אײך אין דיא מעג פון גזראַ בימי בית שני הט אײך דר הטא גורם גיווען האָבן ווי אײך אלײן גימוזט בויען דרום האַט ער אײך קיין קיום גיט גיהאט אונ ביז אהער איז נאָך אָפּיזו גיט גיווען דער בגין הראשון וואס הקבּיה אלײן בראַרף בויען ביז לעתיד שמיײט כּונה ירושלים ה' ישראל יבנס ער וועט אלײן בויען אונ גיט קיין אַנדער אונ אײך דעם בגין טענען מיר האָפּן אונ עס וועט שוין גיט זײַן קיין בגין בשר דם גייערט הקבּיה אלײן וועט אַראַפּ גידערין בײַדי בתי מקדשות מיט איין מאל דר בית ראשון וועט זײַן מכּוּפּה אונ דער בית שני וועט זײַן אַנטפלעקט אז די גאַנצי וועקט וועלן זעהן דס אוקנות פון הקבּיה כּסחה שליטה וברצון חלב דרום וועט מען זעהן דענגי כּבוד אונ די ענגי כּבוד ווערן אײט ברענגיין דאָס בית ראשון ביז דעם הימל אונ דאָס האָפּן מיר אונ אָפּיזו ירושלים וועט גיט זײַן קיין מעשה ידי אָדם אזו וויא דר פּסוק זאַגט ואתי אהיה לה נאום ה' תּומת אש סכיב אונ אז די שטאַט וועט זײַן אזו כּפּל שכן דר בית אלײן ווס ער איז זײַן וואונג אונ אזו הט גיזאַקט זײַן תּיפּף אז דיא ישראָל זענן פון כּוצרים ארום גיגאַנגן נאר זײ האָבן גיזינדיגט האַט דס הקבּיה אָפּ גיטאן בײַ דער גאַולה אַחרונה • אײך דער אַנדערער שאָה אײז דער תּירוץ אזו מיר זענן כּוּדאי נאדונט צום סדק ערײן דען הקבּיה הט אונג גימאַכט פר איין האַרץ אזו ווי דאָס האַרץ איז כּחזיק צוא אלי אברים דרום איז דאָס האַרץ אין מיפּן דעם גוף אזו זענן די ישׂראַל גיווען דען זײ זענן דס האַרץ דרום זענן זײ אין כּיפּן דר וועלט גיווען דס איז ארץ ישׂראַל דס האַרץ איז ווייך אונ שלאַף אונ ער איז דער קיום פון אלי אברים קיין שום אָבּר ווייכט גיט פון צרות זינגן אונ צער גייערט דאָס האַרץ דאַרמין איז דער קיום אונ שלב אונ פר שטאַנד דס האַרץ איז אַלץ מקבל שלב פון דעם כּוח אָבּר אַנדרי אברים ווייפּן גיט דר פון אונ דרום ווייז די ישׂראַל זענן גיווען דס האַרץ זענן זײ נאדונט גיווען צום מלך הקבּיה אזו ווי דס האַרץ צום כּוח • אונ אײך דער דריטער שאָה איז אזו דער תּירוץ ישׂראַל עפּן גיט קיין נבלות וטריפות שרצים ורמשים אונ זענן שלאַף דען אזו איז דאָס האַרץ איז ווייך אונ שלאַף דען ווען דער כּענטש עסט אזו האָבן דר פון הנאָה אלי אברים אונ אז דס עסן קוכט אין כּיאָן ארײן אזו ווערט דאָס צו מייקט אונ דס לויטרי אונ דס בעכטי איז מקבל דאָס האַרץ דרום ווערן גישטאַרקט אלי אברים דער פון אונ דאָס האַרץ איז פון אלי כּומים ריין עס האַט נאר קיין מום גיט אזו הט הקבּיה גיגעפּן די יום זענן נאר ריין אָן אמום אזו וויא דער

פּסוק זאַגט כּולד יפה רעיתי ומוס איז כּד אזו קולשט רבי יומי זײַני הענט פר גרום שכּוּחה אונ זאַגט אסלי ווען אײך וואַלט נאר גיקומץ אײך דר וועלט נאר דס צו הערין וואַלט שוין אײך גינג גיווען :

ושם איש ישראל הטובה אשר הוכיח ווארום שמיײט גיט אשר הכה פּינחס וואס פּנחס הט אים גידרנת אלא כּחמת עס איז גיט שײן אז אפּתן זאל האַרנענן אַנפּש דען דורך דעם ווערט ער פּסול לפּהונה דרום שמיײט פּתם אשר הוכיח אונ עס שמיײט גיט ווער עס הט אים גישלאָגן • רבי שמעון איז גיגאַנגען פון כּפּומקיאַ קיין לוד אונ רבי יהודה איז אײך מיט אים גיגאַנגן וויא זײַא גייען פּגעניגן זײ רבי פּנחס בן יאיר אונ צווייא כּענטשין גייען מיט אים האַט זיך גישמעלט דאָס אייזיק פון רבי פּנחס זײַא מריבין עס אונ ער וויל גיט גיין זאַגט רבי פּנחס לאַזט אים שמיין דען ער שמועקט אז פּנים חדשות קומען צוא אונג אדר איין גס וועט צו אונג גיטאן ווערין ווי זײ שמייען קוכט ארום רבי שמעון פון אונטער דעם באַרג זאַגט רבי פּנחס האב אײך אײך דען גיט גיזאַגט ער שמעקט איין פּנים חדשות הט רבי פּנחס אַראַפּ גיגידערט פון דעם אייזיק אונ האַט גיהאַלזט זײן אידים רבי שמעון אונ וויינט אונ זאַגט אײך האב גיזעהען אין חלום אז דיא שכּינה איז צוא מיר גיקוכען אונ האַט מיר גיגעפּין אוצרות זכּתנות היינט איז צוא מיר דער חלום מקנים גינאריין דרום בײן אײך זײַער אין שכּחה זאַגט רבי שמעון פון דיא מרים פון דיין אייזיק זעה אײך אז דוא ביסט היינט כּשכּחה שלימה זאַגט רבי פּנחס לאַמיר זיך זעצין אײך איין אָרַם דען דיא תּורה באַראַרף האָבן לויטערקייט האָבן זײַא גיפּונען איין קוואַל וואסער אונ איין כּוים איז דער בײַא האָבן זײ זיך גיזעצט • זאַגט רבי פּנחס אײך זעה אז לתחיית המתים וועט וועט הענטט מאל זײן דאָס הינטרשטע מיד זעהען דיא כּתים וואס הקבּיה הט לעפּדיג גימאַכט דורך יחזקאָל הנביא שמיײט וחקרבו עס אל עטם צום ערשטין זענען צוא אַנאַנדער גיקופּן די בײַנר דער נאָך שמיײט וואתי והנה עליה גיד וכשר דער נאָך שמיײט ויקדם עליה עור מלמעלה דער נאָך איז ערשט ארײן גיגאַנגען אין זײַא איין רוח וואס ער איז גינאריין אים גיזינגיין פון זײַא צום ערשטין דא איז ער דאַרמין גיווען צום הינטרשטין דען צום ערשטין גיט ארום פון דעם כּענטשין דר רוח דער נאָך ווערט פאר פּויקט דאָס עור דער נאָך דאָס כּשר דער נאָך דיא בײַנער • זאַגט רבי שמעון אין דעם האָבן זיך שוין מקשה גיזען דיא עמודי עולם דאָס היינט דיא גרויסע חכמים אָבער דיא בײַנר ווס זענין לעפּדיג גווארן דורך יחזקאָל איז גווען מיט זײ נסים ואוחות משגינים וואס הקבּיה האַט מיט זײ גיטאן • קום אונ זעה עס שמיײט זכור נא כי כּחוטר עשתי ואל עפר תּשבי דער נאָך שמיײט הטא כּחבּ תּחיכּי וכבּינה חפּיאני עור וכשר חלבישני ובעצמות וגידים חסוכני דס מײַנט ער כּעתיד וועט אזו זײן דקבּיה וועט געפּן איין גינידל וואס בלייבט אײבּר פון דעם גוף אונ וועט עס מקעמין אזו ווי אמיג אין סידק דר נאָך וועט עס פר גיליוערט ווערן אזו ווי קעז דר נאָך וועט ער ציהן דרויף איין עור וכּשר דר נאָך שמיײט חיים וחסד עשית עמדי דס איז דר רוח חיים עס שמיײט חיים וחסד עשית עמדי וספרתך שמה רוח ווארום שמיײט גיט חששה עמדי אז עס גיט אײך תּחיית המתים וואַלט דאָך בראַרפט שמיין ווס דו וועסט טאָן מיט מיר אלא חיים וחסד האַסט מיט מיר גיטאן בעולם הנה דס דו האַסט מיר גיגעפּן איין רוח חיים

פנחס ערשת

פנחס ערשת איז דו וועסט מיך גרענקן לעתיד אזו וויי צום ערשטן
 משה ווי דען דיא נשמות פון דיא צדיקים ווערן גיהיט תחת כסא
 פבוד און די שכינה היט וויי ווייך צו קערן אין ווייך גוף אריין
 תחתית הכתים דען אלי נשמות וענין ביי איר פפקדון אזו ווי דער
 פסוק זאגט ביד אסיד ויהי אזו דם דוד אויך גזאגט שמרה נפשי כי חסיד
 זאגט דר רעיא מהימנא דם איז משה רבינו גרויסי סודות שמרה
 נפשי כי חסיד אני תאמשי מען דם גזאגט אין דר גמרא אז דוד דם אזו
 זאגט בין איך דען גיט קיין חסיד אלי מלכי מורה ומערב שלאפין
 ניו דרייא שעה אויך דעם מאג און איך שמי אויף חצות לילה איך
 אל דיק לובין און ווייך מיני הענט וענין פאר שמירת בשמי ושליא
 שחר אשה כעלה מיד איז נקומן איין צפרדע צו דוד פלומר דר ממונה
 וון צפרדעים און האט גזאגט צו אים וואס בארימסטו דיק חצות לילה
 קום דורות לך אמער איך שווייג גזאגט נאכט גיט פון צו לובנה קביה
 און איך זינג פר אים זאגט דוד ווייא צו דיר ממונה פון צפרדעים
 ווי פר שטייט גיט ווס איך זאג איך רב גיט גזאגט כי חסיד אני נאר
 ווייל דיא רבן האפין גזאגט ווא עס הארן חסיד דיא תורה איז גיגעבין
 ווארין מימין של הקביה ווס הייבט חסד און דר ווס לערינט תורה
 הייבט ער חסיד דרום רב איך אזו גזאגט צוא הקביה שמרה נפשי וגו'
 ווי זאלסט טיך גיט דן זיין ווי די עמי הארצים ווס ביי זיי שטייט ולא
 עס הארן חסיד אוב דו וועסט זאגין עס איז דאך דא עמי הארצים ווס
 זיי מוען ויא חסד אלא אזו האפין זיי גזאגט ווערסט הייבט רעכטער
 חסד המתחבר עס קומ אז מען טוט חסד מיט השיות אזו ווי דוד האט
 גימאן ער דם מחבר גיווען דיא תורה של מעלה מיט השיות און זיי
 דער מענטש שטארבט שטייט ארץ זיין נפשו בהתהלך תהיה אחר כך בשכר
 ששמו ערך והקצות היא השיות דם מיניט מען לתחיית המתים זיא וועט
 אים ארץ ריכטין אבר ווס איז דר שבר פון דער נשמה לעולם הבא
 אלא הקביה קרייט זי אן אין איין עגן הפבוד אין גישטאלט ווי איין
 ארץ מיט מיט אברים זי וועט אריין גיין אין איין מראה ווס דם אין דר
 זאג רמזה אורות דרום שטייט אס יהיה נביאכם ה' במראה אליו אתדע וגו'
 און פרוזיס גייען ארוף און אראפ און זאגין גיט פבוד צו דר צורה
 און גישטאלט פון דעם טיך און תריג מלאכים ברענגען ארוף דיא
 נשמה אין איר גישטאלט אלי וענין כנסתם סודות מקיים צו זיין ואשא
 רגלים עד כנסי נשרים ואביא אתכם אלי אינדעם גישטאלט ווייא וענין פון
 מצרים ארום גזאגטן מיט עניני פבוד און מיט אקערלייא פבוד אזו
 איז אויך די נשמה אז זיא גייט ארום פון דעם גוף ווס ער איז אטפה
 סרוחה אריין צוא גיין אין גן עדן תפתחון ועליון און דרום שטייט
 ששמה השמים ותל הארץ און דענטט מאל וועט מקיים ווערין ווא יבנה עוד
 סודותיה ענין וואות את סודי פרענער דם די נשמה גיט זוכה גווען צוא
 געווען די שכינה אבר דר נאך וענין זיי רואה פני השכינה און דורך
 די אלי כראות דם משה רבינו זוכה גיווען ער איז גיווען רבן של
 נביאים ורבן של מלאכי השרת :

רבי אלעזר מייז זון ויץ און זאג מייז פסוק הייבט ער אן ועקב התי' כתיב
 ויסגרו בו מלאכי אלהים אמאל גיפונן מיר דם לשון פגיעה ביי איין טובה
 און אמאל ביי איין רעה און אמאל ביי איין תפלה און בשעת עקב
 איז גינאגען קיין חקר דם ער מתקן גיווען תפלת ערבית ארץ דעם
 דעם ארץ ווס איז ראי גיווען צו מתקן זיין ואמר יעקב כאשר ראם סחנת
 אלהים וה' ער דם גיווען די מלאכים פון נאכט און מלאכים פון בייא
 מאג דרום דם ער זיי גירופן סחנת צוויי מחנות און אצונד האב איך
 דא אויך גווען מחנות קדושים וואל צו מיין חלק ווס איך האב זוכה
 גיווען אהער צו קומן הייבט רבי אלעזר אן מיר האפן גלערינט ווער
 עס זאגט תהלה לדוד דריי מאל אלי מאג איך ער איין בן עולם הבא
 פר ווס איז דם זאך איך זאגין דם איז דר מעם ווייל פרנסה און מוון
 שטייט דארטן דם איז דאך אבר נאר צוויי מאל אין מאג אזו ווייא
 דר פסוק זאגט בת ה' לכם בערב בשר לאכול ולהם בבוקר נאך וואס בדארף
 מען דם דריי מאל זאגין אלא צוויי מאל איז פון וועגן מוון צו דער
 נאגענער וועלט און איין מאל איז צו געבין פח צו דעם ארץ ווס איז
 סוחת די וסשבע לכל חי וציון נאך איין מעם איז צוויי מאל איז פון וועגן
 פרנסה און איין מאל איז נאר פון שיר ושבח וועגן דאס איז צווייטן
 די שירות ותשבחות ומירות פון דוד דאס איז ווען מען זאגט דיא
 הללויה איז גיט ראי צו בעטין ארץ פרנסה גייערט נאך דר תפלה
 דען פון אונד תפלה דם פביכול הנאה ווי פון אבידה כלפי מעלה ווס
 הקביה זאגט דרויף אכלתי יערי עס רבשי דען דר סדר איז צום ערשטין
 עסט דער מלך דער נאך זייני קנעכט דרום שטייט בחתי ולגני אחתי כלת
 ארתי מורי עס בשמי אכלתי יערי עס רבשי שחתי ייני עס חלבי דם זאגט פביכול
 הקביה דר נאך שטייט אכלו רעים שחו ושכרו חודים * אכלתי יערי דם איז דיא
 תפלה מיושב דם איז ויצר אור והאופנים וחיית הקדוש זיי הייסן אזי
 אילנות ונביעים פון דעם יער הלבונו של מעלה * עס רבשי דאס איז קריאת
 שמוע דם איז אזו זיס ווי נופת צופים ומתוקים * שחתי ייני עס חלבי דם
 איז תפלה מעוקד מיינט מען שמונה עשרה * שחתי ייני וענין די ערשטי
 דריי ברכות פון שמונה עשרה * ביי אהער איז די אכילה פון דעם
 מלך הפבוד פביכול ווייטר איז אכלו רעים של מעלה שחו ושכרו חודים של
 משה דרום איז ער מתויב צוא זאגין נאך אמאל תהלה לדוד נאך
 דער שמונה עשרה דם איז אין דר פריא איין מאל און דאס אנדערי
 מאל פר מנחה זיידר די שווערי דינים הייבין אן טולט זיין ארץ דר
 וועלט לייכטן נאך דיא אורות של מעלה און דרום זאך ער זאגן תהלה
 לדוד פון וועגן פרנסה דען דער נאך אז דיא דינים וענין שון שוהט
 איז גיט דיא צייט מתפלל זיין אויף פרנסה ווארום דאס איז מצד
 החסד אזו איז גיקומן רבי פנחס און דם אים גשוקט מיר האפן נך
 גישריבין בדרך גולה פדי מען ואל וויסן און זענן דעם גרוסן סוד
 פון די תפלות אין ווס פאר איין הובע פדריגה זיי וענין * דיא אנשי
 כנסת הגדולה האבין דם ארץ מסדר גיווען על פי סוד וועדליג דיא
 עוקמות נאך און מען מאר גיט פאר קערין דעם סדר אדר אריין
 שפעלין אנדערי תפלות ווארום מען איז תהלה משה וסספי די צנורות
 און זייני תפלות ווערט אלץ מקלקל ווארום דער מענטש מיט זייני
 אברים איז גישפעלט גיווארן אנמקענין אובין דם איז פיל סודות
 און אז דר מענטש עסט נעמט דר לעבר אלץ צו אין זיך אריין גומץ
 אדר שלעכץ פון דעם גיט ער אפ דאס דאסער זיין הארץ אריין און
 עשי איז גליקן צו דעם קעבר דרום שטייט וואו ארמיוי פול מיט בלוט

פרשת פינחס

קד

אז ויין שר למעלה או מתקן די רעכט אכילה פר יצחק אונ זאגט
 דאס אבי וואכל סוד בנו דען דס הארץ איז יצחק ווס ער איז מצד הקדושה
 אז די ישראל זענן גיווען אין ארץ ישראל זענן ווי גישפייט גווארן
 פון דר שכניה אזו איז אוק גיווען ביי איין קרבן אזו ווי דאס הארץ
 קאזט צו דעם לעבר דס פאלת ומנוף ולכלוף אזו אוק אזי שלעכטי
 מעשים אונ זינד פון די ישראל האט מען גיגעבין אוק דעם שלעיר
 לעזאל פון יום כפור אזו ווי עס שטייט ונשא השעיר עליו את כל עונותם
 ער האט אוק זיך גינומען אלי עונות פון יעקב איש תם אונ דאס
 איבריגי פאלת נעמט די מילץ אין זיך אריין דס איז לילה אונ דר
 לעבר איז דער ס"ס מיט דעם ווערין די הערצער פון די ישראל לופד
 אונ קלאר פון עונות דס הקביה איז ווי מוחל אום יום כפור אונ פון
 די קרבנות זענן די חילות שר מעלה אוק נהנה אבר דר חק פון
 הקביה איז נאר דער רצון הלב אונ אז דער מענטש צו ברעכט זיין
 הארץ אזו וויא עס שטייט לב נשבר ונרכה אלהים לא תבוה אזו וויא איין
 ערדרגי פלי איז נאר איר טהרה פון דר טובאחא מיט דעם ווס מען
 צו ברעכט ויא אזו אוק איז דר מענטש הקדוש ברוך הוא באגערט
 נאר די גוטע מחשבה אונ דעם רצון הלב אז די ישראל זענן גיווען
 גוט אונ פרום פלעגט קומען איין פייער פון אויבין ווי פון איין לייב
 אונ דס פר ברענט זייערי קרבנות אבער אז זייה האבין גיזינדיגט
 איז ער שון גיקומן בדמות פלב אונ האט מקבל גווען דעם קרבן
 אזו אוק דיא נשכה אז דער מענטש איז זוכה ווען ער שטארבט
 קומט איר אנמקעגין דר מלאך איה"ה דס הייסט מיכאל אונ נעמט ויא
 צו זיך אונ ברענגט זיא פר איין קרבן צוא הקביה אבער חליקה אז
 ער איז גיט זוכה קומט דר ס"ס בדמות כב אונ נעמט ויא צו זיך דרום
 האט דור המדקדק גיבעטן הילה סהרב נפשי מיד כלב יחידתי זיין נפש זאל
 ניצול ווערין פון דעם פקב :

המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף נאר דאס איז דיא לומערי זאך דען חס
 ושלום עס איז פון די ישראל אפילו איינר גיט גישטארבן גייערט
 דר שבט שמעון האבן זיך פר מיטט מיט דעם ערב רב דיא זכרים
 מיט זייערי נקבות אונ דס ערב רב האבן זיך גנייר גיווען אונ האבן
 גינומען מעכטער ביי דעם שבט שמעון אונ האבן מיט ווי גיהאט
 קינדר זענן אטייר אום גישטארבן פון ערב רב פשעת מעשה העגל
 אונ אטייר אין אנדערי מיתות אונ די איבריגע זענן גישטארבן אין
 דר מגפה דרום שטייט ויהוה המתים במגפה אונ עס שטייט גיט אש
 גייערט המתים ווס זיי זענן שון ראנג גישטארבן אבער פון די ישראל
 איז קיינר גיט גישטארבן דען זייה האבין זיך גיהיט אונ דרום זענן
 זיי ווידר גיצילט גיווארין דען עס איז פון זיי אפילו איינר גיט נחסר
 גיווארן דרום שטייט ויא כלתי את בני ישראל דיא ישראל זענן גיט פאר
 דעם גיווארן נאר דאס ערב רב זענן פאר לענט גיווארן אזו אוק
 שטייט השיב את חמתי מעל בני ישראל נאר פון זיי הט ער אום גקערט דעם
 גרים צארין אבער גיט פון דעם ערב רב אזו אוק בייא דעם ענד
 שטייט ויסר סן דעם עס איז נאר גיפאלין פון דעם ערב רב גיט פון די
 ישראל דרום שטייט ויקח משה את כל עדת בני ישראל זאגט רבי אלעזר עס
 וואלט פוירדיא זייער רעכט גיווען עס שטייט דאך אבר ויסר ישראל
 כבעל סעור אונ מיר האבין גילערינט אז פיל פון די ישראל האבן זיך
 באהעפט לבעל פעור אזו ווי איין העפטיל דס איז איין מין תכשים
 בהעפט זיך אין דעם מענטש זאגט רבי שמעון עס איז פוירדיא אזו
 אוק זאג נאר די ישראל זענן ניצול גיווארין פון דעם טויט אונ זאג
 גיט אז זייה זענן ניצול גווארן פון דעם חטא זאגט רבי
 אבא עס שטייט דאך קח את כל ראשי העם והוקע אותם זענן זיי דאך גיט
 ניצול גיווארן פון מיתה זאגט רבי שמעון עס שטייט דאך אוק עס
 גיט ישראל דאס ערב רב הייסט עס אבער קום אונ זעה עס שטייט
 ויסר ישראל לבעל פעור אבער זיי האבן אים גידינט דר פסוק וייוט
 אוק אזו עס שטייט ויאכלו וישחו אונ עס שטייט גיט וישחו ישראל עס
 שטייט ויסר ישראל כבעל פעור עס וואלט גידיארפט שטיין כבעל פעור נאר
 זיי האבן זיך גיט מכיון גווען אים צו דינען גייערט זייה האבין אים
 גגעבן איין צירונג אונ פח אן דעת אונ אן פונדה דען דר עבודה פון
 דעם בעל פעור איז גיווען מען זאל זיך פאר איר אויף דעקין אונ
 מוציא זיין צוזה אונ פון דעם דס זי הנאה גיהאט אונ איז גישטארבט
 גיווארן אבר די ישראל האבן דאס גיועהן האבן זיי גיאגט צו חסר
 לו דס איז דאך איר איין זלול ובגיוון האבן זיי אויך אזו גיטאן נאר
 אן דעת אונ אן דעם ווילן דרום דס פנחס מכפר גיווען אויף זיי אונ
 האט פון זייה טבטל גיווען די מגפה דרום שטייט ויכפר על בני ישראל :
 רבי אבא איז גיוועבין פר רבי שמעון איז רבי שמעון אויף גישטאנן
 האלכי נאכט לערנען תורה איז רבי אלעזר אונ רבי אבא אויך
 מיט אים אוק גישטאנן דס רבי שמעון אן גיהובן צו זאגן עס שטייט
 כאל תעורו על אשתי ס"ס וגי דעם פסוק האבין שוין דיא חברייא מפורש
 גיווען וואול צו דיא צדיקים וואס הקביה האט זייה גיגעבין הייליגע
 נשמות פון איין הייליג ארט פדי זייה זאלין מאן זייני מצות אונ זיך
 מייען אין דער תורה דען דער וואס עס איז זיך משתמשע אין דער
 תורה דר דס פר גייגעס קיין מוכא גיט עס שטייט לוי תורת שעשועי
 או אבדתי בעניי ווען אויך וואלט זיך גיט מען אין דר תורה וואלט אויך
 פר פאלן גווארן דורך מיניי שונאים אונ דס הייסט ווס מיר האבין
 גלערינט

פרשת פינחס

לְעֵרִיטָם אִזְּ הַקִּבְיָה קִוּמַט זִיךְ מִשְׁתַּעֲשַׁע זַיִן מִיט דִּי צִדִיקִים אִיז גַּן
 עֵזֶן דָּאָם הֵייסֵט עַד פְּרִיטִים זִיךְ מִיט זַיִיא וואוּל צווא דִּיא צִדִיקִים דָּם
 זַיִיא זַיִיא שְׁמִיטִים אִז תַּחֲעַב לַעֲלֵה ה' הַקִּבְיָה מוּט זַיִ דָּעס עוּנַג וּמֵס הֵייסֵט
 לַעֲלֵה ה' אִיז דָּעס נַחַל עֲלִיִן רִרוּף שְׁמִיטִים וְהַשְׁבִּיעַ בַּחֲצוֹתָהּ נִמְשָׁךְ דָּאָם הַקִּבְיָה
 אֲלֵיִן אִיז זִיךְ אִיז דָּעס מִשְׁתַּעֲשַׁע פּוֹן דָּעס נַחַל עֲלִיִן דָּם זַיִן גִּרוּסֵעַ
 מוֹדוֹת אִז אִזוֹת עֲלִיִנִים וְדָאָם מַעֲן קַעֲן נִיט אַרוּיִם שְׁרִיבִין • קוּם
 אִזוֹת אִיז זִיךְ דָּר נֶפֶשׁ מִיט דָּעס רִחַ וְעֵנַן תְּמִיד בְּאַנְאָנְד אִז דָּר מַעֲנַמְשׁ
 מוֹז לִיב הָאָבֶן צו הַקִּבְיָה אִזוֹ וְזִי עֵס שְׁמִיטִים וְאֵהֶבֶת אֵת ה' אֵלֶיךָ וְגו' אִזוֹ
 זַיִן דָּם לִיב שְׁאָפֵט פּוֹן דָּעס נֶפֶשׁ רִחַ וְזַיִיא זַיִן עֵנַן בְּהַעֲפֵט אִיז דָּעס
 גּוֹף אִזוֹ דָּר גּוֹף הָאָם זַיִן לִיב אִזוֹ מוֹז זִיךְ דָּר מַעֲנַמְשׁ בְּהַעֲפֵטִין לִיב
 צווא הָאָבֶן לַהֲקִבְיָה דְרוּם שְׁמִיטִים נֶפֶשׁ אִוִּיךָ בְּלִילֵה מִיִן נֶפֶשׁ אִזוֹ מִיִן
 רִחַ מוּט זִיךְ פֶּאָרְשָׁמֶן צווא בְּהַעֲפֵטִין זִיךְ אִיז דִיר מִיט גִּרוּיִם אֵהֶבֶת
 בְּלִילֵה דָּם פֶּר גִּרוּיִם לִיב־שְׁאָפֵט צו הַקִּבְיָה מוֹז דָּר מַעֲנַמְשׁ אִוִּיךָ שְׁמִיִן
 אֲלֵי נֶאֱכַם עוּמֵק זַיִן בְּתוֹרָה בְּזִי עֵס וְעֵרַם מֵאָן אִזוֹ וְעֵרַם אִוִּיךָ
 גִּצְוֹן אִיִן חוּם שֶׁךְ חֶסֶד וואוּל צו דָּעס מַעֲנַמְשִׁין וּמֵס עַד הָאָם מִיט
 דָּר אֵהֶבֶת לִיב צו הַקִּבְיָה אִזוֹ שְׁמִיטִים אִוִּיךָ הָאֲלֵבִי נֶאֱכַם צו לְעֵרְנִי
 תוֹרָה אִזוֹ אִזוֹ זַיִן דִּי צִדִיקִים אָמַת וּמֵס הַקִּבְיָה הֵט זַיִן לִיב דָּעֵן דִּי
 גֶאֱנָצִי וְעֵלֵט הָאָם אִיִן קִיּוּם פּוֹן זַיִן עֵרַם וְזַיִן עֵנַן :

תֵּאנֵא מִיר הָאָבֶן גִּילְעֵרִיטָם דָּר צִדִיק וּמֵס בְּהַעֲפֵט זִיךְ מִיט זַיִן נֶפֶשׁ
 רִחַח לְמַעֲלֵה צו הַקִּבְיָה בְּאֵהֶבֶת אִזוֹ וְזִי עֵס דִארֶף צו זַיִן הֵט
 עַד אִיִן שְׁלִיטָה אִוִּיךָ דָּר וְעֵלֵט אִזוֹ אֲלֵךְ וּמֵס עַד אִזוֹ גּוֹזֵר אִוִּיךָ דָּר
 וְעֵלֵט מוֹז מְקוּמֵם וְעֵרִיִן אִזוֹ דָּם לְעֵרְנֵן מִיר אֶפּ פּוֹן אֲלֵיךָ עַד הָאָם
 גִּיזְאָנְט חֵי ה' אִשֶׁר עֲמַדְתִּי לִפְנֵי אֵם יִרְחֵם הַשֵּׁנִים הָאֵלֶּה מִלּוֹסֵר כִּי אִם לִפִּי דְבַר •
 קוּם אִזוֹ זַיִן בְּשַׁעַת דִּי נִשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת וְעֵרִיִן אִוִּיִם גִּצְוֹן מִלְמַעֲלָה
 לְמַטָּה מִיחֹד קְבִילֵה וְשִׁכְנִיתִיה זַיִן עֵנַן זַיִן קְלִיִן דָּם זַיִן שְׁמִיטֵעֵן קְמַעֲלָה פֶּאָר
 הַקִּבְיָה אִזוֹ דָּר רִצּוֹן הַמְּלָךְ אִזוֹ מִסְתַּכֵּל צו זַיִן אִיז זַיִן בְּשַׁעַת הַקִּבְיָה
 הֵט גִּיוִוִיטִים זַיִן רִחַח הֵט עַד גִּיוִוִיטִים אִיז אֲלֵי תְּחִילוֹת הַשָּׁמַיִם עֵנַן זַיִן
 אֲלֵי בְּשִׁאָפֶן גִּיוִוִוִּין אִיז זַיִן עֵרַם שְׁמֵאֲנֵד אִזוֹ וְזִי עֵס שְׁמִיטִים וְכֹדוֹת מִו כֵּל
 יִכָּאֵם אֲוִעֲלֵבִי נִשְׁמוֹת אִזוֹ פֶּר הָאֲנַדְוִן וּמֵס זַיִן בְּלִיבֵן אִוִּיךָ פֶּר הַקִּבְיָה
 בְּזִי עַד גִּיזְרֵט זַיִן אֲרָאָם אִזוֹ אֲוִעֲלֵבִי נִשְׁמוֹת עֵנַן מִיּוֹם שֶׁנִּכְרַא הַעוֹלָם אִזוֹ
 אִזוֹ זַיִן עֵרַם צִיטִים קוּמַט גִּיזְעֵן זַיִן אֲרָאָם אִיזוֹ גּוֹף אֲרִיִן אִזוֹ עֵס אִזוֹ
 פֶּר הָאֲנַדְוִן אֲוִעֲלֵבִי נִשְׁמוֹת וּמֵס זַיִן עֵנַן שׁוֹלֵט לְמַעֲלָה וְלַמַּטָּה דְרוּם הֵט
 אֲלֵיךָ גִּיזְאָנְט חֵי ה' אִשֶׁר עֲמַדְתִּי לִפְנֵי עֵס שְׁמִיטִים עֲמַדְתִּי אִזוֹ מִיטִישׁ וּמֵס
 אִיךְ בִּין שׁוֹן לֵאנֵג גִּישְׁמֵאֲנֵן דָּר נֶאֱךָ אִזוֹ אֲלֵיךָ וְזַיִן אֲרִיִן אִזוֹ אִזוֹ זַיִן
 אֲרִיִן אֲבֵר אֲנִדְעֵרִי נִשְׁמוֹת קַעֲנִין נִיט קוּמַט אִוִּיךָ זַיִן עֵרַם אֲרִיִן בִּין זַיִן
 שְׁמֵאֲרֵבֶן פְּרִיעֵר דְרוּם וְזַיִן זַיִן עֵנַן פְּרִיעֵר נִיט גִישְׁמֵאֲנֵן פֶּר הַקִּבְיָה
 אִזוֹ דְרוּם אִזוֹ אֲלֵיךָ גִּיוִוִוִּין אִיִן מִלְאָךְ אִזוֹ אִיִן שְׁרִיִת אִוִּיבִין •
 יִפְקוֹד ה' אֵלֶיךָ הַחַחֹת לְכָל בִּשְׂר וְגו' רַבִּי אֲבָא הֵייבֵט אֵן הַגִּידֵה לִי שְׁאֵהֶבֶת נֶפֶשׁ
 אִם לֹא חֲדַעֵי לִךְ הִיטָה בְּנֵשִׁים צִאי לִךְ בַּעֲקֵבִי הַצֵּאן דָּעס פְּסוּק הָאֲבִין דִּיא
 חֲבֵרִיא מְכּוֹרֵשׁ גִּיוִוִעֵן אִוִּיךָ מִשָּׁה בְּשַׁעַת עַד הָאָם בְּדִארְפֵט שְׁמֵאֲרֵבֶן
 הָאָם עַד גִּיזְאָנְט יִסְקוֹד ה' אִזוֹ מִיר הָאָבֶן גִּילְעֵרִיטָם אִזוֹ דָּר עַד פְּסוּק אִזוֹ
 גִּיזְאָנְט גִּיוִוִוִּין אִוִּיךָ גְלוֹת דָּם דִּי בְּנִסְתִּי יִשְׂרָאֵל זַיִן צו הַקִּבְיָה דָּעֵן
 וְעֵן דִּיא בְּנִסְתִּי יִשְׂרָאֵל עֵנַן נִיט אִיז גְלוֹת עֵנַן דִּיא בְּרָכוֹת בְּכָל
 הַעוֹלָמוֹת אִזוֹ אֲלֵךְ אִזוֹ בְּשִׁלְמוֹת וּבְשִׁמְחָה אִזוֹ דִּיא בְּרָכוֹת וְשַׁפַּע
 עֵנַן פּוֹל אִזוֹ פִּיר אִוִּיךָ אֲלֵי עֵרַם עַד אֲבֵר אִזוֹ זַיִן עֵנַן אִיז גְלוֹת מוּט
 הַקִּבְיָה שְׁרִיבֵעֵן אִזוֹ וְזַיִן דָּר פְּסוּק וְאָנְטִי שְׁאֵן יִשָּׁאֵן עַל נוֹהוֹ עַד מוּט
 שְׁרִיבֵעֵן אִוִּיךָ זַיִן וואוּנִגְנֵן אִזוֹ זַיִן אֲנָטִי אִזוֹ שְׁחֵחֲרִבְתִּי אֵת בֵּיתִי נֶאֱךָ וּמֵס הָאָב

אִיךְ פֶּר בְּרַעֲנַט מִיִן הֵיכַל אִזוֹ הָאָב פֶּאָר קְרִיבֵן מִיִּי מִיזְדַּעַר אִיז
 גְלוֹת דָּעֵן זַיִן דִּיא בְּנִסְתִּי יִשְׂרָאֵל צו הַקִּבְיָה הַגִּידֵה לִי שְׁאֵהֶבֶת נֶפֶשׁ דִּיא
 בִּיטִם מִיִן אֵהֶבֶת נֶפֶשׁ דָּם אֲלֵי מִיִּי אֵהֶבֶת אִזוֹ צו דִיר אִיךָ חֲדַעֵי זַיִן
 וְעֵקֶן שׁוֹן נִיט זַיִן אֲלֵי בְּרָכוֹת אִזוֹ שַׁפַּע אִזוֹ שְׁמֵחֹת שְׁלֵמָה אִזוֹ כַּעֲסוּת
 פֶּר וּמֵס זַיִן אִיךְ זַיִן אִזוֹ גִּיוִוִוִּין אֵן בְּרָכוֹת עַל עֲרִי חֲבִיִד דָּם זַיִן עֵנַן
 דִּי בְּנֵי אֲבוֹת הַמִּרְכַּבֵּת הַקְּדוּשָׁה לְמַעֲלָה • עֵנַם פֶּרֵט אִזוֹ הַקִּבְיָה דָּאָם זַיִן עֵנַן
 פִּיר פֶּר בְּאֲרֵגְנִי זַיִן וּמֵס קַעֲן נִיט וְזַיִן אֲבֵר אִיךְ גִּיב דִיר אִיִן
 עֲצֵה דוּ בְּפֶה בְּנֵשִׁים צִאי לִךְ בַּעֲקֵבִי הַצֵּאן הָאֵלֵט זִיךְ צוֹוִישֵׁן צִדִיקִים וּמֵס
 זַיִן הָאֵלֵטִין זִיךְ גִּיזְרֵט אִזוֹ וְזַיִן דִּי מִיט פּוֹן מַעֲנַמְשִׁין פּוֹן זַיִן יַעֲסִי
 אִיִן קִיּוּם הָאָבֶן פּוֹן דָּעֲמֵט וְעֵנַן זַיִן אִיךְ דִיר וְזַיִן אֵת גִּיוִוִוִּין דָּם זַיִן עֵנַן
 דִּי יוֹגְנִי צִיִּקְלָךְ דִּי קְלִיִּינִי קִינֵדֵר עַל מִשְׁכַּבְתֵּי הַרוּעִים דִּי וּמֵס קְעֵרֵן זַיִן עַד
 תוֹרָה בִּין אִיִן רַבִּי דוֹרָךְ זַיִן עַד זְכוֹת הָאָסֵמוֹ אִיִן קִיּוּם דָּם דִּי וְעֵלֵט
 שְׁמִיטִים אִוִּיךָ דָּעֵס הֵכַל פּוֹן דִּי קִינֵדֵר וְעֵן צִדִיקִים אִזוֹ קְלִיִּינִי קִינֵדֵר
 וּמֵס זַיִן לְעֵרְנֵן תוֹרָה בִּין זַיִן עַד רַבִּי עֵנַן דָּא הָאָם אֲלֵךְ אִיִן קִיּוּם וְעֵן
 עֵס אִזוֹ דָּא צִדִיקִים אִזוֹ דָּר דוֹר יוֹגְנֵיטִים וְעֵרִיִן זַיִן נֶתַפֵּס בְּעוֹן חֲדוֹר
 צוּם עֲרִשְׁמִין דָּם הַקִּבְיָה נֶעֱמַט זַיִן פּוֹן דָּר וְעֵלֵט הָאָמְשִׁי זַיִן הָאָבִין
 גִּיזְרֵט גִּיוִוִוִּין • אִזוֹ נִיט דָּם אֲלֵיךְ גִּיזְרֵטִים דִּי שְׁכִינָה אִזוֹ אִוִּיךָ
 אִיז גְלוֹת דְרוּם זַיִן דָּר פְּסוּק אִם הַכְּתוּב הַמְּשִׁיחַ יִחַסֵּא לְאִשְׁמַת הַעֵם יִחַסֵּא
 אִזוֹ מִיטִישׁ מִיזְעֵרִין אִזוֹ גִּיזְרֵטִים אִזוֹ וְזַיִן עֵס שְׁמִיטִים בִּיִּיא פֶּת שְׁבַע
 וְזַיִן אִזוֹ וְזַיִן שְׁלֵמָה הַמַּיִם מְכִילֵט מִיִּינֵט אִזוֹ דָּר פְּסוּק אִם הַכְּתוּב הַמְּשִׁיחַ דָּם
 אִזוֹ הַקִּבְיָה אִזוֹ עַד וְעֵרַם כְּכִיכּוֹל בְּחֶסֶד דָּעֵן אִזוֹ דִּי יִשְׂרָאֵל עֵנַן אִיז
 גְלוֹת וְעֵרַם מִיִן בְּרָכוֹת נִיט גִּיזְרֵטִים דָּם אִזוֹ נֶאֱךָ לְאִשְׁמַת הַעֵם אֲבֵר דִּי
 זַיִן פּוֹן דָּעֵס פֶּאָלֵק יִשְׂרָאֵל :

צוֹאֵת כְּנִי יִשְׂרָאֵל וְאִשְׁמַת אֵלֶיךָ אֵת קְרִיבִי לְחֵי עֵס שְׁמִיטִים חֲחֵץ לִי בְּעוֹלוֹת וּבְחֵים
 הַקִּבְיָה וְזַיִן נִיט אִזוֹ דָּר מַעֲנַמְשִׁין זַיִן גִּיזְרֵטִים אִזוֹ זַיִן בְּרַעֲנֵן דְרוּף
 קְרִיבֵנוֹת נִיזְעֵרִטִים אִזוֹ אִיִן קְרִיבֵן וּמֵס מַעֲן בְּרַעֲנֵטִים אִן אִיִן הַמַּיִם דָּאָם
 הֵייסֵט אִיִן קְרִיבֵן שְׁלֵם דָּאָם אִזוֹ אֲקָרְבֵן שְׁלֵמִים אִזוֹ אֲתוֹדָה הָאָמְשֵׁעַ
 עֵס אִזוֹ מְכַבֵּר אִוִּיךָ עֲבִירוֹת • רַבִּי תַיִיא אִזוֹ גִּיזְרֵטִים צווא עֲדַעֲקֵן רַבִּי
 אֲלֵעֵד הֵט אִיִן בְּגֵעֵינֵט רַבִּי תַיִיא פְּרַעֲנֵט עַד אִיִן וְזַיִן אֲדִיִן גִּיט
 דָּר הָעַד זַיִן עֵס רַבִּי תַיִיא צו וְעֵן רַבִּי אֲלֵעֵד זַיִן אֲנָטִי רַבִּי תַיִיא אִיךְ
 וְעֵל אִוִּיךָ גִּיִן מִיט דִיר זַיִן אֲנָטִי רַבִּי תַיִיא אִוִּיב דוּא קַעֲנַטִים מְכַבִּיר זַיִן
 אִיִן סְבָרָא וּמֵס דוּ וְעֵסֵט הַעֲרִין מַעֲנַמְשִׁין זַיִן אִזוֹ אִוִּיב נִיט קַעֲרֵן זִיךְ
 אִזוֹ זַיִן אֲנָטִי עַד זַיִן מִיִן הָעַד אִיךְ הָאָב שׁוֹן גִּיזְרֵטִים פִּיר מוֹדוֹת
 תְּתוֹרָה אִזוֹ אִיךְ וְעֵל וואוּל פֶּאָר שְׁמִיִן הֵייבֵט אֵן רַבִּי תַיִיא אֵת קְרִיבִי
 חֲדַיִי לְאִשִׁי אֵת קְרִיבִי דָּם אִזוֹ דָּר קְרִיבֵן בְּשֶׁר מְכַבֵּר צו זַיִן אִוִּיךָ דָּעֵס
 בְּשֶׁר פּוֹן דָּעֵס מַעֲנַמְשִׁין • בְּשֶׁר אִזוֹ מְכַבֵּר אִוִּיךָ בְּשֶׁר אִזוֹ אִזוֹ הָאָב
 אִיךְ גִּיזְרֵטִים וְעֵן דָּר מַעֲנַמְשִׁין הָאָם גִּיזְרֵטִים וּמֵס דִּיא בְּהֵמָה
 גִּיזְרֵטִים אִזוֹ מַעֲן זַיִן בְּרַעֲנֵן פֶּר אִיִן קְרִיבֵן פְּפֵרָה אֲלֵי הַקִּבְיָה
 הֵט בְּשִׁאָפֶן דָּעֵס רִחַח פּוֹן מַעֲנַמְשִׁין אִזוֹ דָּעֵס רִחַח פּוֹן בְּהֵמוֹת עֵס אִזוֹ
 אֲנִדְעֵרִי חִילוֹק צוֹוִישֵׁן זַיִן אִזוֹ דְרוּם אִזוֹ רִחַח הָאָדָם הַעוֹלָה הִיא לְמַעֲלָה רִחַח
 הַבְּהֵמָה חִיוֹרֵת לְמַטָּה אִיךְ עַד אֲדָם הָרֵאשׁוֹן הָאָם גִּיזְרֵטִים וּמֵס יִאֲמַר
 אֵלֶיךָ הֵנָּה בְּתַתִּי לְכָם כָּל עֵשֶׁב וּרְעֵי וְרַע אִזוֹ קִיִן פְּרִיִישׁ הֵט עַד נִיט גִּיזְרֵטִים
 עֵסֶן נֶאֱךָ גִּרָא אִזוֹ אִזוֹ אֲדָם הֵט גִּיזְרֵטִים אִזוֹ דָּר יִזְכֵּר דָּרֵעֵ אִזוֹ גְּקוּמֵן
 אִיזוֹ זַיִן גּוֹף אִזוֹ אִיזוֹ זַיִן תּוֹלְדוֹת הֵט הַקִּבְיָה גִּישְׁמֵאֲנֵן דִּין דָּר נֶאֱךָ אִזוֹ
 גִּיזְרֵטִים נַח הֵט עַד גִּיזְרֵטִים אִזוֹ דָּר גּוֹף אִזוֹ גִּיזְרֵטִים גִּיוִוִוִּין מְכַבִּירִים זַיִן
 דָּרֵעֵ הֵט עַד מְקַרִּיב גִּיוִוִעֵן אִיִן קְרִיבֵן שְׁמִיטִים יוֹרֵת ה' אֵת רִחַח הַבְּהֵמָה אִזוֹ
 עֵס שְׁמִיטִים כִּי יִזַּר לֵב הָאָדָם רַע מַעֲרִיִן זַיִן הָאָב הַקִּבְיָה פּוֹן הֵייבֵט אֵן זַיִן

פרשת פינחס

קה

דר גוף איז גיבויט גווארן פון דעם זיצר דער גהער דר גוף גהיה זיין אזוי ווי עס איז ראוי ער זאל וואס קען ער פלייש דרום האט הקב"ה גיזאנט צו נח כדק עשב בחייו לכם את כל אלו ווי גראז אזו מענטש איר עסן פרייש מביילא דיינט אז ווי עסן פרייש הט דאך זיין בשר ודם הנאה פון דעם פרייש און וואקסט און בערט זיך דר פון און ווערט פאר מיטש מיט דעם פלייש און דורך דעם זינדיגט ער דרום זאגט הקב"ה די פפרה זאל זיין פלייש פרי פרייש און ברוט פרי בלוט אזו וויא דר פסוק זאגט כי הדם הוא נפש יספר * עם שמיים את קרבני דאס איז מיינטש טיין קרבן און ווי דר שמיים את קרבנכם אייגער קרבן אלף קרבני מיינט גייען קרבן שלמים זייא קומן אויף שאם גיט אויף קיין טמאים דאס גיהער צוא הקב"ה און קיינס איז טמאות ואישמות דאס טמא אויף אייגער טמאים להם דס איז זיין לזם ריח דס איז קטורת נחוח ווס דער ברוח כאכט ברצון פון דעם שם הקודש ווען און דר לוי הט גיוונגן שיר ושבח אויף דעם קרבן כמעטו אין דער צייט ווערען גיפונגן פיל ברכות למעלה וקמטה פיר יחוד און דיא קליפות ווערן אפ גישיר און פאר שפרייט און הקב"ה ברייכט איין יחיד ומיוחד דורך דעם קומט רבי חייא און קושט אים און זאגט דו ביכט זיא ראוי צו זעהן רבי אלעזר ער זאגט ווייטער סודות ווארום הט הקב"ה גיגעפן דאס מלכות צו יהודה מער פון אלי בריה אלף ווייל אין נאמן פון יהודה איז דר גאנצער שם הקודש און די דס כאכט דור דס ער הט זיך מער מקשר גיווען אין דעם שם פון דער גאנצער וועלט אזו וויא דער פסוק זאגט וכשו את ה' אלהיכם ואת דוד מלכם זייא גייען אריין צוא רבי אלעזר און זען זיך אנדר לעבן אים שווייגט רבי אלעזר שטיל און זייא שווייגן אויך אזו גייט אריין רבי אלעזר אין זיין חדר הערט ער איין קול זאגט גיין אריין און זאג זייא ווס זיי בנערן זיי זענן רעכט ווערדיג לייט ער גייט אריין צו זיי און זאגט פאכר האט איר עפים גיהערט זאגט מיר זאגן זיי מיר האפן און ווארפן דר לייכט ווערן פון דעם לוטערן אור עליין און מיר ווערן פרי שטיין ווס דר הער וועט זאגן זאגט ער זיי גרוסי סודות אין דעם קומט איין פייער און רינגילט אים ארום און זיי בלייבן חוץ דעם פייער האבן זיי גיהערט איין קול זאגט הביאני המלך חדתי עם פאלט אויף זיי אגרוים ציטרניש און זאגן מיר זענן נישט ראוי דער צוא לאמער אוועק גיין זייא בלייבן דארפן אנאנגן טאג און קענין אים נישט זעהן זאגן זיי עס איז נישט דער רצון פון הקב"ה מיר זאלן אים זעהן גייען זייא אוועק הייבט אן רבי חייא ברכו ה' בלאביו גבורי נח הקב"ה הט גיגעפן די תורה הקדושה צו די ווס זענען ארי גיווען אויף דעם בארג סיני מיט איין רצון און האבען גיפערט געשה פרי גשמע דענסט מאל הט הקב"ה גירופן צוא דער פכיליא של מעלה און זאגט זיי ביז אהער זענט איר בייא מיר גיווען יהידים אויף דר וועלט און פון היינט אן זענן מייני קינד דוואס איז אויף דר ערד אייגער חברים איר הט שוין קיין רשות נישט הייליגן מיין נאמן ביז מייני קינד ווערן זיך צוא אייך מחבר זיין און איר זאלט אלי זיין חכמים מקדש זיין מיין הייליגן נאמן דרום ווייז זייא האבען גיזאגט געשה ונשמע אזו ווי איר פערדערט אייגער עשיה פאר אייגער שמיטה אזו ווי עם שמיים ברכו ה' מלאכיו גבורי נח עושי דברי שמיים פרער עושי זיי מוען און דר נאך שמיים לשמע בקול דברו נאך איין פשט איז מקאכיו דס זענן די צדיקים בארין זיי זענן אזו השיב פרי הקב"ה אזו ווי די מלאכים ברכיע דרום ווייל זיי זענן גבורי נח דאס זייא זען זיך

מתגבר אויף דעם זיצר דער ווי איין גבור אנמקענן זיין שוואג לשם בקול דברו זייא זענן זוכה גיווען צוא הערן איין קול מלמעלה ווען זיי בדארפן עס ווער קאן שמיין מיט דיא קדושים לעדינים ביי אנאנד וואו צו די ווס קענן ביי זיי שמיין זכאין זענן די ווס קענן גיצול ווען פאר זייא דיא השגחה פון הקב"ה איז בייא זייא אקע טאג דר שמיים אשרי חכרו ותקרב ישכון חצריך און עם שמיים אשרי אדם עוז לו רבי אבא הייבט און כחי אלהים רוח נשכרה לב נשבר ונכחה אלהים לא תבזה דע פסוק האט מען שוין כפולש גיווען דאס דער רצון פון הקב"ה איז נישט אז דער מענטש זאל ברענגען איין קרבן אריין אויף זיין טמאים גיערט איין צוא בראכענעם רוח און די מענטשן ווייזן גי וואס זייא זאגן און אזו האב איך גיהערט פון דער הייליגער לוי רבי שמעון ווען אמענטש קומט זיך ממקום זיין מיט זינד אזו ציהה ער אויף זיך איין רוח המומאה און ער איז זיך מתגאה אויף דער מענטשן און איז שולט ומישל אויף אים מיט וואס ער וויל אכר דר מענטש בדארף זיך שטארקן אויף דעם צד המומאה און זיך מטה זיין און צו ברעכין דעם רוח פון נאנה און בזמן אז דר בית המקדש איז גישטאנן האט ער גיבראכט איין קרבן און הט אים מקריב גיווען איז אים גיווען דר קרבן קרצון ווען ער הט נאר רעכט חכמה גיהאט און האט צו בראכין דעם רוח המומאה אפער אז ער האט נישט צווי בראכן זיין רוח המומאה איז דר קרבן נאר קיין קרבן נישט גיווען און איז ווארן גיזארפן פרי דיא הינט דען דר קרבן איז נישט צוא הקב"ה גיערט צוא דיא כלבים עזי נפש וואס זיי האבין נאנה דרום שמיים וכו' אלהים רוח נשכרה ווען הייסט ער איין רעכטער קרבן אז ער האט דעם רוח המומאה צוא בראכין און דיא נאנה איז שוין נישט שולט אויף אים און ווער עס צוא ברעכט זיא רעכט אזוא וויא עם שמיים רוח הולך ולא ישוב דער מענטש איז בטוח אז ער וועט זיך שוין נישט אונט קערן צו אים אייביג ווייטער שמיים לב נשבר ונכחה דער מענטש וואס הארט זיך נישט בנאנה און מיט זיך נישט אן עלענוגי עולם הזה אלהים לב נכחה פרי שעמט אים נישט הקב"ה און איז ביי אים בכבוד ווייטער זאגט רבי שמעון גרוסי סודות און די מענים פון קרבנות אזו זענן גקומי רבי אלעזר מיט רבי אבא און מיט דער איבריגי חכרייא און פאר שפרייטן זיך פרי אים זאגט רבי אבא ווען הקב"ה וואקט נישט גיגעבן די תורה אוף דעם בארג סיני נאר הקב"ה וואלט גיזאגט אז דס איז די תורה און די סודות פון ברי יחאי וואקט שון גניג גווען אוף דער וועלט וויי צו דער צייט ווס די וועקט אפ גיטאן ווערן פון דר וועלכ דער וועט לייכטן די ליכט פון דר תורה פון דר צייט ווס די וועקט אפ גיטאן ווערן וועט ארץ פרי פינצערט ווערן דען עם וועט שון אזו איין דור נישט זיין ביז משיח וועט קומן :

עשירית הישפה פולת דס איז אקענין די ישראל און דרום איז אוף די פינף מיני תבואה נישט פרי האגדין קיין ממנה נאר הקב"ה כביכור אריין דרום ווער עס איז מולול מיט ברום און ווארפט עט אוף דר ערד אזו זאגט אים נאך ארימקייט און דרוף איז שון פאר האגדן איין ממנה ער זאל אים נאך זאגן ביז ער ברענגט אוף אים ארימקייט איידר ער גייט אוועק פון דר וועקט און אוף אים שמיים גודד ווא ללחם אה ער איז פרי וואקט און גע ונד פון איין ארט אויף דעם אגדין און קיינר איז זיך אכר אים נישט מרחם דרום ווייל ער הט מביה גיווען די קדושה וואס זיא הייסט חם סילה זאגט דער בעיא זיך

מדימא

פרשת פינחס

זו דר לייכט פון דיא רכיח מצות עשה און שסיה גידון ווערין דער לייכט פון דיא שסיה לא תעשה און אז ער ינדיגט אזו ווערט דיא נשקיה נחסר דעם אבר ווס דר חטא דמ איז דעם איין אהוזה הייסט זיא אבעל מום קען זיא שון מיכאל נים מקריב זיין אהדעם כזבח עקיון עם שמיים כל אשר בו מום לא יקר דרום כוז ער זיין נאקץ דאס זיבעטיי איז סקבלו כשתי זיי ער מוז בתחלה נעמן דעם פום מיט בידי הענט ווס אין זיי זענן פר האנדן צעהן פינגר אנטקענן דיא צווייא רוחות ווס אוף אימליכן איז גיווען פינגר דברות דרום מוז ער נעמן תחלת מיט בידי הענט דר נאך זאל ער אים האלטן מיט דר רעכטער האנט אליין אזו ווי די תורה איז געגעבן גווארין מיטנו של הקבה דרום נאגין ביד שני לוחות אבנים הוריד כידו וגו' און עם שמיים נים בידי דרום שמיים מיטנו אש דח למו דם אכמי איז ונהו עניו בו ער זאל קוקן אוף דעם פום דם איז טרומז אוף ארץ ישראל וואס ביי איר שמיים עניו ה' אלודי בת ער מוז געבן זייני אונן אין דעם וויין ווארום ביי פטרעפט צוויי און זיבעציג דם זענן אנטקענן די זיבעציג כנהדרין מיט משה וואהרן זעניו צוויי און זיבעציג דם ניינטיי איז ונסכיהו מפת ער זאל דעם פום אוף הייבן פון דעם טיש אמצח דם צעהנטיי איז ומשנהו לאשתו ער זאל פון דעם פום של ברכה שיקן צו זיין ווייב פרי זי זאל גבענטשט ווערין דאס זענן דיא צעהן זאכן פון דעם דריטן תיקון מהשולחן של שבת דעם פערטן תיקון איז מען זאל נאגין דברי תורה אזו ווי אובן איז גשטאנן דם פינפטן האבן די כארי מתניתין מפולש גיווען ער זאל כאריק בשולחן זיין פרי ארומי ליים זאלין אריין כוכן וועט ער זיי געבן פון זיין עשן דען דורך דר צדקה איז ער כאריק ימים בעודם הוה ובעולם הפא אזו ווי עם שמיים כי הוא חיד מיינט מען עולם היה יוארד יסוד מיינט מען בערהב דם זעקסטיי איז ער זאל נים זיין ביי דעם טיש קיין פרעמט אזו ווי עשו הם גזאנט הלויסני נא שיש מיה אן מיט דעם רויטן ארבעם וועל איק אים נאר נים קייעזו נאר איק וועל אים אזו אראפ שלינגען אזוא אוף ווער עם לאזט ארום פון זיין כוז דברי תורה אדער תפלה זאל ער רעכט ארום רייזן אימלכס ווארט ער זאל נים שלינגין די ווערט דען זייא ווערן חסרים און די ווערט גיין ארום און מאכן דארטן איין רושם למעקה דרום איז נים רעכט זייא זאלין זיין חסרים און ווידר מאמר וועט זיך פערדן דר קנה פר דעם וושט קאן ער קומן צו איין ספנה דם זיבעטיי איז מים אחרונים מען זאל די הענט וואשן נאך דעם עסן פר דעם בענטשן דער מעם דר פון שמיים אוף איין אנדר ארט אין זוהר פרי מען זאל נים בענטשן מיט אום רייני הענט פון דעם עסן דען דר צד תשובאה הם הנאה פון אזעלכע הענט ווס זענן נים ריין דרום מוז מען זייא וואשן מען זאל אים אפ געבן זיין חלק און מען מוט אים אפ פון דר קדושה און אז נים איז ער חס ושלום כבלבל די סעודה דם אכטע איז מען מוז האבן דרייא בענטשן מען זאל בענטשן כוזן ווארום די תורה איז אויך גידרים תורה גביאים פתובים אויך איז פר האגדן פתובים לויים וישראלים און מיט דעם פום ווערט דר שם כמא דרום זאגט דר כוס ישועות אשא וכסם ה' אקרא און דרום איז דר ניינטר תיקון אז דר שיעור פון דעם פום איז איין רביעית הלוג דם דר מיט ווערט דר שם מלא אזו ווייא די סקובלים פר שמיין דעם סוד פון דעם דם צעהנטיי איז אז פיי דעם טיש זענן פאר האגדן צעהן בענטשן דארף מען זאגן נבדר לאלהי דען דר כוס

זימנא צו זיי אוף דעם ווער עם איז מולול אין דיא שמיקליה ברוט גווארפט זייא ווייא אהין ער דארף נים ומכל שפן ווער עם איז לול אין די ברעקליך פון דעם כוז וואס דאס איז די זרע און ער דארפט זיי אוף דר ערד ווי ער דארף נים אזו ווי עם שמיים ביי דעם דר המבור כי השחיה כל כשר את דרכו על הארץ אדר ער ווארפט זיי בנדה פחה זונה ומכל שפן ווער עם איז מולול אין דיא ברעקליה פון דר דר דם זענן די סודות כל המשמש בתנא חלק ומכל שפן ווער עם איז פער דברי תורה סתרי אותיות קבלה כמעשה בראשית שמות קדושים צו דעם ווס עם איז צו אים נים ראוי איז אויף זייא שולט ער זיך הרע אשה זונה וגו' ער ככר להם ווייטער זענן סודות און אביפל זען מיר שמעלין דם וואס עם איז פדרה ננדה דער רעיא מהימנא נים צעהן זאכן איז פר האגדן אין תיקונים ווס דר מענטש זאל זיך זיין בשולחן של שבת תיקון אחר ער זאל אן גרייטן דעם טיש פון שבת גליק ווייא ער וואלט גדארפט עם פאר דעם מלה אזו ווי עם שמיים זה השולחן אשר לפני ה' דם אנדריי איז נטילת ידים ער זאל וואשן הענט פר דעם עסן וועדליך דעם שיעור ווס די רבנן האבן גהייסן זי די פינגר קשרים דם אין אימליכר האנט איז פר האגדן פערצין וידר איז אין בידי הענט אכט און צוואציג גלידר דם ווייזט אוף ווס סודות און די צעהן פינגר זענן אקענן די עשרה מאכרות און שבת הדברות און די גלידר זענן אקענן די כיה אותיות ווס מיט זיי זי וועקט פשאפן גווארן דם דריטיי איז פום של ברכה אין דעם זיין איז פר האגדן צעהן זאכן איינס איז היחה מען זאל דעם פום עם שיענען פון דרוסן און דם אנדריי איז ששיה פון איגעווייניג אזו זיך פום ווערט ריין און רויטר דורך דר וואסר אזו אוף ווערט די עקה נים ריין נאר דורך דר תורה ווס זי הייסט מים און דרום דם זען נמליאל גזאנט אתלמיד חכם ווס ער איז איגעווייניג נים ריין זאל נים אריין גיין אין בית המדרש נים ווייא אנדרע מענטשן וואס ריידן אחד בפה ואחד בלב נייערט ער דארף זיין אזו ווי דער שם קודש איז גליק מבחוץ ובפנים און דער מענטש הייכט איין זון הקבה דאס איז דער מעם ושהו וקרו עס כוז זיין סהרה בפנים וקדושה זיך דר איז מצד עץ החיים אבר ווער עם איז נים גליק דאס מוז זיך דעם הארץ דר איז מצד עץ הדעת טוב ורע דם דריטיי איז עניו דר טיש זאל זיין גיקריינט מיט תלמידי חכמים וואס זיי ריידן דברי תורה נים אזו ווי ביי איין עם הארץ דאס אוף זיין טיש איז גוואנט זאלין כי כל שלחנות מלאו קיא צואה בלי סקום דם פערטיי איז עשוף ער מוז זיין דעם טיש ארום וויקלן זיין קאפ דען די כארי מתניתין האבן אנטעם איז אסור צו אתלמיד חכם ער זאל גיין בגילוי הראש דען שכינה איז מלא כל הארץ כבודו מכל שפן בשעת ברכה און ווען ער דר מאנט איין שם זאל ער נים זיין בגיווי הראש דם פינפטן איז וויין טאר נים זיין גימישט דם ווייזט אויף יינה של תורה דם די תורה ווערט גידרשט מיט שבעים פנים ווייא פיר דיא צאל פון זין פטרעפט און ווער עם איז אין דעם עוסק הייסט ה' דם זעקסטיי איז זי ער דארף זיין נאקץ פיל אזו מוז דר מענטש אוף זיין פיל מיט דר תורה און גאנץ אזו ווי יעקב איש הם ושלם און די נשמה מוז זיך זיין גאנץ אן איין פנס דען אז דר מענטש זינדיגט חליקה מאכט דר אפנס איז זיין נשמה דען אזו ווייא אין דעם גוף איז פאר האגדן מיט אברים ושסיה גידים אזו הם די נשמה אוף רמיח אברים ווערן

פרשת

פינחס

קו

איז אדך בולד פון געשרה מאמרות און עשרת הדברות און דר מענש לארף וייער נוקד זיין ער זאל ניט ארום ווארפן זייני רייד אדך אזו איין ארט ווס מען דארף ניט דס איז גישריפן גיארן בקיצור ווס דר רעיא מהימנא דס הייבט משה רבינו דס גזאגט :

תלת דריי זאכן איז פר האנדן ווס זיי זענן זיך אליין גורם שלעכץ צוויי פון זיי זענן בעולם הוה און דס דריטי איז בעולם הבא איינס איז ווער עס שעלט זיך אליין דען מיר האבן גלעדיגט עס איז פר האנדן איין ממונה דרוף גיעצט גיוארן אז בשעת דר מענמט שעלט זיך אליין מיט איין קלקה קומט דר ממונה מיט נאך אנדרי זיבעציג ווס אונטער אים און געקן די קלכה און זאגן אויף איר אמן דר נאך געקן זיי זי ארוף רמעה און זענן אים דן און זאגן אים נאך ביו ער פרענגט אדך אים זיין אייני קלכה דען מיר דארפן זעהן ווער איז גרעסר פון משה רבינו ווייל ער האט גיזאגט וואס אין כחני נא וגו' האמשי ער דס דאך גיזאגט פון די ישראל וועגן און האמשי הקב"ה דס אים גיטאן זיין ווייל און האט אים מוחל גיזען און משה רבינו דס דאך נאר גזאגט אז די וועסט זיי ניט מוחל זיין זאלסטו מך אים מעקן פון דיין ספר פון דעסט וועגן איז פארט דיא קללה מקיים גיארן אז אין גאנץ פרשת תצוה ווערט ניט דר מאנט דר נאכן פון משה רבינו ער איז פון דארט אום גימעקט גיוארן . אדך ווער איז גרעסר פון דוד הקדק פון דעסט וועגן דס ער גיזאגט אדך היט אפ מיין מול ווייל דר רשע דר ממונה איז אקעגן מיר ווס ער איז געצט צו געמיין אדעלבי רייד און זאל מיט זיי שלעכץ טאן דעם מענמטשן דרום היט אדך מיין מול מיט דער צונג ניט צו ריידן איבריגי רייד דס אנדרי איז ווער עס ווארפט שטיקליך ברומ אדך דר ערד אזו ווי מיר האבן אובין גזאגט די צוויי זענן גורם שלעכץ אדך דער וועלט בעולם הוה . דס דריטי איז וואס ער איז זיך גורם איין רעה בעולם הבא איז דס ווער עס צינד אן אריכט במוצאי שבת איידר די ישראל האבן גזאגט אין שול ויהי נועם ואתה קדוש . דר דאווער מענמט איז זיך גורם שלעכץ בעולם הבא ווייל ער איז מחלל שבת און איז גורם אז דס פיייער פון דעם גיהנם הייבט אן צו פרעגן פר דר צייט . עס איז פר האנדן אפאונדער ארט אין גיהנם צו די ווס זענן מחלל שבת און אז ער צינד אן דס ליכט במוצאי שבת פאר דר צייט איז דרוף פאר האנדן אפמונה אין גיהנם און צינד אן דס דאווי ארום און זאגט דאס ארט איז וועגן דס מענמטשן ווס דס זיך גיפעדערט מיט ליכט אן צינדן און אלי רשעים פון דעם גיהנם העלפן אן צינדן דס ארט און דער ממונה שרייבט גנה ה' ספולטן ספולט גבר און די רשעים פון דעם גיהנם זאגן כבוד אל ארץ רחבת ידים ספה תחת דאס קומט אים ווייל ער דס אונזגורם גוען צו פרעגן דעם גיהנם פאר דר צייט דס זענן די דריי ווס זענן זיך אליין גורם שלעכץ זאגט דר רעיא מהימנא משה צו זיי די רייד זענן פר הולך און סחוט דא מוז מען זענען פר דר חכריא דען ווער עס פר הולט פון זייא סודות התורה איז זייא כצער דען צו די רשעים איז דאס גרויס ליכט פון די סודות פינגערט אין זייערי און עס איז אמיש צו איין אדך אז אפרעמדר גראבט צו גפינן אים קערט ער זיך אום בחרפה ובושה אפר צוא דעם ווס ער גיהער לייבט ער אים און ער גפינט אים אזו אדך גיהער מען צו דר חכריא מענה זיין סודות התורה ער זאגט גרוסי סודות :

רבי חת"א הייבט אן בארבעה עשר יום לחודש פסח לה' איז קשה ווארום דס

מען גנומן איין שיה פאר אקרפן פסח נאך מער איז קשה עס שטייט כי תועבת מצרים כל רועה צאן ווארום דאס יוסף גהייסן צוא זייני ברודר אז זייא זאכן זאגן צו פרעה אז זיי זענן רוגה צאן אמאר איז ער דאך גיזען אמקד איבר מצרים און איין אב צוא פרעה זאל ער מאכן אז מוזאל זייני ברודר פיינט האבין אלא תועבת מצרים הייבט די עבודת פוכבים פון זיי איז גיזען אלעמילי און דר ווס דס זי אליין גיפאסט דס ער אדך זי גהאלטו פר איין אפ גאט . קום און זעה די חכמה פון יוסף ער דס גיזאגט אז דאס פעקטי לאנד פון מצרים איז רעמסט דס האבן די מצרים אפ גשייד פון זייער עבודת פוכבים וועגן זיי זאכן דארטן האבן תענוגים דרום דס יוסף גזאגט אדך וועל זייא מאכן רוגי צאן וועלן זיי די מצרים תשוב האלפן אזו ווי זייער עבודת פוכבים זאגט רבי יוסי מיר האבין דאך גיעדינט אזו וויא הקב"ה בצאלט עזש צו די וואס דען עבודת פוכבים אזו צאלט ער צו דר עבודת פוכבים אליין ממילא ווי דס יוסף גמאכט אז מען זאל חי האקטין זייני ברודר פאר עבודת פוכבים זאגט רבי חת"א יוסף האט גימאכט אז זייער ברודר זאלן גיזעלטיגען אויף דיא עבודת פוכבים פון מצרים און זאלן שלאגן דיא שאף מיט דעם שטעקן מען זאל זיי מאכן אונטער מענגי אנטקעגן זייא יוסף האט גמראכט אזו וועלן שולט זיין אדך זייערי עבודת פוכבים מכל שכן אדך זיי אליין וועלן זיי בורדא שולט זיין דרום האט ער זייא געצט כסיס הארץ און דס זייא גימאכט גוועלטיגן איבר דעם גאנצן לאנד און דרום דס זיי הקב"ה גהייסן געמן אין זעהן טאג אין חודש דעם שיה זייער עבודת פוכבים און מען מוז זיי אן פינדן אז זיי זאלן זיין תפוס דריי טאג און דעם פערטן טאג ציהט אים אים צום דין און זאמלט אייך איין און בשעת די מצרים האבין דר הקרט דאס קד פון זייערי עבודת פוכבים אז זיא איז תפוס בתפיסה של ישראל און זיי האבן עס ניט גקענט מציל זיין האבן זיי גוויינט און עס איז ביי זיי אזו שווער גווען גלייך ווי מען ווארט זיי אליון גבונדן רמיתה און דעם פערטין טאג האבן זיי עס גישאקפן פר זייא און דאס איז ערגר גווען ביי זיי מער פון אלי כפות ונגעים און דר נאך דס מען עס גבראמן און מען דס עס דן גווען מיט פיייער אזו ווי עס שטייט פסילי אלהים חסדו בראש און מען זאל עסין דווקא צלי און ניט גקאכט דרום ווייל מען דס עס ניט אן גועהן אין דעם טאפ דרום האט עס פראפט בראמן פרי מען זאל עס אן זעהן ביי דעם פיייער און עס זאל שטעקן און דער טאפ זאל זיין על כרעיו מען זאל ניט מיינן עס איז איין חת"א זייערש זיי זאלן עס דער קענין אז עס איז איין לעמיל און ווידער זייא זאכן עס ניט עסין סיידן אז זייא זענן שון זאט דרך חרפה ובזיון און אדך ועם לא תשכרו כי מען זאל ניט צוא ברעכן דיא פייגל פון אים זייערש מען זאל זיי ארום ווארפן אדך דער גאט און די מצרים האבן עס ניט גקענט מציל זיין דרום שטייט ואלהים עשר ה' שסיס פיל משפטים און דינים ווס מען האט גטאן אין זייערי אפ גאטין בשעת זעמן און בשעת עסין וספולט בידים מיט שטעקן אפר ניט קיין שווערד און קיין פלי מלחמה . ווייטער זענן סודות . עס שטייט חמץ און עס שטייט בחמץ דס זענן דיא צוויי קליפות ס"ה מיט דר לילת זיין פת זוג ווס איז רוגה יודות סוד דרום איז דס ווארט חמץ צווישן ס"ה ווס איז אין ווארט בחמץ דאס ערשטי אדך און דאס הינטערשטי אדך איז ס"ה דרום ווער עס עסט חמץ אים פסח פערערט

פרשת פינחס

גרוסי אור פון דעם קינד איז ער אראפ גאנגן פון דעם וועג דרייא מייל. און איז גקומן צו דעם ארט פון דעם ינוקא און זיי זענען מאקן אין דר שמוב פון דעם ינוקא איין גשטאן און בשעת וויא זענען אן גיקומען האט מען אן גיריבט דעם מיש צוא דעם ינוקא ער זאל עסן ווי ער הט זיי דר זעהן איז ער ארום גאנגן אהענען זיי און זאגט גייט אריין איר חסידים גייט אריין איר ווס איר זענט דס פלאנצן פון דם וועלט דס די עלוינים ותחתונים קומן אייך כושבט זיין און אפילו די פיש פון דעם ים הגדול גיין ארום צו אייך אזו קומט רבי אלעזר און קושט אים און זיין קאפ און קושט אים און זיין מויל און זאגט דס ערשטי קושטן איז גווען און די גנים ווס זיי לאזן דס וואסער און גיין און דר יבשה און דס אנדרי קושטן איז און די גצי דנים וואס וויא האבן גאזט איין גוטי פרי און דער וועלט. זאגט דער ינוקא אן אייערי מרבושים אין דעם ריח פון זיי זעה איה אז עמון ומואב איז דאך אין אייך מתגרה בלומר איר הט גפרענט די קשיא ווס אויבן שמיים און עמון ומואב וויא איז זענט איר ניצול גווארן פון זיי איר האט דאך קיין פלי מלחמה ניש אין אייערי הענט ווען איר וואלט האבן פלי מלחמה ווארט איר גינגען ויכעלרליך אן כוזה. רבי אלעזר מיט דר חבריא פר וואונדערן זיך וייער זאגט רבי אבא זכאה איז אונזר חלק ניש מיר האבן דס זוכה גווען צו זעהן. זיי האבן אן גרייט דעם מיש אזו ווי פריער זאגט דר ינוקא צו וויא איר חכמים איר באגערט דעם עוגב צו עמין און אזו איין מיש וואס איז אן פלי מלחמה וכלי זיין דר עיקר שולחן ניש איז עולה למעלה איז נאר אזו איין מיש וואס איז דרוף איין מלחמה און אז ניש איז ער ניש עולה דרצון זאגט רבי אלעזר צוא אים בני. תיבכי האהוב הקדוש דוא הייזיקר גיריבט קינד אזו וויי איה. דען מיט פלי מלחמה האבן מיר עומק גווען און מיר וויימין וואול מלחמה צוא האקטן מיט חרב קשת ובחמה ויכנים הקדוש און דו ביסט נאך איין זינג קינד דוא האמט נאך ניש גזעהן ווי אזו מען האמט מיט זיי מלחמה. דס קינד פרייט זיך זייער און זאגט וודאי האב איה ניש גזעהן אבר. עס שמיים דאך אל יתהלל חוגר כספת עס זאל זיך ניש לופן דר ניש טוט אן זיין שווערד אין זיין זייט. וויא ריכטן אן דעם מיש מיט גרום און מיט ארץ וואס מען ברארף זאגט רבי אלעזר וויא נאר שמחה איז אין מיין הארץ מיט דעם ינוקא און פכה חידושים וועט באגיט ווערן און דעם מיש און איה האב זאגט אז פכה הייזיג קורות קלינגן אין דעם קינד בלומר בטה סודות איז פר האגדן אין אים וואס קלינגן פון אים זאגט דער ינוקא ווער עס בגערט צוא עסין ברוט דורך דעם חרב זאר עסין פרייט זיך רבי אלעזר און גנעהנט זיך צום ינוקא און זאגט אים ווייל דו רופסט זיך זאקסטו נעמן צום ערשטן דיין פלי מלחמה אין דער האנט איה האב גמיינט אז עס וועט ערשט זיין נאך דעם עסין אבר אצונד ווער עס בגערט זאל נעמן זיין פלי מלחמה אין דער האנט זאגט רבי אלעזר צו דעם ינוקא נאך אמאל צו דיר איז ראוי דו זאלמט נעמן דיין פלי מלחמה און צו ווייזן זיי ווס דו האמט און קענעסט. הייבט אן דר ינוקא און זאגט עס שמיים ויהי כאמלכ סלחם הארץ תרישו הריסו לה דר פסוק איז גאנגט גווארן און תנופה און וואס הייסט תנופה. אוב דו וועבט וועלן זאגן ויל דר בלן הייבט דאס און למעלה הייסט דס תנופה. ווס קומט מיר דען דר פון ארום צוא דר בלן הייבט דס ארוף איר אראפ איז דס איז נאר תרומה האמשי

עדערט אים דיא מיתה בעולם הזה ובעולם הבא דען עס שמיים כרתה הכסף ההוא איז דרום איז מען מדקדק אים פסח און איין בושחו גיין מער פון אנדרי אסורים ווייל די אותיות חמץ איז נאר מער פון די אותיות מצה נאר איין משהו דען די ה איז צו גצונן דס פיסל ונג די ה איז ניש צוא גצונן דרום מוז מען נזקר זיין פון איין משהו זמין עס זאל ניש ווערן פון דר ה איין ה וועט עס מאכן חמץ אבער וויקה דער מצה איז ער מכריה אלי קליפות ומקטריגים אזוי וויא דר שם שדי פר טרייבט אלי מויקים אזו און מצה איז לשון קריג דס זיא קריגט און די קליפות און פר טרייבט זייא :

פרשת ממות

דבר ה' אל משה לאמר: נקם בני ישראל סאת הפרינים עם איז גווען איין מאן ווס די נאנצי חבריא איז געווען און האבן זיך שטארק פארפאל גווען אין דר תורה און דארטן איז גווען רבי אלעזר און רבי אבא ורבי תניא ורבי יוסי און די אברויג חבריא זייא זאגן עס שמיים דאך אל תצר את מואב ואל תתגר כס מתחה דרום ווייל פון זיי הט דארפט ארום גיין רות המואביה און נעמי העמונית איז דאך קשה נמאי הט הקב"ה גהייסן פר לענדין די מדעיגים עס איז דאך פון זיי ארום גקומן צופורח אשת משה און יתרו מיט זייני קינד. זיי זענען אלי גווען צדיקי אמת איז דאך אבר שכן אז מען זאל זיי נאר ניש זאן און ויידר משה איז דאך מגדל גווארן אין כרין וויא אזו האט גקב"ה צוא אים זאגט נקם בני ישראל סאת הפרינים איז דען איין משה פנים אין דער זאך. עס איז דאך מער ראוי צוא העלפן מדין זייער מואב. זאגט רבי שמעון עס איז ניש גלייך אז איינר וויי ערשט קרויבן פייגן פון דעם בוים היט ער אים אבר אז ער הט שון און נקי יבין היט ער אים שון ניש אזו דא און ביי מואב זענען נאך זיי צדיקים ניש ארום גקומן ברארף מען זיי היסן אבער בייא מדין זענען שון די צדיקים ארום גקומן דרום זאגט הקב"ה צו משה צוויי חסידים דר בוים וועט שון קיין פייגן ניש מראקן דרום גהער מען אים פר ברענין. רבי אלעזר איז גאנגן צוא זעהן זיין שווער רבי יוסי רבי ישמעון בן לקניא זענען מיט אים גינגען רבי אבא ורבי יוסי רבי תניא. זאגט רבי אבא ווס מיינט דר פסוק ויאמר אלי אל תצר את מואב און עס שמיים וקרב אל מול בני עמון אמער זייא זענן דאך ביידר פרייה גווען אז מען טאר זיי ניש טאן און מיר האבן גלעריגט אז זיי ישראל האבן זיך גוויזן צו די בני מואב האבן זיי זיך אנמקענען זיי גוויזן מיט אלי פלי מלחמה און האבן זיך מיט זיי מתגרה גווען און אנמקענען די בני עמון האבן זיי זיך גוויזן אן פלי זיין און האבן זיך ניש גשארט רייצן מיט זיי און דא אין אסוק זענען זיי ביידר גלייך. זאגט רבי אלעזר מיר האבן דאך גלעריגט ווייל די ערשטי מאכער זון לוח הט גרופן איר זון מיט חציפות מואב דס איז שיימש איה זאב גוויזן פון טיין פאטר דרום הט מען אנמקענען אים און גטאן חציפות אבר די אנדרי האט אים גרופן בן עמי ויא האט בהאלטן זונג פר דעקט איר מעשה דרום הט מען אקעגן זיי אזו ניש גשארט זייען קיין חציפות גיערט מען הט זיך גוויזן צוא זיי אזו וויא גומי ריידר. אזו ווי זיי גיין דר מאמט זיך רבי אלעזר אז רבי יצחק מיט רבי יהודה האבן דר ציילט זיין פאטר פון דס ינוקא דס קליינע קינד פון פינגף יאר דס רבי אלעזר און זיך גומען אז ער זאל גיין זעהן דס

פרשת

מטות

קז

מיד ורשען אז דס ווארט תרוקה מאכט מיר סמא דאס הייסט מען
 ווארף אפ שיידין צווייא פון הונדערט און עס איז אזוי דאס תקנה
 אבער דאס ווארט תנופה איז ארויסקער כוד נחמיה אהו און איר
 חסידים קרושים איר וענט הערין וואס קענין הארמין מלחמה מיט
 שפיון איר האט אבר גיט משמש גווען צו רבי שמעיה חסיד איר
 זאלט וויסן ווס דס ווארט תנופה באטייט און וואס הייסט חמיה
 און ווס הייסט שעורה דען דס ווארט תנופה איז צוויי ווערטר חנו מה
 גיט מיט אייער מול כבוד לה' אלהיכם דעם מוד ווס הייסט פה למעלה
 מאכן איין יחוד צו הקב"ה דרום מוז מען דאס מול אוף הייבן צוא
 וויינן דס דר עיקר שבת איז למעלה למטה עליון אז מען גיט אים
 אפ כבוד איז דענקט מאל מה דאס איז בקיצור גישריפן גווארין פיל
 סודות דרך גולה ווייל דר פשוטר פשט איז אוף רעכט מען דארף
 זוכן צו הקב"ה מיט דעם מול מה פטרעפט צוויי און צוואנציג דאס
 איז אנטקענין דאס כלל אורחות התורה זאגט רבי אלעזר כירד רחמנא לזבט
 איז השי"ת דער רחמן וואס ער האט מיה אהער גשיקט זאגט דער
 ינגא דער עיקר סעודה אוף דעם טיש איז נאר לחם ויין און דאס
 איברגי מאכקייט ציען זיך לען נאך זיי דרום דעם די תורה געמיט
 און זאגט וכלו דמי כלחמי וישונו כיון סכתי איך בעט אייה ווייל דאס תורה
 דעם אייך אן גבריית צוא איר אכילה לחם ויין און פנערט פון אייך
 איר זאלט עסין איר רחם ויין דארפט איר צוא ריב טאן ממלא ויין
 איר רצון זאגן זיין בודאי איז אזוי האבן זיין זיך גיזעצט עסין און
 זענן זיך מיט אים זייער משמח און האבן זיך פאר זאמט בייא דער
 סעודה הייבט ער אן צו זאגן עס שטייט ויאמר סואב על זקי מדין ווארום
 שטייט גיט אז די זקני מואב האבן גזאגט צו די זקני מדין נאר דאס
 ינגי האבן גנופן איין עצה פון דאס אלטי און דאס אלטי האבן זיך
 נאך זיי נאך גנופן האבן דאס זקני מדין צוא זיין גזאגט מיר האבן
 צווישן אונד מער גווען אשליעכטן גידול דס הייסט זייער רבי משה
 איז ביי אונד מערל גווארן אין מדין דס הייסט יתרו דעם אים מערל
 גווען אין ויין הוז און דעם אים גגעפן זיין מאכטר פד איין ווייב און
 גיט דאס אליין ער האט אים נאך גגעבן געלט אוך און האט אים
 גשיקט פד לענדן דאס גאנצי לאנד מאכר און דער יתרו מיט זיין
 גאנץ הוז גינד האבן צו גהערט זייני רייד ווען מיר זאלן קענן זייער
 רבי אום רייפן מיד תיבף ווארט דס גאנצי פאלק אום גריסן גווארין
 פון דר וועלט און די גאנצי עצה פון בעור איז אלץ גווען פון דאס
 זקני מדין עס איז אלץ גווען מען זאל משה מאכן זיגדין און מחמת
 דר עצה האבן זיי גשיקט רופן פגעס אז זיי האבן גווען אז פלעס
 קען זיי אוך גיט הערפן האבן זיי זיך אנגידע עצה רעה גהאלפן פון
 זיך זעלבסט זיי זאלן מפקיר זיין זייערי ווייבר מיט זייערי מעכטר
 נאך מער פון מואב דען אוף דאס ווייבר פון מדין שטייט הו הנה הו
 לבני ישראל און עס איז אלץ ארום גקופן פון מדין זיי זענן גגאנגן און
 האבן גנופן איין עצה פון דעם עלצטין פון מדין ער זאל זיין מאכטר
 פון מדין מפקיר זיין לזנות זיין האבן אלץ גימיינט אז משה וועט
 אררין פאליו אין זייערי הענט אררין הורה איר דען זיין האבן גווען
 אז איין ראש ישראל וועט אררין פאליו אין זייער געץ אררין אבער
 זיי האבן גיט רעכט גווען זיין האבן דאס פזבי בת נשיא מדין אן
 גפאן פכל מיני פישוף פדי זיא זאל צו זיך בקימו דעם ראש פון די
 ישראל אבר הקב"ה דעם פד קערט זייער חכמה זיי האבן דאס פזבי

מפקיר גווען לזנות און האבן איר גזאגט זי זאל קיינס גיט ווערן
 הערן לזנות נאר צו משה אליין האט זיא זיין גפרענט וויא אזוי
 איך וויסען ווערבער איז דער משה זאגן זיין צוא איר אז ד
 וועסט זעהן אזעלכין ווס אלי שטייגן פאר אים אזוי וויא פאר א
 נשיא מיט דעם זאלסטו מונה זיין גיט מיט קיין אנדערן און אזעס
 גיקומען זכרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני און פאר אים זען
 גשטאנן פיר און צוואנציג מווענט ווייל ער איז גווען זייער ניש
 דעם זיא גימיינט אז דס איז משה האט זיא מיט אים מונה גווען א
 אז דאס אלי זייני מענטשין האבן דאס פון אים גווען האבן זי
 אוך אזו גפאן אבר דר עיקר עצה איז גווען פון די זקני מדין דר
 דעם הקב"ה גזאגט צו משה נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים צו דיר
 דס ראוי זאלסט דס טאן צו מדין און צו מואב וועל איך ווארמ
 ביו עס וועט פון זיי ארום קומן די מרגליות טובה דאס מיינט מ
 רות המואבית וואס פון איר וועט דוד המלך ארום קומן ער ווער
 זיך ערשט נקם זיין פון מואב און עס איז אזו גווען מדין זענן
 גשטראפט גווארן דורך משה רבינו און מואב איז גשטראפ
 גווארן דורך דוד המלך דרום זאגט דוד סואב מיר והיו א
 וועל אום וואשן דעם סאב פון מואב און ער זען דעם סאב פ
 מדין זיי האבן גיט גוועט און האבן גיט אפ גילאט די זאך ביו
 האבן גווען נאך ארי דורות אז יהושע איז גשטארבן און אלי זקני
 ווס דורך זיי זענן גשערן גרוסי נסים זענן שון אויך גיט גווען אז
 דר וועלט האבן זיי גזאגט אצונד איז דאס צייט מיר זאלן זיך נוק
 זיין אין די ישראל זענן זיי גקומן צו עמלק און זאגן אים דו גהערסט
 גרענקן ווס די ישראל האבן דיר גטאן און זייער רבי משה מיט זי
 תלמיד יהושע האבן אונד פד לענד פון דער וועלט היינט אז זיי
 האבן שון גיט קיינר זאל אוף זיי גגין זיין איז די צייט אז מיר מיט
 אייך זאלן אוף זיי גיין מלחמה האקמן אזו וויא עס שטייט מדין ועמ
 ובי קים עס איז קיינר גיט גווען ער זאל שלעכטס טאן צו דאס ישראל
 אזו ווי עכצק אבר הקב"ה וועט זיך אין אים נוקם זיין נקמת עול
 לא תשכח זאגן די חברי'א בודאי איז אזו הייבט ער אן נאך שטייט
 ויאמר ה' אלו אל תצר את סואב איז נאך קשה ווס דארף די תורה שטעלי
 דס ווארט אלי צו מיר דעם ער גזאגט אמער די גאנצי תורה דעם דאס
 הקב"ה גזאגט צו משה נאר דס ווארט אלי וויינט מיר אז הקב"ה פ
 ווערט מיר איך זאל זיך גיט נוקם זיין אין דאס מואבים ווייל רוח
 המואבית וועט פון זיי ארום קומן וויא דען עס וועט פון זייא ארי
 ארום קומן איינר ווס ער וועט זיך פון זיי נוקם זיין דס איז דוד המלך
 ווס ער וועט ארום קומן פון רות דרום זאגט ער אלי נאר איך סא
 מיט זיי קיין מלחמה גיט האלפן אבר אנגדרר מעג מיט זיי מלחמה
 האקמן אזו דו וועסט פדענן וויידר אז עס שטייט אלי האבן האף
 יהושע מיט די זקנים גמענט מיט זיי מלחמה האקמן נאר זיין זיין
 קומן ארום פון דעם בית דין פון משה און וואס עס איז איבער
 געשפערט גווארן צו משה איז צו זיי אוך אסור גווען און וויידר עס
 איז נאך גיט גקומן דאס צייט פון דער מרגליות טובה דען רות
 איז ערשט גפאן גווארן אין די מעג פון דאס שופטים זיא איז נאך
 גווען די מאכטר פון עקלון מלך מואב וואס אהוד האט אים גהרגט
 דעם זיא אלימלך גנופן צו זיך פד איין שונד און זיא האט זיך נאך
 גיט מער גווען ערשט דר נאך האט זיא גזאגט צוא געמיט סו עס

פרשת ממוזת

יחזקאל הנביא ווארט דס גאנגט וואלט עס גווען אוואונדר אויף דר וועלט הט אים רבי אקער גנומן אונ דט אים נאך איין מאל גקושט זאגט דס קינד איך וויל בענטשן זאגן ווי בענטש אונ צוא דיר אזו שייך דוא זאלסט בענטשן זאגט ער ככה אותיות הקדושים ככה ברכות איז צו אייך און גברייט ווייל איר הט גיט פר מיטן פון מיר דס בענטשן ער הייבט אן צו זאגן עם שמייט סונע בר יקבוהו לאום וברכות דראש כשבר דער פסוק איז איין היתרה אזו איז דער פשוטר פשט אפר מיר האבין גלערינט איטליכר מענטש איז מחויב צו בענטשן אונ ווער עם קען אליין גיט בענטשן זאל ויין ווייב אדער זינע קינדער בענטשן אונ מיר האבין גלערינט עם זאל קיפן איין קללה אויף דעם מענטשן וואס ער דארף אז ויין ווייב אונ קינד זאלין פאר אים בענטשן אונ אפילו ער קאן אליין דס טאן איז ער מחויב גוואונן ויין קינד דר מיט אים גלעבן איין פוס של ברכה צו בענטשן אונ ווער עם פאר בייד פון ויין קינד ער גוואונט אים גיט מיט מצות ווערט ער פר פרוקט פון הקב"ה ושכינתיה ווס זיא היימט אס הבנים ווייל ער הט אים פר מיטן צו בענטשן צו המלה הקדוש דס קינד זאגט איך בין איין פן יחיד ביי מיין מוטר גיט מיר דעם פוס של ברכה וועל איך בענטשן להקב"ה הטקה הקדוש ווס ער האט אייך גמאכט מדעפין אין מיין מוטרס הוז אזעלכי אנשים דוא אהיה גאנץ גרוכי לייט וואס איך האב פאר ווי גרעט דברים חקים שמארק הייליגי רייד אונ האב דאס זוכה גווען דרום וויל איך בענטשן נאר פריער וועל איך פאר ענטפריין דעם פסוק סונע בר אזו ווי עם דארף צו זיין האט ער אויף אים גזאגט גרוכי מודות סכאן ווילד פון היינט אן אונ ווייטר איר חברייא פרייט אייך אן וועלן מיר בענטשן האבן ווי אים געעפן דעם פוס של ברכה אונ האט געענטשט וועלן דיא גאנצי חברייא גווען זייער פשיטה ובחירה דען פון דר חתונה פון רבי אקער איז גיט גווען אזו איין שמחה צווישן דר חברייא אזו ווי דעם טאג אונ זיי האבן געענטשט דעם יגוא מיט גרום שמחה וברצון הלב זאגט דער יגוא איר זאלט זיך גיט אפ שיידין פון מיר גייערט מיט דברי תורה אונ אזו האבן מיר גלערינט עם שמייט וו הולך לפניכם ווס כו' אונ זאגט ווייטר גרוכי מודות האבן זייא אים גקושט אונ האבן אים געענטשט אונ זענין אוועק גיגאנגן זייער וועג דער נאך זענן זייא גקושט פאר רבי שמעון אונ האבן אים דר צייקט די גאנצי זאך האט ער זיך זייער פאר וואונדרט אונ זאגט דיא זאך איז זייער גוט נאר ער וועט גיט לאנג לעבין ער וועט גיט מפורסם ווערן מיט זיין נאמן ווארום איין קליין שטיקיל האלץ ווס ברענט אין אים דאס פייער זייער שמארק ווערט עם ניד פר ברענט אונ גייט פאכד אום אונ ווידר איה האב דאך אייך גזאגט פון וואגן דס ליכט קומט ארום רבי שמעון הייבט אן אונ זאגט עם שמייט גבור בארץ יהיה וועל דור ישלים יבורד וועלכער מענטש איז איין גבור בארץ דר ווס איז איין גבור בתורה אונ איין גבור ביצירה דר הייסט איין גבור בארץ עם גייט ארויף זיין לעכט אונ עם צידיק זיך פון אים ארום איין גרום ציהונג מיט ליכטיקייט דען איז דור ישלים יבורד זאגט רבי אפא מיר זעהן דאך אז קלייני קינדער זאגן איין כאל דברים עלינום גאנץ הוכי ואכין אונ דער נאך בלייבן זיי ראשים אויף דר וועלט אונ זענין מאריה ימים זאגט רבי שמעון אזו איין קינד ווס ער זאגט איין זאך אדר צוויי אן פונגה זאל מען מוכיח ויין אין אים אז ער וועט זוכה זיין צו לערנן תורה צוא

די אלה אונ געמה העמונית איז ערשט גווען אין דער צייט פון משה המורה ווס זי הט שרמה המלה גנומן פאר איין ווייב דרום פון יהושע מיט די זקנים זיך גיט גקאנט נוקם זיין אין מואב בוי המלה איז גקושט אונ הט זיך אין זייא נוקם גווען אזו וויא מיר פן גזאגט אין די אלי ווס האבן ביין גמאן צוא דיא ישכראל האט בייה אין זייא גיטאן נקמות אונ נוסר שנהה גווען אפער אז עם אדגמט עפים גוטץ ארום קושן פון ווי איז זייא הקב"ה מאריך אפ דס חלק הטוב גייט ארום פון ווי דר נאך איז ער זיך אין זייא דס זיין נקמה זאגט רבי אלעזר עם איז בודדאי אזו דאס איז דער דיא לומערע זאך זאגט דס קינד היינט איר חברייא גרייט אן ער בלי מלחמה אונ הייבט אן מלחמה האלטן הייבט אן רבי עזר אונ זאגט עם שמייט ברכו ה' מלאכיו נבדו כח דוד המלה הט אן גרייט אלי צבא השמים פוכבים ומולות אוך אנדערי חילות אונ משהתה גווען צו זיי זיין נשמה אונ מיט דעם נפש האט ער נאכר ען אונ גתרתת אונ הט אום גלאזט אלי ברכות אונ האט גזאגט זי נפשי את ה' דען אלץ ווערט נכלל אין דעם נפש פון דוד איידער ישכראל זענן גקושט האבן די מלאכים משלים גווען די עשיה דרום שמייט עש' דבור ביי די מלאכים אפר אז די ישכראל זענן גמוטין צוא דס בארג סיני אונ האבן גזאגט נעשה וכסע האבן ווי צו גנומן ביי מלאכי השרת זייער מרהיבה איז שון פייא דיא ישכראל אליין דיא רינה זאגט דס קינד היט זיך אונ זיי מצליח האבן זיי דען נאר עם שבח אליין צוא גיטקושט מער גיט זאגט רבי אלעזר דעם שבח אב איך גפונן אונ גיט קיין אנדערער זאגט דאס קינד ווייל דיין זייער וויל דיר גיט מצליח זיין דס הייסט דו זאגסט גיט אזו וויא ען דארף גיב אים צו איין אנדערן ווס קען רעכט מלחמה האלטן ען דר שבח עליון ווס איז גיט אפר ענטפריט גוואונן נאר צו דיא לאכים אליין דס איז קדושה איז צו זיי אסור מקדש זיין פאר דיא ישראל אז די ישכראל זענן מקדש אונ זאגן דריי מאל קדוש דר נאך זענן זיי מקדש למענה אזו ווי עם שמייט וקרא זה אל זה דען גייט אויף דיא קדושה פון דרייא עולמות דרום שמייט וקרא זה איז איינס אל זה זיין צוויי ואמר איז דריי די דרייא עולמות זענין אנמקענין דיא דרייא קדושות אונ דרום איז דס דר שבח פון די ישכראל ווס זיי האבין צו גנומן די קדושה למטה זאגט רבי אלעזר עם איז בודדאי אזו אונ זיין הט מען דאס מפורש גווען דען דיא דרייא קדושות זענין נוסר ווארן למטה צו די ישכראל אונ פון דעם פסוק לערנט מען עם אפ ס שמייט והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ה' והתקדשתם איז איינס וייתם קדושים איז צוויי כי קדוש אני ה' איז דריי ער זאגט ווייטער גרוכי מודות אונ זאגט דעם סוד פון ברכו את ה' אונ דרום פאר מען דעם אפר גיט געבין קיין שלום פאר דעם דאוונן דען ער ציהט אויף זיך עם פח הטומאה ווארום איין מענטש געהר פריער אויף זיך מושף זיין די שכינה זאגט דס קינד אצונד זעה איה אז דער פח פון דיין זאגט איז שלאף צוא שראגין מיט איין שווערד אונ מיט איין שפיז אצונד איז גיט די צייט צו ווארטן נאר צו שראגן מיט דעם שליידר ויין שמייט נאך דעם אנדערן דס זענן גרוכי מודות ה' האבן זיך רבי אלעזר מיט רבי אפא אונ מיט דער גאנצן חברייא זייער גיפרייט וונד דס קינד זאגט ווידר גרוכי מודות אויף דעם פסוק שחורה אני ונאח זענן גקושט די חברייא אונ האבן אים גקושט זאגט רבי אלעזר ווען

פרשת

ממות

קח

די ישראל אפר אועלכר ווס זיין לוכט שטייט שון אין איין רעכטן
 שטאנד מיט איין געה שלמה מיט פונקט דר אזוי גיט אזו וויא יענר
 ער קאן גיט מאריק ימים זיין אונ ויידר דען הקב"ה האט לוכט צוא
 שמעקן אזו איין עפיר געכט ער אים צו זיך פיל זוכה איז זיין חזק
 מיט אייער חזק איר צדיקים דס אופ אייך הט דר פסוק גזאנט ויספה
 פליטה בית יהודה הנשארט שורש למטה ועשה פרי למעלה שורש למטה מיינט
 מען זיין פאטר וואכ ער איז שון אוועק גינאנגן פון דער וועלט איז
 ער שורש למטה אין דר ישיבה פון סט"ס ווס זיא הייסט מחיבת דרעיע
 געשה פרי למעלה מיינט מען די ישיבה פון הקב"ה וואס פאר איין
 גומקייט איז דר שורש אונ די פרי אונ ווען הקב"ה זאל צו זייא גיט
 האבן קיין לוכט לרית נוחה פאר איין גשמאקן ריח וואלט קיין שום
 מקשרג גיט גקאנט אופ זייא מקשרג זיין ער זאל זייא עפים שלעכץ
 קאן נאר פון דעסט וועגן בעט איך אז עס זאל זיין דער וועגן פאר
 הקב"ה אז זיין מוסר זאל אין אים קיין צער גיט האבן אונ עס איז
 אזו גווען אזו ווי רבי שמעון הט גזאנט וואוא איז דר חזק פון דיא
 צדיקים ווייז זיי הימן דעס הייליגן צייכן דרום זעגן זייא זוכה צוא
 הייליגי אונ גומי קינד אונ דורך זיי זעגן זיי זוכה לארץ עקיונה אזו
 ווי עס שטייט ועמד כולם צדיקים גו' :

וואת כלעס בן בעור הרגו כחרב זאגט רבי אלעזר פון וואגן קומט בלעס
 זאל דארטן זיין אונ ווער הט אים גהרגת זאגט רבי יצחק פנתס
 מיט זיין חכמיא האבן אים גהרגת אזו ווי עס שטייט הרגו על הלוימ
 אונ ווען עס וואלט גיט גווען דער ציץ הקדוש אונ דיא תפקה פון
 פנתס וואלט מען אים גיט גקענט מאכן אראפ פאלן דרום שטייט
 על הלוימ זייא זעגען אראפ גיפאלן אופ דיא חללים אייך שטייט ווא
 בלעס בן בעור הקוסס הרגו כחרב זאגט רבי אלעזר דאס ווייס איך אלץ
 וואול זאגט רבי שמעון מיין קינד רבי אלעזר די גאנצי מעשה פון
 בלעס האבן די חכמיא זייער מיט מפורש גווען עס שטייט ווא קס
 גבוא עוד בישראל כמשה דס הייסט גאר ביי די ישראל איז גיט גווען נאך
 אזו איין גביא ווי משה רבינו ביי די אומות העולם איז גווען
 אזו איין גביא ווי משה אונ דס מיינט מען בלעס איז גווען וואס זיין
 גזייכן איז גיט גווען אזו ווי משה רבינו איז אין דר קדושה גיט גווען
 זיין גלייכן בכל ישראל ממיא אז בלעס איז גווען אין אזו איין
 חזקי מדרגה פון דר מומאז אונ אזו איין חכם ווס ער הט זיך פרימט
 מיט זיין כח אונ האט גזאנט וואכני אקרה כה איך וועל אום רייסן דיא
 קדושה ווס זיא הייסט כה ווי אזו הט מען אים גקאנט הרגין נאר
 אין דעס ספר פון שלמה המלך שטייט אז עס איז פר האנדן רבייא
 סימנים • סימני לעביה ווען איינר איז איין בעל עבירה איז איין סימן
 ידו איז זיין פנים געל אונ גרין • לשמות ווען איינר איז איין שומה
 איז איין סימן סוכה דברים ער רעט פיל רייד ווייזט דס אז ער איז איין
 שופה • סטן שטאני יודע דער סימן אז ער ווייסט גיט אונ קען נאר גיט
 התמארות אז ער פרימט זיך זייער אונ די אל דריי סימנים זעגן גווען
 אין דעס רשע אוב דוא וועכט וועדין פרגעזן עס שטייט דאך יילוי וי
 איין פרגעדר זאל דיה לובן ייא אונ אז איין פרגעדר לוכט דיק גיט
 יד זאלכטו דיק אללין לובן ווס דען זאגסטו ווער עס פרימט זיך דר
 ווייסט נאר גיט נאר עס איז גיט אזו דר פשט פון דעס פסוק נאר דס
 איודי רעכטי שטייט יילוי וי אפרעמדר זאל דיק לובן ייא אפר גיט אז
 דו קוקסט אין אפרעמדר שטאט אריין ווס מען קען דיק גיט זאג איך

דיד יד מענטשו זיך אללין לובן הייסט עפין אזה דיין מול צו ריידן
 דת אונ זאלסט מודיע זיין דברי אמת אין דר תורה דען וועט דיין
 מול מודיע זיין ווס דו ביקט ווארום דר עיקר דער קענט מען דעס
 מענשן פון זיין מול אונ דר בלעס הט גנבת די געה פון מענשן פון
 נאר קרייני זאכן הט ער דר פון גמאכט גאנץ גרוסי זאכן מיט פיל
 רייד אונ ווס ער האט גזאנט איז אלץ גווען מצד המומאז ער הט
 גזאנט אמת נאר ער הט זיך באריכט בדרך נספר מען זאל מיינן
 אז דס איז אלץ פון דר קדושה ער הט גזאנט נאום שומע אכרי אל וידע
 דעת עליו ווער עס הט דס גהערט הט מען גמיינט אז ער איז גרעסר
 פון אלי גביאים ווס זעגן גווען אזה דר וועלט אונ דאך איז דס אמת
 ווארום אין דר צד המומאז איז ער גרעסר גווען פון אלי דרום הט
 ער גזאנט שומע אמרי אל דען ער הט זיך בהעפט אין דעס אל אחר ווס
 עס שטייט כלא תשתתוה לאל אחר אפר ביי הקב"ה שטייט האל חמים דרמי
 הקב"ה ווערט אן גירופן האל מיט איין היא אונ ער הט גזאנט אמרי
 אר וידע דעת עליו דס איז די גאנצי אפרשטי מדרגה אין דר מומאז
 דס איז דר יב החובל דר שוף מייסטר דארטן איז גווען זיין מדרגה
 אונ דר רשע הט סתם גזאנט וידע דעת עליו מען זאל מיינן חס ושלום
 אז דס איז בעת הקדושה אונ ער הט נאר גמיינט ער הט איין אחיזה
 אין דר העכסטר מדרגה פון דר מומאז ער הט אוועק גיגבת דעס
 שכר פון מענטשן מיט זייני רייד מען הט איין מעות גהאט איז זייני
 רייד מען הט גמיינט אז ער זאגט דס אלץ אופ דר קדושה אופ הט
 ער גזאנט אשר סחיה שדי יחיה ווער עס הט דס גהערט הט ער גמיינט
 אז ער זעהט אזו איין מדרגה ווס קיין שום גביא הט דס גיט גזעקן
 אונ דר אמת הט ער גמיינט עס גייט ארום אזווייג פון די צווייגן
 ווס דס הייסט מחזה דס מיינט ער ער א ועואל ווס זיי זעגן נופל וגלוי עינים
 די דאזיגי הט ער גזעקן ווס זיי זעגן ארום גקומן פון דר קדושה ווס
 זי הייסט שדי זיי זעגן גשמראפט גווארן הט מען זיי אראפ גווארפן
 פון דעס הימל אזו ווי מיר האבן אובן גזאנט אזו ווי עס שטייט וסול
 סחיה אר סחיה נאר פון וואגן קומט בלעס אהער אמער עס שטייט
 דאך ער הט גזאנט ועתה רניי הולד לעמי ער איז דאך אוועק גגאנגן פון
 מדן אונ איז שון דארטן גיט גווען ווי אזו האבן זייא אים דארטן
 גיברגת נאר ווי דר רשע הט גזעקן אז דורך זיין עצה זעגן פון דיא
 ישראל גפאלן פיר אונ צוואנציג טויזנט האט ער שון גיט גווארט
 אוועק גיין ער הט זיך פר זאכט אונ האט גמאנט מען זאל אים דר
 פר פצאלן דר ווייל ווי ער הט גווארט פון וועגן דעס שכר איז גקומן
 פנתס מיט זיין חיל ווי ער האט זיי דר זעקן איז ער גפלוגן אין דער
 רופפן אזו וויא זייני צווייא זין ינום ווסכרום האבן גמאן בשעת מעשה
 העגל דס זיי האבן מיט זייער בישוף גימאכט דס עגל אזו וויא עס
 שטייט וסול מן חסם כיום ההוא כשלש אלפי איש אזו ווי דריי טויזנט מענשן
 איז דאך קשה עס איז דאך פר האנדן אין דר תורה גרעסרי חשבונות
 שטייט ארום מיט דער גאנצער צאל אונ דא שטייט גיט דיא גאנצי
 צאל נאר כשלש אלפי איש אלא דס מיינט מען די צוויי זין פון בלעס
 ווס זיי זעגן גרום גווען אזו ווי דריי טויזנט מענטשן אונ דר בלעס
 הט וואל גוויסט אלי מיני בישוף הט ער גנומן די חרשים מיט דעס
 בישוף ווס זייני קינד פלעגן טאן אונ איז גפלוגן אין דר לופטן ווי
 פנתס האט דאס דער זעקן אז אמענטש שוועבט אין דר לוכפן אונ
 ווערט אלי מאכ פר חולין ער ווערט גיט גזעקן הט ער גשריגן מיט
 איין

פרשת ממות

זענו אהרן ונזארין שזאנגן • מפאן ודלצה ביין זון אלעך וים הקביה
 קט מיט אים גיטאן זענן גרוסי סודות וום קען קען גיט מנהג זיין
 נאר ווייך די חכרניא זענן דא ווייסן זיי גרוסי סודות האב איה איה
 דם כלה גווען אונ דם איבריגי פון די סתומין פון די פאר בארעני
 זאכן פון דר וועלט אונ די לייט ווייסן נאר גיט די נפלאות סתומים
 עליונים • אהרן דעם רשע אונ אהרן זיין גלייכן איז גזאגט גווארן ויס
 ישעים ירקב זכאין זענן די צדיק אמת אהרן זיי שמיים גשריפן אד צדיקים
 יורו לספר וגו' ;

רבי אבא זאגט מיר האבין גילערניט אז איבער עלף זאכין קומן
 נגעים אונ דם זענן די עלף זאכין עבודת פוכבים • קללות השם •
 גילוי עריות • גניבה • לשון הרע • עדות שקר • הטקלה את הבית •
 שכונת שוא • אונ ווער עם גייט אויף דעם תחום פון זיין חבר • אונ
 ווער עם מראקט שלעכץ אויף זיין חבר • אונ ווער עם טאכט קריג
 צווישן לייט • אונ אמייך זאגן אויף עין הרע קוקט אויף נגעים • אונ
 דער זוהר ברענגט אהרן ראיזות פון פסוקים • דער פלשתי המ
 מקלל השם גווען המ אים דוד זאגט היום הזה יגיד און ווי ביי נגעים
 שמיים והסוד הכור און מיינט ער דא אהרן נגעים • דר פלשתי איז גווען
 אקרוב מיט דוד דען ער איז גווען דער זון פון ערפה אונ אז דער
 פלשתי המ גשאלמן צוא דוד און וויא עם שמיים וקלל חלשתי את דוד
 כאלהו המ אין אים דוד גקוקט מיט איין עין הרע אונ וויא דוד האט
 גקוקט בעין הרע האט זיך דרום גצוץ צרעת און אהרן אז דוד האט
 גקוקט אויף יואב בעין הרע און וויא עם שמיים ולא יכרת סבית ויאב זב
 ומצוה און אהרן ביי דעם פלשתי ווי פאלד דוד המ אהרן אים אשלעכמן
 קוק גטאן שמיים תיכף ותסבע האבן בסעוה המ זיך בהעפמ צרעת אין
 זיין שפען אונ דם אונ פון בלעם איז פר קערט גווען פון דעם אונ
 פון דוד דען דם אונ פון דוד איז גוועבט גווען מיט אהרן גשאלמט
 עם איז און אשיין אונ גיט גוועהן גווארן אלעולוי גשאלמט פון דער
 וועלט המ דרינגן גפינקט אונ אלץ מיט פיל רחמים צו דעם וום איז
 גווען איין רבא שמים און ווי עם שמיים יראד יראוני וישפחו זיי פרייען
 זיך אז וייא זעהן מיד אונ אלי רשעים האבן זיך דר פאר גפארבטן
 אבר דם אונ פון בלעם איז גווען איין עין הרע צו אהרן זיך ער
 המ אקוק גטאן המ ער עם פר דארבן און ווי אפלאם פייער עם איז
 נאה און אשלעכט אונ גיט גווען אויף דר גאנצן וועלט דער היפוך
 פון דוד המלך זאגט רבי אבא בודאי די אלי זאכין זענן גווען בייא
 בלעם נאר גילוי עריות ווי גפינז מיר אלא עם שמיים חן הכה היו לבב
 ישראל ברבר בלעם לספר וגו' אין עבודת פוכבים אונ גיזיות איה עדות
 שקר דען ער המ גזאגט וידע דעה עליו אונ ער המ אפילו גיט גווייסט
 די העה פון זיין בהמה ער המ גשאלטן דעם דיין דען ער המ גזאגט
 רכה איעד ער המ אפ גקערט פון דעם דיין אונ האט גרעט אויף וייא
 ביין ער איז גזאנגן אין תחום פון זיין חבר ער המ גזאגט ואלע פל ויא
 כסוכה אונ דם המ צו אים גיט גקערט ער המ גימאכט קריג צווישן
 אחים דם זענן ישראל מיט הקביה אונ עין הרע איז אין דער גאנצן
 וועלט גיט גווען און וויא זיין שרעכט אונ • מקלל השם ווארום ער
 האט גיזאגט וואכי אקרה בה אונ אלץ איז אין אים גווען :

רבי יוסי דייבט אן אל תרחם לחם רע עין דם איז בלעם דער רע עין וואם
 ער המ גבעשט וום הקביה המ גיט בנערט עם שמיים ואל תחאו
 לסעסותיי דם איז בלק דם הקביה באגערט זיני עורות קום אונ זעה

אין קול צו זיין חיל אונ זאגט צו זיי אפשר איז פאר האנדין אייגער
 גווישן איה וום ווייסט צו פליהן נאה דעם רשע דען דם איז בודאי
 דר בלעם פליהט אין דר לופמן איז דארט גווען אייגער פון שבט דן
 ער המ גיהייסין צליה איז ער אויף גישמאנין אונ האט גינומען דעם
 בלח וממשלה וואם איז שרעט איבר אלי מיני בשפים אונ איז אים
 נאה גפלוגן ווי דר רשע המ אים דר זעהן איז ער איבר גפארן אויף
 אנגדרוועג אונ האט גשפאלטן פינה איריים אויף דעם וועג אונ איז
 פון אים פר חולן גווארן אין דר צייט איז דר צליה גווען מסופן אונ
 המ גהאט גרום צער ער האט גיט גוויסט וום ער זאך טאן און האט
 פנתס אויף גווען זיין קול אונ המ גשריפן דיא שאמין פון דעם נחש
 וום ער הערשט איבר אלי נחשים פר קער דיני האר דם הייסט די
 פוחות פון דעם סם ונחש וום זענן איבר אלי נחשים וום זיי האבן פר
 שפעט צו בלעם קען זאל אים גיט זעהן און המ פנתס גשריפן דר
 צל הקודש זאל מבטל זיין דעם צל המומאה דורה צליה דאס דער
 רשע זאל גיט קענן ווערן פר הווען דרום פאר קער דיני פוחות זאל
 פמל ווערן פר אים מיי המ דר צליה דר זעהן אין וואסר אוועג ער
 איז • איז ער צו אים גקומן האבן זיי ביירי אראפ גנדרט פר פנתס •
 קום אונ זעה עם שמיים ביי דעם רשע יול עם דם איז איין מדרגה
 עליונה אנחש זכר איז ער נאה גזאנגן אבר צליה האט גנומן דעם
 פח פון אנתש זכר ונקבה אונ מיט דעם המ ער שוקט גווען אויף אים
 דרום ווייך ער המ גנומן די מדרגה וום איז אים שוקט דאם איז שיי
 פון דעם המ ער מכניע גווען דעם פח פון דעם נחש וום בלעם המ
 גהאט דרום שמיים יח ח נחש על יוד דם איז שמשון הגבור שמיים על
 איה דם איז צליה וום ער המ שולט גווען אויף דעם וועג וואם בלעם
 הרשע המ זיך גטאכט וום ער איז גפלוגן אין דר רופמין הנישד עקי
 סוס דם איז עירא וום ער איז גווען מיט דוד המלך אונ ער המ גוויזן
 פיל גבורות ער איז אויך גווען פון שבט דן אויף אים שמיים ויעקב דוד
 את כל הרבב • ויסול רוכבו אחור דם איז שרדיה וום ער וועט קומן מיט משיח
 בן אפרים ער איז אויך פון שבט דן אונ אז ער וועט אויף שמיים אויז
 וועט מען האבן איין האפונג צוא דר גאולה דרום זאגט ווייטער דר
 פסוק לישועתי קיחי ה' אונ אז בלעם האט אראפ גנדרט פר פנתס
 זאגט פנתס צו אים רשע כמה שלעכטי זאכן האסמו גטאן אויף דעם
 הייקן פאלק זאגט פנתס צו צליה ווי אים כמית נאר גיט מיט דעם
 שם דען ער איז גיט ראוי מען זאל אויף אים דר מאגן דעם שם הקודש
 העליון פרי זיין נשמה זאל גיטארום גיין אונ גכלל ווערן במדרגת
 הקדושים און וועט אין אים מקוים ווערן וום ער המ אויף זיך גזאגט
 המות נשמי מות ישירים בארות שעה האט ער אים אן גיטאן כמה מיני
 מיתות אונ ער איז דאך גיט גשטארבן ביז ער המ גנומן אשווערד
 וום דרוף איז גימאכט גווארן איין נחש אויף דר זייט אונ איין נחש
 אויף דר אנדרר זייט ער זאגט מיט זיינים זיי אים כמית אונ מיט זיינים
 איז ער גשטארבן דען ער המ אים גהרגת אונ און איז דר סדר פון
 דעם צד המומאה דר וום גייט נאה מעשה מומאה און שטארבט ער
 דורה דעם אונ דר מיט גייט אים אום זיין נשמה אונ אין דעם ווערט
 זיין נשמה גכלל אונ און איז בלעם אויך גשטארבן מען איז אים דן
 אויף יעניר ווערט מיט גרוסי דינים אונ ער איז זיין מאג צוא קבורה
 גיט גקומן אונ זייני ביינר זענן אים פאר פולט גווארן אונ עם איז
 גווארן פון זיי שזאנגן אפילו די ווערים וום האבן גנעסן זיין פלייש

פרשת

מטות

קט

עם שמיים וירא בלח ונס המ ער גזעו ער המ גיעוהו מיט זיין חכמה אז ער מיט אלי פינה מלכי מדון ווען פאלן אין דר האנט פון די ישראל דרום המ ער מקדים גיווען צו בלעם וואס זיין פח איז גיווען מיט זיין מוד אזו ווי די ישראל ונס וייער פח איז נאר מיט דעם מול אונ בלעם המ נאך דר צוגלונסט מער פון בקק אונ די דיעה וואס בלעם המ גזיטט איז נאר גווען ביי נאכט דען דר פח פון די קליפות איז נאר ביי נאכט אין דעם ערשטן משמר איז חסור נוער דרום המ ער גיהאט איין אייזל ער זאל זיין מיט דעם אייזל בתחלת הלילה אוב די וועסט פריען עם שמיים דאך ויכא אלהים אל בלעם לילה עם איז גווען זיין שר אזו אדך שמיים ויכא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה כויינט מען אדך זיין שר דרום המ בלעם גזאנט צו די שלוחים פון בלק ליט פה הלילה אז דר ממנה איז גקוקן צו אים המ בלעם גרעט מיט אים זייני רייד אזו המ גירום אדך אים דר ועלביגער רוח אונ האט אים מודיע גווען דורך דעם אתון עם איז קשה אז ער המ אים שון איין קאל גזאנט לא הלך עמם ווארום המ ער אים ויידר גפרענט אלא מיר האבן גלערינט אדך דעם ווען ויס אמענטש וויל גיין פירט מען אים פון אובן צום ערשטן המ השירת ניט גהייסן ער זאל גיין אז ער המ גיעוהו אז זיין רצון איז ויא צוא גיין זאגט ער אים קום לך אים ווד את הדבר וגו' די דאזיג נאכט המ בלעם גימראכט וויא איז מיין פבוד אז אדך מוז אן גבונדן זיין אין אנגדרן אונ אדך קען ניט טאן מיין ווילן אונ אנאנצי נאכט המ ער גקוקט אין זייני כשפים אונ המ ניט גפינן קיין שום צד אז ער זאל זיין אין זיין רשות גיערט מצד פון זיין אתון רבי יצחק זאנט צווישן די קליפות וענן מצד ימין צעהן חמורים אונ מצד שמאל צעהן אתונות אונ דאס המ יוסף המ מרכו גווען וליאוי שלח כוואה עשרה חמורים וגו' אונ דם איז ונס די תורה המ אונ זאגט לא חתוש בשור וחסור חרו מצד ימין איז דר נחש אונ מצד שמאל ווערט גיפונן דר אתון מיט קוסם קסמים זאגט בלעם כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל עם קען קיין שום בישוף אונ קיין שום קליפה אדך זיי ניט שולט זיין הן מצד ימין והן מצד שמאל ווארום ה' אלהיו עם רבי יצחק מיט רבי יוסי וענן גנאנגן אין ווען פון מבריא קיין לוד זאגט רבי יצחק אדך פר ויידר מיה אדך בלעם דרשע דם אלי זייני מעשים ונס וענין גוועמצי המומאה אונ אזו האבן מיר גלערינט אסוד דם אלי נחשים וענין אן גקגיפט אונ גיין ארום פון דעם נחש תקדמוני דם זי איז דר עיקר פח המומאה ונס ער איז מוזהם דרום אלי נחשים וכישוף פון דר ועלט ווערט אן גרופן בשם נחש ויירי אלי גיין פון איר ארום אונ ייער עם ציהט זיך נאך נאך דעם ווערט ער טמא אונ ניט דם אליון נאר ער מוז זיך אליון פריער מטמא זיין וייער וויל אדך זיך מושך זיין די מומאה דען מיר האבן גלערינט הבא לשהר ססייען לו והבא לשמא פתוח לו ביי דר קדושה העלפט מען אים אונ מען זאגט ובחרת בחיים אונ ביי דר מומאה עפינט מען אים נאר אדך ער זאל אריין גיין דרום שמיים לא הלך כמעט בפעם לקראת נחשים דען נאר זיין בישוף איז אים נאר גיקומין פון דיא נחשים זאגט רבי יוסי ווארום ווערט גיפונן אלי חלשים וקסמים בייא דיא נשים זאגט רבי יצחק אזו האבן מיר גיערינט אז דער נחש תקדמוני האט גיווארפן איין וזהמא דאס הייבט איין מומאה איז איר גיקוקען מצד הנחש זאגט רבי יוסי עם איז גוויא אזו האט ער אים גיקושט אונ זאגט אדך האב שוין בטה מאל גיפריענט דיא זאך אונ האב ניט זוכה גווען ביו אצונד זאגט

פרשת מסעי

ארה ססעי בני ישראל רבי חזקיה זאגט עם שמיים מי נתן למשיח יעקב וישר: לבושים הלא ה' זו חטאנו לו וגו' קום אונ זעה פון דר צייט אן ונס דר בית המקדש איז חרוב גיווארן וענן די פרכות ניט שורה אויף דען ועלט זייא וענן פר מיטן גיווארען ככיל מלמעכה ומלמטה אונ דיא מדרגות התחתונים די קליפות האבן אשליטה אויף דר וועלט דר האבען דיא ישראל אליון גורם גווען מיט ויערי חטאים אין דעמך פסוק איז דאך קשה פריער שמיים מי נתן למשיח יעקב איז משמע ון אייגר פריענט ווער המ דאס גיעעפן אז די ישראל זאכן אזו גירויבט ווערין ווי אזו גישיקט זיך ווייטר דר פסוק ונס ער זאגט הלא ה' זו חטאנו לו דם המ הקב"ה גיטאן ווייל מיר האבן צו אים גיוינדיגט עם וואלט דאך גיעקעט צו שמיין חטא לו זיי האבן צוא אים גיוינדיגט דען זי עם שמיים שוין מיר האבן צו אים גיוינדיגט וואלט גידארפט שמיין ולא אבינו הליד מיר האבן ניט גיוואלט גיין אין זייני ווענין נאך וואלט שמיים ולא אבינו זיי האבן ניט גיוואלט נאר אזו איז דר פשט פון דעם פסוק ווארום פון דר צייט אן ונס דר בית המקדש איז חרוב גיווארן אונ דר הייבט איז פר פריענט גיווארן אין פייער אונ די ישראל וענן פר מריבן גיווארן אין גלות אריין המ זיך די שכניה גיוואקט געקארן ווערין פון איר ארט אונ גיין מיט די ישראל אין גלות אריין המ זייא

רבי יצחק די אלי מעשים ונס בלעם המ גיוויסט פון תעמיין האט דאס גילערינט זאגט רבי יוסי זיין פאמער בעור האט אים אביס גילערינט נאר דר עיקר פון אלי מיני כשפים וחרשים המ ער דר גילערינט פון די בני הררי קדם ונס זיי וענן אין דעם לאנד קדם דארטן וענן די מלאכים ערא ועואר ונס הקב"ה המ זיי אראפ גיווארן פון דעם הימל זייא וענן צו גיבונדן מיט אייווערני קייפון זייא וענן מודיע צו די מענטשן אלי מיני חרשים וכשפים וקסמים אונ פון המ בלעם גיוויסט אלי מיני כשפים אזו ווי עם שמיים סן אים יחבד מלך סבא מרורי קיס זאגט רבי יוסי דם ונס דו זאגסט ווייל דר נחש דר אריין גיווארפן איין וזהמא נאר בשעת די ישראל וענן גישמא אויף דעם פארג סיני המ זיך פון זיי אפ גיטאן די וזהמא פון דר נחש בשעת די ישראל האבן גיוינדיגט מיט דעם עגל האט זיך דר וזהמא צו זייא ויידר אום גיעקעט אזו וויא פריער דעמך גלייבן א אשה אין אירי אומרייני מעג איז זי איין נדה דארף זיך איין מענטש פר איר הימן ווייל זי איז בהעפט אין דר מומאה אונ די זאך ונס רירט אן ווערט דם טמא אונ מכל שכן ווער עם בהעפט זיך איז א חליקה וזכאין וענן די ישראל ונס הקב"ה המ זיי גיעעפן דיא תורה אונ המ זיי גיזאגט ואל אשה כבוד סומאתה לא תקרב וגו' המ ער אים ויידר גיפריענט ווער עם איז מסתפל איז די צפצופ עופות ווארום הייטט דר איין גיהוש המ ער אים גיזאגט ווייר דאס קומט אויף פון דעם נח ווארום דר רוח מומאה רועט אדך די עופות דרום איז דם עוף מי דעם צפצוף מודיע אלי זאכין אונ אלי רוחות המומאה וענן בהעפט אין נחש עם איז ניט פאר האנדן קיין שום מענטש ער זאל פון אי גיצוק ווערין דען ער ווערט בייא אלי גיפונען ביי לעתיד קבא ווער הקב"ה מעביר זיין דעם רוח המומאה מיט אלי רוחות רעות פון דר ווערט אזו ווי עם שמיים בלע הסות לנצח וסחת ה' אלהים רמעה מעל כל פנים ארץ

פרשת מסעי

אמונה • האם רבי ייסא סבא דאם דער הערמ האט ער אויף אים אקוק גמאן מיט זיינ אונגען איז פון אים תיכף גינוארען איין הויפן מיט ביינר אבער אונז איז דער וועג אן גיברייט מיט דר היקף פון הקב"ה דרום וועלן מיר זאגן דברי תורה :

פתח ער הייבט אן אונז זאגט דוד המלך עקבי השלום הט גאמט הויני ה' דרכך אהרן נאמתך יחד לכבי ליראה שטר איז דאך קשה וויא אזו האט דוד המלך גיבעטן צו הקב"ה ער זאל אים ווייזן דעם וועג פון יראת שמים ער זאל זיין איין צדיק אבער מיר האב דאך גלערניט אז אל זאכן פון דעם מענטשן זענן אין דיא הענט פון הקב"ה חוץ פון דעם אז דער מענטש זאל זיין איין צדיק אבער איין רשע דאס איז בייא דעם מענטשן אין דיא הענט זאגט רבי שמעון דוד המלך הט אזו גיזאגט ווייז מיר דיין וועג אונז אנפלקע מיר נאר אים • איך זאל וויסן אז דאס איז דר גומר וועג אונז וויא פאלד דו וועסט מיר נאר עפענן בייני אונגען איך זאל פאר שמייך דער נאך וועל איך שוין אליין גיין אין וועג פון יראת שמים אונז וועל שוין נישט אפ קערן לימן ושמאל יחד לכבי בהעפמ אין מיר דאס הארץ איך זאל מיר פר דיד פאררמין רעכט צו היסן בייני וועגן אין דר יראה וס איך בין אין איר בהעפמ מבח מייך נשמה דרום שמיים יחד לכבי מיט צווייא בתי קום אונז זעה אימליכר מענטש וס פאררמט זיה פר הקב"ה רועט אוף אים די קדושה אזו ווי עס דארף צו זיין אבר דר ווס הט נישט קיין יראה רועט אוף אים נישט די קדושה אונז ער הט נישט קיין חק לעולם הבא נאך מער עס שמיים וואוה צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון היום וואל צו די צדיקים בעולם הזה ובעולם הבא דאס הקב"ה בערמט אין זייער כבוד אונז דעם צו ווי בהאמן די ליכט ווס עס איז צו זיי בשאפן גיטארן בששית ימי בראשית דרום שמיים הולך ואור עס גייט אויף איין ליכט אונז עס ווערט דר פון נישט נחסד אבר ביי די רשעים שמיים דר רשעים באפלה לא ידעו בסה וכשלו די רשעים גייען אויף דר וועלט אין קרויפן וועג אונז בגערן נישט צוא זעהן אז הקב"ה וועט אין זייא מאן איין משפט זייא וועלן גיין אין גיהנם אריין אונז וועלן שרייען ווייא ווייא ווס מיר האבן בעולם הזה נישט גיניגט אונזרי אונגען צו פאר געבן מוסר אונז יראת הקב"ה אזו וועלן זייא אלי מאן שרייען אונז קיינער וועט זיי נישט קענן העלפן דען ווער עס גרייט זיך נישט אן בערב שבת עסן אויף שבת האט ער בשבת נישט צו עסן דען דיא וועלט הייכט ערב שבת אונז יעני וועלט הייכט שבת דרום הט הקב"ה אן גברייט צו די צדיקים זייער שכר אויף יענר וועלט אונז זיי געבן אזו איין חלק ווס קיין שום אויג האט אין דעם קיין שליטה נישט אפילו קיין גביא דעם נישט גיקאנט משיג זיין זייער שכר דרויף שמיים עין לא ראתה אלהים וולד אונז אויף די רשעים שמיים ויצאו וראו כפני האנשים הפושעים כי וגו' אויך שמיים ונסותם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגלי הצדיקים זיי וועלן זיין אזו ווי אש אונטר די פיס פון די צדיקים מען זאל אויף זייא טרעפן וואל צוא דיא צדיקים בעולם הזה ובעולם הבא אויף זייא שמיים אד צדיקים יודו לשם וגו' אויך שמיים ועסן כולם צדיקים וגו' רבי חזקיה זאגט עס שמיים מסאניא חיוני וגו' קום אונז זעה דיא חבריא האבן נגמט בשעת חורבן בית המקדש וענאלי פהנים ארויף אוף די דעבר אונז האבן גינטען דיא שליכט פון דיא טויערן פון דעם בית המקדש אונז האבן גיטארפן צוא דעם הימל אונז האבען גיזאגט פיז אהער זענן מיר גיטאר עס גיברר אצונד נעם דיר צו דינים אבר

מ איה וועל פריער גיין אין מיין הויז אונז צו מיין היכל אונז וועל מיין פוקד זיין מיין ארט אונז דס ארט פון די פהנים וליים דס זיי גיין דארטן פריער גיזונגן אונז אז זי איז דארטן גיקומן הט זיא אן גיין ככיל צו שרייען איז דס קוד גיהערט גיטארן למערה ולמטה זיי עס שמיים קול כרסה נשפע נהי בכי תסרויים החל סככה על בניה דאס הט מענדישכינה הט ככיל גיזיניגט אוף אירי קינד דר נאך אזו זי גיזאגט מיט די ישראל אין גלות בבר אריין אונז הט גיזען זייער ס דחוק וצער ווי די אנשי ככל האבן זיי אין גלות גיטרעפן מיט די פיס הט דיא שכינה גיזאגט דעם פסוק מי נתולמסה יעקב וישראל ד הט דס גיזאגט אז מען זאל זיי רויפן אונז טרעפן האבען דיא אר גיזענפארט הלא ה' וו חסדנו לו דס הט הקב"ה גיטארן וואס מיר גיין צו אים גיזיניגט הט זיא צו זיי ויידר גיזאגט לא אבו בדרכי הלוך דס איר אבר גיזען גיהיט דיא תורה וואלט איר נישט פאר מריפן ארין אין גלות אריין בשעת די נאולה וועט זיין וועט דיא שכינה ערשטן ארום גיין אונז וועט גיין אין בית המקדש אריין דען דס המקדש וועט פריער גיבוים ווערן פר קיבוץ גילות אזו ווי עס זיט פריער טנה ירושלים ה' דער נאך שמיים ערשט נהי ישראל יכנס אז הקב"ה וועט זאגן צו די ישראל התנערי מעפר קומי מרייסיל זיך פון דר ערד אונז שמייא אויף וועט דיא פנסת ישראל זאגן וויא זיין זאל איך גיין דען מיין הויז איז חרוב גיטארן מיין היכל איז פר ענט גיטארן אין פייער וועט הקב"ה צו איר זאגן שוכי ירושלים קער אום קיין ירושלים ווארום זיא איז שוין גיבעט גינוארען אונז מען ט שוין אלץ צוא דיר אן גיברייט דר נאך וועלן זיך ערשט איין גען אלי נהי ישראל ווס זענן פר שמוץ גיטארן אין פרעמדי לענדער דער צייט וועט מקנים ווערן וואס וויימר שמיים הרופא רשבורי לב בש לעצבותם דס הייכט תחיית המתים אויך שמיים ואת רוחי אתן וגו' זי שמעון איז גיזאגט אין וועג אונז מיט אים איז גיזען זיין וון רבי יעקב אונז רבי יסי מיט רבי הייא זאגט רבי יעקב צו זיין פאטר וועג איז פר אונז אן גברייט מיר וועלן הערן דברי תורה הייבט רבי שמעון צוא זאגן עס שמיים אין קהלת גם בדרך כשהסכל הולך לבו וסמר לכל סכל הוא ווען איין מענטש וויל זיין וועג אן ריכמען פאר קב"ה זאל ער זיך מתייערן זיין אונז זאל מתפלל זיין דהקב"ה אזו ווי שמיים זיך לפניו יהלך וישם לרדו פעמי אונז אז ער מוס אזו ווערט די גינה פון אים נישט אפ נישיד אבער ווער עס האט נישט קיין רעכטי מנהי אין הקב"ה דער מוס נישט אזו אויף אים זאגט דער פסוק גם ד כשהסכל הולך לבו חסר אין ווס פר איין וועג דר נאר גייט איז בייא ס גיזיגט דס הארץ ווער איז דס הארץ פון די ישראל דאס איז קב"ה ווס ער הייכט דס הארץ פון די ישראל אזו וויא עס שמיים העלן צור לכבי לעולם דיא שכינה איז בייא אים חסר ווייל ער האט די מיט איר נישט מתייער גיזען איידער ער איז ארום גיזאגט אין ער אריין אונז בשעת ער גייט אין וועג לערינט ער קיין תורה אויך ט דרום גייט אים אפ דאס הארץ דס הייכט הקב"ה איז ווייט פון ס אונז אפילו ער הערט פון איין אנדערן דברי תורה קען ער נישט געבן אונז לאכט דער פון אונז זאגט עס איז איין נארעשקייט צוא גיזען תורה וסמר לכל סכך הוא ער זאגט עס איז אלץ נארעשקייט אזו זיא איין מאה האט איינער גיברענט אויף דער מצוה פון מילה אונז גיט דס איז נישט קיין רעכמען מצוה עס גייער דאך נישט אן מיט דר

פרשת מסעי

ק

קום און זעה די שכינה הייסט גי' היינ דען דסגאנצן נביאות פון די נביאים איז נאר גיווען פון איר דען די שכינה איז דס ליכט ווס פון איז נאר גיווען פון איר דען די שכינה איז דס ליכט ווס פון איר ווערן נעמען אלי מאורות העליונים און דס גישטאלט סה לדיאטא כי עליה כולל לגנוח דען אז דס בית המקדש איז הרוב גווארן איז די שכינה נמוקן אוף אלי ערטר ווס זי איז גיווען צום ערשטן און דס גיוויינט אויף איר וואונג ווס עס איז הרוב גווארן און אויף די ישראל ווס הענין גינאנגן אין נרות און אויף אלי צדיקים וחסידים ווס זענן דארטן פר לארן גיווארן אזו ווי דר פסוק זאגט קול כרמח נשמע גוי ככו חמוריים רחל סבכה על בנייה און מיט איר האפן גיוויינט אלי חילולת ומרכבות זיא זאגט מייני קינדער זענן אין גלות און דר בית המקדש איז פר ברענט גיווארן ווס זאל איר דא מאן השואות מלאה עיר הומיה קר'ה עליוה על כן אמרתי שער מני אמרר בכבי די שפאט איז פול מיט ברומונג און וויסמונג דרום זאגט דער פסוק אמר ה' סני קול סכני פאר מייד דיין קול פון צו ווייגן קום און זעה פון דעם מאן ווס דר בית המקדש איז הרוב גיווארען איז גיט דא קיין מאן ווס עס זאל גיט זיין דרינגן קיין קלות דען אז דר בית המקדש איז גשטאנן האפן די ישראל גישאן די עבודה און מקריב גיווען קרבנות דס זיך די שכינה פון זיי גיט אפ גיטאן וויא איין כוסר הויערט אויף די קינד דען זענן אלי עולמות דר לייכט גווארן און עס זענען גיווען פרכות למערה ולמטה און עס איז גיט גיווען קיין מאן וואס עס איז גיט גיווען קיין פרכות ושקחה און דיא ישראל זענן געשפן פטום אונדי ווערט איז גשפייט גווארן פון ווערט וועגן און היינט איז ארץ להיפוך ביו הקב"ה וועט די פגמתי ישראל אויף ריכטן מעפר און וועט די וועלט משמח זיין מיט אריקן אזו ווי דר פסוק זאגט והבאתים אר הר קדשי ושמתים בבית תפלה און אזו וויא אז זיי זענן גינאנגן אין גלות שמיים ככה תבכה בלילה אזו אז זיי ווערן דר ליווט ווערן שמיים בכבי יבואו ובי חנונים אוכלם אזו ווי פריער איז גווענט מיט גוויין אזו וועלן זיי דר נאך זיך ווידר קערן מיט גוויין פר גרום שמחה רבי אבא הייבט אן ויסק יונה כרות הרשישה מלפני ה' ווייא צו דעם וואס ער וויי זיך פאר פארן פאר הקב"ה דאס בייא אים שמיים הלא אה השמים ואת הארץ אני מלא נאום ה' וויא אזו האט יונה גיווארט אנמלופן פאר אים אלא עס שמיים יונתי בחגיו הסלע יונתי דס איז ישראל בחגיו הסלע דס איז ירושלים אזו וויא איין שמיין איז הויך און שפארק אזו איז ירושלים העבר גיווען און שפארקר גיווען פר אלי בסתר הסודנה דאס איז דאס בית המקדש דאס ארט פון קדשי קדשים איז דאס הארץ פון דער גאנצער ווערט און אזו ווי אין דעם הארץ איז דס נפש דאס חיות פון דעם גאנצן נוף אזו איז דיא שכינה וואס זיא איז דאס חיות פון דר גאנצער וועלט איז דארטן גיווען בסתר הסודנה פאר פארן וויא איין אשה איז פר פארן אין איר הויז אזו איז אוף די שכינה דארטן אלץ גיווען און אז כל ישראל זענען דארטן גיווען איז אלץ כותקן גיווען און בבבול דר פסא הכבוד איז גאנץ גיווען און מיט זייערי עבירות האפן זיי גישפאלטן אלי אורים און זיא איז אויף גינאנגן למעלה דען דס לאנד איז נאר כותקן גיווען צו די ישראל אליין און דרום אלי נביאים וואס זענען דענסט כאל גיווען דאסן זיי גינמן דיא נבואה פון איר ארט דאס איז ארץ ישראל און דרום איז יונה אנמלאפען גיווארען פון ארץ ישראל קיין חוץ לארץ גדי די נבואה זאל אוף אים גיט רען און ער זאל גיט גיין בשליחות

הקב"ה קיין גינה אויב דו וועסט פרעגן ווארום דס זיך די נבואה בוויין צו יחזקאל אויף דעם גר בבר דאס איז נאר גיווען לפי שעה פון ווען די ישראל אזו ווי עס שמיים אויבן אין פרשת שמות און ווידער עס שמיים על נהר כבד דאס איז מייטש איין מייך ווס ער איז פריער גיווען פון די פיר מייכן ווס גייען ארויס פון דעם גן עדן איז פון דעם מאן אן וואס דיא וועלט איז בשאפן גיווארן איז די שכינה דארטן ארי מאל אזו וויא דר פסוק זאגט ונהר יצא מעין להשקות את הוי ומס יפד וגו' והנהר הרביעי הוא פרת און דער מייך איז גיווען דער פרת רבי אלעזר ורבי יוסי זענן געשפן איין נאכט און האפן גייערניט און אז עס איז גיטמן הארבי נאכט דס דר האן גייערניט האפן זיי גימאכט דיא פרקה אשר נתן לשכוי כינה וגו' זאגט רבי אלעזר אצונד אז דר זמן ווס הקב"ה גייט אריין אין גן עדן ער זאל זיך משתעשען מיט די צדיקים זאגט רבי יוסי נאך ווס איז ער זיך משתעשען היינ רבי אלעזר און זאגט קום און זעה אצונד מאכט הקב"ה ציטרן דר הונדרט מיט גינציג הימלי אזו וויא די צאל פון שמים און טרעט זיא וויא און וויינט אויף חורבן בית המקדש און מאכט כביכול נידער צוויי טרערין אין ים הגדול אריין און דר מאנט זיך אין זייני קינה פון דעם גוויין דען די נאכט איז גימייקט אויף דכיי חלקים דען דר נאכט ווערט תמיד גירעכניט צוועלף שעה האמשי מבת איז זיא קעגנר און תמוז איז זיא קירצער פון דעסט וועגען ווערט זיא תמיד גירעכניט גדיק און דיא צוועלף שעה פון דר נאכט ווערט גימייט אויף דכיי חלקים און די חילולת פון די מלאכים הקדושים ווערן און גימייקט אויף דכיי חלקים אימליכר חלק זאגט אין איין חלק נאט שירה דס ערשטי חיל זענן ממנה אין די ערשטי פיר שעה צו ליל ויער הערן וואס זאגן ויאל לה הארץ ומלואת וגו' כי הוא על ימים סידה וגו' יעלה בחר ה' נק כמים ובר לבב ווארום זאגן זיי דס ווייל אז די נאכט זיך מהפשט אויף דער וועלט איז די גאנצן וועלט מוועט מעס מיט און זייערי נשמות גייען ארויף אזו שמייען די מלאכים און זאגן יעלה בחר ה' דס איז למעלה דר דר הבית ומי יקום בסמוק קדשו דאס עזרת ישראל דען דא איז ארץ גיווען אין גישטאלט פון אובען ווען עס איז פר האנדן אין אימליכן קיע ממונים ושרים ווס זיי שמייען ווען די נשמות ווערן ארויף גיין און זענן גיט ראוי אזו שמויען די מלאכים זיי ארויס אזו גייען זיי שוועבן אויף דר וועלט אזו איז האנדן פכה מלאכי חבדה וואס וויא זענן זיי און זענן צו זיי כוונת דברים שקרים און אמאר דברי אמת ווס עס וועט קומן זמן קר אפר אז דיא נשמות הצדיקים גייען און שוועבן למעלה אזו עס מען זיי דיא טיבן און זיי גייען אריין אין דעם ארט וואס הייסט ה' אזו ווי עס איז דא גיווען פר דעם בית המקדש דר דר הבית און דארטן גייען זיי ארויף צו דעם ארט וואס הייסט סמוק קדשו דארט ווערן גייען אלי נשמות פאר הקב"ה אזו וויא אונטן איז גיווען בית המקדש עזרת ישראל וכשעת אז דיא נשמות שמייען דאר דען איז אן גיברייט דארטן די שמחה פון הקב"ה מיט זיי אין ארט וויא עס הייסט קדש קדשים און דארטן זענען גייערניט זייערי מעשים און זייערי זכות דס אנדרי חיל איז ממנה אוי אנדרי פיר שעה פון דר נאכט און זאגן גיט קיין שירה גייערש שעה דען ווערט הארבי נאכט אזו גיט הקב"ה אין גן עדן אריין מלאכים זענן די אבלי ציין ווס זיי ווייגן אויף חורבן בית המקדש

פרשת מסעי

אלעזר עם איז אקשיל צו איין עשיר ווס ער דס אייןמייערר און איין חשוכי פרי דס ער זיך אליי פאן זייער גיפארקמן ויא זאך חליקה נים צו פראכן ווערן האט דער עשיר אליי פאן אליווי אויף אור אכטונג גיגעבן צו גינאר ווערן ווס עם מוט זיך מיט אור ווארום זיא איז ביי אים זייער חשוב גיווען אפאל איז גיקופן זיין זון און דס אים זייער דר צערינט דס דר עשיר מחמת פעס גינמן די פלי און דס זיא צו פראכן דס מיינט דר פסוק עשה ה' אשר זמם קדם אונ זעה זינט דס בית המקדש איז גיבועט גינארן האט הקב"ה תמיד אין אים מסתכל גיווען ווארום ער איז בייא אים זייער חשוב גיווען און דס זיך זייער גיפארקמן אז דיא ישראל זאלן חליקה נים זינדיגן וועט איבער דעם דער בית המקדש חרוב ווערען און ווען ער איז גיקומען אין בית המקדש אריין דס ער אן גיטאן דס קלייד דער נאך אז דיא ישראל האבן גיזינדיגט און האבן דר צערינט פר הקב"ה דס ער דעם בית המקדש חרוב גימאכט און דס צו ריפן דס קלייד ווס ער איז גינאנגן אן גיטאן דס מיינט דר פסוק עשה ה' אשר זמם קדם וואס עם איז תמיד גיווען איין חשוב קלייד און איין עפדה אויף זיין קאפ דס ער דאס היינט צו ריפן אויף דר צייט שמיים ויקרא ה' אלהים צבאות לכני ולספדון אראלם עקו חוצה איז פביכוד גיווען אין עצבות פאר הקב"ה פון אויפן הייניג און פון אינווייניג דס איז נאר בשעת דאס בית המקדש איז חרוב גינארן אפר אנגדר פאל אלי דורות ווען עם ווערן פר לארץ די רשעים ווס לייקען אין אים איז ער צוא פרידן אזוי ווי עם שמיים כאבוד רשעים ונה אויב דוא וועסט פריגען מיר גיפונען נאך אז דיא רשעים ווערן פר לארץ איז נים פאר האנדן קיין שמחה פר הקב"ה דען דרום דס הקב"ה נים גיקאמט די מלאכים זאלן זאגן שירה בשעת קריעת ים סוף דרום שמיים ולא קרב זה אל זה נאר ווען זייער מאס איז שוין פר פול און עם קומט שוין די צייט ווס ער דס זיי אפ גיגעבן צו ווארפן פאמיר ווערן זיי תשובה טאן און זיין האבן קיין תשובה נים גיטאן דענסט קאל אז ער מאכט זיי פר לידן איז פאר אים איין שמחה אפר אז ער שטראפט די רשעים פר דר צייט איז פר אים נים קיין שמחה פר האנדן און עם מוט אים זייער באנק אז זיי ווערן פר לארץ אזוי ווי עם שמיים כי לא שם עין האמורי עד הנה איז דאך קשה אז עם איז נאך זייער צייט נים גיווען ווארום דס ער גיטאן אין זיי איין משפט נאר זיי האבן זיך אריין דאס גורם גיווען און הש"ת מוט נים אין זיי קיין משפט פאר דער צייט גייערט אז זיי זענן זיך משתה ביי טאן דרום דס הקב"ה גיטאן אין זיי איין משפט פר דר צייט און עם מוט אים דרויף פאנק דרום האט הקב"ה נים גינארט לידן דיא מלאכים זאלן זאגן שירה בשעת קריעת ים סוף אזוי אויך אין דיא פענע פון יהושפט שמיים ויהויה לה' כי לעולם חסדו און עם שמיים נים כי טוב וייר זיי זענען גישטראפט גינארן פר זייער צייט אפר אז הקב"ה ווארט זיין אציט זיין זאלן תשובה טאן און זיין מונג נים קיין תשובה דענסט קאל אז ער מאכט זיי פר לידן איז פאר אים איין שמחה חוץ בשעת חורבן בית המקדש שמיים ויקרא ה' אלהים לכני ולספדון האבשי עם איז שוין גיווען נאך דר צייט און זיי האבען קיין תשובה נים גיטאן דס ער זיך פאירט נים גיפרייט און דס זיך מצעד גיווען אויף דעם פאר לירונג פון דיא רשעי ישראל איבער דעם פבור התורה חסות זיין האבן די תורה נקבל גיווען דרום איז נים

לעם הייבן זיך אן די פיר שעה זאגן זיי על נהרות ככל שם ישכנו גם ככינו ברוח את ציון זיי האבן גיווינט מיט די ישראל דען ווען עם שמיים גם זיי דס איז שייטש מיר האבן אויך גיווינט מיט דיא מלאכים און עם שמיים ווארלם עקו חוצה ווס איז שייטש חוצה דאס איז פבל דאס זיי מלאכים האבן זיין באלייט ביי פבל און האבן דארפן גיווינט מיט זיא זיי הייבן אן על נהרות ככל אונ לאזן אום זכור ה' לבני אדם את ירושלים דען מוט זיך הקב"ה מעורר זיין אין זיין מדרגה און מרעט זיין הימל אזוי ווערן דר ציפוט צווערף מווינט עוקמות זיין שרייען גינאנגן אזוי זיי דר פסוק זאגט ה' מסרום ישאן שאת ישאן על נוה און ער מאנט זיך אין די ישראל און נידרט צוויי מרען אין ים הנדוד זיין איז זיך מעורר איין פלאם פייער און איין ווינט פון צפון זייט ערט אין דעם פלאם און גיים און שוועבט אויף דר ווערט כאותו שעה זיין דר פלאם און שלאגט אין דעם פריגל פון דעם האן אזוי הייבט אן צוא קרייען און הקב"ה כבידו גייט אין גן עדן ער זאך זיך תעלשע זיין מיט די צדיקים בשעת גאט גייט אין גן עדן אזוי הייבן זיין ביימיר אין גן עדן און אויך אלי נשמות הצדיקים צוא זאגן שמיים ראשכם ודכשוו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד וגו' כי הוא זה מלך הכבוד ה' וזה הוא מלך הכבוד מלה ובשעת אז די נשמות הצדיקים גייען ווידער אפ אין זייער גוף אריין דען שטארקען זיך אין זיין אלע דיא מלאכים און זאגן הנה ברנו את ה' כל עברי ה' העוסדים כבות ה' בלילות דאס מי חיל איז מכוונה אין דיא אינטרשמע פיר שעה פון דער נאכט עם ווערט פאן זיין זענן משבח צו זייער הערן און מיר האבן צערינט אז עם ווערט פאן אזוי זענען דיא אלע פוכבים ומלות אלע מלאכים געזינים וואס זענען שולט בייא טאן זענען אלע פוכב צו זייער הערן און זאגן שירה אזוי ווי דער פסוק זאגט כי כוכבי בוקר ויריעו כל בני אלהים בשעת אז דיא זון קערט זיך אום אין גלגל הייבט זי אן זינגן מיט אים קוד די ראויג שירה יהויה לה' קדוה וגו' וסרו לו וגו' שירו לו שיר חדש וגו' און די ישראל לויבן אויך צוא דס מיט איר אין איינעם אזוי שמיים ויראד עם שמש זאגט רבי אלעזר די מענטשן ווארפן נים האבן קיין פאר שטאפטע הערצער און דע אונן ווארפן זיי נים גיקענט בשמיים איבער דעם ים קוד פון גלגל חכה בשעת זיי גייט און לויבט צו הקב"ה ווי זיי שמועסן ברי תורה איז דער ווייל טאן גינארן זענען זיין אופ גשטאנן זענן גיקופן פר רבי שמעון דאס איבערנע שמיים אין פרשת פריש רבי אלעזר איז גינאנגן צו זיין שווער רבי יוסי ברבי שמעון קרייניא ווי זיין שווער דס אים דר זעהן האט ער אים אן גיגרייט זיין פעטיל מיט פעט גיוואנט זאנט זיין שווער צוא אים האמטו גיהערט פון דיין פאמיר רבי שמעון אויף דעם פסוק וואס עם עשה ה' אשר זמם וגו' צוא מיט קדם זאגט רבי אלעזר דיא תברייא נאך שוין גינאנט אז בעד אמרתו איז שייטש ער דס צו ריפן זיין ווס דס איז זיין פבור און זיין עפדה און דאס איז זיין תיקון און אז דס בית המקדש איז חרוב גינארן דס ער דאס צוא זאגט אים זיין שווער עם איז מיר קשה נאך ווס שמיים עשה זמם דס איז דאך שייטש הש"ת דס גיטאן ווס ער דס פרייער דס ווי אזוי קען איין קינד בשמיים אויף דעם ווס זיין פאמיר דר שטראקט אויף אים זעלען נאך איידער ער זינדיגט זאגט רבי

גיווען קיין שלמה פר אים הן למעקה הן למטה :

רבי יצחק איז גיקומן צו איין בארג האט ער גזעקן ווי איין מענטש איז גישלאפן לעבן איין בוים ווי ער איז דארטן גיווען הט ער דר זעהן אז דיא ערד האט אן גיהופן צו ציטן און דר בוים איז צוא ברעכן גיווארן און איז אום גיפאלן אין איין גרוב פון ערד און דיא ערד איז ארויף און אראפ גיגאנגן . כחכת דעם ציטרניש האט זיך דר מענטש אוף גיחאפט און הט גישריגן אנטקען רבי יצחק יודאי יודאי וויין און שרייא דען אצונד האט מען אויף דעם הימער אויף גישעלט איין ממונה ער זאך אין אייך האבן איין שליטה ער איז אן גיברייט אייך צו מאן פיל שעקע און דס ציטרניש פון דר ערד איז נאר גיווען פון אייערם ווען דען פביד ווען די ערד ציטרט איז נאר דרום ווייט מען שטעלט אויף אייך איין ממונה ער זאך אייך שלעכץ מאן . האט זיך רבי יצחק זייער פאר וויגהרט און איז דער שראקען גיווארען . זאגט רבי יצחק עם שמיים תרח שלש תנזו ארז פון דר"י זאכן ווען קומט אויף דר ערד איין ציטרניש איז איינס פון זייא חתח עבד כי יסור אז מען מאכט איין גייעס ממונה אויף דעם ארט פון דעם האר און מען מאכט אים שולט זיין וכפל שפן אז מען מאכט אים אויף דיא ישראל תליה ציטרט זייער די ערד :

רבי חמא איז גיגאנגען צוא רבי אלעזר הט ער אים גימקאפן וויא ער איז גיווען און האלט די האנט אין מויל און איז גיווען זייער טרויעריג פרגעט אים רבי חמא איז וואס איז דער האר עוסק זאגט ער אייך בין עופק אין דעם פסוק באור פני מלך חיים אז דער האר איז טרויעריג וכפל שפן אז ער טוט נאך ווייזען און שרייען ויח טוען דענקאך די קענעכט אז ווי עם שמיים הן אראלם זעטו הנה מלאכי שלום טר יכיוו חרצה הייסט ווייך דער האר איז אינטווייניג און וויא זענען אין דרויסן מלאכי שלום וויא איז דען פר האנדן מלאכים וואס וויא זענען גיט קיין שלום זאגט ער צו אים מיר גיפינען אז עם איז אזו קום און זעה עם איז פאר האנדן מלאכים ושרים פון דעם דין הקשה און עם איז פאר האנדן שרים פון דין אליין און עם איז גיט קשה און עם איז פאר האנדן שרים וואס זענען פון דין ורחמים און ויידר מלאכים פון פולו רחמים נאר אן דין הייסן מלאכי שלום אוף דיא וואס זענן למטה שמיים אלביש שמים קרות וסק אשים כסותם אוף שמיים נסקו כל צבא השמים זאגט ער נאך דעם נאך אז דיא ממונים זעהן אז זייער האר איז טרויעריג ווארום זארו וויא די קינד אן מאן זער . זאגט רבי אלעזר זיי מוון מאן טוט מען הייסט ווי און מען גיט זיי פח זיי זאלן מאן דעם ווילן פון זייער האר . אויך איז פר האנדן אוועלכי וום זיי לופן און זענן מוריד צוויי טרעקן אין ים הגדול איין צו זינקן אזו וויא דער פסוק זאגט מספיד תהום רבה און דיא ערזונים זענען זיך מתגלגל אראפ און די פתחונים ווערן צו שפאלטן און גיידן אין צוויי הונדרט מיט אכט און פערציג מדרגות אזו ווי עם שמיים איה שאן סי לא ירא בלעם הט גזאנט אייך זעה אז די גאלה וועט גיט גיך זיין נאר אין סוף פון די שעה דען עם זענען די זעקס מווייניג יאר פון דר וועלט אקעגן די ששת ימי בראשית ער הט גזעקן אז דר חורבן וועט פאלד זיין באלף הרביעי דס אלי אונזרי ליכט זענן פר לאשן גווארן דען דר בית המקדש איז גווען דר אור פון דר וועלט איז דס חרוב גווארן און די זון מיט דר לבנה מיט די שפעקן ומזלות איז זייער ליכט פהאלטן גווארן אזו ווי אין דעם פערטן מאן פון בריאת

עולם אזו ווי עם שמיים יהי סמרת בריקע השמים דס אין דר צייט איז די לבנה קלענר גווארין . רבי שמעון דס זייער גווייניג און זאגט ווי ווי לאנג וועט זיך נאך דר גלות אוועק ציהן ווער וועט דס קעגן סובל זיין זאגט ער צו אים אי רבי אי רבי די זאקסט וויין וום פאר אפברור הט הקב"ה גמאכט אין אלי הימלן בשעת גזרה אז ער הט אונז מוסר גווען אין דר האנט פון דר שפחה די לילית הרשעה דס די ישראל וועלן קומן אין גלות בכל בשעת מען הט אפ גשריבן דעם גזר דין און איז נחתמת גווארן מיט דעם חותם המלך האט הקב"ה גרופן צו אלי חירות השמים און הט גריפן צו גבריאל וום ער איז דר שרייבר למעלה און דר קסט הסופר איז אין זייני לענדן און זאגט צו אים האלט נאך אוף די בריבך מיט די פתקים איידר זיי ווערן נחתמת ווערן מען זאל ביין מאן מיני קינד דר אייך וועד אוף זיי וויין און וועד מאכן אהספד און קלאגן אוף זיי דא בשוער אייך אייך אלי חירות השמים דאס איר זאקט מיר גיט שמעון קיין גוויין און מיין קראגען און איר זאלט אייך גיט איילען טיך צוא מרייסען אזו ווי דר פסוק זאגט על כן אסרתו שעו בני אסתר בככי און ויידר שמיים אל חצינו לחסני על שבר נח עמי הקב"ה האט גיטרעטן אין דעם הימל וום הייסט ערבובת און דס אין אים גמאכט פענצער און הט אזוי גזאגט בני בני מיני גליבטי קינדער פון מיני גידערים אייך האב אייך דר צוגן און האב אייך גטראגן ווי אפאטר טראגט זייני קינדער און אייך האב צו אייך גילערינט מיין יראה און האב אייך גמאכט גוועלטן . הט איר גיזנדיגט פאר מיר בכמה חטאים האב אייך אייך מוחל גיווען דען איר זענט גיווען מיני ליכי קינדער מיני קינדער מיני קינדער אייך וועד רופין צו אלי פיר זייטן פון דר וועלט און וועל זיי בשוערן אוף אייך מוכח מוכח אייך בשוער דייך ווען מיני קינדער וועלן צו דיר פאר מריבן ווערן זאקסטו זעהן ווי זייער צורה און גשמאלט איז פר ענדרט גווארן און זענן שווארץ גווארן און די זאלסט קראגין און וויינין אוף זיי און די זאקסט וויא הייסן . מיני קינדער מיני קינדער דס איר זענט בייא מיר אין הו גיווען אין דעם כח פון אייער מוסר מיט פיל פענעגים און איר הט אויף מיר גיט משנית גיווען . מיני קינדער וום זאל אייך מאן אייך האב האב שון גזור גווען אגזירה בשבועה . אייך וועל זיין מיט אייך אין קינדער ויכ אייך האב אין זיין האנט מוסר גווען . מזרח מזרח דער וועק דייך צו משה און איר זאקט וויין און קלאגן אוף מיני קינדער אין אבילות והספד מאכט אייך און אייך זאל הערן און זאל מיט אייך זעט זיין פון אבילות . מיני קינדער מיני קינדער וואס זענן מיני גליבטי פון מיין נפש ווי אזו זאלט איר גיין מיט אייזרני קיינן גבוהין אייערי הענט אריימער איר קינדער איר זענט אונגעזונן גווארן מיט פיל פענעגים איר זענט חשובר גווען פון גין זאקט . מיני קינדער מיני קינדער איר הייליג חסדים אייער פלייש פון אייער לייב איז גווארפן גווארן בשעת חירבן בית המקדש אוף די מארקין און אין די גאסין . מיני קינדער מיני קינדער ווי אוף אייך . און אייך דעם הט ער צו ריפן זייני קליידר אזו וויא דר פסוק זאגט כד אברהם צפון צפון ווען מיני קינדער וועלן פר שפרייט ווערן בשוער אייך דייך זלסט זעהן ווי זייער גשמאלט איז שווארץ גווארן און זייער הענט איז צו בראכן גווארן דרום בשוער אייך דייך דיא זאלסט זיך דר וועקן צו אברהם

פרשת מסעי

דאס קול וועט ווידער ארום גיין און דאס קול וועט ווידו אראפ
 גיין און היינט גיין ווייני קינד און גלות און זיי פאלן בחרב און איר
 זאלט נישט מודיע זיין צו יעקב דס ער זאל נישט פר קערין די וועלט
 אין ארגע . מערב מערב דר וועק דך צוא דעם גשרייא פון דיא דר
 שלאנגי און די גרוסמלחמות פון מיני קינד דר וועק דך צו דר
 בנסת ישראל ווס זי אזו מיני גליבטי ינתי חסתי ווי די קינד גיין און
 ווי זיי זענן פר שפרייט לכמה רחוחת העולם אחותי רעיתי יסתי ווס זיא
 אזו צו מיר מיין גליבטי ווס וועלן געביק מאן די קינד מרכבה הקדושה
 דיני פליגל ווס זענן פר שפרייט צוא אלי פיר זיימן פון דער וועלט
 ב/שווער איך דך די זאלט מיט זיא גיין און זאלט זיא צו דעקן
 מיט דיני פליגל צו אלי פיר זיימן פונדר וועלט און אוב נישט וועלן
 זיי חזו פר לארן ווערן פון דר וועלט זאגט אליהו צו רבי שמעון רבי
 ווס זא איך דיר זאגן באותו שעה ווי פון הימיל קט זיק אופ גהובן
 אקול מיט גוויין אזו זענן דר צימרט גווארו אכצין וועלטן דען איר
 קול איז ווארן גהערט אזו וויא דער פסוק זאגט קול כרסה נשמע נהו ככי
 חסרויהם רחל מכה על כניה דענסט מאל שמיים ויקרא ה' אלהים צבאות כיום
 יהוא ככי ומספר ווער קט נאר גזען אין אלי ריקיעים דעם הספד ווס
 דארטן איז גווען וויא זיא האבן אום גטאן זייערי טייערי מלבושים
 ביז ארי חילות השמים האבן נמינט אז אלי עולמות זענן פר קערט
 גווארן . זאגט הקב"ה צו רחל מיין ליכי מאכטר די גהערט צו גיין
 מיט זיי צו בשיצן זיי און צו וויינן מיט מיני קינד זאגט רחל רבונו
 של עולם איך וויל נישט נאך גיין דען איך האב זיי דר ציגן און האב
 זיי מגדל גווען און האב זיי כתקן גווען ווי אזו ווער איך קענן צוא
 זען אז די שונאים וועלן זיי פר דארבן און די וועסט אין זיי פאר
 עסין דארטן דען האט הקב"ה צוא איר גשווארן אז ער וועט וויא
 ווידער אויף ריכטן און וועט ווידער איין זאמלען צו די ישראל אזו
 ווי דר פסוק זאגט כה אמר ה' מצו קולך סככי וגו' ושחקו לאחיהם ושכו כנים
 גבולם און אז זי איז ארויס גיגאנגען פון הקב"ה אזו האבן ארי חילות
 השמים אן גיהויבן זאגן די קינה איכה יעם זהב און די קינה דרך ארץ
 גית קט הקב"ה אריין זיאגט דער נאך זענן גיחמת גווארן אלי
 ווייפליך פון דעם גזר דין זאגט אליהו היינט וועלן מיר שמעסין
 פון דעם פסוק אראנו ולא עתה דס גייט אופ הקב"ה ווען ער וועט ווידר
 ווכן פונד גיין דיא בנסת ישראל זאגט ברעם עס וועט מעקע זיין
 בער ולא עתה נישט אזו גיך אשונו איך טוא קוקן אז עס וועט זיין
 בער ולא קיוב נישט נאדונט נייערט לזמן רחוק דוד כוכב מעקב וס שבט
 ישראל ער זאגט דרויף גרויסע מודות זאגט אליהו צוא רבי שמעון
 רבי אי רבי עס איז שווער דיא זאך און אלאנגע צייט איידער די
 אוקה וועט זיין וויא פיל צרות ער צרות זענען אן גיברייט צוא זיין
 ונ וויא אזו די היות רעות וועלן אויף זיי שולט זיין און זיי וועלן זיי
 קע מאל ווערן פר ברענען ווען די זון וועט שייגען ביי טאג און עס
 עט זיין אזו איין יאר וואס יובל און שמיטה וועט זיין אין איין יאר
 ען אלע זיבן יאר איז שמיטה און זיבן שמיטות איז גיין און
 ער ציג יאר און דאס פופציגטע יאר איז יובל אין דער צייט איז אן
 ברייט צוא דער וועקן זך איין קול פון דעם העכסטן הימיל איין
 די ווס איז טרויעריג און פאר בישערט ווס איז נאך אזו נישט גווען
 יים עברא העולם און דס קול וועט זיין נאנץ דין און שטייט מיט
 רענקייט און דאס קול וועט ווידר אראפ גידערין און

דאס קול וועט ווידער ארום גיין און דאס קול וועט ווידו אראפ
 גיין און היינט גיין ווייני קינד און גלות און זיי פאלן בחרב און איר
 זאלט נישט מודיע זיין צו יעקב דס ער זאל נישט פר קערין די וועלט
 אין ארגע . מערב מערב דר וועק דך צוא דעם גשרייא פון דיא דר
 שלאנגי און די גרוסמלחמות פון מיני קינד דר וועק דך צו דר
 בנסת ישראל ווס זי אזו מיני גליבטי ינתי חסתי ווי די קינד גיין און
 ווי זיי זענן פר שפרייט לכמה רחוחת העולם אחותי רעיתי יסתי ווס זיא
 אזו צו מיר מיין גליבטי ווס וועלן געביק מאן די קינד מרכבה הקדושה
 דיני פליגל ווס זענן פר שפרייט צוא אלי פיר זיימן פון דער וועלט
 ב/שווער איך דך די זאלט מיט זיא גיין און זאלט זיא צו דעקן
 מיט דיני פליגל צו אלי פיר זיימן פונדר וועלט און אוב נישט וועלן
 זיי חזו פר לארן ווערן פון דר וועלט זאגט אליהו צו רבי שמעון רבי
 ווס זא איך דיר זאגן באותו שעה ווי פון הימיל קט זיק אופ גהובן
 אקול מיט גוויין אזו זענן דר צימרט גווארו אכצין וועלטן דען איר
 קול איז ווארן גהערט אזו וויא דער פסוק זאגט קול כרסה נשמע נהו ככי
 חסרויהם רחל מכה על כניה דענסט מאל שמיים ויקרא ה' אלהים צבאות כיום
 יהוא ככי ומספר ווער קט נאר גזען אין אלי ריקיעים דעם הספד ווס
 דארטן איז גווען וויא זיא האבן אום גטאן זייערי טייערי מלבושים
 ביז ארי חילות השמים האבן נמינט אז אלי עולמות זענן פר קערט
 גווארן . זאגט הקב"ה צו רחל מיין ליכי מאכטר די גהערט צו גיין
 מיט זיי צו בשיצן זיי און צו וויינן מיט מיני קינד זאגט רחל רבונו
 של עולם איך וויל נישט נאך גיין דען איך האב זיי דר ציגן און האב
 זיי מגדל גווען און האב זיי כתקן גווען ווי אזו ווער איך קענן צוא
 זען אז די שונאים וועלן זיי פר דארבן און די וועסט אין זיי פאר
 עסין דארטן דען האט הקב"ה צוא איר גשווארן אז ער וועט וויא
 ווידער אויף ריכטן און וועט ווידער איין זאמלען צו די ישראל אזו
 ווי דר פסוק זאגט כה אמר ה' מצו קולך סככי וגו' ושחקו לאחיהם ושכו כנים
 גבולם און אז זי איז ארויס גיגאנגען פון הקב"ה אזו האבן ארי חילות
 השמים אן גיהויבן זאגן די קינה איכה יעם זהב און די קינה דרך ארץ
 גית קט הקב"ה אריין זיאגט דער נאך זענן גיחמת גווארן אלי
 ווייפליך פון דעם גזר דין זאגט אליהו היינט וועלן מיר שמעסין
 פון דעם פסוק אראנו ולא עתה דס גייט אופ הקב"ה ווען ער וועט ווידר
 ווכן פונד גיין דיא בנסת ישראל זאגט ברעם עס וועט מעקע זיין
 בער ולא עתה נישט אזו גיך אשונו איך טוא קוקן אז עס וועט זיין
 בער ולא קיוב נישט נאדונט נייערט לזמן רחוק דוד כוכב מעקב וס שבט
 ישראל ער זאגט דרויף גרויסע מודות זאגט אליהו צוא רבי שמעון
 רבי אי רבי עס איז שווער דיא זאך און אלאנגע צייט איידער די
 אוקה וועט זיין וויא פיל צרות ער צרות זענען אן גיברייט צוא זיין
 ונ וויא אזו די היות רעות וועלן אויף זיי שולט זיין און זיי וועלן זיי
 קע מאל ווערן פר ברענען ווען די זון וועט שייגען ביי טאג און עס
 עט זיין אזו איין יאר וואס יובל און שמיטה וועט זיין אין איין יאר
 ען אלע זיבן יאר איז שמיטה און זיבן שמיטות איז גיין און
 ער ציג יאר און דאס פופציגטע יאר איז יובל אין דער צייט איז אן
 ברייט צוא דער וועקן זך איין קול פון דעם העכסטן הימיל איין
 די ווס איז טרויעריג און פאר בישערט ווס איז נאך אזו נישט גווען
 יים עברא העולם און דס קול וועט זיין נאנץ דין און שטייט מיט
 רענקייט און דאס קול וועט ווידר אראפ גידערין און

פרשת מסעי

קיב

די עשרת השבטים מלחמה צו הארץ לטוב מינות העולם מיט משיח
וּסְ עַד וְעַתָּה אִיךָ זײ גײַזאַלְבֵּט ווערן דורך דעם פּוּלן צַדִּיק און שְׁבִיעָה
רוּעִים נאַמֶנִים מיט אים :

חמלת ספר במדבר

פּאַרן סיני מיט משה און ער וועט ארום גיין און דיא אבות וועלן
זעהן צו משה און משה וועט זיי זעהן און זיי וועלן אלי אריין גיין
אין דר מערה פון משה און משיח וועט זיך דר וועקן צוא זיי און
זיי וועלן זיך דארטן אזי מתחבר זיין באוהו יום וועלן זיך דר וועקן

פרשת דברים

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל רבי יצחק מיט רבי יהודה זענן
גינאנגען אין וועג זענן זיין גיקומען צוא אזו אין ארץ וואס
הייסט פפר סיכנין דארטן האט גיוואנט רב המנוגא סבא זענן זיי
אין גישמאנען ביי אים אין שטוב ער איז אריין גיט גיווען ווארום
ער איז שון נפטר גיווארן איז דארטן אין שטוב גיווען זיינס אקליין
קינד פון פינף יאר ער איז גיווען בייא זיין רבי אז ער איז אהיים
נקימן זאגט אים די מוסר זיי זיך מקרב צוא דיא חכמים זיין זענן
חשובי לייט די וועקט פון זיי גבענמשט ווערן דעם ער גיוואקט צוא
גיין צו זיי און איז צוריק גילאפן און זאגט צו דר מוסר איך וויל זיך
צו זיי גיט מקרב זיין ווייל זיי האבן היינט גיט גלייענט קיין קריאת
שמע און אזו דעם מען מיט מיר גלערניט ווער עס גלייענט גיט קיין
קריאת שמע איז ער דעם מאג בנרוי ווי זיי האבן דאס דער הערט
האבן זיי זיך וויער פרו וויקרט און האבן אוף גהובן וויער הענט
און האבן אים גבענמשט און זאגן עס איז בוראי אזו גיערט מיר
האבן דעם מאג עוסק גיווען פמצות חתן וכלה זיין האבן גיט
גהאט נוס זיי דארפן צו דר חתונה זיי זענן גווען וויער ארום האבן
זיי דורך דעם גיט גקאנט חתונה האבן און קיינר דעם זיך גיט גהאט
מתעסק זיין מיט זיי האבן מיר גמוזט זיך מתעסק זיין אין דר מצוה
דורך דעם האבן מיר קיין צייט גיט גהאט זיין קריאת שמע דען
מיר האבן גלערניט ווער עס איז עוסק אין איין מצוה איז ער
פמור פון דר אנדערר מצוה זאגן זיי צו אים ווי אזו האסטו דאס
גוואוסט אז מיר האבן היינט גיט גלייענט קיין קריאת שמע זאגט
דס קינד צו זיי איך האב דר קענט אין דעם ריח פון אייער קליידר
האבן זיי זיך וויער פרו וואונדערט דר נאך האבן זיי זיך גוואשן צוא
דעם עסן און האבן גמאכט אין פרכה איכר דעם ברוט און די
קענט פון רבי יהודה זענן גווען פאר שמירט און האט איין פרכה
גמאכט איידר ער דעם זיך גוואשן זאגט ער צו זיי איך וואקט גיווען
די תלמידים פון רבי שמעיה חסיד וואקט איר גיט גארפמט מיט פרו
שמירטי הענט איין פרכה מאכן ווארום דרוף איז מען חייב מיתה
הייבט אן דס קינד צו זאגן עס שטייט בכאס אל אוהל מער ירהצו מיט ולא
יטוהו פון דעם פוסק לערנן מיר אפ ווער עס האט אוף זיך גיט חס
און ווערט גווען פרו דעם מקד מיט גיט קיין רייני הענט איז ער
חייב מיתה ווארום די פינגר פון דעם מענמשן זענן כרמו אוף גרוסי
זאכען ער זאגט ווייער אויף דעם גרויסע סודות און דרום
ווייל דיא פינגער זענען אויך כרמו אויף וויער גרויסע
סודות דרום מוז זיין אויף פרכות פון דיא פלגים דורך די פינגר און
אז מען לופט צוא הקב"ה מוזן דיא פינגער ריין זיין און דורך דעם
ווערט הקב"ה גיבענמשט פון דעם הייליגן פאק און איז זענט
אזעלכיי גרוסי חכמים פרו וואס גיט איר דרוף גיט אכטונג און איר
דעם גיט משקש גווען צו רבי שמעיה חסיד דען ער האט גזאגט אזי

זאכן ווס זענן גיט ריין נאר פרו שמירט מיט מינוף ולכלוף דאס איז
מצד המומאה דען דר צד המומאה ווערט נאר גישפייזט פון אום
ריינע זאכן און דרום איז איין חוב צוא וואשן דיא הענט מיט מים
אזרונים פרו דעם בענמשן ווארום דיא קליפה הייסט חובה דרום איז
די וואסר איין חוב ווי זיי הערן די רייד פרו וואונדערן זיי זיך און קענן
גיט ריידן זאגט רבי יהודה צוא אים מיין קינד ווער איז ריין פאמיר
און ווי אזו איז זיין נאכן דעם דס קינד אפיקס שטייל גשוויגן ער איז
צו גנאנגן צו דר מוסר און דעם זיא נקולשט און זאגט צוא איר דיא
חכמים פּרעגן מיה אוף מיין פאמיר זאל איך זיין זאגן ווער ער איז
זאגט זיא צו אים מיין קינד האסטו זיי בודק גווען נוס זיי זענן זאגט
ער איך האב בודק גווען אפּר איך האב אין זיי נאר גיט גפונן ווייא
אזו עס דארף צו זיין דעם אים די מוסער עפּים גנאנט שטיילער היידר
דר נאך איז ער צו זיין גנאנגן און זאגט איר פּרעגט מיה אוף מיין
פאמיר ער איז שון גשמארבן און אזי צייט אז דיא הייליג חסידים
גיין אין וועג אריין גיט ער זיי נאך גלייך ווי ער איז איין סוחר איינר
פון זיי און ווען איר וואלט זיין רעכטי זייט קדושים גליונים ווייא
אזו וואלט איר אים גיט גפונן אוף דעם ווען פתחלה האב איך אין
איך גזעהן גיט קיין רעכטי זאכן און אצונד זעה איך נאך מער איז
איך דען מיין פאמיר ווערט נאר גזעהן צו דעם נוס ער דעם אוף זיך
דעם עול התורה אזו ווייא איין חבור דאס הייסט ער איז איין חבור
דארויט ווארום איין תלמיד רבם הייסט חבור דס מאכט רבם סופל ווי
רבנו צו אזעלכיי מענמשן בווייזט ער זיך גיט צו איין אנדערין און
ווייל איר דעם גיט זוכה גווען ער זאל זיך צו אייה בווייזן דרום וועט
איך איך גיט זאגן ווער ער איז זאגט רבי יהודה צוא רבי יצחק
מיר דאכט אז ער איז גיט קיין מענמשן זיי האבן גנעסן און דאס
קינד זאגט דברי תורה און חידושי התורה ווייא זיין האבן אפּ
גנעסן זאגן זיי צו אים גיב אונז איין פוס וועקן מיר בענמשן זאגט
ער איר זאגט רעכט דען דער שם הקדוש ווערט גיט גיבענמשט
גויערט מיט הזמנה גלייך ווי מען גרייט אן איין ארש צוא איין זאך
אזו מוז מען פריער מאכן איין הזמנה דס הייסט מען זאל זאגן מיין
ווייל בענמשן ער הייבט אן צו זאגן עס שטייט אברהם אח"ו בכל ע
נוס דוד הקדש דר מיט גמיינט נוס ער דעם גזאגט אברהם נאר ער
דעם גזעהן אז מען מוז האבן איין הזמנה דרום זאגט ער אברהם הייסט
דאס הזמנה אזו איר זאגט אוף רעכט חב נביח דען אז איין מענמשן
זיצט ביי דעם מיט רומ דארטען דיא שכינה און דער צד הקליפה
שטייט אוף דארטן ווען דר קענמשן גרייט זיך אן צו דעם בענמשן
קדושה פרוה הוא אזו ווערט דר צד המומאה נדחה און אינט
פעניג פאר דער צד הקדושה ער איז גיט אין דעם פלד ווייל דעם
קענמשן פנערט דס צד הקדושה מיט דר הזמנה אפּר אז דר מענמשן
גרייט זיך גיט אן צו בענמשן להקב"ה אזו איז זיך דר צד המומאה

מלמח

פרשת

דברים

ק"ג

עם זאך ויין דר ויילן פון הקב"ה אז צו אימליכן פון זיי זאל זיך ציהן
 תים פון דעם מקדש ווס אלי חיים הענגן אין אים. דר נאך דעם ער פר
 מאכט זייני אונן און איין רגע און דר נאך דעם ער וייא געפינט און
 זאגט חברייא שלום עליכם פון דעם הערן ווס אזי שלום זענן וייני זיי פר
 וואונדערן זיך און ווייני און בענטשן אים זיי האבן דארטן איפר
 געגעבניגט דיא דאזיני נאכט און האבן זיך געפערט גאנץ פריא
 און זענן אועק גינאנגן און זענען גיקומן צוא רבי שמעון און
 דער ציילן אים דיא גאנצי מעשה. ער פאר וואונדערט זיך ווייער
 און זאגט ער איז דר זון פון איין שמאדקן פעליין און ער איז ראוי
 דר צו און נאך מער דר פון ער איז דר זון פון רב הממונה סבא און
 ווערט רבי אלעזר דער ציטרט און זאגט איך נעם און מיר צוא
 גיין זעהן דאס ליכט וואס דארטן ברענט זאגט רבי שמעון ער קען
 ניט לאנג לעבן אויך דער וועלט דען אין אים איז דברים עליונים
 אורות און גרויסע סודות ווס זיין פאפר דעם אויף אים גיצוינין און
 האט אים דר לייכט און דר סוד דעם זיך ניט מתפשט גיווען צווישן
 דיא חכמים. און ווייא דיא חברייא מיט רבי אלעזר זענען גיקומען
 צו אים וועסטו גיפריען אין פרשת מכות :

חמאים קומן בראשיכם און אייערע ראשים דעם זענן די צדיקים די ראש
 הדור זיי מוזן פון אייערע וועגן גישטראכט ווערן אויב דוא וועכט
 פריעני נעכט דען הקב"ה צו די צדיקים פון דר וועלט פר וייער צייט
 אז זיי זינדגיין ניט קום און זעה בשעת ירבועם איז נאך קליין גיווען
 און דעם ניט גיזינדניג דעם הקב"ה גיזאגט צום מלאך המות גייא
 און ברענג מיר ירבועם בן נבט. באותו שעה האבן דיא מלאכ
 השרת גזאגט ה' ארוינט סח אדיר שםך בכל הארץ ווארום וויקטו אים נעכט
 לאו אים. דיין נאמען ווערט דאך בשיינט דורך איין צדיק און און
 דורך זיין וכות בקומען מיר און שפע דען דורך דעם צדיק קומט
 אברכה אין אלי עולמות דעם גאט גזאגט איך וועל אים לאזן לעבן
 און וועל טאן אייער ווילן. דער נאך אז ער איז ארום גינאנגען
 לתרבות רעה און דעם גימאכט שני עניי ווב און דעם אליין גיזינדניג
 און דעם גימאכט זינדגיין די ישראל זאגט גאט זעהט דעם אלי שפע
 וברכות ווס ער דעם אייך גורם גווען פרייער מיט זיינע מעשים טובים
 היינט וועט און אייך זיין פיל טובא ווהקא פון אים עס וואלט
 בעסער גיווען אז איר וואלט מיה לאזן אים צו נעמן פון דר וועלט
 כל זמן ער איז נאך גיווען איין צדיק און וואלט מיט אים דר מלאך
 סט' גיערנט בישבה של רוע. באותו שעה האבן ארי גיזאגט
 צדיק אמת ה' וישר משפטן דרום גייט הקב"ה אין זיין גארטן לקוט שושנים
 צו קלויבן אועלכע רויזן ווס זיי שמעקן נאך דרום ווייל ער ווייסט
 וועלכער עס וועט זינדגיין דער נאך נעכט ער אים תיכף צוא דרום
 שמיים לקוט דען ער ווייסט וועלכע אים צוא קלויבן :

וואשיכים בראשיכם רבי יוסי הייבט אן כה אמר ה' קול ברמה נשמע וגו' אין דעם
 טאג ווס דעם בית המקדש איז הרוב גינארן און די ישראל
 זענן גינאנגן אין גרות און האבן גיטראגן כיל שמייער און וייער
 העלוד און די הענט ארינטר גיבונדן און די כנסת ישראל דעם אראפ
 גייערעט צו פר מריבין ווערן מיט זיי און בשעת זיא דאט אראפ
 גיערעט דעם זי גזאגט איך וועל פרייער גיין און וועל פרייער וויינען
 אויף מיין וואנג און אויף פייני קינדער און אז זיא איז גיקומען
 און דעם גיזעהען אז דעם היבל איז פר ברענט און בכה חסידים זענן
 אום גיקומן דעם ווייער שטארק גיוויינט אזו האבן דעם דר פילט די
 עליונים ותחתונים דעם די וועלט גיוואלט הרוב ווערן ביי עס זענן
 גיקומען אנטקעגן איר בכה חילות ואכולסין זיי מנחם זיין דעם זי
 ניט גיוואלט מקבל זיין קיין מנחמים אזו וויא דר פסוק זאגט סנה
 להיטם דר נאך איז זי ארום גינאנגען פון דעם בית המקדש און איז
 גינאנגען ארום ארץ ישראל דר נאך אז זיא ארום גינאנגען אין דר
 כדבר און איז דארטן גיווען דרייא טאג און דעם גיפירט איר מחנות
 הקילות און דעם גלייענט איכה ישכה בדר העיר רבתי עס היתה כאלמנה. רבי
 יוסי רפי הייא וויינען און זאגן דיא ישראל זענן ניט פאר מריבין
 גינארן און דאס בית המקדש איז ניט הרוב גינארן ביי אלי האבן
 גיזינדניג די ראשים האבן צום ערשטן גיזינדניג און דעם איבעריני
 פאלק האבן גיקומט און וייא און האבן און גיזינדניג אזו וויא עס
 שמיים אז די ראשי העם זינדגן ציהם זיך נאך דעם נאנצע פאלק נאך
 ויי. זאגט רבי הייא עס שמיים וואס דעם עת ישראל ישנו ווי קומט עס אז
 כל ישראל זאגן זינדגן זאגט ווייסער דר פסוק וועל מעלי הערת
 די ראשים ווס זיי הייסן עיני העדה אזו וויא דר גוף גייט נאך נאך
 די אויבן אזו גייט דעם פאלק נאך נאך די ראשים אז זיי זינדגן ציהן
 זיך אלי נאך נאך זיי. אזו און דא שמיים וואסס אן איין ייד דען אז
 זיי שוקרין דעם איז גורם בראשיכם כחבת דיא ראשים אגאדרר פשט
 אין וואסס בראשיכם די תורה ווייזט אונן אז דר צדיק ווערט גיחאפט
 כחבת די זיך פון דור און דעם פאלק זינדניג נעכט הקב"ה צו דעם
 צדיק פאר איין פפרה און דעם דור דרום זאגט ער וואסס אייער

רבי שמעון הייבט אן און זאגט עס שמיים את הכל ראיתי בימי הנביא יס
 צדיק אוכר בצדק ויש רשע סודר ברעמו אין דאך די קשיא אזו אגרוסיה
 חכם ווי שלמה המלך עליו השלום איז גיווען ווס קען ער דער מיט
 מיינען דען מיר זעהן דאך אז דר וועג פון הקב"ה איז דאך ניט אזו
 עס שמיים דאך להט לאנוש כדרכו וכפרי מעליה השירה בצאלט אימליכן
 מענטשן ווערלן זיינע מעשים נאך ווס דען זאגט שרמה אז עס איז
 גאר פר קערט. גאר שרמה המלך דעם גימיינט צוויא ערלייא זאכן
 דען מיר האבן גילערנט ווען דיא דינים פון הקב"ה דער וועקן זיך
 מענין ומשגיח זיין אויף דר וועקט אזו וויא עס שמיים עני ה' משוסות
 בכל הארץ דעם זענען די מלאכים ווס זייא הייסן עני ה' זיי גיבן אכטונג
 אויף דר וועלט ווס אימליכר מענטש טוט שלעכטע מעשים הלילה
 און אז זיי גיפיעו רשעים ווערט דר צדיק פון דעם דור נתפס דורך
 וייערע זינד און צוא זייא איז הקב"ה מארק אף מאכער וועלן זייא
 תשובה טאן דרום זאגט שלמה המלך עליו השלום יש צדיק אוכר בצדק
 ווייל ער איז איין צדיק ווערט ער פר לארין בען הדור דרום האבן
 מיר גיערנט אייבן זאל איין מענטש ניט וואנען אין איין ארט וואס
 דיא מענטשן זענען רשעים גיערט ער זאך וואנען אויף אזו איין
 ארט ווס די מענטשן זענן אנשי מעשה ווארום דער וואס וואנט
 צווישן רשעים ווערט ער נתפס דורך וייערע זינד און אז ער וואנט
 צווישן צדיקים באקומט ער גוונן אין וייער וכות. דען רב חסדא
 דעם פרייער גיוואגט צווישן די אנשי קפומקא דעם ער דארטן גיהאט
 גרום דוחק אין דר פרנסה און פיל קראנקייט איז אויף אים גיקומען
 ווארום זיי זענן גיווען ניט קיין ערלעכע לייט דר נאך אז ער דעם זיך
 אריין גיצויגן צווישן דיא מארי תריסין פון צפורי דעם זענן די מלמדי
 חכמים ווס הייסן בעלי תריסין ווייא זיי טראגן אויף זיך דעם נאך פון דר

פרשת

דברים

קד

אם גקערט זייער וועג פון הקב"ה און האפן גינדקט זענן זיין נאך גאנגן צווא וויסן דעם חלון מיט דעם פוכב און האפן גיזאגט אז דר פוכב י"ד איז מנצח וועלן טיר אים דינן דס דס יעקב גמיינט ווס ער דט גזאגט יהודה אחה ויורד אחר י"ד בעורף אויבך מחמת דר פוכב טוט יאגן און שלאגן זייני פיינט דרום זענען זיין אים נאך גיזאגן און האפן אים גימאכט פראיין עבודת פוכבים דרום שמיים ויעש יהודה הרע בעיני ה' אום דרום הייסט דר פוכב י"ד ווייל אז ער גייט ארויס איז ער אזו ווי איין האנט מיט פינג פיינגר און לייכט און פינגקט אין דעם חלון אזי ככשפים און חרשים וואס טוען פישוף פארקמן זיך פאר דעם שפערין דרום ווייל ווען דער פוכב איז שולט ווערן אלי פשפים און חרשים און קסמים מבוכלבל און עם איז ניש מצליח פריי זיין און ב דו וועסט פרגענין אז דער רוקע איז אזו פר דוילן פון וואגען ווייבן זיי ווען דר פוכב איז שולט אלא זיין האפן איין סימן פון אנדערע שפערין ווס זיי ווייסן איז זיין ווען דר פוכב קמעלה איז שולט און דרום איז פר האנדן צייטן וואס די ככשפים מעגן טאן זייער פישוף און אזעלכי צייטן וואס זיי קעגן ניש און האפן קיין הצלחה ניש און דרום ווערן אלי טאר דיא ככשפים וחרשים ווינציגער פון דער וועלט ווייל זיי זענן אז צו צייטן האט זייער פישוף קיין הצלחה ניש דרום הארמן זיין דער פון ניש און ווארפן עם אוועק דער אנדערר חרון הייסט חרון סוס"ד דען טופר איז פיימט נעגיל ער האט איין גישטארט ווי איין נאגיד און פון דארמן גייט ארויס איין פוכב ווס ער הייסט געטו דען ער איז כושל ושירי מיט אנרויסען פח און האט איין ראש וזנב ווי אשלאנג ווס ער הייסט צפעון פון דעם חרון גייען ארויס זעקס דינדקט טויזנט רבבות רוחות ווס זענן שולט אויף דיא נעגיד פון מענטשן וואס מען ווארפט זיי אראפ אטפערעקט דען דער מיט טוען די ככשפים פישוף בשעת דר שפערין איז שולט און דער מיט איז ער גזרם מיתה צו דער גאנצער וועלט און דעם פישוף וואס מען טוט איז עקה ומצליח אין זייערי הענט דער חרון השלישי הייסט חרון נוגה דארט איז איין פוכב ער הייסט גורו און ווען דער פוכב איז שולט אויף דר וועלט איז די וועקט פדין מיט פמה גזירות זענשין און אלי טאג ווערן מתחדש גזירות אויף דר וועלט איידער איידער לאזט זיך אויס איז שולט דיא אנדערי און דער פוכב האט נאך קיין רעכטע שליטה ניש גיהאט אויף דער וועלט זייערם נאהונט לימות הפשיעה וועט דר חרון מיט דעם פוכב שולט זיין וועט זיך מתחדש זיין מיני רעות אייני נאך דר אנדרי און ישראל וועלן זיין בצרה דער נאך וועט זיין הקב"ה דער לייכטן דעם אור היום דען וועט גיעפניגט ווערן דר חרון השביעי אויף דר גאנצער וועלט און דר פוכב איז דר פוכב פון יעקב און דר פוכב וועט לייכטן פערציג טעג און פערציג געכט און משיח וועט אנטפערעקט ווערן און צו אים וועלן זיך איין זאמפן אזי דען וועט מקנים ווערן דר פוכב שורש ישי אשר עוסק רגס גסים

אלו גוים ירושו והתח מנותחו כבוד :

להפמרה

כי תבואו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמוס חצוי זאגט רבי שמעון ווער עם איז מושתדל בתורה האלפי נאכט ביז טאג אז עם ווערט טאג איז מען אויף אים כושף איין חוט של חסד און ווען ער איז מסתפל אין ריקל רום אויף אים דר איר השכלי און ער ווערט גימריינט דרייגן און

אלי בריות פארקמן זיך פרא אים אזו ווערט דר מענטש גירופין און פן צו הקב"ה דר איז פן היכל המקה אונ קיינער קען אים ניש ווערן אריין צווי גיין בהיכל המלה אויף אים זאגט דער פסוק קרי"ד כי קוראו לכל אשר קראוהו באמת וואס שמיים באמת ווייל ער ווייסט ווא ויין אזו מייחד זיין דעם שם הקודש פראוי דר איז מקיים אויף דער וועלט מי כנסך ישראל גוי אחד בארץ איין שם אחד און דרום וועלכר פון וואס ווייסט ניש רעכט מייחד זיין דעם שם הקודש איז זיין עבוד קיין עבודה ניש דען אלי עבודות עליונים ותחתונים הענין אן דעם פון דרום טוה ער זיין רצון ולב ככוין זיין דס דורף זיין פנינו פון דר עבודה ווערן גפענטשט עליונים ותחתונים עם שמיים כי תבואו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמוס חצוי עם וואלט בדארפט שמיין לראות וואס שמיים לראות דאס איז מיימטש צו ווערן גיזען ווייל אימליכי מענטש ווס ער קומט מייחד זיין דעם שם הקודש און איז ניש רעכט ככוין מיט זיין לב רצון ויראה אז די עליונים ותחתונים זאלן גפענטש ווערן אזו ווארפט מען זיין תפקה ארויס און אזי רופן אויף איר לרעה דרום זאגט הקב"ה כי תבואו לראות פני אז איר וועט קומען צו ווערן גיזען ווארום דס פנים פון דעם מקד עליון קען מען ניש זען דען עם איז פר בארען און ארום איז חושף אזו ווי דער פסוק זאגן ישת חושך סתרו און ווער עם קען רעכט מכוין זיין אלי יהודים אזו ווער דס חושף גישפאלטן און דאס פני מלה ווערט גיזען און גכיים צו אלי אזו ווערן גפענטשט די עליונים ותחתונים דען ווערט גפון ברכות פכל העולמות אכר אז מען איז ניש ככוין ברצון חלב שם בכיאה זאגט הקב"ה מי בקש זאת מידכם רמוס חצוי ווער פגערט פון איי איר זאלט מרעטן אין מיין מקום קדושה אריין און נאך וואס קומט איר צווא מיר עם זענן נאך ניש דא קיין ברכות אויף דער וועלט א ניש דס ארצין נאר אפילו די דינים זענן זיך מתעורר אין אים ר ו שפעון אז ער דט גינרייכט צו דעם פסוק השיב אחרו סינו טפני אויב הא ער גיווייגט און גיזאגט ווי איז דס מגילה אלא ווייל ער דט מקד גיזען דעם מדת הדין צו גידרן אויף דר וועלט און האט דעם ניש איבר גילאזט אויף אנגדר ארם דרום דט דר פיינט שולט גיזען און הרוב גימאכט דעם בית המקדש און די פנסת ישראל איז אין גלוי אכר קעתיד לבא שמיים גילי מאור בת ציון וגו רבי חניא הייבט אן כתי ווע ווער ויערב אל תחזי יד וגו קום און זעה ויין אמענטש בדארף גוד זיין פון זינד און גזר זיין מיט זייני מעשים פרא הקב"ה דען עם זענן פמה שלוחים און פמה טמונים אויף דר וועלט ווס זיי שוועבין און דר וועלט און זענן די מעשה בני אדם און זאגן עדות אויף אים א ווערט אלץ אן גישריפן בספר און אזי עבודות ווס אמענטש א זיך דר מיט ממכא בעולם הוה ובעולם הבא איז ניש אזו גרויס ווי מען פראום רייניקט דעם הייליגן צייכן אזו ווי דר פסוק זאגט כי אל חסן רשע אחה לא יגודרע און דרום קומט די נשפיה ניש איז דעם סר דאס איז דיא מדיצה למעלה ווס אלי נשמות קומן אהיה און איז גוד זוכה צו זענן די פני השכינה דרום שמיים יריכם רמים מלא וואלדו דר מענטשן וואס ער פארקט זיך פאר זיין הערן און היט זיך פון דר שלעכטן וועג און איז זיך מטהר מושתדל צו זיין פיראת השנית ק אויף און זעה עם שמיים כבוך ווע דער אז דר מענטש איז נאך זינד א זיין פח איז נאך שטארק גיהער ער זיך מושתדל זיין קינדער צו האט מיט איין אשה הגונה ווס זי איז צו אים קאוי דרום שמיים כבוך

פרשת דברים

ויערין ארע רוחות ויידר אום ניקערט אין זייער גופים און דס רוב וועלט האפן זיך אויף דיא געהייליגה . און דיא וואס זענען פני ה'קלא זענען עוסק בתורה ביו פאנ און זענען זיך משתתף מיט דער פנסת ישראל און די וואס הייסן פנים למקום די שטייען אויף אין דר פריא און מאכן ריין וייער גוף מען זאל מיט אים עוסק זיין צו זאגן שירות ותשפחות צום מלך ארציו און אין שול ארציו צו גיין און סתדר צוא זיין פריער מיט די קרפנות און דר נאך מיט שירות ותשפחות וואס דוד הט גיזאגט און טוט אן תפילין אויף זיין קאפ און ציצית אין זיין קלייד דס איז דר פלח גדול און זאגט תהלה ליהו און איז מתפלל שמונה עשרה און שמונה עשרה גיהער מען צו שטיין אזוי ווי דיא מלאכים שטייען אזוי אין דר זיך מחבר צו זיי ווס זיי הייסן עומדים אזוי וויא דר פסוק זאגט ונתתי לך מהלכים בין העמודים האלה און זאל זיין רצון מביין זיין פר זיין הערן און זאל בעטן זיין בקשה . קום און זעה בשעת דר מענטש שטייט אויף האלבי נאכט עוסק זיין אין דר תורה רופט אום איין פרוז הגה ברבו את הכל עבדי העומדים בבית ה' כללות און אצונד אז ער איז מתפלל פר זיין הערן רופט אום דר אייגנר פרוז ונתתי לך מהלכים בין העמודים האלה דער נאך אז ער הט שוין אויס גיקאזט זיין שמונה עשרה גיהער ער זיך כוסר נפש זיין בשעת ער פאלט תחנון גלייך ווי ער איז שוין גישטארבן ובשעת אז ער איז מתפלל אזוי דיא אלי הייד וואס גייען ארויס פון זיין כויל אין דער תפלה זענן אלע עולה למעלה און שפאלטן די דימלן און גרייכן ווי אהיו זיי בדארפן קוצן און דר פון ווערט איין עסקה בראשו שר מלך אזוי ווי די רבנן האבן עס שוין מפורש גיווען . די תפלה פון דעם מענטשן גיהער צוא זיין בתחנונים מיר לערנן עס אפ פון משה עם שטייט ואתחנן אל ה' קום און זעה וועלכר עס איז בהפלה בדארף ער ככוין זיין בידי פים אין איינס און צוא לעקן זיין קאפ און זייני אויגן ער זאל גיט זעהען דיא שכינה ווס זי שטייט פר אים און צו שטיין באימה וביראה גלייך ווי פאר איין מלך און אין ספר פון רב הכוננא סבא שטייט ווער עס עפינט זייני אויגן בשעת תפלה אדר ער גיהרט זייא גיט אראפ אויף דער ערד אזוי אין דר אויף זיך כקדים דעם מלאך המות און אז זיין נשמה באדארף ארויס גיין בשעת מויט קען ער גיט זעהן דעם אור השכינה און שטארבט גיט בנשיקה ווייל ער איז מולול אין דער שכינה דר פר איז ווי ויידר אין אים מולול בשעת ער בדארף צו איר אזוי ווי עס שטייט כי סכבדי אכבדו וכיוו קלו אויב די וועקט פריען ווי אזוי קען ער זעהן די שכינה בשעת תפלה זאל ער זאל וויסן די שכינה שטייט בודאי אנטקעגן אים דרום קאמשי ער זעהט זי גיט גיהער ער שטיין באימה וביראה און גיט צו עפענן די אויגן גלייך וויא ער וואלט גיווען אז זיא שטייט פר אים אזוי וויא דער פסוק זאגט בייא חוקיהו יוסב חוקיהו פניו אל הקד וחפלו זייער דארטן איז די שכינה דרום בדארף קין צווישן שיד גיט זיין צווישן אים און צווישן דר וויא ווער עס שטייט בתפלה גיהער ער פריער מסדר זיין דעם שבת פון זיין האר און דר נאך צו בעטן זיין בקשה דען אזוי אויף האט משה גיטאן פריער הט ער גיזאגט דעם שבת פון הקב"ה אתה היצולת להראות את עבדך את גדלך וגו' דר נאך הט ער גיבעטן אעברה נא וראת את הארץ דם איז ערשט גיווען זיין שאלה ובקשה פון הקב"ה :

דענסט מאר איז די רעכטי צייט דער צו אזוי ווי דר פסוק זאגט יוסב ביד גבור כן בני העושים ווייל די קינדער פון ביין יוגנט קענן לערנן דעם די תורה אזוי הט ער איין שכר טוב לעולם הבא אזוי וויא דר פסוק זאגט אשר הגבר אשר מלא את אשפתו מה לא יבושו כי יזכרו את אויבם כשער וועט גיט פר שענטש ווערן לעולם הבא ווען די הערן פון מידת הדין זיין קיין אויף אים מקטרג צו זיין דען עס איז גיט דא קיין גרעכער דר ווי אז מען לערנט זיין קינד יראת הקב"ה און די דרפי תורה דעם שטייט בייא אברהם כי ידעמו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו וזאת צדקה ומשפט דרום שטייט אים דער זכות לעולם הבא אנטקעגן זיין שרי הדנים דרום זאגט דער פסוק בבוקר וזע ודעך ולערב אל תח יד זענן די ימי הזקנה דאס דר מענטש זאגט איך האב שוין מקיים זען דיא מצוה פון פריה ורביה און איך האב שוין אויך גיוואונען און מינדער אדר איך האב שוין לאנג משתדל גיווען און איך האב גיקענט האבען און אצונד בין איך אלט באגער איך שוין גיט דעם זאגט דער פסוק ולערב אל תח יד ער זאל ווייער משתדל זיין גיט זיין בעולם הזה ווארום כי איך יודע איזה יכשר הוא ווייסט דאך וועלכי עס ווערן גוט זיין די דאזיג אדר די . אז דו זאלסט דורך האבן איין קיום לעולם הבא . און אויף דעם שטייט הגה נחלת ה' דעם איז דר צדור פון די נשמות לעולם הבא און ווער איז מופת דעם מענטשן לעולם הבא צו דר נחמה ווס ויא הייבט תלה ה' דאס זיין די קינד פון דעם מענטשן . דרום וואול צו דעם מענטשן וואס איז זוכה צו האבן קינד און לערנט זיי דעם וועג פון דר תורה אזוי וויא הקב"ה האט גיהייסן :

פרשת ואתחנן

תחנון אל ה' בעת ההוא לאמר וגו' רבי יוסי הייבט אן יוסב חוקיהו פניו אל הקד וחפלו זייער דארטן איז די שכינה און ווי זי איז שטארק פון ארץ דינג דען אימליכר וואס איז עס בתורה פארקט ער זיך גיט מן העליונים ומן התחתונים און פר זי מיני שלעכץ פון דער וועלט ווייל ער איז באגריפן אין דעם עין זיין און דיא תורה לערנט אים איין עצה תשובה צו טאן פאר זיין רען כבשט צוא זיין פון אים איין גיורקה רעה אפילו עס איז גגור ארצין אויף אים ער זאל שטארבן ווערט דאס אלץ בטל און אפ זאן פון אים דען די עצה פון דעם מענטשן בעולם הזה איז נאר זאל עוסק זיין בתורה יום ולילה און זאל זיך גיט אפ טאן פון איר וויא עס שטייט ונתתי בו יוסב ולילה און אז ער שיד זיך אפ פון איר גלייך וויא ער שיד זיך אפ פון דעם עין החיים קום און זעה די ה פון דעם מענטשן איז אז ער גיט צום בעט ביי נאכט שלאפן ער מקבל זיין אויף זיך דעם עול מלכות שמים בלב שלם און זיך מקדים זיין צו מוכר זיין זיין נפש פר איין פקדון צו הקב"ה זיין דר צייט פיקט די גאנצי וועלט איין מעם מיתה ווייל דער זיין המות איז שולט אין דר צייט און אז מען גיט די נשמה בתורת דין קומט זיא ויידער צוריק אין גוף ארצין דרום זאגט מען בייד יד רוחי פרות אותי ה' אל אסת אין האלבי נאכט אז עס דער וועקט זיך רוח צפון אזוי גיט הקב"ה אין גן עדן ארצין ער זאל זיך משתעשע מיט דיא נשמות הצדיקים דען זענן זיך מתכוין פל פני השכינה אלי פני ה'קלא צוא לויפן צוא דעם מלך תקדוש דענסט מאר

פרישת

ואתחנן

קמו

יִבְעַמְשֵׁם מִיַּם זֵיַן בְּרַכְבָּה כְּבִרְכַת שִׁבּוֹ אֲזוּ וְיִיא דְעַר פְּסִיךְ זְאָנְט כִּי הֵם
וַעַד בְּדֵר ה' בְּדֵר כְּסֵם קוֹם אֲזוּ וְעָה דִיא יִשְׂרָאֵל דְּהַא עַר בְּגֵרִיבֵן צוּ זֵיַן
נִזְרַק אֲזוּ דְּהַא זֵיַן גִּינְעֵבֶן דִּי תוֹרָה הַקְּדוּשָׁה פְּדִי זֵיַן זְאָנְט זֵיַן בְּגֵרִיבֵן
אִין זֵיַן נְאֻמְעֵן דְּרוּם זְאָנְט עַר וְאַתָּם הַדְּבִקְסָה אֲזוּ גֵיט אִין אִין כְּמוֹנָה
וְזֵיַן מְעַן דְּהַא שׁוֹן מְפֻרְשׁ גִּוּעֵן אִין בְּמָה עֲרַמְעַר • וְיַדְבֵּר ה' אֵלֵיכֶם מִחוּד
הַאשׁ זְאָנְט רַבִּי אֶלְעָזָר דְּרוּף גְּרוּסִי סוּדוּת אֲזוּ זֵיַן עֲקָרָה פְּאָמֵר רַבִּי
פְּנַחֵם הַעֲרַט דְּהַא אֲזוּ קוּשְׁמָ עַר אִים אֲזוּ וְזֵיַנְט בְּחִמַּת שְׂמַחָה אֲזוּ
לְאֻכְמֵם אֲזוּ זְאָנְט דוּ גוּר אֲרִיָּה עִם קַעֵן קִינֵר גֵּיט בְּשִׁמְיִין אֶקְעֵנָה דִּיר
מִיַּם דִּיין פְּאָמֵר רַבִּי שְׂמַעוֹן וְוֹאֵל צוּ דְּעַם חֵלֶק פֿון דִּיא צְדִיקִים אֲזוּ
זְכָאָה אִין מִיַּין חֵלֶק בְּעוֹלָם הַיְהוּדִים וְעוֹלָם הַבָּא וְזֵיַן אִיךָ הָאֵב דְּרֵי צוּא
זוּכָה גִוּעֵן צוּ זְעָדָן אֲזוּ אִין אִיידִים גֵּיט אֲזוּ אִין אִיגִיגִיקִי אֲזוּ דְּרוּף
שְׂמִיַּיִם יִיא צְדִיקִים וְיִשְׁמַחוּ רַבִּי אֶלְעָזָר הַיּוֹבֵט אֵן קִרְבֵּי אַתָּה וְשִׁעַר אַתָּה כָּל אִשְׁרֵי
יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה הַדְּבַר אֲלֵינוּ קוֹם אֲזוּ וְעָה בְּשִׁעַת הַקְּבִיָּה הַאֵם גִּנְעֵבִין
דִּי תוֹרָה צוּ דִּי יִשְׂרָאֵל הַאָּבִין זֵיַן גַּהֲעֲרַט דְּאֵם קוֹל פֿון דְּעַר גִּרְעַמְעַר
מְדַרְיָגָה דְּסֵם אֲרִי קוֹלוֹת זְעָנָן גְּבַלֵּל דְּרִיבֵן אֲזוּ מְחַמַּת גְּרוּם מוֹרָא הַאָּבִין
זִיךְ דִּי יִשְׂרָאֵל דְּרֵי וְיִיטְרַט דְּרֵי פֿון אֲזוּ הַאָּבִין גִּזְאָנְט צוּא מִשְׁהָ יִיא
הַדְּבַר אֲלֵינוּ מִיר וְיִלִּין גֵּיט הַעֲרִין פֿון דְּעַם אִיבְרַשְׁטִין שְׂמַרְאָקִיט פֿון
דְּרֵי הַעֲכָסְרֵר מְדַרְיָגָה גִּיגֵרֵר פֿון אֲזוּ אִין אֲרֵט וְזֵיַן עִם אִין גֵּיט אֲזוּ
שְׂמַרְאָק אֲזוּ אִין שְׂרָאָה אִין דְּרֵי מְדַרְיָגָה אֲזוּ וְזֵיַן אֲנַקְבָּה דְּרוּם הַאָּבִין
זֵיַן גִּזְאָנְט יִיא הַדְּבַר דְּסֵם אֲזוּ לְשׁוֹן נְקִבָּה אֲזוּ עִם שְׂמִיַּיִם גֵּיט וְאַתָּה דְּעַן
זֵיַן הַאָּבִין שְׂלָאָה גְּבִיבֵיט דְּעַם פֿתֵּי שֵׁל מְעָה כְּבִיבֹול דְּעַן וְעַן זֵיַן
וְוֹאֵלְטֵן גְּבִרִיבֵן בִּי דְּרֵי עֲרִשְׁטֵר מְדַרְיָגָה וְוֹאֵמֵךְ דִּי וְעוֹלֵט גֵּיט גִּעֲקֵמֵט
חֲרוּב וְעֲרֵן אֲזוּ זֵיַן וְוֹאֵלְטֵן גְּהַאֵם אִין קִיּוֹם לְדוּרֵי דוֹרוֹת דְּרוּם דְּהַא
הַקְּבִיָּה גִזְאָנְט אִיךָ הָאֵב אִיךָ גִּיוֹאֵמֵט גְּמִיַּים זֵיַן בְּמִקּוֹם עֲלִיָּין אֲזוּ
אִיךָ מְדַבֵּק זֵיַן בְּחַיִּים אֲזוּ אִיר דְּהַא גֵּיט גִּזְאָלֵט דְּרוּם דְּרֵי אֲזוּ דְּהַא שׁוּבוּ
לְכֵם לְאַהֲלֵיכֶם זֵיַן זְאָנְט זִיךְ אִיטְלִיכֵר וְיִידֵר קַעֲרֵן צוּ זֵיַן עֲרִיבֵי נְקִבּוֹת אֲזוּ זְאָנְט
זִיךְ צוּ זֵיַן בְּהַעֲפֵטֵן אֲזוּ זֵיַן זְאָנְט שׁוֹן גֵּיט הַאָּבִין דִּי מְדַרְיָגָה וְזֵיַן עִם דְּהַא
גִּזְאָנְט פְּרִיעֵר זֵיַן אֲזוּ וְיִידֵר דִּי יִשְׂרָאֵל הַאָּבִין עִם נֶאֱרַר גִּזְאָנְט בְּחַמַּת
מוֹרָא דְּרוּם אִין אֲזוּ זֵיַן גִּזְאָנְט גִּוּאָרֵן מִיִּיתוּ וְהִיא לְכֵם זֵיַן לְהַם לִירָהָה אֲזוּ
כָּל הַיּוֹסֵם פֿון דְּאָנְט לְעֲרֵן מִיר אַף אֲזוּ אִינֵר מוֹט אֲזוּ אֲזוּ זֵיַן הַאָּרֶץ
אֲזוּ זֵיַן בְּחִשְׁבָּה אִין גֵּיט לְעַד הַרְעָה חַאמְשִׁי דִּיא וְאָךְ אֲלִיָּין אִין גֵּיט
גוֹט נֶאֱרַר וְיִידֵל זֵיַן פּוֹנָה אִין גֵּיט גִּוּעֵן צוּ קִיַּין שְׂעֵבֶבֶן אִין אִים הַקְּבִיָּה
גֵּיט דֵן אֲזוּ קִיַּין עוֹנֵשׁ אִין גֵּיט שׁוֹרָה אֲזוּ אִין אֲזוּ מִשְׁהָ אִין גְּבִרִיבֵן
בִּי זֵיַן מְדַרְיָגָה אֲזוּ וְזֵיַן עִם שְׂמִיַּיִם וְאַתָּה עַד עוֹמֵר עֲסִידֵי פֿון דְּאָנְט לְעֲרִיבֵיט
מְעַן אַף אֲזוּ מִשְׁהָ דְּהַא זִיךְ גַּהֲ פוֹרֵשׁ גִּוּעֵן פֿון זֵיַן וְיִיבֵב אֲזוּ אִין אֲזוּ
גִּזְאָנְט צוּ אִין גְּרוּסֵר מְדַרְיָגָה וְוֹאֵר צוּא דְּעַם חֵלֶק פֿון מִשְׁהָ גְּבִיא
הַנֶּאֱמָר דְּסֵם עַר דְּהַא זוּכָה גִּוּעֵן וְזֵיַן קִיַּין שׁוּם מְעַנְשֵׁשׁ דְּהַא דְּרֵי צוּ גֵּיט
זוּכָה גִּוּעֵן צוּ אֲזוּ אִין גְּרוּסֵר מְדַרְיָגָה עֲלִיּוֹנָה דְּרוּם שְׂמִיַּיִם כִּי הַמְּקוֹם
אִשְׁרֵי אַתָּה עוֹמֵר עָלָיו אֲדַמַּת קוֹדֵשׁ הוּא עַר דְּהַא זִיךְ בְּהַעֲפֵט אִין דְּעַר שְׂכִינָה •
רַבִּי יְהוֹדָה זְאָנְט אִיטְלִיכֵר מְעַנְשֵׁשׁ בְּדִרְאָרְףִין מִיַּם אֲלֵי זֵיַן מְעַשִּׂים
צוּ הַקְּבִיָּה אֲזוּ עַר גֵּיט נֶאֱרַךְ נֶאֱרַךְ זֵיַן פֿלֵגֵם עַר הַאֵם גִּזְאָנְט וְעַר עִם
גֵּיט אִין וְעַן זְאָל עַר זִיךְ מְכִין זֵיַן צוּא דְּרֵי עֲרִלִי זְאָנְט צוּא תְּפִלָּה
אֲזוּ צוּא דְּרוּן אֲזוּ צוּא מְדַבְּרֵי אֲזוּ הַאֲמִישִׁי תְּפִלָּה אִין גִּרְעַסֵר פֿון
אֶלְעָמֵן פֿון דְּעַסֵט וְעֵנִין אִין נֶאֱרַךְ גִּרְעַסֵר אֲזוּ צוּיִיא חֲבֵרִים אֲרַעֵר
דְּרֵי וְזֵיַן גִּיַן אִין וְעַן אֲזוּ הַיִּידֵן דְּבִרֵי תוֹרָה דִּי פְּאַרְכְּבֵן זִיךְ גֵּיט פֿר
קִיַּין שׁוּם וְאָךְ וְיִידֵל דִּי שְׂכִינָה אִין בְּשׁוֹתְפּוֹת אֲזוּ וְזֵיַן דִּיא מְעַשֵׂה רַבִּי
אֶלְעָזָר רַבִּי הִיא זְעָנָן אֶמְאֵל גִּזְאָנְטִין אִין וְעַן זְאָנְט רַבִּי אֶלְעָזָר עִם

שְׂמִיַּיִם וְעַס ה' לְאֲדָם וְלֹאשְׁתּוֹ כְּתוּבָה עוֹר וְלִבְשֵׁם הַאָּבִין וְיִיא דְּעַן פְּרִיעֵר גֵּיט
גְּהַאֵם אֲזוּ זֵיַן עַר לִיבֵב קִיַּין הוֹט זְאָנְט עַר זֵיַן עִם אִין גִּוּעֵן אִין גוֹט
קִיַּיִד דְּעַן פֿאַר וְיִיעֵר חֲמָא זְעָנִין וְיִיא גִּוּעֵן בְּדְמוּת עֲלִיָּין גֵּיט אִין
גִּישְׂמַאלֵט פֿון דִּי תַּחְתּוּנִים דְּעַן דְּסֵם אֲזוּ עֲלִיָּין הַאֵם זֵיַן אֲרוּם גְּרִיבִילֵט
אֲזוּ וְיִיא הַיִּיבֵט רִיבִיבֵט אֲרוּם אִין הוֹט אֲזוּ אִין גִּוּעֵן אִין כְּתוּבָה אֲזוּ
מִיַּם אִין אִין דְּסֵם אִין מִיַּיִט לִכְמִיָּקִיט אֲזוּ אִין הַאָּבִין גִּזְאָנְט דְּהַא
מְעַן בִּי זֵיַן צוּ גִּזְאָנְט דְּעַם כְּתוּבָה אֲזוּ אֲזוּ זְעָנִין אֵן גְּקִלִּיד גִּוּאָרֵן מִיַּם
אִין כְּתוּבָה עוֹר אִין אִין הוֹט אֲזוּ אִין אִין גִּישְׂמַאלֵט פֿון דִּי תַּחְתּוּנִים
דְּרֵי נֶאֱרַךְ שְׂמִיַּיִם וְחַמְסִיקָה עֵינֵי שְׂטֵיטֵם זֵיַן עֲרִי אֲזוּ זְעָנִין וְוֹאֵרֵן גִּישְׂמַאלֵט צוּ
זְעָנִין דִּיא זְאָנְט אִין דְּעַם צִיּוֹר דְּפּוֹס פֿון דְּרֵי וְעוֹלֵט פֿון דִּיא הַתְּהַגּוֹת
הַתַּחְתּוּנִים וְזֵיַן הַאָּבִין פְּרִיעֵר גַּהֲרֵי גֵּיט מְשִׁנֵּי גִוּעֵן עִם שְׂמִיַּיִם
וְהוֹלְכֵי עוֹרִים בְּדוּרֵךְ לֹא יִדְעוּ הַקְּבִיָּה אִין אֵן גִּיבְרִיט צוּ עֲפֵנָן דִּי אֲזוּ וְזֵיַן
זְעָנִין גֵּיט קְלוֹב גִּוּעֵן זֵיַן זְאָנְט מְסַתְּכֵר זֵיַן בְּחִכְמָה עֲלִיּוֹנָה אֲזוּ זֵיַן
וְעוֹלֵן זִיךְ בְּהַעֲפֵטֵן אִין דְּעַם וְוֹאֵם זְעָנִין גֵּיט גִּוּעֵן בְּהַעֲפֵט אֲזוּ דְּעַר
וְעוֹרֵט פְּדִי זֵיַן זְאָנְט רַעֲכֵט דְּעַר קַעֲנֵן זֵיַן עֲרִיבֵיט • זְכָאָנְט זְעָנִין דִּיא
צְדִיקִים וְזֵיַן זְעָנִין זוּכָה צוּ דְּרֵי דְּאֲוִיָּר חֲקִיבָה דְּעוֹ אֲזוּ אִין חֲקִיבָה וְיִיא
דִּי דְּאֲוִיָּר אִין עִם גֵּיט דֵּא אֲזוּ אִין יִידֵעָה וְדִבְקוֹת וְזֵיַן דִּי דְּאֲוִיָּר
יִידֵעָה וְדִבְקוֹת עִם וְעוֹט אֲזוּ חֲקִיבָה וְיִידֵעָה וְדִבְקוֹת זֵיַן מְעַר וְזֵיַן
פְּרִיעֵר אֲזוּ וְיִיא זֵיַן אִין אֲזוּ זְעָנִין נֶאֱרַךְ גִּזְאָנְט נֶאֱרַךְ זֵיַן גְּלִילִים זֵיַן
פְּנִיקָן • דְּהַא רַבִּי אֶלְעָזָר אֲזוּ זֵיַן אֶקוֹב גִּזְאָנְט אִין גִּקּוֹפֵן צוּיִיא וְיִידֵר
שְׂלֵאֲנֵן אֲזוּ הַאָּבִין זֵיַן גְּהַרְגָּת זְאָנְט רַבִּי אֶלְעָזָר גִּזְאָנְט אִין הַקְּבִיָּה
דְּרֵי רַחֲמֵן וְזֵיַן עַר דְּהַא אֲזוּ מוֹצִיל גִּוּעֵן עַר לִיעֲנֵט דְּרוּף דְּעַם פְּסוּק
בְּכַתֵּב לֹא יִצֵר עֲדוּר וְאֵם חֲרוּךְ לֹא חֲכַשׁ אִין דִּיין גִּיַן וְעוֹט גֵּיט עֲנָנֵן זֵיַן דִּיין
מְרִים אֲזוּ אֲבִירוֹ אֲזוּ דְּרֵי וְעוֹט לִוְיָן וְעוֹטְמוֹ גֵּיט גִּישְׂמַרְבִּילֵט וְעוֹטְמוֹ
אֲזוּ עִם שְׂמִיַּיִם כִּי מְלַאכֵי יִצוּהֵן דְּרֵי לְשַׁכְּרֵךְ כָּל דְּרִיבֵי אֲזוּ וְיִידֵעֵר שְׂמִיַּיִם כִּי

כי חשק ואסמיהו :

שְׂמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד דִּיא מְצִיָּה אִין מִיַּיִד צוּ זֵיַן דְּעַם נְאֻמְעֵן
פֿון הַקְּבִיָּה אֲלֵי מֶאֱדָה דְּעִזְאָזוּ וְיִימְעֵן אִין אִים מִיַּיִד דְּכִטְבָּה אֲזוּ
אִין מְעַן אִים מִיַּיִד לְמַעְלָה דְּרוּם וְעוֹרֵט גִּיפּוֹנְעֵן אֲזוּ הַקְּבִיָּה אִין אִין
יְחִיד לְמַעְלָה וְקִטְפָּה דְּרֵי וְזֵיַן אִין מִיַּיִד צוּ הַקְּבִיָּה דְּרֵי בְּדִרְאָרְף מֶאֱדָה
זֵיַן לֵב וְרִצּוֹן צוּ דְּעַם יְחִיד אֲזוּ זְאָל מְחַבֵּר זֵיַן אֲלֵי זֵיַן גִּלְיָדֵר מִיַּם
זֵיַן כְּחִשְׁבָּה מִיַּם זֵיַן גִּזְאָנְטִין הַאָּרֶץ וְגוֹף צוּ הַיִּידֵן דְּאֵם אֲזוּ אֲזוּ זֵיַן
בְּחִבּוּר אֶחָד אִין דְּעַם יְחִיד דְּעַן עִם זְעָנִין רַמְחָה וְעוֹרֵטְמֵר אִין קְרִיאַת
שְׂמַע אֲנִימְקֵעֵן דִּי רַמְחָה אֲבִרִים פֿון דְּעַם מְעַנְמֵשׁן לְמִשְׁהָ אֲזוּ אֲזוּ
לְמַעְלָה אִין אֲנִימְקֵעֵן דִּי רַמְחָה אֲזוּ רַמְחָה מְלֶאכִים אֲזוּ דְּעַר מִיַּם
וְזֵיַן עַר מֶאֱכָט אִין חִיבּוּר רַבִּיבָה אֲזוּ וְעוֹרֵט לְמַעְלָה אֲזוּ אִין יְחִיד
אִין דִּיא רַמְחָה אֲזוּ רַמְחָה שְׂל מְעָלָה אֲזוּ אִין עַר חֲבִיבֵר אֲלֵי אִין אִינְעֵם
כִּיחֻד אֶחָד דְּעַן בְּשִׁעַת אֲזוּ עַר קוֹכֵט מִיַּיִד זֵיַן דְּעַם יְחִיד פֿון שְׂמַע יִשְׂרָאֵל
וְזֵיַן אֲזוּ שְׂמִיַּיִם אֲלֵי חֲתִילוֹת הַשְּׂמַיִם שׁוֹרֹת שׁוֹרֹת צוּ וְעוֹרֵן אֲזוּ גְּבִרִיט
מִיַּם דְּעַם יְחִיד צוּ זֵיַן כְּסוּד אֶחָד כִּיחֻד אֶחָד אֲזוּ וְעוֹרֵן אֲזוּ כְּתוּבָה אִין
זֵיַן עַר תִּיקוֹן אֲזוּ וְיִיא עִם גִּיהֲעֵר צוּא זֵיַן בְּאֹהוֹת שְׂעָה שְׂמִיַּיִם אִין
מְבִוּנָה וְזֵיַן עַר אִין מְבִוּנָה אֲזוּ רַמְחָה עוֹלָמוֹת אֲזוּ אֲלֵי הַיִּימֵן אֲבִרִים
עַר שְׂמִיַּיִם אֲזוּ הַאָּפֵט אֲזוּ רַמְחָה דְּעַם יְחִיד אֲזוּ אִין עַר מְבִוּנָה לְקוֹט שׁוֹשֵׁיט
עַר קְלוּיבֵט אֲזוּ צוּ אֲנִיבֵר אֲזוּ זֵיַן וְעוֹרֵן אִין יְחִיד אֲזוּ אִין חִיבּוּר
אֲזוּ וְעוֹרֵן דִּי עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוּנִים אֲזוּ אִין יְחִיד דְּעַן אִין ה' אֶחָד וְיִיא
מְעַן קַעֵן דְּסֵם אֲזוּ פִיד גֵּיט אֲרִים שְׂרִיבֵן מְחַמַּת דִּי גְּרוּסִי סוּדוּת
גַּהֲרֵי מִיר שְׂרִיבֵן עִם בְּרַכְּהָ כָּל מְעַן זְאָל וְיִיטְעֵן וְיִיא דְּעַר יְחִיד פֿון

כריאת

פרשת ואתחנן

קריאת שמע איז אזו חשוב די רמז ווערטער איז אנמקענען די רמז עולמות און דר מראך איז ממונה צו מאכן איין יחוד פון אלי און איין חיבור אזו ווי דר מענטש איז נבדל רמז איברים אין גוף נמצא אז ער היפט איבר איין ווארט איז ער מחרים העולם דר מיט דרום האפען אונזערי חכמים אן גיאוגט מען זאל מוקדק ויין אין קריאת שמע און דר פר טוט מען אים קולין דעם גיהנם . זאגט רבי שמעון מוין קינד אלע מצות האפין איין אחידה אין דיא אורות הקדושים למעלה און ווער עם טוט עם לשם יחוד הקב"ה ושכינתה איז אים הקב"ה מוונג מיט זיין בת זוג לעולם הבא אזו און ביא אקרבן ברארף ויין לשם יחוד און ווער עם מאכט צו הקב"ה אין בית המקדש רוען דרינגן מאכט אים הקב"ה איין בית לעולם הבא וום איז קודש מקדשים און ווער עם מאכט אים און און דער וועלט איין סוכה אזו באדעקט אים הקב"ה לעולם הבא און איז מגין און אים אז ער גייט אנועק פון דר וועלט איז ער און אים מגין פון דיא חבלה און ווער עם בענטשט צו הקב"ה און איז אים מקדש אין זיין תפלה און דר וועלט בענטשט אים הקב"ה און יענר וועלט און איז אים מקדש און אזו ווי דא פאר מען גיט זאגן איין דבר שבקדושה ווייניגער פון צעהן מענטשן אזו מאכט אים הקב"ה צעהן חופות אין גן עדן און דיא קדושה פאר הקב"ה איז און צעהן דביי מאל קדוש און צוויי ברכות פר קריאת שמע אין דר פריא און אייני נאך קריאת שמע און און דר נאכט צוויי ברכות פר קריאת שמע און צוויי דער נאך . וואו צווא דעם מענטשן וום ער טוט רעכט דעם ווילין פון הקב"ה דס קיין מוכ קען נאר גיט ארום הייך דעם שכר וום ער הט און יענר וועלט דס איז לדורי דורות דר מענטש טוט דעם ווילין פון הקב"ה און דר וועלט לפי שעה און בעט אים דר מיט איין בנן דר פר בעטאים הקב"ה און יענר וועלט לדורי דורות און ווייל די אברים פון דעם מענטשן זענן אלץ ווי דיא נשמה רמז אברים אקענען רמז מצות עשה און שם גידין אנמקענען שם מצות לא תעשה דרום איז וואול צווא דעם מענטשן וואס ער האלט זייני אברים במתדה און איז מקיים דיא מצות וואס זייא זענן אקענען דיא אברים דער פאר רום הקב"ה און אים און איז אים ממליך און אימליכן אבר דאס עם איז גיט פר האנגן קיין שום אבר וואס דיא קדושה זאל און אים גיט רוען אבר ווען איינס איז חבר אזו רום דארטן גיט הקב"ה און איבר דס אבר מוז ער נאך איין מאל מגולגל ווערן ביז ער ווערט מושלם אין גאנצן מיט זייני אברים דען אזו הייסט ער צם אלהים אבר אז אפילו איין אבר גייט אים אפ הייסט ער גיט בעצם הקב"ה אין זוהר תדש פרשה לך קה שמייט ווען דיא נשמה וואס זיא הייסט אברם דארף אראפ גיין און דר וועלט איז זיא פריער אין איין מקום קדושה אין גישמאלט פון דיא אורות פון דעם גן עדן העליון ובצורת הקדושה פון דעם עולם התחתון ווען עם קוקט די צייט זי זאל אראפ גיין אין גוף אריין גיין מיט איר צווייא מלאכים דער יצר טוב מיט דעם יצר הרע און זאגן צו איר לך לך ממנו גיי ארום פון דעם גן עדן התחתון ובטת אבד און פון דעם גן עדן העליון אר הארץ אשר אירא דס הייסט די נידריני וועלט אזו ווייזט מען איר דעם גאנצן גן עדן און אלי תדרים מיט די היכלות עליונים און און אימליכן חלק פון אלי צדיקים וום אימלך הט פר זיק ועלברט און נאך צוויי און פערציג היכלות וום גיי זענן פון אלערדיי אורות צו די וום לייגן רעכט קריאת שמע ווי

עם ברארף צו זיין דען עם איז פר האנגן צוויי און פערציג ווערטער אין דר ערשמר פרשה זיי ווייזן און פיל סודות און שמות הקדושים און ווייר צוויי און זיבעציג שמות אנמקענען די צווייא און זיבעציג ווערטער פון והיה ביז ושבתם און וויירער פופציג היכלות פון דער איבריני פרשה און וויירער עיב היכלות אקענען די פוננה פון פרשת ציצית . דען פרענט די נשמה פר וום איז מען זוכה דר צווא . זאגן די מלאכים וום גייען מיט איר דאס איז בזכות נעשה מיר ווערן פאן מעשים טובים ונשמע און מיר ווערן הערן צו לערנן תורה דען פירין זיי זיא ארום און גיין מיט איר אין גיהנם אריין און ווייזן איר אלי תדרים אין דעם להט הרבדסהחכמת און די משחיתים וואס הייכן כלבים עיי נפש לא ידעו שכנת פרענט זי זיי ווער זענן דיא דאזיני זאגן זיי צו איר דס זענן מיב היכלות וום זענן הושף און אין דרינגן זענן פר האנגן פיל מענטשן מיט קייטן און ווייר האלד זענן נבונדן די הענט מיט די פים און שרייען אלץ ווייא ווייא . ווייא צו אונד וום מיר זענן נאך גינאנגן נאך הכלי עולם און מיר האפן גיט גלייגענט קיין קריאת שמע בכוננה מיט מיב שמות הקדושים וואס מיר האפן דאס גיט גלערינט ווי צווא אונד ווי צו אונד נפש און דארטן איז איבר ווייא איין סמונה דר נאך פירט מען זי און אין אנדרי עיב פענצט וום דארטן איז פיל לעכר און דיא פים פון דיא רשעים שמעקן אין דיא לעכר און שרייען ווי ווי צו אונדרי פים וום זענן נאך גנאנגן הכלי עולם און זענן גיט גנאנגן אין שויר אריין און האפן גיט בערט צו ווייכן די פוננה פון קריאת שמע וום די פופציג ווערטער זענן מרמו און די פופציג שמות הקדושים . דר נאך פירט מען זיא וויירער אין עיב תדרים וום דארטן זענן נבונדן ווייערי הענט אין דיא לעכר פון די ביי שמידקן און שרייען ווי צו אונד ווי צווא אונדרי הענט וואס האפן גיט גליינט קיין תפילין און מען ווייזט איר אים אלי תדרים פון דעם גיהנם און מען זאגט איר אז אלי מענטשן פון דער גאנצער וועלט מוון אהער אריין גיין אפילו דר וום ער איז נאר פרייא פון איין עונש אזו וויא עם שמייט קסון ונהל שם הוא ועבר חסש סארנוני נאר וועלכר מענטש וום ווייסט מכוין זיין קריאת שמע מיט די ווערטער ווערדיג די שמות הקדושים און אים זאגט דר פסוק אשגבה כי ידע שם יקראני ואענהו דר ווערט פטור פון דעם גיהנם . קים און זעה וועלכער מענטש וום הט מעשים טובים ווען ער טוט איין מצוה גייט זי ארום און שמעלט זיק פר השירה און זאגט איה בין פון דעם מענטשן ער הט מיד בשאפן אזו גיט אים הקב"ה איין מלאך ער זאל אים העלפן פון דעם חשף של גיהנם אזו און פר אימלכן ווארט וום ער לערנט אין דר תורה גיט מען איין מלאך וום ער העלפט אים דרום שמייט והגית בו יוסם ולילה למען תשפור וגו' אז תצלה את דרכיך ווען דוא וועסט לערנען תורה יוסם ולילה און וועסט מקיים זיין וואס דארטען שמייט אז דוא וועסט שטארבען וועסטו דיא דיק גיט פארקכען פאר דעם גיהנם ווארום הקדוש ברוך הוא וועט זיין מיט דיר און וועט דיק באשצין זאקסט קענין דורה גיין דיא אלע ערטער און זאקסט פר קיינס קיין מורא גיט האפן אבר חליקה אזו דו וועסט גיט לערנען תורה און וועסט גיט היפן דיא מצות וועט זיק הקב"ה אפ פאן פון דיר און דיא מלאכים וועלן דיק גיט היפען אזו וויא עם שמייט וום תלכו עמי כפי וגו' נאך דעם אז מען ווייזט איר דיא אלי זאגן זאגט צו איר דעם מראך המוב השירה הט מיר גיהיפן מיט דיר גיין

אוף דר וועלט און דעם יצר הרע קען ער און גיהייסן מיט דיר גיין דרום שווער מיר אז דוא וועסט מקיים זיין פון התורה כולה למיוד ולקמך לשמור ולעשות אזו שווערסט אים דיא נשמה אז זי וועט דס אלץ מקיים זיין דר נאך זאגט ער צו איר די דס מארד גיית אריין אין דס גוף השפל אונזא דס קינד דארף גפארין ווערין שטארקט זיך דר מלאך אין זיין האלז אזו פון געסט ער די גאנצע תורה און מאכט אים איין צייכן און זיין מול ער זאל ניט פאר געסין די שבועה וואס ער דעם אים פשווארן . אונ דרום אז ער איז מקיים זיין שבועה מוט מען אים אזו ווי ער דעם גזעהן אוב ער מוט נאך מער גיט מען אים נאך איין גרעסער שטר אונ עס וועט און אים דער שם הקודש און אוב ניט דס ושרום אזו איז זיך דער שם הקודש מסלק פון אים און זאגט אים ערום יצאט סכסן אסך ויערום תשוב שפה דס הייסט ווייל דער שם הקודש קען זיך אין אים גיט מתרפש זיין אזו ער נאר נאקעט דרום זאגט הקב"ה ראה נתתי לפניך היום את החיים וגו' החיים איז דר שם הקודש ואת המות ואת הרע דס זענן צוויי מקטרינים רשעים מכאים מצד הנתן: פתח יוקא דאס קינד הייבט אן צו זאגן עס שמיים עמי מה עשיתי לך איה האב זיי גיהייסן גיין אין שול אריין און זאלן איה און זאלן איה מיר עדות זאגן אז איה בין אהרן סע ישראל וגו' דס איה זאלט איה מיר מעיד זיין איה מיין אחרות די טוב ווערערט וואס זענן אין קריאת שבע אין דער ערשטער פרשה און ערב אין דר פרשה והיה אם שמעו ביז ושמעתם איז ווידער פופציג ווערערט ביז צו דעם סוף און ווידער ערב פון ויאמר דס זענען מיט דיא צוועקף ווערערט פון שמע וברוך סך הכל זענן זיין רמז תיבות אנטקעגן דיא רמז אברים פון דעם מענטשן און וועלכר מענטש וואס לייגעט רעכט קריאת שמע ווי עס דארף צו זיין איז אימליכס ווארט משפיע און דר לייכט אודות און גיט פח אין אימליכן אבר וואס עס איז אנטקעגן דיא ווערערט און שמות . אבר אז מען לייגעט גיט קיין קריאת שמע ביי טאג און ביי נאכט דען ווערט אימליכס אבר דער פילט פון דעם רוח רעה און פון אלי חוקי . ס פון דער וועלט :

פקודא די מצוה איז צו מאכן איין מוזה איה דער מיר דאס דער מענטש זאל זיין גיהיט פון הקב"ה ווען ער גיט אריין און ארויס פון דר שטוב אזו ווי עס שמיים ה' ישמר צאתך וכבוד פתח וער עולם דען דער מענטש ווערט גיט גיהיט דורך קיין שום זאך נאר דורך הקב"ה דר מענטש ויצט ביי זיך אין שטוב און הקב"ה היט אים פון דרויסען . נאך איין מעס איז איה דער מצוה פון מוזה פדי דער מענטש זאל ניט פאר געסין און זאל גידענקן אין הקב"ה תמיד אזו ווי עס שמיים ביי מצות ציצית ויהיה אוחו וחרתם וגו' אז דער מענטש זעהט איה זיך די ציצית דר מאנט ער זיך אלי תריג מצות אזו וויא די צאר פון ציצית פטרעפט מיט די אכט פעדים און די פינג קניפן ווס עס איז פון האנדן בייא דיא ציצית טרעפט דאס אן תריג זעקס הונדרט מיט דרייצעקן . אין דעם ספר פון שלמה המלך האבן מיר גיפונן אז עס איז פון האנדן איין שר ווס ער וועט בייא דר לינקר זייט פון דער מיר ער דעם רשות דעם מענטשן מוזיק ויזאונ בשעת דער מענטש וייל אריין גיין אין שטוב אריין און זעהט דעם שם הקודש פון דר מוזה און פון געסט אים ניט אזו קען ער אים קיין שרעכץ גיט טאן אוב דו וועסט פרעגן אבר אז דער מענטש גיט ארויס פון זיין שטוב קומט דאך אים דער שם אין דר רעכטער זייט

און די מוזה אין דר לינקר זייט ווי ארום ווערט ער גיהיט נאר אלי זאכן זענן אלץ וועדליג הקב"ה האט זיי גימאכט דס אזי זאכן גיט אימליכס פון נאך זיין מין דען הקב"ה האט בייא דעם מענטשען גישמעלט צוויי מלאכים דעם יצר טוב פון דר רעכטער זייט און דער יצר הרע פון דר לינקער זייט דרום בשעת דר מענטש גיט ארויס פון דר מיר הייבט דר שר איה זייני אויגן און זעהט איה דר לינקר זייט דעם יצר הרע גיט ער צו אים און דארפן איז נאך דער שם הקודש קען ער שוין איה אים גיט מקטרג זיין און קען אים גיט טאן קיין שלעכץ דרום גיהער דר מענטש נודר זיין פון טינה אדר מיסט לעבין דר מיר איה זאל ער דארפן ניט שמעלן קיין פלי מיט אום רייני וואסר איין מעס איינער איז מבוזה דעם שם הקודש און ווידר פדי דר מוזיק זאל קיין רשות ניט האבן אים מוזיק צו זיין דרום דארף מען אין דעם נודר זיין וועט דר שם הקודש גיט פון טיפן ווערן פון דר מיר ווען דר מענטש מאכט איין מוזה ביי דר מיר בשעת דער מענטש גיט אריין מוזן דער שר מיט דעם יצר הרע מיט גיוואנד אים הימן און זאגן ויה השער לה וגו' אבר ווען דר מענטש דעם גיט קיין מוזה ביי דר מיר זענן די צווייא אן גיברייט זיי הייבן איה זייערע הענט איה זיין קאפ בשעת ער גיט אריין און זאגן ווייא צוא דעם מענטשן ווס ער איז ארויס פון זיין הארנים רשות ער דעם גיט ווער עס זאל אים הימען רחמנו לישבו השירה זאל אונן מציל זיין פון זייא : רבי שמעון זאגט בשעת דר מענטש איז זיך מקדים אין דר פריא און לייגט תפילין איה זיין קאפ און איה זייני הענט מיט דעם קשר תפילין שר יד און וויקלט זיך איין אין דעם שלית מיט ציצית און אז ער וויר ארויס גיין פון דר שטיב פגעניגט ער נאך בייא דר מיר די מוזה ווס איז גיזייכנט מיט דעם שם הקודש בהעפמן זיך מיט אים פיר מלאכים הקדושים און גייען מיט אים פון דר מיר ביז איז דר שול אריין און רופן אויס פון אים הנו כבוד לצונו של מלך גיט אפ פבוד צו דעם גישטארקט פון דעם מלך גיט אפ פבוד צו דעם פן מלך דר תשובך פרוצף פון דעם מלך און דר רוח הקודש וועט איה איה און רופט איה אים אויס ישראל אשר בך אתפאר דען גיט ארויף דער רוח הקודש און זאגט איה אים עדות פאר הקב"ה וואס ער הייסט דעם המלך הקדוש און אלי דיא בני היכלא וואס ווערין פאר אים דען קענט שרייבן דאס איה אזו ווייא עס שמיים ויכתב ספר זכרון לפני לרא ה' ולחשבו שמו ולחושבי אזי מייטש לשון מלאכה דיא וואס מוזן איין מלאכה צו זיין נאכן מיט אלי זאכן איין מלאכה פון דיא תפילין און די בתים מיט די רצועות דיא מלאכה פון ציצית מיט אירע פעדים און מיט דעם פאדים פון תבלת די מלאכה פון מוזה איה דר מיר דיא הייסן ולחשבו שמו זייא מאכן זיין נאמן און גיט דאס אליין נאון הקב"ה איז זיך מיט אים מהפאר און רופט אויס אין אלי ענדמוז זעהט וואס פון איין פריה איה האב בשאפן אין מיין וועלט . אבער דר וואס גיט ארויס פון דר שטוב אין דער פריא און האט גיט קיין תפילין איה זיין קאפ און ציצית אין זיין קלייד און קומט אין שוין אריין און זאגט אשתחה אל היכל קדשך כבודך אזו זאגט הקב"ה וויא איי מיין כבודא ער זאגט נאר פאלש עדות קום און זעה ווי דר מענטש דארף נודר זיין צו הימן דעם וועג און צו טאן די עבודה פון זיין האט פדי ער זאל וזכה זיין לחיי עלמא דען עס איז פאר האנדן חתם פון דעם המלך הקדוש מדויים עליונים און בייא דעם ארט איז מקדש

פרשת ואתחנן

אנדרשפיו נאר פון איר הארינמי דס איז ארץ ישראל אונ פון דער שפחה גייען ארום פמה מקמרינים אויף די ישראל אונ הקב"ה הט ווי גימאכט אין שמירה אזו ווי אין פאמך מאכט צו זיין קינד ער זאל אים אפ הימן פון שלעכץ אזו זאגט הקב"ה צו די ישראל עם איז איז פר האגדן פמה מקמרינים אנמקעגן אויף איז די עצה איר זאלט עוסק זיין בתורה אונ מיין עבודה מיה צו דינין וועל איך אייך הימן פון דרויסן אונ איר וועט זיך זיצן אין אייערי היוער אונ וועט שלאפן אויף אייער בעט . קום אונ זעה בשעת די קליפות גינעהגן צו דר מיר פון דר מענטשין הייבן זיי אויף זייער קאפ אונ דר זעהן דר שם שר"י איז גיציכניט אין דרויסן וואס דער שם איז שולט אויף אלי . פארקמין זיין זיך פאר אים אונ לויפן אוועק אונ קענען גיט גינעהגן צוא דער מיר פון דעם מענטשין זאגט רבי יצחק לאז מען נאר שרייבן דעם שם אלזיין נאך וום שרייבט מען די גאנצי פרשה זאגט רבי אבא דר שם ווערט גיט גיקריינט גייערט מיט די אותיות פון דר פרשה דען ווערט דר שם גיקריינט אונ דר מלה גיט ארום מיט נאר זיין חיל דען פארקמין זיך אלי קליפות אונ אנמלוזיפן פר אים קום אום זעה יהיה איז דער צירוף פון דעם שם הקדוש דרום איז דער שם פון דרויסן אנמקעגן דעם ווארט וקה אינווייניג דס דער מענטש זאל גיהיט ווערין מכל צד פון אינווייניג אונ פון דרויסן זאגט רבי אבא וויא פיל חילות קדושים זענן אן גיברייט בשעת דער מענטש מאכט איין מוזה רופין אלי אים אונ זאגען ה' השער לה' צדיקים וגו' וואור איז דער חלק פון די צדיקים דען עס ווערט דר קענט אז זיין דינין רבנה דקדוש דיא ישראל זענן גיציכניט פון אים אין גוף זענן זיי גיציכניט מיט דער מידה אונ איז דיא קיינער מיט ציצית אין קאפ מיט תפילין אפילו אין זייערע שיד זענן זיין גיציכניט מיט מצות חליצה אין פעלד מיט דר ויעה אין שמוצ מיט דער מוזה זיי זענן גיציכניט אויף אלי זייטן זאגט רבי אבא וואס מיינט דער פסוק אותי עובד סור מים חיים לחצוב להם בארות וגו' אותי עובד מיינט מען דר וום לייקניט אין דעם הייליגן צייכן זיימאכין מוגקד דעם באר מים חיים רויטרי וואכר וואס גייען ארום פון דעם לבגון פון דארטן ווערן גישפייזט עליונים ותחתונים אונ ווער עס איז משקר אין דעם הייליגן צייכן איז ער פוגם אין דעם פאר מים חיים אונ אוף אים ווערט גילייענט דער פסוק כי הוציא שם רע על בחולת ישראל אזו וויא רבי שמעון האט גיזאגט אז מען איז מוציא שם רע אויף זיין ערשט ווייב איז גלייך ווי ער וואלט מוציא שם רע גיזען אויף דיא בנסת ישראל דרום שפייט כתם כי הוציא וגו' על בחולת ישראל ער זאגט ווייטר גרוסי מודות אונ לסוף איז ער ויודר מזהיר אוף מצות מוזה דען עס איז פר האגדן שסיה שרים וואס אימריכר איז שוקט אין זיין מאג זענן זיין מקמרג אויף דעם מענטשן למעלה ולמטה ביי מאג זענן זיי מקמרג אונ ביי נאכט זענען זיין אויך מצער אין חלום גייט ער ארום זענן זיי מקמרג גייט ער אריין לייגן זיי זייערע דענט אויף זיין אקסיד אונ זאגן ווייא איז צו דעם מענטשן וואס ער איז ארום גינאגען פון זיין האריניש רשות וויי איז אים בעוקם הנה ובעוקם תבא דרום גינעהרן די צדיקים זיין גיהיט מיט אלצדינג מיט דעם צייכן פון זייער הער דען ווערן אלע שדים דר שראקן פר זיי אונ ווערין גיהיט בעוקם הנה ובעוקם תבא וואל צו דעם חלק פון די צדיקים אויף זיי שפייט

יעקב כולם צדיקים 121

דר סוד פון דר מוזה ניצור צו ווערן פון אלי בעלי דינים וואס זענען אן גיברייט צו דר ווערן זיך אויף דעם מענטשן בעוקם תבא . אויך איז דעם גישמאלט ווי עס איז דר מיר פון מוזה למעלה אזו אויך דעם הקב"ה גינעבן צו די ישראל דיא מצוה אין דער תורה פרי זיין זאגן אין דעם עוסק זיין אונ דורך דעם זאגן זיי ניצול ווערן בעוקם הנה פון פמה דינים וקמרינים וום זיי זענן אן גיברייט מקמרג זיין אויף דעם מענטשן אלי מאג . זאגט רבי חייא וועלכר מענטש וום ויול זיך רעכט היטען אין זייני וועגן זאל ער גיט שרעטן אויף אום זייני וואסר וום מען גיט אים פאר דער מיר דען דארטן רועט איין שד צווישן די צוויי זייטן פון דר מיר אונ זיין פנים איז אנמקעגן דר מיר ער זעהט אקין וום מען טוט אין שמוצ דרום דארף דר מענטש זיך זיין גיט גיטן וואסר צווישן צוויי מירן זאגט רבי יצחק אבנר וויטרי וואסר מעג מען אים גיטן פר דער מיר נאר ער זאל זיין גיט יסן דרך גיזון דען ער הט רשות מויק זיין אז ער טוט נאר אקוק אויף דר שמוצ ווערט זי גיפלכט ער הט אונטר זיך שסיה משרתים אנמקעגן דיא שסיה מעג פון דעם יאר אלי מאג האט ער אנאגדן משרת וום ער האט דעם מאג אשליטה אונ אלי גייען ארום מיט דעם מענטשן בשעת ער עפינט דיא מיר ארום גיין פון דר שמוצ זאגט רבי אלעזר הקב"ה הט מתקן גיזען דעם שם הקודש למעלה עס איז די תורה וואס אין איר איז פאר האגדן פיל שמות הקדושים אונ ווער עס איז עוסק בתורה איז ער עוסק בשמות הקדושים אונ ערט גיהיט פון אלי שסיה משרתים וואס אויבן שפייטן קום אונ זעה איין מענטש מוז אויף צייכען אויף דער מיר דעם שם הקודש עס איז דר שם אמונה וסוד היחוד פון אלי זאבין דען אין דעם ארט זיין דר שם הקודש איז דארטן האגדן דיא קליפות וקמרינים קיין גליטה גיט מקמרג זיין אויף דעם מענטשן אזו וויא עס שפייט לא אונת אלד רעה וגו' דען עס איז אקין אין גישמאלט ווי עס איז למעלה דר שומר הפתח פון דער קדושה הייבט מוזה דארטן איז דר עבד זאגן מים וואס פאר אים אנמלופן אלי מיני קליפות זיין קעגן גיט גינעהגן צוא דער קדושה אזו אויך דער שם שר"י איז בחוץ אונ הנה אים דען דער וואס איז נזהר אין מצות מוזה קעגן דיא אלע בעלי מקמרינים גיט גיפונען ווערין דארטן :

בי אבא איז גינאגנין צו זעהן רבי שמעון האט אים בגעניט רבי יצחק זאגט ער צוא אים פון וואגין קומט דר הער צו גיין זאגט דר צוא אים מיר האבין גילערינט אז עס איז איין חיוב אויף דעם מענטשן ער זאל מקבד זיין פני השכינה אלי ראש חודש ושבת דס זינט מען דס פנים פון זיין רבי וכפל שכן פון רבי שמעון בן יוחאי אים הייליג ליכט גינעהר דיא גאנצי וועלט מקבל זיין דאס הייליג גיט זאגט רבי יצחק איך וועל מיה מיט דיר אום קערין אונ ווער מקבד זיין פני השכינה צו פר זוכין פון די דברים עליונים וואס דוא ר זוכסט פון אים הייבט אן רבי אבא צו זאגן עס שפייט שיר המעלות זיך נשאת את עני חושבי בשמים דעם שיר האט דר רוח הקודש גיזאגט זיך דיא ישראל בגלות בכל מושק זיין ברכות מסקור עוסק וואס פון דארטן קומן ארום די ברכות הנה כעני עברים אז יד אדונים דס זענן די ימים של מעלה וום זיי ווערן נאר גישפייזט פון דעם איבר גינעבונג כי שפוט אל די גבורה דס איז די שפחה וום הקב"ה הט אום גינעהר דר מיל אין נצרים אזו ווי עס שפייט סכור השפחה זיין הט גיט קיין

פרשת ואתנתן

ק"ז

דהבית את ה' אלהיך רבי יוסי הויבט אן אונ זאגט עם שמיים ועתה כח
 לי פה וגו' כי לקח עמי חסד וגו' קום אונ זעה דם ריב שאפט פון הקב"ח
 צוא דיא ישראל האמשע די לשעים האבן גורם גיווען מיט זייערע
 חטאים אז ער זאל ויערן אפ גיטאן פון זיי אונ זיי זענן פאר שפרייט
 גיטארן אויף דר ווערט פון דעסט וועגן עקמט ער זיך אז פר זיי קום
 אונ זעה בשעת די ישראל זענן גיווען אין זייער לאנד זענן זיי גיווען
 נאהנט צוא הקב"ח אונ ער האט זיך מיט זייא משתעשע גיווען אונ
 ברימט היינט אז זיי האבן גיווינדגט אז זיך שוין הקב"ח מיט זייא
 גיט משתעשע אונ שרייט נאך ועתה סה לי פה ווס האב איך דא אצונד
 צו טאן פון דר צייט ווס דם בית המקדש איז חרוב גווארן איז גיט
 פר האנגן קיין שכתה פר הקב"ח אזו ווי עם שמיים אלביש שמים קדוה
 ושם אשים כסותם דם איז ארץ מחמת ריב שאפט ווס ער האט ליב צו די
 ישראל אזו ווי עם שמיים אהבתי אתכם אמר ה' דרום זאגט דער פסוק
 והבית את ה' אלהיך דוא זאקסט ליב האבן צוא הקב"ח אונ זאלקט זיך
 מקשר זיין אים דינען בעבורה עליו דען עם איז גיט פאר האנגן קיין
 גרעסער עבודה וויא זיא איז פון רבמר אהבה ככל לכבוד ובכל נפש ובכח
 סאיד דרום שמיים ביי אקע ככל ווארום דר מענטש האט צוויי הערצער
 לב טוב ורב רע אוקהיינט ער בכל נפש אוקהיי צוויי נפש הבחמית ונפש השכלית
 אויך מיינט ער בכל סאיד די צוויי ערלייא געקומן עם איז פר האנגן
 אזו איין געקט ווס ער פר דינט דם מיט זיין גיעו כפא אונ מיט גרום
 מרחה אונ ווידער איז פר האנגן געקט ווס ער ליינט דר צו גאר גיט
 קיין מרחה דהיינו עם פאקט אים ירושה אונ דעסט גלייבן וואס אן
 מרחה דרום שמיים ביי אימליכן בכל צוא וויין אז מיט אלץ דינג
 זאל מען ליב האבן צו גאט אונ ווער עם האט ליב צוא הקב"ח
 ווערט ער גקריינט מיט חסד אזו ווי אברהם אבינו עליו השלום האט
 גיט קיין חס גיהאט אויף זיין געלט מיט דעם גוף אונ גיט אויף זיין
 ווייב אונ קינדער אלץ פון הקב"ח וועגן מחמת ריב שאפט ער איז
 גישטאגן אויף דיא וועגן נאך וזכין אורחים זייא אריין ברענגן איז
 שטוב אריין צו געבן זיי עסין אונ מרינקן אונ דרום איז ער גקריינט
 גווארן מיט גרויס חסד פון הקב"ח אזו ווי עם שמיים חסד לאברהם אונ
 דם גיט אלץ גאר אלע עלמות זענן גיבענשט גווארן אין זיין זכות
 אזו שמיים וחסיד יבונכה מאכט דאס יבונכו כ"ה די ברכה פון הקב"ח
 ווס זיא הייסט כ"ה אזו ווי עם שמיים בייא די כהנים כה חבדו ווס פון
 דארפן ווערן אלע גיבענשט דם איז אלץ גווען ווייל ער האט ליב
 גיהאט צו הקב"ח האט ער גגרייכט דעם דאזיגן חסד איין מאל איז
 רבי יוסי שצאק גיווען זענן צו אים גינאנגן רבי אפא מיט רבי יהודה
 ורבי יצחק מבקר חוקה זיין האבן זיי גיזעהקן ווי ער איז גפאלן אויף
 זיין פנים אונ שלאפט אז ער האט זיך אויף גיחאפט זעהן זיי וויא זיין
 פנים איז זייער פריילעך זאגט רבי אפא צו אים דו האסט גיוויס געזעהן
 עפעס אנניע זאך דרום איז דיין פנים פריילעך זאגט רבי יוסי צוא אים
 עם איז בודדאי אזו דען אצונד איז מיין נפש ארויף גינאנגן למעלה
 קב איך גווען דעם פבוד פון די ווס זענן זיך מוסר נפש פון קידוש
 השם וועגן מען ברענגט זיי אריין אין דרייצעהן טייכן פון ריינעס
 אפרסבון דאס זענן גרויסע סודות דארט איז זיך הקב"ח מיט זייא
 משתעשע אונ איך קב אויך גווען אזעלכע זאכן ווס איך האב גיט
 קיין רשות צו זאגן בשעת איך קב דר זעהן דעם גרויסן פבוד האב
 איך גיברענט צו וועזען איז דם אזו איין פבוד האט מען גוואגט

דם איז צו דיא וואס זיי האבן ליב גיהאט צו הקב"ח אויף דר וועלן
 אונ מחמת איך האב דאס געזען איז מיר דר לייכט גווארן מיין
 נפש דרום קב איך איין פריילעך פנים זאגט רבי אפא צו איכ ווא
 איז דיין חלק די תורה זאגט אויף זיי עדה אז זיי האבן גרויסן שלב
 עם שמיים עין דא ראתה אלהים וולדת יעשה לטובת לו וואל איז דר חק פ
 די ווס האבין ליב צו זייער האר זייער שבר האט גיט קיין שיעור אוי
 יענער וועלט זאגט רבי יצחק עם איז פר האנגן פיל מדינות אונ
 חדרים צו די צדיקים בעולם האב אונ די העכסטע מדינה איז פ
 די וואס דינען להקב"ח ספח אהבה דען זייער וואונג איז גרעסער
 פון אלע דרום ווייל זיי האבן דער מיט גיקריינט להקב"ח:
 רבי אפא מיט רבי אלעזר האבן איין מאל באנאנד גגעקומט עם א
 גיקומען נאך האלפר נאכט זענן זיי אויף גישטאגען לערנען די
 רבי אלעזר אז גיהויבן צוא זאגן עם שמיים כי הוא חיד ואור יסוד קב
 אונ זעה אלע תנאים ווס הקב"ח האט גיהאט מיט די ישראל בשעת א
 זיי זענן אריין גינאנגן קיין ארץ ישראל איז ארץ גיווען פון וועגן ד
 תורה דען דיא שכינה רועט גאר אויף דר וועלט מחמת דר תור
 אזו וויא די תורה שכתב ווערט גיט דר קענט גאר דרקה דר תור
 שבעל פה אזו אויך ווערט דיא שכינה גיט דער קענט זיא זאל זי
 מיושב למעלה ולמטה גאר דרקה דר תורה דם מיינט דר פסוק
 הוא חיד ואור יסוד לשבת על האדמה אונ דרום אז דיא ישראל האבן פ
 קאומ דיא תורה זייא ווילן זיא גיט לערנן זענען זייא פא
 קארן גווארן אזו ווי עם שמיים על סה אבדה הארץ על אשר עובד את תור
 דם מיינט מען שארה כסותה ועונתה לא יער דען די שפייז אונ דר מלבו
 איז דם פאדעפטונג פון דר תורה איז גאר אין די ישראל וואס שלט א
 לא יעשה לה אז ער וועט איר גיט טאן דיא דרייא זאכן שמיים ווייסי
 ויגאה חכם אין כסף גייט זיא אום זיקט אין נכות אריין האבן זיי אזו עוס
 גיווען בתורה ביו טאג אונ זענן אוועק גינאנגען ווייטער דר זיי
 האבן זיי דר זעהקן איין מענטש ווס דר קאפ אזו אים גווען פול מ
 וואונדן האבן זיי צו אים געעהנט אונ זעהן אז ער שאקלט מיט
 לעפצן אונ קיין קול האבין זייא גיט גהערט זאגט רבי אלעזר
 גהער זיך בראמן מיט זיידהאר דם הייסט ער איז מתפלל האבין
 זיך אויך גישמעלט מתפלל זיין אונ דר מענטש איז ארץ גישטאגן
 אין זיין שטאנד אויף איין ארט נאך זייער מתפלל זיין זענען זיי
 אוועק גינאנגען ווייטער אונ דער מענטש איז פון זייא אנטלאז
 גווארן זאגט רבי אלעזר אדער זענן גיט רעכט אן גיברייט צו גומן זא
 שוטה אדער זייער וועגן זענן גיט רעכט אן גיברייט צו גומן זא
 רבי אלעזר מיר דארפן עוסק זיין בתורה הייבט ער אן צו זאגן
 שמיים כבוד חכמים נחמו וכסלים פנים קליו וואל צו דעם ווס ער איז עו
 בתורה איידער ער הייבט אן ווייטער עפעס צו ריידן האט דר מענט
 גינעהנט צו זייא זאגט רבי אלעזר מיר טארן גיט מפסיק זיין מדי
 תורה דען אימליכער מענטש ווס ער איז עוסק בתורה איז ער ז
 צו ירשען די ירושה עליינה אונ דעם פבוד פון דעם מלך הקד
 אונ דער פבוד דר הייכט אים בעולם הוה אונ עם גייט פון אים
 אוועק אונ למעלה איז אויף אים פר האנגן פמה מליצי ושר ו
 זענן אויף אים מרמז זכות פר דעם מלך הקדוש אפער אז
 מענטש איז חלילה גיט עוסק בתורה אונ גייט גיט אין דעם
 פון זיידהאר אזו שוועבט דר מקפיד אין דר לופטין אונ גייט

פרשת ואתחנן

אדם ישלם לו קום און זעה אז הקב"ה דעם פשאפן די וועלט דעם ער זיא בשאפן מיט דין און אויף דין שמיים די וועלט און אלע מעשים איז ארץ בדין נאר הקב"ה האט גיוואלט די וועלט זאך האבן איין קיום און זאך נים פר לארן ווערן דעם ער פר שפרייט איבער דעם דין זיין רחמים דס די רחמים האלטן דעם דין פדי די וועלט זאל נים פאר דארבן ווערן אויב דו וועסט זאגן אז הקב"ה טוט אמאל זאך אן דין דען איין צדיק דעם צרות אויף דער וועלט דאס איז נאר כחמת אהבה הקב"ה דעם ליב דעם צדיק און וויל אים מקרב זיין צו זאך זיין און שיקאט ער אים זיין גוף און צווא פריעכט אים דען איז שוין דיא נשמה שולט און דר מיט איז ער מקרב געהיבן צו זיך אבער ווען דר גוף איז שטארק איז די נשמה שלאף אזוי ער דער שונא פון הקב"ה דס ער באגערט נים אן אים און ער איז מצליח אין אלע זיינע וועגן דס איז פדי ער זאך אים בצאתן זיינע מובות און צדקה אויף דר וועלט פדי ער זאך שוין נים האבן קיין שבר אויף יענער וועלט אזוי וויא דר פסוק זאגט וישראלם רשונאוי אכ פניו להאכידו ער בצאלט זיינע פיינט אויף דר וועלט פדי ער זאל אים מאכין פאר לירן פון יענער וועלט דרום וועקער צדיק עס איז אים צו פראבן זיין הארץ איז ער דר אהב פון הקב"ה נאר בתנאי אז ער דעם נאר קיין שום חטא נים אז ער זאל פדארפן נענט ווערן זיינט פראבן מען רעכט פר שמיין די זאך איינס טיר גיפין דאך אז דיא שכינה רענט נים אויף אמענטשין נאר אז ער איז פרייך אבער דארטן וויא עס איז נים דא קיין שכחה רום ער נים אזוי דר פסוק זאגט ביי אלישע ועתה קרוי די סגן והיה כנגן המגן ותחי עליו רוח אלהים און אזוי אויף כל זמן יעקב איז טרויערען גווען אויף יוסף דעם די שכינה אויף אים נים גרום און דער צדיק איז דאך תמיד זיין הארץ צו פראבן און מיט גרום ווייטאגן ווי אזוי קען די שכינה אויף אים רענט עס איז דאך ביי אים נאר נים דא קיין חרדה ושכחה און ווידר מיר זענן דאך פמה צדיקים וואס זענן גווען ליב האבן פון הקב"ה און זענן נים גווען פצער יסורים ווארום זאל נים זיין גלייך די צדיקים ווי די אויב דו וועסט זאגן אזוי ווי די רחמים זאגן אין דר נבואה דר צדיק וואס איז בצער איז איין צדיק בן רשע און דר ווס איז בשלוח איז איין צדיק בן צדיק אבער מיר זעהן דאך פמה צדיקים וואס זענען גווען בן צדיקים און וויא האבן פארט גהאט יסורים אלא דס איז אנרויסט סוד דס כל מעשיו של הקב"ה זענן באמת ונכוח אזוי ווי דר פסוק זאגט ח' פועל אדם ישלם לו ווייטער זענן סודות :

פרשת עקב

והיה עקב חסמען את חסמטס הגלה גוי' אין פרשת ואתחנן שמיים כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כנאץ מצרים היא עם שמיים אויך וואס מספחת מצרים לא תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה ווארום איז מצרים קער פון אלי אומות דען עס שמיים דאך אויך אויף אלי ולא עליהם יהיה הנשם אז זיי וועלן נים קומן אויף חג המסכות וועלן זיי נים האבן קיין רעגין אלא די מצרים וועלן האבן די מגפה אבן דר רעגין איז ביי זיי קיין קבלה נים ווייז זיי פדארפן נים קיין רעגין דרום זענן ניי נים אין דעם כלל פון דעם רעגין אזוי ווי עס שמיים כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כנאץ מצרים היא דען און מצרים נים אויף דער גירוש און מרינקט אן די פעקדן אבן ארץ ישראל ווערט אן גטרוינקט פון

מ ארום אויף דר וועלט ער ווארט מאכט וועט ער תשובה מאן זיג אז ער זעהט אז דער מענטש טוט נים קיין תשובה און פנערט מ עומק זיין בתורה אזוי נים ער ארום און איז אויף אים מקדב זיב דרום זאגט דר פסוק וכלים פנים קלוי זענן וויא אריין גינאנגען זיין איין מערה דר מענטש איז וויא נאך גנאנגען און הייבט זיי אן זאגן גרויסע סודות עס שמיים ושנחם יבגוד דר מענטש דארף פראפן זיין קינד מיט דר תורה ער זאל נים זיין מיין טפשו ויברת במ ד זאל זיך רעכט פירן אין דעם גומן וועג און זאל נים אפ מערן זמין ושלאר בשבתו כביד מען זאל זיך רעכט פירן אין דר היים נים זיין הווי גינד וויא זאלן זיך פון אים אפ לערנן אלע זיינע עשים זאגן זיין ביד התקן ער זאל וויא רעכט פירן און זאל אויף זי נים ווארפן קיין גרויסע כורא וכלתו בידו ער זאך זיין וועג ריכטן מיט דברי תורה און זאל זיך אן פרייטן צו דרייא זאכן ו וויא יעקב אבינו עיה האט זיך אן גבריית לרוחו ולתפלה ולסלחמה נ דס העכשוע פון די אלע איז דבר תורה כשכד בשעת ער ליינט מ שלאפן זאל ער זיך נוהג זיין פמאכא פאר זיין האר זאל אנטקעגן אים נים זיין קיין חצוף און זאל וויסן אז מלא כל ידו כבוד דר פכוד פון הקב"ה איז פול אויף דר גנאצער וועלט ווען ליינט זיך און איז זיך נים נוהג בקדושה נאר מיט חוצפה אזוי מ ער דאך דאס פר זיין האר ווארום די שכינה איז אויף ארע מער יבקט און אז ער שמיים אויף פון דעם שלאף דארף ער צו זיין צו הקב"ה ווס ער דעם אים ווידער גיקערט די נשמה תאמשי דעם פר אים גיוינדעט האט ער פארט ווידער גיקערט די נשמה זיין גוף אריין דר מענטש זאגט ווייטער גרויסע סודות בשעת זענן גיקומען פר כבי שקעון ווי ער דעם זי דער זעהען זאגט ער זי די שכינה איז פד האנגן בייא אונד דרום דארפן מיר מחזיק ביה זיין צו דר שכינה און הייבט אן צו זאגן עס שמיים הו עדי היום לא עת האסף הסקנה השקו הגאון ולכו רעו דעם פסוק האבין די רבן גורש גווען אויף די ישראל דס הקב"ה דעם אויף וויא גור גווען זאלן זיין נאר איין טאג אין גלות אזוי וויא עס שמיים נתני מסה כל היום וזה נאך דר איינער טאג פון הקב"ה הייסט מויוינט יאר ווען די ישראל וועלן תשובה מאן פר הקב"ה וועלן וויא קומען ז ארץ ישראל בזכות התורה והתשובה און וועלן ווידר איין מלכות ווערן קיין ירושלים און אז זיי וועלן קיין תשובה נים מאן דס הקב"ה וו עדי היום גרוד דער טאג וועט נאך זיין גרום לא עת האסף ייה עס איז נאך קיין צייט נים איין צו זאמקן דיא ישראל אן זכות אן מעשים טובים אבן איין רפואה איז צו זיי השקו הגאון ולכו רעו מ משתדל במים של תורה און מרינקט אייך אן מיט דער תורה יעו רענטט מאר וועל איך אייך פריינגן זקום המגפה אן ארץ דה צו איינער ירושה קיין ארץ ישראל ער זאגט ווייטער גרויסע זות פון דר גאולה און פון דעם קץ שך משיח וואל צווא די לייט וועלן זוכה זיין צו זעהען די גאולה און נפאח איז דר חלק ווס וועט זעהען דען די צדיקים וועלן קענן ליידין די חבלי של קשיח און קין פרייבין בייא דר אמנה אבער די שלעכטע וועלן נים קענען ליידין די צרות דרום איז פר זיי פעקער אז זיי זאלן נאר נים זעהן ז צייט עס שמיים ושב ח' אהיה את שבוך גוי' ומשלם לשונאוי אכ פניו בידו רבי תייה הייבט אן לכן געש לבב שטעו לי הלילה לאל מרשע כי פועל

פרשת עקב

ווארום זיי טובלין זיך און האקמן אין די הענט אין שרץ דס איז די שפחה רעה און זייער הענט זענן פול מיט גזר זיי זקנן צו הקב"ה און עסין אן איין ברכה זיי ווייזן ניט ווי אזוי איין ברכה צו מאכן און ווייזן ניט אום ווס די ברכות זענן מרובות און ווס די זוהמא אזי דס קמ אלץ גזאנט משה דר רעיא מהימנא • בשעת דיא חכמים מיט מיר האבין דר הערט די אלי סודות האבן מיר זיך ניט גקענט אום האלטן און ווארפן ער זאל אום זאגן אלי צעהן זאכן פון דר ברכה און מיר האבן זיך פר אים פר שפרייט און מיר האבן גזאנט בודאי דאס איז ניט קיין מענטש ווער עס זאגט אועלכי זאכן זייערס דוא ביסט גלייך ווי די פיר מחיצות פון דעם גן עדן דען דר מענטש ווס איז זוכה צו גיין אין די מחיצות פון די קינדר ווערט ער איין תינוק און אז ער גייט אין דער מחיצה פון דיא געריס ווערט ער איין גער ובכחיצות בחורים ווערט ער איין בחור ובכחיצות הוהנים ווערט ער איין זקן דרום איז אום דיר גזאנט גווארן ככטון שבתו השנית וגו' דס איז רת כשיה און אום דיר איז גזאנט גווארן בשנס הוא כשר בשנס בטרעפט די צאר פון משה דו ביסט גווען בודר המבור אום ביסטו אין איסלכן דור ווי איין ראד ווס דרייט זיך איפר דו ביסט גווען ווי פיל מאד אין פיר גישמארט און ביסט ניט אנטפלעקט גווארן ביז אין דור פון מתן תורה דס דורך דיר איז די תורה געגעבן גווארן דו ביסט גלייך צו דר זון אן עס קומט ביי נאכט און זיך ווערט איין גטאן אזו לייכט דיא לבנה מיט דיא ששים רבוא שמערן אזו ביסטו אום איין גטאן גווארן פון דר וועלט לייכטסטו אין דיא ששים רבוא ישראעל פון דר וועלט ווס אין אימערן דור דס האט קהלת נמיינט ייר הילד יורי בא אזו ווי די רבנן האבן גזאנט עס איז ניט פר האנדן ווינציג פון ששים רבוא אום האבן זיי גטייטש דור שווינד דאס דור ווס איז ארועק גגאנגן פון דר וועלט חוא דור שבא דס איז דר דור ווס קומט מקיים צו זיין סה שהיה הוא שהיה היינט דו רעיא מהימנא זאג אונז וויימר סודות אונז זיי משלים די צעהן זאכן פון דעם טיש זאגט דר רועה נאכן משה רבינו דו הייליג ליכט רבי שמעון וואוד צוא דיין חלק ווס הקב"ה הט צו דיר מגילה גווען אועלכי סודות ווס עס איז ניט אנטפלעקט גווארן צו קיין נביא חזיה :

תניינא דער אנדערער תיקון פון שבת איז מען זאל מאכן המוציא איפר צוויי חרות דס הייסט לחם משנה ווס זיי זענן מרובות אויף דיא צוויי לוחות התורה וואס זענן געגעבן גווארן בשבת זוהי דען אום דינסטאג וואס עס שטייט צווייא מאל כי טוב איז דיא תורה גיבאמין גווארן און אום שבת הט זי אראפ גינדרט און האמשי זיי האבין גיזאגט אז דיא שרים זענן ממונה אויף זוגות וואס הייסט מען מאד גימעסן אדר טרינקן אייז פאר צוויי עפיל צווייא גיס צוויי פוסות דאס איז ארץ איין סכנה עס איז אפר הרבה למשה כמיני אז שרתי מצוה ווערין גיט גוזק דרום הט הקב"ה גזאגט פסד לך שני לוחות אבנים כראשונים דרום זאך מען מאכן צווייא חרות אום שבת דען אום שבת גינדרין אראפ אלי רוחות וגשמות ונפשות און קיין שום שפן ומיזק איז ניט שולט אום שבת אפילו דער גיהנם ברענט גיט אום שבת דרום שטייט לא חכערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת דאס איז אש נכרי אפר אש של קדושה דהיינו קרבנות הט מען יא גיברענט • חתימת דר דריטר תיקון איז צו עסין דרייא סעודות אום שבת דען די דריי סעודות זענן משלים צו די זיבן ברכות פון שבת ווערט צעהן דען

קיין וויין ווארום דס מאכט דעם בענטשן פרייליך און דארף זיך אן טאן אין שווארצי קליידר אזו בלייבט ער אין דר סוכמא אפר דיא קדושה איז פר קערט טיר דארפן ווייזן אז מיר זענן גיט אונטר קיין סול זייערט תחת רשות הקב"ה בעצמו דרום איז די מצוה פון שבת דווקא זיך פרייען מיט אלי זאכן און ווער עס איז חליקה אום שבת מרועריג גיט ער איין פח צו דר ליקית און איז מחלל שבת ער איז עובר אום דעם פסוק לא חכערו אש ביום השבת דאס אש מיינט מען איז נכה די לילית דען שבת איז מצד השכינה ויצר טוב און דר ווס רועה אום שבת ווערט ער גקריינט מיט וויבן שמות הקדושים כיוט פיר תילות פון די חיות הקודש און דר מלך הקדוש גייט אים אקריגן מיט כמות תילות דען בלייבט דר יצר הרע און די שפחה רעה ווי איין אלמנה פר פינצערט אן איין מאן און פר צייטן אז זיי האבן גינדינט עבודת פוקבים שטייט פריא זייא מוכחים ומקרים למלכת השמים למזלות אשר לא צויתי די עבודה איז גווען צו דר שפחה רעה ווס זי איז שולט כלילי רביעות וכלילי שבתות זיי פלעגן שבת ביי נאכט אן טאן אום זיך שווארצי קליידר און האבן גנאכן אימערך אין די הענט שווארצי לייכט און מאכן איין הספד אין דר פינצער בדי זיי זאגן זיך משתף זיין מיט דר שפחה רעה דארפן ווי זי רועט כי גס את זה לעמת זה עשה האלהים און מיט דעם ווס זיי האבן צוא איר גדינט האבן זייא גורם גווען חורבן בית המקדש בעונותינו הרבים דען איז גזאנט גווארן אום דר שכינה איכה ישבה בדר היתה כאלמנה און דרום מאד מען גיט אום תשעה באב אן צינדרין פיל ליכט מען זאל מאכן איין הספד און זיין אזו ווי איין אכל זיך משתף זיין מיט די בנות ישראל אין גלות דען מיר האבן בעונותינו הרבים איר גורם גווען דעם צער • דר פינפטר תיקון הסעודה איז מען זאל זאגן איפר דעם פוס ויכולו השמים דער זעקסער תיקון איז מען זאל בייא דעם טיש זאגן דברי תורה דס זיבטי מען זאל גיט גיך ארועק גיין פון דעם טיש בדי דר צייל ווערן קנאן ארומי לייט וועט ער זייא מחיה זיין • דאס אכמי מען זאל זיך וואשן מיט מים אחרונים • דס גיינטי איז איין פוס פון דעם בענטשן • דס צעהנטי איז דס בענטשן אליין און דאס דארף מען אלץ מתקן זיין לפבוד השכינה • אין פרשת פנחס שטייט אום דער פון איינס איז נטילת ידים ווארום מיט אום רייני הענט מאד מען גיט מאכן קיין ברכה און אז זיי זענן אפר היין זענן זייא ראוי מושף זיין די ברכה דען די ברכה רועט גאר אום איין מקום סהרה דר פון איין איש חסד הייסט דס סהרה דרום רועט אום אום די ברכה און בייא אים שטייט כה תכרכו את בני ישראל האבן דיא חכמים מפולש גווען וועלכר פון ווס בענטשט די ישראל ווערט ער אליין אזו געענטשט און ווען ער בענטשט גיט ווערט ער גיט געענטשט זאגן די חכמי המשניות זאגן אז מען זאגט איין ברכה און מען דער זאגט גיט קיין שם ומלכות דאס הייסט מען זאל זאגן ה' אלהינו סוד עליהם הייסט זיא גיט קיין ברכה אום דס וואשן די הענט דארף צו זיין אום אלי פערצן גינדר פון די הענט דס במייט אום גרוסי סודות דרום דארף מען רעקט גוהר זיין איין נטילת ידים דען די שכינה רועט אום אים גיט ביוער טוט פון זיך אפר די זוהמא בישא די שפחה רעה ס רועט אום אום רייני הענט דרום מאד מען קיין ברכה גיט מאכן זי מען וואשט זיי און מען איז גי מטהר עס זאל אום זיי רוען דיא דושה דען דיא עמי הארצים דרום העלפט זייא גיט קיין מבידה

פרשת עקב

קט

אז ער משלים אלי כדריגות הקדושה און דר עונג ווס ער הט אום שבת אז ער דר פאר זוכה צו נהיר ער'ז ב'ז און ווערער עם קען מקיים זיין און אזי גיט מקיים ווערט פון דעם עניג ג'עע און הקב"ה האט גיזאגט לוי על וואני סודע אנשלייט אויף מיר און איך וועל בצאנען מי חמנו על ה' רביעאה אזי צוא דר לויכטין דעם טיש מיט אמנוכה מיט ריכט דען דר טיש פון הקב"ה מוז אזי זיין • חסיסאח איין כוס מיט דעם זין מלא פון דער תורה און מיט ויכולו השמים אזי ער מעיר אויף מלטה פראשית • שתיחה מען זאך זאגען דברי תורה אויף דעם טיש פון שבת דרום מוז אפלימד חכם אן פרייטין צו זיך נאך איין תלמיד חכם ער זאל מיט אים עוסק זיין בתורה • שביעאה ער זאל מאריך זיין מיט זיין עמין פון וועגן ענינים דרום ווער עם איז מאריך ביי זיין טיש אזי קען אים מאריך זייני זארוין און מעג דען צדקה איז מציל פון דעם מוים ווייל איין עני אזי השיב וויא איין מת און ער איז אים מחיה דרום איז הקב"ה אים אויף מחיה און אונזרי חכמים האבין גיזאגט אז הקב"ה האט גיט גיפונען קיין בעשרי כדה צו דיא ישראל פון עניות • האבין זייא גיפרעגט אבער עם איז דאך פאר האנדן חחקג מיני מיתות אויף דער וועלט אזי וויא דיא זאל פון חמנו און דס גרעכטי אזי עניות פר ווס הט הקב"ה אויס גיקליפן צו די ילדאך ארמקייט ענטפערן אפילו דען אזי פר צייטיג היידן אז עם פלעגט זיי גיין ש'עכט פלעגן זיי שעלמין זייערי אפ נאט אבר די ישראל אפילו אז עם איז זיי ש'עכט לויבן זייא אויף השיית און דרום מיט דר כדה וועקן זיי דר לעפין משיח אזי ווי דר פסוק זאגט

וזה עם עני חושע און אפילו אז איינר איז איין עושר נאר ער הט צער ויסורים הייסט ער איין עני און מבר שפן ווער עם איז איין עני און גייט פון איין ארט אויף דעם אנדריין און איז אויך איין עני פון דעם שכה • רבי חייא איז גיזאגט צו רבי שמעון קיין מברית און מיט אים איז גיווען רבי יעקב בר אידי און רבי יוסא וויא זייא גייען זאגט רבי יוסא צו רבי חייא זאג מיר דעם פסוק ולכני הכרזיל הנדערי חעשה חסר והיו באכולי שולחני אזי דען דס דר גאנצער תענוג אז ער וועט עסין ביי זיין טיש און מער גיט און וידער עם איז דאך גיט קיין פבוד פאר דעם טקה אז אנדערד זאל עסן מיט אים נאר דר טקה פדארף אליין עסין און דיא שרים עסין בוזגנר אראפ זאגט רבי חייא איך האב דרויף נאר גיט גיהערט און וויר אקנין אויך גיט זאגין זאגט ער צוא רבי יעקב מאמר האסטו עפים גיהערט דרויף זאגט רבי יעקב אירונענט דאך אזי מאג פון דעם ראש שמן העקיון און דיא האסט גיט גיהערט ומפל שפן איך פלומר איר לערינט ארי מאג תורה פון רבי שמעון און איך גיט זאגט ער צו רבי יוסא און די האסט דרויף עפים גיט גיהערט זאגט ער האמטי איך בין יונג איך בין ערשט צו אייך גיקוכן און פריער האב איך גיט זוכה גיווען צו אייך פון דעקט וועגני האב איך גיהערט דער פון • ער הייבט אן טוח לחם רבל בשר כי לעולם חסרו וואס האט דוד גיזעקן וואס ער הט דעם הלל הנדול אויס גילאום מיט דס פסוק ער זאגט דרויף גרויסי סודות ובדרה פקד זאגט ער דוד הט גיגעסן אין דר צייט ווס דר מלך עקט נאר בוזגנר און די קנעכט עסין נאך דעם מלך דאס איז אנדריסר סוד וואס מען מאר עם גיט שרייבן • אזו קומט רבי חייא און קושט אים אויף זיין קאפ און זאגט צו אים דו פוסט נאך יונג און עם איז שוין אין דיין הארץ די תכמה עליונה דר ווייך האבין זיי דר זעקן רבי חזקיה גייט

פתח רבי חייא וודאי אין דער חברותא וועט זיך הקב"ה כחבר זיין מיט אונז דען דא וועקין זיך מתחדש זיין דברים וחודשים פון דער תורה זייא ועצין זיך עסין זאגין זייא אימליקר זאל זאגין דברי תורה אויף דר סעודה זאגט רבי יוסי עם איז אפילו איין סעודת ארעי נאר פון דעקט וועקן הייסט דס איין סעודה און גיט דס אקנין וואס דאס הייסט איין סעודה נאר הקב"ה הט נאך הנאה דר פון דרום שמיית זה השולחן אשר לפני ה' דען די דברי תורה וועלן ארום רינגלן דס ארט :

פתח רבי חייא הייבט אן עם שמיית וזכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך בדראף דען דר מענטש נאר בענטשן נאט אז ער עסט זיך אן און פילט אן זיין בוך און פריער גיט זאלא אז דר מענטש עסט אפילו נאר איין פזית נאר ער הט בדיעה צו מאכן דס פר איין עיקר אכילה מוז ער שוין בענטשן און עם הייבט ושבעת אזו וויא דר פסוק זאגט פותח את ידך ומשביע לבב חירצון וזארום שמיית גיט בכל חי אכילה זאלא עם גיווענט זיך דר עקר איין זיין רצון אז ער האט במחשבה צוא מאכן דס פר איין עיקר אכילה הייסט עם שוין שכיחהאון דארף שוין בענטשן דרויף צוא הקב"ה צוא מאכן חרות ושסון למעלה רבי חזקיה הייבט אן דעם פסוק נאך אים וזכלת ושבעת פון דאגן איז גידוונגן אז צו אשכור אזי מותר צו בענטשן ברכת המזון דען ביי תפלה איז דער דין אז אשכור איז אסור צו דאוונן דען די תפלה איז עולה למעלה למעלה במקום עולם הבא דארטן איז גיט פאר האנדען קיין אכילה ושתיית נאר דיא צדיקים זיצן און מדינן זעגן אויף זייערי קעפ אבער דאס בענטשן דר וועקט אזו אמדריגה וואס פון דער מדינה קומט אראפ אויף דר וועלט מוזן ושפע דרום דארף מען דארטן ווייזן זעטיקייט און שמחה בדי מען זאל דר וועקן די מדינה דרום שמיית וזכלת דס הייסט עסן ושבעת הייסט מדינן דס איז ארץ על הארץ הסובת דס מיינט מען די קדושה ווס זי הייסט איז היס דארטן דארף מען ווייזן שלחית און זעטיקייט דרום הייסט עם ארץ סוכה אזוא וויא עם שמיית

ושבעת לחם ונהיה טובים ;

פתח רבי יוסי הייבט אן צו זאגן עם שמיית ועשית שולחן עצי שישים דוא זאלסט מאכין איין טיש פון עצי שימים דר טיש איז גישמאנען אינווייניג אין בית המקדש און ווייל פון דס טיש איז ארום גיזאנען שפיץ צו דר גאנצער וועלט דרום הט דר טיש גיט גמארט זיין ליידיג אפילו איין רגע עם הט אויף אים גימוזם ליגן דר לחם הפנים תמיד כדי דיא ברכות זאלן פון אים גיזאגן ווערן אויף אזי מישן פון דער וועקט און דרום אוף בשעת דער מענטש בענטשט דארף ער עפים איכר לאזן אויף דעם טיש כדי ער זאל גיט זיין ליידיג דען דיא ברכה של מעלה רועט גיט אויף איין ליידיג ארט אזו ווי עם שמיית הגיד לי מה יש לה בבית אלשע הט גיפרענט די שונמית אויב זיא הט עפים אין שמוב עם זאך אויף דעם שורה זיין די ברכה אזו ווי מיר האבן דאס לאנג פפורש גיווען און אזו איין טיש ווס אויף אים ווערט גיט גזאגט קיין דברי תורה זאגט אויף אים דער פסוק כי כל שונמות סלוא קא צומת בלי ססין מען מאר גיט אויף אזו איין טיש בענטשן דען עם איז פאר האנדן צווייא ערלייא מישן איינר אין דר קדושה וואס ער איז צוא הקב"ה ער שמיית תמיד מען זאל אויף אים לערנען תורה און אויף דעם טיש ווערן נשלם די אותיות התורה מיט דר תורה ווס מענונט אויף אים ווערט ער נשלם מיט דעם רעכמן היקיון דרויף שמיית אין פסוק זה השולחן אשר לפני ה' און ויקרד איז פר האגן איין טיש ווס הט

פרשת

עקב

ק"ן חלק ניט אין דר תורה און ניט אין דר קדושה דר מ"ש היינט
 ק"ן זואה ווארום ער איז ב"י מסוס ווייל ער האט ניט קיין חלק אין דער
 קדושה ווס וי היינט מסוס דאס איז דיא שכניה וואס אויף איר שמיים
 מסוס אפער אז מען קערניגט דברי תורה אויף דעם מ"ש נעמט
 אים הקב"ה צו זיין חלק און ניט דס אליוין נאר עס איז פר האנדין
 אמלאה הממנה הגדול סורי ער נעמט אלי דברי תורה וואס עס
 ווערט גיזאגט אויף דעם מ"ש און מאכט איין גלשמאלט אזו וויא דר
 מ"ש איז און די אלי דברי תורה ווס מען האט גיזאגט אויף דעם מ"ש
 גייען און ווערן פאר שפרייט פאר הקב"ה דער המלך הקדוש דרום
 שמיים זה השלוח אשר רפי ה' דס ער ווערט פר אים גיקריינט און דער
 מ"ש שמיים ער זאל מסדר זיין מענטשן פון זייעדי עבירות וואל איז
 צו דעם מענטשן ווס אויף זיין מ"ש ווערן גיטאן צווייא ערלייא זאכן
 מען האט אויף אים גיזאגט דברי תורה און מען האט פון דער סעודה
 גיגען צו ארומי לייט זאלן זיך אויך אן ועמן דען עס זענן אן גבריית
 צוויי מלאכים קדושים איינר פון דר רעכער האנט און איינר פון דר
 דינקר האנט איינר זאגט דס איז דר מ"ש פון דעם המלך הקדוש ווס
 דר מענטש האט פר אים מפרד גיזען עס זאל זיין דר וויקן פון השירת
 אז דר מ"ש זאל ממיד זיין מיט ברכות עליונים און הקב"ה זאל דרוף
 לאון רוען זיין שקמן משחת קודש דאס זענן סודות עליונים • און דער
 אנדרר זאגט דס איז דר מ"ש פון דעם מלך הקדוש ווס דר מענטש
 האט פר אים מסדר גיזען דס איז דר מ"ש ווס די עליונים ותחתונים
 וועלן פון אים גיבענטשט ווערן עס זאל דר וויקן פר השירת אז דער
 מ"ש זאל זיין מסודר פאר הקב"ה בעולם הזה ובעולם הבא • רבי
 אבא האט גיזאגט דען פר צייטן איז גיזען אמנה אז צו דעם עסין
 האט מען גיפראכט קרייני מישלך אימדיכן איין בונדר מישל און
 בשעת מען פלעגט אים ברענגן דס מישל האט דר מענטש עס צוא
 גידעקט און האט גיזאגט ברענגט אויף דאס מישל בצניעות עס זאל
 ניט זיין בחרפה פאר די שלוחים של מלך ווארום דר מ"ש פון דעם
 מענטשן איז אים מוכה בעולם הבא און דורה אים איז ער זוכה צוא
 מגן זיין אויף דר וועלט און איז זוכה צו ווערן דר קענט פר הקב"ה
 למובה און עס ווערט אים גימערט פח וגדולה צו אלץ דינג ווס ער
 דארף וואל איז זיין חלק בעולם הזה ובעולם הבא :

אז שאול המלך האט גיזאגט גביאות האבן זיי זיך אויף אים זייער פר
 וונדרט נאר די קשוא איז דאך ווי קומט דס באמת ער זאל זוכה זיין
 צו די בידי ער איז דאך שוין אין דר צייט גיזען אמלאה ווי אזו האט
 ער גיקענט זאגן גביאות זאג איך דיר ער האט דאך ניט גיהאט בידי
 אין איינס גייערט ווייל הקב"ה האט אים גיגען דיא מלוכה און האט
 אויף אים גימאכט רוען דעם רוח הקודש אז דורה דעם זאל דס מלכות
 זיין מושב האט ער דורה דעם רוח הקודש גיזאגט גביאות אפער אז
 הקב"ה האט דער נאך בייא אים אפ גינומן דיא מלוכה איז ער שוין
 ניט גווען קיין גביא גייערט ער האט גיהאט איין שלל פון התעוררות
 ותבונה ער זאל אמת משפטין דאס דארף איין מלך צו האבן און
 ווייל ער איז בשעת מעשה גיזען צווישן די גביאים האט אויף אים
 אויך גירועט דיא נבואה און אז ער האט זיך פון זייא אפ גישייד איז
 ער שוין ניט גיזען קיין גביא • זאגט רבינעלך ווער האט מיר גיגען
 איין התעוררות פון ארוח הקודש אז איך זאל זיין צווישן די גביאים
 גאמנים דיא תלמידים פון רבי שמעון בן יוחאי וואס דיא עליונים
 ותחתונים ציטרין פאר אים מלך שכן איך זאל זיין צווישן אייך ער
 הייבט אן צו זאגן עס שמיים עשית שלוח אויף דעם שולחן האט מען
 ארויף גיזינט דעם לחם הפנים מיר דארפן פר שמיין וועלכעס איז
 בעקר ציא דר מ"ש ציא דס ברויט איז דר עיקר אויב דו וועמט זאגן
 זייא זענען ביידע אלץ איינס • קען אזו ניט זיין ווארום דער שולחן
 איז אויף זיך מקבל דאס לחם עס זאל אויף אים ליגן איז דאך דער
 שולחן למטה און דאס לחם איז למעלה • נאר פון דעס וועגן איז
 פארט דער שולחן דער עיקר ווארום ער איז מקבל ברכות ומוזן פון
 אויבן און פון דעם שורש השולחן קומט די פרנסה אויף דער גאנצער
 וועלט און דר לחם איז גידיק גווען ווי איין פרי וואס זיא וואקסט אויף
 איין בוים איז דאך דר בוים דר עיקר ווארום ווען ניט דר בוים וואלט
 דאך דיא פרי ניט גיהאט קיין שורש עפים צו וואקסן אז אויך דער
 שלחן האט אויס גיצויגן מזונות אויף דער גאנצער וועלט און דרום
 האט מען דעם לחם הפנים אויף גיגעסן משבת לשבת צו ווייזן אז
 דר מזון עליין קומט ארויס פון דעם מ"ש און מיט דעם ווס די בנהים
 האבן אראפ גינומען דעם לחם הפנים אלע שבת זענן גיבענטשט
 גיזאגט אלע מזונות ווס מען האט גיגעסן און גיטרוקן דס דר יצר
 הרע האט שוין ניט גיקענט מקמרג זיין דען דורה אכילה ושתיה איז
 דאך שכיה דער יצר הרע בייא דעם מענטשן און איז אויף אים
 מקמרג אפער דורה דעם וואס דיא בנהים האבן אויף גיגעסן אלע
 שבת דעם לחם הפנים איז זייער עסין גיבענטשט גיזאגט דאס דר
 צד הרע האט ניט גיקענט מקמרג זיין פון צוא דינען להקב"ה בלב
 שלם און דיא בנהים האבן זיך גידארפט אפ היטן אז זייער מ"ש
 זאל זיין מיט איין רייניגס גוף מער פון דר גאנצער וועלט • דרום
 גיהער זיך דער מענטש צום ערשטין ריין מאכין זיין גוף פר דעם
 עסין פדי אז דס עסין ווס עס איז פון דעם שולחן המהור זאל הלילה
 ניט אן גירופין ווערן קיי זיזיה ווס דס איז מצד הקליפות ווארום דו
 מוכאז דארף ניט האבן קיין חלק פון דעם שלוח אשר לפני ה' ערשט
 נאך דעם עסין דארף מען געבין איין חלק דס תמצית לצד הקליפות
 דס מיינט מען מיט אחרונים די וזהמא דעם שווייס פון די הענט דר
 חלק איז ראוי צו אים און דרום זענען דיא מיט אחרונים חובה מען
 מאכט איבער זיי קיין ברכה ניט ווארום בצד הקליפות איז ניט פר

פרשת

עקב

קב

האנרין קיין ברכה דרום זאל דר מענטש נזר זיין ער זאל תלילה גיט געבן פון זיין עסן פון דם קומט ארויס פון דעם שולחן הסהוד צו דעם קיא צופאה לצד המוקאח דם הייסט ער זאל פריער רייניגען זיין גוף וועט זיא שוין קיין חלק גיט האבין אין דעם עסן ומכר שכן עס איז נאך זייער גיוונד צו דעם גוף אז ער זאל האבין נקיות פר דעם עסן :

דבי יוסי קיט רבי חייא זענין גינאנגין אין וועג אונ איין סוחר איז זיי נאך גינאנגין זאגט רבי יוסי צו רבי חייא מיר דארפן עוסק זיין בדברי תורה דען הקב"ה גייט פר אונז דרום איז די צייט אים צו מאכן איין תקון סתה רבי חייא הייבט אן צו זאגן עס שטייט עה לעשות לה' הסוד תורה דעם פסוק האבין שוין די רבנן מפורש גווען אונ איך זאג עה לעשות ה' איז דיא מיינט פל זמן די תורה האט איין קיום אויף דר וועקט אונ דיא מענטשן זענען אין איר עוסק פביכול איז הקב"ה משגיח אויף זייני מעשה דיו אונ איז זיך משמח מיט אל"י עוקמות אויך דר הייט מיט דער ערד זענען אין זייער שמאנד אונ גיט דאס אל"י נאר הקב"ה ואמילט איין די נאנצי הייליגע פמקיא של מעשה אונ זאגט צו זייא ועדמ וייא איך האב איין הייליג פארק דם די תורה ווערט גקריינט פון זייערע ווענין ועדמ מיון מעשה די איר הט גינאנט סה אנוש כי תוכירו דם דער מענטש זאל גיט בשאפין ווערן ובשעת אז די ישראל זענן זיך במבול פון דברי תורה כביכול מאבין זייא שראף זיין פח דרום שטייט עה לעשות לה' די בני עוקם די צדיקים זאלן זיך מתאמין זיין צו טאן מעשים טובים אונ זיך מען אין דר תורה פדי פביכול הקב"ה מיט זיין פמקיא זאכן גשמארקט ווערן דורך די צדיקים דען הסוד חיות זיי האבן פר שטערט דיין תורה אונ האבין זייא גיט גילערינט וייא עס גיהער צו זיין זאגט דר סוחר וזר ער איז הינטין נאך גנאנגען איך בעט אייך איך האב איין שארה צו פרענין זאגט רבי יוסי פרעג דיין שארה זאגט ער וועדליג דו זאגסט פאדארף אזו צו שטיין יח לעשות אדר נעשה וום שטייט עה זאגט רבי יוסי אין פיל זאכן איז דר וועג פר אונזאן גיברייט איינט ביז אהער זענן מיר גיווען צווייא אונ היינט זענן מיר דרייא אונ די שכניה איז נכלל אין אונז אונ ווידער איך האב גימיינט דו בישט איין עץ יבש היינט זעה איך אז דו בישט איין צווייג הפסגר אייר בירט דו האסט רעכט גיפרענט נאר ווייל דווא האסט אן גיהויבן זאג דווא סתה ער הייבט אן עה לעשות ה' עס איז איין עת איין מדרגה אין דר קדושה דאס מען זאל ליב האבין עה לאהוב אונ ווידער איז איין עת אין דר מוקאח דם איז עה לשנוא מען זאל זיא פיינט האבין אין דר קדושה איז איין עת רצון דאס הייסט עה לאהוב אזו וייא עס שטייט וחתבת את ה' אלהיך אונ אין דר מוקאח איז איין עת דם איז ליח זיא במרעפט אזו ווי די צאל פון ע"ה דרום שטייט דבר אל אהרן אחיך ואל יבוא בכר עת אל הקדוש גיט מיט אלע עת זאל ער זיך מקרב זיין צו דר קדושה אונ אז די ישראל זענן עוסק אין דער תורה איז דער עת פון דער קדושה מתקן איז רעכטין תיקון וייא דער עת פאדארף צו זיין אבער אז דיא ישראל זענען גיט עוסק אין דער תורה איז פביכול דער עת גיט מתוקן אזו וייא עס באדארף צו זיא אונ גיט בשלימות אין אור אור דרום שטייט עה לעשות לה' ווייל מיר האבין טפיר ומבטל גיווען דיין תורה דרום איז עה לעשות דאס איז מיינט לשון פאר ריבן אזו ווי עס שטייט אשר ברא מלהם לעשות ער הט גוואלט בשאפן

די שרים איין גוף אונ זייא נזמר זיין אזו דא לעשות מיינט קיין אויך מתקן צו זיין אויף דעם שלימות די קדושה צווא הקב"ה אזו קומען רבי יוסי ורבי חייא אונ קישין אים אויף זיין קאפ זאגט רבי יוסי עס איז גיט רעכט אז דווא זאלסטוואונז נאך גיין ופאה איז דר וועג אז מיר האבן זיכה גווען צו הערין אועקס זכאה איז דר דור וואס רבי שמעון איז דרינגען דם אפילו צווישן די בערג ווערט אויך גפונען חכמה פון זיינט וועקן רבי חייא אונ רבי יוסי נדערן אראפ פון זייערי איינלען אונ גייען אלע דרייא אין איינעם סתה דר סוחר הייבט אן ויחי הפלתי יד ה' עת רצון ער זאגט דרויף גרויסע סודות דער נאך זאגט ער אויב דו וועסט פרעגן פר וום הט מען מתקן גווען דעם פסוק צו זאגן שבת צווא מנחה פר וואס גיט אין וואכינדריגע מנחה ווייל די מנחה פון שבת איז גיט גלייך צו דר מנחה פון וואך ווארום אין דר וואכן בשעת מנחה איז דער דין שלום אויף דר וועלט אפר אום שבת אז עס קומט דר זמן מנחה אונ די כוחות הדינים ווילן שלום זיין אזו קומט איין אור גדול פון אויבין אונ טרייבט זיי אועק אונ זיי ווערן במד דרום איז דענסט קאל איין עת רצון אונ איין שלמה אין אלע עולמות משה רבינו איז נפטר גיווארין פון דער ווערט בשעת מנחה פון שבת בשעת דער עת רצון איז גיווען למעלה אונ למטה איז גיווען איין צער עס איז צווא גישלאסן גיווארין אלע מידין פון דעם בית המדרש פדי מען זאל גידענקען אין משה רועה גאמן דם דיא תורה איז במד גיווארין פון זיינט וועגן דען באותו זמן איז במד גיווארין דר בית המדרש פון משה אונ מבול שכן די איבעריגע דען דר וום הט גיזעהען אז דר בית המדרש פון משה איז פר מאכט האבן שוין אלע פאר מאכט זייערע בתי מדרשים דרום מוון אלע מצדיק הדין זיי דיא צייט ברה שבת אין דער תפילה דרום זאגט מען זיךמ דרייא זענן גישטארבן שבת צו מנחה אונ אלע דריי זענן נכלל אין משה איינער איז משה נביא נאמן עלין אונ דר אנדערער איז יוסף הצדיק אונ דער דריטער איז דוד המלך דרום זאגט מען דרייא קאל זיךמ דאס איז גלייך וייא דרייא צידוק הדין איינט איז אנגעקען יוסף הצדיק ער איז גיווען פריער פון אלע דרום זאגט מען זיךמ כהרי אל ער איז אל"י גווען אזו וייא די הייבט בערג אונ אויף משה נביא הנאמן זאגט מען זיךמ דעם לענום וחוררת אסת ווייל עס איז איין גטאן גיווארין די תורה שבכתב דורה משה אונ די תורה שבעל פה דורה דוד דרום זענן די צייט פר שלאסן גווארן אלע ספרי תורות אונ אלע שערין פון דער נאנצער וועלט בשעת יוסף איז נפטר גיווארין איז פר טריקינט גווארן די מענינות ומקורות החכמה פון די מים העלוינים אונ אלע שבטים זענן גיפאלן בנרות האבין די עליונים זאגט זיךמ כהרי אל משפט תהום רבה אונ בשעת משה איז נפטר גווארן איז פר פינצטרט גיווארן די שמש בצהרים אונ די תורה שבכתב הט פר שלאסן איר ליכט דם הייסט די אספקלריא המאירה אונ בשעת דוד איז נפטר גיווארין הט די רבנה איין גטאן איר ליכט אונ פון דר צייט אן איז פר פארן גיווארין דיא ליכט פון דר תורה שבעל פה אונ עס הט זיך גיבערט מתוקתק אין די משניות אונ דיא חכמים זענן מתוקק איז די דינים דען פריער איז אלץ מפורש גווען אזו וייא עס פאדארף צו זיין אונ פון דר צייט זענן אלע שטארקע הערצער פר מיינט גיווארין דרום איז גיווארן די חוקרא פונדס מענין וום די חכמים האבן מאכט חכמה

פרשת עקב

ויהי ועתה די צדיקים וענן נשטארפן אזו אזו האבן זיין גוזר גווען אזו דעם ווס אזו איין גימאן גווארן די תורה שככתב ושבעל פה דרום אזו שוין אפד שכן אז מען גיהער צוא שליטן דיא טירן פון דיא בתי מדרשים פון דר תורה דרום זאגט מען די דרייא פסוקים אויף דעם ארט פון צידוק הדין • רבי יוסי מיט רבי חייא פרייען זיך זייער אונ זאגן ופאה איז אונזער חלק איז דעם וועג ווס מיר האבן גיהערט אונזעקע חידושים • דר סוחר הייבט ווי דר אן החכמה תעו לחכם מעשרה שליטים אשר חזו בעיר דם איז משה בשעת ער איז ארויף גאנגען אויף דעם בארג סיני מקבל צו זיין דיא תורה וענן דער ציטערט גווארין אלי הימלן אונ אלע חילות עליונים זיי האבן גואגט רבוננו של עולם אלע אונזרי שמחות איז נאר אינדר תורה אונ דו ווילסט זיא אראפ גידערוי אויף דר ערך האבין זיי זיך איין גזאמלט אויף משה צו פר ברענן אים מיט זייער פייער אזו דעם זיך משה גישטארקט אונ דעם זיי גענעפערט איין תשובה ווס שטייט דען אין די עשרת הדברות אשר ונאמרת מרומי ונעמט איר דען גווען אין מצרים אדר גשיקט זיך דען בייא זיך כבוד ולא תרוצ ולא תתאב אונ די איבעריגע אזו דעם ער זיך גשטארקט מעשרה שליטים פון די צעהן דברות ווס זיי הייסן עשרה שליטים אונ ער דעם זיי דר מיט מצנח גווען אזו אוף החכמה תעו לחכם ווער עט איז עוסק אין דער תורה איז זיא מגין אויף אים אונ גשטארקט אים בשעת ער בדארף • אונ פון וואסער איין ארט קומט אים דאס שטארקייט זאגט דר פסוק מעשרה שליטים דעם זענן דיא צעהען דברות ווס זייא שטייען אין דער תורה וואס וענן מושלים עליונים דעם איין מענשט איז גישטארקט דרייען בעולם הזה ובעולם הבא אלע ריין פון דר וועלט אונ אלע מצות אונ אלע חכמות שר מעלה ושר מטה איז ארץ אין דר תורה וואל איז צו די ווס וענן עוסק אין דר תורה צוא זיין גשטארקט אין איר לעולם הבא • זיי פרייען זיך זייער אויף זייער רייד אז זיי וענן גקומן צוא איין בארג זאגט רבי חייא צו דעם סוחר ווי אזו איז דיין נאמן זאגט ער חנן זאגט רבי חייא יחד הקב"ה ייסע קול אז דו וועסט צו אים בדארפן זאך ער זיך לייט זעליגן אונ דיין קול מקבל זיין זאגט רבי יוסי די זון איז שוין גידערט עס ווערט שפעט אונ אונטר דעם בארג איז פר האנגן איין דארף עס הייסט כפר חנן וועלן מיר דארטן געכטיגן פון דיין כבוד ווענן ווס די הייסט אויך חנן וענן זיי גיקומן אין דעם דארף אריין אויף איין הארבעריג • דעם מען זייא דארטן גיגרייט צוא דעם מיט מיט אלי מיני מאכלים זגט רבי חייא דר מיש איז בוראוי נדבות עליו של עולם הבא דרום דארף מען אים קרייגן מיט דברי תורה הייבט אן רבי יוסי עס שטייט ויבאל ושבעת וברכת וגו על הארץ הטיבה אשר נתן לך פון דעם פסוק איז דאך משמע אז נאר אין ארץ ישראל דארף מען בענש'שנאך דעם עסין אבער אין חוץ לארץ איז מען פטור פון צו בענש'שן נאר דר פשט איז אזו בשעת אזו הקב"ה דעם דיא וועלט בשאפין האט ער זיא צו טייקט אויף איין זייט ישוב אונ אויף דר אנדערער זייט מדבר אונ דעם ישוב אליין דעם ער אונזעמילט אונ האט אים גמאכט רינגלען ארום דער נסוה האכטע דעם איז ארץ ישראל וואס זיא איז אין מיטן ישוב פון דער וועלט אונ דר מיט ארץ ישראל איז ירושלים אונ דר מיט ירושלים איז דעם בית קדש הקדשים אונ דורך דעם ארט נדרן אראפ מלמעלה אלע מדבות אונ אלע פרנסות ושפע פון דעם גאנצן ישוב • דיא מדבר דעם ער אויך גיטיילט אונ האטניט גיפונען קיין

גרעסער וויסטיגעש וויא דאס חלק מדבר וואס דיא ישראל וענן דארטן דורך גיגאנגן אזו וויא עס שטייט המלכך כמדבר הגדול והנורא אין דר מדבר האבן די קליפות איין שליטה וואס זיי הייסן בה שרף ועקרב וימאיו די ישראל האבן גמוזט דארטן דורך זיין פערציג יאר כדי זיי זאלן צו ברעכין דעם כח פון דיא קליפות • אונ ווארטן די ישראל גווען צדיקים אין דער גאנצער צייט וואס זיי וענן גיגאנגן אין דער מדבר • ווארט צוא בראכין גווארן דער גאנצער כח פון די קליפות אונ ווארטן זייא מעכיר גווען נאר ווייל זייא האבין גיגריגט דעם זיך גשטארקט די צד הקליפות אונ די ישראל וענן בעולם הזה נפאלן אונטר וזיער רשות • אויב דוא וועסט פרענן משה רבינו איז דאך גווען גרעשער פון דער גאנצער וועלט פר ווס איז ער אויך גפארין אין דר מדבר • נאר דר אמת איז אז משה רבינו איז חס ושלום ניט גווען אונטער דעם רשות פון דער מדבר • ער ליגט נאר אויף דער הר העברים איז שטייט לשון קריג דיא מושלים עליונים האבן זיך איבר אים גקריגט אונ דר בארג איז ניט איבר געשטרט גווארן אין זייער הענט ביו משה רבינו איז גקומן דעם אים הקב"ה איבר גענטפערט אין זייער הענט ווס ער איז גווען מצד הקדושה דעם ער אויף אים שולט גווען אונ איז דארטן בראכין גווארן • אונ מיט זיין קבורה דעם זיך קיינער ניט מתעסק גווען נאר הקב"ה בבכבוד זאגן אזו שטייט ויבכור אותו בני אונ שטייט ניט ווער עס דעם אים דארטן בבראבן דעסט גלייכין שטייט ויקרא אל משה שטייט אויך ניט ווער עס דעם אים גרופן נאר אזו ווי דארטן איז דאך ידוע צו דיא חכמים ווער עס דעם אים גרופן אזו דא אויף בייא דר קבורה פון משה האט זיך נאר הקב"ה בבכבוד בעצמו מיט אים עוסק גווען דרום האט קיינער קיין שליטה ניט גהאט אין דעם בארג נאר משה רבינו אריין ווס ער ליגט דארטן אונ דרום איז דארטן גווען זיין קבורה כדי די וועלט זאך וויסן אז די כתי מדבר וועלן אויף שטיין תחית המתים ווארום דורך אים וועלן זיי אלע זיין אין התעוררות פון עולם הבא • אויב דו וועסט פרענען אז אינדר מדבר איז אזו איין גרוסי מוכנא פון ווס דעם הקב"ה גהייסן דעם שיעור המשתלח שיקן צו דעם בארג וואס הייסט עזאול ווארום דעם ער אים ניט גהייסן אוועק שיקן אין דיא בערג פון דער מדבר נאר ווייל דיא ישראל וענן דארטן גווען פערציג יאר איז צו בראכין גווארן דר כח פון דר סומא פון דארטן אונ איז גרחה גווארן עס זאל גשטארקט ווערן איר כח אונ אזו איין ארט ווס קיין שום מענשט איז דארטן קיין כאל ניט גווען אונ דר בארג עזאול איז איין הוכר בארג אונ אונטר די טיפעניש פון דיא בערג וואס קיין שום מענשט איז דארטן נאך ניט גווען אונ אויף אזו איין ארט דעם ער מער שליטה צו עסין זיין שפייו ווס מען דעם אים דארטן גבראכט דעם דער מיט האט ער שוין ניט גקאנט מכטרג זיין אויף זייא אבר אין דעם ישוב דארטן וויא מענשטן וואנען ווערט דיא גאנצו וועלט גשפייוט אונ גבענשט נאר פון דר מיטלסטער גקודה דאס הייסט קודש קדשים פון דעם בית המקדש • האמשע הייגט איז דאך דער בית המקדש קרוב דאך האט זיך זיין זכות ניט אום גלאזמאונ פון דארטן ווערן די ישראל גשפייוט דרום האמשע דיא ישראל וענן אין חוץ לארץ פון דעם וועגן איז זייער שפייו נאר בוכות ארץ ישראל אונ דרום שטייט על הארץ הטיבה אשר נתן לך דעם מייניט מען דיא מוכה קומט פון דארטן ארויס ווער עס זיצט בייא זיין מיט אונ איז זיך מתענג

פרישת

עקב

קמא

בְּתַעֲנוּגִים נִהְיָה עַד צוֹ נִדְעָקִין אֲנִי זֶה צוֹ זֹאֲרָנִי אֹהֵב דַּעַר קְרוּשָׁה פִּי דַעַס אֶרֶץ הַקְּרוּשָׁה אֲנִי אֹהֵב דַּעַס הַיִּבֵּל הַמְּלָךְ וּמִסָּעִים אִיז אֲצוֹנֵד בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים חֲרוֹב נִזְאָרְנִי אֲנִי בִּשְׁעַת עַד מֵאֲכַט אִיזן שְׂמִיחָה אֲנִי דַר מֵאֲכַט זֶה אֲנִי מְרַנְעֵרֵי אֹהֵב חוֹרְבָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז דַּס אֶן גִּנְוִן פֶּר הַקִּבְיָה אֲנִי עִם וְעֵרַם אִים גִּירְעִינִם נְלִיָּה וְיִ עַד הַט אֶן נִבְרִיִּים אֲנִי הַט נְבוֹעֵט דַּאָס בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מִיז אֵלֵי חוֹרְבוֹת פִּי דַעַס בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּזְאֹד אִיז צוֹ זֵיין חֵלֶק :

רבי חייא מיט רבי אבא זענן גווען אויף איין הארבערטיג אז עס איז גקומן האקבי נאכט זענן זיין אויף גשטאנן לערנן תורה איז דעם בעל הבית מאכט אויף אויף גשטאנן און דעם צו זיי אן גנוגדין איין ליכט און דעם זיך גשטעקט איינער זיין צו זיך הערן דברי תורה הייבט רבי אבא אן צו זאגן עס שטייט כי נר מצוה ותורה אור • נר מצוה מיינט מען ווער עס איז עוסק און מוט מצוה דתורה אויף דער וועלט אזוי גיט מען אים פראטיליך מצוה איין ליכט לעולם הבא ותורה אור מיינט מען גאר ווער עס לערנט דיא תורה אליין איז ער זוכה צו דעם אור ווס די ליכט ווערט פון אים אן גנוגדין דען דאס ליכט אן דעם אור איז גאר גיט ווערט אויף קען גיט זיין קיין ליכט אן איין אור איינס דארף האבן צו דעם אנדערן דרום דארף מען מתקן זיין בגעשעה דס גר מען זאל עוסק זיין בתורה צו דר לייכטן דס אור אויף דעם ליכט • וואו צו דעם מענטשן וואס ער איז עוסק בתורה ובמצוה צווא בהעפען אור וגר ויישר שטייט וברוך חיים תוכחה מוסר דען מיט ווס דר מענטש איז אויף זיך מקבל אפ צו קערן פון דעם שרעקמין וועג צו גיין בדרך הטוב דס ברענגט אים לעולם הבא וידי חיים דער ווס שפראפט זיין חבר ער זאל גיין איין דעם וועג פון הקב"ה איז צו אים איין דרך חיים לעולם הבא דבר אחר נאך איין פשט איז כי נר מצוה נר מצוה מיינט מען די תורה שבעל פה ווס מען דארף זיא מתקן זיין זיא זאל ווערן דר לייכט מיט דר תורה שכתב דען די תורה שבעל פה דעם גיט קיין אנדערער תיקון און קיין אור גאר דורך דר תורה שכתב אזוי ווי דיא לבנה האט גיט מער קיין ליכט גאר ווס זי איז מקבל פון דר זון • דער ווייל האט רבי אבא אכטונג געגעבן איינער זיך האט ער דר זעהן וויא דעם בעל הבית מאכט שטייט איינער אים זאגט ער כי מצוה מיינט מען דיא מצוה ווס די ווייבר האבן אין דעם זוכה גווען דס זענן די ליכט פון שפת האש"י די ווייבר זענן גיט זוכה צו דר תורה זענן דאך זייערי מאגן זוכה לתורה און דר לייכטן דס ליכט פון זייערי גשים ווס זיי זענן מתקן די מצוה פון דעם גר און די מאגזילדין דר לייכטן דס ליכט מיט זייער אור פון דר תורה ווי די אש"ת דעם דר הערמ דעם זיא אן גנוג צו וויינן • דר ווייל איז איר פאטער דער בעל הבית אויף גשטאנן און גיט צו זיא דר זעהט ער ווי זיין פאכטער שטייט און זייער פרייער ער זיא וואס ווייניגער דער צייט אים רבי אבא דיא גאנצן מעשה אזוי דעם דר פאטער אויף אן גנוג צו וויינן זאגט רבי אבא עס ווייזט אום דיין איידיס איר מאן איז גיט קיין למדן ער דעם גיט זוכה גווען צו דר תורה זאגט דר בעל הבית צו זיי בודדאי איז אזוי און אויף דעם וויינן אויף מיט מיין פאכטער תמיד גאר ווי קומט דאס ער זאל זיין מיין איידיס ווייל אויף דאס אים איין קאל גזען ווי ער איז אראפ געפרונגן פון דעם בודים ער זאל הערן קרושה מיט דעם קהל דרום איז מיר גפעלן אים צו זעבן מיין פאכטער אויף

האב מיר פון דעם משער גווען אי ער גיהער זיין איין אדם גדול בתורה האמשי ער איז נאך איין יונגער מאן און אויף האב איין פריער גיט נקענט און אצונד זעה אויף אז ער קען אפילו גיט פֿענטשן קיין ברכת המזון זאגט רבי אבא צווא דעם בעל הבית פֿרייט אים אויף איין אנדערן לאז ער איר גט זעבן און איר גיט איין אנדערן מאן איין זכרון אדער אפשר וועט ער מיט איר האבן איין קינד ווס ער וועט זיין איין תלמיד חכם • דר ווייל דעם זיך איר מאן אויף גחאפט און שפריינגט אריין צווישן זיין און האט זיך אנדער גוועקט האט רבי אבא אויף אים אכטונג געגעבן און זאגט אויף זען אז פון אים אדר פון זיין קינד וועט ארום גיין איין אור תורה דעם דר זינג אן גנוג צו לאבן און זאגט רבנתי אויף וועל ער זיך זאגן איין זאך פון דר תורה הייבט ער אן צו זאגן עס שטייט צער אבי לימים ואתי ישישים על כן זחלתי ואירא מחות דעי אתכם אין דעם פֿסוק האבין זיך דעט וועקט די עמודי עולם אבר מיר דארפן דאך פֿר שטיין דען אליהו בן ברכאל הבויו איז דאך גווען ממשפחת רם אונזרי חכמים זאגט ער איז גווען מזרע אברהם און עס איז רעכט אזוי אבר ער איז גנוג איין בלתי ממשפחת יחזקאל בן בוזי הפהן ווארום דא שטייט אליהו בן ברכאל הבויו און דארטן שטייט יחזקאל בן בוזי הפהן אזוי דוא וועסט זאגן ממשפחת הבויו איז מייטש איין מצוה משפחה דרום שטייט ממשפחת רם ער איז גווען פון אדוכר משפחה פֿר אלי פֿר ווס דעם ער גהייסן הבויו ווייל ער דעם זיך מצוה גווען פֿר דעם ווס איז בעסר פון אים דרום הייבט ער פֿשם אדם דס ער איז מושל אויף אלי דס קיין אנדער מענטש ווערט אזוי גיט גרוגן זענן ליטים עס וואלט פֿדארפט שטיין מיטס גאר אזוי מיינט ער צער אבי איין האב מיר קליין גמאכט ליטים פֿאר אזעלכין וואס ער איז עקטער פון מיר אויף האב מיר גיטראכט ימים ידברו ורוב שנים יודיעו חכמה דיא אקטע לייט זאלן ריידן און מודע זיין חכמה און ווייל אויף בון זינג פֿדארף אויך שווייגן און גיט ריידן קיין חכמה אין דער תורה על זחלתי ואירא מחות דעי אתכם מיר גפֿארבטן צו ווייזן מיין דעט אבן רוח הוא כאנוש ונשמת שדי תבינם דען ווייל אויף בון זינג האב איין גוואלט שווייגן ביז היינט און היינט איז שון אים גנאנגן צוויי חדשים אז אויך בון דא דרום וועל אויך שון אן הייבן בתורה יסחה עת הייבט אן כי נר מצוה ותורה אור און זאגט דרום גרוסי מודות און הייבט אן צו לאבן און זאגט זיין עדינים און זאגט ביי אהער איז מתקן גווארן דר אור מיט גר אין איינס און אצונד רבנתי אויף בון פֿר פֿבל אויף בון דר זון פון רבי ספרא און אויף האב גיט זוכה גווען אים צו דר קענן און בון אזוי פֿר טריבין גווארן ביו אהער אזוי האבן אויך מיר גפֿארבטן ווייל די מענטשן פון דאגן זענן לייבן איין דעט תורה האב אויף מיר גנוגן אז אויף זאל גיט ריידן קיין דבר תורה פֿר קיין מענטשן ביז צוויי חדשים און היינט זענן זיין שון אום גנאנגן וואו צו מיין חלק ווס אויף האב מיר היינט צו זיא שון מחבר גווען הייבט רבי יוסי אויף זיין קול און וויינט • זיי שפיינן אל אויף און קושן אים אויף זיין קאפ זאגט רבי יוסי וואו צווא אונזר חלק ווס מיר האבן זוכה גווען דס צו הערן • ער זאגט רבנתי אין האב גווען דעם צער פון מיין שווער מיט זיין פאכטער דען זיי האבן זיך מצער גווען ווס אויף קען גיט קיין ברכת המזון האב אויף גנאנגן אויך אויף וועל קענן ברכת המזון וועל אויף מיר גיט מחבר זיין מיט

פרישת עקב

ויו וייב האמשי איך וואלט דס גיקענט מאן אן איין טאט האב איך בער ניט געוואלט עובר זיין אוף זייער געה ווייל איך האב קיין דברי תורה ניט גמארט ריידן די צוויי חדשים זיי זענן זיך משמח ביי יוסי ורבי חיאי רבי אבא און דר שווער מיט זיין מאכער און ווייזן פאר גרום שמחה זאגט רבי יוסי צו אים ווייל דו האפט אן ווארן דר לייבט אונד ז דעם מאג וואול צו אונזר חלק אין דעם וועג: ^{ה' אלהיך} ער הייבט אן בברכת המזון איין פסוק זאגט וואכט לפני ה' אלהיך וזון איין פסוק זאגט ושמרת לפני ה' אלהיך די פסוקים זענן רעכט ווען יישראל זענן גווען לפני ה' אפר היינט ווי איז דאס מקום צוא עמין וי' און זיך פרייאן פאר גאט אלא עם איז אזו בתחלה אז דער ענטש זעצט זיך עמין אזו מאכט ער ברכת המוציא איבער דעם רויט און זאגט הטעית מיט איין ה' דס איז די שכניה אז דר מענטש זאכט די ברכה קומט די שכניה פאר אים און דס ווס שמיים וואכט לפני ה' אלהיך מיינט מען ער זאג זאגן בייא דר טיש דברי תורה ווייל קביה קומט פאר אים דרום שמיים זה השולחאשר לפני ה' און דארטן זאגט ער וואכט לפני ה' אלהיך מיט דר תורה איז ער מייחד יחוד קורשא זיך הוא ושכינתיה דרום שמיים לפני ה' און ווייל דר מענטש שמיים פאר זיין הערן אזו מוז ער געבן דעם ארומאן און אז ער גיט אים עמין זיין גריהווי ער קעמט פאר גאט און דר ווס קעמט פאר אים דארקניט זיין זיין בלען דס הייסט איין פריער אזו ווי עם שמיים בייא עשו הלעיט אזו געהר צו זיין אזו וויא עם שמיים ובסו רשעים החסר דרום שמיים בכלת לפני ה' אלהיך דוא זאקמט עסין פאר הקביה ניט פאר דעם צד ומצואה איך בדראר מען נזהר זיין פון דברים בטלים ביי דעם טיש און ער מוז עוסק דברי תורה זיין און דורך דר תורה גיט ער זיין כח בכבוד צו זיין הערן ושמחת לפני ה' אלהיך דס איז דר פוס של דקה ווען דר מענטש גענטשט אוף דעם פוס של ברכה בדראר דר זיך פרייען און מווייזן שמחה ומשוב לב אונגניט קיין מרוערמיט ער נעמט דעם פוס של ברכה צוא גענטשן שמיים בייא אים כביה אזו גהעו זיך דר מענטש מתעמף זיין זיין קאפ בשמחה פאר קביה און צו גענטשן איבער דעם פוס מיט דריי מענטשן און צו זאגן בנדך שאכלנו משלו ובכסו חיינו און זאל גיט זאגן וקטובו דער נאה אל ער זאגן חון את העולם הולו כסובו ונר און ער שפייזט צדיקים און שפעים מצד החסד דרום זאגט ער חון את הכל און ווייל דס איז ארץ צד הימין דרום פאר מען גיט אן רירן מיט דר לינקר האנט אין דעם פוס צו הערפן אים ארום געטן אוף דר רעכטער האנט און ביי ברכת הארץ מוז ער זאגן ברית ותורה על כריחך שחטת כבשרנו ועל ברוחך שלמתנו דרום זענן די ווייפר פסוד פון ברכת המזון וייל זייא זאבן גיט קיין ברית ותורה און ווער עם גענטשט געמט ער דיא ברכה פאר אלי און ווערט געענטשט אין דעם פלל פון ברכת המזון זיגן ער האט אריכות ימים און ווער עם נעמט איין פוס ברכת המזון און גענטשט אוף אים שמיים כוס ישועות אשא ובסם ה' אקרא ער ערשט גענטשט פון דעם יד ימין ווס ער הייסט ישועות הושעה ימין זייער ווערט גהאלפן פון אלי מקטריגים פון דר וועקט דער ווייל זי גווארן טאג שמייען זיי אלי אוף און גענטשן אים זאגט רבי יוסי בנדאי איז היינט ערשט דר חתונה טאג מיר וועגן גיט אוועק זיין פון דאגן ביי ער וועט ערשט איין רעכטי חתונה מאכן אוף דאגער שטאט די חתונה ווס הקביה בערשט זיי גענטשן זיין ווייב

מיט כמה ברכות און דר פאטר דס גרוופן אלי פון שטאט צו זיך אוף דער שמחה און זיי האבן גירופן די חתן וכלה און האבן זיך מיט זיי גבריים זאגנען טאג און ער איז זיך משמח מיט זייא בדברי תורה ער הייבט אן ועשית את הקשים למשכן עני שמים עמודים ער זאגט דרום גרוסי סודות און דעם סוד פון שבע ברכות וואס מען מאכט ביי איין חתן וככה וואול צו די צדיקים ווס זיי זענן אין אלי זאכן איין דוגמא ווס עם איז למעלה זייא זענן זיך משמח זאגנען טאג בדברי תורה און די גאנצי שטאט האבן אים גמאכט פאר איין ראש איבער זיי דעם אנדרין טאג שמייען אוף רבי יוסי ורבי חיאי ורבי אבא און בענטשן זייא און זענן אוועק גינגען זייער וועג אז זיי זענן גמוקן פאר רבי שמעון הייבט ער אוף זייני אונן און מוס אוף זיי איין קוק זאגט ער איך זעה אוף אייך אז איר זענט גווען צווייא טאג מיט איין נאכט אין דעם משפן פון איין גער און דער גער האט אייך גלערניט זיין גליונים אין דר תורה וואול צו אייער חק מייני קינד זיי דר צייטן אים דיא גאנצי מעשה זאגט ער וואל צו אייער חק און צו מיינחלק דעואיך דענק אז אמא איז מיט מיר גינגען אין וועג רביספרא זיין פאטר האב איה אים געענטשט אז ער זאל האבן איין זון אז ער זאל זיין איין לייב אין דר תורה נאר איך האב אים גיט געענטשט אז ער זלזוכה זיין פאר זיין לעבן וואול צו אייער חק וכל בנדך לסודי הייבט אהר וכל בנדך לסודי ה' זענן דען אלי קינד פון ישראל גלערניט פון הקביה די תורה ויא עם איז אזו דען בשעת די קינד מיטן זיך אין דער תורה אזו קומט דיא שכניה און גיט צו זיי כח צו לערנען אין דער תורה דען וואלט גיט גווען דיא סיוע פון הקביה וואקטן דיא קינד עס גיט געקענט סובל זיין רבי שמעון איז גווען שכוח אויף דעם טויער פון לוד און רבי חיאי איז אויך גווען מיט אים פאגעניט זיי איין קינד זאגט דאס קינד דען היינטיגן טאג הייבט זיך אן דס התעוררות זאגט רבי הייא פון וואגן ווייסט דאס קינד זאגט רבי שמעון עם קומט צו צייטן איין גבוהה צו איין קינד ווס עם ווערט גיט אנפלעקט צו קיין גביא זאגט דאס קינד אין דען איין תמיה אז אקינד זאל גביאות זאגן עם איז דאך איין פסוק וכל בנדך לסודי ה' און די גבוהה הייסט לסודי ה' דרום איז דיא גבוהה ביי די קינד דאס ביי זיי שמיים וכל בנדך לסודי ה' דרום קומט פון זיי דיא גבוהה קומט רבי שמעון און קישט אים און זאגט איך האב גאה אין מייני מעג דס גיט גיהערט ראו כי ה' נתן לכם חשבת וגו' זאגט רבי יהודה אלי זעקס מעג ווערן געענטשט פון דעם זיבעטן טאג און אימליכר טאג גיט ברכות ווס ער האט מקבל גווען דרום זאגט משה ביי דעם פן איש אל יותר מסנו ער בוקר פרי ער זאל גיט געבן און מוסרף זיין פון איין טאג אויף דעם אנדרין טאג דען אימליכער טאג איז אריין שולט אין זיין טאג און גיט אין דעם אנדרין טאג אלי פינג מעג זענן נאר שולט אויף דעם וואס זייא האבן מקבל גווען אימליכר אויף זיין טאג און דר זעקסטער טאג ווערט אין אים מער גיפונן דרום שמיים יום הששי מיט דער ה' וואס עם שמיים גיט בייא אלי מעג צוא ווייזן אז ער איז גרעסער פון אלע פינג מעג דען אין דעם זעקסטען טאג גרייט ער אן אמילש לשם יחוד וגו' אויף שבת דרום איז אין דעם זעקסטען טאג צוויי חקנים מען זאל קרייבן דעם פן אוף שבת אויך דרום זאל מען פרייטיג פאר נאכט גרייטן צו דעם טיש פרי עם זאל אויף אים שורה זיין די ברכה און קיין ברכה איז גיט שורה

פרשת עקב

עקב

קרב

אויף אליידיג אַרמט ראו כי ה' נתן לכם השבת שֶׁבֶת אִיו די טײַטשׁ עִם אִיו אִיו אִיו טאָג וואָס אִין אַים רעָען אַלי זעקס מעַע רבי יצחק זאָגט עִם שְׁמײַט ויבֶרַךְ אֱלֹהִים אִתּוֹ יום הַשְּׁבִיעִי אוֹף בִּי רַעַם מִן שְׁמײַט שֶׁחַט יִסַּס חֲלָמְטוֹהוּ וְכִים הַשְּׁבִיעִי שֶׁבֶת דא יִהְיֶה כּו אִיו דאָךְ קִשָּׁה וְעַן עִם גִּיפִימַט זִךְ גִּימ קִיין כֵּן אום שֶׁבֶת וְכִם הַיִּיסַט דַּס פֿר אַבְרָהָה נאָר מִיר הֶאָפֵן אַזוֹ גִּלְעָדְנַט אַלי בְּרָכּוֹת שֶׁל מַעֲלָה וְשֶׁל מַטָּה חַעֲנַגֵּן אַלי אִין דַּעַם זִיבַעֲטִין טאָג דְרוּם אִיו קִיין מִן גִּימ גִּיאַנְגֵּעַן אום שֶׁבֶת דַּעַן פֿון דַּעַם טאָג ווערן גִּיבַעֲטִימַט אַלי זעקס מעַע אונ אַימִליכֶר טאָג גִּימ זיין שְׁפִיזוֹ לַמַּטָּה אַימִליכֶר אִין זיין טאָג אַלץ פֿון דֶר בְּרָכָה וּם זי ווערן גִּיבַעֲטִימַט פֿון שֶׁבֶת דְרוּם ווערעִס אַיזאָיֶדֶר מִדְרִיגָה פֿון אַמוּנָה דאַרף עַר אָן רִיכְטֵן דַּעַם טִיש פֿרִימִיג צו נאָכט כֶּדי אַלי זעקס מעַע זאָר זיין טִיש גִּיבַעֲטִימַט ווערן וואַרום בְּלִיל שֶׁבֶת קוֹמַט דִיא בְּרָכָה וואָס פֿון אִיר ווערן גִּיבַעֲטִימַט אַלי זעקס מעַע פֿון דַּעַר וַיֵּאדָה אונ דִיא בְּרָכָה קַעַן גִּימ רעָען אויף אַליידיגן טִיש דְרוּם גִּיהַעַר מַעַן גִּרִיטֵן דַּעַם טִיש בְּלִיל שֶׁבֶת מִיט לַחַם וּמוֹזֵן זאָגט רבי יצחק אַפִּירוֹ שֶׁבֶת אִין דַּעַר פֿרִיא גִּיהַעַר מַעַן אויף גִּרִיטֵן דַּעַם טִיש מִיט דִיא אַלי זאָכֵן רבי יהודה זאָגט מַעַן דאַרף זִךְ מַעֲנַג זיין אִין דַּעַם טאָג מַעַן זאָל עִסִּין דִרִיא סַעוּדוֹת כֶּדי עִם זאָר גִּיפּוֹנֵן ווערן זַעֲטִיקִיט אויף דֶר וועקט אונ ווער עִם מִינְדַט אַסַעוּדָה פֿון דִי דִרִיא סַעוּדוֹת ווייזט עַר דֶר מִיט אִו עִם אִיו חֲלִילָה אַפְּנִים לַמַּעֲרָה אונ זיין עֲנִישׁ אִיו פֿר דַּעַם גִּיאַנְזֵן גִּרוּם דְרוּם דאַרף מַעַן גִּרִיטֵן דַּעַם טִיש דִרִיא מֵאל כֶּדי דַּעַר מִיט זאָל גִימ זיין לִידיג אונ דִי בְּרָכָה זאָר אויף אִים רעָען צו אַלי זעקס מעַע וואַרום אִיו דֶר וַאֲךָ חַעֲנַט אִו דִי נאָנְצִי אַמוּנָה שֶׁל מַעֲרָה זאָגט רבי שַׁמְעוֹן ווער עִם אִיו מַשְׁלִים דִי דִרִיא סַעוּדוֹת אום שֶׁבֶת אַזוֹ גִיט אַרִים אִיין קוֹד אונ רופֿט אִים אויף אִים דַּעַם פֿסוק אִו חַתּוּעַנַג עַל ה' דַּס אִיו דִיא עֲרִשְׁטִי בְּרָכָה וְהִרְכַּחֲתִיךָ עַל כַּחַטִּי אִיר דַּאָס אִיו דִי אַנְדֶּרִי בְּרָכָה וְהִאֲכַלְתִּיךָ כַחַל יַעֲקֹב אִבִּיר דַּס אִיו דִי דִרִישִׁי בְּרָכָה אונ מַעַן דאַרף זִךְ מַתְעַנַּג זיין אונ מַשְׁמַח זיין אִין דִיא אַלי דִרִיא סַעוּדוֹת דַּעַן דַּאָס אִיו דִיא גאַנְצַע שְׁלִימוֹת הַיְחוד וְהַאֲמוּנָה דְרוּם אִיו שֶׁבֶת גִּרַעֲסֶר פֿון אַלי תַּגִּים וּמוֹנִים אונ דְרוּם ווייל עִם ווערעִט אַלץ גִּיפּוֹנֵעַן אום שֶׁבֶת דְרוּם שְׁמִיט אִין ויְכוּדֵי דִרִיא מֵאל יום הַשְּׁבִיעִי ויכל אֱלֹהִים בִּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי ויִשְׁכַּח בִּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

וַיבֶרַךְ אֱלֹהִים אִתּוֹ יום הַשְּׁבִיעִי קוֹם אונ זַעַה מִיט דִי דִרִישִׁי סַעוּדוֹת פֿון שֶׁבֶת ווערן דִיא יִשְׂרָאֵל דֶר קַעֲנַט אִו זייא זַעַנֵן כֵּנִי הַאֲמוּנָה אונ ווער עִם מִינְדַט אַסַעוּדָה פֿון דִי דִרִיא סַעוּדוֹת דֶר ווייזט חֲדִילָה אִיין חֲבָרוֹן לַמַּעֲלָה אונ ווייזט אִו עַר אִיו גִימ מַכֵּנִי הִיבְלִי שֶׁל מִלָּךְ אונ מַעַן שְׁמִרְאָפֶט אִים מִיט דֶר חוֹמְרָא פֿון דִרִישִׁי מִינִי דִינִי גִיהַנִּים • קוֹם אונ זַעַה אִו עִם קוֹטֵן אַנְדֶּרִי גִימִס מַזְכִּים טאָר זִךְ דֶר מַעֲנַטֵשׁ אַליין גִימ פֿרִייעַן נאָר עַר זאָל דִי אַרְוִמִי לִיט אויף דַּעַר פֿרִייעַן מִיט עִסִּין אונ טִרִינְקֵן אונ אִו עַר אִיו זִךְ אַליין מַשְׁמַח אונ דַּעַם עֲנִי האַט עַר גִיט מַשְׁמַח גִיּוּעַן אִיו זַיעַר גִּרוּם זיין עֲנִישׁ אונ אויף אִים שְׁמִיט דַּעַר פֿסוק וְחִיטִי פֿרש עַל פֿינִים פֿרש תַּגִּים אַבְּעַר בִּיאַ דַּעַר שְׁמִחָה פֿון שֶׁבֶת נאָמִישׁ עַר האַט זִךְ אַרְוִין מַשְׁמַח גִיּוּעַן אונ גִיט צו קִיין אַנְדֶּרִין אִיו זיין עֲנִישׁ גִיט זַיעַר גִּרוּם אִו ווי בִּי אַלַע גִימִס מַזְכִּים דְרוּם שְׁמִיט חִרְטִי פֿרש תַּגִּים אונ עִם שְׁמִיט גִיט פֿרש שַׁחֲכַס אויף שְׁמִיט חִרְטִים וסַעוּדִים שְׁנאַה נַפְשִׁי אַבְּעַר דַּעַר נאָכֵן פֿון שֶׁבֶת שְׁמִיט גִיט דַּעַר מַאָנַט אִין פֿסוק אונ דְרוּם שְׁמִיט בִּי שֶׁבֶת כֵּנִי וְכִן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְרוּם ווייזט דִיא גאַנְצִי אַמוּנָה גִיּוּעַנַט זִךְ נאָר אום שֶׁבֶת אונ דְרוּם אִו עִם קוֹמַט דֶר

תנא מיר האָפֵן גִלְעָדִימַט אִו עִם קוֹמַט דֶר טאָג פֿון שֶׁבֶת ווערעִט דִיא תוֹרָה גִקִּרִימַט מִיט אַלְרִישִׁי מַצּוֹת אונ מִיט אַלי גִזְרוֹת וְעוֹנֵשֵׁן מִיט דִי זִיבַעֲצִיג פֿינִים שֶׁל אור וּם זי לִיכְטֵן אִין דֶר תוֹרָה פֿון אַלַע זיפֿן אונ דִי שְׁעָרִים ווערן גִיבַעֲטִימַט פֿון אַלי זיפֿן • אונ אַלי ווערן דֶר לִיכְט פֿון דַּעַם אַבְרָשְׁטֵן אור וּם עִם קוֹמַט אויף דַּס עִו הַעִלוֹ וואָס קאַזט זִךְ גִיט אִים אונ אִיין כֶּרוֹז רופֿט אִים אונ זאָגט וואַכט אויף אויף אִיר קדוּשִׁים עֲלִיּוֹנִים וואַכט אויף אויף אִיר יִשְׂרָאֵל טוֹט אויף דֶר וועקן אַשְׁמִיחָה אַנְמַקְעֵן אַייעֶר האַר דַּעַר וועקט אויף מִיט אִיין נאָנְצֶר שֶׁבֶת זיט אָן גִיבִרִישׁ מִיט דִרִיא שֶׁמַּחֲוֹת מִיט דִיא דִרִיא אַבּוֹת בִּרִישׁ אויף אָן אַנְמַקְעֵן דֶר אַמוּנָה פֿון דֶר שֶׁמַּחָה וּם זי אִיו גִרַעֲסֶר פֿון אַלי שֶׁמַּחֲוֹת וויאָל אִיו דַּעַר חֲלָק פֿון דִיא יִשְׂרָאֵל בַּעֲדֵם הִיָּה וְכַעֲלֵם הַבָּא אויף דַּעַם שְׁמִיט כִי אַתּ הוּא כִינִי וְכִן כִּנִי יִשְׂרָאֵל דַּאָס אִיו אַצִּיבֵן צווישן מִיר אונ צווישן אויף יִשְׂרָאֵל מִיר האָפֵן גִלְעָדִימַט אִו אִין דַּעַם טאָג זַעַנֵן זִךְ אַלי נְשִׁמוֹת הַצְדִיקִים כַּתּוּעַנַג בַּתְּעוּנִים פֿון דַּעַם גִרוּסֵן בֶּר הוֹלְעִים לִיכְט פֿון אויבֵעַן אונ אִירִיחַ עֲלוּן פֿאַר שְׁפָרִישׁ זִךְ אִין אַלי וועקֵן אונ צו דִי אַלי וּם הִיפֵן דִי מַצּוֹת הַתּוֹרָה אונ רעָען בְּשֶׁבֶת מִיט אַרְעֻקְבֶר כַּתּוּעַנַג אונ עִם ווערעִט בֶּר גַּעֲסֵן פֿון אַלי

פרשת עקב

מיסין אונ איינר כסמאל אונ די שכינה רועט איבער אליי אזוי ווי אמוסר
 איבער די קינדער באותו שעה ווערט מקוים ישול מצדך אלמורבכה מיסין איד
 דא י"ש דאס איז אלץ ווען דער מענטש קומט אהיים בשמחה אונ איז
 מקבל די מלאכים בשמחה באותו שעה זאגט דא שכינה דער איז
 איין ישראל אסר בר אחסור מיט דיר מוא איה מיד בארימן אונ אויב
 גיט גייען די מלאכים מיט דער שכינה פון אים אוועק אונ דער זיך
 הרע קומט מיט זייני חירות אונ זענן זיך מחבר מיט אים אונ זאגט
 דער איז מיינער אונ פון מייני חירות סיד תיבף רועט ער אויף אים
 אונ איז אים ממטא • אונ בייא אימריכין מאן אונ ווייב איז דער שם
 י"ה אין זייער נאמן ער הייסט א"ש אונ זיא הייבט א"ש אזוי גייט דער
 שם י"ה אוועק פון זיין בלייבט איבער א"ש אונ זייער מאכט איז קמא
 אויף אים איז גיטאגט ואל תחאו לסמעהו מען זאל קיין הנאה גיט האבן
 פון דעם רע עין אונ אויף זיין מיש איז גיטאגט גיטאגט כי כל שולחנות מלא
 קיא עווא זייער טיש איז פול מיט צואת דאס איז דער זיך הרע וואס
 ער איז קמא דרוםער עס קומט זיך ממחר זיין העלפט מען אים וויל
 ער זיך ממטא זיין עפינט מען אים ארי טומאות קום אונ זעה עס גייען
 מיט דעם מענטשן מלאכים קדושים אונ מלאכים ממאים ווי ער גיט
 זענען זיי מיט אים איז ער פרום זענן מיט אים דא מלאכים קדושים
 אונ היטן אים אזוי ווי דר פסוק זאגט כי מלאכיו יצוה דך לסמוך בכל דרכך
 אונ אויב גיט טוען זיי זיך אפ פון אים אונ די מלאכים ממאים פירן
 אים אינגידיגס אונ באותו שעה אז ער רופט צו הקב"ה ענטפרט מען
 אים גיט עס איז אויף אים שולט חלאים רעים אונ דר רוח המומאה
 אונ זיין תפלה איז פאר אום וויירדיקט רבי יוסי הייבט אן ויאכל ביש
 וישת וייסב לבו ונס מיינט מען וייסב לבו ער קט ניבענשט אויף זיין עסין
 דען דר ווס בענשט אויף זיין עסין איז ער מטיב מיט זיין הארץ דס
 אויף אים איז גיטאגט לך אסר לבי אונ עס שמיינט צור לכבי וחלקי דס הארץ
 קריגט פרכות קמעלה דורך דעם ברכת המזון אונ דס ברכת המזון
 איז ניקא פר הקב"ה ווער עס איז מברך צו הקב"ה אויף זיין זעטיקייט
 אזוי אז ער מכוין זיין זיין הארץ ברצון ובשמחה אונ פאר גיט זיין
 טרויערע אונ אזוי ווי ער גיט די ברכה בשמחה ועין טוב אזוי גיט מען
 אים אויף בעין טוב דרום פאר גיט זיין קיין טרויערטייט גייערט
 בשמחה ובדברי תורה אונ זאג פאן זיין הארץ מיט דעם ברכת המזון
 צו גלעבן די ברכות ווס ער פדארף דען די ארבע הברכות וואס זיי
 זענן שולט פארבע רוחות די ווערן גשפיינט פון דעם ברכת המזון
 אונ ווערן גקרייגט אונ זענן נהנה דר פון דרום שמיינט טוב עין הוא יביר
 דרום זאל ער בענטשן בשמחה דען פון דר ברכה ושכיחה נהן מלחמי
 ליל ער איז מושל ברכות צו אלע צדדים ווס ער פדארף • קום אונ
 זעה בעזע איז גווען איין טוב עין אונ גיט קיין עזות מצח דרום שמייט
 ויבא לשכב בקנה הערטה דאס ווייזט אגרויסע זאך דס דר וואס בענטשט
 ברכת המזון ווי עס גיהער צו זיין בשמחה ובמזוב לב אזוי אז ער
 גייט אוועק פון דר וועלט איז אים אן גבריית איין מקום חשוב ומזוב
 קמענה פון ערן איז היכרות הקדושים דרום שמייט דא בקנה הערטה
 אונ דארטין שמייט כסדר ערטה הוסי דאס ווייזט אויף דא היכלות
 הקדושים וואס זענען קודש קדשים דרום שמייט ווייל ער האט
 ניבענשט ויבא לשכב ווען זיין שכיבה דאס הייסט זיין פטירה איז אזוי
 קומט ער בקנה הערטה • נפאה איז דער מענטש וואס היט די מצות פון
 זיין הערן אונ היט שבת דען עס איז גיט דא קיין שום מצוה אין דר

די שווערי דינים אונ די שווערי ארביט אזוי וויא עס שמייט ביום
 ה' לך מעצבך וסוגד וסן העבורה הקשה דרום איז שבת גלייך גיטאגט
 מקעגן דר תורה אונ ווער עס היט רעכט שבת איז גלייך ווי ער
 קומט גיהנום דא גאנצי תורה אויף שמייט שומר שבת מחללו ושומר ויו
 שות כל רע דר ווס היט רעכט שבת איז גלייך ווי ער וואקט גהיט די
 נצני תורה ער האט גיט גיטאגט קיין שום שלעכץ • רבי יהודה איז
 מאר גיטאגט מיט רבי שמעון אין וועג האט ער אים גיפריעט וואס
 זיינט דר פסוק ווס עס שמייט כה אמר ה' לסרסם אשר ישמרו את שבתותי
 ונתתי להם בנותי וכתומותיה ווג' זאגט רבי שמעון צו אים דו רייטסט
 זיך דעם אייזיק אונ וויקסט הערן דברי תורה בינד פריער אן זיין
 זיך אונ גיט אראפ צו הערן דברי תורה פרי דוא זאלסט רעכט
 זען פר שמייט אונ מכוין זיין ווס איה וועל דיר זאגן זאגט רבי יהודה
 א אים איה בין פון דינט וועגן גיקומן אהער אונ מיט דיר וועלען
 דיר זוכה זיין צו זעהן פני השכינה דרום זאג מיר דברי תורה זאגט
 גי שמעון די רבנן האבן דס גיט רעכט מפורש גווען אונ איה וועל
 דר זאגן דעם פסוק כה אמר ה' לסרסם אשר ישמרו את שבתותי גייט אויף די
 קטידי חכמים וואס זיי הארמן זיך אויף גאנצי וואך זייא זאגן זיך
 מיט מונג זיין מיט קיין אשה גייערט פון איין שבת צו דעם אנדערן
 דרום זיך ווי אראפ הייליג נשמות צו זייערי קינדער מיהוד קדושה
 ליונה ווייט אין דר צייט איז דר רעכט יחוד אונ ווען דער דין איז
 זולט אויף דער וועלט אזוי עהמ הקב"ה אין זיי אונ איז זיך מרחם
 זיך דער וועלט אויף דעם שמייט כולו רע אמת דאס איז דער חותם
 קודש השלם אזוי ווי דר פסוק זאגט חתן אמת ליעקב אונ הקב"ה הייסט
 מות אונ ער זאגט דרויף גרויס סודות • אונ וויא רבי שמעון זאגט
 ס צו רבי יהודה אזוי דר דרום זייער גיטאגט אונ זאגט ווייא צו
 ו דר וועלט ווס זייער דרך אונ זייערע מעשים איז אזוי ווי די ברכות
 אונ ווייסן גיט אונ זענען גיט משתדל אין דר תורה אונ אין די סודות
 ווס איז בעסר אז זיי זאגן נאר גיט באשאפן ווערן ווי צו דער וועלט
 צו דער הער וועט שמארטן מער וועט מנקה זיין סודות אונ ווער
 וועט אזוי ווייסן אונ מסתפל זיין אין דר תורה • זאגט רבי שמעון צו
 אים דא שווער איה ביי דיין קעגן אז דא גאנצע וועלט איז נישט
 זייערט די חכמים ווס זיי זענן משתדל אין דער תורה אונ ווייסן דא
 סודות פון דר תורה עס איז בודאי רעכט ווס די חכמים האבן גוור
 גווען אויף די עמי הארצים ווס זיי פר דארבן זייער וועג אונ ווייסן
 גיט בין ימין קשמאל זענן זיי אזוי ווי די ברכות :

בוהר הדש איז ער מאריך אין די סודות פון שבת איבער שבת קומט
 אן גיט ארויס אקול שופר אויבין אונ דאס קול איז דר חק
 פון דר קדושה דען דא קדושה פון שבת איז גיט בין דס קול רופט
 אויס אז עס איז שבת אונ דער מלאך ווערט גיקרייגט מיט חשוכי
 קרוגן פון פיל אורות עליונים באותו שעה דר וועקן זיך צוויי רוחות
 הקדושים ערונים איינר מצד ימין איז סיכאל ומצד שמאל איז גבריאל
 אונ זיי זענן שולט איבער ששים רבוא חילות ווס זיי זענן אן גבריית
 צו אימרגן איינר מכוין אונ איינר משמאל ווייט שמייט גרויס סודות
 ווי אזוי דר מיש פדארף זיין שייט אן גריכט דר פון האבן הנאה די
 עליונים דרום גיהער דער מענטש משמח זיין אום שבת אונ רעכט
 אן ריכטן זיין מיש משמח צו זיין עליונים ותחתונים אז דר מענטש
 קומט בקיל שבת פון דער שול זענען מיט אים צווייא מלאכים איינר

פרשת

עקב

קב

תורה וואס עס זאל דרינגען ניט הענגען לוי'ן וסודות עליונים און אורות עליונים און די מענטשן וויסן נאר ניט און זענן ניט משגיח אויף דעם פבוד פון ווער הערו • זפאין זענען די צדיקים ווס זענען משתדל אין תורה • זפאין זענען זייא בעולם הזה ובעולם הבא : ותאמר ציון עובדי ה' וכו' שכחתי התשבת אשה עולה וגו' רבי יצחק איז גגאנגען אין וועג האט ער באגעניגט צוא רבי חייא זאגט רבי חייא עס שמיית התשבת אשה עולה מרחם בן בכנה וגו' וואס מיינט דר פסוק זאגט רבי יצחק קום אינ זעה אזו האט רבי אלעזר גזאגט פון וועגין זיין פאטער רבי שמעון די ישראל זאגין פאר הקב"ה פון דעם טאג ווס מיר זענען גיפארזן אין גלות פבר אריין האט אונז הקב"ה פר געסן דרום זאגט דר פסוק ותאמר ציון עובדי ה' וכו' שכחתי זאגט די שכניה התשבת אשה עולה פר געסט דען איין אשה אין איר קינד און די ישראל זענן דאך גווען מיינע קינד און ווי דער פסוק זאגט בנים אתם לה' אלהיכם ווער פר געסט זיין ורע מרחם בן בכנה ווער איה דען מיינ ורע אמת פר געסן אזו ווייא דער פסוק זאגט ואנכי נשעתי שוק כולי ורע אמת גם אלה תשכחתי האמישע איר וועט פאר געסין דעם אלה וואס איז אלה תולדות חשמים והארץ תבער ואנכי לא אשכח וועל איה דיה פארט ניט פר געסין פון דאנען לערנען מיר אפ אזו הקב"ה פר געסט ניט אין די ישראל ער הט נאך מער גזאגט התשבת אשה עולה הקב"ה זאגט אז די ישראל זענן פגריפן אין זיין נאמן און אזו ווי ער פר געסט ניט אין זיין נאמן אזו איה פר געסט ער ניט אין די ישראל און ער זאגט דרוף אגרוסן סוד אזו ווערט רבי הייא דער ציטערט און זאגט ורואי אזו • גבענטשט אזו הקב"ה ווס איה דאב דיה פגעניגט און ווייס די זאך ווער עס הט דאס גזאגט קום און זעה באוזה יום אז איה דאב דאס גהערט פיו איה גלאפן פיר מייל און איה דאב ניט געקענט גפינן ווער עס הט דס גזאגט זאגט רבי יצחק דרום בין איה גגאנגזאין דר מערה ווס רבי אלעזר הט דארט גרועט און ער הט עס מיר גזאגט הט רבי חייא אויף אים גריינעט אז יבקע כשהר אורך וארוכתך מרחח הצטח :

פרשת ראה

בנים אתם לה' אלהיכם לא תתגודדו ולא תשימו קרחה וגו' אין פרשת לך לך איז ער באריק דאס דיא נשמות הצדיקים זענען די פירות פון הקב"ה און דרום הייסן זיי פנים צו הקב"ה און די פירות פליען אוף דר וועלט זייא זענן דר קיום פון דער וועלט און פון דער תורה און דרום גייען אלע נאכט אויף די נשמות הצדיקים און האלבע נאכט קומט הקב"ה מיט דיא נשמות הצדיקים אין גן עדן און איז זיה משתעשע מיט זיי און מיט די נשמות הצדיקים ווס זענן שוין אויף יעגער וועלט און דער עולם בעליון מוז דאפן דאס התעוררות פון דעם עולם און אז די נשמות הצדיקים גייען אוף פון דעם עולם אזו זענן זיי זיה מהלפש אין רבושי פבוד פון פיל אורות עליונים און הקב"ה איז זיה משתעשע מיט זיי און גרוסט צו זיי ווייל זיי זענן די פירות ומגששה ידיו אזו ווי דר פסוק זאגט בנים אתם לה' אלהיכם • רבי אלעזר זאגט הקב"ה הט זיי גירופן ישראל אחים ורעים ווס פר איין פגרה הט ער זיי גיגען דס זיי זאלן זיין אונטער זיין האנט און ער וועט זיין ווער שוכר און רופט זיי מיינע גידיפטע קינד מער פון אלע עליונים און זאגט בנים אתם לה' אלהיכם ווייל דר שם הקודש ווערט נשלבם אין ווער חותם אות פריית אז זיי זענן זיה פון דען אין דר צורה

פון דעם מענטשן זענן נאר צוויי אותיות די שו מ מ דר דליח און דר מענטש איז זיה מל ווערט אנטפלעקט דאס אות ייד אזו ווערט נשלבם דר שם יד' דרום הייסן זיי בני לה' קדושים און אז זיי זענן חלקי מטמא דעם הייליגן צייכן און זענן אים סגנון ברשות אור גייט אוועק דר קדושה פון דעם חותם און עס איז גליק ווי ער ווארט מחריב עולם גווען דען דר איז מטמא דעם הייליגן צייכן וואס דער מיט ווערט נשלבם דר שם הקודש די נשמות הצדיקים זענן אין איין העכערע מדרגה פון אלע תילות וכחות של מעלה אויב דו וועסט פרייע נאך ווס קומען זייא אראפ אוף דער וועלט און ווערן אפ גיטאן פון ווער הויכע מדרגה עס איז איין משל צו איין מלך ווס הט זיין זון אוועק גישקט אין איין דארף אריין מען זאל אים דארט אוף ציהע און זאל דארט מגדל ווערן פיו ער וועט גרויס ווערן און וועט שוין זיה זענען לערנען די וועגן און נמוסי המלכות דר נאך ווייא דר מלך הט גיהערט אז דר זון איז שוין גרויס גווארן און די אהבה פון דעם מלך איז דאך ווער גרויס צו זיין זון אזו הט ער נאך אים גישקט זיי מוטער די מלכה זיא זאל אים אהיים פגענען הט זיא אים גבראכט און דר מלך הט זיה מיט אים ווער גיפרייט אזו איה די נשמה פון דעם צדיק זי קומט סיחור קובה ושכניה שיקט ער די נשמה אין דעם דארף אריין דס הייבט אויף דר וועלט זיא זאל דארט מגדל ווערן און זאלן לערנן די נמוסים פונדס מלעליי מיט אלי זאכן אז דר מלך דר הערט אז דס קינד איז שוין גרויס עס איז שוין צייט ער זאל קומען פון דעם מלך גליון אין זיין היבך אריין און פאר גרויס רבשאפט קומט די שכניה בעצמו נאך אים זיא זאל אים אהיים געקען און ער שפארבט ניט פיו ער זעהט פרייע די שכניה און זיא ברענגט אים צו דעם מלך עליון און זיצט שוין תמיד דארפן פון דעסט וועגן אי דר סדר פון דעם דארף אז דר פן המלך גייט ארויס פון דעם דארף שבייען זיי און וויינען ווס דר פן המלך שייד זיה אפ פון זיי און אז ער גיפונט זיה צווישן זייא איינר אקרוגער זאגט ער צוא זייא וואסט זיינט איר וויישט איר דען ניט אודר פן המלך הט שוין מער ניט גבראפט זיין בייא צייער ער איז שוין ראוי צו זיין ביי זיין פאטער אזו אויך משה רבינו איז גווען איין קלוגער הט ער גיזעהען אז דר דארפס זייט האבן גוויינט בשעת איין צדיק איז גישפארפן הט ער זיי גזאגט בנים אתם לה' אלהיכם לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת קובם און זעה די צדיקים וואלטן וויסן די דאזיגע זאך וואלטן זיי זיה ווער גיפרייט בשעת עס קומט ווער צייט זיי זאלן אוועק גיין פון דער וועלט איז דעקס ביי זיי אקטיינר פבוד אז די שכניה קומט אללין צו גיין געמען די נשמה און זיא אריין פירן בהיכל המלך ער זאל זיה אלע פאג משמח זיין דען הקב"ה איז דאך מער ניט משתעשע גייערט מיט דיא נשמות הצדיקים :

כי לי בני ישראל עבדים מיר זענן מחויב צוא דינען להקב"ה בעבודת המקדש און אלץ ווס הייסט עבודה און מיט דר תפקה ווס זיא הייסט עבודה און מען זאל זיה משתדל זיין במצות התורה וואס דאס אלץ הייסט עבודה אזו ווי איין עבדניס דינט צו זיין האר איז ער דאך מחויב אלץ צו טאן ווס ער דארף און עס גיהער צו אים וואס עס איז אויף אים מוטל צו באדינען זיין האר דען דיא ישראל אשר היישין עבדים אזוא וויא עס שמיית כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי וגו' זיי זענן מיינע קנעכט ווייל איה דאב זיי אים גיזייען פון מצרים

פרשת ראה

אונדן פאמער זעקב מיט ווייניג הינדער אונד הקב"ה האט זיין מציל גיוען דס די מוכאזה זאל אין זיין קיין שליטה גיט האבן דרום האט הקב"ה אן גינאנט צו די ישראל און דר תורה ראשית כבודי אדמתך תביא וגו' לא תבשל גוי בחלב אסו דס די מוכאזה זאל גיט האבן קיין אחיזה אין דר קדושה ווארום אין זיקעלע ווייזט מיר אויף דעם פת הדיון דרום טאר מענגיט עסין בשר בחלב פריש מיט מירף אין אייגעם פדי מען זאל דר ווייטערן די מוכאזה פון דעם מקדש העליון דאס ארץ דינג גיוענט זיך גאר וועדליג די מענטשן דר וועקן זיך אויף דר וועלט אז ווערט גיטאן למעלה קום אונד זעה ווענדי ישראל זענן קרילה גיט ערלעך אונד וינדין שמיים אין פסוק אויף זיין עט נגשו מעולל וגו' משלו בן דס מיינט מען די צוויי נשים זונות קריפות החלת וירית האבין אויף זיי איין שליטה אין דעם ספר פון שלמה המלך הט מען גיפונן ווער געסעט בשר בחלב אין אייגעם אדער אין איין שעה אדער אין איין מעודה אז ווייזט אויבן אויס וויא איין זיקעלע ווערט גבראמן מיט דר פער אונד דס אזי אויף אים מקמרג פערציג טעג פד דעם מדת הדיון אונד זיין חברותא פמאזה איז זיך צוא אים מקרב אונד דער וועקן דינים אויף דער וועלט אונד ווען ער גיוענט אין קינד איז די פערציג טאג אזי גיט מען אים אנשמה מצד אחר אונד זי איז גיט מצד הקדושה דרום שמיים והתקדשות וירית קדושים וויל דר מענטש זיך מטהר זיין העלפט מען אים ער זאל זיין מטהר וויל ער חזקה זיך מפיא זיין עפינט מען אים אויף פתח ער זאל ממא ווערן אויך שמיים ונכסות כס אן איין א' איז שייטש לשון פר שטאפונג דס דיא מוכאזה פר שפאפט אים זיין הארץ ער זאל קיין רשות גיט האבן זיך מטהר זיין אזוי ווי ער קען זיך רייניגן פון אנדרי מוכמות אונד נאך מער ער פארקט זיך פר אלי חיות רעות ווייל ער ווייזט זיי אום וויא איין זיקעלע אונד איין זיקעלע איז שכים אין די אוגן פון דיא קליפות וים זיי הייסן שלערים אונד זיין צלם הקדש ווערט פון אים אפ גטאן רבי יוסא הט כתיר גווען צו עסין איין הינדל מיט מירף אדר מיט קען ווייך פשר עוף בחלב איז גיט מן התורה הט רבי שמעון צו אים גינאנט דו בייסט אסור צו טאן אזוי איין זאך דען דר מענטש טאר גיט עפנן איין פתח צו די מיני מוכאזה מען נאנט צו איין גייר וים ער טאר גיט מדינקן קיין וויין גייא ארום דעס וויין נאקטין פון דרוסן אונד זאלסט צו אים גיט נגעהן ווארום ער בארף זיך דער ווייטערן פכל מיני התרתכות אזוי אויך דס איז איין חוכמא אונד ווער עס איז עפים כתיר שמיים אויף אים ותשקו את הנזירים יו אונד שמיים לא האכל כר

מים וענן וי מחיב מיה צו דינען אזוי ווי איין קנעכט דינט צוא האר וים ער הט אים אויס גידייזט פון דעם טויט אונד פון ארע פון דר וועלט אויך הייסן זיי ויקר בנים אתם לה' אלהיכם זיין וענן דער צוא הקב"ה אונד ווען הייסט דער מענטש איין עבד אז דער נמשך דר קענט אונד דינט הקב"ה בדרך כלל דס ער טוט דאס פער פון זיין האר האטשי ער ווייסט גאר גיט נאקטין מען בארף גאר ער דינט בדרך כלל וואס מען הייסט אים ער האט קיין פת צוא זיך פאזערות הקיף אין די מדות פון זיין האר גאר עס זאל אן שכל דר הייסט איין עבד צו הקב"ה אפער דר מענטש דינט צו הקב"ה בדרך פרט אונד דר קענט אים רעכט צוא דינען מ גרויט שכל אונד פר שמיים אויף וים אימליכע זאך איז כרמו דר קסט איין גליפער זון פון דעם מלך אזוי ווי איין זון פון דעם מלך הט אויס אלע אוצרות המלך אונד ווייסט אלע מדות פון זיין פאטר דר מענטש אויף וים פר שמיים די מדות פון הקב"ה הייסט ער דר מדינה פון בן אונד האמשע ער הייסט שוין איין זון צו הקב"ה ווי עס שמיים בני כבודי ישראל זאל ער זיך פארט גיט אויס זיהען מלל עבד צו דינען להקב"ה מיט אלע מיני עבודות פון איין עבד צו זיין וויסן ארע מדות התורה אונד זאל פארט זיין ווי איין עבד צו זיין מיט אלע באפעל וים מען הט אים גיפאטן וואר איז דר חלק זי דעם זון וים ער איז וזכה צו וויסן די מדות אונד אוצרות פון זיין פאטר אזוי ווי איין בן יחיד וים דר פאמער האט אים גיעפן רשות זאל גיועלטיגן אין דיא אוצרות אונד כס איז דר כבוד וואס ער עלטיגט אין איז זיך משתדל אויך תורה מיט ארע מדות דס אלע ילות השמים אונד מלאכים קענן אים גיט ווערן ער זאל ארע שעה זיין גיין צו זיין פאטר וואל איז זיין חק אין אלע וועלשן עס פר אנדריין פיל עבודות וים ער בארף ביידע אין אייגעם טאן איין עבד זיין איין בן דס ער זאל גכלל זיין פון די ביידע דס איז דיעבודה פון שבויה עשרה דארף ער מהפיל זיין צו זיין ווי איין עבד דר מיט זי ער מתקן ארע עולמות צו בהעפטן זיך מיט זיין פוננה אונד דיא מדות פון דר תפלה אונד דר מיט איז ער מתקן דעם סיד פון דער זע העללות ומחנות פון אלע עוקמות אונד אין ארע הימלען זייט דער אין דעם מענטשן וים ער איז דר נאמן המלך וים ארע אוצרות זיין אין זיין האנט וואל צו אים פועלם הנהיב עולם הבא אונד פון דר מיט ווערט ער דר קענט אונד גיזייכניט פכל העוקמות אונד בשעת זי ער בארף געפעס מיט זיי כושש זיין וענן זיי שון אינאיינזער אונד ערין צוא זיינע רייד אונד דיא ביידע מדיניות גיפנן מיר אין דעם סוק ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר כן אתפאר עבדי אתה הייסט מדינית דר אונד ישראל איז די מדינה פון כו אונד אז זיי בידי וענן אין איינס דען איז אשר כן אתפאר הייסט ער איין רעכמיר מענטש :

מועבה עס שמיים דס ווארט כד דאס ווייזט אז ארץ איז אסור :
 תאנא מיר האבן גלערנט ווארום האבן חנניה מישאך ועזריה זוכה גווען צו אזעלכי נסים ניצול צוא ווערן פון דעם מאקא אויבן ווייל זיי האבן זיך גיט מממא גווען מיט איין אכילה וואס ניא איז אסור זאנט רבי אלעזר עס שמיים וישם דניאל אל לבו אשר לא יתגאל כפת בן הסיד האבן מיר גלערנט בסוד המשניות דס די אכילה פון נכוכדנצר הרשע איז גווען בשר בחלב אונד דניאל הט זיך דער פון גהיט אונד מען הט אים אריין גווארפן אין דעם לייבן גרוב אזוי ער נאנט גווען בצלם אלהים אונד זיין צלם איז גיט נשמנה גווארן צוא אנגדר גשמאלט דרום האבן זיך די לייבן גפארקטן פר אים אונד האבן אים גיט מויק גווען דען דר וים ער הט איין צלם אלהים האט אויף זיין הקב"ה גינאנט ומוראם ותחם יחיה על כל חית הארץ אונד דער רשע בשעת

אישור בכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך לא תבשל גוי בחלב אסו דער זוזר איז אין דעם זייער סאריף אונד נאנט אז דאס איז ארץ כרי ישראל זאבן גיט גורם זיין הורה זייערע חפאים אז שלעכטע זאבן האבן איין יגיפה פון דר קדושה דען דר וועקן זיך די פוחות הדינים זי די מוכאזה איז גובר דרום וענווה די ישראל מקדים אונד ברענגן פורים ובשעת זיי ברענגן די פורים דארפן זיי אן הזבן צו זאבן זי אויב זיי קבן הארטי הט גינאלט מיט זיין פישוף מאבן פר לען

פרשת ראה

קבר

כִּסּוּ מַלְכוּת אִיז אַפּ גִּטָּאן גּוֹאֲרֵן פּוֹן אִים אֹנז זײַן וואַנטונג אײַז גּוֹעֵן
 מײַט דײַ חײַות פּוֹן דַּעס וואַלד אײַז אַפּ גִּטָּאן גּוֹאֲרֵן פּוֹן אִים דר
 צַלַם פּוֹן מַעֲנַמְשֵׁן אֹנז דײַ חײַות זַעֲנן גִּקְרִיבן צו אִים אֹנז הַאָבֵן גִּעֲהֵן
 אַז זײַן פֿלײַם אײַז גִּקְרִיב צו זײַעֲרֵן אײַז הַאָבֵן זײַ מײַט אִים מוֹנֵה גּוֹעֵן
 אֹנז פֿיר מֵאל הַאָבֵן דײַ חײַות אִים גּוֹאֲרֵט אײַז עֵסִין גֵּאָר הַקְּבִיָּה דַּעס
 דִּיאָה אײַז גּוֹרֵר גּוֹעֵן דַּעס עײַנש דַּעס עֵסִין גֵּאָר הַקְּבִיָּה דַּעס
 דַּעס אַלײ מַלְכִים וְעֵקֶן זײַךְ מײַט אִים רײַצִין צו זַאָגן זײַן חֲרָפָה דײַא
 דִּיאײַז גִּטָּאן צײַט קוֹם אֹנז זַעֲה עֵס שְׁמײַט וּלְסַפְּרָה יִסִּים עֶשְׂרֵה גֵּרָאָה
 סִרְאִים סױב דַּעס הײַסֵט זײַ זַעֲנן גּוֹאֲרֵן אָן גִּעֲהֵן אִין דַּעס צַלַם אֱלֹהִים
 דַּעס עֵס אִיז פּוֹן זײַ גִּטָּאן אַפּ גִּטָּאן גּוֹאֲרֵן אֹנז פּוֹן דַּעס אַנְדֵרײַ אִיז זײַא
 אַפּ גִּטָּאן גּוֹאֲרֵן וְעֵד דַּעס גֵּאָר גּוֹעֵן וְיִיֵל זײַ הַאָבֵן זײַךְ גִּטָּאן פֿר
 אֹנז ווײַרדִיגֵט מײַט דײַ אַכִּיּוֹת פּוֹן דײַ אַנְדֵרײַ • זַפֵּאָה אִיז דַּעס חֲקֵק
 פּוֹן דײַ יִשְׂרָאֵל גּוֹעֵן דַּעס בײַ זײַא שְׁמײַט וּנְאִשׁ קוֹדֵשׁ תַּחֲוִין לײַ :

תאנא מיר האבן גלערנט ווייך די ישראל זענען גווארן גרופן בתורה
 קודש דרום פאר איינער דעם אנדרין גיט רופן קיין מואוכין
 נאמן און אים גיט געבן קיין צו נאמן דען דער עינש דער פון איז
 גאנץ גרום מכל שכן מיט אנדרי נאמן וואס איז איין גנאי צום חבר
 תאנא מיר האבן גלערנט עס שטייט נצור לשונך סוד וואס איז שטייט
 מרג אלא פון וועגן לשון הרע גידען אראפ חלאים און דר וועלמי
 זאגט רבי יוסי דר ווס רופט דעם חבר מיט און אונזר וואס עס איז
 גיט דא אין אים און איז אים מנהג און ווערט ער און נתפס אין
 און אונזר ווס עס איז גיט דא אין אים • דען רבי חוקה דעס גיט גיט
 אימלך ווס רופט דעם חבר רשע גידרט מען אים אין גיהנם און
 מען איז אים דן בכך מיני יסורים ועונשים • עס איז גווען איין
 מענטש וואס האט גשאלטן זיין חבר איז דורך גיטאנגן רבי יוסי
 דער ביי און האט עס גהערט זאגט ער דוא האקט גטאן און וויא
 איין רשע איז ער גקומן פאר רבי יהודה האט רבי יוסי זאגט און
 האב אים גיט גרופן רשע גייערט און ווי ארשע דעס ר' יהודה עס
 גפרענט צוא רבי אלעזר זאגט ער דרוף איז ער גיט חייב ווארום
 עס שטייט היה ה' כאווי גיט קיין פיינט גייערט ווי איין פיינט ווארום
 אוב עס איז גיט און ער ווארט תליה גווען צו די ישראל איין פיינט
 וואלט פון זיי נאר גיט גברין איין שורש און דער וועלט און און
 היה כאלמה און ווי איין אלמנה און גיט קיין אלמנה גייערט און ווי
 איין אשה ווס איר מאן איז אועק גגאנגן למדינת תים און זי ווארט
 און אים און אויך ועל דמות הכסא דמות כסווא אום און ער האט גיט
 גווען קיין מראה חם ושלום • זאגט רבי אבא זפאן זען די ישראל
 ווס און זיי שטייט קודש ישראל לה' ראשית וגו' און דרום כל אוכלו יאסמו ;
 לא תאכל כל תועבה רבי יהודה הייבט אן הישאג איהו בעד וסרפאין לו קום
 און זעה ווי די מענטשן פדארפן משגיח זיין בעבודת הקב"ה
 דען דר ווס איז עומק ומשגיח בעבודת הקב"ה איז זיין מורא און
 אימה און אלי בשעפניש דען הקב"ה דעס אימליכע בריה בשאפין
 בדמותו ווי עס איז צו אים ראוי גווען דר נאך דעס ער בשאפן דעם
 מענטשן בדמות עליון און מיט דעם גשמאקט דעס ער אים גמאכט
 שולט זיין אויפן אלי דען בכל זמן אז די בריות הייבן און זייער קאפ
 און זעהן דעם מענטשן בדמות עליון בצלם אלהים און פארבטן זיי
 זיך און ווערן פראגיקט פרא אים און וויא עס שטייט וסוראכס וחחכס
 יהיה על כל בית הארץ און ווען איז דאס און די בריות זעהן אין אים דעם
 דמות עליון און דיא נשמה איז אין אים און זיין גישמאלט איז גיט
 נשמתה און ווי עס איז גווען צום ערשטן אבר אז אמענטש גייט גיט
 בדרך התורה און ווערט דאס הייליג גשמאקט פון אים צוא גנומן
 איז קעגן די חיות הער ועופות השמים אין אים שולט זיין ווייך ער
 דעס שון גיט דעם צלם אלהים קום און זעה אז מען האט גווארפן
 דניאל אין דעם לייבן גרוב איז זיין צלם גיט פרא עררט גווארן ווייל
 ער דעס זיך גישמארקט אין הקב"ה און וויא איין לייב דרום איז ער
 גיצול גווארן פון זיין זאגט רבי חוקה אז עס איז זיא און ווארום
 שטייט איהו שלח מלאכא וסרפ פום אריותא ולא חכלוי אין דאך משמע אז
 הקב"ה דעס גשיקט איין מלאך און ער דעס צו גשלאקן דאס מויל פון
 די לייבן און דרום איז ער גיט גיוק גווארן זאגט רבי יהודה דאס
 גשמארקט פון דעם מענטשן ווס ער איז איין צדיק איז דעס איין מלאך
 ממש ער דעס צו גשלאקן זייער מול פדי ער זאל גיט גיוק ווערן און
 דרום

כי עם קדוש אתה לה' אלהיך רבי יהודה הייבט און התחבטה מאין תמצא בתורה
 דעס הקב"ה גטאגט צו זיין וואס תהיו די ממלכת כהנים וגו' קודש ער דעס
 גיט אפ גטאן זיין גרום אהבה פון זיי ביו ער דעס זיי גרופן גו קודש
 ער דעס נאך מער גיט אפ גטאן די אהבה ביו ער דעס זיי גרופן כי עס
 קודש אתה נאך מער ער דעס זיי גרופן ונאש קודש תהיו לי אלי מאל מער
 ווי פריער דר נאך דעס ער זיי נאך אהעכרי מדינה גרופן קודש ישראל
 לה' ראשית תבואתה אין דר חקמה וואס זיא הייבט ראשית חכמה יראת ה'
 און דרום ווייך זיי זענן גווען גרופן קודש דעס איז דעם שלימות פון
 אקען דרום שטייט וכשר בשדה מרפא לא תאכלו ווייך די ישראל זענן
 נאר גאנץ דרום זאקן זיין קיין פאר צוקמע גיט עסין דען דאס איז
 בגריבן בצד המוכרה גייערט לכלל השליכון אותו צו דיא מלכים עוי נפש
 ווס זענן מצד הדיון החוק מער פון אלי און דרום ביי גבלה ווס דר
 ישראל דעס עס גיט פסול גמאכט שטייט לא תאכלו כל גבלה לגר אשר
 בשעריך התנה ואכלה כי עם קדוש אתה איז גיט און אחזקרא וויא בייא
 מריפה ווס איין חנה דעס צו ריסן אבר אמריפה איז אגרוסי קליפה
 פון די מלכים עזי נפש • שטייט ונאש קודש תהיו לי וכשר בשדה מרפא
 לא תאכלו שטייט שון דעם קודש גיט קודש איז ווי ישראל הייסן
 אין דר תורה קודש קודש ישראל לה' ראשית תבואתה און ווי בייא קודש
 שטייט וכל זה לא יאכד קודש און שטייט ביי זיי כל אוכלו יאסמו ; רבי יצחק
 האט גפרענט צוא רבי שמעון אז דוא זאגט אז קודש איז אהעכרע
 מדינה פון קודש עס שטייט דאך קודש קודש קודש ח' צבאות און דאס
 איז דאך דאס גאנצע שלימות פון נאר דער קדושה ווארום שטייט
 קודש און גיט קודש זאגט רבי שמעון ווען די אלי דריי מאל קודש
 קומן זיך צו נוף ביי אנדר ווערט איין בית ער הייסט קודש דאס
 איז דר פלל פון די דריי מאל קודש און דרום איז דיא מדינה פון
 קודש דער פלל פון אלעמן און ווען דיא ישראל זענן גווען גבלל
 באמונה שלימה האבן זיי גהייטן קודש דער פלל פון אלעמן דרום
 שטייט קודש ישראל לה' ראשית תבואתה ונאש קודש תהיו לי איין שר הצבא
 דעס גפרענט צו רבי אבא עס שטייט וכשר בשדה מרפא לא תאכלו וואס
 דען שטייט מרפא נתן לראוי עס וואלט פדארפט שטיין מרפא נתן לכלבים
 זאגט רבי אבא צו אים שטייט דען מרפא נתן לראוי עס שטייט דאך
 מרפא • אוב דו וועסט זאגן מרפא און מריפה איז אלץ איינס דרום
 זאגט דר פסוק מרפא דיא מנהג פון מריפה אז מען זאל זיא גיט עסין
 נתן לראוי דעס עס געגעבן זייני וראים די ווס האבן מורא פראים :

פרשת ראה

וּמִשְׁמֵיית הַקְּבִיָּה הַמַּשְׁקֵמַת דַּעַם מְלֵאכָה וְיֵאֵם בֵּיֵא אִים אִין דִּיא
 גַּמַּט אִין אֵלֵי צוֹרוֹת אֹנֵן עַד הָאֵם גַּשְׁמֵאֲרֵקְט אִין דְּנִיאֵל זִיין דְּמוֹת
 קַם דָּאָם זִיִּיא הָאָבָן אִים גַּקְעַנְט פֿאַן דְּרוֹם זָאל אִיטְמֵכְרָר מַעַנְטִישׁ
 פֿאַן זִיין וָעַג אַז עַד זָאל גִּיט זִינְדִיגֵן פֿאַר זִיין הַעֲרָן פֿרִי זִיין צָלֵם
 לְהִים וְדְמוֹת אֲדָם זָאל הָאָבָן אִיין מִיּוֹם • קוֹם אֹנֵן זַעֲה יַחְזַקְאֵל הַמַּשְׁ
 קֵמֵת זִיין מוֹל פֿון מְאָכְלוֹת אַסְרוֹרוֹת אַזוֹ וְוִי דֶר פֿסוֹק זָאָגְט לֹא בִּיא בִּמִי
 רִיגוֹל עֵם אִין גִּיט גְּקוֹמֵן קִיין אֹם וְוִירְדִינִי פֿלִיִּישׁ אִין מִיין מוֹל
 בִּיין דְּרוֹם הַמַּשְׁקֵמַת עַד זֹחֶה גְּוֹעֵן עַד זָאל וָעֵרִין גְּרוֹפֵן אֲדָם אֹהֶן בֵּיִיא
 גִּיאֵק שְׁמִיִּישׁ וְיֵשֵׁם דְּנִיאֵל עַל לִבּוֹ אֲשֶׁר דָּא יִתְנַאל כַּפֶּת בֵּן הַסֶּדֶק עַד הַמַּשְׁקֵמַת
 מִפֿר אֹם וְוִירְדִינְט מִיט דַּעַם בְּרוּט פֿון דַּעַם מְקַדֵּה דְּרוֹם הַמַּשְׁקֵמַת עַד
 בְּהַה גְּוֹעֵן אַז זִיין גַּשְׁמֵאֲרֵקְט אִין גִּיט פֿר עֵנְדֶרְט גְּוִיאֲרֵן פֿון אִים עַד
 זִיין גְּבִירְטֵן אִין זִיין גַּשְׁמֵאֲלֵט פֿון אִיין רַעֲכֵסֵן מַעַנְטִישׁ אַזוֹ וְוִיִּיא עֵם
 מִיִּישׁ וְאִסוּל עַל מִנִּי וְיֵאֵמֵר אֵלֵי בֵן אֲדָם הָעֵן אֵלֵי פְּרִיּוֹת פֿון דַּעַר וָעֵלֵט
 אֲרֻכְכֵּן זִיךְ פֿר דַּעַם גַּשְׁמֵאֲלֵט פֿון אִיין אֲדָם עַד הַמַּשְׁקֵמַת אִיבֶר
 לְהִי בְּרוּאִים זָאָגְט רַבִּי יוֹסֵי דְּרוֹם זָאל דֶר מַעַנְטִישׁ גְּוִיֶר זִיין אֹנֵן זָאל
 מִפֿר אֵפֶּן קַעֲרִין פֿון דַּעַם רַעֲכֵסֵן וָעַג לִימִין וְשְׂמָאל אֹנֵן פֿון דַּעַסֵּת
 עֵגֵן אִין דַּעַר מַעַנְטִישׁ מַחֲיִב בּוֹדֵק זִיין אֵלֵי מָאָג וְיִינִי עֵבִירוֹת דַּעַן
 זִיין עֵם קוֹמֵט אִין דֶר פְּרִיא בִּשְׁעַת דֶר מַעַנְטִישׁ שְׁמִיִּישׁ אֹהֶן פֿון זִיין
 עַמֵּשׁ שְׁמִיִּין תִּיכַף פֿר אִים צוּוִי עֵדוּת אֹנֵן דַּעַם גַּאָנְצֵן מָאָג גִּיין זִיִּיא
 גִּיט אִים אַכְמוֹנֵג גַּעֲבֵן וְוִי עַד מוֹט אֹהֶן דֶר וָעֵלֵט אַנְאָנְצִין מָאָג •
 פֿינִט עַד דִּי אֲנֵן זָאָנֵן זִי עֵינְדֶרְנוּכַח יִבְיֵוֹ וְעַפְסִיד יִישִׁירוֹ בְּדִי רִינִי אֲנֵן
 אֲנֵן נָאָר וָעֵהָן רַעֲכֵס פֿרִמִּינִי זָאָבֵן רִיכְט עַד אֵן זִינִי פִּים צוֹגִיין וְאֲנֵן
 יִעֵדוּת פֿלֵם מַעַגֵּד גְּבִילִי זָאלֵקֵט אִיבֶר וָעֵגִין דִּיא שְׁמַעַג פֿון דִּינִי פִּים
 נָאָר צוֹ גִּיין אִין רַעֲכֵס פֿאַרמִיגֵן וָעַג דְּרוֹם זָאל זִיךְ דֶר מַעַנְטִישׁ הִיטֵן
 אֵלֵי מָאָג פֿאַר זִינִי עֵבִירוֹת אֹנֵן אַז עֵם וָעֵרְט נֵאָכְט אַזוֹ אִין דַּעַר
 מַעַנְטִישׁ מַחֲיִב מַסְתַּכַּל אֹנֵן בּוֹדֵק זִיין וְיֵאֵם עַד הָאֵם אַנְאָנְצֵן מָאָג
 מָאָן מָאָר וָעַמֵּשׁ עַד גִּפְיֵן אֲזַעֲלֵכִי מַעֲשִׂים וְיֵאֵם עַד דֶּאֲרַף דְּרוִיף
 שׁוֹבֵבָה מָאָן צוֹ הַקְּבִיָּה דְּרוֹם דֶּאֲרַף עַד תְּמִיד אִין דְּרִינֵן עוֹסֵק זִיין
 אַזוֹ וְוִי עֵם שְׁמִיִּישׁ וְחַסְתִּי גְּבִי תְּמִיד מִינִי עֵבִירוֹת זַעֲנֵן תְּמִיד אַקְעִינֵן
 מִיר בְּדִי אִיךְ זָאל תְּשׁוּבָה מָאָן אֹהֶן זִי • קוֹם אֹנֵן זַעֲה בִּשְׁעַת דִּיא
 שְׂרָאָל זַעֲנֵן גְּוֹעֵן אִין אֲרָץ הַקְּדוּשָׁה אִין קִיין שׁוֹם חֶטָּא בִּיִּיא גִּיט
 פֿונֵן גְּוִיאֲרֵן וְיֵאֵרִים דִּי קַרְבָּנוֹת פֿון דַּעַם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָאָבָן אֹהֶן
 אֵלֵיךְ דִּינֵג מַכְפֵּר גְּוֹעֵן אֵלֵי מָאָג אֲבֶר אַצוֹנֵד אַז דִּי יִשְׂרָאֵל זַעֲנֵן פֿר
 גְּרִיבֵן גְּוִיאֲרֵן הָאָבָן זִיין שׁוֹן מַעַר קִיין סְמִיכָה גִיט עֵם זָאל אֹהֶן זִיִּיא
 מַכְפֵּר זִיין נָאָר דוִיךְ תּוֹרַה וּמַעֲשִׂים מוֹכִים אֹנֵן דֶר וְוִי גִיט חֲלִילָה
 גִיט אִין רַעֲכֵסֵן וָעַג אִין עַד גּוֹרֵם אִיין וְרִידָה בְּבִיבּוֹל צוֹ דֶר שְׂבִיבָה
 אַזוֹ וְוִיִּיא עֵם שְׁמִיִּישׁ יִשְׁפִּילֵה יִשְׁפִּילֵה עַד אִיךְ אֲבַעַר וָעַר עֵם אִין עוֹפֵק
 בְּתוֹרַה וּמַעֲשִׂים מוֹכִים אִין עַד גּוֹרֵם אַז דִּיא פְּנִסֵת יִשְׂרָאֵל וָעֵרְט
 דֶר הוֹבֵן וְוִיאֵל אִין דֶר חֲקֵק פֿון דִּי וְוִי זַעֲנֵן עוֹסֵק בְּתוֹרַה זִים וְלִיכָה :
 עֲשֵׂר תַעֲשֶׂר וְגו' פֿתוּחַ חֲתַח אַת יָדִךְ וְגו' רַבִּי יְהוֹדָה הֵיִיבֵט אֵן צוֹ זָאָגֵן עֵם
 שְׁמִיִּישׁ הֵלֵא פֿרוֹם לַרַעֵב לַחֶמֶד קוֹם אֹנֵן זַעֲה וְוִיאֵל צוֹ דַּעַם חֲלֵק פֿון
 דַּעַם מַעַנְטִישׁ וְיֵאֵם הַקְּבִיָּה אִין אִים מוֹכֵה מִיט אִיין אֲרוּמָאן עַד זָאל
 אַזוֹ וְוִיִּיא עֵם שְׁמִיִּישׁ אֲשֶׁרִי מַשְׁכִּיל אֵל דֵּל וְיֵאֵם עַד קַעֲרִינְט אִים דַּעַם דֶּרֶךְ
 חַיִּים עַד זָאל תְּשׁוּבָה מָאָן פֿר זִיין נֶאֱרַר פֿאַכְט עַד אִיין אַפּוֹטְרוֹפּוֹס
 אֹהֶן אִים לַמַּעֲלָה וְוִי זִיין שְׁכֵר בִּיּוֹם רַעֵה יִמְלִיחֵהוּ ה' בִּשְׁעַת דֶּר מִדַּת
 הַדִּין הָאֵם אֲשֶׁרִיטָה וָעֵרְט עַד גִּיצוֹל דַּעַר פֿון דֵּא אֲשֶׁרִי מַשְׁכִּיל אֵל דֵּל אִין
 מִיִּישׁ וְוִי נָאָר אִין שְׂמֵאֲרֵק דֶר שְׁכֵר פֿון דַּעַם אֲרוּמָאן פֿאַר הַקְּבִיָּה
 זָאָגְט רַבִּי הִיִּיא אִיךְ פֿאַר וְוִינְדֶער מִיךְ אֹהֶן דַּעַם פֿסוֹק עֵם שְׁמִיִּישׁ כִּי
 שׁוֹמֵעַ אֵל אֲבוֹנִים ה' הַקְּבִיָּה הַעֲרַט צוֹ דַּעַם גַּבְעַט פֿון דִּיא אֲבוֹנִים אִין
 מַשְׁמַע נָאָר וְוִיעַר גִּיבְעַט הַעֲרַט עַד צוּא גִיט קִיין אַנְדֶער גִיבְעַט וְוִיִּיא
 גִישְׁקֵמַת זִיךְ דֵּם זָאָגְט רַבִּי שְׁמֵעוּן וְוִיִּיל דִּי אֲבוֹנִים זַעֲנֵן וְוִיעַר נֶאֱהָבֵט
 צוֹ הַקְּבִיָּה וְיֵאֵרִים עֵם שְׁמִיִּישׁ לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְבָה אֱלֹהִים דָּא תְּכוּהֵן אִיין תְּפִלָּה

אֹנֵן דְּרוֹם וְוִיִּיל אַכְרָהֵם אֲבוֹנֵי הַמַּשְׁקֵמַת אֹהֶן דֶר נֶאֱנַצֵר
 וָעֵרְט עַד אִין גְּוֹעֵן אִיין מַכְנִים אֹרַח צוֹ גַּעֲבֵן עֵסֵן אֹנֵן מְרִיגֵן הַמַּשְׁקֵמַת
 אִים הַקְּבִיָּה גַרְעֵכְנֵם גְּלִיךְ וְוִיִּיא עַד הָאֵם זִיִּיא בְּשֵׁאָבֵן אַזוֹ וְוִיִּיא עֵם
 שְׁמִיִּישׁ וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עִשׂוֹ בַחֲרוֹן אֹנֵן דֵּם מִיִּישׁ דֶּר פֿסוֹק פֿרוֹם לַרַעֵב לַחֶמֶד
 פֿרוֹם אִין מִיִּישׁ עַד זָאל פֿר שְׁפָרִיטִין אִיין מִיִּישְׁמַעֲהָ אֹהֶן דַּעַם מִיִּישׁ
 דַּעַר אֲרוּמָאן זָאל דְּרוֹף עֵסֵן דֵּא עַד זָאל אִים אֵפֶּן שִׁינֵן בְּרוּט בְּדִי
 עַד זָאל זִיךְ גִּיט שְׁעֵכֵן אַז עַד וָעַמֵּשׁ זִיךְ אֲרִיין אֵפֶּן שִׁינֵן אִיין שְׁמִיִּיקֵל
 בְּרוּט אֹנֵן פֿרוֹם אִין מִיִּישׁ שְׁמִיִּיקֵר זָאלֵקֵט אִים אֵפֶּן שִׁינֵן שְׁמִיִּיקֵלֵךְ
 בְּרוּט אֹנֵן אַנְדֶער גִּינֵן פֿאַר אִים בַּעֲזֵן יִפְהָ וְמוֹכֵב לֵב עֵם שְׁמִיִּישׁ
 דַּחַד אֹנֵן עֵם שְׁמִיִּישׁ גִּיט סֶתֶם לֵהֵם דַּעַן עֵם דֶּאֲרַף זִיין דִּיין בְּרוּט גִיט
 גְּנַבְתָּ אֲדַעַר גִּיבְעַת אֹנֵן אַז עַד גִיט פֿון אַזוֹ אִין בְּרוּט צוּא אִיין
 אֲרוּמָאן אִין עַד גִיט מַכְפֵּר קִיין שְׁכֵר עֵם אִין וְוִי צוֹ אִים עַד דֶר מַאָגֵט
 דַּעַר מִיט זִינִי עֵבִירוֹת דְּרוֹם שְׁמִיִּישׁ אֹהֶן בֵּיִיא תְּרוּכָה קַחוּ מִתּוֹם
 תְּרוּכַח לֵה' פֿון אִייעַר גַּעֲלֵט אֲלִיין גִיט פֿון אֹם רַעֲכֵס גַּעֲלֵט :
 רַבִּי יוֹסֵי הֵיִיבֵט אֵן עֵם שְׁמִיִּישׁ אֵם שְׁלֵמִים וְכֵן רַבִּים וְכֵן גְּוִיִּו וְעֵבֵר וְעִנְיָן לֹא
 אַעֲנֵה עוֹד וָעַג דֵּם פֿאַלֵק הָאָבָן שְׁרוּם אֹנֵן עֵם אִין בֵּיִיא זִיִּיא גִיט פֿאַר
 הַאָנְדֵן קִיין מַחְלֻקֶת הַמַּשְׁקֵמַת אֹהֶן זִיין רַחֲמָנוֹת אֹנֵן קִיין דִּין הָאֵם
 אֹהֶן זִי קִיין שְׁלִיטָה גִיט חֲאֲמִישׁ זִיִּיא דִּינֵן עֵבִירוֹת פּוֹכְבִים וָעַג זִיִּיא
 הַאָבָן שְׁרוּם צוּוִיִּישׁ זִיךְ הַמַּשְׁקֵמַת אֹהֶן זִיין קִיין רְשׁוּת גִיט שְׁלֵכְכֵן
 צוֹ מָאָנְצֵן וְוִי עֵם שְׁמִיִּישׁ חֲבוֹר עֵצִים אֲפִרִים חֲתוּ לֵב אֹהֶן שְׁמִיִּישׁ וְוִיִּיא וְכֵן
 גְּוִיִּו וְעֵבֵר עֵם וְיֵאֵרֵט גִּדְּרַפְּטֵם שְׁמִיִּין וְגְּוִיִּו אֹנֵן עֵם שְׁמִיִּישׁ וְכֵן נָאָר
 צְדָקָה הֵיִיבֵט שְׁרוּם אֹנֵן וְוִי עֵם שְׁמִיִּישׁ וְהִיֵּת מַעֲשֵׂה הַעֲדֻקָּה שְׁלוֹם אֹנֵן וָעַר
 עֵם מַעֲרַט צוּא גַעֲבֵן צְדָקָה מַעֲרַט עַד שְׁלוֹם לַמַּעֲרָה וְקַמְטָה גְּוִיִּו זִיִּיא
 שְׁעֵרִין וְוִיעַר גַּעֲכֵט אֹנֵן גַעֲבֵן צְדָקָה עֵם שְׁמִיִּישׁ וְוִיִּיא וְעֵבֵר עַד פִּרְט
 אִיבֶר פֿון זִיךְ אֵלֵי דִינִים זִיִּיא זָאָבֵן אֹהֶן אִים קִיין שְׁלִיטָה גִיט הָאָבָן
 נָאָר חַיִּים וְשְׁלוֹם :
 רַבִּי יְהוֹדָה הֵיִיבֵט אֵן צוּא זָאָגֵן עֵם שְׁמִיִּישׁ אֲשֶׁרִי מַשְׁכִּיל אֵל דֵּל בִּיּוֹם רַעֵה
 יִמְלִיחֵהוּ ה' דַּעַם פֿסוֹק הָאָבָן דִּיא חַכְמִים גִּיצוֹנֵט אֹנֵן עֵם גִיט אֹהֶן
 אִיין מַעַנְטִישׁ וְוִי עַד לִינֵט קְרֵאָנֵק אֹהֶן זִיין פֿעַט אַזוֹ הֵיִיבֵט דֵּם בֵּיִיא
 אִים וְוִיִּיא אִיין תְּפִיכָה דֶר קֵאָפֵּ אִין גִּישְׁלֵאָסֵן מִיט אִיין קִיִּישׁ דִּיא פִּים
 זַעֲנֵן אִים גִּיבְיָדֵן אֹנֵן פֿכָּה בַּעֲזֵי דִינִים הִיטֵן אִים פֿון אֵלֵי זִיִּישְׁמַעֲהָ אֵלֵי
 זִינִי גְּלִידֶר זַעֲנֵן אִים וְוִיעַר עֵגֵן דֵּם עֵסֵן אִין פֿון אִים אֵפֶּן גִיטֵן עֵם
 גְּלוֹסֵט זִיךְ אִים גִיט צוּא עַפְסֵן אִין דַּעַר צִיִּים זַעֲצֵט מַעַן אֹהֶן אִיין
 אַפּוֹטְרוֹפּוֹס עַד זָאל אֹהֶן אִים מַלְמַד זְכוֹת זִיין • וְוִיאֵל אִין דַּעַר חֲלֵק
 פֿון דַּעַם מַעַנְטִישׁ וְוִי אִין זֹחֶה אַז דֶּר אַפּוֹטְרוֹפּוֹס גִיט פֿר דַּעַם בֵּית
 דִּין שֶׁר מַעֲלָה אֹנֵן קַעֲנֵן אֹהֶן אִים לַעֲרֵנֵן אֲרֻרָה הַצֵּלָה וְוִיִּיא אֲרוּם עַד
 זָאל גִיצוֹל וָעֵרֵן פֿון דַּעַם דִּין וְיֵאֵם עֵם אִין אֹהֶן אִים גִיצוֹנֵן גִיּוּאֲרֵן
 אַזוֹ וְוִיִּיא עֵם שְׁמִיִּישׁ אֲשֶׁרִי מַשְׁכִּיל אֵל דֵּל וְיֵאֵם עַד קַעֲרִינְט אִים דַּעַם דֶּרֶךְ
 חַיִּים עַד זָאל תְּשׁוּבָה מָאָן פֿר זִיין נֶאֱרַר פֿאַכְט עַד אִיין אַפּוֹטְרוֹפּוֹס
 אֹהֶן אִים לַמַּעֲלָה וְוִי זִיין שְׁכֵר בִּיּוֹם רַעֵה יִמְלִיחֵהוּ ה' בִּשְׁעַת דֶּר מִדַּת
 הַדִּין הָאֵם אֲשֶׁרִיטָה וָעֵרְט עַד גִיצוֹל דַּעַר פֿון דֵּא אֲשֶׁרִי מַשְׁכִּיל אֵל דֵּל אִין
 מִיִּישׁ וְוִי נָאָר אִין שְׂמֵאֲרֵק דֶר שְׁכֵר פֿון דַּעַם אֲרוּמָאן פֿאַר הַקְּבִיָּה
 זָאָגְט רַבִּי הִיִּיא אִיךְ פֿאַר וְוִינְדֶער מִיךְ אֹהֶן דַּעַם פֿסוֹק עֵם שְׁמִיִּישׁ כִּי
 שׁוֹמֵעַ אֵל אֲבוֹנִים ה' הַקְּבִיָּה הַעֲרַט צוֹ דַּעַם גַּבְעַט פֿון דִּיא אֲבוֹנִים אִין
 מַשְׁמַע נָאָר וְוִיעַר גִּיבְעַט הַעֲרַט עַד צוּא גִיט קִיין אַנְדֶער גִיבְעַט וְוִיִּיא
 גִישְׁקֵמַת זִיךְ דֵּם זָאָגְט רַבִּי שְׁמֵעוּן וְוִיִּיל דִּי אֲבוֹנִים זַעֲנֵן וְוִיעַר נֶאֱהָבֵט
 צוֹ הַקְּבִיָּה וְיֵאֵרִים עֵם שְׁמִיִּישׁ לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְבָה אֱלֹהִים דָּא תְּכוּהֵן אִיין תְּפִלָּה

קבה

פר קיין שום מענטשן ובשעת דחוק האט ער תרעומות אנמקענדיג
 הקב"ה אונ זאגט בין איך דען אזוי איין זינדער מענטש מער פון אל
 לייט איינעם נישט דו גרויס עשירות אין זיין הויז און איך האב ניט
 אפילו קיין פרנסה פר עפים צו קופן עסן און מרינגן אדר אמלביץ
 דר ווייל קומט איינר און גיט אים צדקה ווערט פֿמל און זיין תרעומות
 האט דאך דער מענטש נישט אים צווישן שלום צווישן הקב"ה מיט דער
 ארומאן איז ער פיל זוכה לעולם הבא דרום שטייט יעשה שלום לי שלי
 יעשה לי עם שטייט צווייא מאל שצום ווארום דיא צדקה הייסט שלום
 און אויך מאכט זי שצום צווישן הקב"ה מיט דעם ארומאן אויב ד
 וועסט פֿרעגן ווי פאר איין מענטש מתרעם זיין אויף די מדות פו
 הקב"ה • קום אונ זעה האמשי ער איז איין עני און רעט אנמקענדיג
 הקב"ה מיט קריג רעכניט אים הקב"ה ניט פאר קיין חסא און א
 אויף אים ניט ברונג ווייל ער איז ניט ביי זיין דעה • מיר לערנן דא
 אפ פון אויב בשעת הקב"ה האט נישט אים צום שפן הונו בידו רק את נפשו
 שסור באותו שעה איז אויב ארויס פון זיין שכל און דעם גיזאנט צו
 הקב"ה חשוב דר כי תעשו איו דאס רעכט וואס דוא מוסט • מי
 פאטר און מוטר האבן מיר בשאפן אנוף און דו האסט זיך מיט
 משתף גיווען און האסט מיר גיעבן אנשקה דרום זאנסטו אן ר
 נפשו שסור די נשקה זאל ער הימן און מיין גוף פון מיין פאמער א
 מוטר שפראכסטו מיט יסורים און נישט אים אין די הענט פין דער
 שפן האמשי אויב דעם דאך גרעט ניט רעכט נאר ווייל עס איז גווען
 מחמת צער איז הקב"ה ניט ברונג גיווען און זאגט כי לא בדעת יד
 אייב ער רעט דאס אן דעת • דבר אחר אננדרר פֿשט איז אשרי מסכיר א
 איין דל הייסט דער וואס שפארבט אן קינדער ווען זיין נשקה גיי
 ארויס זאגט אויף אים דר פסוק יד ליד לא יפקה רע און ווען עס בלייב
 אויב אקניד און איינר איז אים מחזיק און לערינט מיט אים תוך
 יעשה שלום די דרוםסיום רעה ימלכוהו קום אונ זעה אמענטש איז גיזאנט
 מיט צווייא חכמים צווישן דיא הויכי פֿערג האבן זייא גיערן גרוי
 שפאלטן און עס גייט ארויס ארויך און פייער פון די שפאלטן א
 הערט ער ווי איינר שרייט וויי וויי זאגט ער דס איז גוודאי איין א
 פון דעם גיהנם איז ער דארטן אנשלאפען גיווארן האט ער גיער
 גחלום וויא איינר קלויבט אויף דערנר אויף זיין אקסיד און צוויי
 ממניגים פון דעם גיהנם האבן אויף אים אונטר גיצונדין דיא דערנ
 אונ ער איז פר ברענט גיווארן אונ ער האט זייער גישריגן און זי
 האבין אים גיזאנט דו האסט פר קאזט צו הקב"ה מיט דיא מלאכ
 וואס האפען דך גיהים בעולם הזה ובעולם הבא און האסט גיט
 דעם וויקן פון די רשעים ווס זיי זענן גיגליכן צוא דערנר וואס זיי זע
 מצד שמאל ונקש דרום זאנדודיך די דערנר פאר ברענין זאגט דל
 יהודי צו דעם מענטשן ווער ביסטו זאגט ער איך בין איין יהודי א
 די ממניגים פון דעם גיהנם דר קאנען מיד ניט מיין זאמן און דר
 מאל זענן זיי מיד דן בייא מאג און צווייא סאר בייא נאכט זאגט ז
 יהודי מאכר ווייכטו דעם זאמן פון זיין שטאמ זאגט ער איך הא
 גיוואונט אין גליק הערדין זאגט דער יהודי האסטו נאר גיט גיקא
 קיין קינד זאגט ער איך האב יזא גיקאנט אקניד און איך בין גיוו
 אקצב און איך האב פיל מעשים רעים גיטאן האט מען מיר צו
 ערשפן דן גיווען מיין מויל און מייני פים און דיא הענט און דל
 מלאך וואס ער איז ממנה אויף דיא קברים דעם צו מיר און גיזאנט
 בשעת

מיט איין צו בראכן הארץ פר שעסט מען זיא ניט אז זיא קומט פר
 הקב"ה אונ ווער דעם נאך אזוי איין צו בראכן הארץ ווי איין ארומאן
 די נאנצי וועלט ווערט גיעדן פר הקב"ה מיט דעם גוף ונפש און דר
 ארומאן ווערט נאר גיעדן מיט זיין נפש און הקב"ה איז מער נאהנט
 צום נפש ווי צו דעם גוף מער ווי צו אנדרי מענטשן פון דר ווערט •
 עס איז גיווען אמעשה מיט איין ארומאן ווס ער איז גיווען אין דער
 נאם פון רבי יוסי ווס קיינר האט אויף אים קיין השקחה גיט גיהאט
 מען זאל אים מחיה זיין און ער אלזיין דעם זיך זייער גישעקט פר לייט
 צו זאגן מען זאל אים געבן צדקה אמאל איז ער קראנק גיווארן איז
 רבי יוסי צו אים אריין גאנגן מבקר חולה זיין דער הערט ער אכול
 ווס זאגט סקילי סקילי דס איז דס ארמ פון די נשמות ווס גייען אוועק
 פון דר וועלט פר דר צייט קוכן זיי אין דעם ארמ אריין און דס קול
 זאגט צו דעם ארמ דו זאלסט וויסן אז עס קומט צו דיר אנפש וואס
 וועט שטארבן פר דר צייט ווייא איז צו די שטאמ לייט ווס עס איז
 גיט פר האנדן קיין שום מענטש צווישן זיי ער זאל אים קעגן מחיה
 זיין מיט עסן און מרינגן • איז רבי יוסי צו אים צו גאנגן און האט
 אים דער לאנגט אטרונק וואסער פון דארי פייגן דורך אדערדי האט
 ער אים אריין גאסן אין מויל אריין וויא ער האט אים דעם מרונק
 געגעבן דעם ער בארד פקוכן דעם שווייס אין זיין פנים און זיין אמום
 דעם זיך צו אים ווירד גיקערט און רבי יוסי איז אוועק גאנגן דר נאך
 איז ער ווירד גקוכן צו אים זאגט דר מענטש צו אים רבי דא שווער
 איך אז מיין נפש איז שוין גיווען אום גיזאנען פון מיר און איז גקוכן
 פר דעם כסא הכבוד דעם זיא גיוואקט דארטן בלייבן גיערט הקב"ה
 דעם דך גיוואלט מוכה זיין און מען האט אים גרויפן רבי יוסי איז
 אן גברייט אז זיין רוח וועט אויף גיין און וועט אן גיקניפט ווערן אין
 אחרד הקודש ווס די חכמים זענן אן גברייט צו דר וועקן אויף דער
 וועלט מחמת זייער תורה וועט דס חדר צו דיר זיין מיט דר ליכט פון
 דר אידא קדישא און עס איז אן גברייט דרייא שמוגן צו דיר מיט דיני
 חברים און פון דר צייט אן דעם מען שוין אויף דעם ארומאן גיעבין
 השקחה מען זאל אים געבין וואס ער דארף אויך האט זיך גיבראפן
 איין ארומאן איז דורך גיזאנגן פר רבי יצחק און רבי יצחק דעם נאר
 גיהאט אהארכי מעה כסף זאגט דר ארומאן צו רבי יצחק זיי מדיח
 מיד מיט מייני קינדער און מיין הויז גיזנד זאגט רבי יצחק צוא אים
 ווי אזו קען איך מחיה זיין אייערי נפשות אז איך האב נאר ביי מיר
 אהארכי מעה כסף זאגט דר ארומאן איך האב אויך אהארכי מעה
 און מיט דער גאנצער מעה ווער איך שוין קעגן מחיה זיין מיין הויז
 גיזנד דעם ער אים געגעבן די האלבי מעה דעם מען דר נאך גיווין צוא
 רבי יצחק אין חסום ווי ער פארט ביי דעם פארטן פון דעם ים הגדול
 און קען דעם אים גיוואלט אריין ווארפן דר ווייל האט ער דער זעקן
 זעקן צוא רבי שמעון הצדיק • האט ער צוא רבי שמעון אים
 גישטרעקט די האנט ער זאל אים ארום געבן איז גיקוכן דר ארומאן
 און דעם אים מציל גיווען און האט אים אפ גיעבן צו רבי שמעון אין
 דער האנט אריין און בשעת ער האט זיך אויף גיחאפט פון דעם
 שקאף איז אים אריין גיפאלן דר פסוק אין זיין מויל אשרי מסכיר א
 ביום רעה ימלכוהו דבר אחר די מייטש פון דעם פסוק איז אזו קום און
 זעה איין ארומאן ווס ער דעם ניט פון זיין געלט עפים צוא עסין און
 צוערט גיט פון קיינעם קיין פרנסת ער וויל זיין גרוחק גיט אנפלעקט

פכה פחות הדינים מקמרינים און אז זיי גייען ארום פון נוקבא דתהומא כבא וויא אלי קליפות זענן און זענן וויא זך מחבר מיט אנאנדער און שפאלטן די איריס און שוועפן אוף דר וועלט און געזען צו די לייט און אימליכר הייסט רעה אז וויא דער פסוק האָט לא תאונה איד רעה און ווען זייא קומען מיט פּבולים זענען זייא גלייך ווי איין חולה דרום ווייל זיי מאכדי לייט צו קמצינים אוף זייער געלט און אז דער גבאי צדקה קומט שלאגט ער אים אין זיין האנט און לאזט אים ניט געפן פון זיין געלט און אז עס קומען ענינים שלאגט ער אים אין זיין האנט און זאגט אים גיב ניט פון דיין האנט קיין געלט וויל ער אים געפן עסן לאזט ער אים אויך ניט און דאס טוט ער אזוי פרי זיין געלט זאל גיהים זיין צו אנאנדערן און פון דעם טאג ווס דער שר רעה רועט אוף אים אזוי ער אהודה אז וויא איין קראנקער וואס ער קען ניט עסען און פרינקען דרום איז דאס איין חולה רעה דרום זאגט שלמה המלך מיט זיין חכמה יש אשר יתן לו האלהים עושר וכבוד ולא ישלישנו האלהים לאכול ממנו גם זה רעה חולה איז קשה ווס שמייט דא ישלישנו האלהים זאגט מאכט אים דרויף ניט גינעלטיגן איז דאך ניט אין זיין רשות אלא עס ווארט שמייט ולא יעזבונו האלהים ער לאזט אים ניט וואלסטו אזו גיזאגט אָבער ולא ישלישנו דרום ווייל ער הט גינעצט דרויף דעם רעה און ער הט איין אחיזה אין דעם אזו לאזט אים הקב"ה ניט אזער זאל אים צו ברעכן אינער זיך און דרום אז דר רעה הט דרינען איין אחיזה זענן אזע זיינע וועגן ווי אקראנקער ער הט ניט קיין מאכט צו גינעהענען צו זיין געלט ער ניט גאר ניט אויס דר פון ביז ער גייט אוועק פון דר וועלט און עס קומט דער הער פון דעם געלט און מען גיט עס אים אַפּ דרום שרייבט שלמה המלך עושר שמור לבעליו לרעה ווער עס זענן די בעלים פון דעם געלט דר ירשת עס און נארום איז ער זוכה דר צו ווייל דר ערשטער הט גינלייבט דעם רעה און האט אים גיפאָנגט דרום שמייט לרעה ווייל דר רעה האט גיהאט ביי אהער דריפער צוא שאפין דרום איז דאס עשירות גיהים גינען צום אנדערין :

שלוש פעמים בשנה וכו' איש כמחנת ירו ככרת ה' אליה אשר נתן לו זאגט רבי שמעון ווער עס פרייט זיך אין די ימים טובים אליין און גיט ניט צו קיין עני הייסט ער איין רע עין און דער שונא איז אויף אים אזו לאנג מקברג ביז ער איז אים מעביר פון דר וועלט און ברענגט אויף אים פכה צרות ווס דען איז דר חלק פון הקב"ה אז ער גיט צו דעם עני ווערליג זיין פר סעג איז פרי ער זאל זיך אויך משפח זיין דען די צייט קומט הקב"ה צו זעהען זיינע ענינים דיא צוא בראַכענע פלים און אז ער זעהט אז זיי האבן זיך גיט מיט עפס משפח זיין און קיינר איז זיי גיט משפח אזו גייט ער ארויף און וויל חרוב מאכן די וועלט • אזו קומען די ישיבה פאר הקב"ה און זאגן רבנו שר עולם דו ווערסט דאך אן גירופן רחום וחנון זיי מעגלל דיין דר באַמקייט אויף דייע קינד זאגט הקב"ה צוא זיי דיא וועקט ווייסט דאך וואל אז אויך האב די וועלט בשאַפן מיט חסד זי זאל דורך דעם איין קיום האבן אזו ווי עס שמייט עולם חסר יבנה און אויף דעם שמייט די גאנצע וועלט אזו זאגן די מלאכים דר מענשט הט דאך געעסן און גטרונקן און פר טאג צו טאגן גוטס מיט אַרומע לייט און גיט זיי פארט גאר גיט מיר תיבת קומט דער מקמרינ און געקמט רשות ער זאל דעם מענשטן נאך זאגן צו טאגן שלעכץ • דען וויא איז נאך גינען אזו זאגן

מבנים

עצת ער הט מיד בן גינען ווייא צו דעם וואס ער האט גישווארן זיין זיין ריא תורה און הט זיא גיט מקיים גינען און האט פאלש ווארדן ווייא צו דער האנט וואס האט קיין קאל קיין תפילין גיט גיט ווייא צו די הענט וואס זיי האבן משמש גינען בהבלי עולם אז די פים ווס זענן גינאנגן בהבלי עולם בשעת מען האט מיד אלאגן מכת מרדות האב אויך אלץ מודה גינען וואס אויך האב זיא און עס איז גיקומן מיין נשקה מיט איר מלאך וואס איז אויבר גינעצט און האבן גינעפן אפּת ב און דארטן איז גישטאגן אלץ עס אויך האב גיטאן און מיין נשמה מיט דעם מלאך האפען דרויף דר גיזאגט האבן זיי זאגט עלי שני ערים או שלשה ערים יומת המת און עס שמייט משוכת חוקי שמור פתחי פיד דס מיינט מען די נשמה זאגט דר בשעת מוית • דר יהודי הט זיך אויף גיחאפּט פון שלאף און גינאנגען קיין גליי העליון און האט נאך גיפרענט אויב עס איז פון דא אקנד פון דעם קצב ווס ער איז גישטאָרפן דעם און דעם גיזאגן זיי דס קינד ווס דו פרענט דרויף איז אזו ארשע ווי זיין מיר איז גינען ער גייט אויך אין שעכט הויז און אזו זאל אים זיין צו זיין פאטר ער גייט אריין אין בית המדרש הערט ער ווי אקנד עס דעם פסוק אם תבקש כסף וגו' איז ער אריין גינאנגן אין שעכט הויז ער גינען ווי דס קינד שפילט זיך מיט די יונגן זאגט ער צו אים קינד קום מיט מיר איז ער גינאנגן הט ער אים אן גיקלייד און מיט אים צום רבי און דר רבי האט מיט אים גיקערניט תורה ער האט שון געקענט בעפר פון אלי קינד האט ער אים גימאכט ער זאל זאגן דיא הפטורה אין שול און ער האט מתפלל זען פאר דעם עמוד און ער האט אזווא לאנג גילערניט ביז האט אים שוין גירופען רבי איז דער פאטר פון דעם קינד וואס הט אים בן גינען איז ער צו אים גיקומן צו חלום און זאגט צוא יהודי רבי אזו וויא דו האסט מיד מנחם גינען אזו זאל הקב"ה מנחם זיין דען בשעת מיין קינד הט גיזאגט די הפטורה בקהל אויך פרייא גינארן פון דעם דין און בשעת ער הט מתפלל גינען דעם עמוד און הט גיזאגט קדוש האט מען צו ריפן מיין גור דין באַנצן ובשעת אז ער איז גינארן אלמדין האט מען מיר גינעפן ק איז גן עדן און דס איז ווס מען זאגט חלק לעולם הפאָדס איז חלק וואס אימליכר צדיק הט פר זיך און מען האט מיד אויף זאכט מיט דיא צדיקים אין זייער ישיבה ובשעת ער איז נאך עסערט חכם גינארן אז מען הט אים שוין גירופן רבי האט מען גיקריינט מיט דר קרוין פון צדיקים וואס זייא ווערין דער מיט זיינט און מען הט מיר געגעבן אכילה ושתיה דאס הייסט ווס מען גינהט מווי השכינה און דאס איז וואס אונזער חכמים זאגן אז דס הפאָ ויצן די צדיקים און אימליכר הט אקרוין אויף זיין קאפּ זענען גינהט מווי השכינה און פון זיינעט וועגן רבי האב אויך גינען צו דעם גרויסן פכוד • ופאָה איז דיין חלק דאס דר פאר סמו אגרייבין חשבון חלק לעולם הפאָ און ווער איז אופאי דער ווס לאזט אויבר איין זון אמתמיד חכם אויף דר וועלט :

אָפּא הייבט אן יש רעה חולה ראיתי תחת השמשוין האבן די לייט פאר שטאפּטי הערצער וואס זייא זענען גיט משתדל אין דער תורה דה זאגט יש רעה חולה איז דען פאר באַנצן איין רעה וואס זיא איז קיין תורה אלא מיר האבן גיקערניט אז מצד שמאל גייט ארויס

מכנים אורח ווי אברהם אבינו און אזער המ גמאכט איין סעודה און ווי עס שטייט ויגדל הולד ויגדל אז ער המ אנטוויינט צו יצחק און המ גירופן אלע גרויסע ליים מיט אלע שרים און דער סעודה און מיר האבן גילערינט בשעת דר מענטש מאכט איין שמחה קומט דער מקמרג און ועהט אויב דר מענטש המ גיטאן חסד מיט ארוימע ליים און זיי זענן אין וינהויז גייט ער ארויף און אויב ער המ גיט גירופן מיין ארוימע ליים אויף דער סעודה און זיי האבן פון אים נאר גיט נהנה גינען מען המ זיי פריער אויף גיט גירופן מען זאל זיי כחיה זיין מיט עסן און מרינגן גייט ער ארויף און איז אויף דעם מענטשן זייער גיפריג ווערט ער נישטראפט דר פאר און אז אברהם האט גימאכט די סעודה המ זיק דר שפן נשפעלט און דר טיר און וויא איין ארוימן און עס המ קיינער אויף אים גיט אכונג גיגעבן דען אברהם המ דר לאנגט צו דעם טיש ווס בייא אים זענן גיגעבן מלכים ושרים און אנדער מוסר שרה האט אן גזיגט אלע קינד פון די שרות וואס זענן גיקומען אויף דער סעודה וויא האבן בפונה גיט גיבראכט זייערע אן זייערנים צו פרוכט שרה אויב זיא קען זייען קינדער ווארום זיי האבן דאך גיט גילויבט אז שרה האט גיהאט איין זון אויף דער עלטער צוא גיינציג יאר דרום שטייט מ'מל לאברהם הניקה בנים שרה שטייט בנים פיל קינד דען זיא המ פיל קינד פון די שרות אן גזיגט און איבער דעם האט זיא אויף קיין השגחה גיט נהאט ווער עס שטייט ביי דר מיר מענאאר אים געבן עקאונ מרינגן מיר תיבה ווי דער שפן האט דס דער זעהען אז מען גיט אויף אים נאר גיט אכונג איז ער ארויף גינאנגן און האט כקמרג גינען פר הקביה און זאגט רבונו של עולם דו האסט גזאגט אברהם אהויב ער איז זיין ליב האבער ווס ער היט זיינע מצות למוף המ ער גימאכט איין סעודה און המ קיין רחמנות גיט גיהאט דר פון צו געבן דיא אריימע ליים ער זאל זיי מחיה זיין און המ נאך גיט מקריב גווען אמילו איין מויב זיא זאל זיין גריח ניהוח פר דיר און זיין ווייב שרה זאגט נאך

חוק עשה לי אהים דו האסט פון איר איין גישפעט גימאכט דר מיט ווס דו האסט איר געגעבן איין קינד אויף דר עלטר זאגט הקביה צו אים עס איז בודאי גיט פר האנגן אויף דער וועלט נאך אז איין צדיק ווי אברהם דר שפן המ אפר גיט אפ גלאזט זיין קמרג און המ אז לאנג מקמרג גינען ביז ער המ מבקבל גינען די גאנצע סעודה מיט נאר די שמחה פון הקביה המ גיהייט צוא אברהם ער זאל מקריב זיין דעם זון יצחק פר אקרפן עקה און אויף שרה איז נגוד גינארן זיא זאל שפארפן איבר דעם צער וואס זיא וועט דער שראקן ווערן איבער די עקודה פון יצחק דס המ אלץ גורם גווען ווייל זיי האבן גיט כהנה גווען פון דר סעודה צו די אריימע ליים היינט דארפן מיר פר שטיין ומה דאך אברהם אבינו מיט זיין גרויס צדקות איז אים דר סוף אזו אים גינאנגען איבר דר עקודה איז דאך שוין אפל שפן צו אנדערע פראסטע מענטשן ווס פר איין עונש קען זיי דער פאר גרייכן ווי צו די מענטשן פון דר וועלט ווס זיי גיבן גיט אכמוג אז די גאנצע וועלט המ מער קיין קיום גיט נאר דורך דר תורה דרום זאגט דר פסוק שלש סמים בשנה דריי מאל איין יאר זאקסטו גווען ווערן אין ירושלים און פריער שטייט ויהי יד שבת מען זאל זיק פרייען אז עס קומט יום טוב און מען זאל צו די קינד פון הקביה דאס הייטן ארוימע ליים אפ געבן זייער חלק מיש כמחנה זי ווערלג דס פאר קעג

פון אימליכן מענטשן כבדת ה' מלהד אשר נתן לו אזו ווי דיא ברכה ווס דו האכט בקומען פון הקביה און אויב תלילה דוא וועכט דאס גיט כקנים זיין שטייט תיבה אין דער אנדרער מדרה שופטים ושופרים דער שומר דס מיינט מען דעם שפן אזו וויא אויבן שטייט ככה פעמים וועט ער פרינגן אויף דיר שופטים ער וועט דער וועקן זיינע עבירות און דינים מקמרג זיין אויף דיר און דס וועסטו דיר אלץ אליין גורם זיין דרום שטייט חמו דו וועסטו אליין אויף דיר געבן דרום זאל אימליכער מענטש נזהר זיין אז ער מאכט איין שמחה זאל ער די ארוימע ליים אויף משבח זיין מיט עסן און מרינגן ווערלג זיין פר מען דר פר וועט ער גיבענטשט ווערן פון הקביה מיט אלע ברכות וכל טוב אמן :

פרשת שופטים

לא יקום עד אהר באיש על פי שנים ערים או שלשה ערים וגו' די מצוה איז גזאגט גינארן אויף דעם מענטשן וואס ווייסט איין עדות צוא זיין חקר זאל ער גיין צו דעם בית דין און זאגן דס עדות פרי ער זאל גיט שאדין האבין דורך אים קיין געלט און עס איז גיט פר האנגן קיין שום עדות ווינציג פון צוויי עדות דרום שטייט ער פי שנים ערים דרום האבן די חכמים גיזאגט ווער זענן די עדות פון דעם מענטשן פאר חקביה אויף אלע זיינע מעשים די ווענט פון זיין שמוב זאגן אליין און אהים עדות און גיט דאס אליין נאר דיא קורות זאגן אויף עדות און ווער זענן דיא קורות ביתו דאס זענען ויא קוחת לבו זיינע מחשבות פון זיין הארץ זאגן אלע עדות אזו ווי עס שטייט ביי חוקיה חקיה ויסב חוקיהו מניו אר הקיר האבן די רבנן גזאגט חוקיה המ מתפלל גווען פר הקביה מקורות לבו אנש כחו וועלן און און אים עדות זאגן דס מיינט מען די רמח אברים פון דעם מענטשן זאגן עדות אויף אלע זיינע מעשים אזו ווי די חכמים האבן גזאגט אז ביי דעם רשע זענן זיינע עבירות אים גקריצט און זיינע ביינר אזו אויף ביי איין צדיק זענן זיינע זכות אים גקריצט אויף זיינע ביינר זיי זאלו אויף אים מלמד זכות זיין דרום האט דוד המלך גזאגט כל עמתי תאסרה אלע מיינע ביינער שוואן לויפן צו הקביה און זאגן אויף מיר עדות דרום האבן מיר גילערינט אז די קורות ביתו פון דעם מענטשן זענן זיינע עדות דס מיינט מען די ביינר ווס זיי ליגן אויף דעם מוח פון דעם מענטשן אזו ווי איין פאלקן ליגט אויף דר שמוב דען דר מוח איז אזו וואס דרויף שטייט חסד כמים עליוהו דאס איז מיינעל לשון פאלקן און ווארום איז נאר די עבירות אים גקריצט און די ביינר און גיט אויף דעם פלייש ווייל די ביינר זענן ווייט ועהט זיק דרויף בעטר אן איין פתב איינר ווי אויף איין אנאנדער זאך אזו אויף איז די תורה אינווייניג ווייט און פון דרויסן איז זיא שווארץ און גיט דס אליין נאר דר גוף מיט דיא ביינר וועלן לעתיד אויף שטיין לתחיית המתים און דרום איז אלץ אים גקריצט און די ביינר צו ווייזן אז זיי וועלן האבן איין זכה וועלן זיי אויף שטיין לתחיית המתים עס איז פר האנגן נאך צוויי עדות אויף דעם מענטשן עין רואה וואו שופטת די אויגן מיט די אויערן זענען אויף צוויי עדות און דאס בית דין שרייבט אלץ און איין ביה און איז דן דעם מענטשן אויף אלץ דינג און די זון מיט דר לבנה זענן אויף צוויי עדות אזו ווי די חכמים זאגן עס שטייט חקט בחודש שופר ככה ליום הגט בפקה איז מיינעל צוא

פרשת שופטים

און האבן פון שפרייט ווערע פליגל אויף זייער קאפ די עופות זענען
 אוועק געגאנגען און אנדער זענען און גיקוכן און האבן גימאכט איבער
 זייער קאפ אין שאפן און דער שאפן איז גיט אוועקפון זייער קאפ
 און דער זען האט גרעט און וויא ארע האבן אים צוא גיהערט
 זאגט רבי פנחס ערביים ערביים און דעם האב איך איך גפרענט
 יהי רצון איר זאלט גיין אייער וועג און אייער וועג זאל איך זיין און
 גיברייט איז אלעקן וואס איר בארפמט צוויי וואכן האט איר מיר
 גזאגט איך בין זיך מיט זיי משבח זיי גיין אוועק זאגן די חבריא צו
 רבי פנחס ווי אזו וועלן מיר וויסן דעם ארט ווי רבי שמעון רעמט זאגט
 רבי פנחס לאזט גיין מיין אייזל אליין זי ווייסט אלע דעם וועג האבן
 זיי דעם אייזל גיט גפירט גייערט זיי האבן עס גלאזט אלעין גיין און
 דעם אייזל איז ארום געאנגן פון דעם וועג צוויי תחום שבת הט דאס
 אייזל און גהובן צו שרייען דריי מאל הט רבי פנחס אראפ גייערט
 און זאגט צו דר חבריא מיר וועלן זיך און פרייען צו נקבד זיין דעם
 הייליגן רופר פנים דען אצונד גיין וויא ארום זאממען אונז דער
 ווייל הט רבי שמעון דר הערט דעם קול פון דעם אייזל זאגט רבי
 שמעון צו דער חבריא וואס זענען מיט אים געאנגן לאמיר און שטיין
 דען דעם קול פון דעם אייזל פון דעם זען תהייד האט זיך דער וועקט
 צו אונז אזו איז רבי שמעון מיט דער חבריא און גשטאנגען הייבט
 רבי שמעון און שירו לה שיר הדש כי נפלאות עשה דעם כוזמור האבן דיא
 פרות פון די פלשתים ווס האבן גפירט דעם ארון שירה גזאגט זיי
 האבן גזען פסח שרים וכמה כדרינות ווס עס איז צו זי אפענין
 גקוכן האבן די קיא גזאגט שירו לה שיר הדש וגי ווארום ביי דר שירה
 פון משה שטייט שירה לשון נקבה און דא שטייט שיר לשון זכר אלא
 ביי משה איז נאר דר ארון אלעין געאנגן מיט דר פנחס ושראק מיט
 אירי חילות און גיט מער אָב דא איז געאנגן דער ארון מיט דעם
 ווס עס איז דרינגן בהארטן דעם איז די כוחות דרום שטייט לשון זכר
 כי נפלאות עשה ער הט גמאן נפלאות אין די פלשתים ומה דאך די
 פרות זענען דאך גיט גוויינטליך גווען מיט גיסים נאר די שעה האבן
 זייא גזאגט שירה מכל שפן דער אייזל פון דעם זען וואס ער איז
 גוויינטליך מיט גיסים זאגט בודאי שירה ער זאגט ווייטער גרוסי
 סודות דר ווייל הט ער דר זעהן רבי פנחס קומט און זענען זיי גקוכן
 צו אים הט רבי פנחס גקושט צו רבי שמעון און זאגט דא האב
 איך גקושט דיין הייליגן מול ווס איז מבושש מיט אלרליי פשמים
 פון דעם גן של מעלה וויא זענען זיך זייער משבח מיט אנגד און
 זיצן זיי זיי זיצן אזו זענען אלי עופות ווס זייא האבן איין זל גמאכט
 אוועק גפלוגן און צו שפרייט גווארן אזו הייבט און רבי שמעון זיין
 קול און זאגט איר עופות השמים פר ווס זענט איר גיט משגיח אין
 דעם פבור פון אייער האר ווס ער איז דא אזו זענען זיי אלי גבליבן
 שטיין אויף זייער ארט וויא זענען גיט אוועק גפלוגן אָבער גיט צוא
 געאנגן זאגט רבי פנחס זאג וויא אז וויא זאלן צוריק גיין און זייער
 ארט דען קען גיט זיי גיט מיין רשות אוועק צו גיין ווייל דו האפט
 גוזר גווען זאגט רבי שמעון איך ווייס אז הקב"ה וויל אונז מאן גיסים
 עופות עופות גייט איך זייער וועג און זאגט צו אייער מבונה ווס
 איז מבונה איבער איך אז ביי איער זענט איר גווען אין זיין רשות
 און אצונד זענט איר שון גיט אין זיין רשות נאר איך לייג דעם אפ
 אוואנגערן זענען זיי אלי אוועק גפלוגן דר ווייל זעהן זיי אז דריי

די עקט דעם מיינט קען אז עס קומט ראש השנה אזו קומט דער ס'ס
 דר הקב"ה און באגערט קען זאל משפטן די ישראל הייבט הקב"ה
 ברענגען עדות אויף זיינע רייד אזו ברענגט ער די וואונד וויל נאך
 ברענגן די לבנה אויף בהאלט זיא זיך פר אים און גייט ארויף אויף
 דעם ארט ווס דרויף איז געאנגט גווארן במכות ספר אל תחקור עם איז
 זייער איין הויף ארט זיא קעט דארטן רחמים אויף די ישראל דרום
 שטייט נכסה דעם מיינט קען די קב"ה ווערט פר דעקט אויף איין ארט
 ווס ער קען זיא גיט גיפיען :

זייער ווייס וואס זיא איז גווען דיא מוכער פון רבי אהרן זיא
 זייער קראנג גווען האט ער גירטן ארץ אין אייזל און דיא
 כרים זענען נאך געאנגן צו פוס האט ער געגענט צוויי ערביים
 רענט ער זייא האט זיך אייך איין קאל גיט גיטראפן איר זאגט
 ערין איין קול אויף דעם פעלד זאגן וויא צוא אים עס איז איין
 זאל גווען גזקנים וואס פלעגן בייא גלגן אלע עוכרי דרכים אין
 אל האבן זייא באגעניגט איין חבורה פון יהודים און האבן זייא
 וואלט הרגן דער ווייל האט דאס אייזל פון דיא יהודים און
 הויבן צו שרייען עס איז אזווא גווען צוויי קאל האט דאס
 ווייל גישרינגן איז גיקומען אפלאס פיייער מיט דעם קול און האט
 גזקנים פאר ברענט זענען די יהודים גיצול גווארן זאגט רבי
 פנחס צוא זייא ערביים ערביים מיט דער זאך וואס איר האט
 דשט דער ציילט זעט איר גיצול גווארן פון אנדערע גזלנים ווס
 האבן אויף אייך גילאקערט הייבט און רבי פנחס צוא וויינען און
 זאגט רבונז של עולם דיא יהודים האקמו גיטאן איין גס פון מיינט
 זענען און איך האב נאר גיט גוואוסט ער הייבט און צוא זאגן עס
 שטייט לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו וויפל טובות ווס הקב"ה
 זעט מיט די מענטשן און זייא ווייסן נאר גיט פון זייא גייערט
 קדוש ברוך הוא אלעין ווייסט איין מענטש גייט אין וועג און
 לגנים לאקערן און אים זייא זאלן אים הרגן אזו באקומען זייא
 זיין אנדערן און הרגן אים לייזט ער אים יענעס מענטשן פון דעם
 זיט און דער מענטש ווייסט נאר גיט פון דער טובה ווס הקב"ה
 האט מיט אים גיטאן נאר הקב"ה אלעין ווייסט דער פון דרום שטייט
 עשה נפלאות גדולות לבדו קיינר ווייסט גיט די נפלאות חוץ פון הקדוש
 זיך הוא אלעין זאגט רבי פנחס צוא דער חבריא איך האב
 גפרענט די ערביים זענען דאך תמיד עוסה אין פעלד אויב זייא
 האבן גיהערט דאס קול פון די חברים ווס זענען עוסק בתורה דען
 זי שמען מיט רבי אלעזר מיט דער נאנצער חבריא גייען פאר
 גוואונ זייא ווייסן דער פון גיט אז מיר קומען און צוא זייא און
 זייער האב איך גפרענט צוא דיא ערביים אויף זייא ווארום איך
 זיט אז דאס קול פון רבי שמעון מאכט ציטערן די בערג מיט די
 דער האבן זייא מיר מבנה גווען ווס איך האב גיט גוואוסט
 ווי זייא גייען קערין זיך ווידער די ערביים אום און זאגן סבא
 נא דו האפט אונז גיפרענט אויב מיר האבן פון לאנג גיט גיהערט
 זיין קול און אויף היינט האקמו אונז נאר גיט גיפרענט דען מיר
 גיבן היינט גייען איין גרויסע תמיה איינע איבער דער אנדערער
 האבן גייען פינג מענטשן זענען גייען איין אלטער
 זיין זייא האבן מיר גייען עופות השמים האבן זיך איין גיזאמלט

פרשת שופטים

קבו

בייכר וענן מתפשט זייער צווייגן אוף דריי זיימן איבך זיי אונ איין קוואל ברונין וואסר טוט קוועלן פר זיי אזו פרייען זיך דיא נאנצי חברייא רשמועזן זאגט צו רבי פנחס אנרוכן צער האבין די עופות נהאט גיז זעהר אונ איין צער בעלי חיים באגעריין מיר גיט דען עס שמיים ורחמי ענ מי סעווי זאגט רבי פנחס איך האב זייא דאך גיט מסריח גווען נאר אז הקב"ה גיט איין כחנה צוא אויגן קעגן מיר עס גיט מדחה זיין זיי זיצן אונגער די בייכר אונ טרינקן וואסר אונ רבי פנחס זאגט גרוסי סודות :

פתח ער הייבט אן כי תחור אל עי ימים רבים ווי גוט זענען דיא וועגן פון דר תורה דען אין אימלכן ווארט אין דא כמה גופי עצות צו די לייט עס איז גיט דאקיי ווארט אין דר תורה עס זאל דריין גיט זיין כמה אורות נוס לייכטן בכל צד . דר פסוק איז לפי פשוטו אונ אין דריגען איז די חכמה עליונה מזהיר צו זיין נוס עס ברארף וואול צו דעם חלק נוס איז עוסק בתורה אזו ווי דר פסוק זאגט ובחירוהו יתת יוסם ויללה דען דר נוס איז עוסק אין דר תורה איז ער גיט וייה איין עץ יבש גייערט ווי איין בוים נוס ער שמיים ביי וואסר איז דא אין אים שרשים אונ מוח אונ קריפן אונ צווייגן אונ בעלער אונ פירות אונ פליאונג די זיבן מינים זענען עוהה לשבעם אזו אוך דיא דברי תורה די פשיטות פון דעם פסוק אונ די דרשות אונ רבז איז דריין קרומו חכמה גמטראות רזן פסירין רזן סתים איינס איבך דעם אנדרין פסוק וקשרי סמא וטהור אסור ומופרי . אונ דר נאך זענען זיך מתפשט די צווייגן לכל צד . קום אונ זעה ווי גרובט זענען זיי פר הקב"ה דיא וואס זענען משתדל אין דר תורה דען אפילו אין דר צייט אז דר רזן איז שולט אוף דר וועלט אונ הקב"ה הט געפיין רשות דעם משחית צו מאר דארפן זאגט אים הקב"ה אן אוף די נוס זענען זיך משתדל אין דער תורה אונ אזו זאגט זיי הקב"ה כי תחור אל עי ווען דו וועסט בעגען אין שטאט מחמת זייער חמאים נוס זיי האבן פאר מיר גויגריגט אונ זיי זענען חייב בדין ימים רבים דם איז דריי מעג אזו ווי עס שמיים וואשה כי תחוב זוב דמה ימים רבים איז דאך דר מיישש דרייא טעג אזו דא מייגט מען אוך ווען ווערט דער קענט אז עס איז איין מארד אין שטאט אז עס איז דריי מעג דורך אנגער זאגט הקב"ה צום משחית איך זאג דיר אז אוף מיין הוונגער דיא תשחית את עצה דר תלמיד חכם נוס ער איז איין אייך דחיים נוס ער טראגט פירות ער איז איין בער עצה ער גיט איין עצה צו דר שטאט אז זייא זאלן גיצול ווערן פון דעם דין אונ לערינט צו זיי דיא רעכטי ווענדרום זאג איך דיר אז דו זאלסט אים גיט פר דארפן יגרות עליו גרוו צו שטופן אוף אים דעם דין כי מסנו חאכל עסט דען דר מלאך המות פון אים זלא עס איז פר האנגן איין מדרינה ביי הקב"ה נוס ווערט גישפייזט פון דער תורה דם פון איר גייען ארום אלי רוחות הדקות והקדושים דען עס איז קיין גרעסרי הנאה גיט דא צו דעם רוח הקודש אזו וייה דיא תורה פון דעם תלמיד חכם הזכאי פככול ער איז ספרגס דיא מדרינה מער פון אלי קרבנות פון דר וועלט דען בייא קרבנות שמיים אכלי עיר עס דבשי אכלו רעים דם זאגט הקב"ה פככול אוף דער הנאה פון קרבנות אונ זינט דם בית המקדש איז חרוב גווארן זענען דאך דיא קרבנות פטר גווארן אזו האט הקב"ה קיין גרעסרין נחת רוח גיט נאר פון דר תורה לערנן דרום זאגט ער כי מסנו חאכל דען דר תלמיד חכם איז מעורר איין גוון ושפע למעשה צו אלי דרום זייא גוהר אין

אים ואותו לא תכרות דו זאקסט אים גיט פר שניידן כי תאדם עז השדה דם איז דר נוס ער ווערט דר קענט למעלה ולמטה עז השדה דער אקין הגדול פון דעם שדה אשר ברנו ה דם איז דיא קדושה וואס הייסט שדה דם פון דארפן קומען אלי נשמות נוס זייא זענן אזו וייה עשב השדה דאס אלץ זאגט אן הקב"ה צוא דעם מלאך המות המשחית אוף דעם תלמוד חכם דרום זענן זיי זכאים די נוס זענען עוסק אין דר תורה זיי זענען אילנות גדולות בעולם הוה ועדת נוס הקב"ה האט אונ גמאן ער הט אונ גפלאנצט די בייכר . זכאה איז דר וועט פר אונ אונ גיט איין בוים נאר דריי בייכר נוס זיי שפרייטן די צווייגן לכל צדיהו רצון די בייכר אונ דר קוואל זאל שון פונראגן גיט אפ גמאן ווערן עד היום שמייען זיי נאך דארפן די לייט רופוויי נעירוב פנחס בן יאיר דם איז דאס פלאנצונג פון רבי פנחס בן יאיר . איש הירא ודך הלכב ידך וישוב לביחו זאגט רבי יוסף וויי צו די לייט נוס זיי זענען גיט מסתפל אין דר תורה וויי צו זייא ווען הקב"ה וועט זיי תובע זיין בדין אוף זייער מעשים אונ דער נוף מיט דעם נפש וועלן בידי שמיין אפ געפן דין וחשבון אוף זייער מעשים דעם טאג נוס דר נפש שייך זיך אפ פון דעם נוף איז איין יום הרין דיא ספרים זענען פיל אונ די בעלי דנים שמייען . אין דעם טאג שמיים דר נחש ער זאל אים בייסן אונ אלי זייני אכרים טוען ציטורן אוף אים אונ בשעת די נשמה שייך זיך אפ פון דעם נוף גייט זיא ארום אונ שוועבט אונ וייקט גיט אין וועלכן וועט זיא זאל גיין אונ צוא וועקן ארט זיא וועט מוכן וויי צו דעם דאזיגן טאג דען ער איז איין יום של רזון ונאצה דרום גיהער אימליכר מענטש צו געגען דעם טאג פון זיין שטארבן אונ מען וועט אים בן זיין פאר דעם כלך תקדוש מען וועט אים אריינגיין אין קבר אריין אונגער דר ערד ער זאל פר פולט ווערן אונ די נשמה וועט זיך פון אים אפ שייך אונ מוז אוף דעם זיך דרע גייט דר זיך דרע תיכף פון אים אוועק איז גיט אונ אז גיט זאל ער עוסק זיין בתורה גיט ער נאך גיט אוועק פון אים זאל ער אים דר מאגן דעם יום המיתה איז דאך דיא קשיא דר זיך דרע איז דאך אליין דר מלאך המות ווס האט ער זיך צוא פארבטן פר דעם יום המיתה אדרבה פון דעם יום המיתה הט ער נאך שחטה אונ דרום דעם ער איבך דעם מענטשן צוא זיגריגן פרי ער זאל אים דורך דעם ממות זיין נאר דר פשט איז אזו דר מענטש זאל זיך אליין דר מאגן דעם יום המיתה וועט דר זיך דרע פון אים אוועק זיין דען דר זיך דרע הט מער קיין שליטה גיט נאר דארפן ווי עס איז פר האנגן שחטה מיט גאנה אפך ווען דר מענטש האט איין צו בקאבין הארץ שייך ער זיך אפ פון אים קום אונ זעה דר זיך מוז האט ליב דיא שחטה פון תורה אונ דער זיך דרע האט זייער ליב דיא שחטה פון וויין אונ פון גיאופ מיט גאנה דרום גהער דר מענטש אלי מאד ציטערין פר דעם יום הרין הגדול דעם טאג הט ער קיינאנגערן מנין גיט נאר די מצות ופעשים טובים נוס ער הט גמאן אוף דר וועקט קום אונ זעה עס שמיים ביי די פריקר פון יוסף ויראו האנשים כי חובאו בת יוסף זייא זענען דאך גווען אוועקליב שטארקי גבורים אונ איין קריין מינד דם זיי אריין גיפירט צו יחפך איז שמוב אריין האבן זיי זיך גפארבטן איז דאך שון אפך שכן ווען הקב"ה אגיין וועט פירן דעם מענטשן צום משפט דארף ער זיך

בחדא

פרשת שופטים

בשעת הסכנה דען הם ער רשות צו טאן איין דין אפילו מען הייסט אים ניט אזו ווי עס שטייט ויש נספה בלא משפט איינער ווערט איין גיטאן אזו אן משפטים לשטן מיינט מען ער האט גיטאנט אדר אלי זאלן פר ברענט ווערן אדר אזי זאלן ניצול ווערן דען בשעת מען גיט אים רשות איז ער גיט מבחין בין טוב לרע ציא איז דר מענטש אצדיק אדר ארשע דרום אז עס ווערט חליקה אין דר שטאט גטאן אמשפט זאל דר מענטש אנמלוין פרי ער זאל גיט נתפס ווערן מקל שכן דא איז דאך גיטען אזי דרייט און איינעס איז ער בונדאי אין אספנה ער זאל פר ברענט ווערן אדר זיי זאלן אלי ניצול ווערן דען הקביה טוט גיט קיין זס אויף דר העלפט אדר אהאלפן משפט נאר אדר דורך דין אדר דורך אנס אין גאנצן זאנט רבי יוסי טרעפט זיך דען גיט אז עס זאל גטאן ווערן האלב פון דין אונ האלב זאל זיין דורך אנס אזו ווי ביי קריעת ים סוף הם דאך הקביה גיטאן אנס צו די ישראל אונ ארין צו די מצרים זייא זענן דר טרונגן גיטאן זאנט רבי תייר דאס איז פאכט זייער שווער גיטען ווארום למעלה ווערט גיט גיטאן קיין שום זאך נאר בשכימות אדער אנס אין גאנצן אדער דין דרום הם דר שטן מקמרג גיטען אז ווישע זאל אויף פר ברענט ווערן ביז דר מלאך ה' הם אים גיטאנט יערי ה' בד השטן אויב דו וועסט פרעגין וויא גישקט זיך הקביה זאל אים זאגין יערי ה' קום אונ זעה עס שטייט ביי משה ביי דעם סנה ויירא מלאך ה' אונ דר נאך שטייט ויירא ה' דען דער מלאך ווערט אן גירופן בשם רבו דרום האט דער מלאך ה' גיטאנט יערי ה' הקביה זאל אין דיר אן שרייען אונ האט גיט גיטאנט הני גיערי אויף שרייא אן אין דיר רבי שמעון איז גיטען אונ האט עוסק גיטען אין דעם פסוק ולקחו זקני העיר ההוא עגלה בקר ועשו שם את העגלה כבוד דער דין איז בייא דר עגלה ערופה מען זאל אפ האקן דעם קאפ מיט איין האק זאנט רבי אלעזר נאך ווס דארף מען אזו צוא טאן הייבט אן רבי שמעון צו ווייגן אונ זאנט ווייא איז צו דער וועלט ווס גייען נאך נאך דעם יצר הרע אונ די וועלט קען דר פון גיט ניצול ווערן ביז דר מלאך הכישים וועט קוכן אויף דר צייט שטייט בלע המית לבצח ומחה ה' אלהים דמעה מעל כל פנים ומת רוח הטומאה אעביר סן הארין אין דער צייט וועט דר יצר הרע בטל ווערן אבר אצונד שטייט ער אויף דר וועלט צוא נעמען זייערי נשמות קום אונ זעה עס שטייט כי ימצא חלל בארסה ונוי דען אלי נשמות פון דער וועלט ווערן צוא גיטאן דורך דעם מלאך הכות אויב דו וועסט וועלן מייגן אז דר חלל איז אים די נשמה אום גיטאנגן דורך דעם מלאך הכות עס איז גיט אזו נייערט דורך דעם מענטש ווס הם אים גיברגת איז אים די נשמה ארויס גיטאנגן פאר דער צייט דרום שטייט ולא יצא לא יכוסר אונ גיט גיט אז דער יצר הרע שטייט תמיד מקמרג צו זיין מבל שכן אז מען נעמט ביי אים צו די זאך ווס ער הם כדארפט טאן אונ נעמן די נשמה אונ ער האט אים גיטאן אוף וועט ער בונדאי אויף אים מקמרג זיין דרום הם השיית חס גיטאן אוף זייני קננד אונ הם גיטיסן מקריב זיין איין עגלה ערופה צו בוויילען דר מיט אונ מתקן זיין דרום זאגין דיא זקנים זיינו לא שכו את הדם הזה מיר האבן גיט גורם גיטען דאס שפיכות דמים דער מיט קען ער שון אויף זיי גיט מקמרג זיין אונ אויף אקעמען הם השיית גיטען איין עצה צו דיא לייט אז קיין מקמרג זאל אויף זייא גיט זיין דעסט גלייכן אום ראש השנה ויום כפור אז דער דין איז שולט אויף דר וועלט אזו שטייט דר מקמרג מקמרג צו זיין אזו טונן די ישראל

בונדאי זייער שרעקן דרום גהער אימלכר מענטש נהדר זיין אויף דר וועלט זיך צו שטארקן אונ זאל איין ברחין האבן אין הקביה האמשי ער הם גיטאנט אז ער וועט אבער טאן תשובה שלימה וועט אים הקביה פר געבן דיא זינד אונ ווען ער שטארקט זיך אין הקביה איז גלייך ווי ער האט גאר גיט גיטאנט די שבטים ווייא האבן גיטאנט מיט דעם ווס זיי האבן יוסה פר קופט דרום האבן זיי זיך גפארקמן אבר ווען זיי וואלטן גיט זינדען וואלטן זייא קיין שום כורא גיט גהאט דען די עבירות פון דעם מענטשן צו ברעכין די פירות מיט דעם הארץ פון דעם מענטשן אונ ער האט קיין פח גיט זיך צו שטארקן איבר דעם יצר הרע דרום שטייט סי האיש הירא ויד הלכב ילד וישוב לביתו דר מענטש ווס פארקט זיך פאר זייני עבירות טאר גיט גיין אין דר מלחמה אריין אונ אז ער איז גנאנגן מוז ער זיך אום קערין אהיים פון דר מלחמה קום אונ זעה די עבירה פון די שבטים איז גצייכנט גיטען דורות דען עס ווערט פון הקביה גיט פר נעסן קיין שום זאך ווס דר מענטש טוט אויף דר וועלט מען ווארט אים בכה דורות ביז ער ווערט בצאלט אזו וויא אים קומט אזו גפונן מיר ביי חוקה המלה ווייל ער הם גיטען דיא לחות צוא די שלוחים פון דעם מלאך מרודה בקארן אונ ער הם גיט געמעט טאן הם הקביה גשיקט צו אים ישעיהו הנביא אונ הם אים גזאנט דער פרי הנח ימים באים ונשא כל אשר כביתך ואשר מצרו אבותיך עד היום הזה עס וועט זיין איין צייט אז מען וועט אנועק טראגן אלי אוצרות פון דין שטוב זעה ווס דס הם גורם גיטען ווייל ער הם מנה גיטען אזו איין נאך ווס זי איז גיטען פר הולך דר פר הם דר צד אחר שולט גיטען אין אזו איין ארט ווס ער הם ביי אהער קיין שלימה גיט גהאט דען אויף איין בהאטמי זאך הם די טומאה קיין שלימה גיט אונ דורך וועט זי ברכה אונ אז ער הם זיי גיטען הם ער דס אנטפערקט האבן זיי טאן גהאט דרוף איין שלימה דרום שטייט כל סכבדיה הילול ווארום זאבן זיי זיך פר שעקט כי ראו עושה ווייל חוקה האט זייא גיטען אזו זיין נאך ווס ווערט גיט גזעקן נאר ווייל חוקה איז גיטען אגרוסר דיק איז ער גיט גשטראפט גיטאן אין זייני צייטן אזו ווי עס שטייט ירמיה שלום ואמת בימי און מייני יארין וועט זיין שלום ואמת איך וועל מיט גשטראפט ווערן דר פאר אזו אויף ביי דיא שבטים האט זייער ששפט ווארט ביז ער הם גפונן איין עצה מען זאל זיי בצאלן דרום ער עס פיקט זיך אין עבירות זאל ער זיך אלי מאל פארקמן אזו ווי סוף זאנט ופחת לילה ויוכס דרום שטייט איש הירא ויד הלכב דער וואס ארכט זיך פר זייני עבירות ילד וישוב לביתו זאל ער באצייטן תשובה אן איינר דער יום הדין הגדול קומט אן ער זאל גיין לביתו אויף יערי וועלט פרי ער זאל געזן קומן לשלום :

קחו זקני העיר ההוא עגלה בקר רבי תיירא זאנט עס שטייט ויראני את יהושע הכהן הגדול עומד לפני המלאך ה' והשטן עוסק על זיינו לשטנו אינדם פסוק דארף מען אכטונג געבן יהושע הכהן הגדול מיינט מען יהושע בן נוצק לפני מלאך ה' דאס איז איין ארט וואס אלי נשמות הצדיקים זיין דארטן בצרור החיים והשטן דאס איז דער יצר הרע וואס ער וועמט ארום אויף דער וועלט צו נעמן די נשמות אונ אום ציהען א רוחות דס איז גיטען בשעת נבוכדנצר הם אים אריין גיטאן און פ'יער מיט די נביאי השקר האט דר שטן מקמרג גיטען ער זאל זיך פר ברענט ווערן מיט זייא דען דר יצר הרע איז נאר מקמרג

פרשת

שופטים

קב"ח

מעורר זין מיט דעם שופר און מיט דעם קול השופר דר וועקן זיי ביי עס גייט ארום ביי דעם מקום פון דעם פסא הכבוד פון דין און דר וועקט דעם רחמים און דורך דעם ווערט דר מקטרג מבולבל דען דען ער וויל מעורר זין דין און די ישראל דער וועקן רחמים דען ווערט זין פח שלאף און ער קען גאר נישט טאן אונג השית אין דין די וועלט מיט רחמים קום און זעה עס שטייט בכסה ליום חגנו בפסוק אין וייטש די לבנה ווערט צו גידעקט דען אין דר נחש הרע שולט און קען מויק זיין די וועלט און אז מיר זענן מעורר מיט דעם קול השופר דעם רחמים און גייט די לבנה און פארט איבער דעם נחש און ווערט ער מבולבל גלייך ווי איינער שטייט און פון אשלאף און אום יום כפיר מוז קען אים אן טאן אונחית רוח מיט דעם שלעיר לעזאזל וום קען נישט אים דורך דעם ווערט ער גאר אפליז יושר פר ישראל איבער אום ראש השנה ווערט ער פר מיטש ער קען גאר נישט טאן דען זעה די התעוררות פון רחמים גייען ארום מקטמה און דר וועקן דעם התעוררות מקטמה דען אין השית דין די וועלט מיט רחמים און ווערט גיפונן צו זיי אין די זעהן טעג פון ראש השנה ביי יום כפור מקבל צו זיין אלי וום וועקן תשובה טאן און דרום הט הקב"ה צו זיי אן גיזאנט צו טאן אפעשה דעם דר שפן זאל און זיי נישט קענן שלקט זיין און נישט גרענגן און זיי קיין דין און זיי דעם רחמים אין פון זיין פאטער און זייני קינד און אלץ הענגט אן אין דיבור ופעשה מתעורר צו זיין למעלה און וויא קען האט מפורש גינען :

פרשת כי תצא

כי תצא למלחמה על אויבך וראית בשביח אשת יפת תואר וגו' רבי אלעזר איז גנאנגן אין ווען און רבי חייא איז אויך גינען מיט אים זאגט רבי חייא עס שטייט וראית בשביח אשת יפת תואר ווארום הט עם דיא תורה מתיר גינען אפער עס שטייט דאך לא תחתון כס זאגט רבי אלעזר דרום אין זיא מופר ווייל איינער קען הט זיי איין גנבן זענן זיי גאר אין זייער רשות איז עס אסור אבער אז קען געקום זיין שוין איין איז מופר קום און זעה קען האט דענכט מאל נישט גיפונן קיין אשה פשיעה צווישן די זעמקין דרום האט די הורה גישפעלט לעבן פן סדר ומורה דעם דין פון יפת תואר דען דר וום הט גינבן אפית תואר דר הט מיט איר איין פן סדר ומורה ווייל ביי איר איז שווער די מוכאף זאל אנוועק גיין דרום שטייט ביי די ווייבר פון מרדן וכל אשה יודעת איש למשכב וגו' וואל צוא דעם מענטשן וואס ער היט זיין הייליגן צייכן דען דורך דעם בהעפט ער זיך אין השית מכל שכן אז ער איז גאר זוכה פמיות התורה אזויא שטארקט הקב"ה זיין נעקטי האנט אנמקעגן אים און בהעפט זיך אין הקב"ה און דרום שטייט ואתם הרבקים בת' אלהים בנים אתם דה' אלהים :

בזרד חדש שטייט כי תצא למלחמה על אויבך רבי שמעון הייבט אן זח ישראל טוב אויב ירדפו - ונת ישראל טוב דאס איז דר יצר טוב וואס שלמה המלך האט אים גירופן טוב אזוי וויא עס שטייט טוב ילד מסכן וחסד אויב ירדפו דר פיינט וום ער זאגט גאר דעם מענטשן דעם איז דר יצר הרע וום שלמה האט אים גירופן שונא ער הט פיל געקן שלמה זאגט ים רעב שונא אז דר שונא דר יצר הרע איז הונגריג דרך בהמיה זיין האכילת לחם גיב אים צו עסן די הייליג תורה וום זי הייסט לחם אש ווי דר פסיק זאגט לנו דמטו בלחם דרום זאל ער לערנן תורה דאס

צו פרעקט דעם פח פון דעם יצר הרע דרום שטייט ויהי הדברים האלה אשר אנכי מצוה חיוס על לבבך דעם איז דר יצר הרע וום מיר טון אנמקענן אים מלחמה האלמן מיט דר תורה אזוי ווערט ער איבער גענמפרט צום מענטשן אין די הענט דרום שטייט ונתנו ה' אלהיך בידך ושכית שכי זאגט רבי שמעון ווייא און דעם חת עכר כי ימלוך וכל כי ישבע לחם דעם איז ווען דר מענטש זינדנט אין דר יצר טוב גיפאנגן ביי דעם יצר הרע און די אברים פון דעם גוף זענן אלי בצער און דר יצר הרע איז איבער אים אפלה אבער אז דו וועקט לערנן תורה ושכית שכי וועסטו פון אים פאנגן זיין שביח דעם איז דר יצר טוב וראית בשביח אשת יפת תואר דעם איז די נשמה אזוי ווי דר פסוק זאגט אשת יפת ה' וראית בשביח אשת יפת תואר אלי טאג האלמן מלחמה די חילות פון דר נשמה מיט די חילות פון דעם יצר הרע און דיא אברים פון דעם גוף זענן תמיד בצער צווישן דער נשמה און יצר הרע והבאתה אל תוך כבוד דען זי איז שוין גיהאט אנוועק גישקט גיזאנן און די שפחה הט גירשת איר הערין און היינט האסטו זי ויידר פקופן אין ביין הזו אריין אזוי פרארף ער זיא מיט תשובה פסחה זיין און זאל זי בייניגן פון דר זוכה וואס דער נחש הט אין איר גיזאנן ווייל זי איז אין זיין רשות גינען וכלה את ראשה ועשתה את צפניה דאס זענן דיא זוכה והסירה את שמלה שכיח דוא זאלט פון איר אפ טאן די מלבושי מוכאף און די כיני מוכאף פון דעם חטא העגל דען פשעת פסח תורה האבן זיי מקבל גינען דיא מלבושי קדושה און אז זיי האבן זינדנט מיט דעם עגל הט קען דעם פון זיי אנוועק גינבן אזוי ווי עס שטייט ונתנולו בני ישראל את עדים מדר תורב - ובכתה את אבה ואת אמה ירח ימים דעם איז דער חודש אלול דעם דער מענטש גייער ווייגן און זייני עברות און תשיבד טאן און זיי דען אין דעם חודש איז משה ארום גיזאנגן גאר דעם חטא העגל צו קעמין און די ישראל פר הקב"ה ער זאל זיי מוחס זיין זייער חטא :

אז טרעמין און ממית ויין עם איו גיש אזו נאר אזו איד דער פשט ה' סתיה הקב"ה איו ממית די טומאה מיט דר קליפה דען אז די טומאה דר ועדת דם לוטריקייט פון פבוד הקב"ה מיט תיבת שר די שרעקניש איו זיא מת פון דער וועלט און השית איו תיבת כחיה דעם רוח הקודש פון די מענטשין וואס ער קומט מצד הקדושה און איו אים מקיים אין רעכטן שטאנד דם אלץ מומ השית אין איין צייט דעם איו ער ממית און דעם איו ער כחיה מורד שאול ויעל ער מאכט גידהין דעם רוח הקודש אין גיהנם אריין ווס ער הייסט שאול דארט ווערט ער גרייניקט און ברענגט אים ווידער ארוף אין גן עדן אריין און דעם ארט וויא ער דארף און איר חברייה זאלט דאס וויסן אז בשעת איה בין אוועק גנאנגן פון דער וועלט איו מיין רוח ארויף גנאנגן און ביז השית דם זיא גיש כחיה גווען איו מיין גוף גווען גשטארבן און בשעת מיין קינד דם אן גהרין צו ריידן איו אים די נשמה אום גנאנגן און דם פגעניגט מיין נשמה וויא זיא איו ארום גנאנגן פון דר מביקה פון דעם גיהנם און זי איו אריין גנאנגן און אזו איין ארט ווי מען האט זיא דארטן גושפט און מען האט איר מוסף גווען צוויי און צוואנציג יאר פון וועגן די הייד און די טרערן פון מיין קינד פון היינט אן און ווייטר דארף איה עוכק זיין בתורה אזו וויא איה האב גווען דען ווייל איה האב אזעלכעס גווען פאר איה שון גיש עומק זיין אין די הכלי עולם ער הייבט אן עם שטייט יסוד יסדני יה ולמות לא נתני דוד המלך דם דס גזאט אז עם איו איפר גפארין און אים אלץ דינג בעזום הוה דאס ער איו אנטלאפן אין אפרעכד לאנד קיין ארץ פלשתיים און פון אלימען דם אים השית גיהאלפן דרום זאגט דוד דו האסט מיה גשטראפט און מיני זינד היינט בין איה שון ריין דען איה האב מקבל גווען מיין עניש בעולם הוה ריין צו מאכן מיה בעזום הפא דרום זאגט ער יסוד יסדני יה דוא האסט מיה גשטראפט און דר וועלט ולמות לא נתני דוא האסט מיר גיש איפר גקאט מיני תמאים און נאך דעם מומ אזו איה איה השית דם מיה ריין גמאכט און דר וועלט פרי איה זאל גיש קומין כחרפה לעולם הפא :

רבי אלעזר מיט דר חבריא פרייען זיך וויער זאגט רבי יוסי איה בעט איה איר זאלט אים חס ושלום קיין עין הרע גיש געבן דען ער איו נאך גיש אלט קיין פינף יאר זאגט רבי אלעזר פארבך זיך חס ושלום גיש פרא אנזור עין הרע דען מיר קוקן און אים בעט טובה און דם ווס דו זאגסט פינף יאר דם איו די פינף יאר אשר א חריש וקירי ער זאל גיש פאר שניטין ווערן פון דער וועלט זאגט רבי אלעזר צו רבי אבא מיר וועלן דא זיצן אלי זיבן טאג דען ביז זיבן טאג איו דם בית נאך גיש מיושב דען ווייל בייא אימלכן וואס ער שטארבט גייט די נשמה אוועק אלי זיבן טאג פאר דעם מומ איו איו גיש מיושב און איר ארט און היינט איו זי ווידר אין גוף אריין גנאנגן איו זיא נאך גיש רעכט מיושב און איר ארט זיבן טאג זאגט רבי אבא צו אים מיר האבן דאך גלעדריגט פתוח פתוח את ירך לאתי לעניד ולאבינד פון דעם לערנן מיר אפ אז ויין פריינד איו בילכר פון אפרעמדן דרום שטייט פריער לאחיה און דר נאך לענייה און דעם נאך לאבינד און ריין שווער רבי יוסי בן קנזייה ליגט און שלאן לאמיר צו אים גיין נומד חסד זיין זאגט רבי אלעזר וודאי איו רעכט אזו נאר אז מיר ווערן צוריק גיין ווערן מיר זיך אום קערן אהער און די גאנצי צייט ווס מיר ווערן גיין אהין און אהער ווערן מיר אלץ ועדן תחיית המתים זייא קושן דעם ינוקא און בענטשן איו און גייען אוועק זאגט רבי אלעזר איה פאר וואונדד מיה און די קינד פון דעם דוד ווי שטארק איו וויער פח זאגט רבי אבא וואו צו דעם חלק פון דעם סבא פון דעם דוד דאס איו רבי שמעון דר אין זייני צייטן וויל הקב"ה פתקן זיין די צוויי ישיבות און מאכן איו ישיבה גדולה עליונה ווי עם גהער צו זיין דען עם וועט שוין אזו איו דוד גיש זיין ביז משיח וועט קומין :

פרשת כי תבא

והיה כי תבא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחמה ווען דיא נשמה קומט ארוף אין איר לאנד ווס דאס איו דער עולם המנוחה ונתת ווארץ החיים של מעלה ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תבוא מארץ דא זענן די מעשים ווס זיי הייסן פרי זדיק עין חיים אלי מעשים טובים ווא ער דם גטאן און דר וועלט ברענגט ער מיט זיך ושבת במנו דם א ער פדארף מסדר זיין לערנן ומעשים טובים איידער ער שטארב און זאמילט דם איין כסגא דם באטרעפט בכלי וכאח אל הכהן דם א מיכאד כהן גדול וואס ער איו משמש למעלה און דעם מוכחש מעלה ער איו דרום מקריב דיא נשמות הצדיקים ולפת הכהן נעמט מיכאד אים מיט זייני מצות והניחו לפני מוכחש ה' אלהך וענית ואמרת איו אוכד אכ דם איו דר יצר הרע דאס פאר לארן צוא אדם הראשון איו פון ראגן לערנן מיר אפ אזו אייגר פארבט זיך פרא איין ריין ער זאל

פתח דם קינד הייבט אן אביעמט בסדר והוא לא היה בתוך העדה וגו' אבינו מת איו דען וויער פאטר אליין גשטארבן אין דר מדבר עם זענין דאך גשטארבן פמה רבבות אלא פמה מענטשן קריגן אין דעם אייגער זאגט וויער פאטר איו גווען איין מקושש ענים ער האט גקליגן האלץ אום שבת דרום איו ער גשטארבן דרום שטייט כחפאו סח און אטייל זאגן אנדרשינאר דעם טאג ווס מיין פאטר איו קראנק גווארן דם ער מיה גלעדריגט און איה האב גזען וואס איה האב גזען דם מיין פאטר דם מיר אן גנאנט אז איה זאל עם גיש מכה זיין אלא וויער פאטר איו גווען צלפחד אגרוסר מאן פון דעם שבט יוסף און ווייל ער איו גיש גווען קיין גרוסר למדן דרום איו ער קיין נשיא גיש גווען און ער דם גיש גהיט זיין מול אנטקעגן משה צוא ריידן און אים דרום שטייט ווס עם רב מישאל ער איו קיין לכוך גיש גווען נייערט איין רב משפחה און ווייל ער האט גרעט אקעגן משה זאגט ער סח כסדר דם איו לשון דיבור ווייל ער האט גרעט אקעגן משה האבן דיא מעכטר גטיינט אז ער איו אים איין שונא דרום האבן זיי גבראכט וויערי רייד צו משה מיט אלעזר מיט די משיאים פון ראגן לערנן מיר אפ אזו אייגר פארבט זיך פרא איין ריין ער זאל

פרשת תבא

הענקת דרום שמיים וינה יוד אל וכתמי הספיפה ושכב בדרום די נשמה נידרם אריין אין די זיימן פון דעם גוף זיא המ שוין. קיין קיום ניט אין דעם גוף אזו ווי פריער וישכב ער ווערט קראנק יידיס האמשי ער ליגט שוין דר וועקט ער זיך פארט ניט ער זאל תשובה טאן שמיים ווייטער ויקרב אליו רב החובל דר וועקט זיך צו אים דר יצר טוב ער איז אזו ווי אשף מייסטער ווס ער פירט די שוף אין רעכטן וועג אזו פירט דר יצר טוב דעם מענטשן ויקרב אליו אונ גיטענט צו אים דען ביז אהער האט ער אים מרחיק גיווען אונ היינט איז ער זיך שוין מקרב צוא אים אונ זאגט אים מה לך גידם ווס שלאפסטו אונ דר וועקסט זיך ניט תשובה צו טאן קום קרא אל אלהיו רוף צו דיין גאט דען מען ברענגט דיק אויף לדין אויף אלי דיני מעשים ווס דוא האסט גיטאן אויף דער וועלט דרום דארפסטו תשובה טאן אויף דיני זינד מאכר וועט זיך הקביה איכר דיר דר בארמן ולא נאכר מיר בידי דר יצר טוב מיט דעם יצר הרע זאלן ניט פר לארן ווערן אזו ווי אויבן שמיים צום ערשטן זאגן זיי צו אים מה מלאכתך גידענק נאר וואס פר איין מלאכות דוא האסט גיטאן אויף דער וועלט מיט דיני עבירות כאן תבא באדענק דיק פון וואנען דוא קומסט ארויס פון אטיפה מרוחה דרום גיהענסטו זיך מכניע ויין פאר דיין הארין אונ זאקסט זיך ניט האלטען בנאנה אונ תשובה צו טאן זעה נאר מה אידען פון וואגן דו ביסט בשאפן גיווארן פון דר ערר דר נאך זאגט ער אים ווי מזה עם אחוה פון וואס פר אפאלק דו קומסט ארויס אויב דו האכט עפיים זכות אבות זיי זאכן אויף דיר מגין זיין פר דעם בית דין שר מעלה וישל ה' רוח סערה על הים דם מיינט מען דעם יצר הרע ווס ער הייסט רוח סערה ער זאל מקמבר זיין צו מאן אמשפט אזו קומען פיל מקמדי חוב אונ פיל מקמדי זכות אונ אז דער מענטש איז ניט זוכה שמיים ויהתרו האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו די וואס האבן מלמד זכות גיווען אויף אים אונ האבין גיוואלט אים ווידער ברענגן אל היבשה דאס הייסט די וועקט ער זאל ברייבן לעבן ולא יכילו האבן זיי ניט גיקענט ווארום כי הים הולך וסוער עליהם דער גור דין שטארקט זיך זייער אויף אים אזו גידרן אראפ דרייא ממונים שרוחים איינר שרייבט אויף אלי זייני מצות ומעשים טובים אונ אזי זייני עבירות ווס ער דעם גיטאן אויף דר וועקט אונ איינר מאכט דעם חשבון פון זייני מעג וויפל ער דעם גילעפט איינר וואס איז מיט אים גינאנגן בטעי אמו אונ דער גור דין ווערט גישטיקט ביז דער צייט ווס ער שטארקט וישאו את יונה מען טראגט אים ארויס פון זיין שטוב אויף דעם בית הקברות איז ער איין צדיק רופט מען אים אויף אים גיט אפ כבוד צו דעם גשטאלט פון דעם מקדן יבא שלום יבואו על משכבות לא ער גיין אין גן עדן אריין איז ער אכר איין לשע רופט מען אים ווייא צו דעם מענטשן עם וואלט אים בעסער גיווען אז ער וואלט ניט גיפארן גיווארן דען עם שמיים וישלו אל הים ויעשר הים סועפו אז מען ברענגט אים אין קבר אריין וואס דארט איז דר מקום הדין ווערט שוין דער רוח סערה גישטילט פון זיין צארן דער מיט ווס ער האט אים גיבראכט למיתה אונ דער קבר שלינגט אים איין וואס שמיים ווייטער ויהי יונח כספי הדגה שלש ימים דען די ערשטי דרייא מעג וואס דיא גידערים אין דער בויה ווערט אים צו שפאלטן אונ דער מינה ווערט פאר קערט אויף זיין פנים אונ זאגט צו אים נעם דיר צו וואס דוא האסט אין מיר אריין גיליינט דוא האסט אל טאג גיעסקן אונ ימרוגקן אונ קיין ארומאן האסטו גיט גיעפן אזי דיני טעג זענען

ויהי אים איז נגור גווארן מיתה צו אלי דורות וידו מצרימה די נשמה ניש אראפ גיידרט אוח דער וועקט וואס עם זענן פיל מצרים אונ גידחים ווס ווי ריידן אן דעם מענטשן ער זאל זיגריגן ויגר שם כסתי עש דם אין דר יונגט האב אויך קיין פיל מצות ניט גיהאט אכר דר אויך ויהי סלגוי גדול עצום ורב גדול בתורה אונ גדול במצות ומעשים טובים אונ איכר דעם וירעו אותנו המצרים האבן זיך די משחיתים אוח זאגן נאך מער גישטארקט דען דר ווס איז גרעסער דעם ער אגורפן יצר הרע ויחבו עריו עבודה קשה מחמת די תאוות ווס דר גוף דעם לוקט דו זיי אז מיר האבן גועהן אז דר יצר הרע שטארקט זיה אוח אונ זעע אל ה' האבן מיר נשריגן צוא גאט ער זאל אונז הערפן וישמע ה' וקולו דעם אונז גאט גהאלפן ויציאנו מסערים ער דעם אונז אום גצונן פון די מצרים די בליידיגר אונ מסמינים דעם זענן די פיר יסודות פון זען דעם גוף ווס זיי האבן לוקט צו די תאוות עולם הזה אונ דאס זיין איין צער פר דר נשמה האט אונז הקביה אום גלייזט פון זייא דרום זאגט ער פיר זאכן ביד חוקה ובזרוע נפוח ובמרחא גדול ובאזמות ובמפתים ים איז גלוי שכינה דען אימלקר איידער שטארקט זעהט ער דיא שכינה אזו ווי דר פסוק זאגט כי לא יראני האדם וחי אז ער לעבט קען ער ניט זעהן די שכינה אכר אז ער שטארקט זעהט ער זיא ויביאנו לך המסוק הזה ויחן לנו את הארץ הוחת דאס איז ארץ חתיים בעולם הבא ים מיר האבן אצונד זוכה גווען זעהה דנה הבאתי וגו' ושמת דו וועסט דו דארטן משכח זיין מיט דעם גרובן שכר ווס דו וועסט דארטן זעהן אזו ווי עם שמיים מה רב טובך אשר צפנת ליראיך ולביתך צו דיין גוף זען אז דר גוף איז פטיח אין קבר וועסטו זיה משכח זיין מיט דעם גוף ויהי דם איז דר יצר הרע דען דורך דעם יצר הרע איז ער דעם אלץ זוכה אונ דעם אזו אגורפן שכר דרום זענן זיך אלי מיט אים משכח אונ אין זותר פרשת ויקהל שמיים רבי גיטאן זאגט עם שמיים ויאמר ה' ירג ווען האט הקביה גרעט מיט דעם ישיש אקא בשעת ימי בראשית אין פינפטן טאג זענן די פיש בשאפן גווארן דעם הקביה גבאטן צום פיש איין צוא שלינגן צוא יונה אונ גינה זאל ביי אים זיין דריי טאג אזו אויך אלי גמים ווס הקביה דעם טאן האט ער ארץ אום גנובן בששת ימי בראשית איין תנאי אז ים זאל אין דר צייט גשעהן דר נס אונ אזו אויך איז איין רמז פון דעם דג מיט יונה אויף די מעשים פון די לייט :

גיווען גליה ווי ימים טובים און די עניים זענן הונגעריג גיווען דרום
 זעט דיר אפ וואס דו האסט אין מיר גיגען אזו שמיים וזרתי מיש על
 פניכם מיש תביטם נאך די דרייא מעג איז מען דעם מענטשן דן איה זייני
 אונן מיש די הענט און די פיס ביו דרייסיג מעג איז מען דן דעם גוף
 מיש דעם נפש בנאנד אזו ווי אונזרי תבמים האבן גזאגט איין משל
 פון אבליגדן מיש אהיגקידני ווס זענן גווען שומרים איז מען מרביב
 דעם חניג על הסוכא און דרום אזי דרייסיג מעג ווערט נאך דיא
 גשמה גיפונן אויף דר וועלט זיא גייט נאך גיט ארויף צו איר ארט
 אזו ווי איין אשה אז זיא איז גיט ריין טאר זי גיט גיין צווישן מענטשן
 ואזו אויף איז די גשמה אלי דרייסיג מאג דער נאך גייט דיא גשמה
 ארויף און דר גוף ווערט פאר פוילט אין דר ערד ביז דר צייט וואס
 הקב"ה וועט מתייה מתים זיין אונעם וועט זיך דער וועקן איין קול
 צווישן די קברים און וועט זאגן הקיפו ורגט שוכני עפר כי כל אורות מלך וארץ
 ופאים תפיל ווען וועט דס זיין אז דר מלאך המות וועט אפ גטאן ווערן
 ווערין פון דר וועלט אזו ווי דר פסוק זאגט בלע המות לנצח וסחה ה' אלהים
 רסעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסור מעל הארץ דען עם שמיים ויאמר ה' לרג ויקא
 את יונה אל היבשה דם קול וועט זיך דר וועקן צווישן די קברים און ער
 וועט זאגן צו דעם קבר ווס ער הייסט דג ער זאל אויס שפייען דיא
 מתים אזו וועלו אלי קברים אויס שפייען זייערי מתים אזו וויא דער
 פסוק זאגט וארץ רפאים תפיל דיא ערד וועט ארויס ווארפן פון זיך דיא
 מתים ווס הייסן רפאים ווייז זיא זענן מקבלי איין רפואה און וועלן
 גייהלט ווערן אביין מיט דעם אנדרן דרום הייסן זיי רפאים אויב דו
 וועסט פרעגן עם שמיים דאך ביי די רשעים רפאים כל יקומו זיא וועלן
 גיט אויף שמיין נאר דער אמת די גאנצי וועלט וועלן גייהלט ווערן
 דיא ביייער בבית הקברות נאר אמטיל וועלן אויף שמיין און אמטיל
 וועלן בלייבן ליגן אויף זיא שמיים רפאים האמשי זיא וועלן
 גייהלט ווערן פל יקומו וועלן זיי פארט גיט אויף שמיין וואז איז דער
 חלק פון דיא ישראל וואס בייא זיא שמיים בכלתי יקומו און אזו וויא
 דער פיש וואס האט איין גישלונגן צו יונה איז ער באלד גיפיייערט
 און נאך דרייא מעג איז ער ווידער לעבידיג גיווארן און האט צווא
 יונה אויס גישפוגין אזו אויף די ערד הייסט אצונג מת און לעתיד
 וועט זיא נאך דעבין חיות צווא אנדרי און אזו אויף איז ארץ ישאל
 אן גיברייט צום ערשטין זיך דער וועקן אויס ציהען דיא מתים און
 דער נאה דיא ערד פון חוצה לארץ זיבן דינים גייען איבער אויף
 דעם מענטשין בשעת אז ער גייט ארועק פון דער וועלט איינס איז
 דער דין העליון בשעת אז דער רוח גייט ארויס פון דעם גוף דער
 אנדערער דין בשעת זייני רייד און זייני מעשים גייען פר אים און
 רופן אויף אים אויס אזו ווי אויבן איז גשטאנן דר דריסר דין בשעת
 אז מען לייגט אים אריין אין כפר אריין דער פערטער איז חיבוב
 תהור דר פינפטער אז די ווערים עסין זיין פלייש דר זעקסטער איז
 דינה שר גיהנם דר זיבעטער דין איז אז דר רוח שוועבט ארום אויף
 דער וועלט און גפינט גיט קיין כקום מנוחה ביז ער קומט אפ אויף
 זייני מעשים דרום גיהער אימליכער מענטש ווען בודק זיין זייני
 מעשים און זאל אויף זיא תשובה מאן פאר זיין הארן און אז דר
 חלקה דם גווען די אלי דינים ווס קומן אויף דעם מענטשן דם ער
 יך מקדים גיווען און זאגט ברכי נפשי את ה' מין נפש לויב צו השנית
 גל זמן דו ב'סט נאך אין דעם גוף איינד דוא גייסט ארויס פון דער

וועלט וכו קרבי את שם קדשו דם זענן די אברים פון דעם גוף וואס זיי
 זענן בשותפות מיט דעם רוח ווייל איר זענט נאך באנאנד זייט איי
 מקדים צו בענטשן דעם שם הקדוש איינד עם קומט דיא צייט ווא
 איר וועט גיט קענן תשובה מאן און לויבן צווא השנית דרום שמי
 ברכי נפשי את ה' הללויה אן וזהר חדש שמיים די תבמים האבן אכא
 גיפרענט צו רבי שמעון אויב צווישן די קללות פון משנה תורה א
 פר האנדן עפים נחמות אדר עם איז צווישן זיי נאר גיט פאר האנד
 קיין שום נחמות דען רבי שמעון בן יוחאי זיין זון רבי אלעזר זענע
 אנמלאבן גיווארן אין דר מדבר אריין ווייל ער דם אויף זיך גיהא
 אבליבל זענן זיי גיקומן אין אהייל אריין איז זיי גישעהן אנם עם ה
 ארום גשפראצט אבויקסרן בוים מיט אקוואל וואסר פון דעם האפ
 זיי גיהאט זייער עסן און טרינקן און אליהו פלעגט צווא זייא קומ
 צווייא מאל אין מאג און דם מיט זיי גילערנט און קיינד האט דר
 פון גיט גיורסט אמאל האט זיך גיטראפען די תבמים פון דעם גיט
 המדרש האבן זיך מפרפל גיווען און האבן גזאגט אז די קללות פון
 פרשת בחוקתי זענן אנמקעגן חורבן בית ראשון און די קללות פון
 משנה תורה זענן אנמקעגן בית שני ווארום אין דיא ערשטי קללו
 שמייען גומי התבמות און דם ליבשאפט פון הקב"ה צו די ישרא
 אזו ווי עם שמיים וזכרתי את ברחי וגו וואך גם זמח וגו און אין די קללו
 פון משנה תורה שמייען נאר גיט קיין שום גומי התבחה און קיי
 שום נחמה שמיים דארטן גיט דער מאגט אזו וויא בייא דיא ערשט
 קללות ווס בטייט דאס האט קיינד גיט גיוויסט דרויף צווא זאגן קיי
 תירוץ שמיים אויף רבי יהודה בר אלעאי און זאגט מיר דארפע
 קלאגן וואס רבי שמעון בן יוחאי איז גימינרט גיווארן פון אונן דם
 קיינד ווייסט גיט ווי ער איז און אפילו דר ווס ווייסט זיין ארט מאו
 גיט אויס זאגן ווי ער איז גיקומן דעם אנדערן מאג שמיים רבי יוס
 פר רבי יהודה דם ער גיזעהן עופות פליהן און אמויב איז זיא נאך
 גיפלויען אזו דם ער זיך גישמעקט אויף זייגי פיס און זאגט צווא דער
 מויב יונה יונה דו בגיבימע דו ביסט נאך גינאנגן אין שליחות פון
 נח בימי דור המבול און האסט בנאמנות גטאן דיין שליחות און ד
 כנסת ישראל זענן אויף צו דיר גיגליבן עם איז שיינ צו דיר צו מא
 שליחות דרום זאלסטו מיר אויף מאן מיין שליחות צווא גיין צו רב
 שמעון און מיר מודע זיין ווי ער איז און געם דם בריביל מיד תיפר
 איז זיא אראפ גינאנגן צו אים און האט גינומן דאס בריביל און אי
 גיקומן צו רבי שמעון אין זיין הייל און האט אים אפ גיגעפען דאס
 בריביל רבי שמעון לייענט עם און ער מיט זיין זון רבי אלעזר
 ווייגן און זאגט איה וויין וואס איה בין אפ גישייד גיווארן פון דיא
 תבמים און ווידר וויין איה ווען זיי ווייסן דם גיט ווס וועלן שוין מא
 די דורות ווס וועלן זיין נאך אונן דר ווייל איז גיקומן צו זיי אגיה
 און זעהט וויא זיא ווייגן זאגט ער איה בין אן גיברייט צווא גיין אי
 אנגדר שליחות נאר הקב"ה דם מיד גישיקט דיניי מרעךן שמיילן עו
 זאגט אוי רבי אי רבי מען דם אצונד גיט בדארפט מנהיג זיין דיא
 רייד צו די צדיקים גייערט גאט דם אזו גיזאגט און גילערנט אין דר
 ערשטי קללות שמייען צווייא און דרייסיג פסוקים אנמקעגן דיא ריב
 גתיבות פון דר תורה און אין דר אנדרר תוכחה שמייען דרייא און
 פופציג פסוקים אנמקעגן דיא נג פרשיות פון דר תורה אין גלוה
 בית ראשון האבן די ישראל עובר גיווען די ליב שביילין ווס זענן פון

דעם מזיל פון דר מויב דען זיא הט אלץ גיווארט דרויף אונ זיא איי
ווידער גיקומען פאר רבי יוסי • זאגט ער דוא יננה דוא ביסט תמיד
אשלים גאכן ער ליינט אויף איר ותבא אליו הוינה לעת ערב והנה עלה דיה
טוב ביה ער הט גינוקען דם פריכי אונ איז גיקומען צוא די חכמים
אונ ווייזט דאס זיי • זיין פאר וואונדערן זיך וייער דרויף רבי יהודה
וויינט אונ זאגט האמשע מיר זענו גיט ביי אים טוען מיר זיך פארט
מתעורר זיין פון אים אונ קערנען פון אים • זכאה איז דם נפש פון
רבי שמעון פיוחא דם הקב"ה טוט אים גיט אונ ער איז גויר אונ
הקב"ה איז גיט אונ לעתיד וועט ער זיין דר ראש פון די צדיקים
וס וועלן זיין אין גן עדן אונ וועלן מקבר זיין פני השכינה אונ וועלן
זעהען הקב"ה אונ וועלן משתעשע זיין מיט אים אונ רבי שמעון
וועט צוא זיי זאגן כונו נשתחה ונכרעה נכרעה לפני ה' עש"ט :

פרשת נצבים

אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלהיכם וגו' רע"א מדיבנא בחורש השבתי
באחד לחודש די מנחה איז מואר בלאזן שופר אום ראש השנה דען
דען ער איז איין יום הדין אזו ווי מיר האבין מפורש גווען תקלי בחורש
שופר כנסה ליום חגנו דם איז דיא לבנה איז פר דעקט אונ די מקטריגים
שטארקן זיך אונ דר מקטרג פר שליט אלע מירן ביי דעם מקה טען
זאך פאן דין ומשפט אוף די מענטשן דען ער הט אים דרויף רשות
גיגען ער זאל פעדערין אקע דינים פון דר וועלט אונ הט אים אפ
גיגען איין טאג ער זאל פרענגען אקע עבירות פון דיא לייט אונ
הקב"ה הט דם גיטאן פרי די וועלט זאל מואר האבין פר אים אונ דם
אזוהא להיטעשה שיראו מלפניו דען דיענטשן זאגן פר נאט קיין כו"א גיט
האבן פר דעם עונש אז דר מקטרג זאל גיט פרענגען אקע עבירות
ווארטן זיי אלע שלעכץ גיטאן דרום זאגט ער והאלהים עשה גאט הט
באשאפין דעם יצר הרע דעם מקטרג פרי שיראו מלפניו מעל זאל זיך
פר אים פארקטיאונג הקדוש ברוך הוא הט אים אן נגרייט גיט איין
שארפע שווערד אוף דר וועלט אזו ווי איינשר הט ביי זיך איין פליין
וואס ער טוט איין דין אויף דיא לייט אזוהא אויף איז ער ממות אונ
שטראפט זיי אזו ווי דר דין גייט ארויס מלבערה אונ ער הט רשות
מפיר צו זיין דר הט אזו גיטאן אונ דר אזו אונ ער הט רשות צוא
שליסן דיא מירן למערה ביי מען וועט אים טאן איין דין ומשפט
למערה אונ דם בית דין האט גיט קיין רשות אים דוחה צו זיין :
דען עס שטייט כי ה' אוהב משפט ער וויל אז די וועלט זאל שטיין בדין
אונ מען זאל וויסן אז עס איז דיא איין דין אונ איין דין אויף דער
ווערט אונ אום ראש השנה הט ער רשות צו פר שליסן די מירן פון
דעם מקה אונ די לבנה ווערט פר דעקט אינעווייניג ביי עכ ווערט
נגר דר דין אוף דר גאנצער וועלט האמשע עס איז אלץ אנפלעקט
פר הקב"ה פון דעקט ווען באגערט ער אז עס זאל אלץ זיין על פי
דין דרום האט ער מתקן גווען איין פסא דין דעם טאג אונ דער
מקטרג קוכט אונ בעררט דין אויף דיא מעשה כגי אדם אימליכין
ויניע מעשים וס ער הט גיטאן אונ עס קומען עדות אונ זאגן אקע
מעשים פון דעם מענטשן אונ זיין הייסן עני ה' משוספות בכל הארץ די
מלאכים שוועבין אוף דר גאנצער וועלט אונ זעהען אלע מעשה כגי
אדם וויי צו די לייט דען זיי זעהן גיט אז די עני ה' שטייען ביי זיין
אונ זעהן אקע אונ זאגן דם אויבן אונ דר מקטרג בעררט מען זאל

אלץ אונ פר בארגן דרום האט הקב"ה מנלה גווען וייערי עבירות
גייער קין • אבד די תוכחה פון משנה תורה איז אנמקענין בית
דין די ישראל האבן עובר גווען אויף דיא נב פרשיות פון דער
דיה וס וען אנמפלעקט דרום איז וייער הטא פאר שטאפט אונ
הויגן גיווארן דרום למייען גיט קיין נחמות טובות אזו וויא אין
דר תוכחה • דר ווייל איז גיקומן אוינט אונ האט צוא אקרה אפ
שליד פון רבי שמעון אונ אקרה איז ארויף גינאנגען אין איין גלגל
אש אונ רבי שמעון בקייבט אקין אונ וויינט אונ וויל ארויס
יפין פון דער מערה דער ווייל קוכט ווידער אקרה אונ זאגט
טייא אויף רבי שמעון וואל צוא דיין חק דען הקב"ה באגערט
דיין פבוד הוא וועסט אין דער תוכחה אויף גיפנען נחמות אונ
במחנות • קום אונ זעה איין פאמער אז ער הט ליב זיין וון האמשע
שעלט אים אדר ער שלאגט אים איז פארט זיין רחמנות אויף
ס אזו אויף הקב"ה האמשי ער האט זיין גישאלפן זענן דאך פארט
גע הייד פול מיט רחמנות זיין ווערן אן גינעהן ווי עס איז דורף
קלות אונ צום סוף זענען זיין גרויסי טובות דיא קלות זענן מיט
רחמנות גיט אזו וויא ביי דער ערשטר תוכחה זענן פיל דינים קשים
פר דיא איז דין מיט רחמים • גלייך אזו ווי איין פאמער וואס ער איז
די מרחם אויף זיין קינד אז ער וויל אים שלאגן אזו הייבט ער אויף
די צינעה אין דער הויך אונ מאכט אנרויסן פחד אפר ער גיט אים
לייני שלעק מיט גרויס רחמנות אונ דיא גרעמטי קלה פון דער
תוכחה איז גם כל הלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלה ה' עליך
די השמד יעלם איז לשון פאר הולין הקדוש ברוך הוא וועט פר הוילן
פון דיר דיא קלות אונ וועט זיין מבטל זיין אין נוקבא דההום
פא דארטין וואו אקע קלות רוען זיין זאלן גיט קענען ארויס
אונ זיין וועלן דארטין זיין פר בונדין אונ פר דעקט ער השמד מה
זיין ער וועט דיק פאר טידיגן פון זיין דאס זיין וועלן גיט זיין
עוכם ולעולמי עולמים דען הקב"ה הט גישווארין ער זאל די ישראל
גיט פר בארבין אונ וייער גידעכניש זאל ברייבן אייביג אזו וויא דר
מסוק זאגט כי יסודו זרעם ושמוכ אונ אויף שטייט ה' יא יסודו שמיט מסעל
אונ ווייל השית האט גישווארין אז ער וועט זיין גיט פאר בארבין
דרום וועלן אלי מפות אונ חקאים פר בארגן זיין אלי קלות וועלן
באר דארבין ווערן פון דער וועלט דרום קאום זיך אויס והשיבד ה'
זרים באניה בורך אשר אמרתי דך לא תוסיף עוד לראותה ותחמכרתם שם לאויבך
עבדים ולשחות וזין קונה דם זענן אקע הבטחות אונ נחמות וס הקב"ה
הט אן גיברייט צו טאן צו די ישראל והשיבד ה' מצרים באניה דם זענען
די הבטחות צו טאן גיטם ונפלאות אונ אזו ווי עס איז גווען גרויס
שמיחה אונ שירה אזוהא וועט ווידער זיין אונ אלץ הענט אן אין
תשובה אזו ווי דר פסוק זאגט למען תשכילו את כל אשר תעשו ווער עס הט
איין הארץ זאל ער וויסאונ פר שטיין תשובה צו טאן צו זיין הערן •
זאגט רבי שמעון אין דר תוכחה איז אנמפלעקט גיווארן דיא גאוקה
פון ישראל אונ וואו מען מיינט עס איז אנרויסע קלה איז דארטין
זאל אפרכה והו חידלואים לרמנגד ופתרת לילה ויום ואת חסן כודך פלוקר
דוא וועט דיר אליין גיט גרייבן אין דיין לעבין עס וועט דיר איין
פסק זיין אוף דיין לעבין פחמת מואר אבער עס וועט דיר גאר גיט
שאטין אונ דיין לעבין וועט זעקט באשטאנד האבן דם הט אלץ
רב שמעון פאר נאכט אוף גישריבן אונ הט דאס פריביל גיגען אין

קאן איין משפּט און זאגט דר הט אזוי גמאן און דר הט אזוי גמאן
 און זיי זאגן אים עדות און כל זמן הקב"ה פרעגט זיי נים זאגן זיי
 נים קיין עדות און ווס זיי זאגן ווערט אלץ פר שריבן פו דעס מקף
 עס איז פו האנדן אויבן איין היכל ווס ער איז פול מיט ווייס פייער
 עס איז זיך אלץ מתנגל און פלאמט מיט פונקן פייער עס הערט
 קיין קאל נים אויף אין דעס היכר איז ווידער פו האנדן איין היכר
 מיט שווארץ פייער און פאר דעס מקף שטייען בשעת הרין צוויי
 שרייבערס בשעת דיא עדות זאגן עדות געמען זייא פון דעס ווייס
 פייער און שרייבן דרויף מיט שווארץ פייער און דר מקף הקדוש
 לייגט אפ דעס משפּט אויף איין שפעטערער צייט טאמער וועט ער
 דר ווייך קאן תשובה טוט ער תשובה צו רייסט מען דעס גזר דין
 און אויב חלילה ער טוט קיין תשובה נים און דר מלמד חוב שטייט
 אלץ פאר דעס מקף מקמרג זיין דען גייט אויס איין כרוז און רופט
 ס"ה הט דס און דס גמאן ווער עס הט עפס אוף אים איין זכות זאל
 קומען און זאגן איז דא איין מלמד זכות אויף אים איז נים און אז
 נים נים מען תיכף דעס גזר דין צוא דעס מקמרג דעס שמן אין דיא
 הענט אריין און קאמפּעק הקב"ה ווייסט דאך ארץ דינג פון דעסט
 וועגן טוט ער דיא אלע זאכן כפי דער מענטש זאל נים האבן קיין
 פתחון פו אז הקב"ה טוט חס וחס און איין אום רעכטן משפּט אויב
 דו וועסט פרעגן פון וואגען ווייסן מיר די אלע זאכן זאג איך דיר
 עס איז אזוי גמסר גווארן צו די חכמים און אפילו וועקער מענטש
 עס ווייסט דס נים זאל ער זעהן ווי אזעס פירט זיך זינגיג בבית דין
 של מטה אזוי אויף פירט זיך לבעלה ביסלעך מתדעו הקב"ה הט אלץ
 בשאפן אויף דר וועלט למטה אין דעס גיטמאלט ווי עס איז אויבן
 און הקב"ה הט ליב משפּט אזוי ווי עס שטייט אבי ה' אורב משפּט דאך
 איז די אהבה מנצח דעס משפּט דען די אהבה פון זיינע קינדער איז
 גרעשער וויא די אהבה פון דעס משפּט גאר ווייל דער מקמרג
 קומט און בגערט משפּט אויף זיי דארפן דיא ארע זאכן גמאן ווערן
 און דרום הט הקב"ה גיהייבן די ישראל זיי זאגן שופר בלאזן אום
 ראש השנה מען זאל מיט דעס קול פון אונטן דער וועקן דעס
 רחמים למעלה :

כבודו בלק שטייט דר פסוקישיא עיני ורא את הנשים ואת הידלים ויאמר מי
 אלה לו איז גזאגט גווארן בסוד התכיה עס גייט אויף יום כפור
 דס די גאנצי וועלט שטייט בדין פו הקב"ה ער זאל זייא פו געבין
 זייער עבירות און דר ס"ה דר מקמרג שטייט אנטקעגן צו פו ריין
 זיי איבער זייער עבירות אזו שיקן זייא אים איין כתנה דעס שעיר
 המשתלח דרום זאגט יעקב אכפרה פניו בסנחה הולכת לפני און אז ער
 איז שוין מקבל די כתנה הייבט ער אוף זייני אויגן און זעהט אלי
 ישראל שטייען און פאסמן זייא גייען אן שיק דיא ווייבער מיט דיא
 קינדער פייניגן זיך און פאסמן אויף און זענען זיך אין דעס טאג
 זייער מטהר פרעגט ער מי אלה לו ווס גהער דס צו אייך קליינע קינדער
 איך הט דאך נים גיזינדיגט אזוי ווי די גרויסע פאר נוס פייניגט איר
 זיך ווייס ענטפערט אים דר רוח הקדוש אשר חנן אלהים את עבדך דען די
 קליינע קינדער וואס זיי האבן נים גיזינדיגט האט זיי הקב"ה מוסר
 גיזען צו דעס ממונה ווס ער ברענגט זיי אום פון דער וועלט מיט
 אסכה אן איין שום עבירה אזוי וויא עס שטייט וסיר עשוקים כח דרום
 זאגט ער אים דעס זענן די קליינע קינדער וואס הקב"ה האט גיזיט

זעליגט צו דיין קנעכט דעס ממונה ער זאל זיי צו געמען פאר דר
 צייט ווי ער דר הערט די רייד גייט ער ארויף פו הקב"ה און זאגט
 רבשע עלי בייני וועגן זענן דאך דיין און אמת האמשי דר דין רענט
 אויף די ישראל וואס האבן גיזינדיגט די קלייני קינדער זיי האבין דאך
 פו דיר גאר נים גיזינדיגט פו ווס האסטו זיי מוסר גיזען למיתה אן
 איין שום עבירה אזוי פו געמט הקב"ה זיינע רייד און איז זיך מרחם
 אויף זיי און דער מקמרג איז דאך מתקנא אין זיין ממונה וואס איז
 אונטער אים און זאגט מיר נים הקב"ה גרויסע מענטשן ווס האבן
 שוין גיזינדיגט און דוא האמט איין שליטה אפילו אויף זיא קליינע
 קינדער וואס האבין נאך קיין שום עבירה נים גיטאן ביסטו דען
 גרעסער פון מיר מיד תיכף וויר ער זיי אויס ציהען פון זיין האנט
 ער זאל איבר זיי קיין ממשלה נים האבן דרום איז דער רוח הקדוש
 מקדים און זאגט אים היורים אשר חנן אלהים את עבדך דיין קנעכט זאל
 האבן אזוי איין גרויסע ממשלה ער דארף נים בעסר זיין פון דיר און
 בשעת די תפלות קומען אין דעס טאג פו הקב"ה אזו ווי עס שטייט
 והוא עבר לפניו וישתחו ארצה שבע פעמים אזו זאלנן מאכן זיי זיך קליין ביו
 זיי קומען ער גשחו עד אחיו דס זיי גייען אריין קמדת הרחמים דאס איז
 דר אור ווס לייכט ביזם תפודים דען איז דר רחמים שולט און איז
 ככפר זייערע זינד דרום שטייט כי ביום הזה יכפר עליכם למחר אתכם ונוי
 רבי אלעזר מיט דר חברי'א זענן גינאנגען אין וועג און עס איז גווען
 זייער איין הייסער טאג די וון הט זייער גיברענט דר ווייל זענן
 זיי גיקומען צו איין פעקד זעהן זיי אז דס פעלד איז פול מיט שיינע
 קרייטבצער און זייער ריינע וואסער אויף ארע זיימן מיט פיל בימור
 האבן זיי זיך דארט אנדער גיזענט זאגט רבי אלעזר וואס פו איין
 שוין ארט דס איז עס איז נים אויף דעס ארט זיך אפ צו רוען וויא
 זייא זיצן אזו קומט איין גרויסער שראנג מיט שטארק פח און לויפט
 דורך פו זיי ווי רבי אלעזר הט אים דער זעהען זאגט ער צו דעס
 שראנג דו נחש קער אפ פון דיין וועג דען דער מענטש האט שוין
 גיטאן תשובה און הט תרפה אויף זיין עבירה וואס ער הט גיטאן
 ער וועט שוין ווייטער דס נים טאן האבן זיך די חברי'א זייער פו
 וואונדערט פרעגט אים רבי אבא וואס איז דאס זאגט רבי אלעזר
 שווייגט איר שמייל זאגט ער נאך איין מאר נחש נחש נאך דעס אז
 מען הט דיר גנעבן רשות אויף דעס מענטשן האט ער תרפה גהאט
 און הט אויף זיך מקבל גיזען אזו ער וועט דס שוין קיין מאר נים טאן
 די עבירה דרום קער זיך אפ פון דיין וועג אזו איז דר שלאנג גיבן
 שטיין אין זיין שטאנד און הט זיך נים אוועק גימערט פון זיין ארט
 זיי רבי אלעזר הט דס געהען זאגט ער נחש נחש איך ווייס וואל ווס
 דו ווילסט גיי אוועק פון דיין וועג דא איז פו האנדן איין קשע ווס
 ער הט גטאן שלעכץ ער שלאפט ביי דר הייד גייא צו אים און זייא
 אים מכית מיד תיכף איז דר נחש צוריק גנאנגען און שפרינגט און
 קויפט פו זיי זאגט רבי אלעזר ווען איך וואלט זיך נים באמראכמן
 וואלט דר שלאנג גיטאן פיל שלעכץ דען איין יהודי הט איין קאל
 גיטאן איין עבירה און הט תיכף תרפה גהאט און איידער ער הט
 גיטאן תשובה הט מען פון אויבן גיגעבין רשות צו דעס שלאנג ער
 זאל אים הרגן דר ווייט האט דער מענטש גיטאן תשובה אויף דער
 עבירה און הט אויף זיך מקבל גיזען ער זאל שוין די עבירה ווייטער
 נים טאן און דרום איז ער גיצול גווארן זאגן די חברי'א צו אים וויא

פרשת

נצבים

אזוא האקטו דס אלץ גינאוקט זאגט רבי אלעזר מיין פאטער רבי שמשעון הט מיר מוסר גינען איין סיכואונ דורך דעם סימן האב איה אלץ דס פר שטאנן זאגן זיי צוא אים אמת אזי אבר ווי אזו האקטו גינאוקט אז דר מענטש הט תשובה גיטאן זאגט רבי אלעזר דען בשעת דר שלאנג איז גלאפן מיט גרויס איידיגיש אונ מיט גרויס רויז אזו איין רוח פאר אים גלאפן אונ הט גרופן דעם שלאנג אונ זאגט קער זיק אום פון דיין וועג דען דר מענטש הט שוין תשובה גטאן אונ דר נחש דרע הט גיט גינאלט הערין ווייך מען הט אים שוין אפ גינעבן אין דר האנט צו טאן ווס ער וויל ביז מען זאל אים געבן איין אנדערען מענטשן אויף זיין ארט דען ווייך דר מענטש איז שוין חייב מיתה גינארן דורך אים האמשע ער הט שוין תשובה גטאן מוז דר שלאנג טאן זיין שליחותדעו אזו איז דר סדר פון דעם צד הטומאה דר נחש עליון נחש תחתון אז מען גיט זיי רשות אויף עפעס איין זאך קערט ער זיק צו ריק גיט אום ביז ער מוט זיין דין דרע ווס מען הט אים רשות גינעבן אדער מען גיט אים איין אנדערען אויף דעם מענטשנים ארט גפש תחת גפש איין רשע פר דעם אנדערען זאגן זיי צו אים ווי אזו האקטו גינען אז דר רשע ליגט דארטן אוף דעם ארט קעבן דר הייל זאגט רבי אלעזר בשעת דר רוח איז גנאנגן נאך דעם שלאנג זיא זאך זיק אום קערן צוריק הט ער אזו אים גירופן דען דר מענטש הט חרטה גיהאט אויף זיין עבירה אונ הט תשובה גיטאן אונ דר רשע איז אונגרייט אוף דעם ארט מען זאל אים הרגן פר דעם מענטשן זאגט רבי אלעזר צו דר חכרייט קומט וועלן מיר גיין זעהען ציא דער נחש האט גיטאן זיין שליחות זענן זייה אויף גיטאנן אונ גינעבן צו איין שמיין זענן זיי איין רשע ליגט גהרגת אונ דער שלאנג הט זיק פריער ארום גינאוקט אויף דעם האלו דר נאך איז ער צרויף אויף זיינע פים אונ האט זיק פון אים גיט אפ גישייד אונ זיי האבין ביי אים גיפונן איין ביי גארמיל מיט רענדקע ווס ער הט אוועק גינזילת פון איינעם אונ האט אים נאך גישלאגן זאגט רבי אלעזר גרויבט איז השם יתברך ווס ער הט פיל שלוחים צוא שטראפן האבן זייה זיק ווידער אום גיקערט אויף זייער ארט אין דעם פעלד אריין ווייה זייה זענין פריער גיזעסין :

קומט למטה דר נחש תחתון צו טאן איר שליחות ונאום תחת נסוד וועל איה געבן פר דיר • אזו ווי זיי זען קומט דר מענטש וואס דער רשע הט אים גישלאגן אונ הט אים באגריקת אונ הט בייא אים צו גינעבן דעם בייא גארמיל געלט אונ ער קומט נאר מיד מחמת דעם לויפן אונ מחמת גרויס הייגייט ער איז פערך אונ זעצט זיק אונטר איין בוים אונ בעט צו הקב"ה אונ איז אוף זיק מצדיק דעם דין אונ זאגט רבונו של עולם איה האב גיט מיין צער פון מיינס וועגן אונ פון מיין גוף וועגן אונ בין מיד גיט מצער וועגן מיין געלט דען אלץ וואס דוא האקט מיר גיטאן איז אלץ בדין נאר עס איז מיר שלעכט וועגן מיין אלטן פאטער אונ מוטער מיט וואס וועל איה זיי ספרנס זיין איפר אלימען איז מיר שלעכט עס איז צושוודי געלט גווען אפייעל מיט געלט פון איין ארומאן ער הט בדארפמ דר מיט תנוגה מאכן זיין ארומע מאכטער ווס וועל איה היינט טאן אויף דעם מוט מיר וויי מיין הארץ ער זיצט אונ וויינט אונ זאגט מספסי ה' אמת נדקי יהודי דיא דינים אונ משפטים פון גאט זענן אמת בשעת גאט וויל טאן אדון שמייען פמה מלאכים פון דר זייט אונ פון דר זייט פון גאט אונ זיי האבן איין ויפוח איינער מיט דעם אנדערען פאר הקב"ה ביז זייה זענן אלע מספכים אין דעם דין דרום איז מספסי ה' אמת ווען איז דאס אמת אז נדקי יהודי אז דס בית דין של מעלה האבן אויך מצדיק גווען דרום רבונו של עולם אויף דעם אלימן וויין איה גיט גיקערט אויף דעם געלט פון דעם עני אונ אויף מיין פאטער אונ מוטער אזו רבי אלעזר מיט דר חבריא האבן דס גהערט אזו גיין זיי צו אים אונ געסן אים אן אז ער זאל צו זיי גיין זאגט רבי אלעזר צו אום פארמך דיק גיט דו צדיק אמת ווען דו וואלט גיט זיין קיין רעכטער צדיק וואלט דיר הקב"ה גיט גיטאן אזוא איין גס צום ערשטן געס אפ דיין געלט אונ דר נאך גיטאונ זעה ווס פר איין גס הט הקב"ה צו דיר גיטאן פון זיינט וועגן ער גייט מיט זיי אהין אונ זעהט זיי דר גזן ליגט אונ דר נחש מוט אלץ אזו ווי פריער ער גייט פון איין ארט אויף דעם אנדערען ער פר שפרייט זיק פר זיי אויף דר ערד אונ לויבט צו הקב"ה אונ שמיית אויף אונ קושט די הענט פון רבי אלעזר מיט דר חבריא אונ זאגט צו זיי היינט ווייט איה אז הקב"ה הט מיר דעם גס גיטאן אין אייער זכות רבנן אונ וועגן מיין אלטע פאטער אונ מוטער אונ עפינט אף דעם ביי גארמיל אונ וויינט זיי דס בינדיל געלט פון דעם ארומאן אונ וויינט זיי די שלעק אונ וואונדן ווס דר רשע הט גימאכט אים הט רבי אלעזר אויף אים מתפלל גינען איז ער באדן גיהילט גינארן זייה גייען ווידער צו דעם רשע אונ זעהען דער נחש מוט אלץ אזו ווי פריער זאגט רבי אלעזר נחש נחש אלץ וואס דו האקסט גיטאן האקטו שוין אונ רעכט גיטאן אונ האקט גינזיין דיין פח וגבורה דר מיט אונ האקט אין אים אגרסע נקמה גיטאן אזו ווי מיד האבן שוין גינעהען דריי טאל אקער פון היינט אונ ווייטר גייה אונ פר פארן זיק אין דיין הייל אונ איה בין אויף דיר גיזר אז דוא זאקסט שוין ווייטר גיט מויק זיין די לייט אויף דר וועלט אזו האט זיק דער נחש אפ גישייד אונ האט אראפ גיבוין זיין קאפ אונ איז אוועק גינאנגען • זאגט רבי אלעזר צו דעם יהודי קום אונ זעה נאך פון דיין שונא דען ער הט נאך איין בייטיל מיט רענדקע בייא זיק געס דס צו אקער זיינע גלידער לאז אים אונ געס זייה גיט אונ גייה צו דעם אונ דעם מענטשן אונ אויף דעם ארט וועקטו אים גיפיענן

פתח רבי אלעזר הייבט אן צו זאגן עם שמיית אין פסוק מאשר ירת בעני נכבות ואני אהבתי ומתן אום תחתך ולואום תחת נפשך ווארום שמיית מאשר ירת איז משמע דו האסט זיק אליין גימאכט מיינער אין מיינע אויגן עם וואקט גינארפמ שמיין מאשר יד דוא ביסט ממיקא מיינער איז מיינע אויגן נאר דאס גייט אף דעם מענטשן וואס ער זינדנט פר הקב"ה ער פר מיאוקט זיק אין זיינע אויגן אונ ווערט פר ששעמטי דר נאך אזו ער מוט תשובה ווערט ער אליין פון זיק וועקערט זייער מיינער אונ השית זאגט אויף אים מאשר ירת בעני דו האקסט זיק אליין מיינער גימאכט אף מיינע אויגן נכבות ואני אהבתי דרום מו איה דיק ערליק האלטן אונ האב דיק ליב דען עס איז גיט דא אזו איין אהבה פון חקב"ה ווי ער האט ליב צו דס זום ער האט פריער תרפה גיהאט אונ דר נאך הט ער תשובה גיטאן אקער וואס זאל איה טאן איידיר דו האקט תשובה גיטאן האב איה גינעבן רשות צוא דעם נחש של מעלה ער זאל טאן אין דיר איין דין נאר דאס איז דיא עצה האמשע איה האב אים שוין געבן רשות ומתן אום תחתך דס מיינט שפען דעם אדם של מעלה ס"ט ווס ער הייסט אדם גילעל וואס פון אים

מעו אויס פריער דרייסיג טעג אין גן עדן אזוי ווי מיר האבן גילערנט
 אלי דרייסיג טעג גייט די נשמה פון אים ארויס און זעהט איר אָרָה
 אין גן עדן און דר מענטש ווייסט ניט און איז ניט שולט אויף זיי
 נשמה אזוי ווי ביז אהער אזוי ווי דר פסוק זאגט אין אום שליש ברוח לכל
 את הרוח זאגט רבי יהודה אז עס הייבן זיך אן דיא דרייסיג טעג א
 ווערט דר צלם פון דער נשמה פאר פינצטערט און זיין גישטאלט
 ווערט פאר מיטן :

רבי יצחק אייזיקס זצ"ל זאגט אויף דר סיד פון רבי יהודה און א
 גיווען זייער טרויערדיג רבי יהודה גייט ארויס און זעהט ווי ע
 זיצט פו דר סיד זייער טרויערדיג מער ווי תמיד פרעגט ער אים ו
 איז דס זאגט רבי יצחק אייזיקס זצ"ל פון גיבורען צוא דיר אייך באגער פ
 דיר דריי זאכן איינס אז דו וועסט זאגן דברי תורה און וועסט דע
 מאנין דיא רייד ווס אייך האב גיזאגט זאגסט זיי זאגן פון מיני
 וועגן און דס אנדערדי דו זאלסט מוכה זיין מיין זון ויכפ בתורה ד
 זאלסט מיט אים לערנין און דס דריטע דו זאלסט גיין אויף מיין קב
 זיבין טאג און זאלסט אויף מיר מתפלל זיין זאגט רבי יהודה צו אי
 פון וואגען ווייסטו אז דו וועסט שטארבן זאגט רבי יצחק מיין נש
 ווערט פון מיר אפ גיטאן אלי נאכט און לייכט מיר ניט בחלו
 אזו וויא תמיד און ווידער תמיד אז אייך בין מתפלל און גרייך צו
 שומע תפלה זעה אייך אויף דר וואנט מיין צל און היינט זעה אי
 ניט דען איין פרוז רופט אים אן בצלם לא יתחלד איש כד זכן דער צל
 איז נאך אויף דעם מענטשן אזו גייט ער ארום אויף דער וועלט א
 דר רוח האלמ זיך אין אים אבער אז דר מענטש דארף אונזען גי
 פון דער וועלט אזו גייט פריער דער צלם פון אים אונזען זאגט ר
 יהודה פון דעם פסוק איז אויף אזו גידרונגען עס שטייט כל מיט ע
 איז זאגט רבי יהודה אייך וועל דיר דאס אלץ צו ליב טאן נאר אי
 באגער פון דיר אז דו זאלסט מיר אויף יעניד וועלט אים קלויב אי
 איין ארט לעבן דיר אזו וויא מיר זענין אויף דער וועלט איינס לעב
 אנדערין דס רבי יצחק אן גיהובן צו וויינען און זאגט אייך בע
 דיק שייד זיך ניט אפ פון מיר עטליכע טעג זענן זיי ביידע גינאנג
 צו רבי שמעון און האבן אים גיפונען אז ער איז עוסק בתורה ד
 רבי שמעון אויף גיהויבן זייני אויגן דס ער גיזעהען ווי דר מלא
 הקות לויפט און שפרנינגט פו אים איז רבי שמעון אונש גישטאן א
 נעמט אים אן מיט זיין האנט און זאגט אייך בין גוור ווער עס א
 גיוואנטליך צו מיר אריין גיין זאך אצונד אויף אריין גיין און דע
 וואס עס איז ניט גיוואנטליך אריין צוא קומען צוא מיר זאל אצונ
 אויף ניט אריין גיין איז רבי יצחק מיט רבי יהודה אריין גנאנגן א
 דר מלאך הקמות איז גילבין שמיין אויף דער נאם דס רבי שמע
 גיזעהן אז עס האט נאך ניט גינרייכט דיא צייט גייער ערשט אכט
 שעה אויף דעם טאג איז דיא צייט ער זאל שטארבן האט אים ר
 שמעון אנדר גינעצט פו זיך און לערינט מיט אים תורה און זאג
 צוא זיין זון ראלעזן זען זיך אנדירד אויף דער סיד און וועמן דו
 וועסט זעהען זאלסטו מיט אים ניט ריידן און ווען איינער ווע
 ווערן אריינגיין זאלסטו אים באשונערדין ער זאל ניט אריין גיין זאג
 רבי שמעון צוא רבי יצחק האסטו היינט גיזעהן דאס גישטאלט
 פון דיין פאטער דען מיר האבן גיערניט אז עס קוקט די צייט פ
 דעם מענטשן ער זאך שטארבן אזו ווערט בייא אים גיפונן זיי

און זיין ווייב איז אים גישטארבן גיי צו אים און גיב אים אפ דעם
 בייטייל מיט געלט דען דר מענטש הט איין זון ער הייסט שמעון ער
 איז גינאנגען מיט סחורה אויף דעם ים הט דר זון פון דעם זגון ווס
 ער איז אויך גיזעהן אין דר שיף ביי אים דס געלט צו גינאמען און דס
 עס אפ גינעבן צוא זיין פאטער דעם רשע דרום גיב דאס אפ צוא זיין
 פאטער ער זאל דס האלטן ביי זיין זון וועט קומען וועט ער לויבן צו
 הקב"ה ווס ער הט אים אום גיקערט דיא אבירה אזו הט דער יהודי
 גיטאן ער האט גינאמען דעם בייטיל געלט און בוקט זיך פאר רבי
 אלעזר און קושט אים זיינע הענט דיא חברייא פאר וואונדערן זיך
 זייער זאגט רבי אבא ארץ ווס מיר האבן גיזעהען אין דעם וועג איז
 פיל וואונדער און אצונד איז נאך מער חסיה על חסיה ווי אזו האסטו
 גיוואקט מיט דעם בייטיל געלט וועמעס ער איז זאגט רבי אלעזר
 די זאך איז ניט בסימן און ניט בחכמה נאר טכח מיין רוח ונשמה
 האב אייך דאס גיוואקט און אייך האב דס גיזעהען גלייך וויא אייך
 וואקט עס מיט מיניע אויגן רעכט גיזעהען ווי פו וואונדערן זיך זייער
 זיי גיזען אלע און דר יהודי אויך מיט זיי ביי זיי קומען צו זיין שווער
 זיי גיפונען אים אז ער איז עוסק בתורה ער בענטשט צו ר אלעזר
 מיט דר חברייא און זענן זייער פרייקעהער הייבט אן רמאני ה' ורמא
 ווס שטייט נאך ווארפא אלא אלע רפואות פון דער וועלט זענין ביד
 הקב"ה נאר אטייל זענין איבער גיענטפערט ביד שליח ממילא דיא
 רפואות זענין אויך וואל נאר צו ציימן קומען ווידער די שטאפקייט
 אבר די רפואה ווס הקב"ה היילט די רפואה בלייבט אויף אייבג דען
 זיין רפואה איז ארעכטי רפואה דרום זאגט ער רמאני ה' ורמא ווען רוא
 גאט וועסט מיד היילן בין אייך רעכט גהיילט עס וועט שון קיין מאל
 ניט קומען דס שלאפקייט אצונד איר חברייא הקב"ה אריין הט מיד
 גיהייקט ער הט זיך אללין מיט מיר מתעסק גיווען און זיי דר ציילן
 אים דיא גאנצע מעשה ער וויינט און איז זיך משלח און זאגט
 גרויסקע סודות :

פרשת וירך

ויאמר ה' אל משה הן קרבו ימד למות תאנא מיר האבין גלערניט רבי יהודה
 זאגט וויי צו דר וועלט ווס זיי זעהן ניט און הערין ניט און
 זענין ניט מסתבר און ווייסן ניט דען אלי טאג ווערט גיהערט איין
 כרוז אין צוויי הונדרט מיט פופציג וועקטין וקשעת אז די טעג פון
 דעם מענטשן ווערן גינעהינט אז ער זאל שטארבן דר טאג הייסט
 ים ה' צו ווידר קערין זיין רוח צו אים זכאין זענין דיא צדיקים דען
 הקב"ה באגערט זיין רוח ווידער צו זיך מקבל זיין דען בשעה וואס
 הקב"ה וויד ווידער צוא זיך מקבל זיין דעם רוח איז ער איין זכאי
 שטייט והרות חשוב אן האלהים אשר נתנה איז ער ניט גיין זכאי ווייא צוא
 דעם זעכציגן רוח דען ער מוז גיוואשן ווערן אין פייער פון דעם
 גיהנם ער זאך דארטין גידייניקט ווערן און זאל זיך דר נאך קענען
 באהעפען אין הקב"ה ווערט ער דארטן נאך ניט מתנמן אזוי וויא
 עס שטייט ואת נפש אויבך יקלעה בתוך כהקלע איז דר רוח זוכה איז אים
 אן גיברייט פמה טובות לעולם הפא אזו וויא עס שטייט עז לא ראתה
 אהיהם ולהך זאגט רבי יוסי אז די טעג פון דס מוים גיזעהען אזו פריער
 דרייסיג טעג איז מען מקריז אויף דר וועלט און אפילו די פינגיל פון
 דעם הימיל רופין אים אז ער וועט שטארבן איז ער איין צדיק רופט

פרשת ויקרא

אמר מיט זייני קרובים אונ ער דר קענט זיין אונ אלע דיא וואס
 גליין זיין אויף יעניר וועלט מיט אים אין איין חדר וטרינה ווייזן
 א זיך אלע פאר אים אונ זאמלען זיך איין אונ גייען מיט זיין
 שפחה ביז זיא קומט אויף דעם ארט וואס עס איז ראוי צוא איר
 זאגט רבי יצחק איך האב נאך קיינים גיש גיזעהין אין דעם שטייט
 אויף רבי שמעון אונ זאגט רבוננו של עולם רבי יצחק איז צוא אונ
 ער קענט אונ איז פון דיא שבעה עינים דאס זענין די זיבין חברים
 א זענין גיזען אין דר אידרא אונ איך האב אים צו מיר מקרב
 ווען עסט אידדיך ער זאל בלייבן לעבין דער ווייל איז ארויס
 גאנגן איין קול אונ זאגט דאס ליכט פון דעם האר דאס מיינט
 ען די נשמה פון רבי יצחק האט גיזעהיגט אונטיר דיא פליגל
 זי רבן שמעון ער איז שוין בייא דיר אין דער האנט ער זאל זיין
 עס דיר אויף דער וועלט אונ דוא זאלקט אים מיט זיך ברענגן
 עולם הבא אין דער צייט אז דוא וועסט קומין צו רוען אויף זיין
 רט זאגט רבי שמעון בודראי זאל אזוי זיין דר ווייל דער רבי אלעזר
 זעהן ווייא דער מלאה הנות איז אוועק גיגאנגן אונ זאגט דארט
 זיא רבי שמעון איז שכית האט דער ממונה פון דעם טויט קיין
 ליפטה גיט איין עונש צוא פאן זאגט רבי שמעון צו זיין זון רבי
 קלעזר גייא אריין אונ האלט אז אין רבי יצחק דען איך זעה אין
 אים אז ער פארבט זיך זייער איז רבי אלעזר אריין גיגאנגען אונ
 האט אים צו גיהאקטן אונ רבי שמעון האט אום גיקערט זיין פנים
 ונ איז עוסק בתורה דער ווייל איז רבי יצחק אנטשלאפן גיזוארן
 געהעט ער ווי זיין פאטער קומט צו אים אונ זאגט מיין קינד וואל
 זיין זיין חלק בעולם הזה ובעולם הבא דען דוא זיצט צווישן דיא
 קעטער פון דעם עץ החיים אין גן עדן וואס ער איז אנרויסר אונ
 שטארקט בוים אויף גיידע וועלטן דאס איז דער הייליגער רבי
 שמעון וואס ער האלט דיה אין זייני צווייגן זאגט ער צו זיין פאטער
 זיא אז בין איך חשוב אויף יענר וועלט זאגט ער צו אים עס איז שוין
 בייא טעג ווס מען ראכט אים אונ מען גרייט אן אחרר פון זיינט
 זענין אונ די פענגצטר זענן דארטן אפין דיר צו לייכטן פון אלי פיר
 זיין פון דר וועלט איך האב דאס ארט גיזעהן אונ האב מיה זייער
 שפחה גיזען אונ האב גיזאגט וואל איז זיין חלק מיין קינד נאר
 עס איז זייער גיט גוט ווס זיין קינד האט נאך גיט זוכה גיזען צוא
 ער זיין תורה אפר אצינד זענן אן גיברייט עס זאלין קומען צוא דיר
 וועלך צדיקים פון דר חברייא אונ בשעת מיר זענן ארויס גיגאנגן
 מי זיך דו וועסט אקוד אין אלי וועלטן אונ זאגט וועלכר פון אייער
 ברייא וואס עס איז גיקריינט גיזוארן זאל זיך אום קערן אויף זיין
 רט דען פון ווענין רבי שמעון ווס ער דעם גיבעטן איין גיבעט אונ
 עס איז אים גיגעבן גיזוארן זיין בקשה אונ גיט דאס אריין פאר עס
 ערט גיקריינט זיבעציג ערט פון זיינט ווענין אונ אימליכס ארט
 זיגעפינט די טירן אין זיבעציג וועלטן אונ פון דארטן ווערן זייא
 עפינט צו הקב"ה אונ אזעלכע אורות ווס האבן קיין סוף גיט וואס
 זי זענן פר הזקן אונ בהאקטן ווס דוד המלך דעם אויף זיי גיבעטן
 וזווח בנות ה' ולכך כהכילו דען זיין מדריגה איז אויף דארטן גיזען
 זאגט רבי יצחק צו זיין פאטער ווי זאגט איך נאך צו לעבן אויף
 דר וועלט זאגט אים דר פאטער מיר האבן קיין רשות גיט צוא זאגן
 דר דעם ווייס איך אז אויף דר גרויסר שפחה ווס עס איז אן גברייט

אין גן עדן צו רבי שמעון אויף דר שמחה וועסטו גרייטן די מישין
 אזוי ווייא עס שטייט צא"ה וראבנ בנות זיין בסדר שלמה בעשרה שעמרה לו אמו
 דער ווייר דעם זיך רבי יצחק אויף גיחאפט אונ לאכט אונ זיין
 פנים טוט זייער רייכטן האט רבי שמעון דאס דר זעהן זאגט
 ער צו אים דוא האסט בודראי גיזעהרמט אנזיע זאך זאגט רבי יצחק
 עס איז בודראי אזוי אונ האט אים דער ציילט וואס זיין פאטער דעם
 אים גיזאגט :

תאנא מיר האבן גיזערינט פון דעם פאן אונ ווייטר האט רבי יצחק
 גיזאלטן זיין זון לעבן זיך אונ האט זיך אליין מיט אים גימעט
 אין דער תורה אונ אז ער איז גיקומען פאר רבי שמעון דעם ער אים
 גילאזט שטיין אין דרויסן אונ איז אריין אריין גיגאנגען אונ איז פר
 אים גיזעסן אונ האט גיזייענט דעם פסוק וואס חזקיה המלך האט
 גיזאגט ה' עסקה לי ערבני השנית האט מיה פאר צוקט אונ האט מיה
 מצוי גיזען פון דעם מלאך הקות :

תאנא מיר האבן גיזערינט אז עס קומט דר פאן וואס דר מענטש
 דארף שטארבן אזוי שטייטן ברין די פיר זייטן פון דר וועלט
 דען דער מענטש האט פון אלי פיר זייטן פיר יסודות מיט אש רוח עפר
 שטייטן זיי אונ דר וועקן די דינים פון אלי פיר זייטן פון דער וועלט
 אונ דיא פיר יסודות קריגן זיך דען ווייא דארטן זיך צוא שיידין אונ
 אישקכר וויי זיך אפ שיידין צוא זיין ארט אונ אפרו ווערט גיזעהרט
 אין צוויי הונדרט אונ זעכציג וועלטן אונ רופט אים איז ער אצדיק
 פרייען זיך אלי וועלטן אונ קומן אים אנטקעגן אונ אז גיט איז ווייא
 צו דעם מענטשן ווייא צו זיין חלק :

תאנא מיר האבן גיזערינט אין דר צייט אז דר ברוז גייט אונ רופט
 אים אזוא גייט ארויס אפלאס פייער דער צפון אונ גייט אונ
 ברענט אין גדר דינור אונ פאר שפרייט זיך אין אלי פיר זייטן פון
 דר וועלט אונ פר ברענט די נשמות פון די רשעים דער פלאס גייט
 ארויף אונ גידרט אראפ אונ גרייכט אין די פליגל פון איין שווארצן
 האן אונ קאפט אים אזוי הייבט אן דר האן צו שרייען דרייא מאל .
 דעם ערשטן מאל שרייט ער דעם פסוק הנה יום בא בער כהגור דם אנדרי
 מאל שרייט ער דעם פסוק כי הנה יוצר הרים וגו' ומגיד לאדם סה שחו . אין
 דר צייט זיצט דר מענטש אונ גיט אפ דין וחשבון אויף זייני מעשים
 ער זאגט אריין עדות אונ איז מודה אויף אלץ דינג . דאס דריטע
 מאל שרייט ער דעם פסוק מי לא יירא מלך הגוים כי לך יאתה זאגט רבי
 יוסי פר ווס דווקא אשווארצן האן זאגט רבי יהודה אלץ דינג וואס
 הקב"ה האט פאשאפן אויף דער וועלט איז אלץ כרוזן אויף גרויס
 חכמה אזוי ווייא דער פסוק זאגט סה רבו מעשיך ה' כולם בחכמת עשית אונ
 ווייל זיי זענן פאשאפן גיזוארן מיט חכמה דרום ווייזן זייא אויף גרויס
 חכמה אזוי אויף בשעת דר משפט דר וועקט זיך אויף דעם מענטשן
 אזוי קרייעט תיבה דר האן אונ קיינער ווייסט גיט נאר דער מענטש
 אליין ווס ליגט שראף דען מיר האבן גיזערינט בשעת דער מענטש
 ליגט שלאף אונ דר משפט דר וועקט זיך אויף אים ער זאל אוועק
 גיין פון דר וועלט אזוי דר וועקט זיך אויף אים ארום גליין וואס עס
 איז ביי אים גיט גיזען צייט זיין לעבן ער זעהט היינט מער ווי תמיד
 אונ אז ער זעהט אים גייט ער ערשט אוועק פון דר וועלט אזוי ווי דר
 פסוק זאגט תוסף רוחם גיזען ואל עפרם ישכונן אויף שטייט כי לא יראני האדם וחי
 דר זמן אז ער לעבט קען ער גיט זעהן די שכינה אפר אז ער דארף
 שטארבן

פרשת ויקה

קנה

קנין שום רשע וס ער זעהט ניש פאר זיין מוים דא שכינה נאר דער
 ובפרשת נח זאגט רבי שמעון ער מוז מאן גרויס תשובה • זכאי
 זענן די צדיקים בעולם הזה ובעולם הבא אויף זיי שמיים ועמך כולם
 צדיקים לעולם יירשו ארץ דם מיינט מען דעם ארץ החיים וואס די צדיקים
 וועלן ירשנן בעולם הבא זאגט רבי יהודה אז וויא עס שמיים אהלה
 לפני ה' כארצות החיים דאס איז די ארצות וואס דער פון שפראצין אל
 פענוגים אונתים בעוה"ז ובעולם הבא וכו' ופרשת נח זאגט
 ער דרום הייסט דאס ארצות דאס איז לשון רצון דען דער ווילן פון
 צדיקים איז תמיד דר צו דארפן איז דאס אייביג לעבן דרום הייסט
 דאס ארצות החיים רבי יהודה הייבט אן הרשים שמעו והעורים הביטו לדמות
 התרשים שמעו דם זענן די לייט וואס ווילן ניש פאר נעמן קיין דבר
 תורה און געענן ניש די אוערין צו הערין די גבאט פון זייער הערי
 והעורים דם זענן דיא מענטשן וואס זיי זעהן ניש אויף וואס זיי האבן
 אקום דען אלי מאג גייט ארויס אפרו און שרייט און קיינר קערט
 זיך ניש דר צו דען מיר האבן גילערניט דם מאג וואס דער מענטש
 דארף שטארבן שטייען אלי מעג אין זייער שטאנד זיי שוועבן אויף
 דער וועלט און זענען מוהיר דעם מענטשן און אז ער זינדניט אז
 גייט דר מאג ארוף און זאגט עדות נוס ער דם גטאן און ער שמיים
 און דרויסן אז לאנג ביז ער מוט תשובה איז דער מענטש זוכה
 קומט דר מאג אויף זיין ארט און אז ער איז ניש זוכה אז נידרט דר
 מאג אראפ און איז מתקן דעם דמות פון דעם מענטש צו שלעך
 מאן צוא אים און וואונט מיט אים אין זיין הויז • איז ער זוכה אז
 זייער וואונג זייער נוס און אז ער איז ניש זוכה איז זייער וואונג
 דרע חס ושלום און אלי מען ווערין גיציילט און די מען קומען ניש
 אריין אין חשבון ווי צו דעם מענטשן וואס ער מינדט דיא מען פון
 דעם מלך הקדוש און דם זיזא ניש גילאזט גיקריינט ווערין לעוקט
 הבא און גינעהענען צום מלך הקדוש • קום און זעה אז דיא מען
 גינעהען פאר דעם מלך הקדוש בשעת אז דר מענטש גייט אוועק פון
 דר וועלט אז ווערין די מען אלבוש יקר צו דר נשמה אפר אז ער
 איז דא מען נוס ער דם אין זיי גינדיניט אז איז ווי צו אים דען זיי
 לבוש איזחסר און עס איז ניש אין גאנצן ויבד שכן אז ער דם פון
 עזנות אז וועט ער ניש האבן צו זיין נשמה קיין מדברש אויף יענע
 וועלט ווי צו זיין נשמה מען איז אים דן אין גיהנם פאר אויף זייני
 מען ויס ער דם חסר גימאכט • זכאי זענן דיא צדיקים לעולם הבא
 מיר האבן גילערניט עס שמיים ודעו כי ערושים חס זיזא האבין מלך
 גיוויסט דען זייער לבוש חשוב ויקר פון די מען איז גמירט גינאהר
 דען איין מאג איז אפ גינאנגן פון זיי אז ווי עס שמיים גמיט ראו עיני
 ועל ספרך כולם יבחנו ימים יוצרו ולא אחד בהם גאר איין מאג איז אפ גינאנגן
 ביז אדם הראשון דם תשובה גיטאן האט אים הקב"ה מקבר גינע
 און דם אים גימאכט אנדרי מלבושים יקרים און ניש פון די מען איז
 ווי עס שמיים יעש ה' לאדם והאשתו כחנות עור וליבשם אבוער אבריהם האט
 זוכה גינען צו אלי דען ביי אים שמיים ומברתם זקן בא בימים אז ער איז
 אוועק גינאנגן פון דר וועלט דם ער זיך אין די מען אן גיקלייד דרום
 שמיים בא ביים ער איז גיקומען מיט אלי מען לעולם הבא • וויא עס
 שמיים ביי אויב ערום יצאתו סכטאמי וערום אשוב שסה דם עס איז אים קיין
 מלבוש ניש איבך גיבליפן ער זאל ווערן דריין אן גיקלייד •
 תביא מיר האבן גיקערניט זכאי זענן דיא צדיקים דאס זייער מען

שטארבן איז ער זוכה צו זענן די שכינה אויף זעהט ער זייני קרובים
 מיט זיין גאנצער חברייא פון יענר וועלט און ער דר קענט זיזא אלי
 אין דעם גישטאלט וויא זיזא זענן גינען אויף דער וועלט • איז דער
 מענטש זוכה זענען זיזא זיך מיט אים משמח און זענען אים מקדים
 בשלום איז ער חליקה ניש זוכה קומן צו אים רשעים וואס מען איז
 זיי אלי מאג מסריר בגיהנם און זענן זיי מרועריג זיי הויבן אן מיט
 דעם ווארט וויזא און לאזן דר מיט אים ער הייבט אויף זייני אויבן
 און זעהט אפלאס פייער גייט ארויס אזו הייבט ער אן צוא שרייען
 וויזא און בשעת דיא נשמה גייט ארויס פון דעם מענטשן אזו גייען
 אלי קרובים און די חברייא פון יענעם עולם מיט זיין נשמה איז וויין
 אים דם ארט פון עזנג און דם ארט פון עזנג אז ער איז איין צדיק
 זעהט ער זיין ארט און גייט ארויף און איז זיך דארפן מתענג מיט
 דעם גרייפן פענג פון עולם הבא און אז ער איז ניש זוכה ברייבט
 זיין נשמה אויף דר וועלט ביז דר גוף ווערט פאר בארן אין דר ערד
 דר נאך קומן פכה בעלי דינים און מלאכי חבקה און געמן די נשמה
 און ברענגן זי צום מלאך היסת און ער ברענגט די נשמה אין גיהנם
 זאגט רבי יהודה די ערשטי ויבין מען גייט די נשמה פון דעם קבר
 צום הויז און פון דעם הויז צום קבר און קלאגט אויף דעם גוף אזוא
 ווי דר פסוק זאגט אך כשרו עליו יכאב ונפשו עליו חבל ויא יוצט אין שטוב
 און זעהט ווי אלי מרויערן און קלאגן • נאך ויבין מען איז דער גוף
 וויא ער איז און דיא נשמה גייט ארויף און זיזא גייט אריין אין דער
 מערת המכפלה און זעהט וואס זיזא זעהט און גייט ארויף ביז זיזא
 קומט צום נן זען און קומט צו די קרובים און צו דעם דם החיב
 המתהפכת פון דעם נן זען של מטה איז זיזא זוכה גייט זיזא אריין
 זאגט רבי חייא ווס מיינט דר פסוק כלע הסות לנח זאגט רבי זכי ווען
 הקב"ה וועט דר וועקן זיין זמין וועט אפ גיטאן ווערן דר מוים פון
 דר וועלט און דר זמין וועט זיך ניש דר וועקן ביז די ישראל וועלן
 זיך דער וועקן מיט דער תורה שפכתב וואס זיזא איז דער זמין פון
 הקב"ה אזו וויא עס שמיים מיטנו אש דת למו באותו זמן וועט מקיים
 ווערין יסין ה' עשה חיל לא אמות כי אחיה נח' •

חאנא מיר האבן גילערניט דר צדיק ווס הקב"ה באנערט אין אים
 גייט ארויס דרייסיג מען פריער אפרו אין נן זען צווישן
 די צדיקים און אלי זענן זיך משמח און אלי צדיקים קריינן דם ארט
 ווס עס איז צו אים אן גיברייט ביז ער קומט אהין • איז ער ארשע
 אזו רופט אים אפרו אין גיהנם דרייסיג מען און אלי רשעים זענן
 מרועריג און אלי שרייען וויזא דען עס דער וועקט זיך ערשט פון
 זיינט ווען אנזיער דין אין גיהנם ווי צו דעם רשע דען גמול ירוי ישרא
 א די מעשים פון זייני הענט צאקן אים • וויזא צו דעם רשע דען ער
 מאכט זיך אריין פאר איין רע דען אלי גייען ארויף פון דעם גיהנם
 און ער איז ניש עולה אז ער איז אזוא ארשע אזו ער ווערט שוין אן
 גירופן רע ניש רשע אויב דו וועסט פרענען עס איז דאך דא אזעלכי
 רשעים ווס דרגנן לייט • קום און זעה אלי גייען אוף פון דעם גיהנם
 דען זיזא זענן ניש ממית זייערי קינד אפר דער רע איז ממית זייע
 קינד ביי אנדרי רשעים שמיים ניש יירע בעני ה' אשר עשה אזו ווי ביי
 דעם המא דרום שמיים ושחת ארצה ווייך ער האט משתית זרעו גינען
 זאגט רבי יהודה עס איז ניש דא קיין שום עבירה אויף דער וועלט
 עס זאל ניש האבן קיין תשובה זייערט דר חמא און עס איז ניש דא

פרשת ויקה

ניש קיין אַנדעריר און איה וועל ריידן אן מורא ותספיע הארץ אמר יי' דא ערד זאל הערין דא ריידן פון מיין מויל און ניש פון קיין אַנדערין וואל צוא זיין חקך כי שם ה' אקרא ער האט פגעה גווען דעם שם ה' פון דאנען לערנן מיר אפ וועלכיר וואס ער ווייסט דא חכמה עדינה או דער טאג קומט ער זאל שפארבין דארף ער מנלה זיין דא חכמה צוא דא וואס זענן בעלי רוח החודש מיר לערנן דאס אפ פון משה רבינו ער זאגט ועתה כתבו לכם את השירה הזאת און אז ער וויל ניש מנלה זיין שמיים אויף אים אל תסנע טוב סכעלו דוא זאלסט ניש פאר מיידן דא תורה וואס זיא הייסט טוב פון זיין האר בתוה לא ידך לעשות אידער דוא ווערסט אפ גיטאן פון דר וועלט:

זכור ימות עולם וגו' שאל אביך ויגדך פֿרעג צו השירת וועט ער דיר זאגן ימצאהו בארץ מדבר ובתוהו ליל ישימון פון דער וויספענעש דס הייסט פון דא קריפות ארוםתרח אבי אברהם ואבי נחור ואקח את אביכם את אברהם וגו' אונג ער האט זיין ארצין גיפירט און האט זיה ניש אפ גישייד און פירט זיין מיט רחמים כנשר יעיר קיט וויא איין אַנדער איז איין רחמן אויף זייני קינדער דרום זאגט ער ה' בדר יתנו ואין עמו וגו' ער ארצין פירט זיין אזו וויא משה האט גיזאגט אס אין פניך הולכים אל תעלבו מוח אויף שמימיכי ועקב בתר לו ית ישראל לסנכרוה און וודער שמימי כי דא יושב ח' את עכו בעבור שמו הגדול ער פאר לאזט זיין ניש ווייל זיי זענן מקושר אין זיין גרויסן נאמן דרום לאזט ער זיין ניש אפ פון זיה וויא זיין זענן איינער אויף מיט זיין ימצאהו בארץ מדבר ובתוהו ליל ישימון דא קרענק וואס ווערין גיפונן אויף אים ער איז גלייך וויא דר מלה האט גיהייסן איינעם שפראפין אויב דו וועסט זאגן ווייל הקב"ה האט אים גישפראפט דארף מען אים שוין ניש העלפן דער פון עס איז ניש אזוא דוד המלך האט גיזאגט אשרי מנכלו אל דל ווער איז דער דל דער וואס ליגט שלאף און איינער איז איין רופא נאמן און איז זיה משתדל אים צו העלפן אזו בענטשט אים השירה און אז דער רופא גיפירט אים בארץ מדבר אין זיין שלאפיקים ובתוהו ליל ישימון דען דורך דער קרענק ווערט ער פאר וויסט פון אלץ דינג ווס זאל דר רופא טאן יסנכנהו זאל ער אים ממציא זיין מזכות און רפואות ער זאל קענען אים היילן דא קרייניק יבננהו ער מוז גוט פאר שמיין וואס פאר איין קרענק דאס איז דען אז ער פאר שמיים ניש דא קרייניק וויא אזו קען ער אים טאן איין רפואה און ער זאל זען אז דא קרענק זאל זיה ניש שפארקן אויף אים וויא דען יעניכנהו כאישון עיני ער זאל אים היטין צוא געבין אזעלכע רפואות וואס ער דארף ער זאל זיה ניש טועה זיין ווארום אז ער איז זיה חס ושלום טועה און דער מענטש שפארבט רעכניט אים הקב"ה גלייך ווי ער וואלט אים ממות גיוון דען השירה איז דן דעם קענטשין דן אויף טויט און דן אויף עונש ער זאל האבן יסורים און זאל אן ווערין פיל געקט דורך דעם אזו ווערט ער שלאף און קען גיט גיהיילט ווערין ביז עס קאסט אים דא קרענק וויא פיל עס איז אויף אים נגזר גינארין און אז עס ווערט נגזר ער זאל שפארבין ער זאל אפיוו אוועק געבין דס גאנצע געלט פון דער וועלט קען ער דער פון ניש פטור ווערין דרום דארף דר רופא חכם זיה משתדל זיין זיין אים פטראכמן אים אויב ער קען אים היילן זיין גוף איז גוט און אז ניש זאל ער אים היילן די נשמה זאגט רבי אלעזר דאס האט גיזאגט איין מייני דאס הייסט

עגן מוכאי און בליבן לעדעם הקא און פון זייערי טעג ווערט זיין לבוש יקר און מיט דעם לבוש זענען זיין אן גיברייט אויף צוא שמיין להחיות המתים אזו ווי עס שמיים ויתכבו כמו לבוש ווייא צו דא ששים קען זייערי טעג זענן חסר און זיי האפן זיה ניש מיט וואס צוא צו העקין זיה לעדעם הקא:

זאגא מיר האבן גילערניט אלי דא וואס ווערין אן גיקלייד מיט זייערע טעג דא ווערען גיקריינט מיט דער קרוין פון דא נכות פון דעם שייך וואס גייט ארויס פון דעם ערן אזוא וויא עס שמיים ועמדות תחין היית כנן רוח וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימי דאס זיין דער נהר וואס גייט ארויס פון דעם ערן העקיון און דא רשעים זאס זענען ניש זוכה אן גיקלייד צוא ווערען אין דעם מלבוש פון דא טעג שמיים אויף וויא ויהי כעסער כעסכו וגו' זאגט רבי יצחק זכאה זיין דער חלק פון יעקב דס ער איז פאר זייערע גיווען אן גיקלייד צוא ווערין מיט דעם גלייד פון דא אבות אזו ווי עס שמיים ושכנתי עס אבותי זאגט רבי יהודה עס שמיים יורח את רוח בגדו ויברכנו ווארום שמיים בגדיו עס איז דה גאר ניש גווען זייני קליידר עס איז דאן ווען בגדיו עשו אלא בגדיו מינט מען די קליידר פון עדים הקא דרום שמיים ראה רוח בני כריח שדה שדה מינט מען עולם הקא דרום זאגט יצחק אז די האסטו זוכה גווען צו אזעלכע מלבושים וועל איה זיה בענטשין דרום שמיים ויברכו ויתן לך האלוהים סכל השמים דאס איז דס ארט וואס שמיים אויבן דרויף גרויס סודות דא מדריגה פון משה ווס די אבות ווערין דר מיט גיקריינט דס איז אלץ וויילעך הט גישינעקט זייני קליידר פון זייני טעג לעדעם הקא:

זאגא מיר האבן גילערניט מוויינט מיט פינף הוגדערט רהות גייען אלע טאג ארויס פון דעם גן עדן דאס דר מיט ווערין גיקריינט זיין שייערע לבושים פון די טעג פון די קענטשין זאגט רבי יהודה ויפיל קליידר האט דער מענטש אויף זענעם עולם זאגט רבי אלעזר עס זענן דרייא מלבושים איינס קלייד זיה אן דער רוח ווס ער איז בגן עדן התחתון און איינס איין שייערס וואס דא נשקה קלייד זיה אן בחור צור החיים און איין לבוש וואס שמיים אין דרוסין וואס דער גפוש טוט זיה אן און שוועפט אויף דער וועלט און אלע ראש חודש נשבת איז ער זיה מתחבר מוט דעם רוח וואס ער איז אין גן עדן התחתון מיט דעם רוח בשמים פון דעם גן עדן און פון דארטין גייען זיין בידי און ווערין מקושר מיט דער נשמה וואס זיא איז בפרוד חיים וואל צוא דעם חלק פון דא צדיקים:

פרשת האינו

זאוינו השמים רבי חניא הייבט אן זכאה איז דער חלק פון משה מער פון אלי קום און זעה זשעיה הנביא האט גיזאגט ששע שמים והאויני יח דרום ווייל ער איז גווען ווייס פון דעם מלה האט ער גיזאגט צו דעם תיקל ששע הער צוא פון ווייסן אפר משה רבינו איז גווען זאקענט האט ער גיזאגט האינו פאר געקט:

זאגא בשעת זשעיה האט גיזאגט ששע שמים זענן גיקומען מלאכים בעלי דינים און האבן אים גינארט צו שפארקן זיין קאפ דס איז ארום גנאנגן איין קול ווער ווייט שפארקן דא וועלט ביז דר האט גיזאגט איה זאל דאס ניש גאר כי פי ה' דבר השירה האט אזו זאגט אפר בייא משה שמיים האינו השמים ואברהם איה וועל ריידן

פרשת האזינו

א וְעַל־כֵּינֵי חֲבֵרָיָא וְהָאֵם וְעֵינֵי גִּיּוּעָן מִיַּם מִיר אִין יַעֲנֵד
 וְהָאֵם קִישָׁא דִּיא זְאֵרִין אִרִי זִיין דָּא וְעֵינֵי אִרִי אִרִים גִּינְאִנְגִין עֵם אִין
 רַב־גְּבִלְבִין זִיין זֶן רַב־י אֶלְעָדֵר אֹנֵן רַב־י אֶבָּא רַב־י יְהִדְהָ רַב־י יוֹסִי
 רַב־י יַעֲקֹב רַב־י חֵינֵי דְעֵר וְיִיִל קֹמֵט אִרִיין רַב־י יִצְחָק זְאֵנְט רַב־י
 מַעֲוִין וְיִי גָאָר שִׁיין אִין דִּיין חֲזָק וְיִי פִיר שְׁמַחָה וְעֵט דִּיר גִּימְעֵרֵט
 עֲבָן דְעֵם טָאָג אֹנֵן רַב־י אֶבָּא הָאֵם יִדְ גִּינְעֵצֵט אֹנְטֵמֵר זִיין אֶקְסִיל
 גִּינְ רַב־י אֶלְעָדֵר פִּר אִים זְאֵנְט רַב־י שְׁמַעוֹן אֶצוּנְדֵר אִין אִין עֵת רַצוֹן
 וְיִי וְיִי אִיךְ אִרִיין גִּיין דְעוֹקֵם הֶבָּא אֵן חֲרַפָּה אֹנֵן דִּיא הִיִּלְיִגִי רִיִּד
 אִין זִי וְעֵנְעֵן גָּאָךְ גִּיט אֲנַטְפֶּרְעֶקֶט גִּיּוּאֵרִין בִּין אֶהֱדֵר וְעֵל אִיךְ וְיִי
 יִנְט אֲנַטְפֶּרְעֶקֶן פִּר דֵּר שְׂכִינָה וְיִא זָאָל גִּיט זְאֵנְט אִין אִיךְ בִּין אֶפֿ
 טָאָג גִּיּוּאֵרִין פִּון דֵּר וְעֵרֵט בַּחֲסוֹן אֹנֵן בִּין אֶהֱדֵר וְעֵנֵן אִרִי מִיִּנִי
 יִיִד פִּאָר בְּאֶרְגִין גִּיּוּעוֹ אִין מִיין הָאֶרֶץ אֶבְעֵר אֶצוּנְדֵר וְיִי אִיךְ וְיִי
 גְלָה זִיין מִיט דִּיא סוֹדוֹת צוּא גִּיין לְעוֹקֵם הֶבָּא אֹנֵן אֹוֹא בִּין אִיךְ
 סִדֵּר צוּא אִיךְ • רַב־י אֶבָּא זָאָל אֶלְךְ שְׂרִיבֵן וְהָאֵם אִיךְ וְעֵל מְגִלָּה
 אִין • רַב־י אֶלְעָדֵר מִיין זֶן זָאָל יִדְ דִּרְיִנְעֵן מִינְעוֹן • אֹנֵן דִּיא אֲנִדְעֵרֵעַ
 בְּרִיָּא זְאֵלֵן נָאָר מְרַאכְטֵן אִין הָאֶרֶץ • אִין רַב־י אֶבָּא אֹוֹף גִּיטְטֵמֵאָן
 אִין אֹנְטֵר זִיין אֶקְסִיל אֹנֵן רַב־י אֶלְעָדֵר הֵט יִדְ דְאֶרְטִין גִּינְעֵצֵט זְאֵנְט
 רַב־י שְׁמַעוֹן שְׂמִיָּא אֹוִיף מִיין קִינְד אֹוִיף דְעֵם אֶרֶט פִּרְאָרְף אֲנִדְעֵרֵר
 זִיא זִינְט אִין רַב־י אֶלְעָדֵר אֹוִיף גִּיטְטֵמֵאָנְעֵן אֹנֵן רַב־י שְׁמַעוֹן אִין אֶרֶם
 גִּינְאִנְטֵן אֹנֵן דֵּר גָּאָךְ הָאֵם עֵר יִדְ גִּינְעֵצֵט :

תחת ער הייבט אן לא המתיס יהלוי י' עם איו בודדאי אזו וייך השית
 איו איין חי אונ ער איו צווישן די תיים אונ גיט צווישן די מתים
 זונ דער סוף פסוק זאגט ולא כל יודי דוסה אונ גיט דיא רשעים וואס
 זענן אין דיא הענט פון דוסה אין גיהנם אבער צדיקים הייסן חיים
 שית באגערט אין זייער פבוד זאגט רבי שמעון וויא נאר איו פאר
 גערט ריא שעה פון דער ערשטער אידיה דען דארטין איו אראפ
 קומין השם יתברך מיט זיין מרפכה אליין אבער אצונד איו השם
 יתברך ניקומין מיט דיא צדיקים וואס זענן אין גן עדן וואס דארטין
 זיין דאס גיט גיוען אונ השם יתברך באגערט אין דעם פבוד פון
 דיקים מער ווי אין זיין פבוד אזו וויא מיר גיפונען בייא דרבעם אז
 ר ה' גידינט עבודת פוכבים אונ ה'ט מקמיר גיוען צווא איר האט
 ד אים נאר גיט גיטאן אונ אז ער האט אים גיטפערקט זיין האנט
 גיפונען דעם גביא איו זיין האנט פאר מריקניט גיוארין אזו וויא
 א שמיט ותיכס יוד אונ אצונד פנערט השם יתברך אין דעם פבוד
 זון דיא צדיקים אונ אלע קומען אצונד מיט אים ער זאגט דא איו
 ב המנוגא סבא אונ מיט אים זענן זיפנעני צדיקים אים גיקריצט
 זון אנטפלעקט אימריקער מיט גשרות זייא קומען צווא דר שכתה
 זון די סודות ווס ווערט אצונד אנטפלעקט ווערין וויא ער זיצט אזו
 אנט ער דא קומט רבי פנחס פן יאיר גרייט אים אן איין ארט דיא
 בברייא וואס זענן דארטין גיוען זענן ווארין דער שראקין זענען
 י איוף גיטמאנן אונ האבן זיך גינעצט גידעריג אראפ אין שטוב
 זון רבי אקער מיט רבי אבא זיצן פר רבי שמעון זאגט רבי שמעון
 זון מיר זענן גיוען אין יענר אירדא האבן אלי גיזאגט סודות אונ איו
 זיך מיט זיי אונ היינט וועל איוף אריין זאגן אונ איר אלי הערט צו
 זי רייד אונ דיא עליונים ותחתונים וועלן איוף צווא קערין וואול
 צווא מייני חלק היינטיגן טאג :

תחת רבי עקיבין ותיבט אן איו לודי ועלי חשוקתי אלע מינע פעג בן

פרשת האזינו

האבען שוין אלע ניט גיוואלט האט ער זיך אום גיקערט צוא דיא
 ישראל איז דאך דיא קשיא צוא וועלכען נביא פון זיין האט ער
 זיך באוויזן אויב דוא וועסט זאגן ער האט זיך צוא זיין אנפלקעט
 מיר גיפניען דאס גאר ניט גייערט ער האט זיך באוויזען צוא דיא
 ישראל דורך משה רבינו און ווידער איז קשה עם וואלט גידארפט
 שטיין ה' לטיב כא ורח לשעיר למו המיע להר סארן דען וואלט דיא שייטש
 גיווען ער איז גיקומען צוא שעיר און צוא פארן האט ער גיווארט
 ביז רבי שמעון איז גיקומען האט ער אים גיפרענט זאגט ער צוא
 אים אויף דער שאלה איז אזוא גזאגט גיווארין ה' פטיני כא פון דעם
 בארג סיני איז ער אנפלקעט גיווארין אויף זיין ורח מסעיר דורף
 דעם וואס דיא בני שעיר האבען ניט גיוואלט מקבל זיין דיא תורה
 דורך דעם האט הקב"ה דער לייכט און האט מוסר גיווען אויף
 דיא ישראל דיא הייליגע ליכט אזוא מיינט מען אויף מדר פארן
 דרום שטייט מדר שעיר מדר פארן און דאס וואס דוא האסט
 גיפרענט דורך וועלכן נביא האט ער זיך צוא זיין אנפלקעט דאס
 איז אגרויסר סוד און דר נאך זאגט ער ער הט גירופן צו דעם ס"ם
 און הט אים גיפרענט אויב ער וויל מקבל זיין דיא תורה ענטפערט
 ער ווס שטייט אין דר תורה אזו הט אים תקדוש פרוה הוא גיזאגט
 אלע עשרת הדברות וויא באלד ער האט אים גיזאגט עם שטייט יי
 הריצ ענטפערט ער און הייבט אים אן צוא בעטן און זאגט רבשע
 ווען דו ווילסט מיר דיא תורה געבן און ווילסט ביי מיר צו געבן מיין
 ממשלה עם וועט פון מיר ארץ כמל ווערען דען מיין ממשלה איז
 דאך גאר מלכות האלמן און דר סדר פון אמלחכה מען זאל הרנגן
 מענטשן און איך בין מושל איבך דעם פוכב וואס הייסט נאדיס און
 ער הט גיוואלט ארכילות מקמרג ניין אויף די ישראל זאגט ער רבשע
 אויב עם איז דיר נחא עם איז פאר האנדען דיא בני יעקב צוא זיין
 איז ראוי דיא תורה ער האט גאר גיטיינט או דיא ישראל וועלן
 מקבל זיין דיא תורה וועלן זיין ניט קענען קיין קיום האבען און
 הקב"ה וועט זיין מעכיר זיין פון דער וועלט וועלן זיין קיין שליטה
 ניט האבען זאגט הקב"ה ווייך דוא ווילסט אין איר ניט האבען קיין
 חק דרום שיר זיך אפ פון איר און זיין זיך פון איר גאר מעכיר
 זאגט ער עם גיפערט מיר זיך אפ שיידין פון איר אין גאנצן זאגט
 ווידר הקב"ה צו אים ווייל עם איז אזו גיב מיר איין עצה ווס איך זאל
 טאן צו די בני יעקב זיי זאלן וועלן מקבל זיין די תורה זאגט ער רבשע
 מען דארף זיי משחד זיין געם די ליכט פון די חילות השמים און גיב
 זי צו זיי דורך דעם וועלן זיי מקבל זיין דיא תורה און מיין ליכט וועל
 איך געבן צו דעם ערשטן דר ס"ם הט פון זיך אפ גיצונן די ליכט דאס
 תייסט די קדושה ווס הט בעקעט אויף אים און הט זי אפ גיגעבן צו
 הקב"ה ער זאל זיא געבן צו די ישראל דרום שטייט ורח מסעיר למו ער
 הט גימאכט צו די ישראל שיינן די ליכט פון שעיר דס איז דר ס"ם אזו
 וויא עם שטייט נשח השעיר עלי דר נאך איז ער גיגאנגן צוא דיא בני
 ישמעאל דס הקב"ה גירופן צו זיין שר ווס הייסט רה"ב און זאגט צוא
 אים ווילסט מקבל זיין די תורה זאגט ער ווס שטייט אין איר הט ער
 אים גזאגט עם שטייט לא תניא דס ער גזאגט וויי וויי צו מיר הקב"ה
 וויי צו מיר מאכן ירשנן דיא בייזי רדושה דען עם וועט ווערן פון מיר
 אפ גיטאן מיין ממשלה דען איך האב ביי מיר די ברכה פון דיא פיש
 ווס ביי זיי שטייט גו וכו' אויך שטייט ביי מיר וואס יהיה פרא ארם ער הט

הייליגע ליכט רבי שמעון האט גאר אים גיקאזט דאס ווארט חיים
 וענען זייני הייד גישטיקט גיווארין און איך האב זיין גישריבן און
 ווייטער האב איך שוין ניט גיווסט וואס צוא שרייבען האב איך
 אויף גידויבן מיין קאפ דען דאס ליכט איז ווער גרויס גיווען און
 איך האב גאר ניט גיקענט געהן אין דעם פון איך ווער דער שראקן
 גיווארין און דער ציטערט גיווארין און האב גיהערט איין קול עם
 האט גיזאגט אויך ימים ושנות חיים ושלוס יוספו דר דער גאך האב איך
 ווידער גיהערט איין קול וואס האט גיזאגט חיים שאל מסך נתת לו אויך
 ימים עולם ועד דעם גאנצן טאג האט זיך ניט אפ גיטאן דאס פייער
 פון דעם דרוי און עם האט גייער ניט גיקענט צוא אים קומען
 מחמת גרויס ליכטיקייט און פייער וואס איז גיווען ארום אים דעם
 גאנצן טאג פון איך גיפאלין אויף דער ערד און האב גישריבן דר
 נאך אז דאס פייער איז אנועק האב איך גינעקן אז דער בתיבא קרישא
 דיא הייליגע ליכט רבי שמעון קודש קדשים איז אפ גיטאן גיווארין
 פון דער וועלט ער איז גילעגן און זיין פנים לייכט מיט גאנצקייט
 שטייט אויף זיין זון רבי אלעזר און נעמט זיינע הענט און מושט
 אים און איך האב גיקושט דיא ערד וואס אונטער זיינע פים דיא
 חברייה הייבן אן צוא וויינען און האבען ניט גיקענט היידן און
 רבי אלעזר זיין זון פאלט דרייא גאל און קען ניט עפיגן זיין מוי
 דער נאך הייבט ער אן אבא אבא אצונד פאר וואלען דיא חיות
 און דיא פויגלען טענן שוועבן און ווערן איין גיטאן פנים הגוד און
 דיא חברייה מרינקען בליט שטייט אויף רבי תניא און זאגט ביי
 אצונד הט דר בוצינא קדישא אויף אונן משתהל גיווען און היינט
 איז ניט קיין צייט גאר מען זאל זיך מיט אים משתדל זיין אין זיין
 כבוד וענען אויף גישמאגען רבי אלעזר מיט רבי אבא עם איז
 גיווארען דאס הויז פול מיט גישמאקן ריח זיין האבן אים אויף
 גיבראכט אויף איין משה און קיינער האט אים ניט ממשש גיווען
 גייערט רבי אלעזר מיט רבי אבא עם איז גיווארען איין וויפוח
 צווישען דיא שמעט וואס ארום אים אימליכער האט גיוואלט ער
 זאל ביי זיין ליגן און די מטה איז ארויס גיגאנגן אין דר לופטן און
 ארום אים הט גיפלאמט אנרויס פייער און זיי האבן גיהערט אקול
 ווס האט גישריבן זאמלט איך איין צו דר הייך דר נאך איז ווידער
 ארויס גיגאנגן אקול און הט גישריבן דס איז דר מענטש ווס ער הט
 גימאכט שטורימן די ערד און הט גימאכט ציפרין די ממלכות וויא
 פיל דינים ווערען היינטיגען טאג גישטיקט פון וועגן רבי שמעון פן
 יחתי וואו צו זיין חק למעשה ולמטה פטה אוצרות ערזינים וואס
 זענען גיהיט און פאר בארענען פון זיינט וועגן אויף אים איז גיזאגט
 גיווארן דר פסוק ואתה לד לקח ותחונ ותעמוד כטורד לקח חיסין :

פרשת וזאת הברכה

ויאמר ה' פטיני כא ורח מסעיר למו המיע מהר פארן וגו' דער פסוק זאגט זי
 כנאחך מסעיר כזערך משה דרום ארץ רעשה בשעת הקב"ה האט
 גיוואלט געבן דיא תורה צוא דיא ישראל איז ער פריער גיגאנגען
 צוא דיא בני שעיר זיין זאלען זיא מקבל זיין האבען זיין ניט
 גיוואלט אזוא וויא עם שטייט ורח מסעיר למו דער נאך איז ער
 גיגאנגען צו דיא בני ישמעאל האבן זיין אויך ניט גיוואלט דרום
 שטייט ופיט מדר סארן דאס מיינט מען דיא בני ישמעאל אז זיין

פרשת וזאת הברכה

ואגם בשעת הקב"ה המ מחזיר גווען די תורה אונ מען האט זיא נים גוואלט געקומען האט די וועלט געצויגט אונ המ זיך גוואלט אום קערן לתורה וכוהו דען הקב"ה האט אפגאן אויס גנומו בשעת בריאת העולם אז מען וועט נים מקבל זיין די תורה וועט דיא וועלט ווידר חרוב ווערן דרום המ זי געמינט אז קיינר וועט שוין נים וועלן מקבל זיין די תורה דרום ארץ רעשה אפר אז די ישראל האבן גאגט געשה ונשמע מיד תיפף אזי זיא גשטילט גווארן דרום שטייט מסמים השמעה זין ארץ יראה ושקפה פריער האבן די הימל אונ ערד מורא גיהאט אפר זך נאך ושקפה אזי זיא גשטימקט גווארן :

וללו אמר תוסף ואוריד לאיש חסיד רבי אלעזר זאגט אימליכר בןן ולוי איידר זיין זענן גיקומן טאן זייער עבודה האט מען זיי פריער בודק גווען אויב זיין זענן רעכט פקי אין זייער דינים אונ אזו אזי אויך גווען ביי די סנהדרין ווס זיין האבן זן גווען דינים אונ אז די פהנים זענן פקי גווען המ מען זיי אריין גקאזט אין בהמק צו טאן די עבודה אונ אז נים אזי ער זך צו נים גקומן אזו ווי זך פסוק זאגט וללו אמר תוסף ואוריד לאיש חסיד זאגט ער זך נאך ווארום האט אהרן זוכה גווען צו די אורים ותומים אונ צו טאן די עבודה דרום אשר נסיתו במסה וזייד ער אזי גיפרובט גווארן האוסר לאבוי ולאסר דא ראתיו וגו' אונ אז ער איז וואול גיפעלן אין די מדרגות זען עם שטייט ווייטער ירו מסמך ליעקב ותורת לישראל ושימו כסורה באפך וגו' ער קען שטיל מאכן דעם רזנו אונ דם סרת היין אונ שלום מאכן און זך וועלט וכליל על מנחת דאם זך מדת הרין ווערט משותף מיט רחמים אונ ווערן אלי ברכות גפונן אין אלי עוקמות דרום שטייט ווייטער זך ה' חילו פועל ידיו תרצה

וימת שם סשה רבי שמעון זאגט משה איז נים גישמארבין אויב דוא וועקט פריענען עם שטייט זך נאך אבער וימת שם סשה עם איז אזו ביי אלי צדיקים שטייט נאר דאס ווארט מיתה אנטקענן אונ זיין ווערן אפ גמאן פון אונ למטה זען זך וואס איז בשלימות אז דיא אמונה הקדושה הענגט אן אין אים איז ביי אים נים דא קיין מיתה וחתה אל תרא לכדי יעקב ואל תחת ישראל כי אתך אני דרום זאגט רבי יהודה וזען עם שטייט כי אתך אני איך בין מיט זיך • זענן מיר אפ אז ער מוז לעבן וואול צו דעם חלק ווס זך האר זאגט אים איך בין מיט זיך נים דו ביסט מיט מיר זייערמ איך בין מיט זיך זען זיין הער קומט צוא אים וואנען מיט אים • זאגט רבי שמעון רבי יהודה המ רעכט גיזאגט עם שטייט ושב יעקב ושקט ושאנן ואין סחור ושב יעקב ער וועט זיך ווידער קערן למעלה צוא דעם ארט וזיא ער איז גינומן גווארן ושקט בעוהז ושאנן בעוהז ואין סחור ער איז נים דער שראקן גווארן פר דעם מלאך המות • איז זך פון משמע עם איז דאס אלץ גווען ביי אים • זאגט רבי יצחק מען האט זך אין דער גטרא גידוונן פון דעם פסוק אז ער איז נים גישמארבן ווייל עם שטייט ואת ידע אזו ווי זיין קינד לעבן זך איז ער נאך און פמיים ער לעבט נאה ותיים ושלום עלינו ועל כל ישראל אמן

און גרויבן צו בעטן פר הקב"ה אונ זאגט רבשע אבריהם האט זך גיהאט צוויי קינד יצחק מיט ישמעאל ניב דיא תורה צוא דיא בני יצחק זיא איז ראוי צוא זיין זאגט הקדוש ברוך הוא צוא אים איך קען צו זיין נים געפען זען דוא ביסט דער בכור איז זך צוא זיך דיר ראוי דיא תורה הייבט ער אן בעטען צוא הקדוש ברוך הוא אונ זאגט רבונן של עולם מיין בכורה שענק איך זיין אין דעם אור וואס איך האב גירשט פון אבריהם בחמת מיין בכורה שענק איך איך צוא זיין האט השירה אזו גיטאן אזו וזיא עם שטייט ושמע סרת פארן אזו המ הקב"ה און גרויבן צו אלי שרים וממנים אפר אנדרי פעקער האבן זיין אלי אויך גענפרט אז מען זאל דיא תורה געבן צו די ישראל אונ אלי האבן געגעבן מתנות צו די ישראל אלץ זיין זיין זאלן מרצה ווערן מקבל זיין דיא תורה עם איז אמשל צוא ארופא וואס המ גיהאט אפלי מיט סם חיים ווער עם עקט דער פון זייער ער לעבן המ ער דם גוואלט געבן צו זיין זון ער המ אבער גיהאט בייא זיך אין שטוב בייזי קנעכט המ ער מורא גיהאט פאר זיין זיין זאלן זיך איז אים נים מתקנא זיין וואס ער נים אים אזו אנגריסט מתנה וועלן זיין אים הרגן האט ער גינומען אפסיל סם ממות אונ רופט זייע קנעכט אונ זאגט צו זיין איר זענט מיינע אאמנים בכן וועל איך זיך געבן די פרי צו באהאקטן פריענען זיין זיין וואס איז אין דער כלי זאגט ער אין איר אים סם המות מראקמן זיין זיך ווען ער זאל דאס געבן צוא זיין זון וועט ער בודאי שטארבן וועלן מיר אין גאנצן ירשנן דאס גומץ פון דעם בעל הבית זאגן זיין צו זייער האר דיא כלי איז מער נים ראוי נאר צו זיין זון אונ אויב ער וועט דאס נים וועלן געם דאס געלט וואס דו ביסט אונן שוקר געבירות אונ ניב אים שוחד בדי ער זאל דיא זלי מקבל זיין אזו אויך דער רופא חכם איז הקדוש ברוך הוא ער האט גוואוסט אז ער וועט געבן די ישראל דיא תורה אונ וועט ממונים נים מודיע זיין וועלן די ישראל קיין מנוחה נים האבן דרום סם ער אזו גמאן אונ אזו גמאכט אז זיין זאלן נאך געבן מתנות צו די ישראל בדי זיין זאלן מקבל זיין די תורה אונ אלע מתנות האט משה געדינט למעלה צו גנומן ער זאל זי געבן צוא דיא ישראל אזו ווי עם שטייט עלית למרום שבת שבי נחת מתנות באדם אזו האבן די ישראל גירשט תורה אן קריג אונ אן קטרוג ביד הוא וברך סמיה לעלם וועלש עלימא סם אונ זעה די מתנות זענן גווען צירונג צוא דיא ישראל אונ דרום שעת מתן תורה האבן זיין גהאט חירות פון דעם מלאך המות ער מיט סם צד המומאך האבן זיין זי גישולט גווען אונ נים גינוג ווס זיין זאלן זי מקבל גווען אן קטרוג נאר זיין האבן מקבל גווען מתנות גאנצן אז זיין האבן גיזינגט מיט דעם ענג שטייט ויחנצלו בני ישראל את עדים חרוב איז פונדי מתנות באדם נאר נים גבליבן ביי זיין גייערמ זך שבי עם שטייט עלית למרום שבת שבי אז זיין האבן אפר זך נאך ווידר זך שטייט ושמע הבגנני מלך ער וילחם כישורא וישב מסבו שבי רבי יוסף

מליק ספר דברים

